1341/D/3

42580

D. ALBERTI HALLER

Archiatri Regii & Electoralis, Med. Anat. Chir. Bot. P. P. O.
Soc. Reg. Angl. & Suec. Sod.

ENUMERATIO METHODICA STIRPIUM HELVETIAE INDIGENARUM.

QUA OMNIUM BREVIS DESCRIPTIO ET SYNONYMIA
COMPENDIUM VIRIUM MEDICARUM
DUBIARUM DECLARATIO
NOVARUM ET RARIORUM
VBERIOR HISTORIA ET ICONES CONTINENTUR.

TOMUS I.

Huber pinx. *fecit G. D. Heuman Acad. Gotting. Sculptor.*

Aeternae glacies & inhoſpita culmina METTI
Vos non Flora ſinet, non optatiſſima rerum
Libertas, animis unquam decedere noſtris.

GOTTINGAE
EX OFFICINA ACADEMICA ABRAMI VANDENHOEK.
MDCCXLII.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

SERENISSIMO PRINCIPI

FREDERICO

WALLIAE PRINCIPI

REGNORVM MAGNAE BRITANNIAE FRANCIAE ET HIBERNIAE
ET ELECTORATUS BRUNSUICO-LUNEBURGENSIS HEREDI.

Primi mortalium Britanni, loquacis & ſterilis ſcholarum ſectae pertaeſi, ex ipſa natura veriorem rerum cognitionem eruerunt. Primus VERVLAMIVS *leges dedit indagandae* NATVRAE, *primus exemplo praeivit, primus votis concepit ſocietatem, cui unicus labor eſſet experiendi.*

Vota VIRI *ſuperavit poſteritas. Nata eſt, & floret in Britannia paulo ſeculo junior illa ſocietas, cujus ideam meditatus erat* PARENS MELIORIS PHILOSOPHIAE. *Geometria, Algebra, Mechanica, Chemia, experimenta difficillima & impendioſiſſima, conſpiraverunt in reſtaurationem Phyſices. Dedit orbi* NEWTONUM *Providentia, qui doceret, quantum humanum ingenium poſſet in inveniendo, & limites figeret, ultra quos nihil poſteris ſperandum eſſet.*

Advenerunt felicia tempora, quibus principes viri nati ſunt, illorum honorum pertaeſi, quos in indi-

gnos

gnos homines non raro Fortuna prodigit, & altioris gloriae avidi. Caeleſtes animae PATRIAE *ſalutem promovendam,* VERITATIS *regnum extendendum vitae laborumque finem ſibi poſuerunt.*

TV *ipſe amor & deliciae gentis perſpicaciſſimae & difficillimae, quem propriae virtutes magis, quam ſplendor natalium, quam exſpectata regna venerabilem reddunt civibus,* TV *ipſe auguſtum nomen dediſti illuſtri ſocietati Anglorum, quae naturam in ipſa natura quaerit.* TV *miracula phyſices illuſtriſſimus teſtis cominus admiratus es, & experimentis oculos conceſſiſti vilibus, & mechanicis, ſed quae ſola viam ad veritatem aperiunt.*

Haec TVA *in bonas artes benignitas mihi cauſa eſt audaciae: haec fecit ut animos ſumerem, & ex his terris,* TVI *amore & admiratione pleniſſimis, ſacro* TVO NOMINI *librum inſcriberem, in quo pars aliqua Naturae explicatur, innocentiſſime amabilis, ultimum ſolatium Heroum, quos aliquando gloriae laborumque capit faſtidium.*

Propitius ſuſcipe humile donum, ea enim offerre mihi neceſſe eſt, qualia mea conditio permittit. Quae TVIS *virtutibus debentur,* DEVS *ipſe praeſtat, latiſſime patentia regna, populorumque Tuorum certiſſimum amorem.*

Ita porro GEORGIVM *terrae marisque arbitrum, libertatis publicae & aequitatis unicum Patronum, in reparanda Europae ſecuritate laborantem,* DEVS *eventuum diſpenſator adjuvet. Ita* TE *olim, poſt ſera fata magni parentis, beata patria felicitatis publicae auctorem grata multis veneretur annis. In* GEORGIA AVGVSTA *Cheruſcorum die XX. Julii* 1742.

)o(

PRAEFATIO.

I. HELVETIA tota modicae amplitudinis regio eſt, A meridie ad Septentrionem ad duos fere gradus extenditur, ut incipiat a 46 gradu, neque ad 48 plenum perveniat. Longitudo fere eadem eſt, graduum nempe quatuor.

2. Mitiſſimum coelum promittit temperatiſſima, qua comprehenditur, Zona. Sed aſperiorem reddunt pleriſque locis altiſſimi & frequentiſſimi montes, a quibus praecipue ingenium ſoli & fertilitas definitur.

3. Duae ſunt montium quaſi catenae, quibus tota Helvetia continetur; illa ad ſeptentrionem & occaſum, obiecta Galliae, haec ad Meridiem & Orientem, Italis & Tyrolenſi comitatui finitima.

4. Minor eſt & humilior *Jura*, qui ab *Arolae* cum *Rheno* confluxu, ad occaſum & meridiem vergit, continuo tractu, ad quinquaginta fere leucas. Origo & finis anguſtiores ſunt, & fere ſolitaria juga: medius Jura dilatatur, & varias in valles multiplicatis collium catenis diducitur, quarum pars magna a *Rauracis* habitatur, alia ad *Neocomenſes* pertinet, maxime occidentalis ad *Bernenſes*, & *Burgundos*. In univerſum modica altitudine eſt, ut altiora juga ad bis mille fere pedes eleventur. In longa praeterea dorſa, continua, & ſaepe longiſſime plana exporrigitur, diverſiſſimo ab alpibus ingenio. Deinde fere ex terra adgeritur, paucioribus ſcopulis interjectis, neque longe porrectis, neque perinde abruptis. Inaquoſus idem eſt, & aridus, ut magna pars paſtorum ex ciſternis armenta potet, exiguos etiam rivos educit, flumen nullum, cum *Tela*, maximus ex amnibus, quos *Jura* gignit, modica omnino ſit Arolae acceſſio.

5. Sed longe vaſtiores ſunt Alpium tractus. Hae ab ipſo Rhodani in Lacum *Lemanum* influxu, longiſſime ad orientem exporrectae, *Valeſios*, deinde *Rhaetos*, ab *Italis* dividunt. Et in initio quidem unam praecipuam vallem *Valeſiorum* duo dorſa alpium intercipiunt mediam, ad orientem pene recta exporrecta, quae praeterea & ad auſtrum & ad ſeptentrionem minores montium catenas tanquam ramos educunt. Ex *Gothardo* vero M. & *Furca* diſperguntur in ambitum, tanquam ex centro, altiſſimae alpes, & alio tractu *Urios* hinc a *Bernatibus*, inde a *Glaronenſibus* ſeparant; alio, eoque duplici ad *Rhaetos* abeunt, fontes Rheni ex tribus fere parallelis vallibus ſcaturientes, totidem ex dorſis edituri: alio *Lepontiam* vallem ad *Italiam* deducunt. Quae magis ad orientem ponitur *Rhaetia*, tota eſt inordinata quaedam congeries altiſſimorum montium, quos nullo ſermone facile comprehendas.

6. Alpium in univerſum ſimilis natura eſt, ſcopuloſae nempe pyramides, profundis vallibus & hiatibus diſtinctae, multiplici ſerie longe protenduntur, & nullibi in plana aliqua, aut continua dorſa miteſcunt. Meras in altiſſimis jugis nigrorum & quaſi putrefactorum lapidum pultes reperi, quas *Guſer* vocant noſtri. Deinde nudi & perpetuis nivibus incani ſequuntur ſcopuli, in horridiſſima praecipitia abrupti, quorum imae demum radices ſylveſcunt. Ex omnibus rupium hiatibus & valleculis innumerabiles torrentes deſcendunt, egeni hyeme & terra nivibus tecta, copioſi iidem aeſtivo coelo, tum ſudo, tum poſt tempeſtates & imbres, quibus ſummorum ſcopulorum nives liqueſcunt. Infinita haec aquarum vis fere omnis in Rhenum colligitur Pars tamen orientalium rivorum ad *Oenum* & *Danubium* deſcendit, & meridionales aut *Pa-*

dum influunt, aut *Rhodanum.* Omnis autem alpium terra humida eſt, nigra, uliginoſa, quum nubes & nebulas & pluvias & nives pene perpetuas experiatur, & rariſſimae ibi ſint ſerenitates. Altitudo alpium varia eſt, ſed Barometrum in *Jugo* M. ad 19." 2."' tigurinos deſcendit, minime altiſſimo, ut neutiquam dubitandum ſit, facile ad 10000. pedes ſupra mare plurimos altiores vertices erigi, quos initio a planiori Helvetia facto, vix altera die adtingas, conſcendas vero, quantum novi, nullibi. Ubique enim ſumma juga inacceſſos in conos exacuuntur: viae fere valles, & torrentibus deſtinatos hiatus ſequuntur. Non fideliter autem D. la PLANTADE (1) in commentariis Monſpelienſibus experimentis SCHEVCHZERI utitur, ut demonſtret Pyrenaeas Alpes, noſtris altiores eſſe. Summum nempe verticem *Canigou* cum *Gothardi* ſede comparat, in qua coenobium eſt, alpina nempe valle, & altioribus cincta ſcopulis, & multum *Furca* humiliore, ut de altisſimis montium *Schrekhorn*, *Stellae*. *M. Maudit* verticibus ſileam, qui, ſi oculo fidendum, facile bis mille pedibus *Gothardiana* planitie altius elevantur.

7. Ab alpibus undique in *Helvetiam* juga deſcendunt, nivoſa, ubi oriuntur, & ſcopuloſa, quae tamen eundo miteſcunt, herbida, humiliora, colles tandem fiunt & aratrum patiuntur. Hanc degenerationem in longa montium ſerie videre eſt, quae ex *Gothardo* ad latus orientale vallis *Haſli*, & lacus *Brienzenſis* & *Thunenſis* deſcendit, Bernam, jam valde depreſſa, tranſit, & cis Arolam apud Solodorenſes in planitiem degenerat. Et Helvetia quidem parte magna fit vallibus, hinc inter Alpes, alpiumque propagines, inde inter Jurae ramos relictis: partim una magna valle, quae media Juram inter & Alpes jacet. Nempe inter ultimos *Alpium* proceſſus, & *Juram*, modo dimidii gradus, modo integri diſtantia eſt, et planior quaedam, ſed inaequabilis vallis, beatior eadem, & foecundior, quae a *Lemano* lacu ad *Podamicum* porrecta, ad *Bernates*, deinde ad *Tigurinos*, & *Turgoviam* pertinet.

8. Valles inter Alpes poſitae diverſiſſima temperie coeli gaudent. Altiores aliquae omni ſpe Cereris & lignis denique ipſis deſtitutae, paſcuis ſolis incolas alunt, breviſſimae aeſtati, longaeque adſuetos hyemi. Talis *Urſerana* eſt, & Rhaetorum pleraeque, *Sexamnienſis*, *Rheinwald* &c. Aliae depreſſiores, ſi inprimis molliora juga ad meridiem, altiſſima ad ſeptentrionem poſita habent, tantis ardent coeli aeſtubus, ut tota Zona diſtare videantur. In *Valeſia* certe intolerabiles ardores ipſe paſſus ſum, quos, ne dementent pueros, fugere coguntur incolae, & in altis ſylvis frigora aeſtiva captare, ut *Sedunum* fere nudum incolis reperias, & ipſe Epiſcopus in altiſſima quaedam paſcua ſe recipiat. Talem *vallem Tellinam* eſſe, aut calidiorem, audio, & comitatum *Clavennenſem*, & transalpinam Helvetiam: neque diſſimilis eſt natura *Aquilegienſis* & *Vaudenſis* Bernatium Praefecturae. A vinorum enim robore fere indicium ſumitur, quae Vallis *Tellina* generoſiſſima producit, validiſſima ager *Octodurenſis* (*Martinach*), vehementia etiam *Vaudenſis* diſtrictus, ſuaviſſima *Yvornenſis* & aliqua pars orae lacus *Lemani.*

9. Mediocris eſt planioris Helvetiae conditio. Qui Jurae, aut alpibus propiores ſunt, lapidoſos agros, aſperam terram & ſylvoſam colunt laborioſi. Alii, ab vtrisque remotiores, aut certe Jurae ſubjecti, proxime ad ſeptentrionem ſuppoſito, foecundam terram, et beatum coelum experiuntur. Notum eſt, TAVERNERIO, poſtquam orbem obiverat, nihil pulchrius viſum eſſe delicioſis finitimis *Lemano* loco collibus, aut beatius ſua *Albona.* Paulo eſt minor laus *Solodurenſis* & *Tigurini* & *Turgovienſis* agri, ſed feraces tamen omnes, & melioris Ger-

(1) *Memoir. de l'Acad. des Scienc. de Monsp.* a. 1732.

Germaniae ſimiles ſunt, Zeae proventu & Iuglandum, & vini, etſi aquoſioris, ubere copia dotati.

10. Plantas aequum eſt ſequi adeo diverſas terrarum indoles, & in eo ponitur ſumma in producendis ſtirpibus Helvetiae felicitas, quod & calidioris Galliae plantas, & Germanicas fere omnes, & *Laponicas* demum & *Spizbergicas*, ſaepe intra brevisſimum ſpacium producat. Eadem certe die licebit alpinas v. g. *Biſtortas*, & *Saxifragias* carpere, quas MARTENS ad rivos SPIZBERGIAE lectas depingit, & *Xeranthemum*, *luteum Milleſolium*, *Ephedram*, *Ononidem luteam* COLVMNAE, aliaque beatioris Galliae ornamenta. Qui *Berna Grimſulam* petunt, Caſtaneas relinquunt circa *Oberhofen* Vites paulo ſuperius ad *Merligen*, Juglandes *Meiringae*, Fagos & Quercus cis *Gutendannen*, Abietes cis *Handek*, Larices paulo ſuperius, Pinaſtros deinde, tum Chamaerhododendra & Vaccinia eos deferent, & maligniora ſequentur ovium paſcua, inde rupes & plantulae dodrantales, tandem Salices orbiculato folio non integram unciam altae, et Ranunculus calyce villoſo Felicis Plateri plantarum diſtrictum claudent, ſupra quem nives ſequuntur, et comminutae in atrum madidumque pulverem petrae. Tantam mutationem, non ut in ſeptentrione, longa ſeries provinciarum adfert, ſed ſeptendecim leucarum iter; multo brevius futurum, ſi Seduno profectus, montem *Sanetſch* conſcenderis, cujus culmen ſeptem omnino leucis Seduno diſtat.

11. Adde quod umbroſa montium acclivitas, ſylvaeque diverſiſſimarum arborum, infinitam vim ſuppeditent muſcorum & fungorum, paſcua vero non alibi lautiora, graminum indicibilem varietatem: ducentas enim & viginti ſpecies hic ipſe liber enumerat. Solae fere Helvetiae deſunt aut nimis calidae plantae, neque enim Thymum v. g. aut Lavandulam, aut Rorem marinum ſponte naſcentem legi, etſi de Hyſſopo adfirmet C. GESNERVS, aut, ſi omnino deſunt, plantae arvenſes planis regionibus familiares, aut paluſtres putris ſoli incolae, vltimo ſeptentrionali peculiares, aut maritimae.

12. In univerſum Alpes plurimas plantas ſibi proprias habent, quingentas circiter, humiles omnes, perennes plerasque, acres, & odoratas, & colore frequenter albo. Earum aliquae, ſed pauciores, *Juram* habitant, propriae vero non multae. Vulgatiores ſtirpes ad veras Alpes vix adſcendunt, ut ſupra *Waſen* Uriorum vix niſi rariores ſtirpes legerim. Calidae inde valles, dictae ad 8. rariores plantas plurimas habent, alias etiam colles ſcopuloſi, & vineae, quae lacubus frequentes imminent. Reliqua Helvetia a Germaniae provinciis minus differt. Genevenſis tamen & Vaudenſis ager partim calidiores Rhenanas provincias imitatur, partim ſuperat aeſtubus, & plantarum pulchritudine. Tigurinus ager & Podamici lacus vicinia Sueviae propior eſt. Nuitonia, & ſubalpini pagi, duriores, de alpium indole aliquid retinent, & de ſeptentrionalibus Germaniae regionibus.

13. Tanta cum ſit ſoli Helvetici in fundendis ſtirpibus benignitas, nullo ſe tempore defuerunt, qui capti hiſce deliciis, in cognitione plantarum excelluerint.

14. OTHO BRVNFELSIVS poſt annum 1530. Poliater civitatis meae patriae, primus toterabiles plantarum icones propoſuit, ſaepe fideles omnino, & quas ſuas fecerit FVCHSIVS. Sed ultra vulgatiores, & officinis cognitas, vix progreſſus, tempus male poſuit in compilandis ſcriptoribus, quo tempore vix ullus fuit, qui mereretur conpilari.

15. De IOHANNE FRICCIO avunculo magno CONR. GESNERI nihil invenio, niſi quod ſtirpes amauerit, & hortulum coluerit. (2)

16. Io-

(2) GESNER *Praef. ad Ind. quadrip.*

16. IOHANNES RHELLICANVS primus ex hominum memoria alpes petiit, rei naturalis aliquo ductus amore. Ibi Gentianam & Orchidem flore nigro vidit,& in carmine ſuo deſcripſit anno 1536.

17. HIERONYMVS TRAGVS aliquam Rhaetiae partem adtigit, quod adparet ex iis verbis, quae de Cyclamine profert p. 905. editionis KYBERIANAE.

18. Sed, uti in omni fere ſcientiarum humanarum ambitu, ita in Botanicis maxime eminuit CONRADI GESNERI induſtria. Non licuit adeo felici eſſe, ut omnia addiſcerem huius Viri itinera, vita enim SIMLERIANA breviſſima eſt. Id certum eſt, *Lauſannae* (3), *Badae*, (4) *Tiguri*, plantas collegiſſe ita cupide, ut etiam provectior aetate, & debili corpuſculo nataverit (5) in lacu, quo aquaticas aliquas captaret. Verum & *Glaronae* & alibi fuiſſe videtur ſtirpium cauſa, qui a. 1543. decreverit quotannis unum ad minimum montem conſcendere: in Praef. ad l. de *lactariis operibus*; eodemque propoſito ſe ſtetiſſe, ſingulisque vel alternis annis montem aliquem adiiſſe teſtetur in Praef. *deſcr. M. Fracti* a. 1555. editae. Alio tempore *Venetias* profectus *Spelugam* M. videtur ſuperaſſe. *Fractum* montem a. 1555. adiit Alio denuo itinere, ſocio I. BAVHINO, *Weſam*, *Curiam*, acidulas *Mauritianas*, *Clavennam*, vallem *Tellinam* & *Burmium* [6] petiit, & M. *Braulium* peragravit, aliquos etiam vel tunc, vel priori itinere, montes Helvetiae transalpinae videtur adiiſſe (6*). Deinde ope amicorum ARETII & PIPERINI Bernatium, I. FABRICII & PONTISELLAE Rhaetorum, CASPARI COLLINI Valleſii, THADDAEI DVNI Locarnenſis, THEODORI ZWINGERI Baſileenſis, aliorumque minus celebrium, ex maiori parte Helvetiae ſtirpes conquiſivit elegantiores. Quanta vero cum induſtria in augenda ſua plantarum collectione ſit verſatus, ex *addendis* ad *l.* de *hortis Germaniae* maxime videre eſt, in quibus rariſſimas plantas in itinere Rhaetico lectas deſcribit, Caryophyllatam apii folio, Ranunculum gramineo folio albo flore, Pulſatillam luteam & plusculas alias. Quam feliciter etiam vera fundamenta (7) Botanicae artis ſapiens perſpexerit, ex iconibus videre eſt, quas paraverat (8) quidem 1500. mille autem, aut pauciores, in ſuam *epitomen* transtulit CAMERARIVS [9]. Utinam liceret aliquando reconditum illum, & ex omni antiquitate prudente induſtria collectum theſaurum ſtirpium, qui nunc *Noribergae* latet, meo, quocunque labore vindicare Patriae. Vires etiam ſtirpium fideliſſime propoſuit, ipſe in canibus, aegris & ſe ipſo experimenta fecit plurima *Epiſt.* p. 71. *b.* & p. 57. etiam in venenatis plantis, dehortantibus fruſtra amicis, non absque inſigni emolumento ſuo. Valentibus enim medicamentis, arteriotome, Veratro &c. fortiter uſus felicem Praxin exercuit, morbosque vulgo pene depoſitos ſuperavit. [10]

19. BENEDICTVS ARETIVS eodem cum GESNERO tempore floruit, Theologus equidem, ſed qui, plantarum cauſa, altiſſimos montes conſcenderit, & in horto ſuo pulchriores non paucas aluerit. Hic vir in *Neſſo* & *Stockhornio*

(3) ubi Graecas literas docuit (*Vid. ſimlerianae* p. 5. 6.)
(4) anno 1560. Epiſt. ad I. B. p. 88.
(5) Anno 1563. Epiſt. I. B. p. 118.
(6) anno 1561. Epiſt. p. 102. b.
(6*) *Epiſt.* p. 133. b.
(7) Semen nempe cum flore de induſtria quaſi anatomice diſſectum addebat iconibus *Epiſt.* p. 102. *b.* Ab iis notis edoctus, primus vidit, characterum conſenſu fieri, ut pleraeque plantae non ſingulae genera efficiant, ſed cum aliis congeneribus in familiam coaleſcant, exemplo Gentianae p. 39. *b.*
(8) Perfectum erat magnum opus Botanicum, ut formam ſolam addendam haberet, non materiam, die 27. Aug. 1565. Epiſt. ad *Kentmann.* ult.
(9) Qui una cum bibliotheca *Wolffiana* herbarium opus *Geſneri* coemerat &, cum *Wolffius* non ſtetiſſet promiſſis, edendum ſuſceperat *Epiſt.* CRAT. l. *III.* 263.
(10) *Simler* in vit.

bornio Bernatum montibus fere quadraginta ſtirpes primus [11] detexit, quas breviſſime indicavit, ſed ita tamen, ut adgnoſcere queas.

20. CHRISTOPHORVS PIPERINVS non ex montibus ſolum circa *Sigriswyl* [12], ſed ex vallis *Simmiae* etiam alpibus plantas rariores in hortum ſuum transtulit, uti ex M. S. ad CORDI hiſtoriam notis didici, quae exemplari Bibliothecae Baſilienſis adſcriptae ſunt.

21. CASPARVS COLLINVS Pharmacopola Sedunenſis, qui ad GESNERVM Thoram, [13] & alias raras plantas miſit, non aliam ſui memoriam reliquit. IOH. FABRICII brevis exſtat catalogus ſtirpium M. *Galandae*, & frequens in Epiſtolis GESNERI mentio. IOSIAS SIMLERVS, quem CLVSIVS & exteri citare ſolent, in opusculo *de alpibus* unice ARETIVM de *Neſſo* & GESNERI plantas *Pilati* M. exſcripſit. PETRVS ANDREAS MATTHIOLVS aliquam partem *Vallis Tellinae* vidiſſe videtur, (14) niſi, uti pleraque per alios vidit.

22. IOHANNES BAVHINVS, FVCHSII & GESNERI diſcipulus, a prima juventute ad ultimum ſenium in plantis vitam conſumſit. Alpes Rhaeticas, & Vallem Tellinam comite GESNERO inviſit a. 1561. Neque longo poſt tempore, iter in Italiam fecit per Gotthardum [15] M. Pataviumque & Venetias petiit, in Helvetiam vero rediit a. 1563. [16]. Ab eo tempore, ut Galliam Narbonenſem & Alſatiam omittam, Ebroduni, & Genevae, & Baſileae vixit, montes vicinos *Falconarium*, *Suchet*, *Thuiri*, *Saleva*, *Waſſerfall* &c. ſedulus adiit, finem vero laborum Montbelgardi fecit, in valle Jurae, quae Galliae propior eſt. Totis quinquaginta annis ſtirpium hiſtoriam elaboravit, GESNERI in prima juventute carus [17] aemulus. Stirpes plurimas [18] novas invenit, veterum monumenta magno judicio evolvit, confuſiſſima MATTHIOLI TABERNAEMONTANI & reliquorum hujus aetatis virorum ſcripta ſagax extricavit, & ſumma fide aliorum deſcriptiones a propriis ſeparavit, quas exactiſſimas dedit: Multiplicationem ſtirpium & varietates evitavit, vix ullam fruſtra repetiit, niſi forte alienam deſcriptionem, non ſatis adgnitam, aliquando praeter propriam adduxit. Dubias ſtirpes THALIANAS, CAESALPINIANAS &c. pro dubiis repetiit, neque unquam eosdem colores incertis plantis dedit, quos in veris ſtirpibus adhibuit. Ergo non temere promiſerunt Editores illi Caldoriani [19], nondum ſimile opus adparuiſſe, vix poſteros ſimile viſuros unquam. Sed in eo peccarunt boni viri, quod neglecta pulcherrima volumina deturpanda reliquerint ignaro & ingratiſſimo mortalium CHABRAEO. [20]

23. CAROLVS CLVSIVS Helvetiam adtigit, ſed nihil quidquam ad hiſtoriam ſtirpium noſtrarum contulit, praeter dubium illum & incertum *Aſtragalum Helveticum*, Princeps tamen omnino nobis Auctor eſt, qui longe plurimas alpina-

(11) a. 1556. adeoque ante *Cluſium*, & *Geſneri hortorum Germaniae* deſcriptionem. Sed ipſo a. 1551. botanicum commercium cum *Geſnero* orſus, hanc laudem maximam meruit „ ſolum eſſe *Aretium*, a quo in ſtirpium ſtudio aliquid dicere poſſit *Epiſt.* p. 118. *b.*

(12) *Geſner* de hort Germ. p. 243. b. &c.

(13) *Geſner de Acon. I. Dioſc.* p. 5.

(14) p. 105. de Pinu *Cembro.*

(15) *Epiſt. ad Geſner.* p. 119.

(16) *Epiſt. Geſner* a *Wolfio* ed. p. 50.

(17) Liberalisſimi ingenii praeceptor hortabatur juvenem, ut nihil ſuum opus moratus, pergeret in elaboranda ſtirpium hiſtoria *Epiſt. ad I. B. p.* 158.

(18) Neſcio quomodo *Bobartus* non ultra 26 ſtirpes a inventas I. B. fuiſſe adfirmare ſit auſus *in praef. ad Moris.* In quatuor omnino libris XVII. XXI. XXII. & XXIX. proprias habet triginta ſtirpes, *Cherlerus* autem octodecim, cum praeterea vetuſtior *Cluſio* & *Lobelio* innumerabiles fere & alpinas & Narbonenſes & Italicas ſtirpes ante utrumque viderit, quas ſibi potuiſſet vindicare: *Cluſius* enim a. 1565. ex Hiſpania rediit, *Geſner epiſt.* p. 122.

(19) Anno 1619. in praefatione ad Prodromum operis I. B. & *Cherleri.*

20 Quanta fuerit hujus hominis inperitia, vel ex hoc ſolo argumento adparebit, quod transpoſitiones iconum, plerumque rudisſimas, in Sciagraphia ſua ita non minuerit, ut etiam multiplicaverit.

alpinarum noſtrarum in Stiriacis jugis lectas, breviter & ſimpliciter ſed, perſpicue & fideliter deſcripſerit & depinxerit.

24. MATTHIAS de L'OBEL, aut certe PETRVS PENA, in Helvetia aliquot rariores plantas legit. Nam quid ad PENAM, quid ad LOBELIVM pertineat obſervationum, cum mullibi operas diſtinguant, & in editione anglica adverſariorum LOBELIVS PENAE nomen omnino omittat, dici nequit. *Genevae* & in vicino monte *Saleva*, deinde in *Rhaetia* & circa *Clavennam* lecta deſcribuntur *Eryngium coeruleum capitulo Dipſaci*, *Myrrhis minor*, *Typha minor clava ovata duplici*, *Caryophyllata pentaphyllea &c.* Ad LOBELIVM etiam pertinent rariſſimae plantae Helveticae in PARKINSONI Theatro depictae, quas auctori ſuo vindicavit in illuſtrationibus G. HOW. v. g. *Bupleuri alpina ſpecies*, *Cherleria noſtra*, *Fragaria nana* &c.

25. Inter LVGDVNENSIVM ſtirpes nonnullae etiam novae Genevenſium montium incolae habentur: v. g. Orchis rotundus. An a I. B. acceperint, non dixerim. Teſtatur certe vir clariſſimus, ſe aliquamdiu Lugduni in perficienda ſtirpium hiſtoria elaboraſſe, multas etiam icones & plantas contribuiſſe, easque omnes etiam ad LOBELIVM perveniſſe [21].

26. FELIX PLATERVS anatomicis laboribus & practica felicitate quidem magis inclaruit, patrias tamen alpes Valeſias non ſine fructu adiit, uti pulcherrima ſtirpium collectio demonſtrat, quam vidi cum reliquis rei naturalis theſauris apud D. PASSAVANTIVM heredem Platerorum. In ea *Pedicularis meliloti odore*, *Ranunculus calyce villoſo* F. PLATERI & aliae rariſſimae ſtirpes continentur.

27. CASPARVS BAVHINVS, diſcipulus fratris, deinde aemulus, Helvetiae floram feliciſſime excoluit. Anno 1577. per *Fabarias Thermas*, *Spelugam* M. Italiam, Baldum M. Romamque petiit; idem anno 1579. in Gallia Narbonenſi ſtirpes legit pulcherrimas. Redux in patriam, & per quadraginta annos Profeſſor, agrum Baſilieenſem, montes *Waſſerfall*, *Muttenz* & *Crenzach*, tanta diligentia peragravit, ut celeberrima loca effecerit, quae nemo ante cum nominaverat. Sed lectione auctorum, & conpilandi laboribus, & commercio literario etiam magis inclaruit. Opus ampliſſimum molitus, plures tomos perfectos, & fideliſſimas, pro eo ſeculo, icones, magno numero ligno inciſas, moriens reliquit, quorum omnium, neſcio qua infelicitate, unicus tomus, & is ob materiae difficultatem inperfectior, lucem vidit. Magnum numerum novarum plantarum etiam primo Pinace propoſuit, graminum maxime, quorum pauca adhuc THALIVS, pauca LOBELIVS (nam *illuſtrationes* multis a CASPARI morte annis prodierunt) reliqui pene nulla deſcripſerant. Immortale opus Pinacis notiſſimum eſt, quo difficillime etiam nunc careremus. Id vitium maximum habuit, quod nomina ſtirpium ſibi nunquam viſarum ex auctoribus nulla dubii mentione facta, in Pinacem conjecerit, unde factum eſt, ut a pluribus ſcriptoribus acceptam eamdem ſtirpem diverſiſſimis nominibus repetierit: & ſaepe praeterea, ſi ipſe eam plantam ſiccam forte & imperfectam acceperat, & ſuo, & priori nomine citaverit pro duabus ſtirpibus. Neque exhauſit eos ipſos, quibus utebatur, libros: aliquas certe ARETII & GESNERI plantas in Pinace partim omnino praetermiſit, partim ad auctores ſuos minime retulit. Deinde multiplicandarum plantarum mira incitatus cupidine, ex *majori* & *minori* ſtatura, ex loco natali, aliisque nullius momenti *accidentibus* novas ſpecies fabricatus eſt, quas laborioſiſſime quaererent poſteri, neque invenirent.

28. IOHANNES HENRICVS CHERLERVS dignus ſocero gener, ex Gallia quidem

(21) Vol. II. p. 18. de *Erica Chryſanthema*. Sed ipſe *Dalech.* videtur montes Genevenſes ſalutaſſe p. 1152. & *Dolae* finitimos p. 1298. &c.

dem Narbonenſi magis, ſed ex *Genevenſi* tamen etiam & *Ebrodunenſi* agro, itinere *Gotthardiano*, non paucas plantas adtulit, tum raras, tum omnino novas.

29. Diſcipulos nactus eſt C. BAVHINVS non paucos, quorum opera divitias ſuas auxit. HAGENBACHIUS quidem Baſileenſis, Bernam, vallem *Lauterbrunn*, & *Grindelwald*, & interjectas alpes, petrasque, quas *Birſa* dividit, non absque fructu adiit. FLEISSERUS anno 1606. *Gemmium* & *Bernhardum* M. ſuperavit, rariſſimarum ſtirpium inventor; ut *Acetoſae alpinae rotundifoliae*, *Doronici helvetici humilis craſſis foliis*, *Abſinthii alpini incani*.

30. Celebrior eſt IOACHIMVS BVRSERVS, qui *Germaniam*, *Bohemiam*, *alpes Auſtriacas*, *Pyrenaicas*, & totam pene Europam ſtirpium cauſa obambulavit, & incomparabilem theſaurum propriis collegit laboribus, qui nunc Upſaliae conſervatur. Helvetiae partem magnam, *Badam*, *Fabarias thermas*, vallem *Diſentienſem*, *Gothardum*, *Gemmium*, *Valleſiae* beatos agros, *Bernhardi* M. & *Gletſcherberg*, & *Fractum*, & agrum Lucernatem, Genevenſem denique ditionem laborioſus obambulavit, Prodromum Bauhinianum plurimis novis ditavit ſtirpibus, quas etiam iis in locis legit, ubi anterior CLVSII induſtria meſſem fecerat. Exempla inventorum ſint *Scheuchzeria*, *Feſtuca junceo folio*, *Aſter aquaticus flore aureo* &c.

31. GAMALIEL A TVRRE (22) Bernenſis & STROBELBERGERVS in Gallia Narbonenſi, & iſte Genevae ſtirpes legerunt, ſed LOBELIVM quantum video, conpilat, additis etiam erroribus. De illo nihil ultra innotuit.

32. IOHANNES CASPARVS BAVHINVS CASPARI f. Botanica ſtudia non omnino neglexit, patrisque Theatri primam partem edidit poſthumam. Exſtat m. ſ. codex, cum *Paradiſi Helvetici* nomine, in quo pluſculas, etiam Patri indictas plantas, agri *Lucernenſis*, *thermarum Piperinarum*, M. *Lunae Rhaetiae*, alpiumque enumerat. HIERONYMVS BAVHINVS TABERNAEMONTANI opus edidit & auxit. Verum neuter ſtirpes Helveticas edito aliquo opere illuſtravit.

33. Sed magna acceſſio Florae Helveticae facta eſt per itinera IOHANNIS RAII, viri in legendis & enodandis plantis perinde felicis. Helvetiae primum partem Orientalem exiguam, *Baſileam*, *Scaphuſiam*, atque Rhaetiam peragravit anno 1663. anni aetate minus favente. Deinde anno 1664. per *Bufaloram Rhaetiae* M. *Glaronam*, *Tigurum*, *Bernam*, *Genevam* venit, atque Genevae per tres menſes aeſtivos ſedem fixit, & in eo agro, feliciſſimo, montibusque vicinis, *Saleva*, *Thuiri*, noſtroque *Dolaz*, magnam vim non rararum ſolum, ſed novarum ſaepe ſtirpium detexit (23). Huic adeo fideli & cauto auctori, plurimas plantas debeo, quas, cum ex calidiori Gallia haberem, etiam nobis indigenas eſſe ipſius fide refero. De ipſo Viro non judico. Vaſtiſſimam certe plantarum Europaearum notitiam, tum ex propriis laboribus, tum ex amicorum commercio adquiſivit, neque alius felicius uſus eſt commentariis aliorum ſcriptorum, atque deſcriptionibus.

34. Illuſtris GVILIELMVS SHERARD exiguum, ſed rarum catalogum Genevenſium plantarum, tamquam corollarium RAIANAE florae, addidit Synopſi ſtirpium extra Britanniam naſcentium (24), quo novae ſpecies pluſculae enumerantur.

35. IO.

(22) Apud *Strobelbergerum* in *deſcr. Gall.* p. 100.
(23) Vide *Topographical obſervations* variis locis.
(24) p. 398. 399. 400.

35. I. IACOBVS WAGNER nihil fere praeter nomina ex BAVHINIS excerpta & paradoxas quasdam ſtirpes habet, quas nemo ſponte in Helvetia naſcentes vidit, v. g. *Meliſſam citrariam.*

36. IOHANNES a MVRALTO indefeſſis laboribus famam meruit & opes. Primus in patriam anatomen introduxit, primus forte, obſtetriciam artem, primus a C. GESNERO in plantas patrias inquiſivit. Ex *Scaphuſino* inprimis agro, & *Toggicis* alpibus, & *Abbatiscellanis*, & *Gothardo* & *Lucumonio* M. Rhaetiae, quos adiverat ipſe (25), aliquot raras, neque ab alio in Helvetia viſas ſtirpes retulit, inſeruitque operi, ut *Galegam*, *Paeoniam*, *Polygonatum perfoliatum* &c. Id vicii habet, quod minus peritus Botanices incredibilia ſaepe nomina & aliena notioribus ſtirpibus inpoſuerit, ut non ubique fidum liceat ſequi ductorem,

37. THEODORVS ZWINGERVS locupletavit equidem herbarium VERZASCHAE, & Mutetum M. Baſileenſemque agrum cum ſtudioſis inviſit. Floram tamen nulla, quod norim, acceſſione adjuvit.

38. IACOBVS CONSTANT de REBEQVE, qui edito *atrio medicinae* Helveticae inclaruit, Lauſannae hortum ſtirpium rariorum non inornatum excoluit, ipſe in montibus Bernenſis ditionis, qui ad Juram ſpectant, *Dolae*que ſunt finitimi, tum & *Valeſiacis alpibus*, pulchras plantulas congeſſit, quas omnes mecum communicavit Cl. MARTINVS, Lauſanenſis Profector, ad ſoc. liter. ab ACAD. PARIS. adlectus.

39. IOHANNES HENRICVS STAEHELINVS BENEDICTI pater, Profeſſor Baſileenſis, in agro patrio non paucas, & elegantes ſaepe ſtirpes, reperit, quas augendo Catalogo BAVHINIANO deſtinaverat. Plures filius addidit, quas utinam aliquando ederet, duplicaturas fere numerum BAVHINIANARVM. Ejus viri plantas ſiccas non abſque magna utilitate evolvendas conceſſit digniſſimus filius.

40. Infinita ſunt in Floram noſtram merita fratrum SCHEVCHZERORVM, qui neglectum fere in patria ſtirpium ſtudium difficillimis itineribus ſuſceptis reſtituerunt, & auxerunt. Et major quidem fratrum, tum aetate, tum fama, IOHANNES IACOBVS hiſtoriae & civilis & naturalis omnem ambitum avidiſſime conplexus eſt, plantas autem cum reliquis naturae curioſis phaenomenis in alpibus charioſe obſervavit, & ſpecies fere 360. in itineribus ſuis deſcripſit, quarum pleraeque non vulgares, non paucae omnino novae ſunt, aliquas etiam, ſed mediocri felicitate, depinxit. Nemo alius plures montes aut majorem Helvetiae tractum paragravit. Itinere nempe I. montem *Hacken*, alpes *Surenenſes* & M. *Joch* aliosque montes *Angelimontanae* valli conterminos, *Fractumque*. Itinere II. M. *Gunggels*, *Spelugam*, *Julium*, *Malojam*, *Septimum*, & *Segnes*, Rhaetiaeque partem maximam. It. III. *Fabarias* thermas. Quarto M. *Guppen*, *Freyberg Glaronenſium*, tum *Baerenboden* & *Fismatt*, qui ab hoc pago ad Urios ducunt, deinde *Gotthardum*, *Lucumonium*, *Criſpaltum*, *Furcam*, & *Gemmium*, altiſſimos omnes, longiſſimo itinere ſuperavit. Superiorem Valeſiam praeterea percurrit, *Glaronenſes* & *Urios* pagos & altiſſimas valles *Urſeranam*, *Lepontiam*, *Medullinam*, atque eam, ex qua *anterior Rhenus* profluit. Itinere V. M. *Fractum*, *Jugum* & pagi Bernenſis partem, *Neocomum*que & *Moratum*. Itinere VI. quo omnium rariſſimas ſtirpes legit, *Rhaetos* denuo adiit per *Spelugam*, *Bernardinum*, *Malojam*, *Albulam*que, altiſſima juga Rhaetorum. Itinere VII. M. *Brunig* & montes vallis *Grindelwald*, *Gemmium*, Valeſiam inferiorem agrumque *Aventicum* petiit. Adde, quod diſcipulorum cater-

(25) in *praefat.* ad *Parad. Helvet.* editum a. 1710.

terva comitatus, non ſocios ſolum laboris, ſed poſtquam finitis ſtudiis ad ſuam quisque patriam rediit, ſedulos adjutores expertus ſit, qui quod quisque rarius inveniebat, cupide transmitterent. Itaque molitus eſt hiſtoriam ſtirpium Helveticarum, & programmate proprio in *Trans. Phil.* n. 421. indicavit eruditis. Scopus erat, alphabetico ordine ſtirpes diſponere, addere vero icones FVCHSIANAS, quas, neſcio qua ratione, ſuas fecerat, cum Tubingae in auditorio publico aliquot formarum centuriae conſerventur, & alias proprias, opusque fraternum de graminibus, deſcriptionibus omiſſis. Sed intermortuus laboribus perfectum opus reliquit ineditum (26), tum chartas, tum duodecim ſtirpium volumina, quae apud fratris *Johannis* filium adſervantur. Si quidem judicium noſtrum addere licet, eo loco, ubi non bene omitteretur, exſpectari poterat in majori opere, poſterioribus curis emendato, aliquanto major in ſcriptorum eorumque nominibus judicandis labor, tum errorum quorundam correctio (27), tum meliores icones, quam quidem in editis habemus.

41. IOHANNES SCHEVCHZERVS cum hiſtoriae naturalis magnam partem aut omnino omiſerit, aut certe ſtirpibus minus caram habuerit, in iis quae molitus eſt, fratris labores accuratiori elaboratione vicit. Adiit anno 1709. vallem *Sexamniam* Rhaetorum, atque in remotiſſima valle aeſtatis partem vixit. Tum montes petiit altiſſimos *Tſchiera*, *Aviculam*, *Surſees*, *Spelugam* (28). Idem alio itinere, ut videtur, Italiam adiit, & praeterea *Gotthardum* M. *Regium* Suitenſium, aliaque alpium juga inviſit. Princeps Viro ſcopus erat perficiendae hiſtoriae graminum. Edidit opus incredibilis laboris, deſcriptiones minutiſſimas, ordines novos ex intima fabrica erutos, icones tum characterum, tum plantarum optimas, neque ſimile certe opus in ulla alia parte botanices poſſidemus. Liceret tamen deſiderare tum aliquando majorem hiſtoriae Botanicae & ſynonymorum cognitionem, tum minus propenſum in multiplicandas ſpecies animum, quas ſaepe ex minutiſſimis, aliquando ex vagis neque veriſſimis notis ſeparavit. Deinde deſcriptionibus deeſt notarum copia, quibus quamvis plantam ab iis ſepares, quarum proxima eſt affinitas. Poſtquam enim non minimo labore totius claſſis deſcriptiones evolvi, ſaepe nihil quidquam certarum notarum inveni, ex quibus perſuaderer, plantas ipſas a ſe invicem differre, v. g. in triticeis, in claſſe illa miliacea p. 127. ſeqq. in paniculatis pratenſibus p. 177. ſeqq.

42. MAVRITIVS CAPPELER, ex cryſtallographia notus, catalogum ſtirpium M. *Fracti* condidit, quem a. 1728. abſolutum vidi: Sed nihil, quod noverim, edidit, uti neque Cl. ZELLWEGERI, in alpibus *Abbatiscellanis* lectae, ſtirpes innotuerunt.

43. Hos omnes, excepto ultimo, quos laudavi, viros mors nobis abſtulit. Qui ſequuntur, vivunt adhuc, & hoc opus ipſum ſuis adjuverunt laboribus. Primus omnino memorandus eſt BENEDICTVS STAEHELINVS, quem miraculum ingenii & eruditionis vocavit VAILLANTIVS (29), peritus judex, & minime blandus. Mira felicitate Vir clariſſimus a 24. retro annis in minutiſſimis Naturae operibus detegendis verſatus eſt. Fabricam anatomicam ſtirpium, tubas, elaſtra, microſcopio admoto pervidit ſagaciſſimus, plantas etiam infimi ordinis, Fungos & funginam gentem, maximo labore perſecutus, novis ditavit ſpeciebus, iconibus illuſtravit. In plantis demum majoribus ita elaboravit, ut magnum numerum indigenarum iis addiderit, quas CASPARVS BAV-

HI-

(26) Ad umbilicum enim perductum eſſe, in literis, paucis ante mortem diebus ad me datis, declaravit.

(27) v. g. ter repetitae, & alienis locis, cum corrupto charactere *Staeheliniae*.

(28) Hujus itineris deſcriptionem Pariſinis academicis exhibuit, quam, magno certe cum detrimento rei herbariae, theſauro ſuo addixerunt.

(29) *Mem. de l'Acad.* 1719. p. 20.

HINVS tum ſuo, quadraginta annorum, labore, tum adjutoribus, quales dixi, in agro patrio monteque *Waſſerfall* detexerat. Itaque gratus adgnoſco, quod inſtructiſſimi horti ſicci perluſtrandi copiam mihi fecerit, quod plantas deſideratas plurimas rariſſimasque liberaliter donaverit, quod icones pene ducentas fungorum & muſcos montanos plurimos mecum communicaverit, & lubente animo moneo eos, qui opus meum legent, id ipſum amiciſſimi STAEHELINI humanitate & laboribus non una centuria ſtirpium ditius factum eſſe.

44. Collega STAEHELINI, & pariter amicus meus EMANVEL KOENIG non ſolum ſiccas ſtirpes, multas, & exoticas plerasque mihi donavit, ſed ex ſuis in agrum Baſileenſem, & in *Belchen* altiſſimum Alſatiae montem ſuſceptis itineribus, aliquot raras ſtirpes, interque eas novam *Aretiae* ſpeciem mecum communicavit.

45. IOHANNES GESNERVS Tigurinus ex magni CONRADI ſtirpe natus, mirabili ſtudio in prima juventute in plantas, & in alias hiſtoriae naturalis partes, quaſi avita incitatus gloria exarſit. Vix ſeptemdecim annos natus per *Albulam* Rhaeticam *Clavennam* iter molitus, per *Spelugam* M. & *Elmenſes* alpes *Rhaetis* & *Glaronenſibus* communes rediit in patriam, onuſtus pulcherrimis plantis, rariſſimo v. g. *Ranunculi* genere, praeterviſo nuperis *Rapunculo Bellidis folio* &c. Idem vicinos urbi ſuae agros, lacum *Felinum* & *Uetliacos* colles late populatus, ita dives plantis Belgas adiit, ut pene puer a BOERHAAVIO in familiaritatem receptus fuerit. Poſt iter Pariſinum Baſileam redux, ubi conjuncti audivimus IOHANNEM BERNOVLLIVM, magno mecum itinere Helvetiae partem occidentalem peragravit, quo montes *Baſileenſis* epiſcopatus, *Salevam*, *Gemmium*, *Jugum*que ſuperavimus. Deinde anno 1729. per *Glaronenſium* alpium maximam partem, iter fecit. Sequente anno 1731. alpes *Abbatiscellanas*, *Gamor* &c. rariſſimis ſtirpibus dives perluſtravit. Anno 1733. *Fractum* & *Regium* M. petiit. Anno 1735. cum valetudinis curandae gratia Thermis uteretur Valeſiis, montem glacialem, qui ad occidentem pago thermali adjacet, utut debilis ex morbo, conſcendit tamen. Idem anno fere 1732. cum primum muſcos & gramina legere cepiſſem (nam prioribus annis abſterruerat animum & legendarum, & enodandarum harum minutiorum ſtirpium difficultas) plurima minimarum plantarum ſpecimina dono mihi dedit: poſterioribus vero annis & nuperrime, deſideratas ſtirpes ad perficiendum opus meum eo liberalior conceſſit, quod ſolus mittere poterat. Ipſe molitus fuerat opus, quod nunc edo, cui facile par fuiſſet, deinde partitis viribus idem ſuſceperamus, donec fracta valetudo Eum ab anno 1735. fere ab omnibus botanicis laboribus ad literatum ocium depulerit.

46. IOHANNES ANTONIVS DIVERNOI in Neocomenſi comitatu, M. *Falconario*, *Chaſſeron*, *Tete de Rang* alibique, non exiguum numerum rariorum ſtirpium legit, quarum mihi copiam cum fecerit, nomina ſuis locis reperientur.

47. IOHANNES IACOBVS HVBERVS in hac ipſa Academia Med. P. poſtquam cum STAEHELINO & KONIGIO per agrum Beſileenſem ſtirpium cauſa frequenter excurrerat, anno vero 1731. mecum M. *Chaſſeral*, *Neunenen*, *Stokhorn* & *Gemmium*, & hunc montem iterato a. 1736. ſuperaverat, anno 1738. vaſtiſſimum iter perfecit, Gottinga enim profectus, per patriam Baſileam, *Rhaetos* petiit, montesque *Lunae*, *Albulam*, & *Malojam*, deinde viſo Mediolano *Gotthardum*, *Furcam*, *Grimſulam*que adiit, Bernaque ſalutata abſoluto per plerosque *Rhaetos* alpiumque Bernenſium partem itinere, in Germaniam rediit, rariſſimis plantis onuſtus, quae omnes in collectionem meam, & hoc ipſum opus tranſierunt.

48. Adgnatus meus D. SALOMON SCHOLLIVS, itinerum meorum annis 1731. 1732. 1734. & 1739. ſuſceptorum ſuaviſſimus comes, ex M. *Chaſſeral Feuerſtein* & agro *Biennenſi* non paucas elegantiores ſtirpes miſit.

49. Ultimis annis innotuit mihi Cl. GAGNEBIN, Chirurgus in *Ferrariis* vallis *Erguel.* Indefeſſa vir iſte induſtria in Gallia calidiori, comitatu *Ruſcinonenſi*, *Pyrenaeis & Cottiis* alpibus plantas legit. In Helvetia vero alpes Bernenſes ſupra *Vibiſcum* poſitas, Juraeque tractum *Neocomenſem* omnem frequentibus itineribus percurrit. Huic viro 700. plantas, & inter eas deſideratas non paucas, novam etiam debeo *Pedicularem.*

50. Ego vero, cum in prima juventute a plantis omnino fuiſſem alienior, redux ex itineribus Germanico, Belgico, Britannico & Gallico, nulla ullibi ſtirpe conſervata, cum Baſileae ob audiendum IOHANNEM BERNOVLLIVM & diſcenda mathemata viverem, anno 1728. neſcio quo ardore, incitatus fere genio loci, quem BAVHINI habitaverant, & tunc colebat STAEHELINVS, cepi plantas legere, deſcribere, conpilare, tanta cum ſpe ſucceſſus, adhuc remotiſſimi, ut etiam tunc hoc, quod edo opus, molirer, quando vulgatiſſimas ſtirpes vix dum dignoſcebam. Baſileenſem ergo agrum percurri, deinde per vallem, quam *Birſa* alluit, montes ſupra *Bellelai* &*Pierre pertuis*, Biennam, inde legendo oras Jurae M. Lauſannam Genevamque petii, *Salevam* conſcendi, non feliciſſimo tamen labore. Porro viſis ſalſis fontibus *Bactiacenſibus*, divitem ſtirpibus Valeſiam relegi, *Gemmium* ſuperavi, *Jugum*que Anno 1730. cum valetudinis cauſa Thermis uterer *Weiſſenburgenſibus*, M. *Waach* & vicinos balneo ſcopulos perrepſi. Anno 1731. bis quidem M. *Chaſſeral*, bis *Gemmium*, tum M. *Neunenen*, & *Stokhorn* & paluſtria *Moratenſia:* anno vero 1732. vallem *Grindeliam* M. *Scheidek*, & *Rohtenhorn* conſcendi, deinde in villa agri *Ebrodunenſis* aliqua parte aeſtatis peracta, montem *Suchet*, & montes adii impoſitos valli *Juranae*, lacuique qui per ſubterraneos canales *Orbam* fl. generat. Anno 1733. *Neſſum* M. & *Gemmium* denuo, *Valeſiam inferiorem*, montes inter *Aquilegiam* vallemque *Sanenſem* poſitos, hanc demum & *Simmiam* vallem peragravi. A. 1734. M. *Chaſſeral* & agrum *Biennenſem:* A. 1736. M. *Hauenſtein* & *Waſſerfall*, montesque Baſileae finitimos, atque paluſtria *Michelfeldenſia*, deinde eodem anno denuo glaciales rupes M. *Grindelwald* & M. *Scheideck*, porro agrum *Aventicum* montesque *Dolaz*,& *Thuiri*, denique *Urienſem* vallem, M. *Gotthard*, *Furcam*, & *Grimſulam* obii. Anno 1739. cum alias ob cauſas patriam repetiiſſem, Montes *Emmiae* vallis *inferioris*, tum *Biennenſes* & *Falconarium*, tandem M. *Neunenen* repetito ſalutavi. Hercyniam vero ſylvam, & *Bructerum*, utcunque anologum humilioribus Helvetiae montibus a. 1738. & 1741. obambulavi.

51. Poſtquam enumeravi res geſtas virorum omnium, quotquot, quantum reſcivi, in Helvetiae plantis indagandis elaboraverunt, facile eſt definire, quanta pars laboris ſuperſit poſteris. Et alpes quidem, etſi affatim ſalutatae, nondum exhauſtae ſunt. Nam curſim fere, & incommode, a feſtinante in remota ſtabula viatore, tentantur potius, quam perleguntur. Inde factum, ut muſcorum & lichenum procul dubio immenſa vis in ſcopuloſa illa nimborum patria, in horridis ſylvis, uliginoſis vallibus riguisque petris lateat intacta, plantaeque non paucae, aut praetervifae ſint, aut characteribus neglectis ita deſcriptae, ut ad ſua genera redigi nequeant.

52. Deinde alpium magna pars, eaque niſi fallo raris ſtirpibus ditior, intentata jacet. Ab ipſius I. B. temporibus tota ſeries alpium, quae vallem *Tellinam* a *Venetis*, & ea, quae eamdem vallem ab *Oeni* fontibus ſeparat, a nemine

mine eſt conſcenſa. Nemo alpes vidit, quae longiſſimo tractu *Valleſios* ab Italis dividunt, etſi ſtirpium *Burſerianarum* pulchritudine potuiſſemus ad eum laborem invitari. Helvetia transalpina, quae *Mediolanenſis* ducatus olim pars fuit, mitior & Italici ingenii, nova eſt, & a nemine praelibata. Vallis ipſa *Tellina* beataque Valleſia, pauciſſimis Botanicis peragratae, non iter merentur, ſed moram, & quietam ruſticationem. Ager *Aquilegienſis* ſimilia ſpondet, & ipſe novus. Ditiſſima vineis ora Lemani (*la Cote*), calidiſſimi & nudi ſcopuli vallis *la Vaux*, paludoſa *Ebrodunenſia*, *Moratenſia*, *Thurgovia*, Germaniae vicinior, celebris *Cytiſo Galega* & *Fraxinella Scaphuſia*, agri ſubalpini pagorum Pontificiorum, alpes vallem *Endlibuch* longe a Subſylvanis ſeparantes, ſcopuloſa juga, quae lacui quatuor civitatum circumjacent, vallis *Emmia* Bernenſium ſuperior, vallis *Kienthal*, pinguiſſimae paſcuis alpes quae a *Neſſo* ad Valeſiam adſcendunt, montes *Sanenſes*, & ſubjecti *Sanenſibus Gruyerini*, ex caſeorum bonitate famoſi, novae terrae ſunt, & magnam vim novarum civium promittunt Botanico, qui ſibi laborem ſuum commodaverit.

53. Adde quod fungi & quidquid eſt plantarum minutiorum hactenus Baſileae ſolum, Tiguri & Bernae ſint obſervati. Satis vero perſuaſum eſt rerum gnaris, quanta ſit harum claſſium ubertas, quae MICHELIO poſt tot magnorum virorum labores plus quam mille novas ſpecies ſubpeditaverit.

54. Denique rariores illae & exiguae plantulae, quas ignorant plerique Botanici, & VAILLANTIIS atque DILLENIIS Natura repoſuit, non paucas in Helvetia nondum lectas, adeo ſimilis, Germaniae cives non fruſtra auguror, etiam apud nos repertas ire. Multas STAEHELINVS detexit, aliquae aliorum induſtriam exſpectant, uti *Centunculus*, *Sedum tetrapetalon*. Imo & campeſtres aliquas ſtirpes, quae latiſſime in tota Germania vulgares ſunt, alicubi in ſegetibus Valeſiae latere non dubito, *Braſſicam perfoliatum*, *Caucalidem latifoliam*.

55. Manifeſto adeo & ingenue demonſtravi, me plenam & perfectam enumerationem ſtirpium Helveticarum minime promittere. Sed & aliae rationes ſuperſunt, quare etiam minus promittam. Veterum nempe obſcurae deſcriptiones, maxime in C. B. graminibus, faciunt, ut non paucas indigenas definire vix poſſibile ſit. Aliquae veterum ſtirpes in Helvetia lectae ab eorum tempore a nemine repertae ſunt. Aliae non penitus interciderunt, ſub meos tamen, quae mea infelicitas eſt, oculos venire quaſi recuſaverunt. Luſcioſus enim naturali vicio, multas procul dubio plantas praeterii, ad quas itinera mea me duxerunt. Alias ſiccas ab amicis accepi, neque characteres ſubtiliores, florumque conpoſitas figuras, expedire potui. Denique in univerſum ſemina alpinarum vix unquam legere licet, neque adeo accurate perſpicere, cum eo tempore matureſcant, ſi omnino matureſcunt, quo crebrae nives itinera intercipiunt, exeunte nempe auguſto M. & ſub initia ſeptembris.

56. Tantis difficultatibus inplicitus, deſpero de perfectione hujus catalogi. Veniam tamen exſpecto a lectoribus, poſtquam audiverint eam methodum, qua contra vicia mei operis eniſus ſum.

57. Omnium omnino ſtirpium, quas unquam legi, characteres naturales fuſe conſignavi, ea ipſa die, qua recentes decerpſi: Nullo methodi artificialis amore occupatus, numeros figurasque partium inivi, ad BOERHAAVII Praeceptoris mei imitationem, quo tempore ſtamina tubasque nemo in notarum dignitatem conſtituerat. Poſt aliquot annos ſcriptores botanicos, qui ad finem hujus praefationis adpoſiti ſunt, cum plantis meis contuli. Ab antiquiſſimis initium feci, BRVNFELSIO nempe, in nuperrimo opere Cl. GEO-

FROI

FROI finem feci. Veteres omiſi, quorum deſcriptiones breviſſimae, & ſtirpes ipſae plerumque exoticae, ex duplici cauſa inſuperabiles tenebras offundunt Botanicis. Omnium deſcriptiones, & icones perluſtravi, inter ſe ipſos contuli, cum I. BAVHINI ſapienti critica, & cum Pinace CASPARI vetuſtiores conparavi, nuperiores ſubdidi, novumque Helveticarum ſtirpium Pinacem ad tempora usque recentiſſima mihi conſcripſi. Hunc ipſum laborem partim bis, partim ter & ſaepius repetii, nunquam enim corrigendi in rebus humanis finis eſt. Specimen hujus laboris dedi in diſſertationibus de *Veronicis*, & *Pedicularibus* editis, Helveticoque utcunque & *Hercynico* itinere.

58. Quae mihi defuerunt, reſarcivi eorum amicorum ope, quos laudavi, tum dono acceptis ſtirpibus, tum integre evolutis STAEHELINI, GESNERI, KOENIGII, CONSTANTII, DUVERNOII collectionibus. Plantas demum ſiccas C. B. quotquot ſuperſunt, una Juncorum claſſe excepta, perluſtravi, catalogum cum meis ſynonymis conſignavi, & infinita dubia hac una opera certiſſime amputavi. A DILLENIO etiam, Botanicorum principe, tum obſervationes in muſcos meos, tum ſtirpes rariores, quae ad opus meum facerent, obtinui. Porro Clari viri LINNAEVS, MOEHRINGIVS, LVDWIGIVS, SENKENBERGIVS, plurimarum ſtirpium Germanicarum, aut ſeptentrionalium, copiam mihi fecerunt, quae ipſa conparatione noſtras ſaepe declarant & expediunt. Hortum ſiccum ILL. HVGONIS, ditiſſimum Italicis a ſe ipſo lectis, Hercynicis & Pyrenaeis ſtirpibus, per ocium evolvi, ex quo non exigua mihi ſaepe ad ſeparandas ab exoticis alpinas lux adfulſit. Fungos omnes vivis coloribus exprimi curavi, quadringentis fere tabulis expreſſos. Stirpium multa ſemper variae aetatis, variarum regionum exempla, continuo ordine, in horto ſicco conſervavi, qui reſponderet deſcriptionibus & Pinaci, in aliis voluminibus diſpoſitis. In horto demum Regio, quem colo, characteres perfeci integrius, & ab anno retro 1728. ocii mei maximam partem huic uni operi unice donavi, cum quadam iniquiori in reliquos labores amoris praerogativa.

59. Feci ergo, ut quantum virium inbecillitas conceſſit & ocium, etiamſi quatuordecim annorum fuerit, arctum tamen ob alia opera, emendatiorem catalogum darem. Dubia nunquam absque teſtimonio dubii, & expreſſo quaſi gradu incertitudinis appoſui. Nullam plantam, quam non vidiſſem, absque aſteriſco operi inſerui. Quas minus certo liceret ad familiam referre, ad calcem libri rejeci. Nihil famae tribui, aut inidoneis auctoribus. Varietates praecipuae plantae ſubjeci, neque facile admiſi non neceſſarias, licet a nuperis ſcriptoribus aliquantum diſſentiam, uti v. g. proportionem inter ſigna verae diverſitatis admitto, neque varietatibus adnumero, ſi quando planta minime altior duplo majores flores profert, eamque magnitudinem in hortis conſervat, & ad poſteritatem propagat.

60. Ad methodum nunc venio operis & ordinem, quem neſcio, an ſim omnibus probaturus. Deſcriptiones equidem, breves, & quantum potui, diſcrimen proximum exprimentes, tum conpendium Pinacis faciles admittent Botanici. Longae enim deſcriptiones non leguntur: Auctores, quando nimis multi citentur, quando pauciores juſto, nemo definiet, neque omnes enim licet advocare, neque nullos. Inventorem plerumque praemiſi, deinde GESNERVM, patrem florae Helveticae, CORDVMque, a quo Germanicae ſtirpes, ſorores noſtrarum, primum ſunt declaratae. Subjeci iconographos vulgares DODONAEVM, LOBELIVM, TABERNAEMONTANVM, AICHSTADIENSEM HORTVM. CLVSIVM nunquam omiſi, fidelem, & inventis ditiſſimum. BAVHINOS, MORISONVM, TOVRNEFORTIVM, quod Pinaces dederint; recentiores ſingulos, prout vel invenerant ſtirpem, vel deſcriptione nova, aut icone, aut charactere illuſtraverant.

61. Ordinem porro ſpes etiam eſt, ut excuſem. Potuiſſem alphabetice diſtribuere, potuiſſem ſequi PRAECEPTOREM BOERHAAVIUM, aut eum, qui nunc in omnium fertur oribus, induſtrium, indefeſſum, & amiciſſimum LINNAEVM. Viſum tamen eſt, has omnes methodos a naturali paulo longius ſecedere, ubique claſſes naturales divelli, ubique claſſes non naturales conſtitui. Ego, qui non univerſalem ſtirpium hiſtoriam molior, non tenebar perfectam dare generum diſtributionem. Sufficere credidi, ſi quamlibet familiam inter duas familias diſponerem, a quibus proxime diſtat, & difficilius diſtinguitur. Detegent forte hoc meum ſtudium rerum gnari, in graminibus, in tranſitionibus, quibus claſſes conjunguntur &c. neque decet longo ſermone probare lectori, nihil mihi credituro, quod ipſe non viderit. Id ubique non obtinui, neque forte licet, cum adfinitates naturales mihi non ſimplices eſſe videantur, ſed ab uno genere ad alia multa ex diverſis notis perinde poſſit legitime transiri. Id tamen fundamentum jeci, cui ſoli methodus naturalis poteſt ſuperſtrui, ut vicinae ſint ſtirpes, quae notis plurimis ſibi ſimiles ſunt, etiam ſi aliqua quam longiſſime differant, eae plantae ſint diſſimiles, quae plurimis notis diverſae ſunt, etiam ſi una nota quam viciniſſimae fuerint (30). Neglectus hujus axiomatis omnes methodos non naturales genuit. Inter notas *habitum* poſui, quem excludit quidem ex legibus LINNAEVS, in praxi vero ubique revocat, ſuisque legibus longe praefert, exemplo *Convallariae*, *Tuſſilaginis* &c. Nihil ergo moror, ſi quando ſub claſſibus meis ſtirpes reperias, quibus illa nota non ineſt, a qua claſſis denominatur. Haec enim nomina non ejus ſunt dignitatis, ut naturali nexui praeferantur. Ita *Rorella* & *Linum* in *Diploſtemonibus* reliqui, tum ob ſimilitudinem cum *Geranio* & *Lychnide*, tum ne turbarem cohaerentes *Iſoſtemones* monopetalas. Si quis vicio vertet, objiciam *Alſines* genus adeo naturale, cum tamen neque ex petalis, neque ex fructu, neque ex ſtaminibus, neque ex tubis cohaereat.

62. Sed nova nomina vereor, ut excuſem. Moleſtiam faciunt Botanicis, qui TOVRNEFORTIANA didicerunt, longa ſunt & incompta, dictatorem ſapiunt, aut gloriolae amantem juvenem. Intelligo rationes, & intellexi, quando vetuſtiora nomina fungis & graminibus reliqui. Non tamen potui mihi temperare, quin utiliora nomina praeferrem conſuetioribus. Haec enim plerumque vacuo ſono mentem dimittunt inanem. Quid ſignificat juveni botanico *Eupatorium officinarum* & *Dioſcoridis*, quid *Orchis militaris humilior*? quid *Tithymalus cypariſſias*, & innumerabilia alia. Recte haec monuit LINNAEVS, quem ſaepiſſime ſequor.

63. Non ubique tamen ſequendum duxi, cum *ſpecifica* quidem nomina mutandum videatur, *generica* mutare & taedioſum ſit, & plerumque inutile. Specificum nomen decet eſſe definitionem brevem, & notarum diſcriminis proximi conpendium. Genericum nomen arbitrarium eſt, & vix unquam tale parari poteſt, ut aliquid contineat, ex quo plantae dignoſcantur. Rariſſime ergo mutavi haec generum nomina, cum inter indifferentia procul dubio conſueta ſint retinenda. Specificorum longitudinem video, & accuſo, ſed meliora dare non potui, neque ſaepe ſinit multitudo ſpecierum, quae cogunt multiplicare notas differentiae.

34. Dixi vicia, dixi incommoda operis mei, dixi rationes, quare ea non evitaverim. Habes LECTOR non plenum catalogum ſtirpium Helveticarum, ſed fidelem: Plantas, quae ex Floris & hortis excluſae, per ſyſtemata ignotae obambulabant, ad ſuas familias pleraſque retuli, pretiumque fixi cuique, ne aut oblivione deleantur, quas veras NATVRA fecit, aut inanes lamiae porro ſimulent Dei creaturas, quae hominum ſunt figmenta.

65. Icones non excuſo, praeter paucas, *Aſtragali* v. g. *ochroleuci*, & *Pedicularium*. Reliquas magna fide & indefeſſo labore pinxit CHRIST. IEREMIAS ROLLINVS, familiaris meus, ut vix, puto, adgnoſcas, ſiccas ſtirpes pictori fuiſſe ad exemplum propoſitas. Vicia typographi conatus ſum indicare. Id unum addo, prelum ſubiiſſe hoc opus ineunte Auguſti M. anni 1741. & moneo, ne quisquam aliquando litem moveat, aut plagium criminetur. Dabam die 18. Jan. MDCCXXXXII.

NOMI-

(30) ex corollario ad Diſſ. de *Pedicularibus*.

NOMINA SCRIPTORVM ET EDITIONVM, QVIBVS IN HOC OPERE VSVS SVM.

I. BRUNF.) OTHONIS BRUNFELS *herbarum vivae icones. Argentorati apud Schott.* 1532. *folio.* Dedicatio data eſt anno 1530. Alteram editionem cum generali titulo pro tribus tomis dedit a. 1539. IOHANNES SAPIDUS. Icones magnae, non malae, & primae, poſt rudiſſimas illas IOH. CUBAE, & BRUNSVIGII. Nomina mala, ſtirpes vulgares.

II. EIVSDEM *novi herbarii Tomus II. ib. ann.* 1536. Dedicationis dies eſt 1531. M. Decembri. Compilationem dat ex LEONICENO, COLLENUTIO, GATINARA, TRAGO &c.

III. RUELL.) IOHANNIS RUELLII *de natura ſtirpium L. III. Baſil.* 1537. *fol.* ſed prior editio Pariſina eſt anni 1536. Latine doctus, herbas paucas vidit (1), & vulgatiores, & ita deſcribit, ut, quae Auctoris verba ſint, quae vero ex Veteribus exſcripta, difficulter diſtinguas.

IV. RHELL.) IOHANNIS RHELLICANI *Stokhornias* Exſtat cum GESNERI deſcriptione *M. Fracti.* Plantas alpinas aliquas primus deſcribit.

V. MANARD.] IOHANNIS MANARDI *Epiſtolarum L. XX. Baſil. apud Iſingrin.* 1549. Scriptae ſunt ab anno 1500. ad 1536. quo obiit. Veteres fere explicat, MARCELLVM VIRGILIVM refutat, ipſe paucas plantas vidit, & vulgares.

VI. OTHONIS BRVNFELSII *Herbarii Tomus III. Argentor.* 1540. poſthumus.

VII. DORST.) THEODORICI DORSTENII *Botanicon. Francof. apud Egenolph* 1540. *fol.* Icones ex EUCHARIO RÖSLINO deſumtae, poſtea in LONICERI opus tranſierunt, ſaepe non malae. Plantae tantum officinales, cum peſſimis nominibus. Vires ex veteribus.

VIII. FUCHS.) LEONHARDI FUCHSII Tubingenſis *hiſtoria Plantarum Baſil. apud Iſingrin.* 1542. *fol.* Icones magnae, pleraeque bonae, ſi a minuciis receſſeris, & novae, praeter paucas ex BRUNFELSIO deſcriptas. Nomina temere ex Veteribus deſumta. Stirpes vulgatiores. Totus liber ex DIOSCORIDE & veteribus (2).

IX. GESN. *Ind.*) CONRADI GESNER *Index Plantarum quadrilinguis Tigur.* 1542. 4. Nomina ſtirpium vulgarium, & breviſſimae aliquando declarationes, Graece, Latine, Germanice, Gallice (hae ex RVELLIO).

X. VALERII CORDI ſcripta huc referri debent, cum mortuus ſit anno 1544. Pater Botanices fere fuit VALERIVS, quem praematura mors anno aetatis XXVIII. abripuit. Stirpes plurimas, & ſaepe reconditas raraſque, pluresque quam plerique poſterorum, in Germania invenit, erroneas plantas in officinis ejecit, verioribus reſtitutis, uti v. g. Scordio, deſcriptiones dedit egregias. Vide annum 1561.

XI. BRASS.) ANTONII MUSAE BRASSAVOLAE *Examen medicamentorum ſimplicium Venet.* 1545. (Sed mea editio eſt anni 1556. *Lugdun.* 8. min.) Etſi aliis inſultet, ex charta Botanicis, paucas tamen ipſe vidit, & vulgares, & paradoxa dedit nomina. Scripſit a. 1534. (3)

XII. PONTAN.) IOHANNIS PONTANI *hiſtoria ſuorum itinerum ad* IACOBVM SYLVIVM. Codicem M. S. communicavit mecum ILL. WERLHOFIVS. Eo ſtirpes Islebiae, & in Polonia, paſſimque in ſeptentrione lectae deſcribuntur. Anno ſcriptus eſt 1548. Auctor CORDI diſcipulus fuit, & in Italico funeſto itinere comes.

XIII. TRAG.) HIERONYMI TRAGI *de ſtirpium, maxime Germanicarum, nomenclaturis, differentiis &c. L. III.* DAVIDE KYBERO *interprete Argentor. apud Ryhelium* 1552. Prius cum II. Tomo BRVNFELSII apodixin ſtirpium Germanicam dederat, deinde opus majus Germanicum, in folio, quod ſaepiſſime prodiit edente SEBIZIO & aliis. Anno 1550. nudas icones dedit cum nominibus 4 forma. Hanc vero editionem ob jocularem ſtylum eiminatum, & additam CONR. GESNERI Bibliothecam Botanicam, facile praeferimus. Nemo ante TRAGVM, CORDO nempe excepto, tot plantas, & tam multas raras vidit & deſcripſit; nemo vires veriores & ex propriis magis experimentis addidit. Nomina tamen veterum, ex vicio quodam ſeculi, temerario auſu ſtirpibus inpoſuit ſeptentrionalibus. Icones pleraeque ex FVCHSIO ſunt, nitidiores tamen, quae propriae, etſi minores.

XIV. DIOSC. 1552.) PEDANII DIOSCORDIS de *Medicinali Materie L. VI. Joh.* RVELLIO *interprete Lugdun. apud Arnollet* 1552. 8vo. Hanc editionem cito, ob adjectas ad finem triginta icones DALECHAMPIANAS, quarum aliquae alpinarum ſtirpium ſunt & primae. Reliquae ex FVCHSIO.

XV. REMBERTI DODONAEI *de frugum hiſtoria L. I. Antverpiae apud Loe* 1552. In hac editione icones rudes & typi; illarum aliquae novae. Comtior vero cum novis figuris prodiit idem liber, aquaticis & ſegetalibus plantis auctus, anno 1566. Hanc fere cito *Dod. Cer.*

XVI. GESN. *tab. col.*) CONRADI GESNERI *tabulae de collectione ſtirpium,* cum lexico botanico DAVIDIS KYBERI, quod CONRADVS poſthumum ediderat. Argentor. 1553. 8. Plantarum differentiae, & nomenclator vulgatiorum per menſes diſpoſitus. Multo auctiorem etiam raris, alpinis, plantis, & alphabetico ordine edidit CASPARVS WOLF a. 1587. Hanc cito, etſi incommodum ſit, quod eadem planta diverſis nominibus fere ubique repetatur.

XVII. GESN. *fract.*) EIVSDEM *de herbis noctu lucentibus. Deſcriptio Fracti M.* & IOH. DV CHOVL *Pilati M. in Gallia deſcriptio. Tiguri* 1555. 4. In priori opuſculo GESNERI icones aliquae, in altero nomina prima ſtirpium alpinarum fere quinquaginta, in DV CHOVLIO exigua quaedam vitis Idaeae & Cacaliae memoria habetur.

XVIII. GVILAND.) MELCHIORIS GVILANDINI *quaedam de ſtirpibus epiſtolae,* & EIVSDEM *Theon. Venet.* 1558. 4. (4). Inter epiſtolas illa eſt, qua cum GESNERO de Doronico Traſi &c. decertat; in altero opuſculo MATTHIOLVM unice inſectatur, ſe quidem mi-

[1] Vide BRASSAVOLAE judicium, qui RVELLI familiaris fuit & commilito [*Exam. ſimpl. med.* p. 31. Nam MATTHIOLVM, qui HERMOLAVM dicit a RUELLIO exſcribi, novi maledicum eſſe [p. 676.]

[2] Magnum opus poſthumum, cum 1500. novis iconibus ſaepius apud GESNERVM citatis, Viennae venale eſt vid. *Comm. Nor.* 1732. In editione Germanica a. 1543. etiam aliquot figurae ad calcem acceſſerunt.

[3] *Exam. ſimpl.* p. 593. ubi vitam ſuam familiaeque hiſtoriam addit.

[4] In dedicatione ad comitem SCHWARZENBVRGICVM colores inſignium propriis lineolis deſignantur, ut huius artificii inventio omnino multo vetuſtior ſit, quam vulgo traditur. Idem in *Chriſtoval* a COSTA hiſtoria ſimplicium hiſpanica invenio.

minus graece doctum, ſed acerbius, quam decet eruditos.

XIX. [DOD. *Ic. Vet. I. II.*] REMBERTI DODONAEI *de ſtirpium hiſtoria commentariorum imagines Antverpiae typis Loei,* 1559. 8. ſed prioris tomi dedicatio eſt a. 1553. Icones 884. cum brevibus adnotationibus, & nominibus quatuor linguarum habet. Pleraeque ex FUCHSIO ſunt, alias de ſuis addidit, in priori tomo rudes, comtiores & ſatis bonas ad finem alterius, diverſas ab iis, quibus in Pemptadibus uſus eſt, cum umbris deſtituantur.

XX. [LONIC.] *Krauterbuch &c. neu überſehen bey Egenolfs erben Francf.* 1560. *folio.* Hunc librum EUCHARIUS RÖSLIN olim ediderat, ADAMUS vero LONICER ex ſoceri hereditate acceptum auxit, vir non penitus alioquin malus (5), ſed in hoc opere valde mediocris. Icones multae ex TRAGO additae, aliae novae & malae, meliores ſunt, quae prius in DORSTENIO exſtant. Nomina mala, ſtirpesque confuſiſſimae.

XXI. [MATTH. *Ep.*] PETRI ANDREAE MATTHIOLI *Epiſtolarum L. V. Pragae apud Valgriſios* 1561. *fol.* Magna pars harum epiſtolarum Botanica eſt, neque nulla habet monumenta memoriae digna, maxime ea, quam ſolito humaniorem, ad MARANTAM ſcripſit, cum aliquot iconibus. In univerſum glorioſus homo, & contradictionis omnis inpatiens, deinde non amans excurſionum, qui ſtirpes plerasque ab amicis haberet, frequenter peccabat, neque moderate ferebat correcturos (6).

XXII. [CORD. *Dioſc. Hiſt. Sylv.*] VALERII CORDI *opera poſthuma Argentor. apud Rihel.* 1561. *fol.* (6*). Pulcherrimo hoc volumine commentarii quidem in Dioſcoridem, prius editi a. 1549. auctiores habentur, & emendati. Deinde quatuor libri ſtirpium, plerumque Germanicarum, aut certe in hortis lectarum, quarum plurimae novae ſunt, aliquae ab eo tempore nondum viſae, aut extricatae? Liber V. quo ſtirpes Italici itineris continentur, acceſſit anno 1563. Sylva obſervationum plurima rariorum plantarum Germanicarum nomina continet. Deinde C. GESNERUS de ſuo appendicem aliquot ſtirpium, & *de hortis Germaniae* egregium librum adjecit, quo flora Helvetica, omnium florarum antiquiſſima, continetur. Eo libro ſi addenda poſt iter anni 1561. adpoſita conjunxeris, cum paucioribus vulgatiorum plurimae alpinae ſtirpes, & inter non eas paucae ex rariſſimis continentur. Iter etiam ARETIANUM in *Neſſum* & *Stokhorn* M. & FABRICIANUM in *Galandam* M. ſed iſtud breviſſimum, rudimenta ſunt SCHEUCHZERIANORUM laborum. Hos cito ARET. & FABRIC.

XXIII. [MATTH.] PETRI ANDREAE MATTHIOLI *in Dioſcoridis l. de re medicinali commentarii Venet. apud Valgriſios* 1565. *fol. maj.* Pridem anno 1555. & aliis annis ediderat hos commentarios, & ante annum 1561. triginta & duo millia exemplarium divendita fuiſſe legimus (6**). Sed haec editio omnium pulcherrima eſt, ex qua multas fabuloſas plantas ejecit, icones vero undequaque collectas ſpecioſas, & nitide ſculptas addidit fere mille. De hoc viro, poſt LOBELII in primis acerbas objurgationes, vulgo male ſentitur, fuit tamen pro aetate ſua ſtirpium inſigniter peritior, quam MANARDUS, aut FUCHSIUS, aut BRASSAVOLA, aut ullus priorum ſcriptorum, excepto TRAGO & CORDO, qui multas in alpibus Tridentinis, multas ex Bohemia, praeter ſuperiorum medicorum conſuetudinem, ipſe legerit. In viribus etiam medicis, in lectione Dioſcoridis & Plinii & Arabum, & in iconibus pingendis excelluit. Caeterum neque vanitatem hominis excuſo, neque ſuppoſititias, & ad veterum deſcriptiones fictas icones, neque diſſimulo, plurimas ſtirpes ab aliis habuiſſe LUCA GHINO (7), FALLOPIO (8), CORTUSO (9), CALCEOLARIO (10), MELCHIORIO (11), IUL. ALDROVANDO (12), CRATONE (13), PAMPHILO (14), VILLEBROCHIO (15), PETRO SALICETO (16), BUSBEQUIO (17), ANGUILLARA (18), VINCENTIO CANTONO (19), MARANTHA (20), BERNARDO TREVISANO (21), SPEZZALANCIA (22), DONZELLINO (22*), STOPPIO (22**), & aliis, minoris famae hominibus.

XXIV. [GESN. *Ep. & Ep. ad* I. B.] CONRADI GESNERI *Epiſtolae* ad hunc annum pertinent, primum illae *Wolfianae collectionis*, quibus addita eſt GESNERI *de Aconito I. Dioſcoridis adſeveratio*, & *Oxymellis Hell. deſcriptio*: editae vero ſunt *Tiguri a.* 1577. 4. tum poſteriores *ad* I. BAUHINUM *datae*, quae cum libello de plantis a divis nomen habentibus editae ſunt a. 1591. Baſileae in 8. forma. Animus ſcriptoris, & vita interior, & labores, in utrisque adparent, plurima etiam ad ſtirpes alpinas facientia continentur epiſtolis ad BENED. ARETIUM & JOHANNEM FABRICIUM datis.

XXIV*. [SIML. *Vit.*] JOSIAE SIMLER *vita* C. GESNERI & C. WOLFFII *pollicitatio de edenda ſtirpium hiſtoria Tigur.* 1566. 4. Vita breviſſima, neque a Botanico ſcripta; icones paucae acceſſerunt, & idea operis magni poſthumi.

XXV. [DOD. *Coron.*] REMBERTI DODONAEI *hiſtoria plantarum coronariarum Antverp. apud Plantar.* 1569. 8. cum nitidis iconibus.

XXVI. [MATTH. *Ital.*] PETRI ANDREAE MATTHIOLI *Compendium de plantis Venet.* 1571. 4. cum iconibus minoribus, nitide ſculptis 921. & deſcriptionibus.

XXVI*. [SIMLER] JOSIAE SIMLER *Helvetiae & alpium deſcriptio Leidae, Elzevir.* 1633. 12. ſed prodiit *Tiguri* 1574. 8. Solet citari a CLUSIO & exteris, verum

[5] Primus Arnicam MATTHIOLO demonſtravit neque enim alius videtur fuiſſe ADAMUS LEONORUS Germanus p. 934.

[6] Alter tomus Epiſtolarum, quem p. 1269. promiſit MATTHIOLUS, nunquam prodiit.

[6*] Nunquam vidi inter multa ſpecimina, editionem Tigurinam dictam SEGUIERIO, neque poteſt prodiiſſe, ut ex GESNERI praefatione & epiſtolis abunde manifeſtum eſt.

[6**] Teſte, ſed paulum ſuſpectiori, DONZELLINO in Epiſt. Matth. p 261.

[7] Et hic omnium plurimas, tum icones Epiſt. p. 203. tum plantas, ut Lonchitidem aſperam majorem p. 923. Hottoniam p. 1168. Cacaliam p. 1184. Origanum Heracleotes & onites p. 703. Buphthalmum p. 1049. Solanum ſomniferum p. 1073. Sideritin ſecundam [ſictitiam] p. 1003. Sedum 3. acre p. 1119. Onagram p. 1173. [Chamaenerion latifolium]. Paeoniam marem p. 916.

[8] Erica 2. p. 153.

[9] Lonchitis aſpera minor p. 923. Macaleb p. 175. Androſaces altera p. 898. Aconita Pardalianche Plinii & Theophraſti [ſuſpectae plantae] p. 1081. 1082. Gr. Parnaſſi [& ipſum ſuſpectum] p. 1001. Hyoſcyamus albus p. 1073. Ambroſia [Carara] p. 851. Oenanthae III. priores.

[10] Viola arboreſcens p. 1181. Polygala [coronilla minima] p. 1208. Arum minus.

[11] Cepaea p. 982. Bupththalmum p. 911.

[12] Geranium I. tuberoſum

[13] Aſter atticus alter (foliis circa florem rigidis) p. 1176.

[14] Clematis II. Dioſcoridis Epiſt. p. 21.

[15] Frangula p. 1272.

[16] Nardus celtica p. 33.

[17] Hermodactylus p. 1109. Acorus, Anthora p. 358.

[18] Hemionitis p. 900.

[19] Lyſimachia lutea p. 949.

[20] Chamaeleon niger alter p. 659.

[21] Oenanthe IIII.

[22] Hypecoum p. 1063.

[22*] Aconita ſex, vix omnia vera p. 1084.

[22**] Helleborus niger flore roſeo p. 1222.

verum Botanica nunquam adtigit, & catalogum ſuum alpinarum unice ex GESNERI deſcriptione Fracti M. & ARETIO & FABRICIO excerpſit, uti ipſe monet p. m. 327.

XXVII. [DOD. *Purg.*] REMBERTI DODONAEI *de herbis purgantibus & deleteriis* &c. L. IV. *Antv. apud Plant.* 1574. 8. cum elegantiſſimis iconibus: quarum tamen non paucae ad CLUSIUM pertinent. (23) Addita eſt appendix Umbelliferas fere continens.

XXVIII. [CLUS. *Hiſp.*] CAROLI CLUSII *rariorum ſtirpium per Hiſpaniam obſervatarum L. II. Antv. apud Plantin.* 1576. 8. In CLUSIO CORDUS orbi redditus eſt. Incredibili labore in Hiſpania & Narbonenſi Gallia, Anglia, in alpibus Stiriacis, Auſtria, parteque vicina Hungariae, deinde Francofurti ſtirpes collegit, egregie depinxit, atque feliciſſimis & ad miraculum nitidis iconibus expreſſit, ipſeque ſolus, ſtirpium cognitarum numerum duplicavit, etſi certum ſit, multas apud CORDUM, ARETIUM & GESNERUM latere, quae CLUSIO tribui ſolent. Caeterum iter Hiſpanicum abſolvit a. 1565. (24).

XXIX. [*Adv.*] PETRI PENAE & MATTHIAE de LOBEL *nova ſtirpium adverſaria Antverp. apud Plantin.* 1576. *fol. minori* dedicationis vero annus eſt 1570. Et hoc opus pulchrum utique, noviſque inventis dives eſt. Quisquis auctor fuit, Galliae Narbonenſis, agri Genevenſis, & alpium Rhaeticarum pariter & Tirolenſium (25), Angliae, Belgiique, plantas legit, plurimaſque novas & raras deſcripſit atque depinxit, ex propriis ubique obſervationibus. Sed icones exiguae, ſaepe malae, deſcriptiones aſperae & incommodae, nimiumque in MATTHIOLUM habent dicacitatis. Deinde hoc majus vicium eſt, quod locos natales & ſtirpes non raro nominet, ubi tamen inquirentes alii nihil ſimile invenerunt.

XXX. [LOB. *Obſ.*] MATTHIAE de L'OBEL *Plantarum hiſtoria anno & prelo eodem, fol. exig.* Hoc opere, cum breviſſimis hiſtoriis veterum, conjunctae habentur vulgarium plantarum icones, quibus uſus eſt DODONAEUS in pemptadibus, multae; tum aliae ex DODONAEI purgantibus.

XXXI. [THURN.] LEONHARDI THURNEISER *deſcriptio plantarum omnium. Berlin apud Henzke* 1578. *fol.* Saepe dubitavi, an quidquam hoc libro contineatur ſerii, quo Umbelliferae depinguntur, & mirificis cum nominibus, & nugis Aſtrologicis, Chemiciſque deſcribuntur. Loca natalia nominat, ſaepe non abſurde deſcribit, icones etiam aliquae verae ſunt, pleraque ita inepta, & vana, & ad agyrtarum morem conpoſita, ut merito ſuo pene ab omnibus negligatur.

XXXII. [COST.] JOHANNIS COSTAEI *de ſtirpium natura L. II. Turin.* 1578. 4. Nullius momenti, conſarcinatus ex veteribus, inanibuſque ratiociniis.

XXXIII. [LOB. *Teut.*] MATTHIAS DE LOBEL *Kruytboeck, Antverp.* 1581. *fol. apud* PLANTINOS. In hac editione totum opus Adverſariorum, cum Obſervationibus conjunctum eſt, & utriuſque operis omnes icones inſertae. Communis enim CLUSII, DODONAEI & LOBELII bibliopola eorum virorum iconibus, tanquam ſuis utebatur. Addita ſunt non pauca ſtirpium rariorum monumenta. Haec editio LOBELIANI operis reliquis perfectior eſt.

XXXIV. [LOB. *Ic.*] PLANTARUM S. STIRPIUM ICONES *anno & editore eodem. fol. long.* Continet icones operis Teutonici omnes, cum breviſſima nominum ſerie calci adfixa. Hoc opus plerique Botanici citare ſolent, I. BAUHINUS, nec male, Teutonicum, quod ſtirpes aliquas habet, maxime Belgicas, quas non alibi LOBELIUS adduxerat.

XXXV. [CLUS. *Pann.*] CAROLI CLUSII *rariorum ſtirpium per Auſtriam, Pannoniam &c. obſervatarum L. IV. a.* 1583. *apud eumdem* 8. Incomparabili opere ſtirpes habentur, quas a. 1574. & ſequentibus annis in alpibus pariter & calida planitie Viennenſi legerat, numeroſiſſimae certe, ſaepe novae, & pleraeque iconibus fideliter expreſſae, minus quidem, quam in priori opere, nitidis. Alpinarum plurimas poſteris praeripuit, paucas reliquit intactas, multas recenſuit, quas aegre quisquam ab ejus exceſſu viderit.

XXXVI. [CAES. *aut* CAESALP.] ANDREAE CAESALPINI *de Plantis L. XVI. Florentiae* 1583. 4. Acutiſſimus Philoſophus, minime, uti quidem ſolent, naturam dedignatus eſt. Stirpium patriarum aliquot centurias breviter, ſed cum exquiſitis ſaepe notis, deſcripſit: methodi primus fuit inventor, claſſes naturales multas vidit, & MORISONO praeivit. Nomina tamen Hetruſca, & brevitas deſcriptionum, ſaepe interſunt, ne poſſit intelligi.

XXXVII. [DOD. *pempt. vel* DOD. *hiſt.*] REMBERTI DODONAEI *ſtirpium hiſtoriae pemptades ſex ſ. L. XXX. Antverp. apud Moraeos* 1616. *fol.* huc pertinet, cum Auctor a. 1585. vivere deſierit. Prior editio, caetera ſimilis, prodiit a 1582. verum haec acceſſionibus aliquot ſchedarum, iconibusque ſtirpium marinarum auctior eſt. Hoc opere priora conjunxit DODONAEUS, addidit officinales, aut vulgatiores fere omnes, brevi ſermone, quo veterum ſententias ſed ſobrie, excutit. Multae de CLUSIANIS Pannonicis & Hiſpanicis acceſſerunt, vulgatiores fere ad MATTHIOLI icones fictae ſunt. Belgicas paluſtres primus fere deſcribit; rariores alpinas, aut calidarum regionum, fere omiſit.

XXXVIII. [DUR.] *Herbario nuovo di* CASTOR DURANTE *Roma* 1585. *apud Bonfadino & Diani fol.* Vulgatiores ſunt, & officinales, ſubjectis quibusdam ex A COSTA exoticis, verſiculis latinis, iconibus ex MATTHIOLI prioribus & deterioribus editionibus deſumtis, & fuſo virtutum encomio illuſtratae.

XXXIX. [LUGD.] HISTORIA GENERALIS PLANTARUM *Lugduni apud Rouillé* 1587. *II. vol. fol.* Magnum Almageſtum rei botanicae ſuſceperat ſcribendum DALECHAMPIUS, & in calidiori Gallia, Alpibus Cottiis, Allobrogicis, & M. *Jurae* parte Genevae vicina, multas pulchras ſtirpes collegerat: ſed pertaeſus laboris, aut aliis negociis diſtractus, chartas ſuas, rogante Bibliopola, JOHANNI primum BAUHINO, hoc vero ex Gallia abeunte, MOULINIO cuidam tradidit. Vir iſte oneri inpar, cum neque ſtirpes ipſas noſſet, neque auctorum deſcriptiones extricare valeret, indigeſtum moriens reliquit chaos, quo pulcherrimae plantae DALECHAMPII & VALERANDI DOUREZ inter confuſiſſimas veterum & recentiorum tere miſtas deſcriptiones obruuntur. Eamdem enim ſtirpem a diverſis pictam, ſemper repetiit, & ſi DALECHAMPIUS iconem paraverat ejusdem plantae propriam, etiam pro nova propoſuit, ut pleraeque ſtirpes bis & ter depingantur, plurimae etiam deſcribantur. Uſus eſt inter recentiores *Cordo, Fuchſio, Trago, Matthiolo, Dodonaeo, Lobelio, Cluſii hiſpanicis.* Icones DALECHAMPIO propriae plerumque rudes ſunt.

XL. [CAM. *Epit.*] *De plantis epitome* P. ANDREAE MATTHIOLI, *aucta a* JOACHIMO CAMERARIO: *apud Feyerabend a.* 1586. 4. Non exigua pars 1500. iconum

(23) Conf. CLUSII praef. ad hiſt. ſtirp. hiſp.
(24) Ex literis ad C. GESNERUM paulo ante obitum datis die 25. Nov. 1565. (*Epiſt.* p. 122.)

(25) Circa *Inſprugg* & *Raviſpurg.* Adverſ. p. 201. 262. &c.

num, quas GESNERUS ſculptas reliquit, & non paucae, quasa I. B. acceperat (25*), in hoc opuſculum transierunt, idque precioſum reddunt rerum gnaris. Reliquae ex MATTHIOLO, ſaepe rudiſſimae ſunt. Hiſtoriae breves, ex MATTHIOLO. CALCEOLARII deſcriptio Baldi, quae huic, & venetae Epitomae adjecta eſt, multum cedit ſimili PONAE labori.

XLI. [CAM. *hort.*] JOACHIMI CAMERARII *hortus medicus & philoſophicus. Francofurt apud Feyerabend* 1588. 4. Auctor polyhiſtor potius fuit, quam Botanicus. Cum vero hortum coleret ipſe non inornatum, GESNERI vero & ſchedas & icones ex C. WOLFII hereditate emtas poſſideret, ex ANGUILLARAE, GESNERI, CORDI, CLUSII aliorumque ſcriptis, aliquibus etiam ſuis in Germania factis obſervationibus, libellum confecit, quem XLVII. pulcherrimae GESNERIANAE icones ornant. Non enim aliunde provenire, pulchritudo, & character plantis adpoſitus, GESNERI nempe inventum, ſatis demonſtrat, neque diſſimulat CAMERARIUS.

XLII. (THAL.) JOHANNIS THALII *Sylva Hercynica*: cum priore opere edita. Magna induſtria, inſignem vim ſtirpium Hercyniae, quae Thuringiae finitima eſt, collegit, quas non intellectas a plerisque Botanicis, recentiorum ſtudium nondum omnes recognovit: ipſe vero didici experiundo, plurimas vere diverſas eſſe, quae pro varietatibus habitae & neglectae ſunt. Neque tamen adfirmaverim, infinitas illas Chondrillas v. g. & Intybos, aut Rapunculos vere differre, quos & numerus demonſtrat non omnes genuinos eſſe, & inextricabiles reddunt breves, neque ſatis eruditae deſcriptiones. Icones, ex GESNERO, adjectae quatuordecim.

XLIII. [TAB. *vel* TABERN.] *Eicones Plantarum omnis generis, curante* BASSAEO *Francof.* 1590. *fol. long.* Icones ſunt herbarii TABERNAEMONTANIANI, quod ſaepiſſime germanico ſermone, & nuper etiam editum eſt, valde ſpiſſum. Nemo priorum tot icones corraſit, cum numerus ſit 2255. Pleraeque equidem ex Matthiolo, Lobelio, Cluſio, aut manifeſto, aut callidius imitatae ſunt, & abſque magno judicio conpilatae, ſed multae tamen, eaeque optimae, propriae ſunt THEODORO, ſtirpium fere Germanicarum, & ſpecierum vulgatiorum. Singulis etiam coloribus proprias icones dedit, & alioquin varietatibus eſt delectatus. Deſunt aliquae, etiam ex vulgatiſſimis. Ipſum opus magnum, & verboſum eſt, & offartum inconſideratis & indigeſtis virium encomiis.

XLIV. [I. B. *a div.*] JOHANNIS BAUHINI *de plantis a divis nomen habentibus. Edidit* C. BAUHINUS. *Baſil. apud Waldkirch* 1591. 8. Pinacis ſpecimen eſt, cum animadverſionibus I. B. in CAMERARIUM, LUGDUNENSES &c. ad hiſtoriam botanices non inutile. Ex hoc opuſculo adparet, quantam vim rararum ſtirpium juvenis BAUHINUS ad GESNERUM miſerit (25**). Adjectae ſunt epiſtolae C. G. ad I. B. de quibus alibi dictum eſt.

XLV. [COL. *Phytob.*] FABII COLUMNAE ΦΥΤΟΒΑΣΑΝΟΣ *ſ. Plantarum aliquot hiſtoriae Neapoli apud Carlinum & Pacem* 1592. 4. Princeps libri ſcopus eſt „ ignoratas veterum plantas eruere, & legitimas ſtirpes definire, quibus THEOPHRASTI, DIOSCORIDIS, & PLINII nomina conveniunt. Id felicius, quam priores, calidae regionis incola praeſtitit: abſque tamen vera demonſtratione, quam rei natura non admittit. Icones egregiae, & inſignis eruditio rarum libellum commendant.

XLVI. (C. B. *Phytop.*) C. BAUHINI ΦΥΤΟΠΙΝΑΞ *ſ. enumeratio plantarum noſtro ſeculo deſcriptarum Baſil. apud Henrici Petri* 1596. 4. Rudimentum eſt Pinacis, plantarum 2700. cum paucis nominibus, quae in majori opere omnia ſtuduit, ut colligeret. Interſperſae ſunt plurimae deſcriptiones, quae in Prodromo repetuntur. Icones 9. ſubjectae exigui ſunt momenti. Nomina incomtiora, a numero ſaepe deſumta, quae in poſteriore opere mutavit. Finem facit in Trifoliis, deſunt ergo leguminoſarum plurimae, Cardui, Muſci, Arbores.

XLVII. [C. B. *Matth.*] EJUSDEM *editio Matthioli Baſil.* 1598. *fol.* Emaculavit auctorem ſuum, nomina & ſtirpes de ſuis addidit, icones ex TABERNAEMONTANO, aliquas tamen ſuas, & quae non alibi exſtant v. g. *Alni folio virente.*

XLVIII. [I. B. *F. Boll.*] I. BAUHINI *Hiſtoria admirabilis Fontis Bollenſis Montisbelgardi* 1598. 4. Appendix huc pertinet, qua non ſolum magna vis pomorum & pirorum, ſed flora quaedam Bollenſis hortenſis & ſpontanea continetur, & aliquot rariores ſtirpes primum nominantur, atque depinguntur, uti *Serpillifolia aquatica*, & nonnulli fungi.

XLIX. FERRANTIS IMPERATI *Hiſtor. natural. L. XXVIII. Bremae* 1695. 4. Sed vera editio eſt *Neapoli* 1599. *fol.* Libro XXVIII. fungi aliquot, & muſci, tum ſtirpes rariores pinguntur.

L. [SCHWENCKF.] CASPARI SCHWENCKFELT *Catalogus ſtirpium & foſſilium Sileſiae Lipſiae Alberti* 1600. Liber *primus* citatur, cum altero hortenſes plantae, tertio foſſilia tradantur. Stirpes plurimae rarae, & praeterviſae ex montibus Sudetum hic habentur, neque illepidae virium memoriae. Saepe quod ſua ſola nomina, cum breviſſima deſcriptione, proponat, non poteſt intelligi.

LI. [C. B. *in Lugd.*] CASPARI BAUHINI *Animadverſiones in hiſtoriam generalem plantarum Lugduni editam Francfort. Hartmann.* 1601. 4. Maxime repetitiones perſtringit, quando vel diverſis nominibus & locis eadem planta repetitur, vel ex diverſis auctoribus cum eodem nomine icones iterantur.

LII. [CLUS. *Hiſt.*] CAROLI CLUSII *rariorum plantarum hiſtoria L. VI. Antverp. Plantin.* 1601. & EJUSD. *de Fungis* & EJUSD. *appendix altera edita* 1605. cum *Exoticorum* L. X. Hiſpanicas & Pannonicas ſtirpes, cum nuperioribus Francofurti lectis, & hortenſibus VI. libris conjunctim edidit, adjectis, praeter priores, iconibus Plantinianis, quibus & LOBELIUS & DODONAEUS ſunt uſi. Fungi fere in Pannonia lecti ſunt (26). Eximium opus & quo nemo carere poteſt.

LIII. [PON.] JOHANNIS PONAE *Iter M. Baldi.* Exſtat cum hiſtoria rar. plant. edita 1601. ſed literae ad CLUSIUM datae ſunt a. 1595. In uno monte ſtirpium, tum calidarum, tum Alpinarum infinita vis, novae non paucae, & icones pleraeque non malae hoc opuſculo continentur. Altera editio, auctior Creticis ſtirpibus, earumque figuris, Baſileae prodiit a. 1608. 4. Tertiam mox dicam.

LIV. [LOB. *Adv. II.*] MATTHIAE de LOBEL *in Rondeletii pharmaciam animadverſiones, accedit adverſariorum volumen & pars altera. Lond. ap. Purfoot* 1605. *fol.* Priori editioni, nihil mutatae ad p. 456., omiſſo tamen nomine PENAE, acceſſerunt pluſculae tum hortenſes ſtirpes, tum inprimis gramina, ex Danico itinere (27). & in Anglia lecta, cum aliquot, & melioribus iconibus ad p. uſque 533.

LV.

(25*) I. B. *de plant. a div. nomen hab.* p. 33. 83.

(25**) Plumbaginem, & rutam Caninam *de div.* p. 14. Zacintham p. 26. Phyllum utrumque & Artemiſiam tenuifoliam p. 33. Abſinthii Aegyptii iconem p. 83.

(26). Alium magnificum & ineditum Codicem M. S. fungorum CLUSIANORUM citat ubique & excerpit STERBECK. Deinde fragmenta quaedam de nonnullarum plantarum cultu exſtant poſt herbarium HORSTIANUM Marpurgi inpreſſum 1630. 8.

(27) Quam cum Barone ZOUCHE legato adiit LOBELIUS *Adverſ.* II. p. 465.

LV. [SPIGEL. *Iſag.*] ANDREAE SPIGELII *in rem herbariam Iſagoge*. Editio mea eſt BLAVIANA cum operibus omnibus, ſed prius prodiit a. 1608. Venetiis. Non inutilis; ob vires medicas, modum etiam plantas colore nigro in charta exprimendi tradit.

LVI. [CLUS. *Cur. Poſt.*] CAROLI CLUSII *Curae poſteriores Leidae Rapheleng.* 1611. *fol.* Poſt obitum Auctoris, qui contigit anno 1610. ex ſchedis icones non paucae, & pernitidae ſtirpium, & deſcriptiones cum ipſa vita prodierunt. Hortenſes ſunt pleraeque, aliquae alpinae, aut Germanicae, a DORTMANNO acceptae.

LVII. [REN. *aut* RENEALM.] PAULI RENEALMI *ſpecimen hiſtoriae plantarum Paris Beys* 1611. 4. *maj.* Plurimi facio hunc libellum. Specierum conſtitutionem ſub generibus ſuis, & ordines ſubalternos primus vidit, primus characteres dedit naturales, in quibus & ſtaminum adtributa v. g. inaequalitatem minime praetermiſit. Generum etiam ſimilitudines perſpicax ſenſit, quando v. g. Centaurium minus Gentianae ſpeciem fecit. Ordinum & ſpecierum nomina graeca finxit. Icones bonas addidit: Id ſolum incommodum eſt, quod nulla ſynonyma praefixerit.

LVIII. [BRY *Flor.*] JOHANNIS THEODORI de BRY *florilegium novum, Oppenheimi* 1612. *fol.* Hoc tomo, nam plures ſecuti ſunt, continentur 81. tabulae, pleraeque bulboſarum, alpinarum tamen & ſpontanearum aliquae, partim ex CLUSIO imitatae, partim novae, nec malae, cum corruptis nominibus.

LIX. [SWEERT *Flor.*] EMANUELIS SWEERT *florilegium, Francfort Kempner P. I.* 1612. *fol. maj. P. II. ib.* 1614. Auctor bulborum plantarumque mercator, hunc librum, tamquam hederam, adpendit: In ſecundo libro aliquae ſpontaneae pinguntur.

LX. [HORT. AICHST.] BASILII BESLERI *hortus Aichſtettenſis Nuremberg* 1613. *fol atlant.* & denuo *ib.* 1640. CONRADUS a GEMMINGEN epiſcopus, cum hortum ſuum magna vi ſpecioſarum ſtirpium inſtruxiſſet, eas omnes ſupra 1500. in tabulis 356. vaſtiſſimae molis exſculpi curavit, ſuo ſumtu. Nomina addita ſunt, cum brevi pinace, ſaepe minus accurata. Ipſae figurae magnitudine naturam potius ſuperant, in minutioribus vero, aut partibus, aut plantis, minus felices, & nonnunquam monſtroſae ſunt.

LXI. [COL. *Ecphr. &* COL. *Ecphr. II.*] FABII COLUMNAE *minus cognitarum noſtro coelo orientium ſtirpium* ΕΚΦΡΑΣΙΣ *I.&II. &c. Rom. ap. Maſcardum* 1616. 4. Tomus prioris dedicatio data eſt 1610. Maturior labor veteris eruditionis minus, plus botanicae veritatis habet, pulcherrimas nempe, & auctoris manu factas icones ſtirpium plerumque calidarum, nonnullarum tamen in montibus & in alpibus demum natarum, quas Fr. GREGORIUS communicaverat cum Auctore. Characteres intimos, uti dignitatem eorum ſapienter cognovit, ita fideliter expreſſit iconibus.

LXII. [LOB. *Ill.*] MATTHIAE de L'OBEL *ſtirpium illuſtrationes; edidit G. How. Londin. Warren* 1655. 4. LOBELIUS anno 1616. vivendi finem fecit. Cum ſchedas ejus coemiſſet PARKINSONIUS, multas plantas, ultimis vitae annis lectas, aut ex alpibus, Baetica & Africa miſſas ab amicis, ſuo Theatro, ſuppreſſo plerumque LOBELII nomine, inſeruerat. Vindicat LOBELII honores G. HOW, veroque auctori inventa reſtituit, gramina plurima, & rariſſimas ſtirpes alpinas. Sed brevitas deſcriptionum facit, ut pluſculas nemo adgnoſcat.

LXIII. (PON. *Ital.*) *Monte Baldo deſcritto di* GIOVANNI PONA *&c. Venet. Mejetti* 1617. 4. Multo praeſtantior haec editio, a filio FRANCISCO in ſermonem patrium reddita, tum magnam vim iconum plantarum Creticorum ex horto CONTARENO, tum alpinas aliquas eaſque rariſſimas continet, quae in priori editione nondum depictae erant, Abſinthium alpinum II. & III. Umbelliferum, p. 218. 220. Caryophyllatam apii folio p. 205. &c.

LXIV. (MENZ. *Ing.*) *Synonyma plantarum circa Ingolſtadium ſponte naſcentium. Ingolſtad.* 1618. 8. PHILIPPUM MENZELIUM, & filium ALBERTUM auctores habet. Plantae non plurimae, (omnino 509.) neque peritiſſimus pinax; nomina ſaepe Lugdunenſium: admiſtae tamen ſunt minime contemnendae ſtirpes, rariores inter Germanicas.

LXV. (I. B. *I. vel II. vel III. P. I. & III. P. II.*) JOH. BAUHINI, & JOH. HENR. CHERLERI *Hiſtoriae plantarum abſolutiſſimae Prodromus Ebroduni; apud Soc. Calderonianam* 1619. 4. Exſtincto ſocero, & genero, illo auctore, hoc adjutore, opus perfectum, inprimendum ſuſceperant ſocii, & indicem nominum exhibent. Sed anno demum 1650. & 1651. prodiit, tribus in folio voluminibus, abſolutum equidem, verum ſorditie typographi, iconum ruditate, & frequente tranſpoſitione mire foedatum. Caeterum nihil pulchrius, neque perfectius dari poterat, ſive ad numerum, ſive ad deſcriptiones, ſive ad criticam hiſtoriam ſtirpium reſpicias, & certe hoc unum opus poteſt nobis totius ſeculi loco eſſe, atque tale eſt, quale a 52. annorum continuis laboribus, viri ſapientis, & diligentiſſimi exſpectari poterat. Ipſas claſſes naturales, quas FRATER omnes disjicit, ſagax obſervavit. Perfectum fuit ante annum 1613. quo I. B. qui ſolus loquitur, mortuus eſt. A CHERLERO plantae fere Narbonenſes acceſſerunt.

LXVI. (STROBELB.) JOH. STEPHANI STROBELBERGER *Galliae Politico Medica deſcriptio Jenae* 1620. 16. *apud Beithmann.* Huc pertinet ſtirpium tum Galliae, maxime Narbonenſis, tum Genevenſis agri catalogus, partim ex LOBELIO exſcriptus, partim auctus ab Auctore, qui a. 1613. iter per Galliam fecerat: exiguam tamen peritiam facile prodit, quando inter rariſſimas calidioris Galliae plantas ſaepe alias vulgatiſſimas recenſet.]

LXVII. (C. B. *Prod.*) CASPARI BAUHINI ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ *Theatri Botanici, Francfort Treudel* 1620. 4. *& denuo Baſ.* 1671. 4. Deſcriptiones ſexcentae & 141. icones hoc opere continentur, ſtirpium plerumque novarum, certe rariorum. Icones fideles ſunt, quod teſtor, viſis ſpeciminibus, ad quae eas depingi curavit Auctor. Deſcriptiones non optimae, pleraeque ad plantas ſiccas, ab amicis communicatas, neque raro pro nova ſtirpe deſcribitur, quae dudum cognita fuit; aut ita ſe habent auctoris verba, ut nemo ab eo tempore plantam extricaverit.

LXVIII. [C. B. *Baſ.*] EJUSDEM *catalogus plantarum circa Baſileam ſponte naſcentium Baſil.* 1622. 8. & 1671. 8. Nulla flora unius urbis tam dives prodierat, graminibus maxime, in quibus excelluit. Non paucae ſtirpes perierunt, ut locis deſignatis inveniri nequeant, aliae omittuntur, quas recentior STAEHELINI induſtria in agro patrio reperit.

LXIX. (C. B. P.) EJUSDEM ΠΙΝΑΞ *Theatri Botanici Baſileae* 1623. 4. *&* 1671. 4. *& nuper, ni fallor* 1738. 4. Hoc quadraginta annorum labore, ſex mille ſtirpium nomina habentur, cum nudis ſubjectis ſynonymiis, abſque citationibus aut deſcriptionibus, tanquam index ſecuturi operis. Vicia dixi, ſed eo tamen difficulter careret, quisquis laborem declinaverit evolvendorum a capite ad calcem ſcriptorum ſeculi XVI.

LXX. (C. B. *Theatr.*) EJUSDEM *Theatri Botanici L. I. Edidit* I. C. BAUHINUS C. F. *Baſil.* 1658. *fol.* Praefationem a. 1621. abſolverat CASPARUS, & ante mortem, quae a. 1624. contigit, plures tomos perfectos reliquit magni operis, cui XII. deſtinaverat volumina. Gramina hoc tomo continentur, & Irides. Icones;

nes pleraeque novae, &, quales facere ſolebat, fideles. Graminum multa evidenter ſuſpecta: deſcriptiones, ut ſemper, minus bonae, neque critica hiſtoria fratrem adtingit, quem numero ſtirpium & iconum nitore ſuperat.

LXXI. (P. ALP. *Exot.*) PROSPERI ALPINI *de Plantis exoticis L. II. Edidit* ALPINUS P. F. *Venet. apud Guerilium* 1627. 4. Praefatio PROSPERI anno 1614. ſcripta eſt, ſed huc rejeci, quod ALPINUS P. F. opus perfecerit, & aliquot ſtirpes propria manu delineaverit. Plantae quidem pleraeque calidae ſunt; & Creticae, interſperguntur tamen alpinae aliquae, aut novae, aut quas pro novis auctor haberet; ut Scabioſa centaurii folio &c. Icones aeneae mediocris.

LXXII. (FUIREN) GEORGII FUIREN *plantae itineris Gothici Bleckingenſis & Norvegici* apud BARTHOLINUM in *Ciſt. Med. Hafniae* 1662. 8. *p.* 278. *ſeq.* Auctor diem obiit a. 1628. plantas autem multas elegantes & novas primus habet, ſi quidem ubique mentem ejus capio, quod non facile eſt.

LXXIII. (BROSSE *de la Nat.*) GUIDE LA BROSSE *de la nature des plantes: & deſſein d'un jardin royal de medecine a Paris Baragnes* 1628. 8. Verboſo libro aliquot ſtirpes rariores, & de virtutibus ſtirpium paucae obſervationes continentur, tum hiſtoria naſcentis horti Pariſini, quem a Rege precibus extorſit Auctor.

LXXIV. (PARK. *Parad.*) JOHN. PARKINSON *Paradiſus terreſtris London.* 1629. *fol.* Flores fere & ſpecioſiores plantas deſcribit, & ruditer depingit, cum incommodis nominibus, quae evolvere vix licet.

LXXV. (DON.) ANTONIO DONATI *Tratt. de ſemplici che naſcono nel lido de Venetia. Ven. appr. Bertano* 1631. 4. Niſi pulchrae icones intercederent, non temperarem invectiva in rudiſſimum latinae linguae Seplaſiarium, quo nemo turpius nomina corrupit (28), quem praeterea odi ob agyrticum animum & fatuas laudes conpoſitionum.

LXXVI. (LAUR.) PETRI LAUREMBERGII *Horticultura L. II. & Apparatus plantarum I. Francf. apud Merian* 1632. 4. Liliacearum icones non illepidae, cum pluribus hortenſium varietatibus.

LXXVII. (CORN.) JACOBI CORNUTI *Canadenſium Plantarum hiſtoria: & Enchiridion Botanicum Pariſienſe Paris le Moyne* 1635. 4. Priori opere pulchrae plantae, eaeque omnes depictae habentur: poſteriori Flora Pariſina, per loca natalia diſtributa antiquiſſima, ſed, ſi aliquot varietates non magni feceris, exigui momenti.

LXXVIII. (BOOT) ANSELMI BOETII de BOOT *herbarum & fructuum icones & vires pleraeque ignotae Brugis apud Kerchovios* 1640. *form. long.* Icones ſexaginta, quarum aliquae valde elegantes ſunt.

LXXIX. (PARK.) JOHN. PARKINSON. *Theatrum Botanicum London Cotes* 1640. *fol.* Solent Angli hunc civem ſuum laudare, quod non alio opere plures ſtirpes contineantur. Hoc partim temporis beneficio factum eſt, quod ALPINI CORNUTI & COLUMNAE plantas inſerere potuerit, tum LOBELII debetur poſthumis ſchedis. Quam enim ignarus fuerit verioris botanices, quam nihil intellexerit in diſtinguendis ſcriptorum homonymiis, quam ſerviliter C. B. & alios exſcripſerit, quivis lector facile pervidebit.

LXXX. J. PAULI *Quadripartitum Botanicum Roſtoch* 1640. 4. ſed editio mea Francofurti prodiit a. 1708. curante FICKIO Jenenſi. Hilaris & garrulus ſenex in hunc librum effudit, quidcunque in mentem venit: ſolet autem lauhari ob multa propria in viribus ſtirpium minus vulgaribus experimenta.

LXXXI. (OELHAF.) NICOLAI OELHAFII *Elenchus Plantarum circa Dantiſcum ſponte naſcentium. Dantiſc. apud Rhetium* 1643. 4. Plantae paucae, pleraeque vulgares, obſervationes vix ullae.

*LXXXI. (SPERLING.) OTTHONIS SPERLINGII *catalogus ſtirpium Daniae indigenarum quas in horto Hafnienſi aluit a* 1645. apud T. BARTHOLINUM in *Ciſt. Med.* p. 462. ſeqq. Raras quasdam & ſingulares, & paradoxas continet.

LXXXII. (C. HOFMANN.) CASPARI HOFMANNI *de medicamentorum officinalium facultatibus L. II.* (Edidit Guido Patinus) *Pariſiis apud Meturas* 1646. 4. Doctiſſimus ex veterum ſcriptis, cautus praeterea & incredulus ſenex, plurima in evolvendis veterum plantis, & in verioribus virtutibus, brevi ſtylo nos docet.

LXXXIII. BAPTISTAE FIERAE *Coena, notis illuſtrata a* CAROLO AVANTIO, *additae ſunt Epiſtolae* M. A. SEVERINI *de lapide fungifero. & de lapide fungimappa. Patavii Sardi* 1649. 4. Ciborum facultates non illepidis verſiculis FIERA expreſſerat, notas AVANTIUS addit eruditas, cum aliquot, maxime Fungorum, elegantibus iconibus.

LXXXIV. JOACHIMUS BURSER Europae magnam partem obivit plantarum legendarum cauſa, Helvetiam a. 1616. deceſſit autem a. 1649. Reliquit triginta ſtirpium volumina, quae cum BARTHOLINO promiſſa eſſent (*de Medic. Danor. domeſt.* p. 38. 39.) in Suecorum manus inciderunt, & Upſaliae adſervantur. Non deſcriptarum, vel certe earum, quibus ſynonyma non adpoſuerat Auctor, brevem catalogum edidit PETRUS MARTIN. *in act. Suec. ann.* 1724. p. 497. & 530. Plurimae inter eas ſunt, quas ſibi tribuerunt inventas recentiores, non paucas autem adeo non multis notis deſcripſit, ut omnino non poſſit certi quidquam de ipſis definiri.

LXXXV. (MENZ. *Ged.*) CHRISTIANI MENZELII (29) *Centuria plantarum circa Gedanum. Dantiſc.* 1650. 4. Aliquae pulchrae ſtirpes appendicis loco ad ÖLHAFII catalogum hic recenſentur: de nonnullis tamen dubito, v. g. Gentiana punctata: neque enim unquam viſa eſt in planitiem deſcendiſſe.

LXXXVI. FABII COLUMNAE ad RECCHUM *notae*; & FREDERICI CAESII *Tabulae Phytoſcopicae.* Exſtant cum opere Mexicano Fr. HERNANDEZ. *Rom. typis Maſcardi* 1651. *fol.* Adduxi ob pulchras ideas, ad characteres ſtirpium, & earum claſſes & diviſiones ſpectantes, quas in utroque opere inveni, & ſaepe video recentiſſimis cogitationibus ſimillimas eſſe.

LXXXVII. (CHEMNIZ.) JOHANNIS CHEMNITII *Index plantarum circa Brunsvigam naſcentium, cum appendice iconum. Brunsvig. apud Zilliger* 1652. 4. Stirpes pulchrae, quas in hac regione vix quaereres. Icones indigenarum tres omnino.

LXXXVIII. (ROYER.) JOHAN ROYER *beſchreibung des fürſtl. Gartens zu Heſſem. Braunſchweig Müller* 1653. 4. Olitor, ſed opportuna locutus; ſtirpes nempe Bructeri M. & omnis viciniae ſuae non indiligenter perſecutus, rudibus equidem nominibus recenſet, ita tamen, ut Florae Germanicae inde aliqua facta ſit acceſſio.

LXXXIX. (PANCOV. *ic.*) THOMAE PANCOVII *Herbarium* (Germanice). Prima editio eſt Ulmae 1654. 4. (SEGUIER.) mea vero a BARTHOLOMAEO ZORNIO emendata, *Coloniae ad Spream* 1673. 4. Fundamentum operi praebuerunt icones THURNEISERI ſupra 1300. ligno inciſae, partim novae, partim ex LOBELIO & aliis exſcriptae. Has PANCOVIUS cum nominibus & hiſtoria medica edidit. ZORNIUS ultra 170. ex LOBELIO denuo & recentioribus rudiſſime de-

[28] v. g. p. 19. habet *Alpinum ceruleum Genevenſe.* Omittit ignariſſimus homo ſubſtantivum *Eryngium*, praeter quam quod Venetiis naſci ſtirpem alpinam non ſit probabile.

[29] Male SCHEUCHZERUM, vera dicentem, corrigit SEGUIER, & ALBERTO MENZELIO Bavaro hanc ſchedam tribuit p. 122.

depictas adjecit, multaſque, quarum nomina PANCOVIUS ignoraverat, explicavit: ſuperſunt tamen non paucae ignotae, & procul dubio fictitiae; uti in univerſum parvae ſunt & ex deterioribus.

XC. (LOES.) JOHANNIS LOESELII *Flora Pruſſica, deſcriptionibus iconibus, & hiſtoria aucta a* JOHANNE GOTTSCHED *Regiomont. Georgi* 1703. 4. Prior editio prodierat a. 1654. Sed icones 85. poſthumas, redemtas ab heredibus LOESELII, dicavit publicis commodis Rex FRIDERICUS: Pinacem non minimum, hiſtoriam medicam, aſtrologicam, utilitateſque, quae ad mechanicas artes pertinent & rariorum deſcriptiones addidit Editor. Magna vis novarum plantarum hoc libro continetur, ex fungorum maxime, & muſcorum, & aquaticarum genere, cum egregiis iconibus, & plerumque, etiam in fungis, auctorem fidelem invenio. Numerus omnium 761. quarum aliquae adhucdum ignotae ſunt.

XCI. (JUNG.) JOACHIMI JUNGII *Praecipuae opiniones Phyſicae* Edidit MARTINUS FOGEL *Hamburg Naumann.* 1679. 4. Poſthumae ſchedae ſunt, cum Auctor a. 1657. obierit. Habentur hoc libro de plantis fragmenta ſatis luculenta, ubi paſſim leges ſancit LINNAEANIS ſimillimas, deinde ſtirpes ad genera naturalia revocat, & a conſuetis familiis ſeparat, ſuas etiam obſervationes interponit, ſaepe tamen ab iconibus deſumtas, plerumque a foliis.

XCI*. (JUNG. *Phyt.*) EJUSDEM *Iſagoge Phytoſcopica, recenſente* JOHANNE VAGETIO *Hamburg Pfeiffer* 1679. 4. Hoc inprimis labore, qui ad umbilicum deductus eſt, ſummas laudes & meruit, & poſt mortem accepit a rerum gnaris; Incredibile eſt, quam profunde in minucias ſtaminum, tubarum, florumque introſpexerit, quanta etiam perſpicacitate & ingenii methodica indole definitiones primus fixerit. Non mirum adeo, quod RAJUS generalia pleraque in hiſtoria ſuam transtulerit.

XCII. (JONQ.) DIONYSII JONQUET *hortus, ſ. index plantarum quas excolebat* a. 1658. 1659. *acceſſit Stirpium obſcurius denominatarum per* C. B. *explicatio. Paris Clouſier* 1659. 4. Stupendae ſunt divitiae botanici triennis, etiam alpinae, a BERARDO acceptae: In appendice ex Pinace JONQUETUS nomina quaedam arabica & officinalia explicat (30).

XCIII. (RAJ. *Cant.*) *Catalogus plantarum circa Cantabrigiam naſcentium Cantabrigiae Field* 1660. 8. Hoc opuſculo magnae ſuae peritia prima ſpecimina RAJUS (31.) exhibuit: plantas nempe minores, rariores, minus evolutas, exquiſite deſcripſit, dubias a veris, a falſis dubias ſeparavit. Addidit bibliothecam, ex C. B. fere deſumtam, & Etymologias. Appendice prima a 1663. & altera a. 1685. edita, deſtituor.

XCIV. (HOFM. *Altd.*) MAURITII HOFMANNI *florae Altdorfinae deliciae ſylveſtres Altdorf Hagen* 1662. 4. *& ib.* 1677. JUNGERMANNII catalogus eſt, auctus fungis aliisque plantis. Haec flora ex optimis eſt, ſi plantarum copiam, fidem, pulchritudinem reſpicias. Fungos certe plerique recentiorum minus plene habent.

XCV. [SCHEFF.] CAROLI SCHAEFFER *deliciae botanicae Hallenſes, Hall. Salfeld.* 1662. 16. Breviſſimus catalogus, nominibus fere I. B. & TABERN. plenus tamen varietatibus, ſaepe elegantioribus, & egregiis plantis.

XCVI. (ELSH.) JOHANNIS SIGISMUNDI ELSHOLZII *flora Marchica. Berolin Reichel* 1663. 8. Pleraſque hortenſes habet, paucas ſpontaneas, aſteriſco diſtinctas, & vulgatiores. Nomina ex C. B.

XCVII. (LOWTHORP. *Abr.*) Anno 1665. edi ceperunt *Transactiones Philoſophicae*, quibus omnis hiſtoria naturalis mirifice illuſtratur. Utor autem uſque ad a. 1700. fere compendio LOWTHORPIANO, quod *Londini* prodiit, 3. vol. 4. a. 1722.

XCVIII. [AMBR.] HYACINTHI AMBROSINI *Phytologiae Partis I. Tomus I. Bononiae apud heredes Ev. de Ducciis* 1666. *folio.* Alter tomus, quo arbores contineri promiſerat, non prodiit. Pinax eſt Alphabeticus, minus plenus BAUHINIANO, quo plurimum uſus eſt, ſed disjectus, ut ſingula nomina ſuum locum habeant, ubi lineam ordiantur: adjectis etymis. Plantae paucae rariores, etiam Alpinae ſculptae adſunt, arte quam rudiſſima.

XCIX. [MERR.] CHRISTOPHORI MERRET *Pinax rerum Britanicarum Londin. Roycroft* 1667. 8. *min.* Innumerabiles ſtirpes habet, ſed plurimas dubias, & procul dubio falſas, cum nemo nuperorum eas invenerit: muſcos etiam, hactenus neglectos, incipit accuratius exhibere.

C. FEHR [*de Abſ.*] JOH. MICHAELIS FEHR *de Abſinthio analecta, Lipſiae Treſcher* 1667. 8. In iis libris eſt, quos ea aetas parturiebat, quando omnem ſuam collectaneorum farraginem quisque in aliquam partem hiſtoriae naturalis effundebat, de ipſo corpore cognoſcendo, & examinando unice ſecurus. Totam hiſtoriam Abſinthiorum alpinorum dimidia pagina abſolvit, alpes ipſas deſcribit fuſiſſime.

CI. (H. BLES. & MOR. *Prael.*) ROBERTI MORISON *hortus Bleſenſis auctus... acceſſit index plantarum eo horto contentarum nemini ſcriptarum... & obſervationes generaliores ſ. Praeludior. P. Prior. London Roycroft*, 1669. 8. Plantas magnifice promittit novas 260. quarum tamen magna pars in hominum commercium nunquam venit. Deinde hallucinationes C. B. & I. B. invidioſo titulo proponit; errores nempe vocat, quoties aliter, quam ex legibus MORISONI decebat, plantas aut nominaverant, aut ordinaverant. In Caſparo etiam repetitiones aliquas notat. Caeterum non malo conamine plurima genera naturalia hoc libro reſtituit, & proprio dialogo defendit, dari characterem, & methodum naturalem.

CII. [NYLAND.] PETRI NYLANDT *Nederlandze Kruytboeck. Amſterdam Doornick.* 1670. 4. Nullius pretii eſt, ſive icones, ſive plantas reſpicias; ſolet autem DODONAEUM exſcribere.

CIII. [E. N. C.] Hoc anno primus prodiit annus *Decuriae I. Ephemeridum Naturae curioſorum*, quarum hactenus tres annorum decuriae, deinde Centuriae obſervationum decem, tum volumina quinque editae ſunt.

CIV. [ACT. HAFN.] THOMAE BARTHOLINI *Acta Hafnienſia* a. 1671. & ſeqq. ad 1680. V. Vol. 4. Hac etiam collectione paſſim plantae ſeptentrionales, & varia ad hiſtoriam vireſque ſtirpium ſpectantia continentur.

CV. [MUNT. *oeff.*] ABRAHAM MUNTING *waare oeffening der planten, Amſterdam Rieuwerts* 1672. 4. & *Leeuwaarde Rintjes* 1682. Hanc poſteriorem editionem citavi, nihil auctam, diverſam mutato ordine, inſertis in locos proprios additionibus. Cultum ſtirpium, & plantas ſpontaneas non paucas habet, etiam alpinas, cum corruptis nominibus.

CVI.

[30] Hanc explicationem inter opera C. B. recenſet SEGUIËR p. 10. Verum ex dedicatione manifeſtum eſt, ipſum JONCQUETUM ex Pinace ſynonyma conpilaſſe.

[31] Hic ipſe enim auctor eſt hujus libri. Cl. AUCTORES *Commercii Norici* repetito reprehendunt Botanicos [1737. p. 14. & 404.] quod RAJO tribuant opuſculum, quod WRAYI ſit *Socii Colleg. Cantabr.* Sed ille WRAY ipſiſſimus RAJUS eſt, qui literam ex nomine ſuo anno 1670. ejecit. Vid. Epiſt. poſth. a DERHAMO editas p. 72. Poterant vero alioquin noſſe, RAJUM hoc opus ubique pro ſuo citare v. g. in Praef. ad *Catal. Stirp. Angl.* & totas deſcriptiones in Catalogum ſtirpium Angliae inſerere; abſque ullo metu plagii.

CVI. [MOR. *Umb.*] ROBERTI MORISON *plantarum Umbelliferarum diſtributio nova per claſſes affinitatis. Oxonii Sheldon-Theater* 1672. *fol. maj.* Ex ſeminum figuris hanc claſſem diſponit: icones ſeminum addit fere 150. plantarum aliquas: quarum nonnullas hic primum deſcripſit. Miſcet alienas, charactere, etiam habitu diverſas v. g. Pimpinellas. Critica pars nullius momenti eſt, certe in noſtratibus.

CVII. [BARR. *ic.*] JACOBI BARRELIER *Plantae per Hiſpaniam, Italiam & Gallicam obſervatae. Edidit* ANTONIUS *de* JUSSIEU. *Pariſiis Ganeau* 1714. *fol.* Icones 1311. plantarum, partim novas, partim ex CLUSIO & vett. depictas, moriens reliquit BARRELIER anno 1673. Has, quarum paucae deſcriptiones habebant additas, methodo TOURNEFORTIANA diſpoſuit, & pleraſque modernis nominibus illuſtravit EDITOR. Multum graminum, multas Hiſpanicas, nemini dictas habet, ſed varietates pariter plurimas, tum hortenſes, tum ſpontanearum non ſatis inter ſe collatarum.

CVIII. [RAI. *Topogr.*] JOHN RAY *topographical moral and phyſiological obſervations made in a journy &c. London Martyn* 1673. 8. Pulcherrimo libro ſtirpes rariores Germaniae meridionalis, Italiae, Galliae, Celticae & Narbonenſis, & in primis Genevenſis agri continentur, primo diſperſae per totum opus, tum in unum catalogum ad calcem collectae. Qui hunc ditiſſimum nomenclatorem, ex propriis RAII laboribus unice natum, legerit, nunquam credet BOBARTO aut BLAIRIO, eguiſſe MORISONO RAIUM, ut haberet quod ſcriberet.

CIX. [BOCC. *rar.*] PAULI BOCCONE *icones & deſcriptiones rariorum plantarum Siciliae, Melitae, Galliae, & Italiae. Oxon. in Theatr. Sheldon* 1674. 4. Quinquaginta duas tabulas cum deſcriptionibus edidit MORISONUS, & praefationem addidit, in qua aliquae obſervationes botanicae habentur. Icones mediocres, ſtirpium, plurimae novae, & inter eas nonnullae alpinae.

CX. [MARTENS *Spizb.*] FRIDERICH MARTENS *Spizbergiſche Reiſebeſchreibung gethan im Jahr* 1671. *Hamburg Schulze* 1675. 4. Induſtrius chirurgus, cum per omnem hiſtoriae naturalis ambitum rariora phaenomena obſervaret, plantas non neglexit, & aliquas, cum iconibus deſcripſit, quas omnes etiam alpes alunt.

CXI. [STERBECK] FRANCISCI van STERBECK *Tonneel der Campernoeljen Antverp. Jacobs.* 1675. 4. Viginti annorum opus, ſed hominis pene illiterati (32), plurimos fungos habet, & icones bene multas, ſuas pleraſque, paucas ex CLUSIO. Notis non optimis uſus eſt, ut difficilis ſit intellectu; lamellas a poris non ſatis manifeſte diſtinxit, & eundem fungum cum variis nominibus repetiit. Facile tamen ſuperat in hoc genere priorum labores, candidus caeterum & verax.

CXII. [ZANON.] GIACOMO ZANONI *Iſtoria Botanica Bononia Longhi.* 1675. *fol.* Indicas multas, & Perſicas & Raguſinas ſatis eleganter depinxit, alpinas paucas, quarum duae in Helvetia proveniunt. Poſthumum opus exſpectatiſſimum ſperamus proditurum, quo ſtirpes Italicae tradentur.

CXIII. [DOD. *Mem.*] *Memoires pour ſervir a l'hiſtoire des plantes par* M. DODART (& alios Academicos) *Amſterd. Mortier* 1736. ſed vera editio eſt *Pariſina* 1676. fol. ex prelis Regiis. Totus fere liber pertinet ad examen chemicum ſtirpium, & reagentium cum ſucco commiſſorum phaenomena. Inter ſpecioſiſſimas icones ſubjectas unica ad noſtrum ſcopum facit.

CXIV. [CHABR.] DOMINICI CHABRAEI *ſtirpium icones & ſciagraphia, Genevae Chouet* 1677. fol. ſed epiſtola dedicatoria annum habet 1666. IOHANNIS BAUHINI opus in compendium coegit editor, & hoc ipſo libro liberaliſſimi D. a GRAFENFRIED, qui ſumtus trium voluminum fecerat, rem familiarem adtrivit. Icones excerpſit, adjecit breves deſcriptiones, de ſuo nihil, & errores ita non diminuit, ut eorum numerum etiam auxerit.

CXV. [RAI *Cat. Angl.*] JOHANNIS RAII *Catalogus Plantarum Angliae, & inſularum adjacentium. Londini Clark* 1677. 8. Poſt Cantabrigienſem Floram, quae huic operi inſerta eſt, & priorem anni 1670. editionem anglicae, auctior haec, cum duabus iconibus prodiit, tum locis natalibus fidelibus, & obſervationibus practicis & Botanicis bene multis.

CXVI. [FABER] JOHANNIS MATTHIAE FABER *Strychnomania Aug. Vind.* 1677. 4. Obſervationem habet pluſculorum hominum, quos adſumtae Belladonnae baccae partim necaverant, partim multis malis mulctaverant. Adjecit collectanea, & Solanorum, ſed exſcriptas, icones.

CXVII. [BREYN. *Cent.*] IACOB BREYNII *exoticarum & minus cognitarum ſtirpium Centuria I. Gedan. ſumtibus auctoris* 1678. *fol.* Splendidum opus Indicas plerasque nitide ſculptas continet, paucas Prutenicas & Germanicas, in itinere *Schwalbacenſi* lectas. Nulla alia *Centuria* ſecuta eſt.

CXVIII. [AXT. *de conif.*] IOHANNIS CONRADI AXTII *de arboribus coniferis, Jena Krebs* 1679. 16. Minime malo libello Pini, & duarum Abjetum, characteres, deinde picis fabricandae ratio deſcribuntur: nam reliqua ex aliis habet.

CXIX. (SCHARF) BENJAMIN SCHARF ΑΡΚΕΥΘΟΛΟΓΙΑ *ſ. Juniperi deſcriptio curioſa Francof. & Lipſiae* 1679. 8. Inutilis, ut ſolent conpilati libri: plantam, de qua ſcribit, minime notam habuit, corraſit unice formulas, quas aliquid de Junipero ingrederetur.

CXX. [WAGNER.] IOHANNIS IACOBI WAGNER *hiſt. natur. Helvetiae curioſa. Tiguri Lindinner* 1680. 12. Ex BAUHINIS plantarum alpinarum catalogum concinnavit, adſperſis dubiis quibusdam plantis novis: de arborum vero hiſtoria naturali paulo fuſius egit.

CXXI. (MORIS II. *vel* HIST. OXON. II.) ROBERTI MORISON *Plantarum hiſtoriae univerſalis Oxonienſis Tomus II. Oxon. Scheldon* 1680. (Ita SEGUIER, nam exemplar meum praefert annum 1715. & *Tomus I.*) Hunc tomum Auctor ipſe edidit. De methodo BLAIRIUS & alii abunde dixerunt, ea enim pene nulla eſt (33). Icones pleraeque ex aliis deſumtae, neque optimae, deſcriptiones aliae ex I. B. & inventoribus, aliae, & propriarum maxime plantarum, novae & fuſae. Veros errores vix ullos detexit, niſi quando ad genera veriora ſtirpes revocavit, neque fere obſervationes, niſi in capſulis & ſeminibus, cum pauciſſimas plantas in agro ipſe legerit. Id vero habet commodi, quod plures ſtirpes habeat, quam I. B. & icones tradat, quibus RAJI opus deſtituitur. Tomus I. quo arbores continebantur, integre periit.

CXXII. (BREYN. *Prodr. I.*) JACOBI BREYNII *Prodromi rariorum plantarum Prodr. I Gedani ſumtibus Auctoris* 1680. 4. (ſed mea editio eſt a. 1739.) Pleraeque plantae ex Batavorum Botanophilorum hortis ſunt, aliquae Prutenicae.

CXXIII. (MENZEL. *Pug.*) CHRISTIANI MENZELII *pugillus plantarum rariorum.* Exſtat cum *indice plantarum univerſali polyglotto Berlin* 1682. *fol.* Plantas itineris Tirolici, Italici, Baltici, tum Marchiae Brandeburbur-

[32] Ut qui Bollenſes I. B. populum Hungariae faciat, & I. B. PORTAE villam in ſcriptorem PORTAVILLAM mutet.

[33] Neque in claſſibus, exemplo polyſtemonum partim bulboſis immiſtarum, partim leguminoſis, neque in familiis, exemplo Leucoji &c.

burgicae, exoticas demum nominat, & rariores pingit. Plurimae aut varietates ſunt, aut dudum deſcriptae, aut dubiae, aliquae tamen novae & ſingulares.

CXXIV. NEHEMIAS GREW *idea of a philological hiſtory of plants &c. London Rawlins* 1682. *fol.* ſed mihi latina, vicioſa certe translatio, ad manus eſt, quae in E. N. C. proſtat. *Dec.* I. *Ann.* VIII. app. Multa habet ad naturam characteris, ſtamina &c. pertinentia Reliqui tomi fere ad fabricam interiorem pertinent.

CXXV. (ETTMÜLL.) MICHAELIS ETTMÜLLER *Schröderi dilucidati Phytologia*: exſtat cum operibus omn. *Francf.* 1688. *fol.* Stirpium officinalium ſatis dives hiſtoria, ad practicam partem pertinet, & propriis & aliorum experimentis congeſta. Obiit a. 1682.

CXXVI. (MUNT. *Brit.*) ABRAHAMI MUNTING *de vera herba Britannica diſſ. adjectum eſt Aloidarium. Amſterd. Wolters* 1698. 4. ſed auctor obiit a. 1683. Major pars operis hiſtorica eſt, icones generis Lapathini aliae bonae, aliae ita obſcurae, ut vix fidem inveniant, cum ipſa Britannica vix a quoquam viſa ſit.

CXXVII. (MUNT. *Phytogr.*) ABRAHAMI MUNTING *Phytographia curioſa*: *Denominationes adjecit* FRANCISCUS KIGGELAAR. *Amſterd. de Coup* 1727. Prima editio fuit anni 1696. qua praeterea Belgica lingua ſcriptae obſervationes de cultu continentur. Icones ſolas excerpſit KIGGELAARIUS, & pinacem ſynonymorum addidit, omiſſo *textu* Belgico. Harum plantarum pleraeque exoticae ſunt, aliquae fictitiae, paucae alpinae, neque abſque erroneis ſynonymis: Splendidum caeterum opus, & icones ſpecioſa magnitudine.

CXXVIII. (SUTHERL.) JAMES SUTHERLAND *Hortus medicus Edinburgenſis Edinburgh. Anderſon's heir.* 1683. 8. Copioſus & ſatis fidelis, exoticis dives, tum varietatibus flore albo: Scotiae proprias ad miraculum paucas habet.

CXXIX. (COMM. *Ind.*) I. COMMELINI *Catalogus plantarum indigenarum Hollandiae Praemittitur* LAMBERTI BIDLOO *diſſ. de re herbaria. Amſterdam Boom* 1683. 12. Breve, ſed utile opuſculum, ſtirpes continet 776. cum non paucis nondum deſcriptis, ex muſcorum & apetalarum genere.

CXXX. (SCHELH.) GUNTHERI CHRISTOPH. SCHELHAMMER *Catalogus plantarum horti domeſtici Helmſtädt Hamm.* 1684. 4. Plantae paucae, ſed obſervationes aliquae non inutiles.

CXXXI. (SIBB.) ROBERTI SIBBALD *Scotia illuſtrata. Edinburg. Kniblo* 1684. *fol.* Pars Botanica Prodromi hiſtoriae naturalis Scotiae ſive P. II. L. I. continet plantas indigenas, paucas, neque fere proprias ullas, cum nonnullis obſervationibus de uſu earum plantarum medico & domeſtico: Icones paucae ſunt, & rudes.

CXXXI*. (BOCC. *Obſerv.*) PAOLO BOCCONE *oſſervazioni naturali. Bologna Manoleſſi* 1684. 12. Stirpes habet itineris in alpes ditionis Venetae ſuſcepti, vires bene multas, neque ſemper fidiſſimas, iconem etiam *Bupleuri* in Corſica lecti. Sed fere omnia in poſterioribus operibus repetuntur.

CXXXII. (FRANK.) G. FRANKEN de FRANKENAU *flora Francica.* Prodiit a. 1685. ſed editio mea eſt anni 1716. Nomenclator eſt univerſalis, ex malorum nominum repetitione natus, neque quidquam habet, quod uſui eſſe poſſit.

CXXXIII. (TRIUMPH. *Obſerv.*) I. BAPTISTAE TRIUMPHETTI *obſervationes de ortu & vegetatione plantarum. Rom. Hercules* 1685. 4. *maj.* Habet obſervationes aliquas, quas obpoſuit MALPIGHIO, & quibus demonſtravit, neque in ſolo ſemine vim ſtirpem propagandi latere, neque aerem adeo neceſſario ad germinationem requiri. Verum ad nos facit catalogus ſtirpium alpinarum, quas a fratre LAELIO habuit: tum icones & deſcriptiones plantarum rariorum, quarum tamen aliquae non ſunt niſi varietates.

CXXXIV. (MAGN. *Bot.*) PETRI MAGNOL *Botanicum Monſpelienſe cum appendice. Monſpelii Pech.* 1686. 8. Pulcherrima flora inter omnes, quae unius ſunt civitatis, & ſtirpium raritate excellit, & numero, cum ſint omnino 1354. atque tamen paucos aut muſcos aut fungos recenſeat. Multas addidit LOBELII I. B. & CHERLERI inventis, multas curatius definivit. Icones edidit pluſculas, ſed parum artificioſas.

CXXXV. (MALPIGH.) MARCELLI MALPIGHII *Anatome plantarum P. I. & P. altera,* quae exſtant in operibus omnibus editis *Londini* 1686. *fol.* apud *Scott.* Plurimae hic habentur icones & obſervationes, quae ad characteres faciunt. Tubas enim & ſtamina primus cum GREWIO in dignitatem conſtituit, figuraſque florum fideliter, & abſque praejudicio methodi propoſuit, tunc integras aliquas plantas ex genere minimarum.

CXXXVI. (*H. L. B.*) PAULI HERMAN. *Catalogus horti academici Lugduno Batavi. Leid. Bouteſtein* 1687. 8. *maj.* Ditiſſimo horto multae etiam rariores alpinae, & aliae continentur, ab HERMANNO ad veriora genera ex fructus natura relatae.

CXXXVII. (KNAUTH. *Hal.*) CHRISTOPHORI KNAUTH *Enumeratio plantarum circa Halam naſcentium. Lipſiae Lankiſch.* 1687. 8. Ex primis ordine MORISONIANA plantas ſuas diſpoſuit, methodum arborum qualemcunque ſupplevit, ex fructu deſumtam. Plantae non paucae elegantes, & mihi quidem paradoxae.

CXXXVIII. (RAJ. *Cat. Angl. App.*) JOHANNIS RAJI *faſciculus ſtirpium Britannicarum poſt editum Cat. Angl. obſervatarum Londin. Faithorne* 1688. 8. Paucae, ſed rariores, Wallicae, tum ex fungorum & muſcorum genere ſtirpes, RAJO ab amicis miſſae.

CXXXIX. BREYNE *Prodr. II.* Prodiit a. 1689. ſed mihi ſola editio anni 1739. ad manus eſt, quam tabulis, notis, icone Auctoris & propriis diſſertationibus auctorem edidit JO. PHILIPPUS BREYNE I. F. Etiam hoc tomo aliquae ſtirpes rariores Germanicae continentur.

CXL. (SCHOL. BOT.) S. W. *Schola Botanica ſ. catalogus plantarum, quas in horto Pariſino demonſtrat* TOURNEFORTIUS &c. *Amſterd. Wetſtein* 1689. 12. Rude initium ſuae methodi hic propoſuit, plantarum immenſam copiam, ſi vere adfuerint, dubiae enim, & falſae, BAUHINIANAE miſtae ſunt, maxime vero multas, & novas Pyrenaeas. Editorem catalogi ajunt SHERARDUM fuiſſe.

CXLI. (COMM. *Hort.*) IOANNIS COMMELINI *Catalogi plantarum horti medici Amſtelaedamenſis Pars I. Amſtelaed. Ooſaen* 1689. 8. Ordo Alphabeticus: ſed ſingulo generi character RAIANUS ſubjectus eſt.

CXLII. (FLOR. BAT.) *Florae Lugduno Batavae flores ſ. ſtirpes a.* 1689. *demonſtratae* a P. HERMANNO. edidit LOTHARIUS ZUMBACH. *Leidae Haaring* 1690. 8. Pretium libro facit, quod methodi HERMANNIANAE a fructu deſumtae, & MORISONIANA multa comtioris, hoc unum ſpecimen ſit: nam & claſſium definitiones adſunt, & ipſae familiae ſpecieſque per ſuas claſſes diſponuntur.

CXLIII. RIVIN. *Introd. in rem. herb.* Prima editio eſt a. 1690. *fol. typis Fleiſcheri* ſed cito tertiam 1720. Methodum ſuam proponit, totam artificialem, omnis naturalis nexus contemtricem, ſimplicem caeterum, & *acutam.* Claſſes etiam, quas nunquam perfecit, adumbrat.

CXLIV. (RIVIN. *Irreg. Mon.*) AUGUSTI QUIRINI RIVINI *Ordo plantarum flore monopetalo irregulari* IBID. ann. eod. Cum maximo ardore in bonas artes ferretur AUCTOR, ſuo ſumtu & pictorem & ſculptorem

rem aluit, iconeſque dedit omnes novas, magnificas, quibus fere id vicii eſt, quod ſolas ſummitates plantae, hinc folia imperfectiora, neque omnis generis exhibeant. Stirpes ipſae vulgares fere ſunt, tum hortenſes, tum ſpontaneae. Characteres nimis breves, artificiales, nomina nova, breviſſima, abſque ſynonymis. Caeterum hoc tomo continentur, Verticillatae, & adfines vaſculiferae, tum aliquae ex bulboſis, ex Dipſaceis & Aſperifoliis excerptae, omittit autem Verbaſcum, Blattariam, tum minutas illas & raras, Plantaginellam, Dortmanniam, Ageratum &c.

CXLV. (RIV. *Irr. Tetrap.*) EIUSDEM *ordo plantarum, quae ſunt flore irregulari tetrapetalo* IB. 1691. ead. *forma.* Pleraeque papilionaceae ſunt, reliquae paſſim congeſtae, ex ſiliculoſis, aliisque, tum Tithymalis, quorum flos neque petalodes eſt, neque naturaliter irregularis.

CXLVI. (RUDBECK *not. plant.*) OLAI RUDBECK *de fundamentali plantarum notitia acquirenda Aug. Vind. Kroniger* 1691. 12. Diſſertatione inaugurali & juvenili inpetu defendit methodum Praeceptoris ſui HERMANNI, & omnibus praefert.

CXLVII. (RAI *hiſt.*) IOHANNIS RAII *hiſtoria plantarum generalis. London Smith & Walford*, 1693. fol. 2. vol. (ſed prodierunt etiam a. 1686. & 1688. quamtum video ex ſcriptorum contemporaneorum citationibus.) Poſtquam triginta fere annis, ab edito catalogo Cantabrigienſi, itineribus propriis, amicorum collatis operis, lectione bonorum ſcriptorum profecerat, mortuo maxime MORISONO, ad hoc vaſtum opus acceſſit, quo IOHANNEM BAUHINUM in conpendium redegit, & plantas nuper inventas, tum exoticas, tum difficiliores indigenas addidit. Ordinem & methodum nihil moror, opere ipſo nihil concinnius, & ſapientius proſtat. Deſcriptiones ex inventoribus, aut I. B. aut propriae. Practicas & mechanicas utilitates ex adverſariis bene multas habet. Ignotas ſibi plantas aſteriſco diſtinguit, optimo exemplo, quod TOURNEFORTIO debuerat placuiſſe.

CXLVIII. [RAI. *Syll.*] EIUSDEM *Sylloge ſtirpium extra Britanniam naſcentum*; Ib. apud eoſdem 1694. 8. Priori catalogo, dicto ad CVIII. in hoc opere addidit EX CLUSIO, COLUMNA, BAUHINIS aliiſque, tantum ſtirpium, ut Florae Europeae nomenclatorem fere exhibeat; niſi quod difficiliores ſcriptores THALIUM, CAESALPINUM, LOBELIUM vix adtigerit. Adjectae SHERARDI ſtirpes Genevenſes, tum GRISLEII, & aliorum catalogi peculiares plantarum Luſitaniacarum, Pyrenaicarum &c.

CIL. (RIVIN. *Epiſt.*) D. A. Q. R. ad IOHANNEM RAIUM *Epiſtola. Lipſiae Fleiſcher* 1694. 4. Arbores cum plantis conjungendas eſſe demonſtrat, varia contra claſſes naturales Liliacearum, aſperifoliarum, objicit, & tandem fatetur „floris diviſionem in ſegmenta plura vel pauciora genera legitima non ſeparare, exemplo Gentianae, Rubiae, Gallii &c. Adeo, etiam ipſa praejudicia, ſuperat efficacia naturalis adfinitatis.

CL. (HOFM. *Maur.*) MAURICI HOFMANNI *Catalogus plantarum M. Mauriciani. Altdorf Meyer* 1694. 4. Ad floram Germanicam pertinet.

CLI. [BROM.] OLAI BROMEL *Chloris Gothica ſ. catal. plant. circa Gotheburgum. Gotheburg Rahm.* 1694. 8. Plantae, ut in ſeptentrione, paucae, inter eas vero aliquae nondum dictae. Nomina Rudbekiana, ſynonyma copioſa.

CLII. [CAMER. *de ſex. pl.*] RUDOLPHI JACOBI CAMERARII *de ſexu plantarum epiſtola. Tubing. Rommej.* 1694. 8. Inter pauca elegans opuſculum, eruditione varia, dictione amoena, & propriis experimentis ſe commendat. In Moro nempe, Mayzo & Mercuriali, expertus eſt, ſtaminibus deletis, ſemina ad frugem non perveniſſe: etſi aliter, contra ſententiam in Cannabe evenerit. De numero ſtaminum ita agit, ut rudimenta methodi LINNAEANAE fere delineet.

CLIII. [HERM. *Parad.*] PAULI HERMANI *Paradiſus Batavus. Leid. Elzevier* 1698. 4. Magnifici operis, quod debemus fidei Ill. SHERARDI, minima pars ad nos ſpectat; cum fere toto libro Indicae & exoticae depingantur. Caeterum vix alibi pulchriores, & magis fidas delineationes videris. Obiit a. 1695.

CLIV. [PLUKN. *Alm.*] *Almageſtum Botanicum ſ. Phytographiae Pluknetianae Onomaſticon Londin. ſumtibus Auct.* 1696. 4. *maj.* Tabulae in folio ſunt 250. LEONARDUS PLUKNET in conquirendas ex omni orbe ſtirpes incredibilem laborem, & nummorum vim magnam effudit, & novarum aliquot millia edidit, earumque plurimas depictas exhibuit, non optime, cum ad ſicca ſpecimina ſint elaboratae. Ad noſtrum ſcopum plurimae pertinent, ex noſtris & wallicis alpibus lectae, aut rariores etiam campeſtrium.

CLIV*. [ZWINGER.] THEODORI ZWINGERS *Theatrum Botanicum. Baſel Bertſche* 1696. *folio.* Icones epitomae CAMERARIANAE, primo in VERZASCHAE herbarium tranſierunt, deinde in hoc opus, auctius aliis ex Prodromo C. B. ex TABERNAEMONTANO & aliunde petitis, tum ſpecierum numero, deſcriptionibusque medicis.

CLV. [H. R. M.] PETRI MAGNOL *hortus regius Monſpelienſis. Monſpel. Pech.* 1697. 8. Primus, ni fallor, novam methodum & nomina TOURNEFORTIANA amplexus eſt, hoc libello, alphabetice tamen diſpoſito. Plantas alpinas multas habet, aliquas etiam noſtrates, & nitide depingit.

CLVI. BOCCONE *Muſ. di Fis.*] PAOLO, ora SILVIO BOCCONE „ *Muſeo di Fiſica e d'Eſperienze. Venet. Zuccato* 1697. 4. Hoc volumine phyſica fere, ſed plantae etiam continentur, ex fungorum genere, tum aliae Corſicanae &c. de viribus multa, ſaepe tamen ex ſolo auditu, & I. B. TRIUMPHETTI iter botanicum per agrum Romanum factum. Icones hujus tomi exiliſſimae ſunt, & pene inutiles.

CLVII. (BOCC. *Muſ. di Piant.*) EIUSDEM *Muſeo di Piante rare della Sicilia, Malta, Corſica, Italia, Piemonte e Germania. Venez. Zuccato* 1697. 4. Hoc volumen pene totum Botanicum eſt, magnumque novarum plantarum numerum continet, quarum icones vel a BARRELERIO, ſed plerumque citato, acceptas, vel a ſe ipſo expreſſas 131. tabulis proponit. Earum varia ars eſt, fideles ſaepe, aliquando rudes, deſcriptiones breves. Alpinarum non dictarum, vel certe neglectarum, plurimas primus ita delineavit, ut adgnoſcerentur. Gramina & muſcos vix adtigit.

CLVIII. (TOURN. *aur. de Par.*) PITTON TOURNEFORT *hiſtoire des plantes qui naiſſent aux environs de Paris. Paris* 1698. *de l'imprimerie royale* 12. Elegantiſſimo libello demonſtravit Auctor, quantus fuerit in lectione librorum & collatione deſcriptionum: Id quod mireris, multa hic correxit, & varietates expunxit, quas in magno opere revocavit. Vires & analyſis ab Academiae Scientiarum membris factas ubique addit. Verum practicae parti operis non multum tribuebat BOERHAAVIUS „ Praxin enim exercuiſſe negabat TOURNEFORTIUM, aut propriis uſum experimentis.

CLIX. [HIST. OXON. III.] ROBERT MORISON *hiſtoriae generalis plantarum* Tom. III. Edidit IACOBUS BOBART. *Oxon. Sheldon-Th.* 1699. fol. maj. [editio mea praefert annum 1715.] Hanc partem operis priori praefero, plurimas enim ſtirpes, tum exoticas, tum Anglicas ex RAII & PLUKNETII operibus hic inſeruit BOBARTUS; icones etiam graminum elegantiſſimae & unicae hoc tomo habentur, & magna vis muſcorum, cum iconibus non optimis, ſed quibus carere nequeas.

CLX.

CLX. (RIVIN. *Irreg. Pentap.*) A. Q. RIVINI *Ordo plantarum quae ſunt flore pentapetalo irregulari. Lipſ. 1699. fol. maj.* Hoc volumine umbelliferae habentur, tum ſubjecta farrago Geraniorum flore difformi: Pirolarum &c. DILLENII non repeto obſervationes de Geranio ROBERTIANO &c. ſed in Pirolis varietates mire multiplicavit, & in univerſum ex hortis magis, quam ex agro & ipſa quaſi natura, ſtirpes habuit RIVINUS.

CLXI. (*Mem. de l'Acad.*) *Memoires de l'Academie Royale des Sciences &c.* editionis Belgicae 12. forma Ab inſtauratione Academiae, quae 1699. facta eſt, ad 1737. continui quotannis tomi prodierunt, inter quos ad rem noſtram maxime faciunt 1705. 1707. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. primi duo TOURNEFORTII novis generibus, & plantis CHOMELII, hi VAILLANTIANIS claſſibus conpoſitarum conſpicui. Ante inſtaurationem prodierunt volumina a. 1692. 1693.

CLXII. (I. R. H.) JOSEPHI PITTON DE TOURNEFORT *Inſtitutiones rei herbariae Lugd.* 1719. 4. 3. *vol.* ſed prior editio Pariſiis prodiit 1700. corollarium vero anno 1703. Meae editioni aliquas ad hiſtoriam botanices acceſſiones addidit ANT. DE JUSSIEU. Notiſſimus Pinax, fere ab omnibus receptus, ad LINNAEI uſque tempora ſolus nomina plantis ubique dedit. De methodo non hic loquendi locus eſt: genera certe naturalia, etiam invita methodo ſua, ubique captavit, ſpecies in generibus artificioſe diſpoſuit, varietates, etſi non diſtinxerit, veris plantis ſubjecit, pyrenaicas plurimas novas addidit, characteres numeroſiſſimos nitide pinxit, nomina concinna invenit, ſuasque laudes omnino meruit. Liceat monuiſſe, non bene in ſua genera tranſtuliſſe numeroſas plantas C. BAUHINI, ſibi non perſpectas, ſaepe falſas (34), ut omnino omnem criticam Botanicam ſepoſuiſſe videatur, deinde generum definitiones ita malas dediſſe, ut pene nullae ſint. Ex *itinere Orientali Lugdun.* 1717. edito, aliqua etiam excitavi.

CLXIII. (VOLC. *Flor.*) JOHANNIS GEORGII VOLCKAMER *flora Noribergenſis. Norib. Michael* 1700. 4. Pleraeque plantae exoticae ſunt, neque tamen deſunt, cum locis natalibus, ſtirpes ſuburbanae, & aliquae etiam rarae, aut alpinae. Characteres generum commodi, &, quod ad ſemina pertinet, fere novi.

CLXIV. (AMMAN *Char.*) PAULI AMMAN *Character plantarum naturalis, auctior editus a* DANIELE NEBELIO *Francf. a Sande* 1700. 12. AMMANNI labor prodierat *Lipſiae* 1685. ex ſolo fere MORISONO conpilatus, cujus characteres genericos excerpſerat: & ex ejusdem obſervationibus paſſim veterum ſtirpes in propria genere revocaverat: ad eos NEBELIUS Hermannianos addit & Tournefortianos characteres.

CLXV. (FRANCI *Veron.*) JOHANNIS FRANCI *Veronica theizans. Coburg.* 1700. 12. ſed prioris editionis dedicatio annum habet 1694. Nimius in laudibus herbulam facit Panaceam. cui ſufficit vulnerariam eſſe.

CLXVI. Ab hoc anno ad 1720. cito *Transactionum compendium* editum opera A. MOTTE, *apud Innys.* 1720. 2. vol.

CLXVII. (PLUKN. *Mantiſſ.*) LEONHARDI PLUKNET *Mantiſſa Almageſti Botanici plantarum noviſſime detectarum ſupra mille. Londin apud Auct.* 1700. 4. *maj.* Addita poſt articulos, & inter lineas Almageſti inſerenda, exotica pleraque, quibus Auctor inprimis delectatus eſt.

CLXVIII. [FRANC. *trif.*] JACOBI FRANCI *hiſtoria trifolii fibrini. Francfort.* 1701. 8. Totus practicus et, uti ſolent, ob nimias laudes ſuſpectus.

CLXVIII*. (PETIV. *Muſ.*) JOHANNIS PETIVER *Muſei Centuriae X. London.* 8. 1695 - 1703. Mille rariora animalia, aut ſtirpes peculiares, hic nominantur: inter eas autem aliquot muſcorum genera, & nonnullae aliae indigenae.

CLXIX. [TRIUMPH. *Vind.*] JOHANNIS BAPTISTAE TRIUMPHETTI *Vindiciarum veritatis pars prior Rom. de Rubeis* 1703. 4. *maj.* Contra obſervationes de ortu & generatione vegg. MALPIGHIUS in poſthumis ſe tutatus erat; reſpondet TRIUMPHETTUS, in colendis plantis facile peritior, idem philoſophandi genere, & experiendi ſubtilitate aeque inferior. Utilibus tamen experimentis, contra cotyledonum cum Placenta analogiam, contra foliorum ad gemmam perficiendam neceſſitatem, & contra ſtirpis in ſemine delineationem pugnat.

CLXX. (RAI *Meth.*) JOHANNIS RAII *Methodus plantarum emendata & aucta. Accedit methodus Graminum &c. Londin. Smith & Walford.* 1703. 8. Cum ipſe in florum figuris & ſeminum conceptaculis examinandis non plurimum laborem poſuiſſet, uſus nunc TOURNEFORTII, tum PRESTONI, HERMANNI, & HOTTONI obſervationibus, additis ſuis ab habitu deſumtis notis, characteres novos, claſſesque quantum potuit naturales confecit. Graminum ordinem non perinde elaboravit (35).

CLXXI. (RAI *hiſt.* III.) EJUSDEM *hiſtoriae plantarum tom. III. ſ. ſupplementum: Londin. Smith & Walford* 1704. *folio.* Huic tomo inprimis muſci plurimi adjecti ſunt, quibus prior editio parcius erat inſtructa: tum Bocconianae plantae, aliaque recentiorum inventa. Plurimi praeterea catalogi aliorum inſerti, ſed Indicarum & Orientalium plantarum.

CLXXII. EIUSDEM *philoſophical letters . . . with thoſe of F. Willughby . . . publiſhed by* W. DERHAM. *London Innys* 1718. 8. Poſt mortem RAII, quae a. 1704. accidit, commercium ejus epiſtolicum cum LISTERO, HULSIO, SLOANEO & aliis, editum eſt, quo plurima continentur, quae ad locos natales, vires & homonymias plantarum pertinent, & integrae PLUKNETI, PETIVERI, PRESTONI quaſi diſſertationes.

CLXXIII. [PLUKNET *Amalth.*] LEONHARDI PLUKNET *Amaltheum Botanicum ſtirpes novas tradens* 1200. *Londin.* 1705. *fol.* Etiam hoc opere, cui ſexcentae icones additae ſunt, fere nihil niſi exoticae rariores continentur.

CLXXIV. [PLUM. *filic.*] CHARLES PLUMIER *traité des fougéres d'Amerique Paris de l'imp. Roy.* 1705. *fol.* In poſtremis magnifici operis tabulis plantae capillares officinarum, & aliquae ex fungorum genere delineantur.

CLXXV. (DALE.) SAMUEL DALE *Pharmacologia cum Supplemento. Bremae* 1713. 8. ſed editio Londinenſis eſt a. 1705. Plantae officinarum apprime plures, quam officinae noſtrae habent, RAIANA methodo diſpoſitae: vires ex aliis in compendium contractae.

CLXXVI. (TOURN. *Mat. med.*) PITTON. DE TOURNEFORT *Traité de la matiere medicale, par* BESNIER *Paris Houry* 1717. 8. ſed Auctor obiit a. 1708. Deſcriptiones habet fuſas, quas non alibi inter TOURNEFORTII opera habemus, vires etiam & praeparationes

[34] Utinam in ſpeciebus id obſervaſſet, quod in generibus ad ſuperſtitionem uſque cavit: ibi enim Stellariam, Alſinaſtrum, Lenticulariam, Limnopeucen, & quot non alias plantas omiſit, deſcriptas in flora Pariſina, unice, quia aliquid in charactere ſibi nondum perſpectum erat.

[35] Cum v. g. inter monantha gramina plurima numeraverit, quae omnino polyantha ſunt.

tiones vulgares. Libro tertio fere eadem, ſed alio ordine, & plantis aliquot aucta repetuntur.

CLXXVII. [SCHEUCHZ. *It.* & in graminibus I. I. SCHEUCHZ.] JOHANNIS IACOBI SCHEUCHZERI *Itinera alpina tria. London Clement* 1708. 4. In I. & II. itinere magna vis ſtirpium alpinarum recenſetur, & icones adduntur non paucae. Verum alteram fere editionem cito 1723. dictam inferius.

CLXXVIII. (KÖNIG.) EMANUELIS KÖNIG *regnum vegetabile quadripartitum. Baſil. Konig* 1708. 4. Citatur fere pars IV. qua vires plantarum variis ex libris conpilatae continentur. Secundo vero de methodis agit, & totas fere inſtitutiones TOURNEFORTIANAS mutato ordine repetit.

CLXXIX. (PETIV. *Gazoph.*) JACOBI PETIVER *Gazophylacium naturae & artis Decades V. London* 1702. ad 1709. 8. cum tabb. in *fol.* Pauciſſimae icones ad rem noſtram pertinent, eaeque fateor, ex rudiſſimis ſunt. Reliquis libris PETIVERI, quos omnes proprio ſumtu edidit, illibenter careo, maxime *iconibus ſtirpium Britannicarum*, & *Concordia graminum & muſcorum*, cum varietatum, aut ſubtilium certe differentiarum, non alibi major copia iconibus definiatur.

CLXXX. (MURALT, *Parad.*) JOHANNIS de MURALTO *phyſicae ſpecialis P. Quarta ſ. helvetiae Paradiſus. Tigur. Geſner* 1710. 8. Vide Praef.

CLXXXI. (PETIT *Lettr.*) *Lettres d'un Medecin du Roi a ſes Amis. Namur Albert* 1710. 4. In epiſtola III. elegantiſſimi opuſculi Chryſoſplenii duae ſpecies ſeparantur, depinguntur Lamii, Filicis, Jacobaeae ſpecies, & characteres Acori Glaucisque & Ari paluſtris proponuntur. Sed major hujus viri fuit laus in Anatomicis.

CLXXXII. (HEUCHER I. II. III.) JOHANNIS HENRICI HEUCHER *index plantarum horti medici Wittebergenſis. Witteb. Gerdes* 1711. 4. II. EJUSD. *novi proventus horti Witteb.* ib. 1711. III. EJUSDEM *novi proventus &c.* ib. *Meiſel.* 1713. Prima parte methodus RIVINIANA generibus & ſpeciebus illuſtratur. In reliquis obſervationes varias habet, duasque icones, Lapathi & Hieracii Myophori, de quibus aliorum eſto judicium.

CLXXXIII. (MEYENB.) HENRICI JULII MEYENBERG *flora Einbeccenſis. Gottingae Woyken* 1712. 8.

CLXXXIV. (TIT. & TIT. *It.*) ANTONII TITAE *catalogus plantarum horti Mauroceni. Patav. Semin.* 1713. 8. In horto veteres ſequitur, neque videtur de TOURNEFORTIO inaudiviſſe: addit autem iter in alpes Vettias Venetorum, quo multae pulchrae ſtirpes, & non paucae novae recenſentur, ſed breviſſime, ut difficulter de ipſis definiatur.

CLXXXV. (MARSIGLI *de Fung.*) LUDOVICI FERDINANDI MARSILII *diſſ. de generatione fungorum . . cum reſponſione* LANCISII &c. *Rom. Gonzaga* 1714. *fol.* Plus ſplendoris in hoc opere eſt, quam botanicae utilitatis, cum neque ſemina fungorum viderit, adeo facilia demonſtratu, neque icones fere ad ſuas ſpecies poſſint referri.

CLXXXVI. (LEMERY) NICOLAS LEMERY *Dictionaire des Drogues ſimples. Paris* 1714. 4. ſed mea editio eſt *Roter. Hofhout.* 1727. 4. cum 25. tabulis aeneis. Stirpium non paucae deſcriptiones, habet & icones, ſed iſtae rudiores ſunt. In viribus breviſſimus eſt.

CLXXXVII. (ZORN) BARTHOLOMAEI ZORN *Botanologia Medica. Germanice. Berlin. Papen* 1714. 4. Non alibi copioſior exſtat virium conpilatio, ex ipſa mole & numero citationum fere inutilis.

CLXXXVIII. (CHOMEL) I. B. CHOMEL *abregé de l'hiſtoire des plantes uſuelles. deux Tomes Paris* 1712. & 1715. ſed mea editio eſt *Amſterdami* 1736. 12. Botanicus non obſcurus, qui in Arvernorum montibus ſtirpes legit rariores; neque propriis experimentis deſtitutus, ut omnino inter meliores auctores Botanices Medicae recenſeri mereatur.

CLXXXIX. (MAGN. *Char.*) PETRI MAGNOL *novus Character plantarum . . a filio editus. Monſpel. Pech* 1720. 4. poſthumum opus, auctor enim diem ſuum obiit a. 1715. Etſi methodum minime probem, & in characteribus multa deſiderentur, utile tamen opuſculum reddunt numeroſae florum deſcriptiones, ad naturam factae, tum paſſim adſperſae emendationes operis TOURNEFORTIANI. L. II. de arboribus valde inperfectus eſt. Audio filium, poſtquam ediderat librum, poenitentia ductum, redemiſſe exemplaria & deleviſſe, quod famae patris non reſponderent.

CXC. (GARID.) PIERRE GARIDEL *Hiſtoire des plantes qui naiſſent aux environs d'Aix. Aix. David* 1715. *fol.* Nitidiſſimus liber, iconibus elegantibus ornatus, recenſet fere ſtirpes MAGNOLIANAS, paucis additis: neque enim ſolide hanc artem doctum fuiſſe auctorem facile demonſtratur (36). De viribus medicis & hiſtoria ſtirpium lemmata addidit non injucunda.

CXCI. (KNAUT *Meth.*) CHRISTIANI KNAUT *Methodus plantarum genuina. Hall. Sellius* 1716. 8. Non alius ſyſtematis auctor longius receſſit a natura, cum ipſa v. g. Gallia tripetalon & tetrapetalon totis claſſibus removeat. Methodus a RIVINIANA parum differt: inde apetalas pariter fere negligit. Obſervationes habet proprias, ſed non ubique fideles: ſtirpes autem contemplatur fere vulgatiores, uti RIVINUS.

CXCII. (JOHREN.) M. D. JOHRENII *vademecum Botanicum. Francf. ad Oderam Conradi* 1717. 8. Floram Francofurtenſem ſatis tenuem, methodo TOURNEFORTIANA diſponit, additis characteribus ex I. R. H. In praef. aliquas, minime inutiles, GUNDELSHEIMERI in plantis rarioribus aquaticis obſervationibus adjicit.

CXCIII. (REHFELD) ABRAHAMI REHFELD *Hodegus botanicus menſtruus. Hall. Orphanotroph.* 1717. 8. Flora Halenſis, ſed intermiſtis hortenſibus plantis. Ordo & nomina taedioſiſſima, & nullo modo ad ſuas plantas revocanda.

CXCIV. (VRATISL.) *Samlung von Natur und Medicin-Geſchichten. Breslau.* 1717-1726. *XXXVIII. Verſuche* 4. KANOLDUS Collector, Practica, Meteorologica, Mechanica inventa ex publicis *novellis* & quibuſcunque ſociis commercii literatis conpilavit: intercedunt autem ſtirpium etiam icones, & de viribus plantarum experimenta.

CXCV. (BLAIR. *Obſ.*) PATRICK BLAIR *miſcellaneous obſervations in Phyſics, Anatomy, Surgery, and Botany. London Meair* 1718. 8. Ad botanicen pertinet icon & verus character Acetoſae Ebracenſis &c. & pauca alia ex itinere Wallico.

CXCVI. [FRANCK de *Cuſc.*] JOHANN FRANCKE *erhöhtes Flachsſeidenkraut. Ulm.* 1718. *Schumacher.* 8. Unice practicus libellus, & ſenis jamjam repueraſcentis.

CXCVII. [RUPP. *flor. Jen.*] HENRICI BERNHARDI RUPPII *flora Jenenſis. Edidit* IO. HENR. SCHÜTTE *Francf. & Lipſ.* [Jenae] *Bailliar* 1718. 8. verum perpetuo ditiorem aliquanto cito editionem a. 1726. 8. ibidem inpreſſam. Auctori nihil ad botanicen augendam defuit, praeter mores, & dignitatem. Indefeſſo labore integris aeſtatibus percurrebat agros ruſticorum, caſis vilibuſque alimentis & omni ſordiciei adſuetus. Hinc non alius plures Germaniae indigenas plantas detexit. Sed *Jenenſis florae* nomen an-

[36] Ita icone 46. pingitur Aſtrantia. & nomen additur *Hellebori nigri fl. globoſo ſ. Trollii.*

anguſtius eſt, quidquid enim noverat in hunc libellum conſtipavit, plantas ex itinere Batavo, ex Miſnia, Haſſia, Rhenanis provinciis congeſtas, hortenſes denique. Synonyma plerumque bona, & fideles plantae, quae quaerentem non deſtituant. Icones malae. In minimis parum valuit. Methodus RIVINIANA.

CXCVIII. [DILL. *Gieſſ.*] IOHANNIS IACOBI DILLENII *catalogus plantarum circa Gieſſam naſcentium . . cum praef. de plantarum methodis . . & fungorum & muſcorum recenſione methodica. Francfort a Sande* 1718. 8. Hoc primum libro inclaruit princeps Botanicorum: ſtirpes exiguas & reconditas bene multas habet, non paucas a ſe ipſo detectas, muſcos innumerabiles, quos primus in genera, per characteres definita, conſtituit, fungos plurimos, varietates adhuc in utroque genere aliquas. De methodis ſolidiſſime judicat, pronior tamen in RAIUM, quam puto, nunc eſt.

CXCVIII*. EIUSD. *App.* In hoc catalogus habetur plantarum itineris Rhenani; deinde ſpecies novae, aut certe inſignes varietates, aut denique firmius conſtitutae: tum genera ſua, & TOURNEFORTIANA, iconibus propria manu ſculptis declarata: tandem *Reſponſio* acerbior contra RIVINUM, qui in dignitate conſtitutus juvenem, ſed plantarum non paulo peritionem, contemſerat inprovidus.

CIC. [RIPA] LUDOVICI A RIPA *hiſtoriae univerſalis plantarum propoſitum. . . Patav. Conzatti* 1718. 4. Cum cathedra botanica Patavii vacaret, aemulatio hos tres, qui ſequuntur, libros genuit, ſed hunc valde inparem rivalibus, ex I. B. & vett. exſcriptum, qui Philologiae aliquid, peritiae Botanicae nihil haberet.

CC. (PONT. *comp. tab.*) IULII PONTEDERAE *compendium tabularum botanicarum. Patavii typis Seminarii* 1718. 4. *maj.* Plus laborum adferebat PONTEDERA, ſtirpes in alpibus, in Baldo, & agro Veneto a ſe ipſo collectas; ſed ardor inveniendi fecit, ut non alio libro plus varietatum habeatur, ſaepe minutiſſimarum: tabulae ipſae, quas promittebat, nunquam prodierunt.

CCI. [SCHEUCHZ. *Meth.*] JOHANNIS SCHEUCHZER *methodus graminum & adfinium. Tigur. Bodmer.* 1719. 8. &

CCII. [SCHEUCHZ. *Agroſt.* vel I. SCHEUCHZ.] EIUSDEM *Agroſtographia. Tigur. Bodmer.* 1719. 4. De hoc opere alibi dixi: quo nihil perfectius adhuc prodiit. Gramina pleraque Helvetica ſunt, exotica tamen, & Indica non pauca PETIVERIUS & alii ſubpeditaverunt. Cerealia, Typham, & quaedam alia graminum genera, non optime, praetermiſit. Icones characterum, teſtor expertus, fideliſſimae ſunt, nam de plantarum figuris facile judicium eſt. Prius opuſculum hujus eſt quaſi nomenclator.

CCIII. [MONTI.] IOSEPHI MONTI *Catalogi ſtirpium agri Bononienſis prodromus. Bonon. Piſani* 1719. 4. Agroſtographia eſt, quae eodem tempore cum SCHEUCHZERIANA prodiit. Etſi non inelegans opuſculum, in feraciſſima pulchrarum ſtirpium Italia natum ſit, breve tamen eſt, & quaſi nomenclator, neque vel dimidium ſtirpium numerum continet, neque characteres diſtinctivos, neque genera ſatis definita, neque profundiores & difficiliores partitiones.

CCIV. [HELWING *Pulſ.*] GEORGII ANDREAE HELWING *florae Campana ſ. Pulſatilla. Lipſiae Titius* 1719. 4. Etſi plus juſto delectetur varietatibus, & ſuarum ſtirpium non majorem partem ipſe viderit, habet tamen proprias aliquas & icones & deſcriptione, ſpecierum aliis in terris nondum viſarum.

CCV. (RIVIN. *Introd.*) A. Q. RIVIN *Introd. gener. ad rem herbar. Ed. III. Accedit reſponſio ad objectiones* DILLENII. *Lipſ. Winzer* 1720. 12. De Introductione dixi; reſponſionem acerbam & immaturam ira extudit.

CCV*. Ab anno 1720. ad hunc diem uſque ipſas cito *Transactiones*, volumina nempe XXX-XL.

CCVI. [PONTED. *Anth.* & PONT. *Diſſ.*] JULII PONTEDERAE *Anthologiae L. III.* & *Diſſertationes XI. Patav. typis ſeminarii* 1720. 4. *maj.* Priori opere plurima minutiora in methodo perſequitur, & ſtirpium bene multarum characteres tradit pingitque, etiam novarum: ſed plerumque evidenter varietates ſunt. In ſexum plantarum immerito iniquior eſt, neque in minimis plantarum partibus ſatis induſtriae poſuit. In Diſſ. novam methodum molitus eſt plantarum flore conpoſito, in qua multas Cinarocephalarum inter radiatas defert, Scabioſas, puto non bene, in corymbiferas inſerit &c. Multas tamen novas, etiam hic, in characteribus obſervationes proponit. Dictio duri quid habet & ampullati.

CCVII. [BOERH. *I. & II.*] HERMANNI BOERHAAVE *Index alter plantarum horti Lugduno Batavi. Leid. ſumtibus Auctoris* 1720. 4. Poſt ſpecimen editum a. 1710. 8. hoc catalogo hortorum omnium, quotquot fuerunt, ditiſſimi divitias declarat: characteres addit naturales, maxime quos ipſe, nulla praetermiſſa particula, elaboravit, ordinem novum, Hermanniani adfinem, ſed paſſim emendatum, icones rariorum.

CCVIII. [RUDBECK] OLAI RUDBEK *index plantarum itineris Laponici a.* 1695. facti. Exſtat in *Actis Suecicis* 1720. *Trim. IV. p.* 95. In exiguo numero, multas raras ſtirpes & novas habet, icones duas, ex quibus diſcas fatum dolere, quod Campos Elyſios deſtruxit.

CCIX. IOH. IACOBUS KLEINKNECHT *ſch. de Scordio Edidit* IOH. FRANCUS *Ulm* 1720. 8. Non incommode ſcriptum, certe practico.

CCX. [BUCHWALD.] IOHANNIS DE BUCHWALD *ſpecimen Medico-Practico-Botanicum, Hafn. Weiland* 1720. 4. *maj.* Index eſt quadrilinguis ſtirpium officinalium, cum ſiccis ſtirpibus adglutinatis, & virium conpendio. Multa practica ex proprio experimento habet; in Botanicis rudis, ut craſſiſſimos commiſerit errores (37).

CCXI. (BLAIR. *Eſſ.*) PATRICK BLAIR *botanical Eſſays. London Innys* 1720. 8. Maxima pars ad fabricam ſtirpium ſubtiliorem pertinet: qua pollinis maſculi ad impraegnationem uſum defendit, plantulas tamen ipſas continere negat, contra MORLANDUM, & deſcenſum ſucci defendit. In III. tamen ſpecimine hiſtoriam methodorum perſequitur, naturalem tuetur, & RAIUM deprimit: in I. de partibus plantae, nodi a calyce diſtinctione &c. utiliter diſputat.

CCXII. [BUXBAUM. *Hal.*] IOHANNIS CHRISTIANI BUXBAUM *Enumeratio plantarum ... agri Halenſis accuratior. Hal. Renger* 1721. 8. Flora minime contemnenda, ſive numerum plantarum, ſive ſynonyma ſpectes, ſive minimas, in quibus aliquot novae ſunt, cum paucis iconibus.

CCXIII. [DUVERN.] IOH. GEORGII DUVERNOI *deſignatio plantarum circa arcem Tubingenſem florentium. Tubing. Pflik* 1722. Paucae ſunt, ex ipſa natura anguſtiſſimi loci natalis: aliquae tamen rariores, & non ubique notae. Deſcriptiones breves ſubjecit, & characteres TOURNEFORTIANOS.

CCXIV. [VAILL. *Bot.*] SEBASTIEN VAILLANT *Botanicon Pariſienſe. Leide & Amſterdam* 1727. *fol.* Auctor,

[37] v. g. pro Mercuriali poſuit ſpeciem ſylvaticam.

Auctor, cum a. 1722. moreretur, ſchedas confuſas, & oppignoratas apud pictorem icones reliquit, & fama eſt, conſtituiſſe viros, quos VAILLANTII aſperior indoles irritaverat, ſupprimere ſcripta famamque aemuli. BOERHAAVIUS amici, etiam mortui, miſertus, icones redemit, chartas ordinavit, quantum per ſummas occupationes potuit, opusque periturum oblivioni eripuit. Magna vis adeſt obſervationum, tum in characteribus, tum in ſynonymis, icones, quantum ars fere poteſt, pulcherrimae, maxime muſcorum, quos ex his ſolis fere figuris didici: ſed multae non intellectae latent abſque explicatione, aliae repetuntur, & ipſe ſermo frequentiſſimis viciis foedatur, ut omnino emendatiorem mereatur editionem. Caeterum VAILLANTII Pinax plantarum flore conpoſito, generibus ex intimo charactere definitis, ſtirpibus nullis niſi ab Auctore examini ſubjectis, tum aquaticarum & Ranunculorum hiſtoria habentur in *Act. Acad. Pariſ.* 1718-1722.

CCXV. (TILL.) MICHAELIS ANGELI TILLII *hortus Piſanus Florentiae*, *Tartini & Franchi* 1723. *fol.* Plantas Michelianas per Italiam & Germaniae partem lectas plurimas continet. Sed fateor, ſemper miror, quoties video, pene omnes ex ordine TOURNEFORTII ſtirpes, quas aliquando certo novi fictitias eſſe, in hoc horto quaſi cultas recenſeri. Icones ſunt exoticarum. Adjecit PONTEDERA epiſtolam, de diverſitate ſexus in Acetoſis &c.

CCXVI. (SCHEUCHZ. *It.*) JOH. JACOBI SCHEUCHZERI *novem itinera per alpinas regiones facta. Leidae van der Aa* 1723. 4. 2. *vol.* Hac fere editione utor, qua priora repetuntur, iidsem repetitis iconibus. In quatuor aliis itineribus ſtirpes etiam continentnr, in ſexto vero rariſſimae. Plerarumque breves characteres, ſynonymiae, fere ſemper verae, aliquando etiam non bonae icones.

CCXVII. (BLAIR *Phar.*) PATRICK BLAIR *Pharmaco-Botanologia. Decad. I. ad VII. London Strahan.* 1723. ad 1728. 8. Alphabetico ordine digeſtae, deſinunt in Hedera, ita tamen, ut congeneres, etiam extra ordinem, praecipuas ſequantur. Deſcriptiones adjectae ſunt, viriumque recenſiones, nonnunquam ex propriis experimentis; fuſa inprimis Croci hiſtoria.

CCXVIII. (RAJ. *Syn. III.*) JOHANNIS RAJI *Synopſis methodica ſtirpium Britannicarum. Editio III. quingentis plantis auctior. London Innys* 1724. 8. Poſt *catalogi* duas editiones duasque *Synopſeos* (1690. 1696.) quinquaginta quatuor poſt primam editionem annis, conjunctis tot doctorum virorum laboribus, perfectior prodiit haec Flora, omnium hactenus ditiſſima. Editor DILLENIUS omnia PETIVERI, BUDDLE, SLOANEI aliorumque & propria ſua inventa ſuis inſeruit locis, rariorum icones adjecit, muſcos fungosque ditavit, & in ſuum ordinem digeſſit, methodum etiam paſſim emendavit. Non alius liber utilior prodiit, dignorque claſſici nomine, ob numerum fidemque ſtirpium. Sed fateor, ſuppreſſas vellem bene multas varietates, quas toleravit EDITOR, forte ne animos inventorum offenderet.

CCXIX. [GEMEINH.] IOH. CASPARI GEMEINHART *Catal. plantarum circa Laubam naſcentium. Budiſſae Richter* 1724. 8. Ordine claſſium utitur RIVINIANO, ſed claſſium familias alphabetice diſponit, admiſcuit hortenſes, plantam novam nullam, dubias & paradoxas habet pluſculas; Muſcos & fungos omnino praetermiſit.

CCXX. CHRISTOPHORI CONRADI SICELII *Diatribe de Belladonna. Jenae Cröker* 1724. 8. Obſervationem ſuam, tum aliorum de efficacia deleteria hujus plantae proponit.

CCXXI. [WIPACH.] DAVID WIPACHER *flora Lipſienſis. Lipſ. ſumt. auct.* 1726. 8. Methodus RIVINI eſt, nomina mala, minimae nullae, nullae novae, ſed rarae aliquae.

CCXXII. RICHARD BRADLEY *hiſtory of ſucculent plants. London Mears* 1717 - 1727. 4. in mea editione. Plantas, quae ſiccae conſervari nequeunt, cum vivis coloribus ſculptas auctor edidit. Figurae bonae, & deſcriptiones; dictio barbara, indigena unica.

CCXXIII. [BOERH. *Hiſt.*] HERMANNI BOERHAAVE *hiſtoria plantarum. Rom. apud Gonzagam* 1727. 8. 2. *vol.* Codicem ſatis verboſum, ſed mendoſiſſimum, praelectionum PRAECEPTORIS, in horto inter demonſtrandum exceptarum, nactus avarus bibliopola, adeo turpem edidit, ut juſtiſſima indignatione movear, quoties TANTI VIRI nomen tot faedis erroribus praepoſitum video. Interim latent in turpiſſima confuſione ditiſſimi characteres, & magna vis obſervationum practicarum, quae facile me movebunt, ut ex meo codice hunc olim edam emendatum.

CCXXIV. [MART. *Cant.*] *Methodus plantarum circa Cantabrigiam naſcentium. Londin. Reily* 1727. 12. IOHANNES MARTYN ſpecies RAIANI catalogi in Boerhaavianum ordinem diſpoſuit, characteres addidit, generum nomina aliqua conſtituit, maxime in graminibus.

CCXXV. [ROB. *ic.* vel IC. REG.] Cum ſucceſſive prodeant pulcherrimae iconum, ad eum annum eas recenſere viſum eſt, quo ANT. de JUSSIEU earum hiſtoriam dedit in *Actis Gallicis.* Nihil pulchrius aut verius eſſe poteſt, cum autographa Regio juſſu, immenſo precio picta, a ſummis artificibus ſculpantur. Inter eas non paucae ſunt noſtrates. Unum volumen Baſileae exſtat in *Bibl. publ.* unde indicem excerpſi. Eumdem habet SEGUIER p. 160. ſed abſque numeris.

CCXXVI. Hoc etiam anno incipit epocha *Actorum Petropolitanorum*, quorum Tomus I. a. 1728. octavus a. 1741. prodiit. His actis multa continentur ad fungos, ad nova genera ſeptentrionalium ſtirpium pertinentia, BUXBAUMI primum, deinde AMMANI.

CCXXVII. [LEOP.] JOHANN DIETRICH LEOPOLD *Deliciae ſylveſtres florae Ulmenſis. Ulm Wohler* 1728. 8. Minime mala flora, in calidiori Germaniae parte, & tamen montana: ordo alphabeticus, obſervationes tamen nullas, plantas minimas paucas habet, neque varietatum & repetitarum ſtirpium vicium ubique evitavit.

CCXXVIII. [KRAM.] JOHANN GEORG HENR. KRAMER *Tentamen botanicum ſ. methodus Tournefortio Riviniana. Dreſdae Harpeter* 1728. 8. Ordo tabularis, praeterea in menſes disjectus, ut nemo legere poſſit, obſervationes vix ullae, muſci Dilleniani, nova genera a nemine recepta.

CCXXIX. [LIND.] FRANC. BALTHASAR A LINDERN *Tournefortius Alſaticus. Argentor. Stein* 1728. 8. Nomina TOURNEFORTIANA, deſcriptione quaſi appendice aucta, cum TABERNAEMONTANIANIS: ordo menſtruus & alphabeticus: plantae rarae multae, aliquae novae cum iconibus, loca natalia non addita.

CCXXX. [BUXB. *Cent.*] I. C. BUXBAUM (38) *plantarum minus cognitarum Centuria I. Petrop. Acad.* 1728. 4. *maj.* Non ſolum ex oriente, quem juſſu *Petri M.* adierat, ſed Europaeas etiam, maxime muſcos, fungos, & Lichenes deſcribit breviſſime, & obſcurius depingit. Altera Centuria a 1728. tertia 1729. quarta 1733. quinta cum appendice prodiit a. 1740.

CCXXXI. (MICHEL) PETRI ANTONII MICHE-LI

[38] Nomen SEGUIER ſcribit BUXBAUS, ex ignoratione, ut ſolet, linguae Germanicae.

ri *Nova plantarum genera. Florent. Paperini* 1729. *fol. minori.* Opus incomparabile, numero novarum ſtirpium, quas ad 1400. aeſtimat Auctor, difficultate, cum pene omnes ſint ex minimarum genere, ſubtilitate obſervationum, cum fungorum & Lichenum flores & ſemen, Marſilearum & adfinium intimam fabricam &c. primus docuerit, iconum microſcopii ope factarum elegantia. Continet autem *Cryptogamiam* LINNAEI, exceptis fere muſcis, graminibus adfines, & genera quaedam ſtirpium floriferarum. Deſiderarem tamen minorem varietatum numerum, habet enim infinitas, tum minus ſyſtematicum ingenium, ex quo factum eſt, ut paſſim flores & ſemina viderit, ubi nonniſi gemmae ſunt, aut nihil eſt.

CCXXXII. (ERNDL.) CHRISTIANI HENRICI ERNDTEL *Warſavia Phyſice illuſtrata . . acceſſit Viridarium. Dreſdae Zimmermans-Erben* 1730. 4. Excuſarem in practico homine paucitatem ſtirpium, neque vicio verterem, quod in nova regione nihil quidquam addiderit rei herbariae. Sed intolerabile eſt plagium, quo fungos omnes ex M. HOFMANNI *Deliciis Altorfinis* exſcripſit, neque erubuit addere, Warſaviae lectos, & Warſavienſium fungorum minimam partem eſſe.

CCXXXIII. (MERIAN.) SIBILLAE GRAAF *neé* MERIAN *Hiſtoire des inſectes de l'Europe. Amſterdam Bernard fol. max.* 1730. ſed prior editio exſtat belgice ſcripta. Pene ducentae ſtirpium icones cum inſectis conjunctae ſunt, aliquae obſcurae, multae bonae, & nonnullae rarae. Nomina adjecta ſaepe falſa.

CCXXXIV. (CHOMEL. *Suppl.*) I. B. CHOMEL *Supplement a l'abregé de l'hiſtoire des plantes uſuelles. Amſterd. Comp.* 1736. 12. ſed prior editio eſt Pariſina 1730. Obſervationes ex GARIDELLO & aliis: accedit nomenclator latine ſcriptus.

CCXXXV. (HEISTER.) LAURENTII HEISTER *Catalogus plantarum Horti Acad. Juliae* 1730. 1731. 1732. 1733. Quatuor annis continuis cultiſſimi horti plantas enumeravit, & ubique genera aliquot nova ſtirpium addidit, quibus fere is in univerſum ſcopus fuit, ut diminueret majora genera, obruta ſpecierum copia.

CCXXXVI. Hoc anno 1731. incepit, & continuatur hactenus, *Commercium literarium Phyſico-Technicum Norimbergenſe*, quo multae, in primis TREWII elegantes obſervationes, aliquae etiam meae continentur.

CCXXXVII. (BOECLER I. II. III.) PAULI HERMANNI *Cynoſura materiae medicae ab* HENNINGERO *edita, diffuſius explanata a* JOHANNE BOECLERO *cum continuatione I. & II. Argentor. Beck* 4. *III. vol. annis* 1728. 1731. Codex ex HERMANNI ore exceptus primum prodiit: hnnc in inmenſum auxit BOECLERUS, characteribus ſtirpium, nominibus Tournefortianis, conpoſitionibus officinalibus, magno catalogo virtutum; & in tertio volumine, ſtirpium minus receptarum numero, aut nuper ex Indiis adlatarum.

CCXXXVIII. (GEOFROI) STEPHANI FRANCISCI GEOFROI *Materia medica. Paris Saillant* 1741. 8. tribus vol. ſed auctor obiit a. 1731. Dignum opus periturum eripuit ANT. de JUSSIEU, & paſſim characteres exoticis LINNAEANOS addidit. Tomo II. Vegetabilia exotica continentur, tertio indigenae ſtirpes, ad Melilotum uſque, reliquae ſchedae non videntur abſolutae fuiſſe. Ubique deſcriptae habentur ſtirpes, & annalyſis quinque librarum cujuſque, tum magna vis practicorum adverſariorum, quibus Auctor paſſim ſua experimenta adſperſerat.

CCXXXIX. JOH. PHILIPPI BREYNII *hiſtoria Cocci radicum. Gedan. apud Auctorem* 1731. 4. *maj.* Iconem continet Knawel perennis, & hiſtoriam inſecti, cujus metamorphoſis eſt, quod coccum polonicum vocant.

CCXL. (DILL. *Elth.*) IOHANNIS IACOBI DILLENII *hortus Elthamenſis Jacobi Sherard. London ſumtt. auctoris* 1732. *fol. max.* Plantas rariores aut novas 437. in tabulis 326. propria manu ſculptis ita deſcriptas & depictas dedit, ut omni numero abſoletum opus praeſtiterit. Paucae plantae alpinae admiſtae ſunt, ſed multa genera occaſione data accuratius definivit.

CCXL.* (CHOMEL *Dict.*) NOËL CHOMEL *Dictionaire oeconomique : avec le ſupplement. Amſterdam* 1732. & 1740. prodiit vero *Lugduni* 1732. *folio.* Inter plurima, quae ad vitam ruſticam faciunt, ſtirpium etiam cultus & medicae virtutes habentur.

CCXLI. (ALLEYNE) IAMES ALLEYNE *an Engliſh diſpenſatory in four parts. London Aſtley* 1733. 8. Inſeruit brevem catalogum ſtirpium officinalium, Boerhaaviano ordine diſpoſitum, in quo vires plantarum breviter, vere, & abſque ſolita adulatione recenſet.

CCXLII. (BURGGR.) JOHANNIS PHILIPPI BURGGRAV *fil. Lexicon medicum. Francof. Stok.* 1733. *fol.* Solae literae A & B prodierunt. Plantas officinales ex I. B. deſcriptas, cum virium uberrima enumeratione habet.

CCXLIII. (HECKER.) JOHANNIS JULII HECKER *Einleitung in die botanic. Halle Wayſenhaus* 1734. 8. ob ſtirpium officinalium catalogum, & methodum RIVINIANAM in tabulis expoſitam.

CCXLIV. (ZANICH.) GIOVAN GIROLAMO ZANICHELLI *Iſtoria delle Piante de' lidi Veneti: Accreſciuta da. . . figliolo* GIAN IACOBO. *Venet. Bortoli* 1735. *fol.* Poſthumum opus patris, exſtincti anno 1729. filius auctum edidit. Icones 311. mediocres, ſed ex proprio tamen labore natae; deſcriptiones breves, vires & hiſtoria ſaepiſſime ex T. flora Pariſina, novi vix quidquam, neque minimarum copia, neque ſtirpium numerus, qualem exſpectares.

CCXLV. (WALTHER.) AUGUSTINI FRIDERICI WALTHER *deſignatio plantarum horti ſui. Lipſiae Gleditſch* 1735. 8. *maj.* In ditiſſimo horto, per tres ex cultu diverſas claſſes alphabetice deſcripto, etiam rariores Germanici ſoli ſtirpes habet, numeris BOERHAAVIANIS, & nominibus ſaepe novis deſignatas, deinde inter icones, unam etiam alpinam.

CCXLVI. CAROLI LINNAEI *ſyſtema naturae. Holmiae Kieſewetter* 1740. 8. ſed prior editio prodiit a. 1735. *fol. maj.* Totam fere naturam in genera & ſpecies diſtribuit, Botanica etiam tabula, claſſes & genera primum proponit, quae fuſius habemus in *Generibus*.

CCXLVII. (SIEGESB. *flor.*) IOHANNIS GEORG SIEGESBECK *Primitiae florae Petropolitanae. Riga Frölich* 1736. 4. Multa nomina generum nova, quae receptis ſibi aptiora viderentur, fabricatus, multa genera naturalia in ſubalternas familias diſtinxit: ſtirpes novas Sibiricas aliquas primus nominavit.

CCXLVIII. CAROLI LINNAEI *Muſa Cliffortiana florens Hartecampi. Leidae* 1736. 4. Praeter nitidiſſimam iconem Muſae, pertinet ad nos conſtituta claſſis *Spathacea*, ex ſolo naturali habitu, nulla habita ratione florum, conſtituta, quae Liliacearum aliquas, deinde monocotyledones varii generis complectitur. An tanta dignitas vaginae, adeo frequentis in Liliaceis, Narciſſo &c. ut, avulſae a ſodalibus trilocularibus, in apetalas & pruniferas Palmas immigrent Irides?

CCIL. GOTTFRID HENRICH BURGHARD *Reiſe auf den Zotenberg. Breslau* 1736. 8. Catalogum ſtirpium continet, ſed minime ſcriptum a Botanico.

CCL. (MILL.) PHILIP MILLER'S *Gardeners Dictionary, London for the Author* 1737. *folio cum app.* Cultum plantarum & hortenſes varietates in primis tradit, vineaeque fuſiſſimam hiſtoriam, & phyſica plu-

plurima, ſed multas etiam rariores Angliae alpiumque indigenas recenſet. Nomina fere BOERHAAVII ſequitur.

CCLI. (LUDWIG.) CHRISTIANI GOTTLIEB LUDEWIG *Definitiones plantarum. Lipſ. Gleditſch* 1737. 8. *maj.* BOERHAAVIANOS & alios meliores characteres in ordinem RIVINIANUM diſponit, amans tamen naturae, & generum artificialium oſor. Apetalas, expunctas a RIVINO, ſeorſim conſervavit.

CCLII. (MÖHRING.) PAULI HENRICI GERARDI MÖHRING *Primae lineae horti privati. Oldenburg Gotjen* 1737. 8. Praeter rariores paluſtres & ſeptentrionales plantas, quas horto inſeruit, in patria lectas Friſia, genera etiam conſtituit aliqua.

CCLIII. (LINN. *Lapon.*) CAROLI LINNAEI *flora Lapponica. Amſterd. Schouten* 1737. 8. *maj.* Indefeſſus auctor ultimam orbis terrarum ſolitudinem ſolus ſubiit, & omnium commodorum vitae humanae expers, aeſtate anni 1732. maximam partem paluſtris & alpinae Laponiae percurrit, ſtirpes ibi legit paucas, 536. ſi fungos conputaveris, raras tamen & novas, quot fere ullus alius ſimilium ſcriptorum, obſervationes autem etiam plures. Videas, & volupe eſt videre, declinantem ubique a rigore legum ſuarum artificialium, & ad naturalia genera redeuntem.

CCLIV. (LINN. *Char.*) CAROLI LINNAEI *genera plantarum, earumque characteres naturales. Lugd. Bat. Wiſchoff* 1737. 8. *maj.* cum *Corollario, ibid. eod. anno inpreſſo.* Non adtinet laudes hic repetere, quas huic ſcripto alibi impertii (39). Characteres hiulcos TOURNEFORTII, laxos RAII, nimis partiales RIVINI, non ſemper fideles MAGNOLII, ita uberrimos, ita ex ipſa natura erutos reddidit, ut perinde cuivis ſyſtemati condiendo fidi ſint duces futuri. Expertus loquor, quanti ſit laboris colligere id, quod in ſpeciebus commune, & ab aliis ejusdem tribus familiis diverſum eſt. In Corollario multa addidit, aliquos errores correxit.

CCLV. (LINN. *Cliff.*) CAROLI LINNAEI *hortus Cliffortianus. Amſterd.* 1737. *fol.* Munificentia GEORGII CLIFFORT ſplendidum hoc opus orbi donatum eſt, donatum ajo, cum & ſumtibus ejus prodierit, & fere omnibus Botanicis dono ſit miſſum. Nitidiſſimae ſunt icones ſtirpium, & rariſſimarum incredibilis in horto privato numerus eſt; ſed id vulgo utiliſſimum, quod methodum LINNAEANAM in actum quaſis deducat, ſpeciesque eorum generum enumeret, quorum ſpecies pauci homines propria arte eruiſſent.

CCLVI. JOHANNIS GEORGII SIEGESBECK *botanoſophiae verioris Sciagraphia. Petropol. Academ.* 1737. 4. *maj.* In I. parte opuſculi RIVINIANAM methodum contra DILL. & RAIUM defendit. In altera in LINNAEUM invehitur, quam vereor, ut ubique intellexerit, iratus, ut videtur, quod alphabeticos ſcriptores heterodoxos vocaverit.

CCLVII. (WEINM. I.) JOHANN WILHELM WEINMANN *Phytanthozaiconographiae Tom. I. Ratisbonae Lenz* 1737. *fol.* *Explicationes viresque medicas adjecit* JOHANNES GEORGIUS NICOLAUS DIETRICHS. Hoc magnifico opero, quod precio omnia alia Botanica ſcripta ſuperabit, coloribus vivis, tabulis fere 1000. exprimuntur aliquot millenae ſtirpium ſpecies. Dudum obſervatum eſt „ multas plantas ad icones auctorum fingi, auctori non viſas: „ in floribus & minutiis minimam curam poſitam eſſe „ varietatibus ultra omnem modum indulſiſſe auctorem ut Anthophilis fere ſcripſerit „ plantas diverſiſſimas miſcuiſſe „ ſpecierum infinitum numerum, maxime ex vulgatioribus, ubique introduxiſſe, quas nemo, neque ipſe commentator intellexit.

CCLVIII. (EHRH.) BALTHASAR EHRHART *Zugabe zu Lonicers Kräuterbuch. Ulm. Bartholomaei* 1737. *fol.* Practica continet & ad civilem uſum facientia, minime inutilia.

CCLVIII*. (IT. HERCYN.) ALBERTI HALLER *Iter hercynicum anni* 1738. *Gotting.* 1738. 4. & exſtat cum *Helvetico* a. 1740.

CCLIX. [BLAKW.] ELISABETH BLACKWELL *curious Herbal. London Nourſe* 1739. 2. *vol. fol.* Novas & fideles icones officinalium, & ſaepe rariorum, 500. continet, in plerisque exemplaribus vivis coloribus ornatas, ſermone brevi, quo vires continentur, pariter aeri inſculpto.

CCLX. (AMMAN. *Ruth.*) JOHANNIS AMMAN *icones & deſcriptiones ſtirpium rariorum Ruthenicarum Petrop. Acad.* 1739. Stirpes ab *Heinzelmanno*, *Meſſerſchmidio*, & *Gmelino* in Sibiria lectas novas, aut omnes, aut plurimas, 285. continet, quarum multae depictae adjiciuntur. Inter has plantas pluſculas alpinas, ni fallor, detexi.

CCLXI. (GRONOV.) JOHANNIS FRED. GRONOVII *flora virginica exhibens plantas a* JOHANNE CLAYTONO *lectas. Leidae Haak* 1739. 8. *maj.* Novas plerumque, aliquando tamen a noſtratibus non diverſas, plantas Virginicas, obſcure a CLAYTONO deſcriptas, additis characteribus LINNAEANA methodo diſpoſuit Editor.

CCLXII. (ROYEN.) ADRIANI van ROYEN *Florae Leidenſis prodromus. Leid. Luchtman* 1740. 8. Genera & nomina recepit LINNAEI, methodo differt, claſſes enim naturales, quam plurimas potuit, conſervavit, quibus nova nomina, unica voce conſtantia fecit. Stirpium, cum excluſae ſint varietates, maximus numerus eſt, rariſſimas plures aut novas primus ſuis ſedibus conſtituit, & nominibus definivit, ex methodo LINNAEANA paratis.

CCLXIII. [FABREG.] MATTHIEU FABREGOU *deſcription des plantes qui naiſſent autour de Paris. Par. Giſſey* 1740. 6. *vol.* 12. *maj.* prima vero volumina videntur a. 1734. prodiiſſe. Nihil hoc ſcriptore audacius, quoties meliores increpat, aut definitiones arbitrarias, a ſe ipſo propoſitas, obtrudit dudum mortuis. Nihil confuſius in plantarum ſynonymis, in ſpeciebus definiendis: Duriſſima fronte TOURNEFORTIUM exſcribit & VAILLANTIUM, nominibus ſubinde, ſed ridicule mutatis. Deinde, quod deteſtor, maximum numerum ſtirpium certiſſime exoticarum immiſcet pariſinis, &, ne quid deſit, typographi infinita vicia omnia corrumpunt.

CCLXIV. (WEINM. *T.* 276. *ad* 525.) Eſt *Phytanthozaiconographiae Tomus II.* qui prodiit a. 1740. ſtudio junioris D. DIETERICHS, & iconibus melioribus, & ſermone doctiore.

CCLXV. (GLEDITSCH) IOHANNIS GOTTLIEB GLEDITSCH *Conſideratio epicriſeos Siegesbeckianae. Berlin Haude* 1740. 8. LINNAEANUM ſyſtema tuetur contra objectiones libri dicti ad CCLVI. defendit ſeminum & ſtaminum dignitatem.

CCLXVI. IOHANNIS FRANCISCI SEGUIER *Bibliotheca Botanica, acceſſit* OVIDII MONTALBANI *Bibliothea Botanicca Hagae Neaulme* 1740. 4. *maj.* Uberrima, ex bibliotheſis Pariſinis & Sloanenſi, ex catalogis, ex diariis collecta, alphabetico ordine, medicis tamen, & ruſticis ad peculiares claſſes rejectis. Judiciorum nihil, & in ſeptentrionalibus nominibus non rara menda.

CCLXVII. (IT. HELV.) ALBERTI HALLER *Iter Helveticum. Gottingae* 1740. 4.

CCLXVIII. IOHANNIS GEORGII SIEGESBEK *vaniloquentiae Gleditſchianae ſpecimen Petrop. Academ.* 1741.

[39] *In diario Gottingenſi „ Abriſs von gelehrten Sachen III. Stück.*

1741. *maj.* Argumento a ſterilitate multorum ſeminum, a reparatione per ſtolones &c. contra LINNAEI defenſorem urget: meliora forte dicturus, niſi iratus fuiſſet.

Reliquos aut Botanicos, qui indigenas non adtigerunt, aut Practicos, qui vires obiter tradiderunt, omittere viſum eſt.

DISSERTATIONES ACADEMICAE ET ALIAE SCHEDAE MINORES QUIBUS USUS SUM.

Mezger de Elleboro. *R. R. I. Camerar.* Tubing. 1684.
R. I. Camerarius de plantis vernis *R. E. Camer.* ib. 1687.
G. W. Wedel de radice amara Homeri. Jen. 1692.
Frid. Hofmann de infuſo Veronicae. *R. Sattler* Hall. 1694.
G. W. Wedel de corchoro Theophraſti. Jen. 1695.
Ejuſd. de pane dyrrhachino. ib 1700.
Dan. Scheffer de chamomilla. Argentor. 1700.
R. I. Camerarius de ſcordio. Tubing. 1700. *R. Roht.*
I. I. Bayer de viſco. Altdorf. 1706. *R. Hornung.*
I. A. Slevogt de urtica. Jen. 1707. *R. Drechsler.*
Ol. Rudbeck de hedera. Upſal. 1707. *R. Ludeen.*
R. I. Camerar. de lolio temulento. Tubing. 1710. *R. Seeger.*
G. W. Wedel de oenanthe. Jen. 1717.
I. A. Wedel de ſcordio. ib. 1710.
R. I. Camerar. de cervaria nigra & pini conis. Tubing. 1712. *R. Camerarius.*
G. W. Wedel de Centaurio minori. Jen. 1713. *R. Kilian.*
Lang. de millefolio. Altorf. 1714.
I. A. Slevogt de lino carthartico. Jen. 1713.
G. H. Siegesbeck de rorella. *Pr. Brendel.* Witteberg 1716.
I. A. Wedel de ſcordio. *R. Wygand.* Jen. 1716.
R. I. Camerarius de ulmaria. *R. Rick.* Tubing. 1717.
Ebinger de lupulo. Altorf. 1718.
Henninger de viola martia purpurea. Argentor. 1718. *R. Wuſtenfeld.*
Forſter de Ariſtolochia. Altorf. 1718.
G. VV. VVedel de Colchico. Jen. 1718.
Ejuſd. de allio. ib. 1718. *R. Eimhard.*
I. A. VVedel de calamo aromatico. *R. Betiken* ib. 1718.
Ejuſd. de Helenio. ib. 1719. *R. Beck.*
Ejuſd. de vincetoxico ib. 1719. *R. Wolf.*
de la Marche de vero uſu arnicae. Hall. 1719. *Pr. Alberti.*
Petſche de millefolio. *Pr. F. Hofman.* ib. 1719.
I. I. Bayer de artemiſia. *R. Hermann* Altorf. 1720.
I. A. Slevogt de gentiana. Jen. 1720. *R. VVeber.*
C. L. VVilhelmi de colchico. *Lipſ.* 1721.
G. VV. VVedel de polypodio. Jen. 1721. *R. Loew.*
VV. B. Nebel de plantis dorſiferis. Heidelberg. 1721.
D. Faber de bellide minori. ib. 1721.
Wolleb de helleboro nigro. Baſil 1721. R. *Schobinger.*
B. Staehelini ſpecimen anat. botanicum. *R. Eod.* Baſ. 1721.
Ejusdem aliud ſpecimen. 1724. R. *Divernoj.*
Brukman de fungo hypoxylo digitato. Helmſt. 1725.
Hertius de pimpinella ſaxifraga. R. *Hilchen* Gieſſ. 1726.
Brukman de lapide violaceo ſylvae Hercyniae. Wolfenbüttel. 1727.
Ejuſd. de frutice Coſzodrewina Brunſv 1727.
Ejuſd. de arbore Limbowe-Drewo 1727.
Caſp. Boſe de motubus plantarum ſenſus aemulis. Lipſ. 1728. R. *Boſe.*
B. Staehelin ſpecimen Anat. Bot. 1731. R. *Rippel.*
Chr. Liſchwiz de virgis aureis. Lipſ. 1731. R. *Tettelbach.*
I. Chr. Hermann. de foeniculo. Argent. 1732.
Ant. Birr. de demonſtrat. anatomica. Baſil. 1732.
Stantke de valerianis officinalibus. Pr. *Alberti* Hall. 1732.
Laur. Heiſter de foliorum utilitate, in conſtituendis generibus plantarum Helmſt. 1732. R. *E. F. Heiſter L. F.*
Joh. Boecler de uſu neglectorum ſimplicum circa Arg. naſcentium. Argentor. 1733.
Koronzay de erroribus ex ignoratione botanices ortis Hall. 1733. Pr. *Alberti.*
Tilemann. de ſambuco. Groning. 1733.
Bachov. de Helleboro nigro. Altorf. 1733.
Spies de valerianis. R. *Biſmark* Helmſt. 1734.
I. H. Schulze de Perſicaria acida Jungerm. *R. Mücke* Hall. 1735.
Bruch de decocto Juniperi. Argent. 1736.
Heder de Hedera terreſtri. Altorf. 1736.
Haller de methodico ſtudio botanices. Gotting. 1736.
Ejuſd. de veronicis alpinis ſpec. I. & II. ib. 1737.
Ejuſd. de pedicularibus. ib. 1737 R. *Richers*
H. Senkenberg de Lilio convallium. ib. 1737.
Sachs de Ulmo. Argentor. 1738.
VV. B. Nebel de acmella palatina. R. *Blankenhorn* Heidelb. 1739.
Alberti de Belladonna. R. *Oettinger* Hall. 1739.
I. H. Schulz de Chamaemelo. R. *Herzog* ib. 1739.
Ejuſd. de Aſaro. *R. Heinz* 1739.
Ernſting de Phellandrio. Brunſvic. 1739.
Milhau de Carvi. Argentor. 1740.
C. G. Ludwig de minuendis ſpeciebus plantarum. Lipſ. 1740.
Alb. Ritter iter in Bructerum M. Helmſtad 1740.
Laur. Heiſter Animadverſionss in methodum Linnaeanam. Helmſt. 1741. R. *Goeckel.*
Ejuſd. de nominum mutatione noxia a. & l. eodem. *R. Sandhagen.*

ORDO

I. PLANTAE FLORE STAMINIBVS ET PETALIS DESTITVTAE SEMINE SOLO DONATAE.

Conferva D. 9
Byſſus D. 8
Mucilago M. 5
Botrytis M 2
Aſpergillus M 4
Lycogala M 3
Mucor M 5
Embolus 3
Clathroidaſtrum M 1
Sphaerocephalos 6
An Clathroides M 4
Buxbaumia 1
Lycoperdon M 7
Lycoperdoides M 1
Geaſter M 1
Carpobolus M 1
Lycoperdaſtrum M 1
Tuber M 3
Clavaria T 1
Coralloides T 7
Puccinia M 2
Variae, ignotae, 6
Cyathoides M. 2
Peziza D. 29
Boletus M 5
Phallus M 1
Polyporus M 5
Agarico Polyporus 17
Agarico Suillus 1
Suillus M 11
Erinaceus M 5
Echinagaricus 3
Merulius 2
Agarico Merulius 1
Fungus M 112
Agarico fungus 7
Fungoidaſter M 4
Agaricus 15

II. PLANTAE STAMINIBVS VERIS ET PETALIS DESTITVTAE. FLORE ALIQVO ET SEMINE DONATAE.

I. Staminibus omnino nullis.

Linkia M 3
Lichen T 160
Lichen Agaricus M 13

II. Staminum analogis corpuſculis praeditae. MVSCI.

I. FOLIIS A CAVLE DIVERSIS.

Lycopodium D 3
Lycopodioides D 1
Selago D 1
Selaginoides D 1
Fontinalis D 1
Sphagnum D 8
Hypnum D 38
Polytrichum D 7
Bryum D 47
Mnium D 1
Jungermannia M 17
Muſcoides M 3

II. FOLIIS A CAVLE NON DIVERSIS.

Marſilea M 7
Lunularia M 1
Hepatica M 1
Marchantia M 2
Anthoceros M 2
Riccia M 1
Lenticularia M 3

Pilularia V 1
* Chara V

III. EPIPHYLLOSPERMAE.

Oſmunda T 1
Ophiogloſſum T 1
Struthiopteris 1
Filix Pteris, L. 2
Acroſtichum L 1
Aſplenium L 8
Polypodium L 16
Equiſetum T 7

III. PLANTAE PETALIS DESTITVTAE SEMINE FLORE ET VERIS STAMINIBVS DONATAE.

I. I. STAMINIBVS COALITIS A FRVCTV REMOTIS. CONIFERAE.

Ephedra T 1
Taxus T 1
Juniperus T 1
Abies T 2
Larix T
Pinus T 4

II. I. STAMINIBVS A FRVCTV REMOTIS IVLIFERAE.

Salix T 22
Populus T 3
Alnus T 3
Betula T 2
Carpinus T 1
Quercus T 1
Corylus T 1
Caſtanea T 1
Fagus T 1
Xanthium T 1

III. II. NON IVLIFERAE ISOSTEMONES.

† Rhamnoides T 1
† Empetrum T 1
Viſcum T 1
Buxus T 2
Rhamnus T 2
Frangula T 2
Tamnus T 1
Hedera T 1
Vitis T 1
Lupulus T 1
Fraxinus T 1
Vlmus T 1
Lapatum T 14
† Fagopyrum T 2
Atriplex T 1
Chenopodium T 7
† Blitum L 1
Amaranthus T 1
Parietaria T 1
Vrtica T 2
† Biſtorta T 2
† Perſicaria T 5
† Polygonum T 1
Herniaria T 1
Camphorata T 2
Theſium L 1
Perchepier RAI. 1

IV. MEIOSTEMONES.

Alchimilla. RAI. 3
* Blitum

V. DIPLOSTEMONES.

Knawel RAI 2
Paſſerina RVPP. 1
† Thymelaea T 4
Chyſoſplenium T 1
* Rhamnoides. n. III.

VI. POLYSTEMONES.

Tithymalus T 14
Mercurialis T 2
Aſarum T 1
† Ariſtolochia T 1
* Empetrum. n. III.

VII. AQVATICAE VARIAE.

† Chara V 4
Limnopeuce V 1
Zanichellia M 1
† Stellaria V 3
† Potamogeton T 11
† Pentapteris 2
Ceratophyllum L 2

VIII. TRISTEMONES FLORE plerumque BIFOLIO. GRAMINA.

I. Folliculo biglumi.

I. Calyce nullo.

I. Locuſta uniflora. Nardus. L. 1.
II. - - Quadriflora, Aegilops. 1.
III. - - Triflora. Hordeum, L. 2.

II. Calyce uniglumi.

I. Locuſta uniflora.
I. Ariſta ex glumae dorſo Iſchaemon. 1.
II. - ex baſi Alopecurus, L. 1.
II. Locuſta multiflora Lolium. L. 6.

III. Calyce biglumi.

I. Mutico.
I. Locuſta plerumque non papposa.
I. Folliculo ariſtato ex apice glumae. L.
I. - ſpicata Triticum L. 10
II. - - - paniculata. Feſtuca. L. 11.
II. Folliculo mutico.
I. Locuſta multiflora. Poa Briza Melica. L. 30.
II. - - uniflora.
I. - - graciliſſima Agroſtis. 7.
II. - - Obeſa Milium. L. 2.
II. Locuſta papposiſſima Arundo. L. 6.
I. Locuſta plerumque non papposa.
I. Folliculo ariſtato.
II. Ex dorſo glumae.
I. Ariſta flexa.
I. Locuſta uniflora 3.
II. - - - multiflora. Avena. 16.
II. Ariſta recta Bromus. L.
I. Locuſta multiflora. 8.
II. - - - uniflora. 2.
II. Calyce ariſtato.
I. Folliculo ariſtato.
I. Locuſta uniflora.
I. Paniculata. Feſtuca junceo folio. 1.
II. Spicata. Anthoxanthon. 1.
II. Locuſta multiflora. Gramen gl. variis. 1.
II. Folliculo mutico. Typhoides. 6.

IV. Calyce multiplici

Gr. criſtatum. 1.

II. Folliculo triglumi

Panicum. L. 3.

IX. GRAMINIBVS ADFINES.

I. TRISTEMONES VNIGLVMES

Cyperoides. T. 39.
Vlva. 2.
Carex Rupp. 13.
Cyperus. M. 2.
Scirpus. M. 9.
Linagroſtis. T. 3.

II. HEXASTEMONES SEXGLVMES.

Schoenus. L. 1.
Mariſcus. 1.
Juncus. T. 20.
Scheuchzeria. L. 1.
Triglochin. RVPP. 1.
Acorus. L. 1.

III. TRISTEMONES TRIGLVMES.

Sparganium. T. 2.
Typha. T. 3.

† Arum. 1.

IV. PLAN-

IV. PLANTAE SEMINE, FLORE, STAMINIBVS ET PETALIS DONATAE.

I. MONOCOTYLEDONES.
I. TVBA DESTITVTAE, ORCHIDEAE.

Orchis. T. 29.
Helleborine. T. 8.
Calceolus. T. 1.
Epipactis. 1.
Ophris T. Nidus avis. T. 2.
Limodorum. T. 1.

II. TVBA PRAEDITAE. LILIACEAE.

I. FRVCTV SVB FLORE TRISTEMONE.

Gladiolus. T. 1.
Iris. T. 4.
Crocus. T. 2.

II. HEXASTEMONE.

Colchicum. T. 3.
Leucojum. L. 1.
Narciſſus. T. 2.

II. FRVCTV INTRA FLOREM.
I. MONOPETALVM.

Muſcari. B. 3.
Polygonatum. T. Convallaria. L. 5.
Unifolium. D. 1.

II. HEXAPETALVM.

I. SOLITARIVM.

Lilium. T. 1.
Fritillaria. T. 1.
Hemerocallis. L. 2.
Anthericum. L. 1.
Phalangium. 5.
Ornithogalum. 5.

II. CONGLOMERATVM.

Porrum, 4.
Cepa. 3.
Allium, 5.

II, DICOTYLEDONES PETALODEAE.

I. POLYSTEMONES.

I. PLERVMQVE MVLTISILIQVAE.

Veratrum, T. 1.
Butomus, T. 1.
† Damaſonium, V. 1.
Sagittaria, L. 1.
† Hydrocharis, L. 1.
† Nymphaea, T. 2.
† Papaver, T. 3.
† Glaucium, T. 1.
† Chelidonium, T. 1.
† Chriſtophoriana, T. 1.
† Filipendula 3,
† Thalictrum, T. 7.
Aquilegia, T, 3.
Paeonia, T. 2.
† Fraxinella, T. 1.
Aconitum, T. 3.
Delphinium, T. 2.
Reſeda, T. 1.
Luteola, T. 1.
† Parnaſſia, T. 1.
† Nigella, T. 1.
Helleborus. T. 3.
Populago, T. 1.

II. GYMNOPOLYSPERMAE.

I. PETALIS CIRCA OVARIVM ORTIS.

Adonis BOERH 2.
Trinitas 1.
Ficaria D. 1.
Ranunculus, L. 19.
Anemone, L. 11.
Clematis, T. 2.
* Sagitta.
* Filipendula.
* Thalictrum.

II. PETALIS EX CALYCE ORTIS,

Dryas, L. 1.
Caryophyllata, T. 5.
Potentilla, L. 13.
† Sibbaldia, L. 1.
Fragaria, T. 1.
Rubus, T. 4.

II. POLYSTEMONES POMIFERAE.

I. VMBILICATAE.

Ribes, L. 4.
Roſa, T. 8.
Sorbus, T. 1.
Pirus, L. 2.
Meſpilus, L. 3.
Crataegus, L. 4.

II. NON VMBILICATAE.

Prunus, T. 1.
Ceraſus. T. 2.
Padus, L. 1.

III. POLYSTEMONES MVLTILOCVLARES.

Tilia, T. 2.
Helianthemum, T. 5.
Hypericum, T. 6.

* Hydrocharis.
* Nymphaea.
* Papaver.
* Nigella.
* Reſeda.
* Luteola.
* Chelidonium.
* Glaucium.
* Chriſtophoriana,
* Portulaca.
* Pimpinellae, ſp.

IV. POLYSTEMONES STAMINIBVS COALITIS.
Malva, L. 5.

DICOTYLEDONES PETALODEAE.

II. DIPLOSTEMONES.

Oxys, T. 1.
Geranium, T. 15.
† Linum, T. 4.
† Rorella, R. 2. Ros ſolis, T.
Viſcago, D. 4.
Silene, L. ſp. 2.
Lychnis, 5.
Saponaria, L. 8,
Tunica, D. 9.
Myoſotis, T. 6.
Alſine, T. 20.
† Polygonifolia, D. 1
Cherleria, 1,
† Portulaca, T. 1.
Sedum, L. 19.
Saxifragia, T. 18.
Salicaria, T. 2.
† Peplis. L. 1.
Agrimonia, T. 1.
Epilobium, D. 8.
Onagra, T. 1,
Ruta. T. 1.
Hypopitys, D. 1.
Moſchatellina, T. 1.
Paris, L. 1.

Oxycoccus, T. 1.
Vaccinium, L. 3.
Arbutus, L. 2.
Andromeda, L. 1.
† Azalea, L. ſp. 1
Ledum, 2
Erica, L. 2.
Tamariſcus, T. 1.
Pirola, T. 4.
† Acer. T. 3.

* Thymelaea.
* Ariſtolochia.
* Potamogeton.
* Pentapteris.
* Damaſonium.
* Fraxinella.

DICOTYLEDONES PETALODEAE

III. ISOSTEMONES.

I. PLACENTIFERAE.

I. VASCULIFERAE.

Staphylodendron, T. 1.
Evonymus, T. 2.
Berberis. T. 1.

II. FLORE FRVCTVI INNATO GYMNODISPERMAE.

I. PENTAPETALAE VMBELLIFERAE.

I. OBSCVRIORI VMBELLA.

Hydrocotyle. T. 1.

I, MANIFESTA.

I. ABSQVE PLACENTA COMMVNI.

I. SEMINIBV GIBBIS STRIATIS.

I. INVOLVCRO NVLLO.

I. PETALIS AEQVALIBVS.

Foeniculum, T. 1.
Meum, T. 1.
Apium, T. 1,

I. PETALIS INAEQVALIBVS.

Podagraria, D. 1.
Carum, L. 1.
Trageſelinum, T. 5.

II. INVOLVCRO ALTERO VEL VTROQVE PRAEDITAE.

I. PETALIS INAEQVALIBVS.

Seſeli, L. 2.
Oenanthe, L. 2.
Phellandrium, T. 1.
Ethuſa L. 1.
Cicuta, R. 1.

II. PETALIS AEQVALIBVS.

Liguſticum, L. 1.
Sium T. 5.
Bupleurum, T. 10.

II. SEMINIBVS GIBBIS ALATIS.

I. ALIS QVATVOR ET PLVRIBVS.

Aſtrantia, T. 2.
Laſerpitium, L. 3.

II. ALIS DVABVS.

Peucedanum, L. 3.
Selinum, L. 5.
Angelica, L. 1.
Imperatoria L. 1.

III. SEMINIBVS PLANIS.

I. ALATIS.

Paſtinaca T. 1
Spondylium T. 2
Tordylium?

IV. SEMINIBVS ASPERIS.

Caucalis T. 3
Sanicula T. 1.

V. SEMINIBVS GIBBIS HIRSVTIS.

Daucus 1
Libanotis 2.

VI. SEMINIBVS ROSTRATIS.

Chaerophyllum T. 2
Myrrhis T. 4
Scandix T. 1

VMBELLIFERAE.

II. PLACENTA COMMVNI PRAEDITAE.

Eryngium T. 2

ISOSTEMONES.

I. FLORE FRVCTVI INNATO.

II. DIPETALO.

Circaea T. 2

III. TETRAPETALOIDE.

Sherardia T. 1
Aſperula 2
Rubeola 2
Galium T. 10.
Rubia T. 1
Cornus T. 1

IV. QVINQVEFIDO.

Opulus T. 1
Caprifolium T. 1
Sambucus T. 3
Viburnum T. 1

ISOSTEMONES.

III. FLORE CIRCA FRVCTVM POSITO.

I. VNICVM VASCVLAREM.

I. QVADRIFIDO.

Aquifolium T. 1
Tribuloides T. 1
Cuſcuta T. 1
† Pimpinella T. 2
Plantago L. 5

II. QVINQVEFIDO plerumque.

Gentiana L. 16
Lyſimachia L. 3
Anagallis L. 2.
Primula L. 7.
Aretia 6
Hottonia BOERH. 1
Menoanthes T. 1.
Soldanella T. 1
Convovulus T. 2

Stramonium T. 1
Polemonium T. 1
Campanula T. 17
Jaſione L. 1
Rapunculus T. 6
Cyclamen T. 3
Viola T. 12
Impatiens R. 1

IV. ISOSTEMONES CVCVRBITACEAE.

Bryonia T. 1

V. ISOSTEMONES SOLANACEAE.

Solanum T. 2
Alkekengi T. 1
Belladonna T. 1
Verbaſcum L 4
Hyoſcyamus T. 1

VI. ISOSTEMONES ASPERIFOLIAE.

Echium T. 2
Symphytum T. 2
Cerinthe T. 1
Pulmonaria T. 2
Lithoſpermum L. 3
Scorpiurus, MART. 2
Heliotropium T. 1
Cynogloſſum T. 1
Aſperugo T. 1
Lycopſis L. 1
Buglosſum L. 1
Borrago T. 1

VII. ISOSTEMONES DICARPAE.

Aſclepias T. 1
Pervinca T. 1

* Sibbaldia
* Ribes
* Linum
* Parnaſſia
* Rorella
* Corrigiola
* Peplis
* Azalea
* Alſines ſp.
* Sedi ſp.
* Hedera
* Vitis
* Rhamnus

DICOTYLEDONES PETALODEAE.

IV. MEIOSTEMONES.

Liguſtrum T. 1
Veronica T. 18
* Stellaria

DICOTYLEDONES PETALODEAE.

V. STAMINIBVS AD PETALA SESQVIALTERIS. TETRAPETALAE CRVCIATAE.

I. SILIQVA BREVIORI.

I. VNILOCVLARES.

Iſatis T. 1
Myagrum 3

II. BILOCVLARES.

I. SEPTO VALVIS PARALLELO.

Alyſſum 3
Draba D. 4
Clypeola L. 2.
Lunaria T. 1

II. SEPTO AD VALVAS NORMALI.

Biſcutella, LINN. 2
Coronopus 1
Iberis D. 2
Naſturtium 6
Lepidium 6

II. SILIQVA LONGIORI.

Siſymbrium 15
Eruca 1
Sinapi T. 3
Raphanus L. 1
Dentaria T. 3
Cardamine T. 7
Turritis L. 2
Arabis L. 5
Leucojum T. 2
Heſperis L. 3

DICOTYLEDONES PETALODEAE.

VI. STAMINIBVS AD PETALA DVPLIS SESQVITERTIIS. PAPILIONACEAE.

I. BILOCVLARES SEPTO DIVISAE.

Aſtragalus T. 2

II. VNILOCVLARES.

I. DECASTEMONES.

Aſtragaloides T. 1
Vulneraria T. 2
Dorycnium T. 1
Lotus T. 3
Ornithopodium T. 1
Ferrum equinum T. 1
Coronilla T. 5
Colutea T. 1
Securidaca T. 1
Galega T. 1
Hedyſarum T. 1
Onobrychis T. 1
Medica T. 4
Trifolium T. 14.
Melilotus T. 2
Anonis T. 6
Cytiſus T. 3
Geniſta L. 4
Lathyrus L. 10
Aphaca T. 1
Vicia T. 10
Lens T. 1
Ervum T. 1
Orobus T. 4

II. STAMINIBVS PAUCIORIBUS.

Fumaria T. 3
Polygala T. 2
Polygaloides T. 1

DICOTYLEDONES PETALODEAE.

VII. FLORE MONOPETALO STAMINIBVS QVATVOR INAEQVALIBVS.

I. VNILOCVLARI CAPSVLA.

Montia M.
Linnaea, L. 1
Limoſella LIND. 1
Tozzia M. 1
Orobanche T. 3
Squamaria R. 1
Pinguicula T. 2
Lentibularia R. 1

II. CAPSVLA BILOCVLARI.

Antirrhinum L. 9
Digitalis T. 3
Gratiola L. 1
Scrophularia T. 4
Pedicularis 9
Alectorolophus 2
Staehelinia 1
Melampyrum T. 5
Odontites R. 3
Euphraſia R. 2
Ageratum T. 1

III. SEMINIBVS QVATVOR NVDIS.

I. LABIO SVPERIORI NVLLO.

Chamaedrys, 6
Bugula, 3

II. EODEM TRIFIDO.

Caſſida, T. 1

III. EODEM INTEGRO VEL CERTE SEGMENTIS NON DIVERGENTIBVS.

Brunella T. 4
Salvia L. 2
Cardiaca T. 2
Lamium T. 3
Stachys R. 4
Galeopſis L. 4
Betonica, 3

IV. EODEM MANIFESTE BIFIDO ET DIVARICATO.

Sideritis T. 2
Ballote T. 1
Marrubium T. 1
Cattaria T. 2
Meliſſa T. 1
Calamintha L. 3
Chamaeclema B. 2
Clinopodium T. 3
Thymus L. 3
Origanum T. 1
Mentha R. 4
Pulegium R. 2
Lycopus T. 1
Verbena T. 1

DICOTYLEDONES PETALODEAE.

VIII. FLORIBVS VNI SEMINI INSIDENTIBVS CONGREGATIS.

I. PLACENTA ET CALYCE COMMVNI NVLLIS.

Valeriana T. 7
Valerianella T. 2

II. PLACENTA ET CALYCE COMMVNI PRAEDITAE.

I. STAMINIBVS LIBERIS.

Globularia T. 3
Aſterocephalus V. 1
Scabioſa V. 4
Succiſa V. 2
Dipſacus L. 2

II. STAMINIBVS QUINQUE COALESCENTIBVS.

I FLOSCVLIS OMNIBVS FISTVLOSIS.

I. CAPITATAE.

I. FLOSCVLIS OMNIBVS ANDROGYNIS.

I. SQVAMIS CALYCIS SIMPLICIBVS.

I. PLACENTA ALVEOLATA.

Onopordon V. 1

II. PLACENTA PILOSA.

Lappa T. 3.
Carduus V. 6
Cirſium V. 15

II. SQUAMIS CALYCIS RAMOSIS.

Silybum V. 1
Atractylis V. 1
Carlina T. 2

II. FLOSCVLIS IN AMBITV STERILIBVS.

I. SQUAMIS CALYCIS SIMPLICIBVS.

Rhaponticum V. 4

II. IISDEM RAMOSIS AUT PINNATIS.

Calcitrapa V. 1
Cyanus 5

I. FLOSCVLIS OMNIBVS FISTVLOSIS.

II. CORYMBIFERAE.

I. SEMINE NVDO.

Tanacetum L. 2
Artemiſia L. 6

II. SEMINE CORONATO.

I. PLACENTA NUDA.

Gnaphalium L. 13
Chryſocome L. 1
Conyza L. 1
Eupatorium V. 1
Cacalia V. 1
Petaſites 6

II. PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.

Xeranthemum V. 1
Bidens T. 2

II. FLOSCVLIS IN CENTRO FISTVLOSIS IN AMBITV PLANIS. RADIATAE.

I. SEMINE NON PAPPOSO.

I. PLACENTA SQUAMIFERA.

Buphthalmum L. 3
Achillea V. 10
Chamaemelum V. 2

II. PLACENTA NVDA.

Matricaria 3
Pyrethrum 3
Caltha T. 1
Bellis T. 1

II. SEMINE PAPPOSO.

Bellidaſtrum M. 1
Erigiron L. 4
Aſter L. 10
Solidago L. 2
Senecio L. 14
Arnica MOEHR. 2
Doronicum 1

III. FLOSCVLIS OMNIBVS PLANIS.

I. PLACENTA NVDA.

I. SEMINE PAPPO CORONATO.

Taraxacum 8
Hieracium V. 26
Hieracioides V. 5
Picris L. 2
Sonchus V. 4
Prenanthes L. 2
Chondrilla V. 1
Lactuca V. 4
Scorzonera L. 3
Tragopogon T. 1

II. SEMINE NVDO.

Lampſana T. 1

II. PLACENTA SQVAMIS DISTINCTA.

I. SEMINE PAPPO CORONATO.

Hypochoeris V. 2

II. SEMINE NVDO.

Cichorium T. 1

Notam † appoſui, ubicunque ex Analogia in aliquam claſſem planta relata eſt, quae titulo gentis non reſpondet. Cum ſigno vero * easdem ad eam Claſſem ſubdidi, ad quam pertinerent, niſi alibi ab analogia retinerentur. Caeterum T. deſignat TOVRNEFORTIVM, M. MICHELIVM, D. DILLENIVM, L. LINNAEVM, R. RIVINVM.

AD TABULAS IV. PRIORES
VISUM EST ADDERE EXPLICATIONES.

T. I. f. 1. *Embolus nigerrimus, villo albo adſperſus:* cum altera icone lente vitrea aucta.

f. 2. *Sphaerocephalos niger cortice albiſſimo*: Adjectae ſunt icones aucta magnitudine, cortice integro, & effracto, cum conſpicua medulla nigra, & vacuo, medulla elapſa.

f. 3. *Sphaerocephalos niger villo ochroleuco.* Icon prior ochroleucos habet, cortice dejecto, tum nativa magnitudine, tum aucta. Icon altera juniores nigros, cortice integro, & ſemireſecto.

f. 3. *Sphaerocephalos ruber:* cum icone aucta integra, ſemilacero, & lacero omnino vacuoque cortice.

f. 5. An *Clathroides piriforme ceſpitoſum purpureum.* In icone aucta integrae habentur capſulae, & aliae lacerae quae villum pulverulentum effundunt.

f. 6. An *Clathroides purpureum pediculo donatum.* Habentur ſphaerulae integrae, tum aliae teſtis ſemilaceris, reticulo ſeminudo, tum teſtis inanibus, & tandem reticulo nudo, quale frequenter reperitur.

f. 7. An *Clathroides flavoſcens pediculo carens.* Inter aucta ſpecimina ova alia integra, alia teſta lacera, alia villo ſe ex ovo effundente.

f. 8. *Peziza conica nigra.* In cortice orientes villoſi tumores: deinde adultiores, clauſi tamen villoſo involucro, tum perfecta Peziza, levi facie denudata, tandem eadem diſciſſa, ut pulpa tremula adpareat.

In T. II.

f. 1---7. Icones ſingulae cum altero ſpecimine modice aucto: atque ita in ſeqq. tabulis obſervavi.

Ic. 8. *Lichen Agaricus cruſtaceus nigerrimus, foliis innaſcens*, primo integer, deinde apertus, & diſſectus, ut hinc cortex adpareat, niger, ſphaerulis diſſectis diſtinctus, inde pulpa cum ſphaerularum nidis.

Ic. 9. *Lichen Agaricus diſciformis, punctatus, nigricans.* Primum in cortice erumpentes bullae, tum integra planta, punctis diſtincta, denique eadem diſſecta, ſphaerulis per medium reſectis, in nigra pulpa nidulantibus: haec ad lentem.

Ic. 10. *Lichen Agaricus fragi facie*, primo ceſpes, deinde planta auctior, tandem eadem aperta, ut pulpa interior adpareat, & cortex, in quo ſphaerulae nidulantur.

T. III.

f. 1. *Selaginoides* naturali mole, tum auctum, tandem validiori lente ſpectatum, cum bivalvibus capſulis.

f. 3. *Sphagnum acaulon maximum foliis in centro ciliaribus:* Maturum naturali mole, tum ceſpitoſum, tum ſingulare: aucta vero icon alia junioris, alia maturi ſpeciminis.

T. IV.

f. 2. *Bryum alpinum crinium criſporum ſimile capſula barbata* naturali magnitudine, tum modice, tum inſigniſſime auctum.

f. 8. Habentur ſpecimina *Bryi alternantis calyptra variegata & ſcyphulis folioſis*, alia capitulo onuſta, integro, calyptrato, & bifido; alia abſque capitulo, roſa foliorum terminata, quae pro pulverulento capitulo habita eſt: tum naturalia, tum inſigniter aucta.

Reliqua facilia puto.

PLAN-

PLANTAE APETALAE STAMINIBUS CONSPICUIS DESTITUTAE.

M A R I N A E.

HELVETIA tota mediterranea eſt, & hac claſſe ſtirpium omnino deſtituitur: Lapideas equidem frequentiſſime legimus, etiam in altiſſimis montibus repertas fuiſſe. Ego ipſe in *M. Hubel* ditionis *Solodurenſis Fucum marinum* aliquem integrum, cum veſiculis ſuis in lapideam naturam conuerſum, vidi, & SCHEVCHZERVS major magnam vim adfinium experimentorum congerit in *Herbario Diluviano* ubique. Sed non placet has plantas adnumerare noſtratibus, ne *Filices* Indicas T. X. f. 3. &c. & alias exoticas ſtirpes immiſceamus Europaeis & Helveticis.

SIMPLICISSIMAE SIMILARES SEMINE CONSPICUO DESTITUTAE.

Hae in ea nota univerſae conveniunt, quod viſibili flore omnino deſtituantur, & ſemen unice, neque omnes, oſtendant, deinde, quod nulla in iis ſit foliorum a caule diſtinctio.

C O N F E R V A.

CONFERVA DILL. *Synopſ.* RAI. III. p. 58. LINNAEI *char. nat.* n. 804.
ULVA DILL. l. c. p. 62. LINNAEI l. c. n. 803.
BYSSI MICHELI *nov. gen. p.* 210. ſpecies nonnullae.

Eo nomine trado plantas in aqua naſcentes, quae totae fiunt filamentis in longitudinem protenſis, absque partium conſpicuo diſcrimine. Quae latiuſculae ſunt, & foliorum ſimiliores, *Ulvae* dicuntur DILLENIO. Quae filorum gracilem teretitudinem exprimunt, *Confervae* DILLENIO, & *Byſſi* MICHELIO. Quae filamenta nodis, aut coloris varietate diſtincta habent, ea proprie Confervae eſſe videntur MICHELIO. Conjunxi omnes, quod latitudo taeniae per gradus intermedios degeneret in anguſtiam fili ſimilem, nodi vero ſaepe a ſola exſiccatione naſcantur, ut in n. 5. A Byſſo aegre diſtinguo. Longitudo filamenti & locus natalis ſola ſuperſunt, & ſufficere poſſunt in plantis, quibus nulla eſt partium diſtinctio.

O R D. I.

CONFERVAE LATIORES ET MARSILEIS ADFINES.

1. CONFERVA planifolia, dichotoma.
Lactuca aquatica tenuifolia ſegmentis bifidis PETIVER. *Muſ.* n. 253.
Hepatica paluſtris dichotoma ſegmentis anguſtioribus VAILLANT. *Bot. Pariſ.* p. 98. T. XIX. f. 3.
(Sed noſtrae paulo longiora ſunt foliola, & anguſtiora.)
Ulva paluſtris furcata anguſtioribus & firmioribus ſegmentis DILLEN. l. c. p. 65. n. 9.

Longa taeniola ad rectos angulos ramos emittit ſimiles. Simillima eſt *Marſileae arboreae globuligerae:* an eadem? an alia ſpecies *Marſileae?* quae in aquis fere ſteriles ſunt. STAEHELINVS ſub finem *Iulii* in ſtagnis *Fridlingenſibus.*

2. CONFERVA latifolia pinguis, extremis ramis palmatis.
Conferva gelatinoſa cornua Damae repreſentans DILLEN. l. c. n. 17.
Fucus fontanus pinguis corniculatus viridis VAILL. T. X. f. 3.

Viri-

Viridiſſima, pinguis & lubrica eſt, nigris conſperſa punctulis. Ramulorum fines dilatati in duo, vel tria cornua finduntur. Latitudo ultra lineam eſt. Ex aqua extracta in maſſam informem collabitur. STAEHELINVS in lateribus alveorum ligneorum balnei *Schauenburg.*

Huic valde adfines ſunt *Ricciae* MICHELI, in quibus fabricam ſeminalem vidit.

ORDO II.

CONFERVAE NODOSAE.

3. CONFERVA fontana nodoſa ſpermatis ranarum inſtar lubrica major & fuſca DILLEN. l. c. p. 64. n. 26.

Corallina pinguis ramoſa viridis VAILL. p. 40. T. VII. f. 6. non optime.

Conferva geniculata lubrica major DILL. E. N. C. *Cent.* V. VI. *App.* p. 60. T. XIII. f. 3. (ubi ſpinulae pro punctulis pinguntur.) *Cat. Gieſſ.* p. 199.

Alga fontalis foliis geniculatis craſſioribus teneriobusve ſive Alga geniculata major & minor RVPP. flor. Jen. p. 308. non autem ſynonyma.

Ramoſa eſt, & frequente ceſpite lapillos alveosque obtegit, apprehenſu difficillima. Tota fit globulis luridi coloris, graciliori filo conjunctis. Eae ſphaerulae ad lentem vitream, adparent diſtinctae punctis nigris, uti in priori ſpecie n. 2.

Amat fontes puriſſimos. Prope Bernam in aquaeductibus praedii *Loraine* dicti. (In rivo, qui rotas agit fabricae chartaceae prope *Weenden.*)

An diverſa eſt *Conferva marina nodoſa, lubrica, ramoſiſſima & elegantiſſime rubens* DILLENII ib. n. 25. T. 2. f. 3? Icon certe ſimillima eſt, neque color ruber in noſtra infrequens.

Non differt *Conferva fontalis geniculata lubrica minor.* DILLEN. E. N. C. l. c. p. 61. f. 4. *Cat. Gieſſ.* p. 200.

4. CONFERVA filis longiſſimis planis, nodis frequentiſſimis transverſis diſtincta.

Conferva geniculata minima noſtras PLVKN. *Almag.* p. 133. & T. LXXXIV. f. 9. (icon minoris ſpeciminis) *Hiſt. Oxon.* III. p. 644. *Sect.* XV. T. IV. f. 4. (bona icon majoris) RAI. *Hiſt. plant. Suppl.* p. 30. *Cat. Gieſ.* p. 199.

Conferva paluſtris ſeu filum marinum RAI. in *Synopſ.* I. II. & DILLEN. in III. p. 60. n. 16.

Alga ſubluteo & capillaceo folio I. R. H.

Duriuſcula & marinarum Confervarum ſimilior eſt, fila longa, intricata; capilli tenuitate, pallentia, frequentibus & transverſis eminentibus lineolis interſecantur, quae obſcuriori colore ſunt. Non videntur ramoſa eſſe.

STAEHELINVS in paluſtribus circa Baſileam.

5. CONFERVA filis ramoſis frequentiſſime radicatis.

Conferva paluſtris Bombycina DILLEN. *Synopſ.* III. p. 60. n. 18. Et, fide DILLENII

Muſcus aquaticus bombycinus tenuiſſimis filamentis LOESEL. *flor. Pruſſ.* p. 173. ic. 55. in qua tamen neque radiculae, neque rugae adparent.

Vaſtos in aquis ſtagnantibus glomeres efficit. Filamenta teneriora, viridiſſima, varie intricata, edunt ramulos frequentiſſimos. Eorum alii breviſſimi ſunt, & quaſi radiculae; alii caulium ſimiles & ipſi ramoſi. In exſiccata plantula noduli adparent, ſed confuſius, & videntur eſſe radicum retractarum reliquiae.

STAEHELINVS Baſileae legit. Gottingae in urbis foſſis abunde.

ORDO III.

CONFERVAE FOLIIS SIMPLICISSIMIS.

6. CONFERVA filis longiſſimis & ſimpliciſſimis.

Conferva Plinii LOBEL. Icon. II. p. 257. LVGD. p. 1022. 1023. RAII ubique & in *Synopſ.* III. p. 58.

Alga viridis capillaceo folio C. B. P. I. R. H. &c.

An *Byſſus paluſtris confervoides non ramoſa viridis ſericum referens filamentis longis tenuiſſimis* MICHEL. p. 210. n. 3. T. 89. f. 7.? Videtur omnino.

An huc potius referendus eſt *Muſcus aquaticus bombycinus tenuiſſimis filamentis* LOESEL. p. 173. & *ic.* 55.? Non repugnat.

Vul-

Vulgatiſſima in rivis pigrioribus, alveis fontium, & aquis ſtagnantibus, modo in cruſtam collecta, modo fluento obtemperans, & in longum capillitium educta.

Tota fit filis glabris, ſimpliciſſimis, teretibus, in aequabiles cylindros porrectis, ſature virentibus, in quibus nullas partes licet diſtinguere.

Inpoſita partibus laeſis, & oſſibus etiam fractis, & recentata adſperſa aqua, quoties inaruerat, mirabili celeritate fracta oſſa conferruminat. PLINIVS *hiſt. mund.* L. 27. c. IX. GARIDEL *hiſt. des plantes autour d'Aix* p. 15. 16.

Ejus videtur varietas, cujus iconem miſit STAEHELINVS, filis intortis in ſpeciem plicae capillorum muliebrium.

7. CONFERVA filis ſimplicibus, intricatis, ramoſis.

Alga bombycina C. BAVHINI in *Prodr.* p. 155. ob reticularem habitum.

Muſcus aquaticus bombycinus retiformis LOESEL. l. c. & *ic.* 54. quae rete exprimit.

Conferva reticulata RAII *Hiſt. Plant.* II. p. 1852. BOBART. *Hiſt. Oxon.* I. c. f. 4. VAILL. p. 40. DILLEN. in *Syn.* RAI. p. 59. n. 10. *Cat. Gieſ.* p. 199. E. N. C. p. 60.

Conferva reticulata criſpa PLVKNET. *Almageſt.* p. 113. & T. XXIV. f. 2. quae ſimilis eſt *Loeſelianae.*

Superficiei aquae innatat, & in magnas maculas confluit, laete viridis, mollis & tenerrima. Intricatur in areolas frequentiſſimas, vel integra etiam pelle Lenticulam & Gramina aquatica involvit. A Conferva 5. differt teneritudine, filis non rugoſis, neque frequentiſſime ut in illa, radicatis, habitu reticulari.

Baſileae & Gottingae in aquis ſtagnantibus verno tempore abunde.

8. CONFERVA fontalis ramoſiſſima glomeratim congeſta DILLENII in *Synopſ.* RAIAN. lll. p. 59. n. 8.

Conferva viridis capillacea brevioribus ſetis ramoſior Hiſt. Oxon. III. p. 644.

Conferva minor ramoſa Hiſt. Oxon. ib. Sect. XV. T. 4. f. 2. VAILL. p. 40.

Ad pellis murinae ſimilitudinem intricata cum luto ſe ſuſtinet, & fit brevibus filamentis, valde ramoſis, denſiſſime ſtipatis, ſature virentibus. Ambigit inter Confervas & Byſſos.

Ad ligneos alveos fontium circa Bernam abunde.

9. CONFERVA filis breviſſimis non ramoſis.

An *Byſſus aquatica tenuiſſima atrovirens pellem murinam referens, breviſſimis & ſimplicibus filamentis* MICHELI p. 211. & T. 89. f. XI? Non recedit.

Haec planta circa tophi globos ſe ordinat, fibris convergentibus ex ſphaerae ambitu ad centrum interius glebarum. Eadem in puriſſimis fontibus lapides & muſcos cute laete virente obducit. Ambigit inter *Confervas* & *Byſſos*; a Conferva octava diverſa filamentis brevibus non ramoſis.

Circa Bernam frequens naſcitur: in rivo, qui per prata *Eymatten* fluit; in fonte & rivo *der Haſenbrunn* &c.

CONFERVAE aliae terreſtres, quarum una a DILLENIO recenſetur, n. 7. p. 59. *Synopſeos* RAIANAE, dicentur poſt *Coralloides*, cum Confervae nomen plantis aquaticis relinquere malim.

Alga vero *fontalis trichodes*, ſingulare certe plantae imitamentum, dudum obſervante CARGILLO, non vera planta eſt, ſed radicum a fluento promotarum progenies. Ex ligneo ſtipite, pollicis ſaepe craſſitie, rami, deinde ramuli, tandem caudae equinae ſimiles plicae proveniunt, teretes omnes, ramoſae, ligni ſimiles, quae per centenos & ultra paſſus protenſae pulcerrimos ſaepe aquae ductus corrumpunt, & diffringunt. Bernae, ubi frequens vicium eſt, vocant *Strangen.* (Origo plerumque Populus STAEHEL.)

BYSSUS.

RUPPII *flor. Jen.* p. 300. DILLENII p. 57. pleraeque ſpec.

BYSSI MICHELI, praeter *Confervas* aliquas.

BYSSI LINNAEI praeter *Aſpergillos*, *Botrytin*, & *Lichenis* ſpecies.

A *Confervis* loco natali fere diſtinguitur: A *Mucore* &c. vita perenni, & capitulorum defectu. Non repugnaverim, ſi quis *Confervis* junxerit, ſecutus MICHELIUM.

1. BYSSUS terreſtris viridis herbacea & molliſſima, filamentis ramoſis, & non ramoſis MICHEL. p. 211. & T. 89. f. 5.
Byſſus tenerrima viridis velutum referens. DILLENII *Synopſ.* RAI. p. 57. n. 1.

Argilloſam terram late obtegit, ibi fere pallidior & minus ramoſa. In corticibus arborum pulcherrime viret. Ad muros etiam & in ſcobibus a defluxa calce relictis adnaſcitur, laetior hyeme, & locis udis, & ſaturi coloris. Nudo oculo videtur ſubaſpera, non villoſa, ſed ſubtilior cruſta. Lente vitrea admota adparent filamenta, quae aliquando ramoſa, arbuſcularum ſimilia ſunt, hyberno tempore foliis nudarum, alias ſimplicia videntur, nam difficile eſt judicium.

2. BYSSUS ſericea fulva perelegans tenuiſſima, rimis terrae innaſcens & glebas circumveſtiens. MICHEL. p. 211. n. VI. T. 90. f. 4.

Mollis & elegans planta late tegebat excavatam ſuperficiem exeſae rupis & ſabuloſam terram perreptabat undique. Color ſpadiceus elegans erat, mollities lanae, & ſimiles filorum tenerrimorum criſpi cincinni.
In adſcenſu per *Oſtermanniger groſsholz* prope *Bernam*, menſe *Januario*.

3. BYSSUS petraea nigerrima RICHARDSON apud DILLENIUM in *Syn.* RAI. p. 57. n. 8.
An *Byſſus minima ſaxatilis nigra ramoſiſſima, viticulis nudis* MICHELII p. 212. n. 20. T. 90. f. 5.? Videtur.

In ſaxis ſubalpinis inveni prope *Interlachen* media hyeme. Alias per Alpes viſa eſt muſcis inſtrata. Elegans, aterrima, ſerici villoſi ſimillima, filamentis diſtinctis, erectis, dimidiae lineae longitudine.

4. BYSSUS minima ſaxatilis aurea, inodora, filamentis partim ſimplicibus, partim ramoſis MICHELI p. 210. n. 4. T. 89. f. 2.
Muſcus croceus ſaxigena holoſericum referens ſive *byſſus petraea.* LLWHOYD apud RAI. *hiſt. Plant.* III. p. 30. PLUKNET. p. 257.
Byſſus petraea crocea, &
Byſſus petraea caneſcens. RUPP. *flor. Jenenſ.* p. 300. Illa junior, haec vetuſta.
Byſſus aureus Derbienſis humifuſus. PETIVER. *Gazophylac. Dec.* I. n. 122. T. 15. f. 3. DILLEN. in RAI. *Syn.* III. p. 56. n. 6.

n rupibus humectis frequens circa *Bernam*. In lapicidina ſupra *Wabern* prope *Bernam*. Pili erecti, longi, inter *Byſſos*, arcte adgeſti, ceſpites faciunt, uti ſolet *Muſcus vulgatiſſimus villoſus*, aurantii coloris. Per aetatem paulatim in cinereum degenerat.

5. BYSSUS major ſpeluncis & cellis vinariis innaſcens latiſſima, primum alba, deinde aurea, poſtea fulva, filamentis craſſioribus & aureis, fiſſilibus. MICHELI p. 211. n. 9. T. 90. f. 1.
An *Byſſus arborea barbata fulvi coloris.* DILLEN. *Syn.* RAI. p. 57. n. 9.? Icon PLUCKNETIANA noſtrae *Byſſo* non convenit, neque BOCCONIANA, quae ſpeciem *Agarici* potius exprimit, quam dicemus alibi.

Baſileae STAEHELINUS; ego in ſubterraneis cuniculis fodinarum ſylvae Hercyniae.

Lanu-

Lanugo longiſſima inter *Byſſos*, uncialis mollis, & goſſypii ſimilis, nullis, uti *Mucor*, capitulis predita. Recens alba eſt, per maturitatem atra fit.
In aceto deſtillato ſolvitur, & in ſphaerulas cinereas abit Staeh.

6. BYSSUS pulverulenta flava lignis adnaſcens. Dillen. *Synopſ.* III. p. 56. n. 4.
An *Lichen cruſtaceus arboribus adnaſcens tenuiſſimus pulverulentus aureus colore elegantiſſimo & immutabili.* Micheli p. 100. n. 69.

Frequens ad arbores & aſſeres, qui hyemales pluvias uberius inbiberunt, & latiſſimas cruſtas efficit.
Dubia eſt inter *Byſſos* & *Lichenes*, acervos informis pollinis magis referens, quam vera fila. Huc retuli, ſubjunctam *Byſſis*, ob adfinitatem cum *Byſſo* 3. & 8.

7. BYSSUS purpurea delicatiſſima arborum corticibus adnaſcens breviſſimis & tenuiſſimis filamentis. Micheli p. 211. n. 12.

Ex lignis emortuis prodit, efficitque ceſpites denſos, qui in latos etiam tractus confunduntur. Fila ejus aliqua, ſed exigua & brevisſima ſunt, & oculo inermi vix diſtinguuntur. Color miniatus.

8. BYSSUS pulverulenta violacea lignis adnaſcens. Dillen. *Syn.* III. p. 56. f. 3.?
An *Lichen cruſtaceus tenuiſſimus pulverulentus ruber arboribus adnaſcens.* Michel. p. 100. n. 73.

In Quercuum & Fagorum corticibus abunde. Glomeres cinnabarini, corticem ornant, ſed fila vix diſtinguuntur, ut omnino ambigat inter *Byſſos* & *Lichenes*. Ab iſtis tamen differt colore variabili, & in exſiccatione pereunte.

MUCILAGO.

MUCILAGINIS Micheli ſpecies aliquae.

Quinque genera Situs conveniunt teneritate, brevi vita, loco natali in corporibus vegetabilibus & animalibus putreſcentibus. *Mucilagines* ſenſu proprio voco plantulas, quae vita brevi differunt a *Byſſo*, a *Mucore*, *Lycogala*, *Aſpergillo*, & *Botryt* vero defectu capitulorum ſeminiferorum. Michelium invitus deſero, motus ſumma difficultate notarum characteriſticarum, quas tribuit *Mucilagini*.

1. MUCILAGO cruſtacea alba Micheli p. 216. T. 96. f. 2.
β. *Mucilago alba, ramoſa, radices arborum fibroſas ſimulans.* Michel. l. c. n. 3. T. 96. f. 3.
γ. *Agaricum luteum radicibus arborum fibroſis ſimile, inter humum & ligna, vel lapides innaſcens.* Michel. p. 125. n. 19.

Haec plantula humectis locis, exeunte autumno, frequens eſt, atque terram, radices arborum, quiſquilias omnis generis, vivos denique muſcos obnubit. Plerumque cruſtam efficit aequabilem, ex filis ſimplicibus in ceſpitem congeſtis. Sed alias reticuli ſimilis & areolis diſtincta, ſemiputridos cortices obducit. Denique protrahitur per terrae humectas glebas, & marceſcentia folia, ſimilis nervoſo folii ſceleto, aut aridae arbuſculae; & ea ipſa facies plantae ſaepe in luteum colorem degenerat. Satis autem certo novi, has diverſas facies eiusdem omnino plantae diuerſas tantum aetates diſtinguere.

2. MUCILAGO alba pulverulenta, ramoſisſima.

Aliquoties legi virgultis aridis adnatam. Singularis eſt, & ſui forte generis. Tota planta ovum fere refert, elliptica, convexa. Tota fit laminis albis, intricatis, ramoſis, laciniatis, adeo friabilibus ſimulque fugacibus, ut in pollinem diſflari posſint. Matura in nigrum pollinem reſolvitur.

3. MUCILAGO flava, ramoſiſſima, mollis.
Spongia fugax, mollis, flava, & amoena in pulvere coriario naſcens. Marchant. *Memoir. de l'Acad. des Scienc.* 1727. p. 472. ſeqq.

Saepe videram Bernae & alibi. Nuper elegantem fabricam perſpexi. In trunco putreſcentis arboris enaſcebatur ceſpes arbuſcularum, in apice laciniatarum, bifidarum, trifidarum, intricatiſſimarum, flavarum, adeo mollium, ut ſponte ſua inſtar butyri diffluerent. Sibi vero relictae, intra noctem ſiccatae, contractae, ſpongiae ovalis ſpeciem induerunt, quae breviſſimo tempore in nigrum pollinem diſſoluta eſt, ſimillimum ſpeciei 2.

4. MUCILAGO pulverulenta, coralloides, cinerea.

In cortice & ligno non ſemel vidi.

Cum n. 2. multa communia habet, pulverulenta eſt, cinerea, ceſpitoſa; ſed nihil laminarum, aut roſularum habet, diſtinctis fit fruticulis, modo ſimplicibus, modo ramoſis, nunquam ultra quartam unciae partem longis. Ambigit inter Mucilagines, & Coralloides.

5. MUCILAGO aeſtiva, rufeſcens, hemiſphaeroidea, corticibus arborum innaſcens. Michel. p. 216. T. 96. f. 1.

Suſpicor eſſe initia Lichenagarici fragiformis. In virgultis frequens eſt.

BOTRYTIS.

Micheli p. 212.

A *Mucilagine* differt, quod, praeter fila, particulas ſui disſimiles, & procul dubio ſeminales proferat. Ab *Aſpergillo*, quod fructus loco agmen globulorum in racemum congeſtum pediculo ſuſtineat.

1. BOTRYTIS comata, griſea, caule ſimplici, crasſiori, ſeminibus rotundis. Michel. n. 1. T. 91. f. 1.
Videtur depingi a Malpighio *de plant. in aliis veget.* T XXV. f. 108. lit. L. M. N.

Ex plantulis ſub prelo humeſcentibus & quisquiliis variis abunde.

Alia filamenta ſimplicia, alia nihilo majora, organica tamen ſunt, & ex apice proferunt tres quatuorve racemos acinorum, qui ex aeruginoſo vireſcunt.

2. BOTRYTIS non ramoſa, ſeminibus rotundis. Michel. n. 2. T. 91. f. 2.
Byſſus filamentoſa, fugax, alba, putreſcentibus innaſcens. Linn. *flor. Lapon.* n. 533.

Facies eſt *Mucilaginis* 1. fabrica Botrytis.

ASPERGILLUS.

Micheli p. 212.

A *Botryte*, & *Mucore*, atque *Lycogala* differt, quod ſemina proferat ſimilia filamentis, in unum conjuncta pediculum, ſive ea filamenta inſtar radiorum ſphaerae conveniant, ſive truncum communem habeant, uti rami arbuſculae. Fateor has plantulas mihi minus cognitas eſſe, ſi quidem a Trichoſphaeris ſatis certo diverſae ſunt.

1. ASPERGILLUS capitatus ochroleucus.

Sub initia brumae in cortice querno inveni. Tenera plantula mollis & fugax, gerebat capitulum pro portione pediculi magnum, ejuſdem coloris, compoſitum ex villis in unum centrum a ſphaerae ambitu convenientibus.

2. ASPERGILLVS albus pediculo articulato.

3. ASPERGILLUS capite cylindrico cinereo.

4. ASPERGILLUS ramoſiſſimus in globulos terminatus.

Nomina trium plantarum ſibi obſervatarum mecum communicavit Staehelinvs.

LYCO-

LYCOGALA.

Michel. p. 215.

Brevitate vitae & rotunditate capituli cum Mucore convenit, differt, quod capitulum habeat humore plenum.

1. LYCOGALA globoſum, granis piſi magnitudine, aeris recocti colore Michel. p. 216. n. 2. T. 95. f. 2.

J. Gesnervs miſit, veſiculas Lycoperdis adfines, ex albo luteolas (poſtquam exaruerunt) ſeſſiles, unico cortice factas.

2. LYCOGALA pediculatum flaveſcens.
An *Fungus Virginianus ex ſtercore equino, capillaceus, capitulo rorido nigro puncto in ſummitate notato.* Banister apud Pluknet. *Almag. Bot.* p. 164. T. XVI. f. 7. Rai. *Syn.* III. p. 13. n. 13. Convenit filorum longitudo.

Brevius in cavernis ligni putridi, longiſſimum vero in oſſibus humanis non ſatis repurgatis reperi. In his uncialis longitudo erat filorum, color argenteus, flavo viciatus. Sphaerulae aqueae primo pellucent, deinde flaveſunt. Tota planta molliſſima eſt, tactu ſolo diffluit, tumque globuli aquulam effundunt, atque de ceſpite capitatorum fungulorum lana quaedam reticulata flava ſupereſt.

3. LYCOGALA pediculatum niveum.

Autumnali tempore in ligno putrido. Pediculus firmulus, fuſcus, capitulum exacte ſphaericum, lactei coloris, in cremorem adtactum diffluxit. Vacua teſta ſpadicea fit.

MUCOR.

Micheli p. 215.

& *MUCILAGINIS* ſpecies non paucae.

A prioribus generibus facile diſtinguitur. Capitatus eſt, ſed aqueo humore deſtituitur.

ORDO I.

MUCORES CAULIFERI.

1. MUCOR vulgaris, capitulo lucido, per maturitatem nigro, capitulo griſeo. Michel. p. 215. T. 95. f. 1.
Mucedo capitulo diaphano, deinde viridi, & poſtremo nigro Malpigh. *de plant. in al. veget.* T. XXV. f. 108. lit. P. Q.
An *Fungus bombycinus murini coloris in fimo felino tenuiſſimis capillis* Pluknet. p. 164. Rai. *Syn.* III. p. 13. n. 16.
Mucor granulis filamentoſis fugacibus, putreſcentibus innatus Linn. *flor. Lapon.* n. 534.

Ubique in pane, & plantis, cum uvido ſitu putreſcentibus.
Setae cylindricae, ut in *Lycogala* 2. 3. pariterque cavae, glaucae, lineam altae: gerunt capitula ſimpliciſſima, levia, rotunda, glauca, poſtea obſcure aeruginoſa. Ceſpites denſi.

2. MUCOR albisſimus, capitulo ovali.

Ceſpitoſe provenit ex tumore adroſi pruni. Cortex diſtinctus, medullam continebat, quae fracto cortice exprimeretur. Firmior erat congeneribus.

3. MUCOR albus minimus Michel. p. 215. n. 2. T. 95. f. 1.

In humida Peziza vidi.

Stylum

Styli minimi, indolis mucilagineae, nivei, gerebant capitula nitida, glabra, concolora.

ORDO II.

MUCORES ACAULI.

4. MUCOR globoſus lactis coagulati candorem & ſubſtantiam aemulans MICHEL. T. 95. f. 3.

Iconem miſit STAEHELINUS, acervum globulorum ſeſſilium albisſimorum. Talem, cum nuper viderem in foliis putridis, putavi propiorem eſſe *Mucilagini minimae cruſtaceae albae capſulis grani panici magnitudine & forma, denſe poſitis* MICHEL. p. 216. n. 7. T. 96. f. 6.

5. MUCOR globoſus flavus.
In ſtirpibus, quae, dum exſiccantur, adgeſtae madeſcunt, frequens vicium. Tomentum flavum eſt, in quo ſeſſiles globuli concolores nidulantur.

EMBOLUS.

Ita a ſimilitudine cylindri, quo aqua ex ſiphone expellitur, plantulam voco, mollisſimam, quae clavam ſucculentam, cylindricam, iu tenuiſſimo pediculo profert. Hac ipſa figura differt a Fungoidaſtro, a Mucore praeterea, quod cortice deſtituatur, & in nuda carne ſemina villi ſpecie educat.

1. EMBOLUS carneus, per maturitatem niger.

In arborum corticibus & ad terram, autumnali tempore.
Plantula brevisſimae vitae, quae intra unicam horam naſcitur & perit. Pediculus tenerrimus albus ſphaeram carneam geſtat: ea citisſime in typham mutatur, ſucculentam, tuberculis minimis exaſperatam. Typha vero intra breviſſimum tempus una cum capillari pediculo nigra fit, & polline fuſco obducitur, eſtque in eo ſtadio *Lycoperdon ſpurium arboreum barbatum* BUXBAUM *plant. Hal.* p. 204.

2. EMBOLUS nigerrimus, villo albo adſperſus.

In ligno putrido.
Figura, quae prioris, nempe Typhae. Sed totus niger eſt, paulo firmior, neque adeo brevis vitae, tuberculis albis, ſubtili villo nihilo craſſioribus, adſperſa. Utrique eadem eſt altitudo. Icon exſtat T. I. f. 1.

3. An EMBOLUS albiſſimus.
An *Mucilago minima clavae effigie, lacteum candorem ſimulans pediculo donata* MICHEL. p. 216. n. 4. T. 96. f. 4.

Olim legi in ligno putrido clavam flocculentam niveam, in pediculo concolore; ſed lente, fateor, non admota.

CLATHROIDASTRUM.

MICHELI p. 214. T. 94.

Embolo ſimile mollitie & figura, differt fabrica. Longa enim typhula fit capillitio reticulari longe tenerrimo, cujus areolae totae polline replentur, atque eo avolante nudae manent, inanibus, & pellucentibus ſpatiolis. Medium ſeptulo ſeparatur.

1. CLATHROIDASTRUM obſolete purpureum. *Majus* an *minus* MICHELII? quis dixerit?

In ligno putreſcente.

Pe-

Pediculi, uti in Embolo, nigri, tenerrimi, ſesquilineares. Typhae trium linearum, magneſiae ſordido colore. Recentes ſolidae & pulverulentae ſunt, uti Embolus, ſed intra breviſſimum tempus pulvis excutitur, & nudum reticulum cum ſeptulo ſupereſt.

SPHAEROCEPHALOS.

Gracilis pediculus ſphaeram erectam geſtat, cortice continuo clauſam, interius vero plenam ſpongioſo & filamentoſo glomere.

A *Mucore* vita perenni & duritie differt, à *Clathroide* vero, quod capillicium in reticulum non reſolvatur.

1. SPHAEROCEPHALUS totus niger maximus.
Fungoidaſter parvus, ex ſpadiceo ruſeſcens, capitulo villoſo, pene fornicato, fungis ſemiputridis innaſcens, ſemine ſtellato MICHEL. p. 200. T. 82. f. 1.

In ligno putrido.
Altitudo pediculi ad quatuor lineas, quantam non alia ſpecies adtingit. Capitulum latum ad dimidiam lineam. Pediculus niger, cortex niger, & medulla, quae cortice abrupto tota undique hirta adparet.

2. SPHAEROCEPHALUS niger cortice albiſſimo. T. I. f. 2.

In ligno putreſcente non rarus.
Pediculus & cortex nigri, capitulum nigrum, carbonaria medulla plenum, cortice villoſo albiſſimo: quare a pellucente atrore glaucum videtur.

3. SPHAEROCEPHALUS niger, villo ochroleuco. T. I. f. 3.
Fungus pileatus minimus pediculo tenui capillaceo RICHARDSON apud RAIUM. *Syn.* III. p. 12. n. 12.

In corticibus rimoſis arborum, ſudibus & aſſeribus putreſcentibus, longe vulgatiſſimus.
Pediculus niger eſt, duas lineas altus, capitulum extus nigrum. Id medium finditur, & delapſa parte ſuperiori, adparet medulla villoſa, ochroleuca, tuncque figuras *Aſpergillorum* MICHELII refert. Quando cortex dirumpi cepit, neque nudavit totam medullam, tunc ex nigro & flaveſcente varius videtur. Decuſſa ſphaerula, pediculus in diſcum dilatatus ſupereſt. Vidi bicipitem, tricipitem.

4. SPHAEROCEPHALUS flavus.

Rarior eſt. In cortice abietis vidi, totius gentis minimum, capitulo undique villoſo. An ob eo differt *Aſpergillus aureus capitatus, capitulo aureo, ſeminibus ſubrotundis.* MICH. p. 212. n. 2?

5. SPHAEROCEPHALUS rufus. T. I. f. 4.

Spicie 2. major eſt, deinde teſtam habet interiori ſpongioſae medullae concolorem. Caetera ſimilis, pediculo etiam nigro.

6. SPHAEROCEPHALOS minimus ruber.

In cortice arboris erat expanſio cruſtacea, alba, quaſi byſſina, villoſa. In ea frequentes ſtyli breves. Capitula ſphaerica, rubella, quaſi rorida, elegantiſſima. A. 1735. Bernae vidi. An potius *Aſpergillus?*

An *CLATHROIDES.*

MICHELI p. 214. T. 94.

Tribus ſpeciebus MICHELI reſpondentes plantulas habeo, ſed duriores, perennes, membrana validiori clauſas, neque funginas, neque *Clathroidaſtro* congeneres. Meo ergo *Clathroidi* character eſt, intra propriam membranam, variae figurae,

continere capillicium ſubtiliſſimum, perenne tamen, quod rupta membrana exſilit, & pulverem in areolis ſuis adſervatum late diſpergit.

1. An CLATHROIDES, pyri forme, ceſpitoſum, purpureum. T. I. f. 5.
An *Clathroides purpureum pediculo carens* Micheli p. 214. T. 94. f. 2.

In ligno putrido non rarum, tum in interiori parte corticis emarcidi, ſub vetuſtis arborum truncis.

Agminatim naſcitur, pediculo brevisſimo; Cortex fuſcus eſt, & iridis coloribus nitet, fine ventricoſo, media parte anguſtiori. Ea dirupta, emergit capillicium ex aurantio purpureum, polline concolore plenum, & eo delapſo ima pars teſtae cava & inanis ſupereſt.

2. An CLATHROIDES, purpureum pediculo donatum. Micheli p. 214. T. 94. f. 2. T. noſtr. 1. f. 6.

Elegantisſimam plantam ſaepe in putreſcente ligno vidi.

Prima facies eſt perfecte *Sphaerocephali*, gracili pediculo, laete cinnabarina ſphaera. Sed rupto cortice emergit elegans capillicium, & in ovi ſpeciem ſe explicat, cortici concalor, & concolorem pulverem ſpargit. Delapſo capillicio ſupereſt inanis, & hemiſphaerica teſta in pediculo: Dimidia vero & ſuperior pars teſtae, ſupremo capillicio adhaeret, ſpeciem puncti referens.

3. An CLATHROIDES, flaveſcens pediculo carens T. I. f. 7.

Reliquis vulgatius eſt, atque ante aliquot annos *Bernae* viſum, in ſylva, qua itur ad villam honeſtisſimi viri *Gruneri*, dictam *Merklingen*.

Pediculo deſtituitur, & minimo *Lycoperdo* ſimile eſt, lata baſi, ſed latiori ſuperiori ampulla. Cortex & omnia pulchre lutea. Rupto cortice capillicium concolor erumpit. In eo a. 1735. elaſticum motum vidi, quo fila, quaſi animata repebant, atque ſpargebant pollinem ſimillimum anulis perforatis. Dimidiae teſtae creberrime inanes reperiuntur.

4. An CLATHROIDES longisſimum luteum?

Plantam ſemel vidi, teſtam vero nunquam. Erat capillicium unciale, cylindricum, inteſtinulo ſimile, denſisſime intricatum cum ſui ſimilibus.

In ligno putrido.

BUXBAUMIA.

Character fere Clathroidis, planta ambigens inter id genus plantarum & *Clavarias*. Teſtam habet *Clathroidis* Micheliani, & ſpongioſum reticulum. Sed vita perennis & natura durior eſt, atque reticulum in vacuas areolas non reſolvitur.

1. BUXBAUMIA.
Muſcus capillaceus aphyllos capitulo craſſo bivalvi. Buxbaum *Centur. Plant. II.* p. 8. T. IV. f. 2.

In ſylva *Bremgarten*, proxime praedium *Drakau*, ad ſiniſtrum & adclive viae latus, nec alibi.

Bulbus durus ſpadiceus, radiculas veras dimittit cincinnatas. Ipſe, cinctus foliaceo quaſi involucro, emittit durum, purpureum, pediculum trium quatuorve linearum. Huic inſidet capſula viridis, altera parte ventricoſior, caeterum ex ovi figura paulo acutior, trium linearum longitudine. Teſta capſulae firma eſt, corticis ad inſtar: Intus nuclei loco ſpongia, qualem in *Clathroide* pingit Micheli, viridiſſima, reticularis fabricae. Sicca capſula delabitur, & orbiculare veſtigium relinquit. Modeſtia Buxbaumii fecit, ut deſtinatum nomen plantae rarisſimae inponere non ſuſtinuerit. Ego vero, eo confidentior, novae plantae inpono nomen peregrinatoris Botanici, cui praeter copioſum certe catalogum *plantarum circa Halam naſcentium*, & *quinque centurias plantarum*

rario-

rariorum in Oriente atque Ruſſia lectarum, multas etiam obſervationes per *Acta Petropolitana* ſparſas debemus.

Tubera teſticulorum forma majora PLUMIER *Fouger d'Amer.* T. 168. lit. N. N. perfecte hanc plantam exprimunt, cum nomine diverſiſſimo.

LYCOPERDON.

MICHEL. p. 217.

LYCOPERDI TOURN. & LINNAEI ſpecies aliquae.

Pulpa in pollinem reſolvitur, uti in *Lycoperdaſtro*, & per apicem plantae effunditur. Cortices vero duo ſunt, ut in *Geaſtro*, vel tres, quorum duo raro ſeparari poſſunt.

ORDO I.

LYCOPERDA ACAULA.

1. LYCOPERDON epidendron miniatum pulverem fundens BUXBAUM *pl. circa Hal.* p. 203.

Fungus non veſcus XXXI. LOESEL. p. 96.
Boviſta miniata piſi majoris magnitudine DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 197.
An *Lycoperdaſtrum autumnale flaveſcens cortice tenuiore levi, pulpa ſordide purpurea* MICHEL. p. 220. Conſentiunt colores.
An *Lycoperdon ſphaericum, luteum, parvum, non aſperum* MICHELI p. 219. n. 17. An utrumque.
Lycoperdon ſanguineum ſphaericum I. R. H. RUPP. p. 304. BUXBAUM *Cent.* V. T. 29. f. 2.
Qui *Fungus ſanguineus ſphaericus* BOCCONE *Muſ. di Fiſ.* p. 304. ic.

Frequens ad ligna & aſſeres putreſcentes toto anno.
Junior planta ſphaerica eſt, terrei obſcuri coloris, firma, pleniſſima. Cortices duo ſunt, levis uterque, & intra cortices pollen aurorae colore, in planta immatura. Per aetatem pulpa miniata fit, cortex vero flavus, aut purpureus. Pollen aurantius eſt, uti pulpa.

2. LYCOPERDON leve ſeſſile.

An *Lycoperdon cepae facie* VAILL. p. 123. T. XVI. f. 6.
An *Lycoperdon eſculentum, obſcurum, caſtaneae formam ſimulans* MICHEL. p. 219. n. 14.?

Frequens in ſylvis, ceſpitoſum.
Seſſile, in transverſum latius, recens albiſſimum, per aetatem fuſcum, ſemper vero leviſſimum. Primum involucrum eſt epidermis alba; alterum cutis alba calloſa, facile ſeparabilis; tertius cortex levior, e flavo ſubfucus, aegre ſeparabilis ab alba medulla, quae per aetatem flaveſcit.

3. LYCOPERDON ſemiorbiculare J. R. H.

Fungus niger calycis figuram referens C. BAUHINI &c.
Fungus calycis forma magnus ex genere crepitus lupi MENZEL. *Pugill. plant. rarior.* T. 6.
Fungus lupi crepitus dictus in ſummitate ſolum pulverulentus RAI. *Syn.* III. p. 26. n. 3.

JOANNES GESNERUS invenit Tiguri.
Pars inferior, quae in pollinem non reſolvitur, in hac ſpecie magna eſt pro portione pollinis: inde nomen RAII. Cutis levis ex glauco nigricat. Magnitudo nucis, figura orbicularis. Haec ex ſicco.

*4. LYCOPERDON racemoſum.

Fungus ollularius vel botryoides fimarius I. BAUHINI III. p. 848. quem ad Rheni ripam juxta fimetum reperit Baſileae.
Fungus pulverulentus ſ. orbicularis botryoides ſive racemoſus PLUKNET. p. 163. & RAII. III. p. 20.
An forte *Lycoperdoides tuberoſum flaveſcens multiplex* MICHELI p. 219. n. 3?

Plantae non viſae characterem non definio.
JOHANNES BAUHINUS magnitudinem formamque Mali fungo ſuo tribuit, ſubſtantiam lubricam & mollem, apicem perforatum.

5. LYCOPERDON capitatum aſperum.

α An *Lycoperdon cepae facie* VAILL. T. XVI. f. 5. 6. p. 123.
Lycoperdon globoſum niveum baſi latiori & ſeſſili I. R. H.
Lycoperdon ovatum transverſim poſitum. I. R. H.
β *Lycoperdon verrucoſum ſphaericum* I. R. H.
γ *Fungus lupinus cucurbitinus cervice longa ſcabra griſea* BOCCONE *Muſ. di Fiſ.* p. 306. n. 1.
Lycoperdon exciputi Chymici forma I. R. H. VAILL. p. 122. T. XII. f. 15.
δ *Lycoperdon minimum verrucoſum* I. R. H. VAILL. T. XII. f. 16. p. 123.
ε *Lycoperdon pyriforme verrucoſum* VAILL. T. XVI. f. 4. p. 123.
ς *Lycoperdon album totum aculeatum altiori baſi donatum* MICHELI p. 217. T. 97. f. 1.
Lycoperdon vulgare VAILL. p. 122.
ζ *Fungus carnoſus niveus, globoſus, adamantinus in montibus Feltrinis* BOCC. l. c. 306.
Lycoperdon niveum ſphaericum ſuperficie in areolas adamantis inſtar diſſectas diſtributa I. R. H. VAILL. l. c.

Haec planta miris modis variat, & pro diverſiſſimis ſpeciebus ab Auctoribus habita eſt. Junior ſeſſile ovum, & per transverſum longius eſt, terrei coloris, piloſo plerumque cortice externo, ut α. vel verrucoſo, uti in β. Deinde educitur paulatim & pedunculo fulcitur, ſed capitulum modicae latitudinis clavatum habitum exprimit. Tunc vero maturior ſolet corticem habere aſperum variis modis, eminentiis maxime pyramidalibus majoribus, quas minores quaſi aculei intercedunt. Huc pertinent plantae γ. δ. & aliae non paucae, neque enim vacat omnia ſynonyma conquirere. Porro adulta pediculum habet craſſum, caput vero pomi ſimilitudine, neque minus. Id ipſum denuo vel glabrum eſt, aut modice certe pulverulentum, dum junius; vel polline tegitur ordinato in maculas, quae modice eminent, & ſtellae figura ſunt, uti in varietate ε.; vel denique pyramidalibus etiam aculeis exaſperatur, multangulis, caducis, aut ſolis, ut in ζ. aut miſtis cum variis minoribus eminentiis, uti in ς. Color ubique albus eſt, cinereus vel terreus: Matura planta penitus denuo calveſcit, & levis fit, & pollinem ſpargit obſcure viridescentem, quo Chirurgi utuntur in Germania. Verum ex quo certioribus praeſidiis haemorrhagiis occurritur, obſoleſcit inbelle, neque ſatis tutum medicamenti genus. Commendat tamen ad Haemorrhoides nimias CRATO. *Conſ.* L. V. n. 25.

6. LYCOPERDON alpinum maximum cortice lacero I. R. H.

Fungorum pernicioſorum gen. XXVI. ſpecies III. CLUSII CCLXXXVIII.
Fungus non veſcus XII. LOESEL. p. 90.
Fungus maximus KOENIG *regn. vegetab.* p. 149. &c.

In macilentis pratis alpinis autumno.
Capitis infantilis magnitudine reperitur. An ſatis diverſus a priori?

ORDO II.

LYCOPERDA CAULIFERA.

7. LYCOPERDON petiolo longiſſimo, capitulo globoſo glabro, ore cylindraceo integerrimo. LINN. *Hort. Cliff.* p. 479.

Lycoperdon Pariſienſe minimum pediculo donatum I. R. H. T. 331. EF. VAILL. p. 122. MICHELI p. 217. &c.
Boviſta parva cylindracea pediculo donata DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 197.
Fungus Pariſienſis minor pediculo donatus HIST. OXON. III. 642.

In colle, quem ſequimur a *Rohthaus* euntes ad paludoſa prata *Michelfeldenſia*. Gottingae paſſim.
Pediculus albus, levis, uncialis, tenuis. Capitulum rotundum, mediam papillam educit, quae orbiculari oſculo, & terminato propria eminentia, aperitur. Idem album eſt.

LYCO-

LYCOPERDOIDES.

MICHEL. p. 219.

Cortex, ut in *Lycoperdaſtro* unicus, pulpa vero in nitidas cellulas diſtribuitur, quarum quaevis glebulam continet, ex inplicitis filamentis factam.

1. LYCOPERDOIDES atrum, pulpa flava & cellulis fimbriatis.
Boletus ramoſus coralloides foetidus REAUMUR *Mem. de l'Acad.* 1713. p. 92. huic adfinis videtur.

STAEHELINUS pulcherrimae plantae icomen miſit, lectae Baſileae. Figura totius plantae fere ollam refert, inferius ventricoſam. Cortex exterior nigerrimus; interior vero aurantius, ſquamoſus pingitur. Pulpa flava. In ea cellulae rotundae, cinctae ornamento denticulato. Cellula ſingula pluſcula rotunda nigricantia ſemina continet.

GEASTER.

MICHELI p. 220.

Lanugo pulverulenta, ut in *Lycoperdaſtro*, ſed cortices duo. Eorum, qui interior eſt, oſculo dentato per apicem hiat. Exterior vero revolvitur, & in radios pluſculos diſſilit, qui explicati ſtellam referunt.

*1. GEASTER major umbilico ſeu oſculo ſtellato MICHEL. l. c. n. 4. T. 100. f. 4.

STAEHEL. Baſileae invenit.

CARPOBOLUS.

MICHEL. p. 221.

Geaſtro ſimilis eſt duplice cortice, cujus ora dentata fit per aetatem. Interior cortex a fructu ſ. nucleo pellucido liquore ſeparatur, quo exhalato contrahuntur cortices motu elaſtico, & nucleum longe projiciunt.

1. An CARPOBOLUS aureus volva alba fructu obſcuro ſeminibus ſubrotundis albicantibus MICHELI n. 2. T. 101?

In ligno putrido, plantulam reperi, dum per ſylvam ſupra *Kohlholz* verno tempore Lichenes quaero. Foliacea roſula ſicca ad lignum ſeſſilis erat, inciſo apice in tres quatuorve partes. In medio roſulae globulus albus ſedebat, qui aſper & fuſcus per aetatem factus eſt. Exploſionem non vidi.

LYCOPERDASTRUM.

MICHEL. p. 219.

A CLATHROIDE & BUXBAUMIA differt, quod pulpa per maturitatem in copioſum pollinem ſponte reſolvatur.

1. LYCOPERDASTRUM tuberoſum arrhizon, fulvum, cortice duriore craſſo & granulato, medulla ex albo purpuraſcente, ſemine nigro craſſiore. MICHEL. p. 220. T. 99. f. 4.
Tubera cervina C. BAUHINI & aliorum *Hirſchbrunſt Offic.*

In Valeſia abunde provenit, & ad nos deferebatur: ſed obſoletum nunc adportari deſiit. Habebatur pro medicamento *Aphrodiſiaco.*

TUBER.

MICHELII p. 221.

A LYCOPERDASTRO differt non cortice ſolum inaequali & acutas eminentias exigente, ſed pulpa calloſa, rimoſa, in pollinem ſponte non reſoluta. Addit MICHELIUS, in propriis veſiculis terna vel quaterna ſemina contineri.

1. TUBER brumale pulpa obſcura odora MICHEL. p. 221. T. 102.
Tubera MATTH. *Comm. in Dioſcor.* p. 544. & fere omnium auctorum. vid. I. R. H. T. 333.
Lycoperdon ſolidum LINNAEI *Flor. Lapon.* 526.

In ſylvis ſupra celebria vineta, *la Cote.*
Notiſſimae ſunt, lobulis diſtentae ſphaerae, intus pulpa reticulata plenae, aliquando peramplae, ut in Hungaria octo libras (BRESLAV. 1725. M. Mart.). in *Pedemontio* quatuordecim unicum tuber pependerit KEYSLER. in *itin.*
Edulia ſunt: odore aphrodiſiaco. Dicuntur ad conpeſcendos motus Hyſtericos valere GARIDEL. Alcalica ſunt & deſtillata aquam, & reliquos liquores dant lixivae naturae.

CLAVARIA.

VAILL. *Bot. Pariſ.* p. 39. MICHEL. p. 208.

Planta funginae ſubſtantiae undique aequabilis, ex pediculo gracili in craſſitiem clavae ſimilem paulatim aucta, a *Coralloide* differt ſimplicitate, & ſumma parte craſſiori, quae in *Coralloide* inminuitur. Conjunxit genus utrumque LINNAEUS, & certum eſt, naſcentes *Coralloidis* ſtirpes *Clavarias* referre. Verum, cum multae *Clavariae* conſtanter figuram retineant, & *Coralloides* adultum ramoſa fabrica ſe facile diſtinguat, malui cum MICHELIO ſentire, qui primus Fungorum genera conſtituit.

1. CLAVARIA major lutea MICHEL. p. 208. T. 87. f. 1.
Fungus clavatus ficum referens BUXBAUM. *enumer. plant. circa Hal. naſc.* p. 102. cum icone.
An *Fungoides clavatum majus* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 189.

Haec reliquis vulgatior menſe Septembri in ſylvis provenit. Figura Pyri vel Ficus, ex gracili baſi paulatim in craſſitiem dilatata, fine obtuſo. Cutis glabra, aut modice rugoſa, colore cervino aut ineleganter luteo, rufo denique & obſcuro, nam varii ſunt in diverſa aetate colores. Caro pallida, humida. funginae ſoliditatis.

2. CLAVARIA major atro rufeſcens criſpa. MICH. l. c. T. 87. f. 2.

Exeunte M. Octobri in ſylvis.
Figura eadem & magnitudo, ſed cutis per longitudinem in rugas collapſa, colore ex ſanguineo nigricante. Caro ſordide rubet.

3. CLAVARIA vermiculata fiſtuloſa candida MICHEL. p. 209. T, 87. f. 13.

STAEHELINUS in pratis circa *Gundeldingen*, & prope ſacellum D. *Jacobi.*
Ceſpitoſa provenit corniculis *Lichenis pyxidati* primam aetatem referentibus, paulatim in acutum mucronem exeuntibus, albiſſimis, apice flavido aut rubello.
An initia *Coralloidis?*

CORALLOIDES.

MICHEL. p. 209.

CORALLOIDES I. R. H. exceptis Lichenibus.

CORALLOFUNGI aliqui VAILL.

FUNGOIDIS DILLENII aliquae ſp.

Differt

Differt a Clavaria caule ramoſo, in graciles apices terminato. Juniores non ramoſae eſſe, & *Clavarias* ſimulare ſolent.

1. CORALLOIDES flavum ramoſiſſimum.

Coralloides flavum Michel. l. c. n. 1. I. R. H. ic. B. T. 332.
Eſculentorum fungorum genus XIX. ſpecies I. Clus. *Hiſt. rar. plant.* p. CCLXXIV.
Fungi digitelli lutei Trag. p. 940.
Fungus ramoſus & Imperati C. Bauhini n. XXIX.
Fungus ramoſus flavus I. Bauhini III. p. 837. Rai. *hiſt.* I. p. 103. & *Syn.* III. p. 16.
Fungus veſcus XIX. Loeselii p. 84.
Fungus ramoſus comoſus Barrelieri ic. 1266.

Radix, ampla, fungina, albida, vel ochroleuca. Inde plures trunci ceſpitoſi, trium unciarum, teretes aut plani, aut conpreſſi adſcendunt. Ramoſi ſunt & trunci, & rami, & ramuli. Diviſio vero fit ad angulos acutiores, ut habitus naſcatur erectior. Ultimi ſurculi breviter, & acute, finduntur in breviſſimos digitos, tres, quatuor, quinque.. Color flavus, cui in caulibus rubor admiſcetur. Alias ex ſimili radice cauliculi breviores, & ex apice tantum diviſi proveniunt, ſed denſisſimo etiam ceſpite; & haec quidem varietas ab iconibus Clusii, Tournefortii, & Barrelerii melius exprimitur, eademque videtur eſſe *Fungus ramoſus minor colore ſordide flavicante* Rai. *hiſt.* III. p. 21. *Syn.* III. n. 14. Priori vero varietati convenit icon Barreler. 1260. II., cui nomen addit *Coralloides luteum Italicum.* Eam peculiarem ſpeciem facit Micheli n. 8.
Alia varietas eſt colore rubello, non infrequens.
Fungus coralloides roſeus Italicus Barrel. ic. 1260.
In ſylvis abunde.
Odor & ſapor edulem eſſe indicat.

2. CORALLOIDES minus ramoſa flava longioribus corniculis.

Haec ſpecies, aut varietas, Bernae frequentior eſt in ſylvis *Bremgarten*, *Burg-dorſſ-hölzlein* &c.
Solitariae plantae non in craſſum ceſpitem connaſcuntur, ſed ex uno cauliculo ramos erigunt ad angulos rectos. Eorum ſurculi in duo longa cornicula ad angulum peracutum dividuntur ultimo. Color flavus vitellinus. Habitus durior.

3. CORALLOIDES flava ramis expanſis obtuſis.

Coralloides *dilute luteum ramis expanſis brevioribus & ramoſioribus in ſummitate bifidis* Micheli p. 209. n. 7. T. 88. f. 4.
Corallofungus flavus Vaill. p. 41. & T. VIII. f. 4. hanc ſpeciem aut varietatem exprimit.
Fungus parvus luteus ramoſus Rai. *hiſt.* III. p. 21. *Syn.* III. p. 16. n. 15.

In gramineis adclivibus naſcitur Octobri. In vertice M. *Pantigenſis.* Staehelinus iconem etiam miſit. Humilis eſt, unciae altitudine: Cauliculi teretes, erecti, ramoſi, ramis divaricatis ad angulos majores ſurculorum, fine fere bifido, obtuſo. Color flavus, aliquando in cervinum degenerat.

4. CORALLOIDES maximum ramoſiſſimum albidum.

α. *Corallofungus candidiſſimus* Vaill. T. VIII. f. 2.
Coralloides lutea, non ramoſa, clava rugoſa Buxbaum. *Centur.* IV. p. 40. T. LXVI. f. 3.
Clavaria vermiculata non fiſtuloſa candida Micheli T. 87. f. 12.
& forte *Coralloides parvum criſtatum rugoſum & verrucoſum album* Micheli p. 210. n. 14. T. 88. f. 6.
β. *Fungi digitelli albo-pallidi* Trag. p. 940.
Eſculentorum fungorum genus XIX. *Sp.* 3. Clus. p. CCLXXV.
Digitelli Caesalp. *de plant.* L. XIV. c. 52.
Fungus digitatus major C. Bauhini ex Caesalp.
Fungus candidus digitatus minor C. Bauhini ex Trago.
Fungus ramoſus albidus I. Bauhin. III. p. 837. Rai. *Syn.* III. p. 16.
Fungus coralliformis ramis confertis ſingularibus ab uno exortu porrectis colore ex albo palleſcente. Hofman. *delic. Sylv. Flor. Altdorf.*
Coralloides albida I. R. H. & T. 332. ic. A. [uti videtur] Buxbaum. *plant. circa Haf. naſc.* p. 83. &c.
Coralloides albidum Micheli l. c. n. 2.

Plan-

Plantula figuram per aetatem miris modis mutat, ut ſui videatur diſſimilis. Semper dignoſcitur albido ſebi colore, & ſubſtantia fere cerea, fragili.
Quando primo prodit, Clavae effigie eſt, atque rugis variis criſpata ſuperficie, villo tectae ſubtiliſſimo. Deinde finditur, & unum alterumve ramum emittit. Ad eam aetatem pertinent plantae citatae ad α.
Difformis ſemper, rugoſa, in arcus flexa varios, augetur, & ex uno ſtipite in varios ramos finditur. Denique ampliſſimo ceſpite conſpicitur, ramis diffuſis ad magnos angulos, & in breves obtuſosque digitos terminatis, atque lata radice ſebacea terram perreptat. Ita adulta viſa eſt Clusio, & eo pertinent nomina dicta ad β. Violaceo colore in omnibus aetatibus ludit, ſed debili, & cito elanguescente, atque haec eſt

Fungorum eſculentor. gen. XIX. *ſpecies* 2. Clus. l. c. CCLXXV.
Fungus ramoſus corall. purp. Barrel. ic. 1262.
Coralloides dilute purpuraſcens I. R. H. Micheli l. c. n. 3.

5. CORALLOIDES violaceum ramoſisſimum minus.
An *Coralloides rufeſcens corniculis tenuoribus bifidis* Michel. p. 210. n. 13. T. 88. f. 1. Sed ea figura rariores ramos habet, & minus ramoſos.

Locis umbroſis in ſylvis provenit, forte varietas ſpeciei 4. Violaceo etiam & albo colore ludit. Caulis multo gracilior, planior, ramoſisſimus, erectus, ramis ad angulos acutisſimos provenientibus. Fines ramorum extenuati in cornua brevia finduntur.

6. CORALLOIDES violaceum ramis planis palmatis.
Coralloides minor criſtata Buxbaum. *Centur.* IV. p. 39. T. LXVI. f. 1.
Coralloides ramoſum, ex rufo carneum, platyceron ſ. latis cornubus apicibus brevioribus Michel. l. c. n. 12. T. 89. f. 3. quae icon non ſatis bene noſtram exprimit.

D. Huber in ſylvula prope *Gundeldingen.* Gottingae frequens ſub initium M. Octobris, in orbitis viarum ex terra pronaſcitur.
Caules humiles, unciales, plani, per longitudinem plicati, duriores, quam reliquae ſpecies *Coralloidis.* Rami plani etiam, ramoſi, in denſos ceſpites naſcuntur. Ultimi ramuli terminantur fine lato, leviter digitato, vel obtuſe ſerrato, cum quatuor aut quinque denticulis. Color violaceus, ut ſolet in Fungis, degenerat in cinereum.
Hujus varietas eſt

Coralloides *minimum capillare dilute violaceum* Micheli p. 210. n. 17.

Gottingae non infrequens. Ceſpites denſi aculeis fiunt longis, conicis, in gracilem finem extenuatis, ſiccis. Color violaceus, in cinereum elanguet per vetuſtatem.

7. CORALLOIDES minimum parum ramoſum ex albo luteum.
Corallofungus Ornithopodioides Vaill. p. 41. T. VIII. f. 4.
Clavaria omnium minima ſordide alba Michel. p. 208. n. 13. T. 87. f. 9.
An *Fungus ramoſus minimus coloris aurantii* Rai. *hiſt.* III. p. 21. *Syn.* III. p. 16. n. 16.
An *Coralloides minima ramoſa aurantii coloris* I. R. H. Rupp. p. 303.
An *Coralloides alba minima* Buxbaum *plant. circa Hal.* p. 87.

In ligno putreſcente humido frequens eſt.
Cornua ex ligno enaſcuntur minima, ſimplicia, acutiſſima, alba, apice flavo. Augentur paullatim, & flaveſcunt, atque finduntur in ramos non multos peracutos.

P U C C I N I A.

Micheli p. 213.

Facies Coralloidis eſt, ſed fabrica ex filis in transverſum poſitis, & in communi centro convenientibus.

Sub

1. An PUCCINIA ramoſa omnium minima bifurcata, candidiſſima, pruinam referens Micheli l. c. n. 2. T. 92. f. 2.?

Sub cortice ligni fagini erumpebant papillulae plerumque ſolitariae, alias duae tresve junctae, in ſummo apice quaſi depreſſae, & repellebant corticem. Color chryſtallinus. Fabricam aut ramos non diſtincte vidi.

2. PUCCINIA miniata

Staeh. in Sabina.

PLANTAE CLAVARIAE

ET CORALLOIDI ADFINES DUBIAE.

Has plantas non ſatis noti characteris interim, dum exquiſitius cognoſcentur, absque nominibus recenſeo.

1. CORALLOIDI adfinis planta cornuta.

Novum genus videtur mereri, quam in ligno putreſcente reperi, &, niſi fallor, Lipſia etiam miſit Ludwigius. Aliae plantae ſimplices erant, aliae ramoſae, tectae vellere albiſſimo, longis pilis hirto, truncis ramisque conicis. Sed intus cavus erat truncus, cavique rami, & tubulus oblinebatur peculiari ſordide purpurea, levique carne, qualis in Pezizis eſt.

2. CORALLOIDI adfinis planta ſubterranea ochroleuca.

In ligno putreſcente intexebatur fabricae ligni. Caro ſebacea aut paulo firmior. Caules cylindrici, inclinati, ramoſi. Rami in papillas obtuſas exibant, nihilo tenuiores trunco. Tota plantula vix dimidiae unciae fuit.

3. CORALLOIDI aut Pucciniae adfinis ceracea planta.

Ex ligno putreſcente emergebant vermiculi cereae ſubſtantiae, & coloris cerei, inclinati & congeſti in acervulos.

4. TAENIA ex lignis exſudans miniata extremis laminis ſerratis.

Ex ligno fagino hyeme erepunt laminae planae, fragiles, inflexae, etiam ſpirales. Fines laminarum rectilinei, non diminuti, argute ſerrati. Staehelinus pro planta habet, ego fere perſuadeor eſſe ſuccum arboris a frigore expreſſum.

5. Pro Puccinia miſſa a Staehelino, & nuper lecta in cortice.

Exterius adparent ceſpices pene rotundi tuberculorum, quorum nulla certa figura eſt, ad viginti in orbem poſitorum. Haec ſcutula, Agaricorum ſimilia, perforant corticem, atque ex parte interiori cortices demittunt longas, teretes, albasque radiculas.

6. CLAVARIAE adfinis & *Agarico* minima cruſtacea coccinea.

Per putreſcentia folia, & terram putridam, ſub initia hyemis, maculas vidi pulcerrimi coloris coccinei. Lente vitrea admota vidi, uniformem cruſtam eſſe coloris carnei. Ex ea vero, tanquam funguli, prorepunt & eriguntur clavae pulcherrimi coloris, vel ovorum forma, vel pirorum, quorum anguſtior baſis ex terra provenit.

CYATHOIDES.

Michel. p. 222.

PEZIZA Linnaei n. 812.

1. CYATHOIDES villoſum fuſcum.

Fungi non veſci XLI. icon inferior Loeselii n. 16.
Fungillus minimus ſeminifer I. Schroeck. E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IX. *Obſ.* 207.
Fungus campaniformis niger parvus multa ſemina plana in ſe continens Merret. *Pin. rer. Brit.* p. 41. Pluknet. p. 193. non vero icon T. 184. f. 9.
An *Fungus* σπερματίας *calyculatus* Bocc. *Muſ. di Fis* p. 301. f. 1.? Certe villus admodum longus pingitur.
Fungus ſeminifer externe hirſutus interne ſtriatus Doody apud Rai. *Syn.* III. p. 20. n. 22.
Fungoides infundibuliforme ſemine foetum interne ſtriatum, externe hirſutum Vaill. p. 57. T. XI. f. 4. 5. optime.
Fungoides ſylvaticum hirſutum & fuſcum Rupp. p. 303.
Cyathoides cyathiforme obſcurum, externe hirſutum, interne plumbeum glabrum & ſtriatum Michel. p. 222. T. 101. f. 2.

In ſylvis ſupra *Pantigen*, (Gottingae in valle obſcura cis *Pleſſ* &c.) & alibi in muſcis naſci amat ad terram, locis obſcuris. Cupula coni reſecti ſimilis eſt, ſurſum dilatata, extus villoſa fuſca, intus albidior, ſulcata & lineata. In ima cupula ex graciliſſimis pedunculis ovata convexa ſemina pendent, quae medio foramine perforantur. Naſcitur ceſpitoſe ex radice alba, ramoſa, magna, & junius *Lycoperdi aſperi* faciem refert.

2. CYATHOIDES cinereum ſubhirſutum.
Fungus minimus ἀνώνυμος Clus *hiſt.* p. CCLXXXVII.
Fungus pyxioides ſeminifer Loesel. p. 98. *ic.* 16. & ex eo Erndl. *Virid. Warſov.* p. 50.
Fungi calyciformes ſeminiferi Menzel. *pugill. plant. rar.* T. VI. Marsigli *de fung.* p. 17. 20. T. I. f. 1. ad 6.
Fuugus pyxioides parvus fungulorum foetura multis quaſi ſeminibus praegnans cineritii coloris Pluknet. *Almag.* p. 163.
& *Fungus campaniformis niger parvus multa ſemina plana in ſe continens* Pluknet. icon. T. 184. icon. 9. non vero nomen.
Fungoides infundibuli forma ſemine foetum Vaillant. p. 56. T. XI. fig. 6. 7.
Icon. I. T. XXIX. *Act. Petrop.* V. 4. huc pertinet, neutiquam vero nomen.
Cyathoides cyathiforme cinereum & veluti ſericeum Michel. p. 222. T. 101. f. 1.

In aſſeribus & ſudibus, lignisque aridis abunde. Junior plantula globus eſt fulvus & villoſus, cum Lycoperdi aliqua ſimilitudine. Paulatim ſecedit villoſa membrana ſuperius, & relinquit concavitatem glabram, in qua ſemina, aut lenticulae certe, ex oblongo pediculo retinentur. An ſemen? An junior planta? Viviparam certe plantam eſſe, & junius Cyathoides ſubnaſci ex adulti cavitate, nihilo obſcurius vidi, quam nova ex imo *Lichene pyxidato* renaſci acetabula. Et ſemen ſatum a Valisnerio (apud Marsiglium l. c.) & Camerario (E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* VII. *Obſ.* CXI.) novas plantas non exhibuit.

PEZIZA.

Dillenii *Cat. Gieſſ.* p. 194.

FUNGOIDES Micheli p. 204.

& *FUNGOIDASTRI* Micheli aliqui.

Convenit cum *Agaricorum* claſſe uniformi, & cum *Fungoidaſtro*, ſubſtantia carnoſa, fragili. Differt, quod perpetuo cava ſit, oris undique mediam foveam terminantibus. Aliae notae Micheli nimis ſubtiles ſunt. Villos certe externos, quos pro ſeminibus tradit, plurimae plantae habent ſimillimos, etiam Agarici gelatinoſi, *Coralloides*, & *Boletus*.

ORDO I.

PEZIZAE SESSILES ABSQUE PEDICULO.

1. PEZIZA purpurea variabilis.

Inter *Agaricum* & *Pezizam* ambigit. In lignis putridis non infrequens.
Subſtantia gelatinoſa eſt. Color ſature purpureus, ſed pubes breviſſima alba adſpergitur

gitur aegre viſibilis. Figura incerta. Aliquando lata cruſta Agarico ſimillima ſuper reſecta ligna expanditur. Alias informis pediculus cupulam gerit excavatam. Alias acetabulum renis aut auriculae figura eſt, ſed aliqua parte deficit. Saepe tamen integri & ſeſſiles ſcyphi ſunt.

2. PEZIZA intus miniata acetabulis ellipticis inperfectis.

Fungus ſcarlatinus calyce amplo ex abſinthio marino poſt olei Chemici extractionem projecto &c. MERRET. *Pin. rer. Brit.* p. 22.

Fungor pernicioſorum gen. XXIV. *ſpec. ſecunda* CLUS. CCLXXXVII.

Peziza miniata major Cat. Gieſſ. p. 194. *Synopſ.* III. p. 17. n. 3. an diuerſa eſt?

Fungi Pezizae ſpecies oris non commiſſis ſaturo mali aurantii colore RAI. *hiſt.* I. p. 106.

Fungus membranaceus ſeu coriaceus acetabuli modo concavus colore intus coccineo ſeu kermeſino ſaturo Syn. RAI. III. p. 18. n. 5.

Fungoides coccineum acetabuli forma I. R. H. MICHEL. p. 207. n. 13.

Ad orbitas & in terra argillacea, ſub initium brumae, quando Fungorum tempus elapſum eſt, cum tota Fungoidum familia; non infrequens. Subſtantia cerea fragilis. Figura varia. Solet fere acetabula ſive conchas efficere in transverſum oblongas, & plerumque hilo exciſas, rariſſime integras.

3. PEZIZA purpurea acetabulo imperfecto.

Fungus auricularis miniatus HOFM. *flor. Altd.*

Fungus non veſcus XVII. LOESEL. p. 92.

An *Fungoides auriculam Judae referens, intus rufeſcens, extus candicans & farinoſum* VAILL. p. 57. T. XI. f. 8.?

Iconem miſit STAEH.

Ex pediculo ſemicavo in ſpeciem auriculae bruti animalis expanditur. Color utrinque purpureus obſoletior pingitur, cum transverſis rugis palleſcentibus.

4. PEZIZA ſordide alba acetabulis ellipticis inperfectis.

Fungi Pezizae Plinii COLUMN. *Ecphraſ. plant. rarior.* I. p. 335. RAI. *Syn.* III. p. 17. n. 1.

Fungoides anguloſum acetabuli forma I. R. H. MICHEL. p. 206. n. 3.

Similibus locis, ad terram, ad orbitas viarumque cavarum adclivia latera. Simillima priori, fere colore differt, qui intus albidus, extus magis umbrinus eſt. Figura etiam magis variat, ut non certus ſim *Pezizas*, quas nunc dico 4. & 5., diverſas eſſe. Pilo ſericeo ſubtiliſſimo tegitur. In hac planta aliquoties magna cum voluptate vidi motum elaſticum, atque alterno ſuccuſſu pollinem ſubtilem ad aliquot unciarum altitudinem in aërem propelli, adeo valide, ut fumum adſcendere putares: longe certe efficaciori motu, quam in ulla nota planta hactenus videram.

5. PEZIZA ſordide alba acetabulo variabili.

Fungoides fuſcum majus BUXBAUM. *Act. Petropol.* Tom. IV. p. 283. T. XXIX. f. 1. ſive 6.

An *Peziza ſubfuſca major* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 194. & *Syn.* III. p. 17. n. 2.? Videtur.

Fungoides fuſcum acetabuli forma externe ramificatum, ſive Fungoides maximum pyxidatum VAILL. p. 57. T. XIII. f. 1. MICHELI. p. 205.

Fungus tenuis cerae flavae ſimilis ventricoſum mortarium referens, Romanus BOCC. l. c. ad p. 300.

Fungoides ſcutellatum majus cerae flavae colore MICHELI. p 206. n. 1. deinde n. 2. & denuo.

Fungoides maximum vaſis fuſorii forma p. 207. n. 7. T. 86. f. 1.

Fungoides luteſcens ollam referens BUXBAUM. l. c. f. 2. ſive 7.

Procul dubio eſt prioris varietas. In utroque enim pubes ſericea, color, cerea frugilitas, habitus ſeſſilis conveniunt. Sed clauſum huic acetabulum eſt figurae variae. Vidi vaſis conici, ſed latiſſimi, ſimilem, prope *Bernam* in via a *Wabern* ad lapicidinam *M. Gurten.*

Alias modii ſimilem difformiter cylindricam, ut BOCCONE pingit.

Alias glandis cupulae ſimilem, ſive vaſis, ex quo Thea potitatur, quae MICHELII icon eſt.

Alias acetabulum planum, ſed perfectum.

Alias cochleae domunculam exprimere viſa eſt.

Color albus, cinereus, fulvus, flavus, fuliginoſus, ex rufo fuſcus, ſemper ſemipellucidus.

6. PEZIZA hemiſphaerica intus alba extus hirſuta & ſpadicea.
Fungoides ſcutellatum interne album, externe obſcurum & ſubhirſutum MICHEL. p. 206. n. 8. T. 86. f. 4.

Non infrequens in ſylvis.
Figura hemiſphaerica, magnitudo cupulae glandis. Extus obſcurum vel ſpadiceo-luteum villis longiuſculis: intus glabrum eſt albidumque, cum violaceo tenui colore. Caro duriuſcula.

7. PEZIZA acetabulo hemiſphaerico, hirſuta, nivea.
An *Fungoides ſcutellatum album foris hirſutum* MICHELI. p. 206. n. 9. Videtur.

Exigua, vix ſemuncialis diametri. Figura cava, minus conſtans. Caro dura. Villoſa eſt undique & alba.

8. PEZIZA diſciformis ciliaris coccinea.
Fungoides coccineum lentiforme oris piloſis MICHELI. p. 207. n. 22. T. 86. f. 19.
Fungoides, quod fungus minimus ſcutellatus coloris aurantii VAILL. p. 57. T. XIII. f. 13. 14.

In orbitis viarum naſci amat autumno: tum in ligno putrido.
Orbicularis eſt, plana aut leviter omnino excavata. Junior extus pilis fuſcis tota villoſa eſt, adultior pilos, nigros, robuſtos, in ambitum tamquam radios expandit. Color plerumque coccineus, aliquando fuſco, aut flavo vitiatur.

9. PEZIZA diſciformis miniata planior.
Peziza lutea minima verna DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 195.
Peziza lenticularis parva miniata DILLEN. *Syn.* III. p. 18. n. 6.
An *Fungi, qui in vinaceis naſcuntur* MARSIGLI *de gener. fung.* p. 18. n. 26. f. VII.
An *Fungoides coccineum minimum oris non piloſis* MICHEL. p. 207. n. 27.
An potius *Fungoides minimum ſcutellatum aureum externe polline concolori aſperſum* MICHEL. l. c. n. 24. Videtur.

Primo vere in terra argillacea.
Satis ſimilis priori. An varietas? Certe VAILLANTIUS iconem dedit pro junioribus ſpeciminibus ejusdem Pezizae. Diſcus aurantius planus, aut leviter excavatus. Circulus extremus dilutioris coloris flavus eſt. Tenerrima caro.

10. PEZIZA e flavo rufa, gelatinoſa, difformis.
Noſtoch granuloſus coccineus arboribus innaſcens VAILL. p. 144.

In corticibus arborum non frequens.
Difformior eſt, carnis tamen indole convenit. Tubercula ſunt pene ſeſſilia, colore mali armeniaci, ſucculenta, tremula.

11. PEZIZA acetabulo parum cavo glauco.

Verno tempore in ligno putreſcente.
Acetabula vix lente majora ſunt, concava, licet per aetatem explanentur, glauci coloris, aut lapidis fiſſilis, ora pellucente Achatis colore, media parte nigriore & obſcura.

12. PEZIZA nivea minima anularis.

In cortice querno paſſim ſtigmata adparebant, cincta anulo tumente albiſſimo. Vera eſt Peziza ſimilis iis, quae ſequuntur. Fabrica ſiccior, pene calcaria.

13. PEZIZA nivea, minima, hemiſphaerica.
Fungoides minimum ſcutellatum niveum MICHEL. p. 207. n. 20.

In ligno putrido longe exiliſſimae cupulae leves, cereae, aciculae capite nihilo majores, ſeſſiles, profunde excavatae. Vulgares ſunt.

14. PEZIZA acetabuli forma carnea perexigua.
An *Fungoides coccineum minimum oris non piloſis* MICHEL. p. 207. n. 29?

In cortice putreſcente ex alpibus retuli.

Scyphuli

C. J. Rollinus Med. C. delin.

G. D. Heumañ ſc. Acad. Götting. Sculptor. 1740.

Scyphuli anulares concinni, oris tumentibus, cavitate manifeſta, ſeſſiles, coloris carnei, agminatim proveniunt. Vix majores ſunt capite aciculae.

15.PEZIZA acetabuli forma obſcura perexigua.

An *Fungoides ſpadiceum membranaceum omnium minimum* MICHEL. p. 207. n. 29.

In ligno putreſcente.
Acetabula ſeſſilia, vel brevisſimo etiam pediculo nixa, gelatinoſa, modice cava, ſpadiceo-nigra. Magnitudo quae prioris.

16.PEZIZA acetabuli forma nigra perexigua extus hirſuta.

In ligno querno putreſcente.
Acetabula ſeſſilia, pulla, cava, orificio modico, alias plana, extus hirſutula. Nihilo major ſpecie 12. aut 13.
Exſtant in ſaxis & corticibus arborum *Pezizae* durioris ſubſtantiae; ſed eas, licet nullam cruſtam comitem habeant, ob ſummam adfinitatem cum *Lichenibus*, cum iisdem recenſebo. Ambigunt certe inter *Pezizas* & *Lichenes*, & in ordine naturali utrumque genus conjungunt.

ORDO II.

PEZIZAE, QUARUM ACETABULA PEDICULIS INSIDENT.

17.PEZIZA conica intus obſcure miniata.

Fungoides ceſpitoſum infundibuli forma fulvum radici nigra tuberoſa perenni MICHELI. p. 205. n. 5. T. 86. f. 10. Longior eſt noſtra, caeterum ſimilis.

A STAEHELINO miſſa icon.
Infundibulo ſimillima eſt. Extus ſature rubet, intus crocea, cum obſcuro rubore.

18.PEZIZA conica nigra. T. I. f. 8.

Bernae & *Gottingae* ad arbores, & in cavis, & umbroſis ſemitis. Pediculi genus aliquod habet, rugoſum & breve. Inde dilatatur in coni ſpeciem, & primo plana terminatur ſuperficie, ſed paulatim naſcitur fovea, donec imus etiam conus cavus ſit. Pediculus fuſcus eſt, conus carbonis atrorem habet. Prima facies hirſuta eſt, ſimilis Lycoperdi; caro interior a cortice diverſa, reticulata, gelatinoſa. Ambigit inter Pezizas & Lycoperda.

19.PEZIZA conica labro reflexo.

Fungoides nigricans majus Cornucopiae forma VAILL. p. 57. T. XIII. f. 22. optime.

Sub Quercu in ſylva *die Hard* STAEH. Pluſculae ſimul plantae oriebantur, & ipſae paulatim in tubae ſpeciem dilatatae; ſed margo ſupremus replicatus, tumido labro, vaſculi orificium claudebat. Color pediculi terreus, cum aliquo rubore. Reflexum labrum umbrinum.

20.PEZIZA conica ore lacero.

Fungoides tubuloſum laciniatum fuſcum BUXBAUM. *plant. Halenſ.* p. 130. cum icone.
An *Peziza tubae Fallopianae aemula Cat. Gieſſ.* p. 194. *Syn.* III. p. 20. n. 17.
Agaricus tubae Fallopianae inſtar laciniatus I. R. H.
Fungus tubae Fallopianae aemulus RAI. *hiſt.* III. p. 24.
Fungus membranaceus albo cinereus cavus infundibuli expanſione ſinuoſa Tubae extremum ſive florem Daturae repraeſentans HOFM. *flor. Altd.*

In terra arida medio Septembre legi *Gottingae*. STAEH. verſus *Arlesheim*.
Membranaceae & pene terreae, ob ſiccitatem, tubae ex terra erigebantur, in ceſpites congeſtae. Extus albus calcarius color, intus fuliginoſus. Figura conica, orificium lacerum, difformiter multifidum.

21.PEZIZA pediculata, hemiſphaerica, ore dentato.

Fungoides glandis cupulam referens margine dentato VAILL. p. 57. T. XI. f. 1. 2. 3.

Fungoides pyri inverſi forma ore lacero & velut coronato ex albo griſeo MICHELI. p. 207. n. 1. T. 86. f. 2.

In ſylvis *Gottingae.*
Caro cerea fragilis. Pediculus brevis, calyx plusquam hemiſphaericus, ore paulum contracto. Totus margo oſtii acute ſerratus. Color ſpadiceus dilutus ſive ſordide albidus. Intus albet.

22. PEZIZA petiolo rugoſo acetabulo hemiſphaerico.
An *Fungus non veſcus* XXXVII. LOESEL. p. 98. Omnino videtur.
An *Fungoides infundibuliforme, griſeum, externe coſtis ſeu venis ramoſis & invicem inplexis munitum* MICHEL. p. 205. n. 2. Videtur.
An *Peziza acetabuliformis ſubfuſca* DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 194. *Syn.* III. p. 19. n. 12.
An huc potius *Fungoides* VAILLANTII citatum ad n. 5. Non putaverim.

Frequens ex ligno putrido, vel ex terra naſcitur toto anno, etiam in alpibus lecta.
Pediculus uncialis craſſus, rugoſus & quaſi ramoſus. Calyx non multo major pediculo, craſſa carne, hemiſphaerice cavus; exterius ſubtiliter villoſus, aut ſubaſper eſt. Color albicat, cum admiſto ſpadiceo colore, aliquando niveus. Caro cerea, ut priori.

23. PEZIZA petiolo terete, acetabulo extus aſpero, variabili.
An *Fungoides fuſcum pediculo longiori donatum* BUXBAUM. l. c. p. 282. T. XXIX. f. 3. Videtur.

Adfinis priori, colore albido, vel terreo, exteriori facie granulis adſperſa (*chagriné.*) Sed pediculus tenuis gerit acetabulum peramplum, & frequenter ita parum cavum, ut fere planum ſit. Caro cerea fragilis.

24. PEZIZA petiolo gracili, acetabulo conico, flaveſcens.
Fungoides griſeum infundibuli forma pendulum pediculo donatum MICHELI. p. 205. n. 10. T. 86. f. 13. quae icon planta noſtra eſt paulo minor.
An *Peziza arborea minima arthrodico acetabulo leviter exarato brevi petiolo metam inverſam ſive turbinem referens coloris obſolete flavi* DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 195. Videtur.
An *Fungoides ſylvaticum minus & tenerius pediculo donatum* RUPP. p. 304.? Videtur.

Ex cortice virgultorum ſiccorum frequens provenit.
Pediculus gracilis, alias in adulto aliquot linearum, alias breviſſimus in juniori planta. Acetabulum infundibuli forma patulum, conicum. Totus tenuis eſt, tenaciori tamen carne. Color albidus, cervinus, flavus.

25. PEZIZA petiolo gracili, acetabulo conico, viridiſſima.

In ligno querno, neque alibi, frequens naſcitur.
Omnia ſimilia *Pezizae* 24. ſed color vividiſſime viridis. Videtur varietas eſſe prioris, nam lignum quernum viridem colorem facile induit. Sed pulcherrima planta proprium nomen meretur.

PEZIZA, cuius iconem miſit STAEHELINUS, nata in Carlinae marceſcente placenta, ſolo etiam colore fuſco a n. 24. diverſa videtur.

26. PEZIZA petiolo breviſſimo acetabulo planiori aureo.

An *Peziza lutea parva marginibus levibus* DILL. *Syn.* III. p. 18. n. 8.? Non repugnat.
An *Fungoides ſcutellatum patulum minimum aureum externe ſubhirſutum* MICHELI. p. 207. n. 25.? Videtur.

In ligno putreſcente magnos ceſpites efficit.
Petioli breves, gerunt ſcyphulos planiores, parum excavatos, latos, extus alias hirſitos, alias glabros, aureos. Vidi ceſpites magnos in unam cruſtam *Lichenis* ſimilem confluxiſſe.

27. PEZIZA petiolo brevi, tota nivea.
Fungoides minimum pyxidatum album externe hirſutum pediculo donatum MICHEL. p. 205. n. 12. T. 86. f. 15.

In virgultis ſiccis non infrequens.

Ju-

Junior in globum piloſum collecta ſimulat *Sphaerocephalum album*, tota hirſutula. Adultior villum decutit. Paulatim ſubnaſcitur petiolus brevis, glaber, tremulus, funginus. Scyphus in transverſum lateſcit, non profundus. Tota planta nivea eſt, firmula, exquiſite cerea.

28. PEZIZA petiolata minima, nivea, levis, acetabulo conico.

An *Fungoides minimum infundibuliforme pediculo incurvo donatum* MICHELI p. 205. n. 14. Non repugnat: noſtra enim frequenter procumbit. An etiam, dum junius eſt, & pene acaulon, fuerit n. 20. p. 207. MICHELII?

In lignis putridis media hyeme.

Prioris ſimilis eſt, tenerior, aquoſa. Tota plantula cyathos, ex quibus homines lautiores bibere ſolent, petiolatos, perfecte aemulatur, pediculo & conico ſcyphulo. Tota vix unquam lineae diametrum adtingit. Vidi plana fuiſſe capitula. A n. 27. differt tenuitate fragili, figura.

29. PEZIZA petiolata minima carnea extus hirſuta.

Fungoides minimum cernuum coccineum totum pediculo donatum MICHEL. p. 205. n. 11. T. 86. f. 12.

In cortice putreſcente primo vere.

Similis *Pezizae* 27. etiam hirſuta, tota tamen minor. Scyphus potius hemiſpaericus, quam conicus, color carneus elegans: tota etiam minor eſt, modicae aciculae capite non major.

B O L E T U S.

MICHELI p. 203.

& *FUNGOIDIS* ordo primus MICHELI p. 204.

MERULIUS BOERHAAVII *Ind. alt. hort. Lugd. Bat.* p. 13.

MORCHELLA DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 188.

PHALLI ſpecies LINNAEI.

BOLETI characterem facio, carnem ceream, fragilem, tremulam, capitulum rimoſum, foveis difforme. A Peziza differt capitulo nunquam cavo, ſed convexo, variis modis. Convenit vero fungoſae carnis habitu, & a BOLETO ad *Fungoides* transitus in methodo naturali videtur fieri per PEZIZAM 22. & 23. A *Fungorum* ordine primo pileo non petaſato, ab *Agaricorum* ordine, ſubtus venoſo, pileolo a pediculo diſtincto differt.

1. BOLETUS petiolo rugoſo, pileolo planiori.

An *Fungoides fungiforme pullum, criſpum, & varie complicatum, pediculo tenuiori non fiſtuloſo.* MICHELI p. 204. n. 7. T. 86. f. 9. Videtur

Fungus autumnalis velut apex flaminis MENZEL. *pugill. rar.* T. 6.

Boletus mitram Pontificis referens pullus RUPP. p. 302.

& *Boletus mitram Pontificis referens albicans.* id. ib.

Gottingae non infrequens, in ſylva *Heimholz* autumnali tempore.

Petiolus ſimplex, rugoſus, gracilis, aliquot unciarum. Capitulum ejusdem cereae fabricae, variabile. Alias ſimplex eſt & planum; alias in longam convexitatem faſtigiatum, alias bicolle, epiſcopalis mitrae non diſſimile. Color albidus eſt. A Peziza n. 23. non videtur ſatis evidenter differre.

2. BOLETUS petiolo rugoſo, pileolo latisſimo laciniato.

Fungoides fungiforme, criſpum, laciniatum & varie conplicatum, pediculo craſſo ſtriato ramoſo & fiſtuloſo MICHELI p. 204. T. 86. f. 7. egregie. Pleraeque forte ſpecies MICHELII ibi recenſitae huc pertinent.

Fungus pro capitulo laminas aliquot laciniatas folia querna imitantes emittens RAI. *hiſt. plant.* III. p. 25.

An *Fungus non veſcus* XVIII. LOESEL. p. 92.?

STAEHELINUS in ſylva *die Hard*, & circa *Gundeldingen*. In ſylvae *Heimholz* umbroſis humidis.

Caro

Caro cerea & color prioris Boleti, & brevis villus, quaſi ſerici tonſi. Sed pediculus alias conicus & ſulcatus, alias latisſimus, difformis, quaſi ex coaleſcentibus fungis factus, perforatus, rugoſus, planus. Pileus eſt lamina ampla, expanſa, lacerata, variae figurae, ſemper planior tamen pediculo, continua, neque perforata. Aliquando pediculi difformes absque pileo palmati finiuntur, ſimiles *Coralloidis* albi. Ad terram frequenter fuliginoſus eſt.

3. BOLETUS petiolo rugoſo, pileolo celluloſo ovali.

Tuber TRAG. p. *939*.

Fungorum eſculentorum genus I. CLUS. *Hiſt. plant. rar.* p. CCLXIII.

Boletus eſculentus rugoſus albicans quaſi fuligine infectus I. R. H. & T. *329*. lit. A. MICHEL. 202. & T. 85. f. 2.

Fungus pyramidalis & in metam adſurgens quadruplex MENZEL. l. c. T. *6*. Icones ejus huic varietati propiores videntur.

In ſylvis abunde M. Majo. In colle *Rugen* prope *Interlachen*.

Hujus ſpeciei figura conſtantior eſt. Pediculus latus, planus, cavus, rugoſus. Capitulum conicum, obtuſum, latum & breve. A pilei ortu laminae elevatae ad apicem adſcendunt, deviae & undulatae. Harum intervalla perambulant rugae transverſae humiliores, quae juga majora conjungunt. Caro cerea, uti & priorum. Color recentisſimae plantae ochroleucus, ut in plerisque Pezizis, facile vero in fuliginoſum degenerat. Odor idem, fatuus in recente & ingratus. Villis tenuibus undique pubeſcit, qui facile abſterguntur.

Ob ſaporis gratiam colligitur, & in culinas recipitur. Priores ſpecies nihilo deteriores eſſe putaverim.

4. BOLETUS petiolo rugoſo pileolo celluloſo conico.

Fungorum eſculentorum I. *gen. ſpecies* IIII. CLUS l. c.

Boletus eſculentus in metam faſtigiatus I. R. H. MICHEL. l. c. n. 4.

In *Helvetia* frequens.

A Boleto 3. differt capitulo graciliori in longum conum acutumque educto. Meram eſſe vatietatem ſuſpicor, eademque mea ſententia eſt de omnibus CLUSII & MICHELII ſpeciebus.

5. BOLETUS eſculentus rugoſus fulvus I. R. H. MICHELI p. 203. n. 3.

Iconem miſit STAEHELINUS.
Varietas prioris, ni fallor.

PHALLUS.

MICHELI p. 201.

A BOLETO mediocriter differt, conjunctus ideo cum eo genere a LINNAEO. Pediculus cylindricus, pro ratione pilei crasſisſimus; pileus glandis penis ſimilis, volva ex qua pileus prodit, diſcrimen efficiunt.

*1. PHALLUS . . . an Hadriani Junii MICHELI p. 202. n. 4.

HUBERUS ad marginem ſylvae *die Hardt* prope Baſileam.
Non determino, cum neque iconem, neque plantam viderim.

FUNGI & AGARICI.

Tota gens fungorum petaſatorum in eo charactere conveniunt, ut duae partes in iis diſtinguantur. Harum alia ex terra provenit, & gracilior eſt, ea certe in ſede, ubi alteram partem ſuſtinet; alia terrae non continua eſt, neque radices agit, & latior eſt ea parte prioris, cui inſidet. Hanc *pileum* vocant. Genera ſecundaria conſtituit MICHELI ex fabrica pilei. Novi magnum certe in Botanicis auctorem LINNAEUM, hanc definitionem rejicere, & Agaricos conjungere Fungis, quod dentur ſpecies inter utrumque genus intermediae, &

& Agarici multi molles, Fungi vero aliqui duri ſint & lignoſi. Verum ne genus, inter omnia jam aliunde maxima ratione ampliſſimum, oneremus altera centuria ſpecierum, poterunt, me judice, Agarici a Fungis hactenus diſtingui, quod nullam habeant diſtinctionem duarum partium, quarum altera radicatur perpetuo, altera nunquam. Agarici enim omnes continuo, in omnibus partibus ſuis, ex radice protuſione quadam augentur, ut nulla eorum pars ſit, quae non aliquando radix fuerit. Deinde, Agaricorum omnium communis eſt ratio, ut pediculus ille radicalis eamdem cum reliqua planta fabricam habeat, poroſus ſit in Agarico-Polyporis, lamellatus in Agarico-Fungis &c. In Fungis vero pediculus perpetuo ſimplex eſt, & poris, laminis, aculeis, tubulis, conſtanter deſtituitur.

POLYPORUS.

MICHEL. p. 129.

BOLETI DILLENII & LINNAEI aliqui.

POLYPORUS eſt *Fungi petaſati* ſpecies, cujus pileus ſuperius integer, inferius vero poris aut cellulis exſculptus eſt, cum continua ejus ſubſtantia ſit, neque poſſit in duo ſtrata divelli.

1. POLYPORUS ampliſſimus albidus, alveolis quadrangulis.

In ſylva *Pleſſenſi* prope *Gottingam.*
Radix ſucculenta, producta in pediculum craſſum, ſex unciarum altitudine, umbrinum. Petaſus ampliſſimus, dodrantali diametro, carne tenera, planus, ochroleucus, vel ſordide ex albo flaveſcens. Pilei facies inferior ſit alveolis quadratis, quos terminant eminentia juga dentata. Ea facies albida eſt.

2. POLYPORUS alveolatus niveus.

In ſylvis M. *Gurten* rarius.
Pediculus brevis, ut fere ſeſſilis videatur. Petaſus convexus, craſſus, triunciali diametro: inferior facies alveolata. Totus niveus eſt, per putredinem vero in atramentum reſolvitur.

3. POLYPORUS ſuperne albus, alveolis & brevi pediculo terrei coloris.
An *Polyporus Alpinus cinereus, pileolo ſuperna parte lacero & veluti teſſellato, inferne inſtar favi ample perforato* MICHELI p. 130. T. 71. f. 2. Non recedit.

In ſylva retro villam inter *Gundeldingenſes* remotiſſimam STAEH.
Proximus priori videtur in icone. Pileolus brevis, umbrinis lineis pictus. Petaſus ex albo viridis convexus, ſex unciarum diametro. Inferius alveoli magni, difformes, quadrati fere, colore umbrino.

4. POLYPORUS lignoſus & ceſpitoſus infundibulum imitans, ſuperne nigricans, inferne cum pediculo albus, areolis carbonariis innaſcens MICHEL. p. 131. T. 70. f. 6. bene.

Ad putreſcentia ligna in adſcenſu M. *Bructeri.*
Ligneus fere & immarceſcibilis eſt, ceſpitoſe provenit. Figura tota infundibuli formis. Extus albidus eſt, poris frequentibus, qui breviſſimis laminis terminantur. Intus excavatur, depictus lineis concentricis, colore ſature fulvo, qui per aetatem in nigrum degenerat.

5. POLYPORUS exiguus, coriaceus, fulvus, pileolo concavo, ac in medio non nihil umbilicato MICHEL. p. 130. T. 70. f. 9.

In ſylva *Sedelbach*, quae uno milliari Germanico *Berna* diſtat.
Radix bulboſa craſſa. Stylus fuſcus, craſſus, unciae altitudine. Pileus planus aut depreſſus, fuſcus, orbicularis. Pori ſubtus creberrimi.

AGARICO-POLYPORUS.

AGARICORUM Michelii ordines 2. 3. 4. & 5.

BOLETI Linnaei ſpecies acaulae.

In ea re Linnaeum omnino ſequi viſum eſt, ut Fungos fabrica convenientes conjunctim etiam tradamus, ſive petiolati fuerint, ſive ſeſſiles. Nova nomina nolui imponere, neque repugno, ſi quis ea mutaverit, quae interim praefixi, quaeque ordinis potius definitiones, quam nomina ſunt.

1. Fungus angulofus pediculo exiguo C. Bauhini. Dillenii in *Synopſ.* Raian. p. 11. n. 5.
Fungorum eſculentorum genus V. Clusii p. CCLXV.
Boletus arboreus fuſcus inferne albus. Dillenii *Cat. Gieſſ.* p. 189.

Staehel. in ſylva *die Hard.*
Mihi nondum notus eſt, videtur vero ambigere inter *Fungos Polyporos*, & *Agaricos* ejusdem fabricae.

2. AGARICO-POLYPORUS pediculatus, cervinus, poris tenuiſſimis albis.
An *Agaricum ſquamoſum, durum, totum album, ſuperficialiter in filamenta tenuiſſima ſerici inſtar veluti ſciſſum, inferne argutiſſime & varie perforatum* Michel. p. 120. n. 16.

Ad arborum truncos non infrequens.
Siccus eſt & immarceſcibilis. Pediculi genus habet, hilo centrali inſertum; verum ad Agaricos pertinere demonſtratur, quod pediculus poris non deſtituatur. Pori tenuiſſimi albi, per aetatem lutei. Ambitus totus ex orbiculari reniformis. Planus eſt, ſuperne levis, cervinus, vel ex cervino & luteo ſtriatim varius.

3. AGARICO-POLYPORUS albus, pulpa farinoſa, ſubtus tubuloſus fuſcus.
Agaricum igniarium Agarici officinalis facie &c. Micheli p. 118. n. 1. non autem ſynonyma, neque enim noſter in fomitem videtur parari poſſe.
Fungus non veſcus XXXVI. Loesel. p. 97.
Agaricus officinali ſimilis Dill. *Cat. Gieſſ.* p. 192. *Syn.* Rai. p. 23. n. 11.
Fungus arboreus albidus maximus ſeu Agaricus ſpurius Rai. *hiſt.* III. p. 22.

In ceraſis non infrequens. Paulo ultra *Muri* ad viam.
Semicirculari projectione eminet ex arboribus. Superius convexus eſt, glaber, albusque. Sub cute multum farinoſae medullae eſt, albiſſimae, parum amarae, parum foetidae. Deinde tubuli incipiunt, laminis facti ſubfuſcis, qui in poros terminantur ſatis exiguos, fuſcos. Ampliſſimus eſt, & per aetatem difformis.

4. AGARICO-POLYPORVS verſicoloribus lineis varius, poris albis tenuiſſimis. Micheli p. 119. n. 11? Non repugnat.
Icon B. apud Tournef. T. 330. hunc refert.
An *Agaricus imbricatus laciniatus major* Buxbaum. *Cent.* V. p. 1. T. 1?

Ad arbores frequens in *Germania* & *Helvetia.*
Projectio ſemi elliptica eſt. Superne convexus eſt, coloribus per concentricas lineas variantibus, pulchris. Colores alii absque nitore, alii cum ſplendore gummeo. Vidi primum circulum, ſive intimum, ochroleucum fuiſſe, alterum pallentem, tertium flavum quaſi gummi oblitum, quartum ex flavo rufum etiam ſplendentem, quintum pullum, ſextum ſubcoerulum. Hi colores per aetatem in nigrum & fuſcum fere degenerant. Sub cute ſuperior caro duriuſcula, & ſpongioſa eſt, deinde inter hirſutas lamellas tubuli ſequuntur, poris terminati tenuiſſimis. Subtus albus eſt, & in ſenio fuſcus, totus durus & fere inmarceſcibilis.

5. AGARICO-POLYPORUS ſpadiceus poris albis tenuiſſimis.
An *Agaricus prorſus igniarius Carpini* Dill. *Cat. Gieſſ.* p. 193. *Syn.* III. 192. n. 15.?

An

An *Fungus arboreus maximus fuſcus ſubtus planus* Doody apud Raium III. p. 22?
Agaricum 2. 3. vel 4. Micheli p. 118. unum vel omnia.
Icon A. apud Tournefort. T. 330. hunc refert.

Priori ſimilis, & ipſe vulgaris ad arbores. Junior hirſutus eſt, circulis aliis nigricantibus, aliis ochroleucis, vel dilutius etiam & ſaturatius fulvis, ſericies. Adultus totus ſpadiceus ſuperne vel umbrinus, & levis, inferne albus, tenuiſſimis poris, planusque. Succum fundit purpureum, durus tamen & tenax. Vidi ex inſecti alicujus culpa poros degeneraſſe in ampullas fuſcas, perforatas, uberis muliebris ſimiles, quae gummoſum ſuccum plorarent.

6. AGARICO-POLYPORUS fulvus poris tenuiſſimis.

Agaricum ſquamoſum Ilicibus Lauris & Oxyacanthae plerumque adnaſcens &c. Micheli p. 118. n. 6.
An *Agaricus poroſus coloris ſature aurantii* Dillen. *Cat. Gieſſ.* p. 192?
An *Agaricus prorſus croceus* Buxbaum. *Cent.* V. T. 3? Non credo.

In cavis arboribus non infrequens.
Figura priorum & durities. Colore differt. Superior facies convexa leonina, fulva. Similis ſpongioſa caro. Idem etiam color tubulorum, qui ex laminis facti, tenuiſſimi ipſi, ſubtilisſimis poris terminantur, concoloribus, fulvis. Agarico n. 5. valde ſimilis eſt, & forte idem.

7. AGARICO-POLYPORUS totus albus hirſutus poris latioribus.

Agaricus villoſus & prorſus candidus Dillen. *Cat. Gieſſ.* p. 193. *Salignus*, an *faginus*, nemo dixerit.
Agaricus villoſus & poroſus candidus ſalignus Buxbaum. *Cent.* V. T. V.

Frequens ad arbores.
Semielliptica projectio, margine acuto. Convexa facies villoſa. Superior pars carnis alba ſpongioſa, dura. Inferior laminis fit, quae tubulos multangulares efficiunt, terminatos poris multilateris, difformibus, variis, majoribus. Superne & inferne albus eſt, ut tamen ſuperne ochroleucus & flaveſcens ſaepe reperiatur.

8. AGARICO-POLYPORUS ſpadiceus poris fulvis anguloſis latioribus.

In caudicibus arborum.
Saepe exſudat gummi ſpadiceum, quo pori obſtruuntur. Lamellae terminatae poris magnis, difformibus, anguloſis. Haec a 5. maxima diverſitas eſt.

9. AGARICUS ſive Fungus Laricis C. Bauhini i. r. h. Micheli p. 119. n. 1.
Agaricus fere omnium Auctorum.

Ex *Valeſia* in officinas noſtras adfertur, nunquam mihi in ſylvis larignis viſus, ob itinerum Alpinorum neceſſariam celeritatem.
Pulpa exſiccata vim habet purgantem. Receptus eſt in vetuſtiores compoſitiones officinales. Solus nunquam exhibetur. Noſtro ſeculo fere obſoletus eſt. Copia enim pollinis leviſſimi faſtidioſa eſt, & ipſa familia plantae ſuſpicionem movet indolis venenatae. Extractum tamen cum aqua & ſale tartari paratum commode alvum ducit Boulduc *Hiſt. de l'Acad.* 1714. p. 37.

10. AGARICO-POLYPORUS ceſpitoſus, ſiccus, verſicolor, hirſutus, poris laceris albicantibus.

Fungorum pernicioſorum genus V. Clus. p. CCLXXVII.
Fungus holoſericeus iridiformis quaſi, colorum alternatione variegatus Hofm. *flor. Altd.*
Agaricus varii coloris ſquamoſus i. r. h. Rai. *Synopſ.* III. p. 24. n. 10. &c:
Agaricum ſquamoſum ſuperne ſericeum & verſicolor, inferne album, foraminulis brevibus denſiſſimis anguſtiſſimis & quaſi pentagonis Michel. p. 119. n. 11.
An ab eo differt *Agaricus villoſus & poroſus ſubſtantiae coriaceae* Dillen. *Cat. Gieſſ.* p. 193. *Syn.* III. p. 24. n. 17.?

Pulchra planta perquam vulgaris eſt ad ſiccos arborum truncos.

Solent vero ſquamae multiplici ordine congeri, & ſibi invicem incumbere, minores prioribus, vix ultra tres, quatuorve uncias longae. Facies ſuperior villo perpetuo hirſuta eſt, ſed color diverſus eſt. Viridis quidem color perpetuus adeſt, & ſaepe ſolus. Alias lineae parallelae undatim intercedunt, luteae, rubrae, ſpadiceae, ex coeruleo plumbeae. Inferior facies in juniori planta alba, poris angulosis, in vetuſta fuſco vitiatur, aut cervina fit, aut xerampelina, & detritis tubulis laminae nudae remanent, uti in *Erinaceis.* Semper ſiccior eſt, & coriaceus.

11. AGARICO-POLYPORUS mollis, ceſpitoſus, foliaceus, ſpadiceus, poris albidis.
Florum faſciculus STERBECK. p. 269. n. 130. T. XXIIX. A.
An *Fungus foliatus major carnoſior dendroides criſtatus* BARRELIER. ic. 1268?
Fungus major carnoſior dendroides criſtatus BOCCONE p. 302.? Nam quem citat MICHELI, ex ramo arboris natum, nimis exiguus videtur.
Agaricum ſquamoſum, ceſpitoſum, eſculentum, criſtatum & laciniatum, ſuperne obſcurum, inferne album, foraminulis breviſſimis, rotundis, exiguis, MICHELI p. 119. n. 13.

STAEHELINUS in ſylva *die Hardt* & circa *Münchenſtein.* Ego ad radices quercuum in ſylva haud longe a *Bovenden* diſtante.
Elegantiſſima planta confertim naſcitur in ceſpites, ſeſquipedales, denſiſſimos, ſimiles ornamentis foliaceis, quibus inſignia decorari ſolent. Tota fit ramoſis, multifidis, eleganter inciſis ſquamis, imbricatim ſibi incumbentibus. Superius glabrae ſunt, nitentes, ſpadiceae. Inferius alba ſubſtantia eſt, in juniori planta ſimplex, paulatim pori ſubnaſcuntur, & tubuli atque laminae conſpicuae fiunt; tunc vero ſuperne nigricat, inferne terreo colore eſt. Caro ſucculenta, mollis, qualis Fungorum fere lamellatorum eſt.

12. AGARICO-POLYPORUS maximus, ſaepe digitatus, flavus, laminis breviſſimis.
Fungus caſearius ex Campenhout STERBECK. p. 170. n. 79. T. 12. lit. A.
Fungus ramoſus major, aureus, nulla membrana ſuperne tectus DILL. RAI. *Syn.* III. p. 22. n. 5.

In arboribus excavatis. STAEH. ad juglandem.
Vaſtus eſt ad duorum pedum diametrum & ultra. Projectiones alias ſemiellipticae favorum ſimiles, alias digitatae & laciniatae. Utraque ſuperficies fere ſimilis, ſuperior tamen aurantio colore tinctior eſt, inferior pulchre flava, eademque punctata. Pori non profundi, cum lamellae vix dimidiae lineae longitudine ſint. Caro tota cucurbitacea eſt, & facile putreſcit.

13. AGARICO-POLYPORUS ceſpitoſus, ſquamoſus, albus.

Ad truncum arboris.
Squamae longae, ſed parum latae, ceſpitoſae proveniunt. Superne hirſutae ſunt, & ex albo in fuſcum languent. Inferne pori tenues & albi. Foetet.

14. AGARICO-POLYPORUS cruſtaceus favi ſimilis.
An *Agaricum cruſtaceum album tenuioris ſubſtantiae varie perforatum* MICHEL. p. 121. n. 24.?

Cruſta erat albiſſima, mucilaginis facie; ſed poris magnis ad favi modum ſuperne perforabatur. In putridiſſimo ligno.

15. AGARICO-POLYPORUS cruſtaceus purpureus.

Lignis reſectis, in ipſa ſectione uvidis, hyeme pertinaciter adhaeret. STAEHELINVS etiam iconem miſit.
Cruſta late obducit lignum, multiformis, plana. Facies, qua ex ligno provenit, ſimplex. Superne purpureus eſt, poris ſubtilibus, qui tubulos terminant, ex breviſſimis laminis factos. Alias albicat limbo purpureo. An initium alterius ſpeciei?

16. AGARICO POLYPORUS cruſtaceus, undoſus, albus.
An *Corallofungus argenteus omenti forma* VAILLANT. p. 41. T. VIII. f. 1. Noſter certe omenti ſimillimus eſt.
Agaricum ſquamoſum criſpum ſuperne album & lanuginoſum, inferne primum ejusdem coloris, deinde ruſeſcit, tenuiſſime eleganter & varie perforatum MICHELI p. 120. n. 7.

Ele-

Elegans cruſta late obducit corticem putreſcentem, in juga plicaſque pulchre criſpas paſſim revoluta. Exterior facies poroſa. Color albus, ſed juga flaveſcunt. An initium alterius Agarici?

17. AGARICO-POLYPORUS difformis farinoſus albus.
Agaricum terreſtre medullam panis referens Micheli p. 121. T. 63. f. 2.

Brumali tempore in ſylva *Bremgarten.* Cruſta difformis late lignum putreſcens obducit. Extus poroſa eſt, laminis ita inclinatis, ut tubuli ſuperne adpareant. Color albus, flavido tinctus. Odor dulcis, edulis. Videtur initium alterius Agarici, forte *Agarico-Polypori 6.*

AGARICO-SUILLUS.

AGARICORUM Ordo I. Micheli.

Ab *Agarico-Polyporo* differt, medulla ſuperiori a parte inferiori tubuloſa facile ſecedente.

1. AGARICO-SUILLUS mollis ruberrimus.
Fungus non veſcus IX. Loesel. p. 90.
Linguae in caudicibus Caſtanearum Caesalp. p. 619.
Agaricus poroſus rubens carnoſus hepatis facie Dill. *Cat. Gieſſ.* p. 192. *Synopſ.* III. p. 23. n. 12.
Agaricum eſculentum caſtaneis adnaſcens latiſſimum hepatis facie, ſuperne ex rubro ferrugineum, interne ſanguineum, ſubtus ochroleucum Michel. p. 117. T. 60.

Staehelinus ad truncos ſalicum circa *Neuhaus* & *Münchenſtein.* Ad radices quercuum, & in cavis arboribus circa Gottingam frequens.
Longe pulcherrimus *Agaricorum* in craſſos lobos ſuperne & inferne gibbos dividitur, ea nota hepati utrumque ſimilis. Totus ſucculentus eſt, mollis, ſucco rubro plenus. Cutis ſuperior ſature rubra, ſtriata, tegit ſubſtantiam purpuream, cujus fibrae in lineas rectas extenduntur. Ea facile ſeparatur ab altera ſubſtantia tubuloſa, cujus cylindruli oſculis terminantur, tumente ora circumdatis. Tota roſei amoeni coloris eſt, extremi vero tubuli pallent.

SUILLUS.

Micheli p. 126.

A *Polyporo* differt ſubſtantia ſuperiori ſpongioſa ſeparabili ab altera, quae ſuccedit, tubuloſa.

1. SUILLUS fulvus inferne ex flavo vireſcens.
Suillus eſculentus craſſus ſuperne fulvus, inferne initio albidus, deinde ex flavo ſubvireſcens, pediculo ventricoſo, & ſupernae parti pilei concolore Michel. p. 127.
Fungus poroſus craſſus Rai. & Dill. *Syn.* III. p. 11. n. 2.
Boletus magnus Julii M. Dill. *Cat. Gieſſ.* p. 188.
An *Fungus poroſus* Vaill. p. 59. n. 7.? Non recedit.
Fungus veſcus XIV. Loesel. p. 83.
β. *Fungus poroſus medius ſuperficie ſordide alba tuberculis caſtaneis variegata* Vaill. p. 59. n. 6.

In ſylvis toto autumno ubique frequens.
Varia diverſis temporibus fabrica eſt. Pediculus juniori bulboſus, adulto longior, & gracilior, modo terreus, modo ex ſanguineo varius. Pileolus plerumque figura coni truncati, ſuperne fulvus, aut leoninus, aut terreus, vel glaber, vel eleganter reticulatus bicolor (β). Facies inferior in juniori flava cum virore, adultiori terrea & inelegantior. Semper vero molliſſima caro eſt, pori laceri, ampli, pediculus abſque anulo.

2. SUILLUS anulatus terreus inferne flaveſcens.
An *Suillus eſculentus ſuperne pulchre fulvus, inferne citrinus & ſubtiliſſime perforatus, pediculo concolore* Michel. p. 128. n. 9. T. 68. f. 1.
Boletus luteus Dill. *Cat. Gieſſ.* p. 18. T. 10. n. 1.

An *Fungus poroſus magnus & craſſus, coloris caſtanei, nunc liquidioris nunc magis ſordidi* VAILL. p. 59. n. 7.
Fungus poroſus autumnalis viſcidus BUXBAUM. *Cent.* V. T. XIV.

Satis ſimilis priori, mollitie, poris magnis, tempore naſcendi, amplitudine. Color ſuperne leoninus, terreus aut fuſcus. Inferius luteus eſt abſque virore, aut ochroleucus. Pediculus gracilis terrei fere coloris. Caro tritu coeruleſcit. Anulatus eſt, qua nota & poris flavis a *Suillo 1.* differt.

3. SUILLUS totus leonini coloris.
An *Fungus prorſus eſculentus ſuperne obſcure flaveſcens, viſcidus, inferne lutens* BUXBAUM. *pl. circa Hal. naſc.* p. 128.
Fungus poroſus pediculo ovali, pileoli ſuperficie ſplendide crocea VAILL. p. 60. Omnino.
An *Fungorum eſculentorum gen.* XVI. *ſp.* II. CLUS. p. CCLXXII.?
Fungus veſcus XV. LOESEL. p. 83.

Menſe Auguſto in ſylvis.
Pediculus craſſus, bulboſus, aut purpureus ineleganter, aut certe venis rubentibus varius. Caro tritu coeruleſcit. Pileus ſuperne leoninus, inferius cinnamomeus, aut colore pulveris ſternutatorii Hiſpanici. Pori mediocres. Lamellae ſubluteae. Moles maxima in tota gente.

4. SUILLUS totus terreus.

Ad vias in Germania & Helvetia.
Pediculus conicus, ſuperne anguſtior, pallens, villis fuſcis notatus. Pileus pulvinatus, ſordide terreus, mollis. Foramina magna lacera & anguloſa, in facie inferiori concolore, cujus media pars depreſſior eſt.

5. SUILLUS villoſus cervinus inferne albidus.
An *Suillus parvus craſſus pediculo & ſuperna parte pilei fulvis ſericea perbrevique lanugine infectis, inferne vero ochroleuca* MICHEL. p. 128. n. 12. T. 68. f. 2. Color & villoſus pileus accedunt.
An *Fungus poroſus pediculo ovali, pileoli ſuperficie ſordidiſſime alba* VAILLANT. p. 60. n. 8.?
Fungus poroſus tenuis coriaceus BUXBAUM. *Cent.* V. T. XV. f. 1.

Verno tempore reperi *Bernae* & *Gottingae*. STAEH. ex ſylva *die Hardt.*
Color terreus in pediculo tenui. Pileus plerumque villoſus, planus, ſuperne terreus; inferius albus aut ochroleucus. Pori hexagoni magni. Siccior eſt prioribus, neque putreſcit.

6. SUILLUS ſpadiceus, inferne pallidus.
Fungus tertius bufonis STERBECK. p. 183. n. 18.
An *Suillus eſculentus craſſus, viſcidus, ſuperne obſcurus, inferne ſubluteus, pediculo brevi tenui, concolore, punctis & lituris rubris notato* MICHELI p. 128. n. 69. f. 1?
Fungus poroſus pediculo ovali pileoli ſuperficie caſtanea VAILL. p. 60.
Fungor. eſculentor. gen. XVI. *ſpec.* I. CLUS. p. CCLXXII. Videtur.
Fungus poroſus magnus craſſus I. B. III. p. 333. Certe colores conſentiunt.

STAEHELINUS ex ſylva *die Hardt.* Gottingae frequens.
Pediculus bulboſus, craſſiſſimus, brevis, colore terreo, umbrinis venis varius. Pileus convexus, campanulatus, craſſus, ſuperne flavus, terreus, denique ſpadiceus nitens. Caro alba, tubuli vero, cum poris, qui ſubtiliſſimi ſunt, ochroleuci.

7. SUILLUS miniatus, inferne ochroleucus.
Suillus eſculentus craſſus, ſuperne ex rubro ferrugineus, inferne albidus, pediculo concolore, rimoſo vel ſtriato MICHEL. p. 127. & forte, qui proxime ſequitur, ex aureo fulvus
Fungus poroſus magnus craſſus, tuberculis minimis exaſperatus, colore aurantii exſiccati VAILLANT. p. 59. n. 3.
An *Fungor. eſculentor. gen.* XVI. *ſp.* 3. CLUS. p. CCLXXII.
Fungus veſcus XVII. *gen.* I. LOESEL. p. 84.
Fungus aurantius pediculo longo STERBECK. p. 119. T. XVI. f. A. & forte plures alii.

Non rarus in ſylvis, ineunte autumno. STAEH. ex M. *Crenzach.* Junior Phallum, ſed aptiſ-

aptiſſime, refert. Pediculus terrei coloris, vel ochroleucus, vel fulvus, villoſus, ſaepe rimis transverſis fiſſus. Pileus ex ampliſſimis, ſuperne rufus, miniatus, violaceus denique. Pori magni, laceri, conſtanter ochroleuci. Caro mollis. Non putreſcit, & edulis eſt.

8. SUILLUS terreus inferne aurantius.

Staeh. ex M. *Muteto*. *Gottingae* etiam vidi.

Pediculus bulboſus, craſſus, purpureus, reticulata ſuperficie. Pileus ampliſſimus, convexus, terrei, aut ſpadicei coloris. Pori obliqui, laceri, ſubtiliſſimi, aurantii, in centro miniati; Caro mollis alba.

9. SUILLUS purpureus inferne flavus.

Panis bufonis magnus Sterbeck. p. 136. n. 23.

An *Suillus craſſus ſuperne purpureus, inferne ex aureo fulvus, pediculo tumido ſubrubente* Micheli p. 129. Differt colore pediculi.

An potius *Suillus eſculentus craſſus ſuperne ſordide rubens vel ex rubro ferrugineus, inferne dilute luteus* Michel. p. 127.

Fungus poroſus medius ſordide purpuraſcens Vaill. l. c. n. 5.

An *Fungor. pernicioſor. gen.* XIX. *ſp.* VII. Clus. p. CCLXXXIII.?

Pulchrum fungum Staehelinus legit in M. *Crenzach*. *Gottingae* etiam vidi, ſed minus elegantem.

Pediculus bulboſus, craſſus, totus cum carne flavus. Pilus ſanguinei coloris. Pori & tota cavo dilute flava.

10. SUILLUS roſeus, inferne flavus, poris ampliſſimis.

Gottingae Auguſto menſe.

Ex minoribus, duas uncias altus, gracili cylindrico pediculo, pileolo plano, roſeo colore toto tincto, inferiori parte tumente, carne flava, latiſſimis foraminibus & inaequalibus, uti in Sp. 4.

11. SUILLUS albidus inferne violaceus.

Staehelinus in M. *Crenzach*.

Pediculus bulboſus, craſſus, terreus. Pileolus ſuperne albus, cum levi cinereo colore admiſto. Inferne violaceus eſt. Caro alba, tubuli terrei. Eſt ex minimis.

De *Suillis* monendum eſt, etſi omnes Fungi variabiles ſunt, Suillos tamen coloribus etiam magis incerte ludere, ut ne has quidem ſpecies vere diverſas eſſe, auſim adfirmare.

ERINACEUS.

Dillenii *Cat. Gieſſ.* p. 188. & Micheli p. 132.

HYDNA Linnaei n. 807.

A *Fungo* & *Suillo* differt, inferiore parte pilei frequentibus aculeis, aut anguſtis papillis acutis aſpera.

1. ERINACEUS eſculentus albus craſſus Micheli p. 132. T. 72. f. 2.

Fungus pene candidus prona parte erinaceus I. B. III. p. 828. Rai. *hiſt.* I. p. 108. *Synopſ.* III. p. 11. n. 6. Moris. III. p. 637. Buxbaum. Erndl. &c.

β. Varietas fuſca & ſquamoſa.

Fungus erinaceus major, atrocinereus, ad petaſi fere amplitudinem adcedens, prona parte ſquamatus Hofman. *flor. Altd.* & ex eo, non citato, Erndl. p. 50.

Erinaceus maximus umbraculo ampliſſimo obſcuro & nigricante Rupp. p. 301.

Hydna cauleſcens pileo imbricatim tuberculato Linn. *flor. Lapon.* n. 523.

Fungus non veſcus I. Loesel. p. 87.

In ſylva *Murienſi* prope Bernam. Staeh. in ſylva *die Hardt*.

Amplus eſt, & totus albicat, pene aequaliter. Pediculus craſſus eſt; caput multiforme,

forme, eminentibus criſtis aliquando varium, non nunquam fuliginoſum. Aculei breves, albidi. Saepe plures connaſcuntur.

2. ERINACEUS eſculentus pallide luteus MICHELI p. 132. T. 72. f. 3.
Erinaceus coloris pallide lutei DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 188. & T. I.
Fungus pulvinatus buxei fere coloris HOFMAN. *delic. Altdorf.*
Fungus erinaceus VAILL. p. 58.

In ſylvis reliquis frequentior.
Pediculus albidus & terreus. Petaſi ſuperficies ſuperna rufa, vaccino diluto colore, aculei concolores, vel pallidiores.

3. ERINACEUS parvus hirſutus, ex fuſco fulvus, pileolo ſemiorbiculari, pediculo tenuiore MICHEL. p. 132. T. 72. f. 8.
Excepto colore idem videtur *Fungus erinaceus parvus pediculo longiore auriſcalpium referens buxei coloris* &c. BUXBAUM. *circa Hal.* p. 129. cum icone.
Hydna cauleſcens pileo dimidiato LINN. *flor. Lap.* n. 524.
Fungus erinaceus parvus in conis abietinis naſcens BUXBAUM. *Centur.* I. T. LVII. f. 1.

In via cava, qua a villa *Luzern* adſcenditur in ſylvam *Sedelbach*, verno tempore.
Siccus totus eſt. Imus pediculus bulboſus, ſtylus gracilis duas uncias altus, inſertus inciſioni reniformis pileoli nigerrimi, glabri. Aculei paulo pallidiores.

4. ERINACEUS infundibulum imitans, coriaceus, colore ex fulvo ferrugineo, pileolo deſuper veluti ſericeo, & pluribus ſtriis circularibus excavato. MICHEL. p. 132. T. 72. f. 4.
Fungus campanulus lignoſus STERBECK. p. 258. n. 123. T. 27. lit. I.

In ſylva prope *Lengeler.*
Ligneus eſt, & inmarceſcibilis. Prima facies Clavariae erat. Deinde *Lichen-Agarico* palmato primo ſimilis, tandem in infundibulum conſtantius formabatur. Pediculus levis, teres, cervinus. Pars exterior infundibuli hirta fuit papillis, deinde veris aculeis, conicis, cavis, perforatis: haec omnia cervina. Pars interior infundibuli ruditer hirſuta, ſquamoſa, circulis concentricis varia fuit ex cinnameo, cervino & nigricante colore. Ceſpitoſe naſcitur.

5. ERINACEUS albus papillaris.

In ſylvula *Murienſi.*
Pediculus albus, ſeſcuncem altus. Pileolus hemiſphaericus, ſpadiceus ſplendens. Loco laminarum papillae albae eminentes. Lac copioſum fundit. Annon morbus forte Fungi alicujus? Semel vidi, & dudum.

ECHIN-AGARICUS.

ORDO AGARICORUM VI. MICHELI p. 122.

Ab *Erinaceo* differt, quod acaulis ſit.

1. ECHIN-AGARICUS gelatinoſus cryſtallinus.
An *Agaricum ſquamoſum villoſum ſuperne album, inferne griſeum, folliculis ſeu denticulis tenuiſſimis* MICHELI p. 122. n. 6. T. 64. f. 5? Non recedit.
Fungus erinaceus candidus ſubſtantia gelatinae HOFMAN. *flor. Altd.* Omnino.
Fungus non veſcus XIX. LOESEL. p. 96.

Ad ſtipites exſiccatos frequens eſt. Habitus auriculae Judae, ſuperna pars & pediculus villis copioſis obſita. Inferior denticulos triangulares copioſos emittit. Totus tremulus, molliſſimus, glaciei fere colore, ſemipellucidus.

2. ECHIN-AGARICUS ochroleucus barbatus.
Agaricus barbatus flaveſcens BUXBAUM. *Cent.* V. T. LVI. f. 1. Non recedit.
Agaricus cinereus & ſericeus PLUMIER. *fouger. d'Amer.* p. 145. T. 169. A. figuram noſtri exprimit.
An *Fungus non veſcus* XI. LOESEL. p. 90.? Non recedit.

Circa

Circa *Gleichen.* STAEHELINUS ad truncos arborum circa *Mönchenſtein.*
Ex ligno projicitur ungulae ſimilitudine, & plures ſquamarum more ſibi incumbunt. Superne vaccino colore diluto vel ochroleucus eſt, & villoſus. Caro alba ſolidiuſcula. Inferne laminas longas, pendulas, ſeſcuncis longitudine emittit, albas, apice recurvo flavo.

3. ECHIN-AGARICUS laminis ramoſis denticulatis albidis.
An *Cornu cervi calcinatum* STERBECK. p. 255. T. XXVII. f. G.? Videtur.
Fungus muſcoſus albus villis pallentibus ruſuformis BOCCONE *Muſ. di Fiſ.* ic. ad p. 305.
Agaricus multifidus aut villoſus I. R. H.
Agaricum eſculentum ceſpitoſum album, multifidum & denticulatum, denticulis aſperis MICHEL. p. 122. n. 2. T. 64. f. 2.

STAEHELINUS in M. *Muteto* lecti iconem miſit.
Pulchra planta ex altero latere convexa eſt, figura patellae humanae, ſed longe major. Ab altero latere commune punctum habet, ex quo laminae undulatae, & ramoſae, in omnem ambitum diſtribuuntur. Ab eis laminis, cum manifeſta branchiarum ſimilitudine, aculei copioſiſſimi deſcendunt denticulatim. Tota planta ſordide albida eſt.

MERULIUS.

Eo nomine I. BAUHINUS & BOERHAAVIUS *Boletum* intellexerunt. Nos vero eodem nomine, quod poſt MICHELIUM vacat, deſignamus Fungos, quibus loco laminarum venae ramoſae ſunt, cum carne fungi continuae, ſubtus repentes, ſive *Fungorum* ordinem V. VAILLANTII p. 60.

1. MERULIUS flavus oris contortis & laceris.
Fungorum eſculentorum genus XIV. *ſpec.* 2. CLUS. p. CCLXXI. HOFMAN. &c.
Fungus anguloſus & veluti in lacinias diſſectus C. BAUHINI I. R. H. VAILLANT. p. 60. T. XI. f. 14. 15. (pulcerrime) &c.
Fungus veſcus VI. LOESEL. p. 80 an & III. ejusd. p. 87?
Fungus eſculentus acris colore vitellino &c. MICHEL. p. 144. n. 2.

In pinetis aliiſque ſylvis frequens.
Junior pediculo, & pileo, regulari eſt, depreſſo modice & orbiculari. Adultior finditur, fiſſaeque orae contrahuntur, criſpantur varie & difformiter. Semper flavus eſt, & venis ſubtus ramoſis. Odor recentis, qui prunorum fere, ſapor ex optimis, neque putreſcit, ſed firmatur ipſa aetate.

2. MERULIUS violaceus.

Semel reperi; & dubito, annon forte ſit varietas prioris ſpeciei. Simillimus enim erat, colore ſolo purpuroviolaceo diverſus, neque nulla aderant veſtigia coloris flavi.

AGARICO-MERULIUS.

A MERULIO differt, uti omnes Agarici a Fungis congeneribus. Alii Agarici, ex auricularum gente, juga etiam habent ſubtus eminentia, ſed non perpetua, neque per totum fungi ambitum continua, quae potius pro plicis haberi poſſunt.

1. AGARICO-MERULIUS albus ſubtus croceus.
An *Agaricus villoſus lamellis ſinuoſis & invicem inplicatis* DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 24. n. 19.

Ad ligna. STAEHELINUS etiam iconem miſit.
Tremulus eſt, & molliſſimus, ſuperne albus & villoſus, convexus. Inferne laminae ſunt intricatae variis modis, ut pene ſpacia intercipiant, colore croceo.

FUNGUS.

MICHELI p. 133.

AGARICI caulеſcentes LINNAEI.

A *Suillo*, *Polyporo*, *Merulio* differunt laminis rectilineis, quae ex inferiori facie pilei deſcendunt. Ex iis ipſis laminis ſemina proveniunt, uti in Fungis 35. 73. 50. 93. & 107. evidentiſſime vidi, quae ex planta natura inſtar pollinis decutiuntur, & ſata proveniunt. Vide de fungis ſatis provenientibus MICHELII experimenta, tum GLEDITSCHII *contra* SIEGESBECK p. LVIII. Ordinem deſumo a colore, & laminarum quidem, cum in pileo colores ſint magis mutabiles. Anuli, quibus utitur MICHELIUS, fugaces ſunt, & incerti, & pauci omnino fungi villoſo illo anulo deſtituuntur, quo pediculus naſcentis plantae cum ambitu petaſi conjungitur. Strias etiam ſaepiſſime video ſubnaſci per aetatem, quando adtenuata in ora petaſi caro laminas pellucere patitur. Ceſpitoſe naſci, id demum incertiſſimum eſt, & pleriſque fungis contingit. Haec ergo omnia ad ſpecies definiendas commoda ſunt, claſſes determinare non poſſunt. Ad conſtituendas itaque claſſes ſolo utar colore, ad ſpecies eadem nota, cum reliquarum notarum conplexu conjuncta. Non evitabo varietates omnes, indicabo tamen, quas ad ſuas ſpecies reducere licuit.

CLASS. I.

FUNGI LAMELLIS ALBIS.

GENS I.

PILEO ETIAM CANDIDO.

1. FUNGUS piperatus albus, craſſus, lacteo ſucco turgens MICHELI p. 141.
   Fungi piperis ſapore lacteo liquore CORD. *Dioſc.* p. 68. b.
   Fungus orbicularis vel fungorum tertium genus TRAG. p. 940.
   Fungus veſcus IX. LOESEL. p. 82. & forte X. ejusd. ib.
   Fungus albus acris C. BAUHINI &c. VAILL. p. 59. &
   Fungus lacteus maximus infundibuli forma ejusd. ib.
   β. *Fungus veſcus* XI. LOESEL. p. 82. ſp. 2. (varietas ſucco croceo.)

Vulgatiſſimus per ſylvas toto autumno.
Ad magnam molem increſcit. Junior totus niveus eſt, capitulo pulvinato, ſed in centro depreſſiori. Idem per aetatem conicus fit, vertice deorſum poſito, & aquam pluviam in infundibulo continet, tuncque viſcido ſucco oblinitur, & colorem mutat, ut ſuperne ochroleucos, & cervinus, & rufus reperiatur. Lac fundit album, quod mora croceum fit, acre & pene cauſticum, ut acrem indolem etiam exſiccatum retineat, LISTER. apud LOWTHORP. II. p. 624. Id cum ſyrupo dialtheae datum, ad calculum laudatur, LOESELIUS l. c.

2. FUNGUS albus infundibuli forma, non lacteſcens.
   Fungus infundibuli forma maximus albus BUXBAUM. Cent. IV. T. I. p. 1.
   An *Fungus non veſcus* V. LOESEL. p. 89.

In ſylva *Burgdorf-holzlein*. *Gottingae* abunde.
Figura & moles priori convenit. Sed lacte deſtituitur, totusque ſiccus eſt. Lamellae breviores & ſubinde ramoſae ſunt, atque undulatis venis conjunctae. Frequenter flavido colore ludit; & niſi moles eximia obſtaret, videretur Fungi 27. quaedam varietas eſſe.

3. FUNGUS eſculentus acris albus, pileolo turbinato, ad oras angulato & ſubtus repando MICHELI p. 143.
   Wit Haſenoor STERBECK. p. 119.
   Fungus albidus infundibuli forma paluſtris VAILLANT. p. 62.

An

An *Fungus major pediculo longo modice craſſo, lamellis albis creberrimis, ſuperne ad marginem apparentibus?* DILLEN. *Syn.* III. p. 4. n. 18.
Fungus albus pernicioſus inſtar fungi lutei Chanterelle dicti ſe contorquens BUXBAUM. *Cent.* IV. p. 21. T. XXXII.

Circa *Gundeldingen* & in ſylva *Bruderholz* STAEH. *Gottingae* non rarus, in ſylva *Heimholz.*

Prioris 2. non diſſimilis. Totus albus eſt; ſuperna tamen pars pilei in cinereum, inferior in ochroleucum ſaepe degenerat. Pileus planus eſt, & in centro cavus, per aetatem etiam infundibuli forma, & ad oram per aliquod ſpacium ſtriatus. Pediculus brevis, ſaepe obliquus. Laminae ſaepe ramoſae, & intermediis rugis conjunctae, ut pene ambigat inter Fungum & *Merulium.* Ambitus etiam petaſi finditur, revolvitur & criſpatur, uti in *Merulio.* Sed veras tamen lamellas habet, & ſaepe integras. Lacte deſtituitur. Varietas ejus, vaccino colore ſuperius tincta, an fuerit

Amanita major rufeſcens aut ſubfulva pediculo brevi, lamellis crebris albicantibus DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 87?

4. FUNGUS parvus albus ſubtus lamellis toroſis MICHEL. p. 146. n. 18. & forte non pauci ejus ordinis alii.
Fungus albus tenax STERBECK. p. 178. n. 9.

In ſylva *Heimholz* prope *Gottingam.*

Pediculus modo fartus, modo cavus, biuncialis. Pileolus planus, campanulatus aut umbraculi forma; laminae craſſae, pauciores, quam in aliis adfinibus fungis. Nihil ſtriarum. Color vigenti undique albus, per aetatem pileus rufus, murinus, aut cinereus, aut aquoſe pellucidus fit. Sicca caro, neque viſcida, neque lacteſcens, firmula, edulis.

5. FUNGUS albus laminis tenerioribus, ſaepe viſcidus.
Fungus totus albus VAILLANT. p. 65. n. 34.
An & *Fungus mediae magnitudinis totus albus* VAILL. p. 63. n. 17?
β. *Fungus nemoroſus viſcidus lacteo candore fulgens* MICHELI p. 145. n. 15. & plures alii.
Fungus colore lacteo VAILLANT. p. 64. n. 28.
& *Fungus capite expanſo viſcoſus* VAILL. p. 70. n. 60.

In ſylvis ubique.

Pediculus gracilis, uti in 4. ſaepe planus, ſulco diviſus. Pileolus primo campanulae forma, deinde pulvinatus centro depreſſo, tandem planus. Lamellae tenerae plurimae. Junior totus albus eſt, cum ſplendore niveo, & glaber (α). Paulo adultior glutine tenaci oblinitur (β). Deinde incipit caput medium flaveſcere, & color aquoſus ſuper totum pileum ſe diffundit. Tunc etiam proxime ad oram breves ſtriae adparent. In ea aetate lamellae ochroleucae fiunt, pileuſque primo flavus, deinde obſcure puniceus eſt, ſemper tener & fragilis, & lacte deſtitutus. Vix unquam pileus ultra 2. uncias latus eſt. Varietas hujus fungi ceſpitoſa, quam ex una radice multis capitibus provenire vidi prope *Bernam*, eſt

γ. *Fungus albidus ſplendens ex uno pediculo multiplex* I. R. H. VAILLANT. p. 64. n. 26.
Fungi albi lucentes ex uno principio plures ad radices arborum I. BAUHINI III. p. 834. I. R. H. RAI. &c.
An *Fungus Alpinus parvus candidus, viſcidus, ex uno pede multiplex, pediculo cylindrico* MICHEL. p. 190. n. 4?
Fungus non veſcus XXIV. LOESEL. p. 94.

Venenatam indolem exemplo confirmat IOHANNES BAUHINUS.

6. FUNGUS albus viſcidus pediculo longo BUXBAUM. *Cent.* IV. T. XXX. f. 2.

Iconem miſit STAEH. An a priori, n. 5., ſatis diverſus?

7. FUNGUS parvus pediculo tenui, longo, firmo, lento, pileolo in medio faſtigiato, ſtriis exterius apparentibus RAI. *hiſt.* I. p. 98. I. R. H. BOERHAAV. *Ind. Alt.* p. 12.

Fungus parvus gracillimus totus albus pileolo conico a media ſui parte usque ad oras ſtriato pediculo biunciali praetenui MICHEL. p. 170. n. 3.
Amanita parva utrinque ſtriata pediculo tenui, firmo, longo, lento, pileolo in medio faſtigiato DILLEN. *Cat. Gieſſ. p.* 183.

In ſylva iſthmi *die Enge*, ad orientem ſolem obverſa.
Longiſſimus pediculus ad quatuor uncias, idemque firmus & durus. Pileolus conicus, leniter ſtriatus. Laminae breves. Omnia alba. A Fungo Epipterygio VAILLANTII differt duritie, & colore.

8. FUNGUS minimus, totus albus, pileolo hemiſphaerico utrimque ſtriato, lamellis rarioribus MICHEL. p. 166. n. 3. T. 80. f. 11.
Fungus minimus albus umbilicatus ſtriatus VAILL. p. 71. n. 6.
Fungus parvus candidiſſimus lamellatus pediculo longo gracili RAI. *Synopſ.* III. p. 9. n. 46. BUXBAUM *Cent.* IV. p. 21. T. XXXII. f. 3.

Ex folio fagino putrido in ſylva *Heimholz*.
Ex media quaſi Byſſo ſtellata pediculus albus, gracilis, ſeſcuncem altus, gerit capitulum pulvinatum, latum, totum ſtriatum. Laminae & tota planta albae ſunt. Totus tremulus & delicatus eſt.

9. FUNGUS campanulatus ſubhirſutus albidus.
Fungus gracillimus, Androſacen, vel Acetabulum marinum ſimulans, primum totus albus, & farina ubivis reſperſus, poſtea capitulo utraque parte griſeo, ac tandem lamellis ob vetuſtatem nigricantibus, pediculo fiſtuloſo ſemper albo, radice ſtellata MICHELI p. 166. n. 3. T. 79. f. 6.
Fungus minor tenerrimus farina reſperſus, pileolo ſuperne cinereo, lamellis ſubtus tenuiſſimis, creberrimis, nigris RAI. *Synopſ.* III. p. 9. n. 47. (adultior) VAILLANT. p. 72. n. 11.
Fungus exiguus albicans capitulo ſtriato BUXBAUM. *Cent.* II. p. 46. T. L. f. 5.

Bernae & *Gottingae* inter muſcos variis locis. STAEH. etiam iconem miſit.
Stylus cavus, debilis, pellucens, albus, plerumque incurvus, ad terram hirſutus. Pileus campanulatus, totus ſtriatus, praeter medium umbonem, farina conſperſus, ſubtiliter hirſutus, albus, vel ochroleucus, per maturitatem cinereus & umbrinus. Multa habet communia cum *Fungo* 109.

10. FUNGUS minimus albus, pileolo hemiſphaerico in arborum caudicibus MICHELI p. 146. n. 34. T. 74. f. 7.
Fungus minimus candidus absque lamellis RAI. *Syn.* III. p. 12. n. 11. Videtur.
An *Fungus parvus albus ex conis abietis dejectis naſcens* BUXBAUM. *Cent.* I. T. LVII. f. 2. Non recedit.

Ad ligna arida per ſylvas.
Brevis & tenerrimus, vix uncialis. Seta tremula, fuſca vel alba. Pileolus vix trium linearum diametro, laminae vix niſi venae ſunt. Omnia alba, vel ochroleuca.

11. FUNGUS minimus candidus pileolo hemiſphaerico MICHELI p. 146. n. 33. T. 80. f. 10.
Funguli exigui vix lenticulae magnitudinem ſuperantes, partium tamen integritate vel maximis pares HOFMAN. l. c.
Fungus minimo candido absque lamellis ſimilis RAI. *Syn.* III. p. 12. *ad* n. 11.

In foliis faginis uti n. 10. a quo tamen manifeſto differt teneritate, colore magis argenteo, pileo planiſſimo, ſeta tenerrima. Omnium fungorum verorum minimus eſt.

12. FUNGUS exiguus albus, pileolo convexo, pediculo violaceo.

Gottingae.
Pediculus violaceus uncialis, firmulus. Pileus ex planitie in umbonem faſtigiatus, cum lamellis teneris. Haec alba ſunt. An ſatis diverſus a Fungo 89?

13. FUNGUS pileolo candicante, lamellis paucis, pediculo fuſco ſplendente VAILLANT. p. 69. n. 58. T. XI. f. 21. 22. 23. MICHELI p. 168. n. 5.

Fungus caule nigro, capillari, Androſaces capitulo BOCCONE *Muſ. di Piante* p. 143. T. 108.
Fungus minimus adianthi aurei pediculis, an Mithridaticus Menzelii SHERARD apud RAI. *Hiſt.* III. p. 19. *Syn.* III. n. 49. BUXBAUM. *plant. Hal.* p. 124. &c.
Amanita minima muſcoſa DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 182.

In foliis abiegnis putridis, & virgultis aridis.
Ex bulbillo exiguo prodit ſtylus ex fuſco niger, capillaris, unciam altus. Pileus hemiſphaericus, tenuiſſimus, albus, media parte depreſſiori, tota reliqua parte ſtriata, laminis breviſſimis. Vidi ſemiuncialis diametri, menſe Octobri.

14. FUNGUS bulboſus, campeſtris, eſculentus, totus albus, pediculo peranguſto anulo cincto MICHEL. p. 170. n. 1?

A ſequente fungo diverſiſſimus eſt.
Eſt ex amplioribus, non infrequens. Pediculus bulboſus fartus. Anulus conſtans. Pileolus pulvinatus. Omnia alba. Diameter 3. & ultra unciarum, & altitudo eadem.

15. FUNGUS minimus albus, pileolo leviter faſtigiato, pediculo cylindrico tenuiori, anulato, fiſtuloſo. MICHELI p. 171. n. 10. T. 78. f. 7. (Fungus MICHELI a noſtro differt ſola figura pilei; quae in illo magis conica eſt.)
STAEHELINUS loco umbroſo ad ſtabulum. Ego ex ſylvis.
Caro coriacea, ſicca. Pediculus gracilis conſpicuae altitudinis, ad 4. uncias & ſemipedem. Sub laminis anulus latus & conſtans. Pileus pene planus, in centro umbilicatus, ibique lamellarum ſecedentium ſquamis ſaepe varius. Lamellae trium ordinum, breves. Omnia alba, ſed laminae per aetatem cinereae fiunt.
Tres alios anulatos, qui juniores toti albi ſunt, vide ad numeros 29. 43. & 109.

FUNGI LAMELLIS ALBIS.
GENS. II.
PILEO CERVINO, ET CONGENERUM COLORUM INELEGANTIUM.

16. FUNGUS pileo hemiſphaerico, cervino, lamellis albis ramoſis.
An *Fungus eſculentus albus pileolo plano viſcidus lamellis criſpis* MICHEL. p. 145. n. 2.

Gottingae inveni, miſit etiam iconem STAEHELINVS.
Pediculus craſſus bulboſus, albus. Pileus amplus, pulvinatus, coriaceus, cervinus, ochroleucus, ſpadiceus. Laminae albae, aliquando in cervino pallentes, ramoſae & criſpae, undulata linea a centro protenſae ad ambitum.

17. FUNGUS infundibuliformis cervinus, lamellis albis.

In ſylvis non rarus.
Pediculus gracilis, altus ad quatuor uncias. Pileolus plerumque infundibuli forma, coloris diluti, vaccini, aut rupicaprini corii. Lamellae albae, nonnunquam rufeſcunt. Rugae potius quam ſtriae in pileolo. Caro ſicca & fragilis.

18. FUNGUS pileolo ſubluteo, pulvinato, criſpo & veluti puſtulato, lamellis cum pediculo albis MICHELI p. 152. n. 2.

Pediculus modo villoſus, modo glaber, modo coloris leonini, modo albus, gracilis, triuncialis. Pileolus modice pulvinatus, alias umbonatus, ſemper leonini coloris, ſemper etiam tuberculis quibuſdam, in ordines juxta rugas quaſdam diſpoſitis, conſperſus, uti *Lycoperdon vulgare* ſolet. Laminae plurimae albae, vel ochroleucae.

19. FUNGUS viſcidus pileolo umbilicato flaveſcente lamellis albis.
An *Fungus parvus capitulo conico, deſuper luteo, & limacino glutine admodum ſplendens, lamellis & fiſtuloſo pediculo albis* MICHELI p. 152. n. 7? An alius adfinium?

In fagetis ſylviſque minime infrequens.

Adfinis eſt priori, rugis circa centrum pileoli, coloribus, ſtatura. Differt teneritudine, quae in ipſo ſumma eſt, & viſcido ſucco, quo centrum pilei frequenter oblinitur. Color inconſtans eſt, in imo pediculo ſaepe ſpadiceus, ſuperius in ochroleucum expalleſcit. Pileolus in centro tinctior, flavus vel leoninus, ora pallente cervina, alba. Lamellae albae in cervinas degenerant. Caeterum Fungi 17. 18. 19. ſibi proximi ſunt.

20. FUNGUS pileo campanulato rufo, lamellis albidis, tenerior.
An Fungus colore caſtaneo, margine per maturitatem introrſum convoluto? VAILL. p. *68.* n. *50.*

In ſylvis, elegans, ſed variabilis. STAEHELINUS iconem miſit *aus dem Bruderholz.*
Alias ſolitarius naſcitur, tuncque major eſt, alias ceſpitoſus. Semper adgnoſcitur carne fragili, tenera, ſucculenta. Integerrimus pediculo eſt ſpadiceo, vel rufo, pileo campanulato, amplo, vaccino, laminis albis. Deinde vidi pulchram ejus varietatem, cui & pediculus terrei coloris, & pileolus multo polline adſperſus erat, in pileo vero pollen ordine concinno areolas deſcribebat quadrangulares. Alias lacer eſt pileus, ſquamis abſcedentibus aſper. Maturior totus magneſiae colore, vel ſordide ſanguineus fit, tuncque lamellae ochroleucae, carneae, atque ſanguineae demum apparent. In ceſpitoſo pediculi rugoſi & difformes ſunt, colores omnes obſcuri.
Alios huic claſſi adfines, ſed in origine totos albos, vide ad n. 1. 2. 3. 4. 5. 9.

FUNGI LAMELLIS ALBIS.

GENS III.

PILEO FLAVO.

21. FUNGUS orbicularis exalbidus pratenſis C. BAUHINI, BOERHAAVII &c.
Fungorum eſculentorum genus III. CLUS. p. CCLXIIII. VOLC.
Fungi divi Georgii, coloris exalbidi cum pauca flavitie, eſculenti, pratenſes I. BAUHINI III. p. 824. RAI. I. p. 88.
Fungi divi Georgii PARKINSON. *Theatr.* p. 1317. CHABR. p. 581. &c.
Fungus croceus magnus STERBECK. *p. 63.* n. 32. T. 11. fig. E. Fungus autem S. Georgii apud eumdem diverſiſſimus eſt.

In ſylva *Bremgarten* prope Bernam. STAEHELINUS etiam iconem miſit ex ſylva *die Hardt.*
Pediculus firmus, ſolidus, villo laneo adſperſus, albus. Pileus latus, orbicularis, pulvinatus, albus, ora aurea ſtriata & lanuginoſa. Lamellae albae. Tota caro firma, ſicca. Per aetatem totus fungus in colorem ex flavo pulcre rubentem degenerat.

22. FUNGUS pileo convexo, flavo, pulvinato, lamellis albis.
Fungus luteus lamellis & pediculo albis BUXBAUM. *Cent.*V. T. 45. f. 2.

In ſylvis circa *Gottingam.*
Pediculus albus, cum flavore, contortus, ſtriatus. Pileus alias hemiſphaericus, alias difformis, convexus, centro pulchre flavo, oris albentibus. Laminae tenerae albiſſimae. Totus fragilis & tener eſt. Pileus per aetatem degenerat in colorem leoninum, cum umbrino ſtriatim alternantem, tuncque laminae flavo colore diluto tinguntur.

23. FUNGUS viſcidus, ſtriatus, ſordide luteus, albis lamellis.

In ſylvis non rarus.
Prima origo eſt craſſum tuber, ſordide luteum, viſcidiſſimum. Id expanſum demonſtrat pediculum, fartum, craſſum, album, tuncque pileolus explicatur in lenem convexitatem, ſemper viſcidus, ſordidi coloris, oris late ſtriatis. Lamellae albae viciantur ſpadiceo putredinoſo colore.

24. FUNGUS minimus aurantius mammillaris VAILL. p. 76. n. 64. (extra locum) T. XI. f. 19. 19. 20.

Exiguus

Exiguus fungulus inter muſcos naſcitur.

Stylus tremulus, tener, una cum lamellis albus. Pileus luteus, circa pediculum replicatus, uti clavi ſolent, quibus orichalcea ſunt capita. Caro nulla.

FUNGI LAMELLIS ALBIS.

GENS IV.

PILEO RUBRO.

25. FUNGUS anulo fugaci, albus, ſquamis in medio pileolo rubris.

An *Fungus minimus, pileolo in medio papillato, undique atro rufeſcente, cute lacera, velut ſquamoſa, lamellis albis, pediculo vix fiſtuloſo & anulato, medii coloris* MICHEL. p. 176. n. 3. T. 78. f. 8? Non recedit.

Gottingae ſaepe vidi. STAEHELINUS etiam iconem miſit.

Pediculus ſubrubellus gracilis. Anulus ſub pileo anguſtus, fugax, membraneus. Pileus primo conicus, per maturitatem adcurate explanatur. Albus eſt, ad oras per aetatem ſtriatus, rubris ſquamis circa centrum eleganter congeſtis. Laminae albae. Non magnus eſt, & vix ultra duas uncias expanditur. Carnis parum habet.

26. FUNGUS pileo ſanguineo verrucoſo, lamellis albis, anulo fugaci, pediculo bulboſo.

Fungorum pernicioſorum genus XII. CLUS. *ſpec.* 4. p. CCLXXX. cum icone.
Fungus non veſcus II. LOESELII p. 88. (qui anulum etiam vidit.)
Fungus muſcarius TRAG. p. 941. CORD. in *Dioſc.* p. 68. b. HOFM. *flor. Altd.*
Fungi venenati muſcarii ſpecies IIII. I. BAUHINI III. p. 841.
Mel muſcarum venenoſum STERBECK. p. 214. n. 63. T. XXII. lit. A. & procul dubio etiam n. 64.
Agaricus cauleſcens petiolo albo ad baſin globoſo, pileo ſanguineo, verrucis & lamellis albis LINN. *Lap.* 515. nomen optimum.
An *Fungus pileolo deſuper ſature rubro, & ad laccae colorem accedente, ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo palmari, cylindrico & anulato* MICHEL. p. 186? Videtur.

Bulbus eximiae craſſitiei. Pediculus paulatim ex bulbo enaſcitur, cinctus anulo membraneo, fugaci, ſemper albus. Pileus primo campanulatus, tandem planiſſimus, ruberrimus, crebris verrucis albis varius, per oram ſtriatus. Laminae tenues, frequentiſſimae, albae. Acriter faetet, & a muſcis amatur. Ampliſſimus eſt, diametri pedalis aliquando, pediculo procero. Funeſtum ejus venenum ſex Lithuani experti ſunt. LOESEL.

27. FUNGUS ſubtus niveus, brevi petiolo, pileo ad oras rugoſo, varii coloris.

Var. α. ſive ex roſeo varia.
An *Fungus eſculentus albus & ſubpurpureus varius, lamellis prorſus albis* MICHEL. p. 153.
An *Fungus major rubeſcens pediculo brevi craſſo lamellis crebris albentibus* RAI. *Syn.* III. p. 4. n. 16.

Hic Gottingae frequentior, & inter omnes fungos maxime variabilis.

Pediculus non bulboſus, humilis, albus. Pileus pulvinatus, in media parte depreſſior, ad oram rugoſus, & ſtriatus, alias totus pulchre ruber, alias ex albo & roſeo varius. Laminae rariores, craſſae, albae, in ſenio flaveſcunt; rugis vero intermediis conjunguntur. Hic idem fungus reperitur α.) albus cum modico rubore; β) pileo ſanguineo; γ.) pileo xerampelino ſive obſcure ex fuſco rubente; δ) pileo liveſcente violaceo; ε) pileo cinereo; ϛ) pileo aut laete, aut aeruginoſe, viridi, glutinoſo; ζ.) pileo cum ſordida rubedine flavo; η.) pileo ſtraminei coloris, lamellis concoloribus; ϑ.) pileo aurantio lamellis luteis; ι.) pileo purpureo lamellis luteis. Eumdem ſemper eſſe ex variis notis adgnoſcitur, ambitu rugoſo pilei, ſtriis, laminis & pediculo albis, carne fragili, & tenera, &c. Inde nata ſynonyma, procul dubio plurima. Ecce aliqua.

β. *Fungus piperatus non lacteſcens coloris braſilici* VAILLANT. 63.
Fungus purpureus tener lamellis albis BUXBAUM. *Cent.* V. T. 47.
Fungi forte plerique p. 155. MICHELII.

Fun-

Fungus umbilicoſus ruber STERBECK. p. 216. n. 66. T. 22. lit. F.

γ. *Fungus piperatus non lacteſcens* VAILL. p. 62. n. 11. ubi adparet eum varietates eodem, quo nos, modo ad unam ſpeciem reduxiſſe.

δ. *Fungus magnus albus, pileolo lato, prona parte dilute coeruleo* VAILL. p. 67. n. 47.
Fungus viſcidus ſuperne ferrugineus, inferne albus, pediculo ſupernae parti pileoli concolore MICH. p. 154.

ε. *Fungus pileo magno orbiculari ſublivido, lamellis albis, pediculo brevi bulbiformi* RAI. *Syn.* III. p. 7. n. 13.
An *Fungus pileolo cucullato viſcido, intenſe viridi, & quaſi vernigine oblito, inferne lamellis & pediculo albis* MICHEL. p. 152. ubi tamen ſtriae deſunt.

ϛ. *Fungus viridis capitulo umbilicato* BUXBAUM. *Cent.* V. T. 47. f. 2.

Omnes videtur conplexus eſſe LOESELIUS nomine *Fungi veſci* VII. p. 81.

28. FUNGUS exiguus, vertice pilei, & imo gracili pediculo, violaceis, caeteris partibus albis.

Elegans. Pediculus duarum unciarum gracilis; inferne violaceus, ſuperne albus. Pileus campanulatus, ſuperne violaceus, farina conſperſus, quae digitis poteſt detergi. Lamellae albae vel ochroleucae. Ex minimis eſt. Caro ſicca, non putreſcit.

FUNGI LAMELLIS ALBIS.

GENS V.

PILEO VIRIDI.

29. FUNGUS viridis ora ſtriata, pediculo anulato & lamellis albis.
An *Fungus medius pileo muco aeruginei coloris obducto* DILL. *Syn.* III. p. 6. n. 30.
An *Fungus e volva erumpens, pileolo ſuperna parte viridi & ſplendente, lamellis & cylindrico pediculo albis* MICHELI p. 182? Sed in eo neque anulum, neque ſtrias admittit.
An *Fungus magnus viridis* DILLEN. *Synopſ.* III. p. 2. qui
Fungorum eſculentor. gen. XIII. *ſp.* I. CLUS. p. CCLXIX. Non repugnat.
Fuſcus non veſcus VI. LOESEL. p. 89.

Iconem miſit STAEH. *Bernae* etiam vidi & *Gottingae.*
Multa habet ſimilia cum varietate ε. *Fungi* 27. Diverſus tamen videtur, ob pediculum in origine bulboſum, proceriorem, ſurſim adtenuatum, qui in omnibus varietatibus *Fungi* 27. humilis & craſſulus eſt, deinde ob anulum fugacem, album, quo pediculus ornatur. Aliquando totus albet.

FUNGI LAMELLIS ALBIS.

GENS VI.

PILEO CINEREO, MURINO, SPADICEO.

30. FUNGUS eſculentus farinam recenter molitam ſuaviter redolens, pileolo ſuperna parte griſeo, inferne lamellis anguſtiſſimis, ſimul & pedunculo albis. MICHEL. p. 150. n. 2.
Fungorum eſculentorum genus XI. CLUS. p. CCLXIX,
Fungi laceri ſylveſtres, eſculenti, ſubfuſci coloris, inferne candicantes I. B. III. p. 831.
Fungus pileolo plano ſubfuſco oris laceris C. BAUHINI P.

In alnetis M. *Gurten*: quae ſola Alno Alpina fiunt.
Pediculus albus brevis. craſſus, pollicis diametro, non multo altior. Pileus latus, in medio ſaepe depreſſior, ora frequenter laciniata, cute ſuperne glabra & griſea, cum aliquo ſplendore. Laminae albae, tenues, confertae, aliquando ſubcinereae. Odor recentis fungi farinaceus, maturior faetet.

31. FUNGUS eſculentus, pileolo deſuper cinereo aut murino & in filamenta quaſi lacerato, inferne candido, & tenuiſſime lamellato, pediculo plerumque etiam candido MICH. p. 155. n. 11.

An *Amanita pileo plano orbiculari fuſco cinereo pediculo & lamellis albis* DILL. Cat. Gieſſ. p. 180?
An *Fungus*, quem VAILLANT. deſcribit n. 57.? quae deſcriptio titulo non videtur reſpondere.
An *Fungus non veſcus* IV. LOESEL. p. 86.? Non recedit.

Bernae ad viam in Iſthmum *die Enge* ad lignum, *Gottingae* aliquoties.
Amat faſciculatim naſci. Pediculus albus, ſolidus, craſſulus. Pileus orbicularis, latus, planus, e cinereo murinus, centro obſcuriori, villo ſericeo ornatus, qui concinno ordine a centro ad ambitum diſponitur. Villus fere nigricat ex murino. Lamellae albiſſimae. Caro fere nulla. Ora ſaepe lacera & difformis.

32. FUNGUS eſculentus, pileolo ſuperne e griſeo plumbeo, & veluti ſquamoſo, lamellis ſimul cum breviori & habitiori pediculo albis MICHELI p. 155. n. 9. & forte plures ejusdem ordinis.
An *Fungus ſuperficie murini coloris lamellis albicantibus* RAI. *Syn.* III. p. 5. n. 21. BUXBAUM. *Cent.* IV. p. 8. T. 12. f. 2?
Fungus pileolo conico maculato VAILLANT. p. 63. n. 19.

STAEHELINUS circa *Riehen* & *Crenzach*. *Gottingae* non infrequens.
Pediculus albus, fiſtuloſus, modicae & digitalis craſſitiei. Pileus contractior, hemiſphaericus, aut conicus valde dilatatus, murinus, primo glaber, deinde villo nigro, non reclinato, ſed erecto & pene criſpo varius. Laminae albae per aetatem rubent. A Fungo 31. differt figura pilei, villis criſpis, pediculo fiſtuloſo. Non adfirmaverim tamen vere diverſos eſſe.

33. FUNGUS pileolo hemiſphaerico murino, ſubtus albus, & rubore vario ludens.
Fungus eſculentus, deſuper plerumque griſeus, interdum vero in aliqua parte cereo colore perfuſus, inferne lamellis & pediculo albis MICHELI p. 150. n. 4.
An *Fungus ſuperficie murini coloris lamellis albicantibus* BUXBAUM. *Cent.* IV. p. 8. T. XII. f. 2.?

In ſylva *Bremgarten*. Gottingae etiam frequens eſt.
A ſuperiori 32. modice differt. Pedunculus ſiccus, ſolidus, albus, ſulcatus, ſurſum anguſtior. Pileus hemiſphaericus, murini coloris, aliquando virgatus, non villoſus tamen, oris rubentibus. Lamellae albae, aliquando cervinae, aut ſubrubellae. Caro ſicca, & firma.

34. FUNGUS major tener murini coloris lamellis albis BUXBAUM. *Cent.* IV. p. 12. T. XVIII.
An *Fungus ſuperficie murini coloris lamellis albicantibus* RAI. *Synopſ.* III. p. 5.?

Frequens eſt, quem fere cum n. 27. confudi; cum tamen differat putredinoſa indole, & veris in ora ſtriis, quae in n. 27. non niſi rugae ſunt.
Pileus planus eſt, aut medius depreſſus, ora ſtriata. Color pulchre murinus, cum ſplendore violaceo, pediculus altus, lamellae albae. Tota planta tenera eſt, ut citiſſime putreſcat, cum inmani foetore.

35. FUNGUS viſcidus, papillaris, ſtriatus, terreus, ſubtus albus.
Fungus clypeatus in medio protuberans VAILL. p. 69. n. 53.
An *Amanita orbicularis verna paluſtris, ex livido fuſca, pileo leviter umbilicato* DILL. Cat. Gieſſ. p. 187.
An *Agaricus cauleſcens petiolo longo cylindraceo albo, pileo hemiſphaerico ſordido, umbilico prominente, lamellis albis* LINN. *flor. Lappon.* n. 507.

Bernae & *Gottingae* in ſylvis vulgatiſſimus.
Totus ſucculentus & tener. Radix bulboſa, longiſſimo unco terminata. Pediculus modo albus, modo cinereus, modo ſpadiceus, ſemper procerus. Pileus plerumque oris circa depreſſum pileum elevatis, umbone eminente & papillari, totus, excepta papilla, ſtriatus, ſaepe viſcido glutine oblitus, carne pene deſtitutus, colore cinereo, terreo vel ſpadiceo. Saepe oblongus potius, quam orbicularis eſt. Laminae niveae, pollinem album fundunt, & per aetatem ochroleucae fiunt.

36. FUNGUS procero pediculo & pileo plano umbrinis, ſubtus albus.

An *Fungus major tener murini coloris lamellis albis* BUXBAUM. p. 12. T. XVIII. Pediculus noſtro longior eſt.

An *Fungus pileolo deſuper fulvo ſpadiceo, centro umbilicato & levi?* MICHELI p. 169. n. 1.

An *Fungus tetri coloris longiſſime radicatus major?* BUXBAUM. *Plant. Hal.* p. 122. Non repugnat.

STAEHELINUS iconem miſit. Radix incurva, caudata. Stylus procerus ad dimidium pedem. Pileus planus, hac omnia ſature umbrina. Lamellae breves, albae. Caro, ut in 35., nulla: Ab eo vix differt.

37. FUNGUS procerus, papillaris, terreus, ſtriatus, ſubtus albus.

Gottingae vidi.

A 35. & 36. diverſus eſt. Pediculus etiam fiſtuloſus, procerus, ſuperne grumoſus. Centrum pileoli in papillam elevatur, oris ſtriatis, laceris. Pediculus circulo cuidam lamellarum albarum inſeritur, ſordide terreus, pileo concolor.

38. FUNGUS campanulatus, ex terreo murinus, ſubtus albus.

An *Fungus ſuperficie murini coloris lamellis albicantibus* RAI. *Synopſ.* III. p. 5. n. 21.?

An *Fungus campanulatus pileolo obſcuro, vertice laevi, reliqua parte ſtriato, ſubtus lamellis, ac fiſtuloſo, ac cylindrico, pediculo albis* MICHELI p. 168.

An *Agaricus cauleſcens petiolo anguſto albo, pileo convexo fuſco, umbilico prominente, lamellis niveis* LINN. *flor. Lapon.* n. 509.

In hortis exeunte M. Novembri, adeoque ex poſtremis hujus gentis.

Pediculus conpreſſus, & media quaſi linea fiſſus, cavus, cinereus, vel murinus, vel dilute caſtaneus. Pileolus modo parabolicus, modo oris circa excavatam ſuperficiem elevatis, media etiam papilla eminente, ſtriatus, ſed ſtriis non a laminarum pellucente ordine natis, cum ipſa pellis pilei plicata ſit. Lamellae criſpae ſaepe, & rugis mediis conjunctae, albae vel terreae. Totus ſucculentus eſt.

39. FUNGUS ex conico in planum, ex ochroleuco in murinum variabilis, ſubtus albus, aut roſeus.

Fungus clypeatus in medio protuberans VAILL. p. 68. n. 53. Convenit varietati flocculentae.

Fungus ſoboliferus fugax, pileolo galericulato, obſcuro, vertice levi, reliqua parte ſubtiliſſime ſtriato, lamellis murinis, pediculo albo fiſtuloſo MICHELI p. 195. T. 79. f. 4. Pilei icon convenit varietati villoſae.

Vulgaris eſt, ſed maxime variabilis. Junior pene totus albus eſt, pileo conico, plicatili, extus cervino. Adultior aperit conum, & expandit, tuncque media papilla eminet in pileo pene plano, & lamellae, ipſeque etiam pileus, roſeo aut diluto magneſino colore tinguntur. Maturiori pediculus flaveſcit, vel cinereus fit, pileus papilla flavida conſpicuus eſt, reliqua parte ſtriatus, & murinus, ipſae etiam laminae murini aut umbrini coloris fiunt. Semper fiſtuloſo & alto pediculo eſt; totus tener & faſciculoſus. Aliam etiam varietatem vidi, caetera ſimilem, ſed totam flocculentam.

40. FUNGUS minimus finetarius, pileolo undique & utrinque ſtriato, cinereo aut murino, pediculo languinoſo & fiſtuloſo albo. MICH. p, 167. T. 75. f. 6.

Amanita parva utrinque ſtriata, pileo coniformi murini coloris, lamellis & pediculo albis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 183.

Fungus fuſcus lamellis albis ex muſco terreſtri naſcens BUXBAUM, l. c. p. 18. T. XXIIX. f. 2. Valde accedit, vti non minus ſimilis eſt

Fungus paſcuorum minimus capitulo in metam faſtigiato BUXBAUM. l. c. p. 10. T. XV. f. 3.

An *Agaricus cauleſcens, petiolo longo, pileolo conico cinereo, lamellis albis* LINN. *flor. Lap.* n. 507?

An *Fungus multiplex obtuſe conicus colore griſeo murino* VAILL. p. 71. n. 7. T. XII. f. 1. 2. Icon certe valde accedit.

An *Fungus capitulo conico pallido cinericio centro fuſco*, p. 65. n. 33.?

An *Fungus faſciculoſus pileo orbiculari luteſcente, pediculo fuſco tenerrimo villoſo, lamellis ex flavo candicantibus* DILL. *Syn.* III. p. 9. n. 51?

Ubique in gramineis.

Alias ſolitarius, alias faſciculoſus provenit. Pediculi ſemper graciles, fiſtuloſi, uti Taraxaco, fragiles; colore vero ludunt, albo, cinereo, murino, terreo, & ad terram aliquando villoſi ſunt. Pileus exiguus conicus, murinus, vel umbrinus, totus, praeter umbonem, ſtriatus, pene abſque carne, ſaepe viſcoſus. Laminae albae, aut modice terreae. An ſatis differt a 39. & 107?

Fungus Epipterygios VAILL. p. 69. n. 35. videtur varietas glutinoſa, pediculo flavo, quam vidi eodem loco naſcentem.

41. FUNGUS pileolo conico longiſſimo, ſpadiceo, ſubtus albus.

An *Fungus pileolo obſcuro, exſtinctorii forma, cute lacera, & veluti filamentoſa, ſubtus lamellis & cylindrico pediculo albis* MICHELII p. 154. n. 10. Sed noſtrum nondum cute lacera vidi.

Gottingae.

Imus pediculus bulboſus, cinereus & albicans. Pileus conicus longus, ſature umbrinus aut ſpadiceus. Lamellae albae. Firmulus eſt, & a ſuperioribus manifeſto differt. Pileus ſemiunciam longus, & paulo minus latus eſt.

42. FUNGUS capitulo minimo, pediculo longiſſimo, murinus

Fungus parvus capitulo conico, in cellis vinariis proveniens BUXBAUM *Cent.* IV. T. XIII. f. 1. bon ic.

Ex ligno putrido.

Oritur incurvo tenero ſtylo, farto tamen, capitulo minimo, parabolico, ad pediculum adtracto. Prima origo alba eſt, qui color in laminis & pediculo manet, in pileo vero in murinum mutatur. Pediculus, quando maximus, ſemiuncialis eſt.

43. FUNGUS hemiſphaericus, ſpadiceus, ſubtus albus, anulo fugaci.

An *Fungus pulvinato pileolo caſtanei coloris, inferne lamellis albis, pediculo tumido, ſupernae parti pileoli concolore, ac anulo fugaci ornato* MICHEL. p. 179? Omnino

An *Fungus ſpadiceus minor lamellis albis* BUXBAUM *Centur.* IV. T. V. f. 1? Icon refert noſtrum, quando anulum dejecit.

Gottingae medio Novembri.

Pediculus albus humilis. Pileolus hemiſphaericus, in juniori planta ſordide ex cinereo albidus, adultus caſtanearum colore; in pediculo anulus albus fugax. Laminae albiſſimae.

44. FUNGUS pileo plano, ad oras ſtriato, ſordido, verrucoſo, ſubtus albus, anulatus.

Fungus phalloides VAILL. p. 74. n. 4. & forte etiam n. 5. ibidem.

An *Agaricus cauleſcens, petiolo ad baſin craſſiuſculo, pileo convexo, cinereo, verrucis & lamellis albis* LINN. *flor. Lapon.* n. 512.

Fungus ochroleucus maculatus pediculo intra terram globoſo BUXBAUM. *plant. Hal.* p. 123? Videtur.

An *Fungus bulboſus eſculentus, e volva erumpens, pileolo deſuper ſpadiceo, & ad oras ſtriato, inferne albo, pediculo anulato, concolore, imam partem verſus craſſeſcente, radice bulboſa* MICHELI p. 189. Deeſt omnino verrucarum obſervatio.

Fungi albi venenati viſcidi I. BAUHINI III. p. 826. (ex icone) STERBECK. p. 206. n. 51. T. 20. lit. K.

& denuo *Fungus pernicioſus inverſus puſtulatus* STERBECK p. 211. n. 58. T. 21. lit. D.

Fungus fuſcus pediculo bulboſo, capitulo albis puſtulis notato BUXBAUM. *Cent.* V. T. 48. f. 1.

STAEHELINUS ex M. *Mönchenſtein.* Circa *Gottingam* etiam legi.

Bulbus albus conſpicuus. Pediculus albus aut cinereus, fiſtuloſus, procerus. Pileus junior ſphaericus eſt, tuncque late anulo albo ad pediculum nectitur, adultus vero explicatur in amplam planitiem. Color ſordidus, ex terreo ſpadiceus, maculis albis frequentibus perpetuo varius, ad oram per tertiam partem latitudinis ſtriatus, ſaepe viſcidus. Laminae & conſtans membranaceus anulus albae, per maturitatem cinereae.

45. FUNGUS ceſpitoſus, pileo procumbente lurido, pediculo bulboſo, lamellis albis.

An *Fungus parvus obeſus, ex uno pede multiplex, ſuperne fuſco nigricans, inferne cum brevi, ac ventricoſo, pediculo albus* MICHELI p. 192. n. 2. An potius n. 4. ib.?

An *Fungus non veſcus* XXV. LOESEL. p. 91? Non recedit.

Gottingae aliquoties in ſylvis.

Faſciculatim naſcitur, & plures ſaepe in unum connaſcuntur. Pediculi bulboſi, craſſiſſimi, lateraliter inſerti, medio modo inter Fungos, & Agaricos, luridi. Pilei inaequales, convexi, luridi, pene nigri, viſcidi, procumbentes. Lamellae albae aut ochroleucae.

Hactenus Fungos albis lamellis recenſui, in quibus is color diuturnior eſt. Nam plerique omnino Fungi in prima aetate albis ſunt lamellis, multi vero cito eum colorem deponunt. Quare lamellas etiam albas invenies in Fungis 81. 89. 107. &c.

CLASSIS II.

FUNGI LAMELLIS OCHROLEUCIS, CERVINIS, ALIORUMQUE COLORUM INTER ALBUM ET FLAVUM.

GENS I.

PILEO ETIAM OCHROLEUCO, VEL ADFINIUM COLORUM.

46. FUNGUS obſolete albidus, pileo leniter excavato, lacte roſeo.

An *Fungus parvus ſucco lacteo & acri exuberans, ſuperne e ſpadiceo griſeus, ſubtus cum fiſtuloſo pediculo albus* MICH. p. 142? Sed noſtro pediculus fartus eſt.

Fungus lacteſcens praegnantiſſimus VAILL. p. 61. n. 9.

Non infrequens in ſylvis.

Pediculus brevis, craſſulus. Pileus orbicularis, in medio centro perpetuo depreſſus, ſuperne cinereus ex ochroleuco; lamellae frequentes; tota caro ſucculenta tenera. Firmulus videtur, ſed lac copioſum fundit, quod erubeſcit intra pauciſſimum tempus.

47. FUNGUS alpinus cervinus, obtuſe conicus.

In ſylvoſis ſubalpinis inter *Scheidek* & mapalia *Schwarzwald.* *Gottingae* nuper in ſylvis.

Pediculus biuncialis. Pileus obtuſe conicus, longus: omnia colore cervino.

48. FUNGUS obſolete ochreus, pileo hemiſphaerico.

STAEHELINUS in M. *Münchenſtein.*

Pediculus craſſus & brevis. Pileus amplus, hemiſphaericus, tenuis, ut videtur, & rugoſus. Haec omnia & lamellae colore cervino aequabili.

49. FUNGUS cervinus lamellis extus apparentibus.

In ericetis *Gumlingenſibus*, ubi Torfam effodiunt.

Pediculus albidus, tener, uncialis. Pileus planiſſimus. Lamellae extus apparentes, quod in Fungis ſenioribus frequens eſt, duplicis ordinis. Haec omnia aequabiliter cervina.

50. FUNGUS anulatus, pileo umbonato villoſo, & lamellis, ochroleucis.

Fungorum eſculentorum genus XVIII. CLUS. p. CCLXXIV. [convenit in omnibus notis excepto colore, qui in noſtro ſimplex eſt.]

An *Fungus pileolo lato micis furfuraceis adſperſo* VAILLANT. p. 74. n. 2? Videtur.

An *Fungus bulboſus eſculentus, medius, pileo fornicato* &c. MICHEL. p. 177. n. 4. (ordo certe convenit.)

In Pinaſtreto *Dælbælzlein* prope Bernam & alibi in ſylvis frequens, mutabili forma.

Juniori pediculus bulboſus, fartus, ſubrubellus: pileus cervinus, vel fulvus, pulchre

chre villoſus. In adultiori aetate anulus in ſpadiceo pediculo conſpicuus eſt, ſquamae villoſi pilei conſtantes adſunt, & circa oras pilei ſtriae adparent, tuncque concolor ochroleucus eſt, & pediculus ad ſemipedem erigitur, aut altius. Senior anulum retinet, ſed villum, neque tamen ſemper, dejicit: Pileo leonino eſt, aut olivae colore, lamellis ſpadiceis, & per ambitum pileus in ſpadiceum colorem deliqueſcit. Totus etiam ſpadiceus & villoſus viſus eſt. Pollen ſeminalis albicat. Aliquando media ex pileo papilla eminet.

51. FUNGUS ceſpitoſus, anulatus, villoſus, rufus.

Fungus craſſis oris introflexis BUXBAUM *Cent.* IV. T. XXVI. Conveniret, ſi anulum haberet.

An *Fungus eſculentus, ex uno pede multiplex, pileolo deſuper e flavo ſubobſcuro, inferne albo, pediculo longo, cylindrico, anulato, & aeneo colore tincto* MICHELI p. 198.

An potius *Fungus eſculentus, pileolo in medio veluti hirſuto, & flaveſcente, reliqua parte ex atro rufeſcente, inferne colore non diſſimili, ſed valde diluto, pediculo craſſiore, obſcuro, inter pileolum & praetenuem anulum ſtriato* MICHELI p. 177.

Dubito an diverſus ſit a n. 50. Bernae ad ambalacra *in der Enge.* STAEHELINVS ex ſylva *die Hardt.*

Naſcitur ceſpitoſe. Pediculi cavi, anulati, firmi, ſubrubelli. Pileus ampliſſimus, ſordido fulvo colore, quem ſpadiceus etiam ingreditur, totus longis pilis villoſus. Lamellae primo coloris cervini, deinde ſordide rufae.

GENS II.

PILEIS ALIORUM COLORUM OBSOLETORUM.

52. FUNGUS cinereus, laminis terreis, pediculo atro.

Totus tener eſt. Stylus niger procerus. Capitulum obſcure cinerei & terrei coloris, ad oras ſtriatum. Laminae leniſſime terreae ex albo. Confer cum Fungo 36., a quo differre videtur ſtriis, colore.

53. FUNGUS hemiſphaericus, umbrinus, lamellis ſordide & dilute rubentibus.

An *Fungus parvus pileolo complanato, obſcuro, & tenuiſſime corrugato* &c. MICHELI p. 163? Colores adcedunt, ſed dubito.

In ſylva uliginoſa prope *Worlauffen.*

Pediculus albus, brevis, fartus. Pileus hemiſphaericus, obſolete umbrinus. Lamellae ex albo leniter rubellae. Adfinis eſt Fungo 33.

54. FUNGUS ſiccus, albidus, lamellis ochroleucis.

In ſylvis Gottingae.

Pediculus brevis albus, alias ochroleucus. Pileus ſimilis Fungo 1. & 46. orbicularis, in medio depreſſus, albidus vel ochroleucus. Laminae paucae, flaveſcentes, craſſae.

55. FUNGUS ſiccus, ex albo ſubcinereus, lamellis ſordide rubellis.

Fungus noſtras pediculo brevi in pileolum didymum abeunte VAILLANT. p. 62. n. 12.

An *Fungus eſculentus, farinam recenter molitam redolens, pileolo deſuper cinereo, inferne carneo, pediculo longiore & craſſiore albo* MICH. p. 160? Videtur.

In ſylvis.

Pediculus brevis albus, vel cervinus, fartus. Pileolus plerumque ambitu multiformi, albus, ſubcinereus, vel tinctus colore ſub ſpadiceo, non ſtriatus. Lamellae cervinae, vel cum terreo colore ſubrubellae. Saepe gemellus eſt. Caro ſicca & firma.

Lamellae albae frequenter in obſoletos colores degenerant, uti in Fungis 1. 5. 9. 16. 17. 18. 19. 20. 30. 32. 33. 39. 40. 44. 45.

CLASSIS III.

LAMELLIS FLAVIS.

GENS I.

PILEO CONCOLORE.

56. FUNGUS flaveſcens, viſcidus, oris ſtriatis.
Fuugus parvus, lubricus, aureus, lamellis raris amplioribus, pediculo craſſiore MICHEL. p. 147. n. 6. & forte plures alii.
Et *Fungus luteus pileolo hemiſphaerico, & a medio ad periſpheriam ſtriato, pediculo altiori fiſtuloſo, ſeſquilineam craſſo* MICHEL. p. 170.
An *Fungus aureus capitulo in conum abeunte* VAILL. p. 67. n. 49. Omnino videtur.
Et denuo *Fungus gelatinoſus colore aurantio* VAILL. p. 72. n. 8. T. XII. f. 8. 9.
Fungus paſcuorum exiguus luteſcens BUXBAUM. *Cent.* IV. T. XXIIX. f. 3. Non recedit.
& *Amanita coniformis viſcida, lutea* DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 185.

STAEHELINUS *Gundeldingae.* Paſſim in ſylvis, etiam in *Hercynicis.*
Pediculus fiſtuloſus, ſaepe conpreſſus. Capitulum obtuſe conicum, aut planum, coloris ſulfurei. Lamellae rarae ex albo pallentes. Totus fungus viſcidus eſt, tener & ſucculentus. Adultior oram habet ſtriatam. Color aliquando intenſior, & flavus, & in umbone aurantius.

57. FUNGUS luteus, & ad praſinum nonnihil tendens, pileolo craſſo MICHELI p. 147. n. 2.
Fungus durus citrini coloris BUXBAUM *Cent.* IV. p. 7. T. X. (noſtro paulo major.)

Bernae, *Baſileae*, *Gottingae*, in gramineis.
Pediculus fiſtuloſus, latus. Capitulum exiguum, modice convexum, lamellae paucae, craſſae. Totus colore flavo, cum aliquo virore, ſiccus eſt, neque lubricus, firmiore carne.

58. FUNGUS aurantius, pileo hemiſphaerico.
Fungus totus per maturitatem coloris aurantii VAILL. p. 64. n. 20? Videtur.
Fungus ex luteo rufeſcens, cute ſupernae pileoli partis lacera, veluti ſquamoſa MICHELI p. 147. n. 8.
An *Fungus parvus parvi galeri formam experimens rufus* C. BAUHINI & RAII *Syn.* III. p. 7. n. 35? Non recedit.

In gramineis extra ſylvas.
Multa habet prioris: Siccus etiam eſt, & lamellis craſſis, colore aurantio aut pomi armeniaci. Sed pileus magis hemiſphaericus eſt, ejuſque cutis deſquamatur, & in cervinum colorem expalleſcit.
Hi Fungi cum aliis, viridi & corallino colore variantibus, multa communia habent, & nihil forte veri diſcriminis. Confer Fungos 66. 67. 68.

59. FUNGUS pileolo ſtriato, tenuiſſimo, luteus.
Icon MICHELI T. 74. f. 8. hunc exprimit, ſed color recedit.

In ligno putrido, ad ſtagnum ſylvae *Sedelbach.*
Ceſpitoſus eſt. Stylus uncialis, ſaepe incurvus. Pileus umbraculi ſimilis, absque carne ſtriatus. Omnia lutea.

60. FUNGUS pileo plano aurantius, ſubtus flavus.
An *Fungus glutine flavo limacino ſplendens* VAILLANT. p. 62. n. 14? Non recedit.
An *Fungi plures ex uno pede a prunorum radicibus enati* VAILL. p. 71. n. 5?
An *Fungus viſcidus ſordide luteus* BUXBAUM. *Cent.* IV. p. 6. T. IX? Videtur.

In ſylvis non infrequens.
Pediculus fiſtuloſus cum pube leonini coloris. Pileus orbicularis planus, ſaepe viſcidus, aurantius, colore ad cinnamomeum tendente, cum lamellis lucide flavis.

61. FUNGUS pileo plano, ex flavo cinnamomeus.

Frequens in ſylvis.

Pe-

Pediculus fartus albus, craſſus. Pileus amplus, convexus, leoninus, aurantius aut flavus. Lamellae flavae, pene cinnameae. Siccus eſt; an ſatis diverſus a Fungo 94?

62. FUNGUS ſericeus, nitens, flavus.

An *Fungus pileolo deſuper lacero, & veluti filamentoſo, fulvi palleſcentisque coloris, lamellis & ſubſtantia buxeis, pediculo fiſtuloſo, ſupernae parti pileoli concolore* MICHEL. p. 158. T. 74. f. 2.?

An *Fungus major aureus pernicioſus* BUXBAUM. l. c. T. XXXIII.?

Pediculus flaveſcens cum virore, & lamellae concolores. Pileus planus, aut leniter convexus, ſaepe ejusdem coloris, alias fulvus, perpetuo ſubtili ſericeo lucente villo pubeſcens, ex qua nota facile dignoſcitur. Anulo araneoſo junior pileolus ad pediculum revincitur. In ſylvis ubique naſcitur.

63. FUNGUS viſcidus ex albo flavus, pileolo conico, pediculo gracili.

An *Fungus albus cum luteola parte in ſummitate capituli viſco nitente reſplendens* I. B. III. p. 847.

An *Fungus colore homogeneo pallido, pileolo & pediculo glutine obducto* VAILL. n. 56.

An *Fungus galericulatus, lubricus, pileolo, & pediculo luteis, lamellis albis* MICH. p. 152. n. 4.

An potius *Fungus minimus, pileolo hemiſphaerico, utrinque & undique ſtriato* &c. MICH. p. 167. 75. f. 7.

Ex putridis foliis Faginis.

Stylus altus, gracilis. Pileus conicus, excepto vertice ſtriatus, ex albo flavus, aut totus flavus. Lamellae pallentes ſtramineae. Viſcidus & tener eſt, praeter colorem ſimilis Fungo 7.

64. FUNGUS pileolo conico leoninus.

An *Fungus parvus, fulvus, pileolo in obtuſum conum faſtigiato, & a media ſui parte uſque ad oras ſubtiliſſime ſtriato, pediculo altiori, lineam lato, & fiſtuloſo* MICHEL. p. 170. Noſter minor eſt.

Ex lignis, arboribus, & terra.

Exiguus, gracili pediculo, pileo hemiſphaerico conico aut parabolico. Totus cervinus eſt, dum junior, deinde flavo-fulvus vel leonini coloris, & ſiccus. Ora ſtriata. Vix unciam altus eſt. Per aetatem aquoſe deliqueſcit, & ſpadiceus fit, dum medius umbo colorem retinet.

65. FUNGUS planus orbicularis aureus C. BAUH. I. R. H. MICHEL. p. 186. T. 77. f. 1.

Fungorum eſculentorum genus XVII. CLUS. p. CCLXXII.

STAEHELINUS circa *Münchenſtein*.

Volva ampla valde conſpicua juniorem fungum totum involvit. Ex ea prodit pediculus craſſus, anulatus, gerens capitulum hemiſphaericum aut pulvinatum, ad oras ſtriatum. Sapor optimus.

LAMELLIS FLAVIS.

GENS II.

PILEIS RUBRIS.

66. FUNGUS pileolo planiori, ſupra miniatus, inferne flavus.

An *Fungus parvus pileolo hemiſphaerico deſuper coccineo, inferne lamellis aureis* &c. MICHELI p. 159.

An potius *Fungus parvus pileo conico aureo, & coccineo vario, lamellis pallidis, pediculo ſtriato, atque intorto, fiſtuloſo, & ſupernae pileoli parti concolore* MICHEL. p. 183. Accedit maxime iconi a STAEHELINO miſſae.

Un autre tout jaune d'or VAILL. p. 68. ad n. 49.

An *Fungus non veſcus* III. LOESEL. p. 88.

In gramineis montanis circa *Bernam* & *Gottingam*.

Pediculus latus, craſſus, fiſtuloſus, flavus vel corallini coloris. Pileus planus, in adultis ſpeciminibus ſtriatus, miniatus vel corallinus, per aetatem expalleſcit. Laminae flavae. Mollis eſt, & ſaepe viſcido ſucco obducitur.

FUN-

67. FUNGUS pileo obtuſe conico, coccineus, ora lamellarum flava.
An *Fungi faſciculoſi colore carneo & luteo mixto* STERBECK. p. 237.
An *Amanita paluſtris ſanguinei coloris* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 180.
An *Fungus pileolo hemiſphaerico croceo, inferne lamellis & pediculo rubris* MICHELI p. 159
An *Fungus alpinus totus ſature coccineus ſive kermeſinus, pileolo hemiſphaerico* MICHEL. p. 150? Videtur.
An *Fungus parvus coccineus* VAILL. p. 66. n. 38? Non repugnat.
Varietas vetuſtior poteſt eſſe *Fungus haemorrhoidalis purpureus, minimus viſcidus* RAI. *Syn.* III. p. 7.

Prope *Bernam* in ſylva *Dælhœlzlein.* Gottingae non infrequens. STAEHELINUS etiam iconem miſit.
Pediculus firmus, croceus vel corallinus, vel ſanguineus ſaturus, cavus. Pileolus plerumque obtuſe conicus, pulcherrime coccineus, ut tamen per aetatem in ſtramineum & in obſolete rubrum degeneret. Lamellae totae coccineae, deinde ora flava, tandem degenerantes in luteum. Ex ſpecioſiſſimis eſt, utut exiguus, neque facile tribus unciis altior.

GENS III.

PILEO VIRENTE.

68. FUNGUS pileolo conico ex miniato & viridi varius.

In graminoſis aridis locis, ante quercetum, prope *Lengeler.*
Pediculus fiſtuloſus, ſed firmulus, ima parte croceus, ſuperne viridiſſimus. Pileolus ex viridi & miniato varius, conicus. Lamellae ex flavo miniatae. An ſatis diverſus à 58?

69. FUNGUS parvus totus viridis, & ad aureum non nihil tendens, limacino glutine oblitus, pileolo exſtinctorii forma, pediculo fiſtuloſo MICHELI p. 150.
Fungus cono primo obtuſo, poſtea plano, pediculo & pileolo glutine obducto VAILL. p. 70. n. 61.

STAEHEL. circa *Gundeldingen.* Ego *Gottingae* in ſylvis.
Pediculus cavus, incurvus, inferne flavus, ſuperne pulcherrime viridis. Pileus parabolicus, ſuperne flavus, ova laetiſſime viridi. Lamellae virides, ora flava. Totus gelatinoſus eſt, qua nota & mollitie a priori 68. differt.

70. FUNGUS pileolo planiori viridi, lamellis ſtramineis.
An *Fungus parvus pileo pulvinato, vireſcente, lamellis & pediculo albis* MICHEL. p. 152.
An *Fungus mediae magnitudinis, pileolo ſuperne e rufo flavicante, lamellis ſubtus ſordide viridibus* VAILL. p. 71. n. 3. RAI. *Syn.* III. n. 57.?

Autumno menſe in ſylvis circa *Gottingam* aliquoties.
Pediculus fiſtuloſus, tener, triuncialis, viridis. Pileus planus a centro ad ambitum ſtriatus, totus ſature virens, qualis ex *Rhamni* baccis color obtinetur. Lamellae ex albo pallide ſtramineae, ſola mora in pulchrum viridem colorem abeunt.

71. FUNGUS major ſordide virens, ſubtus luteus.
Fungus veſcus XXVII. LOESEL. p. 86. Non recedit.

STAEHELINUS iconem miſit.
Statura priores multum ſuperat. Pediculus craſſus, fartus, flaveſcens, ſuperius craſſior. Pileolus pulvinatus, ineleganter ubique viridis. Lamellae obſolete flavae.

GENS IV.

PILEO OBSOLETORUM COLORUM.

72. FUNGUS pileo convexo caſtaneo, lamellis luteis.
An *Fungus ſpadiceus arvenſis* BUXBAUM. *Cent.* IV. T. VIII. f. 1. Non recedit.

STAEH.

STAEH. in pratis circa *Moenchenſtein.*
Pediculus duarum unciarum altitudine, terrei coloris. Pileus terreus, amplus, orbicularis. Lamellae flavae.
Similium colorum alium miſit STAEH. umbrino capitulo, ceſpitoſum, pediculo flavo. Sed de fungo non viſo vix licet pronunciare.

CLASSIS IV.

LAMELLIS RUBRIS.

GENS I.

PILEO IPSO RUBRO.

73 FUNGUS pernicioſus, lateritio colore varians, ſuccum acrem & croceum fundens, pediculo breviore MICHEL. p. 141.

Amanita lateritii coloris, croceo ſucco turgens DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 179. Fungus vero ibi excitatus HOFMANNI, eſt *Merulius* noſter I.

Fungus veſcus II. LOESEL. p. 179.

In ſylvula, quae cis molas chartaceas eſt, prope *Bernam.* STAEH. ex ſylva *Bruderholz.*
Eſt ex ampliſſimis, ſemipedali diametro & ultra. Pediculus craſſus. Pileus hemiſphaericus, totus miniatus, per aetatem ex viridi & miniato varius. Lamellae miniatae. Succus copioſus ejuſdem coloris. Pollen ſeminalis viridis copioſus.

74 FUNUS ſiccior, pulvinatus, rufus, lamellis rarioribus.

An *Fungus parvus eſculentus, odoratus, coriaceus, rufus, lamellis inter ſe longe diſtantibus* MICHEL. p. 148. n. 3? Non repugnat.

Fungus multiplex ſordide carneus VAILL. p. 66. n. 36. Non recedit.

In ſylvis ubique frequens.
Pediculus cavus, firmulus, uti tota planta. Pileus hemiſphaericus vel pulvinatus, non ſtriatus, per aetatem flocculis concoloribus villoſus. Lamellae rarae, craſſae. Omnia colore rufo, qui modo roſeo propior eſt, modo vaccino, per aetatem vero expalleſcit. Aliquando ceſpitoſus provenit. Valde ſimilis eſt *Amethyſtino* n. 86. & forte non ſatis diverſus.

75 FUNGUS ſiccus vaccini coloris.

An *Fungus eſculentus, infundibuli forma, farinam recenter molitam admodum redolens, pileolo lacte rufeſcente, lamellis & pediculo albicantibus* MICH. p. 153.? Probabile videtur.

An *Fungus pileo margine per maturitatem ſurſum repando* VAILL. p. 64. n. 21? Non recedit.

STAEH. ex ſylva *Bruderholz. Gottingae* non infrequens.
Sicca caro & firma. Pediculus brevis, craſſus, albus. Pileus hemiſphaericus vaccinus, aliquando difformis, alias planus, vel excavatus. Laminae omnium craſſimae, vaccinae, ora aliquando alba. Cutis ſaepe ſeparabilis. Adfinitatem habet cum n. 53. 54. & 55. Aliquando Agarici ſimilis eſt, breviſſimo pediculo, pene ſeſſilis.

76. FUNGUS procerus, pediculo villoſo, totus rufus.

In pinaſtretis *M. Gurten*, nec alibi viſus eſt.
Pediculus longus & gracilis, ad terram multo villo hirſutus. Pileolus hemiſphaericus, tener, ora ſtriata, carne parciſſima. Lamellae latae. Totus lateritii coloris eſt.

77. FUNGUS ex albo & lateritio varius, pulvinatus, ſubtus rufus.

In ſylvis M. Septembri.
Pediculus fartus, albus, triuncialis, gracilis. Pileus pulvinatus ochroleucus, ſed magnis maculis lateritii coloris varius, triunciali diametro. Lamellae ex roſeo colore lateritiae. Tener eſt & ſucculentus.

78. FUNGUS exiguus, conicus, ſtriatus, dilute rubellus.

An

An *Fungus parvus, totus rufeſcens, tenerrimus, pileolo campanulato, utrinque & undique ſtriato, pediculo tenuiori fiſtuloſo* MICHELI p. 166? Non recedit.
An *Fungus pileolo albo centro rufeſcente* VAILL. p. 65. n. 31.

In ſylvis *Gottingae.*
Pediculus longus gracilis, caſtanei pene coloris, in adulto ſordide ſanguineus. Pileus conicus, totus ſtriatus, colore ex cinereo ſordide rubente. Lamellae cum obſolete rubore albidae.

79. FUNGUS tener, campaniformis, obſolete ruber.
Fungus multiplex campaniformis colore caſtaneo VAILL. p. 73. n. 14. T. XII. f. 3. 4. Videtur.
An *Fungus minimus, capitulo conico, rufeſcens, lamellis ſubtus paucis* RAI. *Syn.* III. p. 9. n. 44. Qui eſt
Amanita exigua ſanguinei coloris DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 187? Non recedit.

Faſciculatim naſcitur. Styli triunciales, teneri. Pileoli campanulati, ſtriati, exigui. Haec ſatute & obſolete rubra. Lamellae pallidiores, fere albidae.

80. FUNGUS flavo rufus, in medio depreſſus, lacte non acri manans.
An *Fungus parvus, lacteum & dulcem ſuccum fundens, pediculo & ſuperna parte pileoli rufeſcentis coloris, lamellis vero ejusdem, ſed paulo remiſſioris?* MICHELI p. 142. n. 4. Videtur: noſter tamen aliquando 4. unciarum diametrum adtingit.

In ſylvis non rarus.
Facilis agnitu, ex levitate, carne firmula, lacte dulci, quale in fungis rarum eſt. Figura pilei concinne in medio depreſſa, oris rotunde elevatis. Color ubique ex flavo rufus, butyraceus, lamellae pallidiores. Non putreſcit, ſed coriaceus fit. Edulis eſt, boni ſaporis.

GENS II.

PILEO ALBO.

81. FUNGUS campeſtris, albus ſuperne, inferne rubens I. BAVHINI III. p. 824. I. R. H. RAII *Syn.* III. n. 1. MICHELII p. 174. n. 8. VAILLANT. p. 75. n. 7. BUXBAUM *plant. Hall.* p. 119. &c.
Pradellorum tertia ſpecies STERBECK. p. 29. T. I. f. C. D. Et procul dubio etiam reliqui ejusdem capitis Fungi.
β *Fungus fimetarius, totus albus, pileolo fornicato, ſquamoſo, pediculo cylindrico, obeſo, cujus cutis in cincinnatas & acutas ſquamas ſolvitur* MICHELI p. 171. n. 2. Et plures procul dubio ejusdem ordinis.
Fungus totus albus edulis VAILL. p. 75. n. 8.
Fungus eſculentus pileo & lamellis albis RAI. *ſyn.* III. p. 2. n. 2.
γ *Fungus non veſcus* XXII. LOESEL. p. 94.

Locis gramineis aridis STAEH. Gottingae ſimilibus locis.
Multiformis eſt. Primo totus albus eſt, villoſus, ample anulatus, pileo hemiſphaerico, lamellis albis (β), vel leviter ſublividis. Ea aetate flavor aliquis in pileolo ſaepe admiſcetur, & ſola compreſſione augetur. Pediculus albus, brevis, craſſus & fartus eſt. Paulatim capitulum explanatur, lamellae rubellae fiunt, (α), deinde magneſiae colore, tunc villus paulatim dejicitur, & tandem anulo delapſo lamellae aterrimum colorem induunt (γ). Sapor fatuus eſt, coctus tamen fungus in deliciis habetur, & nomen gentis ducit, peculiariter dictus *Champignon.* Propagari ſolet ab hortulanis Pariſinis ope fimi equini, ea ratione congeſti, quam explicat TOURNEFORT. *Mem. de l'Acad. des ſcienc.* 1707. p. 72. & olim la BROSSE *de la natur. des plant.* p. 171.

82. FUNGUS campanulatus, cervinus, lamellis ruberrimis.
An *Amanita campeſtris ſuperne, inferne coralliformiter rubens* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 177.
An *Fungus ſpadiceus maximus in paſcuis & ruderatis proveniens* BUXBAUM. *Cent.* IV. T. VI. Icon non convenit.

STAEH.

STAEH. in pratis circa *Gundeldingen.*
Pediculus craſſus, fiſtuloſus eſſe videtur. Ejus ima pars ſanguinea eſt, ſuperior flava. Pileus longae campanulae forma, flocculentus, cervinus ex terreo. Lamellae ſaturato colore coccineo pulcherrime nitent.

GENS III.

PILEO VIRIDI.

83. FUNGUS ex coeruleo viridis, lamellis coeruleo-roſeis.
An *Fungi toti coerulei* I. BAUH. III. p. 846.
Fungus parvus, elegans, Cantharidum colorem &c, MICHELI p. 168. Striis differt, colore adcedit.

In ſylvis ſub arce *Gleichen* uberrime. Iconem etiam miſit STAEH. Bernae in ſylva inter *Deiſswyl* & *Oſtermundigen.*
Pediculus ex viridi colore & coeruleo miſtus, anulo concolore, non conſtante, cinctus. Pileus pediculo concolor, viridis nempe aeris pulchro colore, ſed in album elanguens per aetatem, totus glutine oblitus, pulvinatus. Lamellae dilute carneae, cum tinctura quadam coloris coerulei. Caro alba.

GENS IV.

FLAVO PILEOLO.

84. FUNGUS luteus, planus, ad oras ſtriatus, lamellis roſeis.

Gottingae reperi.
Pediculus fiſtuloſus flaveſcit. Pileolus pallide flavus, planus, ad oras ſtriatus, glutine obductus. Lamellae craſſiuſculae, rarae, roſei coloris. An varietas albi variabilis n. 5? Non repugno.

GENS V.

PILEO COLORUM OBSCURIORUM.

85. FUNGUS foliaceus vel lamellatus infundibuli forma, fuſco lividus VAILL. p. 73. n. 12. T. XIV. f. 1. 2. 3.
Fungus parvus obſcurus pileolo acetabuli modo cavo, ad oras undulato, ubivis ſericeo nitore praedito MICHELI p. 149. n. 5.
Fungus infundibulum referens, paluſtris, nigricans BUXBAUM *Cent.* IV. T. III. f. 1. et forte etiam f. 2.

In ſylvis & ſcobibus frequens.
Pediculus murinus, fartus, triuncialis. Pileolus exacte orbicularis, centro in ſpeciem infundibuli depreſſo, oris concinne repandis, ſericeo villo obductus, nitet eleganter, colore murino aut ſpadiceo. Lamellae breves, non profundae, primum albidae, deinde rubellae, obſoleti coloris. Diameter ultra uncialem. Aliquando orae rugoſae & quaſi ſtriatae ſunt.

86. FUNGUS pileolo hemiſphaerico obſcuro, ſtriis magnis rubellis picto, laminis obſolete rubellis.
An *Fungus pileolo campanulato deſuper obſcuro, in vertice levi, reliqua parte ſulcato* &c. MICHELI p. 168? Solis differt lamellis griſeis.

Iconem miſit STAEHELINUS, qui circa *Gundeldingen* invenerat,
Pediculus procerus, albus, ſublividus. Pileus hemiſphaericus, murini coloris, ſtriis variis, latis, rubellis, ex ipſo centro ad peripheriam diſtinctus. Inter ſtrias, tum ad verticem pileoli, tum ad oram ſpacia parabolica obſcurius umbrina, Lamellae colore ſingulari ineleganter carneo.

CLASSIS V.

LAMELLIS VIOLACEIS.

GENS I.

PILEO CONCOLORE VIOLACEO.

87. FUNGUS durior, totus amethyſtinus, lamellis craſſioribus.

An *Fungus parvus Amethyſtini coloris, pediculo craſſiori* BUXBAUM. Cat. circa Hal. p. 125.
Fungus minor Amethyſtinus VAILL. p. 67. n. 43.
An *Fungus coeruleus minor pediculo gracili* BUXBAUM. *Cent.* IV. T. XII. f. 1?
An potius *Fungus hirſutus, pediculo craſſo, capitulo parvo, lamellis ſubpurpuraſcentibus* ID. *Cent.* V. *app.* n. 44. Omnino accedit.
An *Fungus pileolo, & pediculo dilutiſſimo purpurei coloris & quaſi rufeſcentis, lamellis vero ſuave purpureis* MICHEL. p. 149. n. 3?
An *Fungus parvus, pileolo rufo ac ſubhirſuto, lamellis dilute putpureis, pediculo intorto fiſtuloſo, & pileoli ſupernae parti concolore* MICHEL. p. 158. n. 2.? Videtur

In ſylvis M. *Pantigenſis* prope *Bernam*, & *Gottingae* frequens.

Totus durus eſt, & ſolidus, & Fungi 74. ſimilis. Pediculus imus craſſior, procerus, fiſtuloſus, ſtriatus. Pileolus non profundus, convexus, exiguus, pro portione pediculi. Lamellae paucae, craſſae. Haec omnia colore pulchre violaceo ſunt, pileus praeterea ſubtili farina adſpergitur, qualis in Prunis eſt. Per aetatem lamellae quidem violaceum colorem diu conſervant, pileus vero, uti omnes etiam aliae violaceae fungi & Coralloidis ſpecies, in albidum elanguet (β).

88. FUNGUS eſculentus bulboſus dilute purpureus MICHELI p. 149. n. 1. T. 49. f. 1.

Fungus totus violaceus exitialis BOCCONE *Muſ. di Fiſica* T. ad p. 301. f. 5.
Fungus major violaceus VAILL. p. 67. n. 45.
Fungus coeruleus major BUXBAUM. *Cent.* IV. T. IX.
Et *Fungus eleganter coeruleus pediculo bulbaſo* Plant. circa Hal. p. 121.
Et *Fungus lividus pediculo bulboſo* BUXBAUM. *Cent.* IV. T. XXII.
β *Amanita pediculo bulbiformi pileo fuſco, lamellis & pediculo obſcure violaceis* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 184.
γ Et *Fungus pileo magno, orbiculari, ſublivido, lamellis albis, pediculo brevi bulbiformi violaceo* DILL. RAI. *Synopſ.* p. 3. n. 13.

Ad ſylvarum margines frequens, *Bernae* & *Gottingae.*

Pediculus primum bulboſus, craſſisſimus, & in ea aetate pediculus araneoſa lanugine ad ambitum pilei revincitur. Paulatim pediculus erigitur, craſſus ſemper, & brevis, geritque pileolum vaſtiſſimum, pedalis fere diametri, convexum. Lamellae frequentes, multorum ordinum. Totus pulchre cyaneus eſt, ſed facile expalleſcit in pallidum, aut fulvum colorem.

89. FUNGUS violaceus pileo latiſſime conico.

An *Fungus dilute purpureus pileolo coniformi, pediculo breviore* BUXBAUM. circa Hal. p. 129. et forte duo proximi, colore diverſi.
An *Amanita parva capite conico, violacei dilutioris coloris* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 181.

STAEH. iconem miſit. *Gottingae* etiam vidi.

Pediculus calami crasſitie. Pileus brevem conum & latum refert, cujus ora ſtriata eſt. Haec omnia cum lamellis violacea ſunt. Sed per aetatem lamellae in terreum colorem ſaepe degenerant, imo vero tota planta ſaepe viſa eſt in colorem album calcarium expalluiſſe.

FUNGVS obſcure violacei coloris BUXBAUM Cat. Plant. circa Hal. p. 124.

An *Fungus parvus Amethyſtini coloris* BUXBAUM. *Cent.* IV. T. VIII. f. 2. Nulli noſtrorum ſatis ſimilis eſt.
An *Fungus totus ſubpurpureus per vetuſtatem ad carneum colorem adcedens, pileolo exſtinctorii forma* MICHEL. p. 150. n. 4.

STAEH. iconem miſit.

Statuta,

Statura, quae prioris, trium fere unciarum. Pileus conicus. Omnia ſature cyanea, fere obſoleto lapidis fiſſilis colore.

91. FUNGUS tener, dilute violaceus, ora ſtriata.
Fungus dilute carneus vel incarnatus VAILL. p. 67. n. 46,

In ſylvis *Bernae* & *Gottingae* frequens.
Stylus fiſtuloſus, & cum tota planta tener, aquoſus. Pileus tenuiſſimus absque carne, planus, ora conſpicue ſtriata. Lamellae paucae, & diſtantes. In vigente planta omnia violacea, facile vero elanguent, in album, cervinum, terreumque colorem.

GENS II.

PILEO CERVINO.

92. FUNGUS coriacei lentoris, cervinus, lamellis violaceis.

In ſylva *Pleſſenſi Gottingae.*
Ambigit inter Fungos & Agaricos, dura, fungoſa, & perenni carne. Pediculus craſſus & valens, cervinus & ochroleucus. Pileus planus concolor. Lamellae in noſtris ſpeciminibus extro verſae, violaceae, breves.

CLASSIS VI.

LAMELLIS PALMEIS, SORDIDE RUFIS, SPADICEIS, ET ADFINIUM COLORUM OBSOLETORUM.

GENS I.

PILEIS CONCOLORIBUS AUT ADFINIUM COLORUM.

93. FUNGUS lamellis fulvis, pileo convexo terreo, anulo fugaci.
An *Fungus lividus alter, pediculo minus bulboſo* BUXBAUM. *Cent.* IV. T. XXIII? Videtur.
Fungus bulboſus, pileolo complanato, lividofuſco, ad oras dilute violaceo, lamellis fulvis, pediculo ſupernae pilei parti concolore, anulo non durabili ornato MICHEL. p. 187. Videtur.
Fnngus ramoſus maximus, pileolo deſuper griſeo, lamellis & lanuginoſo pediculo albis MICHEL. p. 190. T. 79. f. 1. Non niſi colore recedit.

In ſylvis. Bernae cis *Worlauffen.* STAEH. ex ſylva *die Hardt.*
Alias ex una radice ceſpitoſus naſcitur, alias ſimplex. Junior totus livet, tuncque campanulatus pileolus ad pediculum adnectitur araneoſo anulo, cujus veſtigia flocculenta vix unquam penitus evaneſcunt. Craſſus tunc, & brevis pediculus, paulatim excreſcit, cylindricus, terreus. Pileus explanatur paulatim, atque terreo rufoque colore ludit, medio umbone tinctiori. Lamellae rarae, crasſisſimae, colore cinnamomeo. Totus ſiccus eſt. Pollen ſeminalis coerulens. Vide an ſatis ſit diuerſus a violaceo 88.

94. FUNGUS pileolo fornicato, ſuperne & inferne ex rufo fulvo, pediculo albicante, cylindrico, anulo fugaci cincto MICHEL. p. 179.
An *Amanita dura ex fuſco rubens quercina* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 181. & *Syn.* p. 5. n. 23.

Prioris 93. ſatis ſimilis eſt; diverſisſimus tamen.
Pediculus cylindricus, fartus, cinnamei aut fulvi coloris, per aetatem albidus, anulum habet concolorem, inconſtantem, cujus veſtigia ſuperſunt, concolores & perpetui villi. Pileus aliquando campanulatus, plerumque planior, vel totus cinnameus fulvusque, vel ad terram albidus, centro fulvo, vel totus albens ex terreo. Lamellae ſiccae cinnamomeae. Diameter pilei ad quatuor uncias.

95. FUNGUS hemiſphaericus cervinus, lamellis rufis.

Non ſatis certus diſtinguo. Siccus eſt, pediculo farto, albo, ſuperne dilute violaceo: pileo pene hemiſphaerico cervino, ſplendente, Laminae ſimillimae palmei coloris ſunt.

96. FUNGUS pileo plano cervino, ora ſpadicea ſtriata.

Fungi macerati STERBECK. p. 231. n. 93. T. 25. lit. K.

Cum priori 94. multis notis convenit, ſtatura, ratione partium, colore laminarum. Sed pilei ora ſpadicea, aut obſcure leonina, tota ſtriata eſt. Umbo leoninus, ambitus pallidior. An ſatis diverſus a 94.?

97. FUNGUS pileo conico leonini coloris.

An *Fungus noſtras multiplex, pileolo lato, mammoſo* VAILL. p. 66. n. 37.

STAEHELINUS circa *Gundeldingen*.

Pediculus fartus, trium unciarum altitudine, lineis in gyrum contortis ſtriatus. Pileus obtuſe conicus, baſi valde lata. Haec omnia cum ipſis laminis ex leonino terrea.

98. FUNGUS ex luteo ſpadiceus, pileo exiguo, plano, ad oras ſtriato.

Bernae vidi.

Totus fungus concolor cerae crudae colore. Pediculus ſtriis contortis pictus, uti 97. ſplendens. Pileus valde exiguus, intra unciam nempe ad pediculum triuncialem, medius deprimitur. Ora ob lamellas per tenuem carnem pellucentes ſtriata.

GENS. II.

PILEO DIVERSORUM COLORUM.

99. FUNGUS caſtanei coloris lamellis fulvis.

Gottingae aliquoties.

Exiguus eſt. Pediculus biuncialis villoſus, gracilis, albidus. Laminae colore rufo ſive pallente cinnameo. Pileolus alias ex plano umbonatus, alias pulvinatus, caſtanei coloris, ſicca carne.

100. FUNGUS ex caſtaneo & terreo varius, lamellis fulvis.

An *Fungus pileolo radiato, ſive in tenuiſſimas partes tanquam radios, uſque ad centrum ſe dividens, fulvo, inferne lamellis obſcuris, pediculo craſſiori, albo, fiſtuloſo* MICHEL. p. 161. n. 3.

Pediculus ſordide terreus, gracilis. Lamellae confertae, tenues, fulvi aut terrei, & dilute ſpadicei coloris. Pilei cuticula villoſa quaſi aut lacera, & color ſtriatim varius ex leonino aut terreo, & tinctiori colore ſpadiceo.

101. FUNGUS villoſus, cinereus, lamellis lignei coloris.

In ſylva *Heimholz*.

Firmulus & ſiccus. Pediculus uncialis leniter villoſus. Capitulum albidum, villoſum, papilla eminente, magis murina. Lamellae lignei coloris. Diameter pilei vix ſemiuncialis.

102. FUNGUS villoſus aurantius, lamellis obſcure terreis.

An *Fungus eſculentus, pileolo deſuper paleacei coloris, lamellis atro fulvis, pediculo ſupernae parti pilei concolore, anulo fugaci cincto, radice ferme bulboſa* MICHEL. p. 180.

STAEH. *Binningae* ad ſalices iconem miſit.

Magnus Fungus ex fiſſuris putridae arboris exit. Pediculus incurvus, flavus, humilis, villoſus. Lamellae terrei, ſive ſordide ſpadicei coloris. Pileus amplus, ad quatuor uncias, intenſe flavus, villoſus, latiſſime conicus. Anulus fugax in pediculo pingitur.

CLAS-

CLASSIS VII.

LAMELLIS CINEREIS, MURINIS &c.

103. FUNGUS pileolo hemiſphaerico murinus.
Fungus eſculentus ſature cinereus, vel muris domeſtici coloris, farinam recenter molitam redolens, pediculo craſſiore MICHEL. p. 147. n. 1.
An *Fungus laete fuſco colore* VAILL. p. 64. n. 22. Non recedit.

Bernae & Gottingae ſub initia hyemis.
Pediculus brevis, albus, cavus. Pileolus hemiſphaericus, nitente ſericeo villo tectus, cinereus, cum ſpadiceo colore. Lamellae cinereae. Confer cum Fungo 32, a quo fere lamellis differt.

104. FUNGUS pileolo latiſſime conico, murinus.
An *Fungus capitulo mammoſo* VAILL. p. 70. n. 1.
An *Fungus paluſtris fuſcus pileo in medio elevato* BUXBAUM. *Cent.* IV. T. XXIX. Icon accedit.

STAEH. in pratis circa *Gundeldingen;* Gottingae etiam vidi.
Pediculus fiſtuloſus, praealtus, ad ſex uncias, lineis contortis ſtriatus, fiſtuloſus, dilute murini coloris. Pileolus latum conum refert, totus ex terreo murinus, &, ſolo umbone excepto, ſtriatus. Laminae murini coloris.

105. FUNGUS minimus, acaulos fere, griſeus, pileolo fornicato, utrinque ſtriato. MICHEL. p. 166. f. 2.

Exeunte autumno in ligno putreſcente. Pediculus vix uncialis. Capitulum hemiſphaericum, alias ſtriata ora, alias neutiquam. Lamellarum ora ſerrata & albicans. Totus murini coloris eſt.

106. FUNGUS campaniformis, murinus, anulatus.
An *Fungus ſterquilinius, ex albo griſeus, pileolo ſtriato, ac in ſuperficie lacero, vertice nigricante, pediculo cylindrico, albo griſeo, anulo fugaci munito* MICHEL. p. 181. T. 80. f. 3. Figura certe ſimillima eſt.

STAEH. iconem miſit.
Pediculus biuncialis & ultra. Pileus amplus hemiſphaericus, aliquando totus ſquamoſus. Lamellae murinae, non ſine flavo colore miſto. Anulus, ut videtur, conſtans. Vereor, ut ſit ſatis diverſus a Fungo illo multiformi n. 109.

CLASSIS VIII.

LAMELLIS UMBRINIS ET NIGRIS.

107. FUNGUS flavus, anulo fugaci, lamellis ex ſulfureo fuliginoſis.
Fungorum noxiorum gen. 22. ſpec. 2. CLUS. II.
Fungi multi ex uno pede pernicioſi I. BAUHINI 2. *ſpec.* p. 835.
Fungus noſtras, multiplex, pediculo fiſtuloſo VAILL. p. 70. n. 2. Non recedit.
Fungus mediae magnitudinis, pileolo ſuperne e rufo flavicante, lamellis ſubtus ſordide virentibus RAI. *Syn.* III. p. 10. n. 57.
Fungus major-ſubluteus lamellis luridis BUXBAUM. *Cent.* IV. T. IV? Videtur.

Toto anno ad ſepes & in hortis frequens.
Faſciculoſus plerumque naſcitur. Pediculi cavi, dum juniores ſunt, ad ambitum campanulati pileoli araneoſa lanugine revinciuntur, ut anulati videantur, floccos etiam perpetuo retinent. Pileoli, dum juniores, campanulati, paulatim expanduntur, & plani fiunt, ora per aetatem ſtriata. Color in iis ſulfureus, centro ſaturatius flavo. Lamellae coloris ſatis peculiaris ex ſulfureo cum virore umbrini: adultae nigricant, & fuliginoſae fiunt. Saepe totus fuſcus & viſcidus eſt.

108. FUNGUS campaniformis murinus, lamellis umbrinis.
An *Fungus fimetarius, pileolo exſtinctorii forma, leucophaeo, lamellis nigris, pediculo tenuiori, praealto, fiſtuloſo, & ſupernae pileoli parti concolore* MICHEL. p. 157. n. 7.

Fun-

Fungus ſive Amanita parva, utrinque ſtriata, pileolo coniformi, murini coloris DILL. *Cat. Gieſ.*
β. An *Fungus ceſpitoſus, parvus, gracillimus, pileolo campanulato, ex obſcuro fuſco, lamellis nigricantibus, pediculo praetenui, vix lineam craſſo, & ſupernae pileoli parti concolore* MICHELI p. 193.
Fungus multiplex campaniformis colore fuſco VAILL. p. 71. n. 13. T. XII. f. 5. 6.
Fungus digitalis STERBECK. p. 230. n. 92. T. 25. lit. I.
Fungi minores, plurimi ſimul naſcentes, turbinati, exterius cinerei aut ſubfulvi, ſtriis nigricantibus RAI. *Syn.* III. p. 10. n. 53.

In ruderoſis & gramineis ubique frequens.

Duarum ſpecierum videtur, ſed notas diverſitatis evidententes non reperio. Alias [β] nempe ceſpitoſe provenit, tuncque exiguus eſt, vix ad tres uncias, pileolo uncia anguſtiori. Alias [α] ad pedem dimidium erigitur, campanula ampla duas uncias lata, ſolitarius. Pediculus ſemper argute fiſtuloſus, albus, cinereus: pileus campanulatus cinereus, oris velut plicatis. Lamellae primo albae, deinde roſeae, tandem nigerrimae, tuncque pollinem ſpargentes nigrum.

109. FUNGUS tener, papillatus, ſtriatus, griſeus, laminis raris nigerrimis.
Fungor. pernicioſor. gen. III. CLUS. p. CCLXXVII.
Lapis molaris gracilis STERBECK. p. 525. n. 83. T. 21. A.
Fu ngus mit falzen PANCOV. n. 9.
Fungus parvus pileolo plicatili, cinereus, oris crenatis BUXBAUM. *Cent.* II. T. L. f. 2.
Fungus perpuſillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque ſtriato, ſeu flabelli in modum plicatili RAI. *Syn.* III. p. 8. n. 42. I. R. H. &c.
Fungus parvus gracillimus, pileolo griſeo conplanato, centro nonnihil umbilicato & levi, reliqua parti undique ſtriato, lamellis nigricantibus, pediculo albo, line am craſſo, fiſtuloſo MICHEL. p. 169. n. 5. et plures forte alii.
Fungus minimus, totus niger, umbilicatus VAILL. p. 66. n. 39.
Fungus parvus fuliginoſus BUXBAUM. *Cent.* V. T. 48. f. 2.

In ruderoſis, agris macilentis, hortis &c.

Totus tener eſt. Pediculus albus, fiſtuloſus. Pileolus junior conplicatae umbellae ſimilis, conicus, profunde ſulcatus. Umbo dilute ſpadiceus, reliqua pars cinerea. Lamellae atrae. Idem adultior explanatur. Totus ſulcatus eſt, praeter umbonem, tenerrimis lamellis nigris inſtar venarum pileum album perreptantibus.

110. FUNGUS farinoſus, lamellis tenuiſſimis, variabilis.
Apud MICHELIUM aliquoties videtur exſtare ut p. 173. n. 2. p. 178. IV. n. 1. & 2.
Fungus Typhoides VAILL. p. 72. n. 9.
Fungus multiplex ovatus cinereus minor id. ib. n. 10.
Fungus albus ovum referens RAI. *Syn.* p. 5. n. 22. BUXBAUM. *Cent.* IV. T. XXVII.
Fungus non veſcus VII. LOESEL. p. 89.
Fungus bombaceus pernicioſus STEREECK. p. 226. n. 84. T. 24. lit. B.

In ruderoſis hortis & agris ſterilibus frequens, valde multiformis.

Amat gregatim naſci. Pediculi albi, villoſi, juniores toti teguntur pileolo longo, & reducto in ovi ſpeciem. Pileus adultior campaniformis eſt, contractus tamen, farinoſa villoſitate tectus, praeter umbonem totus ſtriatus. Lamellae farinoſae tenerrimae, denſiſſime congeſtae. Haec primo alba ſunt, deinde pileus paulatim ſpadiceo, aut terreo colore fuſcatur, lamellae vero in umbrinum degenerant, tandemque in atramentum diffluunt, & pediculus in aliquot partes diſſilit, qui prius anulo fugaci cinctus fuerat.

111. FUNGUS pileolo ex fulvo ferrugineo & usque ad centrum in plures partes plerumque ſe dividente, lamellis nigricantibus, pediculo tenujori cylindrico, purpuro violaceo diluto, fiſtuloſo MICHEL. p. 164.
Fungorum pernicioſ. gen. XVI. *ſpec.* III. CLUS. p. CCLXXXII.
An *Fungus clypeatus in medio protuberans* VAILL. p. 68. n. 53. Non recedit.
An *Fungus faſciculoſus pileo orbiculari luteſcente, pediculo purpureo* RAI. *Synopſ.* III. p. 10. n. 52.
Fungi multi ex uno pede clypeiformes, lutei I. BAUHIN. II. p. 836. Icon proxime accedit.

STAEH. in horto reperit, & iconem miſit.

Multiplex eſt, pediculis altis, ut videtur cavis, purpuraſcentibus ex albo. Pileoli elegan-

elegantes, media papilla eminente, per ambitum laceri, toti terrei, aut ſpadicei coloris, praeter umbonem ſtriati. Lamellae nigricantes. An ſatis diverſus a n. 109?

CLASSIS IX.

FUNGI MONSTROSI.

111. FUNGUS ex infundibulo ceſpitoſe proveniens.

Fungus ramoſus parvus albus pileis in tubum velut contractis MICHEL. p. 144. T. 79. f. 3. videtur initium hujus fungi eſſe.

Iconem miſit STAEHELINUS.

Communis origo eſt ſemicanalis ſurſum lateſcens, cujus infundibulum, ſive pars latior, tota plicata eſt. Ex ea undique agminatim enaſcuntur funguli, lato pediculo, capitulo exili, nondum a pediculo diſſoluto. Hac omnia albida. Annon deformatio fuerit fungi alicujus?

Ex adverſariis meis, hos, non plurimos, Fungos proferre viſum eſt. Plures, ſed minus certos, collegeram. Inter hos ipſos, ut pauci ſint, multi non ſatis diſtincti eſſe videntur, multorum etiam nomina minus certa. Et non alia pars Botanices difficilius definitur, cum nulla omnino in multis Fungis nota ſit, quae per aetatem, aut caſus varios non fallat. Scriptores unam plerumque aetatem prae oculis habuerunt, alias ſaepe aliis tradiderunt nominibus.

AGARICO-FUNGUS.

AGARICORUM ORDO VII. MICHELI p. 122.

Hae plantae lamellas ſubtus habent, uti Fungi, ſed ſeſſiles ſunt, & absque pediculo, & protruſione mera augentur, uti Agarici.

1. AGARICO-FUNGUS lamellis craſſiſſimis, rigidis.

Vonkhout STERBECK n. 128. p. 162.

An *Agaricus quernus lamellatus coriaceus villoſus* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 191. & *Syn.* III. p. 25. n. 21. Videtur.

An *Agaricum ſquamoſum Juglandibus adnaſcens, totum album, ſuperne villoſum, lamellis inferne cartilagineis* MICHELI p. 123. n. 15. An potius n. 1. aut n. 5. ejusdem ordinis?

An *Agaricus de S. Clou* VAILL. p. 3. T. I. f. I. II? Videtur.

Agaricus villoſus lamellis ſinuoſis & invicem inplexis BUXBAUM. *Cent.* V. T. IV. f. 1. Omnino:

Ubique ad ſiccas arbores frequens, hujus generis maximus. Projectione ſemielliptica enaſcitur, & multiplici ordine ſquamas ſibi incumbentes refert. Facies ſuperior convexa, hirſuta, colore variat. Albam vidi, ochroleucam, purpuraſcentem, viridem, lineatam. Lamellae conſtantius albae ſunt, durae, fere cartilagineae, non, ut in Fungis, parallelae, ſed ramoſae, in inſulas denuo connatae, variis modis. Siccus totus eſt, & immarceſcibilis.

2. AGARICO-FUNGUS levis, mollis, cervinus, lamellis albis.

Ad corticem lignorum dejectorum.

Unciam latus eſt, pediculi effigiem exigit, ſquamae convexitas levis, cervina, lamellae albae, tenues. Totus mollis eſt.

3. AGARICO-FUNGUS ſuperne villoſus, longus & anguſtus.

An *Fungus parvus arboreus villoſus albus inferne lamellatus* RAI. *Syn.* III. p. 25. n. 22.?

An *Agaricum auriculae vel flabelli forma, ſuperne ſubobſcurum, inferne album & lamellatum* MICHEL. p. 123. T. 65. f. 1: Icon accedit.

Agaricus hirſutus nigricans lamellis luteis BUXBAUM. *Cent.* V. T. 6.

Similibus locis & ipſe majuſculus ad tres uncias eminet. Similes ſquamae ſunt ſemiellipticae, durae, ſuperne villoſae, colore albo, ochroleuco, fulvo. Lamellae pallidiores, fulvae etiam, non cartilagineae, ſed modicae craſſitiei, interrupto tamen ordine, neque inter ſe parallelae. Siccus eſt.

4. AGARICO-FUNGUS lamellis bifidis, pulverulentis.
An Agaricus parvus lamellatus pectunculi forma elegans DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 192. *Synopſ.* p. 21. n. 23?
Agaricus imbricatus hirſutus, lamellis violaceis BUXBAUM. *Cent.* V. T. 7. f. 1.
An *Fungus parvus lamellatus pectunculi forma alno adnaſcens* VAILL. p. 70. n. 63. T. X. f. 1?
Non recedit.

Multo minor eſt & ſquamae uncia vix majores. Superna pars albida, in cinereum languet, villoſa tota. Lamellae craſſae, omnes profunde fiſſae, bilabiatae, in ipſa crena pollinem ſeminalem gerunt. Colore ſunt terreo ſubviolaceo.

5. AGARICO-FUNGUS minor, multiplex, ſubaſper.
Synonyma ad priorem [n.3.] excitata, huic ex aequo conveniunt.
Agaricum ceſpitoſum fulvum cochlearis vel ſpathulae forma hirſutum MICH. p. 123. n. 50. T. 65. f. 5.
Agaricum ceſpitoſum, ſordide luteum, cochlearis vel ſpathulae forma glabrum MICH. l. c. n. 19. T. 65. f. 6.
Fungus arboreus albus durus, lamellis inſtar lapidis haematitis BUXBAUM *Cent.* V. T. X. f. 2. huc videtur pertinere.

Vulgatiſſimus ad ligna ſicca, magis multiplex prioribus, integra aliquando Meſenteria refert. Ambigit inter fungos & hanc gentem, & aliquid pediculorum ſimile habet, huc tamen pertinet, cum id ipſum etiam lamellas habeat, quod pro pediculo eſt. Squamarum facies exterior pulchre rufa, aut cinerea, terrea, alba, villoſa aliquando, alias granulis quibusdam aſpera, alias, & in ſenio maxime, levis. Lamellae colore leonino, aut terreo. Squamae vix uncialibus majores ſunt, ſiccae & perennes.

6. AGARICO-FUNGUS minimus, tener, murini coloris.

Ad terram & ad lignum putreſcens reperi aliquoties, exeunte autumno. Minimus omnium ungue non major, ſuperne villoſus, totus tener, & Fungis nihilo durior. Color undique murinus.

7. AGARICO-FUNGUS minimus, tener, albus.
Agaricus lamellatus minimus albus BUXBAUM *Cent.* V. T. 7. f. 3.

Ad lignum putridum. An prima facies n. 2. aut 3? Albiſſimus erat, ſuperne villoſus, tremulus.

FUNGOIDASTER.

MICHELI p. 200. (nempe ORDO I.)

ELVELAE LINNAEI n. 809. aliquae ſpecies.

Fungum imitatur pediculo, capitulo, carne, differt autem, quod lamellis & venis, & aculeis, & poris deſtituatur. Ab *Aſpergillo* & adfinibus differt, quod expanſione filamentoſa careat; a *Sphaerocephalo* vita brevi, & quod corticem diverſum a medulla non habeat; a *Peziza* quod capite ſit convexo.

1. FUNGOIDASTER parvus gelatinoſus, lubricus, pileolo ſubviridi, oris ſubtus repandis, pediculo aureo fiſtuloſo MICHEL. T. 82. f. 2. p. 201.
Fungus gelatinus flavus VAILL. p. 58. T. XIII. f. 7. 8. 9.

In ſylvis ſaepe reperi, ſimillimum iconi MICHELII, tremulum, debilemque. Stylus flaccidus, fere incurvus. Capitulum convexum circa proprium pediculum reflexum, undulatis oris. Flavus eſt, excepto medio pileolo, cui ſordidus color aliquando admiſcetur.

2. FUNGOIDASTER corallinus gelatinoſus.
Fungus non veſcus 32. *aut granuloſus corallinus* LOESEL. *flor. Pruſſ.* p. 69.

Inter muſcos in ſylva, quae ducit ad cacumen montis ſupra *Pantigen.*

Pulchra

Pulchra plantula agminatim naſcitur. Pediculus craſſulus, duas lineas altus, gerit ſphaerulam dimidiae lineae latitudine. Gelatinoſus eſt, neque tamen putreſcit. Chartam colore ſuo corallino tingit.

3. FUNGOIDASTER carnei coloris, gelatinoſus.

An *Fungi parvi globoſi, ex ungue equino putreſcente nati* DILL. *ſyn.* III. p. 13. n. 15. T. I. f. 3.

Diverſus a priori. Humilior eſt, colore pallido ex carneo, neque conſtans. Pediculus imus ventricoſus, ſurſum extenuatur.

4. FUNGOIDASTER nigerrimus pene acaulos.

Sphaerula lucida nigra, fungina; vita ceſpitoſa. In aridam flacciditatem cito mutatur.

AGARICUS.

AGARICI ORDO VIII. MICHELI p. 124.

Hoc proprio nomine definio Fungos ſeſſiles, qui neque lamellati, neque poroſi, neque echinati, neque venoſi ſunt, ſed leves undique, & ſimilares. A *Pezizis* differunt ſola figura expanſa, nullas concavitates intercipiente, quae nota in quibusdam ſpeciebus non nimis evidens eſt.

AGARICI DURIORES, CORIACEI.

1. AGARICUS pedis equini facie I. R. H. RAI. *ſynopſ.* III. p. 22. n. 7. ut videtur.

Ex arborum truncis.

Projectio ſuperius declivis, inferne plana, ut pedem equinum referat. Superna facies villoſa, leonini coloris: inferna albida. Caro dura, filamentoſa. Nihil pororum, aut laminarum.

2. AGARICUS terreſtris, ora undulata, albus, inferne violaceus.

Ad terram in ſylva *Heimholz*.

Squamae congeſtae, & implicatae, undulatae, albae cum flavore. Pars inferior violacea, ora flaveſcente. Diameter ad dimidium pedem.

3. AGARICUS ſquamoſus, coriaceus, ſuperne hirſutus, inferne tonſus & variorum colorum.

Lignoſus aureus querci Fungus STERBECK. p. 245. n. 116. Omnino videtur.
Fungus arboreus villoſus, inferne planus RAI. *hiſt. plant.* III. p. 22.
Agaricus villoſus tenuis inferne levis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 193. *Synopſ.* RAI. p. 21. n. 2.
Agaricum ſquamoſum & lichenoſum, membranaceum, ſuperne hirſutum & variegatum, inferne ſubobſcurum, & inſtar ſericei villi nitens MICHELI p. 124. n. 8. & forte etiam n. 7.

Ad ligna emarcida frequens.

Late patentes auriculae varie intortae & duplicatae, longa ſaepe ſerie prodeunt; carne coriacea, fere membranae craſſitie. Facies inferior brevi ſericea pube nitet, & ad ortum conplicatur in venarum ſimilitudinem. Superior plerumque villoſa. Colores mire varii. Ecce aliquas varietates

α. Superne hirſutus, totus flavus.
β. Totus fuſcus.
γ. Superne albicans & hirſutus, inferne carneus.
δ. Superne albicans & hirſutus, inferne purpureus.
ε. Superne hirſutus & albicans, inferne ex violaceo fuſcus.
ϛ. Superne albicans & hirſutus, inferne fuſcus.
ζ. Superne varius, inferne ex violaceo fuſcus.

AGARICI GELATINOSI AUT TREMULI.

4. AGARICUS ſuperne villoſus & verſicolor, inferne corrugatus & violaceus.

Agaricum ſquamoſum & lichenoſum, ſubſtantia gelatinoſa, ſuperne variegatum & villoſum, inferne primum violaceum, poſtea griſeum, & meſenterii inſtar corrugatum MICHELI p. 124. n. 5. T. 66. f. 4.
Agaricus meſentericus violacei coloris DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 194. *Synopſ.* p. 22. n. 4. BUXBAUM *plant. Hal.* p. 9.

STAEH. miſit. *Gottingae* etiam naſcitur.
Squamis ex ligno areſcente ptodit multiplicibus, dimidii pedis diametro, criſpis & intricatis. Superior & convexa facies varia eſt, arcubus concentricis diverſi coloribus picta, quorum alii longiori villo hirſuti ſunt, alii breviſſima ſericea pube nitent. Colores mire varii. Vidi ſucceſſiſſe ſibi viridem, cinereum, nigrum, glaucum, nigerrimum, cinereum, nigricantem, albidum, cinereos varios, albidum, fulvum, album, cinnabarinum. Alias albidus color ſolus adeſt, alias ſpadiceus &c. Inferior facies prope originem ex ligno varie conplicatur in juga, qualia in Pezizis frequentia ſunt, caeterum glabra, colore violaceo vel ſpadiceo, tenerrimo villo, quaſi polline adſperſa. Tota planta tremula eſt, ejusdem fere carnis, quae Pezizarum.

5. AGARICUS auriculae forma, ſericeus, e cinereo viridis.
Fungus ad Sambucum TRAG. p. 941.
Fungor. pernicioſor. gen. I. CLUS. p. CCLXXVI.
Agaricum auriculae forma MICHELI p. 124. n. 1. T. 66. f. 1.
Peziza auriculam referens DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 195. & *Synopſ.* p. 18. n. 5.

Ad vetuſtas arbores, ſambucos maxime, pene ubique. Projectiones criſpae, rugoſae, plicatae, non ſine ſimilitudine auriculae humanae. Facies ſuperior tota villo ex cinereo viridi breviſſimo nitet. Facies inferior obſcurior & levior eſt. Utuntur ad Gargariſmos, ad oculorum catarrhos ſimplices, infuſo hujus fungi, forte non absque periculo. HOFM. *Del. Altd.*

6. AGARICUS ſcuti forma, obſcure flavus, gelatinoſus.

Ad ramos arborum plures & congeſtos vidi. STAEH. etiam iconem miſit.
Pediculi aliquando rudimentum adeſt, alias ſeſſilis eſt. Figura ſcutum refert, orbiculare, convexum, lineis pictum, margine aliquando inciſo, diametri intra unciam. Color ex flavo ſpadiceus. Caro tota gelatinoſa, tremula.

7. AGARICUS molliſſimus, leoninus, ſuperne tuberculoſus.
Agaricum gelatinoſum & ceſpitoſum, infundibulum dimidiatum referens, ſordide aureum MICHEL. p. 124. n. 4.
Fungi Juniperini Martii HOFMAN. *delic. Altd.*
Annon *Agaricus luteus viſcidus mollis* BUXBAUM *Cent.* V. T. 2. f. 2.

Ad juniperos frequens. Supra *Dornach*, in valle *Emmia*, & ſupra *Biennam*, prima aeſtate.
Figura utcunque auriculae. Convexa facies tuberculis aſpera, inferior levis. Color undique leoninus, ſive ſordide aurantius. Caro gelatinoſa, ſed mollis, & pene diffluens.
Horum aquam ad oculorum mala & paralyſin ex arthritide laudant v. g. ETTMÜLLER. BERNIZ. in E. N. C. *Dec.* I. *Append.* ad an. 6. 7.

8. AGARICUS membranaceus, ſinuoſus, ſubſtantiae gelatinae. DILL. *Syn.* III. p. 21. n. 3. BUXBAUM *Plant. Hal.* p. 9.
Fungus Meſentericus STERBECK. p. 259. n. 124.
Noſtoc luteum meſenterii forma VAILL. T. XIV. f. 4. & *flavicans arboribus innaſcens* p. 144. n. 4.
Agaricum gelatinoſum membranaceum, aureum, ſinuatum & criſpum MICH. p. 124. n. 3.

Pulchra planta ad ligna emortua non infrequens eſt.
Radix ex ligno prodeuns colore ſaturiori tincta, & quaſi veriſſimo adipe perfuſa. Inde in plicas exit multiplices, mirabiles, meſenterii ſimiles, ſed copioſiores, & perpetuis jugis & interceptis depreſſionibus alternis ludit. Brevis in eo villus eſt. Caro gelatinoſa, tremula. Color in juniori albus, deinde luteus, porro leoninus & obſcurior.

AGA-

AGARICI ANOMALI.

9. AGARICUS nigricans oris fimbriatis.
Agaricus ſericeus fuſcus VAILL. p. 3. T. I. f. 4.
Agaricus luteus clypeiformis transfixus PLUMIER *Foug. d'Amer.* p. 145. T. 168. eximie ſimilis eſt.
Agaricus poroſus flabellum referens BUXBAUM. Hal. p. 9. Icon etiam accedit.

Legi circum natum ramis fagi junioribus, eosque longo ordine ſequentem. Series ſunt teniarum in arcus, & circulos flexarum, quarum exterior ambitus in lacinias frequentes & graciles finditur, uti ſolent faſciculi ſerici [Quaſten]. Facies convexa tuberculis inaequabilis, inferior villoſa eſt. Color ſpadiceus & pene niger, ſordidus.

10. AGARICUS cruſtaceus, varie laciniatus, albus, ex humo effloreſcens.

Gottingae ad orbitas viarum ſylvae *Heimholz*.
Latis cruſtis humum obducit, quae ipſas etiam terrae rimas ſubeunt. Cruſta varie Lichenis inſtar laciniata, etiam cornua longosque aculeos paſſim erigit. Caro tenax eſt, Lichenibus propior, ad quos eodem jure referri poteſt. Color calcarius. Recens inodorus eſt, per aetatem faetet inſtar humani ſtercoris.

11. AGARICUS laciniis laciniatis, coriaceus, albiſſimus, graminibus circumnaſcus.
Agaricum lichenoſum album eleganter laciniatum brumali tempore inter humum & putrida arboris folia late ſe diffundit & creſcit MICHEL. p. 125. n. 15. T. 66. f. 5.

A priori modice differt. Convenit albo colore, habitu anguſte multifido, lobis erectis & laciniatis, coriacea natura, quae minime in putredinem reſolvitur. Differt, quod non in nuda humo continuus, ſed interruptus circumnaſcatur graminibus, neque exſiccatus tetrum induat faecorem.

12. AGARICUS villoſus, laciniatus, graminibus circumnaſcens.

Plantulis & gramini circumnaſcitur, in lobos informes diviſus, amplus & pedalis. Convexitas loborum villoſa eſt. Color ex albo ſubluteus.

13. AGARICUS ſebaceus, undulatus, lapidis ſtalactitis ſimilitudine.

Eadem ratione graminibus & Prunellae circumnaſcebatur Septembri M., ſed fabrica concinna, tuberculoſa, ſtalactiti lapidi ſimillima. Color ochroleucus, natura mollis, qualis in Pezizis eſt.

14. AGARICUS ſebaceus, undulatus, ex albo ſpadiceus.

In ligno putreſcente reperi olim, & hic Gottingae, cruſtaceas latas expanſiones, figura quaſi ſebi effuſi in juga & grana coacti, & eadem fere ſebi duritie, colore albo, cum ſpadiceo & livido miſto. Faetet acriter.

15. AGARICUS cruſtaceus, reſinoſus, flavus.
An *Agaricum Lichenis facie aureum* MICH. p. 124. n. 11?
Fungus non veſcus XXX. LOESEL. p. 96.

Bernae ad arborum putreſcentium cortices. STAEH. etiam iconem miſit ex ſylva *Bruderholz*.
Similis effuſis lacrumis Galbani, adfinisve gummi, ſed tenax & vegetabilis. Varie contortus eſt, & tuberculoſus, colore aurantio.

PLANTAE

PLANTAE APETALAE STAMINIBUS CONSPICUIS DESTITUTAE.

CLASSIS II.

QUIBUS FLORUM ET SEMINUM ANALOGA CORPUSCULA SUNT.

LINKIA.

MICH. p. 126.

NOSTOC TOURNEF. VAILL. GEOFROI *Memoir. de l'Acad. des Scienc. 1708. p. 293.* REAUMUR. *ib. 1722. p. 165. ſeqq.*

Adeo adfinis eſt Lichenibus gelatinoſis, ſive ordini XVI. MICH. ut forte rectius cum ipſis relinquatur. Semina enim, ex analogia, videntur immatura eſſe ſcutula, ut fere ſola ſuperficierum aequalitate differant, cum nihil neque inferius, neque ſuperius, in his plantis reperiatur.

1. LINKIA terreſtris gelatinoſa, membranacea, vulgatiſſima, ex pallido & vireſcente fulva MICH. p. 126. T. 6. 7. f. 1.
Lichen humiditate intumeſcens, ſiccitate evaneſcens MERRET. *pin. rer. brit.* p. 71.
Muſcus fugax membranaceus pinguis MAGNOL. *Bot. Monſp.* p. 180. H. R. M. GAR. &c.
Lichen gelatinoſus fugax major RUPP. p. 299.
Byſſus gelatinoſa fugax terreſtris LINN. *flor. Lapon.* n. 531.

Nihil vulgatius in gramineis, vere autem & autumno magis abundat. Initia intra terram ſaepe reperi, gelatinam viridiſſimam triquetram, hedris excavatis. Tales plurimae junctae latis cruſtis inter muſcos & gramina terrae innatant, plicatis, undulatis, inteſtinorum forma. In plicis ſemina, aut glebulae concolores frequenti ordine reperiuntur, & ſatae proveniunt (REAVMVR.) Siccitate citiſſime in membranam contrahitur, & exareſcit: pluvia, aut infuſione in aquam, ſubito in ſolidum corpus intumeſcit. Ha mutationes tum in gelatinoſis Lichenibus evidentes ſunt, tum in aliis, ſed in Linkia velociſſimae.

Deſtillata dat volatilia principia, & alcalina, ſponteque putreſcit GEOFROI. Poſt fermentationem trimeſtrem deſtillata aqua ſanat dolores articulares BARTHOLUTI apud MARSIGLIUM *de Fung.* p. 104. CNOEFFEL. E. N. C. *Cent.* I. *Obſ.* 67. *App.* p. 184. 185. Anodyna eſt, & vulneraria GEOFROI.

2. LINKIA paluſtris, gelatinoſa, ſaxis adnaſcens, ex obſcuro fulva & concava, veſicam referens MICHELI l. cit. T. 67. f. 2

D. HUBER aquae innatantem reperit, in foſſis inter *Ragaz* & *Sargans.*

3. LINKIA paluſtris inteſtini forma tubuloſa.
Ulva marina tubuloſa inteſtinorum figuram referens DILL. *Syn.* III. p. 62. n. 4.
Fucus tubuloſus inteſtinorum forma I. R. H. VAILL. &c.

Gottingae frequentiſſima verno tempore in foſſis.

Fragilis membrana formatur in excavatam tubuli figuram, variabili diametro, a linea ad multas uncias. Tales tubuli plurimi contexti inteſtinorum volumen referunt, manifeſta cum prioribus LINKIIS adfinitate. Saepe tota criſpatur, & in rugas colligitur.

LICH-

LICHENES.

LICHEN MICHELI *nov. Plant. gen.* p. 73. LINNAEI *Char. nat.* n. 797.

LICHENOIDES DILLENII *Cat. Gieſſ.* p. 201. & *Synopſ.* RAIAN. III. p. 64.

Generis ampliſſimi conmunem definitionem non reperio. Nota nulla ſubpetit, quam aliquae plantae non excludant. Sunt qui effloreſcente ſemine carent, multi ſcutellis deſtituuntur, multi cauliculos & folia nulla diſtinguunt, duri alii, alii coriacei, alii friabiles, alii gelatinoſi ſunt. In univerſum tamen Lichen a fungino genere partibus floralibus a ſemine diſtinctis, a genere Muſcorum vero differt, quod nulla membranacea capſula flores includat. Inter Lichenes vero non ſatis evidentia ſigna reperio, ex quibus diſtincta genera conſtituam. Ita *pyxidati* Lichenes in *Coralloideos*, ita Pulmonarii hinc quidem in *ſcutatos non cruſtaceos*, inde in *cruſtaceos non ſcutatos* degenerant. Quare, in meo maxime opere, nihil innovandum cenſui, atque, communi conſervato nomine, ordines tantum ex facie externa conſtitui.

ORDO I.

LICHENES CORNICULATI & PYXIDATI.

ORDINES MICHELI VII. VIII. IX. X.

Certiſſimum eſt, plerasque plantas hujus ordinis eſſe diverſas aetates & degenerationes ejusdem Lichenis. Omnibus cruſta foliacea communis eſt, ſicca, fragilis, foliolis rotundis, criſpis, ſquamatim ſaepe ſe contingentibus, nulla caulium evidente diſtinctione. Ex ea cruſta prodeunt cornicula conica, cava, polline plena. Ea alias finduntur in ramoſa cornua, quae generatio incipit *Coralloideorum* Lichenum familiam; alias in apice intumeſcit, excavatur fiſſus mucro, & in infundibulum deprimitur, quem altius labrum circumdat; ita *pyxidati* Lichenes fiunt. Eos porro aetas facit *proliferos*, ſerratos, ramoſos, morbus vero, aut degeneratio aliqua ſucci alibilis, fungis ornat carneis, coccineis, nigris, verrucisve variorum generum. Donec & ipſi jam exſucci findantur, acetabula in ramos fiant, folioſos, aut non folioſos, atque ita ad *Coralloideos* Lichenes oriatur progreſſio. Ex ea, ſaepiſſime iterata, obſervatione per aetates Lichenes meos diſpoſui, non quod ipſa ſpecifica diverſitate, & ſemine, diverſi ſint, ſed quod & facies eos, & communis ſcriptorum botanicorum conſuetudo diſtinguat. Vide tamen nobiscum ſentientem BUXBAUMIUM *Cent. plant. rar.* II. p. 13.

1. LICHEN ex albo ſubcinereus, proboſcideus & corniculatus, minor, ut plurimum non ramoſus MICHEL. O. VII. p. 81. n. 14.

Lichenis *pyxidati* hae primae ſunt origines. Cruſta, qualis in vulgatiſſimo, hinc viridis, inde alba, tenuiter inciſa. Cornicula acuta, linearum 4. & 6. altitudine.

2. LICHEN eleganter ſulfureus, proboſcideus & corniculatus, ut plurimum non ramoſus.

In ſubalpinis verſus *Zweylütſchinen* ad ligna putrida. Colore cruſtae & corniculorum differt a Lichene 1.

3. LICHEN cinereus proboſcideus & corniculatus, ut plurimum non ramoſus MICHEL. p. 81. n. 12.

Lichen tubulatus MERRET. *pin. rer. brit.* p. 72.
Muſcus fiſtuloſus corniculatus BARREL. *Obſ. plant.* 1286. & 1277. f. 1. bene.
Lichen pyxidatus cornu ſimplici RUPP. *flor. Jen.* p. 299. qui varietatem eſſe veriſſime perſpexit
Lichenoides tubuloſum cinereum non ramoſum DILLEN. *Syn.* III. p. 68. n. 27.

Vulgatiſſimus in humo & arborum ſemiputridis truncis. A Lichene 1. magnitudine & aetate differt. Cornua uncialia, alia clauſo apice, alia fiſſo, & pollinem

nem fundente, alia intumeſcente, in clavae ſpeciem. Solent autem alba eſſe, & molli quaſi farinaceo polline tegi.

4. LICHEN albus, proboſcideus, & corniculatus, plerumque non ramoſus, proboſcidum oris coccineis MICHEL. p. 87. n. 13.

Inter meos Lichenes reperio.
Humilis eſt, intra unciam, cornicula ſaepe bifida, eorumque fiſſus apex incruſtatur fungoſo, & ruberrimo labro.

5. LICHEN corniculatus verrucoſus racemoſus.

In ſylva *Kohlholz*, quae milliari Germanico a *Berna* diſtat.
Eſt degeneratio Lichenis 3. obducti undique verrucis fuſcis, partim ſimplicibus, partim racemoſis.

6. LICHEN corniculatus omnium maximus.
Lichenoidis 27. varietas praelonga in M. Walliae SHER. apud RAI. *Synopſ.* p. 68. Icon vero excitata noſtro longe minor eſt.
Lichen caule ſimplici, apice acuto, aut calyce turbinato terminato LINN. 433. T. XI. f. 5.

In ſubalpinis circa *Interlaken.*
Cornu cavum trium, quatuor & ultra pollicum altitudine. Color obſcure ex flavo viridis. Idem degenerat in ramoſam faciem, & acetabulis ludit proliferis.

7. LICHEN tubuloſus verrucoſus ex obſcuro virore flaveſcens MICHELI p. 81. n. 16. SCHEUCHZER. *It.* II. p. 136. n. 56.

Uti quintus a ſecundo, ita hic Lichen a ſexto differt.

8. LICHEN tubuloſus nivei fere candoris, ramoſus & non ramoſus, apicibus recurvis, acutis MICHELI p. 81. n. 17.
Lichen tubulatus nivei fere candoris ramoſus apicibus recurvis acutis SCHEUCHZ. *It.* II. p. 137. n. 58.
In Alpinis.
A 3. parum differt, ſed rarius in acetabula mutatur. Frequentius finditur, ut ramoſus & palmatus videatur.

9. LICHEN tubuloſus pyxidatus cinereus.
α. *Lichen pyxidatus minor* VAILL. p. 115. T. XXI. f. 6. MICHELI T. 41. non vero nomen.
Muſcus pyxioides ſaxatilis C. B. *Prodr.* p. 152. &c.
β. *Lichen pyxidatus major* I. R. H. T. 325. D. VAILL. l. c. f. 8. MICHELI p. 82. nomen, non autem icon.

Talem habeo, duas uncias altum.
Unius plantae duae varietates, unde unica icon eſt apud veteres CAMERARIUM (p. 783.) LOBELIUM II. 267. PANCOVIUM, MAGNOLIUM, & alios.
Frequens eſt in terra humida, arborum truncis, ſaxiſque ipſarum Alpium.
Hoc in ſtadio corniculum (n. 3.) ita expanſum eſt, ut ſupremus apex dilatatus inſtar ſcyphi cavus ſit, ima vero pars cava, & immutabilis maneat. Undique polline albo obducitur. Ora ſuperior integra & levis eſt.

10. LICHEN pyxidatus major verrucoſus.
Muſco fungus pyxidatus muralis major & rugoſior H. OXON. III. p. 632. n. 2. PLUKN. *Amalth.* p. 149.
Lichen pyxidatus major rugoſus PETIV. *Muſ.* n. 12. VAILL. T. XXI. f. 7. non bene.

Inter meos ſatis frequentem reperio.
Acetabula lata ad ſex lineas, intus albicantibus verrucis obſita, quae ita augentur, ut totum lichenem intus, & extus obducant. Cruſta folioſa terrea etiam & decolor & durior eſt.

11. LICHEN tubulatus, albus, ut plurimum non ramoſus, ſcaber, receptaculis florum eleganter rufis, criſpis & confertis MICHEL. p. 83. n. 4.

Muſcus

Muſcus alpinus capitulis verrucoſis rubentibus non deſcriptus WAGNER. p. 281. Aut hic eſt aut prolifer ſimillimus hujus.
Muſcus in ericetis proveniens LOESEL. ic. II. p. 243. huc revocatur a MICHELIO. Verum is omnino *Sphagnum* eſt, cum *Gnaphalio* conparetur in editione Teutonica.

Eſt deformatio minoris varietatis Lichenis 9. Undique nempe circa ſuprema acetabula effloreſcunt agmina verrucarum, ſubrubella, cum aliqua braſſicae cauliflorae ſimilitudine. In iis verrucis lentis ope puncta atrorubra copioſa diſtinguuntur, rudimenta quaſi receptaculorum, ut vocat MICHELIUS, florum, qualia ſunt in Coralloideis Lichenibus.

12. LICHEN pyxidatus, verrucoſus, oris carnoſis tumentibus & fuſcis.
& LICHEN pyxidatus verrucoſus, oris carnoſis tumentibus & rubellis.
Lichen pyxidatus major acetabulo fimbriato & tuberculoſo VAILL. T. XI. f. 11.

Sunt varietates alpinae Lichenis 11.
Huc *Lichen pyxidatus acetabulo fimbriato & tuberculoſo* VAILL. T. XXI. f. 10.

13. LICHEN pyxidatus marginibus ſerratis.
Muſco fungus pyxidatus gracilior & levis calycibus ſerratis PLUKNET. *Amalth.* p. 149.
Lichen non ramoſus acetabulis fimbriatis MICHEL. p. 83. n. 13. T. XLI. f. 5.
Lichenoides tubuloſum & pyxidatum marginibus ſerratis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *Syn.* RAI. III. p. 69. n. 30.

Lichen 9. paulo vetuſtior findit labrum acetabuli, ut undique ad modum ſerrae inciſum ſit. Denticulos ſerrae plerumque coronant globuli, aut ſeſſiles, aut pediculati, ut totus circulus eminentis labri coronam Comitis referat.

14. LICHEN pyxidatus acetabulorum oris coccineis & tumentibus.
Lichen circa Andersbergam &c. THAL. p. 73. capitulis miniati coloris.
Lichen pyxidatus rugoſus prolifer & non prolifer, acetabulorum oris coccineis & tumentibus MICHEL. O. VIII. n. 3. cum 17.

Bernae ad ligna putreſcentia.
Serratus margo, ut in 13. ſed globulorum loco funguli majores, etiam lenticulae aequales, coriacei, laetiſſime cinnabarini, ora acetabuli innaſcuntur.

15. LICHEN tubulatus, pyxidatus, prolifer.
Lichen pyxidatus prolifer I. R. H. VAILL. T. XXI. f. 5.
Lichen caule ſimplici, calyce turbinato, centro ſimpliciter prolifero LINN. *Lap.* 431.

Prima haec varietas levis eſt, & ex 9. naſcitur, uti Lichen nonus ex 1. & 3. Caeterum rarius reperitur, raro enim viviparus fit Lichen prius, quam margines ſerrati ſint. Adſurgit nempe ex aliqua parte tumentis orae acetabuli nova pyxis, matri ſimilis, non ſine ſororibus. Hae ſoboles & ipſae foecundae pariunt nova acetabula, ut ad quartam usque contignationem ſibi inſideant pyxides.

16. LICHEN pyxidatus, prolifer, marginibus ſerratis.
Muſcus pyxioides BARREL. ic. 1278. n. 11.
Muſcofungus pyxidatus calice altero alteri innato, „apicibus nonnunquam coccineis„ MORIS III. p. 632. n. 4. S. XV. T. VII. f. 4.
Lichen pyxidatus ramoſus & prolifer receptaculis florum rufeſcentibus MICHEL. p. 82. T. XLI. f. 7.
Et *Lichen pyxidatus Endiviae folio* &c. p. 82. n. 10. T. XLII. f. P. P.
Et *Lichen pyxidatus ramoſus & prolifer medius* id. n. 8. ut videtur.

Altera varietas & vulgatiſſima, naſcitur ex Lichene 13. uti Lichen 16. ex *nono*. Saepe mira foecunditate luxuriat, tum ſororum numero, tum generationum.

17. LICHEN pyxidatus prolifer acetabulorum oris coccineis & tumentibus.
Muſcus pyxioides labellis ſaturate croceis BOCCON. *Muſ. di Piante* p. 142. T. 104.
Muſcofungus pyxidatus calyce altero alteri innato apicibus nonnunquam coccineis HIST. OX. l. c.
Lichen pyxidatus acetabulorum oris coccineis & tumentibus I. R. H. VAILL. T. XXI. f. 4.
Muſcus multiformiter pyxidatus acetabulis coccineis PETIV. n. 73.
Lichen pyxidatus rugoſus, prolifer, & non prolifer, acetabulorum oris coccineis & tumentibus MICHEL. p. 82. n. 3. T. XLI. f. 3.

Lichen pyxidatus prolifer acetabulis rudibus & minus cavis receptaculis florum coccineis MICHEL. *ib.* n. 4.

L. (forte) *pyxidatus acetabulorum oris coccineis non tumentibus* SCHEUCHZ. *It.* II. p. 136.

Paſſim & in Hercynia quidem ſylva alpibusque frequentior. Differt a priori 16. uti Lichen 14. a 13.

18. LICHEN pyxidatus acetabulorum oris fuſcis & tumentibus I. R. H. VAILL. MICH. &c.

Lichen circa Andersbergam THAL. p. 73. capitulis atris.

Lichenoides tubuloſum pyxidatum tuberculis fuſconigris, proliferum DILL. *Syn.* III. p. 69. n. 34.

Solo colore differt a priori 17. Is in juniori pallide carneus eſt, in adulto fuſcus.

19. LICHEN pyxidatus prolifer verrucoſus oris tumentibus & nigris.

Muſcus cornucopioides criſtatus BOCCON. *Muſ. di Piante* T. 107. & T. 8. p. 21.

Totus obducitur verrucis & foliis, fungosque per oras majores educit, congener Licheni 12. ſed major & prolifer.

20. LICHEN pyxidatus teres acetabulis minoribus repandis I. R. H. VAILL. p. 115. MICHELI O. VII. n 2. p. 80. T. XLI. f. 2.

Eſt *pyxidati* adultior & ramoſa aetas.

Cruſta & acetabulorum natura eadem. Sed longiora ſunt, & fere cylindrica, cavitate acetabuli fere deleta. Tum vero labrum dilatatum incipit findi, ramosque minari.

21. LICHEN pyxidatus & corniculatus prolifer SCHEUCHZ. *It. Alp.* I. p. 42. T. V. f. 3.

L. pyxidatus & corniculatus prolifer e viridi obſolete luteſcens MICHEL. p. 80. O. VII. n. 1. T. XLI. f. 1.

Eadem eſt in Lichene n. 6. aetas, quae in vulgatiſſimo efficit Lichenem 20.

22. LICHEN pyxidatus & corniculatus, albidus, minor & gracilior MICHEL. O. VII. n. 7. p. 83.

Muſcus corniculatus TABERN. p. 809. I. B. III. p. 767. PANCOV. ic. 16.

Coralloides cornua cervi referens corniculis brevioribus I. R. H. quem ad diverſiſſimam plantam refert MICHELIUS.

Lichenoides tubuloſum cinereum, minus cruſtaceum minuſque ramoſum DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 203. *ſyn.* RAI. III. p. 67. n. 17.

Origo ſimillima corniculato vulgari 3. ſed non omnes plantae in acetabula intumeſcunt, earumque plurimae cornua ſua findunt in duos tresve & breves ramos.

23. LICHEN pyxidatus cinereus, anguſtior & elatior corniculis longioribus MICH. T. XLI. f. 3. O. VII. n. 6. p. 83.

Muſcofungus montanus corniculatus HIST. OX. III. p. 632. n. 1. T. VII. f. 1. VAILL. T. XXVI. f. 7.

Lichenoides tubuloſum cinereum ramoſius & cruſtaceum DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 203. *ſynopſ.* RAI. p. 67. n. 18.

Similis priori 22. & forte idem, ſed durior eſt, longitudine cornuum ſuperat, quae biuncialis eſt, & plurima palmatim in ambitum effert. Ad ſeptentrionale latus ſylvulae *Burgdorf-Hölzlein* uberrime.

24. LICHEN tubuloſus & verrucoſus ex obſcuro virore flaveſcens, prolifer.

In *Creux du Vent.* Habet ſe ad Lichenem ſextum, uti Lichen 23. ad Lichenem 3. Ampliſſimus, adeoque & ramis inſigniſſimis palmatus eſt.

Cum per hos Lichenes *Pyxidati* conjungantur *Coralloideis*, valde certe incommode cogimur intermiſcere varietates quasdam & adfinitates Pyxidati, quae continuitatem interrumpunt degenerationum. Nam & ipſae, ſed alia via, derivantur a Pyxidatis, & claſſem Coralloideorum inchoant.

25. LICHEN minimus cruſta pyxidati vulgaris, capitulo fungiformi, nigro, ſaepe ramoſo.

Lichen minimus terreſtris, foliis perexiguis, receptaculum florum fuſcis MICHEL. p. 84. O. X. n. 5. T. 42. f. 2.

In ſylva *der Sedelbach*, fere milliaris Germanici diſtantia a Berna.
Loco acetabulorum, ex cruſta glauca, ſimillima expanſioni Lichenis vulgatiſſimi, prodeunt cauliculi breviſſimi quatuor linearum altitudine, alias ſimplices, alias ramoſi, ſed breviſſimis ramulis. Extremas partes cauliculorum terminant magnae fungoſae nigraeque ſpongiolae.

26. LICHEN minimus, cruſta pyxidati vulgaris, corniculo breviſſime ramoſo, terminato fungulis rufis omnium minimis.

In eadem ſylva, in via cooperta, ubi *Lunularia* provenit, ducente ad ſtagnum.
Expanſio cruſtacea a vulgari non differt, ſed cornicula albiſſima projiciunt ramulos acutiſſimos, linea breviores, terminatos rubro florum receptaculo, ad lentem viſibili. Eſt prima, & minima, origo Coralloideorum Lichenum.

27. LICHEN minimus, cruſta tota verrucoſa, cauliculis in fungulos fuſcos terminatis, latioribus, indiviſis.

Verſus *Zweylütſchinen* M. Februario in dejectis lignis.
Cruſta penitus verrucoſa, qualis eſt in *botryoide* SCHEVCHZERI, ut vix agnoſcas vere ramoſum & folioſum eſſe. Cauliculi corniculis latiores, neque tamen pyxidati, verrucoſi, non ramoſi, in fungulos terminantur. A 28. & 29. differt cauliculis craſſis, non ramoſis.

28. LICHEN minimus, cruſta tota verrucoſa, cauliculis ramoſis, in fungulos fuſcos terminatis.

Ligno putrido innaſcebatur, in ſylvula, quae ducit ad *Mercklingen*.
Tota cruſta terrei coloris & verrucoſa, uti 27. Craſſuli cauliculi alti 2. & 4. lineas, & ipſi verrucoſi, palmati, quovis breviſſimo ramulo terminato in conſpicuum, ſature fuſcum, fungulum.

29. LICHEN minimus, cruſta verrucoſa, cauliculis ramoſis, in fungulos fuſcos terminatis.
An *Lichen minimus terreſtris, foliis perexiguis, receptaculis florum ruſeſcentibus* MICHEL. O. X. n. 4. T. 42. f. 21? Certe proximus eſt.

In arboribus dejectis vallis *Grindelwaldenſis* M. Februario.
Cruſta partim ſimilis expanſioni pyxidati Lichenis, partim verrucis obſita. Cauliculi trium quatuorve linearum, albi, leves, palmati, fiſſi in aliquot latos ramos, terminatos magnis fungulis, primo obſolete rubellis, deinde fuſcis. A Lichene 25. differt verrucis, cauliculo magis ramoſo; a 27. cruſta minus verrucoſa, cauliculis levibus & niveis.

ORDO II.

LICHENES CORALLOIDEI. ORD. MICHELI VI.

His cruſta priorum eſt, ramoſus habitus teresque. Plerique florum loco ornantur convexis fungoſis excreſcentiis ramulos ultimos terminantibus.

30. LICHEN pyxidatus ramoſus acetabulis fimbriatis I. R. H. MICHEL. p. 81. O. VII. n. 10.
Muſcofungus gracilior ramoſus calycibus ferratis HIST. OX. III. p. 632. S. XV. T. 7. f. 6.
Lichenoides pyxidatum cinereum elatius ramulis pyxidatim deſinentibus DILLEN. & *ſynopſ.* RAI AN. p. 69. n. 32.
Huc etiam videtur pertinere *L. pyxidatus & corniculatus ramoſus Alpinus ex fuſco cinereus, pyxidulis crenatis* MICHEL. O. VII. n. 9, T. XLI. f. 5.

In ſubalpinis circa *Interlachen*.
Hic Lichen eſt pyxidatorum proliferorum ultimus, primus vero Coralloideorum. Cruſta lichenis pyxidati eſt, acetabula etiam educit, ſed informia, & co-

 ronata

ronata apicibus in rubro fuſcos fungulos terminatis. Verum & ex acetabulis, & ex caule praeter acetabula, adſcendunt alii cauliculi ramoſi, Coralloidum ſimiles, quorum ultimi fines ſimiliter ad acutiſſimos angulos ſinduntur in breviſſimos ſurculos, fungoſis, convexis, tuberculis fuſcis terminatos. Totus albus eſt, & farina conſpergitur.

31. LICHEN coralloides tubuloſus, cinereus, minor, parum ramoſus, receptaculis florum coccineis MICHEL. O. VI. n. 15. p. 80.

Muſcus coralloides apicibus coccineis RAI. *Catal. ſtirp. Brit.* p. 297. *hiſt.* 1. p. 113. PLUKN. &c.

Lichenoides coralliforme apicibus coccineis DILLEN. RAI. *ſynopſ.* p. 68. n. 24.

Lichen caule inordinato ramoſo, ramis in calyces turbinatos margine carnoſos deſinentibus LINN. *Lapon.* n. 436.

I. GESNERUS miſit.

Accedit Coralloidi duriori n. 32, ſed minus ramoſus eſt, ſimplicior, & colore tuberculorum conſpicuo.

32. LICHEN Coralloides tubuloſus, major, montanus, e cinereo viridi ruſeſcens, caulibus recurvis, nonnihil folioſis, inordinate diſpoſitis, receptaculis florum craſſioribus rufeſcentibus MICHEL. O. VI. n. 10. T. XL. f. 5.

Muſcofungus corniculatus major cinereus ramulis latioribus, & fere verrucoſis HIST. OX. III. p. 633. n. 8.

Lichenoides tubuloſum ramoſum, rigidius, majus & craſſius, cinereofuſcum DILLEN. *Cat. Gieſ.* p. 203. *ſynopſ.* RAI. p. 67. n. 16. & in *Muſcor. hiſtor.* T. XVI. f. 25.

Circa *Bernam* non infrequens.

Expanſio cruſtacea vulgaris pyxidati. Similia foliola ſparſim adhaerent cauliculis. Ii, creberrimi, in fruticem congeruntur, altitudine 3. & quatuor unciarum, dichotomi. Ex ultimis vero ſurculis plures confertos educunt apices, quibus inſident tubercula dilute carnea, deinde fuſca, fere dimidiam lineam lata, quando matura. Tota planta aſperior eſt reliquis, fragilior, & multo fuſco colore tingitur.

33. LICHEN Coralloides tubuloſus, fuſcus, durior & minor. Icon MICHELI T. XL. lit. D. hunc exprimit.

I. GESNERVS miſit. Uncia humilior eſt. Cruſta lichenis vulgaris, ad ramos etiam aliqua. Ramuli in acutiſſima cornicula diviſi. Forte non ſatis diverſus a 32.

34. LICHEN Coralloides tubuloſus, medius, e cinereo viridans, ramulis erectis, non nihil folioſis, extremitatibus apertis & palmatis, receptaculis florum rufeſcentibus exiguis MICHEL. p. 8. O. VI. n. 12. T. XL. f. 4.

Circa Bernam, in ſylva *Sedelbach.* Interlaci.

Congener eſt 32. duritie ſimilis, & ſtatura & colore. Cruſta folioſa ad caules etiam frequentior eſt. Rami extremi ſinduntur in multa cornicula, plana, aliquot lineas longa, divergentia, terminata fungulis, dilute rubellis, per maturitatem vero nigris.

35. LICHEN coralloides tubuloſus, alpinus, viridis, minus ramoſus, extremis ramis palmatis.

In M. *Gotthardo* legi.

Durus eſt, & humilis, vix duarum unciarum. Cruſta ad caules omnino nulla. Ramuli ultimi ſinduntur in digitulos explanatos, quibus modo unum, modo duo inſident tubercula fungoſa, e ſphaericis conpreſſa, minutiſſima, ſpadicea.

36. LICHEN coralloides tubuloſus alpinus, major & durior, ex cinereo vireſcens, cauliculis primariis non nihil conpreſſis, ab imo ad ſummum in ramulorum apicibus receptaculis florum rufis & perexiguis ornatis MICHEL. p. 80. Ord. VI. p. 9.

I. GESNER miſit, in alpibus lectum.

Facies penitus ſingularis eſt. Cauliculi ochroleuci, conpreſſi, ad ſeſquilineam

lati.

lati. Ramos edunt adeo frequentes, ut inter ramum & ramum cauliculus vix per duas lineas nudus ſit. Horum apices ſinduntur in ramulos breviſſimos, quibus vix viſibilia receptacula florum imponuntur.

37. LICHEN coralloides tubuloſus, glauco viridis, totus cruſta folioſa tectus.

An *Lichenoides tubuloſum vireſcens ramoſius & folioſum ſummitatibus arcuatis* DILLEN. *ſynopſ.* RAI. p. 67. n. 19.

Coralloides aſpera corniculis brevioribus bifurcatis VAILL. T. VII. f. 7. ſi ſquamae ad cauliculos majores eſſent.

Frequens circa *Bernam*. In ſolitudine *die Eymatte*.

Similis Licheni 34. ſed diverſus, quod humilior ſit, quod inter omnes adfines ſpecies foliacea cruſta ei ſit ad caules uberrima, quod perpetuo ex glauco vireſcat, quod non palmatis demum apicibus finiatur, ſed corniculis longe breviſſimis, in quibus minutiſſimi nigri funguli ſunt.

38. LICHEN Coralloides tubuloſus major ramoſiſſimus, receptaculis florum rufeſcentibus perexiguis MICHEL. Ord. VI. n. I. T. XL. f. I.

Muſcus corallinus ſ. Coralloides montana TABERN. icon p. 810. PETIV. n. 76.

Muſcus Coralloides I. B. III. p. 864.

Coralloides corniculis candidiſſimis I. R. H. VAILL. BOERH. &c.

Lichenoides tubuloſum ramoſiſſimum, fruticuli ſpecie, candicans DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 202, *Synopſ.* RAIAN. p. 66. n. 14. *Hiſtor. Muſcor.* T. XVI. f. 29.

In myrtilletis circa *Bernam* v. g. prope *Drakau*. In montanis etiam, & in area *Creux du Vent*.

Frutex eſt denſiſſimus, ampliſſimus. Cauliculi molles, albi, quaſi farina obducuntur, aſperitatem tamen in caulibus efficiunt frequentes ſpinulae, ſive breviſſimi ramuli, quales ubique hujus plantae ramos terminant. Nempe rami majuſculi ſubito minutiſſimos aliquot brevesque ſurculos, ſpinarum ſimiles, educunt, tres, quatuorve per aetatem fuſcos. Receptacula ſubrotunda, pallide rubella. Hoc muſco Rangiferi fere paſcuntur. LINN. *flor. Lapon.* n. 437. Inde forte iis animalibus lac pinguiſſimum, & ex eo butyrum ſebi fere odore, caſeus vero copioſiſſimus paratur ID. n. 143.

39. LICHEN Coralloides tubuloſus, albidus, minor & mollior, caulibus craſſioribus, minus ramoſis, receptaculis florum perexiguis, rufeſcentibus MICHEL. O. VI. p. 79. n. 7.

Lichenoides tubuloſum cauliculis mollioribus & craſſioribus minus DILLEN. *ſyn.* III. p. 67. n. 21. Sed icon excitata ex MORISONO diverſiſſima eſt.

Muſcus terreſtris coralloides erectus corniculis rufeſcentibus C. B. *Prodr.* p. 182. n. 11. certo.

In paludoſis M. *Bructeri*; circa *Interlachen* &c.

Plantam meam, fateor, aegre diſtinguo a priori, n. 38. Minor eſt, & ramulis innumerabilibus luxuriat. Spinulis ex caule perpetuo deſtituitur. Adeoque cum dubio non levi ſynonyma addo.

40. LICHEN Coralloides alpinus ramulis teretibus, pallide ſulfureis, in exiliſſimos ramulos ad extremitatem nigricantes & criſpos diviſis.

I. GESNERUS ex alpibus.

Ambigit inter *Coralloideos* & *Uſneas*, non diſſimilis extimis cincinnis *L. capillaceo folio minoris*. Videtur tamen in extremis fuſciſque ramorum bifurcationibus veſtigia quaedam genere receptaculorum.

41. LICHEN coralloides durior, Alpinus, minimus, ramoſiſſimus.

An *Lichen terreſtris atrofuſcus, minor, ramoſior ac rigidior & veluti aculeatus* MICHEL. O. V. n. 18. p. 78.

An *Lichen terreſtris rigidus foliis Eryngii aemulis magis aculeatis minor* BUXBAUM. *plant. Halenſ.* p. 187. cum icone.

I. GESNERUS in alpibus legit.

Exiguus eſt, uncia minor, fuſcus, ſplendens, durus, ex conpreſſo teres, & in ultimis ramulis receptaculis florum nigris ornatur.

ORDO III.

LICHENES FRUTICOSI ALII.

ORDO V. MICHELI.

His, pleriſque, facies, & diviſio Lichenum Coralloideorum ſimilis eſt, ſed neque cruſtam habent Lichenis pyxidati, neque acetabula, neque fungulos in extremis ramis. Paucis ſcutellae ſunt, plerorumque flores ignorantur.

42. LICHEN fruticoſus alpinus minimus nigerrimus T. II. f. 1.

In altiſſimis rupibus *M. Scheidek.*
Elegantis plantulae denſi ceſpites erant, in roſularum fere morem petris adnati. Cauliculi teretes, vix ſemuncem longi, frequentiſſime divaricantur, & ultimi etiam ramuli duobus brevibus corniculis deſinunt. Color aterrimus & ſplendens, durities fere quae ſpinarum.

43. LICHEN terreſtris anguſtior ramoſiſſimus fuſcus MICHEL. Ord. v. n. 17. p. 78. & VAILLANT. p. 115.

Muſcus corallinus minimus ramoſiſſimus fuſcus PETIV. n. 71.
Lichen montanus fuſcus ramoſiſſimus non tubulatus RAI. *hiſt.* III. p. 21. VAILL. T. XXVI. f. 8. non optime, ſi omnino noſter eſt.
Lichenoides non tubuloſum ramoſiſſimum fruticuli ſpecie rufonigreſcens DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 202. *ſyn.* RAI. III. p. 66. n. 10.
An *Lichen Coralloides aculeatus nigricans* BUXBAUM. *Cent. plant. rar. II.* p. 10. T. V. f. 3. Videtur.

In alpibus non infrequens, ambigit inter *Lichenem Eryngii* folio & Lichenem 41. Cauliculi conpreſſi, inſtar Coralloidum ramoſi, rugoſi, ramulis in ſpinulas minutiſſimas deſinentibus, abſque conſpicuis receptaculis. Color caſtaneus & durities fere, uti in *L. Eryngii folio*, a quo differt, quod orae non ſpinoſae ſint.

44. LICHEN longiſſimus, ex cinereo candicans, rugoſus, mollior, receptaculis florum rufeſcentibus MICHEL. Ord. v. n. 2. T. 39. f. 2.
Muſcus arboreus ramoſus longiſſimus cinereus SCHEUCHZ. *It.* VII. p. 514.
Muſcus arboreus Uſnea officinarum RAI. *hiſt. plant.* p. 114. *ſyn.* III. p. 64. n. 1. &c.
Lichen ramis fili formibus ramoſis pendulis, confertis LINN. *flor. Lapon.* n. 457.

Synonyma veterum incerta ſunt, & eodem jure ad alias Uſneas revocari poſſunt.
In Alpibus repertus eſt cum nigro n. 45.
Diverſiſſimus eſt ab Uſneis ſequentibus, latus, compreſſus, rugis in trunco transverſis notatus, colore fere ochreo pallido.
Usneas autem vocant „ lichenes teretes, ramoſos, qui ad barbae ſimilitudinem ex ramis arborum areſcentibus dependent.

45. LICHEN capillaceus longiſſimus ſive muſcus arboreus nigricans, Uſnea officinarum MICHEL. O. V. n. 7. p. 77.
Muſcus arboreus capillaceus longiſſimus niger SCHEUCHZ. *It.* VII. p. 513.
Muſcofungus trichoides e nigredine cinereus jubae inſtar ſaxis & lapidibus adnaſcens HIST. OX. III. p. 633. n. 15.
Muſcus corallinus ſaxatilis foeniculaceus PETIV. n. 78. RAI. *ſyn. III.* p. 65. n. 7.

Ex Abietibus, Laricibus, Chamaerrhododendris, &c. pendet in Alpibus & Juraſſo. SCHEUCHZER ex *Gemmio* M. Ego nuper ex *Neunenen.*
Adultus paulatim in atrum colorem abit. Totus teres eſt, absque ſcutellis. Vidi ex atro viridi & cinereo varium.

46. LICHEN cinereus capillaceo folio minor I. R. H. BARREL. ic. 1277. n. IV. MICHEL. Ord. v. n. 13. p. 77. &c.
Muſcus quernus fruticoſus τριχοφυλλον COLVMN. *Ecphr. I.* p. 334. ic. opt.
Muſcus ramoſus TABERN. 807. absque orbiculis.
Et *Muſcus ramoſus floridus* EIUSD. ib. 808. cum orbiculis.

Muſcus

Muſcus arboreus cum orbiculis C. B. ELSH. COMM. HERM. RAI. *ſyn. III.* p. 65. n. 6. bene.

Ubique ex ſudibus, ſepibus & arboribus areſcentibus modo in roſulam connaſcitur, modo barbae in modum pendet. Trunculus teres dividitur in ramos ramoſos innumerabiles, quorum ultimi ſurculi in gracilia & longiuſcula cornua finduntur. Saepe totus cauliculus exaſperatur exiguis efflorescentiis ſeminalibus, ut nodulorum ſeriem exprimat. In hac Uſneae ſpecie frequentes ſunt ſcyphuli florigeri, concolores, leniter excavati, oris undique barbatis. Color cinereus eſt.

47. LICHEN pendulus ramoſus, polline ſeminali luteo undique obductus.

An *Muſcus aureus tenuiſſimus* MERRET. *pin.* p. 79. DILL. *ſyn. III.* p. 65. n. 8? Videtur.

Icon MICHELI T. 53. f. 6. utrumque accedit. I. GESNER. ex alpibus. GAGNEBIN. ex Ilicibus Galliae Narbonenſis.

Accedit Coralloidibus, terete & ramoſo trunculo, & diviſione in longa cornicula. Sed totus obducitur ſeminibus flavis. Scuta floralia nulla vidi.

48. LICHEN alpinus ramoſus glaucus botryoides SCHEUCHZ. *It.* II. p. 137. T. 19. f. 4. MICHEL. O. V. n. 22. T. 53. f. 7.

Et *Lichen cinereus ſaxatilis racemulis ſeminum undique obductus, receptaculis florum nigricantibus* MICHEL. l. c. n. 20. T. 53. f. 5. judice LINNAEO.

Lichen caule ramoſo ſolido foliolis cruſtaceis tecto LINNAEI. *flor. Lap.* n. 439.

In Alpibus *Speluga, Gemmio, Scheidek* &c.

Terram tegit latis ceſpitibus, ut continua cruſta tartarea verrucoſa videatur, terrei coloris. Sed, diſſolutis ceſpitibus, manifeſto innaſcitur ramoſo Licheni, Coralloidi adfini, tereti, quem innumerabiles ſubrotundae verrucae in racemos congeſtae totum occultant. A Lichenibus 27. 28. differt defectu acetabulorum, & quod ramoſo innaſcatur corniculo, caeterum ſimilis.

49. LICHEN terreſtris minimus fruticoſus cinereus MICHELI p. 78. O. V. n. 23. T. 53. f. 8. ubi receptacula deſunt.

Circa Bernam frequens eſt.

Cauliculi terrei coloris quisquiliarum ſpecie innatant muſcis, congeſti in denſos ceſpites. Breves ſint vix 3, 4. linearum, ramoſi, complanati. Interponuntur & lateribus cauliculorum adhaerent copioſiſſima nigra, convexa, ſcutula.

ORDO IV.

LICHENES PULMONARII.

ORDINES MICHELII I. II. 12. 14. 15. 19. 20. 24. 22. 23. 26. 28. 3. 16. 36. 30.

Horum longe uberrima gens eſt. A prioribus Ordinibus II. & III. differunt, quod pene omnes duas diſtinctas ſuperficies oſtendant. Plerumque etiam complanati ſunt, & ſcuta floralia poſſident leniter excavata, peculiaris fungoſaeque carnis, colore a reliqua planta ſaepe diverſo.

50. LICHEN arboreus leucomelanos, ramulis altera parte anthracinis BUXBAUM. *Cent.* II. T. VII. (icones duae bonae) p. 12.

Lichen alpinus cornua cervi referens, ſubtus anthracinus, deſuper cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus fuſcis MICHEL. p. 76. T. 38. f. 1.

Muſcus arboreus leucomelanus ramulis altera parte anthracinis PLUKNET. *Almag. Bot.* p. 254. RAI. *hiſt. plant. III.* p. 29.

I. GESNER in alpibus. STAEHELINUS in montibus circa *Homberg* legit.

Cauliculi ad magnos angulos bifurcati, in ceſpites connaſcuntur, ultimis cornubus acutis, longiuſculis. Diverſa vero facies eſt. Alias levis & planior, & inferne albus eſt. Alias villoſus totus ſuperne, inferne anthracinus, abſque ſplendore, & magis teres.

51. LICHEN pulmonarius, mollior, dichotomus, ſuperne cinereus, inferne albus,

bus, receptaculis florum interna parte ferrugineis MICHEL. O. I. n. IX. p. 75. T. 36. f. 3. [exemplar minimum, & noſtris levius.]

Lichen, qui Muſcus arboreus ramoſus VAILL. T. XX. f. 11. bon. ic.
Lichen arboreus albeſcens ſegmentis cornigeris PETIVER *Gazophyl. I.* n. 123. T. 14. f. 6. icon non bona BOERH. &c.
Lichen arborum TABERN. p. 873.
Lichenoides arboreum ramoſum, majus & mollius, colore candicante DILL. *ſyn. III.* p. 75. n. 80.
Lichen cinereus ramoſus verrucoſus VAILL. l. c. f. 12. MICHEL. n. 10. videtur varietas.

Ubique ad arbores fere omnes.
Similior eſt 50. progreſſione dichotoma, brevi, neque in minutas lacinias deſcendente. Facies ſuperna glauca, ſubviridis, lacunata, latior. Superficies inferior alba, levior, anguſtior. Seminales efflorеſcentiae in ſuperna facie reticula eminentia faciunt, in oris etiam frequentibus orbiculis erumpunt, in ſuperficie inferiori nullae. Scuta florifera rarius reperiuntur ſubrubella, in mediis ramis ſuperne. Ceſpes denſus rotunditatem ſaepe adfectat.

52. LICHEN cinereus latifolius ramoſus MICHEL. O. I. n. 3. p. 75. VAILL. T. XX. f. 6. bon. ic. I. R. H. BOERH &c.

Muſcus alter quernus latifolius coralloides COL. *Ecphr. I.* p. 335. *ic.* p. 334.
Muſcofungus arboreus capitulis roſtratis HIST. OXON. III. p. 634. n. 5. S. XV. T. 7. f. 5. ex COL.
Lichenoides arboreum ramoſum anguſtioribus, cinereo virentibus ramulis DILL. *ſyn.* RAI. III. p. 75. n. 81.
β *Muſcus coralloides πλατυδασυφυλλος tuberculis pulverulentis donatus* DOODY apud RAI. *hiſt. III.* p. 29. Eſt varietas ſemine praegnans.

Ad arbores rarior.
A Lichene 51. differt, quod durior ſit, quod cauliculos ſuos ſaepe dilatet, quod in ramos dividatur minutiores, quod utrinque magis concolor ſit, & dilute flaveſcat, quod denique ſcuta ſua, colore totius plantae, tumidioribus marginibus adcuratius finita, ad margines & extremos ramos gerat. Efflоreſcentiae ſeminales in orbiculos & ad latera, & in mediis ramis.

53. LICHEN cinereus anguſtior ſcutis in marginibus ſegmentorum VAILL. p. 115.

Lichen pulmonarius arboreus anguſtifolius ſcutis in marginibus foliorum VAILL. T. XX. f. forte 13. 14.
Et *Lichen cinereus anguſtior, ſcutis (potius ſcrobiculis ſeminalibus) in margibus ſegmentorum* MICHEL. O. I. n. 4.
Muſcofungus arborum tenuior, ſcutis in marginibus foliorum donatus HIST. OX. III. p. 634. n. 8.
Lichenoides arboreum ramoſum cinereo vireſcens, ſegmentis auguſtioribus circa margines criſpis DILL. *ſyn. III.* p. 76. n. 84. An ſatis diverſi Lichenes 82. & 83?

Mihi quidem a 52. non videtur ſatis diverſus eſſe. Anguſtiora ſunt foliola, diviſio in ramos valde minutos, uberrimi ad latera orbiculi albi ſeminales, & frequentia etiam ſcuta, uti in 52.

54. LICHEN pulmonarius rufeſcens durior, in amplas lacinias diviſus MICHELI O. I. n. I. T. 36 f. I. optime.

Muſcofungus arborum anguſtior peltatus & ſcutellatus H. OX. III. p. 634. S. XV. T. 7. f. 3.
Lichenoides arboreum ramoſum ſcutellatum majus & rigidius colore vireſcente RAI. *ſyn. III.* p. 75. n. 79. ſed conjungit Lichenem 55.

In montanis. STAEHELINUS etiam & GAGNEBIN miſerunt in Jurae M. ſylvis lectam.
Congener eſt priorum 52. 53. utrimque concolor, albicans vel flaveſcens, vel vireſcens. Reticulatus eſt, ſuperne quidem paulo levius, ſed ibi conicis eminentiis paſſim exaſperatur. Inferne eminentes longae & duriſſimae venae ramoſae repunt. Diviſio modica, longe paucioribus ramis, quam priores. Scuta floralia & ad oras & ex mediis foliis levia, leniter excavata, aliquando ampliſſima viſa, & multifida & palmata. Vidi ſcutellas 8. linearum, folia vero duarum unciarum diametro. Effloreſcentiae ſeminales per mediam ramorum planitiem ſparſae, perexiguae.

55. LICHEN pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias diviſus I. R. H. T. 325. MICHEL. O. I. n. 2. GAR. RUPP. BUXB. &c.

Muſco-

Muſcofungus arboreus tenuior ſcutellis vel capitulis cavis H. OX. III. p. 634. n. 4. T. 7. f. 4.

Ad arbores non rarus, pulmonarii Lichenis ſimilitudine. A priori 54. modice differt. Facies & latitudo foliorum ſimilis, caro paulo tenuior. Maxime vero differre videtur ſcutellis uberrime per omnem ſuperficiem ſuperiorem acervatim provenientibus, caeterum ſimilis. Semina ſparſim cum ſcutellis in eadem ſuperficie proveniunt.

56. LICHEN arboreus ſive pulmonaria arborea I. B. MICHELI p. 86. conf. T. 45. f. I. quae varietas eſſe videtur.

Pulmonaria DORST. 240. b. bon. ic. MATTHIOL. p. 1039. &c.
Lichenoides peltatum arboreum maximum DILL. *ſyn. III.* p. 76. n. 86.
Muſcus Pulmonarius BLAKWALL. T. 336.
Lichen foliis oblongis diviſis ſuperficie reticulata & punctata LINN. *flor. Lapon.* n. 444.

Ubique ad arbores.

Priorem 50. 55. claſſem claudit ampliſſimus, ramoſus, ſed latiſſimis, neque multum diviſis ramis. Facies ſuperior glauca aut varie ex fuſco pallens, reticulata, lacunata, lineis eminentibus, areolas angulares finientibus, undique percurritur. Ex iis jugis copioſiſſimi orbiculi ſeminales effloreſcunt, & unionum ordines confuſos imitantur. Scuta floralia viſu rariſſima ſunt. Inferior facies pallet, & pro eminentibus lineis depreſſiones habet, inter quas convexae areae eminent. Pro medicamento hectico habetur, ob aliquam cum humano pulmone ſimilitudinem. Sed adſtringit omnino, uti tota fere lichenum claſſis (HOFMANN. *de med. officin.* p. 447.) & exiguo in uſu eſt.

57. LICHEN pulmonarius ſaxatilis fuſcorufus receptaculis florum albidis MICHEL. p. 84. T. 43.

Icon exſtat inter GESNERIANAS CAMER. *Epit.* 783. ad lit. 3.

Lichenoides peltatum & ſaxatile fuſcorufum inferne ſubrubrum DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 783.
Lichenoides ſaxatile fuſcum, peltis in averſa foliorum ſuperficie locatis DILL. RAIAN. *ſyn. III.* p. 77. n. 98.

In rupibus ſylvae *Oſtermundiger-groß holz*, prope Bernam.

Amplis planiſque laciniis dividitur, fine ramorum obtuſe exciſo. Color fuſcus in cinereum aliquando elanguens, inferne albus. Superior facies tota hirta eſt concolore villo, qui ad lentem vitream ſpectatus, fruticoſis, ramoſiſque ſeminum effloreſcentiis fit. Inferior vero facies albo villo aſpera, ſparſa habet receptacula florum, nudo oculo aegre viſibilia, hemiſphaerice excavata, ejuſdem coloris, & ea nota vel ſola facile cognoſcitur.

58. LICHEN pulmonarius, major, inferne obſcurus, deſuper e cinereo vireſcens, receptaculis florum nigricantibus, primum circinatis, deinde teretibus MICHELI O. XII. n. 4. p. 85. T. 44. f. 2.

BARREL. ic. 1278. n. I.

Lichen pulmonarius ſaxatilis digitatus VAILL. p. 116. T. XXI. f. 18. nimis pictorie.
Lichenoides peltatum terreſtre rufeſcens DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 208. *ſyn. III.* p. 77. n. 88.
Lichen foliis planis, ſubrotundis, lobatis, obtuſis, calyce plano lacinula propria adnata LINN. *flor. Lapon.* n. 441.

Ubique ad radices arborum, in terra, ad ſaxa, vulgatiſſimus. Eſt ex ampliſſimis totius gentis. Planus eſt, latitudine non modica, progrediendo diviſus, ſed in amplas lacinias, quarum ora obiter, & rotunde inciditur. Color varius, in juniori planta laete viridis, deinde cinereus, tandem, quando exſiccatur, coriaceus rufusque. Tenuis & coriacea, & lacerabilis eſt natura foliorum, levis ſuperne, inferne albidior eſt, & reticulo eminente ſaepiſſime fuſco diſtinguitur, atque ex ejus reticuli jugis frequentiſſimae albae radiculae deſcendunt, terrae infixae. Extremae laciniae, quando tempus adeſt florendi, convolvuntur erectae, digitorumque ſpecie divergunt a plano foliorum, atque in convexitate ſua ſcutula plana, ſature rubra, orbiculata gerunt, ſaepe una cum digito in curvilineum planum flexa. Ea fungoſa ſub-

ſtantia fiunt, non craſſa, quae deradi poteſt, & nudam foliorum membranam relinquit.

59. Multas plantas TOURNEFORTII & MICHELII huc referendas eſſe ſuſpicor, cum colore & diviſione, & floribus, varie ludat.

LICHEN pulmonarius maximus, verrucoſus, ſuperne e cinereo vireſcens, inferne obſcurus, receptaculis florum rubris circinatis MICHEL. O. XII. n. 3. p. 85.
Muſcus pulmonarius corpuſculis fuſcis papillatus LOESEL. p. 172. n. 474.
Lichen pulmonarius digitatus ericetorum, laete vireſcens, nigris punctis notatus RUPP. p. 298.
Lichenoides peltatum terreſtre vireſcens foliorum ſuperficie verrucoſa DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 208.

Verrucae concolores ſubrotundae, modo ſolitariae, modo coacervatae per foliorum ſupinam faciem ſparguntur. Reliqua conveniunt, neque vere diverſum eſſe opinor.

60. LICHEN pulmonarius maximus cinereus, inferne albus & niger reticulatus, receptaculis florum rubris, transverſim oblongis MICHEL. p. 83. n. 9.
Lichen pulmonarius fungoides BARREL. ic. 1278. n. 1. hunc Lichenem exprimit.

Juniora ſunt ſpecimina Lichenis 58., & in eadem planta ſcuta transverſa & ſcuta ſemiteretia reperiuntur. Per aetatem enim laciniae floriferae longiores fiunt, & incurvatum ſcutum tamquam unguis ſemitereti digito imponitur. Junior etiam venas inferiores ſpadiceas deſtinctiores habet, adultior, poſtquam a terra receſſit, albus & concolor vel ſubrufus fit. Pollen ſeminalis & ex ambitu peltarum, & in extremis ramulis digitatim diviſis erumpit.

61. LICHEN terreſtris cinereus RAI *hiſt. plant.* p. 117.
Muſcofungus terreſtris latifolius cinereus hepaticae facie H. OXON. III. p. 632. T. 7. f. 1.
Lichenoides peltatum terreſtre cinereum majus foliis diviſis DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 208. *ſyn. III.* p. 76. n. 87.
Lichen foliis planis, ſubrotundis, lobatis, obtuſis, calyce plano ovali, lacinula propria adnato, niveus LINN. *Lap.* n. 442.
Lichen cinereus BLAKWALL. T. 336.

Ad terram, in agris & paſcuis macilentis. Totus tenerior eſt prioribus & minoribus, rotundioribus laciniis. Terrae validius adhaeret. Scuta longe rariora ſunt, quae nunquam ſibi viſa eſſe RAIUS teſtatur. Ad morſum canis rabidi utilis eſt OLDENBURG ad RAIUM *Epiſt. poſth.* p. 110. idque experimentis conprobavit GEORG. DAMPIER. *Phil. tranſ.* n. 237. *Pulvis antilyſſus* officinarum Londinenſium fit ex eo ipſo Lichene & pipere nigro. Doſis una ſcrupulorum IV. SIR HANS SLOANE l. c. conf. MORTIMER in *Phil. Tranſ.* n. 443. p. 319.

62. LICHEN pulmonarius, minimus, inferne albus & niger reticulatus, ſuperne e cinereo vireſcens, receptaculis florum nigricantibus, ad latera oblongis MICHEL. O. 12. n. 12. p 85. T. 44. f. 3. & procul dubio etiam n. 13. p. 86.
An *Lichenoides peltatum terreſtre vireſcens minus & non verrucoſum* DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 209?

Elegans ſpecies Lichenis paſſim in cavarum ſemitarum oris adclivibus circa *Bernam* naſcitur v. g. inter *Schlieren* & *Oberſcherli.*
Radiculae omnes colliguntur in unum, breviſſimum pedunculum. Ex eo paulatim inſtar palmae manus dilatatur folium, ſuperne virens, inferne album, nigris lineis reticulatum. Per ambitum deſtincta, ſed plura ſcutula rotunda & nigerrima, leniter excavata, diſponuntur.

63. LICHEN alpinus viridis, ſubtus aurantius, ſcutis magnis nigris planiſſimis.
Lichen foliis ſubrotundis planis, leviſſime inciſis, calycibus orbiculatis, diſco folii adnatis, planis LINN. *Lapon.* n. 443. T. XI. f. 3.

I. GESNERUS miſit lectum in alpibus.
Sequentis 63. ſatis ſimilis eſt colore, in ſicco, dilute fuſco. Inferne conſpicuae venae miniatam ſuperficiem percurrunt. Orbicularia & perampla ſcuta atro ſpadicea, in eodem plano jacent cum foliorum ſuperficie, mediisque ex laciniis enaſcuntur.

64. LICHEN pulmonarius alpinus terreſtris glauco vireſcens, receptaculis florum fuſcis MICHEL. p. 91. O. XXXI. f. I. T. 52. (bene)

Juxta rivulum, qui ad lapicidinas *Waberenſes* deſcendit, paulo ſuperius: in *M. Utliberg* I. G. Lichenum priorum facies eadem eſt, diviſio obtuſa, rotundis laciniis, ſuperne viret, deinde ſpadiceus fit: inferne terrae arcte adhaeret, albidus. Receptacula florum rotunda, nigra, in ipſa foliorum ſubſtantia profunde inſculpuntur.

65. LICHEN foliis oblongis laciniatis, marginibus conniventibus ciliaribus LINN. *flor. Lapon.* n. 445.

Icon inter GESNERIANAS exſtat in CAMER *Epit.* p. 783. n. 2.

Muſcus pulmonarius terreſtris ſanguineus BREYN. EPH. NAT. CUR. DEC. I. *ann. III. obſerv.* 289. cum bona icone.
Muſcus Catharcticus BORRICH. *act. Danic.* 1671. *Obſ.* 66. p. 126.
Lichen terreſtris foliis Eryngii BUXBAUM. *Cent. II.* p. 11. T. VI. f. 1. 2. utramque varietatem habet.
Lichenoides rigidum Eryngii folia referens DILL. *ſyn. III.* p. 77. n. 90.
L. pulmonarius minor &c. MICHEL. O. XII. n. 7. p. 85. T. 44. f. 4.

In montanis & alpinis ad terram & ſaxa frequens, per totam Helvetiam.
Folia lata, criſpa, dichotoma, ultimis ramis aliquot denticulis obiter inciſis: Supina facies cava, prona convexa eſſe ſolet, & juxta oram adtracto margine tanquam fimbria finiri. Totus margo ordinatas & perpetuas breves ſpinulas emittit. Color albidus, per varios colores ad purpureum & ſpadiceum usque ſaturum mutabilis. Siccus, & durus eſt, alias latior & planior, alias peranguſtus, ut aliam faciem induat, Lichenis fere 41. a quo tamen membranea foliorum planitie. & ciliis evidenter differt. Scuta rariſſime conſpiciuntur.
Amariſſimus eſt, vulnerarius, ad fracta conſolidanda utiliſſimus BREYNE l. c. Idem alvum ducit, maxime verno tempore (& junior, BORRICH. aeſtate vero (& per ſenium forte ſiccus) edulis eſt, BORRICH. atque ex eo ſolo in juſcula cocto vitam ſuſtentant Phthiſici LINN. Mutabile certe & polychreſton medicamenti genus.

66. LICHEN pulmonarius, alpinus, cinereus, punctatus T. II. f. 2.
An icon MICHELI T. 54. Ord. XXXVI. inter B. & F. Non recedit.

In alpinis non rarus ad petras v. g. quae trans Arolam ſunt, proxime *Interlachen.*
Criſpis, latis, brevibus, obtuſiſſimis, ſiccis, foliis expanditur. Superne cinereus eſt; & nudo oculo agminibus punctorum notatus adparet, quae ſtigmata totidem ſunt foveolae, in quibus ſingulis papilla fuſca lente vitrea deprehenditur. Inferne levis etiam & obſcure miniatus eſt. (In Bructero M. nuper reperi, punctis in ſcutellas nigerrimas convexas adultis.]

67. LICHEN pulmonarius, querno folio, inferne nigricans, ſuperne cinereus, receptaculis florum ſordide virentibus MICHEL.

I. GESNERUS miſit.
Folia planiſſima, rotundis, neque ramoſis laciniis, ambitu facto lobulis obtuſe bifidis & trifidis, manifeſta cum foliis quernis ſimilitudine. Color albidus, quem cinereum faciunt frequentiſſima ſemina fuſca, quae ad ſpiculorum modum ex omni ſuperficie ſuperiori erumpunt. Receptacula in ſpecimine immatura, alba, vix lentis vitreae ope viſibilia.

68. LICHEN pulmonarius cruſtae modo ſaxis adnaſcens pullus MICH. O. XV. n. 6. p. 87.
Lichen cruſtae modo arboribus adnaſcens olivaceus VAILL. T. XX. f. 8. ic. opt. licet ſeparet MICHELI.
Lichenoides cruſta folioſa ſcutellata pullum DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 206. *ſyn. III.* p. 72. n. 60.

Nihil frequentius in ceraſis.
Planiſſimus eſt, & cortici tenaciter adhaereſcit. Laciniae obtuſae & rotunde inciſae, colore ex olivaceo fuſco. Tota ſuperficies verrucis minimis exaſperatur, & ipſarum

ipſarum ſcutellarum, quas frequentiſſimas habet, ora exiguis papillulis in ordinem diſpoſitis eleganter aſpera eſt. Papillarum apex perforatus, ſubtus vero totus muſcus anthracinus eſt.

69. LICHEN pulmonarius, arboribus adnaſcens, tenuiter diviſus, inferne nigricans, ſuperne obſcurus, & verrucis perexiguis undique exaſperatus, receptaculis florum concoloribus MICHEL. O. XV. n. 7. p. 87.

An *Lichenoides arboreum & ſaxatile, cruſta folioſa tenui, fuſcovirente, in ſegmenta latiora plerumque diviſa* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 207. *ſynopſ. III.* p. 74. n. 74.

Arboribus pertinaciter adhaeret, rimaſque quercuum alte ſubit, cruſta, quando libera adparet, proxima Licheni 68. colore, diviſione; ſed in juga amat intumeſcere, & vermicularibus lineis criſpari. Undique praeterea obducitur verrucis concoloribus, in acervos congeſtis, & pene continuis. Receptacula difformia, labris valde tumidis, concolora. Violatus aliqua frictione alba vulnera oſtendit. Inferne idem fuſcovirens color eſt, vel nigrior.

70. LICHEN Dioſcoridis & Plinii ſecundus, colore flaveſcente COLUMN. *Ecphraſ.* 1. p. 330. cum bon. ic. p. 331. I. R. H. VAILL. MICH. p. 89. &c.

Lichenoides cruſta folioſa ſcutellata flaveſcente DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 206. *ſyn. III.* p. 72. n. 59.

Nihil vulgatius pulchra hac plantula in arborum corticibus, ſaxis &c.

Laminae ſiccae, arctiſſime cortici adnatae, in orbem ſparguntur, atque frequenter aliae alias imbricatae contegunt. Ad extremum ceſpitem liberiora, folia leviter plicata, ambitu rotunde lacinatio deſinunt, lobulis extremis ſerratis & criſpatis. In centro ceſpitis ſcutellae copioſiſſimae congeruntur, ex plano foliorum eminentes, orbiculares, leniter excavatae. Color undique pulchre flavus, in ſcutellis etiam tinctior.

71. LICHEN pulmonarius, ſaxatilis, tenuiter laciniatus, elegantis ſulfurei coloris. SCHEUCHZ. *It.* VII. p. 514. non autem BUXBAUMII *Cent.* II. T. VII. f. 3. qui diverſiſſimus eſt.

Ad ſaxa alpium, in *Gemmio, Neunenen, Jura M.* &c. lectus.

Facies externa Lichenen 70. imitatur utcumque, fabrica differt. Liberior eſt, & ramoſior, ramis convexis, lacunatis, ſaepe repetita diviſione, extremis lobulis replicatis ſaepe, & obtuſe exciſis. Scutellas & ſemina nulla vidi, ſed puncta quaedam organica in lacunarum jugis. Color variabilis, ochroleucus, ſulfureus, & pulchre flavus.

72. LICHEN alpinus, glaucus, ſquamis craſſis & breviſſimis T. II. f. 3.

Circa *Interlachen* ad petras.

Totus ſquamis fit rotundis, craſſis, inſtar Sedi, ſed duris, imbricatim ſe contegentibus, quae in ceſpites denſos acervatim congeruntur. Color umbrinus eſt, orae magis coeruleae. Semina vero paſſim ex cortice erumpunt albiſſima, & in globoſos acervos confluunt, per exteriora ceſpitis. In centro ceſpitis ſcutellae frequentiores ſunt, planae, nigerrimae, ſubrotundae.

73. LICHEN pulmonarius ſaxis & arboribus adnaſcens, major, inferne nigricans, ſuperne e ſulfureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, intus ſordide & obſolete viridibus MICHELI Ord XX. n. I. p. 89. T. 48. n. I.

Lichenoides cruſta folioſa, ex cinereo & luteo vireſcente ſuperne, inferne nigra & levi DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 207. *ſyn. III.* p. 73. n. 62.

Muſcofungus Lichenoides arborum criſpus, cinereus, ſubtus nigricans H. OXON. III. p. 633. n. 4. S. XV. T. VII. f. 4. icon rudior.

Ad ſaxa.

Cruſtas inſtar Lichenum peltatorum efficit ampliſſimas, atque avellenti obſequioſas. Laciniae amplae, ſemunciam latae & ultra, rotundae inciſae, imbricatim ſaepe ſe contegunt. In centro ceſpitis elevatae & criſpae ſunt. Color pallidiſſime luteus, cum terreo colore. Inferne ſpadicea leviſque facies. Semina ſparſa per lacinias in orbiculares & tumidos glomeres. Scuta paſſim ex mediis laciniis, quae adulta nondum vidi.

LI.

74. LICHEN pulmonarius inferne obſcurus, deſuper ex glauco ſubvireſcens, receptaculis florum amplioribus ac denſioribus atro fuſcis MICH. O. XX. n. 4. p, 90. T. 48. f. 2.

An *Lichenoides arboreum cinereo virens, tenue & leve ubique, ſcutellis minoribus* DILL. *ſyn. III.* n. 64. p. 73? ſed noſtro magnae ſunt.

In corticibus arborum.
Prioris 73. non diſſimilis eſt. Laciniae tamen paulo minus liberae, color ex ſulfureo magis viridis, ſcuta ſanguinea, puncta demum dubiae naturae paſſim permedias lacinias diſperſa. In iis lente vitrea adparet corpuſculum fungoſum in fovea latens. Scuta ampla ex atro rubentia. Semina concolora, & ex plantae ſuperficie paſſim, & ex tumido margine ſcutorum, exterius proveniunt. Inferior facies atra & levis.

75. LICHEN pulmonarius criſpus, inferne nigerrimus & glaber, ſuperne cinereus, receptaculis florum ſubobſcuris MICHEL. O. XXIV. n. I. T. 50 f. I.

Lichen pulmonarius ſaxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus I. R. H. VAILL. T. XXI. f. 12. bon. ic.

Lichen terreſtris cinereus marginibus criſpis BUXBAUM. *plant. Hal.* p. 188.

Nomen DILLENIANUM excitatum ad n. 73. huic Licheni rectius convenit, ſed credendum eſſe MICHELIO viſum eſt, ut qui ex Anglia plantam acceperit. Ad arbores non diſſimilis priorum, laciniis tamen aliquanto magis diviſis, ſolutus & ipſe, ſuperne vireſcens, ſublutens, ſubrufus, purpureus denique ex Jurae ſylvis miſſus a STAEH. Inferne centrum ceſpitis ſcabrum eſt & atrum, inde paulatim & levior, & dilutiori colore ſpadiceus eſt, oris denique exalbidis. Semina partim ex mediis laciniis effloreſcunt glomeratim, partim ex omni margine laciniarum reflexo erumpunt, qua nota facile ſeparatur a 73. & 74. Maturus totus criſpus & pulverulentus eſt, mutata facie, qualem pinxit MICHELI. Scutellas nunquam vidi, quas ait eſſe viſa rariſſimas.

76. LICHEN pulmonarius foliis eleganter diviſis, inferne nigerrimis & cirrhoſis, ſuperne lacunatis & glaucocinereis, receptaculus florum fuſco virentibus MICH. O. XXI. n. I. p. 90. T. 49. f. I.

Lichenoides cruſta folioſa ſuperne ex cinereo glauca inferne nigra & cirrhoſa ſcutellis nigricantibus DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 206. *ſyn. III.* p. 72. n. 61.

Muſcofungus lichenoides minor cinereus vulgatiſſimus H. OXON. III. p. 634. n. 6. T. 7. f. 6. non bene.

Vulgatiſſimus ad quercus aliaſque arbores.
Facillime dignoſcitur laciniis argutius diſſectis, rimis ſeminalibus laceris & areas intercipientibus, undique teſſellatis, inferna vero facie nigerrimos & frequentes pilos educente. Fragilis praeterea & ſiccior eſt congeneribus. Color ſuperne glaucus vel flaveſcens, vel exalbidus, vidi etiam miniatum.

77. LICHEN pulmonarius ſaxatilis, cinereus, tenuius laciniatus, ſeminibus craſſiſſimis cylindricis.

Ad ſaxa.
Laciniae, quam in prioribus anguſtiores, ramoſiores, magis imbricatae & denſiſſime congeſtae. Centrum ceſpitis copioſiſſimae occupant ſcutellae, ex atro leniter rufae, ora alba. Exteriores vero lacinias ſemina replent, quae peculiari facie craſſa, cylindrica, ramoſa & non ramoſa, inſtar verrucarum eriguntur. Color cinereus, inferne niger.

78. LICHEN pulmonarius vulgatiſſimus, ſuperne albocinereus, inferne nigricans, ſegmentis anguſtis & eleganter diviſis, receptaculis florum nigricantibus MICH. O. XXIII. n. 2. p. 91. T. 43. f. 2. opt.

Lichen Dioſcoridis & Plinii ſecundus colore cinereo COLUMN. *Ecphr. I.* p. 330. ſimilis enim eſt flavo, & cum eo frequentiſſime naſcitur.

Muſcus cruſtae modo arboribus adnaſcens cinereus C. B. &c.

Lichenoides arboreum cruſta folioſa, albo cinerea, tenuiter & eleganter diſſecta ſcutellis nigris DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 207. *ſyn. III.* p. 74. n. 72.

 Ubique

Ubique in corticibus aridioribus arborum.

Laciniae anguſtae, longae, varie inciſae, in roſulas congeſtae, ſaepe imbricatim ſibi incumbentes. Scutellae frequentiſſimae in ceſpitum centro congeſtae planae, ſubcoeruleae ex cinereo ſaturo, per maturitatem vero cavae & obſcuriores. Semina non vidi. Color plantae cinereus, per maturitatem fuſcus, inferne ater. Arctiſſime adhaereſcit.

79. LICHEN pulmonarius arboribus adnaſcens, deſuper cinereus, ſubtus anthracinus, ſegmentis teretibus, tubuloſis, corniculatis, ad extremitates clauſis, receptaculis florum ſubrubentibus MICH. Ord. XXV. n. 1 T. 50. f. 1.

Lichen cruſtae modo arboribus adnaſcens ſubcinereus BUXBAUM. *Act. Petrop. III.* p. 272. T. XIV. f. 1.

Ad arborum cortices vulgaris.

Roſulae & laciniarum diviſio, quae prioris. Sed ora atra parte inferiora conſpicua finitur, & folia omnia cava ſunt, extimis laciniis tumido, atro fuſco margine clauſis. Semina in penicillos albos pediculatos congeſta eriguntur. Superne cinereus, aut dilute fuſcus, inferne niger, & pulverulentus eſt.

80. LICHEN pulmonarius arboribus adnaſcens, deſuper cinereus, ſubtus anthracinus, ſegmentis teretibus, tubuloſis, crebre diviſis, ad extremitates hiantibus, & veluti criſtatis, receptaculis florum rubris MICH. Ord. XXV. n. 2. T. 50. f. 2.

Lichenoides ceratophyllon obtuſum & minus ramoſum DILL. RAI. *ſyn. III.* p. 76. n. 85.

Vulgaris etiam, cum priori, cui facie externa & cavis foliolis & colore & carbonaria ſcabitrie inferioris faciei ſimilis eſt. Sed extremi ramuli tument quidem juniores, & integri ſunt, verum adulti aperiuntur palmati, & cavum interius laciniae retegunt, in ipſa vero hiante ora pollen ſeminalis albiſſimus effloreſcit. Scutellae tumidae, eminentes, rubellae. Aliquando ad molem multo ampliorem augetur, & ad Lichenem 75. accedit, a quo tamen anguſtioribus laciniis, & earum tumente reflexa ora differt. Criſpatur ſenior, totusque pulverulentus fit.

81. LICHEN pulmonarius tubuloſus extremis corniculis croceis.

I. GESNER ſimilem ex alpibus miſit. Bernae naſcitur ad arbores. Similis Lichenis 80. ſed liberior, ſegmentis anguſtioribus teretioribus, minus laciniatus, finibus indiviſis, & in croceum corniculum exeuntibus. Huic ſynonymon DILLENII dictum ad 80. melius convenit.

82. LICHEN pulmonarius tubuloſus alpinus anguſtifolius.

In alpibus legi.

Cum Lichene 80. convenit natura tubuloſa, colore faciei inferioris atro. Sed differt laciniis anguſtiſſimis, earumque extremitatibus, inſtar pedis Elephanti digitatis, palmatis, fuſcis. Semina glomerata in averſa parte folii.

83. LICHEN pulmonarius minimus, tenuiſſime laciniatus, ſeminibus in centro ceſpitis conglomeratis.

Icon MICHEL. T. 51. pro ordine XIX. hunc Lichenem exprimeret, niſi laciniae latiores eſſent.

Medius eſt inter priores 79-82. & ſequentes ciliares. Laciniae denſiſſime congeſtae, imbricatae, anguſtae, convexae & obſcurius tubuloſae videntur. Color cinereus, inferne albus. Radicum ad oras quaedam quaſi imago. In centrum ceſpitis congeruntur ſeminum acervi concolores, qui ad lentem vitream confuſam adgeſtorum ſcopulorum molem imitantur.

84. LICHEN an pulmonarius arboribus adnaſcens, exiguus, inferne albidus, deſuper cinereus, receptaculis florum ſubobſcuris MICHEL. O. XXVI. n. 1. T. 50.

Ad arbores.

A 83., cui ſimilis eſt, differt, quod neque tubuloſus neque ſemitubuloſus ſit. Laciniae magis in roſam diſpoſitae, eleganter inciſae, fibrillas radicales rariores ad latera emittunt. Totus margo laciniarum paulum retortus & criſpus finditur, atque finitur polline ſeminali, tamquam fimbria tumente. Color ex albo cinereus, inferne albidus eſt, & valide adhaeret.

85. LICHEN cinereus arboreus, marginibus fimbriatis VAILL. T. XX. f. 4. I. R. H.
Muſcus alter πλατυπυκνοδασυφυλλον COLUMN. *Ecphr. I.* p. 335. ic. p. 334.
Muſcus arboreus pyxioides piloſus LOESEL. p. 171. ic. 50. bon. ic.
Muſcofungus arboreus cinereus ſcutellatus marginibus piloſis H. OXON. III. p. 634. n. 6. T. 7. f. 6. non bene.
Lichen cinereus arboreus marginibus piloſis major VAILL. p. 115. MICHEL. Ord. XXIIX. n. 2.
Lichenoides arboreum folioſum cinereum, ſcutellis nigris, foliorum extremitatibus hiſpidis & piloſis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 207. *ſynopſ.* RAI. p. 73. n. 67.

Vulgaris ad arbores.
Laciniae inordinatim diviſae, diametro inconſtante, ad latera longos, albosque pilos, in finibus extremis fuſcos, emittunt. Scutellae tumido margine, modo ſubcoeruleae, modo ſpadiceae, per aetatem quaſi pediculatae. Semina per univerſam ſuperficiem ramorum in exiguis glomerulis effloreſcunt. Superne dilute cinereus eſt, inferior pars albicat. Idem Lichen per macerationem in aqua, & poſt pluvias intumeſcit, & inferiorem quidem ſuperficiem non mutat, ſuperiorem efficit viridem, tuncque omnino videtur eſſe *Lichenoides foliolis piloſis craſſioribus obſcure virentibus ſcutellis fuſcis* DILL. *Syn.* III. p. 74. n. 68.

86. LICHEN cinereus minor marginibus piloſis VAILL. T. XX. f. 5.
Muſcofungus arboreus cinereus minor, marginibus piloſis H. OX. III. p. 634. n. 9.
An *Lichen cinereus marginibus fimbriatis, tenerior ſine orbiculis* BUXBAUM. *plant. Hal.* p. 190.
Lichenoides ſaxatile, & arboreum, tenerius, foliis piloſis, ſcutellis in adverſa foliorum ſuperficie adparentibus DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 207. *ſyn. III.* p. 74. n. 69.
An 1? an 3? Ordinis XXVIII. Micheliani.

Frequens eſt in arboribus areſcentibus, ſed organa ſeminalia & floralia viſu rariora ſent.
Breviſſimae laciniae non in planum ceſpitem ſpargi ſolent, ſed ex cortice erigi, denſiſſime, & undique, adeoque in diverſis planis diſponi. Oras praeterea ita adtrahunt, ut totae cavae videantur. Pili laterales in extremis laciniis ſunt. Utrinque cinereus eſt. Scutellae obſcurae, oris albis. Semina in glomeres rotundulos ad diviſiones ramorum.

87. LICHEN ad marginem radicatus alpinus, ex coeruleo nigricans, ſcutellis nigerrimis. T. II. f. 4.

Elegans plantula ſaxis alpium adcurate adhaeret, tota fragilis.
Laciniae diverſiſſimae a ciliaribus Lichenibus 84 - 86. Latae enim ſunt, ad ſemunccem, planae, adfines 73. 74. jugis inaequalibus & undatis, parum inciſae, fine rotundo, expanſo, pilis nigris, ex oris undique prodeuntibus. Per medias lacinias ſcutellae orbiculares, explanatae, aterrimae. Inferna facies albicat.

88. LICHEN pulmonarius, ſaxatilis, rimoſus & folioſus, ſubcoeruleus, ſcutellis nigris.

Folia arctiſſime lapidi adhaerent. Cruſta exterior in anguſta ſegmenta laciniatur, interior ceſpes rimoſus & reticulatus eſt, atque in eo ſcutellae nigrae, orbiculares, excavatae congeruntur.

89. LICHEN ſaxatilis ex coeruleo nigricans, criſpus T. II. f. 5.

In ſaxis *der Brükmatte Interlaci.* In ſaxis patriis GESNER.
Facies fere prioris n. 81. & color, ſed lateralibus pilis omnino deſtituitur, laciniae etiam multo tenujores, ramos in diverſa plana ſpargunt, ut criſpus videatur, ipſo fine latiuſculo. Scutellae ad origines ultimorum ramulorum exſurgunt, leniter excavatae, ex fuſco rubentes. LI-

90. LICHEN terreſtris membranaceus, mollior, fuſcus, receptaculis florum ſordide rufis perexiguis MICHELI p. 76. Ord. III. T. 38. laciniarum latiſſimas pingit.

An *Noſtoch, qui Lichen terreſtris minimus fuſcus* VAILL. p. 144. & T. XX. f. 15. Videtur.
Muſcofungus terreſtris minor fuſcus, foliis e latitudine crenatis, muſco innaſcens H. OXON. III. p. 632. S. XV. T. 7. f. 4. commode.
Lichenoides ſaxatile tenue rufeſcens DILLEN. p. 77. n. 89.

Inter muſcos ſaxis adhaeret; in ſylva ſupra *Oſtermundingen*. In ſylva *Sedelbach*, haud longe a ſtagno.

Ceſpites efficit latos, muſco intextos. Laciniae concavae plerumque, acute, & breviter inciſae, ramulos ſaepe pilorum ſimilitudine emittunt, colore ex glauco ſubatro. Ita ſe habent in ambitu. Sed in centro ceſpitum tenerrimis, & capillaribus laciniis erigitur in denſiſſimum criſpumque vellus. Inter priores radicatos & Gelatinoſos medius eſt.

91. LICHEN pulmonarius, ſordide albus, laciniatus & criſpus.

In alveo fontis aqua pleni dubiam plantam reperi. Diviſio non diſſimilis Lichenis 89. laciniis acute & difformiter in varia ſegmente inciſis, latis, ad aliquot lineas, papyracea tenuitate. Neque in hoc Lichene organa vidi.

92. LICHEN pulmonarius gelatinoſus, terreſtris, mediae craſſitiei, atrovirens, foliis carinatis, Jacobeae marinae in modum diviſis, receptaculis florum fuſcorubris MICHEL. p 88. Ord. XVI. n. 13.

Fucus fontanus pinguis corniculatus viridis VAILL. T. X. f. 3. Huc MICHELI ſed videtur *Conferva* 2.
Lichenoides gelatinoſum, tenerius laciniatum, ex fuſco purpuraſcens DILLEN. *ſyn. III.* n. 54. p. 72. forte etiam n. 55. ib,

Ad terram minime infrequens v. g. in cava ſemita, qua a pago *Wabern* adſcenditur ad villam *der Spiegel.*

Caro craſſa, tremula, qualis fere Pezizarum eſt, colore plerumque fuſcoviridi, aliquando ſordide rubente. Laciniae longae, ramoſae, ramis porro ramoſis, tenuiter inciſis. Scutellae frequentes atrorubrae, rotundae, excavatae: aliquando ita congeruntur, ut totam plantam tegant, & continuam cruſtam efficiant.

β In ſubalpinis terreis varietatem vidi, quae a n. 92. elegantiori diviſione differebat, & videtur eſſe LICHEN &c. MICHELI l. c. n. 14.

93. LICHEN (qui Lichenoides terreſtre membranaceum gelatinoſum & fuſcovireſcens criſpum & rugoſum, DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 209.) MICHEL. l. c. n. 10.

Vere locis macilentis ad terram.

A ſequente forte non ſatis diverſus eſt.

Laminae plicatae, undulatae, late terram tegunt, abſque ulla planitie; colore nigerrimo. Poſt pluvias gelatinoſus eſt. Siccus fragiliſſimus fit.

94. LICHEN pulmonarius, membranaceus, gelatinoſus, pullus, in ſegmenta latiora diviſus, receptaculis florum exiguis, obſcure rubris, numeroſiſſimis MICHEL. p. 87. Ord. XVI. n. I. (forte & plures ſpecies ejusdem ordinis huc pertinent)

Noſtoc nigricans arboribus innaſcens VAILLANT. p. 144.
Lichen gelatinoſus lobatus, craſſior, peltatus RUPP. p. 300. ubi plures ſpecies vix extricabiles.
Lichenoides ſaxatile membranaceum, gelatinoſum, tenue, nigreſcens DILL. *ſyn. III.* p. 72. n. 53.
Lichen arboreus membranaceus nigricans BUXBAUM. *act. Petropol. III.* p. 273. T. XIV. f. 3.

Verno tempore ad aſſeres & arbores frequentiſſimus. Poſt imbres reperiuntur cruſtae peramplae, adfines Licheni 73. aut 74. rotunde diviſae, planae & membranaceae, ſed paſſim in extremis oris tenuiſſime diviſae, ſegmentis criſpis, denſiſſime congeſtis. Color tunc ex atro vireſcit. In imo laminarum concavarum alveo ſcuta eminentia, diſci forma, primo albentia, deinde rubra, frequentia. Aſperitates ſeminales undique effloreſcunt. Haec omnia per ſiccitatem chartae deuſtae ſimillima fiunt Aliquando criſpa, & tenuiter laciniata fabrica ſola reperitur, absque planioribus laciniis, & videtur eſſe

LI-

LICHEN pulmonarius, gelatinoſus, fuſcus, arboribus adnaſcens, parvus, craſſus & criſpus, receptaculis florum.... MICHELI.

95. LICHEN pulmonarius, gelatinoſus, craſſus, atrovirens, receptaculis florum concoloribus, per ſiccitatem vero fuſcoferrugineis MICHEL. p. 87. Ord. XVI. n. 2.

Ad rupes ſubalpinas, circa *Interlachen.*
Laciniae ampliores, quam in 94. firmiores, inferius glaucae, ſuperius ex obſcuro virentes, ſeminali villo adſperſae. Receptacula plana, ora albente, acetabulo medio atroviridi, per maturitatem atra.

96. LICHEN pulmonarius ſaxatilis, minimus, fulvus, foliis pulpoſis MICHEL. Ord. XXXVI. n. 3. p. 101.

I. GESNERUS in alpibus.

97. LICHEN pulmonarius, terreſtris, ex albo luteus, friabilis, ſcutis fuſcis.

D. HUBER inter *Richenau* & *Curiam.*
Expanſio calcariae naturae, ſed foliata tamen, per humum ſpargitur, ramoſa, rotunde inciſa, alba, laciniis extremis flavis. Frequentia receptacula florum plana, ſature flava, ad initia ramorum. Pertinaciter adhaeret.

98. LICHEN pulmonarius ſaxatilis farinaceus, glaucovireſcens, anguſtioribus ſegmentis, receptaculis florum griſeis MICHEL. O. XXX. n. 6. T. 51. f. 4.

In ſaxis & arboribus.
Ceſpites pertinaciter adhaerent, longe lateque ſparſi. Laciniae modice ramoſae, extremis ramulis inciſis. Color potius ochroleucos, quam quidem glaucus. In medio ceſpite congeſtiſſima ſcuta plana, concolora.

99. LICHEN pulmonarius ſaxatilis farinaceus, luteus, vulgatiſſimus, foliis pulpoſis, receptaculis florum concoloribus MICH. O. XXX. n. 15. p. 95.
An *Lichen pulmonarius ſaxatilis tenuiter laciniatus, elegantis ſulphurei coloris* BUXBAUM. *Centur. II.* p. 12. T. XVII. f. 3. Omnino videtur.

Nihil frequentius ad muros, lapides, calcem.
Ceſpites ſimiles priori, arctiſſime adhaerentes. Laciniae parum ramoſae, ſcutellae in centro ceſpitis numeroſiſſimae, colore altiori. Vetuſtior planta tota cinerea fit. A Lichene 70. diverſiſſimus eſt.

100. LICHEN pulmonarius, ſaxatilis, farinaceus, coloris aurantiaci, foliis magis adpreſſis, receptaculis florum concoloribus MICHEL. O. XXX. n. 14. p. 95.
An *Lichen ſaxatilis leproſus croceus* BUXBAUM. *pl. Halenſ.* p. 187?

In muris & ſaxis montanis. STAEH. etiam miſit *ab dem Kallen.*
Congener priori, ſed diverſus, non colore ſolum aurantio & miniato, ſed foliorum craſſiori atque pulpoſo habitu.

101. LICHEN ſaxatilis undatus, albus.

Ex alpibus.
Ambigit inter cruſtaceos & Pulmonarios. Diſtinguitur rimis & convallibus in inteſtinorum ſimiles lacinias, depreſſas potius, quam inciſas. Concolor albus & calcarius eſt. Scuta non vidi.

102. LICHEN ſaxatilis undatus, albiſſimo villo tectus, ſcutis atris.
An *Lichen cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, verucoſus, alpinus, molliſſimus, receptaculis florum nigricantibus majoribus, per oras tenuiſſime ſtriatis* MICHEL. Ord. XXXIV. n. 18.

Ad petras *in der Brukmatten* prope *Interlachen.*
Adfinis 113. ad inteſtinorum modum undulatus, duriſſimus, niger, ſed albiſſimo villo tectus. Receptacula ſeſſilia, orbiculata, juniora villo albo teguntur, & ipſa adulta levia fiunt, & fuſca.

103. LICHEN verrucoſus, albus, tenax, ſcutis nigris, ex ſubſtantia excavatis T. II. f. 6.

Bernae & in ſubalpinis circa *Interlachen*.

Expanſio ſingularis, granuloſa, tenax, extremitatibus in ſimplicia, oblonga, foliola eductis, colore albido. Lente vitrea admota adparent verrucae minimae, quae ſaepe albo polline efflorefcunt. In ipſa pulpa cruſtae frequentiſſimae orbiculares foveolae excavantur, aterrimae.

ORDO V.

LICHENES CRUSTACEI SCUTIS FLORALIBUS ORNATI.

MICH. ORD. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

Differunt a Pulmonariis, quod foliis, ſive lata & terminata lacinia, deſtituantur.

104. LICHEN cruſtaceus muſco plerumque innaſcens, polline cinereo veluti conflatus, receptaculis florum nigris MICHEL. O. XXXIV. n. 41. p. 94.

Supra *Oſtermundigen*.

Priori 103. adfinis eſt. Sed cruſta non folioſa, incertis limitibus per muſcos vaga, ſature cinerea. In ea frequentia ſcuta eminent, plana, atra, limbo albo cincta.

105. LICHEN cruſtaceus ſaxo & humo adnaſcens, niger, ſcutis maximis caſtaneis punctatis T. II. f. 7.

Circa *Interlachen*.

Mera ſcuta ſunt, anguloſa, difformia, varie in diverſa plana inclinata. Color caſtaneus. Plerumque in eodem ſcuto duo aut plura puncta nigerrima. Sub averſa parte pollen albus eſt.

106. LICHEN cruſtaceus, alpinus, lignis putridis adnaſcens, glaucus, receptaculis florum carneis & tumentibus MICHEL. O. XXXIV. n. 38. p. 98.

In Helvetia non infrequens. In M. *Jura* & *Alpibus*, per ſylvas opacas ad arbores putreſcentes. Etiam in Bructero legi.

Cruſta vere glauca, ſubtilis, pulverulenta. Ex ea paſſim vel ſeſſilia, vel leviſſime eminentia ſcuta, Pezizarum ſimilitudine, colore carneo, plana, aut leviſſime excavata.

107, LICHEN cruſtaceus terreſtris, cruſta granuloſa, ex albo ſubcinerea, receptaculis florum rotundis, carneis, pediculo inſidentibus MICHELI Ord. XXXV. p. 100. T. 59.

Fungus granuloſus incarnatus, ſ. non veſcus XXXIII. LOESEL. p. 97. n. CCLV.

Fungelli incarnati coloris minuti Muſco innati MENZEL. *pugill. rarior.* T. VI.

Lichen terreſtris ericetorum, baſi muſcoſa, capitulis fungi formibus carnei coloris RUPP. *flor. Jenenſ.* p. 298. BUXBAUM. *pl. Hal.* &c.

Lichenoides fungiforme cruſta leproſa candida, capitulis & pediculis incarnatis DILLEN. *ſynopſ. III.* p. 70. n. 40. *Cat. Gieſſ.* 205.

Circa Bernam in ſylvis abiegnis copioſe v. g. in ſylva *Grauholz*, in ſemita cava *M. Gurten*, qua adſcenditur ad villam *der Spiegel* ad ſiniſtram &c.

Latiſſime, ad plures paſſus, terram macilentam operit cruſta cinerea, miſta ex majoribus & minoribus, & inviſibilibus demum globulis calcariis. Glebulae majores excreſcunt in pediculos cylindricos, ſubrubellos, quos coronant ſphaerica capitula rubella, dilute roſei coloris, calcaria, Fungoidaſtri ſimillima.

108. LICHEN cruſtaceus terreſtris, cruſta granuloſa, ex albo ſubcinerea, receptaculis florum rotundis, fuſcis, pediculo inſidentibus MICHEL. p. 100. O. XXXV. n. 2.

Lichenoides fungiforme terreſtre capitulis fuſcis DILL. *ſyn. III.* p. 70. n. 39.

Ex alpibus, tum ad viam, quae a villa *Luzern* ducit ad ſtagnum ſylvae *der Sedelbach*.

Priori

Priori n. 107. valde adfinis eſt. Verrucae grandiores, & ſuperficies magis criſpa. Capitula non adeo regularia, variae figurae, fuſca, abſque ſplendore.

109. LICHEN cruſtaceus verrucoſus, candidus, ſcutellis concoloribus.

Ad terram in alpibus I. GESNER. Bernae ad arbores frequens.
Cruſta tenax, tuberculis facta difformibus, quae rimulis ſeparantur. Scuta paſſim ſeſſilia, margine in junioribus tumente. Omnia vel alba, vel ochroleuca.

110. LICHEN cruſtaceus, verrucoſus, candidus, ſcutellis rubris.
Lichen cruſtaceus, farinaceus, arboribus adnaſcens, verrucoſus, candidus, receptaculis florum ruſeſcentibus MICHEL. O. XXXIV. n. 2. p. 96.
An non *Lichenoides cruſtaceum & leproſum ſcutellis ſubfuſcis* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 207. *ſyn. III.* n. 45. p. 71.

Ad arbores ubique, tum ad lapides ſabuloſos.
Pleraque cum priori communia habet, ſed ſcutellis differt, quarum margo albus, media cavitas ſordide ruſa eſt, atque per maturitatem nigra; adeo vero denſe congeſtae ſunt, ut cruſtam fere contegant.

111. LICHEN cruſtaceus arboribus adnaſcens, ex cinereo albicans, receptaculis florum crebris, ſubfuſcis, limbo albo crenato cinctis. MICH. O. XXXIV. n. 29. p. 97.

Satis affinis priori, ſed cruſta tenerior, non verrucoſa. Scutellae creberrimae, primo totae albidae, deinde rubellae, rufae, ſature ſanguineae, nigrae vel flavae etiam, ora vel crenata, vel non crenata, quae eſt Lichen 30. ejuſdem Ord. MICHELI. Ora perpetuo alba eſt.

Varietas vero *lutea* videtur eſſe *Lichenoides cruſtaceum & leproſum, acetabulis majoribus luteis, limbis argenteis* RICHARDS *ſynopſ. III.* p. 71. n. 46.

112. An LICHEN cruſtaceus, ſaxatilis & arboreus, verrucoſus, cinereus, receptaculis florum nigricantibus MICHELI O. XXXIV. n. 8?
Muſcus cruſtaceus ſcutellaris leproſus cinereus PETIV. *Muſ.* p. 79.
Lichenoides cruſtaceum & leproſum, ſcutellare, cinereum DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 205. *ſyn. III.* p. 70. n. 42. Icon PLUKNETIANA & nomen RUPPII videntur indicare ſolitaria acetabula. Ergo ſi fida ſunt, a noſtra planta diſſentiunt.

Ad ſaxa, circa *Interlachen.*
Totus verrucoſus, rimoſus, concolor. In areolis rimarum punctum nigrum adparet, atque paulatim dilatatur, donec tota area fiat in unam ſcutellam nigram, margine cinereo.

113. LICHEN cruſtaceus, ſaxis & arboribus adnaſcens, gelatinoſus & verrucoſus, niger, receptaculis florum concoloribus MICHEL. O. XXXIV. n. 43. p. 98.

Ad ligna putrida vere. Huic mollis natura eſt, ex continuis glebulis coacervata, nigri ex fuſco coloris. Receptacula plana, ſature ex rufo ſpadicea. Tota planta ſeminibus ad lentem vitream viſibilibus effloreſcit.

114. LICHEN an cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, ſubobſcurus, receptaculis florum nigris, minoribus & tumentibus MICHEL. O. XXXV. n. 13. p. 96. Non repugnat.

STAEHELINUS miſit, in calce vetuſti muri.
Expanſio cruſtacea tartarea, rimoſa, areis multangulis. Color ſordide terreus, ſcutellae tumentes, nigrae, hemiſphaericae, nudo oculo vix viſibiles.

115. LICHEN cruſtaceus, ſubobſcurus, ſaxatilis, rimoſus, ſcutis peramplis.

Ex alpibus retuli.
Cruſta difformis aſpera, fit verrucis maximis, anguloſis, pulpoſis. Rimoſa eſt, cohaerens tamen & fractu contumax, colore ſordide terreo, qualis eſt in 111. Uberrima ſcuta nigra, ſeſſilia, plana, vel leviter excavata, oris albis.

116. LICHEN, an cruſtaceus ſaxatilis minimus, valde rimoſus, rimis & inferiori parte pullus, deſuper, dum recens eſt, luteo viridis, per ſiccitatem fuſcus, receptaculis florum nigris MICH. O. XXXVII. n. 103. T. 15. f. 8. Videtur.

In vetuſto muro legi.
Informis ad oculum cruſta, tuberculoſa, facta verrucis pene piſi magnitudine. In quovis tuberculo, lente vitrea admota, adparent areae polygonae, ſordide cinereae, rimulis circumſcriptae. In earum qualibet microſcopium diſtinguit numeroſa acetabula nigra & minutiſſima.

117. LICHEN cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, rimoſus, & veluti teſſellatus, ex cinereo albicans, vulgatiſſimus, receptaculis florum nigris MICHEL. T. 54. f. 7. p. 103.

Ad lapides ſabuloſos.
Expanſio informis, ex albo cinerea, rimoſa, in polygonas particulas diſtincta. Scyphuli ſeorſim albi, media ſede obſcuriori. Per aetatem forte tota fuſca fiunt. Sed planta ipſa diſtincta eſt.

118. LICHEN cruſtaceus, verrucoſus, alpinus, arboribus adnaſcens, cinereus, receptaculis florum rufeſcentibus MICHEL. Ord. XXXII. p. 95. T. 52. Icon certe convenit.

Ad cortices vetuſtos & lapides, expanſio dura, craſſa, calloſa, rimis conſpicuis diviſa in areas polygonas. Eae rarius leves depreſſiones proferunt, planiſſimas, colore paulo obſcuriori, quam planta reliqua, duas, tres & plures. Cinereus eſt, aut ſubrufus.

119. LICHEN cruſtaceus, ſaxatilis, glaucus, areolis ſolitariis.
Iconem ejus exprimit icon *Lichen Agarici terreſtris ſcutati albi* MICHEL. T. 54. f. 3.

In lapide fiſſili.
Cruſta non continua, ſed ſparſis, licet copioſiſſimis, variae figurae inſulis albeſcentibus fit. In quavis inſula, ſive cruſta perexigua, quinque & ſex receptacula florum microſcopio conſpiciuntur, nigricantia, ut totus Lichen glaucus fiat.

120. LICHEN cruſtaceus, ſaxatilis, farinaceus, rimoſus, albus, receptaculis florum nigris.

In lateribus.
Cruſta expanſa, albiſſima, multo tenerior Lichen 114., ut ſolo microſcopio rimas diſtinguas. In ea conſpicua receptacula in centro ceſpitis congeſta, orbicularia, nigerrima.

121. LICHEN cruſtaceus farinaceus, albus, ſcutis ex atro lividis & tumentibus.

Priori 120. ſatis ſimilis, & forte idem. Candidior eſt, evidentius rimoſus. Scuta convexa, colore lapidis fiſſilis tegularis. In lapide ſabuloſo.

122. LICHEN cruſtaceus ſaxatilis, farinaceus, cinereus, ſcutis nigerrimis.

Cruſtae latiſſime per ſaxa expanduntur, vix conſpicuae. Rimae ſolo microſcopio viſibiles ſunt; ſcuta adeo frequentia, ut cruſtam obſcurent, nigra, leniſſime excavata.

123. LICHEN cruſtaceus ſaxatilis, luteus, nigris lineis varius MICHEL. O. XXXIV. n. 19. p. 97.
Lichenoides cruſtaceum, tenuiſſimum, ſegmentis quadratis, flavo & nigro colore eleganter variegatis DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 206.
Lichen cruſtaceus tenuiſſimus, flavo & nigro colore eleganter variegatus BUXBAUM. *plant. Hal.* p. 187.

Ad lapides duriores frequens.
Elegans planta latas cruſtas efficit, pulchre flavas, rimoſas, per aetatem ſubcoeruleas. In iis copioſiſſima ſcuta atra, ſaepe in ramoſas variaſque maculas connata, ſaxum varia pictura diſtinguunt.

LI-

124. LICHEN cruſtaceus nigerrimus, receptaculis florum concoloribus, ſeminibus ſature cinereis.

Nigerrima expanſio late lapides obducit. In centro cruſtae receptacula nigra, tumentia, congeſta. Circa haec ſcuta, expanſionis media pars tota cinericio villo effloreſcit.

125. LICHEN cruſtaceus ſaxatilis, niger, papillis maximis flavis.

In lapide fiſſili.
Continua aſpera, & rimoſa cruſta, nigricans. In ea frequentia erumpunt receptacula florum hemiſphaerica, vel acutiora, lapideae fere duritiei, colore ſature flavo, qui aliquando ſpadiceo vitiatur.

126. LICHEN cruſtaceus ſaxatilis farinaceus, ex albo ſubcinereus, receptaculis florum exiguis, concavis & nigricantibus, ac in ſubſtantia lapidis veluti infixis MICHEL. Ord. XXXIV. n. 21. p. 97.

In duriſſimo lapide expanſio non farinoſa, ſed maculae ſimilis, candidiſſima. Per hanc uberrime diſponuntur foveolae, quas replent minimi, & umbilicati ſcyphuli. Eumdem in alpibus rufa expanſione variantem legi.

ORDO VI.

LICHENES SCUTELLIS ORNATI.

CRUSTA PEROBSCURA, VEL NULLA.

In hoc ordine, ſparſo inter MICHELIANOS in ordinibus XXXVI. XXXVII. &c. alias obſcura eſt expanſio, neque radicata, neque ſeparabilis, neque organica, neque conſtans, ſed immaturis ſcutellis aut accidentali polline facta. Alias ſcutellae omnino nudae ſunt, quae claſſis propior eſt *Pezizis*, diverſa duritie, aut lapidea, aut tartarea, aut coriacea.

127. LICHEN non cruſtaceus, ſcutis nigris, in ſubſtantia lapidis infixis.

A priori 126. differt abſentia expanſionis cruſtaceae.

128. LICHEN arboreus niger omnium minimus.

Expanſio inorganica candida, latas per corticem maculas efficit. In ea macula oculus frequentiſſima puncta nigra diſtinguit, quae ſpectata ad lentem objecta validiſſime augentem, replentur nigris anulis, & ſcutellis, ex cortice effloreſcentibus.

129. LICHEN ſubrubellus minimus ſcutis in ſubſtantia lapidis excavatis.

In lapide duriſſimo, propior *Pezizis*.
Cavitates excavantur hemiſphaericae, trientem lineae latae. Eae alias inanes ſunt, alias replentur anulo calcario, rubello, crenato, & quaſi criſpo. Is anulus excreſcit in ſcutellam excavatam, margine tumente, in roſulae ſpeciem laciniato.

130. LICHEN arboreus ſcutellis flavis nudisque.
An *Lichen cruſtaceus arboribus adnaſcens, ex albo ſubcinereus, receptaculis florum aureis, nudis* MICHEL. O. XXXIV. n. 33. p. 98.

Vulgaris eſt, expanſione omni deſtituitur, & fit meris ſcutellis, planis, luteis aut flavis, ora alba, vel etiam nulla cinctis.

131. LICHEN ſaxatilis, ſcutellis nudis atris.

In ſaxo ſabuloſo.
Scuta nigra, perfecte rotunda, fere plana, limbis albis, frequentia, ſed abſque cruſtacea expanſione.

132. LICHEN ſaxatilis omnium minimus plumbei coloris.

In lapide duriſſimo coloris atro lividi, concolores ſcyphuli, exquiſite formati, hemiſphaerici, nudo oculo aegre conſpicui.

133. LICHEN cruſtaceus ſaxatilis omnium minimus niger.

Lichen, qui candidum murorum colorem viciat REAUMUR. *Mem. de l'Acad. des Scienc.* 1729. p. 259.ſeqq. cum ic.

Ad lapides ſabuloſos, qua parte meridiano & occidenti ſoli exponuntur, frequens vicium. Aegre aliquam in hac planta fabricam diſtinguo. Maculae ſunt multarum ſaepe ulnarum, quae nigro colore cinereum lapidem diſtinguunt. Fiunt corpuſculis, aliis rudibus, aliis rotundis, & ad priores Lichenes 126. 127. 128. accedentibus.

134. LICHEN arboreus, nigerrimus, aſper.

In vetuſto & putrido cortice.

Maculae ſunt aſperae, carbonarii atroris, ex glebulis difformiter conicis congeſtis. Hi duo 134. & 133. propiores ſunt cruſtaceis non ſcutatis, ſed ob adfinitatem hic retinui.

135. LICHEN arboreus minimus atrocinereus, villoſus.

Nudo oculo vix diſtinguitur. Sed lente admota eſt copioſa ſocietas globulorum dimidiatorum, ſeſſilium, villoſorum. Ad *Pezizas* accedit.

136. LICHEN cruſta tenuiſſima virente, ſcutis nigris planiſque.

An *Lichen cruſtaceus arboribus adnaſcens, cruſta tenujori, cinereovireſcens, receptaculis florum nigris & tumentibus* MICHEL. Ord. XXXIV. n. 38?

Hic Lichen in corticibus virgultorum frequentiſſimus, cum aliis, eorundem natalium n. 140. forte una eademque planta fuerit, cujus eſſentia ponitur in ſcutis atris orbicularibus, nudis, ſive cruſta deſtitutis. In re exigui momenti malui diſtinguere, ut ſermo procederet ſui & MICHELII ſimilior, neque una ſpecies ultra modum abundaret varietatibus.

Maculae conſpicuae pulviſculo dilute virente, & ad lentem rimoſo, ac tuberculoſo, fere ellipticae. Scuta frequentia plana, nigra, vix quartam partem lineae lata. Vidi etiam in ligno putrido viridiorem cruſtam, byſſaceam.

137. LICHEN cruſta tenuiſſima cinerea, ſcutellis fuſcis.

A priori 136. differt ſcutorum colore ex violaceo fuſco, limboque albo, qui tamen non perpetuus eſt, & cruſtae colore.

138. LICHEN cruſta verrucoſa, ſcutellis nigerrimis.

Vera cruſta adeſt, ſed, ni fallor, peregrina, neque ad Lichenem pertinens. ſcuta nigerrima convexa.

139. LICHEN cruſta tenuiſſima. ſcutis nigris agminatis.

Adeo tenuis cruſta, ut pene nulla ſit. Frequentes nigerrimae ſcutellae, variae magnitudinis, trientem lineae, latae, quae maximae, leniter excavatae. In Fagis.

140. LICHEN cruſta tenuiſſima, ſcutellis atris rarioribus & amplioribus.

Lichen cruſtaceus, farinaceus, arboribus adnaſcens albus, receptaculis florum rotundis, nigris, & longe diſtantibus MICHEL. O. XXXVI. p. 102. n. 16. T. 54. f. 3.

Albicans tenuis, rimoſa cruſta. Rarae ſcutellae nigrae, planae & excavatae, multo, quam in prioribus, majores.

141. LICHEN cruſta tenuiſſima, ſcutellis nigris convexis

Hemiſphaericae fere ſcutellae, albo polline viſae ſunt, effloruiſſe. Haec princeps eſt a prioribus diverſitas. Hic cum adfinibus ad n. 143. forte eadem etiam planta

planta eſt: ſed diſtinguit MICHELIUS. Naſcuntur ad arborum rimoſos cortices, & a prioribus, a 135. ad 140. differunt ſcutis conicis, turgidusve.

142. LICHEN cruſta nulla, ſcutellis nigris obtuſe conicis.

Lichen cruſtaceus tartaricus arboribus adnaſcens, & veluti deuſtus, receptaculis florum exiguis. mammiformibus MICHEL. O. XXXVII. n. 4. T. 54. f. 4.

Diverſa omnino facies. Denſiſſimo enim agmine, abſque cruſta, proveniunt tubercula hemiſphaericis acutiora, rugoſa, nigra absque ſplendore, punctulo notata.

143. LICHEN cruſta nulla, ſcutellis nigris, obtuſe conicis, apice perforatis.

Lichen cruſtaceus tartaricus arboribus adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum rotundis per ſiccitatem non nihil adpreſſis & umbilicatis MICHEL. l. c. n. 5.

Omnium ſuae gentis maximus, ſolitarius. Reliqua nomen habet.

144. LICHEN cruſta tenuiſſima, niger, bivalvis.

Hunc Lichenem MICHELIUS mirifice in diverſas ſpecies auxit.

Omnibus commune eſt naſci in rimis corticis, ad eam ſedem albiſſimi. Minimas fiſſuras corticis occupat plantula variae figurae, ſemper atra, aſpera, atque per medium longe fiſſa, quae princeps eſt diverſitas a prioribus 140 - 142. Ergo varietas proximae Licheni 143. eſt.

Lichen cruſtaceus tartaricus, arboribus adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum tranſverſe oblongis & quaſi reniformibus, non intortis, brevibus MICHELI O. XXXVII. n. 7. T. 54. f. 2.

Huic figura ſemiovalis, per medium axin fiſſa, labris fiſſurae retorridis.

145. LICHEN cruſtaceus, tartaricus, corticibus arborum adnaſcens, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum transverſim oblongis, conpreſſis, MICHEL. ib. n. 8.

Figura, quam priori planior, & fiſſura minus profunda.

146. LICHEN cruſtaceus tartaricus arboribus adnaſcens, niger, & vetuti deuſtus, receptaculis florum oblongis & intortis MICH. ib. n. 6.

An *Lichenoides cruſta tenuiſſima ſulcis cochleae formibus inſignita* DILL. *ſyn. III.* n. 49. p. 71.

A priori varietate vix differt, niſi quod curvam lineam deſcribat. Et huic & priori accidit, ut conjungantur aliquot plantulae, & figuram anguloſam, variosque gnomones & Y deſcribant.

147. LICHEN cruſtaceus tartaricus corticibus arborum adnaſcens, cinereus, receptaculus florum ſub cute erumpentibus, nigricantibus, transverſe oblongis, varie divaricatis & conpreſſis MICHEL. O. XXXVII. n. 9. p. 102.

Lichenoides cruſta tenuiſſima peregrinis veluti literis inſcripta DILLEN. *ſyn. III.* p. 71. n. 48.

Hic a prioribus 144.-146. differt. Planior multo eſt, & minus aſper, deinde ramoſior & polymorphos, cum literarum Sinenſium quadam ſimilitudine, non ex fortuito complexu duarum plantularum, ſed perpetuo ex ipſa rimarum apertura.

Plures varietates perſequi non viſum eſt e re eſſe.

ORDO VII.

LICHENES CRUSTACEI NON SCUTATI.

ORDINIS MICHEL. XXXIV. ALIQUI.

148. LICHEN cruſtaceus, ſaxatilis, verrucoſus, cinereus MICH. O. XXXIV. n. 57. p. 99.

Latis maculis lapides obducit. Circa *Pantingen.*

Verrucae anguloſae, in diverſis planis congeſtae, ſuperficie cinerea, intus albae, calcariae, friabiles. Nulla fabrica floralis, aut ſeminalis.

LI-

149. LICHEN arboreus, verrucoſus, ſordidi coloris.

Verrucae rotundae, intricatae, cohaerentes, in undatam & racemoſam ſpeciem. Organica fabrica nulla. Huc referendus eſt Lichen 118. ſi ſcutis deſtituitur.

150. LICHEN cruſtaceus, arboribus adnaſcens, farinaceus, albus, ſuperficie in acetabulis pulverulentis veluti effloreſcente MICH. Ord. XXXIV. n. 54. p. 99.
Lichen cruſtaceus albeſcens ſcutis farinaceis PETIVER. apud MICHEL.
Muſcofungus tartareus albeſcens, rugoſus, farinaceus H. OXON. III. p. 634. n. 11.

Ad arbores frequens, late rimoſum corticem occupat.
Expanſio farinacea, alba, ex glebulis minutiſſimis facta. Seminalis pollen paſſim effloreſcit in penicillorum candidiſſimorum ſpeciem. Aliquando Lichen ipſe rubeſcit, & ſemina cinerea ſunt.

151. LICHEN cruſtaceus, ramoſus, tuberculoſus, cinereus, ſeminibus concoloribus.

Ad arbores vulgaris.
Aſper, rimoſus, tuberculis factus difformibus. Ad lentem vitream adparet conſperſus polline cinereo, & glebulis factus ad foliaceam fabricam accedentibus.

152. LICHEN cruſtaceus, terreſtris, verrucoſus, cinereus.

In ſubalpinis circa *Interlachen.*
Terram & muſcos obducit concinnus Lichen, cruſta lata inaequali, ſed continuo plano, tenax & indiſſolubilis. Glebulae ſubrotundae albae, aut modice cinereae, ſeminibus cinereis paſſim effloreſcunt.

153. LICHEN cruſtaceus ſaxatilis, farinaceus, albus, globulis minutiſſimis undique refertus MICH. O. XXXIV. n. 56. p. 99.

Tenera, mollis, fragilis expanſio terram obducit & muſcos, ex albo ſubcinerea, non ſine virore. Lente vitrea admota adparet meris fieri glebulis, quarum plurimae veriſſimae & exquiſitae ſpaerulae ſunt.

154. LICHEN cruſtaceus, terreſtris, farinaceus, friabilis.

A *Byſſis* aegre diſtinguitur, niſi quod ad lentam vitream glebulis potius, quam filamentis fiat. Color albus, ochroleucus, glaucus &c. Ad nudam argillaceam terram primo vere.

155. LICHEN an cruſtaceus ſaxatilis, farinaceus, molliſſimus, e cinereo glaucus, ſeminibus concoloribus undique refertus? MICH. O. XXXIV. n. 67. p. 100.

In terra late expanditur.
Byſſo ſimilis, friabilis, molliſſima cruſta, fit meris glebulis exquiſite farinoſis, absque organica fabrica, niſi quod centra ceſpitum copioſiſſimo & craſſiuſculo villo cinereo effloreſcant.

156. LICHEN byſſaceus terreſtris cinereus.
Byſſus pulverulenta incana farinae inſtar ſtrata, DILLEN. *ſynopſ. III.* p. 56. n. 2.

A priori n. 155. diverſus eſt.
Ad terram humidam. Color e cinereo ſubrubellus. Glebulae non ſeſſiles, neque rotundae, ſed ita elevatae, & a terra recedentes, ut farinae ad modum comprimi & abſtergi poſſint.

157. LICHEN cruſtaceus arboribus adnaſcens, neque rimoſus, neque verrucoſus, candidus, pulviſculo concolore undique adſperſus MICHEL. Ord. XXXIV. n. 62. p. 99. T. 53. f. 4.

Vetuſtarum arborum rimoſum corticem undique obducit, candidiſſimus, paſſim ita effloreſcens, ut detergi poſſit.

LI-

158. LICHEN cruſtaceus, arboribus adnaſcens, tenuiſſimus, pulverulentus, pallide luteus ſive ochroleucus MICHEL. Ord. XXXIV. n. 70. p. 100.

Mollior priori, neque adeo efflorescens villoſo polline, ſubluteus.

159. . . . *Viridis* reliqua ſimilis n. 158. ad cortices etiam arborum naſcitur.

160. LICHEN an cruſtaceus, arboribus adnaſcens, tenuiſſimus, pulverulentus, ruber MICHEL. Ord. XXXIV. n. 73. p. 100?

A Byſſo n. 8. aliaque ſucculenta plantula adfini diverſus, fabrica non organica. Cruſta latiſſima emortua ligna pulcherrimo colore e rubro purpureo pingit. Inter Byſſos & Lichenes ambigit. Hae ultimae plantulae, omnium ſimpliciſſimae & minimum fabricae organicae habentes, regnum vegetabile terminare, & cum argillis atque terris conjungere videntur.

LICHEN-AGARICUS.

MICHEL. p. 103.

Character eſt „ cavitas ſphaerica, pulvere carbonario plena, quem per exiguum in ſumma ſphaera orificium effundit.

ORDO I.

LICHEN-AGARICI CAULIFERI.

1. LICHEN-AGARICUS nigricans, ligno adnaſcens, plerumque multifidus, & conpreſſus, ima parte villoſus, ſuperna vero glaber, albidus & pulverulentus MICHEL. p. 104. T. 55. f. 1.

Fungus palmatus, farinaceus, digiti altitudine &c. HOFM. *flor. Altd. ſyl.*
Fungus lignoſus roſtratus Antverpienſis BOCCON. *Muſ. di Fiſica* p. 296. n. 12. & T. ad p. 266. n. 12, peſſime.
Fungus ramoſus niger conpreſſus parvus, apicibus albidis RAI. *ſyn. III.* p. 15. n. 8.
β. *Fungus niger conpreſſus varie inplexus & divaricatus, ineer lignum & corticem* DOODY *ſynopſ.* RAI. III. p. 15. n. 16.
Agaricum nigrum reticulatum conpreſſum &c. MICHEL. p. 125. n. 20. monente BUXBAUMIO *Act. Petrop. II.* p. 266.

Frequens in dejectis arborum truncus, ſemiputridis.
Ex radice reptante, conplanata, nigricante, inter corticem & lignum emortuorum truncorum reticulares areas faciente, adſcendit ſubula, ſive longiſſimus, acutuſque, conus niger, hirſutus. Eadem paulatim explanatur, ut conpreſſa ſit lataque, & finditur in ramos, uti *Coralloides violaceum platyceros*, obtuſos, latos, tenero, ſubrubello polline conſperſos, qui facile avolat. In nigra vero villoſaque parte plantulae numeroſa puncta ſunt, orificia nempe totidem ſphaerularum excavatarum, quae retro villoſum corticem plantae ponuntur, plenae polline carbonario. Interna dura caro altiſſima eſt.

2. LICHEN-AGARICUS terreſtris, digitatus, niger, apicibus alborufis, ſeminibus griſeis undique conſperſis, radice membranacea, longiſſima, varie divaricata & implexa MICHEL. p. 104. n. 4. T. 55. f. 5.

An *Agaricus digitatus, niger humilior, & inſtar corii canis Carchariae exaſperatus, quae ſingula totidem ovata indicant nigerrimi pulveris receptacula* RUPP. p. 306?

In horto meo ad lignum putreſcens.

Priori tota fabrica propior, ſed teres totus, non in palmas, verum bifurcos & trifurcos ramos fiſſus, quorum cornua longa ſunt & teretia. Apex, ut in ſpecie I., caeſius, levis, polline conſperſus.

3. LICHEN-AGARICUS nigricans, cupreſſiformis, ramoſus, & non ramoſus, lignis aridis adnaſcens MICHEL. p. 104. n. 3. T. 55. f. 2.

Facies junioribus ſpeciminibus n. 1. non diſſimilis. Pediculus tamen tenuior piſtillo ſuperiori, quod lente conicum eſt, deinde apicibus pulverulentis deſtituitur. Sphaerulae ſimiles. Scaberrimus eſt, tuberculis rotundis.

4. LICHEN-AGARICUS, (qui Lithophytoides terreſtre, digitatum nigrum MARCHANT. *Mem. de l'Acad. des ſcienc.* 1711. p. 129. &c.) MICHEL. p. 104. n. 2. T. 54. f. 4.

Fungus piperi Aethiopico ſimilis vel digitatus niger MERRET. *pin. rer. Brit.* p. 43. RAI. *ſyn. III.* p. 14. n. 6.

Fungus monſtroſus in Alveario natus EPH. NAT. CUR. Dec. I. Ann. II. Obſ. 54.

Facies hujus plantae valde variabilis eſt. Primo informe tuber eſt, undique ſcabrum, uti 3. una alterave crena notatum. Paulatim excreſcit, finditur, & ſecedit in confertas clavas, ex una radice multas, in univerſum ex cylindricis conicas, ſed varie contractas, & denuo dilatatas, rugoſasve. Aſperrimus eſt, & fabrica convenit cum n. 1. Interior medulla lignoſa & alba.

5. Hypoxylon ſeu excrementum ligni putridi fungoſum MENZEL. *pugill. rar.* T. 6.

Differt a prioribus, adfinior n. 3. ſed diverſus, quod longe craſſioribus & conicis cornubus fiat, & pollinea levi parte deſtituatur. Deinde aſperitate tuberculoſa ſimilior eſt ſpeciei 4. cui etiam lignea interiori albaque medulla convenit, diverſus, quod multicornis ſit. Origo tuberoſa eſt. In hac ſpecie luculentiſſime vidi pollinem ex ſphaerulis ſubcutaneis ſponte effluentem, carbonarium, orbiculos perforatos in charta ſuppoſita depingentem.

ORDO II.

LICHEN-AGARICI CRUSTACEI.

Cum ordine I. conveniunt, quod ſphaerulae plurimae, uno cortice contineantur. Differunt figura in latum expanſa, habitu acaulo.

6. LICHEN-AGARICUS cruſtaceus, craſſus, bovillum quaſi renem repraeſentans, niger & veluti deuſtus MICHEL. p. 104. T. 54. f. 1.

An *Agaricus fuligineus & aterrimus, vaſtum cavernulatum quemdam inſecti nidum repraeſentans* RUPP. p. 307? Videtur.

Nihil frequentius in dejectarum arborum truncis.

Perpetuo aridus & friabilis reperitur. Fit vero cruſta latiſſima, in planos monticulos intumeſcente, punctata. Punctula ſunt orificia ſphaerarum peramplarum inter ſeptula propria nidulantium, ſub punctato cortice. Eae ſphaerulae polline plenae ſunt. Tota planta inſtar carbonis nigricat.

7. LICHEN-AGARICUS cruſtaceus nigerrimus, ſplendens, foliis innaſcens T. II. f. 8.

In foliis faginis exeunte M. Octobri.

Tumores unciales, ruditer in globoſa tubercula ſeparati, modice convexi, coriaceae indolis. Diſſecti oſtendunt in parte foliis adhaerente medullam albam tenacem, ex qua ſphaerulae nigrae enaſcuntur, quae tumores cruſtae totius efficiunt.

8. LICHEN-AGARICUS diſciformis, punctatus, nigricans T. II. f. 9.

In ſiccis virgultis frequens.

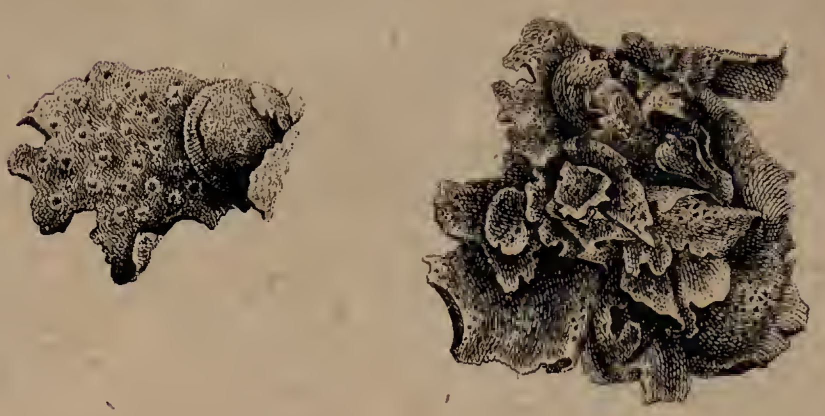
Ex ipſo ligno per ruptum corticem erumpunt planiſſimi diſci, orbiculati, diametro fere trium linearum, ex fuſco nigri. Superficies diſci plana tota punctata eſt, punctis ducentibus ad ſubjectas minimas ſphaerulas nigro polline plenas, in albiſſima, & dura, medulla nidulantes.

LI-

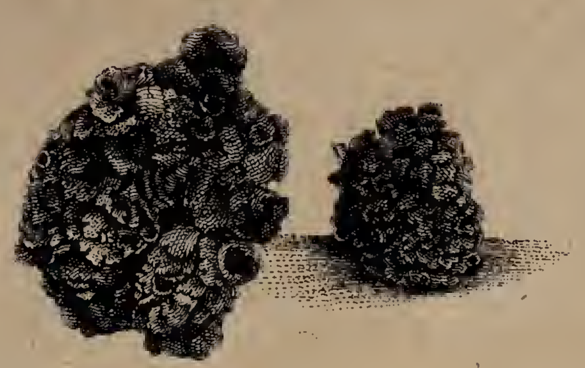
TAB: II. p. 91.

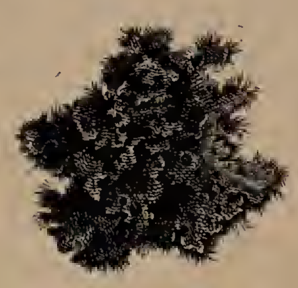
f. 1.

f. 2.

f. 3.

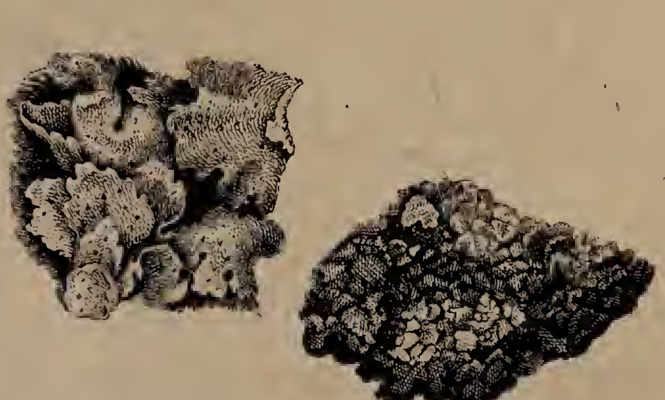
f. 4.

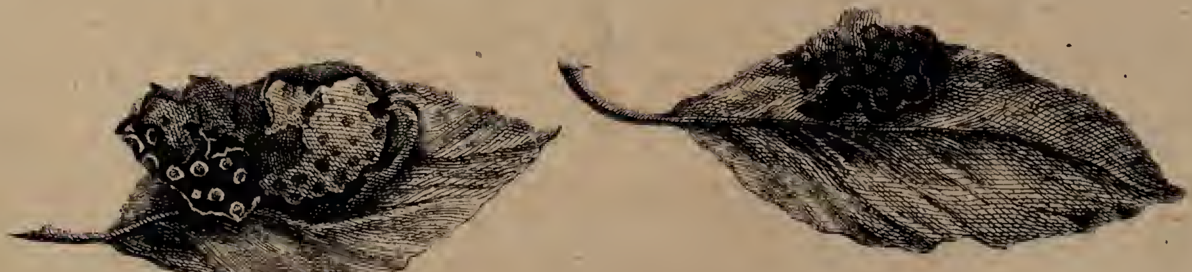
f. 5.

f. 6.

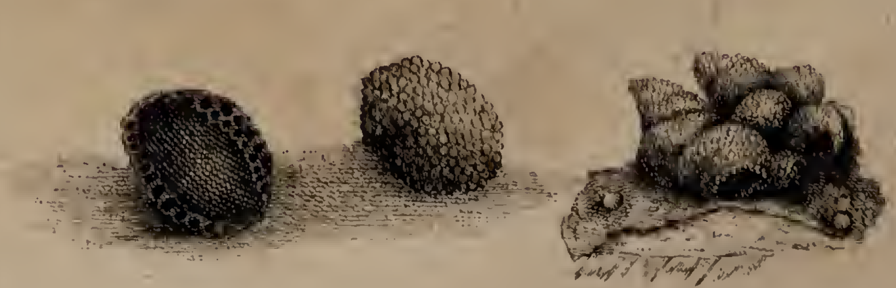
f. 7.

f. 8.

f. 9.

f. 10.

[illegible] Med. C. delin.

fc. G. D. Heumann Acad. Götting. Sculptor.

9. LICHEN-AGARICUS bullatus, parvus, ex obſcuro nigricans, ſub cute arborum exſiccatarum erumpens. MICHEL. p. 105. n. 8. T. 54. f. 2.

Ex dejectis truncis arborum frequens.
A priori n. 8. differt convexitate hemiſphaerica cruſtae totius, deinde medulla, in qua receptacula ſphaerica latent, tota fuſca.

10. LICHEN-AGARICUS fragi facie. T. II. f. 10.

In lignis exſiccatis non infrequens.
Ex ligno per corticem erumpunt bullae, alias ſolitariae, alias multa in cruſtam connatae, magnitudine & figura & colore fere Fragi. Nam color quidem ex aurantio ſanguineus eſt, ſuperficies aſpera, verrucis undique adſperſa. Eae perforatae ſunt, & ducunt ad nigras ſphaerulas polline plenas, ſub miniato cortice poſitas. Medulla, in qua ſphaerulae, nigerrima eſt, & inſigniter dura.

ORDO III.

LICHEN-AGARICI SOLITARII.

Hi, & ſi aliquando in unam cruſtam confluunt, nullo tamen communi cortice unquam continentur.

11. LICHEN-AGARICUS cruſtaceus, initio ſubhirſutus, & oleae conditae colore, per ſiccitatem glaber, niger, & veluti deuſtus, receptaculis florum mammiformibus elegantiſſimis MICH. p. 104. O. II. n. 2. T. 55. f. 1.

In cortice arboris putreſcentis, magna agmina late ſparſa reperi. Sunt autem aciculae mediocris capiti aequales, ſordide flavae, villoſae, pluſquam hemiſphaericae. Nucleus ſiccus eſt & carbonarius. Matura planta villum dejicit, & denigratur.

12. LICHEN-AGARICUS ſolitarius omnium minimus.

In cortice virgulti aridi.
Exterius perfecte referebat Lichenes 136. & ſeqq. ſcutellis nigris, planiſque. Sed ſub epidermide copioſas inveni ſphaerulas atras, quarum in ſcutellis externis erant oſcula, vix nudo oculo viſibilia.

13. LICHEN-AGARICUS, acaulos, ceſpitoſus, ruber, in abjectis corticibus innaſcens, receptaculis florum ſphaericis & nitidis MICH. O. 3. n. 3. p. 105.

In mali cortice miſit STAEH.
Per fiſſum corticem erumpebant tumores ſpongioſi, aurantii, roſei, aut adfinium colorum, rotundi aut anguloſi, depreſſi, ex cinereo pulverulento tuberculo nati. Sphaerulas ſeminales non vidi. Icon *Ceratoſpermi* I. MICHEL. T. 56. f. 1. hanc plantam exprimit, & eo etiam nomine miſſa eſt, nondum ſatis mihi perſpecta.

PLANTAE APETALAE STAMINIBUS CONSPICUIS DESTITUTAE

CLASSIS III.

QUIBUS STAMINUM ET SEMINUM ANALOGA CORPUSCULA SUNT

MUSCI.

Muſci a *Lichenibus* & *Marchantiis*, *Marſileisque* differunt caule a foliis diſtincto. Conveniunt autem omnes perpetua vita, & caulibus in terram deſcendentibus; qui in radicum naturam abeunt, & virore poſt plurimos annos ſola aqua reparabili. Muſcis in univerſum & feminina ſemina, & maſculum ſperma in unam capſulam includitur, uti ſolet Lichenibus, cum quibus analogiam in polline ſpermatico dudum vidit DILLENIUS E. N. C. *Cent.* VI. *app.* p. 54. Nondum vero certo novi ullum Muſcum, in quo alteruter ſexus certo diſtinctus eſſet & evidens. Genera conſtituit DILLENIUS, quem eo fidentius ſequor, poſtquam muſcos meos, eos certe, quorum plura ſpecimina poſſidebam eo tempore, cum ſuis contulit, & nominibus meis animadverſiones ſuas addidit.

MUSCI CAPITULO FLORIGERO SESSILI.

LYCOPODIUM DILL. *Cat. Gieſſ. app.* p. 87. *Syn.* RAJ. III. p. 107.

Clavae propriae, factae ex glumis diverſae a foliis fabricae. In glumarum alis capſulae bivalves, polline plenae, ſolitariae, non deciduae.

1. LYCOPODIUM caule repente, foliis patulis, pediculis ſpica gemina terminatis LINN. *flor. Lapon.* n. 418. *Hort.* CLIFF. p. 476.
Muſcus terreſtris TRAGI, MATTH. p. 61. CAMER. *epit.* p. 61. mal. ic. quae, ut & TABERN. ramoſos & trifidos pediculos pingit.
Lycopodium TABERN. p. 814. DILL. l. c.
Muſcus clavatus procumbens H. EYCHSTETT. Aeſt. Ord. VIII. T. 12. f. 2.
Muſcus terreſtris ſive Lycopodium DOD. *pempt.* p. 472.
β *Muſcus terreſtris repens, binis clavis folioſis ſe in altum erigentibus* PLUKNET. *Almag.* p. 248. I. 258. T. 47. f. 8. non bene ſeparavit a priori.
Muſcus ſquamoſus an Lycopodium altiſſimum PLUMIER. *filic. Amer.* p. 144. T. 165. lit. A. Non videtur differre.

In montanis & ſylvoſis Helvetiae abunde. Circa Bernam in ſylva *Burgdorff-Hölzlein* magna copia.

Caulis valde repit. Folia inordinata, in pilum tenuem educuntur, ut germina juniora tota mollia & villoſa adpareant. Pediculus floriger aphyllos ſquamis ſolummodo vagis adſperſus, finditur in duas clavas florales, quae juniores leviſſimae ſunt, ſquamis tunc imbricatim ſe contingentibus, adultae hiſpidae fiunt patentibus ſquamis, clavam explicantibus. Capſulae cordatae ſunt. Pulvis molliſſimus ex particulis planiſſimis (HAMBERGER *Phyſic.* T. III. f. 25.), in flamma ardet, (E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* I. *Obſ.* 51.) neque mirum, cum cera, quae flammam alit, unice ſit pollen ſpermaticus variarum plantarum. Eo ad infantum intertrigines, ad papillarum fiſſuras, vulgo in Helvetia utimur. conf. E. N. C. *Cent.* X. *Obſ.* 34. Sed eadem vis emolliens etiam in Nephritide

de olim probata eſt c. GESNERO *Epiſt. Med.* p. 92. & in Iſchuria b. WEDELIO *Eph. Nat. Cur. Dec.* I. *Ann.* III. *Obſ.* 12. in dyſenteria vero SEBIZIO ad TRAGUM, in torminibus puerorum GARMANNO in EPHEM. l. c. Ad plicam ſpecifica vis laudatur BERNITZIO *Eph. Nat. Cur. Dec.* I. *Ann.* II. *Obſ.* 52. ERNDTELIO *Virid.* p. 71. Vis iſta mitigans & anodyna procul dubio a mechanica figura particularum oritur, unico, quod ſciam, exemplo virium medicarum per mechanica principia evidentiſſime explicatarum.

2. LYCOPODIUM caule erecto ſpica glabra terminato LINN. *Lapon.* n. 419.

Muſcus terreſtris foliis retro reflexis I. B. III. p. 767. PLUKNET. &c.
Muſcus terreſtris foliis tenuioribus peculiaris, & Selago Plinii JUNGERMANNI apud HOFMAN. *delic. Altd.*
Muſcus clavatus Juniperinis foliis reflexis, clavis ſingularibus ſine pediculis H. OXON. III. p. 624. S. XV. T. 3. beue.
Lycopodium elatius Juniperinum clavis ſingularibus ſine pediculis nondum deſcriptum RAI. *ſyn. III.* p. 107. n. 2.

Circa ſtagnum in ſylva *Sedelbach*, milliaris Germanici ab urbe Berna diſtantia. In *Bructero* M.

Manifeſte differt. Caules repentes, ſed rami erecti. Folia ad caulem adpreſſa, ut polygonum faciant, inde recedentia in planam, accutiſſimam laminam, rigentem, quae junior acutum, deinde rectum, denique obtuſum cum progrediente ramo angulum facit. Pilis omnino deſtituuntur. Clavae ex ſimilibus & imbricatis latioribus glumis, abſque pediculis, leviores fere, quam in vulgari *Lycopodio*.

3. LYCOPODIUM caule repente ramis tetragonis LINN. *flor. Lapon.* n. 417. T. XI. f. 6.
Muſcus terreſtris, cupreſſinus, nanus, ſtirienſis SCHEUCHZ. *It. I.* p. 43. [non autem BOCCONI qui eſt Sphagnum 5.]

Abunde in deſcenſu M. *Scheidek*, verſus mapalia *im Schwarzwald.* In adſcenſu ad verticem M. *Joch.* SCHEUCHZER.

Caules longe repentes, valde ramoſi, erigunt ramos confertos, breves, duarum fere unciarum. Eos totos abſcondunt folia quadruplici ordine congeſta, ovalia, acuta, craſſula, dura, glumarum more cava. Suprema vero folia laxiora majora, molliora, clavam efficiunt, ibique capſulae hilo exciſae, ſolitariae ponuntur, uti in *Lycopodio.* Planta adulta tota flaveſcit.

LYCOPODIOIDES.

DILL. *ſyn.* III. p. 108.

Capſulae polline plenae ad unum folium plures. Reliqua *Lycopodii.*

1. LYCOPODIOIDES foliis ellipticis alterne majoribus.

Muſcus terreſtris Luſitanicus CLUS. *hiſp.* p. 396. *Hiſt. CCXLIX.*
Muſcus terreſtris minor alter DOD. p. 473.
Muſcus repens foliolis alternis, ſubrotundis, per ſiccitatem falcatis MORIS. H. OXON. III. p. 626. n. 34. T. VI. f. 34. bene.
β In herbario C. B. Jungermania cum nomine M. *denticulati minoris* conſervatur.
Muſcus terreſtris minor DOD. p. 473. dubitari poteſt annon ſit Hypni ſpecies. Dicit enim in Belgio naſci.
Muſcus denticulatus major C. B. &c.
Muſcus pulcher parvus repens I. B. III. p. 765. CHABR. ERNDL. &c.
Lycopodium parvum Herniariae folio BUXBAUM. *Centur. III.* p. 39. T. LXIX. f. 1. ſimillimum eſt.

In adſcenſu prope *Teufelsbrück* uberrime. In pratis circa *Vettis* D. HUBER.

Pulchra plantula repit ramoſiſſima, lucido virore, cui rubor in partibus, quae humo propiores ſunt, frequenter miſcetur. Folia uti in Jungermanniis, alterna-

 ta,

ta, diverſarum magnitudinem, ut majoribus duo minorum foliorum ordines interponantur, elliptica omnia, nervo medio diviſa. Capſulae ex rotundis acuminatae in clavis, quas folia faciunt, rariora quam in caule ponuntur, in latiorem habitum patentia.

SELAGO.

DILL. *ſyn.* III. p. 150.

Capſulae, ut in *Lycopodio*, ſed in foliorum alis, abſque clavae effigie, aut diverſitate foliorum ſuperiorum ab infimis.

1. SELAGO foliis & facie abjetis RUPP. *flor. Jen.* p. 330. DILL. *ſyn.* III. p. 106.

Selago tertia THAL. *ſylv. Hercyn.* p. 116.
Muſcus erectus ramoſus, ſaturate viridis C. B. LOESEL. AMBROS. &c.
Muſcus terreſtris rectus I. B. III. 767.
Selago tertia THALII BREYN. EPH. NAT. CUR. Dec. I. Ann. IV. V. Obſ. 149. cum bona icone.
Muſcus terreſtris abieti formis RAI. *hiſt.* p. 121. H. OXON. III. p. 624. S. XV. T. 5. f. 9. PLUKN. SIBB. &c.
Muſcus terreſtris SCHEUCHZ. *It. I.* p. 44. T. VI. f. 2. ubi floſculos, neſcio quos, deſcribit.
β *Muſcus polyſpermos* MERRET. *pin. rer. Brit.* p. 79. ex ſynonymo PLUKNETI.
Muſcus terreſtris erectus minor polyſpermos PLUKN. *Almag.* p. 247. l. 257. T. 47. f. 7. H. OX. III. p. 624. n. 10. S. XV. T. 5. f. 10.
Muſcus ſquamoſus erectus polyſpermos I. R. H. Haec ſynonyma ad *Selaginoides* refert DILLENUS, ſed icones demonſtrant, huc eſſe referenda.

In adſcenſu *Gotthardi* M. in ipſo monte, ubi I. B. olim lectum eſt, in *Grimſula*, *Albula* &c. & ubique per Alpes; circa *Vettis* D. HUBER; in *Jugo* & *Fracto M.* SCH. C. GESNER inventor in *Engadina* inferiore.

Caules repentes erigunt ramos breves, ſed craſſiſſimos. Folia nempe inordinata, ſed uberrime naſcentia, firma, hinc cava, inde eminente dorſo, acuto, & brevi mucrone, caules totos teretes efficiunt. Eadem vero per aetatem reflectuntur, laxantur, faciem plantae mutant (β). Capſulae reniformes ſolitariae, copioſae, in alis foliorum.

Emeticum eſſe & purgatorium, & in Caſſubia vulgo eo ſcopo adhiberi BREYNE *Eph. Nat. Cur. Dec. I. Ann. I. Obſ. 149.* WELSCH. in *Mictomimem.* p. 36. & BRESLAVIENSES 1718. M. Febr. 1721. M. April.

SELAGINOIDES.

DILL. *ſyn.* III. p. 106.

A *Selagine* differt capſulis ſpermaticis pluribus. A *Lycopodioide* certe aegre ſeparatur, neque clava eſt obſcuriori, neque recedit facie plantae rotundisque capſulis.

1. SELAGINOIDES foliis ſpinoſis DILL. l. c. T. III. f. 1.

Muſcus terreſtris erectus polyſpermos RAI. *Hiſt.* p. 22.
Muſcus terreſtris repens humilior, tenuiſſimis foliis, clavis folioſis erectis H. OXON. III. p. 621. n. 11. S. XV. T. V. f. 11. ubi folia nimis anguſta, ſpinulae male omiſſae, neque clavae expreſſae ſunt.
Muſcus ſquamoſus repens tenuiſſimis foliis I. R. H.
Muſcus apocarpos ſylvaticus ceſpitoſus, capitulis craſſis virentibus RUPP. p. 283.
Muſcus terreſtris repens clavis ſingularibus folioſis erectis SCHEUCHZ. *It. I.* p. 43. T. VI. f. 1. [quae habitum clavae exprimit] *It. II.* p. 138.
Lycopodium caule repente, ramis ſpica foliis patula inſtructis LINN. *flor. Lapon.* n. 421.

Elegans plantula abunde provenit in omnibus pratis alpinis. In M. *Scheidek*, *Neunenen*, &c. SCHEUCHZER circa *coenobium Piperinum*, & in Rhaetia. In Jura etiam provenit, ut in *Creux du Vent* &c.

Caules

Caules procumbentes, erigunt frequentes ramos, breves, 2. & 3. unciarum. Folia ad caules & ramos multiplici ordine, erecta, ut teretem habitum faciant. Sunt autem cava, longa, acuta, undulata, margine crenato. In ſupremis ramis laxantur, majora fiunt, denticulis conſpectioribus, atque cavitate ad baſin notabili recipiunt fere quaternas rotundas capſulas.

FONTINALIS.

DILL. *ſyn.* III. p. 79.

Capitula non calyptrata, ſeſſilia, per maturitatem diſſilientia DILL.

1. FONTINALIS major foliis triangularibus conplicatis, capitulis in foliorum alis ſeſſilibus DILL. l. c.
Muſcus aquaticus folio expanſo C. B. *Prodr.* p. 152. n. 14.
Fontalis minor lucens I. B. III. p. 779.
Muſcus aquaticus denticulatus LOESEL. *flor. Pruſſ.* p. 173. ic. 53. bene.
Muſcus aquaticus viticulis longis minus ramoſis, lucidis, foliis acutis triangularibus cinctis H. OX. III. p. 626. T. 6. f. 32. (magnum ſpecimen.)
Muſcus ſquamoſus acutiſſimus in aqua naſcens I. R. H. VAILL. p. 140. T. XXXIII. f. 5. MICHEL. T. 59. f. 9. cum fructu (niſi ſit ſpecies 2. DILL.
Muſcus apocarpus aquaticus foliis triangularibus conplicatis, acutiſſimis, in flagellis longis potamogetonis cujuſdam inſtar fluctuantibus RUPP. p. 184. cum deſcriptione characteris.
Muſcus aquaticus terreſtri vulgari ſimilis, ſed minor BUXBAUM. *Centur. III.* p. 39. T. LXIX. f. 2. cum calyptra, ut vocat, hirſuta.

In aquis ſtagnantibus, aut pigris, & ad lapides, quos fluvii exſiccati in vadis relinquunt, ubique.
Caules ad dodrantem & ultra longi, fere purpuraſcunt. Folia valde lata conplicata extrorſum cava, introrſum convexa, multiplici ordine, & imbricatim caulem contegunt, in pilum producta. Ex eorum alis in ſuperiori parte caulium gemmulae folioſae, tenuiſſimae, pene ſeſſiles exeunt, quae dicuntur capſulam continere, ſimillimae certe *Hypnorum* gemmulis.

SPHAGNUM.

DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 229. *ſyn.* RAI. 104.

Capitula, ut ſolent in muſcis, ovata, vel cylindrica, pene ſeſſilia, abſque calyptra, pulverem per denticulatum oſculum ſupremae capſulae emittentia. Prioribus notis a *Bryo* &c. ultima a *Fontinali* diſtinguitur.

ORDO I.

SPHAGNA CAULIFERA.

1. SPHAGNUM cauliferum, ramoſum, paluſtre, molle, candicans, reflexis ramulis, foliis latioribus DILL. *Gieſſ.* p. 229. *ſyn.* RAI. p. 104.
Muſcus ſaxatilis & ſylveſtris TRAG. p. 936. ubi icon exſtat absque capitulis.
Muſcus terreſtris vulgaris DOD. *pempt.* 472. [habet pediculorum rudimenta] LOBEL. VOLC. &c.
Muſcus in Ericetis proveniens LOBEL. ic. II. p. 243. denuo ex habitu.
Muſcus ſaxatilis Ericoides C. B. *Prodr.* p. 151. n. 7. denuo.
Muſcus paluſtris terreſtri ſimilis PLUKNET. *Almag.* p. 254. T. 101. f. 1. cum capitulis SCHEUCHZER. *It. I.* p. 43. T. V. f. 4. utcunque.
Muſcus paluſtris in ericetis naſcens VAILL. p. 138. T. XXXIII. f. 3. icon opt.
β *Muſcus terreſtris ruber ſeu ſanguineus* HOFM. VOLC. p. 394.
Muſcus ſquamoſus paluſtris ruber BUXBAUM. *plant. Hal.* p. 229.

In paludoſis circa *Bernam* non infrequens: uti v. g. in ericetis, ubi ceſpitem focarium effodiunt, inter *Muri* & *Gumligen*, in udis ad originem rivi *Gaebelbach*.

Denſiſſimis ceſpitibus late terram protegit. Imi caules foliis ſemitabidis veſtiuntur. Ramos autem proferunt copioſiſſimos, breves, conicos, poſt breve tempus reflexos & pendulos. Eos, uti caulem, veſtiunt folia imbricatim ſe con-

contegentia, obtuſe triangularia, cava, multiplici ordine, ut teretitudinem efficiant. Color albus eſt, ſaepe vero rubent (β). In ſuprema planta rami, & ramorum gemmae confertisſimae exſtant, atque congeruntur in aliquam floris radiati inaperti ſpeciem. Ibi ex propriis, conicisque gemmulis, adſcendunt craſſuli pediculi aliquot linearum, apice in diſcum tumente, cui inſidet maximum, ovatum, ferrugineum capitulum, plenum polline ſature ſpadiceo, quem delapſo pulvinato operculo capituli, effundit maturum.

2. SPHAGNUM cauliferum & ramoſum, paluſtre, candicans, reflexis ramulis, foliis anguſtioribus. DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 229. RAI. *Syn.* III. p. 104.

Muſcus terreſtris candidus ramoſus C. B. ex herb.
Muſcus erectus paluſtris albus foliis capillaceis RAI. *hiſt. plant. III.* p. 45.
Muſcus ſquamoſus paluſtris foliis anguſtioribus BUXBAUM *plant. Hal.* p. 229.

Bernae non rarus, in udis ſylvae *Bremgarten*, inter villas *Lenggaſſen* & viam regiam *Arbergenſem*. In *Gotthardo* (& *Bructero*) M. etiam legi.

Pleraque ſimilia, ut varietas videri poſſit, omnia tamen multo graciliora, pediculi florigeri etiam ſtrictiores, duplo longiores, & capitula magis cylindrica.

3. SPHAGNUM cauliferum & ramoſum, foliis criſpis, crebris per caulem capitulis T. III. f. 2.

Muſcus terreſtris major, ramulis compreſſis ſuperficie criſpis VAILL. p. 129. T. XXVII. f. 4. bon. ic. & deſcr.
An *Muſcus apocarpos arboreus, capitulis inſtar vaginae longioribus* BUXBAUM. *pl. Hal.* p. 229.

Bernae ad arbores frequens.

Inter Muſcos BUXBAUMIANOS a viro Doctiſſimo D. LUDEWIGIO mecum communicatos, pro nova planta notatum reperi. Singularis foliorum undulatorum eſt ſimilitudo cum *Hypno* 31. quod vide. Totus tamen muſcus minor eſt, & ſqualidior plerumque. Ex cauliculis vero frequentes prodeunt gemmulae foliolis factae ſimplicibus, non criſpis. Ex iis eminent ſeſſilia capitula cylindrica, aurantia, operculo acuto, vagina fuſca, calyptrae loco, terminata.

4. SPHAGNUM cauliferum & ramoſum, ſaxatile, hirſutum, & vireſcens, capitulis obſcure rubris DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 229. *Syn.* III. p. 104.

Muſcus apocarpos hirſutus ſaxis adnaſcens capitulis obſcure rubris RAI. *hiſt. III.* p. 40. VAILL. p. 129. T. XXVII. f. 15. BUXBAUM. &c.
Muſcus apocarpos ſaxatilis, capitulis obſcure rubris RUPP. *flor. Jen.* p. 283. Forte nec duo, qui proxime ſequuntur, muſci diverſi ſunt.

Ubique ad ſaxa frequens.

Humilior eſt prioribus, uncialis. Cauliculi valde ramoſi. Foliola, oblonga, anguſta, acuta, in pilum terminata, cauliculos undique tegunt, fuſca fere, praeterquam in novellis ramis, in ſeniori planta tota caneſcunt. Capitula in cauliculis, verſus ſuperiora magis, ſeſſilia ſunt, fere cylindrica, operculo purpureo, in acum educto, ſature rubra, nuda, apice dentato, quando apertus eſt.

5. SPHAGNUM cauliferum & ramoſum, ſaxatile, hirſutum, incanum, capitulis viridibus DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 229. *Syn.* III. p. 105.

Muſcus terreſtris cupreſſinus nanus ſtirienſis BOCCON. *Muſ. di Piant.* p. 161. T. 108. certo.
Muſcus capillaris ramoſus apicibus candicantibus SCHEUCHZ. *It. II.* p. 138. *It. VII.* p. 516.

β Junior totus viret, tuncque eſt

Muſcus ſaxatilis tortuoſus & nodoſus I. R. H. VAILL. p. 128. T. XXVII. f. 8.

In ſaxis & ad arbores frequens.

Majoribus, quam prior, ceſpitibus naſcitur, Folia mucrone ſuo a caule magis recedunt latiora, producta in pilum album, qui in ſenio plantae valde conſpicuus fit: reliquum folium ex flavo vireſcit. In vetuſtioribus cauliculis, ad ſupremos ramos, unde novi ſurculi germinabunt, gemmae piloſae ponuntur, ſeſſiles, in quibus medium latet capitulum, ovi figura, aurantium, ora non radiata.

ORDO

ORDO II.

SPHAGNA ACAULA.

6. SPHAGNUM acaulon foliis in bulbi formam congeſtis majus DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 230. *Syn.* III. p. 105.

Muſcus trichoides acaulos minor latifolius DOODY apud PETIV. *Muſ.* p. 13. n. 56. RAI. III. p. 39. VAILL. p. 128. T. XXVII. f. 2. bene.

Muſcus apocarpos terreſtris, foliis latiuſculis congeſtis capitula occultantibus RUPP. p. 284. BUXBAUM. *pl. Hal.* 229.

Frequens eſt ad terram, in cavis ſemitis.

Ceſpes bulboſus foliorum expanditur in roſulam, cujus exteriora folia explicantur, interiora erecta connivent. Ea linea longiora, latiuſcula, pallide virent, & deſinunt in breviſſimum pilum. In medio cincta conniventibus foliis latet capſula obtuſe ovata, per maturitatem aurantia. Operculum in acum brevem terminatur. Pellucidam calyptram mihi viſus ſum vidiſſe.

β. SPHAGNUM acaulon foliis in bulbum congeſtis minus DILL. l. c.

Eo nomine ab amicis miſſa eſt plantula, roſam habens ex foliis laete viridibus, rugoſis, expanſis. Intra roſulam gemma foliorum, quam videntur pro globulo ſpermatico habuiſſe. Videtur Bryi initium, quale pinxit MICHELI T. 59. f. 6. nomine *Muſci minoris Aloes folio* &c.

7. SPHAGNUM acaulon maximum foliis in centro ciliaribus (ITER. HELVET. n. 57. & T. 2.) T. III. f. 3.

Frequens eſt Bernae, in ſylva *Bremgarten*, qua ad villam *Drakau* deſcenditur, & in ſemita cava M. *Gurten* ducente ad villam *der Spiegel* &c.

Ceſpes ex tenuibus radiculis provenit. Sunt autem in quavis roſula duorum generum folia. Exteriora laetiſſime virent, plana ſunt, ubique fere aeque lata, absque mucrone: ea repanda terram tegunt. Interiora recta, triangularia, pallida, nervo fuſco in longiuſculum pilum educto. Intra haec folia capſula eſt, ſacci ex ovato conici figura, plerumque obliqua, ore peranguſto, operculo incurvo, omnium, quos vidi, muſcorum, excepto Polytricho, ampliſſima, per maturitatem e rufo fuſca, polline plena.

8. SPHAGNUM acaulon trichoides DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 229. *Syn.* III. p. 105. n. 6.

Muſcus trichoides minor acaulos capillaceis foliis DOODY apud PETIV. *Muſ. Cent. I.* n. 87. RAI. *Hiſtor. III.* p. 39. VAILL. p. 128. T. XXIX. f. 4. ic. opt.

Muſcus apocarpos, capitulis ſeſſilibus inter foliorum quovis capillo teneriorum ceſpitulos, capitulis primo albis, per maturitatem vero fuſcis rubriſve RUPP. p. 284. tum qui ſequitur, *flavis capitulis.*

Nihil vulgatius ad aggeres foſſarum primo vere.

Ceſpites facit planta minima. Cauliculus erectus educit foliola e luteo laete virentia, longa ad 2. lineas, anguſtiſſima, fine in pili ſpeciem criſpulo, erecto tamen. In centro foliorum capſula nuda ſedet, ex cylindrica ovata, flava, operculo papillari.

HYPNUM.

DILLEN. *Cat. Gieſſ. p.* 215. *Syn.* III. p. 79. LINNAEI &c.

Capſula operculata & calyptrata, & in ſumma ſeta poſita convenit cum *Bryo* & *Polytricho*: differt, quod ſeta ex medio bulbillo prodeat, quem convoluta foliola efficiunt, deinde quod caules procumbant, atque ramos ſui ſimiles copioſiſſimos educant.

Neſcio, quo modo factum ſit, ut hoc genus inter muſcos, cum omnes difficiles ſint, tamen ſit difficillimum, ut faciliorem omnino veniam mereatur, quicunque in ſynonymis aberraverit.

1. HYPNUM repens triangularibus majoribus & pallidioribus foliis DILLEN. *Cat. Gieſſ.* p. 219. *Syn.* III. p. 80.

Muſcus terreſtris maximus ramoſus, erectior, latioribus foliis & pallidioribus RAI. *Hiſt. III.* p. 43. BUXBAUM. *Cent. IV.* T. XLIII. abſque flore.

Muſcus terreſtris latioribus foliis major ſeu vulgaris H. OXON. III. p. 624. n. 1, TOURN. *aut. de Par.* p. 505.

Muſcus ſquamoſus major ſeu vulgaris I. R. H. VAILL. T. XXVIII. f. 9. opt. GAR. ZANICH. &c.

Muſcus ramoſus major erectus ſpermophorus VAILL. p. 137. cujus ſemina nonniſi gemmulae ſunt.

Muſcus ſquamoſus major, foliis amplioribus & acutiſſimis TOURN. *aut. de Par.* 510. & I. R. H. denuo.

In ſylvis & pratis muſcoſis a ſole averſis, vulgatiſſimum eſt.

Caules purpurei plurimi, valde ramoſi, inclinati. Ima folia tabida, ſuperiora ex luteo laete cum nitore virentia. Adgeruntur autem denſo & multiplici ordine, & plerumque ad magnos angulos a caule exſtant, ut totus hiſpidus ſit. Lata autem ſunt, & cava, & breviter in pilum ſubtilem extenuantur. Ex ala rami bulbus longiuſculus, educit ſetam firmam ſature purpuream, cui ad angulum rectum breve craſſumque capitulum inſidet, ex flavo fuſcum, operculo brevi, conico, & rubro tectum, ore anguſtiori.

2. HYPNUM repens triangularibus anguſtioribus, potius minoribus foliis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 219. *Syn.* III. p. 80. n. 2.

Muſcus terreſtris latioribus foliis ſeu vulgaris RAI. *Cat. plant. Angl.* p. 208. PETIVER. I. n. 28.

Muſcus terreſtris minor omnium vulgatiſſimus BUXBAUM. *Cent. IV.* T. LXII. f. 1. huic ſimilior eſt.

A priori diverſus eſt, & vulgatiſſimus.

Caules repunt, uti in tertio, ramosque erigunt; folia vero longiora ſunt, & in pilum terminantur notabilem, & a caule minus exſtant. Setae ad terram, prope ortum ramorum, ex longis bulbis, quorum folia reflexa ſunt. Denique operculum conicum eſt abſque acu, os vero dentatum. In hac ſpecie extremi ſurculi ſaepe in acutas caudas conglobantur. In paluſtribus a fluento inclinantur folia & criſpantur.

3. HYPNUM repens breviſſimis foliis, operculo ariſtato.

An *Hypnum repens filicinum triangularibus foliis praelongum* DILL. *ſyn. III.* p. 80. n. 5?

Locus excidit, a STAEH. etiam & GAGN. habeo, ſatis vulgarem muſcum.

Primo ſatis adfinis, habitu exſtante foliorum, quae fere ad angulum rectum a caule recedunt: ſed omnino diverſus eſt. Nam caulis repit ſolosque ramos erigit. Folia pro latitudine breviſſima ſunt, in pilum non producuntur. Setae corallinae. Capſula ſimilis, ſed operculum in longam acum incurvam educitur, qua nota a 1. & 2. facile diſtinguitur. Os denique capſulae margine tumido finitur, neque dentatum eſt.

4. HYPNUM repens, triangularibus anguſtioribus foliis, capſulis tenuibus, curvulis.

In arboribus.

Satis adfine eſt Hypno 2. & 3. maxime vero tertio, cujus teretem habitum, & exſtantia mollia folia imitatur. Sed manifeſto differt capſula multo tenuiori curvula, terminata operculo brevi, conico, obtuſiuſculo.

5. HYPNUM terreſtre criſpis capillaceis foliis.

Muſcus terreſtris minor foliis criſpis BUXBAUM. *Cent. IV.* p. 37. T. LXIII. f. 3.

Valde accedit ad *Hypnum paluſtre erectum, coma lutea, baſi nigricante* RAJ. *ſyn. III. n.* 21.

Rarior inventu. In ſylva, qua a *Wabern* itur ad villam *Bachthalen* prope Bernam. Miſit etiam GAGNEBIN.

Cauliculi repunt, uti in 2. & 3. Hypno. Facies ad 1. accedit, ſed folia anguſtiora ſunt, & criſpiora, pilo longitudinem folii aequante. Color ubique rubiginoſus. Capitula gracilia, minora quam congenerum, in ſetis uncialibus. Exciderunt, ideoque iconem non dedi.

6. HYPNUM repens trichoides terreſtre luteovirens, vulgare, majus, capitulis erectis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 215. *Syn.* III. n. 23.

Muſcus repens virore ſplendens MERRET. p. 80.

Muſ-

Muſcus terreſtris luteoviridis ſericeus repens RAI. *hiſt. III.* p. 45. HIST. OXON. III. p. 626. S. XV. T. 5. f. 26.
Muſcus muralis repens ſericeus foliis ſplendentibus PETIV. n. 83.
Muſcus arboreus ſplendens ſericeus VAILL. p. 138. & T. XXVII. f. 3. bene.
Muſcus terreſtris vulgaris BUXBAUM. *Cent. IV.* p. 34. T. LXII. f. 1.
Et *Muſcus terreſtris vulgari ſimilis cauliculis craſſis* id. p. 37. T. LXIV. f. 1. non bonae icones.

Ad ligna arboresque vulgatisſimus.
Valde ramoſus eſt, ramulis uncialibus, teretibus, acutis. Folia, quae anguſta videntur, latiuſcula tamen ſunt, ſed apicem in pilum educunt, ramosque adcurate contegunt multiplici ordine. Setae rubellae, tenues, gerunt ovata, latiuſcula, capitula, operculo brevi, pene inviſibilem mucronem emittente. Matura luteo fuſca ſunt. Calyptra alba.

7. HYPNUM repens trichoides terreſtre viridius, minus, capitulis tumidioribus cernuis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 216. *Syn.* III. p. 84. n. 24.
Muſcus terreſtris vulgaris minor adianthi aurei capitulis RAI. *hiſt. III.* p. 43. H. OXON. III. p. 625. n. 3. (non vero BUXBAUM. *Cent. IV.* T. LXII. f. 3.)

Vulgaris, uti prior, & locis etiam ſimilibus provenit: in ipſis etiam aquis, ſimilis priori, viridiſſimus, foliis per aetatem criſpis. Capitula cernua, per aetatem e rufo fuſca, craſſula, curvula. Margo capſulae dentatus eſt, operculum ſimiliter in acutum umbonem terminatur. Calyptra alba, ſplendens. Fateor, me, ex meo certe ſpecimine, non evidenter ſeparare a priori n. 6.

8. HYPNUM repens trichoides terreſtre viridius minus, capitulis cernuis, minus tumidis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 216. *Syn.* III. p. 84. n. 26.
Uſnea ſeu muſcus cranio humano innatus RAI. *hiſt. I.* p. 122. *III.* p. 43.
Muſcus trichoides terreſtris minimus capitulis recurvis H. OXON. III. p. 629. S. XV. T. 6. f. 16.

Similibus locis.
Cauliculi paulo ſtrictiores & folia anguſtiora. Setae flavae, quae prioribus rubent. Capſulae olivacei coloris, cernuae, curvulae, multo ſtrictiores, operculo flavo, cujus mucro, quam in prioribus longior eſt.

9. HYPNUM repens terreſtre minimum & breve, capitulis tumidioribus & cernuis DILL. *ſyn.* III. p. 84. n. 25.
Muſcus terreſtris repens parvus, capitulis brevibus tumidis, non nihil incurvis & nutantibus RAI. *Hiſt. III.* p. 45.

Icon VAILL. citata ad 10. huic potius convenit.
Ambigit inter 8. & 10. Folia multo rariora, quam 8., & graciliora, pene capillaria, fere uti 10. Sed capſulae curvulae, craſſae, cernuae, ſetae breves & rubrae. Operculum vero in longam acum educitur, uti in Hypno 3., qua ſola nota a congeneribus evidenter diſtinguitur. Minus etiam ramoſum eſt, ramis breviſſimis.
β Muſcum capſulis longis, ſtrictis, cernuis, foliis craſſioribus, habueram pro Hypno 28. DILLENII. Sed monuit, varietatem eſſe n. 10.

10. HYPNUM repens trichoides, terreſtre, minimum, capitulis majuſculis oblongis erectis. DILL. *Gieſſ.* p. 216. *Syn. III.* p. 85. n. 27.
Muſcus terreſtris omnium minimus capitulis majuſculis oblongis erectis HIST. OXON. III. p. 625. n. 5. f. 14. VAILL. p. 138. T. XXVIII. f. 2. & 6. 7. 8. (pingit autem capſulas nutantes.)
Muſcus terreſtris omnium minimus capitulis majuſculis oblongis RAI. *Hiſt. III.* p. 45.

Diverſiſſimus eſt, in ligno putreſcente, locis humidis frequens v. g. in alveis fontium. Caules longi & ramoſi, magnos ceſpites faciunt; folia in junioribus erecta cauliculos terete ſpecie ambeunt, maturiora recedunt a caule, & patent, qua ſola nota adgnoſcitur, rara, alternata, longa, gracilia, colore ſaepe flavido. Setae praealtae, ima parte corallina, ſuperiori pallente, calyptras gerunt albas, capſulas vero erectas, ortu gracili, deinde cylindricas, ora dentata, operculo acute mucronato.

11. HYPNUM aquaticum fluitans capitulo tenui inclinato.

In ipſis aquis. Longi & ramoſiſſimi cauliculi. Rami teretes fiunt congeſtis, & patentibus foliis, latis, acute mucronatis. Setae uncia breviores gerunt inclinatum cylindricum praetenue capitulum, cujus ora denticulata eſt.

12. HYPNUM erectum aut fluitans aquaticum DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 219. *Syn.* III. p. 82. n. 13.
Muſcus fluitans foliis & flagellis longis tenuibuſque RAI. *Hiſt. III.* p. 45. VAILL. p. 139. T. XXXIII. f. 6. bene.
Muſcus paluſtris valde ramoſus, ſurculis erectioribus, foliolis in tenues & longos mucrones productis RAI. *Hiſt. III.* p. 47. l. 46. BUXB. *Cent. II.* T. 3. f. 3. [cum mirabili confuſione ſynonymorum.
Muſcus paluſtris foliis & flagellis rigidiuſculis ſeminibus in foliorum alis VAILL. T. XXIIX. f. 10. ubi gemmas pro ſeminibus pingere videtur.

STAEH. Baſilea miſit.
Flagella pedalia & longiora. Foliola pallida, triangularia, mucrone in pilum producto, alterna, rariſſima, patentia, ut caulis nudus adpareat. Paſſim ad caulem ex oblongis bulbis ſetae purpurae uncia breviores. Calyptrae albae, capitula ſature fuſca, inclinata, operculis conicis, mucronatis, rubellis.

13. HYPNUM paluſtre erectum ſummitatibus aduncis DILL. *ſyn.* III. n. 15.
Muſcus paluſtris terreſtri ſimilis foliolis craſſis, obſcure virentibus, mucronibus aduncis unam partem ſpectantibus RAI. *hiſt. III.* p. 47. l. 46. H. OX. III. p. 625. n. 17.

In paludoſis *am Glasbach.* STAEH. etiam Baſilea miſit.
Caules valde ramoſi, ex majoribus. Ramos folia tegunt arcte congeſta, ad unam partem inclinata, ut facies criſpa fiat, dura, viridiſſima. Non vidi capſulas. An a 14. ſatis diverſum?

14. HYPNUM repens paluſtre, foliis triangularibus per caulem expanſis, extremitatibus convolutis & acuminatis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 219. *Syn.* III. n. 14.
Muſcus ſquamoſus paluſtris foliis flagelliſque rigidiuſculis incurvis VAILL. T. XXIIX. f. 11. ramos teretes exprimit.
Muſcus ramoſus paluſtris major foliis membranaceis acutis RAI. III. p. 48. l. 47.

In paludoſis & aquoſis foſſis frequentiſſimus.
Caules longi, ramique alterni teguntur foliis fere Hypni 2., cui ſatis ſimilis eſt, latis, in mucronem exeuntibus, modo ad teretem caulem adpreſſis, modo magis repandis. Summi vero ſurculi, uti in Hypno 2., in acumina exeunt, extenuatis foliorum apicibus arcte conpactis. Setae vero duplo, quam in Hypno n. 2. longiores, biunciales, & ultra, purpureae, calyptra flaveſcente. Capitulum grande, ventricoſum, curvulum, cujus operculum rubrum eſt, & breviter conicum.

15. HYPNUM longum erectum, foliis anguſtis caulibus adpreſſis DILL. *ſyn.* III. p. 83. n. 20. Ita DILL. Nam noſtro & purpureus caulis & ſetarum copia eſt, ut manifeſto *illa* nota conjungatur cum Hypno 7. *hac* vero ſeparetur a 20.
Muſcus erectus foliis anguſtis caulibus adpreſſis RAI. *Hiſt. III.* p. 44. VAILL. T. XXIIX. ic. opt.

In ſylvis vulgaris eſt.
Cauliculi longi ad 4. & 5. uncias, valde ramoſi, alias eriguntur, alias inclinati procumbunt. Purpurei ſunt caules ramique, atque is color per folia pellucet. In ſenio vero ligneam naturam induunt decolores. Folia imbricata, multorum ordinum, lata, cava, modice acuminata, caulem teretem faciunt. Longi bulbilli educunt ſetas, ut in 14. praelongas, ſaepe undulatas, pluſculas. Calyptra pallida, capſula curvula, cernua, fere cylindrica, ſpadicea, operculum nitidum, breve, conicum, modice acuminatum. Corona denſa denticulorum alborum.

16. HYPNUM repens triangularibus anguſtis foliis, ramulis ſubrotundis DILL. *ſyn.* III. p. 83. n. 16.

Muſcus denticulatus minor noſtras ſericeus capitulis adianthi H. OXON. III. p. 626. S. XV. T. 6. f. 30. utcunque. Altera vero a DILL. citata icon omnino recedit.
Icon *muſci erecti majoris foliis anguſtioribus acutis* VAILL. T. XXIII. f. 2. Omnino ſimilis eſt, ſed capſulam habet inclinatam.

In arborum corticibus.
Caules breviores, neque purpurei, repunt, ramoſiſſimi, teretes toti. Foliola magis exſtant, quam in 15., lata triangularia, modico acumine, cava, imbricata, multiplici ordine, viridiſſima. Bulbilli breves, ſetae vix unciales, purpureae. Capitula erecta, ſuperne & inferne anguſtiora, obſcure flavo colore, operculo rubello in peracutam brevemque acum exeunte, ore denticulato. Calyptra longa albiſſima.

17. HYPNUM terreſtre erectum, humilius, albicans, ramulis teretibus DILL. *ſyn.* III. p. 83. n. 19.

Bernae in ſylvis.
Cauliculi humiles, intra unciam: Foliola, uti in n. 16. caulem efficiunt teretem; ſed ſetae humillimae pallent, capſula vero inclinata eſt, tenuis, cylindrica, ora denticulata. Calyptra flavida mucrone nigro. Non ſatis de hoc Hypno conſtat.

β. HYPNUM terreſtre erectum, ramulis teretibus, foliis ſubrotundis albo virentibus cinctis DILL. *Cat. Gieſſ* p. 220.
Muſcus terreſtris ſurculis Kali, aut Illecebrae aemulis foliis ſubrotundis ſquamatim incumbentibus RAI. *Hiſt. III.* p. 45. VAILL. T. XXV. f. 7. (ubi folia, quam in noſtris, magis curva.)

GAGNEBIN. ad officinas ferrarias prope *Erguel.*
Simile eſt Hypno 17. ramis teretibus, foliis ellipticis, cavis, obtuſiſſimis, cauliculis brevibus. Differt capſula fuſca, inclinata, ventricoſa. Operculum educitur in acum longiſſimam. Non definio an vere diſtinctus ſit a 17. cum utriuſque pauciſſima mihi ſint ſpecimina.

18. HYPNUM erectum arbuſculam referens, ramulis ſubrotundis confertim naſcentibus DILL. *ſyn.* p. 87. n. 9. (Ita DILL.)
Muſcus abietis facie C. B. Prodr. p. 151. n. 3. Pin. ex fide horti ſicci.
Muſcus dendroides elatior ramulis crebris minus ſurculoſis capitulis pediculis brevibus inſidentibus H. OXON. III. p. 626. n. 31. S. XV. T. 5. f. 31. Ita DILL. ſed icon 30. propior eſt.
Non eſt *Muſcus ſquamoſus, ramoſus, erectus, Alopecuroides* I. R. H. T. 326. ic. B. VAILL. T. XXVI. f. 6.

In ſepibus ad extremam ſylvam *Weiſſenſtein* verſus *Wabern* &c.
Cauliculus repens fuſco tomento obſitus, erigit alium biuncialem caulem, non diverſum, niſi in ſumma parte, ubi ſubito multos ramos in diverſum emittit. Eos abſcondunt undique folia ad caulem adpreſſa, anguſta, cava, ex luteo cum ſplendore virentia. Florentem non vidi.

19. HYPNUM paluſtre erectum arbuſculam referens, ramulis ſubrotundis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 220. *Syn.* III. p. 81. n. 8.
Muſcus dendroides ſylvarum erectus, ramulis Kali aemulis, radice repente H. OXON. III. p. 626. S. XV. T. 5. f. 30. ſed ſimilior eſt icon 31.
M. dendroides elatior radice repente VAILL. T. XXIII. f. 5. optime.

STAEH. miſit.
Prioris n. 18. ſimilis eſt, caule nudo, congeſtisque in ſumma planta ramis. Sed differt, quod elatior ſit, quod rami graciliores, & folia ad ramos magis adpreſſa. Capitula non vidi.

20. HYPNUM trichoides erectum ramulis recurvis obſcuri coloris DILL. *ſyn.* III. p. 83. n. 22.
Muſcus terreſtris aureus minor, flagellis claviſque brevioribus H. OX. III. p. 624. n. 8. S. XV. T. 5. f. 8.

Muſcus repens ſerici modo lucens, viticulis longis erectis id. p. *626.* n. *26.* T. *5.* f. *26.* (folia laxa.) RAI. III. p. *45.*
Muſcus terreſtris major nigricans truncis arborum adnaſcens RAI. *Hiſt. III.* p. 47. l. *46.*
Muſcus arboreus ſplendens myoſuroideus VAILL. T. XXVII. f. 12.

Ad arborum cortices ubique.
Caules modice ramoſi, repentes, aut penduli. Folia ex lata baſi in mucronem & pilum demum educuntur, atque, ſaepe ad alterum latus inclinata vergunt, adeo congeſta, ut caules & rami nullibi denudentur, tereteſque adpareant, magis exquiſite, quam in ullo alio Hypno. Color ex luteo viridis, aut virens, aut fuſcus. Ad alas foliorum paſſim bulbilli graciles, pallidi, educunt copioſas ſetas breves, circa ſemuncem, rubras & erectas. In iis ſetis erecta capitula ex ventricoſis cylindrica, ſpadicea, operculo conico peracuto, aurantio. Calyptra albet, apice fulvo.

21. HYPNUM ſaxatile, alpinum, myoſuroideum, ſetis breviſſimis.

I. GESNER. miſit.
Ad priorem ita accedit, ut forte idem ſit muſcus. Videtur, ex atrore caulium, in aquoſis naſci. Teretes ſunt, tenujores, quam Myoſuroidi, foliolis mucrone ſolo liberis. Setae breviſſimae, vix duarum linearum. Capſula ſimilis erecta.

22. HYPNUM alpinum teres, erectum, foliis in pilum caneſcentem exeuntibus.

Prioris n. 21. utcunque ſimile eſt, ſed diverſiſſimum. Cauliculi vix unciales, nigri, ſumma planta luteola. Folia arcte cauli adpreſſa, in ſummo apice magis patent, latiuſcula, falcato mucrone in album pilum exeunte. Ex bulbo conico ſeta, ſemuncia longior, gerit capitulum ima parte paulo ventricoſius, cylindricum, reſectum. Operculum & calyptram non vidi. Ex *Gotthardo M.* ni fallor.

23. HYPNUM minimum ramulis teretibus, capitulis inclinatis.
Muſcus ſquamoſus ramoſus tenuior capitulis incurvis VAILL. T. XXVI. f. *9.* omnino ſimile eſt.

I. GESNERUS miſit, forte non ſatis diverſum a n. 20.
Cauliculi Myoſuroidei fuſci, humillimi, ad ſemuncem. Caules repunt, rami vero eriguntur. Setae unciales, purpureae. Capitula ventricoſa, deinde cylindrica, ex atro ſanguinea, operculo brevi, per aetatem inclinata.

24. HYPNUM trichoides capitulis plurimis erectis lanuginoſum. T. III. f. 4.
Muſcus hirſutus capillaceus MERRET. Pin. p. 87.
Muſcus terreſtris vulgari ſimilis lanuginoſus LLWHYD H. OXON. III. p. *625.* T. *5.* f. 7. (commode) RAI. III. p. *45.*
Muſcus Alpinus ramoſior erectus flagellis brevioribus & lanuginoſis PLUK. NET. *Almag.* p. *255.* T. 47. f. *5.* non bene.
Muſcus trichoides lanuginoſus alpinus PETIV. n. *85.*
Bryum hypnoides capitulis plurimis erectis, lanuginoſum DILL. *ſyn. III.* p. *97.* n. *28.*

In *Grindelwald* (HAGENBACH. *herb. viv.*) I. G. ex Alpibus. In *Bructero M.* copioſe.
Caules reclinati, ramis alternis, uberrimis, brevibusque, longi, ſemipedales. Folia autem & ramos copioſiſſima obducunt falcata, educta in pilum album, vagumque. In ramis lateralibus bulbi conici praeferunt ſetas purpureas, ſaepe contortas, breves. Ea gerunt capitula ovata, craſſula, operculo exiguo, longam acum efferente.

25. HYPNUM repens arboreum majus, capitulis & ſurculis erectis minus ramoſis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 216. *ſyn.* III. p. 85. n. 30.
Muſcus terreſtris arborum ſtipitibus adnaſcens major & erectior RAI. *Hiſt. III.* p. 47. l. 46.
Muſcus montanus flagellis longis, tenuibus, cupreſſinis, ut plurimum indiviſis H. OX. III. p. *624.* S. XV.
Muſcus montanus gracilis ramoſus viticulis longioribus glabris PLUKNET. p. *255.* T. *47.* f. 4 mal. ic. RAI. *Hiſt. III.* p. 47. l. *46.* I. R. H.
Muſcus ſquamoſus viticulis longioribus glabris I. R. H. VAILL. p. 137. T. XXIII. f. 1. bene.
Non eſt *muſcus ſquamoſus alopecuroides flagellis recurvis* VAILL. p. 137. utcunque VAILLANTIUS hos muſcos conjungat.

Ad

Ad arbores & ſaxa frequens.

Hypno n. 20. adfine eſt, longiores tamen cauliculi ſunt, & magis ramoſi. Folia plerumque ex luteo virent, aut rubiginoſa ſunt, atque mucronem ſuum a cauliculis reclinant, ut criſpus habitus naſcatur. Bulbilli florigeri juniores admodum ſolidi, granulorum ſpecie imponunt, facile tamen in folia reſolvuntur; ſetae & capitula priori Hypno n. 20. ſimilia habet.

β. Varietatem montanam miſit STAEH. *ab dem Durrek*, deinde GAGNEBIN, foliis viridioribus, nitentibus, patentibus, latioribus, longis & nitentibus bulbis conicis, capſula ſimili. Videtur diverſa planta eſſe, vel ob ſolos bulbos.

Huic ſimilis eſt icon *Muſci ſquamoſi, majoris foliis anguſtioribus acutiſſimis* VAILL. T. XXV. f. 2.

26. HYPNUM erectum luteo viride, foliis uno verſu diſpoſitis.

Muſcus coronatus medius foliis tenuiſſimis pallidis, longioribus, capitulis erectis acutis H. OXON. III. p. 630. S. XV. T. 7. f. 11. (quem male ad Bryi diverſam ſpeciem refert RUPP. p. 285.)

Et denuo *Muſcus coronatus humilis corniculis longiſſimis & acutiſſimis* id. ib. f. 13.

Non autem, quem ad hunc citat BOBART, *Muſcus capillaris corniculis longiſſimis incurvis* RAI. *Hiſt. III.* p. 34. n. 4. qui Bryum eſt idem RUPPIANO.

Muſcus capillaceus major pedunculo & capitulo tenuioribus TOURN. *aut. de Par.* p. 498. I. R. H. VAILL. p. 132. T. XXIIX. f. 12. opt.

Et *Muſcus capillaceus major foliis tenuiſſimis capitulis acutis* I. R. H. indice VAILLANTIO.

Bryum erectis capitulis anguſtifolium caule reclinato DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 222. *ſyn. III.* p. 95. n. 14.

Bryum caule inclinato, foliis arrectis, ſubulatis, capitulis erectiuſculis LINN. *flor. Lap.* 398.

In ſylvis ad terram arborumque truncos vulgatiſſimum.

Caulis inclinatus copioſos ramos erigit. Folia praelonga, ad quatuor lineas, latiori baſi cava, progreſſu falcato, & in longum graciliſſimum mucronem educto, qui ad unam in omnibus ſedem conflectitur. Ex ramorum apicibus, juxta ortum novorum ſurculorum, evidentiſſimus bulbus conicus exit, ſtrictiſſime circumpoſitus ſetae valenti, purpureae, unciali. Calyptra ſubfulva, in longum mucronem educta. Capſula ſpadicea fulcata, curvula, inclinata operculo educto in longiſſimum roſtrum, ſeſquilinea nihilo brevius.

27. HYPNUM repens filicinum veluti ſpiccatum DILL. *ſyn.* III. n. 35.

Muſcus filicinus minor C. B. *Prodr.* p. 151. n. 2. ex fide horti ſicci.

Muſcus filicinus minor floridus C. B. PIN. RAI. RUPP. ERNDL. &c.

Muſcus filicinus major ſericeus VAILL. T. XXIX. f. 1. opt.

Muſcus filicinus flaveſcens major ramoſus id. p. 140. & T. XXVIII. f. 1. minus bene.

Muſcus filicinus major H. OX. III. p. 625. S. XV. T. 5. f. 20. utcunque. VAILL. T. XXV. f. 1. BUXBAUM. *Cent. II.* p. 2. T. 1. f. 2. & in *plant. Hal.* p. 227.

Hypnum ramis proliferis plano pinnatis LINN. *flor. Lap.* n. 405.

In ſylvis circa Bernam frequens. In alpibus etiam & Jura M.

Arbuſculae figuram refert. Caulis duriuſculus, vel nudus, vel teres adgeſtis foliis, ramoſus, erigitur, ita ut ad quemlibet ramum directionem mutet. Rami alterni rarique ramis ſecundis, ut in Filicibus, in eodem plano jacentibus, conjugatis, in progreſſu diminutis, ad quos rami tertii brevisſimi etiam conjugati, conveniunt. Integer ramus totalis unum refert filicis folium, omnibus ſurculis in eodem plano poſitis. Omnes obteguntur foliolis minimis, acutis, duplici ſerie, uti in penna barbulae, diſpoſitis, laete virentibus cum ſplendore. Ex ramorum coſtis frequentes, & acute conici, bulbilli educunt ſetas undulatas, fere biuncialis, purpureas, calyptra peracuta, flava, ſplendente. Ventricoſa capſula, inclinata, viridis ex fuſco. Operculum in peracutum longum roſtrum exit.

28. HYPNUM repens filicinum minus luteo virens DILL. *Gieſſ.* p. 217. *ſyn.* III. p. 86. n. 36.

Muſcus filicinus minor repens LOESEL. p. 167. ic. 44. abſque flore.

Muſcus filicinus minor floridus H. OX. III. p. 625. n. 21. 16. f. 21. icon non peſſima.

Muſcus filicinus minor VAILL. p. 140. T. XXIII. f. 9.

Ad radices arborum vulgatiſſimum eſt, ſed paulo rarius floret.

Habitus filicinus & conjugati ramuli, uti in priori, ſed caulis repit, neque adeo evidenter

denter directionem mutat, folia anguſtiora ſunt, fere inviſibilia, ſetae breves, intra unciam, & color abſque ſplendore ex luteo vireſcit.

29. HYPNUM repens filicinum, pernatum, minus ramoſum.

Muſcus pennatus major cauliculis ramoſis, in ſummitate veluti ſpicatus LOESEL. p. 167. ic. 42.
Muſcus criſtam caſtrenſem repraeſentans, flaveſcens, nemoroſus, ramoſus, Caſſubicus BREYN. ap. BOBART. III. p. 625. n. 8. S. XV. T. 5. f. 8. PETIV. n. 84. (Ita DILL. ſed icon abludit, uti nec VAILLANTIANA convenit T. XXVII. f. 1.)

In ſylvis circa Bernam abunde. Tiguri etiam & in Jura M.

Prae reliquis nomen meretur *pennati*. Plerumque enim ex tabido & procumbente caule, uno loco, unicus & indiviſus nervus eſt, lateralibus ramis copioſiſſimis pinnatis, progrediendo lateſcentibus, unum totale folium efficientibus. Folia copioſa, falcata, atque in pilum educta. Haec molliſſima ſunt, & ex luteo virent. Bulbus firmus & conicus, ex medio nervo principe, edit ſetam erectam uncialem, ad quam curvula cylindrica capſula, operculo brevi conico, acuto, firmatur fere tranſverſa.

30. HYPNUM repens filicinum criſpum DILL. *ſyn.* III. p. 85. n. 32.

Muſcus pennatus minor cauliculis ramoſis in ſummitate veluti ſpicatus LOESEL. p. 167. ic. 49. abſque flore VAILL. T. XXIX. f. 12. absque flore BUXB. ERNDL.
Muſcus terreſtris repens ſubflavus foliolis criſpis minoribus, ramuliſque denſius confectis VAILL. T. XXVII. f. 14. optime.

Synonyma Anglorum determinari non poſſunt, cum icones BOBARTIANAE omnia turbent.

β *Muſcus paluſtris abjetinus* VAILL. T. XXIII. f. 12. abſque flore.
Muſcus paluſtris foliis & flagellis rigidiuſculis ſeminibus in foliorum alis p. 141. n. 9.

In locis paludoſis frequentiſſimus.

Prioris n. 29. non diſſimilis foliorum figura, capſula &c. ſed differt caule pene nudo, in ſummitate ſubito valde ramoſo, neque ordinata ramorum ratione, ſed alternis minoribus inter majores iuterpoſitis. Setae ex ſplendentibus luteis bulbis in ſumma planta confertae prodeunt altiores, unciales.

I. GESNERUS ex alpibus varietatem miſit, minori capſula, habitu paulo humiliori. In paludoſis etiam ramorum numerus, foliorum inclinatio & criſpitas, & durities augentur, ut fiat varietas n. β.

31. HYPNUM repens filicinum plumoſum DILL. *ſyn.* III. p. 86. n. 33.

Timidius hunc muſcum propono, ſemel cum capitulo viſum, in trunco arboris, in ſylva *Bremgarten*.

Caules ramoſi, rariſſimis ſurculis. Folia falcata in pilum deſinentia, minus, quam in n. 30. ad alterum latus congeſta, ſed capitulum diverſiſſimum eſt, ex ſeta ſesquilineari, breve & pene ſphaericum, cujus operculum non vidi.

32. HYPNUM repens criſpum cupreſſi forme DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 217. *Syn.* III. n. 48.

Muſcus luteſcens foliis convolutis MERR. *Pin. rer. Brit.* p. 84.
Muſcus parvus criſpatis foliolis noſtras PLUKN. *Amalth. Bot.* p. 148. T. 447. f. 9. (ic. obſcura.)
Muſcus terreſtris medius ſupinus & repens, foliis crebris in acutos mucrones productis RAI. *hiſt. III.* p. 45. HIST. OXON. p. 625. n. 11.
Muſcus ſquamoſus ramoſus minor & criſpus I. R. H. VAILL. T. XXVII. p. 13.
Muſcus terreſtris vulgaris cupreſſi foliis PETIV. n. 81.

Ubique ad radices arborum vulgaris.

Caulis valde repit, ramis frequentiſſimis, inordinatis. Folia diſticha ſunt, ut caulis conplanatus videatur, falcata, mucrone in pilum educto, deorſum conjecto, ut bina folia inferne cavitatem intercipiant, nitentia caeterum & viridiſſima. Setae ex rubro flavae, unciales. Capſulae erectae, deinde inclinatae, curvulae, cylindricae, operculo brevi & conico. Calyptra longa flaveſcens.

β. HYPNUM repens cupreſſi forme minus, foliolis magis confertis.

Eſt

Eſt, inſignis varietas n. 31.

Tota planta ſtrictiſſima eſt, habitu tereti, foliorum diſtinctione pene nulla, neque curvitate, color etiam minus nitidus, ſaepe rubiginoſus. Sed intermediae plantulae demonſtrant, non vere differre.

γ. Tertia varietas eſt, quam ſaepe vidi, neque diſtinxi ab α. donec STAEH. ex ſylvis *M. Jurae* mitteret, atque adderet deſcriptionem ſingularis capituli, & etiamnum videtur cum eo manere poſſe.

Rami ſurculos edunt pinnatos, uti in n. 29. non explanatos, totos tectos foliis non adeo diſtichis, in unum latus ſe conjicientibus, falcatis, in longiorem pilum exeuntibus: ipſi etiam extremi rami inflectuntur criſpuli. Color lucide viridis ex flavo. Setae rubrae unciales, gerunt capitula curvula, cylindrica, ore dentato. Operculum (addit STAEH.) roſtri anatini ſimile eſt, conicum, ſed proxime capitulum ſuperne depreſſum, & ſimum: Verum eam notam in *cupreſſino* etiam reperio.

33. HYPNUM repens criſpum, ramulis compreſſis filicinorum more diſpoſitis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 217. *ſyn.* III. p. 89. n. 47. T. noſtr. III. f. 5.

Muſcus pennatus major C. B. ex herb. viv.

Muſcus terreſtris major ramulis confertis ſuperficie criſpis SHER. H. OXON. III. p. 625. S. XV. T. 5. f. 10. (ſatis bene abſque capitulis) RAI. *Hiſt. III.* p. 44.

Muſcus ſquamoſus Linariae folio major & criſpus I. R. H. & *aut. de Par.* p. 504. RUPP. &c.

Pulcherrima plantula abundat in ſylvis circa *Zweylütſchinen.* Reperitur etiam in Alpinis inter *Urſelen* & *Realp.* GAGNEB. miſit ex ſuis montibus, & I. GESNERUS Tiguro.

Trunci erecti & inclinati ſemipedales, edunt ramos rariores, inordinatos. Et trunci & rami toti conteguntur foliis diſtichis, in latitudinem explanatis. Sunt autem elliptica fere, ſed acutiora, per tranſverſum notata tribus quatuorve & ultra rugis in arcum flexis: maxima caeterum, cum tres lineas longa, unam lata ſint, & nitentia. Bulbus, longus, laxiſſimus. Setae vix unciales, pallentes: Calyptra longa, apice fulvo. Capitulum fere ovatum. Operculum in praelongum cornu educitur. Haec olivacea ſunt, deinde fuſca. Facies fere eſt *Sphagni* n. 3. ſed omnia majora & hilariora.

34. HYPNUM repens filicifolium, ramoſum, ramulis adpreſſis & magis conplanatis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 218. *Syn.* III. p. 87. n. 38.

M. terreſtris repens primae ſpeciei ſimilis, ſed multo minor RAI. *Hiſt. III.* p. 44. H. OXON. III. p. 625. S. XV. T. 5. f. 5. (in eo peccat, quod ſetae ex ſummis ſurculis educantur.)

Muſcus terreſtris ſurculis conpreſſis tenuior & minor RAI. *hiſt. III.* p. 47. l. 46. H. OXON. III. l. c. n. 16.

Muſcus trichomanoides filicifolius ſplendens VAILL. p 139. (ubi plura ſynonyma) & T. XXIII. f. 4. ic. opt.

Ad arbores vulgatiſſimum.

Cauliculi longi ramoſi. Rami & caules teguntur continua ſerie foliorum, quorum duplex ordo eſt, cavorum, ut ſuperne convexa, inferne concava ſint, imbricatim ſibi incumbentium. Lucida ſunt, & ex ellipticis acuminata. Ex ſuperna parte cauliculorum ſetae copioſae, rubrae, ferunt erecta capitula, brevia, cylindrica, rubra, operculo longo in acum educto. Calyptra brevis & alba eſt.

35. HYPNUM erectum filicifolium ramoſum pinnulis acutis DILL. *ſyn.* RAI. n. 39.

Muſcus filicifolius ſeu pennatus aquaticus maximus RAI. *Hiſt. III.* p. 40.

Locis ſylvoſis humectis, ad rivum, qui ex ſylva deſcendit ad *Wabern.*

Adfine n. 34. ſed elatius ſemipedale & majus, cauliculis erectis, & inclinatis, liberis, confertim ex terra provenit. Ramuli extremi ſaepe convoluti. Florens nondum vidi.

36. HYPNUM repens filicifolium non ramoſum, pediculis & capitulis longioribus ad radicem egredientibus, foliolis utrinque duplicatis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 218. *ſynopſ.* III. p. 88. n. 43.

Huc DILL. *Muſcum pennatum capitulo Adianthi* H. OXON. III. p. *626.* T. *5.* f. *36.* quem VAILL. ad ſequentem revocat. Icon non optima eſt.
Muſcus ſquamoſus, non ramoſus, major & minor, capitulis incurvis VAILL. T. XXIX. f. 8.
Muſcus pennatus denticulatus minor VAILL. p. 140.
Muſcus ſquamoſus non ramoſus minor capitulis incurvis VAILL. l. c.
Muſcus pennatus capitulis acutis in pediculis longiſſimis BUXBAUM. *Cent. V. App.* n. 7.

In cavis montium ſemitis. A D. LUDWIG. praeterea & GAGNEBINIO habeo.
A priori Hypno n. 32. diverſum eſt, caulibus brevioribus, non ramoſis, foliis rarioribus, ut diſticha eſſe adpareat, ita imbricatis, ut videantur bifida eſſe; ſetis perpetuo ex radicibus prodeuntibus; capſulis longis, per aetatem inclinatis, operculi mucrone non in acum producto. Calyptra nitens, longiſſima.

37. HYPNUM repens filicifolium non ramoſum, pediculis brevioribus ad radicem exeuntibus.
Muſcus filicifolius ſeu pennatus minor, pinnulis plurimis ad mediam coſtam adnexis &c. RAI. *Hiſt. III.* p. 40. BUXBAUM. *Cent. II.* p. *3.* T. 1. f. 4.
Muſcus pennatus capitulis adianthi VAILL. T. XXIV. f. 11. ic. opt.
Et *Muſcus taxiformis ramoſus* VAILL. T. XXIIX. f. *5.*

Paſſim circa *Bernam*, in ſylvis, ericetis &c.
Concinna plantula a n. 33. differt, quod nitore deſtituatur, quod cauliculi diſticha & expanſa folia denſiora edant, & demum operculum in longam acum terminetur.

38. HYPNUM repens filicifolium, non ramoſum, pediculis brevioribus, verſus foliorum ſummitates egredientibus DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 88. n. 42.
Muſcus polytrichoides exiguis capitulis in ſummis ſurculis, ſeu foliis ſubrotundis erectis H. OXON. III. p. *629.* S. XV. T. *6.* f. 11. VAILL. T. XXIV. f. 13. (icon opt. in deſcriptione vero p. 136. nomen *Taxiformis ramoſi* male additur.
An *Muſcus capillaris capitulis tenuiſſimis erectis* BUXBAUM. *Cent. II.* p. *6.* T. II. f. 8.

Ubique fere ad vias.
Totius gentis minimum eſt. Cauliculus vix ſemuncialis, folia ſua planiſſima & diſticha 8. ad 12. educit. Extremus vero cauliculus educit erectam ſetam purpuream, brevem, quae brevem etiam, erectamque capſulam gerit, cujus operculum acum acutam educit, ruberrimum caeterum, ut per calyptram miniato colore pelluceat.

POLYTRICHUM.

Ab *Hypno* diverſum eſt, cauliculis non repentibus, minus ramoſis, ſetis nullo involucro bulboſo cinctis in origine ſua, calyptris denique villoſis, qua ultima, eaque ſola, nota a *Bryo* diſtinguitur.

ORDO I.

POLYTRICHA GEMMIPARA.

1. POLYTRICHUM vulgare & majus capſula quadrangulari DILL. *Syn.* III. p. 90. n. 1.
Polytrichum aureum TABERN. p. 797. bene.
Polytrichum Apulei & majus quibuſdam I. B. III. p. 760.
Muſcus capillaceus major, pediculo & capitulo craſſioribus I. R. H. VAILL. T. XXIII. f. 8. abſque flore.
Adianthum aureum majus vulgare PETIV. *Ceut. I.* n. 26.
Mas LINN. *flor. Lapon.* n. 595.
β *Muſcus ſcoparius* LOBEL. ic. II. p. 245. &c. Non differt.
Politrichum ſcoparium I. B. III. 61.
γ Varietas cum gemmis.
Muſcus capillaceus ſtellatus prolifer I. R. H.
Muſcus Juniperi folio roſeus prolifer VAILL. T. XXIII. f. 7.
Muſcus capillaris floribus in apice coccineis expanſis BUXBAUM. *Cent. I.* T. LVII. f. 2.
Muſcus capillaceus ſtellaris prolifer id. ib. f. 4. &c. qui recte monet varietates eſſe.
Foemina LINN. l. c.

Vulga-

Vulgatiſſimum eſt in ſylvis, trunciſque arborum &c.

Caules & folia perennia. Eriguntur caules rectiſſimi, & exigunt folia pene rectos ad angulos. Ea juniperina ſunt, plana nempe, acutis marginibus, mucrone argutiſſimo, duriora, quam in pleriſque muſcis ſolent: Lente vitrea admota, adparent ad latera denticuli. Horum caulium alii ſetam erigunt firmiſſimam, rectiſſimam, cui imponitur fulva, conica, villoſa & longa calyptra. Capſula adulta eſt parallelepipeda, operculo adcurate orbiculari, plano, cujus margo eminet, centrum vero acum mediocrem educit. Per aetatem inclinatur. Alii vero cauliculi ſetam quidem nullam educunt, ſed apice quaſi reſecto finiuntur, foliis ſupremis calycem ſtellatum fingentibus, in quo ſcobs fuſca latet. Eam ſcobem organicam eſſe MICHELIUS T. 58. M. O. P. Q. R. LINNAEUS *flor. Lapon.* l. c. & ROYENIUS *flor. Leid.* p. 501. admiſerunt, & iſte quidem flores fecit eſſe foeminas. Mihi, fateor, videntur gemmae, ex planis vaginis factae, ex quibus novelli rami altero anno prodeunt, (proliferi enim ſunt ex medio calyce cauliculi, etiam altera, & tertia vice) quod ante me vidit VAILLANTIUS, & ipſe DILLENIUS E. N. C. *Cent.* V. VI. p. 57. Deſtillata aqua ſudorifica eſt [RONGEARD (civis viviacenſis Helvetus) apud TOURNEFORT. *aut. de Par.* p. 497.] Inter quinque capillares numeratur a non paucis, nomine Polytrichi BOECLER. in HERMAN. *Cynoſur.* I. p. 566.

2. POLYTRICHUM montanum & minus, capſula quadrangulari.
Muſcus coronatus medius pileolo villoſo tenuiore H. OXON. III. p. 630. T. 7. f. 6.
Et denuo *Muſcus coronatus, humilis rigidior capitulis longis ſeſſilibus erectis* H. OXON. III. p. 630. T. 7. f. 8. (adultior.)
Adianthum aureum minus, foliis rigidis, capitulis coronatis PETIV. *Muſ.* n. 22.
Et *Adianthum aureum medium in Ericetis proveniens* PETIV. n. 23.
Muſcus erectus Juniperi folio rigido glauco, calyptra longiſſima VAILL. T. 23. f. 6. p. 131.
Muſcus coronatus humilis, tenuifolius, pileolo minori, acutiori, ruberrimo BOERH. *Ind. Alt.* I. p. 21.
Muſcus capillaris floribus in apice coccineis expanſis id. ib.

Minus vulgare. Ad pedem *M. Gurten*, qua adſcenditur ad villam *der Spiegel*, magna copia, media hyeme.

Facile a priori diſtinguitur, quod caule ſit breviſſimo, foliis ad terram in unicum ceſpitem acaulon congeſtis. Caeterum dura ſunt, ad oras ſerrata, apice in pilum terminato, canum & fluitantem. Calyptra per aetatem fulva. Capſula, uti in priori parallepipeda, operculo plano: per aetatem inclinata. In planta non florifera, roſulae laetiſſime coccineae.

3. POLYTRICHUM alpinum ramoſum, capſula ovali, calyptra conica T. III. f. 6.
An *Muſcus erectus Juniperi folio ramoſus* VAILL. p. 151. & T. XXIIX. f. 13. Videtur.
An *Muſcus medius foliis Juniperinis minoribus ſubrectis tenuiſſime ſerratis, capitulo tereti, in pediculo praealto, calyptra brevi, tomentoſa, candicante* MICHEL. p. 109. n. 8?

In alpium ericetis per omnem Helvetiam: & in M. *Jura* invenit D. GAGNEBIN.

Cum ſpecie I. utcumque convenit, multis tamen modis diverſa. Caules ramoſi ſunt, folia ſerrata quidem, ſed anguſtiora, gemmae obſcuriores, & manifeſtius nonniſi gemmae; Capſula ovalis, operculum conicum mucronatum.

4. POLYTRICHUM minus capſulis ſubrotundis, calyptra veluti lacera coronatis DILL. *ſyn.* III. n. 3. p. 91. (icon apud EPH. NAT. CUR. *Cent.* VI. *App.* T. X. f. 25.)
Polytrichum aureum minimum capitulatum oblongo rotundum, capitulo ſubviridi COMMEL. *Catal. Ind.* Et *capitulo ſubflavo* ejuſd.
Muſcus coronatus minor & humilior capitulis villoſis brevioribus H. OXON. p. 630. T. 7. f. 7.
Adianthum aureum medium in ericetis proveniens VAILL. p. 131. T. XXIX. f. 11. non autem RAJI.
Muſcus capillaceus minor calyptra tomentoſa I. R. H. & denuo VAILL. p. 131. T. XXVI. f. 15. niſi iſte, ob operculum planum, diverſus ſit.

Satis ſimilis n. 2. ſed diverſiſſimum. In variis ſylvis circa Bernam v. g. qua adſcenditur ad villam *der Spiegel*, in dexteriori labro cavae ſemitae.

Caulis junior unicam roſulam folioſam efficit. Adultiori vero folia alia ſuccreſcunt, omnia juniperina, uti in prioribus, non educta in pilum, margine argute ſerrato. Seta ex medio ceſpite uncialis. Capitulum vireſcens ovale, ſuperne

ne tamen anguſtius, convexo operculo acum educente finitur. Eo delapſo reſectum, ore dentato aperitur. Calyptra tenuis & alba.

ORDO II.

POLYTRICHA CALYCIBUS DESTITUTA.

5. POLYTRICHUM capſulis ſubrotundis pediculis breviſſimis inſidentibus, calyptra ſtriata, arboreum, ramoſum,& majus DILL. *ſyn. III.* p. 91. n. 4.
Muſcus apocarpos arboreus ramoſus RAJ. *Hiſt. III.* p. 40. (deſcriptio breviſſima) an VAILL. T. XXV. f. 5? ſed calyptram nullam pingit, operculum vero conicum.

Ad arbores vulgare, magnis ceſpitibus.
Caules humiles, ramoſi: folia triangularia, latiuſcula, brevia, caulem undique contegunt. Setae ex annuis caulibus, ad ortum ramorum novellorum erectae, trilineares. Capitula ſtriata erecta, cylindrica fere, ſed ventricoſa, ore contractiori, reſecto. Operculum in acum educitur, ſeta in junioribus pene nulla, in adultis tenuior & brevior ſequente. Calyptrae villoſae, filis ſurſum rigentibus, flaveſcentes.

6. POLYTRICHUM capſulis oblongorotundis calyptris piloſiſſimis DILL. *ſyn.* III. p. 91. n. 6.
Adianthum aureum minimum pediculis brevibus foliolis capillaceis PETIV. *Muſ.* n. 25.
Muſcus capitulis longis acutis piloſiſſimis RAJ. *hiſt. III.* p. 37. ſolum nomen.
Muſcus capillaceus minimus calyptra villoſa VAILL. p. 130. T. XXVII. f. 9.

Separat DILLENIUS.
Huic habitus pene idem: folia dilutius virent ex flavo, & per aetatem criſpa ſunt; capſula junior pyriformis eſt, in progreſſu craſſeſcens, adulta vero, delapſo operculo, longa eſt, atque in collum quoddam producitur, ſub orificio anguſtius: orificii vero denticuli, qui in priori reſecantur planiſſimi, hic repandi divergunt. Setae paulo longiores & firmiores flavae, concolores ſuae capſulae.

7. POLYTRICHUM capſulis ſubrotundis, pediculis breviſſimis inſidentibus, calyptra ſtriata, arboreum & terreſtre, ramoſum & breve DILL. *ſyn.* III. p. 5.
Muſcus humilis tectorum ſubfuſcus capitulis brevibus pileatis, erectis, pediculis curtis H. OXON. III. p. 629. T. 6. f. 13. non male.
Adianthum aureum acaulon pileis ſtriatis PETIV. *Muſ.* n. 25.
Muſcus capillaceus minimus acaulos calyptra ſtriata VAILL. T. XXVII. f. 10. opt.

Ad arbores vulgatum.
Habitus fere Polytrichi 5. Folia latiuſcula, triangularia. Capſulae ventricoſae: calyptra brevis, lata, mucronata, ut reſpondeat acui operculi, ſtriata, ad lentem vitream villoſa, fuſca potius, quam flava. Per aetatem tota planta fuſca fit.

B R Y U M.

DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 222. *ſyn.* III. *p.* 91.

Cum Polytricho convenit facie, ſeta nuda, capſula, ſola differt calyptra, quae non villoſa eſt.

ORDO I.

BRYA CAPITULIS ERECTIS.

1. BRYUM trichoides, vireſcens, erectis majuſculis capitulis maliformibus DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 224. *ſyn.* III. p. 97. n. 31.
Muſcus trichoides minimus, ſericeus, capillaceus, capitulis ſphaericis H. OXON. III. p. 628. S. XV. T. 6. f. 6. RUPP. p. 285. (cum alieno ſynonymo SCHEUCHZERI.)
Muſcus capillaceus medius capitulis globoſis I. R. H. VAILL. T. XXIV. f. 9. & f. 12. opt.

Mu-

C. J. Rollinus Med. C. delin.

G. D. Heumañ ſc. Acad. Götting. Sculptor. 1741.

Muſcus capillaceus major, capitulis globoſis BUXBAUM. *Cent. V. app.* n. 4.

Circa *Bernam* abunde, ad margines viarum, rupes &c.
Cauliculi perennes, erecti, uncia breviores, in copioſiſſimos ceſpites connaſcuntur. Folia copioſa, gracillima, undulata, criſpa, plerumque pallentia. Seta ex ſummo cauliculo e flavo rubens, lata, erecta. Capitulum junius gracile eſt, & alba calyptra tegitur; ſed adoleſcit in ſphaericam craſſitiem, ſulcatum undique, coloris cinnamei, operculo ruberrimo, latiſſime conico.

2. BRYUM alpinum viridiſſimum, & majus, capitulis craſſiſſimis T. III. f. 7.

Ad ſaxoſa alpium.
Cauliculi altiores ad ſeſcuncem, inter folia alba ſpecie conſpicui. Folia nunquam criſpa, ſed rectiſſima, capillaria, viridiſſima. Reliqua ſpeciei vulgaris, a qua non diſtingui mavult DILLENIUS.

3. BRYUM alpinum ramoſum, laxioribus foliis, capitulis ſphaericis.

I. GESNERUS miſit, ex paluſtribus alpinis.
Priori n. 2. magis adcedit, quam ad n. 1. Habitus uncialis, ramoſus, caules raris & laxis foliis veſtiuntur multo brevioribus, quam priora. Capitula ſimilia.

4. BRYUM alpinum, ramoſiſſimum, capitulis craſſis ad caulem fere ſeſſilibus T. III. f. 8. & *It. Helvet.* Tab. 1.

In M. *Jurae* ſylvis STAEH. Ego in ſylva, quae ultima ſuperanda eſt eunti in balneum *Gurnigel.*
Ob adfinitatem huc refero. DILLENIUS Sphagnis adcenſet, & fateor, me calyptram nondum vidiſſe. Denſis ceſpitibus naſcuntur cauliculi ſeſcunciales, erecti, inter folia pallore ſuo conſpicui. Folia conferta, peranguſta, mediocriter vaga & criſpa, colore ſaepe rufo. Setae per caulium longitudinem plures, bilineares, quando longae. Capitula juniora latiſſima & pene ſphaerica, adulta paulum educuntur & cylindrica fiunt, calyptra conica brevi, ora dentata.

5. BRYUM trichoides capitulis erectis, pediculis intortis, tenuibus, virentibus DILL. *Cat. Gieſſ* p. 225. *ſyn.* III. n. 30.
Muſcus trichoides pediculo contorto SHER. apud RAJ. *hiſt. III.* p. 38.

Nullibi praeterquam ad dextram rivi *Glasbach* prope *Bernam*, in ligno putrido & terra argilloſa.
Cauliculi fuſci ſemunciam alti, ad radicem fere nudi, ſuperne folia conferta educunt, capillaria, longa, falcata, perpetuo pallida. Seta ex ſupremo cauliculo uncialis, flava, ſaepe intorta. Calyptra e luteo pallens, recta linea reſciſſa, acutiſſima. Capitula fere cylindrica, fuſca, ora dentata. Operculum non vidi.

6. BRYUM trichoides reclinatis cauliculis, capitulis erectis acutis DILL. *ſynopſ.* III. p. 96. n. 23.
Muſcus trichoides foliis capillaceis, capitulis minoribus oblougis H. OXON. III. p. 628. S. XV. T. 6. f. 5. non bene.
Muſcus capillaceus minimus plumoſus elegans I. R. H. & *pl. aut. de Paris* p. 499. VAILL. T. XXVII. f. 7. opt.
Muſcus capillaceus foliis unam partem ſpectantibus VAILL. p. 132.

Non infrequens in tota Helvetia, in truncis arborum caviſque ſemitis.
Cauliculi humiles erecti. Folia viridiſſima, capillaria, plerumque ad unum latus nutant, ſaepe tota falcata. Setae flavae, ſaepe undulatae, gerunt capitula erecta cylindrica. Calyptra acutiſſima, non raro oblique inſidet. Operculum in peracutam & longam acum educitur, miniatum, cum capſula virens, deinde fuſca fit.

7. BRYUM alpinum capillaceis foliis, cauli adpreſſis T. IV. f. 1.

Ad ſaxa alpinum. Hunc ex M. *Scheidek* retuli. A I. GESNERO etiam habui.

A priori n. 6. evidenter differt. Folia ad caulem per totam fere longitudinem ita adpreſſa, ut nudus, latus, & pallens adpareat, uti in alpinis aliis n. 2. & 4. Sola vero ſumma planta folia expandit viridiſſima, capillaceae tenuitatis, non criſpa. Seta tenuis, purpurea, ex ſummo ramo. Capſula erecta, cylindrica, ſubtus tamen ventricoſior, per aetatem palmei coloris. Operculum breviſſimum, conicum.

8. BRYUM capillaceis foliis, operculo falcato conico.

Bryum trichoides obſcure vireſcens capitulis cernuis DILL. *ſyn. III.* p. 100. n. 42. ex Epiſt.
M. coronatus minimus, foliis capillaceis, capitulis oblongis H. OXON. III. p. 631. S. XV. T. VII. f. 19.

Ab utroque n. 6. & 7. evidenter differt, in tota Helvetia non rarum ad ſemitas cavas, terramque argillaceam v. g. ſemitam, qua aſcenditur ad villam *der Spiegel.* Floret hyeme.

Cauliculus a duabus lineis ad ſemuncem erigitur. Folia plerumque cauli inferius adpreſſa, ut nudus videatur, ſuperne explicata, minus gracilia, breviora, quam in prioribus. Ex ſummo cauliculo ſeta erecta, ſaepiſſime cum cauliculo angulum pene rectum intercipit, ruberrima. Capitulum erectum eſt, exile, corona denticulata denſiori. Operculum conicum, ſuperne exciſum, in roſtri anatini ſimilitudinem, oblique inſidet capitulo, ut inclinatum videatur, ſed delapſo operculo erigitur.

9. BRYUM trichoides exile, erectis capitulis in pediculis breviſſimis DILL. *ſyn.* III. p. 97. n. 26.

Muſcus capillaceus omnium minimus, foliis longioribus & anguſtioribus VAILL. p. 130. T. XXIX. f. 5. ic. opt.

Vulgatiſſimum ad aggeres foſſarum.

Eſt ex minimis. Cauliculi pene multi, aut breviſſimi. Folia ex aliqua latitudine in anguſtam gracilitatem educuntur, & per ſiccitatem criſpantur. Seta ex media foliorum roſula, flava, longa ad ſemuncem. Capitulum erectum fere cylindricum, flavum. Calyptra peracuta. Operculum convexum longam ex centro acum emittit.

10. BRYUM alpinum crinium criſporum ſimile, capſula barbata T. IV. f. 2.

Muſcus alpinus cirrhoſus ſeu crinium retortorum inſtar criſpatus SCHEUCHZ. *It. II.* p. 138. T. XIX. f. 5. male.
Muſcus alpinus ramoſus, ex viridi flaveſcens, foliis criſpis longis, anguſtis, ſenſim in acutum productis, expanſis, & retro reflexis, quae per ſiccitatem crinium retortorum inſtar pulchre criſpantur, capitulis longioribus corniculatis MICHEL. p. 112. n. 68.
DILL. monet, varietatem hujus *Hypni* eſſe *Bryum trichoides longifolium, craſſiuſculis cauliculis, capitulis erectis aduncis acutis Syn. III.* p. 98. n. 35.

In alpinis vulgare. Ex *Jura* M. etiam miſit GAGNEBIN.

Caules in juniore planta ſaepe nudi, foliis tunc nondum criſpis, unciales & longiores. Folia tres lineas longa, latiuſcula, per aetatem recurvantur, ut circa caulem cincinnos, aut ſerpentum glomeres retorta efficiant. Setae ex ſuperiori parte caulis purpureae, unciales. Capſula fere cylindrica, ſeſquilineam longa, operculo conico, longo, intorto, quod per aetatem in aliquot ruberrimos capillos deſinit. Calyptra longa, ſtricta, flaveſcit, fuſco mucrone. Adulta folia flaveſcunt.

11. BRYUM alpinum minus criſpum, capſula inclinata.

I. GESNERUS, & GAGNEBIN miſerunt, ex alpibus & M. *Jura.* Diverſiſſimum eſt a priori, & ad hoc Bryum figura SCHEUCHZERI, nomenque MICHELI, citata ad n. 10. omnino propius accedunt.

Caules ſimiles omnino, ſed folia undulata & falcata potius, quam criſpa. Seta flava. Capſula inclinata ad angulum obtuſum, brevior, craſſior, ſulcata. Operculum in longam acum educitur, neque videtur fiſſile. Dentes orificii breves.

12. BRYUM criſpum minimum, capſula erecta ventricoſa.

Mu-

Muſcus minimus, quatuor lineas altus, pallide virens, foliis longis, anguſtis, ſenſim in acutum productis, quae per ſiccitatem crinium retortorum inſtar criſpantur, capitulis ovatis, non coronatis, fuſcis, operculo in longiuſculum mucronem producto MICHEL. p. 112. n. 60.

In alpibus, & in ipſo M. *Gurten*, qua a ſpecula ad pagum *Kuniz* deſcenditur. Miſit etiam I. GESNERUS.

Ceſpites facit latos, denſos, obſcure virentes ex flavo, ſaepe nigros. Cauliculi ſemiunciales ramoſi. Folia falcata, & per maturitatem omnino criſpa, latiuſcula origine, mucrone tenui. Setae ad novorum ramorum exortum, decem linearum, flavae aut purpureae. Capſula erecta, cylindrica, in ortu ventricoſa, ore breviter dentato: operculum in longam acum educitur.

13. BRYUM unguiculatum & barbatum, tenuius & ſtellatum DILL. in *Epiſt.*

Muſcus muralis minimus, roſeus vel ſtellaris, capitulis longiuſculis acutis erectis (non H. OXON. III. p. 629. S. XV. T. 6. f. 12. ubi capitula male reflexa) VAILL. T. XXIV. f. 8. ie. opt.

Ad muros, & Gottingae ad ſaxa vulgare.

Diverſiſſimum a ſequente n. 14. Cauliculi breviſſimi vix niſi roſulam foliorum gerunt, quae latiuſcula & pallida ſunt, & in pilum educuntur. Ex media roſula ſeta fere uncialis. Capitulum fere ovatum, ſpadiceum. Operculum rubrum, in acum eductum, calyptra albida: Os vero denticulatum. In arido muſco madefacta roſula ſtellae figuram reſtituit.

14. BRYUM peranguſtis foliis & cauliculis foliis crebrioribus, capitulis erectis ad ſummitatem magis egredientibus DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* III. p. 99. n. 40.

Muſcus adianthum aureum dictus, adſurgens, foliolis tenuiſſimis, capitulis parvis erectis in oblongis pedicellis RAJ. *Hiſt. III.* p. 36.

An *Muſcus capillaris capitulis tenuiſſimis erectis* BUXBAUM. *Cent. II.* p. 6. T. II. f. 8? icon certe noſtrum exprimit.

Ad muros frequens & in graminibus.

Ceſpitem faciunt cauliculi unciales recti. Folia in ſuperno tantum caule patentia, latiora, quam in prioribus Bryis, nervo diſtincta, ibique fere ſtellulam exprimunt. Seta brevis flava, aut rubra. Capitulum erectum, cylindricum, fuſcum, modice in ima parte ventricoſum. Calyptra fuſca. Operculum rubrum, in acum eductum, vel fiſſile in denticulos piloſos, vel certe exceptum in maturiore aetate erumpentibus filis criſpis pulverulentis, ruberrimis.

15. BRYUM peranguſtis foliis & cauliculis, foliis crebrioribus, & circa ſummitatem magis congeſtis, capitulis erectis ex ſurculis annotinis egredientibus DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* III. p. 99. n. 41.

Muſcus trichoides parvus foliis muſci vulgaris, capitulis longis acutis DOODY PLUKN. p. 256. H. OXON. III. p. 628. n. 4. S. XV. T. 6. f. 4. utcunque.

Muſcus ramoſus, purvus erectus, ſetis ruberrimis VAILL. p. 138. loco alieno.

Nihil frequentius in ſylvis, ad vias, ligna &c.

Denſos & magnos ceſpites facit. Cauliculi ſimiles prioribus. Styli ruberrimi, & copia ſua faciem propriam efficientes, ex baſi cauliculorum prope radicem exeunt, longiores & unciales. Folia, capitulum, calyptra, operculum, denticuli, uti in priori.

β. Hujus muſci varietatem, an diverſam plantam? miſit GAGN. foliis ſimilem, ſed capſula ventricoſa, operculo conico, brevi, abſque acu. Habitus etiam major eſt.

16. BRYUM peranguſtis foliis & cauliculis, foliis rarioribus cinctis, capitulis erectis, e ſurculis annotinis egredientibus DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* III. p. 99. n. 39.

Muſcus capillaris parvus, cauliculis tenuibus, longiuſculis foliolis brevibus, auguſtis, acutis, rarioribus cinctis RAJ. *hiſt. III.* p. 36.

In ſylvis ad terram vulgatiſſimus eſt.

Ceſpites efficit, uti n. 15. ſimillimos, hilariore tamen virore. Caules inferius denſius veſtiuntur vetuſtis foliis. Verum ſuperiores novique rami folia edunt patentia, rariora, quorum intervalla, & nudum in his ipſis cauliculum, facile diſtinguas. Ad ortum rami novi, ex vetuſto cauliculo, ſeta provenit uncialis,

rubra, ſub capitulo flava. Capſulae, opercula, calyptrae fuſcae, ubi in prioribus.

16. β. BRYUM in rupe quadam humecta, e regione urbis, ſupra fluvium, legi, quod diverſum videtur. Tenerius eſt, ſeta pallida, flaveſcens, capitula minutiſſima. Sed ſemel & absque operculis viſum, nondum diſtinguo. An fuerit Bryum n. 37. DILL. p. 99.?

17. BRYUM majus, erectis falcatis capitulis, foliis latiuſculis exſtantibus, in pilum caneſcentem deſinentibus DILL. *Cat. Gieſſ. Syn.* III. p. 94. n. 10.

Muſcus capillaris tectorum, denſis ceſpitibus naſcens, capitulis oblongis, foliis in pilum oblongum deſinentibus RAJ. *Hiſt. III.* p. 34 VAILL. p. 133. T. XXV. f. 3.

Muſcus erectus hirſutus, capitulis longis acutis, unguibus avicularum ſimilibus, vulgatiſſimus H. OXON III. p. 628. S. XV. T. 6. f. 1. non male.

Muſcus capillaceus foliis linariae capitulis corniculatis longiſſimis BUXBAUM. *Cent. V.* T. 44. f. 1.

In tuguriorum ſtramineis tectis, muris vetuſtis & macilentioribus viarum marginibus. Denſis ceſpitibus naſcuntur caules ramoſi, biunciales, erecti. Folia latiuſcula, patentia, nervo medio diviſa, qui exit in pilum fluitantem, album, plerumque lutea, vel fuſca. Setae ad originem novorum ramorum, latae, firmiſſimae, ex rubro pallentes. Capſulae erectae, calyptra teguntur ſpadicea, longa, tegente miniatum operculum in conum eductum, praelongum. Ipſa capſula ſpadicea eſt, & fere cylindrica.

18. BRYUM minus, erectis, minus falcatis, capitulis, foliis latiuſculis congeſtis, in pilum caneſcentem deſinentibus DILL. *Syn.* III. p. 94. n. 11.

Muſcus erectus hirſutus, capitulis oblongis, foliis latiuſculis, in pilum deſinentibus HIST. OXON. III. p. 628. S. XV. T. 6. f. 2. (caules noſtris altiores ſunt: ſynonymon vero ex RAJO excitatum pertinet ad Polytricha.)

Muſcus muralis omnium vulgatiſſimus, foiiis in pilum deſinentibus VAILL. p. 133. T. XXIV. f. 15. optima.

Muſcus capillaris minor capitulis erectis MICHEL. T. 59. f. 7. (folia valde brevia.)

Muſcus minimus foliis acutis, in pilum caneſcentem deſinentibus BUXBAUM. *Cent. I.* p. 45. f. 4. T. LXIV.

Ubique ad muros, ad glareoſas ſemitas &c.
Cauliculi breves, ex parte ſuperiori edunt roſulam (qualem Aloë ſolet,) foliorum diſcedentium. Ea pallide virent, latiuſcula ſunt, cava, nervo exeunte in pilum fluitantem, album. Vetuſtiores ceſpites toti cani adparent. Ex media parte roſulae ſeta ex flavo rubra, erecta, ſemuncialis, & ultra. Calyptra ex luteo ſpadicea, longo mucrone. Capſula fuſca, cylindrica, ſubtus paulum ventricoſa. Operculum in longam acum educitur.

19. BRYUM anguſtis viridibus foliis, capitulis erectis, brevibus pediculis inſidentibus, calyptra falcata, vel avium unguiculas referente DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* III. p. 96. n. 21.

Muſcus trichoides minor, vulgaris facie, foliis capillaceis, RAJ. *hiſt. III.* p. 37. PETIV. n. 88.

Muſcus vulgaris omnium vulgatiſſimus, non villoſus VAILL. T. XXIV. f. 14. optime [non autem ſynonyma] & T. XXV. f. 4. quae icon caules altiores pingit.

Muſcus minimus latifolius, capitulis erectis longioribus BUXBAUM. *Centur. I.* p. 44. T. LXIV. f. 2.

Similibus locis, ceſpites etiam efficit convexos, rotundos, ſed absque canitie. Folia fere longiora, in ſpinulam breviſſimam, absque pilo deſinunt. Seta brevis flava. Calyptra & capſula eadem. Operculum aliquanto brevius videtur.

20. BRYUM erectis longis acutis & falcatis capitulis, calyptra ſubfuſca foliis ſerpylli pellucidis DILL. *Cat Gieſſ.* & *ſyn.* III. p. 92. n. 3.

Muſcus trichoides minor capitulis longiſſimis DOODY apud PLUKN. p. 256.

Muſcus capillaris corniculis longiſſimis & acutiſſimis MORIS. III. p. 631. T. 7. f. 13. [caulem pingit ramoſum.]

Non infrequens ad vias v. g. ſupra villam *Drakau.*
Roſula foliorum uti in prioribus. Sed majora ſunt, tres lineas longa, lata dimidiam, nervo depreſſo in breviſſimum pilum exeunte. Seta flava, uncialis, gerit capi-

capitulum longiſſimum, ad quatuor lineas uſque. Calyptra, ut in prioribus, longo cornu, e flavo ſpadicea. Capſula etiam ſimilis cylindrica, baſi paulum ventricoſa. Operculum ab initio acutiſſimum, abit in reſectum conum perforatum, orificio minorem, ut duae videantur operculi partes, baſis perforata, & acus.

21. BRYUM erectis gigartinis capitulis, foliis ſerpylli pellucidis acutis DILL. *Syn.* III. p. 93. n. 6.

Muſcus aureus capillaris minor, capitulis geminatis, mutuo incubitu adnatis H. OXON. III. p. 629. S. XV. T. 6. f. 10.

Muſcus capillaceus minor capitulis geminatis VAILL. T. XXVI. f. 4.

STAEH. in muris Baſileae.

Folia, quantum video, latiuſcula, acuta, in caule brevi. Setae ſemunciales. Capitulum ima parte ventricoſum, progreſſu multo anguſtiori & cylindrico.

22. BRYUM calyptra extinctorii figura majus *in* DILL. *Epiſt.* T. IV. f. 3.

Bryum erectis, longis & acutis capitulis, calyptra laxa, conica, foliis ſerpylli, pellucidis, latioribus DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 223.

In alpibus. GAGN. etiam miſit, & STAEH. ex ſylva *die Hardt.*

Caules perennes, uncia altiores, toti teguntur foliis longis, falcatis, ad nervum plicatis. Setae ex ſummis cauliculis purpureae, unciales. Calyptra pellucida, pallens, cylindrica, fine conico, multo latior capitulo, aduſque ſex lineas longa. Capſula erecta, cylindrica, ortu ventricoſo, operculo ruberrimo, quod longam acum erigit.

23. BRYUM calyptra extinctorii forma minus.

An *Muſcus terreſtris capillaris capſula longa?* COMMEL. Holl. p. 75.

Muſcus coronatus humilis, tenuifolius, pileolo magno, acuto, infra aperto, exſtinctorium referente H. OXON. III. p. 610. T. 7. f. 12. mal. ic.

Muſcus trichoides minor pileis magnit acutis PETIV. n. 89.

Muſcus capillaris minimus cucullatus NISSOLE apud MAGNOL H. R. M. p. 139. cum ic.

Muſcus capillaceus minimus, calyptra longa, conoidea, nitida VAILL. p. 137. T. XXVI. f. 1. opt.

In ſummis alpibus vidi, ceſpites faciens in rupium fiſſuris, in *Scheidek*, in *Dolaz.* In Germania ad muros frequens eſt.

Cauliculi breviſſimi, gerunt roſulas, multo latiores, viridiſſimis, & brevioribus, triangularibus foliis factas. Setae rubentes ad ſemuncem. Calyptra prioris n. 22. cui capitulum etiam, & acus operculi conveniunt.

24. BRYUM parvum erectum, pyriformibus, majuſculis, capitulis, foliolis ſerpylli pellucidis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* III. p. 93. n. 7.

Muſcus coronatus, humilis, ſtellaris, foliolis latiuſculis, capitulis pyriformibus, erectis, turgidiuſculis H. OXON. III. p. 631. S. XV. T. 7. f. 16. commode.

Muſcus capillaceus minimus, capitulis pyriformibus turgidis I. R. H. VAILL. p. 129. T. XXIX. f. 3. optime.

Muſcus minimus latifolius, capitulis erectis turgidis BUXBAUM. *Cent. I.* T. LXIV. f. 1.

Nihil vulgatius primo vere in agis, & orbitis viarum.

Roſulae foliorum latorum, pallide luteorum, carinatorum, ſeſſiles, uti in n. 23. Stylus trium linearum, pallens. Calyptra lata inferius, & laxa, in cornu longum producta. Capſula ovata, turgida. Operculum in acum educitur.

25. BRYUM exiguum, erectis parvis, ſubrotundis, creberrimis capitulis rufis, foliis ſerpilli anguſtis pellucidis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* III. p. 94. n. 9.

Muſcus capillaris minimus capitulis ſubrotundis erectis, in pediculis breviſſimis RAJ. *hiſt. III.* p. 35. Et denuo *Muſcus trichoides minimus, capitulis creberrimis, parvis, rufis, brevibus, in pediculis breviſſimis* IDEM. ib. p. 37.

Muſcus coronatus minimus, foliolis & capitulis oblongis in pediculis breviſſimis H. OXON. III. p. 631. T. 7. f. 18.

Muſcus capillaceus omnium minimus I. R. H. VAILL. T. XXVI. f. 2. optime.

In argilloſis, & cavis viarum ſemitis paſſim.

Roſulae, uti in n. 24. ex 10. vel 12. pallidis, latis, triangularibus foliis. Setae duarum & trium linearum pallentes. Calyptra alba, cornu acutiſſimo, ſaepe incurvo. Capitulum ovatum; breve operculum brevem acum erigit. Eo delapſo, capſula dimidii ovi ſimilis, late hiat reſecta.

26. BRYUM hypnoides repens, aquaticum, erectis capitulis acutis DILL. *ſyn.* III. p. 94. n. 13.
Muſcus aquaticus pileis acutis PETIV. *Muſ.* n. 74.

Ex literis DILLENII video, me hunc ipſum muſcum, ex ſaxis alpium ad eum miſiſſe, quem nunc inter meos non invenio.

ORDO II.

BRYA CAPSULA PLERUMQUE INCLINATA.

Ambigunt inter Ordinem I. & III.

27. BRYUM capitulis oblongis rubentibus, foliis oblongis, anguſtis, pellucidis, rugoſis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *Syn.* III. p. 95. n. 15.
Polytrichum aureum medium RAJ. *hiſt. plant.* p. 124.
Muſcus coronatus, humilis, foliolis latioribus, ſtellatim naſcentibus donatum H. OXON. III. p. 630. S. XV. T. 7. f. 9. Ita VAILL ſed videtur eſſe M. roſeus major
Muſcus capillaris, majuſculus, foliis cum aliqua latitudine viridibus, acutis, rugoſis RAJ. *Hiſt. III.* p. 35. H. OXON. III. p. 631. n. 15.
Muſcus capillaceus minor capitulo longiori falcato I. R. H. *aut. de Par.* p. 498. VAILL. T. XXVI. f. 17. opt.
Muſcus erectus Linariae folio major VAILL. p. 132. deſcr.

Nihil vulgatius ad vias, & in ſylvis.
Caules alti, ad 2. uncias, ramoſi, folia ad ſummitates confertiora gerunt, magna, ad ſemunciam, oris undulatis, nervo depreſſo, colore ſaepe livido. Seta ex medio foliorum rubra, firma, unciali brevior. Capitulum craſſum, cylindticum, operculum acum incurvam emittit. Calyptra pallet, operculo inſidet. Maturior capſula inclinatur & incurvatur.

28. BRYUM trichodes erectis capitulis, albidum, fragile DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* III. p. 97. n. 29.
Muſcus trichoides erectus, montanus, albidus, fragilis HIST. OXON. III. p. 630. T. 6. f. 12. abſque flore. RAJ. *Hiſt. III.* p. 38. VAILL. T. XXVI. f. 13.
Muſcus erectus capillaceus, denſiſſimus, glauco folio VAILL. p. 131.
Muſcus e viridi albicans, longifolius, capitulis parvis, brevibus RAJ. *Hiſt. III.* p. 35,
An *Muſcus capillaceus, foliis pallidis, pediculis pluribus, ex communi theca egredientibus* BUXBAUM. *Cent. II.* T. IV. f. 1?

Supra *Drakau*, ad dextram viae publicae. (ſub Oſteroda.)
Facillime adgnoſcitur molli fragilitate, & colore ex albo dilute virente. Denſiſſimos ceſpites facit foliorum longorum, gracilium, carinatorum, quorum acutus eſt mucro. Nunquam capitula vidi, ſed VAILL. inclinata pingit.

29. BRYUM anguſtiori folio, capſula longa, pyriformi, inclinata.
An *Muſcus minor, flaveſcens, in humidis proveniens, foliis capillaceam tenuitatem prae ſe ferentibus, per caulem brevibus & alternis, in ſummo vero crebris & ſtellatim diſpoſitis, capitulis pyri-inverſi-formibus nutantibus* MICHEL. p. 110. n. 29.
Mnium peranguſtis & brevibus foliis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn. III.* p. 78. n. 1. ubi vide ſynonyma. Verum hactenus capitula rorida, quae vulgatiora dicuntur, non vidi.

In ſylvis *M. Pantingen.*
Capſula ſimillima n. 32., colore tamen dilutiori, ſed folia in roſulam congeruntur, quam cauliculus nudus gerit: viridiſſima, & multo anguſtiora. Calyptra alba eſt.

30. BRYUM an trichoides laete virens capitulis cernuis oblongis DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 100. n. 43.? ubi vide ſynonyma.

Ad rivum, qui ex ſylvis ad pagum *Wabern* deſcendit.

Forte

Forte idem fuerit priori. Folia tamen graciliora, & pene capillaria, longiora. Capſula craſſa, curvula, inclinata, non gigartina.

31. BRYUM folio lanceolato, capſula longa pyriformi, inclinata T. IV. f. 4.

An *Muſcus minor foliis latiuſculis, capitulis pyri inverſi-formibus, longioribus & tenujoribus, operculo mammoſo* MICHEL. p. 110. n. 134.

Muſcus adianthi aurei facie, humilis, capitulo longiſſimo erecto, inferius turgido BUXBAUM. *Cent. I.* T. LXIII. f. 2. Videtur.

In ſylvis v. g. in ſemita exigua, qua ex via cava villae *der Spiegel* in ſylvam adſcenditur, proxime ſupra *Wabern.*

Proximum eſt *roſeo minori.* Caules erecti unciales, folia ad terram vix ulla educunt, ſuperne vero congeſta, fere perpetuo rubiginoſa, lata, plana, nervo purpureo, educto in brevem ſpinulam. Seta ſeſcuncialis purpurea, gerit exiguam calyptram, ex albo rubentem: ſaepe transverſam, graciliſſimam. Capitulum erectum, deinde inclinatum ad angulum rectum, inferne gracile, deinde ventricoſum, ſine lato, ſed paulo contractiori, denticulis rubris. Color ſpadiceus.

ORDO III.

BRYA CAPSULIS PENDULIS.

32. BRYUM an foliis ſerpylli anguſtioribus, reflexis capitulis, ſubrotundis, carnei coloris DILL. *ſyn.* III. p. 103. n. 53? T. IV. f. 5.

Circa Bernam frequens eſt, in oris herboſis viarum excavatarum, v. g. juxta lapicidinas ad *Oſtermundigen,* juxta ſylvam *Weiſſenſtein* verſus *Wabern,* &c.

Priori n. 31. omnino ſimile eſt: folia ad caulem eodem modo congeſta, ejusdem figurae, mucrone pariter in ſetam extenuato, colore pallido: alii vero caules non florigeri ad Hypnorum morem procumbunt, foliis rarioribus, brevioribus, diverſa facie. Verum capitula facile diſtinguuntur, multo breviora, cylindrica, craſſa, aurantii aut miniati coloris, operculo mammillari, pendula denique.

33. BRYUM nitidum, ſerpylli rotundis foliis.

Tria BRYA n. 57. 58. & 59. in DILL. *ſyn.* huc pertinent, & plures Anglorum muſci: Ecce paucos, quorum icones exſtant.

α Majus *Muſcus polytrichoides paluſtris major, ſerpylli latiori folio pellucido* HIST. OXON. III. p. 627. n. 31. & T. 7. abſque flore.

Muſcus trichomanoides, humilior, foliis latis, ſubrotundis PLUKN. T. 45. f. 7. abſque flore.

β Minus. *Muſcus polytrichoides, humilior, alternis foliis pellucidis ſubrotundis* H. OX. l. c. n. 40. ic. 40. abſque flore.

Muſcus folio lato ſubrotundo, capitulo ſingulari, nutante, deinde pedunculo longo ſubrubenti inſidente VAILL. p. 136. T. XXVI. f. 5.

γ Polyanthos. *Muſcus polytrichoides, polycephalos, chamaeſyces folio* VAILL. p. 136. T. XXVI. f. 18. opt. cum repente cauliculo.

Non infrequens eſt ad oras muſcoſas viarum, & in paluſtribus. Elegans planta modo longos caules fundit, ſteriles, procumbentes, Jungermanniarum ſimiles: modo alios erigit, breviores, florigeros, qui latam foliorum roſulam in apice, ſub ea vero pauca & minora folia gerunt. Omnia ſubrotunda aut elliptica ſunt, perampla, nervo conſpicuo, oris per ſiccitatem undulatis, quaſi dentatis, pellucent praeterea viridiſſima. Setae ex uno ceſpite plures, confertae, erectae, valentes. Calyptra longa, alba, inclinata. Capitula fere ovalia, pendula. Operculum longum & roſtratum.

34. BRYUM aureum, capitulis reflexis, pyriformibus, calyptra quadrangulari, foliis in bulbi formam congeſtis DILL. *ſynopſ.* III. p. 101. n. 49.

Polytrichum Apuleji majus FUCHS. c. CCXL.
Polytrichum aureum minus C. B. P.

Muſci RAJANI tres *Muſcus capillaris pedunculis bulboſis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga, reflexa, ſuſtinentibus Hiſt. III.* p. 38.
Adianthum aureum medium, foliis in bulbi modum ſe amplexantibus, capitulis erectis ib. p. 37.
Adianthum aureum minus, foliis in bulbi formam diſpoſitis ib. p. 37.
Muſcus capillaceus folio rotundiore, capſula oblonga incurva I. R. H. VAILL. T. XXVI. f. 16.
Quomodo differt *Bryum* DILL. *ſyn. III.* n. 50.?

Vulgaris eſt, maxime ad muros, magnitudine variabili.
Caules primo anno bulbum foliorum convolutorum proferunt, anno vero ſequente altius adſurgunt, & folia edunt magis patula. Folia e luteo virent, lata, nervo in pilum educto. Setae ex bulbis aurantiae, ſeſcunciales. Capitula juniora erecta, rotunda, calyptra alba in longum mucronem adſurgente. Matura viridia, aurantia, fuſca fiunt, inclinantur, pendent denique, ſulcata, craſſa, fere ovata. Operculum perexiguum, convexum, muticum, ora rubente.
Hunc muſcum inter herbas quinque *capillares* aliqui referunt, atque in officinas recipiunt. (Vid. DALE ed. Brem. p. 113.). non optime.

35. BRYUM nitidum, peranguſtis ſerpylli pellucidis foliis, reflexis capitulis ſubrotundis virentibus, in longioribus pediculis naſcentibus DILL. *ſyn.* III. p. 102. n. 52. T. IV. f. 6. Ita DILL. in *epiſt.* Sed noſtra plantula hoc nomen ferre non videtur.

Caules rubri erecti, pluſculis foliis veſtiuntur, uti in 29. & ejusdem figurae, verum decoloribus, pallidisque, atque multo minoribus. Setae ex annotinis cauliculis, ima parte purpurea, ſuperna pallente, breves & validae. Calyptra purpurea, longe breviſſima. Capſula per aetatem pendula, ovata, craſſula, operculo mamillari. Naſcitur ad ſtagnum ſupra *Drakau*, & in via ſupra *Wabern*, qua in ſylvas M. *Gurten* adſcenditur.

36. BRYUM nitidum foliis ſerpylli anguſtioribus majus DILL. *Syn.* III. n. 56.
An *Muſcus terreſtris, capillaris, foliis rarioribus & acutioribus, capitulis deorſum pendentibus, & veluti roſtratis, & apiculatis oblongis* RUPP. p. 289? Non repugnat.
Icon *Muſci denticulati lucentis, fluviatilis, maximi ad ramulorum apices adianthi capitulis ornati* VAILL. T. XXIV. f. 2. omnino ſimilis eſt, recedunt nomina.

In udis. Ad rivulum ſub villa *die Loraine* copioſe.
A priori n. 36. omnino differt. Cauliculi biunciales, erecti, rubiginoſo polline toti obſiti. Folia valde patentia, fere ad rectum angulum, rara, mucrone in pilum extenuato, pallida in nondum florigero caule, fuſca in annotino. Annotinus caulis in roſulam terminatur, ex qua ſeta biuncialis & ultra, adſcendit bicolor. Calyptra minima, acuta, ſtricta, purpurea. Capſula per aetatem pendula, ovi figura, conico operculo.

37. BRYUM capitulis reflexis, foliolis latiuſculis congeſtis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *Syn.* III. n. 45.
Muſcus capillaris foliis latiuſculis congeſtis, capitulis oblongis reflexis RAJ. *Hiſt. III.* p. 38. H. OXON. III. p. 629. S. XV. T. 6. f. 19. commode. VAILL. T. XXIV. f. 6.
Muſcus capillaceus major, capitulis craſſioribus, cylindraceis, nutantibus I. R. H. VAILL. p. 134. (bon deſcr.) GARID. RUPP. &c.

Sequenti n. 38. ſimile eſt, ſed folia latiora, magis patula, educuntur in pilum. Seta altior eſt. Ad muros udos *unten an der Brunngaſſen-halde* in urbe.

38. BRYUM trichoides, capitulis reflexis, pediculis ima medietate rubris, ſumma luteo virentibus DILL. *Cat. Gieſſ.* & *Syn.* III. n. 44.
Muſcus capillaris capitulo parvo reflexo, pediculo ima parte purpureo, ſuperiori luteoviridi RAJ. *hiſt. III.* p. 38. H. OXON. III. p. 629. S. XV. T. 6. f. 15.
Muſcus capillaceus minimus capitulo nutante pediculo purpureo I. R. H. RUPP. VAILL. p. 134. T. XXIX. f. 7. ZANICH. &c.
Adianthum aureum minus WEINMANN. *Phytantho-zoiconogr.* T. 26. lit. F.

Vulgatiſſimus eſt ad terram.
Denſiſſimi & viridiſſimi ceſpites, ſetis ſuis bicoloribus maxime abundant. Cauliculi erecti ſemunciales, folia lucida, latiuſcula, educta in mucronem in ſummo caule

caule bulbum, adultiora vero roſulam faciunt. Ex bulbis anni prioris ſetae, uti in 35. 36. & 37, bicolores, firmae, ſed vix unciales eriguntur. Calyptra erigitur, fuſco mucrone. Capitula pendula ovata. Calyptra conica, mutica eſt.

39. BRYUM alpinum capillaceum, capitulo pendente lageniformi T. IV. f. 7.

D. HUBER ad pontem *Teufelsbrük.*

Cauliculi denſos ceſpites faciunt, aliquot lineas altos. Folia laete viridia, capillaria, falcata. Setae palmei coloris, ad unciae dodrantem alti. Capitula reflexa, initio gracili, fine latiſſimo & late patente. Operculum & calyptram non vidi.

40. BRYUM trichodes, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis reflexis in perbrevibus pediculis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* III. n. 46.

Muſcus trichoides, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis reflexis in perbrevibus pediculis RAJ. *hiſt. III.* p. 33. H. OXON. III. p. 629. S. XV. T. 6. f. 21.

Muſcus capillaceus denſiſſimus, lanuginoſus I. R. H. VAILL. T. XXIX. f. 2. optime.

β. *Bryum trichoides, hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis erectis in pediculis breviſſimis* DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 226. (ſpecimen junius.)

Muſcus capillaceus lanuginoſus minimus capitulis erectis BUXBAUM. *pl. Hal.* p. 228.

Ad lapides per agros viasque vulgaris.

Lati denſi & convexi ceſpites, colore ex luteo viridi, & atro, vario, incani. Folia acute carinata, falcata, educunt longum, album & fluitantem pilum. Ad originem novorum ramorum eriguntur ſetae, vix duas lineas altae, gerentes calyptram fuſco mucrone, baſi ſphaerica, ſed cito reflectuntur ſetae luteolae, geruntque pendulum capitulum fere ovale, cuius operculum acum longam educit.

41. BRUYM capitulis ſubrotundis, reflexis, cauliculis teretibus, argenteis DILL. *C. G.* & *Syn.* RAJ. p. 100. n. 47.

Muſcus julaceus argenteus ex pluribus quaſi julis corylaceis ſingularibus non ramoſis conſtans HOFMAN. *delic. ſylv. flor. Altdorf.*

Muſcus minimus e viridi argenteus, capitulis oblongis, cernuis H. OXON. III. p. 629. S. XV. T. 6. f. 17.

Muſcus ſquamoſus argenteus, Ericae folio VAILL. T. XXVI. f. 3.

Nihil vulgatius in aſſeribus humidis pontium & tectorum. Cauliculi tereres, ad unciam fere eriguntur. Eos undique tegunt foliola minima, triangulari multiplici ſerie ita ad caulem adpreſſa, ut teretem catenulam referat; juniori virent, adulta argentea canitie reſplendent. Ad baſin caulium ſeta prodit bicolor, aliquando ſeſcuncem alta. Calyptra ſpadicea, erecta, ſtrictiſſima. Capſula brevis, ovalis, per aetatem pene nigra, operculo breviſſimo, conico, mutico.

ORDO IV.

BRYA, quibus alii cauliculi ſetas & capſulas proferunt, alii ſetis & capſulis deſtituuntur, ſcobem vero pro ſeminali habitam in apice gerunt.

MNIIS adfinia, aut adcenſenda, auctore LINNAEO.

42. BRYUM roſeum majus foliis oblongis DILL. *C. G.* & *Syn.* RAJ. n. I. GRONOV. *flor. Virg.* p. 125.

Muſcus ſtellaris roſeus C. B. & I. B. III. p. 765. BUXBAUM. *Cent. II.* p. 2. T. I. f. 5.

Muſcus erectus foliis in orbem ſparſis LOESEL. p. 168. ic. 47. bene.

Muſcus coronatus humilis, foliolis latioribus, ſtellatim naſcentibus donatus H. OXON. III. p. 630. T. 7. f. 9. cum capitulis Polytrichi noſtri n. 4.

M. ſtellaris roſeus prolifer I. BUXBAUM. *pl. Hal.* p. 222.

Locis udis abunde. In paludoſis *am Glasbach* &c.

Muſcoſus cauliculis erigitur ad unam alteramve unciam, & terminatur denſa roſula foliorum ad octo lineas uſque longorum, nervo notabili, in mucronem educto, oris integris, lucide virenti colore. In centro roſulae ſcobs rubiginoſa. Capitula in hac ſpecie nondum viſa ſunt VOLCAMERO, DILLENIO

 &

& in novo orbe CLAYTONO l. c. ſed pingit BUXBAUM, pendula, operculo conico. Aliquando ex media roſula novus caulis adſcendit, uti in Polytricho, non obſcuro indicio, neque hunc pollinem ſeminalem eſſe, roſulasque, quas faciunt ſeminiferas, a gemmis nihil quidquam differre.

43. BRYUM roſeum minus foliis ſubrotundis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *Syn.* RAJ. p. 92. n. 2. non autem ſynonyma.

Muſcus capillaceus major ſtellatus VAILL. T. XXIV. f. 4. 5. optime, MICHELI T. 59. f. 2. cum ſcobe ſeminali.

Muſcus roſeus polygoni folio VAILL. p. 134. [deſcriptio, non vero ſynonyma.]

Muſcus adiantho aureo ſimilis, minor BUXBAUM. *Cent. I.* T. LXIII. f. 3. videtur.

Paſſim occurrit ad oras gramineas viarum.

Caulis uncialis, in ſuprema parte congeſta folia educit uberiora. Ea latiuſcula, e ſubrotundo mucronata ſunt, caeterum nervo, mucrone, colore, duritie cum 42. conveniunt. Aliae roſulae, quantum vidi, rarioribus foliis factae, patentiſſimae, ſcobem ſolam rubiginoſam alunt. Aliae vero ſetam uncialem, flavam. In ea calyptra graciliſſima naſcitur, capſula vero cylindrica, inclinata ad angulum rectum, ex maximis. Operculum acum exigit.

44. BRYUM nitidum, foliis oblongis undatis, capitulis cernuis, arbuſculam referens DILL. *C. G.* & *ſyn.* RAJ. p. 103. n. 60.

Muſcus filicinus major C. B.

Muſcus ramoſus, erectus, oblongifolius LOESEL. *flor. Pruſſ.* p. 168. n. 46. (caules ſteriles.)

Muſcus ad Polytrichoidem adcedens, ramoſus, foliis longis, lucidis & veluti criſpis H. OXON. III. p. 630. S. XV. T. 6. f. 1. non optime.

Et *Muſcus Polytrichoides anguſtifolius, caule folioſo tenui, reclinante* ib. f. 4.

Et *Muſcus polytrichoides humilior foliis brevioribus, raris, pallide viridantibus, vix pellucidis* ib. f. 3.

Qui *Muſcus polytrichoides anguſtifolius, pellucidus, noſter* PLUKN. T. XLIX. f. 1. RAJ. III. p. 36.

Et *Muſcus polytrichoides, elatior, foliis anguſtis, pellucidis, & fere membranaceis* H. OXON. III. p. 630. l. c. f. 2. PLUKNET. T. 44. f. 7. malae icones.

Muſcus polygoni folio I. R. H. T. 326. ic. E. RUPP. BUXB. MICHEL. T. 59. f. 5.

Muſcus roſeus, polycephalos, linariae foliis & undulatis VAILL. p. 135. T. XXIV. f. 3. opt.

Suſpicor huc pertinere *Muſcum erectum folio Linariae majorem* BUXBAUM. *Cent. V.* T. 71. f. 1. & *minorem* ib. f. 2.

Satis vulgare eſt ad ſepes, ſed paulo rarius florem profert. In paluſtribus circa *Drakau* & *Glasbach* nunquam non capitula reperi.

Omnium Bryorum ampliſſimum eſt. Caules alii procumbunt, longi, foliis utrinque patentibus, uti Palmas pingunt, ubique ad lineam uſque latis, ad unciam vero longis, nervo eminente, oris undulatis, laetiſſime virentibus. Alii vero caules eriguntur, multo breviores, & foliis repandis, roſulam facientibus terminanrur. Hi vel ſolam ſcobem, dictam MICHELIO, vel ſetas proferunt. Setae vero ex una roſula plures, robuſtae, luteae, unciales. Calyptrae albae, anguſtae, erectae. Capitula ovi aut dolii figura, operculo conico, obtuſo, miniato.

45. BRYUM alternans calyptra variegata & ſcyphulis folioſis *It. Helv.* n. 56. T. IV. f. 8.

Mnium minus non ramoſum anguſtioribus & pellucidis foliis DILL. *ſynopſ.* RAJ. p. 75. n. 4. DILL. in Epiſt.

Muſcus foliis anguſtis & brevibus, capitulis minimis, rotundis, in brevibus pediculis BUXBAUM. *pl. Hal.* p. 228.

Mnium peranguſtis & brevibus foliis id. ACT. PETROP. III. p. 273. T. XIV. f. 2.

Muſcus capillaceus minimus, capitulo minimo pulverulento VAILL. p. 128. T. XXIX. f. 6.

Reliqua ſynonyma VAILLANTIANI muſci, videntur ex iconibus MORISONI, & MICHELI, alium eumque anguſtifolium muſcum exprimere.

In truncis dejectarum arborum abunde, *Bernae*, *Gottingae*, in *Alpibus*, & *Jura M.*

Cauliculi alii erecti ſunt, alii procumbunt. Ad illos, qui recentes ſunt, folia ſatis conferta, ſeſſilia, acuta, nervo mucronato, viridiſſima. Seta ex apice uncialis, pallida. Calyptra erecta, ſuperne fulva, inferne albisſima, nitens. Capſula erecta, cylindrica, inferne paulum ventricoſa, ſingularis fabricae. Ima nempe ſola portio polline ſpermatico plena eſt, ſuperior vacua pellucet. Dentes orificii pauci, longiſſimi, bidentatam faciem exprimunt. Operculum

TAB: IV.
p. 118.

C. J. Pollinus Med. C. delin.

G. D. Heuman ſc. Acad. Götting. Sculptor. 1741.

culum miniatum conicum. Alii cauliculi ſeta deſtituti, ad terram quidem folioſi ſunt, ſed progrediendo calveſcunt, ut demum quaſi ſetam nudus caulis referat. Terminantur vero roſula foliorum, e flavo rubentium, quae extenuantur paulatim. ut in pulverulentum & cinereum capitulum abeant. Sed microſcopio conſpecta etiam haec minutiſſima capitula, merae ſunt roſulae foliorum minutiſſimorum eadem ratione, uti ad caulem, triangularium.

46. BRYUM alpinum caule catenulato, ſurculis pulverifloris ſtellatis, capitulis vero inclinatis.

Muſcus ſtellatus, paluſtris, alpinus, major, viticulis longioribus, & habitioribus, foliis acutiſſimis, hamatis, unam tantum partem ſpectantibus, capitulo ſubrotundo, craſſiore, eamdem partem reſpiciente, praealto pediculo inſidente MICHEL. p. 111. T. 59. f. 4. I. H. M.

Ad *Gemmii* M. ſaxa rigua: miſit etiam I. GESNERUS.

Cauliculi ex terra nigra adſcendunt confertim, biunciales & ultra. Eos circumſtant ordines continui, puto, quatuor, foliorum breviſſimorum, falcatorum, ita ad caulem adpreſſorum, ut catenulam ſimulent: ſaepe tamen a fluento ita inclinantur, ut ad unam partem mucronem longiorem convertant omnia. In cauliculis ſterilibus folia ad partem ſupremam caulis laxantur, & tandem in quinque vel ultra faſciculos facta divergunt in ſpeciem fructus Sedi alicujus. Plenae ſunt hae ſtellae ſcobe aurantia, ſeſſili. Ex aliis vero cauliculis, annotinis, ad originem novi rami erigitur ſeta uncialis, purpurea, cui ad angulum rectum inſidet capſula, craſſa, curvula, obſcure miniata. Calyptram & operculum non vidi.

47. BRYUM ſurculis pulverifloris ſtellatis, capitulo ſphaerico.

Muſcus paluſtris, adiantho aureo adfinis, ſcapis tenuibus, foliolis brevibus RAJ. *hiſt. I.* p. 124. *ſyn. III.* p. 98. n. 32.

Et *Muſcus ſtellaris, ramoſus, paluſtris, pediculo aureo, erecto, capitulo magno, ſphaerico* RAJ. *Hiſt. III.* p. 36.

Muſcus trichoides paluſtris erectus, coronatus, capitulis ſphaericis, amplioribus H. OXON. p. 628. T. 6. f. 8. bene.

Muſcus capillaceus tenuiſſimus, pediculo longiſſimo, purpuraſcente, capitulo rotundiori I. R. H. VAILL. T. XXIV. f. 10. abſque capitulis.

In prato ſolitario *die Eymatte* uberrime ad dumos ſupra ſtagnum. Miſit etiam STAEH. Folia in hac ſpecie laxiora, longiora, & minus in catenulam ficta ſunt. Capitulum inclinatum, ſtriatum, coriandri fere ſimile. Operculum conicum. Stellulae, & in iis ſcobs aurantia, uti in priori, ſeta multo longior, biuncialis.

MNIUM.

MNII DILL. *Syn.* p. 77. ſpecies aliquae.

MNIA nobis dicuntur Muſci Bryis adfines, qui ſetas duorum generum proferunt, alias capſulatas, uti in Bryis ſolent, alias nudis globulis ſpermaticis obſitas, neque cortice, neque calyptra tectas.

1. MNIUM majus ramulis longioribus bifurcatis DILL. *Cat. Gieſſ.* & *ſyn.* RAI. p. 78. n. 2.

Muſcus paluſtris flagellis erectis luteolis, raro diviſis, capitulis oblongis adianthi H. OXON. III. p. 629. S. XV. T. 6. f. 9.

Muſcus capillaris paluſtris, flagellis longioribus bifurcatis PETIVER. n. 75. I. R. H. RAJ. *Hiſt. III.* p. 37. VAILL. T. XXIV. f. 1. bene.

Muſcus paluſtris flaveſcens, capillaceo folio VAILL. p. 135.

Muſcus trichodes major paluſtris citrini coloris RAJ. denuo HIST. III. p. 38.

Muſcus ſtellaris, ramoſus, paluſtris, pediculo aureo erecto, capitulo magno ſphaerico BUXBAUM. *Cent. I.* p. 45. T. LXV. (certo.)

In pratis ſolitariis *Eymatten*. Inter ſylvulam *Burgdorf-Hölzlein* & noſodochium *Siechenhaus* in exigua palude.

Pleraque habet communia cum Bryo 47. Caulis tamen purpureus, polline obſitus; folia patentia, triangularia, carinata. Ex ſummis caulibus ſterilibus, confertae ſetae luteolae, ſemuncia breviores, erectae, terminatae craſſiori cono, pul-

pulverulento, fungoſo. Cauliculi vero florigeri, ad originem ramorum novellorum, educunt alias ſetas erectas, purpureas, ſeſcunciales. Calyptra graciliſſima, e flavo fuſca. Capſula per maturitatem pendula, ovata, ſed longior, operculo mammillari.

PLANTAE MUSCIS ADFINES.

His plantulis in univerſum vel omnino muſcoſa facies eſt, & folioſa, vel lichenoſa, cauliculis a foliis non diſtinctis. Pleriſque capſulae etiam ſunt ſpermate plenae, uti in muſcis, ſed ad baſin uſque fiſſiles, absque operculo aut calyptra. Aliquae flore deſtitutae ob adfinitatem ſubjunguntur.

JUNGERMANNIA.

MICHELI p. 6.

LICHENASTRI DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 211. & *ſyn.* RAI. p. 109.

& *JUNGERMANNIAE* RUPPII p. 294. LINNAEI *Char. nat.* n. 794.

SPECIES ALIQUAE.

Ex vagina membranacea ſeta erigitur, gerens ſphaerulam, quae per maturitatem ad baſin uſque in quatuor partes finditur, & pollinem ſeminalem effundit. A MARSILEA differt caule a foliis diſtincto, a MUSCOIDE vero defectu gemmularum, quae locuſtas graminis amoris referant.

ORDO I.

FOLIIS IMBRICATIS ARCTE CONGESTIS.

1. JUNGERMANNIA alpina nigricans major, pedes gallinaceos ſquamis ſuis mentiens RUPP. p. 295. omnino.

Lichenaſtrum Trichomanis facie capitulis e foliorum ſummitate enaſcentibus minus DILL. RAJ. *ſyn.* p. 112. n. 114. (ex Epiſt.)

Omnino convenit etiam nomen icon & ordo JUNGERMANNIAE *Alpinae paluſtris purpureae Cambricae, foliis rotundioribus, auritis, tenuiſſime denticulatis* MICH. O. I. n. 1. T. 5. f. 16. ſed aliam ſpeciem eo nomine miſit DILL.

In montanis pasſim, ad ſaxa arborumque truncos. In ſylva ſupra *Oſtermundingen.* In ſylva ſub balneo *Gurnigel.* Circa *Interlachen.*

In ſuo genere ex amplioribus eſt, ſemipedalis aliquando, ramoſa, duritie peculiari. Cauliculi in juniore planta albi, in vetuſta ex atro purpurei, creberrime radicati, valentes. Eos nudos in origine folia relinquunt, ſed apices ramorum totos occultant, ita denſa, ut imbricatim ſe contegant, & ordines multiplicare videantur, viridiſſima in noſtris, ambitu rotunda, ora vero inflexa, criſpa, obſcure trifida. Novembri menſe vidi folliculos amplos & laxos exſurgere ex ramulorum apicibus: flores vero nondum reperi.

2. JUNGERMANNIA nemoroſa, foliis acutioribus auritis, tenuiſſime denticulatis, flore inſidente pediculo breviori MICHEL. Ord. I. n. I. p. 6. T. 5. f. 8.

Muſcus ſquamoſus Nummulariae folio fructu pedunculo carente TOURNEF. *aut. de Par.* p. 503. non vero VAILL. T. XXIII. f. 10.

In marginibus muſcoſis viarum cavarum frequens eſt v. g. ſupra *Wabern* ubique.

Facies a priori non recedit. Caules tamen humiliores, biunciales, quando majores, non ramoſi, ex inclinatis erecti. Folia binorum & alternorum ordinum, elliptica, ſed ita obliqua, & circa caulem flexa, ut terni ordines eſſe videantur, margine ſimplici, &, fateor, non conſpicue denticulato. Ex ſummis ramis vaginae florales globulo turgidae, ſuperius, ut ſolent inanes. Exeunte Martio ſeta exſilit uncialis, nigro, quadrifido, levi, flore onuſta. Menſe vero Octobri vidi omnia ſuprema folia notata fuiſſe tribus aut quatuor tuberculis

lis rubiginoſi coloris, qui procul dubio ſunt ſemina a MICHELIO picta Lit. B. Facies diverſa eſt, alias enim, dum floret, folia valde imbricata ſunt, alias in ſterilibus cauliculis rara & diſtincta.

β. Varietatem, an diverſam ſpeciem? vidi minorem, vix uncialem, foliis arctiſſime congeſtis, rubiginoſis, globulo in apice viridi.

3. JUNGERMANNIA foliis imbricatis, tridentatis.

An *Muſcus Lichenoides, foliis tribus quatuorve denticulis acute diſſectis* RUPP. p. 293?

An *Lichenaſtrum Trichomanis facie foliis multifidis, capitulis e ſummis ſurculis* DILL. *ſyn.* RAJ. III. n. 21?

An *Muſcoides terreſtre repens ex obſcuro vireſcens, foliis ſuperioribus & inferioribus ad extremitatem dentatis* MICH. p. 10. T. 6. f. 2?

Circa *Drakau* in terra repit.

Cum n. 2. omnino convenit facie, brevibus cauliculis, foliis auriculatis, ſquamatis. Verum differt exteriori ora foliorum perpetuo tribus dentibus non profunde ſerrata.

4. JUNGERMANNIA, viridiſſima, foliis bifidis, ſerratim conpactis, foliis globuligeris.

An *Mnium Trichomanis facie foliolis bifidis* DILL. *ſyn.* RAJ. p. 79. n. 7.

Supra *Drakau* ad rupem, ubi M. *montanus fragilis* naſcitur, nec alibi.

DILL. in *epiſt.* ait, eandem eſſe *Jungermanniae* II., & folia quidem conſentiunt. Verum huic noſtrae adeo denſiſſime congeruntur, ut caulem abſcondant, & ſquamatim ſe contegant. Deinde praeter folliculos, quos in ſummis ramis vidi, folia ſuprema in pediculis breviſſimis gerunt globulos albos minimos. Vide MICHEL. T. V. ad T. T.

5. JUNGERMANNIA foliis circinatis, acutis, imbricatim diſpoſitis, ex viridi flaveſcentibus MICHEL. p. 7. T. 5. f. 21.

Lichen parvus in corticibus arborum humidis repens, foliis ſubrotundis, ſquamatim incumbentibus, major RAJ. *hiſt. III.* p. 48. l. 47.

Et denuo *Muſcus muralis floridus, foliis ſubrotundis, creberrime, imbricatim diſpoſitis, ſive muſcus muralis platyphyllos* RAJ. *Hiſt. III.* p. 40. H. OXON. III. p. 627. S. XV. T. 6. f. 44. commode.

Lichenaſtrum petalodes ſquamoſum majus DILL. *C. G.* p. 213. T. XVI. E. N. C. *Cent. V. VI. App.* p. 92. T. X. f. 29.

Hepaticoides foliis & ſurculis Thuyae inſtar conpreſſis major VAILL. T. XIX. f. 9. quae melior eſt MICHELIANA.

Vulgatiſſimus in corticibus arborum, ubi fere toto anno floridus reperitur.

Caulis arcte cortici adprimitur, valde ramoſus. Folia elliptica, ovata, obliqua & arcte congeſta, ut caulem abſcondant, & ſocia folia ex parte contegant, cum non niſi alternorum duorum ordinum ſint. Paſſim ex caulibus, neque ex apice, prodeunt vaginae, quarum extrema ora quaſi reſecta eſt. Ex ea ſeta eminet breviſſima, onuſta globulo fuſco, qui in quatuor rufa ſubhirſuta ſegmenta diſſilit.

ORDO II.

FOLIIS LAXIORIBUS, NEQUE IMBRICATIM SE CONTEGENTIBUS.

6. JUNGERMANNIA major altera foliis ſubrotundis tenuiſſime denticulatis MICHEL. p. 7. T. 5. f. 2.

Muſcus bifolius procumbens, foliis ſubrotundis LOESEL. p. 167. & ic. n. 45. bene, ſed abſque flore.

Muſcus Trichomanis facies foliis utrinque ſplendentibus rotundis JUNGERMAN. apud MORIS. III. p. 627. T. 6. f. 41.

Muſcus Trichomanoides foliis rotundioribus, pelllucidis, ſquamatim conjuncte ſibi incumbentibus H. OXON. III. p. 627. S. XV. T. 6. f. 42.

Hepaticoides aſplenioides ramoſa major florida VAILL. p. 99.

Lichenaſtrum Trichomanis facie, capitulis e foliorum ſummitate egredientibus majus DILL. *ſyn.* RAJ. III. p. 112. n. 16.

In ſylvis vulgatiſſima eſt.

Caules praelongi ad ſemipedem, inclinati, purpurei. Folia alterna, aut omnino libera ſunt, aut exigua certe parte ſe contegunt, ſubrotunda, ora argute denticulata, quas quidem ſpinulas ſaepe vix microſcopio adſequi licet. Ex apice ramorum ſolito more vagina, ovulo turgida, quae primo vere ſetam emittit brevem, ſemuncialem, in qua globulus eſt, diſſiliturus in floſculum nigrum, levem, inter omnes Jungermannias maximum, quadrifidum vel aliquando quinque fidum.

7. JUNGERMANNIA alpina, ſupina, foliis acutioribus, auritis, tenuisſime denticulatis, flore inſidente pediculo breviori MICHELI Ord. I. n. 3. p. 7.

I. GESNERUS hoc nomine ex alpibus miſit.
Cauliculi unciales, ob raritatem foliorum pene nudi. Folia lata baſi caulem amplexa, neutiquam imbricata, longa, anguſta, ora acute & longe profundius denticulata, quam in n. 4. Florem non vidi.

8. JUNGERMANNIA major, foliis brevioribus, obtuſioribus, non dentatis MICH. O. V. n. I. T. 5. f. 3.
An *Muſcus minimus & tenuiſſimus, Aſplenii facie?* SIBB. p. 39 cum ic. T.
Hepaticoides polytrichi facie VAILL. T. *XIX.* f. 7. omnino.

In muſcoſis oris viarum frequens eſt.
Cauliculi teneri, repentes, ramoſi. Folia ſubrotunda, tota diametro ſemicirculi ad caulem adplicata, rariuſcula, pallida. Pasſim per caulem ex ala folii erigitur ſeta florigera, tertiam partem unciae alta, ovum gerens, quod disſilit in floſculum atro-purpureum, raris & brevioribus ſegmentis. Nota facilis eſt, bulborum nempe ſedes in mediis ramis.

9. JUNGERMANNIA paluſtris, minima, repens, foliis ſubrotundis, denſisſimis, laete virentibus MICHEL. O. V. n. 5. p. 8. T. 5. f. 6.
Hepaticoides albeſcens foliis pinnatis VAILL. T. *XIX.* f. 5. & p. 100. bon. deſcr.

Satis frequens in oris eminentibus viarum.
A priori n. 8. facile diſtinguitur, apice cauliculi ſe erigente, & vaginam, ſuoque tempore ſetam edente. Praeterea folia denſiora, ſaepisſime uti in plantis Papilionaceis, ſemicomplicata, minora & frequenter rubra ſunt. Flos ſimilis, ſed anguſtior.

10. An JUNGERMANNIA paluſtris repens foliis ex rotunditate acuminatis MICH. Ord. V. n. 4. T. 5. f. 5?
Lichenaſtrum capitulis nudis Trichomanis facie, foliolis denſius adgeſtis majus DILL. *C. G.* p. 211. *Syn.* III. p. 112. n. 17. ob originem ſetae convenit, verum noſtra planta eſt ex minimis.

Iisdem locis cum prioribus.
Ambigit inter ordinem I. & II. Folia equidem duplici tantum ſerie, abſque auriculis edit, ſed oblique poſita, ut non exigua parte ſe contegant, denſiora, quam in n. 8., neque unquam plicata. Seta ex origine caulium, longior, ad duas uncias, florem gerit longe gracilisſimis ſegmentis, pene nigrum.

11. JUNGERMANNIA paluſtris, omnium minima, repens, foliis ſubrotundis, denſisſimis, laete virentibus MICH. O. V. n. 6. T. 5. f. 7.

In ligno putreſcente.
Caulis repens ad angulos rectos ramoſus, Folia longe minutisſima, ſubrotunda, ut in 9. & 10. denſe congeſta. Florem non vidi.

12. JUNGERMANNIA major repens foliis bifidis MICHEL. O. VI. n. 3. T. V. f. 12.
Muſcus denticulatus minor C. B. in herb. viv.
Muſcus lichenoides foliis pennatis bifidis major RAJ. *hiſt.* III. p. 48. l. 47. H. OX. III. p. 626. n. 46.
Lichen viridis foliis denſe ſtipatis PETIV. *Gazoph.* n. 124. T. *XIII.* f. 4. abſque flore.
Hepaticoides Polytrichi facie, foliolis bifidis VAILL. p. 99. T. *XIX.* f. 8.
Lichenaſtrum Trichomanis facie, foliolis bifidis majus DILL. *ſyn.* RAJ. p. 133. n. 19.

Vulgaris

Vulgaris in humo & corticibus arborum.

Cauliculi una cum foliis pallent, repunt vero, & ramos crebros edunt, uti priores, quibus major eſt. Folia rariora, alterna, profunde bifida, ſemilunari hilo, utroque cornu lunulae in ſpinulam exeunte. Solas adhuc vaginas vidi, ad ortum novellorum ramorum ſesſiles.

15. JUNGERMANNIA minor repens foliis ſubrotundis, bifidis, vagina floris cylindracea MICH. O. VI. n. 4. T. 5. f. 13.

Muſcus Lichenoides foliis pennatis bifidis minor RAJ. III. p. 48. l. 47. HIST. OXON. III. p. 627. S. XV. T. 6. f. 47. ſed magnitudo fere ad n. 12. accedit.

Muſcus pennatus foliis ſubrotundis bifidis minor RUPP. p. 294. BUXBAUM.

Lichenaſtrum Trichomanis facie foliolis bifidis minimum DILL. *ſyn. III.* n. 20.

Cum prioribus non infrequens.

Cauliculi repentes breves. Folia diſtincta, fere quadrangula, ſed latere, quod cauli obponitur, ſemilunariter exciſo. Ex ſummis ramulis cylindricae vaginae copioſiſſimae, apice reſecto, ex quibus ſetae prodeunt, floſculos gerentes, quadrifidos, latioribus ſegmentis.

16. JUNGERMANNIA omnium minima folio capillaceo.

Lichenaſtrum trichodes capitulis folliculis e ſummitate ramorum egredientibus incluſis DILL. *C. G.* p. 212.

Ad terram non infrequens.

Cauliculi teneri, ramoſi, foliolis capillaceis undique obducuntur, de quibus difficile eſt judicium, num integra ſint, num vero laciniata. Creberrimi folliculi triquetri, eriguntur ex ſummis ramulis, globulo farti, qui ex more gentis educunt ſetas ſemunciales, globulo primum, deinde anguſtiſſimo, quadrifido, floſculo onuſtas. Color ex luteo laete viret abſque ſplendore.

17. JUNGERMANNIA paluſtris abſinthii folio.

An *Muſcus amarus* IMPERATI L. 27. c. 12.

Muſcus amarus abſinthii folii I.B. III. p. 764. ſed non eſt amarus.

Muſcus paluſtris abſinthii folio inſipidus TOURN. *aut. de Par.* p. 505. I.R.H. VAILL. T. XXVI. f. 11.

Lichenaſtrum filicinum criſpum DILL. *ſyn.* RAJ. p. 111. n. 7.

Elegans planta paſſim in udis provenit, florentem vero reperi ad rivum *Glasbach*, qua parte ad *Arolam* properat.

Cauliculis eſt ſeſcuncialibus inclinatis ramoſis, ramis & ipſis quinque vel ſeptem ſimiles pinnas accipientibus. Et caulis & rami teguntur foliolis, omni capillicio, aut lana tenerioribus, tenuiſſime laciniatis, in ſpeciem tomenti congeſtis. Ex alis ramorum exiguntur craſſi, cylindrici folliculi, villoſisſimi, in quibus ſetam immaturam craſſam, & ovum vidi ex gentis more.

MUSCOIDES.

MICHELI p. 9.

JUNGERMANNIAE ſpecies LINNAEI.

Differt a *Jungermannia* fructibus orbiculatis, planis aut turgidis, media linea diviſis, diſtinctis a vaginis ſetarum. Fateor mihi eos fructus ſuſpectos eſſe, & pro gemmis novellorum ſurculorum haberi, ut omnino posſint hae plantulae ad primum ordinem *Jungermanniarum* referri.

1. MUSCOIDES ſquamoſum majus atrocinereum, foliis ſubrotundis MICH. p. 9. n. 2. T. 6. f. 3. non vero ſynonyma, quae pleraque pertinent ad Jungermanniam 4.

Muſcus Lichenoides foliis cauli ſquamatim incumbentibus anguſtioribus H. OXON. III. p. 627. n. 45.

Muſcus ſquamoſus foliis ſubrotundis denſiſſimis I. R. H.

Lichenaſtrum petalodes ſquamoſum minus DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 213. E. N. C. *Cent. V. VI. app.* T. X. f. 30. VAILL. T. XXI. f. 17. non optime.

Lichenaſtrum imbricatum minus DILL. *ſyn. III.* p. 111. n. 11.

 Ad

Ad arbores & petras ubique frequens.

Facile diſtinguitur a *Jungermannia* 4. tum colore, tum foliis. Nam & nigrior eſt, & rami ſtrictius folioſi, ſuperne explanati, duobus foliorum alternis ordinibus tecti, inferne vero excavati, atque minimorum foliorum triplici ſerie veſtiti, ut tamen nigrore ſuo paſſim nudos ſe eſſe demonſtrent. Quod fructus vocat MICHELI, ſunt in hac planta longiuſculae gemmae, in quibus ſerrata foliorum conmiſſio incipit adparere. Paſſim vero ex foliorum alis bulbi pene rotundi, laxi, bivalves exeunt, ex quibus breviſſimae ſetae praeferunt globulum primo, deinde floſculum rufum, cujus petala inſolitae latitudinis ſunt.

2. MUSCOIDES minimum, foliis alternis, ſuperioribus circinatis, inferioribus cucullatis, flore pediculo ferme carente MICH. p. 10. T. 6. f. 6.

Muſcus nummulariae folio fructu pediculo carente VAILL. T. XXIII. f. 10.

Ad lapides & arborum cortices.

Viride eſt, cum nigrore. Cauliculi valde ramoſi, intricati. Folia alia majora, rotunda, quae ad caulem rariora, ad ramos vero denſe congeſta ſunt, & inbricata, duorum ordinum. Alia minutiſſima cauliculum in cava parte contegunt, duorum etiam ordinum. Folliculi in hac ſpecie triplices. Alii, ut in priori, locuſtas graminis amoris referunt, ſuntque rami novelli. Alii a MICHELIO picti ad O. O. P. P. ſunt orbiculares, conpreſſi, media linea diviſi, qui videntur gemmae eſſe prioribus teneriores. Tertia ſpecies eſt vaginarum floralium, quae Jungermanniis ſimiles, pariter ſetam educunt tertiam partem unciae longam, floſculo oneratam, extus fulvo & piloſo, intus pallente. Prima facies floris, ut in Jungermanniis, eſt niger, luciduſque globulus.

3. MUSCOIDES ſquamoſum, ſaxatile, nigropurpureum, ſurculis anguſtioribus, foliolis circinatis minoribus MICH. p. 10. T. 6. f. 5.

Hepaticoides foliis & ſurculis Thuyae inſtar conpreſſis minor VAILL. T. XIX. f. 10.

Jungermannia ſylvatica minor nigricans RUPP. p. 295.

Ad ſaxa etiam & arbores.

Diverſitatem ponit MICHELIUS, tum in ſuperiorum foliorum denſisſima & ſquamoſa congeſtione, qualis eſt n. 1. tum in foliolis inferioribus trium ordinum, quae in priore n. 2. duntaxat duorum ſunt. Sed fateor, conparatis diverſis aetatibus, prior nota incerta videtur, altera ob ſubtilitatem obſcura eſt.

M A R S I L E A.

MICHELI p. 5.

LICHENASTRI Ord. II. DILL. *ſyn.* RAJ. p. 110. *JUNGERMANNIAE* Sp. LINN.

A *Jungermannia* omnino ſolis foliis differt, quae ex Lichenum genere ſunt, nempe diverſitas caulis a foliis hic nulla eſt. Sed addi poteſt, filamenta in ſpongiae ſpeciem intricata, in medio flore adeſſe, quibus carent *Jungermanniae.*

1. MARSILEA major atrovirens, floribus albicantibus, e foliorum medio egredientibus MICHEL. n. 1. T. IV. f. 1.

Lichen alter minor caule calceato, ὑποδεδεμένος COLUMN. *Ecphr. I.* p. 332.

Lichen alter minor folio calceato PARKINSON. p. 1315. ic. p. 1314.

Hepaticoides Cichorii criſpi folio VAILL. p. 98. T. XIX. f. 4. optime.

Lichenaſtrum capitulis rotundis, e foliorum medio enaſcentibus DILL. *ſyn.* RAJ. p. 110. n. 3.

Frequens eſt in argilloſis ad aquas, & in exiguis foſſulis, quibus prata irrigantur v. g. ad ſtagnum *Dracovienſe*, in foſſulis praedii *die Lorraine* &c.

Reliquis ampliora folia ſunt, extremis ramis laciniatis & criſpis, media ſede depreſſiore, quae nigra eſt, cum orae albeſcant. In ramulis ex medio folio eriguntur vaginae, uti in *Jungermanniis*, cylindricae, easque, ſed laceras, toto anno reperias. In vaginis primo globulus latet, qui maturus atrore ſplendet. Tunc vero ſub initia veris ſeta erigitur cava, praelonga, debilis, ar-

argentea, globulum praeferens, cujus cortex finditur in florem quadrifolium, cinnamei coloris, latum, non piloſum, medulla vero ſpongioſa pilorum ſpecie in medio flore nuda manet, flori concolor.

*2. MARSILEA media pinguis, pallide virens, floribus majoribus, nigricantibus, ad foliorum latera egredientibus MICHEL. n. 2. T. 4.

STAEH. reperit in vallo urbis *Baſileae.* Nondum vidi.

3. MARSILEA minor, ſeminifera.
Hepatica ſaxatilis undulata ſeminifera VAILL, p. 98. 99. T. XIX. f. 6.

STAEH. miſit, & ad oras viarum in ſylvis frequens eſt v. g. in via a *Pumpliz* ad *Eymatten.* Non ſatis certus ſum diverſam eſſe a n. 1. Tenerior eſt, viridior, media linea non nigricante, & ſaepe duplici ordine tuberculorum ornata (MICHEL. T. 4. ad F.) Folliculus bivalvis villoſus, ſed ex mediis foliis, ſeta multo brevior, flos ſimilis.

4. MARSILEA aquatica, ad foliorum alas florigera.

Annon nomen n. 3. potius ad hanc referendum?

Lichenaſtrum capitulis oblongis, juxta foliorum diviſuram enaſcentibus DILL. *ſyn. III.* p. 110. n. 4.
Lichen parvus erectus foliis profunde laciniatis PLUKNET. *Almag.* p. 216. T. 42. f. 2. RAJ. *Hiſt. III.* p. 48. l. 47.

In paluſtribus ad rivum *Glasbach.*
Folia plana, media linea non diviſa, viridiſſima, modo per humectos muſcos proſtrata repunt, modo in exiguis foſſulis ſtipata eriguntur. Folliculi ex diviſione ramulorum proveniunt.

5. MARSILEA minima, anguſtifolia, floribus nigricantibus ex inferiori foliorum parte, a ſubhirſuta & turbinata vagina erumpentibus MICH. n. 4. T. 4. f. 4.
Hepaticoides arborea globuligera VAILL. T. XXIII. f. 11.
Ulva ſaxatilis, furcata, latiuſculis & tenuioribus ſegmentis DILL. *ſyn.* RAJ. p. 63. n. 8.

Nihil frequentius ad ſaxa & arbores.
Cauliculi repentes, longi, ramoſisſimi, plani, media linea diviſi, ubique ejusdem latitudinis, ramorum fine ad obtuſisſimum angulum bifido, fere uti litera T. Subtus vidi per lineam, quae media eſt, diſponi tumores ex albo vireſcentes. Flores nondum vidi.

6. MARSILEA minima, viridiſſima, tripartito diviſa.
An haec potius fuerit *Marſilea terreſtris minima, foliis ſinuatis, floribus nigricantibus, e foliorum lateribus provenientibus* MICHEL. n. 3. T. 4. f. 3.
An *Lichen omnium minimus folis ſciſſis ſuper terram expanſis* DILL. *C. G.* & *ſyn.* RAJ. p. 115. n. 5.

In ligno ſemiputrido.
Nondum certus ſum, hanc a priori n. 5. ſatis diſtinctam eſſe. Viridior eſt, ramis digitatis, trifidis. Ex alis foliorum eriguntur tumores ovales frequentisſimi, iique in clavas fiunt ſubhirſutas, quae ſetas fundunt ſemiunciales. In iis globuli atropurpurei, qui in quadrifidos floſculos de more finduntur. Ambigit inter ſpeciem n. 3. & n. 5.

*7. MARSILEA terreſtris, minima, anguſtifolia, nigricans, flore bipartito MICH. n. 5. T. 4. f. 5.

STAEH. in ſylva *die Hardt.* Nondum vidi.

LUNULARIA.

MICHELI p. 4.

A Marſilea differt, tum quod quatuor flores Marſileae ſimiles ex una ſeta in crucifor-

mibus pediculis edantur, tum quod gemmas aliqua ſeminis effigie plenas in folio educat, lunulae figura.

1. LUNULARIA vulgaris MICH. p. 4. T. 4. (pulchre.)
Hepatica humiſerpens MALPIGH. *Anat. plant.* P. II. T. XXVII. f. M. N. O.
Lichen ſive Hepatica lunulata epiphyllocarpos RAJ. *hiſt. III.* p. 47. l. 46.
Lichen petreus, caulis foliorum medio lunulis ſeminiferis donatus PLUKN. Almag. p. 216.
Lichen pileatus parvus, capitulo crucis inſtar ſe expandente DILL. *ſyn. III.* p. 115. n. 3.
Lichen Hepaticus capitulis quadrifidis BUXB. *Cent. I.* T. LXI. f. 2. ubi obſcura additur deſcriptio.

In oris viarum cavarum, qua a villa *die Luzern* adſcenditur in ſylvam *Sedelbach*, & in via ab *Eymatte* ad *Pumpliz*, qua primum ſylva ſubitur.

Pulcherrima plantula viridiſſimis fit foliis abſque nervo, latis, in orbem ſparſis. Ex medio ceſpite folliculi eriguntur unciales, qui breves ſed craſſos ſtylos emittunt, biunciales. Stylus vero ſupremus finditur in crucem, cujus quaelibet extremitas florem gerit Marſileae ſimilem, hirſutum, ſpadiceum. Lunulae in foliis pro ſeminalibus habentur. Sed confer MARCHANTIAM n. 2.

HEPATICA.

MICHEL. p. 3.

LICHEN DILLENII *Cat. Gieſſ.* nov. gen. p. 78. T. I. & *Syn.* RAJ. p. 114.

MARCHANTIAE ſpecies LINNAEI n. 793.

Fabrica elegantis plantulae analoga eſt Marſileis. Sed globuli pulverulenti fere ſex, per maturitatem in totidem floſculos campaniformes pentapetaloideos disſilituri, in propriis capſulis, & ex ſingularibus placentulis cordiformibus pendent ex communi ſtylo florigero, ita, ut placentae & capſularum baſes in apice coni conjungantur, rictus vero floſculorum divergendo coni baſin faciant. Seminales fabricas eſſe putant tumores in novellis ramis ovales, extus aſperos, intus plenos ſeminibus albentibus, ordinatis. Vide MARCHANTIAM n. 1.

1. HEPATICA vulgaris major ſive officinarum Italiae MICH. p. 3. T. 2. f. 1.
Lichen pileatus Plinii primus COLUMN. *Ecphr.* I. p. 331. (primus deſcripſit.)
Hepatica pileata & ſtellata VAILL. p. 98.
Hepatica reticulata & verrucoſa p. 97. T. XXXIII. f. 8. (quam cum Lunularia confundit.)
Lichen verrucoſus RAJ. III. p. 47. l. 46.
Lichen petreus pileatus RAJ. *Hiſt. I.* p. 125. *ſyn. III.* p. 114. n. 1.
Jungermannia nemoroſa, pediculo altiſſimo, tenerrimo & candicante RUPP. p. 294.

Nihil vulgatius *Bernae* ad muros roridos, ſeptentrioni expoſitos v. g. juxta Arolam ſub plateis *Brunngaſſe* & *Hormatsgaſſe*. In paluſtribus etiam circa *Glasbach* & alibi.

Haec ſpecies, cujus florem deſcripſi, latis foliis & obtuſe laciniatis, magnos ceſpites facit, foliorum vero ſuperficies diſtinguitur tuberculis albis per viridem carnem folii reticulatim diſpoſitis. Sapor admodum acris, & penetrantisſimus, demonſtrat vires medicas minime inbecilles, ſcorbuticas & reſolventes.

MARCHANTIA.

MARCHANT. *Mem. de l'Acad. des ſcienc.* 1713. & MICHEL. p. 1.

LICHENIS ſpecies DILL. l. c.

In hoc genere ovula extra proprias capſulas pendent e longo pediculo. Capſulae vero ordinantur ſub bacillis, aut diſtinctis, aut media membrana conjunctis, ex ſummo ſtylo florigero radiatim divergentibus. Praeterea ova matura hemiſphaerice patent, margine revoluto & dentato: gemmae vero, quas pro capſulis ſeminalibus habent, ora finiuntur dentata.

1. MAR-

1\. MARCHANTIA major, capitulo ſtellato, radiis teretibus, capſularum ſeminalium crenis in longiuſculum quaſi pilum deſinentibus MICH. T. I. f. I. p. 2. tum ſp. 3. ib., quae non niſi adultior videtur, opus enim teſſellatum foliorum paulatim deteritur & obſcuratur.

Hepatica BRUNFELS. II. p. 306.
Lichen FUCHS. c. 179. MATTHIOL. p. 1038. CAM. EPIT. p. 782. [cum corollulis] CAESALP. L. *XVI.* c. 19.
Lichen, hepatica LOBEL. ic. II. p. 246. major figura.
Hepatica officinarum VAILL. p. 97. bona deſcr.
Hepatica ſtellata ZANICHELL. p. 284. ic. 308.
Marchantia calyce communi decem fido, latiniis linearibus LINN. *flor. Lap.* n. 422.
Lichen ſaxatilis latifolius viridis, corium Carchariae piſcis referens, ad foliorum apices exanthemata ſua condens RUPP. p. 265. non videtur differre.

Circa Bernam in ductibus aquarum, quibus prata rigantur. *Tiguri* vero ad muros, uti *Bernae* Hepatica.

Habitu Hepaticam refert, ſed tubercula longe ſubtiliora, rhomboideis areis circumſcribuntur. Gemmae apertae fiunt lacera folii ſubſtantia undique revoluta, fiſſa in dentes ſpinulis herbaceis terminatos: In cavo gemmae non ſemina, ut MICHELIO viſum, ſed viridia juniora foliola. In ſetis praealtis bacilli curvuli in radium expanſi, liberi, fere decem. Cuique ad baſin, ubi ex pediculo provenit, aliquot pili adſident, & duae oblongae cauſulae, ſiccae, dentatae, fimbriatae. Ipſe per medium ſulco diviſus, & cavus eſt.

2\. MARCHANTIA capitulo non diſſecto MICH. p. 2. T. I. f. 5.

Lichen III. LOBEL. ic. II. p. 246. nempe icon interior & inferior. LUGD.
Leberkraut Hepatica TABERN. p. 875.
Lichen petraeus umbellatus C. B. COMMEL. VOLC. RUPP. BUXB. &c.
Marchantia calyce communi octo partito, laciniis plano convexis LINN. *flor. Lapon.* n. 423.

In ſylvis frequens, Bernae & in omni Helvetia etiam alpina.

Folia ſimilia *Marchantiae* I. ſed minora, teſſellato opere ſubtiliori. Styli unciales, gerunt capitula fungis ſimilia, orbiculata, plana. Ea fiunt octo bacillis, membrana tenui conjunctis, quae in junioribus expanſa eſt, ſed in adultis plantis ita contrahitur, ut bacilli liberi eſſe videantur. Quare omnino cum DILLENIO huc refero.

β *Marchantiam capitulo ſtellato radiis teretibus* MICH. n. 2. T. I. f. 2.
Lichenem II. LOBEL. ic. II. p. 246. nempe iconem interiorem & ſuperiorem. LUGD. &c.
Hepaticam II. TABERN. p. 875. ic. ſuper.
Lichenem petraeum ſtellatum C. B. SIBB. VOLC. COMMEL. RUPP. MAGN. BUXB. &c.
Hepaticam petream umbellatam, pariter & Cyathophoram RUPP. p. 296. (qui meras varietates eſſe primus ſenſiſſe videtur.
Commune vero utrique nomen facit DILL. & vocat
γ *Lichenem petalodem polymorphon C. G.* p. 210. append. p. 78.
Lichenem petraeum ſtellatum ſyn. RAJ. p. 115. n. 2.
Et eo poteſt referri *Lichen anapodocarpos* PLUMIER. *filic. Amer.* T. 142.

Priori ſpecie utuntur ad icterum morboſque hepatis, uti Hepatica, quae in Germania rarior eſt: verum eadem magna ratione eſt efficacior.

ANTHOCEROS.

MICHELI p. 10. LINNAEI. n. 795.

LICHENASTRI Ord. I. DILL.

Facie cum *Marſileis* & *Marchantiis* convenit. Sed ſeta florem quidem gerit nullum, finditur autem per longitudinem, & pollinem dimittit. Seminales, ut vocat MICHELI, machinulae per folia ſparſae, radiatae ſunt, in ſtellarum modum.

*1. ANTHOCEROS major MICHEL. p. 11. T. 7. f. I.

An-

Anthoceros H. *Cliff.* p. 477.
Lichenaſtrum gramineo pediculo & capitulo oblongo, biſurco DILL. *ſyn. III.* p. 109.
Lichen hepaticus pediculis gramineis BUXBAUM. *Cent.* I. T. LXI. f. 1.

In agro verſus *Hohlehn.* STAEHEL.
Icon demonſtrat faciem Marchantiae primae, cum ſeta bivalvi.

2. ANTHOCEROS minima ramoſiſſima ramis & ramulis conjugatis

STAEH. legit in terra argillacea, in ſylva M. *Münchenſtein.*
Nova plantula Muſcoidis 3. faciem utcumque refert, ramulis uncialibus, ramoſis, & ſurculis denuo ramoſis, planis, anguſtiſſimis, ſine ramorum trifido. Seta bivalvis dehiſcens, flavum pollinem emittit, prodit autem ex ſummorum ramulorum diviſionibus.

RICCIA.

MICHEL. p. 106.

Ibi vide characterem, quem nondum ipſe examinavi.

1. RICCIA foliis carinatis, breviter bilobatis.
Hepatica paluſtris biſurcata, lobis brevioribus carinatis VAILL. T. XIX. f. 1.
Lichen ſive Hepatica, foliis craſſis, Rutae Murariae, aut Chamaedryos foliis laciniatis, quodammodo ſimilibus. RAJ. *Hiſt.* III. p. 48. l. 47. *Syn.* III. p. 116. bon. deſcr.
Inter MICHELIANAS difficulter ſeparabiles, placet *Riccia minima anguſtifolia, cinerea, ſegmentis craſſis non ſulcatis* p. 107. n. 6. T. 57. f. 8. certe, ſi iconem reſpicias.

In aquae ſuperficie legimus, STAEHELINUS, KÖNIGIUS, HUBERUS & ego, paulum ultra *Michelfelden* in foſſis, quae clivo parallelae deſcendunt.
Ex communi centro foliola octo fere in orbem ſparguntur, ſubſtantia ſimillima Jungermanniis & Marchantiis, nempe reticulata areolis hexagoniis. Omnia ex communi principio in duos aut tres craſſos, triangulares, lobulos finduntur, & medio nervo depreſſiori dividuntur. Florem non vidi.

LENTICULARIA.

MICHEL. p. 15.

LEMNAE LINNAEI ſpecies flore nondum cognito.

Aquis aeſtate innatant folia, quae hyeme in fundum deſcendunt, VALISNER. *app.* ad *Cent.* I. E. N. C. atque in aquam conicas cavasque radiculas ex parte inferiori demittunt. Villum ſeminalem in duplicatura membranarum latentem deſcribit MICHELI. Flores vero nunquam vidit. Speciem ſuam propagant foliis ex latere nova folia educentibus.

1. LENTICULARIA major polyrrhiza inferne atropurpurea MICHEL. p. 16. T. II. f. 1.
Lens paluſtris ſuperne virens inferne nigricans I. B. III. p. 784. ob eam ipſam notam.
Lenticula paluſtris foliis majoribus ſubtus rubeſcentibus HOFM. *flor. Altd.*
Lenticula paluſtris major DILL. RAJ. *ſyn.* III. p. 129. T. 4. f. 2.

In Helvetia non vidi, ſed *Gottingae* abundat in foſſa urbis *beym Schüzenhaus.*
Folia multo majora, ovata, hinc amplo ambitu exteriori, inde anguſto vertice quaſi acuto interiori, pulpoſa, firmula, inferne, & aliquando ſuperne atrorubta. Quodlibet propius angulum acutum faſciculum radicularum demittit, qua nota a ſequentibus facile diſtinguitur.

2. LENTICULARIA ramoſa, monorrhiza, foliis oblongis pediculis longioribus donatis MICHEL. p. 16. T. II. f. 5.
Hederula aquatica LOBEL. ic. II. p. 36. MERR. &c.
Lenticula aquatica triſulca C. B. I. B. &c.
Ranunculus hederaceus aquaticus PARKINSON. p. 1216. quoad iconem.

In planiori parte Helvetiae, Tiguri, Baſileae, circa *Friedlingen* &c.

Cauli-

Cauliculi ramoſi, per intervalla folioſi, natantes. Unicum folium ex elliptico acuminatum, prope originem edit duo folia lateralia, ſimilia, quae folio priori notas ſuas inprimunt. Ad concurſum trium foliorum papilla eminet, quae cavam radiculam, quaſi anchoram, conicam, mucrone recurvo, recta in aquas dimittit. In folio utriculi conſpicui ſunt, uti in *Riccia* dictum.

In vino albo infuſa ſanguinem coactum reſolvit CHEMINAIS apud VAILLANT.

3. LENTICULARIA minor minorrhiza foliis utrinque viridibus MICHEL. p. 16. T. 11. f. 3.
Lenticula aquae BRUNFELS. III. p. 118.
Lenticula paluſtris TRAG. p. 689.
Lens paluſtris CAM. *Epit.* p. 852. LOB. ic. II. p. 249. I. B. BLAKWALL. T. 380. &c.

Nihil vulgatius in foſſis & ſtagnis adulto vere.

Ceſpites exigui ex aliquot foliis congregantur, ipſi pariter conjuncti in latas cruſtas, quae aquam abſcondunt. Figura, quae ex ſectione ovi naſcitur, hinc dimidia ellipſi majori fit, inde minori. Caro, quam priori, magis pulpoſa. Radiculae ſimiles, ſingulares. Refrigerare & inflammationes repercutiendo tollere in fomento TOURNEF. *aut. de Paris.* ſed cum noxa GARIDEL. p. 277.

PILULARIA.

VAILL.

HYDROPIPER BUXBAUM *Cent.* II. T. 37. f. 2.

GRAMINIFOLIA RAJI.

Primus hujus generis veram hiſtoriam conſignavit STAEHELINUS, nomen autem inpoſuit, quod retinere non licuit. Quare ex obviis pluribus VAILLANTIANUM retinui. Characterem hunc conſtituit amicus „ Fructus ex proprio pediculo quadrilocularis, in loculis continens ſemina multa. Folia vero in pediculo ſterili quaterna, ante maturitatem convoluta in hami ſpeciem.

1. PILULARIA fructu a foliis remoto STAEHELINI.

α Planta cum fructu & foliis convolutis.
Gramen Piperinum MERR. *pin.* p. 57.
Graminifolia paluſtris repens vaſculis granorum piperis aemulis RAJ. *Cat. Angl.* p. 153. HIST. OXON. III. p. 608. RAJ. *ſyn.* III. p. 136. VAILL. T. XV. f. 6.
Muſcus aureus capillaris, paluſtris, inter foliola folliculis rotundis quadripartitis PLUKN. p. 246. l. 256. T. 48. f. 1.
Pilularia paluſtris juncifolia VAILL. p. 159.
An *Hydropiper* BUXBAUM. *l. c?*

β Planta abſque fructu, foliis explicitis.
Lens paluſtris altera MATTH. p. 1116. bon. ic. [ubi folliculi exprimuntur] CAM. EPIT. p. 854. &c.
Lens paluſtris quadrifolia I. B. H. OXON. III. p. 619. ic. T. 4. S. XV.
Stratiotes quadrifolia Lujulae facie PETIV. *Gazoph.* T. V. p. 17. & forte etiam
Lens paluſtris foliis roris ſolis cordatis EI. *Muſ.* n. 692.

In aquoſis circa *Hiltelingen.*

Planta mirifica in imo fundo aquae fructificat, fructus autem maturi ſummitatem petunt, & planta ſub ſpecie ſpermatis ranarum germinat, quam primum vero radices egit, denuo fundum petit. Media eſt inter Muſcos & plantas, quas orditur, Filicinas. Plura vide in appendice.

Alia hujus plantae ſpecies eſt, fructu in circumferentia foliorum, nempe *Filicula repens, Quadrifolii phaei facie, oris ſpermatophoris, ex India Orientali, Ary Elle Malabarorum.* PLUKNET. *Amalth.* p. 95. T. CCCCI. f. 5.

Chara, quae ſtamine manifeſto deſtituitur, huc referri poſſet. Sed non viſum eſt utile ſeparare eam a ſodalibus.

PLANTAE SEMINIFERAE FLORIBUS ET APICIBUS CONSPICUIS DESTITUTAE

CLASSIS IV.

EPIPHYLLOSPERMAE.

Multis modis demonſtratur naturalem eſſe claſſem. Pariter enim omnes, certe quas vidi, cauliculis ex terra erumpunt confertis, & in cincinnos conflexis, quos ſenſim explicant. DILL. EPH. NAT. CUR. *app. Cent.* VI. p. 89. 90. T. 10. Similis eſt firmitas foliorum, & ſiccitas, quae facit, ut non aliae plantae frequentius veſtigia ſua lapidi fiſſili inprimant. Seminales machinulae multa etiam communia habent, id inprimis, quod in ipſis foliolis plerumque absque cauliculo ſedeant, inde *Epiphylloſpermae* dictae RAIO *hiſt. plant.* I. p. 132. & aliis. In fabrica florum, etiam hoc convenit, quod nulla quidem ſtamina nec folia floris educant; ſed in eodem communi ſulco numeroſae capſulae contineantur, circa quas anulus lineis transverſis ornatus, & elaſticus incurvatur, qui idem contractione ſua in rectitudinem exporrectus folliculum & ſemina excutit SWAMMERDAM. *Bibl. Natur.* Tom. II. ſub finem & T. LIII. qui pulchrius, quam PLUMIER. (*fouger. de l'Amer.* T. II.) & anulos, & folliculos, deſcripſit. Conf. TOURNEFORTIUM T. 312. & ſeqq. MALPHIGIUM *anat. plant.* f. 299. 300. Semina enim eſſe MORISONI in *Praef.* ad BOCC. *plant. rar.* & STAEHELINI experimenta demonſtrant, qui Phyllitides ex eo polline conſito pronaſcentes obſervavit, & diverſarum aetatum ſpecimina ad me transmiſit. Caeterum Pilularia cum Oſmunda ordine naturae conjungitur. Illa folliculos ad radicem ex brevibus pediculis praefert, & caules pariter in primo ortu cincinnatos educit. Haec folliculos, pene ſimiles, in ramoſis pediculis gerit.

OSMUNDA.

TOURN. T. 324. LINN. n. 778. & aliorum.

Huic character eſt, quod ſeſſiles globuli utrinque confertim ramoſis axibus adſideant.

1. OSMUNDA foliis, lunatis I. R. H. *aut. de Par.* p. 512. SCHEUCHZ. *It.* I. p. 46. GARIDEL. ic. 78.

Luuaria minor FUCHS. p. 482. ſpecimen ex maximis MATTH. p. 903. CLUS. Pann. CAES. p. 600. GESNER. *hort.* p. 266. CAMERAR. *Epit.* p. 643. bon. ic. RAJI I. p. 127.
Lunaria TRAG. p. 914. DODON. p. 139. CORD. *ſylv.* p. 221. *b.* BLAKWALL. T. 420.
Lunaria botrytis minor CLUS. *hiſt.* p. *CXVIII.* THAL.
Lunaria racemoſa LOBEL. ic. p. 807.
Επιμηδιον COLUMN. *Phylobaſ.* p. 81.
Ruta Lunaria, Ruta Jecoraria TABERN. p. 137.
Lunaria botrytis I. B. III. p. 709. AICHTETT. *Vern. ord. fruct.* T. 3. f. 3. BARRELIER. ic. 252. n. 111.
Lunaria racemoſa minor & vulgaris C. B. MORIS. III. p. 594. MURALT. p. 722.
Oſmunda folio pinnatifido pinnis lunulatis LINN. *flor. Lapon.* n. 389.
Oſmunda fronde pinnatifida caulina, pinnis lunulatis id. H. *Cliff.* p. 472.
β Varietas ramoſa, cui duo, aut plura folia, & plures pediculi floriferi.
Lunariae rarior ſpecies CAMER. *Epit.* p. 644.
Lunaria botrytis polyphyllos THAL. p. 74.

Lunaria botrytis minor multifolia I. B. P. III. p. 711.
Lunaria racemoſa major ramoſa C. B.
Oſmunda foliis lunatis ramoſa I. R. H.
γ *Oſmunda racemoſa minor Adianthi folio* BREYN. *Centur. I.* ic. 93. p. 183.
δ *Oſmunda racemoſa minor matricariae folio* id. ic. 94. p. 184.

In montanis gramineis Helvetiae ubique. Inveni in M. *Jurae* tractibus variis, *Thuiri*, (*Saleve*), *Dolaz*, *Suchet*, *Grandvi*, *Chaſſeral*, *Vogelberg*. In alpium paſcuis *Rohtenhorn*, *Neunenen*, *Scheidek*, *Gemmio* &c. humiliorem quidem, uti ſolent Alpinae.

Radix fibris fit in bulbum quemdam collectis. Folium plerumque unicum, ſi plura fuerint, varietatem faciunt β. Fiunt autem paribus octo, novemque, ſegmentorum flabelliformium ad unam alam folioſam conjugatis, extremo impare. Haec folia in varietatibus BREYNIANIS magis & minus inciſa ſunt. Caulis floriger peculiaris, ramorum conjugatorum paria accipit ad ſeptem, qui alias ſimplices ſunt, alias ramoſi. In varietate vero β cauliculus floriger profundius in aliquot fere aequales trunculos finditur. Quivis ramulus duplicem ſeriem folliculorum ſubrotundorum gerit, in quibus pulpa farinoſa ſeminalis continetur. Quando folliculi maturi ſunt, quivis ramulus racemum imitatur. Vires praeter inania quaedam, lego ad vulnera, dyſenterias, fluxus ſanguinis laudari.

OPHIOGLOSSUM.

TOURN. T. 325. LINN. n. 759. & omnium Auctorum.

Pediculus floriger ſimplex, aut bifidus tantum, & trifidus. Globuli florales & ſeminiferi duplici ordine ad medium axin arcte congeruntur: Axis apophyſes utrinque in idem planum exigit, quae ſuperius & inferius excavatae ſunt, ut globulos recipiant: & haec ab Oſmunda major eſt differentia.

I. OPHIOGLOSSUM FUCHS. p. 577. TRAG. p. 323. TABERN. p. 849. CAMER. *Epit.* p. 364. bene. EYSTETT. *Vern. Ord.* VI. T. 7. f. II. RAI. p. 126. BLAKWALL. T. 416.
Ophiogloſſon MATTH. p. 594. DODON. p. 139. THAL. I. B. III. p. 708.
Ophiogloſſus GESNER. *hort.* p. 295. *b.*
Lingua vulneraria CORDI *hiſtor. II.* c. 118. p. 153. *b.*
Ophiogloſſum ſ. Enopyllon LOBEL. p. 884.
Lingua ſerpentina CAESALP. p. 600.
Ophiogloſſum vulgatum C. B. P. *Baſ.* p. 98. H. OXON. III. p. 595. T. V. PLUM. *filic. americ.* p. *XXXVI.* T. B. f. 5. &c.
Varietates habet *T. aut. de Par.* p. 28. I. R. H.
β *Ophiogloſſum minus* C. B. *Prodr.* p. 150. P.
Ophiogloſſum minus ſubrotundo folio C. B. P. I. R. H. TILL. BUXB. *pl. Hal.* p. 239.
γ *Ophiogloſſum anguloſo folio* C. B. *l. c.* I. R. H. &c. *ll. cc.*
δ *Ophiogloſſum bilingue majus folio acuto* MENZEL. *pugill. pl. rarior.* T. IV. cum duabus varietatibus. BOBART. III. S. V. T. *XIV.* confer ACT. HAFN. I. *Obſ.* 64.
ε *Ophiogloſſum bilingue medium folio obtuſo* MENZ. BOB. *l. c.* I. R. H. TILL. Sed & CAMERARIUS bilingue habet.
ϛ *Ophiogloſſa bilingua minima* MENZ. ib. I. R. H.
ζ *Ophiogloſſum trilingue majus folio acuto* MENZ. *l. c.* Trilingue etiam CAMERARIUS pingit.

In pratis humidis, non vulgatiſſimum. In prato ſub arce *Tellenburg* vallis Frutingenſis. In M. *Münchenſtein*, *Muttenz*, & *Michelfeldae* C. B. In M. *Chaſſeron* DIVERNOI. In comitatu *Valengin.* In pratis humidis M. *Utliberg* MURALT p. 725.

Folium unicum fere abſque nervo, ex latiori fine ſurſum in longum mucronem ſenſim extenuatur. Lingula gracilis, plerumque ſimplex, in lentum mucronem extenuata.

Habetur pro vulneraria planta; quales quidem capillares omnes ſunt. Ad calidos tumores & recentia vulnera laudat TRAGUS, ad vulnera, ulcera, hernias ipſas infuſionem in oleo alii. Sed uſus rarior eſt. Sapor ſubdulcis, & glutinoſus.

STRUTHIOPTERIS CORDI.

SPICANT RUPP. p. 279.

PTERINOIDES SIEGESBECK *prim. flor. Petrop.* p. 91.

FILICASTRUM AMMANI *plant. Ruthen.* n. 252.

Cum Oſmunda & Ophiogloſſo, convenit, quod peculiares caules ſeminiferos educat, diverſos a ſterilibus folioſis. Sed fabrica adfinis eſt Filici feminae, quam peculiariter *Filicem* voco. Nempe ad utrumque latus nervi medii in longiſſimo ſulco fabrica ſeminalis diſponitur parallela marginibus.

1. STRUTHIOPTERIS

Aſplenon ſylveſtre TRAGI p. 550. bon. ic.
Lonchitis altera GESNER. *hort. Germ.* p. 266. CORD. *Dioſc. III.* c. 162. LOBEL. *Adverſ.* p. 363. 364. &c.
Lonchitis alia GESNER. *hort.* p. 293.
Lonchitis aſpera DODON. p. 469. *Ger.* RAJ. p. 138.
Lonchitis altera neotericorum CLUS. *Pann.* p. 705. *hiſt.* p. CCXIII.
Lonchitis altera Dioſcoridis LOBEL. p. 81.
Lonchitis altera femina TABERN. p. 800.
Lonchitis aſpera minor CAMER. *Epit.* p. 665. C. B. PARK. MERR. &c.
Lonchitis altera folio Polypodii I. B. III. p. 744. VOLC. &c.
Lonchitis vulgatior folio vario H. OXON. III. p. 569.
Lonchitis minor MURALT. p. 681.
Polypodium anguſtifolium folio vario I. R. H. *T. aut. de par.* p. 579. VAILL. BUXB. TILL. BOECL. &c.
Spicant Tragi & Germanorum RUPP. p. 279.
Pteris fronde pinnata foliolis linearibus parallelis ROYEN. p. 497.
β *Lonchitis altera minur* LOBEL. Illuſtr. p. 149. PARKINSON. p. 1043.
γ *Struthiopteris* CORDI *hiſtor.* L. II. p. 171. THAL. p. 119.
Filix paluſtris altera ſubfuſco pulvere hirſuta C. B. P.
Filicaſtrum Septentrionale & paluſtre AMMAN. *l. c.*

Hanc varietatem β. olim GESNERUS retulit ad TRAGI Aſplenon ſylveſtre. THALIUS GESNERO acerbe contradixit. Sed deſcriptionem dedit, in qua diverſitas nulla apparet; deinde in hercynica ſylva planta TRAGI frequens eſt & in horto ſicco C. B. certiſſime cum nomine Filicis paluſtris &c. recondita ſervatur. Si alia planta eſt, quod nolim perfricte negare, congenerem eſſe oportet.
C. GESNERUS Tiguri. Circa Bernam in omnibus fere ſylvis, *Grauholz*, *Lengholz* &c.
Folia in concinnum orbem ſpargit fere ad terram reclinata, ſingulari habitu. In univerſum Polypodii ſimilia ſunt, ſed longiora, & graciliora: media maxima ſunt, prima & ultima breviora. In medio ceſpite eriguntur folia ſeminalia, quae ſterilium ſimilia, ſtrictiora tamen ſunt, duriora, & fuſca, nervoque medio duas ſtrias ferrugineas, & nervo & oris parallelas, diſtinguunt.

F I L I X.

Conf. diſſ. de *meth. Bot. ſtud.* p. 12. Ord. XI-XV.

FILIX femina RAI. *meth.* p. 12.

THELYPTERIS RUPP. & DILL.

PTERIS LINN. n. 780.

PTERIUM SIEGESBECKII.

Hoc nomine Veteres promiſcue ad varias ſpecies Capillarium plantarum uſi ſunt. Nos vulgatiſſimae, & ſpecioſiſſimae Europaearum hoc nomen tribuimus: cui character eſt „ ferre ſeminales utriculos in lineis ad marginem & nervum parallelis. Hac nota convenit cum Struthiopteride. Differt, quod omnia folia ſeminalia ſint, neque peculearis ramos ſteriles proferat. Si quis ſecutus ROYENIUM, Filicem cum Struthiopteride conjungere voluerit, non valde repugnabo.

1. FI-

1. FILIX pinnis ramorum pinnatis, pinnulis non dentatis.

Filix femina FUCHS. p. 596. MATTH. p. 1291. bene, DOD. p. 462. LOB. ic. p. 812. LUGD. TAB. p. 792. RAJ. I. p. 149. BLAKWALL. T. 325.
Thelypteris CORD. IV. c. 187. LONIC. p. 461. DILL. *Cat. Gieſſ.*
Filix mas GESN. *hort.* p. 292. *b.*
Filix copioſa in montanis CAESALP. L. *XVI.* c. 2. p. 591.
Filix major & prior Trago ſ. ramoſa repens I. B. III. p. 735.
Filix ramoſa minor pinnulis obtuſis non dentatis C. B. P. & BAS. p. 99. PLUMIER. *Filic. Amer.* p. *XXIII.* T. *V.* f. 1. *T. aut. de Par.* p. 442. I. R. H. ZANICH. ic. 292. &c.
Filix ramoſa repens vulgatiſſima H. OXON. III. p. 583.
Thelypteris Dioſcoridis RUPP. p. 276.
Pterium majus SIEGESBECK. *flor. Petr.* p. 91.
Pteris fronde ſupra decompoſita, foliolis pinnatis lanceolatis, imis pinnatifidis, ſuperioribus minoribus H. CLIFF. p. 473. ROYEN. p. 497.
β *Filix ramoſa major pinnulis acutiſſimis non dentatis* C. B. P. I. R. H.
γ *Pinnulis obtuſis undulatis*.

Nihil frequentius in dumis aſperis & paſcuis ſterilibus Helvetiae.

Facile cognoſcitur. Caules enim bipedales, & ultra, ramos fundunt, quorum imi pedales ſunt; hi lobos conjugatos, lobi vero pinnas conjugatas margine ſimplici, baſi latiuſculâ, ut intervallum pinnarum occupet. Extremae pinnae late confluunt in integra ſegmenta. Semen in lineis, quae margini parallele ſunt. Margo adultus contrahitur, ut ſulcos occulat.

Radix viſcida, ſubamara, nauſeoſa eſt, ad vermes laudatur TRAG. ANDRY *des vers.* p. 173. *edit. Bat.* In Gallia cineres ad vitra conflanda ita frequente uſu ſunt, ut Poetae etiam calices nomine *fougere* appellent. Agricolis inviſa, vivaciſſima repit, & reſiſtit exſtirpaturis.

Thelypteris paluſtris non ramoſa RUPPII.

Si quidem de eadem planta loquimur, eſt Polypodii ſpecies.

2. FILIX ramis duplicato ramoſis, latiſſime diviſis, pinnulis profunde crenatis, per foecunditatem integris.

Adianthum foliis minutim in oblongum ſciſſis, pediculo viridi C. B.
Adianthum album tenuifolium rutae murariae accedens I. B. III. p. 743. RAJ. I. p. 147. cum aſteriſco.
Filicula montana folio vario I. R. H. RUPP. TILL.
Rutae murariae affinis, Adianthum alpinum criſpum SCHWENKFELD. I. B. III. p. 753. ex SCHWENKFELDIO.
Ruta muraria alpina latifolia I. R. H. SCHEUCHZ. *It. VI.* p. 961.
II. *Adianthum album alpinum criſpum* SCHWENKFELD. *ſtirp. Sileſ.* p. 10. RAJ. I. p. 47. *ſyn. III.* p. 126.
III. *Adianthum album floridum ſive filicula petrea criſpa* PLUKNET. p. 9. T. III. f. 2. ubi utrumque foliorum genus pingitur. RAJ. p. 159.
Filix botrytis minima, ſive filicula petraea florida Anglica foliis plurifariam diviſis BOBART. III. p. 593. S. XIV. T. IV. f. 4. habet etiam utrumque foliorum genus.
Oſmunda Weſtmorlandica foliis tenuiſſime diſſectis PETIVER. n. 798.
Filicula montana florida perelegans ſ. Adianthum album floridum BLAIR. *Obſerv.* p. 110.
IV. Annon fuerit denique *Felce creſpo ſaſſatile* PON. *Bald. Ital.* p. 221.
Filix ſaxatilis criſpa PARK. p. 1044. MERR. HOFM.
Filix alpina criſpa H. OXON. III. p. 581. S. *XIV.* T. 4. f. 27.

Olim I. B. tum HUBERUS & ego in Gotthardo M. Sed frequens eſt etiam in ſubalpinis v. g. in muris ſiccis circa *Gutentannen.* SCHEUCHZER. in deſcenſu M. *Furculae* ad Clavenenſes.

Rutae murariae adfinis eſt. Planta virgo ceſpitem facit caulium ad inaequales angulos varie ramoſorum. Ad tertiam diviſionem pinnae latiuſculae, rhomboideae, acute ſerratae, conveniunt. Sed, quando ſemina profert, margo introrſum trahitur, omneſque dentes pinnarum evaneſcunt, & longa, anguſta, convexa, integra, pauciora folia adparent. Subtus duae lineae craſſiſſimae, flavae, nervo parallelae, foliolum percurrunt. Haec planta cum Filice, Struthiopteridem conjungit, cum pariter folia ſterilia a foecundis diverſa videantur. In ea tamen ab ipſa differt, quod eadem folia, quae ſterilia fuerunt, foecunda fiant, cum in Struthiopteride, peculiares cauliculi

 flori-

floriferi per nullam ſterilitatis aetatem transeant. Ab Adiantho differt, quod ſemina marginem quidem convolvant, ſed totum, non aliquas ejus particulas.

ACROSTICHUM.

Inter *MURARIAS* apud DILLENIUM.

Inter *FILICULAS* apud TOURNEFORTIUM.

Character eſt, quod folia averſa tota polline obducantur.

1. ACROSTICHUM fronde lineari lanceolata LINN. *flor. Lapon.* n. 380.
Filix arborea TRAGI p. 537. commode *Tragi* LUGD. I. B. III. p. 755. RAJ. p. 141.
Holoſteum alterum LOBEL. *Adverſ.* p. 17.
Filix ſaxatilis Tragi IC. p. 47.
Adianthum ακροστιχον THAL. p. 5.
Holoſtium petraeum TABERN. p. 736.
Filicula ſaxatilis corniculata C. B. I. R. H. RUPP. TILL. LIND. BOECL.
Filix corniculata ſ. adianthum acroſtichon Thalii HIST. OXON. III. p. 585.
Acroſtichum parvum ſeptentrionale PETIVER. *Muſ.* n. 742.
β Quatuor varietates habet MENZEL. in *pugill. pl. rar.* & ex eo BOBART. III. p. 585.

Circa Bernam: v. g. ad glebam illam rupeam maximam *Teufelsbürde.* Ex Rhaetia HUBERUS.

Cauliculus rarius, & ſemel, ramoſus. Rami terminantur ligula leniter incurva, integra, vel ſemibifida. Averſa pars tota ſpermatico polline fuſcatur.

ASPLENIUM.

LINN. n. 783. ROYEN. p. 498.

Conf. diſſ. meam de *meth. ſtud. bot.* p. 12. O. IIX. IX. X.

Character eſt in ſulcis ſeminalibus in lineas diſpoſitis, quae ad nervum oblique convergunt.

ORDO I.

FOLIIS INTEGRIS.

PHYLLITIS RAI.

LINGUA CERVINA I. R. H. T. 319.

1. ASPLENIUM frondibus linearibus integris, baſi cordatis inflexis, petiolis hirſutis LINN. *H. Cliff.* p. 474. ROYEN. p. 498.
Scolopendrium BRUNFELS. II. p. 44. DORSTEN. p. 264. GESN. *hort.* p. 272. CORD. p. 113. CAM.
Lingua cervi RUELL. p. 354.
Hemionitis FUCHS. p. 291.
Scolopendria vulgaris TRAG. p. 549.
Phyllitis MATTH. p. 831. *epitom.* p. 579. bon. ic. DOD. p. 467. LOB. p. 805. RAJI. I. p. 134. &c.
Phyllitis vulgaris CLUS. p. *CCXIII.*
Lingua cervina CAESALP. p. 594.
Phyllitis ſ. lingua cervina Tragi I. B. III. p. 756.
Lingua cervina officinarum C. B. Baſil. p. 98. *Pin.* PLUMIER. *filic. amer.* p. *XXXIV.* T. A. f. 4. I. R. H. &c.
Lingua cervina vulgaris H. OXON. III. p. 556.
β Varietates plurimae exſtant apud JONQUETUM p. 75. MUNTINGIUM *Phytogr.* T. 81. 82 83. BOERHAAVIUM in *Ind. alt.* p. 23. TRIUMPHETTUM *Obſerv.* ic. 1. &c. Inter eas aliquoties reperi *laciniatam,* minus tamen ſpecioſam, quam hortenſis illa CLUSII p. CCXIII. & aliorum.

In Helvetia montana vulgaris eſt. In ſubalpinis umbroſis, in ſylvis, in lapidum ſcrobibus, ubique. In *Jura* monte ſimilibus locis, in *Waſſerfall*, circa antrum *la Mottenſe*, in *Dolaz* &c.

Fa-

Facillimae cognitionis eſt, pedalibus foliis, quorum margines paralleli ſunt, mucrone modico. Ima baſis folii recurvis appendicibus pediculum comprehendit. Sapor ſaponaceus, ſubnauſeoſus, ſalivam manducata ciet, hinc obſtructiones reſolvit & coagula. Inter ſplenetica & hepatica habetur, & in cereviſiis aliquando infunditur. Additur ſpeciebus vulnerariis, quae dicuntur *Falltrank.* Adſtringere videtur, & ſiccare, quae totius gentis, & adfinium muſcorum, fere communis eſt proprietas. Ad ambuſta folia in Italia familiare ſunt medicamentum WELSCH. *Mictom.* p. 30.

ORDO II. FOLIS SEMIPINNATIS.

ASPLENIUM T. T. 318.

2. ASPLENIUM fronde pinnatifida laciniis alternis adnatis LINN. *H. Cliff.* p. 474. ROY. p. 498.

Scolopendria vera TRAG. p. 551. bon. ic.
Aſplenum RUELL. p. 566. MATTH. ic. in *Epiſt.* p. 295. *hiſt.* p. 899. LUGD. &c.
Aſplenus ceterach vulgo GESN. *hort.* p. 245.
Scolopendrion ſ. aſplenon CORD. *hiſt.* p. 175. *b.*
Aſplenium DODON. p. 468. *Scolopendria* LOBEL. ic. p. 807.
Ceterach vulgo CAESALP. p. 595.
Aſplenium ſive ceterach I. B. III. p. 749. H. OXON. III. p. 561. RAJ. p. 139. PLUM. *fil. Amer.* p. *XXXIII.* T. B. f. 3. I. R. H.
Ceterach officinarum vulgare ſive Aſplenium Matthioli BARRELIER. ic. 1051.
Aſplenium vulgare ib. 1043.
Aſplenium, Ceterach, Scolopendria BLAKWALL. p. 216.
β Non differre puto plantas BARRELERII ic. 1044. 1052. 604. & forte 603.

Olim C. GESNERVS circa *Sedunum* naſci dixerat. Ibi, in arce *Valeria,* copioſe legi, rupibus adnatum. CONSTANT ſupra *Blonai.* GAGNEBIN circa pagum *Douanne* Bernatium, ſupra vineas.

In ceſpites denſos ex nigris radiculis naſcitur. Folia ſola edit, absque caulibus, dura, pallide viridia: ea ad medium nervum alterna adnaſcuntur, & proximis baſibus confluunt. Pars averſa muſcoſo, paleari, rubigine tota obducitur. Scrobiculi ſeminales ad nervum inclinati T. T. 318.

Inter quinque plantas capillares numeratur, & in uſum rarius recipitur. Splenem diminuere Veteres dixerunt, quod coagula hypochondriaca reſolveret, quae ſplenem magnum faciunt BOERH.

ORDO III. PINNIS CONJUGATIS.

TRICHOMANES I. R. H. RAII &c.

3. ASPLENIUM fronde pinnata foliolis ſubrotundis crenatis LINN. *H. Cliff.* p. 474.

Trichomanes FUCHS. p. 796. GESN. *hort.* p. 285. CORD. p. 170. MATTH. p. 1202. CAMER. *Epit.* p. 925. DOD. p. 471. LUGD. PARKINS. RAJ. p. 140. BLAKWALL. T. 370.
Trichomanes officinis polytrichon TRAG. p. 530. bene.
Trichomanes Dioſc. polytrichon LOBEL. ic. p. 809.
Polytrichum CAESALP. p. 896.
Trichomanes mas major Polytrichum TABERN. p. 802.
Trichomanes ſ. polytrichon I. B. III. p. 754.
Trichomanes ſive polytrichum officinarum C. B. H. OXON. III. p. 591. PLUMIER. *fil. amer.* p. *XXVI.* T. B. f. 1. I. R. H. & T. 315. D.D. E.E. ZANICHELL. ic. 307.
β Varietas cauliculo fiſſo.
Trichomanes femina TABERN. p. 803.
Trichomanes ramoſum majus C. B. P.
Trichomanes ramoſum I. B. III. p. 755. MERRET. RAJ. *ſyn. III.* p. 119.
γ Varietas junior, cauliculis ex albo virentibus.
Trichomanes candidum THAL. p. 123.
Trichomanes minor mas TABERNAEM. p. 803.
Trichomanes minus & tenerius C. B. P. I. R. H.
Trichomanes folio crenato SIBBALD. *Scot. illuſtr.* T. 7. f. 3.
δ Eadem caule bifurcato.
Trichomanes minor femina TABERN. p. 802.
Trichomanes ramoſum minus C. B. I. R. H.

Tri-

Trichomanes minus bifurcato pediculo longioribus foliis dentatis BOBART. III. p. 591. S. *XIV.* T. 3. f. 11.

ε Varietas foliis triangularibus.

An *Trichomanes majus & ſerratum folio quadrangulo* JONQUET. p. 131.

Trichomanes folio pyramidali SIBBALD. *l. c.* f. 4.

Trichomanes autem *minus alis foliorum triangularibus dentatis* MORIS. III. p. 591. T. III. f. 13. inter hanc & ſequentem ſpeciem fere ambigit.

Has varietates omnes in Helvetia frequentes reperi: Nempe planta junior cauliculo albido, foliisque vel virgineis eſt, vel albis ſtriis pictis, quam diximus γ. Deinde eadem aliquando ſummum caulem findit & eſt δ. Adultus caulis & petioli nigricant ex ſpadiceo, & rubigo fuſca folia occupat, ea eſt α, & vulgo ab Auctoribus deſcribitur. Eadem fiſſo caule facit varietatem β. Tandem folia alias ſubrotunda ſunt, alias obtuſe trapezia, alias triangularia, & haec varietas eſt, quam dixi ad ε. Omnium habitus, & multitudo foliorum, & terni quinive obliqui ſulci in quovis foliolo ſimiles.

Inter quinque capillares numeratur, nomine Polytrichi, Trichomanis, & Adianthi rubri, & ſcopo pectorali datur uti Adianthum.

4. ASPLENIUM fronde pinnata, foliis ovatis, margine ſuperiore gibbo inciſis LINN. *Cliff.* p. 474. ROYEN. p. 498.

Chamaefilix marina anglica LOBEL. ic. p. 814. I. B. III. p. 737. RAJ. *ſyn. III.* p. 119.

Filicula maritima ex inſulis ſtoechadibus C. B.

Filix marina Anglica RAJ. p. 140.

Lonchitis maritima I. R. H.

I. GESNER circa *Curiam.* Ex eodem loco nuper denuo ad I. GESNERUM miſſa eſt, ut minime dubium ſit, veram eſſe civem Helvetiae.

Priori ſatis ſimilis eſt, tota robuſtior, cauliculis nigris, foliis conjugatis amplioribus, oblique triangularibus, ita ut ea pars, quae ſini folii propior eſt, ventricoſa baſi, & quaſi appendiculata ſit. Inſcriptiones per paria, tria ad ſeptem, ſed altero in latere plures.

ORDO IV.

PINNIS DENUO SEMIPINNATIS.

5. ASPLENIUM pinnis laciniatis.

Adianthum mas TABERN. p. 797.

Adianthum maritinum ſegmentis rotundioribus PLUKNET. T. 73. f. 6. quod ad ic.

Trichomanes minus, alis oblongis & acutis profunde laciniatis H. OX. III. p. 591. n. 12.

Trichomanes foliis eleganter inciſis RAJ. p. 120. T. T. 315. F. F. VAILL. &c.

I. GESNERUS miſit.

Cauliculos nigros habet & faciem vulgaris Trichomanis. Folia, uti in n. 3. var. ε. triangulari lata baſi, & quaſi auriculata; margine varie ſecto in tres pluresve profundos lobos. Inſignior varietas eſt Trichomanis, aut diverſa planta.

ORDO V.

PINNIS RAMOSIS.

RUTAMURARIA I. R. H. *MURARIA* RIV. DILL. & *FILICULAE* I. R. H. aliquae ſpecies.

6. ASPLENIUM ramis ramoſis, confertis, ſurſum decreſcentibus.

Onopteris major TABERN. p. 797.

Adianthum foliis longioribus pulverulentis pediculo nigro C. B. H. OXON. III. p. 588. T. 4. f. 16.

Adianthum nigrum officinarum I. B. III. p. 743. RAJ. p. 152. &c.

Adianthum nigrum SCHWENKFELD. p. II. BLAKW. T. 220. bene.

Filicula quae Adianthum nigrum pinnulis obtuſioribus, & eadem *pinnulis acutioribus* I. R. H. RUPP. BUXB. BOECL. &c.

Aſplenium frondibus duplicato pinnatis, foliis inferioribus majoribus, foliis obverſe ovatis, ſuperne crenatis ROYEN. p. 498.

CONSTANT prope *Riva,* non longe a *Lauſanna.*

Habitus

Habitus a Ruta muraria diverſiſſimus, & filicinus. Primi rami longiſſimi, paulatim triangulariter decreſcunt, conferti omnes, & in eodem plano pinnati pene conjugati. Rami majores tres plerumque pinnas habent, minores ſimplices ſunt, rhomboideae, acute ſerratae. Sulci albi tres, quinque, ſeptem. Habitus durus & nitidus: Inter capillares plantas apud Gallos & Anglos refertur nomine Adianthi nigri, Germanicis officinis incognitum: CHOMELIUS inter pectorales praecipuo loco ponit p. 82.

7. ASPLENIUM ramis duplicato ramoſis, pinnis ſerratis, aequalibus, & laxe diſpoſitis.
Capillus veneris BRUNFELS. I. p. 219. DORSTEN. p. 61. *b.* bene.
Saxifragia FUCHS. p. 730. *Fuchſ.* GESN. *coll.* p. 105.
Ruta muraria TRAGI p. 529. 530. DOD. p. 470. I. B. III. p. 753. C. B. *Baſil.* p. 68. PLUM. *fil.* p. *XXIX.* T. A. f. 3. I. R. H. *aut. de Par.* p. 227. ZANICHELL. p. 229. ic. 302.
Paronychia MATTHIOL. p. 1041. CAMER. *Epit.* p. 785. optime.
Adianthum album CORD. *Dioſc. IV.* c. 526. TAB. p. 796. RAJ. p. 146. BLAKWALL. p. 219.
Adianthum nigrum CAESAL. p. 597.
Salvia vita ſ. ruta muraria LOBEL. p. 811.
Filicula petraea rutae facie H. OX. III. p. 585.
β Varietas longiori folio
Varietas rutae murariae Wambriſiana VERNON. apud RAJ. *ſynopſ. III.* p. 123. n. 2.

Ubique in parietibus & fiſſuris murorum. Var. β. Bernae in muro coemiterii extra portam *inferiorem.*

Notiſſima eſt. Rami ſparſi, diſtantes, alterni; ſimiles in ramis ramuli. Pinnae folioſae ex rhomboidea figura obtuſae, per oram non profunde ſerratae; ſulci duo vel tres in pinna qualibet. Varietas β. differt pinnis longioribus.

Inter quinque capillares eſt, & ſaepe pro Capillo Veneris ſubſtituitur. Ad Scorbutum ex MICHAELIS experimento laudat ETTMULLER. Inter Pectoralia medicamenta non incelebris eſt (ALLEYNE,) & infuſi theiformis diuturnum uſum ad eumdem finem laudat CHOMEL, qui etiam vomicam ſe hoc ſolo medicamento evacuaſſe refert. Infuſum cum hydromeli factum praefert BOERHAAVIUS, Hippocratis imitator.

8. ASPLENIUM ramis duplicato ramoſis, pinnis aequalibus, laxe diſpoſitis, apice inciſis.
Adianthum novum Germanicum, Rutae murariae facie BREYN. *Centur. I.* p. 189. ic. 97. RAJ. I. p. 147. MOR. &c.
Ruta muraria procerior Germanica I. R. H.
Muraria ſempervirens procerior radicibus magis cirrhoſis DILL. *Gieſſ.* p. 73.
An *Adianthum foliis in oblongum ſciſſis pediculo viridi* PLUKN. p. 10. T. 3. f. 3. H. OX. III. p. 585. T. V. f. 25.

D. HUBERUS circa *Pluriam* invenit.

A varietate Rutae Murariae β omnino differt longioribus ſegmentis & per apicem inciſis, uno vel altero dente, ſaepe etiam inaequaliter lobatis.

P O L Y P O D I U M.

POLYPODIUM T. T. 316.
LONCHITIS T.
FILICES T. pleraeque.
FILICULAE T. pleraeque.

Character genericus eſt „ ſeminales maculas ferre figurae ſubrotundae, aut lunatae, quae in lineas diſponuntur ad nervum parallelas. Folia ordines diſtinguunt.

ORDO I. FOLIO NON AURICULATO.

I. SIMPLICITER PINNATO.

POLYPODIUM I. R. H. T. 316. & omnium Auctorum.

1. POLYPODIUM pinnatum, pinnis lanceolatis integris LINN. *fl. Lap.* n. 380.
Polypodium BRUNFELS. III. p. 110. RUELL. p. 662. FUCHS. p. 588. TRAG. p. 539. GESNER. *hort.* p. 273. *b.* CORD. p. 171. MATTH. p. 1292. CAESALP. p. 593. I. B. III. p. 746. RAJ. p. 137.

Filicula ſ. polypodium CAM. *Epit.* p. 993.
Polypodium majus DOD. p. 464.
Polypodium Filicula, herba radioli Apuleji LOB. p. 814.
Polypodium I. TABERN. p. 798.
Polypodium vulgare C. B. *Baſil.* p. 100. H. OXON. III. p. 562. PLUM. *fil. amer.* p. *XXVII.* T. A. f. 2. I. R. H. T. 316. *aut. de Par.* p. 519.
Polypodium quercinum BLAKWALL. T. 215. & officinarum.
II. *Polypodium alterum* MATTH. p. 1293. AMBROSIN. p. 436. LUGD. &c.
Polypodium minus DOD. C. B. I. R. H. GAR. TILL. &c.
Polypodium II. *filicula* TABERN. p. 799.
III. *Polypodium minus alpinum* I. I. SCHEUCHZ. *It. VI.* p. 460. prope *Culturam* vallis *Praegallienſis.*

Tres numeri unicam plantam & ne quidem varietates, exprimunt. Secunda foliis leviter ſerratis eſt, tertia ex ingenio plantarum alpinarum minor.

In aſperis, ad muros, & ſaxa frequens, etiam circa *Bernam.*

Notiſſima planta fit radice quidem craſſa, tuberoſa, nigris pilis capillata: Foliis ſemel diviſis, ab uncia ad pedem longis, quorum pinnae baſi latiori ita cum nervo confluunt, ut caulis alatus videatur: caeterum ora integra ſunt, aut modice ſerrata, & ad apicem paulatim diminuuntur. Seminales orbiculi longo ordine in lineas ad nervum parallelas, flavi.

Radix cum nauſeoſo ſapore dulcis eſt, hinc ſaponacea, coagulis hypochondriorum reſolvendis apta, ſi ſuccus ad drachmam unam vel alteram adſumatur BOERHAAVE *Prael.* A vetuſtioribus medicis pro purgante medicamento habita eſt, & a ruſticis cum ovis in placentulas formari, quae alvum ducat, narrat PLUMIER. Sed ſegnis eſt, & in infuſo vix purgat, niſi uncias duas adſumſeris ETTMULLER. & conſentit CHOMEL. *plant. uſ.* p. 487. In hepaticis potionibus, ad ptiſanas pectorales, in tuſſi ſalſa, in decoctis arthriticis, & quoties longo uſu debiles vires explicare poteſt, melius admittitur. Imo vero cum lino laudatur decoctio ad gonorrhoeas, ad urinae dolores.

ORDO II. FOLIIS NON AURICULATIS.

II. BIS DIVISIS, SIVE RAMIS PINNATIS.

2. POLYPODIUM pinnatum, pinnis lanceolatis pinnatifidis, integris; inferioribus nutantibus LINN. *flor. Lapon.* n. 382.
Filicis genus minus & aquaticum GESN. *hort.* p. 259.
Filix paluſtris EJUSD. p. 292.
Dryopteris aut querna filix LOB. *Adv.* p. 363. ic. p. 825.
Filix pumila ſaxatilis II. CLUS. p. *CCXII.*
Filicis parvum genus in montibus foliis nequaquam ſerratis CAESALPIN. p. 583.
Filix petraea femina III. TABERNAEM. p. 794. non bene.
Filix minor non ramoſa I. B. III. p. 140. I. R. H. *aut. de Par.* p. 446. ZANICHELL. p. 102. ic. 54. FABREG. VI. p. 129.
Filix ſaxatilis foliis non ſerratis C. B. PLUKNET. T. 159. f. 3. bon. ic. SCHEUCHZ. *It. V.* p. 425.
Filix non ramoſa minor ſylvatica repens H. OXON. III. p. 580. S. XIV. T. 4. f. 17.
Filix non ramoſa minor & ſylveſtris PETIT lettres d'un medecin. p. 50. (ſed folia habet crenata.)
II. *Filix minor Britannica pediculo pallidiore alis inferioribus deorſum ſpectantibus* HIST. OXON. III. p. 575. n. 17. RAJ. *ſynopſ. III.* p. 122. n. 8.
Filix paluſtris pumila Virginiana PLUKN. T. 284. f. 1. quaedam ſpecimina ſatis exprimit.
I. B. ad lacum Felinum.

RUPPIUS inter *Thelypterides* refert, neque rem definire mihi licet, cum exemplaria mea ſterilia ſint.

Polypodii officinarum ramoſi idea hanc plantam definit. Totale folium pedale, & cubitale eſt; Rami ordinati, & decreſcentes, ut in Polypodii vulgari ſpecie, iidem laxi ſunt, & diſtantes, & imi deorſum reflectuntur. Ad ramos pinnae confluentes baſibus, oris integris per ſiccitatem retractis, & acutis mucronibus, totae nervis conſpicuis pictae, ut Filix femina. Extremae pinnae longe & difformiter in unum ſegmentum confluunt.

3. POLYPODIUM pinnis ramorum integris, extremis latiſſime confluentibus.

Unicum ſpecimen poſſideo, quod prope *Teufelsbrük* in ripa orientali *Urſae* fl. legi.

Hu-

Humilis erat, vix trium unciarum, cum tamen inciperet ſemina explicare, atque adeo matura videretur. Rami conjugati, pinnis omnibus inter ſe baſi ſua connexis, ora integra, multo mollioribus, quam in ſpecie 2. aut 4. neque contractis, ſubhirſutis. Extremi rami latiſſimis, & ſubrotundis bracteis terminantur, fere uti Barbarea, qui in ſpecie 2. & 4. gracileſcunt. Orbiculi Polypodii.

4. POLYPODIUM pinnis ramorum integris, frequentibus, ordinatim decreſcentibus.

Filix fontis admirabilis ad marem vulgarem non ramoſam accedens, non dentata I. B. III. p. 109. deſcr.
Et *Filix tenuiſſime & profunde denticulata Montbelgardica* ic. ib.
Filix minor paluſtris repens RAJ. *ſyn. III.* p. 122. n. 7. Synonyma mutavi, examinatis notis & deſcriptionibus. Hanc enim frequentia orbiculorum ſeminalium, illam inordinatae pinnae diſtinguunt & parvitas.
An *Filix non ramoſa non dentata* C. B. P. pro varietate exhibita.

Ad filicem marem omnino accedit, ſtatura, frequentia confertorum ramorum, qua priores ſuperat, pinnarum longitudine, & oris parallelis &c. Sed margines integerrimi ſunt, & baſibus confluunt, uti in prioribus 2. & 3. Orbiculi ſeminales numeroſi, ad 10. paria, & ultra, concinno ordine diſponuntur.

5. POLYPODIUM fronde duplicato pinnata, foliolis obtuſis crenulatis, petiolo ſtrigoſo *H. Cliff.* p. 475. ROYEN.

Filix ſylveſtris ſive magna BRUNFELS. III. p. 127.
Filix DORSTEN. p. 124. CAM. *Ep.* p. 991.
Filix mas FUCHS. p. 594. bene MATTH. p. 1290. DOD. p. 462. LOB. p. 812. TABERN. p. 791.
Filix ſylveſtris ſ. vulgaris TRAG. p. 546.
Filix maſcula CORD. p. 169.
Filix femina GESN. *hort. Germ.* p. 259. 292. *b.* CAESALP. p. 592.
Filix vulgo mas dicta ſ. non ramoſa I. B. III. p. 797.
Filix mas non ramoſa dentata C. B. I. R. H. T. 310. 311. *aut. de Par.* p. 443. H. OXON. *l. c.* cum icone T. 3. f. 6.
Filix mas vulgaris PARKINS. p. 1036. RAJ. p. 143.
Filix mas pinnulis criſtatis VAILL. T. *IX.* f. 2.
β *Filix paluſtris maxima* C. B. *Prodr.* p. 150. LOESEL. &c.
Filix paluſtris maxima dentata C. B. P. RAJ. cum aſteriſco, I. R. H.

In ſylvis vulgatiſſima.

Folium totum cubitale. Rami frequentes, ordinati, ſenſim decreſcunt. Pinnae ordinatae & frequentes, oris parallelis, modice dentatis, maxime in mucrone, qui obtuſe finitur. Seminales acervi ad ſex aut ſeptem uſque; habitus firmus.

Hanc, an alteram (feminam), ad rachitidem Angli laudant, & pueris ſubſternunt loco ſtraminis Batavi BOERHAAVE. Manipulum unum radicis, infuſum in vini pinta una, eximium medicamentum eſſe ad tumorem, qui hydropem minatur, teſtatur CHOMEL. *ſupp. a l'hiſt. des pl. uſuel.* p. 145. conf. p. 489. Infuſum etiam pectorale eſſe & vermes necare dicitur.

6. POLYPODIUM ramorum pinnis obtuſis ellipticis, crenis imis pinnarum bifidis.

Filix petraea femina II. TABERN. p. 703. non incommode.
Filix mollis ſive glabra vulgari mari non ramoſae accedens I. B. III. p. 738. VAILL. p. 53. T. *IX.* f. 4.
Filicula fontana latiori folio ad imum ſolum modo ramoſa PLUKN. p. 150. T. 180. f. 6. omnino videtur.
Filix non ramoſa major, pinnulis latiuſculis longioribus, in profundos denticulos diviſis HIST. OXON. III. S. *XIV.* T. 3. f. 11. Videtur omnino.

In lapidoſis ſubalpinis, & circa Bernam locis ſylvoſis non infrequens. I. B. Tiguri.

Ad priorem ſpeciem n. 5. accedit, habitu, frequentia ramorum & pinnarum, & paucitate acervulorum ſeminalium. Sed tota minor, & tenerior eſt, & orae pinnarum ſubrotunde crenatae ſunt, paulo profundius, neque tamen ad medium: quae vero in majoribus pinnis maximae ſunt, eae fere modico hilo inciduntur.

MORISONUS diverſam facit *Filicem mollem ſive glabram* &c. I. B. & pingit l. c. f. 7. quae videtur eſſe adultius noſtrae ſpecimen.

7. POLYPODIUM duplicato pinnatum, pinnulis lanceolatis, acutis, pinnatifidis. LINN. *flor. Lapon.* n. 386.
Pteridion maſculum CORD. p. 169. *b.* Videtur.
An haec *Filix vulgaris* TRAGI cui folia profunde inciſa ſunt p. 546.
Filix petraea femina I. TABERN. p. 793. bon. ic.
Filix tenuiſſime & profundiſſime denticulata Montbelgardica I. B. III. p. 739. deſcriptio non vero icon.
Filix fontis admirabilis ad marem &c. ib. icon. non vero deſcr.
Filix non ramoſa petiolis tenuiſſimis & tenuiſſime denticulatis C. B. *Baſil.* p. 99. quod ex herbario ſicco certo didici I. R. H. VAILL. p. 53. (male inter ramoſas.)
Filix mas non ramoſa, pinnulis anguſtis rarioribus profunde dentatis H. OXON. III. p. 579. S. *XIV.* T. 3. f. 8. bene. PLUKNET. T. 130. f. 4. RAJ. *hiſt.* p. 144. *ſyn. III.* p. 121.

Similibus locis cum priori.
A priori fere diſtat, uti ea a n. 5. Crenae omnes bifidae, aut multifidae, pinnas ad medium, & aliquando ad nervum uſque dividunt, ut haec ſpecies inter ordinem II. & III. media ſit: Pinnae etiam multo, pro portione, quam in prioribus longiores ſunt, & unciales reperiuntur. Orbiculi ſeminales ad 6. paria.

8. POLYPODIUM pinnarum pinnis bidentatis, & tridentatis, breviſſimis.
Adianthum album LOBEL. *Adverſ.* p. 361. ic. p. 810. omnino videtur.
Filicula fontana TABERN. p. 792.
Filicula fontana minor C. B. (ex fide horti ſicci) *Baſil.* p. 99. P. I. R. H. &c.
II. *Dryopteris* DALECH. LUGD. p. 1228. (omnino videtur) BAUHINI ex LUGD.
III. *Adianthum filicinum durius criſpum minimum* BARREL. ic. 432. n. I. bon. ic.
IV. An *Filix ſaxatilis omnium minima elegantiſſima* H. R. P. PLUKN. T. 89. f. 3. RAJ. III. p. 78. Icon certe reſpondet.
V. Annon etiam fuerit *Filix ſaxatilis non ramoſa minima* RAJ. I. p. 146. PLUMIER. T. 89. f. 2. (foliola tamen obtuſiora) H. R. M. &c.

C. B. & STAEH. in M. *Waſſerfall.* CONSTANT legit Aquilegiae.
Minima eſt filicum noſtratium, & Trichomane tum breviora folia habet, tum minora. Ex agmine radicularum congeſtarum multi cauliculi quatuor unciarum, ex albo virides, duri, firmique, ceſpitem faciunt. Rami rari, uncia breviores, medii majores, & ipſi raras paucasque pinnas educunt, ad novem uſque. Harum quae maximae, tridentatae ſunt, reliquae unico denticulo inciduntur. Acervuli rotundi ad quinos uſque.

ORDO III.

I. FOLIIS NON AURICULATIS.

II. RAMORUM PINNIS PINNATIS.

FILICULAE T.

9. POLYPODIUM fronde duplicato pinnata, pinnis remotis, foliolis ſubrotundis inciſis LINN. *flor. Lap.* n. 384. ROYEN. p. 500.
Pteriadion maſculum CORD. p. 170.
Adianthum album folio filicis I. B. III. p. 739. omnino.
Filix ſaxatilis cauliculo tenui fragili PLUKN. T. 180. f. 5. RAJ. *Cat. Angl.* p. 108. *ſyn. III.* p. 125.
Adianthum filicinum aquaticum mollius minimum BARREL. ic. 432. n. 2.
Filicula ſaxatilis regia fumariae pinnulis VAILL. T. IX. f. I. Icon convenit & conjungitur a D. FABREGOV. ſeparat autem ROYENIUS.

Bernae in parietinis non rarum eſt. In M. *Falckenſtein* legi a 1739. C. G. Badae ad Limagum reperit.
Cauliculi in univerſum ſemipedales. Rami laxius diſpoſiti. Pinnae latiuſculae, lobatae, lobis ſerratis, quorum ii ſolum, qui maximi ſunt, ad nervum uſque ſecantur. Facies lobulorum rotundior, & latior, & diviſio minus profunda diverſitatem facit a Polypodio 10. Deinde acervi ſeminales majores ſunt, & in adulta plantas totam partem averſam occupant, ut Acroſtichum videatur.

10. POLYPODIUM pinnis ramorum laxe pinnatis, pinnulis acute dentatis.

Simi-

Similis molli Chloroſtictos C. GESN. *hort.* p. 292. *b.*
An *Filicis genus alterum in montibus foliis tenuiſſime denticulatis* CAESALP. p. 593.
Filix femina tenuifolia THAL. p. 43.
Filix Rhaetica tenuiſſime denticulata I. B. III. p. 740.
Filicula fontana major ſive Adianthum album filicis folio C. B. P. ex fide horti ſicci MURALT. p. 669.
Filix pumila ſaxatilis altera PLUKNET. p. 151. T. 179. f. 5. cui tamen ſegmenta latiora pinxit, & RAJI, ut ex ſpeciminibus certum eſt, quae a DILLENIO habeo.

Nihil frequentius in montanis & ſubalpinis totius Helvetiae, *Gemmio*, *Gotthardo*, ubi I. B. legit, *Creux du Vent* &c.

Cum priori pleraque conſentiunt, differt pinnulis anguſtioribus acute bifidis, & in ſpinulas terminatis, uti in Polypodio 7., integre ad nervum ſectis, tum minoribus acervis ſeminalibus, neque unquam totum folium occupantibus. Habitus etiam totus laxior eſt, durus & fragilis. Anguli ramorum, pinnarum, pinnularum, omnes acuti, qui in priori rectiores ſunt.

11. POLYPODIUM pinnis ramorum pinnatis, pinnulis confertis, oblongis, integerrimis.
Filix arborea TRAGI p. 538. bene.
Dryopteris CORD. *Dioſc. IV.* c. 189. C. GESNER. *hort. Germ.* p. 292.
Pteridion femina CORD. p. 170.
Filix petraea femina IV. TABERN. p. 794.
Filix ramoſa minor pinnulis dentatis C. B. BAS. p. 99. I. R. H. &c.
Filix ramoſa minor I. B. III. p. 741. RAJ. p. 151.
Filix querna T. aut. de Par. p. 269.
Polypodium trifidum, ramis pinnatis, pinnis pinnatifidis LINN. *flor. Lap.* n. 387.
Non eſt *Dryopteris Tragi* PLUKNET. T. 179. f. 4.
II. *Filix pumila ſaxatilis* I. CLUS. *Pann.* p. 705. *hiſt.* p. *CCXII.*
Filix ramoſa ſaxatilis nigris maculis punctata C. B. P. H. OXON. III. p. 585. T. 4. f. 19.

In Helvetia minime rara eſt: Bernae ad muros portae Moratenſis. In valle *Grindelia*, in ſylva M. *Geiten* prope *Waſſerfall* &c.

Eſt Polypodii officinarum quaedam repetitio. Cauliculus nempe in ramos conjugatos abit, ſenſim diminutos. Hi ramos pariter edunt, qui diſtinctas pinnas recipiunt, firmas, parallelis lineis deſcriptas, integras, confertas, longiuſculas. Acervi luteoli, ut in Polypodio. Tota planta pedalis eſt.

12. POLYPODIUM pinnis ramorum pinnatis, pinnulis laxis, obtuſis, obiter ſerratis.
Filix mas mollior C. GESNER. *hort. Germ.* p. 292. *b.*
Filix major mollis ramoſa I. B. III. p. 736.

Exiſtimo a I. GESNERO me accepiſſe; quam nunquam ſponte naſcentem vidi. Altior eſt, & ſimilior Filicis feminae. I. B. enim & C. GESNERUS Tiguri legerunt.

13. POLYPODIUM pinnis ramorum pinnatis pinnulis laxis, acute ſectis, ſpinuloſis.
Filix mas ramoſa pinnulis dentatis PLUKN. T. 181. f. 2. bon. ic. RAJ. *hiſt. I.* p. 150. *ſyn. III.* p. 124.
Filix pinnulis tenuiſſime dentatis WEINMAN. T. 510. f. *a.*
An *Filix tenuiſſime ſecta ex M. Ballon* I. B. III. p. 739. Videtur, cum ſit ter conpoſita.

Hanc pulchram plantam circa *Teufelsbruk* ad rupes inveni a. 1736.

Folium totale ex ampliſſimis. Rami ordinatim decreſcunt, ut in *mare* auctorum. Ad ramos conjugati rami eodem modo. Hi pinnas edunt, quae laxiori diſpoſitione latitudinem potius, quam alatum habitum exprimunt. Omnes autem acutis dentibus profundius inceduntur, & primae quidem fere ad medium, & ex quovis dente ſpinula herbacea eminet. Subſtantia tota firma, viror nitidiſſimus & ſimilis ſequentibus.

ORDO IV.

III. Foliis auriculatis, ſive appendicem ex baſi ſurſum emittentibus.

LONCHITIS TOURN.

I. SEMEL DIVISIS.

14. POLYPODIUM pinnis ad baſin appendiculatis, oris ciliaribus.

Lonchitis altera ſ. aſpera GESN. *hort.* p. 293.
Lonchitis aſpera major MATTH. p. 922. CAMER. *epit.* p. 664. LUGD. H. OXON. III. p. 566.
Lonchitis altera mas TABERN. p. 799.
Lonchitis altera cum foliis denticulatis, ſ. Lonchitis altera Matthioli I. B. III. p. 744.
Lonchitis aſpera C. B. *Baſil.* p. 99. RAJ. I. p. 138. *ſyll. ext.* p. 170. MURALT. p. 681. SCHEUCHZ. *It. I.* p. 42. I. R. H. T. 314.
Lonchitis mas ſeu latifolia aſpera minor BARREL. ic. 1121.
Polypodium fronde pinnata lanceolata foliolis lunulatis ciliato ſerratis declinatis pediculis ſtrigoſis LINN. *Cliff.* p. 475.
β *Lonchitis aſpera minor* MENZEL. *pugill. rar.*
Filix aculeata minor C. B. ex fide horti ſicci. *Prodr.* p. 151.

In lapidoſis montium Helveticorum & ſylvis altioribus vulgaris. Inveni v. g. in M. *Mönchenſtein*, in *Falconario*, in *Suchet*, in ſubalpinis ubique.

Caulis ſquamis fuſcis obducitur. Pinnae pleraeque aeque latae, ſurſum triangularem notabilem appendicem educunt, quae, uti omnis ora, acutas crenulas exigit, unde ſpinulae eminent. Aliquando inferior margo ſimilem adpendicem emittit. Orbiculi Polypodii, per oras ad duodecim paria & ultra. Totus habitus aſper, & durior reliquis filicibus.

ORDO V. PINNIS APPENDICULATIS.

II. RAMIS PINNATIS.

15. POLYPODIUM pinnis ramorum pauciſſimis diſtinctis, & auriculatis, oris ciliaribus.

Filix aculeata Lonchitidi adfinis PLUKNET. p. 151. T. 180. f. 3. optime RAJ. *hiſt. III.* p. 84.
Filix Lonchitidi affinis RAJ. *ſyn. III.* p. 121. ubi quatuor filices recenſentur, quae vel ad duas vel ad unam videntur reduci poſſe. Olim enim C. BAUHINUS ſuam *aculeatam majorem* multis modis ludere deprehendit.

In ſylvis circa fontes ſalſos ſupra *Bexvieux.*

Caulis ſpadiceis ſquamis obducitur: Rami ſenſim decreſcunt ordinatim. Eorum pinnae pauciſſimae auriculatae ſunt, duo fere paria aut quatuor, ubi plurima; pleraque in unum magnum ſegmentum confluunt. Omnium margo acute ciliatus. Facies dura, & ſeminales orbiculi prioris n. 14.

16. POLYPODIUM pinnis ramorum pleriſque diſtinctis, auriculatis, oris ciliaribus.

Filix aſpera C. G. *hort. Germ.* p. 292. *b.*
Filix mas tertia THAL. p. 40.
Filix aculeata major C. B. *Prodr.* p. 151. P. FABREG. IV. p. 232.
Lonchitis aculeata major I. R. H.
Filix Lonchitidi affinis I. B. III. p. 739. Omnino.
Filix mas pinnulis latis auriculatis ſpinoſis H. OXON. III. p. 580. T. 3. f. 15. opt. ic. RAJ. *ſyn. III.* p. 121. non autem PLUKNETI T. 179. f. 6,
Filix mas aculeata noſtras alis expanſis muſcoſa lanugine tectis PLUKNET. p. 151. T. 180. f. 1. Omnino videtur, etſi diſtinguat RAJUS *ſyn. III.* p. 121.

Circa *Interlachen* copioſiſſime in ſylvis collis *der Rugen.* In M. *Waſſerfall* C. B.

Vix exiſtimo ſatis vere diſtinctum eſſe a n. 15. Pinnae equidem plurimae diſtinctae ſunt, ad paria decem, eaeque auriculatae, Sed facies & fuſcae ſquamae, & ciliaris ora, ita conſentiunt, ut facile patiar, ſi pro varietate habeatur.

E Q U I S E T U M.

TOURNEF. T. 307. LINN. n. 777. &c.

In hoc plantarum genere, cui hic locus viſus eſt opportunior, capſulae ſpermaticae in ſpicam congeruntur, quae caulem terminat. Pediculi florigeri ex ſcapo ad angulum rectum exſtant, & intumeſcunt in ſcuta ſex fere laterum, TOURN. l. c. C. Ab iis verſus caulem convergunt fere octa capſulae, (TOURN. D.) polline virente plenae, quem excutiunt maturae. Idem charta exceptus tripudiat elegantiſſime, & ad lentem vitream conſtat corpuſculis globoſis, quae duo, tria, ad quinque cruſcula educunt. Haec crura incurvata, & bifida, denuo, quaſi laqueo facto, coeunt, & alternis ſaltibus ſe agitant.

Haec

Haec ipſa elaſtica natura, quae in antheris plantarum admodum multarum obſervatur, demonſtrat maſculas has Equiſeti particulas eſſe; ſemina vero feminina deſiderantur: neque enim PRESTONIANIS illis granis, apud RAJUM *Method. plant.* p. 20. fidem adhibeo. Vide DILLENIUM E. N. C. *Cent.* V. *app.* p. 58. & 84. Addendus eſt autem omnino character naturalis ab habitu, quod nempe folia, cauleſque in univerſum ejusdem naturae ſint, frequentibus facta internodiis, quorum origines vaginae quaedam varie diſſectae, tanquam calyces, excipiunt.

1. EQUISETUM caule ſimpliciſſimo, vaginis profunde ſectis.
Hippuris nuda, Equiſetum nudum TABERN. p. 251. bon. ic.
Equiſetum nudum minus variegatum Baſileenſe C. B. *Theatr.* p. 230. *Prodr.* p. 24. *Baſ.* p. 16. I. B. III. p. 930. RAJ. p. 130.* BOBART. I. R. H.

In arenoſis ad Rheni ripam, dictis *die Baar* C. B. In arenoſis ad Arolam copioſiſſime, retro ſylvam *das Dalhölzlein* prope Bernam, primo vere.
Omnium Equiſetorum humillimum eſt. Caules graciles, neque ramoſi, neque folioſi, ſulcati: firmuli, dodrantales. Vaginae nigrae, ora denticulorum albiſſima, inde habitus variegatus, ſub ſpicis floralibus ſimiles, ſed multo, ut par eſt, majores.

2. EQUISETUM caule ſimpliciſſimo, aſpero, vaginis non laciniatis.
Hippuris TRAG. p. 892. qui tamen in ſumma planta folia aliquot depingit.
Icon A CAMER. *epit.* p. 770. omnino huc pertinet.
Equiſetum nudum RAJ. *hiſt. I.* p. 129. *ſynopſ. III.* p. 131.
Equiſetum foliis nudum non ramoſum ſive junceum C. B. ex *Trago* RUPP. p. 282. ZANICHELL. p. 93. ic. 57.

Diverſiſſimum eſt a reliquis. Caules cubitales & ultra, absque foliis aut ramis. Vaginae longe minimae, absque denticulis, breviſſimis apicibus nigris notatae. Caulis ſulcatus in eminentibus jugis dentes habet ad lentem vitream facile conſpicuos, pene uti Cyperoidea gramina, ut inſtar linae metalla poliat.

3. EQUISETUM multiflorum caule tetragono, verticillis rarioribus.
An *Equiſetum paluſtre* LOBEL. ic. p. 795? quod julum in ſummo caule habet RAJ. I. p. 129.
Hippuris arvenſis ſive ſegetalis major TABERN. p. 252.
Equiſetum paluſtre brevioribus ſetis C. B. *Theatr.* p. 241. *Baſ.* p. 15. I. R. H. ZANICH. p. 63. ic. 181. n. 2.
β Varietas gravida.
Equiſetum paluſtre minus polyſtachyon C. B. *Prodr.* p. 24. *Theatr.* p. 245. *Baſ.* p. 15. HIST. OXON. III. p. 621. RAJ. p. 129.* DILL. apud RAJ. *ſyn. III.* p. 131. T. V. f. 3.
γ Varietas vetuſtior, quando folia adulta, & dura ſunt.
Equiſetum III. MATTH. p. 1028.
Equiſetum foliis nudum ramoſum C. B. *Theatr.* p. 249. 250. & fere omnium Auctorum.
An & *Equiſetum* IIII. MATTH. quod ſolent ad Ephedram referre? non repugnat.

Vulgatiſſimum eſt locis aquoſis.
Caules pedales & ultra, leniter aſperi, quatuor, aut quinque profundiſſimis ſulcis inſcripti, ut & rami, & ramuli, quadrati adpareant. Vaginae paucis, fuſcis, acutis dentibus conſtant, quinque ad octo. Foliorum verticilli quinque, & ſex, & novem denique foliis fiunt. Summi caules, & aliquando ſinguli ramuli, gerunt ſpicam floralem fuſcam. Folia longiſſima, ut duodecim internodia numeraverim.

4. EQUISETUM ſulcis in caule plurimis, verticillis denſiſſimis.
α Varietas α nuda ſive junior, florifera.
Equiſeti I. *aſparagus* LUGDUN. p. 1069.
Equiſetum foliis tractu aetatis nudum LOESEL. p. 66.
Equiſetum nudum levius, noſtras RAJ. *ſyn. III.* p. 131. & ic. T. V. f. 2.
β Varietas folioſa, cui longe nudus apex effertur.
Equiſetum II. MATTHIOLI p. 1027. CAMER. *epit.* p. 771?
An *Equiſetum paluſtre majus* TABERN. p. 252. I. R. H.
Equiſetum pratenſe longiſſimis ſetis C. B. *Theatr.* p. 145. I. R. H. &c.
Et *Equiſetum paluſtre tenuiſſimis & longiſſimis ſetis* C. B. & I. R. H.

Michel-

Michelfeldae in paluſtribus, *Bernae*, *Gottingae*, & alibi, vulgare.

A priori manifeſte differt. Caules menſe Majo profert nudos, cubitales, tuncque eſt varietas α, atque caulem habet leviſſimum. Paulatim folia producit, duodecim, quindecim, octodecim, & ultra. Caules ſulcati, non aſperi, latiſſimi. In vaginis ad 20. dentes numero. Summus caulis ſpadiceam ſpicam profert. Folia longiſſima, mollia, per aetatem & ſiccitatem ſulcantur.

5. EQUISETUM verticillis ad folia numeroſis.

An *Hippuris minor altera* TRAGI p. 693. quam vocat elegantiſſimam.
Equiſetum ſylvaticum TABERN. p. 253. bon. ic. RAJ. p. 128. &c.
Equiſetum ſylvaticum tenuiſſimis ſetis C. B. *Theatr.* p. 245. I. R. H. SCHEUCHZ. *It. IV.* p. 511. &c.
Equiſetum ſ. Hippuris tenuiſſima non aſpera I. B. III. p. 730. HIST. OXON. III. p. 621.
Equiſetum omnium minus tenuifolium LOBEL. ill. p. 149.
Equiſetum ſetis ramoſis internodio multoties longioribus ROYEN. p. 496.

In ſylvis ſubalpinis, Juraeque, ubique fere frequens eſt.

Culmus cubitalis & ultra. Vaginae ſiccae, latae, laxae, flavae, ſurſum latiores, inaequabiliter fiſſae potius, quam denticulatae. Summus caulis ſpicam petiolatam, longam, variegatam praefert. Folia tenuisſima numeroſa ex uno ortu, ultra duodecim, gracilia, fere quadrangula. Ad unum folium octo vel decem verticilli quinque fere foliorum circumponuntur.

6. EQUISETUM caule non ſulcato, latisſimo, verticillis denſisſimis.

Equiſetum I. MATTH. p. 1026. CAMER. *epit.* p. 770. B.
Hippuris major ſ. Equiſetum majus DODON. p. 73.
Hippuris Caucon Plinii Anguillarae LOBEL. ic. p. 793.
Hippuris Dioſcoridis, Cauda Equina TABERN. p. 251.
Equiſetum paluſtre longioribus ſetis C. B. *Theatr.* p. 241. *Baſ.* p. 15. P. I. R. H. & plerorumque ſcriptorum.
Equiſetum majus aquaticum I. B. III. p. 728. (qui varias ſpecies in unam congerit) H. OX. III. p. 621.
Equiſetum majus RAJ. p. 128. *aquaticum T. aut. de Par.* p. 267. ubi non bene ſequitur I. B.
Cauda equina BLAKWALL. T. 217.

In aquoſis & ſtagnis frequens.

Statura caulis & craſſities omnes alias ſpecies ſuperat. Illa bicubitalis, iſta aliquando uncialis eſt. Caulis ſucculentus, cavus, fiſtulis circa cavitatem in circulum poſitis valde evidentibus, absque ſulcis, dum recens eſt mollis. Vaginae ſubtiliter ſulcatae, in dentes numeroſisſimos diviſae. Folia numeroſisſima, plusquam vigena, profunde ſulcata, frequenter articulata. Caulis floriger videtur a folioſo remotus.

7. EQUISETUM caulibus floriferis a folioſis diverſis.

Hippuris minor TRAG. p. 694. in deſcriptione *minima.*
Hippuris minor cum flore DODON. p. 73.
Minor fontalis Hippuris LOBEL. *Adverſ.* p. 355.
Hippuris minor, Hippuris fontalis, Equiſetum alterum Matth. EJUSD. ic. p. 794.
Hippuris arvenſis ſ. ſegetatis major TABERN. p. 252.
Equiſetum minus terreſtre I. B. III. p. 730. ſed conjungit pratenſe longiſſimis ſetis, & foliis nudum ramoſum.
Equiſetum arvenſe longioribus ſetis C. B. *Theatr.* p. 247. *Baſ.* p. 16. HIST. OXON. III. p. 621. PARKINS. RAJ. p. 128. I. R. H.
Scapus caudae equinae BLAKWALL. T. 217.

Multa cum 6. habet communia. Primo vere ſetae prorumpunt non ſulcatae, latae, vaginis omnium amplisſimis, & laxisſimis diſtinctae, quae ſpicam floralem craſſam absque foliis proferunt, in qua inprimis tripudium obſervatur. Folia, monente RAIO, nam fateor, aliam mihi conjecturam eſſe, duodecim, & ultra. Ego vero omnibus collatis, ſuſpicor eſſe julos Equiſeti 6. & porro rem confirmabo. Confer iconem MATTHIOLI.

Equiſetis utuntur nonnulli ſcopo diuretico. Alii adſtringente, vulnerario, ad haemorrhagias, dyſenterias &c. Nocere tamen ex obſervatione propria monet HOYERUS E. N. C. *Cent.* I. *Obſ.* 56. Imo vero ſunt, qui ipſi pecori veneno eſſe ajant, & totos greges abortire, qui in pratis paſti fuiſſent, ubi abundaret Equiſetum EPH. NAT. CUR. *Vol.* I. *Obſ.* 230. BRESLAV. 1718. p. 1621. Sed negant alii (l. c. apud BRESLAV.) & forte conciliari poſſunt contrariae ſententiae,

tiae: Rhenanum enim illud & aſperum Equiſetum non absque noxa ventriculi devorari probabile eſt, cum alia mitiora ſint, & limae fabricam non habeant, uti maximum paluſtre. BOERHAAVIUS unice dentibus nocere ait, hinc ab equis innoxie vorari. A Rangiferis amari LINNAEUS.

Poſt *Equiſetum Chara* poni poſſet, ſed naturalem illam claſſem, quae a Chara incipit, non viſum eſt turbare.

II. PLANTAE SEMINE ET STAMINIBUS CONSPICUIS DONATAE.

I. APETALAE.

ORDO I.

1. CONIFERAE.

Haec claſſis naturalis, flores mares a feminis partim in eadem planta, ſeparatos, partim in diverſis plantis diviſos gerit. Omnium flores mares grandibus antheris fiunt, quae confuſae baſibus circa axin in craſſum corpus congeruntur. Feminae non ejusdem naturae ſunt, in veris tamen coniferis fructus habent in parte domeſtica ſquamarum ſitos, quae circa axin in conos diſponuntur. Deinde habitus coniferarum, & indoles reſinoſa, & ſempervirentia perangusta folia, & unica cotyledon, claſſem naturalem faciunt. Ephedra inter Equiſeta & Coniferas media eſt.

EPHEDRA T. T. 447.

Equiſeti habitum exprimit, quod pariter folia habeat caulis ſimillima, & pyxidata, ſive vaginis per intervalla, & diaphragmatibus diſtincta. Folia vero pauciora, & conjugata ſunt potius, quam verticillata. Character diverſiſſimus eſt. Vide Cl. & accuratiſſimum LINNAEUM n. 766. & BOERHAAVE II. p. 107.

1. EPHEDRA petiolis oppoſitis, amentis geminis LINN. *Cliff.* p. 465. ROY. p. 87.
   Tragum ex Valleſia miſſum C. GESN. *epiſt.* ad I. B. p. 99.
   Holoſteum, quod idem Tragum verum ib. p. 98.
   Polygonum IIII. *Plinii minus* CLUS. *hiſpan.* p. 189. *hiſtor. rar.* p. 92. ic. *pl. maris.*
   Uva marina Monſpelienſium LOBEL. ic. p. 796. ſexus uterque.
   Tragum uva marina circa Monſpelium CAM. ic. poſt *hort.* n. XLVI. egregie, cum charactere GESNERIANO.
   Polygonum marinum II. TABERN. p. 836.
   Tragus ſ. ſcorpio maritimus LUGD. p. 1387. 1388.
   Oſſeocollum Hieroclis & Abſyrti IBID. p. 1205.
   Tragus ſ. uva marina minor I. B. I. P. 2. p. 406.
   Polygonum bacciferum maritimum minus C. B. *Theatr.* p. 235. 236. P.
   Uva marina minor RAI. p. 1639.
   Polygonum fruticans botryoides Narbonenſe minus II. *Cluſ.* BARREL. ic. 731. n. 2.
   Ephedra maritima minor I. R. H. TILL. &c.

Olim in Valeſia naſci C. GESNERUS reliquit, a COLLINO edoctus. In eodem loco, & arcis quidem *Tourbillon* area, copioſiſſime reperi a. 1733. uti prius in mediterraneis Hiſpaniae, circa *Salmanticam*, CLUSIUS.

Caules & folia juncea, teretia: Vaginae in paucas lacinias ſectae. In femina, qualem decerpſi in Valeſia, ſummi rami terminantur conulis, factis ex calyce multifolio, cujus folia bifida ſibi alternatim inſinuantur, eo majoribus, quo interiora mediaque conprehendunt duo ſemina, hinc gibba, inde plana, planis obverſa ſuperficiebus. Per maturitatem ſquamae pulpoſae fiunt, & baccae, ſed inpropriam, faciem exprimunt. Marem, cum ſexum in diſtinctis plantis gerat, non vidi, cui flores in clavas muſcoſas conglobantur, fere uti Salicorniae. Statura cubitalis eſt.

Fateor meam plantam *majoris* ROYENIO miſſae, quam minoris ſimiliorem fuiſſe. Sed CLUSIUS *minorem* in mediterraneis reperit, & utriusque diſcrimen obſcurisſimum eſt.

TAXUS T. T. 362. LINN. n. 765.

Calyx in univerſum ad Ephedram, flos mas ad Equiſetum accedit. Nempe in mare, ad initia novarum frondium, prodeunt congeſti pediculi: Horum quilibet quatuor, ad ſeptem uſque, ſquamas pro calyce profert, quarum exteriores durae, interiores tenerae ſunt, & quaſi argenteae. Intra ſquamas ſtylus exit, qui terminatur fungoſo capitulo. Ex eo undique petioli floriferi educuntur, quorum quilibet ſcutum hexagonum aut octogonum gerit obſcure ſulcatum, quod interius polline ſpermatico repletur. Hos apices TOURNEFORTIUS, non bene, floſculis rotatis quinquefidis ſimillimos pingit. In alia planta femina ſimilis gemma ſquamoſa. Placenta per aetatem ſucculenta, baccae ſimilis, excavata, ſemen continet unicum, quod ex media placenta eminet.

1. TAXUS

Taxus fere omnium Auctorum RUELL. I. C. 136. TRAG. p. 1070. CORD. *Dioſc. I.* c. 87. GESNER. *coll.* p. 110. *hort.* p. 283. *b.* DODON. p. 859. CAESALP p. 134. MATTH. p. 1099. cum baccis CAMER. *epit.* p. 840. I. B. I. P. II. p. 241. C. B. MURALT. p. 736. RAJ. p. 1416. I. R. H. LINN. *Cliff.* p. 464. ROYEN. p. 87.

Taxus, *Milos Theophraſti* LOBEL. ic. II. p. 232.

l'If. SPECT. *de la Nat.* II. p. 92.

Varietates habet BOERHAAVIUS II. p. 208.

In montoſis, & obſcuris ſylvis non rara arbor eſt, v. g. in M. *Belpberg*, in praecipitiis circa fl. *Orbam* ſupra municipium hujus nominis &c.

Notiſſima arbor foliis abiegnis, pinnatis, & habitu ſempervirente ſatis ſe diſtinguit.

Vetus fama eſt, venenatam eſſe, & experimenta, in brutis animalibus capta, adfert I. B. Negat tamen LOBELIUS, & in Anglia baccas edules eſſe cum RAIO adfirmat. Fatui quidem ſunt, & amari.

JUNIPERUS T. T. 364. LINN. n. 764.

Et haec arbor in diverſis plantis fructus gerit & florem, quod CORDUS olim vidit, & confirmavit poſt alios CAMERARIUS *epiſt. de ſex. plant.* p. 22. Coni florales mares breves, fere ſeſſiles, fiunt ſquamis ad axin connatis, quae, qua parte axin reſpiciunt, maximos tres apices pulveriferos gerunt. In femina baccae undique naſcuntur ad ramos caulemque ſeſſiles, quarum calyx exterior trifidus eſt. Ipſa bacca triſperma, trigonia, tres tubas emittit, & coronatur alio calyce trifolio.

1. JUNIPERUS foliis ſeſſilibus patentibus ROYEN. p. 89.

α Var. humilior dumoſa.

Juniperus minor RUELL. I. C. 90. qui ſexus diſtinctionem non praetervidit. FUCHS. p. 78. CORD. *Dioſc. I.* c. 104. DODON. p. 851. LUGD.

Juniperus DORST. p. 159. *b.* GESNER. *coll.* p. 83. *b.* MATTH. p. 121. bene. CAMER. *epit.* p. 53. TABERN. p. 948. BLAKWALL. T. 184.

Juniperus vulgaris TRAG. p. 1073.

Juniperus humilis baccis majoribus C. GESN. *hort.* p. 263.

Juniperus montana CAESALP. L. 9. c. 58. cum ſexus obſervatione.

Juniperus baccifera TABERN. p. 948

Juniperus vulgaris baccis parvis purpureis I. B. I. P. 2. p. 293. RAJ. p. 1411.

Juniperus vulgaris fruticoſa C. B. P. *Baſ.* p. 113. *T. aut. de Par.* p. 206. I. R. H. &c.

β Varietas arborea, in Helvetia ſatis frequens, cujus ex ordine plantatae ſeriem in praedio *Holligen* videre eſt, triſtiſſimae, quae ſuaviſſima fuerat, memoriae.

Juniperus arboreſcens baccis minoribus C. GESN. *hort. Germ.* p. 263.

Juniperus vulgaris celſior arboreſcens CLUS. p. 38.

Juniperus vulgaris arbor C. B. LOESEL. *flor. Pruſſ.* p. 132. I. R. H. &c.

γ Pro diſtincta planta traditur *Mas* varietatis α.

Juniperus ſterilis MERRET. p. 67.

Juni-

Juniperus minima paluſtris ſterilis BROMEL. p. 51.

δ Et *mas* varietatis β.

Juniperus major, arboreſcens, ſ. vulgaris, ſterilis, & mas HOFMAN. *flor. Altd.*

Juniperus vulgaris arboreſcens ſterilis ſive amentacea PONTEDER. *Anthol.* p. 223.

ε Denique habitu humiliori, foliis utcunque latioribus, & bacca paulo longiori, quam LINNAEUS ad priorem refert, neque diſtinctionis notas evidentes invenio.

Juniperus minima GESN. *hort. Germ.* p. 265.

Juniperus alpinus CLUS. *Pannon.* p. 26.

Juniperus alpina CLUS. *hiſt.* p. 38. I. B. I. P. II. p. 301. SCHEUCHZ. *It. V.* p. 425. RAJ. 143. &c.

Juniperus alpina fruticans SCHWENKFELD. p. 114.

Juniperus minor montana folio latiore fructuque longiore C. B. P. I. R. H. PONTED. *Anthol.* p. 222.

Juniperus alpina humilis ſabinae odore PETIV. n. 777.

ϛ Hujus *mas* eſt

Juniperus montana latiore folio ſterilis PONTED. *l. c.* p. 223.

Varietas fruticoſa ubique in aſperis vulgaris eſt, arborea in hortis & ſylvis. Alpina, quantum novi, in alpibus ſolis, ſed humilioribus pariter, atque ſummis. Ipſe legi in *Gotthardo, Grimſula, Neunenen,* SCHEUCHZER in *Jugo* & alibi.

Folia in utraque ſingularia, ſed verticillis alternis, & inperfectis, ternato ordine, ramos circumdant, acumine ſatis valido, oris contractis, ut pars inferna glauca, cava ſit. Baccae altero demum anno coeruleae fiunt.

Tota planta reſinoſo, non ingrato, aromate plena eſt. Gummi ſtillat, quod in Helvetia non colligitur. Lignum non focum ſolum elegantiorem alit, ſed decocta ingreditur, quae vocant lignorum, aut ſolum adhibetur, quoties humores acres diluendi, temperandi, obſtructiones aperiendae, & ſimul ſolidae partes firmandae ſunt, in Scorbuticis, Venereis &c. & ſudorem movet nihilo ſecius quam exotica. Baccae inprimis totae medicinales ſunt: balſamo plenae, modice diureticae, & absque noxia vehementia, quam in Terebinthina aliqui aegri non admittunt: Commode in Rob rediguntur, & diuturno uſu ad calculi initia amolienda proſunt, quod olim C. PISO vidit. Ventriculo debiliori eaedem conducunt. Summitates tenerae alvum ducunt WELSCH *mictom.* p. 29. Ex baccis cum hordeo fermentatis proprium liquorem deſtillant non incelebrem, inventum J. BAPTISTAE Henrici IV. filii E. N. C. *Cent.* IV. *Obſ.* 199. vinum autem ex iisdem in Gallia faciunt non rariſſime CHOMEL. *pl. uſuel. ſupp.* p. 93. Reſina vulneraria eſt & adſtringit. Oleum penetrantiſſimum ex baccis deſtillatur, quod in urinam odorem transmittit.

A B I E S.

T. T. 353. 354. LINN. 732. & omnium Auctorum.

Folia ſingularia producit ut Juniperus, conosque mares in ſummis ramis. Eos ſquamae faciunt, quae ex communi axi undique exſtant, & ſub proprio ſcuto duos loculos gerunt, pleniſſimos polline ſeminali. Feminini coni longi, ſquamis fiunt ſubrotundis, planis, quae imbricatim, & arcte, in quincuncem circa axin medium congeruntur. In ima parte ſquamae, quae axin reſpicit, duae depreſſiones ſunt, leviores ſuperius, inferne profundae, in quarum qualibet ſemen eſt ex triquetro ovale, comprehenſum ſemicanali, qui in ovalem alam educitur.

1. ABIES foliis apice acuminatis LINN. *flor. Lap.* n. 347.

Abies rubra TRAG. p. 1117. omnino.

Picea MATTHIOLI p. 97. bon. ic. CAMER. *Epit.* p. 47. icon Geſneriana cum charactere, GESN. *hort.* p. 271. CLUS. *Pann.* p. 19. *hiſt.* p. 33. DOD. p. 863. eamdem vero iconem LOBELIUS dat pro Abjete LOB. ic. II. p. 231. TAB. p. 940. AICHSTETT. *Vern. frut.* T. 4. f. 1. AXT. *de conif.* c. 11. BLAKWALL. T. 198. bon. ic.

Abies mas CAESALPIN. p. 133. RAJ. II. p. 1396.

Picea latinorum ſive ελατη αρρην I. B. I. P. II. p. 238. cum erudita cenſura Auctorum.

Picea major prima ſive abies rubra C. B.

Picea oxyphyllos Polonica Corvini BARREL. ic. 730.

Abies tenujori folio fructu deorſum inflexo I. R. H. cum icone rami T. 354. GARIDEL. ic. I.

Icones WEINMANN. T. I. *b.* T. II. *c.* T. III. *a.*

Abies foliis ſolitariis apice acuminatis LINN. *Cliff.* p. 479. ROYEN. p. 88.

Sapin SPECT. *de la Nat. II.* p. 92.

In Helvetia pene tota ſylvae paulo altiores, & indigenae hac fere arbore conſtant. Humiliora loca fugit, & calidiora.

Alta arbor eſt, quae 125. pedum malos dederit, caeſa in ſylva *Bonwald* Argoviae. Folia ſunt tetragoniae longae pyramides, in acutum mucronem extenuatae. Coni penduli, quadruplo, quam Abjeti longiores AXT. Cortex ruber, unde nomen. Materia notiſſima, alba, filoſa, levis, lucide deflagrat. Reſinam praebet, tum craſſiorem, ſolidam, ex decorticata arbore manantem, quae coquitur in *picem Burgundicam*, (AXT. c. 12. 13.) tum fluidam, Terebinthinae nomine, quae miſta cum larigna venditur: & ex Abiete quidem, ſi vera lacruma fuerit, ſponte ſtillans, larigna dicitur praeſtare AXT. p. 76. Ex faecibus a coctione picis reſiduis, accenſis, ad parietes camerae clauſae adhaeret & generatur in ſacco lineo fuligo ID. c. 4. Tota arbor balſamo naturali turget, ſed uſus medicus vix ullus eſt. Summitatum decoctum in ulceribus renum commendatur: & ad Scorbutum laudatur a SIMONE PAULI, ſed longe ſuperat Pinaſter. Cortex coriariis utilis eſt. Terebinthina vero, pulcherrimum inter balſama Chirurgorum, detergente vi, & putredini adverſa, omnes conpoſitorum farragines ſuperat. Eadem intus ſumta ad ſcrupuli pondus penetrabili vi renum obſtructiones expedit, gonorrhoeas vetuſtiores conſolidat; Oleum deſtillatum ad Paralyſes expertus laudat CHESNEAU. Spiritum Terebinthinae ex conis deſtillatum commendat LUDOVICI E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* II. *Obſ.* 200.

β. ABIES . . . . .

Picea pumila CLUS. *Pannon.* p. 21. *Hiſt.* p. 34. I. B. I. P. II. p. 241. PARKINSON. RAJ. ex CLUSIO.
Picea minor C. B. P.
Abies minor longioribus ſetis, ramulorum ex omni parte prorumpentibus pinaſtrum referens PLUKN. p. *I.* T. I. f. I. cum mala icone: non enim differt, ſi RAJO credis p. 1916.

D. HUBER ex monte *Maloja* Rhaetiae.

In ſpecimine nullam veram diverſitatem invenio, niſi forte folia ſolidiora, minus arguta, craſſiora, exceperis: quae tamen diverſitas ad locum natalem referri poteſt.

2. ABIES foliorum apice bifido.

Abies candida TRAG. p. 1117.
Abies C. GESN. *hort.* p. 243. *b.* LONICER. p. XCVIII. *b.* MATTHIOL. p. 107. CAESALP. p. 133. CAMER. *Epit.* p. 48. 49. bona icon cum charactere, CLUS. *hiſt.* p. 34. cum julis maſculis DOD. p. 865. LOB. ic. II. p. 231. cum icone Piceae DOD. TABERN. p. 939. non bene LUGD. PARK. RAJ. p. 1394. AXT. *de arbor. conif.* c. I. (bon. deſc.)
Abies femina ſive ελατη θηλεια I. B. I. P. II. p. 231.
Abies alba ſive femina C. B. *Baſ.* p. 113.
Abies mas BLAKWALL. p. 203. folia non bene exprimit.
Abies foliis ſolitariis apice emarginatis LINN. *hort. Cliff.* p. 449.
II. *Abies altera* DODON. p. 867.
Abies Taxi folio fructu ſurſum ſpectante ſ. mas I. R. H. TILL. GAR. BOERHAAVE FABREGOV. II. p. 2. qui idem omnino ex variis auctoribus nomen ter repetit.

In Helvetia cum priori, & in Germaniae ſylvis altioribus.

Cortex albus, unde nomen *Weistannen*, fere Fagi ſimilis, & levior. Reſina odoratior. Folia, etſi revera multorum utrinque ordinum ſint, pinnata videntur. Eadem plana ſunt, apice retuſo, bifido, parte inferna diſtincta tribus lineis viridibus, & duabus depreſſionibus albis. Coni breviores, eriguntur.

Hujus abietis nuclei edules eſſe dicuntur, & infuſum ſummitatum commendatur ſcorbuticis *Bresl. Samml.* 1723. M. Jul.

L A R I X.

T. T. 357. & auctorum.

TOURNEFORTIUS & alii characterem faciunt, quod ex una theca folia plurima conferta erumpant. Addi poſſet coni rotunda brevitas, qui Abjeti cylindricus

&

& longus eſt, & inſigne tuber ex quo folia prodeunt. LINNAEUS refert ad Abietem. Sed, nondum ſatis examinato flore maſculo, nihil mutare malui.

1. LARIX folio deciduo.

Larix fere omnium auctorum RUELL. I. C. XCI. CORD. *hiſt. III.* c. 23. GESN. *hort.* p. 264. MATTHIOL. p. 105. bene CAMER. *Epit.* p. 46. (icon optima rami) CLUS. *Pann.* p. 21. *hiſt.* p. 34. DODON. p. 868. LOB. *Adverſ.* p. 449. alia ic. II. p. 230. CAESALP. p. 132. TABERN. p. 940. C. B. PARK. RAJ. II. p. 1405. BLAKW. T. 477.
Larix folio deciduo conifera I. B. I. P. II. p. 265. I. R. H. &c.
Pinus ſylveſtris minor laricis ſtrobilo BARREL. ic. 500.
Abies foliis faſciculatis obtuſis CLIFF. p. 450.

In *Helvetia* alpina, ubi abietes ob altitudinem loci non creſcunt, ſylvas facit. Circa *Agaunum* in planitie vidi, ſed rarius.

Arbor recta, ſed multo humilior Abjete. Folia mollia, tactui cedunt, ex propriis nodis penicillatim orta: cortex levis. Coni rotundi, pendiculi. Odor totius plantae aromaticus.

Ex hac planta circa Brigantionem, & in alpibus Italicis, terebinthina optima paratur, cujus vires notiſſimae ſunt. In vulneribus, quoties movenda ſuppuratio, arcenda gangraena, omni alio medicamento praeſtantior eſt. Urinas ita movet, ut odore in breviſſimo tempore eas impraegnet, ſed valide pellit, ſuſpecta calculoſis, aut quibus veſica inflammata eſt. In gonorrhoea vetere, utriusque generis, ſaepe prodeſt. Eadem vertigines facit, & ſtomacho nocet, flatusque viſciditate generat, maxime ex continuo uſu. Mannam Brigantini colligunt, in Helvetia negligunt, aut nullam inveniunt, licet Mannam inter proventus Helvetiae numeret CONSTANT. *de medic. Helvet.* p. 13. Gallos vero Brigantinam in officinas recepiſſe ait STROBELBERGER *deſcr. Gall.* p. 255. quod vix videtur verum eſſe, duplo enim debilior eſt Calabrina (SAURIN. apud CHOMEL *pl. uſuel. ſupp.* p. 19. Materies, quam olim I. CAESAR, nuper KUSTERUS negavit ardere, egregie flammam alit, cum reſina turgeat. In Siberia STRAHLENBERG, in Helvetia SIMLERUS teſtis eſt.

PINUS.

T. T. 355. 356. LINN. 731. & omnium Auctorum.

Cum *Larice* convenit nodis foliorum, quae bina ſemper aut paulo plura, emittit. Differt, & ab Abiete, conis maſculis in ſummis ramis confertis, (T. T. 355. A. A.) Sub quolibet ſquamae ſunt aliquot, quatuor facit LINNAEUS. Ex communi axi ſquamae biloculares, duabus antheris fartae, (TOURN. D. D.) Feminini coni pendent ſub maſculis, conici; fiuntque ſquamis, quarum apex quadrangulus (TOURN. G. T. 356. H.) eſt, non, ut Abietis, ſemicircularis. Intus, in duobus loculis, (TOURN. 356. H. I. R. S.) totidem continet nuculas T. 356. M. N. O. monoſpermas. Maturi coni ſquamae late dehiſcunt. TOURN. l. c. Q. Immaturum ovarium habet MALPIGHIUS f. 229.

1. PINUS foliis geminis, cono pendulo, nucleis ſtrigoſis.

Pinus ſylveſtris RUELL. I. C. 112. C. B. *Baſ.* p. 113. P. RAJ. p. 1399. &c.
Pinaſter C. GESN. *hort.* p. 272. *b.*
Pinus ſylveſtris ſ. pinaſter DOD. p. 860. obſcure.
Pinaſter LOB. ic. II. p. 226. Eadem.
Taeda CORDI *Dioſc. I.* p. 87. *ſylv.* p. 223. TABERN. p. 942.
Pinus ſylveſtris montana MATTH. p. 98. CAM. *Epit.* p. 40. bon. ic. folii & coni TABERN. p. 938.
Pinaſter Auſtriacus I. CLUS. *Pann.* p. 16. *Hiſt.* p. 31. cum in taedam dicat degenerare; &
Pinaſter II. *Auſtriacus* CLUS. *l. c.* cum icone *Pann.* p. 17.
Picea CAESALP. p. 130. ob eamdem rationem.
Pinus ſterilis LUGD. p. 46.
Pinus ſylveſtris Genevenſis & taeda I. B. I. P. II. p. 252. cum optima hiſtoria I. R. H.
Et *Pinaſter Auſtriacus albus & niger* I. B. I. P. II. p. 255. ex CLUS.
Pinus ſylveſtris minor cono parvo, Polonica Corvini BARREL. ic. 279.
Pinus ſylv. vulgaris ſ. pinaſter AXT. c. 3.
Icones WEINMANN. T. 2. *b.* T. 3. *b.*
Pinus foliis geminis, primordialibus ſolitariis, glabris H. CLIFF. p. 450. ROY. p. 89.

In Helvetia ubique vulgaris arbor eſt (& juxta Rhenum ad Gieſſam usque) & in ſylvulas, ſed minores, congregatur.

Arbor neque recta, neque procera, cortice multangulo potius quam ſquamoſo. Foliorum vagina prima fuſca, altera quaſi ex papyro, cinerea. Ipſa folia bina, carinata, hinc convexa, inde rotunde cava, glauca, multo latiora, quam in ſativa. Coni ad imam congeriem racemorum floriferorum penduli, lati, breves, conici. Nuces non edules ſunt.

Aromatico reſinoſo odore eſt, pinguiſſima, hinc in taedam degenerat, effuſo extra vaſa adipe. Oleum conorum deſtillatum, aurei coloris, valde penetrabile, ad arthritidem commendat HAGENDORN. EPH. NAT. CUR. *Dec.* II. *Ann.* III. *Obſ.* 32. Terebinthinam ſtillat, uti Abies, ſed in uſum minus receptam.

β *Pinaſter tenuifolius julo purpuraſcente* C. B. *Baſil.* p. 113.
Pinaſter Auſtriacus III. CLUS. *hiſt.* p. 32.
Pinaſter foliis tenuiſſimis, longiſſimis THAL. p. 90.
Pinaſter Auſtriacus tenuifolius I. B. I. P. II. p. 255. RAJ. p. 1400.
Pinus humilis julo purpuraſcente I. R. H. BOERH. &c.

Baſileae ſollicite quaeſitus, cum julis purpureis pendulis, & foliis pro longitudine ſtrictioribus, magis glaucis, cortice demum magis ſcabro, & ſquamoſo repertus eſt ad Birſam, inter *Muttenz* & *Munchenſtein*, & ejusdem generis Pinos circa *Francofurtum* & *Gieſſam* vidi. Sed fateor, non ſufficit diverſitas, ut aliam ſpeciem faciam.

*2. PINUS foliis geminis, cono erecto, nucleis ſtrigoſis nudisque.
Pinaſter pumilio CLUS. *Pann.* p. 15.
Pinaſter IIII. *Auſtriacus* CLUS. *hiſt.* p. 32.
An *Pinaſter alpinus repens* SCHWENKFELD. p. 159.
Pinaſter III. *omnium minimus* LUGD. p. 10.
Pinus conis erectis SCHEUCHZ. *It. VI.* p. 460. I. R. H. TILL.
An *Frutex Coſzodrewina* BRUKMANN. in *diſſ. prop.* Videtur?

SCHEUCHZER in deſcenſu *M. Bernardini* ad pagum cognominem; in deſcenſu *M. Furculae* verſus *Clavennam.* HUBER. prope *Sils* ad ripum Oeni.

CLUSIUS diſtinguit altitudine minori, fere ſex pedum, cortice ſcabriori, foliis brevioribus, ſaturate virentibus, conis parvis, & erectis.

3. Conjungit SCHEUCHZERUS, poſt conjecturas RAII, & I. B. *Pinum ſylveſtrem Mugo* MATTH. p. 101. LOB. IC. II. p. 227.
Pinum montanam III. DODON. p. 861.
Quamdam in genere Pini ſylveſtris CAESALP. p. 132.
Pinum ſylveſtrem Mugho ſive Crein I. B. I. P. II. p. 255.
Pinum ſylveſtrem montanam alteram C. B. I. R. H. &c.

Quam HOFMANNUS & VOLCAMER circa Norimbergam, BROMEL in Suecia, I. B. in montibus *Burgundiae* naſci dicunt, & in paludoſis comitatus Neocaſtrenſis, aut certe ſimillimam, invenit GAGNEBIN; ei folia pariter breviora, humilior caudex, & diſtortus, ſed coni penduli etiam longiores.

4. PINUS foliis quinis, cono erecto, nucleo eduli.
Pinus TRAGI p. 1115. quam in Valeſia naſci dicit.
Arbor in Valeſia Arben cujus fructus Zirlin GESN. *ind.* p. 72.
Pinaſter C. GESN. *hort. Germ.* p. 272. *b.* MICHEL. *nov. gen. plant.* p. 223. T. 15.
Pinus ſylveſtris Cembro MATTH. 102. non bene, melior vero eſt icon CAMERARII *Epit.* p. 42. TABERN. p. 939.
Pinus ſylveſtris altera DODON. p. 860. ex *Matth.*
Pinus ſylveſtris nucleis fragilibus CAESALP. p. 13.
Pinus cui oſſicula fragili putamine ſ. Cembro I. B. I. P. II. p. 251, RAJ. p. 1398.
Pinus ſylveſtris montana tertia C. B. SCHEUCHZ. *It. VI.* p. 460. I. R. H.
Larix ſempervirens foliis quinis nucleis edulibus BREYN. EPH. NAT. CUR. *Cent. VII. Obſ. II.* cum icone.
Arbor Limbowe Drewo BRUKMANN. in *diſſ.*
Pinus ſativa cortice fiſſo foliis - - - ut plurimum quinis &c. AMMAN. *icon. plant. Ruthen.* p. 178. n. 257. omnino.
Cedrus Siberica STRAHLENBERG.
Arben STUMPF. *in Chronica, Arveln noſtratibus.*

In

In editioribus alpium ſupra Larices, v. g. in valle Grindelwald circa glaciales rupes; circa Thermas Leucenſes, in adſcenſu ad Grimſulam copioſiſſime circa *Handek*. SCHEUCHZERUS in ſylva *Stazz* ſupra *Celerinam* &c. HUBER in *Maloia* M.

Facillime dignoſcitur. Cortex ſcabrior, cum tubera non gemellipara ſint, ſed quinque omnino juncta folia edant. Folia longiora, validiora, quam vulgaris, confertiſſima. Conus rotundus ſeſſilis, nucibus mollibus, nucleis carnoſis, & edulibus. Tota arbor gratiſſimo aromatico odore omnes congeneres ſuperat, pulcherrimam, procul dubio, datura reſinam balſamicam, ſi incideretur.

Nuces in officinis Helveticis proſtant, & ad morbos pectoris exhibentur, quae amygdalas vi penetrabili, & Terebinthinata ſuperant, oleoque ſcatent tenuiori, meabili. Dicuntur in phthiſi prodeſſe, ulcera renum mundare, urinam acrem delinire, venerem movere. *Balſamum Carphaticum* paſſim laudant EPH. NAT. CUR. *Cent.* 10. p. 37. BRUKMANN l. c. &c. quod in aqua ſubſidet ex maceratis & contuſis ſurculis deſtillata, BELIUS.

PLANTAE STAMINIBUS DONATAE.

I. APETALAE.

ORDO II.

J U L I F E R A E.

His commune eſt, pendulas caudas gerere florum marium, ſeorſim a feminis. Sed ſtamina diſtincta ſunt, & cum calycibus ſuis peculiares flores faciunt, qui per intervalla ad longum axin diſponuntur, cum Coniferarum flores mares ſtamina maſcula baſibus connata nacta ſint. Salix ſola & Populus in diverſis plantis diverſos ſexus gerunt. Fructus in hac claſſe naturali mire variat. In his noſtratibus ubique ſiccus eſt. Sed & ſtaminum numerus diverſiſſimus eſt.

SALIX. T. T. 364. LINN. n. 742.

Juli feminae Populneis ſimillimi (E). Marium quidem ſquama ſimplex (D), ſtamina vero tria (D), frequentius quam duo, & corpuſculum planum vel cylindricum inter axin & ſtamina. Aliquando pappus inter ſtamina (B. F.) eſt, alias minime. Juli in univerſum modo rotundi ſunt, modo ovales, modo graciles, & longiſſimi, modo pauciflori, & vix julorum nomine digni.

I. *SALICES* foliis conpactioribus.

1. SALIX foliis glabris ovatis, ſerratis, appendicibus latiſſimis.

Salix latifolia non hirſuta I. B. I. P. II. p. 216. Non recedit.
An *Salix rubra obtuſo latiore folio* LOESEL. p. 939? Videtur.
An *Salix foliis ſerratis, glabris, ſubovatis, ſeſſilibus, appendiculatis* LINN. *flor. Lapon.* n. 354. T. VIII. f. *g.* Noſtrae folium majus eſt, & exquiſitius ovale.

Circa Bernam in ſylvis & ad ripas fluviorum.

Cortex viridis, aut purpureus, ſubtiliter tomentoſus; rami flexiles, hirſuti. Aures omnium maximae, dentatae. Folium etiam inter ſalices latiſſimum, ellipticum, cum modico mucrone, margine ſerrato, utrinque leve.

2. SALIX perſicae folio auriculato.

Salix MATTHIOLI p. 199. CAMER. *Epit.* p. 107. cum auriculas habeat.
Salix purpurea, nigra, viminalis LUGDUN. p. 276. certe icon noſtram refert.
Salix ſpontanea, fragilis, amygdalino folio auriculata I. B. I. P. II. p. 214. cum icone.
Salix folio amygdalino utrinque virente aurito C. B. *Baſil.* p. 111. I. R. H. RUPP. &c.
Salix fragilis HOFMAN. *flor. Altdorf.* HERM. H. L. B. DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 43.
Salix folio lato, ſplendente, fragilis RAJ. *cantabr.* p. 143. *ſyn. III.* p. 448. &c.
Salix foliis ſerratis glabris lanceolatis acuminatis appendiculatis LINN. *Lap.* n. 349. ROYEN. p. 83.

Pulchra arbor ad ripas fluviorum naſcitur, Bernae, Baſileae ad *Wieſam* &c.

Arbor recta & altior. Rami virides, deinde atro purpurei, fragiles. Folium longiſſimum

giſſimum, Perſicae ſimillimum, unciali latitudine, ubi latius, ſemipedem longum, acute ſerratum, nitidum, utrinque glabrum, cum binis ad pediculum parvis auriculis.

3. SALIX foliis elliptico lanceolatis, utrinque glabris, ſerratis, appendiculatis.

Salix folio auriculato ſplendente flexilis RAJ. *hiſt.* p. 1420.

Salix folio articulato ſplendente flexilis RAJ. *ſyn. III.* p. 448. n. 9.

An *Salix foliis glabris acute ſerratis lanceolatis petiolatis ſtipulis trapeziformibus* ROYEN. p. 83.

A priori n. 2. evidenter differt, habitu duriori, ramis ex fuſco viridibus, folio ſolidiori breviori, elliptico, acuminato, minute ſerrato, nervo flavo. Auriculae ſimiles, vimen flexile. Arboreſcit.

4. SALIX foliis elliptico lanceolatis utrinque glabris & rigentibus, non auriculatis.

Salix phoenicophleos, ſive phoenicea LUGDUN. p. 277. ic.

Salix perſicae folio non auriculata COMMEL. *plant. indig. holl.* p. 99. H. L. B. p. 534.

Salix ſpontanea folio amygdalino fragilis non auriculata I. B. *l. c.*

Salix folio laureo ſive lato glabro odorato RAJ. *hiſtor.* p. 1420. *ſyn. III.* p. 449. PLUKN. &c.

Salix montana major foliis laurinis H. L. B. I. R. H. &c.

Salix foliis ſerratis glabris ovatis acutis ſubſeſſilibus ROYEN. p. 83.

Baſileae (& *Gottingae*) vidi.

Arbor erecta, formoſa. Virgae ſanguinei coloris. Folia dura, laurina, ſplendeutia, utrinque glabra, ovatolanceolata, argute ſerrata, abſque appendicibus, petiolo vaginaeformi, triangulari. A priore n. 2. folio duriori, breviori, & aurium defectu diſtinguitur. Addit LINNAEUS ſtamina quina, quod nondum ipſe vidi.

5. SALIX foliis ſerratis glabris utrinque acutis LINN. *flor. Lapon.* n. 348. T. VII. f. *a.*

In valle *Urſaria*, dumeta efficit.

Cortex atro purpureus. Folium latiſſimum, breve, ut longitudo latitudinis vix dupla ſit: utrinque leve, inferne glaucum, dentibus acutis & craſſis. Nervus ſaepe inaequaliter folium bipertit.

6. SALIX foliis elliptico lanceolatis ſerratis, ſubtus ſericeis, vimine fragili.

Salix quae in magnam proceritatem adſurgit RUELL. I. C. 130.

Primum ſalicis genus FUCHS. p. 334.

An *Secundum ſalicis genus* TRAG. p. 1078.

Salix procera DODON. p. 842.

Salix LOBEL. ic. II. p. 136. RAJ. *ſyn. III.* p. 447. BLAKWALL. T. 327.

Salix alba vulgaris perticalis LUGDUN. p. 275.

Salix vulgaris alba arboreſcens C. B. *Baſil.* p. 111. P. I. R. H. &c.

Salix maxima fragilis alba hirſuta I. B. I. P. II. p. 212. RAJ. II. p. 1419.

Salix foliis lineari lanceolatis acuminatis ſerratis utrinque pubeſcentibus infimis ſerraturis glandulofis LINN. *Cliff.* p. 454.

Ad rivos, ſponte, aut ſata.

Omnium altiſſima, eminet in ſalicum genere. Vidi Quercus nihilo humiliorem. Rami ex albo viridi in fuſcum colore variant. Folia longa, anguſta, qualia proprie *Saligna* vocantur, ſerrata, denticulis crasſis, hinc pallide virentia, & raris pilis adſperſa, inferne modo glauco polline, modo nitidisſimo ſericeo villo obſita, unde albedo, quam vento agitatae oſtendunt. Rami fragiles, quae princeps nota eſt.

Salices omnes acerbae ſunt, frigefaciunt, aqua abundant. Extractum corticis medii, ad pulmones ulceratos commendari video a WELSCHIO *mictom.* p. 39. & tota Salix pro inſigni medicamento frigefaciente, & Venerem deprimente habetur. Sed experimenta non invenio.

7. SALIX lento vimine, & ſquama florali, flavis, foliis elliptico lanceolatis, ſubtus ſericeis.

Salix vitellina CORD. in *Dioſcor. I.* c. 137.

Alterum ſalicis genus FUCHS. p. 335.

Tertium TRAGI p. 1078. CAESALP. L. III. c. 46.

Salix viminalis SCHWENKFELD. p. 187.

Salix ſativa lutea folio crenato C. B. *Baſil.* p. 111. P. I. R. H.

Salix lutea tenuior ſativa viminea I. B. I. P. II. p. 214. RAJ. cum nota dubii.

Salix tenuifolia dentata MUNTING. *Phytograph.* ic. 12.

An *Salix folio utrinque glauco viminibus rubris* RAJ. *Cantabr.* p. 142? Omnino videtur.

Frequens ſeritur, ob egregiam flexilitatem, qua reliquas ſalices ſuperat.

Vimina lenta, viridia, deinde lutea, aurantia, rubra denique. Folia Saligna, ſive cum

cum longitudine anguſta, mucrone lente coeunte, ora primo villoſa, deinde argute ſerrata, dentibus minime cartilagineis, nervo flavo, ſuperne coeruleo polline, deinde ſericea pube, incana, multo minora, quam priori. Juli odori, & ſquamae maſculae flavae. Capſulae per aetatem magnae, ſpadiceae, leves. Vidi varietatem foliis non ſerratis, & in univerſum verſus mucronem dentes rariores ſunt.

8. SALIX foliis elliptico lanceolatis, ſubtus glaucis, lento vimine & ſquamis floralibus flavis.

Haec, quam difficulter eruo apud Scriptores, a Vitellina n. 7. vel non differt, vel foliis ſolis, quae perpetuo, etiam in juniori glabra ſunt, polline ſubtus conſperſa glauco, minime vero uti Vitellinae villoſa. Vimen rubrum vel flavum, lentiſſimum. An haec *rubens* I. B.? Non repugno.

9. SALIX foliis utrinque levibus, inferne glaucis, ſquamis & capſulis tomentoſis.

Salix helice Theophraſti LUGD. p. 277. cui conjugata folia.
Salix tenujor folio minore, utrinque glabro, fragilis I. B. I. P. II. p. 213. HOFM. &c.
Salix humilior foliis anguſtis ſubcoeruleis ut plurimum ſibi invicem obpoſitis RAJ. *Cant.* p. 144. *Hiſt. II.* p. 1421. VAILL. &c.
Salix montana minor, foliis oblongis acuminatis & binis naſcentibus PONTED. *Comp. Tab. Bot.* p. 148.
An *Salix nerii folio utrinque virente* VAILL. p. 175. maxima enim folia Nerii ſimillima ſunt.
Salix foliis ſerratis glabris lanceolato linearibus ſuperioribus oppoſitis obliquis ROYEN p. 83.
β Eadem, ob capitula ſquamoſa, inſectorum opus, eſt
Salix humilis capite ſquamoſo C. B. *Baſil.* p. 111. P.

Ad ſepes & aquoſa, uti priores.

Rami lenti, anguloſi, virentes, per aetatem ſature purpurei. Folia utrinque levia, margine ſerrato, & non ſerrato, lente ab origine dilatantur, & brevius in mucronem coeunt, plerumque, non ſemper, obpoſita. Juniora utrinque virent, adultorum inferior facies glauca eſt. Juli prae reliquis denſi, lanuginoſi, ſquamulis nigris, pubeſcentibus. Capſulae feminae breves, denſe congeſtae, & ipſae lanuginoſae, ex quo ſigno facile cognoſcitur, pallidae.

10. SALIX foliis firmis, vix ſerratis, longe ellipticis, ſubtus ſubhirſutis & caneſcentibus.

Salicis tertium genus FUCHS. p. 336. ob virgarum rectitudinem.
Salicis primum genus TRAG. p. 1078.
Salix alia CAES. L. III. c. 46. p. 125.
Salix rubra minime fragilis folio longo anguſto I. B. I. P. II. p. 215.
Salix vulgaris rubens C. B. *Baſ.* p. 111. P. I. R. H. RUPP. &c.

Humilis eſt, in paſcuis paludoſis non rara. Virgae rectae & nudae, flexiles, virides, deinde rufae. Folia alterna, elliptico lanceolata, ora frequenter quaſi contracta, rariter ſerrata, ſubtus villo, ſed breviſſimo, caneſcunt, nervo & petiolo flavo.

11. SALIX pumila, foliis ellipticis, integerrimis, ſubtus glaucis, ſpica rotundiore.

Salix pumila latifolia prior CLUS. *Hiſt.* p. 85. non recedit.
Salix foliis ovato lanceolatis integerrimis, ramis decumbentibus, radice reptatrice ROYEN. p. 84.

Bernae legi, locus excidit.

Frutex humillimus, vix pedalis, cum adultus ſit. Folia parva, ſubtus glauca, exquiſite elliptica, margine non ſerrata. Julus mas brevisſimus, ſtaminibus longisſimis, hinc fere rotundus. Pappus inter ſtamina. Spica femina uncialis, capſulis magnis, pro ratione plantulae. Vimina flaveſcunt.

12. SALIX Myrtilli folio, ſpica crasſisſima.

Salix alpina foliis anguſtioribus ſplendentibus ſerratis SCHEUCHZ. *It. IV.* p. 340.
An etiam *Salix latifolia, utrinque glabro folio, ſuperne ſplendente* id. *It. I.* p. 57. ad radicem *M. Titlisberg?*
Salix alpina pumila repens, foliis oblongis, exiguis, ſuperne ſplendentibus, inferne cinereis, creberrimis, & tenuiſſimis crenis inciſis MICHELI apud TILLIUM p. 151.
An *Salix pumila alpina myrſinites* PONTEDER. *Comp. Tab.* p. 149. Non recedit.
Salix foliis ſerratis glabris ovatis LINN. *flor. Lapon.* n. 353. T. VII. f. 6. T. VIII. f. f.

I. GESNERUS miſit, in *Gemmio* lectam. HUBERUS in monte *Albula Rhaetiae.*

Humillima eſt, ramoſa, cortice ſcabro, rubente. Folia nitida, glaberrima, fere myrtilli vulgaris, per oram ſubtiliter ſerrata, venoſa, ex elliptico acuminata; Juli feminae pro portione maximi, prioris n. 11. ſatis ſimiles, magnis capſulis, fuſcis, & denſisſimo pappo, non ſplendente, ſquamis nigris. Mares non posſideo.

13. SALIX foliis levibus, ovatis, ſpica rariſſima.
Balmenſtritten ARET. in *Neſſ.* & *Stokh.* p. 234. *b.*
Salix puſilla humilis CAMER. *Epit.* p. 108. optime.
Salix humilis repens LOBEL. *Adverſ.* p. 423.
Salix pumila utrimque glabra I. B. I. P. II. p. 217.
Salix alpina anguſtifolia repens C. B.
Salix latifolia folio utrimque glabro ſuperne ſplendente RAJI *ſyll. ſtirp. exter.* p. 309. *Hiſt.* p. 1422.
Salix pumila alpina latifolia glabra RAJI *ſyllog.* p. 225.
Salix ſaxatilis folio utrimque glabro minor WAGNER. p. 284.
Salix alpina pumila repens retuſo ſerpylli folio lucido BOCCONE *Muſ. di piante* p. 18. SCHEUCHZ. *It. I.* p. 48. *It. V.* p. 427.
Salix alpina ſerpylli folio lucido BOCCONE ib. T. I. I. R. H.

Nihil frequentius in ſaxoſis alpium, etiam humiliorum: legi in *Stokhorn*, *Gemmi*, *Neunenen* &c.

Caules nodoſi, procumbunt, pedales, ramoſi. Folia elliptica, juniora obtuſo & rotundo ambitu finiuntur, in adultioribus longiora, & non raro ſerrata, nitentia caeterum & dura, buxea. Julus mas rarus, apicibus purpureis. Spica femina pariter rara, capſulis longis & acutis, quinque aut paulo ultra. Conf. *It. Helvetic.* n. LXXX.

14. SALIX foliis ſerratis, glabris, orbiculatis LINN. *flor. Lapon.* n. 355. T. VII. f. 3. & 4. ROYEN &c.
Salix ſaxatilis minima C. B. *Prodr.* p. 159. P. quam ad priorem male referunt.
Salix alpina minima, lucida, repens, alni rotundo folio BOCCONE *Muſ. di Piante* p. 29. RAJ. III. p. 12.
Salix alpina alni rotundo folio repens BOCC. ib. T. I. bene SCHEUCHZ. *It. II.* p. 140. I. R. H.
Salix minima flore eleganter luteo BOERH. *ind. alt. II.* p. 211.

In ſummis alpibus. SCHEUCHZER. in M. *Septimo Rhaetiae.* Ego in ſummo jugo nivoſo *Furcae.*

Omnium humillima, vix triuncialis, arborea tamen, ramoſa, fit foliis ſubtiliter venoſis, uti in 12. ambitu orbiculari, rotundo, ſerrato. Nervi flavi. Capſulae ſeminales purpureae ex maximis in toto genere ſalicum, ſed pauciſſimae, binae, & ternae.

II. *SALICES* folio fungoſo & rariori.

15. SALIX pumila folio rotundo, integerrimo, julo gracili.
Salix pumila folio rotundo I. B. I. P. II. p. 217. SCHEUCHZ. *It. I.* p. 47. *IV.* p. 340. RAJ. p. 1423. I. R. H. &c.
Salix foliis integris glabris, ſubtus reticulatis LINN. *flor. Lap.* 359. T. VII. f. 1. 2. ſed in hac icone julorum brevitas, & foliorum figura a noſtra planta differt: deinde noſtrae folia glabra dici nequeunt.

In omnibus alpibus, & per *Juram* paſſim. SCHEUCHZERUS in M. *Titlisberg*, in *Furca*, I. B. in Rhaeticis alpibus. In montibus ſupra *Ormond deſſus*, in *Neunenen* &c. ipſe legi.

Frutex humillimus, folia ovata, pene rotunda, non ſerrata, inferne lanuginoſa, alba, & rugoſa, nervis exſtantibus. Juli feminae longi, capſulis lanuginoſiſſimis, quae per aetatem fere calveſcunt, & fuſcae fiunt breveſque. Squamae mediae fuſcae. Maribus deſtituor.

16. SALIX folio ſubrotundo, acuminato, integerrimo, ſubtus ſericeo.
Salicis quartum genus TRAG. p. 1078?
Salix lato folio GESN. *hort.* p. 278. ob julos odoratos.
Salix latifolia rotunda C. B. RAJ. *Cat. Angl.* & *ſynopſ. III.* p. 449. I. R. H. &c.

In dumetis frequens.

Arbuſcula modica. Folia in univerſum latiſſime, & breviter elliptica, ſed cum acumine fere Cotoneaſtri, ſuperne, dum juniora, villoſae ſunt, matura vero calveſcunt; inferne tota ſericeo villo obſita, & nitentia, non ſerrata, neque auriculata. Juli craſſiſſimi, latiſſimi, ovales in utroque ſexu: Mares odorati, longis ſtaminibus, & multo intermiſto pappo fiunt, foliiſque hirſutis, fuſcis, nectariis bifidis. Feminae villoſae ſunt capſulae, quae maturae ex viridi flaveſcunt, & fere leves fiunt.

16 β. SALIX humilis latifolia erecta C. B. *Prodr.* p. 159. *Baſ.* p. III. RAI. p. 1428. I. R. H.
Salix foliis integris, utrinque lanatis, ſubrotundis, acutis LINN. *flor. Lap.* n. 368. T. VII. f. 7. & T. VIII. f. x. Mea ſpecimina foliorum ad ſummum iconum magnitudine ſunt.

In paludoſis circa *Mooſſ Seedorf* C. B. *Michelfeldae.*

Frutex

TAB. V. p. 155.

Myoſotis alpina anguſti folia.
Salix foliis integris utrinque hirſuctis lanceolatis LINN.
Aſtragalus Alpinus, totus Sericeus, foliis ex ellipſi acuminatis
Heſperis Leucoji folio ſerrato Siliqua qua„ drangula I. R. H.
C. J. Rollinus Med. C. delin
Sculp C. F. Fritſch Chriſt filius Gött.

Carpinus ſquamis ſtrobilorum planis LINN. *Cliff.* p. 447. ROYEN. p. 79.
Charme SPECT. *de la Nat. II.* p. 456.

In ſylvis Helvetiae, maxime planioris, circa *Baſileam* &c.

Vulgo notus frutex, foliis nervoſis, dentibus ſpinas argutas herbaceas emittentibus; ramis ad diviſiones directionem mutantibus, natura ad ſepes apta, & tonſionis omniſque figurae patientiſſima. Materiei ad opera quaedam ruſtica rotaſque aliqua ex duritate laus eſt: vis medica nulla cognita. Ex vetuſtis carpinis aliquando reſinam rubram duramque ſudare, laccae ſimilem FABREGOV.

QUERCUS.

T. T. 349. LINN. n. 726. *& omn. auct.*

Juli mares raris floſculis fiunt & diſſitis TOVRN. A. ad breviſſimos ramulos juli ſeſſilibus. Eorum ſquamae aliquot, ad quinque, fimbriatae, ſtamina vero incerto numero, a quatuor ad octo, novemque. Flores feminae fiunt ſcabro calyce, qui maturus in hemiſphaericam cupulam mutatur, & fructum putamine coriaceo incluſum continet, glandis nomine notisſimum (TOVRN. D. K.) ex quo tubae loco eminent tria vel ultra ſcuta plana MALPIGH. f. 222.

1. QUERCUS foliis annuis, oblongis, ſuperne latioribus, ſinubus acutioribus, angulis obtuſis LINN. *hort. Cliff.* p. 448.
Robur RUELL. I. C. 126.
Quercus FUCHS. p. 229. TRAG. p. 1101. MATTH. p. 204. GESN. *hort.* p. 274. CAESALP. II. C 2. TAB. p. 962. LOESEL. p. 211. cum icone BLAKW. T. 487. &c.
Quercus ſylveſtris DODON. p. 825.
Quercus vulgaris LOBEL. II. p. 154.
Hanc arborem dividunt BAUHINI & faciunt
I. Longis glandium pediculis: Haec eſt.
Ημερις RENEAULME p. 2.
Quercus cum longis pediculis I. B. I. P. II. p. 70.
Quercus cum longo pediculo C. B. *Phytop.* ic. 8. *Baſ.* p. 106. *T. aut. de Par.* p. 132. I. R. H. & recentiorum.
II. Glandibus ad ramos abſque pediculis ſeſſilibus, folio praeterea duriore, & magis laurino RAJ. p. 1381. Huc pertinet
Πλατυφυλλος *mas* RENEAULME *l. c.*
Quercus cum brevibus pediculis I. B. *l. c.* fructu magno & parvo.
Quercus latifolia mas quae brevi pediculo eſt C. B. P. MURALT. p. 617. I. R. H. &c.

Sed fateor, ejus, quam in *Muteto* M. naſci dicit C. B., varietatis, non ſatis evidens mihi diſcrimen eſt, & ante me, LINNAEUS diverſitatem ſpecierum expunxit.

Querceta in Helvetia planiori, & in ſubalpinis, reperiuntur, ſed in altiora non adſcendunt.

Notiſſima arbor, ſucco adſtringente tota turget, acido, & terreo, hinc valide rubefacit chartam ſucco heliotropii tinctam TOURNEF. Folia, aqua ex foliis deſtillata (WELSCH. *miſcell.* p. 38.) glandes, gallae, iisdem viribus pollent, vulnera recentia conſolidant, fluxus inordinatos & haemorrhagias conpeſcunt, diarrhoeas, dyſenterias, efficaciter conprimunt. Folia mannatum & dulcem liquorem frequenter ſudant, gratum apibus. Liquor ex quercu ſtillans, ad podagram laudatur neſcio quam vere. Gallas, quae valide adſtringunt, ſpecifica vi ad febres intermittentes valere docet Cl. RENEAULME. Succus ſponte vireſcit, & lignum totum & innaſcentes fungos viridis aeris colore tingit.

JUGLANDEM, etſi paſſim ad ſepes & conpita reperiatur, lubens omitto.

CORYLUS.

T. T. 347. PONTED. *Anthol.* p. 199. LINNAEI n. 730. & omnium Auctorum.

Juli longi, conferti, ſquamae ſingulae majori lamella, & duabus minoribus factae, ſex, & octo & decem apices ſuſtinent. Fructus in faſciculos congeſti, deni, & plures, quorum multi abortiunt. Singuli duas atque adeo faſciculum viginti tubarum plumoſarum edunt (G. G.) Calyx maturus, ſuperius laceratus (N), continet in fundo nucem oſſeam (I) levem, monoſpermam, (K).

1. CORYLUS ſtipulis ovatis obtuſis LINN. *Cliff.* p. 448. ROYEN. p. 81.

Cory-

Corylus ſylveſtris RUELL. I. C. 55. TRAG. p. 1095. GESN. *coll.* p. 71. *b.* LOB. ic. II. p. 192. C. B. *Baſ.* 139. P. *aut. de Par.* p. 425. I. R. H. PONTED. *Anthol.* p. 199.
Avellana nux ſylveſtris FUCHS. p. 398. CAESALP. II. C. 6.
Avellana ſylveſtris C. GESN. *hort. Germ.* p. 249. *b.*
Sylveſtres avellanae I. B. I. P. I. p. 269.
Varietates ſativas majores & minores paſſim deſcribunt auctores v. g.
Corylus BLAKW. I. 293.
Et tres omnino WEINMANN. T. 432. pluresque collegit LINNAEUS in *hort. Cliff.* p. 448.

In ſepibus & ſylvis frequentiſſima.

Rami lanuginoſi: folia circumſcriptione rotunda, praeter mucronem medium, ſerrata, auriculis ad pediculum exilibus. Ovaria congeſta, quorum quinque aut paulo plura matureſcunt. Nucleus notiſſimus, edulis, oleoſus, malae famae ob naturam non facile digerendam. Emulſio valet, uti amygdalina. Divinatoria virgula, & oleum heraclinum RULANDI, quae Corylus ſubpeditat, pariter vanitatis convicta ſunt.

CASTANEA.

T. T. 352. & omnium auctorum. Inter *FAGOS* LINN.

Juli mares longi, (TOURN. A.) calycibus quinquefoliis, pentaſtemonibus (TOURN. B.) aut polyſtemonibus (MALPIGH. f. 227.) fiunt, qui in faſciculos diſtantes colliguntur. Fructus ad originem julorum ſeorſim aliquot conjuncti, ſunt nuces teſta echinata, coriaceae, biloculares, triloculares, & quadriloculares (TOURN. E.), tot tubis ornatas, quot ſunt loculi, & totidem nucleis, hinc convexis, inde planis. Flores hos foecundos, contra omnium Juliferarum conſuetudinem androgynos facit MALPHIGIUS f. 228. Obſervatio ſingularis eſt, quam repetere non licuit.

1 CASTANEA.
Caſtanea minor fera RUELL. I. C. 61.
Caſtanea ſylveſtris CORD. *Dioſc.* C. GESN. *hort. Germ.* p. 252. CAESALP. L. 2. C. 4.
Caſtanea LOB. *Adverſ.* p. 435.
Caſtanea ſylveſtris, quae peculiariter caſtanea C. B. P. I. R. H. *aut. de Par.* p. 410.
Chataigner SPECT. *de la Nat. II.* p. 464.
Fagus foliis lanceolatis acuminatis ſerratis LINN. *Cliff.* p. 447.
β Varietates *ſativa, ſativa major, ſativa minor,* a ſylveſtri nonniſi cultura, & loco natali differunt.

In meridionali parte Helvetiae ad compita & vias. Integrae ſylvae in agro Tugienſi, & circa *Bactiacum* (*Bex*) reperiuntur. Sed, an indigena ſit, nondum definiverim.

Juli longiſſimi, odore ſpermatico. Folia lucida, ora ſerrata dentibus hamatis. Arbor vaſta, & pulcherrima. Fructus farinoſi, dulces, ſed difficilis concoctionis, flatulenti. Allobrogum & Gallorum aliquae provinciae ſolis fere Caſtaneis vitam ſuſtentant. In Gallia ſyrupum pectoralem inde conficere dicuntur.

FAGUS.

T. T. 351. LINN. n. 728. & omnium Auctorum.

A Juliferis degenerare incipit. Flores enim mares ſunt pendulae ex pedicellis rotundae ſpicae, (TOURN. D. D.) quae fiunt plumaceis calycibus campaniformibus quinquefidis: Intra eos ſtamina longa, ab octo (TOURN. A.) ad duodecim. Fructus ſimilis Caſtaneis, ſed durior, nempe ovarium echinatum, quadrivalve (TOURN. I. K.) duplici ſepto diviſum, duas, tres, & quatuor nuces continet, ex rotunda triquetras. Tubae lanuginoſae, quot nuces. LINNAEUS Caſtaneam cum Fago conjungit, ſed obſtat figura Juli.

1 FAGUS RUELL. I. C. 78. DORSTEN. p. 120. *b.* TRAG. p. 1106. GESNER. *coll.* p. 76. b. *hort.* p. 258. CAMER. *Epit.* p. 112. *cum char.* DODON. p. 832. LOBEL. II. p. 160. CAESALP. L. 2. C. 3. TABERN. p. 974. C. B. *Baſ.* p. 105. P. PARK. RAI. p. 1381. *T. aut de Par.* p. 79. I. R. H. & fere omnium Auctorum.
Fagus foliis ovatis undulatis obſolete ſerratis LINN. *Cliff.* p. 447. ROYEN. p. 79.
β *Fagus rubrifolia Buchenſis* WAGNER. *helvet. curioſ.* p. 266.
γ *Fagus foliis candidis* SCHEUCHZ. *It. alp. VI.* p. 322. ſupra fontes ſalinos *aux fondemens.*

In Helvetia planiori, & montana, ubique. Alpes non adtingit, nec montium juga.

Arbor procera, albo cortice, folio molli, ex ovali acuminato, undulato, non ſerra-

ſerrato, materia firma, ad focum optima, ex qua fere ſola cineres clavellati parantur. Fructus edulis eſt, ſed ab hominibus fere ſpernitur, non omnino innoxius. Febres lipyrias ex eſu hujus fructus factas, habent HAFNIENSES *Act. Ann.* II. *Obſ.* 57. & ipſi demum pecori nocere ſuibusque diarrhoeas movere acrimonia ſua, niſi glandes ſimul ſubpetant, BRESLAVIENSES.

XANTHIUM.

T. T. 252. PONTEDER. *Anthol.* p. 205. LINN. n. 717.

Hanc plantam ſexus, fructus, & floris etiam ſimilitudo, jubet cum Fago conjungere. Ei flores mares in diſcos congregantur. Toti diſco ſquamulae multae ſubjiciuntur, quales etiam interſparguntur floribus, cuilibet vero floſculo calyx quadrifidus, aut quinquefidus (LINNAEUS) eſt, & pro flore tubus ſtamineus, apice in quatuor (aut quinque) apices fiſſo. Feminini flores miſti maribus, ſed diſtincti, fiunt calyce bipartito, laciniato, & nuce biloculari, (K. N.) bicorni, (M.) diſperma, echinata, cui tubae quatuor.

1. XANTHIUM caule inermi *Hort. Cliff.* p. 443.

Lappa minor BRUNFELS. III. p. 55. TRAG. p. 839. TABERN. p. 773.
Xanthion RUELL. L. 3. C. 133. CAESALP. p. 319.
Xanthium FUCHS. p. 579. CAMER. *Epit.* p. 926. cum ſoliis fructibus foliis nimis rotundis GESN. *coll.* p. 116. *hort.* p. 287. CORD. *Dioſc. IV.* C. 138. DODON. p. 39. I. R. H. *aut. de Par.* p. 312. BLAKWALL. T. 444. bon. ic.
Xanthium ſive lappa minor MATTH. p. 1204. bene I. B. III. p. 572. RAJ. p. 165.
Lappa minor Xanthium Dioſcoridis C. B. *Baſil.* p. 58. P. H. OXON. III. p. 604. &c.
Lappa ſtrumaria foliis anguloſis diſpermos &c. PLUKNET. p. 205.

In Helvetia rarius eſt. C. B. extra portas *Eſchemer-thor*, & *S. Johans-thor.* C. G. circa Tigurum. NEUHUSIUS in *herb. viv.* ſpecimina repoſuit, ut videatur Biennae naſci. In Alſatia & ad Rhenum longe frequentius eſt, in fimetis, inter rudera, & ad vias.

Folia lobata, hederacea, ex longis pediculis. Ex alis foliorum multi ſimul, & miſti florum marium pariter, & feminarum pediculi. Flos mas compoſitorum fabricam imitatur. TOURNEFORTIUS ait, folia amara eſſe, & adſtringere, laudari ad ſcrophulas, ad depurandum ſanguinem, ſuccum ſumi ad uncias ſex. Noſtratibus negligitur.

II. PLANTAE STAMINIFERAE.

I. APETALAE AUT PETALIS OBSCURISSIMIS.

ORDO III.

NON JULIFERAE.

PLERUMQUE ISOSTEMONES FRUCTU VARIO.

Naturalis ordo, deinde exempla Fraxini, Lapathi, Rhamni, vetant nimiam ſeparationem earum plantarum, quae ſexu diſtinguuntur a reliquis, quibus uterque ſexus in flore conjungitur. *Rhamnoides* ſolum non eſt iſoſtemon.

RHAMNOIDES. T. T. 481.

HIPPOPHAE LINN. n. 744.

In planta mare calyx bifidus, ſtamina quatuor. In femina ſimilis calyx bacca monopyrena. Tuba unica.

1. RHAMNOIDES.

Oleaſtri peculiare genus CORD. *ſylv. obſ.* p. 223.
Oleaſter Germanicus Cordi hiſtor. III. C. 24. p. 186. cum icone.
Rhamni genus, ſandthorn GESN. *Tab. Collect.* p. 102.
Sandthorn Oleaſter Cordi GESN. *Epiſt.* p. 92.
Rhamni ſpecies CAMER. *Epit.* p. 81. bon. ic.
Rhamnus ſecundus CLUS. *hiſpan.* p. 66. *hiſtor.* p. 110. cum baccis DODON. p. 754. 755.
Rhamnus I. Dioſcoridis creditus LOB. Ic. II. p. 180.
Rhamni alterum genus CAESALP. II. C. 38. p. 74.
Rhamnus vel. Oleaſter Germanicus I. B. I. P. 2. p. 33.

Hioppophae Dioſcoridis forte COLUMN. Ecphr. I. p. 37.
Rhamnus ſalicis folio anguſto flore flaveſcente C. B. Baſil. p. 112. RAJ. Hiſt. I. p. 1592.
Rhamnoides fructifera folio ſalicis baccis leviter flaveſcentibus Coroll. ad I. R. H. RAJ. ſyn. III. p. 445.
Et *baccis aureis* I. R. H.
Et *florifera* I. R. H.
Hippophae LINN. Lapon. n. 372. h. Cliffort. p. 455. ROYEN. p. 207.

In fluviorum Helvetiae arenoſis inſulis & littoribus. Circa *Rhenum* ad *Curiam* GESNER, prope *Meyenfeld* I. B. idemque in alveo *Arvae* fl. GAGNEBIN in alveo Rhodani prope *Villeneuve*. HUBER in alveo Ticini inter *Airolo* & *Faido*; Mairae vero fl. inter *Clavennam* & *Ripam*. Ego in alveo Arolae inter *Thun* & *Belp*.

Frutex humilis, virgis rectis, cortice rubiginoſo. Folia ſimilia ſalici ultimo loco dictae n. 22. lateribus nempe parallelis, & nervo eminentibus, hinc viridantia, ita alba: ſed frequentibus rubiginoſis maculis adſperſa. Baccae flavae magna copia cauli adhaerent, foetidae certe apud nos, & nullius uſus, LINNAEUS autem inter condimenta Laponum recenſet.

EMPETRUM.

T. T. 421. ex Luſitanica ſpecie. LINN. n. 775.

Flori mari ſtamina tria, & calyx trifidus, triaque petala minima: Feminae flos ſimilis, bacca enneaſpermos tubaeque novem. Hermaphrodito utraque. Ita LINNAEUS.

1. EMPETRUM procumbens LINN. *hort. Cliff.* 470. ROYEN.
Erica baccifera MATTH. p. 154. CAM. Epit. p. 77. bene CLUS. Pannon. p. 28. BROM.
Erica Corios folio XI. CLUS. Hiſt. p. 15.
Erica baccifera MATTHIOLI LOB. Obſ. p. 621. I. B. I. P. I. p. 526.
Erica baccifera latifolia TABERN. p. 1113. male.
Erica baccifera procumbens nigra C. B. RAJ. p. 1631. SCHEUCHZ. It. IV. p. 334.
Empetrum montanum fructu nigro I. R. H. RAJ. ſynopſ. III. p. 444.
Camarinna ſeptentrionalis ſupina PETIV. n. 75ſ.
β *Erica tenuifolia baccis nigris* LOES. p. 67.

SCHEUCHZER. in *Gotthardo* & ego ibidem, & in *Grimſula* copioſe.

Frutex humilis, ramoſiſſimus, virgis pedalibus. Folia conferta, reclinata, pulpoſa, ſed ſicca, brevia, obtuſo acumine. Per alas foliorum conferti flores, trium generum, virentes aut ſubrubri, & baccae nigrae. Noxias eſſe THALIUS, & vertigines facere: innocentes autem & edules BORRICH. *Act. Hafn.* II. *Obſ.* 58.

VISCUM.

T. T. 380. LINN. n. 713. & omnium Auctorum.

Flores mares in eadem planta a feminis remoti, rotati, quadrifidi, ſegmentis pulpoſis, intus reticulatis apicibus inſcriptis: Feminae ſimiles, baccas continent monoſpermas, glutine pleniſſimas. [MALPIGH. *anat. plant.* II. f. 105. S. T. T. V. X. X.] Utriusque generis aliquot flores dorſis obverſis in faſciculos connaſcuntur.

1. VISCUM RUELL. l. c. 140. CORD. L. III. C. 103. TRAG. p. 949. commode, MATTH. p. 806. CAMER. *Epit.* p. 555. GESN. *Hort. Germ.* p. 286. *tab. Coll.* p. 114. CLUS. *Pann.* p. 12. *hiſt.* p. 20. DODON. p. 826. LOBEL. p. 636. TABERN. p. 965. CAESALP. L. III. C. 7. RAI. p. 1583. LINN. *Cliff* p. 441. ROYEN. p. 400.
Viſcum baccis albis C. B. TOURN. I. R. H. & pl. aut. de Par. p. 370. BLAIR. botan. eſſ. p. 337 cum deſcriptione FABREGOU VI. p. 375.
Viſcum quercuum & aliarum arborum I. B. I. P. II. p. 89.
Viſcus BLAKW. T. 184.
β *Viſcum polycoccon* CAM. Epit. p. 556.
Viſcum racemoſum C. B. P.
Solo baccarum numero differt, quo ſuperat, cum vulgari binae tantum, aut ternae ſint..

In omni fere arborum genere, ſed frequentiſſime in malis. Naſcitur ex ſemine in fiſſuras corticum radices agente, uti TOURNEFORTIUS vidit, & BAIERUS *diſſ. de viſco* p. 17. STAEHELINUS meus in *ſpecimine* edito 1731. n. 7. & FAIRCHILD apud BLAIR *Pharmac. bot. Dec.* 7. Caeterum frutex eſt, ramoſiſſimus, ut latitudo ſuperet longitudinem, foliis conjugatis, ellipticis, ſiccis & pulpoſis, ſubluteis, floribus ad ortum foliorum conglomeratis albentibus.

Odor nauſeoſus, narcoticus, ſapor adſtringens eſt. Hinc non multum tribuo viribus ad Epilepſiam ſpecificis, quas, olim dictas, BOYLE de

utilit.

utilit. philoſ. exper. Exerc. V. p. m. 251. adlato exemplo, & COLEBATCH nuper repetierunt, neque tamen ſatis reſpondere reperit DOUGLAS. apud BLAIR l. c. p. 343. Alii ad dyſenterias laudant, & alios morbos, ubi adſtrictione opus eſt. Ad arthritidem, languores ex diuturnis morbis, & fibrae laxae mala WEISMAN. E. N. C. *Vol.* I. *Obſ.* 191. Cortex reliquis partibus plantae efficacior eſt. Fabricam viſci deſcribit LISTER apud LOWTHORP. II. p. 201. In cataplaſmate emolliens eſſe, & ad podagram valere CHOMEL expertus eſt *Plant. uſuel.* p. 361.

B U X U S.

T. T. 345. LINN. n. 712.

BOERHAAVIUS flores feminas a maſculis tota planta ſeparat. Ego mares ad alas foliorum, & in eadem planta in extremis cujusque rami umbellis feminas invenio, miſtas maribus. Calyx quadrifolius, ſiccis ſubrotundis foliis factus (T. C.). Placentula in medio flore quadrata, edit ſtamina quatuor, apicibus valentibus onuſta. (B. & F.) In folia femina calyx ſimilis, ſed fructus priſmaticus, trigonus, trilocularis, tricornis. Tubae ex cornubus exeunt, ad ſe mutuo converſae. In quovis loculo duo ſemina. Addit RAIUS, ovarium vi elaſtica ſe aperire. Petala LINNAEANA lubens omitto, quae in notis meis non reperio, neque ideo ajo nulla eſſe.

1. BUXUS RUELL. l. c. 60. FUCHS. p. 642. GESNER. *coll.* p. 94. l. 64. *hiſt.* p. 251. MATTH. p. 190. CAMERAR. *Epit.* p. 101. *cum char.* DODON. p. 782. LOBEL. Ic. II. p. 128. TABERN. p. 1049. AICHSTETT. *Vern. ord. frut.* T. I. f. I. CAESALP. p. 126. I. B. I. P. I. 496. RAI. p. 1693. T. *aut. de Par.* p. 400. BLAKWALL. T. 196. CLIFF. p. 440. ROYEN. p. 400.

Buxus arboreſcens C. B. Baſil. p. 110. I. R. H. & aut. de Par. p. 404. MAGNOL. nov. Char. p. 310. &c.
Varietates plurimas invenio. Haec princeps eſt humillima, nunquam florens, qualem tonſione repetita hortulani fingunt, finiendis areolis idonea
α *Chamaepyxos* TABERN. p. 1050.
Buxus foliis rotundioribus C. B. Baſil. p. 111. I. R. H. &c.
β Alia *foliis anguſtioribus* HERMANNI, MUNTINGII I. R. H. &c.
Alias, quae ex prioribus fiunt *foliis auratis*, *argentatis* &c. vide apud MUNTINGIUM, MILLERUM, WEINMANNUM T. 275.

In adſcenſu M. *Crenzach* abunde. In collibus calidioris Helvetiae, circa lacum Lemanum ubique.

Notiſſima arbor: a foliis ovatis, firmis, leviſſimis, frequentes ſimilitudines deſumuntur. Sunt qui laudent ad mala venerea: ſed pauci, puto, utuntur, ne oleo quidem acerrimo, quod ex ligno habetur, ad pellendum faetum & menſes reſides idoneo. Infuſum vinoſum ad colicam frigidam laudatur ZODIAC. MED. GALL. II. p. 15. ad febres intermittentes a CHOMELIO *Suppl.* p. 96. Ad capitis exſiccationem decoctum ACT. HAFN. *Ann.* IV. p. 57. Piloſitatem ex lotione cum buxi decocto nimiam factam LENTILIUS narrat E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* II. *Obſ.* 55. Folia certe amara, nauſeoſo ſapore ſunt, ut credam iis, qui ad drachmam ſumta ita alvum purgare ajunt, ut ſanguis denique ſequatur. Ligni mechanicus uſus longe certior eſt, duritie enim flexili, & pondere omnia ligna Europaea ſuperat, ad exigua opera ſculptoria, & formas iconum longe pulcherrimum.

MORUM albam, quae in patria mea, pago nempe *Bernenſi*, ubique ſeritur in paſcuis macilentis & ad compita, lubens omitto, quae certo exotica ſit.

R H A M N V S.

RHAMNI TOURNEF. & LINNAEI n. 165. ſpecies aliquae.

In Rhamno T. plantae aliae flores androgynos, aliae ſolos mares habent. Flos Mas circa foliorum ortus ex ramis, in pediculis ſingularibus oblongis. Calyx campaniformis quadrifidus. Segmenta petaloidea, triangularia, longula, ex diviſionibus ſegmentorum calycis ſtaminibus adſident. Stamina quatuor erecta ex tubo floris. Androgyni floris calyx ſimilis ſed minor, & petala, & ſtamina. Tuba profunde quadrifida. Bacca tetraſperma. Petala RAIUS, ſexum DILLENIUS invenit.

1. RHAMNUS ſpinoſus, foliis ovatis, acuminatis, ſerratis.

Bourguepine ſ. Nerprun RUELL. I. C. 123.
Cerviſpina CORD. Hiſt. III. c. IV. p. 175. RUPP.
Spina cervina vulgo dicta GESN. coll. p. 108. b. hort. Germ. p. 282.
Spina infectoria MATTH. p. 158. CAMER. Epit. p. 82. cum ſexus diſcrimine & bona icone CLUS. Hiſt. p. 111. LOBEL. ic. II. p. 181.

Rhamnus ſolutivus DODON. p. 756.
Spina cervalis CAESALP. L. III. c. 17.
Rhamnus catarcticus LUGD. p. 146. C. B. Baſ. p. 112. I. B. I. P. II. p. 55. RAJ. p. 1625. T. aut. de Paris p. 354. I. R. H. MAGNOL. Char. plant. p. 306. ZANICH. ic. 299. BLAKW. T. 135. non optime.
Rhamnus ſpinis terminatricibus floribus quadrifidis hermaphroditus & femina LINN. Cliff. p. 70. ROYEN. p. 224.

Ad ſepes in Helvetia minime rarus.

Folia ex ovali figura acuminata, margine ſubtiliter ſerrato. Rami in ſpinas deſinunt. Bacca nigra, ſphaerica.

Baccae utilitas in arte infectoria nota eſt, viridis nempe color ex ſucco expreſſo, & lente exſiccato, paratur. Vires ſolutivas ipſa vis tinctoria promittit: hinc ſyrupus ob frequentem uſum nonnullis domeſticus dicitur. Sed lenior eſt, & ad uncias duas demum officio fungitur, deinde ſitim facit SYDENHAM. Sanaſſe tamen, etiam effuſis in abdomine aquis turgidos, hydropicos homines, CHOMELIUS teſtatur *Pl. uſuel.* p. 10.

*2. RHAMNUS catatticus minor folio longiore I. R. H.
I. *Lycium Italicum* MATTHIOL. p. 189. LUGD. CAST. PARK. I. B. I. P. II. p. 59. RAJ. p. 1627.
II. *Spina infectoria altera* CLUS. PANNON. p. 107.
Spina infectoria pumila altera Hiſtor. p. 112.
Rhamnus ſolutivus Pannonicus alter I. B. I. P. II. p. 57.
III. *Rhamnus Bavaricus* LUGD. p. 142. PARKINS. p. 1007. I. B. P. II. p. 57.
Rhamnus foliis oblongis ſerratis C. B. RAJ. p. 1626.

Plantam MATTHIOLI circa *Curiam* reperit CONR. GESNER. *epiſt.* ad I. B. p. 136. reliqua nomina omnino videntur conjungenda eſſe. Mihi planta nondum nota eſt.

FRANGULA. T. T. 383.
Rhamni ſpecies LINNAEI.

Modus naſcendi, quem flores obſervant, Rhamni eſt. Sed flos androgynus eſt, Calyx campaniformis, quinquefidus. Petala minima rhomboidea ex intervallis ſegmentorum calycis. Tuba unica apice ſimplici. Stamina quinque (25. facit BOERHAAVE). Bacca ſphaerica dipyrena.

1. FRANGULA ora folii integra.
Faulbaum TRAG. p. 981. non male.
Liguſtrum aquaticum GESN. coll. p. 85. b.
Frangula MATTH. p. 1271. CAM. Epit. p. 978. bon. ic. DOD. p. 784. TAB. p. 1046. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 324. ZANICH. T. I. BLAKW. T. 152. FABREG. IV. p. 152.
Alnus nigra LOB. Obſerv. p. 594. Adverſ. LUGD. &c.
Alnus nigra baccifera C. B. Baſ. p. 107. I. B. I. P. I. p. 560. RAJ. p. 1604.
Rhamnus inermis floribus monogynis hermaphroditicis LINN. hort. Cliff. p. 70. ROYEN. &c.
Alnus prunas referens FABREGOU. II. p. 59. ridicule.
β An vere differt
Alnus nigra pumila in vertice Broccenbergi THAL. p. 15. & ex eo C. B.
Frangula alpina ſaxatilis minima SCHOL. BOT. PARIS. p. 8.
Frangula montana pumila ſaxatilis folio ſubrotundo, I. R. H. & *folio oblongo* I. R. H.

Noſtra in paludoſis, in ſepibus, nimis frequens, decempedalis & humilior.

Folia Fagi potius, quam Alni, ſed duriora, ex rotundis alias acuminata, alias rotundiora. Fructus ruber, per matutitatem niger, ſucco coeruleo.

Cortex medius radicis validiſſime purgat, doſi drachmae unius, ſed in officinas non recipitur. Carbones ligni frangulae ad pulverem Pyrium aliis praeferuntur.

2. FRANGULA ora folii ſerrata.
Kreuzbeer LONIC. P. CVI.
Alnus nigra baccifera rugoſiore folio ſeu major I. B. I. P. I. p. 562. ic. RAJ. p. 1605.
Alnus nigra polycarpos C. B. Baſ. p. 107. ELSHOLZ. RUPP.
Frangula altera polycarpos C. B. Prodr. p. 160.
Frangula rugoſiore & ampliore folio I. R. H. GARIDEL. TILLI &c.

In M *Muteto* C. B. Ego paſſim in ſylvis; Jurae reperi v. g. ſupra *Dornach*, in adſcenſu verſus M. *Falconarium* &c.

Omnia ſatis conveniunt. Frutex potius altior eſt: folia multo majora ovata, abſque acumine venoſa, tenuiora, Rhamni ſimilia, margine eodem modo ſerrato. Dicerem Rhamnum 2. eſſe, ſi folia huic magna pingerentur.

TAMNUS. T. T. 28.

TAMUS LINNAEI n. 752.

Recte PONTEDERA, VAILLANTIUS, & LINNAEUS florem a fructu tota planta ſeparant. Calyx ſexfidus in utroque ſexu, ſtamina in mare totidem, in femina tubae tres, bacca rubra, trilocularis, polyſperma.

1. TAMUS foliis cordatis LINN. *hort. Cliff.* p. 458. ROYEN.
Cyclaminus altera GESN. ind. quadr. p. 27. & *Malacociſſus* ib. p. 57. & *Tamus vel Tamnus* p. 126.
Vitis nigra RUELL. p. 660. MATTH. p. 1285. CAM. Epit. p. 988. CORD. Dioſc. p. 96.
Vitis nigra ſylveſtris GESN. ind. quadr. p. 139. hort. p. 286. b.
Vitis ſylveſtris DOD. p. 401.
Vitis vel Bryonia ſylveſtris LOB. ic. p. 625.
Vitis nigra I. TAB. p. 892.
Tamarus CAESALP. p. 206.
Vitis nigra quibuſdam ſive Tamnus Plinii folio Cyclamini I. B. II. p. 147.
Bryonia levis ſive nigra racemoſa C. B. Baſ. p. 86. &c.
Bryonia nigra MORISON. II. p. 105.
Bryonia nigra ſylveſtris RAJ. p. 660.
Tamnus racemoſa flore minore luteo palleſcente T. I. R. H. aut. de Par. p. 536.
β Femina ſola.
Bryonia ſylveſtris baccifera C. B. Prodr. p. 135.
Bryonia levis ſive nigra baccifera I. B. II. p. 149. RAJ. p. 661.
Tamnus baccifera flore majore albo I. R. H. TILL.

Supra *Münchenſtein* inveni, in ſylvis, & ſupra viperetum pagi *Baulmes* in ſaxoſis. Circa Bernam ad ſepes. Tiguri I. B. In ſylva *Huningenſi* C. B. ſed ea deſtructa eſt. Genevae, & alibi in Helvetia calidiori.

Caulis volubilis, folia cordata, nitida, hederacea, longis petiolis. Flores in muſcaria, baccae rubentes aquoſae.

Acrem eſſe LOBELIUS. Ad contuſiones reſolvendas laudari TOURNEFORT, raſam, & cataplasmatis ſpecie inpoſitam.

HEDERA.

T. T. 384. LINN. n. 160. & omnium Auctorum.

Petala pulpoſa quinque, aut ſex, adeo dura, & decolora, ut calycis ſimiliora ſint. Stamina quinque. Fructus ſucculentus, anguloſus, quinquelocularis; ſemina quinque. Tuba breve tuber eſt. Inter Apetalas pono ob ſimilitudinem, quae ſumma eſt cum Tamno, Vite, & Lupulo: & exemplum ſequor Clariſſimi ROYENI.

1. HEDERA foliis lobatis & ovatis LINN. *flor. Lapp.* n. 91. *Cliff.* p. 74. ROYEN.
α Junior, aut ſterilis, provoluta, foliis anguloſis.
Icon BRUNFELS L. II. p. 7.
Hederula TRAG. p. 802.
Hedera Helix FUCHS. p. 423. MATTHIOL. p. 625. LON. DOD. p. 413. TAB. p. 888. PARK.
Hedera ſylveſtris humilis GESN. hort. p. 261.
Hedera minor ſ. Helix CAM. Epit. p. 399.
Hedera minor reptans SCHWENKFELD. p. 100.
Hedera major ſterilis C. B. Baſ. p. 88. HOFM. COMM. HERM. VOLC. BOERH. VAILL. &c.
Hedera humi repens C. B. P.
β Adulta, virgis erectis, foliis cordatis, florifera, & baccifera.
Hederae icon BRUNFELS. l. c. p. 6.
Hedera TRAG. p. 802. qui rationem diverſitates egregie perſpexit DOD. p. 413. CAM. Epit. p. 398. BLAKW. T. 188.
Hedera nigra FUCHS. p. 422. LONIC.
Hedera arborea MATTH. p. 624. GESN. hort. p. 261. C. B. Baſ. p. 88. &c.
Hedera corymboſa major arborea TABERN. p. 887.
Hedera baccifera SCHWENKFELD. p. 100.
α. β. Utraque.
Hedera CAESALP. III. C. 5. bon. hiſt.
Hedera communis major & minor I. B. II. P. III. RAJ. 1505.
Varietates utriuſque foliis pictis habet MILLER.

Sterilis ubique lapides, & arborum truncos, terramque ſylvarum tegit, foliis notiſſimis, duris, anguloſis, obiter trilobatis. Sed in calidioribus unice fructum fert floremque, v. g. in pulcherrimis Juglandibus circa *Interlachen.*

Sapor amarus & nauſeoſus. Baccas in BOYLEI *Exerc.* V. p. 224. *de util. Philoſ. exper.* lego ſudorem movere. In Germania laudantur folia ad atrophiam puerilem. E. N. C. *Vol.* V. *Obſ.* 120. Reſinoſum gummi etiam ſtillat, quod *Genevae à la Baſtie* lectum eſt, conf. LISTER. apud *Lowthorp. Abridgm.* p. 702. vulnerarium & detegens. Adſtringentem vim in cataplasmate, quae lac diſpulerit, & mammarum virgineum decus reparaverit, obſervavit DOLAEUS. Ob vim vulnerariam folia inponuntur partibus, quas cauteria laeſerunt: tum cum vino cocta ulceribus.

V I T I S.

T. 384. LINN. n. 161. & omnium Auctorum.

Flos campaniformis, quinquefidus, quaſi clauſus, a calyce minimo ſolvitur, & aliquamdiu inverſus, inſtar inpoſitae campanae, ſtamina obtegit, VALISNER. *app.* ad EPH. NAT. CUR. *Cent.* I. T. I. donec ab erectis & expanſis iisdem decutiatur. Quina ſunt, Tuba unica, multifida. Bacca tetrapyrenos. Inter Apetalos flores PONTEDERA *in Columell.* p. 452. edit. pulcherrimae GESNERIANAE, & ROYENIUS ante me repoſuerunt, flos enim, etſi delabatur, decolor eſt, & minimus.

1. VITIS ſylveſtris labruſca GESNER. *hort.* p. 286. b. C. B. I. R. H. *Baſ.* p. 86. &c.
Sylveſtris vitis DORST. p. 299. abſque icone DOD. p. 415. obiter.
Labruſca RUELL. I. C. 143. TRAG. p. 1059. CORD. in Dioſcor. V. c. 2. MATTH. p. 1319. obiter. LONIC. LXXXIII. &c.
Vitis vinifera ſylveſtris ſ. labruſca I. B. II. p. 96.

Haec reliquarum, ſativarum, adeo multis nominibus notarum, mater eſt. Naſcitur in Helvetia calidiori ad ſepes v. g. circa *Brug* & *Baden,* & in ſylvis ſupra *Münchenſtein.*

Hujus ſpeciei nullus uſus eſt. Durior eſt, & hirſutior ſativa, baccis exiguis & auſteris. De ſativis, earumque ſucco fermentato, quod proprie Vinum eſt, non huius loci hiſtoria eſt.

L U P U L U S. T. T. 309.

HUMULUS LINN. n. 750.

Duo ſexus in plantis diverſis reperiuntur. Mares in pedicellis ramoſis calyce quinquefolio fiunt, & quinque ſtaminibus, brevi filamento, longo & valente apice. In Feminis conjugati pediculi gerunt ſtrobilos conpreſſos, factos peramplis ſquamis, circa communem axin congeſtis, quarum quaelibet ſemen ex oblongo rotundum in ſinu tegit.

1. LUPULUS.
α Mas ſive florifer.
Lupulus qui floret CAESALP. L. IV. c. 17. p. 157.
Lupulus femina CAM. Epit. p. 934. bon. ic. & deſcr. C. B. Baſil. p. 86. I. B. II. p. 151. 152. I. R. H.
Lupulus ſylveſtris floribus ſparſis MERR. p. 74.
β Femina ſive feminifer.
Humulus DORSTEN. p. 152. b.
Lupus ſalictarius FUCHS. p. 124.
Lupulus MATTH. p. 1213. CAM. Epit. p. 933. DOD. purgant. p. 257. Pempt. p. 409. C. B. Baſ.
Lupulus qui fructum fert CAESALP. l. c.
Lupulus mas C. B. I. B. LOESEL. I. R. H. &c.
Lupulus ſylveſtris floribus conpactis MERRET.

Ubique ad ſepes; in Helvetia, quae vino abundat, & cereviſiam nuperrimis demum temporibus vidit, nullibi colitur.

Volubilis frutex, & folia inferiora trilobata cum vite conveniunt, ipſo etiam producto ſuo, nempe Cereviſia, vitem quaſi aemulatur. Aſperior eſt, ramis & foliis conjugatis, quorum, quae ſuperiora, urticae ſimiliora ſunt. Sapor & odor acris, & amarus vires demonſtrat reſolventes, quas ad urinas movendas, & renes lienemque obſtructionibus liberandos, laudant potius, quam experiuntur. Calidum vero & peculiare aroma conjunctum habet Lupulus, & exſiccat.

CANNABIM de induſtria omitto, quae nullibi ſponte naſcatur.

PLAN-

PLANTAE STAMINIFERAE APETALAE.
ORDO IV.
ISOSTEMONES. MONOSPERMAE.
F R A X I N U S.

PONTEDER. *Anthol.* p. 299.

ORNUS MICHELI p. 233. T. 103.

FRAXINI T. 343. [ubi flores & mares pinguntur & feminae.] VAILL. *Mem. de l'Acad. des Scienc. 1722.* & LINNAEI n. 773. ſpecies.

Florem, quem nondum vidi, lego duo ſtamina habere in planta mare, in alia hermaphrodita praeterea ſemen longum linguae ſimile. Haec arbor demonſtrat, naturam petala in ſyſtemate ſuo non inter principes notas adgnoſcere, quae ſimillimis plantis modo adſint, modo deſint.

1. FRAXINUS apetala.

Ornus RUELL. I. C. 105. qui gallas pro fructu deſcribit. GESN. *fract.* p. 65.

Fraxinus TRAG. p. 1121. MATTH. p. 135. GESN. Tab. coll. p. 77. b. CAM. Epit. p. 64. DOD. p. 833. LOB. ic. II. p. 107. CAES. II. C. 13? TAB. p. 1021. THAL. LUGD. BLAKW. T. 328.

Fraxinus vulgatior I. B. I. P. II. p. 174. RAJ. p. 1702. VAILL. l. c. p. 280.

Fraxinus excelſior C. B. T. aut. de Par. p. 333. I. R. H. &c.

Ornus vulgaris excelſior racemis florum confertis fructu longiori cordiformi MICHEL. p. 223. cum varietatibus.

Fraxinus floribus nudis LINN. hort. Cliff. p. 469. ROYEN. p. 396.

Quid ſunt varietates illae *dura* THALII & SCHWENKF. *& fago ſimilis* TRAGI?

Vulgatiſſima circa Bernam arbor, quae in acclivibus ad continendam & firmandam terram etiam ſeritur. *Bernae* paſſim fructificat.

Arbor excelſa, longis & rectis ramis, hinc ad haſtas aptiſſima. Folia pinnata, gallae frequentes ad ortum ramorum folioſorum, fructus figura notiſſima ſunt.

Cortex pro aperiente, & diuretico medicamento habetur Febrifugus eſt, ſed debilior, etiam ſi dupla doſi ſumatur. Vires antivenereas HOFMANNUS ſapienter ſudori tribuit, & victui tenuiſſimo. Ligni aqua vulneraria eſt, adſtringens LEDEL. E. N. C. *Dec.* II. *Ann. 6. Obſ. 66.* & E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VIII. *Obſ.* 127. ſimilisque vis eſt olei per deſcenſum parati E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* II. *Obſ.* 178. Semen *linguam avis* dicunt Pharmacopolae, & vires lithontripticas laudant, & Aphrodiſiacas. Acre eſt certe, & ſingulare aroma.

U L M U S.

T. T. 372. LINN. n. 194. & omnium Auctorum.

Calyx infundibuli forma, conicus, quadrifidus (VAILL.) ſtamina quatuor, & quinque. Fructus latus, conpreſſus, monoſpermos, tubae duae.

1. ULMUS fructu membranaceo LINN. *hort. Cliff.* p. 82. ROYEN.

Ulmus CORD. Dioſc. I. p. 18. Hiſt. L. III. C. I. MATTHIOL. p. 144. cum gallis, CAMER. Epit. p. 70. cum ſamaris GESN. coll. p. 115. hort. Germ. p. 287. DODON. p. 837. LOBEL. ic. II. p. 189. CAESALP. L. II. C. 9. THAL. LUGD.

Ulmus I. TABERN. p. 979. & *II.* EJUSD. & *III.* EJUSD. p. 980.

Ulmus campeſtris C. B. Baſ. p. 106. *& Theophraſti* C. B. P. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 519. MAGNOL. Char. p. 305.

Ulmus vulgatiſſimus folio lato ſcabro RAJ. p. 1425.

Petit orme SPECT. de la Nat. II. p. 456.

Varietatum inſignis numerus eſt.

β *Ulmus folio glabro* PARK. p. 1403. RAJ. p. 1426. I. R. H. VAILL. &c.

γ *Ulmus pumila foliis parvis glabra cortice fungoſo* PLUKNET. VAILL. p. 205.

δ *Ulmus longioribus ſeminum & florum petiolis* RUPP. p. 266.

ε *Ulmus minor folio anguſto ſcabro* RAJ. p. 1426.

ϛ *Ulmus minor folio anguſto ſcabro variegato* MILLER.

Eamdem eſſe dudum JUNGIUS vidit, quae dicitur

ζ *Tilia mas* MATTH. p. 175. cum gallis, CAM. Epit. DOD. LOB. LUGD. TAB. PARK. &c.

Tilia mas folio ulmi C. B.

η *Montiulmus* CORD. I. C. 113.

Ulmus altera latifolia LOB. ic. II. p. 189.

Ulmus montana SCHWENKF. C. B. in MATTH. Baſil. p. 106. SUTH. SIBB. TILL. &c.

Ulmus folio latiſſimo ſcabro RAJ. p. 1426. I. R. H. VAILL.

Ic. SPECT. de la Nat. II. p. 84.

Plures varietates & ſynonyma non viſum eſt addere. Vide *Synopſ. ſtirp. Britann.* & VAILLANTIUM.

Varie-

Varietas prima in nemoribus & dumetis Helvetiae naſcitur, maxime calidioris. In *Albio* M. GESNERUS, ego circa Baſileam, & in *Valeſia*. Alteram η paſſim in compitis vidi, ſatam, patulam, proceram arborem.

Utrique folia ex oblongo acuta, dentibus acutis & valde inclinatis, denuo inciſis, diſſecta, nervis eminentibus & parallelis, dura, & ſicca. Gallae frequentes. In poſteriori varietate omnia majora & folia leviora.

Materies in Gallia ad aedificia celebratur. Folia vulneraria eſſe GALENUS. SACHSIUS corticem & lignum laudat, ob vires in decocto, & infuſo, & extracto, antiſcorbuticas, antinephriticas, &c. liquorem vero veſicularum, quas muſcae faciunt, pro ſummo vulnerario, etiam ad oculi, & corneae membranae vulnera absque cicatrice conſolidanda. Eumdem ſuccum inſpiſſatum ad uniendas vulnerum carnes valere prudens adfirmat FALLOPIUS. Radicis decoctionem interno uſu ad haemorrhagias pulmonis & uteri commendat CHOMEL *pl. uſuel.* p. 618. Corticis decoctum ad Aſciten laudatur apud BRESLAVIENSES 4. *ſuppl.* p. 85.

LAPATUM. TOURN.

& *ACETOSA* TOURN. T. 287. *RUMEX* LINNAEI n. 300.

In plerisque ſpeciebus flos hermaphroditicus. Aliquibus tamen ſexu diſtinguitur planta mas a femina. Utrivis duo calyces trifolii, paulum diverſi, quorum exterior exſtat, interior circa ſemen triangulare ſe complicat, & pro capſula eſt. [MALPIGH. f. 263. Mari ſtamina ſex, feminae ex ſummo ſemine tubae tres, pulmoſae. Recte LINNAEUS Acetoſae genus a ſolo ſapore definitum expungit.

GENS I.
LAPATA SEXU DISTINCTA.

ACETOSAE PONTEDERAE poſt TILLII *hortum Piſanum* p. 179.

1. LAPATUM acetoſum ſexu diſtinctum, foliorum ſagittatorum hamis longis & divergentibus.

Oxalis minima TRAG. p. 316.
Oxalis ſive acetoſa minor MATTH. p. 448. bene.
Oxalis minor CAM. Epit. p. 231. bene LUGD.
Oxalis tenuifolia ſinuata vervecina LOB. ic. p. 291.
Oxalis ovina TAB. p. 440.
Oxalis parva auriculata repens I. B. II. p. 992.
Acetoſa arvenſis lanceolata C. B. *Baſ.* p. 33. H. OX. II. p. 584. T. 28. f. 12. cum icone pertinente ad γ. RAJ. p. 180. MAGNOL. Char. p. 153. T. aut. de Par. p. 47. I. R. H. &c.
Rumex foliis lanceolatis haſtatis LINN. flor. Lap. n. 131. Cliff. p. 138.
β Mas.
Acetoſa arvenſis lanceolata ſemine vidua VAILL.
γ *Acetoſa anguſtifolia elatior* PARK. p. 745. RAJ. p. 180. qui conjunxit cum vulgari.
Acetoſa anguſtifolia lanceolata elatior H. OX. II. p. 583. n. 11. cum icone quae pertinet ad α.
δ *Oxalis minima* I. TAB. p. 441.
Acetoſa lanceolata anguſtifolia repens C. B. Prodr. p. 55. MAGNOL. KNAUT. HOFM. TIT. I. R. H. GAR. VAILL. BUXB. TILL. &c.
ε *Acetoſa minima tota rubra* MENZEL. pugill.
ς Varietas foliis aut omnibus aut plerisque minime hamatis.
Oxalis minima DOD. p. 650.
Oxalis minima II. TAB. p. 441.
Acetoſa arvenſis minima non lanceolata C. B. Baſil. p. 33. I. R. H. VAILL. &c.
Acetoſa arvenſis non lanceolata WEINM. T. 20. lit. *e.*
ζ Eadem ς ſemine vidua ſive *mas* VAILL. p. 2. ZANICH.
η *Acetoſa minor erecta lobis multifidis* BOCC. p. 164. & T. 126. VAILL. p. 2.

Vulgares varietates ubique in agris requietis, areis & domuum naſcuntur.

In univerſum primae ſatis ſimilis eſt, ſed foliorum longitudo ad latitudinem ſumta major, unci ſagittae longi & incurvi. Alias repit, alias erigitur. Nonnunquam, & ſuperiora folia perpetuo, uncis carent, & lingulata ſunt.

2. LAPATUM acetoſum, ſexu diſtinctum, foliorum ſagittatorum hamis brevibus.

Acetoſa BRUNF. II. p. 72. DORST. p. 6. *b.* BLAKW. T. 230.
Lapathum acetoſum BRUNF. III. p. 83.
Oxalis FUCHS. p. 464. TRAG. p. 315. DOD. p. 648.

Rami-

Rumicis quartum genus RUELL. II. c. 49.
Lapathum & Oxalis GESN. coll. p. 84. *b.*
Oxalis pratenſis longioribus foliis C. GESN. hort. p. 263. *b.*
Oxalis ſ. Acetoſa MATTH. p. 447.
Oxalis ſ. Lapathum Oxalida, Acetoſa LOB. p. 290. ex DOD.
Oxalis vulgo acetoſa CAES. p. 165.
Oxalis acetoſa TAB. p. 438.
Oxalis major CAM. Epit. p. 230.
Oxalis vulgaris folio . . . I. B. II. p. 989.
Acetoſa pratenſis C.B. Baſil. p. 33. H. OX. II. p. 582. T. aut. de Par. p. I. I.R.H. ZAN. p. 4. ic. 233.
Acetoſa vulgaris PARK. RAJ. p. 178.
Rumex floribus dioicis foliis oblongoſagittatis ROYEN. p. 231.
Varietates bene multae ſunt.
α *Mas* ſola.
Acetoſa pratenſis Ic. REG. ROBERT. p. 4.
Acetoſa ſemine vidua VAILL. p. 2. JONQ.
Acetoſa Moſcovitica ſterilis MORIS. RAJ.
β *Acetoſa flore albo* I. R. H. VAILL.
γ *Oxalis criſpa* TAB. p. 440. I. B. C. B.
Acetoſa criſpa H. OX. II. p. 582. Hort. Bleſ. KNAUT. VAILL.
Acetoſa foliis criſpis I. R. H.
δ *Acetoſa ſylvatica incana & villoſa* VAILL.
ε *Oxalis major Broccenbergenſis* THAL. p. 82.
Oxalis in montibus major CAES. p. 166.
Acetoſa alpina SCHWENKF. p. 8.
Oxalis ſylvatica maxima I. B. II. p. 890. RAJ. ſyll. ſtirp. extra Brit. p. 196. 300.
Acetoſa montana maxima C. B. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 129. RAJ. p. 178. &c.
ς Ab ε. non videtur differre
Acetoſa montana lato ari rotundo folio BOCC. Muſ. di Piante p. 165. T. 125. RAJ. III. p. 116. BOERH. TILL.
ζ Et *Acetoſa montana radice recta pedali, aut ſeſquipedali, lapathi inſtar abſque fibris* HIST. OXON. II. p. 583. RAJ. HERM.
η Sed & CLUSIANA illa vereor ut diverſa ſit. Noſtrae enim non meminit, quam praeter vidiſſe vix pòtuit.
Oxalis ampliſſimo folio CLUS. Pannon. p. 480.
Oxalis maxima montana Hiſtor. p. LXIX.
Oxalis folio ampliſſimo geniculis tuberoſis I. B. II. p. 991.
Acetoſa montana geniculis nodoſis C. B. RAJ. p. 178. cum nota dubii I. R. H. BOERH.

Vulgaris, mas, & femina ubique in pratis. Montana maxima, quam non differre a vulgari SCHELHAMMERUS monuit in *catal. hort.* contra naturam alpinarum, elatior eſt in editis paſcuis, ad lapides, in ſcobibus, ſylvis &c. Inveni in M. *Dolaz*, *Falconario*, *Hengſtii* jugis verſus die *Laushütte*, circa *Grindelwald* &c.

Folia ſagittata, brevibus uncis ſagittae, & parum divergentibus, aut nullis, pediculata. Flores in ſpicas raras, ſub ramulis vaginae. Flos mas major eſt.

Sapor foliorum, ut notum, acidus, radicum adſtringens. Hinc folia quidem in bilis abundantia, & acrimonia alcalina, ſiti, morbis acutis, egregium, & gratum medicamentum praeſtant & alimentum, ſive cocta fuerint, ſive in aquam decocta vires transmiſerint: & in univerſum valent, quoties laxitate partes ſolidae, nimia tenuitate fluidae, peccant. Radicis decoctum, cereviſiae ſimile, diuturno uſu hepatis obſtructiones ſolvit LOESEL. Ad ſcorbutum, maxime calidum & putridum, eximia eſt, & Cochleariam vel juvat, vel ſuperat. Salem eſſentialem ad omnes acutos & putridos morbos laudat BOERHAAVE.

3. Acetoſa montana pumila Fegopyri folio BOCCONE p. 165. T. 126. I.R.H. RAI. l. c. p. 116. TILL.

Huic ſimilis eſt *Lunaria magorum Arabum* LOB. ic. II. p. 808. I. B. II. p. 994.
Thlaſpi aliud lunatis foliis, ſive Lunaria magorum Arabum PARK. p. 948.

I. GESNERUS hanc plantam miſit, quae exiguitate, & primis foliis rotundis & ſimplicibus flagellis, cum priori convenit. Sed folia adulta videntur triangularia, longa, Acetoſae 2. ſimilia: Calyx etiam trifolius, ut videatur Acetoſae pratenſis alpinum exiguumque ſpecimen

Acetoſa montana folio undulato flagellis non ramoſis BOCC. Muſ. p. 164. T. 126.
Et *Acetoſa montana mali limoniae folio flagellis ramoſis* EJUSD. Ibid.
conjunctae a SCHEUCHZERO It. IV. p. 328. hujus etiam generis videntur.

GENS II.
SEXUBUS IN FLORE CONJUNCTIS.

I. *SAPORE ACETOSO.*

TOURNEFORTIUS ad *ACETOSAS* ad *LAPATA* refert PONTEDERA.

4. LAPATUM acetoſum, androgynum, folio orbiculari, emarginato.

Acetoſa rotundifolia, repens, eboracenſis, folio in medio deliquium patiente MORIS. Hiſt. Oxon. II. p. 583. S. V. T. 36. bon. ic. HERM. in flor. & H. L. B. RAJ. ſyn. III. p. 143.

Acetoſa repens weſtmorlandica cochleariae folio apicibus nonnihil ſinuatis PLUKN. p. 8. Phytograph. T. CCLII.

Acetoſa Britannica BLAIR. miſc. obſ. p. 67. cum icone Eſſays p. 36. Pharm. Bot. p. 28. 29. cum deſcr. qui naturam etiam floris & ſeminis perſpexit.

Rumex foliis orbiculatis emarginatis LINN. flor. Lap. n. 132.

Copioſe cum *Ranunculo Fel. Plateri*, in parte Furcae Occidentem reſpiciente, fere ſuprema.

Folia juniora fere orbicularia & integra, quorum adultorum apex retunditur, & leviter exſcinditur, ex longis pedicellis. Calyx primus, & ſecundus uterque bifolius, ſemen conpreſſum, quaſi hilo in apice exciſum, cum duabus tubis plumoſis. Exemplo eſt haec planta „ numerum ſtaminum, petalorum, tubarum genera non facere,„ & majorem vim eſſe habitus, & proportionis.

β Ab hac planta minime diverſam exiſtimo, cum folia juniora rotunda ſint

Acetoſam rotundifoliam alpinam C. B. Prodr. p. 55. PARK. p. 744. RAJ. p. 180. ſyllog. ſtirp. extr. p. 50. MURALT. p. 701. TIT. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 29. It. II. p. 128. & de ultima quidem ex icone & judicio I. GESNERI certus ſum minime differe.

Acetoſam alpinam aſari folio AMBROSIN. Phytograph. p. 9. cum ic. RAJ. Hiſt. III. p. 115.

C. B. ad noſodochium D. *Bernhardi.* SCHEUCHZER. in montibus *Uriorum,* & *Angelimontanorum*, & in deſcenſu *Spelugae.*

5. LAPATUM androgynum, acetoſum, foliis ſagittatis, hamis divergentibus.

Lapathi ſpecies Oxalis GESN. Ind. p. 49. cum in muris naſci dicat.

Acetoſa minor circa Glaronam naſcens GESN. hort. p. 263. *b.* omnino.

Acetoſa in montibus Galloprovinciae LOB. Adv. p. 120.

Acetoſa rotundis foliis ſponte naſcens CAM. hort. p. 4.

Acetoſa Cambrobritannica montana PARK. p. 745. SCHEUCHZ. It. II. p. 128.

Acetoſa ſativa circa Lutetiam & Aureliam naſcens -- Franca dicta STROBELBERGER. p. 179.

Acetoſa ſcutata repens TRIUMPHETTI Obſerv. p. 26. cum icone p. 68.

Oxalis folio rotundiore repens RAJ. ſyllog. ſtirp. exter. p. 300.

Icon *rotundifoliae hortenſis* MORISONI T. 28. f. 9. noſtram optime exprimit.

Eadem eſt *rotundifoliae hortenſi,* quam in montibus Cumberlandiae RAIUS, in M. Lupo MAGNOL. in Bavaria VOLCAMER, in Gotthardo M. C. BAUHINUS, invenerunt. Ego in M. Hauenſtein, proxime ſupra *Balſtal*, in *M. Thuiri* (ubi & RAIUS legit) in adſcenſu *Gemmii* inveni. HUBERUS in Rhaetia, circa *Plurs*, ubique in ſtratis mobilium lapidum acclivibus, quae dicuntur *Rieſeren.*

Folia ſagittata, longis uncis & divergentibus, media lanceola ſupra uncos contractiori: glauca ſunt, & minus rotunda, quam in varietate culta. Spicae Androgynae, flagellis non ramoſis.

GENS III.
LAPATA ANDROGYNA NON ACETOSA.

LAPATA TOURNEFORTII.

6. LAPATUM androgynum, obtuſifolium, ſpica confertiſſima.

Hippolapatum ſylveſtre MATTHIOL. p. 207. quod circa ſtabula alpina naſci dicit.

Lapathum rotundum GESN. hort. p. 263. *b.* & p. 293.

Hippolapathum rotundifolium, & Pſeudo-Rha recentiorum LOB. Adverſ. p. 118. Ic. p. 287. foliis nimis rotundis.

Lapathum rotundifolium CLUS. Pann. p. 480. Hiſt. p. LXIX. CAM. AMB. &c.

Lapathum folio rotundo alpinum I. B. II. p. 987. RAJ. p. 171. ſyllog. ſtirp. extr. p. 159. I. R. H.

Lapathum hortenſe rotundifolium ſive montanum C. B. SCHEUCHZ. It. II. p. 136.

Lapathum alpinum folio ſubrotundo HIST. OXON. II. p. 578. HERM. BOERH. MILL. &c.

β *Lapathum folio rotundo alpinum, coſta & pediculo vireſcentibus M. Aurei* I. R. H.

Nihil vulgatius circa ſtabula alpina, & Jurae M. C. GESNER circa *Friburgum* & *Curiam.*

Radix recens intus alba, non flava. Caulis craſſus, ramoſus, in denſiſſimam ſpicam floralem terminatur. Folia non rotunda, ſed ima quidem elliptica, obtuſa, ſuperiora acuta, omnia ora undulata. Seminum involucrum leve. In notis lego „ me flores mares, & feminas inveniſſe. Sed repetatur experimentum.

* Hippolapathum latifolium ſ. Rhabarbarum Monachorum MURALTUS ait in *Gotthardo* M. naſci. An vere? Nonne dicit de proximo Lapatho?

7. LAPATUM ſylveſtre folio ſubrotundo ſeminis involucro recto ſeu plano MORISON. *Hiſtor. Oxon.* II. p. 580.

Bernae in ruderoſis.

Ita ſimile eſt prioris, ut omnino idem eſſe putem. Verticilli denſi, absque foliis.

8. LAPATUM acutum criſpum TABERN. p. 436. bon. ic. I. B. II. p. 988. &c.
Lapathum folio acuto criſpo C. B. Baſil. p. 33. H. OX. II. p. 579. RAJ. p. 175. I. R. H. T. aut. de Par. p. 21.
Lapathum longifolium criſpum MUNTING. de ver. Britann. p. 104. bon. ic.

In areis ſtratis, ad vias, foſſasque.

Ut dicam, quod res eſt, neque hoc ſeparo a 6. & 7. etſi folia ſuperiora longa & perangusta, omnia vero per oras concinne, & continuo, plicata ſint. Verticilli denſiſſimi, in ſpicam congeruntur, vix ullis foliis diſtinctam.

9. LAPATUM aquaticum folio cubitali C. B. &c.
Hippolapathum RUELL. II. c. 49. GESN. ind. quadr. p. 42.
Lapathum equinum GESNER. ibid. p. 49.
Rumex paluſtris TRAG. p. 317. 318.
Hydrolapathum magnum LOB. ic. p. 285.
Lapathum paluſtre TAB. p. 437.
Lapathum maximum aquaticum ſ. Hippolapathum I. B. II. p. 986.
Lapatum aquaticum BLAKW. T. 490.

In foſſis ſuburbanis. Neccomi D. DIVERNOI.

Folia maxima, etiam longiora cubito, fine acuto, margine undulato, & ſerrato. Neque hoc a prioribus ſatis diſtinguo.

10. LAPATUM folio acuto plano C. B. *Baſ.* p. 33. I. R. H. *aut. de Par.* in *add.*
Oxylapathum FUCHS. p. 461.
Lapathum ſylveſtre Oxylapathum DOD. p. 648.
Lapathum acutum & Oxylapathum LOB. ic. p. 284. I. B. II. p. 983.
Lapathum acutum MUNT. l. c. p. 88. ex FUCHSIO. RAJ. p. 175. H. OX. II. p. 578. BLAKW. T. 491.

In foſſis, in ſylvis, ad ſepes, ubique.

Haec varietas major eſt, etiam tricubitalis, foliis omnibus longis, acutis, undulatis, ſaepe quaſi ſerratis, ſpica laxa, verticillis diſſitis, infrequentibus, exiguis, plerumque omnino nullis foliis inſidentibus.

11. LAPATUM aquaticum minus. C. B. *Baſil.* p. 32. I. B. II. p. 987. I. R. H.
Hydrolapathum minus LOB. ic. p. 286. TAB. p. 438. LUGD. PARK.
Lapathum paluſtre minus SCHWENKF. p. 118.

In aquis purioribus.

Verticilli denſiſſimi, foliis tantum exiguis diſtincti. Folia longa, caulesque teneriores.

12. LAPATUM acutum minimum LOBEL. Ic. p. 284. I. B. II. p. 987.
Lapathum minimum TAB. p. 437. C. B. Baſ. p. 33. H. OX. II. p. 579. T. aut. de Par. p. 343. I. R. H. C. B. in ſylva *Auguſtam* verſus. In udis riguisque vallibus ſylvae *Bremgarten.*

Folia ima obtuſa, ſuperiora, ut in n. 8. longiſſima, anguſtiſſima, ſerrata. Verticilli emoti, concinnis intervallis, alias foliolis inſident, alias nudi ſunt. Flores in media aetate croceo colore perfunduntur. Nempe exteriores valvulae exiguae manent viridesque, interiores majores obtuſae connivent, rubro gibbo notatae. Eſt proxima varietas decimae.

Septem haec Lapata, a 6. ad 12., nulla vera nota, quae perpetua ſit, & alicujus momenti, ſeparari invenio. Sed obſecutus conſuetudini, hic poſui varietates Helveticas, a foliis & habitu ſumtas. Nam verticilli, qui in juniori planta confertisſimi fuerunt, in ſenio explicantur & rareſcunt; folia in imis obtuſa & lata, in ſuperiori planta longa fiunt, eadem oram in juventute plicant, in ſenio explanant. Color florum aureus, & a ſtaminibus, & a ſeminum definita aetate, evaneſcit & fuſcatur. Folia inter verticillos in juniori planta occultantur, in adulta exſtant & adparent &c.

Hujus etiam omnino generis eſt
Lapathum hortenſe ſ. Lapas, & Lapathum folio ſanguineo.

13. LAPATUM involucro ſeminis dentato, foliis obtuſis, ora criſpula.
Lapathum acutum BRUNF. III. p. 84.
Lapathum CAM. Epit. p. 228. habet crenas involucri ſeminalis.
Lapathum folio minus acuto LOB. ic. p. 284. Hic primus Lapathi ſpeciem obtuſifoliam habet.
Hippolapathum ſylveſtre TAB. p. 436. I. R. H.
Lapathum vulgare folio obtuſo I. B. II. p. 984. mal. ic. RAJ. p. 175. cum bona deſcriptione MAGNOL. Char. p. 153. &c.
Lapathum folio ſubrotundo LOES. p. 135. SCHWENKF. &c.
Lapathum vulgare album folio ſubrotundo MUNT. p. 68.
Lapathum ſylveſtre folio ſubrotundo ſeminis involucris dentatis H. OX. II. p. 580.
β *Lapathum ſylveſtre magnum vulgare* I. B. II. p. 984. ex *Hippolapatho ſylveſtri* TAB. RUPP. &c.

In ruderoſis, ad vias, in foſſis pervulgatum.

Haec ſpecies omnino differt a prioribus. Folia quidem 6. & 7. obtuſa, latitudine ſubtripla longitudinis, ora criſpula. Verticilli craſſi, non diſſiti. Interiora tria folia calycis ſerrata. Etiam de hoc Lapato lego, me mares floſculos vidiſſe, & feminas.

*14. LAPATUM involucro ſeminis dentato, foliis ſupra pediculum emarginatis.
Lapathum Pariſienſe ſinuatum HORT. REG. PAR. SCHOL. BOT.
Lapathum ramis procumbentibus, ſeminis involucro dentato, foliis inferioribus fidium inſtar MORIS. Hiſt. Oxon. II. p. 580. S. V. T. 27. f. 13.
Lapathum pulchrum Bononienſe ſinuatum I. B. II. p. 988. MERR. RAJ. Hiſt. p. 174. I. R. H. T. aut. de Par. p. 23.

RAIUS in foſſis *Helvetiae*: ubi equidem nunquam vidi. Sed videtur circa Genevam legiſſe.

Omnium ſimilis vis eſt, modice ſicca, & adſtringens, acidae naturae particeps. Decoctum Oxylapathi ad ſcabiem laudatur a SIMONE PAULI, aliiſque recentiorum, ad ſcorbutum, & ad humorum indolem putredinoſam longus uſus a BOERHAAVIO, ad prophylaxin Podagrae vero AMUNTINGIO & CHOMEL. *plant. uſuel.* p. 547. Unguentum ad ſcabiem in Gallia familiare ex Lapathi & Helenii radicibus, & ſulfure conponitur CHOM. p. 208. Dentes vacillantes decoctum confirmat.

FAGOPYRUM. T. T. 290.
HELXINE LINN. p. 330.

Etſi haec planta octoſtemon ſit, ſumma tamen ſimilitudo faciei & ſeminalis fabricae non permittit, ut a Lapato ſeparetur. Calyx quinquefolius, coloratus, effigie calycis viridis pictus. (Sexfidum & ſex ſtamina non bene PONTEDER.) Duo foliola exteriora minora, interna tria, quae ſemen tetraedrum includunt, majora ſunt, ovata omnia.

1. FAGOPYRUM erectum, fructu ex calyce eminente levi.
Frumentum Turcicum RUELL. p. 324. 408.
Irio cerealis GESN. ind. p. 46.
Ocymum veterum Heidenkorn TRAG. p. 648.
Heidenkorn CORD. in Dioſc. p. 42.
Frumentum Saracenicum MATTH. p. 394. bon. ic. CAM. Epit. p. 187.
Fegopyron DOD. plant. Cereal. p. 80. Pempt. p. 512. bon. ic. H. OX. II. p. 590. RAJ. Hiſt. I. p. 182.
Eryſimum Theophraſti LOB. ic. II. p. 63.
Formentone CAES. IV. C. 31. p. 166.
Ocymum cereale Fegopyrum TAB. p. 276. bene.
Eryſimum Theophraſti folio hederaceo C. B. Baſ. p. 18.
Fagotriticum I. B. II. p. 440.
Fagopyrum vulgare erectum T. aut. de Par. p. 194. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 151.
Helxine caule erecto inermi foliis cordato ſagittatis LINN. Cliff. p. 151. ROYEN. p. 217.
β *Calyce albo* PONTED Comp. Tab. p. 29. VAILL. p. 52.

In agris paſſim ſeritur, & in panificia recipitur, atque ſub extremum autumnum eleganti florum ſpectaculo agros exhilarat. Uſus in panificio notiſſimus eſt. Sed in arenoſis littoribus lacus *Lemani* ſponte naſcentem reperi, uti Pariſiis abſque ſatu provenire dicitur.

Huic caulis erectus, & una cum foliis ſucculentus. Folia ex cordatis triangularia, plicata. Flos major, & ſpecioſior, albus aut rubellus. Semen triquetrum, calyce longius, hedris levibus, acutum. Globuli octo conſpicui flavi in fundo floris. Tubae longae capitatae. Semine dentato differt alia ſpecies Siberica.

2. FA-

2. FAGOPYRUM ſcandens ſemine calyce incluſo.
Orobanche RUELL. p. 390. *f. Cuſſus alterus Serapionis* TRAG. p. 664.
Elatine CORD. Dioſc. III. c. 40.
Convolvulo ſimilis C. GESN. hort. p. 255. coll. p. 71.
Orobanche Ruellii GESN. hort. p. 270. Tab. coll. p. 94.
Convolvulum nigrum DOD. purg. p. 220. Pempt. p. 396. icon. opt.
Ciſſampelos altera Atriplicis effigie LOB. ic. p. 624. eadem.
Species Formentone quae ſponte oritur CAES. L. IV. c. 31. p. 166.
Volubilis nigra TAB. p. 876. icon valde ramoſa
Polygonum hederaceum COL. II. p. 63. obiter.
Convolvulus minor ſemine triangulo C. B. Baſ. p. 86. &c.
Helxine ſemine triangulo I. B. II. p. 157.
Convolvulus minor atriplicis foliis PARK. RAJ. p. 182.
Frumentum Sarracenicum alterum Convolvuli modo ſcandens, ſemine triangulo minore nigro H. OX. II. p. 590.
Fagopyrum vulgare ſcandens T. aut. de Par. p. 79. I. R. H. ZANICH. p. 99. ic. 146.
Helxine caule volubili LINN. Cliff. p. 150. ROYEN. p. 217.

Ubique in arvis.

Caulis modo repit, modo erigitur, modo ad vicina dumeta inflexus & volubilis adſcendit. Folia longe cordata. Flos minor ex albo virens, in quo globuli nulli. Semen calice tanquam involucro ſuo continetur, & clauſum matureſcit. Tubae breviſſimae fungoſae. Hanc ſpeciem *Volubilis* nomine ſeparavit a priori MÖHRINGIUS p. 104. & duo foliola minima calycis pro petalis deſcripſit. Poſſet addi, quod flos globulis deſtituatur, ſed videtur tamen habitus, & ſeminis figura & capſula utrumque conjungere.

β *Fagopyrum praelongum dumetorum, ſeminibus tribus alis pellucidis cinctis* RUPP. p. 79. BUXB. GEMEINHART.
Volubilis media ſeu nigra THAL. p. 131. ob locum natalem in ſylvis caeduis.
Fagopyrum ſylvaticum ſcandens flore foliaceo PONT. Antholog. p. 265.
Fagopyrum majus ſcandens VAILL. p. 52.
Fagopyrum vulgare ſcandens, calycibus florum alatis, ſemine nigro ſplendente TILL. hort. Piſ. p. 60.
Fagopyrum praelongum dumetorum ſeminibus alatis duplici more diſpoſitis DILL. Cat. Gieſſ. p. 136. nov. ſpec. p. 60.

Abunde in ſepibus.

Majus eſt, longiſſimum, racemis florum craſſioribus, ſeminis involucro. Sed, fateor, facile cum D. LINNAEO conſentio, ut pro varietate habeam. Veteres certe ad unum omnes ſuas icones longiſſimas fecerunt, & I. B. de ſtaturae varietate monet. Alae ſeminis modicae ſunt, & per gradus ita minuuntur, ut ad prioris varietatis menſuram redeant.

ATRIPLEX.

TOURN. T. 286. LINN. n. 772. & omnium Auctorum.

In eadem planta invenio alias flores mares & feminas, alias androgynos & feminas. Feminae ſemper majores, calyce fiunt bivalvi, (TOURN. I. K. L. M.) cujus valvulae adplicatae tegunt ſemen compreſſum. Tuba profundiſſime bifida. Androgyni calycem habent, quinquefidum, brevem, qui foliolis recurvis conprehendit ſemen rotundum, conpreſſum, (F. F.). Mares calycem habent uti androgyni & ſtamina quinque, absque ſemine; ludunt autem quadrifidis floribus & ſtaminibus quaternis. Tales pingit TOURN. A. B. Huic generi, tum Chenopodio, Blito, Amarantho, Urticae, & Parietariae commune eſt, flores ſeſſiles, absque ullis pediculis, gerere in arctiſſimos glomerulos connatos.

1. ATRIPLEX valvis ſeminum dentatis, foliis ſuperioribus integris.
Atriplex ſylveſtris I. MATTH. p. 460. bon. ic.
Atriplex ſylveſtris humillima DOD. p. 615. ſpecimen latifolium.
Atriplex ſylveſtris Polygoni aut Helxines folio LOB. ic. p. 257.
Atriplex vulgaris anguſtifolia cum folliculis I. B. II. p. 973.
Atriplex ſylveſtris anguſto oblongo folio C. B. Baſ. p. 34. P. H. OX. II. p. 607. S. V. T. 32. n. 15. MAGNOL. Char. p. 53. T. aut. de Par. p. II. I. R. H. &c.
Atriplex ſylveſtris anguſtifolia PARK. p. 709. RAJ. Hiſt. p. 192. WEINM. T. 202. *b.*
Atriplex caule annuo foliis ſuperioribus lanceolatis integerrimis LINN. p. 469. ROYEN. p. 218.
β *Humiſuſa* varietas. SCHOL. BOT. p. 99. VAILL. p. 99.
γ *Anguſtiſſimo oblongo folio* HERM. H. Lugd. Bat. p. 79. VAILL. l. c. Sed diſtinguit ROYENUS.

In gramineis, in hortis, & ſegetibus.

Folia ima in laetiori maxime ſolo, ſagittata, altero ſaepe hamo deficiente, acumine modico. Superiora conſtanter ſimplicia, longa, anguſta, acuta. Spicae graciles, miſtos habent floribus maſculis femininos. Horum valvulae convexitate tuberculoſa, & aſpera, differunt a ſativa. Maſculi minimi ſunt, rubellis geminis apicibus.

Poteſt in oleraceos uſus adhiberi, mollis & aquea, alvo ducendae, & leniendae bili, apta nata, addi juſculis refrigerantibus & emollientibus, quae flavo colore tingit (FABREGOV.) & clyſteribus.

CHENOPODIUM. T. 288. LINN. n. 191.
ATRIPLEX SYLVESTRIS MAGNOL.
BLITUM SYLVESTRE RAII. *method. pl.* p. 23.

Hujus flores omnes hermaphroditici ſunt, androgynis Atriplicis floribus ſimillimi, uti tota facies conſentit. In plerisque ſpeciebus ſtamina vel ſponte, vel levi adtactu, reſiliunt, atque pollinem ſuum elaſtica vi explodunt, nihilo ſegnius, quam in Parietaria. Tubae duae, aut bicornis unica, neque enim facile eſt judicium: ſemen rotundum, conpreſſum.

1. CHENOPODIUM foliis triangularibus, ſagittatis, margine integerrimis, LINN. *hort. Cliff.* p. 84. ROYEN. p. 218.

Gut Heinrich BRUNF. L. I. p. 63. & p. 260. editionis I. non vero ultimae.
Icon DORST. p. 77.
Bonus Henrichus TRAG. p. 317. TAB. p. 425. I. B. II. p. 965.
Rumicis tertium genus FUCHS. p. 463.
Atriplicis ſylveſtris ſpecies, bonus Henricus C. GESN. Tab. coll. p. 61. *b.*
Tota bona DOD. p. 651. THAL. *ſive bonus Henricus* LOB. p. 256.
Lapathum unctuoſum C. B. Baſ. p. 33. MUNT. de vera Brit. p. 83. &c.
Blitum perenne ſpinachiae facie MORISON. II. p. 599.
Blitum, bonus Henricus dictus RAJ. p. 195. WEINM. T. 250. *b.*
Chenopodium folio triangulo I. R. H.

Nihil frequentius in fimetis, ad vias &c.

Folium, quale nomen indicat. Margo undulatus, non ſerratus: facies prona farina adſperſa, quae, dum abſtergitur, unguinoſa videtur. Caeterum ſpicae interruptae ex ſummis foliis, flores majores, tubae craſſiſſimae.

Aſparagi in cibum recipiuntur, tum folia, verno tempore, quaeruntur ad acetaria. Caeterum tota gens alvum ducit leniſſime, ad morbos ex acrimonia & tenſione, ad tuſſim, Pleuritidem, inflammatum pectus convenit contuſa.

2. CHENOPODIUM folio levi, paucis, & ampliſſimis, dentibus inciſo, ramis florigeris laxis & ramoſis.

Atriplex ſylveſtris major anguloſo folio BARR. ic. 540. quae figura cum TAB. Pede Anſ. II. manifeſto convenit.
Atriplex Chenopodia Daturae folio MAGNOL. hort. reg. Monſp. p. 29.
Blitum ſeu Atriplex pes Anſerinus dicta, Stramonii acutiore folio racemoſum PLUKNET. Mantiſſ. Botan. p. 32.
Atriplex folio & odore Daturae minori tamen TRIUMPHETT. Obſ. p. 65. RAJ. Hiſt III. p. 123.
Chenopodio affinis, folio lato, laciniato, in longiſſimum mucronem procurrente, florum racemulis ſparſis RAJ. ib.
Chenopodium ſtramonii folio VAILL. T. VII. f. 2. p. 36. BOERH. TILL. ZAN. ic. 51. RAJ. ſyn. III. p. 54.
Chenopodium foliis triangulari ſagittatis, infra medium ſinuato dentatis, racemis longiſſimis LINN. Cliff. p. 85. ROYEN. p. 219.
Atriplex pes anſerinus dicta WEINM. T. 203. *b.*
II. *Chenopodium ſive pes anſerinus II.* TAB. p. 428. cum omnibus, quae inde derivantur, non videtur aliorſum pertinere, cum praeterea fieri vix potuerit, ut planta adeo vulgaris veteres lateret.

In hortis & vallis urbium.

Folia ſature viridia, absque farina, venoſa, duobus tantum aut tribus paribus dentium magnorum, anguloſe inciſa. Flores in racemos, valde ramoſos, quorum alii ex ſumma planta ſe efferunt, alii ex alis foliorum exeunt. Calyx albus, ora virente, per maturitatem vero globuli tota purpuraſcunt.

3. CHENOPODIUM folio levi, multis, & variis dentibus laciniato.

Pes anſerinus FUCHS. p. 633. omninò. DOD. p. 616.
Solatrum quartum TRAG. p. 304.
Blitum quartum TRAG. p. 714.

Atri-

Atriplex ſylveſtris ſive pes anſerinus latifolia laceris laciniis LOB. Ic. p. 254.
Atriplex dicta pes anſerinus I. B. II. p. 475.
Atriplex ſylveſtris latifolia C. B. P. H. OX. II. p. 604. ic. T. 31. RAJ. p. 198.
Chenopodium folio laciniato, coma purpuraſcente VAILL. p. 35.
Chenopodium erectum, foliis ſubtriangularibus, antice ſinuato dentatis, racemis erectis folioſis lateralibus LINN. Cliff. p. 85. ROYEN. p. 219.
Icon MERIANAE CXVII.

In hortorum areis, ruderoſis, ad vias.

Folio pariter virente eſt, dentibus etiam magnis, ſed pluribus; & variis, & difformibus: habitus ramoſiſſimus, & per totum caulem frequentiſſimi ex alis foliorum glomeres, foliis miſti, & breviores, quam folia, pariter, uti prioris, maturi erubeſcentes. Venenatam eſſe ſuesque necare ſuam plantam TRAIUS monet. Haec etiam nota cum priori n. 2. convenit, uti viriditate, & magnitudine dentium.

4. CHENOPODIUM folio ſubtus farinoſo, rhomboideo, multis, & minoribus dentibus ſerrato.

Chenopodium pes anſerinus I. TAB. p. 427. non recedit.
Icon *Chenopodii opuli folio* VAILL. T. VII. f. 1. meam plantam exprimit.
Atriplex ſylveſtris folio ſinuato WEINM. T. 202. *b.*
Icon MERIANAE XLI. huc videtur pertinere.

Ubique ſimilibus locis vulgatiſſimum eſt.

A prioribus manifeſto differt. Folia hinc viridia, inde polline farinaceo conſperſa, rhomboidea fere, lateribus, quae pediculum recipiunt, integris, ultimis vero varie & acute dentatis, dentibus, quam in 2. & 3. multo brevioribus, & frequentioribus, alternatim majoribus, & minoribus, aliquando tamen ita profundis, ut folium quaſi in lobos ſecent. Racemi pariter ramoſi, modo continuis glomerulis, modo alternis & remotis fiunt. Caulis erectus, continuo ramoſus.

Botryn utramque in ruderoſis frequentem, ſciens omitto.

5. CHENOPODIUM foliis inferioribus ovatis, acutis, ſummis lineari lanceolatis LINN. *hort. Cliff.* p. 84. ROYEN. p. 219.

Atriplex ſylveſtris FUCHS p. 119. bon. ic. GESN. Tab. coll. p. 67. DOD. p. 615. I. B. II. p. 972. qui utramque varietatem, ſerratam, & non ſerratam, icone exprimit RAJ. p. 197. &c.
Atriplex ſylveſtris folio ſinuato candicante C. B. Baſil. p. 34. etſi negat VAILL. cum monuiſſe praeſtitiſſet, removenda eſſe a planta CASPARI ſynonyma MATTHIOLI. Baſileae enim haec noſtra naſcitur. Atriplex vero MATTHIOLI ibi nulla provenit.
Chenopodium folio ſinuato candicante I. R. H. T. aut. de Par. p. 16. I. R. H.
β Videtur omnino varietas eſſe
Atriplex ſylveſtris III. CAM. Epit. p. 243.
Atriplex ſylveſtris foliis integris racemoſa I. B. II. p. 973.
Chenopodium foliis integris racemoſum RAJ. ſyn. III. p. 155.
Chenopodium folio oblongo integro DILL. Cat. Gieſſ. p. 154. nov. ſpec. p. 62.

Nihil vulgatius in agris, ad vias.

Caulis minus ramoſus, quam priorum. Folia ex longis pediculis, ima rhomboidea in univerſum, ſecunda portione multo longiori, eaque alias non inciſa, alias dentata, ſed vage & obiter, ſubtus copioſa farina adſperſa. Superiora vero, plerumque, & ſaepe omnia, lingulata, ſimplicia. Integumentum nigerrimi ſeminis peculiare, a calyce diverſum. Sub exitum autumni foliis dejectis fere nudum eſt, & rami meris racemis ſeminalibus undique cinguntur. Racemuli ubique ex alis foliorum eriguntur.

Hactenus in ſcriptorum Chenopodiis eruendis non ſine difficultate verſatus, reliqua facile expedio. Dentes certe ludunt, racemi in planta juniori ex alis proveniunt, in adulta in ſummitatem ſe efferunt: multitudinem etiam ſpecierum VAILLANTII, & RAII in *Synopſi* III. nullis modis adſequi potui, aut certis notis definire.

6. CHENOPODIUM faetidum, foliis farinoſis, glaucis, obtuſe rhomboideis.

Atriplex canina ſ. bonus Henricus TRAG. p. 715.
Atriplicis ſylveſtris altera ſpecies GESN. hort. p. 249. *b.*
Garoſmus DOD. p. 616. bon. ic.
Atriplex olida, puſilla, hircina, & vulvaria garum olens LOB. ic. p. 255.
Vulvaria DURANTE p. 485. LUGD. p. 543. TAB. p. 428. bene.
Atriplex foetida I. B. II. p. 974. C. B. Baſ. p. 34. H. OX. II. p. 605. T. 31. f. 6. &c.
Atriplex olida MERRET. RAJ. p. 198.
Chenopodium foetidum I. R. H. T. aut. de Par. p. 17.
Chenopodium foliis triangulari ovatis LINN. Cliff. p. 84. ROYEN. p. 216

Ad

Ad muros, ſub vineis, in Helvetia calidiori. *Baſileae* in ipſa urbe legi. *Genevae* I. B.

Sequentis n. 7. ſatis ſimile eſt, ſed patulum, ramoſum, procumbens, foliis glaucis, polline farinaceo copioſo adſperſis, rarisſime ſerratis. Racemi breves, exigui. Odor ipſe ad diſtinctionem ſufficit, qui muriam vehementer redolet.

Ad hyſterica mala laudant aliqui: in clyſteribus eo ſcopo CHOMEL.

7. CHENOPODIUM foliis integris, obtuſe acuminatis, racemis per caulem nudis, ramoſis.

Blitum FUCHS. p. 174? icon non recedit.
Blitum tertium TRAG. p. 713. cum icone.
Blitum album GESN. coll. p. 63. *b. ſylveſtre* EJUSD. hort. p. 250. *b.*
Blitum albus minus DOD. p. 617.
Blilum ſylveſtre CAM. Epit. p. 237. bene.
Polyſpermon Caſſiani Baſſi Anguillarae LOB. ic. p. 256.
Polyſpermon TAB. p. 837. bene.
Blitum erectius ſ. tertium Tragi I. B. II. p. 967. RAJ. p. 196.
Blitum polyſpermon C. B. Baſ. p. 34. PARK. HOFM. SIBB. *a ſeminis copia* C. B. P. LOES. HERM. &c.
Blitum minus polyſpermon a ſeminis copia HIST. OXON. II. p. 599. T. 30. f. 6.
Chenopodium Betae folio I. R. H. & aut. de Par. p. 187. cum deſcriptione RAJ. ſyn. III. p. 157. &c.
Blitum foliis ovatis LINN. Cliff. p. 28.
Atriplex ſeu Blitum polyſpermon dictum WEINM. T. 201. *b.* in icone, nam nomen indicat iconem *a.*
Chenopodium foliis ovatis integerrimis caule decumbente ROYEN. p. 218. Sed caulis manifeſto erigitur.
β *Blitum album minus* C. B. Baſ. p. 34. huc referri debet, ob ſynonyma.

C. B. in arenoſis circa *Michelfelden, Cliben, Riehen*, & pratis quibusdam urbis minoris. Bernae etiam in hortis & incultis non infrequens. I. B. Genevae in hortis.

Caulis rectus. Folia ſubhirſuta, ex rotunda latitudine in obtuſum mucronem ſenſim extenuantur. Racemi ramoſi, nudi, ex alis foliorum erecti. Stamina elaſtica. Frequenter ludit flore quadrifido. LINNAEUS ad Blita refert, quae monoſtemona ſunt: ſed fateor, in meis obſervationibus, numerus ſquamarum calycis, & ſegmentorum floris, conſtanter idem eſt, cum toties elaſtica disſilire viderim.

Chenopodia hactenus dicta oleracea ſunt, & a pauperibus in cibum recipiuntur. Omnium plurimus ſuccus eſt, & ſubſalſus, hinc alvum lubricant, & refrigerant.

BLITUM.

T. T. 288. LINNAEI n. 56. correctius vero in corollar. p. 56.

A Chenopodio differt calyce trifolio, & unico ſtamine. Species calyce ſucculento dicuntur BOERHAAVIO *Chenopodiomori.*

1. BLITUM foliis triangularibus dentatis, calycibus baccatis, capitulis ſummis nudis ROYEN. p. 206.

Atriplex ſylveſtris lappulas habens C. B. Prodr. p. 58. & in MATTH. p. 363. bon. ic. PARK. RAJ. p. 197.
Atriplex mori fructu minima HIST. OXON. II. p. 606. T. 32. f. 11. HERM. in flor. & Hort.
Reliquas ſpecies Chenopodiomori, & puto recte, conjungit LINNAEUS.

I. GESNER in *Rhaetia* (Pariſiis JONQUET.)

Folia ſagittata, triangularia, in longis pediculis, margine paucis dentibus inciſo. Ad florum origines racemi florum ſesſiles, rotundi; facti calycibus virentibus trifidis, qui per maturitatem ſucculenti fiunt, & ruberrimi, & ſemina conplectuntur utrinque gibba, nigra. Stamen unicum, apice didymo, ſemen conpresſum, roſtratum duabus ſimplicibus antennis.

AMARANTHUS. T. T. 118.

AMARANTHI LINNAEI n. 716. aliqui.

Flores trifidi, aut quinquefidi, modo ſexu diſtincti, modo androgyni ſtamina tria aut quinque latis, unguibus MALPIGH. f. 157. Ovarium rotundum, ſed tricorne, monoſpermum, ſemine lenti vitreae ſimili, unico. Aliae ſpecies reperiuntur polyſpermae.

1. AMARANTHUS foliis ovatis emarginatis LINN. *Hort. Cliff.* p. 444.

Bliti ſylveſtris alia ſpecies GESN. hort. p. 250. *b.*
Blitum album minus CAM. Epit. p. 236. bon. ic. I. B. II. p. 967. bon. deſcr. RAJ. p. 200. MAGNOL. Char. p. 50. Bot. Monſp. p. 38.
Amaranthus ſylveſtris & vulgaris TOURN. aut. de Par. p. 385. cum deſcr.
Blitum rubrum minus VAILL. p. 21. cujus ſynonyma non placent DILL. ſyn. III. p. 157. FAB. III. p. 297.

Bernae

Bernae circa hortos. RAIUS *Baſileae.* I. B. Tiguri & *Genevae* in agris, & locis cultis.
Caules ſucculenti, debiles: folia nervoſa, ex rubro virent, apice leniter emarginate, ſaepe ex rubro varia. Glomeruli florum paſſim circa caulem & in originibus foliorum ſeſſiles, aliquando ſpicarum initia referunt. Segmenta calycis viridia ovata. Flores alii mares triſtemones, alii feminae ſemine unico, involucro tres tubas educente.
Non credo ſatis diverſum eſſe, etſi ſeparet TOURNEFORTIUS,

Blitum maculis nigris in foliis GESN. tab. coll. p. *63. b.*
Blitum rubrum minus CAM. Ep. p. 235. bene I. B. II. p. *967.* C. B. Baſ. p. 34. H. OX. II. p. *599.* RAJ. p. 200.
Blitum rubrum ſupinum LOB. ic. p. 250. bene
Blitum ſilveſtre ſpicatum T. aut. de Par. p. *399.* cum deſcr. I. R. H. VAILL. p. 21. FABREG. III. p. *297.*

PARIETARIA.

T. T. 289. LINN. n. 771. & omnium Auctorum.

Miſcentur in eodem faſciculo flores trium ſexuum. Maribus calyx profunde quadrifidus, ſtamina quatuor TOURN. B. C., quae elaſtica vi reſiliunt, uti in Urtica, & capſulas relinquunt inanes. In medio informe imitamentum ovarii. Feminis flos pariter quadrifidus, ſed longior. Ovarium ovato conpreſſum, eſt unum ſemen membranaceum. Tuba plumoſa TOURN. F. Androgynis, praeter femininas partes, quatuor longe minora ſtamina accedunt. Omnibus autem aliquot triangularia foliola, duo, aut tria, pro calyce ſunt.

1. PARIETARIA BRUNFELS I. p. 262. II. p. 23. III. p. 74. TRAG. p. 193. DORSTEN. p. 210. CORD. *hiſt.* p. 106. DOD. p. 102. I. B. II. p. 976. RAI. p. 206. BLAKWALL. T. 156. [non placet.]

Helxine FUCHS. p. 277. non placet MATTH. p. 1113. icon valde ramoſa CAM. Epit. p. 849. LUGD.
Helxine quae parietaria C. GESN. hort. p. 261. *b.* CORD. IV. C. *39.*
Helxine Parietaria GESN. coll. p. 80. *b.*
Helxine, Parietaria, Vitriola, ſ. Perdicium LOB. p. 258.
Helxine vulgo parietaria CAES. p. *169.*
Parietaria, Helxine TAB. p. 550. bona ic.
Parietaria officinarum & Dioſcoridis C. B. Baſil. p. 34. HIST. OXON. II. p. *600.* T. aut. de Par. p. 292. I. R. H. MUR. p. *611.* MAGNOL. Char. p. 71. ZAN. ic. 272. non bene.
Parietaria foliis lanceolatis ovatis LINN. hort. Cliff. p. 495.

In Helvetia paſſim. *Baſileae* ſub muris fani D. Margarethae. *Biennae* ad muros hortorum & vinearum abunde. Tiguri C. GESNER. idemque in alpibus Rhaeticis.
Folia hirſuta, aſpera, venoſa, origine & fine peracuto, fuſi forma. Verticilli florum hiſpidorum, qui veſtibus haerent, ad origines foliorum denſiſſimi. Elaterem ſtaminum RAIUS olim, tum, cum faſtu aliquo, VAILLANTIUS deſcripſit. Sed idem in Urtica, Chenopodio & fere omnibus apetalis reperitur.
Ad calculos, urinam pellendam, & vulnera olim commendavit MATTHIOLUS: ad iſchurias FORESTUS. Succus ad tres uncias potus urinam cito movet CAMERARIUS. Sanguinem ſiſtere dicitur WELSCH. *miſcell.* p. 28. Inter emollientes numeratur. Sapor aqueus eſt.
2. *Parietaria minor ocimi folio,* Gottingae non infrequens, neque in Helvetia reperta eſt, neque forte ſatis a priori differt.
Quid eſt *Parietaria glabra* ACT. HAFN. ann. II. obſ. 130?

URTICA.

T. T. 308. LINN. n. 710. & omnium Auctorum.

Flores mares modo in una planta ſoli, modo in eadem ſtirpe cum feminis, ſimiles Parietariae floribus, & pariter elaſtici, cum ſimili etiam calyce mellifero in medio, qui quaſi ſedem ovarii deſignat (MALPIGH. f. 216.). Flores feminae fiunt minoribus floſculis, etiam racemoſis, calycem vero efficiunt duae glumae ovales, aequales, quae per apicem hiantem dimittunt tubam pulchre & radiatim plumoſam (MALPHIGI l. c. D.) Semen utrinque acuminatum, nitens. Folia conjugata.

1. URTICA foliis oblongo cordatis LINN. *Cliff.* p. 440. ROYEN. p. 210.

Heiterneſſeln BRUNF. I. p. 151.
Urtica DORST. p. 301. BLAKW. T. 12. ſpec. maſculum, *major* FUCHS. p. 107.
Urtica vulgaris urens prima TRAG. p. 1. 2.
Urtica ſylveſtris major GESN. hort. Germ. p. 287.

Urtica II. MATTH. p. 1126. bene CAM. Epit. p. 862. non bene, CAES. p. 156. qui primus ſexus diverſitatem vidit.
Urtica urens altera DOD. p. 151.
Urtica ſylveſtris aſperior, ſ. Urtica communis ſ. major ſ. Urtica femina LOB. p. 521. eadem.
Urtica major ſ. ſylveſtris aſperior TAB. p. 534.
Urtica urens maxima C. B. Baſil. p. 66. H. OX. III. p. 434. T. aut. de Par. p. 374. I. R. H.
Urtica vulgaris major I. B. III. p. 445. RAJ. Hiſt. I. p. 160. MAGNOL. Char. p. 106.
β *Urtica rubra* TAB. p. 535.
γ *Urtica vulgaris urens altera* TRAG. p. 1. 2.
Urtica ολιγοφυλλ⊕ LUGD. p. 1246. quae ſcapus eſt unicus ex TRAGO exſcriptus.
δ *Urtica vulgaris minime urens* MENZ. pugill. rar. TILL. SLEVOGT. de Urtic. p. 9.
Plures varietates habet VAILLANT.

Ubique ad ſepes, & maceries.

Caulis tricubitalis, quadratus. Folia ad pediculum cordata, longo mucrone, ora ſerrata, aculeis urentibus conſperſa: quorum baſis latior & quaſi veſicula eſt. Flores a fructibus tota planta remoti, in julos oblongos. Eſt tamen ut in eodem ſtirpite uterque ſexus reperiatur, quod BOERHAAVIUS vidit, & R. J. CAMERARIUS E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* VI. *Obſ.* 211.

Sapor aquoſus, cum aliqua adſtringente efficacia. Ad haemorrhagias antiquitus laudatur, etiam in fotu DE LA BROSSE *nat. plant.* p. 511. BORELL. *Cent.* I. *Obſ.* 95. Ad ſcorbutum & haemorrhagias ſcorbuticas utilis eſt. Praeſtans antinephriticum eſſe in decocto SPIESS. *diſſ. de herb. antinephr.* & urinas quaſi cruentas pellere, etiam extus adplicatam CHOMEL. *ſuppl. aux pl. uſuel.* p. 170. Idem uncias duas ſucci in haemoptyſi expertus laudat, tum ad pleuritidem, & infuſum ad anginam, rheumatiſmos &c. Alvum in olere emollit, urinas pellit, pulmonem expedit.

2. URTICA foliis ovatis, amentis cylindraceis, androgyna. LINN. *Lapon.* n. 375.
Icon BRUNFELS. I. p. 154.
Urtica minor FUCHS. p. 108. CORD. p. 108. TAB. p. 535. RAJ. p. 161.
Urtica tertia TRAG. p. 3. CAM. Epit. p. 863. male MATTH. p. 1127. bon. ic. *major* in icone p. 3.
Urtica ſylveſtris minor C. GESN. hort. p. 287.
Urtica urens minima DOD. p. 152.
Urtica minor acrior LOB. p. 522.
Urtica urens minor C. B. Baſil. p. 66. H. OX. III. p. 435. T. aut. de Par. p. 375.
Urtica minor annua I. B. III. p. 446.
Urticoides urens PONT. Anthol. p. 219. ZANICH. p. 280. Novum nomen fecit, quod minime, uti pleraeque urticae, ſexu diſtincta ſit.

Similibus locis cum priore.

In univerſum folia rotundiora ſunt, mucrone obtuſiori, breviori, profundius inciſa, aculeis frequentioribus, caulis humilior, flores maſculi in eadem planta (R. I. CAMERAR. EPH. NAT. CUR. l. c.) ſeparati tamen a feminis SLEVOGT. l. c.

Ordo hic jubet interſeri aliquas plantas, quarum ſtamina in anomala ratione ſunt, incertoque numero, & paulo ſuperant floris ſegmenta.

FAGOPYRUM huc pertinet, ſed ſuperius relictum eſt cum Lapato, & Atriplice.

B I S T O R T A.

T. T. 291. ex vulgari ſpecie. LINN. n. 328. & omnium Auctorum.

Flores colorati, quinque ſubrotundis ſegmentis fiunt, quae in baſi coaleſcunt. Stamina octo BOERHAAVE. LINN. neque infrequenter decem. Semen alias triquetrum, (E) alias conpreſſum. Tubae etiam alias tres, alias duae.

1. BISTORTA foliis imis appendiculatis, ſemine triquetro.
α Pro varietate magis intorta, folio minus rugoſo.
Icon BRUNFELS. I. p. 61. abſque nomine.
Serpentaria mas ſive Biſtorta FUCHS. p. 773.
Colubrina minor TRAG. p. 321. cum icone.
Biſtorta minor foliis lenibus C. GESN. tab. coll. p. 63.
Biſtorta DOD. p. 333. & de purg. p. 40.
Biſtorta major CLUS. p. LXIX. H. EYCHST. Vern. Ord. IX. fol. 2. f. 1.
Biſtorta Britannica LOBEL. ic. p. 292.
Britannica minor, colubrina minor TAB. p. 435. folio nimis rotundo.

Biſtorta

Biſtorta major radice magis intorta C. B. non autem omnia ſynonyma H. OX. &c.
Biſtorta media folio minus rugoſo I. B. III. p. 539. RAJ. p. 186.
β Pro varietate minus intorta folio rugoſo
Naterwurz. Weiblein BRUNFELS. I. p. 62.
Colubrina ſeu ſerpentaria femina FUCHS. p. 774.
Biſtorta major TRAG. p. 321.
Biſtorta CAM. Ep. p. 683. bon. ic. BLAKW. T. 254.
Biſtorta major rugoſioribus foliis GESN. coll. p. 63. I. B. III. p. 538.
Biſtorta major LOBEL. Adverſ. p. 121. RAJ. p. 186.
Biſtorta major ſerpentaria TAB. p. 434.
Biſtorta major radice minus intorta C. B. Baſil. p. 57. H. OX. I. R. H. GARIDEL. p. 62. ic. 84.
γ Varietas folio dodrantem, & pedem longo, in Helvetia non rara, eſt
Biſtorta alpina maxima SCHWENKFELD. p. 31. C. B. Prodr. p. 100. I. B. III. p. 539.

Vulgaris illa in pratis udis montanis, ubique naſcitur. Bernae inter Balneum exterius, & molendina *im Sulgenbach.*

Nulla vera eſt utriusque diverſitas. Radix cylindrica, incurva, inſtar vermis replicata, ſemel, bis, ter, absque certo ordine. Folia ima pediculis longis & appendiculatis innituntur, ſuperiora anguſta ſunt, & caulem ampleſtuntur: Orae modo planae, modo rugoſae, uti magnitudo diverſiſſima eſt. Spica teres, denſa, ſub quovis flore ſquama argentea ſicca. Flos pediculo inſidet, & perpetuo, quantum vidi, roſei coloris eſt, monophyllos, quatuor, & quinque ſegmentis ovatis, leniter acuminatis. Semen triquetrum, tetraedrum.

Biſtortae radix acido auſtero ſucco plena eſt, & valide adſtringit externo uſu, in vacillatione dentium, aut interno; ad diarrhoeas, dyſenterias, haemorrhagias, fluores albos commendata. Sed liceat monere, haec medicamenta tunc demum adhiberi poſſe, quando unice adſtringendum eſt, & fibra roboranda, nocere vero quoties aliquid corrigendum eſt in eo ipſo humore, qui fluxionem facit v. g. in dyſenteriis.

2. BISTORTA foliis ad oram nervoſis, imis ovalibus, ſuperioribus linearibus, ſemine gigartino.

Biſtorta minima ARET. p. 234. *b.*
Limonii ſpecies minor GESN. add. ad hort. p. 265.
Biſtorta minor ſive alpina CAM. Epit. p. 684. egregia icon.
Biſtorta minor CLUS. Pann. p. 479. [etſi folia ima deſint] Hiſtor. p. LXIV. RAJ. p. 187.
Biſtorta minor noſtras LOB. Illuſtr. p. 80. PARK. p. 392.
Biſtorta minima I. B. III. p. 539.
Biſtorta alpina media C. B. P. ex CAM. RAJ. p. 187. I. R. H.
Et *Biſtorta alpina minor* EJUSD. ex CLUSIO, PARK. I. R. H.
Biſtorta minor ſ. alpina MORIS. II. p. 585. ex CAM.
Biſtorta alpina minima ſobolifera EJUSD. ib. ex CLUSIO.
Biſtorta pumila foliis variis rotundis & longis EJUSD. ib. ex PARKINSONIO.
Biſtorta alpina pumila varia PARK. p. 392. RAJ. p 187. SCHEUCHZ. It. II. p. 130.
Biſtorta montana minima BARR. ic. 489. non bene.
Biſtorta media folio minus rugoſo PLUKN T. 151. f. 2. quod ad iconem.
Biſtorta alpina minima foliis imis ſubrotundis & minutiſſime ſerratis RAJ. ſyn. III. p. 147.
Biſtorta &c. AMMAN. Ruthen. n. 243. p. 199.
Reliqua nomina vide in Itin. Helvet. n. XXXVII. Tres enim & quatuor plantas ex hac unica fecerunt ſcriptores etiam optimi.

In Jurae & Alpium pratis editis. In M. Falconario, & adſcenſu *Dolae* inveni. In Alpibus ubique.

Caulis vix ultra pedalem. Folia ima absque appendicibus, adcurate elliptica, ſuperiora acuta, omnia nervis validis diſtincta, qui oram ita ſecant, ut quaſi punctata videatur, aut ſerrata. Spica multo varior, quam in priori. Flos perpetuo albus, ut male varietatem candido flore diſtinxerit PONTEDERA. Semen acino uvae ſimile, ſive orbiculo adpendiculato. Cuticulam habet, quam facile exuit. Frequenter ſemina in ipſa ſpica in folia degenerant, quod olim vidit CLUSIUS, & TOURNEFORTIUS ex vulgari ſpecie pingit.

PERSICARIA.

T. T. 290. LINN. n. 96. & omnium Auctorum.

Flos, uti Biſtortae, ex calyce profunde quinquefido, ſegmentis ovalibus, duorum ordinum, fere quinque. Stamina quinque, ſex, ſeptem, octo. Tuba profunde bifida, aut duae, antennis in globulos terminatis. Semen compreſſum, duobus angulis terminatum.

Perſicaria I. cum Biſtortis adeo cohaeret, ut, ſi quid mutare placeret, certiſſime Perſicariae genus expungerem. Facies, vis medica, flos, eadem ſunt, ſemen denique in Biſtortis inconſtans eſt, ſpicam Biſtortae habet Perſicaria prima, ſpicam Perſicariae Biſtorta ſecunda, quae eadem ſemen Perſicariae ſimile nacta eſt.

I. PERSICARIA foliis ſerratis, ſpica denſa cylindrica.

Lapathum aquaticum . . foliis . . parum lanuginoſis . . flore biſtortae ſimili GESN. Tab. Coll. p. 84. *b.*
Fontalis ſive Potamogeiton DOD. Cereal. p. 227.
Potamogeiton DOD. Hiſtor. p. 582.
Potamogeiton ſive ſtachytes, fontalis & ſpicata LOB. Ic. p. 307. ADV. p. 128.
Potamogetum anguſtifolium TAB. p. 740.
Potamogeton ſalicis folio C. B. LOES. MUR. p. 617. &c.
Potamogeiton ſive fontalis Perſicariae folio I. B. III. p. 777.
Fontalis major latifolia PARK. p. 1255. in icone *longifolia*,
Et *Fontalis major latifolia vulgaris* id. p. 1254.
Perſicaria ſalicis folio perennis HERM. H. L. B. p. 488. cui florem viridem tribuit in *Catal. plant. indig.* p. 84. BOERH. PETIV. Muſ. n. 94.
Perſicaria ſalicis folio Potamogeton anguſtifolium dicta RAJ. p. 184. I. R. H. aut. de Par. p. 221. &c.
Potamogeton anguſtifolium ſ. ſalicis folio H. OX. II. p. 587.
Perſicaria florum ſtaminibus quinis corollam ſuperantibus ſtylo bifido LINN. Cliff. p. 41. ROYEN. p. 216.
β *Perſicaria paluſtris fluitans, foliis brevioribus, & latioribus, florum ſpica ſpecioſa purpurea conpactiore* RUPP. p. 78. BUXB. ERNDL. LEOPOLD. &c.
γ *Perſicaria acida peculiaris* JUNG. HOFM. flor. Altd. TREW. Comm. Lit. Nor. 1737. T. V. f. 1. 2.
Perſicaria altera cui folium aſperiuſculum & ſine maculis CAES. p. 167.

In piſcinis abunde, & in lacuum litoribus tranquillioribus. Bernae paſſim v. g. in piſcinis *im Sulgenbach.*

Haec planta *amphibia* eſt, uti PLUKNETUS notat. p. 288. In aquis folia ita explanat, ut inſtar Potamogetonis I. ſuperficiei incumbant. In terram tranſpoſita mutatur, hirſutula fit, & ſtrictior, erigitur, & ſterilescit., tuncque eſt planta γ. de qua peculiari diſſ. egit SCHULZIUS.

Folia Biſtortae, longa, ſolidiora, nervis parallelis conſpicua, ſaepe appendiculata, ora ſubtilisſime ſerrata. Ex alis foliorum in longis ſcapis aphyllis ſpicae, quas ex aquis effert, Biſtortae ſimillimae, denſae, teretes, perpetuo rubellae. Flori cuilibet duo foliola quaſi calycis loco ſunt; ipſe conſpicua ſpecie, eſt, ſtaminibus quinque valentibus, flore brevioribus. Tuba profunde bifida, antennis capitatis. Semen ovatum conpreſſius. In origine cujusque ſegmenti floris macula ſature purpurea.

Laudatur ob vires Lithontripticas: videtur adſtringere, uti Biſtortae, & Lapatha, & vulneraria eſſe, ad calculum vero aut pellendum, aut comminuendum vires ſufficere non videntur. Vide TREW. *Commerc. Noric.* 1737. *hebd.* 47. ad finem uſque.

2. PERSICARIA foliis non ſerratis, pene glabris, vaginis florum ciliaribus, ſpicis denſioribus.

α Varietas maculata, quae cum *rubro & albo* flore perinde frequenter reperitur.
Perſicaria RUELL. p. 410. FUCHS. p. 630. DOD. Pempt. p. 608. CAES. IV. c. 34.
Molybdaena GESN. ind. p. 65.
Perſicaria altera TRAG. p. 91.
Perſicaria maculata GESN. coll. p. 95. *b.*
Peuſicaria mitis maculoſa LOB. Ic. p. 315. I. R. H. ZANICH. ic. 133.
Perſicaria maculoſa RAJ. p. 183. BLAKW. T. 118. commode.
Huc icones TREWII l. c. 5. 6.
β Hujus varietas maxima & lunata macula, qualem olim DODONAEUS pinxit,
Perſicaria mitis maculis ferrum equinum referentibus SCHOL. BOT. p. 7. PLUKN. BOERH. RAJ. III. p. 117. TILL. VAILL. RUPP. BUXB. &c.
γ Perſicaria non maculata, perinde albo & rubro flore.
Perſicaria DOD. Cereal. p. 271.
Perſicaria altera MATTH. p. 584. CAM. Epit. p. 353. TAB. p. 857.
Perſicaria mitis non maculoſa I. R. H. &c.
Huc icones TREWII l. c. f. 3. 4.
δ Varietas folio ſubtus lanuginoſo.
Perſicaria major in agro Nervienſi &c. LOB. Obſerv. p. 171. niſi potius pertinet ad ſpeciei I. varietatem.
Preſicaria major foliis aſperis THAL. p. 85. niſi & haec ad I. pertinuerit.

Ubique in hortis, agris, foſſis, ad vias.

Radix, quae Biſtortae craſſa eſt, gracilis, & longa. Caulis procumbens, ſub foliis nodoſus. Folium non appendiculatum, longum, lanceolatum, inferne nervo & ora

ora hirſutis, & aliquando tota ſuperficie, in varietate δ & ε. ſaepe maculata, ubi latiſſima ſunt, maxime, quae terrae propiora, ſaepe, & ſuperiora fere ſemper, pura. Sub ſingulo flore infundibulum, quod pro vagina eſt, idque perpetuo pilis brevibus, quaſi ciliis, barbatum. Spica rarior prima ſpecie, denſior quinta, non continua, ut primae, ſed interrupta, Floris color variat & inmaturo viridis eſt, qui color novam varietatem dedit MERRETI p. 93. caeterum albus, aut ruber. Tubae unicae antennae duae, globulo terminatae. Stamina plerumque ſex: non raro tamen ſeptem, quina regulariter diſpoſita, unum, aut duo acceſſoria.

Sapor acidulus, adſtringens, mitis, nitroſus. Vulneraria eſt, decoctum laudatur ad injectiones pro repurgando pectore in hominibus, quibus pus emiſſum eſt facta Paracentheſi. Ad ulcera difficilia CRATO *Epiſt.* L. III. p. 281. Ad gangraenas ſiſtendas pariter commendatur, officinis tamen non notiſſima. Aquam deſtillatam calculum expugnaſſe legitur apud BOYLE de *util. phil. exp.* p. 160. quod nimium eſt, neque reſpondit experienti BOERHAAVIO *Prael.*

3. PERSICARIA foliis non ſerratis, ſubtus tomentoſis.

Perſicaria folio ſubtus incano RAJ. ſynopſ. III. p. 145.

Et forte etiam *Perſicaria maculoſa, procumbens, foliis ſubtus incanis* EJUSD. p. 146. licet noſtrae rami erigantur.

Perſicaria mitis, maculoſa, caulibus & ramis nodoſiſſimis, rubris BOERH. Ind. Alt. II. p. 87.

Nimis inſignis haec eſt varietas, quam ut cum prioribus tacite conjungi poſſit. Caules eriguntur, dodrantales, ruberrimi. Folia maculata, aut non maculata, ſubtus ſericeo tomento albo obducuntur, & diffracta fila trahunt. Flores in ſpicis denſis albi, aut rubri, plerumque quadrifidi, cum ſtaminibus ſex, & ciliatis vaginis, quibus, & ſapore, cum miti convenit.

4. PERSICARIA foliis anguſtiſſimis, pene glabris, ſpicis interruptis rariſſimis, vaginis ciliaribus.

Perſicaria anguſtifolia C. B. Prodr. p. 43. Baſil. p. 29. PARK. RAJ. p. 183. I. R. H. T. aut. de Par. p. 220.

Perſicaria anguſtifolia ex ſingulis geniculis florens PETIV. Muſ. n. 90. RAJ. ſyn. III. p. 145.

β Nullo modo differt ex fide horti ſicci C. B.

Perſicaria puſilla repens LOB. Ic. p. 316. PARK. RAJ. Hiſt. p. 183. ſyn. III. p. 145. PETIV. n. 92.

Perſicaria pumila TAB. p. 858.

Perſicaria minor C. B. Phytop. p. 57. Baſil. &c.

Quae floribus *purpureis* variat LEOP. p. 129. & *albis* MAGNOL. Char. p. 152. TILLI BUXB. LEOP. &c.

In foſſis, & gramineis, in quibus aqua ſtagnat. C. B. anguſtifoliam *Michelfeldae*, minorem in agris *Haltingenſibus* & *Huningenſibus*.

Haec vel ſpecies, vel prioris 2. varietas, tota gracilior eſt, foliis anguſtioribus, non maculatis, ſpica ſtrigoſa, & rara, uti in n. 5. fere alterna, vaginis ſub ramis, aut floribus, ſtrictioribus, & in longos pilos exeuntibus. Flos prioris. 2. Media eſt inter 2. & 5.

5. PERSICARIA acris, ſpicis longis ſtrigoſioribus, vaginis non ciliatis.

Pulicaria maſcula BRUNF. II. p. 18.

Pulicaria femina id. p. 19. TRAG. p. 90.

Perſicaria DORST. p. 216. *b.*

Hydropiper FUCHS. p. 842. GESN. coll. p. 82. DOD. Cereal. p. 269. CAES. p. 168. LUGD. BLAKW. T. 119.

Perſicaria altera acris quae Hydropiper CORD. Dioſc. II. c. 19.

Hydropiper ſive Perſicaria MATTHIOL. p. 583. CAM. Epit. p. 352. PARKINS.

Hydropeperi DOD. Pempt. p. 607.

Hydropeperi, Perſicaria, Hydropiper LOBEL. Ic. p. 318.

Perſicaria ſ. Hydropiper I. TAB. p. 857.

Perſicaria acris ſ. Hydropiper I. B. III. p. 780. HIST. OXON. II. p. 589.

Perſicaria urens ſeu Hydropiper C. B. Baſ. p. 29. I. R. H. aut. de Par. p. 214.

Perſicaria florum ſtaminibus ſenis ſtylo bifido LINN. Cliff. p. 42. ROYEN. p. 216.

Icon. TREWII l. c. f. 7. 8.

β *Flore albo* JOHREN. LEOP. &c.

Ubique in foſſis aquoſis.

A miti facile diſtinguitur habitu ſtrigoſo, foliis anguſtioribus, nunquam maculoſis, ſpica graciliori. Flos prioris eſt ſ. ſecundae, tuba profunde bifida, antennis capitatis. Vaginae breves, latae, reſectae, glabrae, non ciliatae, exceptis iis, quae ramorum diviſionibus ſubponuntur. Sapor cauſticus.

Cum acri indole acidam naturam conjungit. Exterius ad tumores oedematoſos cum fructu adhibetur, teſte CHOMELIO & BOERHAAVIO. Ulcera, maxime jumentorum

ſanat,

ſanat & quae per vetuſtatem fiſtuloſa facta ſunt. Aqua deſtillata ad uncias duas vel tres ſpecifica vi vicioſum gluten veſicae & renum expellit. Infuſum in hydrope & in ictero aperiendo convenit, temperatum Acetoſa aut paſſulis *Comm. Noric.* 1739. *hebd.* 18. ubi accuratae analyſes chemicae habentur quatuor ſpecierum Perſicariae.

POLYGONUM.

TOURN. T. 290. LINN. n. 329. & omnium Auctorum.

Calyx coloratus, profunde quinquefidus. Scamina quinque in uno ordine, tria extra ordinem interius. Semen triquetrum, erigit tres tubas breves. Adeoque Biſtortae ſimillimum eſt, ſeparari vero poteſt, in methodo naturali, caule procumbente, ramoſiſſimo, vaginis ſub foliis & ramis magnis, coloratis, ſiccis, barbatis. Sed haec cum Perſicaria communia habet, a qua Tubis tribus differt, & ſtaminibus conſtanter octonis.

1. POLYGONUM RUELL. III. C. 79. BLAKWALL. T. 315. LINN. *Cliff.* p. 150. GRON. ROYEN.

Proſerpinaca DORST. p. 235.
Polygonum mas FUCHS. p. 614. MATTH. p. 951. bon. ic. CAM. Ep. p. 688. foliis anguſtioribus DODON. p. 113.
Polygonum maſculum TRAG. p. 390.
Polygonon GESN. coll. p. 98.
Polygonus mas GESN. hort. p. 271. *b.* LUGD.
Polygonum vulgare, *Sanguinaria*, *Centumnodia* LOBEL. Adv. p. 179.
Polygonum quod vulgo centinodia CAES. L. IV. c. 36.
Polygonum majus, *corrigiola* TAB. p. 832.
Polygonum latifolium C. B. Baſ. p. 82. P. H. OX. II. p. 591. T. aut. de Par. p. 351. I. R. H. ZANICH. ic. 201. valde parvum.
Polygonum ſ. Centumnodia I. B. III. p. 377.
Polygonum vulgare RAJ. p. 184.
β Flore *albo* VAILL. GAR. TILL. BUXB.
γ Foliis *rubentibus* SCHWENKF. p. 163.
δ *Aphyllon* BROM. DILL. Cat. Gieſſ. p. 165. ZAN.
ε *Folio brevi*, & *anguſto*
Polygonum II. TAB. p. 433. cujus III. parum differt, neque eſt illud *longo anguſtoque folio* Italiae & Hiſpaniae, ſecundum MORISONI.
Polygonum brevi anguſtoque folio C. B. P. I. B. III. p. 316. RAJ. ſyn. III. p. 376.
ς Foliis ovatis, vaginis majoribus
Polygonum ſaxatile C. B. Prodr. p. 131. PARKINS. RAJ. ſyllog. ext. p. 208. & hiſt. p. 185. I. R. H.

Varietates α. β. γ. δ. ε. ubique promiſcue ad vias, & in agris naſcuntur. Ultimam, quae *marini* ſimilior eſt, in arce *Wallenburg* legit C. B.

Caulis ad foliorum ortum directionem mutat, & intumeſcit. Vaginae ſub foliis, quales dixi. Folia in univerſum ex ellipticis accuminata, ſed modo anguſtiora, modo latiora: majora vero, quae a radice remotiora. Flores ſolitarii, vel pauci, inſident origini foliorum, colorati, calycis imagine picti, uti Fagopyrum.

Siccat, adſtringit. FALLOPIUS ad hernias ſanandas laudat, quas certe ſolus culter fideliter ſanat, CAMERARIUS ad vomitum ſanguinis. In vulneribus recentibus conglutinandis laudatur. Hiſtorias haemorrhagiae, dyſenteriae, ani prolapſi adplicatu curatarum CHOMELIUS habet *ſuppl. aux pl. uſuell.* p. 149. ſucci vero uncias duas, & tres, aut infuſionem in vino vel aqua in dyſenteriis & ſanguinis jacturis expertus laudat idem *pl. uſuel.* p. 575.

HERNIARIA.

TOURN. T. 288. LINNAEI n. 93. & aliorum.

Calyx quinquefolius, ſtamina quinque, ſemen unicum, quod contra CORDUM, TOURNEFORTIUM & PRESTONUM recte obſervat DILLENIUS, emittens tubam bifidam.

1. HERNIARIA calycibus bractea nudis LINN. *hort. Cliff.* p. 41.

Millegrana CORD. I. c. 36. p. 98.
Empetron TRAG. p. 527.
Helleborine vera veterum GESN. Epiſt. p. 134.
Herniaria GESN. hort. p. 261. *b.* Collect. p. 81. DOD. p. 114. RAJ. p. 214. BLAKW. T. 320.
Polygonum minus MATTHIOL. p. 953. CAM. Epit. p. 690. (non placet) HOFM. &c.

Herba

Herba Turca ſive Herniaria LOB. Ic. p. 421.
Herba Turca CAES. IV. C. 20. p. 159.
Herniaria glabra I. B. III. p. 379. I. R. H. &c.
Polygonum minus, ſeu millegrana major C. B. Baſil. p. 83. &c. ſ. *Herniaria vulgaris* H. OX. II. p. 593.
β Hirſuta varietas
C. B. Baſ. p. 85. I. B. l. c. I. R. H. ZANICHELL. ic. 284. &c.

Baſileae ad vias, reperi autem trans pontem Wieſae, ſequendo fluvium, ſed contra fluentum eundo. Genevae locis ſiccis I. B. Tiguri videtur legiſſe GESNERUS.

Facies Polygoni, folia, glomeruli florum, ſed frequentiones: vaginae ſiccae ſub ramis conveniunt, ſtaminibus differt.

Acris eſt, ſubſalſa, ſtiptica. Ad Hydropem, ad pellendum calculum, ad vulnera recentia, ad hernias ab ipſis HOLLERII temporibus laudatur, a quo HOLLERIANA dicta eſt. Experimentum in hydrope a potu nimio aquae narrat CHOMEL. *plant. uſuel.* p. 248. & *ſuppl.* p. 83. addit ita valide urinas pellere, ut noceat in calculo.

CAMPHORATA.

T. *Memoir de l'Acad. des Scienc. 1705.*
SELAGO LINNAEI n. 519.

Fabrica floris paulum differt a prioribus, cum ſegmentis ſit inaequalibus, quinque; ſtaminibus tantum quaternis. Calycem praeterea addit quadrifolium LINNAEUS. Sed habitus conjungere jubet, & exiguitas petalorum permittit, quae TOURNEFORTIUS & MAGNOLIS non viderunt.

1. CAMPHORATA foliis confertiſſimis, inermibus, levibus.
Plinii Camphorata minor Dalech. LUGD. p. 1179.
Camphorata glabra C. B. Baſil. p. 113. RAJ. ſyll. ſtirp. exter. p. 83. HIST. OXON. III. p. 614.
Camphorata minor PARK. p. 569. RAJ. Hiſt. p. 211.*.

Ad agrorum ſemitas verſus *Otlingen* C. B.

Caulis ramoſiſſimus, folia quaſi in laricis faſciculis conferta, ſemitriquetra, leniſſime hirſuta, dura. Ab hirſuta videtur differre. Etſi enim hujus ſpeciei folia, quae flores non continent, non valde hirſuta ſint, caulis tamen ſemper tomentoſus eſt, & mollior.

Camphoratae infuſum ad recentem hydropem laudat BURLET in ACT. ACADEMICIS GALLICIS 1703. *hiſtoir.* p. 65. ſeqq.

2. CAMPHORATA vaginis ſpinoſis.
Anthyllis altera Italorum LOB. p. 404. LUGD.
Camphorata altera TAB. p. 18. AMBROS.
Camphoratae congener C. B. RAJ. ſyll. & hiſtor. p. 210. MAGN. in Hort. & Bot. MOR. III. p. 614.
Camphoratae congener ſive anthyllis altera Italorum PARK. p. 69.
Herniaria foliis longis, anguſtis, acutis, & glabris MAGNOL. Charact. p. 51.
Chenopodium annuum humifuſum folio breviori & capillaceo I. R. H. TILL. VAILL. GAR. FAB. III. p. 160.
Chenopodium folio capillaceo ZANICH. p. 65. ic. 276. male.

STAEHELINUS „ naſci, niſi fallor, eodem loco, ubi priorem indicat C. B.

Ad Kalia potius adcedit, Caulis erectus. Folia ex lata & ſeſſili baſi in argutum mucronem extenuantur. Quot folia, tot paria ſquamarum ariſtatarum albicantium. Intra has floſculus nitens, paleacei coloris, quatuor factus inaequalibus ſegmentis. Semen rugoſum, involucro tenaci, ſericeo, obvolvitur.

THESIUM LINNAEI. n. 173.

LINOPHYLLUM PONTEDERAE.
LINOSYRIS KNAUT. p. 32. RUPP. p. 76. BUXBAUM, REHFELD.

Ovarium monoſpermum flore coronatur, ſive fundo calycis ita innaſcitur, ut laciniae quinque ex ſummo ſemine naſci videantur. Calyx campaniformis quinquefidus; aut quadrifidus, interius florali colore tingitur. Ex lateribus calycis tot ſtamina, quot floris ſegmenta. Tuba ſimplex, apice globoſo.

1. THESIUM LINN. *Hort. Cliff.* p. 41.
Anonymos Lini folio CLUS. Pann. p. 312. icon plantae quae ſemine maturo onuſta eſt, Hiſtor. p. 324. VOLC. HOFM. &c.
Anthyllis montana LUGD. p. 1150.
Onobrichis IIII. lutea Dalech. LUGD. p. 491. alia icon, anguſtiori folio.
Linaria montana ſ. ſylvatica THAL. p. 72.

Lina-

Linaria adulterina TAB. p. 826. ex CLUSIO RAJ. p. 399. ſyn. III. p. 702.
Linaria montana floſculis albicantibus C. B. Baſil. p. 62. &c.
Linariae ſimilis I. B. III. p. 461. PLUKNET. p. 223.
Seſamoides montanum procumbens noſtras linariae folio floribus albicantibus H. OXON. III. p. 601.
Sanamunda linariae folio MAGNOL. hort. Monſp. p. 150.
Alchimilla linariae folio calyce floris albo I. R. H. aut. de Par. p. 50. FAB. II. p. 44. cum deſcriptione.
Linophyllum alpinum latifolium majus PONTED. Anthol. p. 262.
β *Flore ſubluteo* I. R. H. PONTED. FAB. &c.
γ *Alchimilla Garganica, Linariae folio, calyce floris tricuſpide* MICHELI apud TILL. hort. Piſ. p. 6.
δ *Alchimilla alpina Linariae folio calyce florum albo in foliorum alis* MICHELI ibid.

In Helvetiae pratis montoſis non rara. In M. *Gurten* haud longe Berna. Inter *Mutetz*, & *Mönchenſtein*, in M. *Reichenſtein* & *Michelfeldae* C. B. In montibus Biennenſibus inter *Ilſingen* & M. *Feuerſtein* copioſiſſime. In M. Genevenſibus. In alpinis humilioribus ubique.

Folia firmula, perangusta, *linearia*. Caulis ramoſiſſimus: ex ramis juxta totam caulis longitudinem flores; hinc junior planta varietatem δ exprimit. Flos junior viridis, albo pictus, per aetatem flaveſcit.

PERCHEPIER.

RAII. BOERHAAVII.
ALCHIMILLAE ſpecies T. *APHANES* LINNAEI n. 90.

Cum Alchimilla convenit flore ventricoſo, quadrifido, ſtaminibus tantum quatuor, ſemine libero, conico, conpreſſo, tuba ex baſi prodeunte: differt calyce tantum quadrifido.

1. PERCHEPIER.
Percepier Anglorum LOBELII ic. p. 727. ADV. p. 324. LUGD. RAJ. p. 209. VAILL. &c.
Scandix minor TAB. p. 96. bene
Alchimilla minima montana COLUMN. Ecphraſ. p. 148. ic. p. 146. optima icon, etſi a Perchepier ipſe diſtinguat I. R. H. aut. de Par. p. 48. IC. REG. T. 12. FAB. II. p. 44.
Chaerophyllo nonnihil ſimilis C. B. Baſ. p. 45.
Perchepier Anglorum quibuſdam I. B. III. P. II. p. 74.
Alchimilla annua minima hirſuta, foliis inferne candicantibus H. OXON. II. p. 195. T. 20. f. 4. &c.
Aphanes LINN. Cliff. p. 39. ROYEN. p. 231. GRONOV.

In arvis abunde.

Caulis erectus & tota planta hirſuta, Folia trilobata: lobus medius denuo trifidus, lacinia media tridentata, lateralibus bidentatis: lobi vero laterales bipartiti, laciniis bifidis, & trifidis. Florum faſciculi inſident foliorum alis absque pediculis.

Conjunctio hujus plantae, hinc cum Paſſerina, & Linoſyride, inde cum Alchimilla, retinet hic Alchimillam, quam non male cum LINNAEO poſt Quinquefolia ponerem.

II. PLANTAE APETALAE STAMINIFERAE.
ORDO V.

QUIBUS PAUCIORA STAMINA QUAM SEGMENTA FLORIS SUNT.

ALCHIMILLA.

ALCHIMILLAE ſpecies aliquae T. T. 289.
ALCHEMILLA LINN. n. 83.

Haec una in tota claſſe habet calycis campaniformis, tubuloſi, lacinias bis tot, quot ſtamina, nempe quatuor majora, minora quatuor, omnia triangularia, ad angulum rectum patentia. Quadrata & fungoſa ſubſtantia initium expanſionis calycis oblinit, eaque edit in intervallis ſegmentorum ſtamina quatuor. Tuba per hanc placentam eminet, bifido fine, & latiuſculo, terminata, ex imi ovuli latere orta, quod in calycis fundo ſedet, & apicem per mediam illam coronam quadratam emittit. RAIUS & KNAUTH & alii ſemina duo faciunt, invenio vero perpetuo unicum, ex ovato acuminatum.

1. ALCHIMILLA folio integro ſtellato polygonio.
Herba vulneraria BRUNFELS. II. p. 57.
Pes Leonis ib. III. p. 79. FUCHS. p. 612. GESN. coll. p. 96.

Alchi-

Alchimilla DORSTEN. p. 22. *b.* bene TRAG. p. 512. H. EYSTETT. Vern. Ord. VI. fol. 10. f. 2. CAESALP. p. 557. LOBEL. p. *663*. DODON. p. 140. RAJ. hiſt. p. 208. BLAKW. T. 72.
Droſium CORD. Hiſt. II. c. *92*.
Stella herba GESN. *hort* p. 283.
Stellaria MATTHIOL. p. 1177. CAM. Epit. p. *908*. ic. opt. LUGD.
Alchimilla vulgaris CLUS. p. CVIII. C. B. Baſ. p. *90*. I. R. H. IC. REG. T. 13. GARID. p. 15. ic. 4.
Alchimilla ſtellaria TAB. p. 86.
Pes Leonis ſive ſtellaria I. B. II. p. *398*. *i.*
Alchimilla perennis viridis major foliis ex luteo virentibus H. OX. II. p. 195. S. II. T. 20.
Alchimilla foliis palmatis LINN. Cliff. p. 38. ROYEN. p. 231.
β Calyce floris albo I. R. H.
γ *Alchimilla minor* MORIS. Praelud. p. 228. HIST. OXON. II. p. 195. RAJ. p. 209.
Alchimilla minor perennis alpina WALTH. ind. hort. ſui. p. 51.
Alchimilla alpina minor JONQ. p. 5. IC. REG. T. 12.
δ *Alchimilla alpina maxima* SCHEUCHZ. It. IV. p. *329*.

Prima ubique in pratis & ſylvis frequens eſt. Tertiam humilem, duriorem, foliis ſimplicioribus, anguſtioribus, inveni in deſcenſu M. *Scheidek* verſus *Schwarzenbach*. Quartam SCHEUCHZER in alpina valle Glaronenſium, dicta *Bærenboden*.

Folia inſtar ventilabri plicata expanduntur in octogoni, decagoni, dodecagoni ſpeciem, cujus unus alterve angulus pediculo proximus deficit. Angulorum praeterea orae ſerratae ſunt. Flores in laxas umbellas, ſupra folia ſe efferunt, quas ramoſi pediculi faciunt.

Inſigniter adſtringit, ad flagitium uſque. Vulneraria eſt, ad ramices laudatur, ſicca tota, & ſtyptica.

2. ALCHIMILLA foliis digitatis, ſubtus argenteis.

Schaaf-Suppen ARET. Neſſ. 234. *b.*
Argentaria GESN. Mont. fract. p. *64*. tab. coll. p. *59*. *b. petraea* hort. p. 248.
Stellaria argentea CAM. Epit. p. *909*. optime
Heptaphyllon CLUS. Pann. p. 490. Hiſt. p. CVIII.
Alpinum petroſum & minus pentaphyllum LOB. Adv. p. 307.
Tormentilla candida DALECH. p. 1175. non bene.
Tormentilla alpina folio ſericeo C. B. WAGNER.
Pentaphyllum ſive potius heptaphyllum argenteum flore muſcoſo I. B. II. p. 398. l. 598. lit. *f.*
Alchimilla perennis incana argentea, ſeu ſericea, ſatinum provocans H. OX. II. p. 195. T. 20. f. 3.
Alchimilla alpina pentaphyllos RAJ. p. 209. ſyn. III. p. 157. SCHEUCHZ. It. I. p. 29.
Alchimilla argentea montana pentaphyllos BARREL. ic. 756.
Alchimilla pentaphyllaea MUNTING. Phytograph. T. 90.
Alchimilla alpina quinquefolii folio ſubtus argenteo I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 328.
Alchimilla foliis digitatis LINN. Cliff. p. 39. ROYEN. p. 232.
β *Alchimilla alpina argentea enneaphyllos fere habitu toto craſſior & villoſior* SCHEUCHZ. It. I. p. 29. It. IV. p. 328. mera omnino varietas.

Nihil in paſcuis ſterilibus ſummi Jurae & humiliorum alpium frequentius.

Huic folia ad pediculum usque in quinque, ſeptem, & novem lacinias ſecta, quarum apex ſolus ſerratus eſt, uti in Quinquefolio albo flore. Averſa pars foliorum, & caulis, & calyx argenteo villo pulchre ſplendent. Corona quadrata floris fuſcum villum emittit, qui ſemen protegit: & ſaepe totus flos nigricat.

3. ALCHIMILLA foliis levibus lobatis, lobis multifidis.

Alchimilla alpina quinquefolia C. B. Prodr. p. 138. Pin. RAJ. ſyllog. extr. p. 54.
Alchimilla pentaphyllaea alpina JONQUET. p. 5.
Alchimilla minor quinquefolia PARKINS. p. 538. RAJ. Hiſt. p. 209.
Alchimilla alpina minor I. R. H.
II. *Alchimilla alpina pentaphyllaea minima lobis fimbriatis* BOCC. p. 18. T. I. bon. ic. I. R. H. RAJ. in ſupplem.

Multo rarior. Copioſe tamen in M. *Gotthardo* & *Furca*. In M. *Bernhardo* M. C. B.

Flores umbellati, uti in prioribus. Folia fere quinquelobata, lobi autem ſinguli, uti in Ranunculis, in plures minores, aliquando octonos, varie inciſi. Tota planta levis eſt, viridisque, & ad quatuor uncias adſcendit.

PLANTARUM APETALARUM.
ORDO VI.
DIPLOSTEMONES.
KNAWEL RAII. BOERH. &c.

ALCHIMILLAE ſpecies T. *SCLERANTHOS* LINNAEI n. 366.

Facies cum Theſio convenit, & ſemen pariter cum imo calyce connaſcitur, ut maturum calycis laciniis coronetur. Sed ſtamina bis tot, quot floris ſegmenta (VAILL. T. I. f. 5. c.) tubae duae. Cl. a BERGEN petala quidem a calyce diverſa invenit, tubas vero reperire non potuit, COMM. LIT. NOR. 1739. p. 35. Unde tanta diverſitas experimenti?

1. KNAWEL annuum, majus, flore minori.

Polygonum Germanis Knawel TRAG. p. 393. bene. HIST. OXON. II. p. 594.
Knawel DODON. p. 115. RAI. ſyn. III. p. 159.
Polygonum minus, polycarpon TABERN. p. 834. bene.
Polygonum anguſtiſſimo & acuto vel gramineo folio minus repens C. B. &c.
Polygonum tertium DODONAEI *ſive tenuifolium* I. B. III. p. 377.
Polygonum Germanicum ſive Knawel Germanorum RAI. p. 213.
Herniaria anguſtiſſimo gramineo folio, non repens MAGN. hort. Monſp. p. 97.
Alchimilla ſupina gramineo folio minori flore I. R. H. FABREGOV. II. p. 45. &c.
Scleranthus LINN. II. 166. ROYEN. p. 215.
β. Varietas mollior, anguſtiſſimo, & longiſſimo folio, Baſileae in agris *vorm Spalerthor* C. B. Bernae verſus *Kuniz*.
Polygonum minus alterum TAB. p. 835. bene.
Polygonum gramineo folio majus erectum C. B. Baſ. p. 83. PLUKN. p. 302.
Alchimilla erecta gramineo folio minori flore I. R. H. FABREGOV. &c.
Herniaria anguſtiſſimo gramineo folio erecta MAGN. l. c.

Prior ubique in agris reperitur.

Radix annua. Caules ramoſiſſimi, plerumque eriguntur, dum juniores ſunt, maturi, a pondere ſeminum detracti, procumbunt. Folia conjugata. Flores conferti ad alas foliorum, duri, ſimiles Theſii, campaniformi fundo calycis ſe circa ſemen conſtringente, ſegmentis quinque ſemipatulis, viridibus, albis marginibus, conſtanter quinquefidi. In fauce floris, quae villoſitate clauditur, ſtamina quinque longiora, quinque breviora. Tubae duae minimae ex ſemine adſcendunt capitatae. Maturius ſemen cum calyce inſeparabili nexu connaſcitur.

2. KNAWEL incanum flore majori, perenne RAI. p. 213. *Synopſ.* III. p. 160. T. V. f. I.

Anglica Saxifraga LOBEL. Adverſ. p. 183. LUGD. p. 1112.
Polygonum floſculis albis in ſummitate JONQ. p. 102. HORT. BLES. p. 164.
Knawel folio & flore albicante RUPP. p. 76. BUXB. GEMEINH.
Polygonum Germanicum incanum flore majori perenne PLUKNET. p. 302.
Alchimilla gramineo folio majori flore I. R. H. VAILL. p. 4. T. I. f. 5. FABREGOV. II. p. 45.
An etiam *Polygonum Germanicum caule folioſo, floſculis in ſummitate* PLUKNET. l. c. & T. 103. f. 6. Malim referre ad Alſines ſpeciem, alibi dicendam.
β Teſte BREYNIO, RUPPIO &c. eſt etiam
Polygonum cocciferum CAM. Epit. p. 691.* foliis nimis latis, C. B. &c.
Polygonum Polonicum Cocciferum I. B. III. p. 378. RAI. p. 186. BREYN. de *cocco rad.* fig. I.
Polygonum minus FRISCH. inſect. Teutſchlands T. II. n. I.

In arenoſis. Baſileae reperi ad Wieſam, adſcendendo contra fluentum, poſtquam pontem Huningam ducentem ſuperaveris.

Omnia prioris: Caulis etiam humilior, folia ſimilia, brevia, flores majores, in ſumma planti congeſti, ora laciniarum lata, & alba. Radix perennis.

Inſectum ex genere, quae *Progallinſecta* vocat REAUMUR, mutatur in granum ſphaericum, quod adhaeret radici plantae noſtrae, & ortum dat muſcae, atque vermiculo coccineo. Haec gallae ſpecies olim ad tincturam, & ad confectionem Kermeſinam, in Polonia & Pruſſia in uſu fuit: nobis nulla eſt, &, poſt *Cochenillae* frequentiorem uſum obſolevit.

Per hanc plantam, in alia methodo, naturali, & per Cherleriam, tranſitur ad Alſinen, flore quidem, & ſemine diverſam.

*3. Alchimilla ſupina gramineo folio, ad nodos frequentes copioſiori, elegans, Knaauwel ſimile SCHEUCHZER. It. VI. p. 453.

In alpibus Rhaeticis Italiae finitimis.

Cauliculi maxime nodoſi, ut in palmari cauliculo 14. genicula protuberantia numerentur „ ad nodos decem & plura folia graminea, rigida, recurva, peranguſta

guſta. Verſus ſummitatem eriguntur ex foliorum alis ramuli, qui umbellam gerunt florum quinquepartitorum, ſegmentis acutis, laete viridibus, argenteo margine. Tota planta laeto virore ſplendet.

Videtur potius ad Knawel 2. quam ad CHERLERIAM pertinere.

PASSERINA LINN. n. 856.
SANAMUNDA MAGNOL. *THYMELAEAE* ſpecies TOURN.

Simillima Linoſyridis, differt ſtaminibus, quae octona ſunt. A Thymelaea vero fructu ſicco.

1. PASSERINA TRAG. p. 535. (icon plantae maturae) CAMER. *Hort.*
Lithoſpermum quartum exiguum DODON. p. 83. abſque icone.
Lingua Paſſerina TAB. p. 828. bene.
Linaria altera botryoides montana COLUMN. Ecphraſ. p. 80. ic. opt. p. 82.
Lithoſpermum linariae folio Germanicum C. B. Baſ. p. 76. &c.
Paſſerina Tragi I. B. III. p. 456. RAJ. Hiſt. p. 399. ſyllog. exter. p. 148.
Lithoſpermum Germanicum Paſſerina Tragi PARK. p. 432. cum icone aliena Paſſerinae Lobelianae.
Sanamunda annua linariae folio MAGNOL. Char. p. 150.
Thymelaea linariae folio vulgaris I. R. H. aut. de Par. p. 537. VAILL. GARID. FABREG. VI. p. 239.
Nomen aptius dare non licuit, quod reliquae ſpecies mihi ignotae ſint.

Circa Baſileam in ſtipulis, demeſſa ſegete. Circa *Mathod* verſus *Valeyre* abunde.

Habitus totus eſt Theſii, flos etiam, & Tuba: Sed ſegmenta conſtanter quatuor, & ſtamina octo: quae MAGNOLIUS non bene quatuor facit. Flores unus, duo, tres, in ala folii ſeſſiles. Folia alterna.

THYMELAEA TOURNEF. T. 366.
DAPHNE LINN. n. 311. *CHAMELAEA* KNAUT.

Nomen diſplicuit LINNAEO. Sed graecum eſt, innocentius Daphne, quae veriſſima Laurus eſt.

A Paſſerina ob magnas ſimilitudines divelli non poteſt, etſi flos caducus baccam nudam relinquat, & in quibuſdam ſpeciebus coloratus ſit. Unius enim notae diverſitas, apud nos viciniam non mutat, quaecunque demum ea nota fuerit. Ergo Thymelaeae flos longior, tubuloſus, apice quadrifido: ſemen in imo calyce, quod bacca fit monoſperma. Tuba ſimplex, breviſſima. Stamina octo in duobus ordinibus, intra tubum floris.

1. THYMELAEA floribus ex ſummis ramis eminentibus, folio levi, perangusto.
Zeylan ſpecies minor in altis montibus GESN. Epiſt. p. 84. *b.*
Laureolae puro ſpecies GESN. Collect. p. 84.
Piperis montani ſpecies alpina minor GESN. Hort. p. 272. *b.*
Thymelaea minor CORD. Hiſt. III. c. 32. p. 189. cum icone abſque floribus Sylv. Obſerv. p. 221. *b.*
Cneorum MATTH. p. 46. bene CLUS. Hiſtor. p. 89. Pann. p. 54.
Caſia Matthioli Chamelaeae ſpecies TAB. p. 1076.
Thymelaeae adfinis facie externa C. B. RAJ. 1589.
Thymelaea minor Cordi I. B. I. P. I. p. 570.
Thymelaea alpina linifolia humilior flore purpureo odoratiſſimo I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 341.
β Flore albo I. R. H.

GESNERUS ex montibus prope *Curiam Rhaetorum.* SCHEUCHZER in alpe *Fismat* Uriorum. HUBERUS in M. *Lunae* Rhaetiae.

Humillimus frutex, ramoſus: folia ante mucronem paulo latiora, qui obtuſus eſt; nervus eminens in ſpinulam producitur. Flores ex ſummis ramis confertim in umbellam: tubus longiſſimus hirſutus. Purpurei caeterum exterius, albi intus, & odorati ſunt.

2. THYMELAEA floribus inter folia, folio utrinque hirſuto.
Exiſtimo easdem eſſe plantas, quas nunc dico
I. *Chamelaea alpina incana* LOBEL. Adverſ. p. 158. ic. p. 370. LUGD. p. 1665.
Chamelaea altera CLUS. Hiſpan. p. 171. Hiſtor. p. 87. abſque icone.
Chamelaea alpina folio inferne incano C. B. MURALT. Par. p. 579.
Chamelaea incana & lanuginoſa I. B. I. P. I. p. 586. RAJ. p. 1590.
II. *Chamelaeae hirſutae nomine data* I. B. I. P. I. p. 569.
I. II. *Thymelaea ſaxatilis oleae folio* I. R. H. MAGNOL. Hort. p. 195. TILL.
III. *Chamelaea pumila ſaxatilis flore pallido Italica* BARREL. ic. 234.
Thymelaea ſ. Chamelaea Sabaudica oleae folio utrinque incano flore albo RAJ. ſyll. p. 248.

Thymelaea incana Genevenſis ib. p. 297.
Chamelaea Sabaudica folio utrinque incano flore albo RAJ. Hiſt. p. 1588.
Thymelaea incana Mezeraei folio & facie ſurculis admodum fragilibus PLUKNET. p. 366. T. 229. f. 3. qui de conjungendis his plantis cogitavit.
Thymelaea alpina folio utrinque incano flore albo I. R. H.

LOBELIUS ſuam in alpibus lacui Lemano adjacentibus. RAIUS in ſylvoſis ad latera M. *Saleva.* In alp. *Glaronenſibus* MURALTUS.

RAIUS facit fruticem ſesquipedalem, ramoſum, fragili ligno, cinereo cortice: folia ſpeciei 3. ſed minora, glauca, utrinque hirſuta; Flores ex ſummis ramis quaternos quinosque longo tubo, albis ſegmentis, quadrifidos. LOBELIUS ſuos flores ſubpurpureos, calycem argenteum, qui procul dubio tubus floris eſt.

3. THYMELAEA floribus ſpicatis ſub foliis ellipticis, modice acuminatis, levibus, mollibusque.

Daphnoides FUCHSII p. 227. CAM. Epit. p. 937. optime.
Daphnoides FUCHSII GESNER. Coll. p. 73.
Laureola vulgaris id. ib. 84. *b.*
Piper montanum id. in Hort. p. 272. *b.*
Chamelaea ſeu Mezereum TRAG. p. 959. bene.
Chamelaea Germanica DOD. purg. p. 130. pempt. p. 364.
Laurus puſilla LOBEL. ic. p. 367. ex DOD.
Daphnoides flore purpureo TAB. p. 1074.
Laureola folio deciduo, flore purpureo, officinis Laureola femina C. B. P. &c.
Laureola folio deciduo ſ. Mezereum Germanicum I. B. I. P. I. p. 566.
Chamelaea Germanica ſ. Mezereum RAJ. p. 1587.
Thymelaea folio Lauri deciduo, ſive laureola femina I. R. H.
Daphne floribus ſeſſilibus infra folia elliptico lanceolata LINN. Lap. n. 140. Cliff. p. 147. ROYEN. p. 201.
Thymelaea Lauri folio deciduo ſemper virens FABREGOU. VI. p. 241. ridicule, cum praeterea hanc cum diverſiſſima quarta confuderit.
β Flore albido I. R. H. PLUKNET. &c.
γ Flore albo I. R. H. CAM. hort. &c.
δ Foliis variis HERM. H. L. B. PONTED. in Comp. MILL. &c.

In ſylvis per totam Helvetiam primo vero floret. Etiam in *Gemmio* vidi, & M. *Hengſt.*

Flores primos effert in ſpicam, cauli circumpoſitos, cylindrico tubo, ſegmentis cavis, purpureos, odoros. Stamina in duobus ordinibus, quaterna in ſingulo, omnia in tubo floris latent. Tuba brevis, rotunda, cava. Ovarium in imo calyce, fit bacca rubens, rotunda, monopyrena. Folia demum poſt flores erumpunt, & ramorum nudorum vertices coronant, nervo eminente, longe elliptica, modice acuta, utrinque levia.

Tota planta acerrima eſt, urens, ob vim purgantem foetusque pellentem infamis. Doſi quindecim & ultra granorum in Dania exhiberi, ſed cum magno, & diuturno, ſanitatis decremento, ut per menſem tormina ſuperſint BUCHWALD. p. 77. conf. BRESLAV. 1718. menſ. Febr. Cum vino tamen cocta folia menſes movere, non urinam, neque alvum, paradoxa eſt adfirmatio WELSCHII *Mictom.* p. 34.

4. THYMELAEA floribus inter folia acuminata, levia, duraque.

Thymelaea TRAG. p. 957.
Daphnoides MATTHIOL. p. 1217. GESN. hort. p. 291. *b.* CAES. IV. C. 6.
Daphnoides Dodonaei GESN. hort. 256. *b.*
Laureola ſeu Daphnoides GESN. hort. p. 264.
Laureola DOD. p. 365. purg. p. 132. bon. ic. cum fructu RAJ. p. 1587. BLAKW. T. 62. bene.
Laureola cum flore LOBEL. p. 368.
Laureola cum fructu LOBEL. Obſ. p. 200. ic. p. 368. ex Dodonaeo LUGD. p. 213.
Daphnoides ſeu Laureola LOBEL. Adverſ. p. 156.
Daphnoides ſ. Laureola cum flore LUGD. p. 211.
Laureola femina (ex MATTH.) LUGD. p. 212.
Daphnoides cum flore TAB. p. 1074. ex LOBELIO.
Daphnoides cum bacca TAB. p. 1075.
Laureola ſempervirens flore viridi, quibuſdam Laureola mas C. B. P. &c.
Laureola ſempervirens flore luteolo I. B. I. P. I. p. 564.
Thymelaea lauri folio ſempervirens ſive Laureola mas I. R. H. &c.
Daphne floribus racemoſis lateralibus foliis lanceolatis integris LINN. Cliff. p. 147. ROYEN. p. 208.

In montoſis ſylvis Helvetiae, GESNER ad lacum *Lemanum.* C. B. in M. verſus *Reichenſtein.* I. B. *Dornaci,* & circa caſtellum *la Baſtie.* Ego in M. *Münchenſtein, Waſſerfall, Falconario,* & *Dolaz.*

Rami

Rami fruticis ſcabri, folia ex ſummitate etiam copioſa proferunt, ſimilia proxime priori, ſed duriora, non decidua, mucrone acutiori. Flores inter folia, ex pediculis, inelegantes, ſubvirides; Baccae acuminatae, per aetatem nigrae. Fervor & venenum idem, uti in priori.

CHRYSOSPLENIUM

T. T. 60. LINN. n. 326.

Calyx patens, fiſſus in quatuor ſegmenta ſubrotunda, revoluta. Intus quadratae placentae ſpecies educit ſtamina octo. Fructus bicornis, recurvus, per maturitatem ad modum conchae bilabiatae aperitur, & revolvitur. Semina plurima.

I. CHRYSOSPLENIUM foliis alternis.

Eyerkraut C. GESN. in hort. conf. Epiſt. ad *Kentm.* p. 57.
Saxifraga aurea GESN. hort. p. 279. HORT. AICHST. *hyem.* fol. 6. f. 5. bene.
Hepatica paluſtris HORT. AICHST. vern. ord. frut. T. 3. f. 4.
Saxifraga aurea Dodonaei LUGD. p. 1113. bon. ic. I. B. III. p. 707. ic. & deſcr.
Et *Saxifraga alpina* LUGD. p. 1114.
Chryſoſplenium WEINM. T. 380.
II. *Saxifraga aurea major foliis longius incedentibus* MERRET. p. 109. cum BESLERUM citet.
Saxifraga aurea foliis pediculis oblongis inſidentibus RAJ. p. 207. PLUKNET. p. 393.
Sedum paluſtre luteum majus foliis longis pediculis inſidentibus HIST. OXON. III. p. 477.
Chryſoſplenium foliis amplioribus auriculatis I. R. H.
Chryſoſplenium LINN. Cliff. p. 149.
Chtyſoſplenium foliis pediculis oblongis inſidentibus I. R. H.
I. II. Conjunctim cum ſpecie foliis conjugatis
Saxifraga rotundifolia aurea C. B. Baſil. p. 88.

Tiguri, Baſileae, & in planiori Helvetia, rarior. Bernae primo vere frequens eſt, etiam in urbe, & ad ſepes, ripasque fluviolorum. In alpibus locis humectis & umbroſis tota aeſtate.

Caulis ex ſummo ramoſus, humifuſus. Folia ſubhirſuta, reniformia, hilo exciſa, rotunde ſerrata, ex radice longis pediculis innixa: ad ramos congeſta, nidos pro floribus efficiunt, alterna in omnibus, quotquot vidi, ſpeciminibus. Flores congeſti.

Sapor ſtypticus, ſubacris vulnerarius.

Speciem, ſive varietatem, foliis *conjugatis*, pictam apud DODONAEUM & LOBELIUM deſcriptam a PETITO *lettres d'un Medicin* L. III. nunquam vidi.

Clariſſimus LINNAEUS in ordine naturae conjungit cum *Saxifragia*: cum cujus ſpecie prima foliis convenit, tubis autem cum omnibus. Sed flos & ſtamina diverſiſſima ſunt, ipſa florum racemoſa facies a nuda ſpica Saxifragiae diſſentit. Quare hic, etſi non commodiſſimo loco, reliqui.

APETALARUM STAMINIFERARUM
ORDO VII.
POLYSTEMONES.

Quibus, ter, & quater, plura ſtamina, quam ſegmenta floris ſunt.

TITHYMALUS T. 18.

ESULA RIVINI. *EUPHORBIA* LINNAEI n. 429.

Flores, in noſtris quidem, fiunt calyce campaniformi, quadrifido, lato, cui, in ipſa diviſione, adhaerent ſcuta peculiaria, rotunda, aut lunata. Stamina ex ipſo calyce per plures ordines, ter & quater aequant ſegmenta floris: apices gemelli. Ovarium innititur pediculo, qui flore longior eſt, ut maturum extra florem dependeat. Eſt autem triloculare, tricoccon, & emittit tubas tres bicornes. Tithymalis praeterea noſtris omnibus lacteſcens natura, & cymbae latae, bivalves, ex quibus pediculus floriger adſcendit, conſtanter reperiuntur.

I. TITHYMALUS foliis ad caulem cruciatis, lingulatis, ſub floribus cordatis, longe acuminatis, ſcutis bicornibus obtuſis.

Lathyris FUCHS. p. 454. MATTH. p. 1259. DODON. p. 375. optime GESN. Hort. p. 264. CAM. Epit. p. 968. cum Charactere.
Cataputia minor RUELL. n. 634. LOB. Ic. p. 362. ex DOD.

Cataputia CAES. p. 377.
Lathyris latifolia TAB. p. 587.
Lathyris major C. B. RAJ. p. 866.
Lathyris ſive Cataputia minor I. B. III. p. 880.
Eſula major RIVIN. tetrap. irreg.
Tithymalus latifolius cataputia dictus HERM. I. R. H. &c.
Euphorbia inermis folii obpoſitis lanceolatis umbella univerſali trifida polyphylla partialibus triphyllis, reliquis diphyllis LINN. Hort. Cliff. p. 198.
Cataputia minor ſive Lathyris anguſtifolia TAB. p. 587.

HUBERUS inter *Bellinzonam* & *Oſoigne* ad viam.

Folia & habitus levis. Caulis fiſtuloſus. Folia conjugata, aut ternata, accurate cruciata, nervo conſpicuo, oris longe parallelogrammis, ſpinula ex apice obtuſo folii breviſſima. Umbella in apice caulis, quadrifolia corolla ſuccincta. Diviſio quinaria, ut rami quatuor ex corona prodeant, quintus flos ſolitarius caulem continuet. Similis ramorum diviſio, niſi quod rami tantum duo, folia vero duo pro ramis lateralibus adſint. Eadem in plerisque Tithymalis obtinet. Calyx floralis albus, purpuraſcens, quinquefidus, ſcuta petalodea bicornia, obtuſis corniculis. Stamina plurima, numeravi autem ultra triginta: Ovarium leve de more, ex tribus conpactis ſphaerulis, quae mediae finduntur.

Purgante vi infamis eſt, quod ad abigendum foetum adhibeatur. Praeſtat autem & hac, & tota gente abſtinuiſſe, cum cauſticae ſint, & nimis indomabiles.

2. TITHYMALUS foliis ſubhirſutis, ad caulem ellipticis, cymbis florum perfoliatis, leviſſime bifidis, petalis lunatis acutis.

Tithymalus lunato flore COLUMN. Ecpraſ. II. p. 56. bon. ic. p. 57. HIST. OXON. III. p. 334.
Tithymalus lunato flore Columnae RAJ. p. 871.
Tithymalus ſylvaticus lunato flore C. B. Baſ. p. 84. T. aut. de Par. p. 155. I. R. H. &c.
Euphorbia inermis foliis lanceolatis umbella univerſali multifida particularibus dichotomis involucris ſemibifidis perfoliatis LINN. Cliff. p. 199. ROYEN. p. 197.
II. *Tithymalus amygdaloides major tortuoſo caule* BARREL. ic. 839.
Tithymalus amygdaloides minor ſubglaber BARREL. ic. 831.
Et *Tithymalus amygdaloides minimus glaber* BARREL. ic. 830.
III. Neque minus certo idem eſt
Tithymalus Characias MATTH. p. 1250. Epit. p. 960. C. GESN. hort. p. 284. *b.* quem paſſim in Helvetia naſci dicit.
Tithymalus Characias I. CLUS. p. CLXXXVIII. bon. ic. & deſcr.
Tithymalus Characias II. DOD. Purg. p. 140. Hiſtor. p. 368. ead. ic.
Characias Monſpelienſis CLUSII & MATTHIOLI LOBEL. ic. p. 435. ead. ic.
Tithymalus Amygdaloides ſive Characias I. B. III. p. 672. RAJ. p. 864.
Tithymalus Characias rubens peregrinus C. B. HIST. OXON. III. p. 335. I. R. H.
IV. Denique ex loco natali intelligitur eſſe
Tithymalus toto anno folia retinens I. B. III. p. 671.
Tithymalus Characias ſ. ſylvaticus toto anno folia retinens HIST. OXON. III. p. 336.
Plura quod non ita certa ſint, omitto.

Naſcitur in ſylvis totius Helvetiae abunde, tum in montanis ad ſepes, locis lapidoſis &c.

Adgnoſcitur eminus ex faſciculo foliorum, quae ex terra frequentia eriguntur, circa imum caulem. Sunt autem haec folia longa, obtuſa, ſubtus aliquando tenuiter, aliquando inſigniter lanuginoſa. Caulis ex ſinguli fere folii ala unum duosque teneros ramos, & florem ex longo pediculo praefert, caeterum rarioribus foliis veſtitus, hirſutus. Umbella in vertice hic obſcuriſſima, neque lata, quadrifolia corolla. Vaginae ſive cymbae ſub floribus integrae, levi diviſionis nota tantum ſuperſtite. Flos quadrifidus, profundiſſime, ut in quatuor folia dividi poſſit. Scutula nigricant, lunata ſunt, cornubus acutis, dorſis obverſis. Ovarium leve.

3. TITHYMALUS foliis ad caulem ſubhirſutis, ellipticis, brevibus, ſub floribus binis, cordatis, capſularum media parte verrucoſa.

Eſula dulcis TRAG. p. 298. LONIC. GESN. Tab. Coll. p. 76. LUGD. &c.
Erino cognata herba GESN. Hort. p. 257. *b.*
Pityuſa ſive Eſula altera minor floribus rubris LOBEL. ic. p. 385. LUGD. p. 1654.
Tithymalus non acris flore rubro I. B. III. p. 673. RAJ. p. 870.
Tithymalus montanus non acris C. B. Baſil. p. 84. P. H. OX. III. p. 342. fig. 10. T. III. VAILL.
Tithymalus nemoroſus alter foliis latioribus & firmioribus BARREL. ic. 840.
Eſula ſoliſequa RIVIN. Tetrap. Irreg.
An *Tithymalus dulcis tuberoſa radice* BARREL. ic. 909. BOCC. Muſ. di Piante p. 50. T. 44.

An

An *Tithymalus nemoroſus acutiori folio dulcis* BARREL. ic. n. 834.

In ſylvoſis Helvetiae abunde: Bernae ſub *Wabern.* RAIUS & I. B. circa *Genevam.* C. B. in M. *Muteto*, ibidem ego, & circa *Liechtſtal*, omnibusque ſylvis circa *Baſileam.*

Folia ad caulem rara, elliptica, brevia, ſubhirſuta, ora modo integra, modo ſubtiliter ſerrata. Ex foliorum omnibus alis florigeri ramuli. Sed umbella in vertice conſpectior. Radii ovati quatuor & quinque. Cymbae ſub floribus ex cordatis brevibus foliis, latis baſibus obverſis. Petala unguium forma, pallentia. Ovarium verrucis conſperſum, magnis, nigris, quae ad capſularum hiatum utrinque ponuntur, conjunctiones vero capſularum liberas relinquunt. Lac mite, herbaceum.

4. TITHYMALUS foliis ſubhirſutis, ad caulem ellipticis, ſub floribus binis ſubrotundis, diſtinctis, capſulis totis verrucoſis.

An *Tithymalus foliis myrti fere ſubhirſutis* GESN. Coll. p. 111.
Tithymalus helioſcopius Dodon. LUGD. p. 1647. non bene.
Tithymalus verrucoſus Dalech. LUGD. p. 1650. male I. B. III. p. 637. RAJ. h. p. 871.
Tithymalus myrſinites fructu verrucae ſimili C. B. Baſ. p. 84. MUR. p. 638. H. OX. p. 341. S. X. T. 3. f. 3. I. R. H. &c.

In Helvetia paſſim. Michelfeldae inveni. DIV. in M. *Chaſſeron*, C. B. in montibus *Chriſtianae* & *Muteto.*

Prioris 3. in univerſum ſimilis, corolla umbellae pariter quinquefolia, & ora foliorum ſaepe ſubtiliter ſerrata. Sed folia, quae cymbas florales faciunt, diſtincta, ſubrotunda, ſola anguſtiſſima origine ſibi obverſa, quae in priori lata baſi ſibi obponuntur. Fructus totus verrucis acutis & minoribus obſitus, nulla parte nuda. Petala aurei coloris, & folia ſub floribus pariter flava. Umbellae laxae, & folioſae.

5. TITHYMALUS foliis glabris, ſerratis, ad caulem breviter acuminatis, ſub floribus binis cordatis, fructu verrucoſo.

Tithymalus platyphyllos FUCHSII p. 813. qui ſerras foliorum adeo conſpicuas omiſit.
Tithymalus platyphyllos Fuchſii I. B. III. p. 670. bona deſcr. RAJ. p. 870.
An *Tithymalus pentaclonos* CORD. Hiſt. p. 103. *b.* C. GESN. Hort. p. 284. *b?* Inter verrucoſos eſt. Sed an 3? an 4? aut 5? quis diſtinxerit.
An *Tithymalus Characias* MATTHIOLI TAB. p. 189. Ita I. B. & ſuadet laxiſſimus habitus.
Tithymalus arvenſis latifolius Germanicus C. B. Baſ. p. 84. P. H. OX. III. p. 343. S. X. T. 3. f. 1. I. R. H. &c.
Euphorbia inermis foliis lanceolatis, umbella univerſali partialiumque prima quinquefidis, ſecunda trifida reliquis bifidis ROYEN. p. 198.

In agris circa *Mathod*, *Biennam*, *Neocomum*, *Baſileam*, *Genevam.*

In univerſum tertii ſatis ſimilis eſt, foliis ſub floribus latis, brevibus, cordatis, capſulis verrucoſis, corona ſub umbella quadrifolia, & quinquefolia. Sed huic omnia glabra, niſi quod folia rara pube adſpergantur, folia longiora, diu gracilia, paulo cis mucronem latiora, in mucronem breviter convergunt lanceolata; ora vero evidenter ſerrata eſt. Verrucae etiam minores ſunt, & totas capſulas occupant. Haec ſpecies, quando maturuit, umbellam laxiſſimam facit, & maxime brachiatam. Petala ſubrotunda, flaventia.

6. TITHYMALUS altiſſimus, levis, foliis ſub floribus ternis, cordatis, fructu verrucoſo.

Eſula major TRAG. p. 294. DOD. Purg. p. 158. Hiſt. p. 374.
Tithymalus Dendroides GESN. App. p. 296. *b.* Videtur, ſed p. 284. *b.* dicit in ſaxoſis naſci.
Eſula major foliis oleae GESN. *hort.* p. 258.
Pityuſa grandis THAL. p. 90. CORD. Dioſc. p. 74. 75.
Eſula major Germanica LOBEL. Adverſ. p. 151. ic. p. 385. mala icon. LUGD.
Tithymalus maximus TAB. p. 588. non optime.
Tithymalus magnus multicaulis ſive major I. B. III. p. 671. RAJ. p. 864. ſyll. ext. p. 251.
Tithymalus paluſtris fruticoſus C. B. Baſ. p. 85. H. OXON. III. p. 341. S. X. T. 2. f. 1. ex DOD. I. R. H. aut. de Par. p. 358. ZANICHELL. ic. 217.
Eſula paluſtris RIVIN. ic. RUPP. VOLC. ERNDL. &c.
Euphorbia inermis foliis lanceolatis umbella univerſali multifida polyphylla partialibus triphyllis propriis bifidis LINN. Cliff. p. 200. ROYEN. p. 198.

In paludoſis littoribus *Brojae* ad decem pedes ſe effert. Sub *Michelfelden*, ſed ad leucae fere diſtantiam, copioſe reperitur in pratis humilior.

Caulis latiſſimus. Folia glabra, obtuſo fine lente decreſcunt. Nulla umbella diſtincta caulem terminat, ſed ex omnibus alis rami folioſi & florigeri prodeunt. Folia ſub floribus brevia, obtuſa, terna, argute, uti caulina, per oram ſerrata. Flores flavis obtuſis petalis. Capſulae verrucoſae.

Haec

Haec ſpecies in hortis etiam colitur. Radix craſſiſſima, brachio nihilo tenujor, purgat, ſed raro in uſus eſt. Ex ſeminibus pilulas purgentes fieri BLAIR. p. 294.

7. TITHYMALUS fruticoſus, foliis levibus, non ſerratis, ad caulem linearibus, obtuſis, ſub floribus binis, cordatis.

Tithymalus Characias Pannonicus CLUS. Pann. p. 670. qui
Tithymalus Characias III. Auſtriacus CLUS. Hiſt. p. CLXXXVIII.
Et *Tithymalus Characias IIII.* DOD. Purg. p. 141. Pempt. p. 368. LUGD. p. 1646.
Et *Tithymalus myrſinites altera* LOBEL. ic. p. 361.
Tithymalus, forte dictus Lucae Ghino Pityuſa, quibuſdam Characias Pannonicus I. B. III. p. 665. RAJ. p. 865.
Tithymalus Characias rubens Germanicus C. B. PARK.
II. *Tithymalus praealtus ramulis brevibus ſimplicibus & ſalicis folio* PONTED. Compend. p. 79.
III. *Tithymalus Characias anguſtifolius* C. B. HIST. OXON. l. c. n. 7. T. I. f. 7. EX LOBELIO.
IV. Annon iſte fuerit *Tithymalus myrſinites latifolia* MURALT. p. 639? ob caulem lentum &c.

C. BAUHINUS in Phytopinace dicit *Michelfeldae* naſci, etſi verear, ne viderit ſequentem n. 9. Ego in inſulis *Rheni* reperi, ſed longe ab Helvetia, prope *Schrek* Marggraviatus Badenſis.

Fruticoſus eſt, pene lignoſus. Caules erecti, purpurei. Folia Salicis foliis conjugatis ſimilia, glabra, ſubtus glauca, ora non ſerrata, oris parallelis, acumine obtuſo. Flores non vidi. Sed CLUSIUS umbellam in vertice pingit, radiis latis, fere quinis exceptam: folia ſub floribus bina, cordata, acuta.

*8. TITHYMALUS ....

Eſula ſylveſtris V. ſpec. major TRAG. p. 295. abſque icone.
Eſula minor DOD. p. 374. Purg. p. 159. LUGD. p. 1653.
Tithymalus Pinea LOB. ic. p. 357.
Pityuſa I. pinea officinarum Eſula minor LOBEL. Adverſ. p. 151.
Tithymalo cypariſſiae ſimilis Pityuſa multis I. B. III. p. 665. RAJ. p. 867.
Tithymalus foliis Pini, forte Dioſcoridis Pityuſa C. B. H. OX. III. p. 337. S. X. T. I. f. 27. I. R. H.

I. B. ad Rhenum, prope *Haltingen*, non longe Baſilea.

Planta mihi ignota eſt, & a RAIO, atque VAILLANTIO, ad ſequentem Paralium refertur, quae quidem ſententia cum icone DODONAEI non optime conſentit. Habitus enim in ea icone laxior eſt, folia rara, quae Paralio frequentiſſima ſunt, longiora denique. Deinde DODONAEUS Paralii ſpeciem mediterraneam optime cognitam habuit, & propria icone diſtinxit. Dicitur autem caule cubitali eſſe, folio quam Cypariſſiae firmiori, & mage glauco. Umbellas vero foliis peltatis, non majores eſſe, quam Cypariſſiae.

10. TITHYMALUS foliis glaucis, linearibus, ſpinula terminatis, radiis umbellae plurimis reflexis, petalis obtuſis.

Tithymalus linifolius paralio cognatus CAM. Hort. p. 170.
Eſula altera CAES. L. IX. c. 7. alii *tertiam* malunt.
Tithymalus Paralius ex hortis DOD. p. 570.
Tithymalus Paralius DOD. Purg. p. 144. LOB. ic. p. 354. ead ic.
Tithymalus Paralius Dodon ex hiſt. purg. LUGD. p. 1647.
Tithymalus amygdaloides anguſtifolius TAB. p. 591. I. R. H. VAILL.
Tithymalus linariae folio C. B. Baſ. p. 84.
Tithymalus maritimo affinis linariae folio C. B. RAJ. p. 866.
Eſula candidior CAESALPINI SCHEUCHZ. It. IV. p. 342,
β Varietas maritima foliis arctiſſime congeſtis
Tithymalus paralius RUELL. p. 650. MATTHIOL. p. 1292. CAM. Epit. p. 962. certo, GESN. Hort. p. 284. *b.* TAB. p. 593. LUGD. p. 1643. I. B. III. p. 674. ZANICH. ic. 40.
Tithymalus paralius Dodonaei & Penae LUGD. p. 1647.
Tithymalus paralius ex maritimis DOD. Pempt. p. 370.
Tithymalus maritimus CAES. p. 375. C. B. H. OX. III. p. 337. S. X. T. I. f. 24. I. R. H.
Euphorbia inermis foliis ſetaceo linearibus confertis, univerſali umbella bifida, partialibus ramoſe bifidis LINN. Cliff. p. 200. ROYEN. p. 198.

In *Valeſia* ad vias, poſt SCHEUCHZERUM legi. Sub *Michelfelda*, copioſe, deinde in *Alſatia* ad vias ubique.

Caules erecti, foliis denſe veſtiti, uti Cypariſſiae, non tamen imbricatis. Folia glabra, glauca, firma, ubique aeque lata, mucrone brevi, in ſpinulam extenuato. Nulli niſi in ſumma planta flores; Umbella denſa, multiflora. Cymbae petiolatae. Radii ſeptem ad decem, anguſti, reflexi, ſed folia bina ſub floribus exovatis cordata, cymbam faciunt. Petala transverſim longa. Capſulae leves.

11. TI-

11. TITHYMALUS foliis ad caulem linearibus, obtuſis, radiis umbellae plurimis, petalis lunatis.

Tithymalus cypariſſias FUCHS. p. 812. bene, TRAG. p. 297. MATTH. p. 1254. caule valde craſſo, CAM. Epit. p. 964. (qui lunulas floris expreſſit) TAB. p. 594. I. B. III. p. 663. Baſ. p. 85. RAJ. p. 867. H. OX. III. p. 338. f. 29. T. 2. I. R. H. ZAN. p. 260. ic. 114. n. 2.
Tithymalus cupreſſinus ſ. humipinus LOB. ic. p. 356.
Eſula I. CAES. p. 374.
Tithymalus cupreſſinus I. TAB. p. 594.
Tithymalus cupreſſinus II. TAB. p. 595. & hae quidem icones melius quam prior noſtrum exprimunt.
Eſula RIV. DORST. p. 116. &c.
β Morboſa planta, ab inſecto vitiata, & lacte in puncta crocea coacto notata, ſterilis, latifolia.
Eſula ſcabioſa GESN. Tab. Coll. p. 76.
Τιθυμαλ⊙ κυπαριττοφυλλ⊙ THALII p. 126. I. B. III. p. 864.
Tithymalus Cypariſſias foliis punctis croceis notatis C. B. Baſil. p. 85. I. R. H. &c.
Eſula degener RIVINI.
γ Varietas ſumma planta ſub autumnum rubente
Tithymalus cypariſſias capitulo rubente C. B. I. R. H. GARID. &c.

In tota Helvetia ad vias, & paſſim in pratis, etiam ad flagitium, frequens.

Multa habet cum decima ſpecie communia, faciem ramoſam ex radice, caulem erectum, umbellam in capite, radios ſub umbella multos, cymbas illas florales latas, cordatas. Differt foliis anguſtioribus, obtuſis, petaliſque lunatis.

Cortex radicis hujus ſpeciei datur ab agyrtis ad hydropem; doſis in ſubſtantia eſt ad ſcrupulum, & quindecim fructus idem faciunt. POTERIUS hoc medicamento utebatur; ſed ob virulentam acrimoniam a pleriſque medicis damnatur, molliri vero poteſt, ſi in aceto, aut vino incoquatur, & in hydrope, ubi integra viſcera adſunt, permittit BOERHAAVE. Ad febrem damnoſum medicamentum Agyrtae & in Gallia, & in Germania, variis temporibus (BRESLAV. 1721. M. Aug.) propinaverunt. Succus tamen cum ſale tartari digeſtus, deinde inſpiſſatus, Scammoneae etiam praefertur a CHOMELI O. *plant. uſ.* p. 25.

12. TITHYMALUS foliis ad caulem linearibus, obtuſis, ſub floribus lanceolatis, petalis argute bicornibus.

Eſula exigua TRAGI p. 296. bene.
Papaver ſpumeum GESN. Hort. p. 271.
Tithymalus leptophyllos CAM. Epit. p. 966. (magnum ſpecimen) RAJ. p. 866.
Tithymalus cypariſſias minor DOD. Purg. p. 149. Hiſt. p. 369.
Eſula exigua Tragi LOB. ic. p. 357.
Tithymalus minimus anguſtifolius annuus I. B. III. p. 664.
Tithymalus ſ. Eſula exigua C. B. Baſ. p. 85. H. OX. III. p. 339. T. aut. de Par. p. 44. I. R. H.
An *Eſula* πολυκλων⊙ *aculeata* BARR. ic. 85? foliis tridentatis.
Euphorbia inermis foliis ſeſſilibus alternis linearibus, umbella univerſali trifida triphylla, partialibus dichotomis diphyllis LINN. Cliff. p. 199. ROYEN. p. 191.
β Foliis latioribus, obtuſis, denſiſſime congeſtis.
Tithymalus minimus TAB. p. 595.
Tithymalus ſ. Eſula exigua foliis obtuſis C. B. Prodr. p. 133. I. R. H. MORIS.
γ *Tithymalus exiguus ſaxatilis* C. B. Prodr. p. 133. MOR. I. R. H. MAGNOL. Bot. Monſp. p. 258. ic.
Tithymalus anguſtifolius ſaxatilis MAGNOL. Bot. Monſp. p. 259. deſcr.

In arvis abunde, inter ſtipulas.

Humillima noſtratium eſt, in univerſum prioris 11. utcunque ſimilis. Sed folia ad caulem rara, obtuſa, quaſi reſecta. Umbella alias conſpicua, alias ob longitudinem ramorum obſcura. Radii umbellae tres, quatuor aut quinque; folia ſub floribus longa, lanceolata, argute mucronata. Petala lunata, ſed argutiſſimis corniculis. Ovarium leve.

13. TITHYMALUS foliis ad caulem ovatis, ſub floribus binis, cordatis, obtuſiſſimis, umbellae radiis paucis vagiſque.

Eſula rotunda RUELL. p. 654.
Peplos FUCHS. p. 603. MATTHIOL. p. 1261. CAM. Epit. p. 969. DOD. Purg. p. 163. Hiſt. p. 375. CAES. p. 378. TAB. p. 597. commode.
An *Eſula quarta multicaulis* TRAG. p. 294.
Tithymali genus parvum in cultis GESN. Coll. p. 111.
Eſula rotunda, peplos GESN. Tab. Coll. p. 76.
Tithymalus Helioſcopius MATTH. p. 1253. LUGD.
Peplus ſ. rotunda Eſula LOB. ic. p. 362. I. B. III. p. 669. RAJ. p. 869.
Eſula folio rotundo RIVINI.
Tithymalus annuus, erectus, rotundifolius, non crenatus H. OX. III. p. 339. S. X. T. 2. f. 11.

Tithymalus rotundis foliis non crenatis HERM. I. R. H. aut. de Par. p. 234.
Euphorbia inermis foliis obverſe ovatis integerrimis umbella univerſali trifida triphylla particularibus dichotomis LINN. Cliff. p. 199. ROYEN. p. 197.

In hortis abunde.

Ab imo ad ſummum ramoſa eſt; hinc radii umbellae minime conſpicui. Folia ovalia: Radii univerſales pauci, tres. Sub floribus bina folia cordata obtuſiſſima. Floris petala argutiſſimis corniculis.

Haec ſpecies pro *Eſula vulgari* eſt apud BUCHWALD. & ejus cortice ad drachmae ſemiſſem uti *Flensburgi* in hydrope, addit idem, p. 119. ibique in officinis proſtare.

14. TITHYMALUS non acris, foliis ſerratis, rotunde terminatis, radiis umbellae quinis, latisſimis.

Tithymalus helioſcopius RUELL. p. 653. FUCHS. p. 811. GESN. Hort. p. 284. Coll. p. 111. *b.* [& *Heliotropius* ib.] CAM. Epit. p. 963. bene. DOD. Purg. p. 145. Hiſt. p. 371. bon. icon TAB. p. 593. C. B. RAJ. p. 869. H. OX. III. p. 339. S. X. T. 2. f. 9. I. R. H. &c.
Eſula vulgaris TRAG. p. 294.
Tithymalus helioſcopius ſive ſoliſequius Portulacae foliis LOB. ic. p. 362.
Tithymalus helioſcopius ſive ſoliſequius I. B. III. p. 669.
Eſula rotundifolia ſerrata carnoſior BARR. ic. 212.
Euphorbia inermis foliis crenatis umbella univerſali multifida polyphylla partialibus trifidis propriis triphyllis LINN. Cliff. p. 198. ROYEN. p. 197.

Ubique in hortis, ad vias.

Folia rara ex gracili origine, in ſemicirculum expanſa, ſerrata. Caulis in ſummitate ramoſus. Umbella regularis & conſpicua, quinquefolia: ſcutula ſubrotunda, non cornuta. Sapor lactis, uti de helioſcopio ſuo DIOSCORIDES, non acris.

MERCURIALIS. T. T. 308.
LINN. n. 756. & omnium Auctorum.

Flores a fructu tota planta diſtincti. Juli mares fiunt florum faſciculis disſitis. Eorum calyces expanſi plerumque trifidi (TOURN. A.), aut quadrifidi (B). Staminum pedunculi longi, teneri, eorum numerus ad ſegmenta calycis quadruplex, duodecim, aut ſedecim, apices rotundi gemelli. Flores feminae fiunt calycibus ſolitariis, trifoliis (E), & quadrifoliis (D) & capſulis ſubaſperis (G) gemellis, monoſpermis, ex quarum apice duae tubae reclinatae prodeunt, cornuum ibicum ſimiles F.

1. MERCURIALIS caule brachiato foliis glabris LINN. *hort. Cliff.* p. 461. ROYEN. p. 203.

α Mas *Mercurialis femina* RUELL. III. C. 156. FUCHS. p. 476. MATTH. p. 1298. CAM. Epit. p. 997. GESN. Hort. p. 267. *b.* Coll. p. 90. *b.* CORD. Dioſc. IV. c. 191. DOD. p. 658. LOB. p. 259. TAB. p. 551. bene I. B. II. p. 977. RAJ. I. p. 163.
Mercurialis vulgaris TRAG. p. 189
Mercurialis quae floret CAES. L. VIII. c. 2 p. 318.
Mercurialis ſpicata ſive femina Dioſcoridis & Plinii C. B. Baſ. p. 55. P. H. OX. II. p. 612. I. R. H. ZANICH. ic. n. 296. PONTED. Anthol. p. 212.
β Femina
Mercurialis mas (ob ſimilitudinem teſticulorum) RUELL. p. 663. DORST. p. 179. FUCHS. p. 475. MATTH. p. 1297. GESN. l. c. DOD. l. c. TAB. l. c.
Mercurialis teſticulata TRAG. p. 189.
Mercurialis maſcula CORD. l. c.
Mercurialis CAM. Epit. p. 996. GESN. Coll. p. 90. *b.* BLAKW. T. 168.
Linozoſtis, mercurialis mas LOB. p. 259.
Mercurialis quae fructum fert CAES. l. c.
Mercurialis teſticulata ſive mas Dioſcoridis & Plinii C. B. Baſ. l. c. H. OX. II. p. 612. T. aut. de Par. p. 213. I. R. H. PONTED. p. 112.

Ubique in vineis, hortis neglectis, locis ruderoſis.

Habitus tener, levis & ſucci plenus. Juli erecti ex alis foliorum. Annua eſt.

Alvum ducit aquoſa & ſubſalſa. Inter emollientes habetur, & vel ipſa planta, vel mel, quod ſucci ſesquialteram portionem recepit, & Monſpelii frequentisſime paratur STROBELBERG. *deſcr. Gall.* p. 214., additur clyſteribus, pesſis uterinis &c. Syrupus ſimplex in Galliis ad duas uncias datur ad ventrem laxandum, conpoſitus vero a TOURNEFORTIO deſcriptus, etiam in EPHEM. NAT. CUR. *Dec.* III. *Ann.* 8. *Obſ.* 10. pro admirabili ad prolongandam vitam medicamento venditatur.

2. MERCURIALIS caule ſimplicisſimo foliis ſcabris *hort. Cliff.* p. 461.

Mas

Cynocrambe Mercurialis ſylveſtris DOD. p. *659*. facit androgynam.
Mercurialis ſylvatica femina GESN. Coll. p. *90.b.*
Mercurialis in ſylvis alia GESN. Hort. p. *268. b.*
Cynocrambe Mercurialis ſylveſtris & canina braſſica LOBEL. ic. p. *260*.
Mercurialis in montibus CAES. l. c.
Mercurialis montana perennis RUPP. p. *264*.
α Mas
Cynocrambe femina CAM. Epit. p. *999*. bene RAJ. I. p. *163*.
Mercurialis montana ſpicata C. B. Baſ. l. c. H. OX. II. p. *613*. T. aut. de Par. p. *347*. I. R. H.
Cynocrambe ſive Mercurialis repens femina I. B. II. p. *977*.
β Femina ſ. fructifera.
Cynocrambe FUCHS. p. 444. bene, MATTH. p. *1299*. male
Mercurialis ſylveſtris TRAG. p. *191*.
Mercurialis ſylvatica mas GESN. Coll. p. *90. b.*
Mercurialis agreſtis mas GESN. Hort. l. c.
Mercurialis maſcula ſylveſtris CORD. p. III. cum ic. GESNERIANA.
Cynocrambe mas CAM. Epit. p. *998*. I. B. II. p. *979*. RAJ. &c.
Mercurialis montana teſticulata C. B. Baſ. p. *35*. H. OX. l. c. T. aut. de Par. l. c. I. R. H. &c.

In ſylvis non rara eſt, & primo vere floret.

Caulis non ramoſus. Juli ut in priori, tum mares, tum feminae. Folia majora, hiſpida. Perennis eſt.

C. GESNERUS in oleribus ait etiam gratiorem eſſe, ſed narcoticam & lethalem nequitiam expertus eſt SLOANE apud RAI. *Synopſ.* III. p. 138. vid. LOWTHORP. *Abridgm.* II. p. 640. Male ergo pro *Mercuriali*, officinali planta, repoſita eſt in herbario BUCHWALDIANO p. 176.

ASARUM.

T. T. 286. & omnium Auctorum.

ASARI LINNAEI n. 385. aliquae ſpecies.

Flos campaniformis, profunde trifidus, ſegmentorum mucrone incurvo: ſtamina duodecim apicibus gemellis, corniculo ex coalitu capſularum educto, ex ſummo ovario orta, circumſtant tubam. Tuba columnari apice ſexfido. Fructus ſexlocularis, polyſpermos.

1. ASARUM BRUNFELS. I. p. 71. RUELL. p. 290. DORST. p. 13. b. TRAG. p. 64. bene. MATTHIOL. p. 36. CAMER. *Epit.* p. 19. egregie. CORD. *hiſt.* p. 112. b. GESNER. *hort.* p. 249. *tab. coll.* p. 60. b. DOD. *purg.* p. 110. bene. *Pempt.* p. 358. CAESALP. p. 389. TABERN. p. 751. LUGD. AICHSTETT. *vern. ord.* 6. T. 9. f. 2. C. B. *Baſil.* p. 58. P. I. B. III. p. 548. RAI. p. 207. I. R. H. *aut. de Par.* p. 318. BLAKWALL. T. 383.
Aſarum, Baccaris ſ. Baccatus LOB. ic. p. *601*.
Aſarum vulgare rotundifolium H. OX. III. p. *511*.
Aſarum foliis ſubcordatis petiolatis LINN. Cliff. p. *178*. ROYEN. p. *207*.
β Species *foliis majoribus circa Eremum Virginis* GESN. Hort. p. *249*. & CAM. Hort. p. *22*.

In Helvetiae ſylvis montoſis. Supra *Münchenſtein* inveni, in via, qua *Mutetum* redivimus. In adſcenſu *Dolae* copioſe. Circa Tigurum, non procul Limago fluvio GESNER.

Folia reniformia, pediculo hilo exciſo. Caules florigeri aphylli, gerunt ſolitarios flores extus, ut folia, hirſutos, intus obſcure purpureos.

Odor totius plantae fortis, non ingratus, ſapor amarus, & acris. Reſolvit valide, & movet. Minori doſi urinas pellit, menſesque, & ſanguinem coactum reſolvit, pulmones liberat; majori doſi, maxime ſi in vino infuſa fuerit, vomitus ciet, datur mente motis, & validiſſimis corporibus. Doſis radicis ſcopo emetico in ſubſtantia drachma dimidia & integra, in infuſo quadrupla. Foliorum unum, duo, tria ad octo BLAIR. In aqua infuſam aiunt urinas pellere, non purgare, FABREGOV. &c. & idem fieri docet BOERHAAVE, ſi diutius radix incocta fuerit. Pulvis per nares adſumtus, eſt errhinum validum, & longo uſu plurimum muci educit, & prodeſt in longis cephaleis. ALLEYNE, BLAIR. *Pharm. Bot.* p. 116.

ARISTOLOCHIA.

T. T. 71. LINNAEI n. 693.

Hanc plantam in methodo naturali ab Aſaro non videtur divellendam eſſe. Habitus, quae notarum princeps eſt, vires medicae, ſtamina, fructus, conſentiunt, petalum ſolum differt. Ergo pediculi aphylli, ex alis foliorum, educunt ovarium oblongo rotundum, huic innaſcitur flos monopetalos, tubuloſus, tubo prope ovarium ventricoſo, in extrema parte oblique hinc quidem reſecto, inde lingulam educente. Placenta informis inſidet orario, & ſtella ſex radiorum coronatur. Ei adglutinantur (MALPIGH. f. 172.) ſex antherarum paria, quorum quodlibet quadriloculare eſt, & duobus apicibus aequivalet, ut recte pro duodecim ſtaminibus numeret BOERHAAVIUS. Fructus ſexlocularis polyſpermos.

1. ARISTOLOCHIA caule ſimpliciſſimo, erecto, foliis cordatis petiolatis, floribus lateralibus confertis CLIFF. p. 432. ROYEN. p. 253.

Oſterlucey BRUNF. I. p. 48.
Ariſtolochia rotunda FUCHS. p. 90.
Ariſtolochia longa TRAG. p. 178. MATTH. p. 648. LUGD. p. 977. (ex MATTHIOLO) *altera hodie dicta* CORD. Dioſc. p. 50.
Ariſtolochia Clematitis vulgaris CLUS. p. LXXI. bene, I. B. III. p. 560.
Ariſtolochia Clematitis GESN. Coll. p. 60. Hort. p. 248. LOB. ic. p. 607. RAJ. p. 762. BLAKW. T. 255.
Ariſtolochia Sarracenica DOD. p. 326. LUGD. p. 979. ex DODONAEO.
Ariſtolochia altera CAES. p. 566.
Ariſtolochia longa vulgaris CAM. Epit. p. 421. H. AICHST. Aeſt. Ord. IV. T. 3. f. 2.
Ariſtolochia Clematitis recta C. B. ZANICH. ic. 180. I. R. H. aut. de Par. p. 175.
Ariſtolochia multiflora RIVIN. Monop. Irreg.

In vineis calidioris Helvetiae.

Longe ſerpit, radice terete, fibroſa, longiſſima. Caules in noſtris proſtrati, & recti, foliis alternis cordatis. Flores aliquot conjunctim e ſingularibus pediculis ex alis foliorum penduli, e luteo virentes.

Sapor acris, amarus, qui Aſari, adeo valens, ut vina gallica corrumpat, ubi frequentior naſcitur CLUSIUS, MAGNOL. Radicis vires maximae ſunt. Ad decocta vulneraria, menſes & lochia pellenda, cachecticos languores olim & noſtris temporibus laudata eſt. Inſperſus pulvis ulcera cacoethe, cum carie conjuncta, carnibusque fungoſis exuberantia repurgat. Doſi paulo majori ſemen aut radix vomitum movent. Datur autem radix in ſubſtantia ad drachmam, quando plurima ſumitur (duas tamen permittit CHOMEL.). Eſſentia ad octoginta guttas quotidie ſumta ad podagram laudatur a BOERHAAVIO in *Prael.* & in E. N. C. *Cent.* IV. *Obſ.* 86. ubi multa adduntur, quae ad virtutes ſpectant. Monet tamen BOERHAAVIUS, diuturno uſu deſtruere tunicam ventriculi villoſam, & nocere languore appetitus & totius corporis illato. In haemorrhoidibus internis decocto & clyſtere etiam perfecta ulcera ſanavit CHOMEL.

APETALARUM STAMINIFERARUM

ORDO VIII.

Hae plantae ſucceſſiva degeneratione a ſimplicitate maxima ad perfectos flores adſcendunt. Cum anomalae ſint, & facies conſentiat, foliorum aut conjugatorum, aut radiatorum, neque alibi opportunius poni poſſint, conjunctas relinquere viſum eſt.

CHARA.

VAILLANT. *Memoir. de l'Acad.* 1719. LINNAEI n. 801.
HIPPURIS DILLEN. E. N. C. *Cent.* V. VI. *Append.* p. 58. PONTEDERAE *Anthol.* p. 116.

Huic caules ramoſi, folia ſena aut plura verticillata, verſus caulem incurvata, & in ſumma planta collecta in nidi ſpeciem, qualis plerumque plantarum facies eſt, quas hic dicemus. Pro floribus globuli ſunt, qui paſſim angulis diviſionum ſeſſiles adnaſcuntur. In horum ſumma parte PONTEDERA & LINNAEUS tubam trifidam, & apicem globoſum. VAILLANTIUS praeterea coronulam dentatam, ſummo globulo innatam, & PONTEDERA calycem bifolium viderunt. Haec omnia nondum reperi.

1. CHARA vulgaris foetida VAILL. 1719. p. 23. T. III. f. 1. 1.

Hip-

Hippuris lacuſtris foliis manſu arenoſis GESN. Tab. Coll. p. 81. *b.*
Equiſetum quintum, Chara Lugdunenſibus LUGD. p. 1070. abſque icone.
Equiſetum foetidum ſub aqua repens C. B. Prodrom. p. 25 cum icone, Theatr. p. 250. Baſ. p. 16. P. PARK. H. OX. III. p. 621. RAJ. p. 130. SCHEUCHZ. It. IV. p. 333. T. aut. de Par. p. 268.
Hippuris aquatica, foetida, polyſperma PONTED. Anthol. p. 116.
Chara vulgaris LINN. Lap. n. 469.
Chara caulibus levibus ROYEN. p. 533.

In omnibus foſſis & aquis dormientibus Helvetiae nimis familiaris.

Cauliculi modo leves, ſtriati, modo corallinarum more quadam arenoſa cruſta tecti, modo tuberculis inſignioribus exaſperati; ramoſisſimi. Folia octo, novemque, teretia, ramoſa, ramis paucis & brevibus, modo levia, modo aſpera. Globuli aurantii coloris, originibus ramorum in ipſo angulo inſident, plerumque quaterna, quorum duo inmatura ſunt. Odor foetidus, quaſi allii. Manſa ſtrepit, & per ſiccitatem friabilis aegre ſervatur: Saepe tota e flavo rubet. Venenatam eſſe odor cicutae non diſſimilis, & putredo loci natalis, demonſtrat, ut facile credam Cl. IUSSIEU, qui venenatam indolem aquarum Sequanae, cauſam morborum epidemicorum ejus anni, huic plantae tribuit: uti e diverſo de Confervae venenata natura, quam eodem loco accuſat, vix fidem ipſi adhibeo.

2. CHARA major ſubcinerea fragilis VAILL. p. 23. *Synopſ.* RAI. p. 132.
Equiſetum fragile majus, ſubcinereum, aquis inmerſum H. OX. III. p. 621. S. XV. T. 2. f. 9.
Equiſetum ſive Hippuris lacuſtris foliis manſu arenoſis RAJ. Cat. Angl. p. 97. PLUKNET. p. 135. T. 29. f. 4. pro vulgari. Sed in RAJI hiſtoria *Hippuris lacuſtris* diſtinguitur a planta BAUHINI.

Quam I. GESNERUS & STAEHELINUS miſerunt, a priori ſtatura pedali, & planisſimis foliis differre videtur, quae primae teretia ſunt. Sed utramque notam ad primam invenio accedere, & explanari folia, quando putredo ſuccum extraxit.

3. CHARA major caliculis ſpinoſis VAILL. l. c. f. 3.
Equiſetum ſive Hippuris muſcoſus ſub aqua repens in Hibernia PLUKNET. p. 135. T. 193. f. 6. quae icon a VAILLANTIANA inſigniter differt.

Qualis ad me miſſa eſt, certo non differt a prima: tubercula enim, & eminentiae arenoſae in eodem ſpecimine alibi adſunt, alibi nulla reperiuntur.

4. CHARA translucens major flexilis VAILL. l. c. & f. 6.

STAEHELINUS hanc miſit, omnino diverſam. Statura altior, cauliculi plani, tenues, pellucidi, absque cruſta arenoſa, hinc per ſiccitatem rugis inſcripti. Folia integra, absque ramis, longiſſima, recta. Racemi longe copioſiores, ex octo pluribusve globulis collecti.

LIMNOPEUCE.

VAILLANT. l. c. T. I. f. 3.
PINASTELLAE ſpecies RUPP. *flor. Ien.*
PINASTELLA DILL. *Suppl. Append. ad pl. Gieſſ.* p. 168.
HIPPURIS LINNAEI n. I.

Folia verticillata. Quot folia, tot ovaria in verticillum, monoſperma, ovata, quae ex apice, qui alba corolla coronatur, verſus caulem tubam, recurvam, & anterius antheram crasſisſimam pediculatam effert. Nomen VAILLANTII reliqui, ſi enim Peuce Picea eſt, nihilo incertius eſt, Hippurim eſſe Equiſetum.

1. LIMNOPEUCE CORD. *hiſt.* p. 156. VAILL. RAI. *Syn.* III. p. 136.
Aquatica pinus RUELL. p. 581.
Polygonum femina MATTH. p. 952. Epit. CAM. p. 689. GESN. Hort. p. 273. *b.* DOD. Cereal. Pempt. p. 113. LUGD. TAB. p. 835. &c.
Polygonum femina ſemine vidua LOB. Adv. p. 354. ic. p. 792.
An *Similis Equiſeto* CAESALP. L. XVI. c. 16?
Equiſetum paluſtre brevioribus foliis polyſpermon C. B. Theatr. p. 242. H. OX. III. p. 621. RAJ. p. 129. T. pl. aut. de Par. p. 268. SCHEUCHZ. It. VII. p. 511. WEINM. T. 480. *f.* (& *e.* ibid.)
Equiſeti facie, polygonum femina I. B. III. p. 732.
Pinaſtella ſurrectior RUPP. p. 275.
Limnopeuce vulgaris VAILL. memoires l. c. p. 19.
β Eadem Michelfeldae indicata, & prope patibulum, ubi vulgarem legi a. 1728. & 1736.
Equiſetum paluſtre linariae ſcopariae folio C. B. Prodr. p. 24. Baſ. p. 15. Theatr. p. 241. H. OX. ſyn. RAJ. III. &c.

In paludoſis Helvetiae ubique. In lacubus, v. g. Moratenſi, erigitur ad plures pe-

des,

des, & ex aqua, etiam profundiſſima, caulem effert. In fluviis inclinatur, & fluento obſequitur.

Caulis ſimplex, in cylindros diviſus, uti Equiſetum, aqua plenus. Folia verticillata, duodena & ultra, erecta, ſub aqua reflexa, fere Gallii albi vulgaris, oris parallelis, modice acuminata. Ovaria diximus. Interponuntur autem ovariis corpuſcula grandiora, quae non ſunt, niſi gemmae.

ZANICHELLIA.

MICHEL. p. 70. T. 34. LINN. n. 700.
ALGOIDES VAILL. *Memoir. de l'Acad.* l. c. p. 15. T. 1. f. 1.
APONOGETON PONTEDER *Antholog.* p. 117.
GRAMINIFOLIA DILLEN. *in append.* p. 168.

Folia conjugata, & habitus Potamogetonis. Sed flores mares a feminis diſtincti, licet commiſti ſint. Feminae ſunt clypeoli aliquot ſcabri, lenticulares, apice ex pediculo efferente bracteam coloratam. Hos communis bifidus calyx recipit omnes. Maſculus flos in eadem ala folii, extra vaginam, eſt craſſus apex, longe petiolatus.

1. ZANICHELLIA tubae liugula integra.

Potamogeton capillaceum capitulis ad alas trifidis C. B. Prodr. p. 101. RAJ. p. 190.
Potamogetoni affinis Graminifolia aquatica RAJ. p. 190. FABREGOU. VI. p. 73. ex RAJO.
Potamogetoni ſimilis Graminifolia ramoſa, & ad genicula polyanthos PLUKN. p. 305. T. 102. f. 7.
Aponogeton aquaticum graminifolium ſtaminibus ſingularibus PONT. Anth. p. 117. RAJ. ſyn. III. p. 135.
Potamogeton capillaceo folio, floſculis ad foliorum alas RUPP. p. 52.
Algoides vulgaris VAILL. l. c.
Graminifolia DILL. Nov. Gen. p. 168.
Zanichellia LINN. Lapon. n. 321. Cliff. p. 437. ROYEN. p. 9.
Zanichellia paluſtris major, foliis gramineis acutis, flore cum apice quadricapſulari, embryonis clypeolis integris, & vaſculo non barbato, capſulis ſeminalibus ad coſtam dentatis MICHEL. l. c. & f. 1. optime.

In fonte pagi *Bubendorf* agri Baſileenſis STAEH. Tiguro miſit I. G. Supra *Curiam* verſus *Sax* in paludoſis I. C. BAUHINUS. In Germaniae rivulis frequens eſt.

Caulis ramoſisſimus, ex geniculis radiculas, & folia bina emittit, graminea, lineata, acuta. Ibidem oriens ramus lata vagina excipitur. Clypeoli quatuor, ad ſex, ſubaſperi, ex vertice tubam emittunt, cujus ſummitas in latam cordiformem bracteolam reflectitur, quae margine integro eſt.

STELLARIA.

VAILL. *Bot. Pariſ.* p. 190. T. XXXII. f. 10. DILLEN. *nov. gen.* p. 119. T. VI.
CORISPERMI LINNAEI n. 3. ſpecies.

Huic pariter folia conjugata: flores duorum generum. Mares in ſuprema planta inter folia conferta, quae in roſulam ſpicatam congeruntur; feminae juxta caulem inferius foliis ſolitariis plerumque inſident, & ſerius florent. Utrique duo petala in lunae creſcentis ſpeciem eminent ad latera caulis. Mari ſtamen unicum eſt, pediculo multoties petalis longiore, apice ſubrotundo biloculari. Feminae ovarium quater inciſum cum duabus tubis. Biloculare plerique faciunt, DILLENIUS quadriloculare. Nondum inquiſivi.

1. STELLARIA foliis omnibus anguſtis, apice reſecto.

Lenticula paluſtris anguſtifolia, folio in apice biſecto LOES. p. 140. ic. 38.
Stellaria aquatica foliis longis tenuiſſimis RAJ. Cat. Angl. PLUKNET. p. 357. VAILL. p. 190. qui a priori ſeparat, DILL. ſyn. RAJAN. III. p. 290.

In uliginoſis, ubi aqua exſiccata lenticulas, nudas, coenumque molle reliquit. Hanc legi in via, quae ducit ad pagum *Worb*, paulo ultra *Muri*.

Caulis ex ſingulis geniculis radiculas agit. Folia obpoſita, ad angulos rectos exeunt, oris parallelis, fine quaſi reſecto. In ſummo caule folia paululum latiora, cruciatim & decuſſatim congeruntur in capitulum. Flores argentei, facile apice recurvo conglobantur.

2. STELLARIA foliis ad caulem anguſtis, in ſummitate ſubrotundis.

Stellaria aquatica LOB. p. 792. C. B. P. PARK. RAJ. p. 1323. & Cantabr. p. 160. cum deſcriptione.
Foeniculum aquaticum ſtellatum TAB. p. 187. ex LOBELIO.
Alſine aquis innatans foliis longiuſculis I. B. III. p. 786.
Stellaria DILL. ſynopſ. RAJ. III. p. 289.

Ubi-

Ubique in ſtagnis, foſsis, locisque udis.

Folia inferiora Gallii albi minoris, lineam lata, parallelis oris, obtuſa. Quae vero capitulum efficiunt, ea ſubrotunda ſunt, aut ovata, ſerpylli.

3. STELLARIA foliis omnibus ſubrotundis.

Alſine aquatica ſurrectiori. B. III. p. 786.
Callitriche Plinii COL. Ecphr. p. 315. ic. p. 316.
Lenticula paluſtris bifolia fructu tetragono C. B. P. ex COLUMNA, LOESEL. p. 139. MAGNOL. append. ad Botan. p. 300.
Lenticula aquatica bifolia Neapolitana PARK. p. 1262.
Alſines paluſtris facie, puſilla, repens, foliis carnoſis, didymophoros PLUKNET. Almag. p. 21.
Stellaria minor foliis ſubrotundis conjugatis RUPP. p. 44. BUXBAUM.
Stellaria minor & repens DILL. Cat. Gieſſ. p. 120. ſyn. III. p. 289.

Ubique, ſimilibus locis.

Huic folia etiam ad caulem, qualia priori ſuprema ſunt, ſubrotunda, ſerpylli. Pridem conjunxit omnes PLUKNET, & nuper LINNAEUS *Coriſpermum* dixit *foliis obpoſitis* Flor. Lapon. n. 2. hort. Cliff. p. 3. quod nomen etiam ROYENIUS habet p. 205. Tertiam enim cum prima conjungere videtur ſecunda, quae inter utramque media eſt. Dum liqueat, interim ſequi viſum eſt conſentientes Botanicos.

POTAMOGETON.

TOURN. T. 103. LINNAEI n. & omnium Scriptorum.

Vita aquatica & habitus priorum, foliaque in vertice conferta. Vaginae amplexicaules, ſub originibus ramorum, & ſuper folia. Folia in plerisque ſpeciebus alterna, & ad ramorum originem conjugata. Sed fructus floresque effert in racemis nudis. Petala, nam delabuntur, & ſemina nuda relinquunt, quatuor, herbacei coloris. Stamina ſeſſilia octo, crasſis gemellis apicibus. Semina nuda quatuor, lenticulata, & unguiculata, cum recurvis roſtris, loco tubarum, ornentur.

1. POTAMOGETON foliis oblongo ovalibus petiolatis LINN. *hort. Cliff.* p. 40.

Potamogetum FUCHS. p. 651. bene.
Alga IIII. Potamogetum TRAG. p. 688. ead. ic.
Potamogeiton altera folio rotundiori CORD. Dioſc. IV. c. 101.
Potamogeton MATTH. p. 1137. non placet CAM. Epit. p. 873. CAES. VIII. c. 22.
Potamogeton ſpicata TAB. p. 739.
Potamogeton I. LUGD. p. 1007. ex MATTH.
Potamogeton rotundifolium C. B. Baſ. p. 57. P. RAJ. p. 188. I. R. H. aut. de Par. p. 128. FABR. VI. p. 72.
Potamogeton rotundiori folio I. B. III. p. 776. cum icone aliena.

Ubique in ſtagnis, & fluviis tranquillioribus.

Folia inſtar Nymphaeae tota innatant aquae, ex ellipticis acuta, firma, uti Nymphaeae, nervis ellipticis, ex longis pediculis enata. Spica floralis ex foliorum alis erigitur, dum floret, longa inter congeneres, & gracilis, denſaque.

2. An POTAMOGETON rotundifolium alterum. LOESEL. p. 206. ic. 65. RAI. *Syn.* III. p. 149.

In horto ſicco HAGENBACHII, Bernae lectum.

Caulis fluitans, & radiculas edens ex geniculis, uti reliqui Potamogetones. Folia ſeſſilia, orbiculata, dura, uti 1. ſpeciei. Florem non vidi. A ſequente diverſisſima eſt.

3. POTAMOGETON foliis cordatis amplexicaulibus LINN. *Lapon.* n. 69. ROYEN. p. 212.

Potamogeton tertia DOD. p. 582. folio juſto anguſtiori.
Potamogeton μαλακοφυλλον THALII. p. 86.
Potamogeton foliis latis ſplendentibus C. B. Baſ. p. 57. MUR. p. 617. I. R. H. aut de Par. p. 223.
Potamogeton altera Dodon. I. B. III. p. 778.
Potamogeton perfoliatum RAJ. p. 188. VAILL. FABR. &c.

In lacubus, ſtagnisque Helvetiae.

Haec ſpecies, & ſequentes omnes, folio ſunt tenui, viridiſſimo, pellucido, uti charta eſt, oleo intincta. Folia cordata, appendicibus baſeos caulem intercipiunt, cordis apice aliquando modice anguſtiori, alias rotundo. Nervi folii elliptici, ora undulata. Spica validiſſimo bacillo inſidet, brevis, & craſſa.

4. POTAMOGETON foliis ovatis, longiſſimis, pediculatis.

Potamogeton altera DOD. p. 582. omnino.

Potamogeton foliis anguſtis ſplendentibus C. B. P. RUPP. &c.
Fontinalis lucens major I. B. III. p. 777. bene
Potamogeiton aquis immerſum folio pellucido, lato, oblongo, acuto, RAJ. p. 188. &c.
Potamogeton alpinum plantaginis folio I. R. H. FABREG. l. c.
Potamogeton foliis lanceolatis in petiolos deſinentibus LINN. Hort. Cliff. p. 40. ROYEN. p. 212.
β *Potamogeton folio longo ſerrato* C. B. P. I. R. H. aut. de Par. p. 223. VAILL. FABREG. l. c.
Lapathum fluitans folio longo ſerrato I. B. III. p. 988. bene.

Longiſſimo caule, ex profundisſimis lacubus Helvetiae, ad decem & ultra orygias in ſuperficem adſcendit, ſylvulasque ſub aqua facit. In lacu *Biennenſi*, *Moratenſi*, *Sedino*, fluviis *Dubi*, *Broja* &c.

Folia Malabathri. Longa ſunt, in tota gente ampliſſima, in priori varietate ovalia, in altera ex ſtrictiori ellipſi acuta, nervis ellipticis, ora plicata, ut ſerrata videri poſſit. Pediculi ex alis foliorum conjugatorum crasſisſimi, gerunt ſpicas cylindricas, denſas, longasque. An diverſa fuerit varietas β? Nondum liquet.

5. POTAMOGETON foliorum oris plicatis & molliter ſpinoſis.
Alga ſecunda TRAG. p. 688. obſcure
Tribulus aquaticus minor CLUS. Pann. p. 714. 715. duae icones. Hiſt. p. CCLII. unica & prior.
Puſillum Fontilapathum LOB. ic. p. 286. bene
Potamogeton ουλοφυλλον THAL. p. 86.
Potamogeton foliis criſpis ſ. lactuca ranarum LOES. HERM. MUR. p. 691. T. aut. de Par. p. 297. I. R. H. *prior ſpecies* C. B. P.
Potamogeton foliis anguſtis & undulatis FABREG. VI. p. 72.
Fontinalis criſpa I. B. III. p. 778. RAJ. p. 189.
Potamogeton foliis lanceolatis alternis undulatis ROYEN. p. 212.

Vulgaris in rivulis, quorum fluentum ſequitur inclinatis cauliculis.

Folia alterna, nervis non ellipticis, parallelis, ad mediam coſtam inclinatis, ora criſpa, contracta, ſpinulas emittente, longa caeterum, orisque parallelis. Pediculi ex ſuprema planta exigui brevesque. Capitulum breve.

* POTAMOGETON foliis denticulatis I. B. quod MURALTUS citat p. 729. Id nomen apud I. B. non exſtat. An Fluvialem Piſanam intelligit, nondum viſam in Helvetia? an tantum proxime priorem Potamogetonem?

6. POTAMOGETON foliis lanceolatis oppoſitis acuminatis ROYEN. p. 213.
Tribuli aquatici minoris ſpecies altera CLUS. Pann. p. 713. Hiſt. p. CCLII. abſque icone.
Potamogeton foliis criſpis ſive lactuca ranarum altera ſpecies C. B. P.
Fontalis media lucens I. B. III. p. 777. RAJ. p. 189.
Potamogeiton lucens folio plano mucronato brevi PLUKNET. p. 304.
Potamogeiton minus foliis denſis, mucronatis, non ſerratis MAGN. Bot. Monſp. App. I. R. H. TILL.
Potamogeiton ramoſum anguſtifolium VAILL. p. 163. malum nomen.

Cum priori, pariter vulgaris.

Folia conjugata, caulis dichotomos. Folia latiuſcula, ſed juxta nervum plicata, ut anguſtiora videantur, lanceolata, acuta, in ſumma parte congeſta, imbricata. Pediculus floriger brevis, capitulum floriferum minimum. Semina vix ultra quatuor maturantur.

7. POTAMOGETON foliis gramineis, latiuſculis, crasſisſimis ſeminibus.
Potamogeton gramineum latifolium LOES. ic. 66. p. 206. bene, RAJ. ſyn. III. p. 149.

Locum natalem ignoro, & communicatum poſſideo.

Graminis ſimillimus eſt, caule longo, plano, magnis vaginis, foliis lineatis, ſubito acuminatis, decreſcentibus, acutiſſimis, neque ſerratis, neque undulatis, ad ortum ramorum conjugatis. Pediculi unciales, ſemina pauca in meis ſpeciminibus, & ex maximis gerunt, quae ſequentium ſpecierum ſemina inſigni ratione ſuperant.

8. POTAMOGETON caule terete, foliis planis, longisſimis, ſpica craſſa & denſa.
Potamogeton racemoſum anguſtifolium C. B. Prodr. p. 101. I. B. III. p. 778. FABR. l. c. (ramoſum)
Potamogeton fluviatile longiſſimo gramineo folio noſtras PLUKNET. Mantiſſ. p. 155. Amalth. p. 177. RAJ. ſyn. III. p. 150. n. 12.
An *Potamogeton ingens gramineo folio longiori* VAILL. T. 32. f. 5? Videtur.

STAEHELINUS nuper miſit, lectum in agro Baſileenſi. In rivis circa Gottingam frequens eſt.

Caules longisſimi, fluento obſequioſi, ramoſi, teretes, denſisſime intricati. Folia quatuor, & quinque unciarum, ubique intra lineam lata, margine deorſum convoluto. Petioli florales ex ſummis cauliculis brevisſimi; ſpicae denſae, craſſaeque.

9. PO-

9. POTAMOGETON caule plano, foliis gramineis, undulatis, ſpica exigua.
Potamogeton ramoſum caule conpreſſo folio graminis canini MERRET. p. 97. RAJ. *Cant.* p. 124. DILL. Cat. Gieſſ. p. 112.
Potamogeton caule conpreſſo folio graminis canini RAJ. Hiſt. p. 189. PLUKNET. T. aut. de Par. p. 352. I. R. H. FABREGOV. &c.
Potamogeton foliis linearibus, obtuſis, caule compreſſo LINN. Hort. Cliff. p. 40. ROYEN. p. 213.
In paludoſis inter *Gümligen* & *Muri.* Baſileae in fonte Palatii *Badenſis.* *Fridlingae* STAEHEL.

Facies congeſta prioris. Sed folia breviora, vix duas uncias ſuperant, & frequenter undulata ſunt. Ex gracili pediculo capitulum minimum.

10. POTAMOGETON caule terete, foliis anguſtiſſimis, ſpica minima.
Potamogeton gramineum ramoſum C. B. Prodr. p. 101. I. B. III. p. 778.
Potamogeton gramineum tenuifolium LOESEL. p. 206. ic. 67. bene.
Potamogeton puſillum folio gramineo breviori VAILL. T. XXXII. f. 4.
Potamogeton puſillum folio gramineo caule rotundo RAJ. Cant. p. 125. Hiſt. p. 190. PLUKN. I. R. H. &c.
Potamogeton ramoſum foliis gramineis FABREGOV. VI. p. 72.
Potamogeton foliis linearibus alternis remotis ROYEN. p. 213.
I. G. miſit, & DIVERNOI in *Reuſa* fl. naſcens, ubi in lacum Neocomenſem ſe effundit. In paludoſis *Gürben-Moos.*

A priori n. 9. differt foliis anguſtiſſimis: deinde ſpicae minimae breves & pauciflorae, ex paucis ſeminibus divergentibus, quam plurimae ex ſumma planta adſcendunt.

11. POTAMOGETON pediculis florigeris longiſſimis, glomerulis florum remotis.
Potamogeton millefolium ſeu foliis gramineis ramoſum RAJ. Hiſt. p. 189.
Potamogeton puſillum BOCC. plant. rar. ſicil. p. 42. T. 20. f. 5. ob verticillos diſſitos.
Potamogeton foliis linearibus acutis longiſſimis, alternis, confertis ROYEN. p. 213.
I. GESNERUS miſit, & STAEHELINUS, & Gottingae inveni.

Folia perangusta, utrinque convexa, linea diviſa, ad duas uncias longa. Rami florigeri nudi, omnium Potamogetonum longiſſimi, habeo enim pedales: in iis glomeres florum remoti, uti in Mercuriali, aliquando per aliquot uncias, rotunduli. Totius gentis minimus eſt, & Zanichelliae ſimilior.

PENTAPTERIS.

MYRIOPHYLLUM PONTEDER. *Antholog.* p. 199. VAILL. *Memoir. l. c. p.* 30. T. 2. f. 3. LINN. n. 724.
PENTAPTEROPHYLLON DILL. *nov. plant. gen.* p. 125. T. VII.

Potamogeton iproxima, facile differt. Folia verticillata, fere quina. Flores omnium ſexuum. In ſumma planta frequentes mares, in ima feminae. Inſident autem orientibus foliis, uti in Limnopeuce, & Stellaria. Androgynorum haec eſt ratio. Ovarium obtuſe parallelepipedon, quadriloculare, tetraſpermon, ex ſummo apice educit calycem breviſſimum, quadrifidum, petala vero quatuor, excavata, ovata. Intra haec ex ſummo ovario ſtamina octo, breviſſimis pediculis, antheris validisſimis, per longitudinem fisſis. Tubae quatuor repandae. In maribus ovarium & tubae, in feminis, uti facile eſt videre, ſtamina deficiunt. Character paulum diverſus traditur. VAILLANTIUS, DILLENIUS & PONTEDERA omnes flores androgynos faciunt, LINNAEUS nullos. Idem cum PONTEDERA calycem omittit, quem enim deſcribit, ſunt petala. Ita certe, uti deſcribo, inveni in ſpecie, quae dicitur minor.

1. PENTAPTERIS ſcapo florigero nudo.
Alga III. TRAG. p. 688. Ita I. B. ſed eſt Hottonia.
Millefolium aquaticum pennatum C. B. in TAB. p. 188.
Millefolium aquaticum pennatum ſpicatum C. B. in MATTHIOL. p. 813. Prodr. p. 73. H. OX. III. p. 622. MURALT. p. 604.
Millefolium pennatum aquaticum I. B. III. p. 783. ex fratre
Potamogeton foliis pennatis I. R. H. aut. de Par. p. 224. RUPP. &c.
Myriophyllum aquaticum pennatum & ſpicatum PONTED. p. 198.
Myriophyllum aquaticum majus VAILL. Mem. 1719. p. 30. Bot. Par. p. 143. FABREG. V. p. 252.
Myriophyllum LINN. flor. Lapon. n. 342.
Myriophyllum floribus maſculis interrupte ſpicatis LINN. Cliff. p. 446. ROYEN.
Haec ſpecies rarior eſt. Genevae I. B. circa Noſodochium. Neocomo miſit DIVERNOI. In lacubus & ſtagnantibus aquis circa *Tigurum* MURALT.

Caulis, uti in altera, longus, per intervalla anulis craſſioribus diſtinctus, ex quibus radiculae oriuntur, & quinque folia divergunt. Haec fiunt coſta, ex qua conjugata capillaria fila per plurima paria prodeunt, extremo inpare. Caulis in floralem longisſimum ſcapum, perfecte aphyllum, producitur, ad quem exigui glomeres florum magnis intervallis diſponuntur.

2. PENTAPTERIS floribus foliis inſidentibus.

Millefolium aquaticum minus CLUS. p. CCLII. C. B. Phyt. I. B. III. p. 783. BARK. RAJ. p. 1322.
Millefolium aquaticum floſculis ad foliorum nodos C. B. LOESEL. p. 165. cum deſcr. &c.
Potamogeton floſculis ad foliorum nodos I. R. H. aut. de Par. p. 224. BOERH. LIND. &c.
Myriophyllum aquaticum ad foliorum nodos floriferum PONTED. p. 198.
Potamogeton foliis pennatis alterum & ſurrectius ad nodos florens RUPP. p. 53.
Myriophyllum aquaticum minus VAILL. Memoir. 1719. p. 31. Bot. Pariſ. p. 143. malum nomen, eſt enim priori majus, durius, longius. CLUSIUS autem ad Ranunculum conparaverat.
Pentapterophyllon aquaticum floſculis ad foliorum nodos DILL. Cat. Gieſſ. p. 112. ſyn. III. p. 316.
Myriophyllum vulgare majus FABREGOV. VI. p. 252. malum nomen.
Myriophyllum floribus omnibus verticillatis LINN. Cliff. p. 446. ROYEN. p. 213.
β *Millefolium aquaticum, denſioribus verſus ſummitatem pennis, colore rubro* MERRET. p. 78. Tale in lacubus reperio.
γ *Millefolium aquaticum pennatum minus, foliolis ſingularibus, latiuſculis, floſculis ſubjectis* HIST. OXON. III. p. 627. S. XV. T. 4. f. 7.
δ In Horto ſicco C. B. ponitur cum nomine
Millefoliis aquatici MATTHIOL. p. 1140. quae icon ficta & monſtroſa eſt.
Millefolii alterius coriandrifolii ADVERS. p. 333.
Stratiotis millefolii aquatici LUGD. p. 770.
Millefolii aquatici umbellati Coriandri folio C. B.

Haec ſpecies abunde in fosſis, lacubus, & paludoſis riguisque pratis, circa *Moratum* & *Bernam* reperitur, v. g. in paludoſis inter *Muri* & *Wittighofen*.

Similis fabrica, ſed longisſimi caules, in lacubus aliquot orgyarum. Folia in ſumma planta ſterili, aut juniori, collecta nidum faciunt, ſaepe rubentem. Haec eſt varietas δ. Deinde in ſummo caule, priusquam ſuprema folia perfecta ſint, ut ſcapus floralis pene nudus videatur, naſcuntur florum verticilli: quorum inferiores, uti dictum, magis feminae, ſuperiores potius mares ſunt, & foliorum alis inſident. Eo tempore, quando foliorum juniorum unum ante reliqua increvit, videtur eſſe planta γ, quam nemo praeter MORISONUM vidit. Per aetatem folia ſumma ſubcreſcunt, & flores inter folia magis abſconduntur.

An ſatis diverſum eſt *Potamogeton pennatum floſculis ad foliorum nodos quaternis* BUXBAUM. Cent. V. T. 16. p. 8.

CERATOPHYLLUM LINN. n. 725.
DICHOTOPHYLLUM DILLENII *nov. gen.* pl. p. 917.
HYDROCERATOPHYLLUM VAILLANT. *Mem de l'Acad.* 1719. T. 2. p.20.

Folia multa, ad 12. uſque, verticillatim, ex eodem caulis puncto, uti in hac claſſe frequens eſt. Flores alii mares, ad foliorum alas ſeſſiles, ſunt ſtaminum nudorum congeries, multifido calyce conprehenſorum. Feminarum locus natalis, & calyx ſimilis, ſed capſula unica fiunt, tribus aculeis armata, monoſperma.

1. CERATOPHYLLUM foliis aſperis, bis bifurcatis.

Millefolium aquatrum cornutum I. B. III. p. 784. deſcriptio, non vero icon RAJ. p. 191. T. aut. de Par. p. 290.
Equiſetum ſub aqua repens foliis bifurcis LOESEL. p. 67. ic. n. 12. bene
Dichotophyllon DILL. Cat. Gieſſ. p. 149. T. 3.
Pinaſtella infirmioribus & hamoſioribus caulibus foliis inſtar cornu cervi diviſis RUPP. p. 275.
Hydroceratophyllon folio aſpero quatuor cornubus armato VAILL. l.c. p.21. cum icone RAJ. ſyn.III. p.135.
Ceratophyllum LINN. Hort. Cliff. p. 446. ROYEN. p. 214.

In Helvetia non ita vulgaris, uti in Germania. I. B. Genevae in paludoſis circa Noſodochium. Baſileae in foſſa urbis, ad portam lapideam, tum *Michelfeldae*.

Caulis longus, ramoſisſimus. Folia craſſa, conpreſſa, raris ſpinulis ſerrata, in duos ramos ad angulum acutum diviſa: Rami denuo ſub pari angulo bifidi, in ſumma planta colliguntur in denſisſimos glomeres nidosque viridisſimos, inter quos frequenter glomeruli ſedent, qui germina ſunt, & ramorum futurorum primordia.

2. MILLEFOLIUM aquaticum cornutum minus nondum deſcriptum C. B. P. RAI. *Syllog.* p. 184.

Michel-

Michelfeldae in aquarum fundo.

Quae ſpecimina ex herbario *Spörliniano* poſſideo, ea ſubtiliſſima ſunt, & vix extricari poſſunt. Habitus verticillatus, & ſubdiviſio ramoſa foliorum, fere prioris. Sed levia ſunt, & ita ſubtilia, ut Confervam aliquam ſpumae ſimilem referant: totus verticillus vix quatuor linearum latitudine eſt.

PLANTARUM APETALARUM STAMINIFERARUM ORDO IX.

GRAMINA.

Graminis Character univerſalis eſt „ ſemen, & ſtamina gerere in calyce bifolio, cujus altera gluma major eſt, & gibba, alia minor, & plana. Unicum excipitur *Panicum*, in quo tertia gluma, ſed quaſi clanculum accedit. In harum glumarum intervallo latet ſemen unicum, nudum, tubas emittens binas, plumoſas, & ſtamina tria, excepto ſolo *Anthoxanto*, longis, bicapſularibus apicibus. Praeterea commune eſt omnibus monocotyledona eſſe, & caulem ex foliorum convolutione conpactum educere, & folia ipſa longa, acuto fine, lineis ad nervum parallelis, ora integerrima facere. Diviſiones hujus maximi inter omnia genera, Fungo forte excepto, varii tentaverunt varias. MICHELIUS nihil niſi nomina generum reliquit, LINNAEUS ex fabrica calycum tum intimorum, tum exteriorum, SCHEUCHZERUS partim ex fabrica, ſed ex ſitu maxime, & poſitione. Cum autem viderem vicia methodi SCHEUCHZERIANAE, & cogitarem „ loliacea gramina male diſcerpi, cum ſpicata a paniculatis aliquando ne ſpecie quidem diverſa ſint „ Claſſem heteromallam ab iisdem loliaceis male ſeparari, & praeterea, genera continere, quae nemo pro heteromallis acciperet „ Dactyloidea gramina farraginem eſſe characterum diverſisſimorum „ inter ſpicata referri Typhoidea aliqua, & Panica, & Myoſuroidea, quae paniculata ſunt, cogitavi de alio ordine, & aliquem, etiam non perfectum, quam nullum ſequi malui. Nomina non mutavi, quia mea 23. genera graminum nominibus inſignire non viſum eſt, cum poſſit alius Auctor aptiores diviſiones invenire, cui nominum arbitrium relinquo.

Praetermitto Frumenta, quae omnia exotica ſint. In Helvetia calidiori, etiam montana, fere Triticum ſerunt, in temperata Speltam, in montanis ſterilibus avenam, in alpium frigidis vallibus ultimo Hordeum ſolum provenit. Zeam unicoccam, & Amyleam pasſim aliqui, ſed ſinguli fere ruſtici ſerunt. Mayz non admodum, uti ad *Rhenum*, frequens eſt, neque Milium, neque Panicum.

GRAMINA.
I. FOLLICULO BIGLUMI.
I. CALYCE NULLO.
I. LOCUSTA UNIFLORA.
NARDUS LINNAEI n. 52.

1. GRAMEN ſparteum juncifolium C. B. *Theatr.* p. 69. *Pin. Syn.* RAI. III. p. 393. *hiſt.* p. 1260. *pl. aut. de Par.* p. 463. I. I. SCHEUCHZER. *It.* I. p. 38. *It.* IV. p. 335. I. SCHEUCHZER. p. 90. T. 2. f. 10 A. B. C.

Spartum noſtras parvum LOB. ic. p. 90.
Gramen loliaceum minimum foliolis junceis, panicula unam partem ſpectante MONTI p. 43. ic. 31. I. R. H. VAILL. RUPP.
Nardus ſpica lineari LAP. n. 40.
β *Gramen ſparteum Baſileenſe ſive capillaceo folio* C. B. Baſ. p. 7. [Michelfeldae], P.
Gramen ſparteum Baſileenſe capillaceo folio majus C. B. Prodr. n. 29. Theatr. p. 69. I. B. II. p. 513. ex fratre. Ita videtur: etſi in iconibus, & herbario C. B. abſque floribus exſtet.
γ *Gramen ſparteum Hollandicum ſ. capillaceo folio minus* C. B. Prodr. n. 30. Theatr. p. 69. icon p. 70. certe reſpondet, atque ex horto ſicco C. B. habeo.
Gramen ſparteum minus ſ. Hollandicum I. B. II. p. 513. C. B. P.
Gramen ſparteum capillaceo folio minus HIST. OXON. III. p. 217. T. 7. f. 8. bon. ic.

I. I. SCHEUCHZERUS in M. *Hirzel*, & in alpibus. Ego in alpibus & Jura frequens inveni, in M. *Vogelberg* Baſileenſium, in M. *Neunenen*, & Gemmio &c. I. SCHEUCHZER in urbis Tiguri aggeribus.

Magni ceſpites foliorum capillaceorum, rigidiuſculorum. Culmi ſemipedales, & pedales ad ſummum, gerunt ſpicam longam, heteromallam, raram, quam faciunt locuſtae longae, ſtrictae, conicae, debiliter ariſtatae, ſaepe violaceae.

GENUS II.
OMNIA UT PRIUS
II. LOCUSTA QUADRIFLORA

1. GRAMEN avenaceum locuſtis gracilibus, purpuraſcentibus, longiſſimis petiolis inſidentibus MONTI p. 57. ic. 67.

Feſtuca dumetorum utriculis lanugine flaveſcentibus, *Aegilops Dioſcoridis*, C. B. Theatr. p. 149. quod ad figuram totius plantae.

Aegilops Bromoides juba purpuraſcente I. B. II. p. 436. SCHEUCHZ. p. 267. T. 6. f. 1.

Gramen ſparteum feſtuceum, ſeu Aegilops ſpartea villoſa BARREL. ic. 18. n. 2.

Gramen avenaceum glabrum, panicula purpuro argentea ſplendente HIST. OXON. III. p. 213. & RAJ. Meth. p. 180. non autem p. 179.

I. SCHEUCHZERUS in imis faucibus vallis *Miſox.*

Eſt ex avenaceo genere, ſed anomalum. Culmi bipedales, folia adusque ſeſquilineam lata, ſubhirſuta. Panicula ſparſa, ſemipedalis. Locuſtae nudae, villo tantum fulvo ad baſin exceptae. Folliculi quatuor. Duo ſeſſiles fiunt glumes duris, ciliatis. Horum alter duas ariſtas edit ex gluma exteriori, alter glumam unicam ariſtatam, & pro altera gluma, longiſſimam ariſtam habet, tortilem, avenaceam. Duo vero folliculi pediculati ſunt. Horum tres ſunt glumae. Extima, quae pro calyce eſt, ariſtam rectam emittit, altera brevem etiam ariſtam, tertia mutica eſt.

GENUS III.
I. CALYCE NULLO.
II. LOCUSTIS TRIFLORIS.
ARISTIS SUB FOLLICULO.
HORDEUM LINNAEI n. 45.

1. GRAMEN Hordeaceum, minus, & vulgare. C. B. *Theatr.* p. 134, *Baſil.* p. 12. P. SCHEUCHZER. p. 14.

Lolium tertium TRAG. p. 670.
Hordeum ſpontaneum ſpurium LOB. Adv. p. 7.
Graminis loliacei tertium genus, minus THAL. p. 51.
Hordeum ſpurium Ariſtidia TAB. p. 238.
Hordeum murinum CAES. IV. p. 58. I. B. II. p. 431.
Gramen ſecalinum vulgatiſſimum viarum HIST. OXON. III. p. 179. T. 6. f. 4.
Gramen ſecalinum & ſecale ſylveſtre RAJ. Hiſt. p. 1258. ſyn. III. p. 391.
Gramen ſecalinum ſpicatum, vulgare, I. R. H. MONTI p. 60.
Hordeum floſculis lateralibus maſculis, ariſtatis CLIFF. p. 24. ROYEN. p. 70.

Ubique ad vias, & muros &c.

Culmus cubitalis: folia hirſuta, tres lineas lata. Spica denſa, latiuſcula. Ad unum ſcapi, qui Triticeus eſt, denticulum, tres floſculi. Loco glumarum calycis laterales duae ariſtae longae, ciliatae, baſi foliacea, & tertia interior, brevisſima, absque folio. Folliculi medii gluma exterior longe ex apice ariſtata, interior mutica. Laterales duos floſculi imperfecti, perangusti, fere ariſtas ſolas oſtendunt.

2. GRAMEN hordeaceum montanum, ſpica ſtrigoſiore, brevius ariſtata SCHEUCHZER p. 16. *Prodr.* T. I.

Graminis loliacei tertium genus majus THAL. p. 51.

Gramen hordeaceum montanum ſ. majus C. B. Theatr. p. 135. Baſ. p. 12. P. Omnino, uti ex horto ſicco adparet.

Gramen ſecalinum majus ſylvaticum MONT. p. 60. H. OX. III. p. 180. ſyn. III. p. 392. RAJ. p. 1258.

Gramen ſecalinum montanum majus caule bicubitali MONTI p. 60.

Gramen ſecalinum, ſpica longiore & anguſtiore I. R. H.

I. SCHEUCHZER in ſylvoſis *M. Regii.* GAGNEBIN *dans les Combes d'Erguel & de Valengin.* C. B. in M. *Waſſerfall.* STAEHELINUS etiam miſit.

Statura culmi, quae humana, folia pene glabra, tres lineas lata, praelonga. Spica triuncialis, rarior, quam in vulgari: locuſtae longiores, breviores ariſtae. Alterum, *ſecalinum* DILL. in *Syn.* RAI. quod in Germaniae pratis non rarum eſt, in Helvetia nondum inveni.

*3. GRAMEN ſpica ſecalina *Prodr.* n. 57. *Baſil.* P. Reliqui vero, ut PARKINSON, RAIUS, MOR. I. R. H. unice C. B. ſequuntur.

In notis meis invenio ab ipſo Secali non differre. Deſcriptio brevis, & obſcura.

GENUS IV.
I. GRAMINA FOLLICULO BIGLUMI.
II. CALYCE UNIGLUMI.
I. LOCUSTA SIMPLICI.
I. ARISTA EX DORSO GLUMAE.

1. GRAMEN dactylon ſpicis villoſis C. B. *Theatr.* p. 116. MONTI p. 62. ZANICH. p. 117. ic. 194. n. II. SCHEUCHZER. p. 94. T. 2. f. II. A. B.
Iſchaemum II. TAB. p. 222.
Gramen digitatum hirſutum I. B. II. p. 445. RAJ. Hiſt. p. 1273.
Gramen dactylon ſpicatum, ariſtis geniculatis BARR. ic. 753. n. II.
Gramen dactylon anguſtifolium ſpicis villoſis C. B. Baſ. p. II. H. OX. II. p. 185. I. R. H. PET. Muſ. n. 59. &c.
II. Omnino conjungo
Gramen canarium alterum LOB. Obſ. p. II. ic. p. 23.
Gramen dactylon ſcoparium C. B. I. R. H.
Gramen ſcoparium Iſchaemi paniculis id. ib.
III. *Gramen dactylon, villoſum, ramoſum, altiſſimum Gallo-Provinciale,* I. R. H. GARIDEL.

Ad vias locis ſiccis Bernae paſſim, & Baſileae. SCHEUCHZER circa *Sargans*.

Culmus bipedalis. Folia hirſuta, lineam lata. Spicae ex apice culmi confertae, ſed non vere digitatae, unciales, plerumque ſubpurpureae. Folliculi alterni, ſimplices, calyce uniglumi, ariſta ex dorſo glumae exterioris longa, geniculata. Copioſa lanugo ex ſcapis folliculorum.

GENUS V.
OMNIA UT IV.
II. ARISTA EX BASI GLUMAE.
ALOPECURUS LINNAEI n. 50.

1. GRAMEN aquaticum geniculatum, ſpicatum C. B. *Theatr.* p. 41. P. RAI. p. 1264. SCHEUCHZER. p. 72. T. 2. f. 6. C. D. E.
Gramen aquaticum ſpicatum LOB. l. c. p. 13.
Gramen fluviatile album TAB. p. 217.
Gramen cum parva cauda muris, radice nodoſa, non repens I. B. H. p. 472. non autem icon.
Gramen alopecuroides fluviatile geniculatum procumbens H. OX. III. p. 194. T. 4. f. 15. nimis bicorne.
Gramen ſpicatum aquaticum ſpica cylindracea brevi I. R. H. &c.
Gramen typhinum aquaticum, molle, ſpica glauca MONTI p. 49.
Alopecuros culmo infracto, ariſtis gluma longioribus ROYEN. p. 54.

In foſſis aqua plenis Tiguri, Baſileae &c.

Culmi reclinati, frequenter geniculati. Folia glabra, ſesquilineam lata. Spica culmum terminat, denſa, glauca, quaſi piloſa. Calyx unifolius muticus. Inter calycem, & baſin glumae exterioris ariſta prodit, flore longior. Glumae de more duae longae, albo virides. Omnino paniculatum eſt, ſive multis ad eumdem ramum pedicellis.

2. GRAMEN ſpicatum, ſpica cylindracea tenuiſſima longiore I. R. H. SCHEUCHZER p. 69.
Gramen alopecurinum minus alterum LOB. ic. p. 9.
Gramen alopecurinum II. TAB. p. 203.
Gramen cum cauda muris purpuraſcente I. B. II. p. 473.
Gramen typhoides ſpica anguſtiore C. B. Theatr. p. 53. P. &c.
Gramen typhoides ſpica anguſtiore longiore C. B. Baſ. p. 7. ZAN. ic. 66. n. 3. MONT. p. 49. ic. 51.
Gramen alopecuroides ſpica longa tenuiore H. OX. III. p. 192. T. 4. f. 12. bene.
Gramen myurum, ſpica e viridi albente BARREL. ic. 124. n. 11?
An *Gramen typhinum longiſſima ſpica Phalaridis molli albicante* BARREL. ic. 14. n. 1?
An *Gramen typhinum minori ſpica Phalaridis duriore ſubfuſca* ib. n. 2?
Gramen typhinum plantaginis ſpica ariſtis geniculatis EJUSD. ic. 699. bene.
Alopecuros culmo erecto ROYEN. p. 54.
β *Staminibus albis* PONTED. Comp. p. 52.
γ *Spica breviore* C. B. I. R. H. GAR. MONTI p. 50.

In agris Helvetiae.

Culmus erectus cubitalis, folia glabra, duas lineas lata. Spica culmum terminat, laxior priori, & longior. Fabrica eadem. Calycis unica gluma mutica. Inter eam & folliculum ariſta inflexa, locuſta longior. Folliculus albus, biglumis, muticus. Spica modo viridis, modo purpurea.

GENUS VI.
I. FOLLICULO BIGLUMI.
II. CALYCE UMGLUMI
II. LOCUSTA COMPOSITA. SPICATA.
LOLIUM LINNAEI n. 49.

Horum graminum a Triticeis diverſitas ponitur I. in calyce unifolio, qui Tritico bifolius eſt. II. in ſitu florum, qui locuſtam conponunt. His enim graminibus gluma convexa, exterior, ſcapo obvertitur.

I. GRAMEN loliaceum anguſtiori folio & ſpica C. B. *Theatr.* p. 127. cum icone, *Baſ.* p. 13. RAI. *hiſt.* p. 1263. I. R. H. ZANICHELL. p. 117. ic. 66. n. I. MONTI p. 40. ic. 19. SCHEUCHZER p. 25.

Phoenix ſive Lolium murinum. DOD. Pempt. p. 540.
Phoenix LOB. Obſ. p. 21. MATTH. p. 1023. CAES. p. 185. &c.
Phoenix lolio ſimilis I. B. II. p. 436.
Gramen loliaceum vulgare anguſtiore folio & ſpica H. OX. III. p. 182. T. 2. f. 2. ſpica ſimplici.
Lolium ſpicis muticis radice perenni LINN. Hort. Cliff. p. 24. ROYEN. p. 69.
β Spica ariſtata.
VAILL. p. 80. T. XVII. f. 3. I. R. H.

Ubique ad vias.

Caules conferti naſcuntur, pedales, folia duas lineas lata, retroverſu aſpera: ſpica longisſima, ſaepe pedalis, ſed rara, & interrupta, ut tamen locuſtae plerumque ſe adſequantur. Locuſtae ſuſcipiuntur gluma calycina, magna, unica. Flores in una locuſta ſeptem, octo. Horum gluma exterior mutica plerumque, aliquando tamen ariſtata eſt.

2. GRAMEN loliaceum anguſtiore folio & ſpica, ſpicis partialibus rarius & ab invicem remotius ſitis SCHEUCHZER p. 26.

Gramen loliaceum majus ſpicis longius diſtantibus I. R. H. VAILL. BUXB. MONT. p. 40.
Gramen loliaceum majus ſpicis rarius diſpoſitis H. OX. III. p. 182. Huic ſpicae multo majores.

SCHEUCHZER in pratis circa Tigurum. Ego Badae, & Baſileae.

Caulis humilior. folia linea non latiora. Locuſtae 5. & 7. floribus factae, exiguae, remotae, ut inferior ſuperiorem non adtingat, ſed tribus, & ultra, lineis diſtet. Fateor, fere pro varietate mihi haberi.

*3. GRAMEN loliaceum latifolium ſpica anguſtiore C. B. *Theatr.* p. 127. *Prodr.* n. 60. [licet in horto ſicco triticeum gramen cum eo nomine ſervetur] H. OXON. III. p. 181. RAI. p. 1263. ex C. B. I. R. H. SCHEUCHZER p. 27.

Non video in deſcriptione SCHEUCHZERI quomodo a I. differat, praeter quam foliis, quae praeter culmum naſcuntur, peranguſtis, vix lineam latis.

*4. GRAMEN loliaceum radice repente, locuſtis teretiuſculis muticis SCHEUCHZER p. 28.

Circa muros foſſasque Tiguri.

Notas facit „ locuſtas magis teretes, factas glabris omnino folliculis, qui in prioribus ad microſcopium piloſam habeant glumam exteriorem.

5. GRAMEN loliaceum ſpica lata, ex plurimis ſpicis duplici verſu diſpoſitis, conſtante SCHEUCHZ. p. 29. T. II. f. 2. & T. I. f. 7. D.

Gramen loliaceum ſpicis brevibus, & latioribus, conpreſſis H. OX. III. p. 182. S. VIII. T. 2. f. 2. I. R. H. VAILL. GARID. BUXB.
Lolium ſpicis mediis majoribus latioribus ROYEN. p. 69.

In ſemitis, & viis agrorum, locis ſiccis.

A Gramine ſpica Brizae differt calyce uniglumi, cum caeteroquin facies diſticha, teretesque & longae locuſtae accedant. Folia unam, duasque lineas lata. Locuſtae plusquam ſemunciales, duodenae, ſeptiflorae.

6. GRAMEN loliaceum ſpica longiore, ſive lolium Dioſcoridis C. B. *Theatr.* p. 121. SCHEUCHZ. p. 31. T. I. f. 7. E. F.

Lolium MATTH. p. 41. CAM. Ep. p. 198. DOD. Pempt. p. 538. non bene CAES. L. IV. C. 49. LOB. Obſ. p. 21.
Lolium & triticum temulentum LOBEL. ic. p. 35. Adverſar. p. 10.
Lolium gramineum ſpicatum, caput tentans I. B. II. p. 437.
Lolium verum H. OX. III. p. 181. T. 2.
Gramen loliaceum ſpica longiore ariſtas habens I. R. H. MONTI p. 39. ic. 18. &c.
Lolium album PARK. p. 1144. RAJ. p. 1262. ſyn. III. p. 395.
Lolium ſpicis ariſtatis radice annua CLIFF. p. 23. ROYEN. p. 69.

β

β Varietas mutica

C. B. Theatr. I. R. H. MONTI VAILL. RUPP. BUXB. GEMEINH.

In ſegetibus humidis.

Folia levia, duas lineas lata, ſpica pedalis, raris locuſtis, plurimis, ad octodecim. Gluma calycina mutica, longitudine totius locuſtae. Floſculi octo, quorum gluma exterior emittit ariſtam ſemuncialem, ſiccam: Interna plana eſt, ovata: ſemen ovale, utrimque conpreſſum.

Venenata vis, qua panis ſaepe viciatur, notisſima eſt. Olim ex eius eſu dolores capitis, & ulcera nata fuiſſe GALENUS L. I. *de aliment.* Somnum autem, vertiginem, & temulentiam maxime facit, etiam in canibus, CAMERAR. *de lolio temul.* vomitus & alia ſynonyma WAGNER. E.N.C. *Dec.* II. *Ann.* III. *Obſ.* 186. dat enim reſinam acrem RIDEUX *Memoir. de l'Acad. de Monspel.* 1729. & ſpiritum, qui valide inebriat, & additur ad augendas vires dementantes frumenti deſtillato liquori CAMERAR. haecque vis in ipſo grano eſt, id. ib.

GENUS VII.
I. FOLLICULO BIGLUMI.
III. CALYCE BIGLUMI.
I. NON ARISTATO.
I. FOLLICULO EMITTENTE ARISTAM.
I. EX DORSO GLUMAE.
I. SPICATA.
TRITICI LINNAEI n. 44. ſpecies.

Huic character eſt „ caulem terminare ſcapo alternis inciſuris exſculpto, quae totidem ſeſſiles locuſtas recipiant. Locuſtae vero fiunt calyce univerſali biglumi, axi etiam denticulato, & floribus, quales Gramini tribuimus, aliquot, ad ſeptem uſque, ad axin adnatis. Porro locuſtarum peculiarium media plana facies, qua glumae conmittuntur, ſcapo obvertitur: In Lolio vero, cum reliqua eadem ſint, dorſum, ſive convexitas exterior glumarum axin reſpicit.

1. GRAMEN latifolium ſpica triticea conpacta C. B. *Theatr.* p. 131. *Prodr.* n. 53. cum icone, p. 17. PARKINSON. RAI. p. 1257. cum aſteriſco, H. OXON. III. p. 177. S. VIII. T. I. f. I. I. R. H. VAILL. SCHEUCHZ. *Agroſt.* p. 4.

Gramen latifolium ſpica triticea latiore conpacta C. B. Baſil. p. 12. Pin. I. B. II. p. 477. &c.

Circa Baſileam, & in Germania vulgare inveni. Circa Tigurum ad ſepes.

Huic proceritas ſumma, ad tres cubitos, Folia latiſſima, ad octo lineas, hinc hirſuta, inde glabra, retro verſa aſpera. Spica totalis dimidium pedem longa, primis locuſtis diſſitis, reliquis plus quam duobus longitudinis trientibus ſe adtingentibus. Locuſtae 5. ad 7. folliculis ſive floribus fiunt. Et in calycis utraque gluma, & in gluma florum exteriori ariſtae, ſed hae longiores ſunt.

β. GRAMEN latifolium ſpica triticea divulſa C. B. *Prodr.* n. 54. *Baſil.* p. 4. *Pin.* PARK. LOESEL. AMBROS. RAI. *Meth.* ERNDL.

Gramen loliaceum ſpica divulſa, breviſſimis ariſtis armata MONTI p. 41. C. B.

Non diſtinguo ſpecimina, quae ſimilibus locis prope Gottingam inveni.

Tribuit autem CASPARUS huic varietati „ ſpicas partiales (locuſtas) diſſitas, ariſtas breves. Sed utramque notam in priori invenio. Locum facit aquoſa prope *Huningen.*

2. GRAMEN caninum arvenſe ſive gramen Dioſcoridis C. B. *Baſil.* p. 3. P. [in *Theatro* addit „ *ſive primum,* & iconem ex LOBELIO ponit, non bonam] SCHEUCHZ. p. 5.

Vetuſtiora nomina incertiſſima ſunt.

Gramen etiam *canarium* LOB. ic. p. 20. vix adgnoſcitur.

Gramen repens officinarum forte, triticeae ſpicae aliquatenus ſimile I. B. II. p. 457. RAJ. p. 1255. &c.

Gramen caninum arvenſe MAGNOL. Bot. Monſp. & Hort. p. 90.

Gramen caninum repens vulgatius H. OX. III. p. 178. T. I. f. 8. [muticum]

Gramen loliaceum radice repente, ſive gramen officinarum I. R. H. MONTI p. 41. ic. 25. ZANICHELLI p. 119. ic. 197. n. 1. male

Triticum radice repente foliis viridibus LINN. flor. Lap. n. 33. Hort. Cliff. p. 24. ROYEN. p. 70.

Ad ſepes Tiguri, Baſileae, in Germania.

Radix inſignius repit, & per intervalla novos caulium faſciculos protrudit. Hi in univerſum humiliores ſunt, folia anguſtiora, duarum linearum latitudine, & ipſa ſuperne paucis pilis hirſuta. Spica tota brevior, triuncialis, paulo rarior. Locuſtae minores, ariſtae breviſſimae.

Hujus, ſed adfinium praeterea bene multarum plantarum, radicem ad medicamenta

ta recipiunt officinae. Mitiſſima vis eſt in decoctis diaeteticis, qua leniter, & absque impetu reſolvit, & abſtergit. Non alteri medicamento plus tribuebat in ſcirrho hepatis reſolvendo PRAECEPTOR optimus, BOERHAAVIUS.

β In herbario ſicco C. B. omnino idem fuit.

Gramen loliaceum latifolium ſpica anguſtiore C. B. Theatr. p. 127. Aliam autem cum hoc nomine plantam, dicam inferius.

3. GRAMEN Tritici ſpica mutica ſimile anguſtifolium C. B. *Theatr.* p. 132. *Prodr.* n. 56. *Baſ.* p. 12. I. B. II. p. 477. RAI. *hiſt.* p. 1257. HIST. OXON. III. p. 178. S. VIII. T. I. n. 5. SCHEUCHZ. p. 7.

Gramen loliaceum ſpica mutica, anguſtiori, minus expanſa MONTI p. 41.

C. B. circa *Cliben* ad Rhenum. SCHEUCHZER ad limites agrorum Valeſiae inferioris, juxta Rhodanum.

Specimina Baſileenſia culmo ſatis alto ſunt, bipedali, valde multiplici, foliis peranguſtis, vix ſesquilineam latis, glabris; Majores vero locuſtae, & ſemunciales, muticae. Addit SCHEUCHZERUS, aliquando ariſtam, ſed brevem reperiri, & plantae colorem glaucum eſſe.

4. GRAMEN anguſtifolium ſpica triticea compacta C. B. *Theatr.* p. 131. *Prodr.* n. 55. PARK. RAI. p. 1257. H. OX. III. p. 177.

Gramen loliaceum anguſtifolium ſpica conpacta MONTI p. 41.

SCHEUCHZER cum priori. C. B. locis ſiccis extra Blaſianam portam minoris Baſileae.

Culmus quatuor pedum, folia glabra, glauca, ad duas lineas lata, locuſtae magnae, ſeptem & ultra linearum, muticae:

5. GRAMEN loliaceum radice repente, ſive Gramen officinarum, longioribus ariſtis donatum I. R. H. VAILL. p. 81. T. 17. f. 2. BUXBAUM. *Centur.* IV. *Tab.* 50.

Graminis ſpica triticea repentis vulgaris varietas, cum ſpica ariſtata RAJ. ſyn. III. p. 390. SCHEUCHZ. p. 9.

Gramen loliaceum ariſtis longioribus donatum MONTI p. 41. ic. 26.

Annon eſt *Gramen caninum non repens elatius ſpica ariſtata* H. OX. III. p. 177. S. VIII. T. I. f. 2. RAJ. Hiſt. III. p. 598. Icon certe MORISONI noſtram exprimit.

Gramen caninum ariſtatum radice non repente ſylvaticum RAJ. ſyn. III. p. 390.

SCHEUCHZER Tiguri. Ego in Germania, aut idem, aut ſimile, inveni.

A Gramine 2. differt fere folio glabro, locuſta conpactiori, brevi, ariſtis duarum linearum longitudine.

6. GRAMEN ſpica Triticea, conpacta, hirſutum, ariſtatum SCHEUCHZ. p. 9.

β. Gramen ſpica triticea conpacta, longioribus ariſtis donatum SCHUCHZ. p. 10.

Ad ſepes Tiguri. In Germania frequens ad aquas.

Vagina & folii ſupernae facies hirſutae; latitudo ad tres lineas. Spica rara, ſtrigoſa, ad triuncem longa, locuſtae ſemunciales: calycis breviſſimae ariſtae, exterioris vero floris glumae ariſta in priori varietate duas, in altera ſex & ultra, lineas longa.

Quae hactenus dixi, gramina, notae diſtinguunt fere a ſolis menſuris deſumtae, ſed eas locus natalis, & aetas varias facit. Quare ita ſibi proxima ſunt, ut pro unius ſpeciei varietatibus absque magno damno haberi poſſint.

7. GRAMEN loliaceum corniculatum TOURN. *aut. de Par.* p. 92. *cum deſcr.* RAI. *Hiſt.* III. p. 601. *Meth.* p. 172. SCHEUCHZ. p. 35. T. I. f. 7. lit. H.

Gramen ſpica Brizae majus C. B. Theatr. p. 133. Prodr. n. 58. Baſil. p. 13. certo, I. B. II. p. 477. MORIS. III. p. 205. RAJ. Hiſt. p. 1257. &c.

Gramen loliaceum altiſſimum ſpica Brizae praelonga, ariſtis brevibus donata I. R. H. MONTI p. 42. ic. 16.

Gramen corniculatum ſpicis villoſis VAILL. p. 81. I. R. H.

Feſtuca culmo alternatim ſpicato, ſpicis teretibus LINN. flor. Lapon. n. 29. ROYEN. p. 67.

SCHEUCHZER locis ſylvoſis apricis. C. B. ad ripam Rheni, & adſcenſum M. *Crenzach.* Ego in ſylvis & dumis ubique reperio.

Caulis bicubitalis, folia, & vaginae villoſae. Foliorum latitudo ad tres lineas. Calycis mutici glumae inaequales, minores, quam glumae florum: Et calyx & glumae exteriores ciliatae pilis longiuſculis. Eaedem glumae ariſtas 3. & quatuor linearum edunt. Flores in una locuſta ad 13. imbricati. Commiſſura glumarum ſcapum reſpicit. Eſt ergo, ex omnibus notis, verum gramen triticeum.

8. GRAMEN loliaceum corniculatum latifolium, ſpicis teretiusculis anguſtis & glabris SCHEUCHZ. p. 36.

Feſtu-

Feſtuca dumetorum C. B. Theatr. p. 148. ex fide horti ſicci Prodr. n. 69. Baſil. p. 13. I. B. II. p. 545. RAJ. p. 1262.
Gramen loliaceum corniculatum ſpicis glabris I. R. H. VAILL. p. 81. cum malis ſynonymis.
Gramen avenaceum dumetorum ſpicatum RAJ. p. 1262. Meth. p. 174. ſyn. III. p. 394. &c.
Gramen avenaceum dumetorum ſpica ſimplici SUTHERLAND. p. 138. BROMEL. p. 40.
Gramen avenaceum dumetorum anguſtiore folio ſpicatum H. OX. III. p. 214.

In ſylvis, dumetis, vepribus circa *Tigurum*, *Baſileam*, *Neocomum*. In montanis etiam reperi v. g. ſylvis M. *Dolaz.*

Folia hinc glabra, inde hirſuta, tres lineas lata. Spica rara ex alternis locuſtis cauli adpreſſis, longis, teretibus, unciales. Glumae ſubtiliter hirſutae, ut glabrae videantur: exteriores edunt ariſtam duas lineas longam.

Hoc pariter *triticeum* eſt, ut olim VAILLANTIO viſum.

*9. GRAMEN loliaceum corniculatum, villoſum, molliuſculum SCHEUCHZER p. 37.
An *Gramen loliaceum nemorenſe, latifolium, hirſutum* RUPP. p. 246.

SCHEUCHZER in via cooperta *Tiguri minoris.*

„ Folia facit tota utrinque villoſa, & mollia; Locuſtas minores, pariter villoſas, ariſta breviori, caeterum fere ſimiles. Genicula culmi prae villoſitate candicantia.

10. GRAMEN loliaceum corniculatum, montanum, ſpica partiali ſubhirſuta fragili SCHEUCHZER p. 38.

In ſylvoſis M. *Rigi Switenſium*, qua parte adſcenditur a pago *Art.*

Folia retroverſa aſpera, hinc hirſuta, inde ſolis nervis ſerratis. Locuſtae diſſitae, dodrantem unciae longae, ariſtis longioribus ad quinque lineas, calycis gluma majori ſaepe ariſtata: Locuſtae per ſiccitatem deciduae. Diſtinctum eſt.

GENUS VIII.
OMNIA UT VII.
II. PANICULATA.
FESTUCA LINNAEI n. 41.

1. GRAMEN bromoides ſegetum latiore panicula PARK. p. 1149, VAILL. p. 95.
Feſtuca graminea effuſa juba C. B. Theatr. p. 144. Prodr. n. 65. I. B. II. p. 479. RAJ. p. 1290. SCHEUCHZ. p. 262. T. V. f. 15.
Gramen feſtucae effuſa juba TOURN. plant. aut. de Par. p. 91.
An *Gramen loliaceum locuſtis longis ariſtatis* MONTI p. 35. ic. 2. Icon commoda, ſynonyma diverſa.

In ſylvis minime rarum. SCHEUCHZERUS in agris.

Culmus tripedalis & ultra. Folia ex latioribus, ad quinque lineas, glabra, aut paucioribus pilis adſperſa, retroverſa aſpera. Panicula laxa, maxima, multiplex, debilis, nutans. Calycis glumae mucronatae, non ariſtatae, colore viridi, oris albis, leviſſimae. Locuſtae teretes, ex quatuor aut quinque folliculis. Ariſtae debiles, non rectae, ſemunciales. Pariter ut in ultimo fragiles locuſtae, & deciduae.

2. GRAMEN ſylvaticum, glabrum, panicula recurva VAILL. p. 93. T. XVIII. f. 3.
Gramen avenaceum dumetorum, paniculatum, majus, glabrum H. OX. III. p. 213.

In ſylvis montis *Grandvi.*

Culmus altiſſimus, humanam fere ſtaturam aequat. Folia glabra, ad quatuor lineas lata. Locuſtae cernuae, ſimiles ultimae ſpeciei, a qua modice differt.

3. GRAMEN bromoides montanum hirſutum, panicula minus ſparſa, corniculata SCHEUCHZER p. 263. T. V. f. 16.

In nemoribus M. *Legerberg* SCHEUCHZERUS. Ego in remotis ſylvis iſthmi, *die Enge*, ad Arolam.

Culmus humilior bipedalis. Folia pariter ad quatuor uſque lineas lata, ſubhirſuta. Panicula pene ſpicam adfectat, rara & anguſta, locuſtae ſemunciales, ad ſummum, ſubalbidae, glumis exterioribus totis villoſis. Ariſta ad duas lineas longa.

4. GRAMEN bromoides, aquaticum, latifolium, panicula ſparſa, tenuiſſime ariſtata SCHEUCHZ. p. 264. T. V. f. 13.
Gramen avenaceum glabrum, panicula e ſpicis ſtrigoſis compacta, ariſtis tenuiſſimis RAJ. Hiſt. p. 1909. Cat. Angl. app. p. 9. PLUKN. p. 174. H. OX. III. p. 214. I. R. H. VAILL. p. 93. MONTI p. 57. ic. 71.
Feſtuca foliis digiti fere latitudine, longiſſimis, panicula laxa ROYEN. p. 69.

 Tiguri,

Tiguri, unde miſit I. G., SCHEUCHZERUS locis aquoſis. Ex Anglia etiam habeo.

Folia latisſima, ad ſex lineas, glabra. Panicula laxa, ſparſiſſima, pedalis. Locuſtae parvae, ſemunciales, teretes, ex ſpadiceo & viridi variae Folliculi quinque, aut ſex. Ariſta longa, fere ſemuncialis, debilis.

A ſpecie 1. differt foliis penitus levibus, locuſtis paulo minoribus.

5. GRAMEN arundinaceum, locuſtis viridi ſpadiceis, loliaceis, brevius ariſtatis. SCHEUCHZER p. 266. T. V. f. 18.

An *Gramen arundinaceum aquaticum panicula avenacea* HIST. OXON. III. p. 215. RAJ. Cat. Angl. app. p. 9. Hiſt. p. 1909. cui tribuuntur locuſtae muticae.

Gramen avenaceum aquaticum I. R. H.

SCHEUCHZER Tiguri locis umbroſis ad aggerem *Silae*. Ego *Baſileae* legi, in aquoſis.

Caulis altisſimus, ad quinque pedes. Folia multo anguſtiora, unam, alteramve lineam lata. Panicula rarior, minus lata, brevior. Locuſtae parvae, vix quatuor linearum, utrinque acuminatae, juniores totae violaceae, adultae variae ſunt ex eo & viridi colore. Folliculi leves, tres, quatuor, quinque. Ariſtae alias nullae, alias brevisſimae. Affinitas non permittit ſeparationem a proxime antecedente.

6. GRAMEN bromoides pratenſe, foliis praeter culmum anguſtioribus, rara lanugine villoſis SCHEUCHZ. p. 255. T. V. f. 13.

Feſtuca pratenſis lanuginoſa C. B. Theatr. p. 148. Prodr. p. 19. n. 68. Baſ. p. 13. RAJ. p. 1291. ex C. B.

Gramen avenaceum incanum HIST. OXON. III. p. 213. ex C. B.

Gramen avenaceum dumetorum panicula ſparſa RAJ. ſyn. III. p. 415.

Gramen avenaceum dumetorum paniculatum majus hirſutum H. OX. III. p. 213. T. 7. f. 27.

Gramen loliaceum, locuſtis longis, ariſtatis MONTI p. 35. ic. 2. juſto minor.

Gramen, quod feſtuca pratenſis lanuginoſa VAILL. p. 93. T. XVIII. f. 2. cum malis ſynonymis.

β Foliis glabris VAILL. l. c.

γ *Feſtuca dumetorum foliis anguſtiſſimis & piloſis* C. B. Theatr. p. 148. Prodr. n. 70. Baſil. p. 13. HIST. OXON. l. c. n. 28. RAJ. p. 1291. cum aſteriſco

SCHEUCHZER in pratis ſiccioribus. C. B. Baſileae, ego Bernae, in ſylvoſis.

Caulis ſex pedum. Folia hinc glabra, inde hirſuta, retroverſa aſpera: ad culmum duas, ad terram unicam lineam lata: inde facta varietas γ, quam circa *Cliben* in dumetis ponit CASPARUS. Panicula nutans, non maxima, & pene ſpicata. Locuſtae longiſſimae, unciales, & ultra, ex octo & decem folliculis factae, variae ex violaceo & pallido. Juniores teretes ſunt, adultae omnino diſtichae & plantae facie mutata. Calyx muticus.

Quae ſequuntur, locuſtis magis, quam priores, diſtichis ſunt.

7. GRAMEN pratenſe paniculatum elatius, panicula laxa heteromalla SCHEUCHZER p. 289.

Gramen loliaceum ſpica diviſa pratenſe majus MORIS. III. p. 183. S. VIII. T. 2. f. 15. bene.

An *Gramen ſparteum longa & ſpicata panicula, lolii utriculis, feſtucae potius, majus* BARREL. ic. 1. n. 13? Non recedit.

In pratis *Helvetiae* vulgare eſt.

Firmi caules, ceſpitoſi, ad tres pedes alti. Folia glabra, duas lineas lata. Panicula longa, non valde ſparſa, ſaepiuſcule ad unum latus vergens. Locuſtae erectae, diſtichae, latae, ad decem lineas longae. Calyx de more muticus. Gluma vero exterior ariſtam lineam longam emittit. Color ex violaceo & viridi varius.

β Varietas *hirſutis* locuſtis.

8. GRAMEN pratenſe, panicula duriore laxa, unam partem ſpectante RAI. p. 1285. *ſyn.* III. p. 413. T. XIX. f. 1. *T. aut. de Par.* p. 455. I. R. H. VAILL. p. 94. n. 81. SCHEUCHZER. p. 285. non autem ſynonyma.

Gramen loliacea panicula ramoſum, maritimum HIST. OXON. III. p. 182. S. 8. T. 2. f. 11.

Feſtuca foliis ſetaceis radicalibus, minoribus, panicula inferne ramoſa, nutante, ſpicis adſcendentibus hiſpidis ROYEN. p. 68.

In pratis ubique.

Folia vix tertiam partem lineae lata, culmi duri, locuſtae, & reliqua omnia fere prioris.

9. GRAMEN alpinum, pratenſe, panicula duriore laxa, locuſtis majoribus, SCHEUCHZER p. 287. T. 6. f. 9.

In alpibus Rhaeticis & Helveticis paſſim. In M. *Jurae* culminibus, dictis *Suchet*, & *Dolaz*.

Ceſpi-

Ceſpites foliorum junceorum, uti priori n. 8. Culmus a 2. ad octo uncias altus, paucifolius, ſuperne purpuraſcit. Paniculae minime heteromallae, ſed Brizae ſimiliores, diſtichae: Locuſtae pulchrae, majuſculae, diu teretes; ex 4. & ſex floribus. Glumae exteriores & calyx ad baſin ſpadiceo colore ſunt, reliqua parte viridi vel flava; ariſtas educunt parvas, unam, vel duas lineas longas. Gluma exterior ſubhirſuta eſt.

10. GRAMEN foliolis junceis, brevibus, majus, radice nigra C. B. *Theatr.* p. 73. *Prodr.* n. 34. *Baſil.* p. 7. P. RAI. p. 1309. cum aſteriſco. SCHEUCHZER p. 279. T. 6. f. 8.

Gramen loliaceum foliolis junceis brevibus majus radice nigra H. OX. III. p. 183. ex C. B.

Gramen loliaceum minus capillaceo folio, ſpica Brizae longiſſima I. R. H.

An *Gramen loliaceum foliis junceis panicula unam partem ſpectante* MONTI p. 36. ic. 5. cum variis ſynonymis.

II. *Gramen foliolis junceis brevibus minus* C. B. Baſ. p. 7. [ad ripam *Rheni* verſus *Crenzach*, certo idem eſt cum noſtro, etſi ſynonyma, & ipſa icon ſint alterius graminis, Helvetiae non indigenae, locuſtis muticis, diverſi a LOESELIANO] I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 38.

Frequens locis ſiccis, & in muris, etiam in montes adſcendit.

Folia tenuiſſima, dura, per longitudinem ſulcata. Panicula rara, & anguſta. Locuſtae juniores, conicae, vetulae diſtichae, ex tribus, quatuor, & quinque floribus, totae violaceae: ariſtae lineam longae. Color glumarum multum habet de violaceo.

11. GRAMEN folio tenui, duroque, inferius paniculatum, ſuperius ſpicatum.

Gramen exile junceum mollius, feſtucea panicula, radice rufa, BARREL. ic. n. 100. Omnino convenit, etſi aliorſum referat VAILL.

Inveni in horto *Spörliniano*. Circa Bernam legi, in muris medio ſoli expoſitis.

Simile eſt Gramini ſparteo juncifolio, ſed locuſtae dianthae, & trianthae, ariſtam longam educunt. Juniores teretes ſunt, & ſtrictiſſimae. Calyx bifolius, altera gluma exiliſſima. Totum viret ex glauco. Eadem ſpecies pro *Gramine murorum ſpico longiſſima* ex Anglia miſſa eſt, diverſa a cognomine SCHEUCHZERIANA, exiguitate locuſtarum, & villoſitate nudo oculo inviſibili.

GENUS IX.
I. FOLLICULO BIGLUMI.
III. CALYCE BIGLUMI.
I. MUTICO.
II. LOCUSTA MUTICA.
I. POLYANTHA.
POA LINNAEI n. 55.

1. GRAMEN montanum foliis capillaceis longioribus, panicula heteromalla, ſpadicea, & fere amethyſtina SCHEUCHZER p. 276. T. 6. f. 7.

Gramen pratenſe, panicula duriore, laxa, unam praecipue partem ſpectante ſine ariſtis I. R. H.

An *Gramen loliaceum . . . paniculis minoribus non ariſtatis* MONTI p. 36?

SCHEUCHZER locis ſiccis & montoſis: in M. *Albis* & *Utliberg*. Inter meas etiam eſt.

A Gramine n. 8. p. 210. modice differt. Folia certe juncea, culmus etiam elatior bipedalis, locuſtae majuſculae, 4. & 6. florum, colore ſaepe violaceo, muticae.

β. GRAMEN paniculatum ſparteum alpinum panicula anguſta, ſpadiceo viridi, proliferum SCHEUCHZER p. 213. T. app. I.

Gramen murale junceum, minus, allii radicibus, panicula janthina, non criſpa BARREL. ic. 272.

Gramen montanum panicula foliacea, capillaceo folio minus HIST. OXON. III. p. 200.

Gramen ſparteum, alpinum, panicula ſpadiceoviridi, uno plerumque verſu diſpoſita, ſpicata I. I. SCHEUCHZ. It. VI. p. 457. fig. 20.

Gramen proliferum, panicula bulbulis foliaceis donata MONTI p. 38 qui conjungit cum priori.

II. *Gramen montanum ſpica foliacea graminea majus* MERRET. p. 58.

Gramen montanum panicula foliacea majus HIST. OXON. III. p. 200.

Gramen montanum ſpica foliacea graminea RAJ. Hiſt. p. 1270.

Haec ſynonyma, ut dudum ſuſpicatus ſum, & confirmor ex ſpecimine DILLENIANO, ad ſpeciem *latifoliam* relata a SCHEUCHZERO, huc omnino ad juncifolium gramen pertinent.

I. II. *Poa ſpiculis ovatoanguſtis acutis, vivipara* LINN. flor. Lapon. n. 56.

Gramen ſparteum montanum ſpica foliacea graminea majus & minus Syn. RAJ. p. 410. T. 22. f. 1.

I. SCHEUCHZER in ſiccioribus alpium pratis, I. I. SCHEUCHZER in udis circa fontem Rheni poſterioris.

Culmus humilior, ſemipedalis: folia anguſtiſſima juncea, locuſtae quadriflorae,

 flores

flores alii foecundi, unus autem, vel alter, viviparus,folia ex folliculo, loco ſeminis & ſtaminum emittit.

Ex ſpecimine, quod unicum a I. GESNERO acceptum habeo, ob magnas locuſtas, videtur varietas eſſe *Graminis montani foliis capillaceis, longioribus, panicula heteromalla, ſpadicea, & fere amethyſtina* n. 1. hujus.

*2. GRAMEN alpinum latifolium, panicula heteromalla ſpadicea, locuſtis pennatis SCHEUCHZER p. 278.

An *Gramen capillaceum, locuſtellis pennatis, non ariſtatis* I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 39.

In humidis alpium Rhaeticarum SCHEUCHZ.

„ Folia lata, ad duas lineas, brevia: culmi, quando altiſſimi, pedales. Panicu-„ la ſpadicea, laxa; locuſtae diſtichae, tres lineas longae: floſculi in eadem locuſta tres, quatuor, & quinque: Gluma exterior, uti in pluribus praecedentium, ad microſcopium villoſa.

3. GRAMEN loliaceum, panicula multiplici & ſpicata I. R. H. SCHEUCHZER p. 200. T. 4. f. 6.

Phoenix multiplici ſpicata panicula PARK. p. 1146. MORIS. I. R. H. VAILL. MONT. pro varietate graminis Loliacei, a quo differt biglumi calyce.

An *Lolium nonum* TRAGI p. 671? Non repugnat.

Vulgare ad vias.

Culmi bipedales. Folia retroverſu valde aſpera, lata ad duas lineas & ultra, glabra. Panicula magna, laxa, ſaepe ad alteram partem inclinata. Locuſtae teretes, acuminatae, per aetatem diſtichae: Floſculi ad octo uſque, omnes cum calyce ex ſpadiceo & pallido varii.

β. GRAMEN paniculatum elatius, paniculis ſeu ſpicis muticis, ſquamoſis SCHEUCHZER p. 202.

Gramen paniculatum elatius, ſpicis oblongis, muticis, ſquamoſis RAJ. p. 1286. ſyn. III. p. 411.

Feſtuca panicula ſpicata, ſpiculis uno verſu inclinatis, ſubmuticis ROYEN. p. 68. a qua ſeparandum ſynonymon SCHEUCHZERIANUM.

II. Huc videtur pertinere *Calamagroſtis* LOBEL. Ic. p. 6. Obſ. p. 12.

Gramen Calamagroſtis Lobel. I. B. II. p. 480. cum icone aliena, non antem PARKINSONI aut RAJI, quod eſt ex genere arundinaceo. Haec & alia vetuſta nomina non poſſunt certiſſima inponi.

In aggere portus Tigurini SCHEUCHZER. Ad lacum *Seedorfenſem.*

Varietatem prioris SCHEUCHZERUS facit, & ego.

Folia anguſtiora: panicula minus ſparſa, ſpicae ſimilior, violacea, apices cyanei, qui priori lutei ſunt.

4. GRAMEN aquaticum fluitans, multiplici ſpica, αγρωϛις ποταμιος C. B. P. SCHEUCHZER p. 199. T. 4. f. 5.

Gramen anatum TRAGI p. 682. LONIC. AMBROS. &c.

Gramen aquis innatans LOBEL. Ic. p. 12.

Gramen fluviatile TAB. p. 216. PARK. MERR. &c.

Gramen aquaticum fluitans multiplici ſpica C. B. Theatr. p. 41. cum ic. Baſ. p. 5. &c. non male.

Gramen aquaticum cum longiſſima panicula I. B. II. p. 450. RAJ. ſyn. III. p. 412. Hiſt. p. 1281.

Gramen loliaceum fluitans ſpica longiſſima diviſa H. OX. III. p. 183. S. 8. T. 3. f. 16. commode.

Gramen miliaceum aquaticum, Brizae locuſtis, ſemine rufo BARREL. ic. 7.

Gramen paniculatum aquaticum fluitans I. R. H. VAILL. p. 92. &c

Gramen phalaroides fluitans aquaticum, panicula multiplici MONTI p. 46. ic. 35. non bene.

Poa ſpicis oblongis erectis LINN. Hort. Cliff. p. 28. ROYEN. p. 62.

Ubique in foſſis aqua plenis.

Caulis procumbens, longus, ramoſus. Folia lata ad tres lineas, glabra, mollia, nervo aſpero. Panicula longa, laxa, fit julis alternis ſive locuſtis teretibus unciam longis. Et calycis brevisſimae & folliculorum glumae ovatae, pallide virides, ala alba foliacea auctae. Ad unam locuſtam flores ad decem uſque. Folliculi gluma interior longior, quod rarum eſt, apice fiſſo. Maturae diſtichae fiunt, & facies tota mutatur.

Quae ſequuntur *TREMULA* veteribus dicuntur *BRIZAE* LINNAEO n. 39.

Locuſtis ſunt fere triangularibus, obtuſis, utrinque conpresſis.

5. GRAMEN tremulum majus C. B. *Baſ.* p. 4. *Theatr.* p. 22. cum ic. ZANICHELL. p. 129. ic. 220. SCHEUCHZER p. 204. T. IV. f. 8.

Lolium

Lolium TRAG. p. 671. *Aegilops* EJ. in ic. p. 670.
Aegilops Cordi C. GESN. Hort. p. 245.
Amourettes tremblantes CLUS. p. CCXVIII. deſcriptio, non icon.
Phalaris pratenſis minor, Trago Aegilops Plinii LOB. Adv. p. 16. deſcriptio, non vero icon, quae eſt maximi p. 44.
Gramen leporinum: gramen tremulum TAB. p. 231. commode.
Duae in arvis, prior CAESALP. p. 156.
Gramen tremulum I. B. II. p. 469. non autem icon. RAJ. Hiſt. p. 1274. ſyn. III. p. 412. &c.
Gramen tremulum vulgare, minus, locuſtis rotundioribus HIST. OXON. III. p. 203. fig. 45. T. 6.
Gramen tremulum ſ. phalaroides minus, lata, ſparſa panicula BARR. ic. 16. MONTI p. 45. ic. 39.
Briza ſpicis ovatis, calyce floſculis breviore LINN. Hort. Cliff. p. 23. ROYEN. p. 63.

Ubique in paludoſis, in apricis &c.

Culmus rectus, aliquando cubitalis. Folia ad duas uſque lineas lata. Panicula aliquamdiu latet in ſinu folii, deinde expanditur, rara, triangularis, pedicellis tenuiſſimis. Locuſtae, quales dixi, ad duas lineas longae, paulo latiores. Utriculi imbricatim ſe contegunt, & diſtiche diſponuntur, ſeptem, ad novem. Calycis glumae ſimiles exterioribus glumis floris: interiores vero minimae.

β. GRAMEN tremulum minus panicula parva C.B. *Theatr.* p. 24. *Prodr.* n. 9. *Baſil.* p. 4. P. SCHEUCHZER p. 205. T. 4. f. 5.

Gramen tremulum minus I. B. II. p. 470. ex C. B.
Gramen tremulum minus ſpica non ramoſa, ex utriculo prodeunte H. OX. III. p. 203. ic. 46. T. 6.
Gramen phalaroides ſeu tremulum minus locuſtis parvis, paniculis non expanſis MONTI p. 45.

SCHEUCHZER in montoſis & alpinis; diverſitatem ponit „ in panicula parum ſparſa, floribus paucioribus, ad ſex. Sed ex horto ſicco C. B. & aliunde certus ſum, plantam iſtam eſſe unice exemplar junius prioris n. 5.

Quae ſequuntur, ſunt locuſtis planioribus, imbricatis, ſemidiſtichis, *Eragroſtidis* ſimilibus.

6. GRAMEN paluſtre paniculatum altiſſimum C. B. *Theatr.* p. 38. *Baſil.* p. 5. P. VAILL. LOES. &c. SCHEUCHZER p. 191. T. 4. f. 1.

Gramen majus aquaticum LOBEL. ic. p. 4. I. B. II. p. 481. RAJ. ſynopſ. III. p. 411.
Gramen harundinaceum aquaticum RAJ. Hiſt. p. 1280.
Gramen paniculatum aquaticum, latifolium H. OX. III. p. 201. T. 6. f. 25. bene I. R. H. VAILL. p. 91.
Gramen phalaroides paluſtre, arundinaceum, radice ampliſſima MONTI p. 46. ic. 38. bene.
Eragroſtis major, latifolia, aquatica MARTIN. plant. Cantabr. p. 108.
Poa panicula contracta, ſpiculis ovatis, teretiuſculis ROYEN. p. 61. Hort. Cliff. p. 496.

C. B. *Michelfeldae, Crenzaci.* SCHEUCHZER in *Broja* fl. Ego *Biennae* legi.

Culmi altiſſimi, ſex pedum: folia ad quatuor lineas lata. Panicula pedalis, ex locuſtis innumerabilibus facta. Locuſtae majores ſequentibus, uti prioribus minores ſunt, naturaliter diſtichae, ſed imbricatae, uti ſequentes, ex floſculis ſex & octo fiunt. Color e viridi, & ſpadiceo miſtus.

7. GRAMEN paniculatum, radice repente, culmo conpreſſo, locuſtis diſtichis, pulchellis SCHEUCHZER p. 198.

Gramen caninum vineale C. B. Theatr. p. 11. Baſil. p. 3. Prodr. p. 1. n. 1. I. B. II. p. 458.
Gramen pratenſe paniculatum medium, n. 5. RAJ. ſyn. III. p. 409. Videtur ob ſynonymon BUDDLE.
Gramen paniculatum, radice repente. culmo conpreſſo VAILL. p. 91. T. 18. f. 5.
Gramen loliaceum procumbens, caulibus conpreſſis, paniculis rigidiuſculis MONTI p. 39. ic. 10.

Ubique frequens SCHEUCHZER. Circa *Bernam* inveni in argilletis verſus *Pümpliz.* *Gottingae* in agris ſterilibus dominatur. C. B. in vinearum viis.

Culmi ſemiprojecti, cubitales, plani, neque teretes. Folia ad lineam lata. Panicula parva, parum ſparſa. Locuſtae pulchellae, maxime dum juniores, imbricatae, quaſi diſtichae, multum de ſpadiceo habent. Longitudo eſt fere trium linearum, floſculi ſex. Calycis glumae pene aequales.

8. GRAMEN alpinum majus, panicula ſpecioſa, variegata SCHEUCHZER p. 186. ic. T. app. 3.

Gramen loliaceum. panicula variegata, radicibus bulboſis MONTI p. 38. ic. 13.

In omnibus alpium, & altioris *Jurae* pratis reperi.

Specioſiſſimum inter congenera, locuſtis prioris etiam majoribus, congenerum maximis, e violaceo & flavo pulchre variis, tres lineas facile longis: folliculis vero factis quinque, & ſeptem. Culmus caeterum ab unciali, ad pedalem, folia lineam lata. Panicula triangularis, denſa, multiflora.

9. GRAMEN alpinum latifolium, panicula laxa, foliacea, foliolis in panicula paucioribus, & mage criſpis SCHEUCHZ. p. 22. T. 4. f. 14.

Gramen montanum ſpica foliacea graminea I. I. SCHEUCHZ. It. Alp. I. p. 38. T. IV. f. 2. non bene.
Gramen montanum panicula magis foliacea MONTI p. 38.

Eſt degeneratio *Graminis panicula ſpecioſa variegata* n. 8. Ergo folia, noſtro, pariter latiora: locuſtae ex violaceo & luteo variae &c. Sed modo aliqui, modo omnes flores loco ſtaminum & ſeminis, duo longuiſcula, & incurva foliola ex gluma educunt.

β. GRAMEN arvenſe anguſtifolium, panicula denſa, foliacea, foliolis in panicula anguſtisſimis SCHEUCHZ. p. 211. T. 4. f. 13. A. B. C.

Gramen arvenſe panicula criſpa C. B. Theatr. p. 32. Baſil. p. 4. Prodr. n. 11. MURALT. p. 715.
Gramen cum panicula molli rubente I. B. II. p. 464.
Gramen arvenſe panicula criſpa, pallida, ſ. majus BARR. ic. 703. n. 2. idemque *minus* ib. ic. n. 1.
Gramen montanum panicula foliacea criſpa breviore HIST. OXON. III. p. 200. T. 5. f. 14. ex C. B.

C. B. in agris locis ſiccioribus, ad ripam *Rheni*, *Wieſae*, & circa *Mönchenſtein*, I. B. *Genevae* ſupra muros, *Baſileae* ad margines agrorum circa Telonium. *Bernae* in *Wylerfeld.*

Eſt varietas *Graminis Xerampelini* LOBELII. A priori vix differt, niſi foliis dimidia parte anguſtioribus.

*10. GRAMEN pratenſe paniculatum minus rubrum SCHEUCHZ. p. 190.

Gramen paniculatum elegans, paniculis ex ſpadiceo, viridi, & argenteo variegatis EJ. in Prodr. & T. III. I. I. SCHEUCHZ. It. VI. p. 457. f. 17.
Gramen elegans paniculatum alpinum ex GOTTH. I. I. SCHEUCHZ. It. Alp. IV. p. 335.
Reliqua ſynonyma SCHEUCHZERI ſatis certo deſignant plantam vulgatiſſimam n. 11.

In alpium pratis etiam juxta nives & glaciem.

„ Folia inquit SCHEUCHZER, uncialia . . . aduſque lineam lata . . . Culmi biunciales & palmares . . . panicula uncialis . . . locuſtae duas & tres lineas longae . . . folliculi ad ſex uſque: hinc ſpadiceae, inde vel totae vel ex parte virides. Quomodo a meo, n. 8. deſcripto, aut 11. diverſum ſit, nondum novi.

11. GRAMEN pratenſe paniculatum minus C. B. P. *Theatr.* p. 30. 31. nam in *Baſil.* non reperitur. SCHOL. BOT. VOLC. &c. SCHEUCHZER p. 189. T. 3. f. 17. E.

Gramen paniculatum minus album TAB. p. 206. I. B. II. p. 465. I. R. H. &c.
Gramen pratenſe minus I. B. II. p. 542.
Gramen pratenſe minimum album H. OX. III. p. 201. T. 5. f. 21. bene.
Gramen pratenſe paniculatum minus album VAILL. p. 91. RUPP. &c.
Eragroſtis pratenſis minor vulgaris MART. Cant. p. 108.
Gramen loliaceum paniculatum minus vulgatiſſimum MONTI p. 58.
β *Rubrum* [*ſive locuſtis ex ſpadiceo, aut violaceo variis*] TAB. p. 207. I. R. H. VAILL. RUPP. MONTI &c.
Olim conjunxerunt in eumdem numerum I. B. II. p. 465. & H. OX.
γ *Gramen caninum ſupinum* LOBEL. p. 21.
Gramen caninum ſupinum minus C. B. Theatr. p. 13. P. Baſ. p. 1. In horto ſicco certe non aliud adfuit.

Nihil vulgatius locis ſiccis. Caulis ſemiprocumbens, non teres, latera enim duo acute eminent: humiles ſunt, dodrantales, faſciculoſi. β Folia lata, ad duas lineas, brevia, glabra. Panicula denſa, triangularis. Locuſtae glabrae, majuſculae, ad duas lineas.

12. GRAMEN pratenſe paniculatum medium C. B. *Baſ.* p. 4. *notis meis* non repugnantibus *Theatr.* p. 30. P. RAI. p. 1285. ex C. B. *Syn.* III. p. 409. n. 2. H. OXON. III. p. 201. I. R. H. &c. SCHEUCHZER p. 180.

Gramen minus LOB. ic. 1. Adv. p. 2. TAB. p. 201. Ita C. B. ſed quis dixerit?
Gramen elatius vulgatiſſimo ſimile LOB. Illuſtr. p. 1. poteſt eſſe ex adfinitate.
Gramen loliaceum paniculatum vulgare, panicula minus expanſa MONTI p. 37. ic. 9. Non repugno.

Culmus paulo altior, folia pariter brevia, lineam lata, glabra. Panicula triangularis, denſa: locuſtae paulo minores, ſeſquilineares: quarum gluma exterior ad baſin adnatam habet copioſam lanuginem. Hac nota ſeparatur a n. 11. Folliculi aduſque quinque.

13. GRAMEN pratenſe paniculatum medium anguſtiore folio SCHEUCHZER p. 181. & cum hoc nomine in C. B. *Theatr.* p. 30. & *Baſ.* p. 4. planta reperitur.

A priori n. 12. differt foliis anguſtioribus, ſubhirſutis, locuſtis minoribus, vix niſi trianthis.

14. GRAMEN pratenſe paniculatum maius, foliis praeter culmum anguſtioribus, in culmo latioribus SCHEUCHZER p. 183. T. 3. f. 17. C.

A n. 12. videtur unice differre, folio ſubhirſuto, & locuſta paulo majori, duas lineas cum dimidia longa.

15. GRAMEN pratenſe paniculatum majus anguſtiore folio C. B. *Theatr.* p. 29. *Baſil.* p. 2. *Prodr.* n. 10. I. B. II. p. 461. RAI. p. 1285. HIST. OXON. III. p. 201. T. 5. f. 19. bene. I. R. H. SCHEUCHZER. p. 178. T. 3. f. 17. B.

Gramen loliaceum anguſtifolium paniculis ſtrigoſioribus MONTI p. 38.
Poa ſpiculis ovato oblongis foliis ſubulatis LINN. flor. Lapon. n. 52.

In pratis Baſileae, Tiguri, Bernae.

Culmus altior, tripedalis, folia peranguſta, vix lineam lata, panicula ſaepe ampliſſima, pedalis. Locuſtae minimae, dianthae, & trianthae, villo in gluma exteriori evidenti. Ineleganter virent flores, oris glumarum albis.

16. GRAMEN paniculatum, aquaticum, anguſtifolium, panicula ſpecioſa, locuſtis parvis SCHEUCHZER p. 184.

An *Gramen paluſtre panicula ſpecioſa*, C. B. Prodr. n. 15. Theatr. p. 39. I. B. II. p. 542. MOR. H. OX. p. 201. T. 6. f. 17. De hoc ultimo ſatis certum eſt.

Culmus ad tres pedes altus, folia aſpera, ſi retrorſum ſtringantur, ad duas lineas lata: Panicula ſemipedalis, expanſa. Locuſtae pulchellae, dianthae, trianthae, aliquando tetranthae; duas lineas longae. Lanugo ad baſin glumae exterioris rarior.

17. GRAMEN paluſtre paniculatum minus SCHEUCHZER p. 157. C. B. *Theatr.* p. 39. *Prodr.* n. 16. I. B. II. p. 542.

STAEHELINUS ad SCHEUCHZERUM miſit, & ad me. C. B. in dumetis humidis, circa M. *Crenzach* & in udis *Michelfeldenſibus*, ſed hoc quidem fuit varietas *medii*.

Culmi ad tres pedes: folia aduſque duas lineas cum dimidia lata, vaginae piloſae. Panicula non expanſa: Folliculus baſi villoſa, unus aut duo. Ex gluma exteriori ariſta longiuſcula, quae ob ſummam adfinitatem non facit, ut ſeparari debeat.

18. GRAMEN pratenſe paniculatum maius C. B. *Theatr.* p. 28. P. RAI. p. 1285. SCHEUCHZ. p. 177. T. 3. f. 17. A.

Gramen pratenſe paniculatum majus latiore folio C. B. Baſ. p. 2.
Gramen pratenſe paniculatum majus, latiore folio, ποα Theophraſti C. B. P. H. OX. III. p. 201. S. 8. T. 5. f. 18. VAILL. p. 90. cum deſcr. I. R. H. &c.
Gramen pratenſe majus vulgatius LOB. Obſ. p. 9. Adverſ. p. 1. non recedit.
Gramen pratenſe LOB. ic. p. 1. RAJ. in Cant. Cat. A. &c.
Gramen vulgare TAB. p. 200. ex LOB. PANCOV. ic. 54.
Gramen pratenſe vulgare ſpica fere arundinacea I. B. II. p. 461.
Gramen loliaceum, paniculatum, vulgare, locuſtis minoribus, radice nodoſis bulbillis praedita MONTI p. 38. ic. 14.
Poa ſpiculis ovatis, conpreſſis, muticis LINN. Hort. Cliff. p. 25. Conjungit totam fere hanc familiam. Sed haec ſpecies a prioribus 13. 14. 15. 16. differt defectu villi in floribus.

Facies ultimae ſpeciei n. 15. Culmus tripedalis. Folia unam, & ſeſquilineam, & ad tres uſque lineas lata. Panicula pedalis, locuſtae parvae, vix ſeſquilineares, inelegantes: dianthae & trianthae.

19. GRAMEN paniculatum anguſtifolium montanum, panicula denſa, locuſtis parvis, muticis SCHEUCHZ. p. 180.

In apricis M. *Legerberg*. Miſit etiam IOH. GESNERUS. In muris horti, in pago *Agy* reperi.

A priori, n. 18. modice differt. Habitus durior, humilior, folia lineam lata quando plurimum; locuſtae parvae dianthae, durae, abſque lanugine. Panicula rara.

MELICA LINNAEI n. 837.
POAE ſpecies LINN.
AIRAE ſpecies LINN.

Hanc claſſem ultimae paniculatorum ſpecies 17-19. orſae ſunt. Quae ſequuntur vix unquam plures tribus, plerumque autem duos in eadem locuſta flores praeferunt, neque tamen videntur a prioribus ſeparari debere.

*20. GRAMEN murorum radice repente C. B. *Prodr.* p. 2. *Theatr.* p. 17. P. *Baſ.* p. 3. PARKINS. RAI &c.

Gramen paniculatum radice repente murorum H. OX. III. p. 200. n. 7. C. B. in muris ipſius urbis ſuae interioribus.

De-

Deſcriptio brevis eſt, ſed vicinam priori eſſe, ſatis exprimit. In *notis meis* reperio „ locuſtas perexiguas eſſe, quae aliqua foret diverſitas. Sed hujus omnino cenſus eſt.

21. GRAMEN paniculatum autumnale panicula ampliore, ex viridi nigricante, I. R. H. SCHEUCHZ. p. 207. T. 4. f. 11. bene.

Scirpi primum genus TRAG. p. 684.
Graminis loliacei VIII. ſpecies THALII p. 51.
Gramen harundinaceum montanum TAB. p. 231.
Gramen arundinaceum enode majus montanum C. B. Theatr. p. 66. P. &c.
Gramen arundinaceum enode I. B. II. p. 481. RAJ. p. 1281.
Gramen loliaceum autumnale, panicula ampliore ex viridi nigricante MONTI p. 37. ic. 8. quae peſſima eſt. VAILL. RUPP.
Non eſt *Arundo montana enodis* H. OX. III. p. 219. etſi ſynonyma conveniant, ea enim vera eſt arundo.
Non eſt *Arundo culmo enodi, panicula contracta* LINN. flor. Lap. n. 44. noſtra enim pappo deſtituitur.

In ſylvoſis SCHEUCHZER. In pratis circa *Mathod* exeunte aeſtate.

Culmus fere abſque geniculo, tripedalis: folia ad tres lineas lata, pedem unum, alterumve longa, vaginis piloſiſſimis. Panicula longa, pedalis, anguſta. Locuſtae longae, gracileſque. Calyx violaceus brevis. Flores duo, longis, conicis, acuminatis glumis, viridibus.

β. GRAMEN arundinaceum, enode, minus, ſylvaticum, C. B. *Theatr.* p. 97. P. SCHEUCHZER. p. 209.

Scirpi alterum genus TRAG. p. 684.
Gramen arundinaceum enode minus I. B. II. p. 481. RAJ. II. p. 1281.
Gramen pratenſe ſerotinum, panicula longa purpuraſcente MORIS. p. 201. S. 8. T. 5. f. 22. locuſtae non placent. RAJ. p. 1288.
Gramen paniculatum, autumnale, panicula anguſtiore, ex viridi nigricante MONTI p. 37.
Poa ſpiculis ſubulatis, panicula rara contracta LINN. Lapon. n. 54. ROYEN. p. 61.

C. B. in ſylvula prope *Neuhaus*, in ſylvula *Wylenſi* & *Waſſerfall*: SCHEUCHZER. in M. *Regio* & *Alpibus*. Ego, ni fallor, Bernae reperi.

A priori modice differt. Culmus ad radicem vaginis exceptus, ut bulborum ſimilitudo naſcatur, humilior, folia tantum ſeſquilineam lata, folliculi aliquando ſolitarii.

γ GRAMEN arundinaceum, enode, montanum, panicula longiſſima, locuſtis anguſtiſſimis SCHEUCHZER.

In *Utliaci*, & *Albii* ſylvoſis.

Et ipſum penultimi n. 21. varietas eſt. Folia etiam latiora, ad quinque lineas, culmus paulo humilior, de locuſta dubitat SCHEUCHZERUS, an monantha ſit.

22. GRAMEN avenaceum, locuſtis rubris, montanum C. B. *Theatr.* p. 154, 155. &c. ic. *Prodr.* n. 71. *Baſil.* p. 14. RAI. *Syn.* III. p. 403. SCHEUCHZER p. 71. T. 3. f. 16. D. E. F.

Gramen locuſtis rubris I. B. II. p. 434.
Gramen avenaceum montanum locuſtis rubris RAJ. hiſt. p. 1289. H. OX. III. p. 215. T. 7. f. 48. I. R. H. MONTI p. 54. ic. 73.
Melica floribus ſub culmo pendulis LINN. flor. Lap. n. 36. ROYEN. p. 57.
β Omnino perſuadeor, junius exemplar, atque locuſtis viridibus, produxiſſe hanc alteram plantam
Gramen montanum ſpicatum CLUS. Pann. p. 716. Hiſt. p. CCXVIII. VOLC. PARK. &c.
Gramen ſylvaticum II. TAB. p. 226.
Gramen montannm, ſpicatum, flore herbaceo, caule enodi I. B. II. p. 492.
Gramen montanum avenaceum ſpicatum C. B. Theatr. p. 153. 154. LOESEL. RAJ. ſyll. &c.
Omnes unice CLUSIUM ſequuntur.

Elegans graminis ſpecies in nemoribus Helvetiae, maxime circa *Bernam* frequens eſt. In *Albio* M. SCHEUCHZERUS.

Culmus erigitur, pedalis: folia fere duarum linearum latitudine. Panicula ſpicata, heteromalla, rara, locuſtis obeſis, horizonti parallelis. Glumae calycis & floris breves, ſemiovales, obtuſae. Calyx plerumque purpureo colore eſt. Folliculi in Locuſta bini, terni, quorum gluma exterior etiam purpuraſcit. Quartus flos plerumque abortit.

Ergo *Melicae* LINNAEI n. 837. character ad noſtram, & ſequentes plantas, non pertinet, quarum nulla monantha eſt.

Gramen avenaceum locuſtis rarioribus C. B. Theatr. p. 155. HIST. OX. III. p. 215. T. 7. f. 49. non videtur differre: neque aliud fuit in horto ſicco C. B.

23. GRA-

23. GRAMEN montanum, avenaceum, locuſtis muticis, tumentibus, non piloſum SCHEUCHZER. p. 170. T. 3. f. 16. A. B. C.

Gramen avenaceum parvum, procumbens, paniculis non ariſtatis RAJ. Hiſt. p. 1288. PLUKNET. p. 174. T. 34. f. 1. recte monet erigi, MONTI p. 53. ic. 77. & T. II. VAILL. &c.

I. SCHEUCHZER in ſylvoſis circa *Tigurum*, & ad radicem M. *Tſchierae*. Ego in lapidoſis paſcuis ſummi M. *Suchet*.

Folia glabra, ex piloſa origine, lineam lata; plerumque convoluta, perangusta. Culmus palmaris, erectus. Panicula rariſſima, ex quatuor, aut quinque locuſtis. Calyx bifolius, valde inaequalis. Glumae longae, ſemiellipticae, virentes; folliculi tres, & quatuor. Tota locuſta viridis, obeſa.

24. GRAMEN avenaceum lanuginoſum

α Glumis denſioribus

Gramen montanum avenae ſemine CLUS. Pannon. p. 719. Hiſt. p. CCXIX.

Gramen avenaceum montanum lanuginoſum C. B. Theatr. p. 156. mal. ic. RAJ. p. 1269. H. OX. III. p. 215. n. 40. & 45. T. 7. ic. 27. I. R. H. MONTI p. 58. ic. 83.

Gramen cum locuſtis parvis, candidis, piloſis, ſemine avenaceo I. B. II. p. 434. icon ex TAB.

Gramen ſparteum alopecurum ſpica ſericea glumoſa typhina BARREL. ic. 3. n. 2. non placet.

Gramen avenaceum, ſpica ſimplici, locuſtis denſiſſimis, candicantibus, & lanuginoſis I. R. H. I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 37. T. 4. f. 1. It. II. p. 134. I. SCHEUCHZ. p. 174. T. 3. f. 16. G. H. I. K.

Melica floribus horizontaliter patentibus ROYEN. p. 57. ſed & prioris flores nihilo minus *patent*.

β *Gramen avenaceum lanuginoſum, glumis rarioribus* C. B. Theatr. p. 157. melior icon. Prodr. n. 72. P. I. B. II. p. 464. RAJ. p. 1269. &c.

C. B. *Wallenburgi* in muris. I. I. SCHEUCHZER in ſterilibus ſaxoſis *Rhaetiae*, in muris *Badae*, & *Altorfi*. I. SCHEUCHZER in muris circa *Badam*, & ante portam *arcis novae*. Ego *Biennae* inter vineas, & in *Valleſia*, ad muros vulgare inveni.

Culmus cubitalis, gracilis. Folia mediam lineam lata, glabra. Panicula ſpicata, denſior, rariorve. Locuſtae fiunt calyce bifolio, ſubflavo, magno, cujus major gluma mucrone, & quaſi breviſſima ariſta terminatur: altera omnino mutica eſt. Folliculi fere tres. Horum unus inperfectus manere, alter glaber eſſe ſolet, tertius junior etiam glaber eſt, ſed adulti gluma ſericeo nitente pappo ciliata eſt.

*25. Quomodo differt *Gramen ſpicatum, ſpicis longis, laxis, pappo ſericeo caneſcentibus*, SHERARD in muris arcis cujusdam ultra *la Baſtie*, non procul *Geneva*, apud RAIUM in *ſyllog. exter. ſtirp.* p. 399.

Gramen indicum Alopecuroides, holoſericum, majus, ſpica longa pappeſcente PLUKNET. Almageſt. p. 177. Phyt. T. 92. f. 5.

26. GRAMEN ſpica criſtata ſubhirſutum C. B. *Theatr.* p. 43. *Prodr.* n. 19, *Baſ.* p. 5. P. I. B. II. p. 469. RAI. p. 1269. H. OXON. III. p. 194. & T. 4. f. 7. commode, I. R. H. VAILL. SCHEUCHZER p. 167. T. 3. f. 15.

Gramen pumilum hirſutum, ſpica purpuro-argentea, molli RAJ. ſynopſ. III. p. 396.

Gramen montanum hirſutis foliis, ſpica leucophaea dirupta PLUKNET. p. 177. T. 33. f. 7.

Gramen avenaceum, ſpecioſum, purpuro-argentea collecta panicula MONTI p. 56. ic. 78.

Aira panicula ſpicata, floribus muticis, pednnculo longioribus, glumis aculeatis inaequalibus ROYEN. p. 61.

In pratis ſiccis *Helvetiae* ubique.

Folia hirſuta, aſpera, ad duas lineas lata. Panicula, denſa, anguſta, utcunque ſpicae ſimilis. Calycis glumae inaequales, albae, media parte viridi, purpureo mucrone. Utriculi in una locuſta duo, & tres. Glumae exterioris mucro, quod & de calyce valet, acutus, ariſtae quadam ſimilitudine.

27. GRAMEN Valeſianum, tenuifolium, panicula ſpicata, viridi argentea, ſplendente SCHEUCHZER p. 169.

Ad margines agrorum *Valeſiae inferioris*.

A priori 26. cujus ſimile eſt, differt folio peranguſto, vix mediam lineam lato: (ſed in meis, a I. GESNERO miſſis, pleraque folia lineam lata ſunt) ſpica magis compacta, conica, unciali, gluma exteriori, quae priori levis eſt, villoſa.

28. GRAMEN alpinum paniculatum minus, panicula ſpadiceo viridi, elegans I. SCHEUCHZER p. 163. ic. in *Prodr.* T. IV.

Gramen paniculatum alpinum, parvum, panicula ſpicata, ſpadiceoviridi, elegans I. I. SCHEUCHZ. It. VI. p. 457. & T. 6. f. 16.

In pratis alpium editioribus. I. GESNERUS miſit.

Folia plerumque dimidiam lineam lata; Culmi infirmi ſemipedales; Panicula ad ſeſcuncem longa, rara. Locuſtae ad duas lineas longae, firmulae. Calycis glumae inae-

inaequales, argute mucronatae, ut ariſtae breviſſimae fere ſimiles ſint. Folliculi duo, inaequales. Lanugo villoſa, brevis, intra folliculum & in dorſo glumarum.

29. GRAMEN paniculatum anguſtifolium, alpinum, locuſtis rarioribus, & anguſtioribus, non ariſtatis I. SCHEUCHZER p. 164. T. 2. *Prodr.*

Gramen ſylvaticum, panicula tenui, e raris locuſtis conpoſita DILL. Cat. Gieſſ. p. 130. Spec. Nov. p. 57.
Gramen nemoroſum, panicula laxa, radice repente VAILL. p. 90.
Gramini canino vineali ſimile anguſtioribus foliis, paniculis rarioribus, non ariſtatis I. I. SCHEUCHZ. It. II. p. 135. T. 18. f. 3.
Gramen loliaceum alpinum, paniculis ex rarioribus, & exiguis locuſtis conpoſitis MONTI p. 39. ic. 12.
β *Gramen cirrhoſa, & villoſa ſpongiola ad ſingula genicula donatum, paniculatum, minimum, alpinum* BOCC. Muſ. di Piante p. 70. I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 38. T. V. f. I. RAJ. Hiſt. III. p. 613.
Gramen cirrhoſis & villoſis ſpongiolis ad ſingula genicula donatum BOCCONE l. c. T. 69.
Gramen alpinum anguſtifolium, globulis ad genicula rufeſcentibus, brevi panicula ſparſa TRIUMPHETTI Obſerv. p. 46. MONTI p. 39.
Gramen cirrhoſa & villoſa ſpongia ad ſingula genicula donatum, paniculatum, alpinum SCHEUCHZ. p. 165.
Gramen loliaceum alpinum anguſtifolium globulis ad genicula rufeſcentibus, brevi ſparſa panicula ZANICHELL. p. 132. ic. 204. mala ic.

Non in alpinis ſolum, ſed circa Bernam in dumetis abunde. Varietas β. Gottingae vulgaris eſt.

Culmus ſemiprocumbens; folia dimidiae lineae latitudine, glabra. Panicula rara, debilis, vaga. Locuſtae triflorae, & biflorae, exiguae, virides, oris albicantibus. Calyx bifolius, inaequalis. Gluma exterior ſubhirſuta. In varietate β circa genicula contorquetur volumen ex chordis duris, flaveſcentibus, arcte conpactum.

30. GRAMEN miliaceum aquaticum RAI. *Syn.* III. p. 402. SCHEUCHZ. p. 176.

Gramen dulce udorum LOBEL Ill. p. 10.
Gramen caninum ſupinum, paniculatum, dulce C. B. Theatr. p. 13. Prodr. n. 2. P. ex Anglia I. B. II p. 459. HIST. OXON. III. p. 202.
Gramen paniculatum aquaticum minus RAJ. p. 1281.
Gramen paniculatum aquaticum miliaceum I. R. H. VAILL. p. 89. T. 17. f. 7. bon. ic. ſed locuſtae nimis clauſae.
Gramen miliaceum aquaticum MONTI p. 51. ic. 60.
Aira culmo inferiore repente, floſculis muticis, calyce longioribus, altero pedunculato ROYEN. p. 60.

In paludoſis valleculae, quae dicitur *Marzili*, prope Bernam.

Culmus erectus dodrantalis, pedalis. Folia pauca, glabra, lata ad duas lineas cum dimidia. Panicula laxa, ſparſa, verticillata. Locuſtae ex omnium minimis, quaſi reſectae. Calyx ſature violaceus; gluma folliculi albiſſimo apice inter calycis foliola eminet. Locuſtae aliquando monanthae, plerumque vero dianthae.

GENUS X.
I. FOLLICULO BIGLUMI.
III. CALYCE BIGLUMI.
I. MUTICO.
II. LOCUSTA MUTICA.
II. SIMPLICI, UNIFLORA.
I. GRACILISSIMA.
AGROSTIS LINNAEI.

1. GRAMEN radice repente, panicula delicata, ſpadiceo viridi. SCHEUCHZER p. 127. T. 3. f. 5. A.

Huc SCHEUCHZERUS refert *Gramen* CAM. Epit. p. 741. quod eſt
Gramen Camerarii repens I. B. II. p. 458. RAJ. p. 1270. ſed ſpica peſſime picta judicium difficile facit.

SCHEUCHZER exeunte aetate circa Tigurum locis incultis.

Cnlmi bipedales, ad terram ſtrati. Folia glabra, tres lineas lata. Panicula erecta, ſparſa, craſſior ſequentibus. Locuſtae lineam longae, peracutae, per maturitatem ſpadiceae, juxta SCHEUCHZERUM leves. Nam in meis, latifoliis exemplaribus, perpetuo calyce ſunt aſpero, uti ſequentia; & idem in SCHEUCHZERIANIS obtinere per literas monuit I. GESNERUS.

2. GRAMEN caninum ſupinum minus SCHEUCHZERI p. 128. non autem CASPARI BAUHINI.

Gramen montanum miliaceum radice repente RAJ. ſyn. III. p. 402. Quod hoc nomine miſit DILLENIUS, utcunque majoribus eſt locuſtis, viride & 7. ſimilius, niſi denticulorum ſeriem in calyce obſervarem.

An

An *Gramen parvum repens, paniculis atrorubentibus* HIST. OXON. III p. 199?
Agroſtis culmo repente, vagina ſupremi folii ventricoſa ROYEN. p. 59.

Ad vias abunde.

Culmus proſtratus: Folia tantum unam lineam lata, calycis glumae denticulis aſperae. Panicula caeterum colore variat, matura autem purpurea eſt.

3. GRAMEN montanum panicula ſpadicea delicatiore maius C. B. *Prodr.* n. 12. &c.
Gramen montanum, panicula miliacea craſſa I. R. H.
An *Gramen miliaceum majus panicula ſpadicea* MONTI p. 52.

Circa Bernam in incultis v. g. ad pedem praecipitii *im Altenberg.*

Cum primo hujus tribus convenit: latitudine folii, culmo tripedali. Sed erigitur; Locuſtae omnium maximae ſunt, ſeſquilineares, aſperae, e purpureo virides. Folliculi albi. Panicula alternata, ut faſciculus maior minori perpetuo obponatur, & in inmatura planta interrupta, quae prioribus continua eſt, & ſpicata.

4. GRAMEN montanum panicula ſpadicea delicatiore C. B. *Theatr.* p. 36. *Prodr.* n. 12. *Baſ.* p. 5. var. minor. I. B. II. p. 476. I. R. H. SCHEUCHZER p. 129. T. 5. B non autem MORISONI, quod ariſtatum eſt, & videtur eſſe *capillatum* I. B.
An *Gramen pratenſe panicula fere arundinacea* RAJ. Hiſt. p. 1286.
Gramen miliaceum minus panicula rubente MONTI p. 52. ic. 64.
Milium montanum, panicula ſpadicea delicatiore MARTIN. p. 107.
Agroſtis panicula conpreſſa, calycibus ſubulatis, aequalibus, hiſpidiuſculis, coloratis ROYEN. p. 57.
II. *Gramen montanum panicula miliacea ſparſa* C. B. Prodr. n. 50. Theatr. p. 141. Baſ. p. 12. in M. *Crenzach.* I. B. II. p. 462. RAJ. p. 1283. I. R. H. Ex fide horti ſicci HAGENB.

In pratis montoſis.

A *ſupino* differt caule erectiori, panicula longiori, magis ſparſa. Color inconſtans eſt, junius viret, paulatim miſcetur color purpureus, effoetum flaveſcit.

5. GRAMEN minimum, paluſtre, panicula ſpadicea delicata, tenuifolium, ſemine exiguo, rotundo SCHEUCHZER p. 131.

Circa lacum *Felinum* in paludoſis.

Quod I. GESNERUS miſit, eſt varietas ſupini: diverſa humillimo culmo, vix biunciali. Addit SCHEUCHZERUS, ſemen ſubrotundum eſſe, terminatum mucrone tenuiſſimo.

6. GRAMEN alpinum, panicula fere arundinacea, ſpadiceo viridi, locuſtis muticis SCHEUCHZ. p. 131.

In alpium udis.

Neque in deſcriptione, neque in planta a I. GESNERO miſſa veram diverſitatem reperio, qua diſtet a *ſupini* minoribus ſpeciminibus. Folia tamen ad duas uſque lineas lata.

7. GRAMEN miliaceum anguſtifolium glumis perexiguis *Syn.* RAI. III. p. 404. n. 10. I. GESNERUS miſit.

Hoc gramen vere diverſum eſt, cum priora nullam ſatis perpetuam notam diverſitatis nacta ſint.

Culmus repens & facies ſupini. Sed panicula parva, rara, ex albo virens, calycibus perfecte levibus, qui prioribus omnibus aſperi ſunt.

GENUS XI.
OMNIA UT PRIUS
II. LOCUSTA OBESA.
MILIUM LINNAEI n. 48.
I. PANICULATA.

Praeter notas univerſales addi debet „ breves eſſe, & ſemiovatas latiuſculas glumas, & ſemen obeſius, ſplendens.

1. GRAMEN ſylvaticum, miliacea panicula ſparſa C. B. *Theatr.* p. 140. 141. (non placet) I. R. H. PONTEDER *Antholog.* p. 192. SCHEUCHZ. p. 133. T. 3. f. 6.
Gramen pratenſe quartum DOD. p. 561.
Miliaceum gramen LOB. ic. p. 3. I. B. II. p. 462. ex LOB. TAB. p. 205. RAJ. p. 1212. &c.
Gramen miliaceum vulgare PARK. p. 1153. HIST. OX. III. p. 197. T. 5. f. 10. bene.
Gramen miliaceum, montanum, panicula miliacea ſparſa MONTI p. 51. ic. 61.
Milium glumis diphyllis CLIFF. p. 25. Lapon. n. 35.

 Vulgare

Vulgare in ſylvis.

Culmi tripedales, folia ad quatuor, & ultra, lineas lata. Panicula aequaliter ſparſa, rara, perampla. Locuſtae latiuſculae, linea breviores, uniflorae, virides; glumae aequales, breves, acutae, cavae. Folliculus calycis ſimilis.

*2. GRAMEN paniculatum alpinum panicula miliacea ſparſa SCHEUCHZ. p. 134.
Milium floſculis confertis ROYEN. p. 57.

In ſylvis *M. Tſchierae vallis ſexamniae.*

Culmi ad duos cubitos: follia mollia, lata ad 7. lineas: Locuſtae plures, denſius confertae. An ſatis diverſum?

GENUS XII.
EADEM UTI XI.
II. SPICATA.

1. GRAMEN dactylon folio latiore C. B. *Theatr.* p. 114. *Baſil.* p. 11. RAI. p. 1272. I. R. H. MONTI p. 62. VAILL. p. 85. SCHEUCHZER p. 101. T. 2. f. 2. G. H.
Dactylus CLUS. Hiſp. p. 497.
Iſchaemon Plinii CLUS. p. CCXVII.
Gramen album ſeu hirſutum C. G. Hort. p. 260. *b.*
Iſchaemum vulgare LOB. ic. p. 24. Adv. p. 4.
Iſchaemum, gramen ſanguinarium I. TAB. p. 222.
Graminis genus, dens caninus tertius, ſive gramen primum, vel galli crus I. B. II. p. 444.
Gramen dactylon annuum folio latiore HIST. OXON. III. p. 184. T. 3. f. 2.
II. *Gramen dactylon aquaticum* C. B. Theatr. p. 118. H. OX. III. p. 184. T. 3. f. 2. RAJ. p. 1273. ex C. B.
Gramen aquaticum geniculatum TAB. p. 215. omnino.
Gramen aquaticum, geniculatum, digitatum, atro purpureum I. B. II. p. 491.

Baſileae & Tiguri in hortorum areis C. B. & I. SCHEUCHZER. Ego ad Rhenum, & in Germania ad foſſarum aggeres reperio.

Canlis dodrantalis, ſaepe tamen vix uncialis. Folia glabra, ad tres lineas lata. Spicae duae, tres, ad octo, alternae, non digitatae. Scapus floralis biuncialis & ultra, heteromallus, hinc ſterilis, planus, inde floriger, foveolis propriis locuſtas excipit. Locuſtae pediculatae, miliaceae. Glumae calycis inaequales, altera folliculi magnitudine, altera minima. Glumae folliculi ex cavatae, ex ovato acuminatae, pene aequales. Folliculus latiuſculus violaceus: Tubae plerumque & ſtamina eodem colore.

β. GRAMEN dactylon eſculentum C. B. *Baſil.* p. 11.
Eſt hujus varietas, quam in Helvetia non vidi.

2. GRAMEN dactylon folio arundinaceo maius Germanicum C. B. *Theatr.* p. 112.
Gramen in arenoſis & muris minus GESN. Tab. Coll. p. 79. *b.*
Gramen CLUS. Hiſp. p. 397. CAESALP. IV. c. 57.
Gramen legitimum CLUS. p. CCXVII.
Gramen repens cum panicula graminis Mannae I. B. II. p. 459. cum ic. RAJ. Hiſt. p. 1271.
Gramen crucis, ſeu cruciatum, tetradactylon BARRELIER. ic. 755. non bene
Gramen Dactylon perenne folio arundinaceo majus HIST. OX. III. p. 184.
Gramen dactylon radice repente ſive officinarum I. R. H. SCHEUCHZ. p. 104. T. 2. f. 11. I.
Gramen dactylon folio arundinaceo majus MONTI p. 61. ic. 99. ZANICH. p. 116. ic. 92.
II. *Minus,* ex Galliae provinciis calidioribus habetur apud C. B. Theatr. p. 113. P. H. OX. S. 8. T. 3. f. 4. RAJ. Meth. p. 175. MAGNOL. Char. MONTI ZANICHELL. &c.
β cum breviſſimis ariſtis I. R. H. GARIDEL.

C. B. in arenoſis ad Rhenum STAEH. in loco dicto *die Baar.* SCHEUCHZER in declivitate foſſae aqua plenae *Tiguri minoris.*

Culmi repentes, ad radicem ſquamarum copia tecti, teretes, craſſisſimi. Folia brevia, acutiſſima, quatuor lineas lata, vagina villoſa. Spicae non vere dactyloideae, ex uno puncto, ſed ſucceſſive & vage quatuor, aut quinque ad ſeptem, ex ſummo culmo. Locuſtae ſeſſiles, hinc ſpica arctior. Scapus, ut in priori, hinc planus & ſterilis, inde floriger. Si curatius inſpicias, vere paniculatum eſt, petiolis multifloris.

GE-

GENUS XIII.
GRAMINA
I. FOLLICULO BIGLUMI.
II. CALYCE BIGLUMI MUTICO.
III. LOCUSTA PAPPOSISSIMA.
ARUNDO T. p. 526. MONTI p. 31. LINNAEI n. 53.
I. ARUNDINES MUTICAE.

Hoc genus divellere nolui, ne naturaliter cohaerentes plantae ſepararentur. Caeterum Gramina paniculata ordiuntur Arundines, cum & ipſa pappum edant inter glumas.

1. ARUNDO vulgaris ſive Phragmites Dioſcoridis C. B. *Baſ.* p. 16, I. R. H. MONTI p. 32. cum icone B. SCHEUCHZ. p. 161. T. 3. f. 14. D. ZANICHELL. p. 132. ic. 183. n. II. male.

Arundo vulgaris RUELL. L. I. C. 54. C. B. Theatr. p. 269. LINN. flor. Lapon. n. 41.
Arundo paluſtris MATTH. p. 148. CAM. Epit. p. 73.
Arundo vallatoria LOBEL. Obſerv. Adverſ. p. 27. RAJ. Hiſtor. p. 1275. &c.
Arundo vulgaris paluſtris I. B. II. p. 485. HIST. OXON. III. p. 218. T. 8. f. 1. CLIFF. p. 24.
Arundo panicula laxa, calycibus quinquefloris ROYEN. p. 66.

In omnibus ſtagnis *Helvetiae*, maxima vero copia in lacu *Biennenſi*,

Culmi ſimplices, ad quinque & ſex pedes: Folia unciam lata, oris ſecantibus. Panicula pedalis, denſiſſima. Locuſtae ſtrictae, peranguſtae, quatuor lineas longae. Calycis gluma parva purpurea. Quae altera eſt, ea non raro conparem habet glumam & interjecta ſtamina ſemenque, tuncque calyx omnino uniglumis eſt. Folliculi duo, ad quatuor. Gluma exterior mucronata, quaſi ariſtata, longe ex calyce educta & eminens, altera dimidio brevior. Scapi folliculorum copioſiſſimo pappo ſericeo barbati, qui nihilo brevior eſt locuſta.

Haec, ut alia gramina, dulci ſucco plena eſt, qui abſtergit, & purgat.

*β. ARUNDO media vulgaris, foliis & culmo in ſummo fuſiforme corpus conponentibus I. SCHEUCHZER p. 162.

In foſſis pratorum uliginoſorum circa *Wahlenſtatt.*

Valde dubito veram plantam eſſe.

2. GRAMEN arundinaceum, panicula molli, ſpadicea, majus C. B. *Theatr.* p. 94. MONTI p. 58. ic. 85. ZANICH. p. 127. SCHEUCHZ. p. 122. T. 5. *Prodr.* icon optima & T. 3. f. 3. B.

Gramen tomentoſum & aceroſum, Calamagroſtis quorundam, & vulgo gramen plumoſum LOB. ic. p. 6.
Gramen plumoſum Lobel. ſpica candida, & ſerici modo lucens I. B. II. p. 476.
Calamagroſtis ſylvae S. Johannis LOBEL. Illuſtr. p. 42. & apud PARK. & RAJUM p. 1282.
Gramen dumetorum panicula aceroſa, ſemine papposo RAJ. p. 1287.
Gramen ſparteum, Bromoides, panicula ſpicata, majoribus utriculis BARREL. ic. 18. non optime.
Arundo ſylvatica elatior, panicula molli, candida, & ſerici modo lucenti H. OX. III. p. 238. T. 8. f. 2.
Arundo caule ramoſo LINN. flor. Lapon. n. 42. ROYEN. p. 66.

Secus aquas SCHEUCHZERUS. Ad *Arolam* ſupra *Bernam*. C. B. *Michelfeldae.*

Culmi tripedales, & ultra, graminum more ramoſi; Folia lata ad quatuor lineas, dura, retro ſtrictu aſpera. Panicula longa, ramoſa, interrupta, anguſta, quaſi ſpicata. Locuſtae longae, mucronatae. Calyx bifolius, cujus longius folium in mucronem pene ariſtae ſimilem producitur. Intra calycem copioſus pappus, qui folliculum abſcondit longum, conicum, muticum.

3. GRAMEN arundinaceum, paniculatum, montanum, ſemine papposo I. SCHEUCHZER. p. 124.

Gramen montanum panicula flaveſcente; modo ariſtata, modo ariſtis carente MONTI p. 58. ic. 86.
Gramen arundinaceum, aquaticum, praealtum, latifolium; glabrum, panicula longa, ex viridi purpuraſcente, locuſtis aceroſis, ſemine papposo TILLI p. 73.

SCHEUCHZER in ſylvoſis radicibus M. *Tſchierae* paulo ſupra *Anders*, *vallis ſexamniae*. I. GESNERUS miſit.

„ Culmi cubitales, & ſeſquicubitales: Folia lata ad duas lineas, inferne ſubtiliter hirſuta: panicula quandoque dimidium pedem longa. Locuſtae virides, peracutae, ſeſquilineares, calyx autem apice violaceo. Floſculum unicum pappus circumdat. In meo ſpecimine nullam ariſtam reperio.

 4. GRA-

4. GRAMEN aquaticum, paniculatum, Phalaridis ſemine I. R. H. SCHEUCHZ. p. 126. T. 3. f. 4. A. B. C.

Calamagroſtis aquatica Anglo Britannica aceroſa gluma LOBEL. Illuſtr. p. 44.

Gramen arundinaceum, aceroſa gluma, noſtras PARK. p. 1273. RAJ. Hiſt. p. 1280. ſyn. III. p. 400. HIST. OXON. III. p. 203. T. 6. f. 41. bene. VAILL. &c.

Gramen miliaceum aquaticum Phalaridis ſemine MONT. p. 52. ic. 59.

Arundo foliis planis, panicula ſpicata, ſpiculis confertis CLIFF. p. 24. ROYEN. p. 66.

Huc autem omnino pertinet

II. *Gramen arundinaceum minus* TAB. p. 212. MERR. &c.

Gramen arundinaceum minus cum ſpica I. B. II. p. 481.

Gramen arundinaceum ſpicatum C. B. Th. p. 94. P. TOURN. in *Schol. Bot.* & pl. aut. de Par. COMM. &c.

III. *Gramen harundinaceum paniculatum* TAB. p. 211. I. B. II. p. 542.

Gramen paniculatum aquaticum latifolium C. B. Theatr. p. 40. cum ic. mala I. R. H.

Gramen arundinaceum, paniceum, ſpica diviſa LOESEL. p. 119. ic. 34. bene.

IV. *Gramen ſulcatum vel ſtriatum album* LOBEL. Ic. &c.

SCHEUCHZERUS ad aquas circa Tigurum. Ego *Michelfeldae* legi.

Caulis craſſus, bicubitalis: Folia octo lineas lata, glabra: Panicula pedalis, ramoſa, erecta, conferta. Locuſtae breves, latiuſculae. Calycis glumae aequales, violaceae aut albae, tum floſculi, ſed iſtae breviores: Ad radicem folliculi tenuis pappus. Folliculus nitidus, levis.

II.
ARUNDINES ARISTATAE.

5. GRAMEN avenaceum, montanum, panicula anguſta, e dilutiſſimo fuſco albicante, & pappoſa SCHEUCHZER append. ad *Agroſtogr.* p. 507.

Gramen avenaceum, ſemine pappoſo, panicula aceroſa DILL. Cat. Gieſſ. p. 93. Nov. Spec. p. 48.

SCHEUCHZER in ſeptentrionali latere M. *Utliberg*, ſupra arcem *Mannegg*, & in ſylvoſis ad *Silam* fl. Bernae vulgare eſt.

Caules circiter duos pedes alti. Folia duas lineas lata, glabra. Panicula longa, ramoſa, erecta, anguſta. Locuſtae conicae, ex viridi albidae, violaceo apice. Calyx aequalis. Gluma exterior emittit tenuem ariſtam, bilinearem, articulatam. Folliculus lento pappo circumdatur.

*6. GRAMEN arundinaceum, panicula denſa e viridi argentea, ſplendente SCHEUCHZER p. 146. T. 3. f. II. A. B.

In arduo littore Rheni poſterioris, fere e regione caſtri *Rætzüns*, ad viam quae ducit ad *Fontem rubrum.*

„ Culmi tripedales: Folia retrorſum ſtrictu aſpera, ad duas & tres lineas lata. Panicula anguſta, ad ſemipedem alta. Locuſtae tres lineas longae. Glumae calycis ejusdem longitudinis, virides, albo margine. Folliculus calyce longior, ſericeo villo obſitus: ariſta quatuor lineas longa.

GENUS XIV.
I. FOLLICULO BIGLUMI.
III. CALYCE BIGLUMI.
I. MUTICO.
I. FOLLICULO ARISTATO.
II. EX DORSO.
I. ARISTA FLEXA.
I. FOLLICULO SIMPLICI.
AVENAE MONANTHAE.

1. GRAMEN parvum, paniculatum, alpinum, panicula ſpadicea, ariſtatum SCHEUCHZER p. 140. T. IV. *Prodr.* & T. 3. f. 9. A. B.

In ſiccioribus pratis alpium Helveticarum & Rhaeticarum.

Culmi ſemipedales: Folia dimidiam lineam lata, ſaepe in junceam teretitudinem convoluta. Panicula anguſta, unam & alteram unciam longa. Locuſtae unam, & ultra, lineam longae; Ariſta recurva, una linea longior folliculo.

An ſatis differt a ſequente?

2. GRAMEN paniculatum, capillaceo folio, locuſtis parvis, ſpadiceo fuſcis, ariſtatis SCHEUCHZER p. 141.

In

In alpium apricis SCHEUCHZER. Ex *Gotthardo* M.
Folia juncea, tertiam partem lineae lata. Cauliculus fere aphyllos ſemipedalis. Panicula exigua, triangularis. Calyx ſpadiceus, argutiſſimis mucronibus. Folliculi albi, calyce minores. Ariſta alba, trans flexionem fuſca.

3. GRAMEN paniculatum, ſupinum, ad infima culmorum genicula foliorum capillarium faſciculis donatum SCHEUCHZER p. 141. T. 3. f. 9. C.
Graminis primi Dioſcoridis ſpecies minima THAL. p. 50. & ex eo I. B. II. p. 459.
Gramen caninum ſupinum, paniculatum, folio varians C. B. Theatr. p. 12. H. OX. III. p. 201. RAJ. p. 1256.
II. *Gramen capitulo globoſo foliaceo* AMBROS. p. 253. 254. cum icone RAJ. Hiſt. III. p. 614.
Gramen miliaceum, capitulo foliaceo MONTI p. 52.
SCHEUCHZER in paluſtribus turfaceis, circa *lacum felinum* &c. Ego Bernae in agris verſus *Wyler*.
Culmi repentes, crebro geniculati, bipedales. Faſciculi foliorum ex imis geniculis undique exſtant, anguſtiſſimorum, ad originem albentium. Vera folia lineam lata. Panicula laxa, biuncialis & ultra. Locuſtae minimae, ex ſpadiceo virentes. Ariſta lente vitrea demum conſpicua, paulo locuſta longior.

GENUS XV.
EADEM UTI XIV.
II. LOCUSTA POLYANTHA.
AVENA LINN. n. 42. MALPIGH. I. f. 128. 291.
I. DIANTHAE.

1. GRAMEN paniculatum minimum molle MAGNOL. *Bot. Monſp. app.* p. 297. RAI. III. p. 612. SCHEUCHZER p. 215. T. 4. f. 15.
Gramen paniculatum, locuſtis purpuro-argenteis annuum RAJ. Hiſt. p. 1286. Meth. p. 181. ſyn. III. p. 407. I. I. SCHEUCHZ. It. II. p. 134. T. 18. f. 2. BUXBAUM. &c.
Gramen paniculatum, purpuro-argenteum, locuſtis parvis, annuum H. OX. III. p. 200. T. 5. f. 11. bene.
Gramen avenaceum paniculis ex parvis locuſtis purpuro-argenteis compoſitis MONTI p. 56. ic. 60.
Aira foliis ſubulatis, ariſtis e baſi floſculorum tortilibus, floſculo altero pedunculato ROYEN. p. 60.
In ſterilibus alpium paſcuis I. I. SCHEUCHZER.
Folia capillaria, brevia. Panicula magna, ſparſa, laxa. Locuſtellae minimae, acutae, conicae. Calyx purpureus, albo apice, muticus, ex glumis pene aequalibus. Folliculi duo, aeque alti, uti in ultimo generis prioris; Ariſta ex medio dorſo glumae exterioris, articulata, recurva, tenera, una linea floſculo longior. Plantae vetulae locuſtae albicant, tuncque eſt
Caryophyllus arvenſis, glaber, minimus, C. B. *Prodr.* n. II. p. 105. Ita SCHEUCHZER. Nam ad alterum, ſimillimum, MONTI refert, neque notae meae aliquid addunt.

2. GRAMEN foliolis junceis oblongis radice alba, C. B. *Theatr.* p. 72. 73. P. H. OX. III. p. 200. T. 3. f. 10. RAI. *hiſt.* p. 1309.* SCHEUCHZ. p. 242. T. 4. f. 29. 30.
Gramen junceum DALECHAMP. p. 425.
C. B. in moeniis *Baſileenſibus*: In catalogo tamen non habet.
Folia ceſpitoſa, dura, juncea; Caules dodrantales. Panicula triangularis. Locuſta acuta, per aetatem bicornis. Calyx aequalis. Color locuſtae argenteus, quem in juniori planta violacei apices purpura diſtinguunt. Floſculi bini, qui ex imo dorſo glumae exterioris ariſtam recurvam, albam, emittunt, in apice clavatam, ad modum antennarum inſecti alicuius.

3. GRAMEN avenaceum, paniculatum, alpinum, foliis capillaceis, brevibus, locuſtis purpureo argenteis, ſplendentibus, & ariſtatis SCHEUCHZER p. 216. T. 4. f. 16. A. B. C. T. IV. *Prodr.* MONTI p. 55. ic. 74.
Gramen avenaceum, capillaceum, minoribus glumis RAJ. Cat. Angl. p. 138. Hiſt. p. 1288. I. R. H. MONTI p. 55. &c.
Gramen nemorale, avenaceum alterum, ex fuſco xerampelinum & lucidum, Danicum LOBEL. Adverſ. P. Alt. p. 465. I. B. II. p. 463.
Feſtuca avenacea alpina, anguſtiſſimis, junceis, foliis &c. I. I. SCHECHZ. It. VI. p. 455. f. 15.
Aira panicula rara, calycibus fuſcis LINN. flor. Lapon. n. 49.
I. I. SCHEUCHZER in M. *Bernhardino* Rhaetiae. I. SCHEUCHZER. in pratis apricis alpium Helveticarum, & Rhaeticarum.
Folia ad terram plurima, ad caulem pauca, juncea, & fere teretia. Panicula laxa, rara. Locuſtae breves, latiuſculae, biflorae. Calix violaceus & albus, muticus. Ex imo dorſo locuſtae exterioris ariſta tenera, incurvata. Vereor ut ſatis ſit diverſum a ſequente.

4. GRA-

4. GRAMEN alpinum, nemoroſum, paniculatum, foliis anguſtiſſimis, locuſtis ſplendentibus, ariſtatis I. SCHEUCHZER. p. 218. T. 4. f. 16. D. & *Prodr.* T. IV.

Gramen nemoroſum paniculis albis, capillaceo folio C. B. Theatr. p. 97. H. OX. III. p. 200. ſyn. III. p. 407. VAILL. &c.

Gramen avenaceum capillaceo folio, panicula ampliore, locuſtis ſplendentibus I. R. H.

Aira panicula rara, calycibus albis LINN. flor. Lapon. n. 48.

I. SCHEUCHZER in ſylvoſis alpium, ubi paſſim inveni, ſed copioſiſſime in toto itinere ad *Gotthardum* M. a pago *Waſen* ſurſum. C. B. *Michelfeldae.*

Omnia prioris; Calix in planta juniori violaceus, ſplendens, albo apice; in adulta vero planta colores languent, & obſoleſcunt. Quare nullum diſcrimen utriuſque plantae reperio, & hanc 3. puto eſſe vetulum exemplar prioris.

* Gramini canino vineali ſimile alpinum anguſtiſſimis paniculis ſplendentibus ariſtatis.

I. G. iconem miſit.

Caulis pedalis: folia dimidiam lineam lata, panicula ſatis ſparſa, locuſtis ovalibus . . . An diverſum?

** Feſtuca avenacea alpina anguſtiſſimis junceis foliis, locuſtis parvis, purpuro argenteis, ſplendentibus, ariſtatis, in ſpicam collectis, petiolis tamen longis & tenuiſſimis inſidentibus.

I. G. iconem miſit.

Culmus pedalis, folia ad terram multa, ad culmum unicum; panicula brevis, ſpicata, locuſtis longiuscule ovatibus.

5. GRAMEN pratenſe, villoſum, panicula ex argenteo dilute ſpadicea vel fuſca. SCHEUCHZ. p. 220. T. 4. f. 17. A. B.

SCHEUCHZER in pratis. Locus natalis meus excidit.

Culmus tripedalis: folia ſuperne brevi villo pubeſcunt, inferne glabra, aut villoſa, lineam fere lata. Panicula parum ſparſa, rara. Locuſtae majores, ad tres lineas longae, craſſiuſculae, biflorae, modice ſplendent. Calyx ex ſpadiceo viridis, fuſco tinctus. Ex glumae exteriori imo dorſo ariſta valens, recurva, pene nuda. Folliculi pallide virent.

6. GRAMEN avenaceum, paniculatum, alpinum, humile, locuſtis in ſpicam collectis, varicoloribus, ariſtatis SCHEUCHZER p. 221. T. *Prodr.* 6.

In ſiccis ſummarum Alpium, rara.

Culmus tripedalis, ſub panicula villoſus: Folia lineam lata, glabra. Panicula denſa, ſpicata. Locuſtae bilineares. Calyx fuſcus. Folliculi ſpadicei nitentes, emittunt ex gluma exteriori ariſtam inſtar hami deorſum recurvam.

7. GRAMEN avenaceum, pratenſe, elatius, panicula flaveſcente, locuſtis parvis RAI. *Cat. Angl.* p. 139. *hiſt.* p. 1284. *Syn.* III. p. 407. I R. H. VAILL. MONTI p. 55. ic. 79. SCHEUCHZER p. 223. T. 4. f. 18.

Gramen avenaceum panicula flaveſcente, locuſtis parvis H. OX. III. p. 215. T. 7. f. 42.

Avena panicula laxa, calycibus trifloris, brevibus, floribus omnibus ariſtatis ROYEN. p. 66.

In horto ſicco HAGENBACHII exſtat cum nomine Gr. ſegetum altiſſimi, panicula ſparſa.

β *Gramen avenaceum, pratenſe, elatius, panicula denſa, flaveſcente, locuſtis majoribus villoſis* SCHEUCHZ. p. 225. T. 4. f. 19.

I. SCHEUCHZER in pratis. I. GESNER ex *M. Pilati* miſit. Ego in ſegetibus circa *Mathod* copioſe naſcens inveni.

Culmi tripedales, vaginis leniter villoſis. Folia modo levia, modo hirſuta, duas lineas lata. Panicula non ſparſa, longa, ſemipedalis. Locuſtae conpreſſae, nitentes, ex viridi et ſtramineo colore variae. Ex glumae exterioris dorſo, ad tertiam partem longitudinis, ariſta pallida, inflexa, debilis. Folliculi ſaepe tres, varietati β etiam quatuor, inde locuſta ad tres cum dimidia lineas longa.

II.
OMNIA UT PRIORI ORDINI.
II. FOLLICULIS NON OMNIBUS aut perpetuo ARISTATIS.

Hic ordo characterem habet a diverſo tempore, quo locuſtae matureſcunt: juniores enim ariſtam brevem, rectam, aut nullam oſtendunt.

8. GRA-

8. GRAMEN pratenſe paniculatum molle C. B. *Theatr.* p. 27. & *Prodr.* p. 5. cum icone non mala. *Baſil.* p. 4. HIST. OXON. III. p. 202. T. 6. f. 34. bene. RAI. p. 1285. I. R. H. SCHEUCHZ. p. 234. T. 4. f. 24. A. B.

Gramen lanatum DALECHAMP. p. 425. I. B. II. p. 460.
Gramen paniculatum molle panicula dilute coerulea LOESEL. p. 111. ic. 25.
Gramen miliaceum pratenſe molle MONTI p. 52. ic. 56.
Aira flore maſculino ariſtato, feminino mutico Hort. Cliff. p. 27. ROYEN. p. 60.

Nihil vulgatius ad oras ſtagnorum, & in pratis non ſiccis.

Culmus, folia, glumae, molli villo pubeſcunt. Panicula triangularis, modice denſa: Calyx violaceus, aut purpureus, aut albus. Locuſta brevis, per aetatem bicornis, biflora. Majori glumae calycis reſpondet flos muticus, hermaphroditicus: minori alter, qui brevem, ſed flexam ariſtam emittit, & aut maſculus eſt, aut ſemen abortivum continet.

* Gramen montanum paniculatum odoratum, MURALT in M. *Uetliaco* naſci dicit. Sed SCHEUCHZERUS, adeo peritior, non videtur niſi a BREYNIO habuiſſe exoticum.

9. GRAMEN nodoſum, avenacea panicula C. B. *Theatr.* p. 18. *Prodr.* p. 3. cum icone *Baſil.* p. 3. I. R. H. MONTI p. 53. ic. 76. SCHEUCHZ. p. 237. T. 4. f. 27. 28.

Graminis vel avenae ſylveſtris genus GESN. Coll. p. 79. *b.*
Gramen bulboſum nodoſum LOBEL. Adverſ. p. 2.
Gramen nodoſum LUGD. p. 429. abſque flore I. B. II. p. 456.
Gramen avenaceum gemmea radice ſ. nodoſa minor H. OX. III. p. 214. S. 8. T. 7. f. 38. bene.
Gramen caninum nodoſum RAJ. p. 1284.
Avena panicula nutante, calycibus bifloris, altero floſculo ariſtato ROYEN. p. 66.
Tres varietates habet MERRET. p. 49. 50.

Tiguri, Bernae, Baſileae frequens peſtis frugum.

Radices tres, aut plures ſibi inpoſitae, rotundae, ſupra & infra conpreſſae. Culmi tripedales. Folia ad tres lineas lata, ſubaſpera. Panicula longa, laxa. Folliculi in locuſta duo, ad baſin villoſi, quatuor lineas longi, quorum alter ex imo dorſo ariſtam longam inflexam emittit, alter ſub apice brevem, rectamque. Color ex albo viridis.

10. GRAMEN avenaceum alpinum latifolium, locuſtis argenteo aureis in ſpicam laxiorem diſpoſitis, ariſtatis SCHEUCHZER in *herb. vivo.*

I. GESNERUS miſit.

Culmus pedalis, latiora folia lineae latitudine. Panicula ſparſa, ramoſa. Locuſtae trianthae, hiſcentes. Calycis glumae albae valde inaequales. Folliculorum pediculi lanuginoſi. Gluma exterior inſigniter major, apice ſerrato, ariſta ex medio longa, valente & geniculata, interior longe minor. Colores in ſicco ſpecimine obſoleti.

11. GRAMEN avenaceum elatius juba longa ſplendente HIST. OX. III. p. 214. S. 8. T. 7. f. 17. VAILL. SCHEUCHZ. p. 239.

Gramen caninum, avenacea panicula, non nodoſum, ad agrorum margines MERRET. p. 50.
Gramen avenacea panicula non nodoſum MONTI p. 53.
An *Gramen avenaceum pratenſe, glumis xerampelinis, craſſioribus, & ſplendentibus, praecocius* RUPP. p. 255.

In pratis abunde.

Statura, folium, locuſtae, facies prioris, ſed radix non bulboſa.

12. GRAMEN avenaceum locuſtis lanugine flaveſcentibus DILL. *Cat. Gieſſ.* p. 174. ic T. 2. SCHEUCHZER p. 239. T. 5. f. 1.

Aegilops DOD. Cereal. p. 143. bene.
Feſtuca prior DOD. Pempt. p. 539.
Aegilops bromoides Belgarum LOBEL. Obſ. p. 20. Ic. p. 33. eadem ic.
Avena ſylveſtris grano multa lanugine obducto CAESALP. L. IV. c. 47. MONTI p. 6.
Avena ſylveſtris ſ. nigra THAL. p. 14. PONT. Anthol. p. 81.
Feſtuca utriculis lanugine flaveſcentibus C. B. P.
Feſtuca dumetorum, utriculis lanugine flaveſcentibus, Aegilops Dioſcoridis C. B. Theatr. p. 149. quod ad iconem locuſtae majorem.
Aegilops quibuſdam, ariſtis recurvis, avena piloſa I. B. II. p. 433. RAJ. p. 1254.
Feſtuca dumetorum utriculis lanugine flaveſcentibus BARREL. ic. 75. n. 2.
Avena ſylveſtris piloſa, ariſtis recurvis H. OX. III. p. 209. T. 7. f. 5.
Gramen avenaceum &c. ſ. avena ſylveſtris locuſtis duplo minoribus TILLI p. 74.
Avena ſeminibus baſi hirſutis LINN. flor. Lapon. n. 30, ROYEN. p. 65.

HAGENBACH in ſegetibus ſuis aeſtate praecalida legit. Gottingae vulgare eſt.

Culmus quatuor pedum. Folia paulo anguſtiora uncia, glabra, retro verſu aſpera. Panicula ampla, rara, pendulis locuſtis, fere uncialibus. Calycis glumae albo mucrone, longitudine locuſtae. Folliculi tres ex petiolis, qui flavo pappo nitent. Gluma exterior, villoſa, ex tertia parte dorſi, ſub apice emittit ariſtam, valentem, quae ad tertiam partem longitudinis inflectitur. Ovum villoſo cortice, ex papposo capite educit tubas duas pulchre plumoſas. Quem folliculum muticum vocant, is junior eſt, & ſerius maturatur.

II.
OMNIA UT IN I.
SED LOCUSTAE POLYANTHAE, TERETES.

13. GRAMEN avenaceum panicula purpuro argentea ſplendente RAI. *Cat. Angl. app.* p. 9. *hiſt.* p. 1909. I. R.H. VAILL. MONTI p. 55. ic. 65. SCHEUCHZER p. 226. T. 4. f. 20.

Gramen avenaceum glabrum, panicula purpuro-argentea ſplendente PLUKN. p. 174. RAJ. Meth. p. 179. non autem p. 180.
Gramen avenaceum erectum, foliis latioribus, hirſutis H. OX. III. p. 213.
Gramen avenaceum locuſtis ſplendentibus & bicornibus VAILL. T. 18. f. 1.
Gramen avenaceum 7. ſive glabrum panicula purpuro-argentea ſplendente Syn. RAJ. III. p. 406. T. 21. f. 6
Avena ſpicis erectis, calyce ſpicis breviore LINN. flor. Lapon. n. 31. ROYEN. p. 65.

Formoſum gramen in pratis Helvetiae frequens eſt, *Tiguri*, circa *Mathod* &c.

Culmus tripedalis; folia ad quatuor uſque lineas lata, hirſuta. Panicula longa, rara, ſpicata, erecta. Calyx ex glumis duabus aequalibus & inter ſe, & cum gluma majori folliculi: ex viridi caeterum albicat. Flores tres, ſeſſilis unus, duo flavis & villoſis petiolis inſident, uti n. 12. Baſis glumae exterioris violacea, apex ſerratus, albus. Ariſta ex dimidio dorſo, atroſpadicea.

14. GRAMEN avenaceum alpinum, anguſtifolium, locuſtis ariſtatis in ſpicam diſpoſitis SCHEUCHZ. p. 228. T. 4. f. 21. 22.

I. SCHEUZER circa *Spelugam* M. Miſit etiam IOH. GESNERUS.

Culmus pedalis: folia glabra, aſpera, lineam lata, glauca. Panicula rara, longa, ſpicam adfectat, & in meo ſpecimine vera ſpica eſt. Locuſtae teretes, longae plus quam ſemunciam. Calycis glumae inaequales, baſis viridis, deinde ſpadiceus color venit, apex albet, haec omnia pallida ſunt. Folliculi ad quinque uſque; ariſta praelonga.

15. GRAMEN avenaceum, anguſtifolium, alpinum, ſpicata panicula, ex purpureo, viridi, & argenteo variegata SCHEUCHZ. p. 230.

Gramen avenaceum erectum, foliis anguſtioribus glabris H. OX. III. p. 217. T. 7. f. 21.
Gramen avenaceum, montanum, ſpica ſimplici, ariſtis recurvis RAJ. Cat. Angl. app. p. 9. Hiſt. p. 1290. ſynopſ. III. p. 405. T. 20. f. 1. I. R. H. MONT. p. 55. ic. 66.

In alpium *Rhaeticarum* pratis inferioribus v. g. in pratis M. *Surſee* vallis Sexamniae, ſupra ſylvam I. SCHEUCHZER.

Cum ſequente convenit colore, figura, magnitudine locuſtarum. Sed totus habitus altior eſt, cubitalis, folia lineam lata, ſpica laxior, pediculis longioribus, uncialibus, magis paniculata.

16. GRAMEN avenaceum, paniculatum, alpinum, locuſtis varicoloribus, majoribus, ariſtatis I. SCHEUCHZER p. 231: T. III. *Prodr.*

Feſtuca avenacea, humilior, alpina, locuſtis varicoloribus, majoribus, in ariſtas purpureas deſinentibus I. I. SCHEUCHZ. It. VI. p. 455. & f. 19.

SCHEUCHZERUS major in jugis *Adulae* M. Frater in alpibus *Helveticis*, & *Rhaeticis*, v. g. Surſee. Ego copioſe legi in adſcenſu ad *Gotthardum* M.

Pulchrae plantae culmus pedalis; folia mollia, glabra, duas lineas lata. Panicula longa, anguſta, ſpicata. Locuſtae erectae, teretes, quadriflorae. Calyx ſplendidus, purpureus. Gluma exterior flava, purpureo colore pulchre diſtincta. Ariſta longa, fuſca, geniculata, & ſcapus floſculorum villoſus, uti in priori.

*17. Feſtuca avenacea humillima, alpina, locuſtis varicoloribus ſplendentibus, in purpureas ariſtas deſinentibus, caule hirſuto.

I. I. SCHEUCHZER *It.* VI. p. 456.

Hirſutie caulis differre dicitur, & humilitate palmari, & colore luteo, fulgido, paniculae. Sed vereor, ne ſit varietas. GE-

GENUS XVI.
GRAMINA
I. FOLLICULO BIGLUMI.
III. CALYCE BIGLUMI.
I. MUTICO.
I. LOCUSTIS ARISTATIS.
II. ARISTA INFRA APICEM GLUMAE PRODEUNTE.
II. RECTA, AUT MINUS EVIDENTER GENICULATA.
BROMUS LINNAEI n. 40.
I. LOCUSTA POLYANTHA.

Haec gramina modice a prioribus differunt. Quae enim nunc dicam, ariſtam ſaepe habent reflexam, unciformem, nihilo obſcurius, quam avenaceorum aliqua, quia nempe origo lata, finis teres & debilior eſt. Quare ordo naturae conjungit utraque. Prima haec ſeries erit Bromorum, quibus locuſtae obeſae, per maturitatem diſtichae ſunt, & Aegilopis nomen fecit DILLENIUS *nov. gen.* ad T. III.

1. GRAMEN avenaceum, locuſtis amplioribus, candicantibus, glabris, & ariſtatis VAILL. p. 93.
Feſtuca graminea glumis vacuis C. B. Prodr. n. 64. Theatr. p. 144. Baſil. p. 13. I. B. II. p. 479. ex fratre, SCHEUCHZ. p. 251. T. 5. f. 11.
Gramen Phalaroides majus, aceroſum, nutante ſpica BARREL. ic. 24. bene. ZANICHELL. p. 127. ic. 67. MONTI p. 44. ic. 32.
Et *Gramen phalaroides minus, erecta ſpica, obliquis ariſtis* BARREL. ib. n. II.
Feſtuca graminea longiſſimis ariſtis, glumis vacuis HIST. OXON. III. p. 212.
C. B. Baſileae in muris & tectis Ego in *Valleſia* legi.
Culmus pedalis, inferius, una cum mollibus foliis, hirſutus. Panicula pauciflora, ſparſa, per maturitatem nutans. Locuſtae latae, conicae, unciales: modo hirſutae, modo glabrae, minus obeſae, ob ſeminis tenuitatem. Calyx ſemiovalibus & inaequalibus glumis fit. Utriculi ad quatuordecim uſque, colore ſtraminis, albo margine. Ariſta retrorſum reflexa, ad quatuor lineas longa, infra fiſſum apicem glumae exterioris.

2. GRAMEN avenaceum locuſtis villoſis craſſioribus I. R. H.
An *Lolium* TRAG. p. 668? Videtur.
Altera Feſtuca DOD. Cer. p. 144. Pempt. p. 539.
Bromos ſterilis altera, Feſtuca altera Dodonaei LOBEL. ic. p. 33.
Siphonium, Bromos herba, Feſtuca altera TAB. p. 234. mala icon, ſi huc pertinet.
Gramen murorum LUGD. p. 428. huic ſimilius eſt.
Feſtuca graminea glumis hirſutis C. B. Theatr. p. 143. Baſ. p. 13. SCHEUCHZ. p. 250. T. 5. f. 9.
Gramen gros Montbelgardenſium I. B. II. p. 438. VAILL. p. 94. &c.
Gramen avenaceum, locuſtis majoribus ſquamatis, ſegetale majus H. OX. III. p. 212. T. 7. f. 16. commode.
Et *Gramen ſpica hirſuta ad gramen du gros accedens* H. OX. p. 213.
Gramen phalaroides, majus, aceroſa, erecta, parva, panicula, glumis hirſutis MONTI p. 44.
Feſtuca culmo paniculato, ſpicis compreſſis ovatis LINN. flor. Lapon. n. 28. ROYEN. p. 67. Noſtrae certe ariſtae infra apicem exeunt.
In ſegetibus *Helvetiae*.
Culmi ad tres pedes. Folia oris aſperis, lata ad 2. & tres lineas, hinc levia, inde hirſuta. Panicula rara, pauciflora. Locuſtae hirſutae, per maturitatem nutantes, omnium graminum noſtrorum maximae, uncia longiores: Calyx locuſtis minor. Floſculi duodecim: Ariſta rectior ex fiſſura glumae exterioris, non raro tamen per ſiccitatem inflexa.
β *Feſtuca graminea glumis glabris* C. B. Theatr. p. 144. Baſ. p. 13. SCHEUCHZ. p. 251. T. 5. f. 10.
Feſtuca avenacea ſpica habitiore glabra Syn. RAJ. III. p. 414.
Gramen avenaceum arvenſe glumis non villoſis & veluti compreſſis? RUPP. p. 254.
Haec, ut recte olim C. B., prioris varietas eſt,

3. GRAMEN bromoides locuſtis conicis, glabris, tenuibus, foliis aſperrimis.
An *Feſtuca graminea arvenſis minor* C. B. Theatr. p. 148. ex THALIO. Non recedit.
Gramen phalaroides majus aceroſa erecta parva panicula BARREL. ic. 9. n. I. MONT. p. 44. ic. 33. Videtur de MONTIANO, alterum non reſpondet.
Feſtuca avenacea, ſpicis ſtrigoſioribus, e glumis glabris compactis RAJ. ſyn. III. p. 414. n. 7.
Aegilops major, caule & foliis arundinaceis, locuſtis glabrioribus, & rarioribus, ex fuſco xerampelinis DILL. Cat. Gieſſ. p. 130. Nov. Spec. p. 60.
Gramen avenaceum locuſtis glabris, purpuraſcentibus & ariſtatis I. R. H. huc refero ob colorem.

Pridem habui, & Gottingae frequens inveni.

Facile diſtinguitur a prioribus. Statura tripedalis. Folia duas lineas lata, retro ſtrictu aſperrima, ſubhirſuta. Panicula longa, laxa, multiflora. Locuſtae ſtrictiores, teretes, pene unciales; frequenter purpureae, oris albis. Floſculi quinque, ad novem. Ariſtae primo fuſcae, deinde flaveſcunt.

β. Hujus varietatem inveni *muticam*, aut certe rariſſimis & exiguis ariſtis.

4. GRAMEN avenaceum locuſtis villoſis, anguſtis, candicantibus, & ariſtatis I. R. H. SCHEUCHZ. p. 254. T. 5. f. 12.

Dort CORDI Dioſc. II. c. 122. Ita enim noſtri vocant.
Gramini murali Dalechampii ſimile, ſi non idem I. B. II. p. 438.
Gramen Bromoides ſpicatum hirſutum PARK. p. 1149. icon.
Et *Gramen Bromoides maximum hirſutum* id. p. 1150. deſcr.
Feſtuca graminea hirſutis Brizae glumis conpactior BARREL. ic. 83. n. 1. non bene.
Gramen avenaceum pratenſe panicula ſquamata & piloſa H. OX. III. p. 213. T. 7. f. 18. bene
Gramen avenaceum locuſtis villoſis craſſioribus VAILL. p. 95.
Feſtuca avenacea hirſuta paniculis minus ſparſis RAJ. Cat. Angl. p. 105. ſyn. III. p. 413.
β Varietas inſignis locuſtis glabris
Feſtuca avenacea glumis non hirſutis erectior BARREL. ic. 75. n. 1? non placet.
Gramen avenaceum pratenſe, ſquamoſa gluma longiore glabra H. OX. III. S. 8. T. 7. f. 19.
Gramen avenaceum pratenſe gluma tenuiore glabra H. OX. III. p. 213. Syn. RAJ. III. p. 414.

Ad omnes vias, in foſſis, in agris ſterilibus, multo frequentius quam gramen *du Gros*.

Huic folia ad tres lineas lata, mollia, oris aſperis, hirſuta. Panicula longa, nutans, multiflora. Locuſtae conicae, virides, lineatae, oris albis. Folliculi ſex, ſeptem, imbricati.

*γ. GRAMEN avenaceum villoſum locuſtis amplioribus, viridantibus, margine argenteo cinctis SCHEUCHZ. p. 253.

Feſtuca graminea, nemoralis, latifolia, mollis C. B. Theatr. p. 144. 145. ex THALIO deſcripta, I. B. II. p. 479.

Quomodo diverſum ſit a prioris varietate locuſtis ſubhirſutis, non video, etſi ſpecimen SCHEUCHZERI ad manus ſit.

5. GRAMEN avenaceum panicula ſparſa, locuſtis majoribus & ariſtatis I. R. H. SCHEUCHZ. p. 258. T. 5. f. 14. RUPP. &c.

Aegilops MATTHIOLI p. 1205.
Aegilops ſ. feſtuca CAM. Epit. p. 927.
Bromos herba DOD. p. 540. Cereal. p. 141. LUGD. p. 405. ex LOBELIO.
Bromos ſterilis LOBEL. ic. p. 32.
Avena Graeca CAES. IV. c. 48. p. 178.
Aegilops, avena fatua TAB. p. 234.
Aegilops Matthiolo forte I. B. II. p. 439.
Feſtuca avenacea ſterilis elatior C. B. Baſil. p. 13. P. RAJ. p. 1289.
Feſtuca avenacea ſterilis elatior ſive Bromos Dioſcoridis C. B. Theatr. p. 146. H. OX. III. p. 212. ic. 11. T. 7. bene.
Gramen loliaceum locuſtis longiſſimis modo purpuraſcentibus, modo viridibus MONTI p. 35. ic. 1.
Bromus culmo paniculato ſpicis conpreſſis LINN. Hort. Cliff. p. 25. ROYEN. p. 67.

Ad vias & muros ubique.

Culmus pedalis & ultra. Folia mollia, piloſa, adusque quatuor lineas lata. Panicula longiſſima, ad alterum latus nutans. Locuſtae maximae, unciales, floribus ſex ſeptemve factae. Calyx muticus, gluma vero exterior uncialem aſperam ariſtam emittit. Ultra eam alba appendix e gluma erigitur, unde factum eſt, ut Bromis accenſuerit LINNAEUS, & nervus ipſe in ariſtam exit.

6. GRAMEN avenaceum panicula ſparſa locuſtis minoribus & ariſtatis I. R. H.

Feſtuca avenacea ſterilis humilior C. B. Theatr. p. 148. Baſ. p. 13. P. RAJ. p. 1289. H. OX. III. p. 212.
Lolium quintum Trago, hordei granis, ariſtis non admodum multis I. B. II. p. 436.

Similibus locis.

A priori differt folio perangusto, lineam lato, locuſtis nihilo minoribus. A feſtuca, quam *Spirae* legi, caeterum ſimili, ſed erecta, diverſum eſſe videtur.

Reliqua hujus generis *heteromalla* vocat SCHEUCHZERUS. Sed raro hoc nomen merentur.

OMNIA

II. OMNIA UT PRIORIS
II. LOCUSTIS DIANTHIS.

7. GRAMEN Typhoides molle C. B. *Theatr.* p. 50. *Baſ.* p. 7. P. SCHEUCHZER p. 246. T. 5. f. 5.

Gramen Alopecuroides LOBEL. ic. p. 8.
Gramen Alopecurinum I. TAB. p. 208.
Gramen Alopecuroidi accedens & Phalaridis ſpica longiuſcula I. B. II. p. 474.
Gramen Alopecurum viridi & molli ſpica BARREL. ic. 123.
Gramen typhoides medium folio lanuginoſo H. OX. III. p. 191. T. 5. f. 8. bene.
Gramen ſpicatum, ſpica cylindracea molli, & denſa I. R. H. &c.
Gramen equinum molle, ſemine fere hordei, magnum a C. GESNERO circa *Tigurum* lectum huc pertinere videtur.

C. B. circa *Baſileam.* Gottingae vulgare eſt ad aquas.

Habitus totus hirſutus, & mollis, ſpica denſa, lata, breviuſcula. Ramuli tamen floriferi ramoſi. Locuſtae fere quadriflorae; ex gluma exteriori ariſta tenuis prodit infra apicem. Totae albae ſunt, villoſae, lineatae, latae, conpreſſae.

8. GRAMEN ſegetum altiſſimum panicula ſparſa SCHEUCHZ. p. 244. T. 5. f. 2. 3. non autem BAUHINI, neque Veterum.

Segetum gramen panicula ſpecioſa latiore LOBEL. ic. p. 2.
Gramen ſegetale ſ. arvenſe paniculatum TAB. p. 203. ex LOBELIO.
Gramen ſegetum altiſſima panicula ſparſa C. B. Theatr. p. 34. Baſ. p. 2. H. OX. III. p. 199. T. 5. f. 1. non vero SCHEUCHZERI.
Gramen miliaceum majus, nutante panicula arundinaceum BARR. ic. 754? MONTI p. 51. ic. 62.
Gramen paniculatum pratenſe altiſſimum locuſtis parvis ſplendentibus non ariſtatis VAILL. p. 86.
Gramen miliaceum glumis ariſtatis ſpadiceis & pallidis Syn. RAJ. III. p. 405.
β *Gramen arundinaceum ſorghi panicula ſparſa* C. B. Theatr. p. 142. Hoc nomine in horto ſicco HAGENBACHII repoſitum fuit.

Paſſim frequens. Tiguri, Baſileae, & Bactiaci, & circa Mathod, & ex alpibus retuli.

Culmus procerus, trium, quatuorve pedum. Panicula undique ſparſa, ampliſſima, ramoſiſſima, denſiſſima. Locuſtae minimae, variegatae, cum calyx xerampelinus, mucro folliculorum albus ſit. Ex baſi dorſi glumae exterioris ariſta recta, tenerrima.

GENUS XVII.
OMNIA UT PRIUS.
II. LOCUSTA UNIFLORA.

AGROSTIS LINNAEI n. 54. aliae ſpecies.

*1. GRAMEN caninum vineale SCHEUCHZER p. 143. 144. T. 3. f. 9. D. E. non vero C. B. atque adeo neque I. B.

Circa *Tigurum* in viis vinearum.

Culmi reclines, ad ſeſquipedem alti. Folia unciam lata, margine ſubaſpero: Locuſtae lineam longae. Gluma exterior emittit ariſtam rectam aegre viſibilem, locuſta vix longiorem. Panicula anguſta, e ſpadiceo viridis.

2. GRAMEN ſegetum, altiſſima panicula ſparſa SCHEUCHZER p. 144. T. 3. f. 10. non autem C. B.

Gramen capillatum I. B. II. p. 462. RUPP. &c.
Gramen capillatum paniculis rubentibus I. R. H. VAILL. &c.
Et *Virentibus* EOR. ib.
Gramen miliaceum majus, glumis ariſtatis ſpadiceis MONTI p. 51. n. 63.
Agroſtis petalo exteriore ariſtam rectam, longam, & ſtrictiſſimam emittente ROYEN. p. 59.
Varietas rariori, & interrupta ſpica
β *Gramen capillatum paniculis interruptis anguſtioribus* VAILL. p. 88. T. 17. f. 4.
Gramen capillatum minus DILL. Cat. Gieſſ. p. 90.
Sed omnino huc pertinent
Agrorum venti ſpica, & gramen agrorum, latiore arundinacea & comoſa panicula LOBEL. ic. p. 3.
Gramen harundinaceum arvenſe TAB. p. 212.
Gramen ſegetum panicula arundinacea C. B. Baſil. p. 5. Theatr. p. 35. &c.
Gramen agrorum Lobelii I. B. II. p. 461. RAJ. p. 1284.
Gramen agrorum venti ſpica PARK. p. 1159. H. OX. III. p. 200. &c.

In agris Helvetiae, maxime calidioris, non rarum.

Culmi tripedales; folia retro ſtrictu aſpera, lata ad tres lineas. Panicula denſiſſima, ſparſa, ſemipedalis, & pedalis, ſaepe nutans, violacea, aut, dum junior eſt, viridis. Folliculus calyce brevior. Ex gluma exteriori ariſta recta tres lineas longa.

GENUS XVIII.
GRAMINA.
I. FOLLICULO BIGLUMI.
III. CALYCE BIGLUMI.
II. ARISTATO.
I. FOLLICULO ARISTATO.
I. SIMPLICI.
I. PANICULATA.

1. FESTUCA junceo folio C. B. *Theatr.* p. 145. *Prodr.* p. 19. P. RAI. p. 1291. I. SCHEUCHZER T. 3. f. 13. A. p. 151.

Feſtuca junceo folio ſpica gemina I. B. II. p. 544.

BURSER in Valeſia prope *Sedunum.* SCHEUCHZER ad petram prope balneum fontis rubri in Rhaetia.

Culmi tripedales: Folia lineam lata, ſed in junceam teretitudinem convoluta. Panicula anguſtiſſima, pedalis, quaſi ſpicata. Calycis gluma major ariſtam emittit quatuor lineas longam. Folliculus unicus, ejus baſis villoſa emittit ariſtam fere pedalem.

GENUS XIX.
UTI XVIII.
II. SPICATA.
ANTHOXANTHON LINNAEI n. 51.

1. GRAMEN pratenſe ſpica flaveſcente C. B. *Theatr.* p. 44. ic. *Baſ.* p. 6. VAILL. SCHEUCHZER p 88.

Graminis ſpecies parva THAL. p. 52.
Gramen anthoxanthon Dalech. LUGD. p. 426.
Gramen anthoxanthon ſpicatum I. B. II. p. 466. I. R. H.
Gramen avenaceum odoratum ſpica flaveſcente MONTI p. 57. ic. 84.
Gramen alopecurum vernum pratenſe ſpica flaveſcente H. OX. III. p. 193. T. 7. f. 25.
Anthoxanthon floſculis diandris CLIFF. p. 25. ROYEN. p. 58.
β Varietas montana ſpica paulo laxiori.
Gramen erectum pomum & melilotum redolens panicula cupreſſina BOCC. Muſ. p. 67. T. 57. RAJ. III. p. 604.
Gramen anthoxanthon majus DILL. Nov. Spec. p. 44. Cat. Gieſſ. p. 79.
Gramen montanum odoratum ſpicatum SCHEUCHZ. p. 89. ex LOESEL. ic. 22. quae certe noſtram plantam non exprimit.

Primo vere ubique. Varietas β in alpinis. SCHEUCHZER circa lacum felinum.

Culmi pedales, folia duas lineas lata, breviſſime in acumen terminata, qua ſola nota cognoſcitur. Spica culmum terminat laxa, ex faſciculis locuſtarum facta. Calycis glumae inaequales, major ariſtata, altera mutica. Folliculus unicus, biglumis, utraque gluma ariſtata. Stamina tantum duo.

GENUS XX.
GRAMINA UT PRIUS XVIII. XIX.
II. LOCUSTA MULTIFLORA.

1. GRAMEN glumis variis C. B. *Theatr.* p. 158. cum icone *Prodr.* n. 73. *Baſ.* p. 14. SCHEUCHZER p. 83. T. 2. f. 9. A. B.

Nardus gangitis ſpuria Narbonenſis LOB. Ill. p. 62.
Gramen verſicolor I. B. II. p. 466. cum icone aliena RAJ. p. 1270.
Gramen parvum montanum ſpica craſſiore, purpuro coerulea brevi RAJ. Hiſt. III. p. 603. ſynopſ. III. p. 399.
Gramen avenaceum glumis variis RAJ. Hiſt. III. p. 603.
Gramen alopecuroides minus, enode fere, ſpica ſubcoerulea H. OX. III. p. 192.
Gramen phalaroides montanum ſpica verſicolore MONTI p. 48.
Cynoſurus bracteis integris ROYEN. p. 64. CLIFF. p. 495.

In

In omnibus montoſis & alpinis Helvetiae vere floret.

Folia ad radicem congeſta, lineam lata. Culmus pedalis, nudus, terminatur ſpica brevi, laxa. Haec fit locuſtis alterne adnatis. Cuilibet calyx biglumis eſt, ejuſque altera gluma ad apicem ariſtae forma educitur. Locuſta ipſa teres, denſe congeſta. In ea locuſta tres, aut duo flores biglumes, ex quorum gluma utraque in apicem ariſta educitur, ſed altera longior eſt. Tota ſpica violaceo ſplendente colore ornatur, & ſicca eſt.

2. GRAMEN ſpicatum folio aſpero C. B. *Theatr.* p. 45. bon. ic. *Prodr.* p. 2. *Baſil.* p. 6. HIST. OXON. III. p. 202. T. 6. f. 38. bene, SCHEUCHZER p. 299. T. 6. f. 15.

Gramen ſpicatum DALELHAMPII p. 427. non bene.

Gramen aſperum I. B. II. p. 467. RAJ. p. 1287. non autem ZANICHELL. p. 132. ic. 194. n. 1. quod eſt Caricis ſpecies.

Gramen arvenſe ſpica conpacta divulſa LOESEL. p. 110. ic. 23.

Gramen ſpicatum, folio aſpero, ſpica grumoſa longiore BARR. ic. 26. n. 1. & *breviore* id. ib. n. 11. Non placet.

Gramen paniculatum ſpicis craſſioribus & brevioribus I. R. H.

Gramen loliaceum aſperum, paniculis contractis MONTI p. 36.

Hippagroſtis vulgaris folio aſpero MARTIN. p. 107.

Poa floſculis confertis, uno verſu diſpoſitis LINN. Hort. Cliff. p. 28. ROYEN. p. 62.

In pratis, & ad vias, vulgatiſſimum.

Folia aſpera, ſubhirſuta, glauca, tres, & quatuor lineas lata. Panicula rara, fit ex paucis faſciculis ſubrotundis craſſis & conpreſſis, nutantibus, quos faciunt locuſtae denſe ſibi invicem adplicatae, ad racemoſos pediculos ſeſſiles. Calycis duo folia inaequalia. Ex utroque ariſta breviſſima eminet. Glumae exteriores hirtae, & breviter etiam ſub apice ariſtatae. Locuſtae ſexflorae.

GENUS XXI.
OMNIA EADEM PRIORIBUS XVIII-XX.
II. FOLLICULIS MUTICIS.
TYPHOIDES.
PHLEUM LINNAEI n. 37.

His calycis glumae aequales, cavae, ſuperne latae, ex angulo exteriori ariſtatae, modo evidentibus, modo obſcurius bicornes, prout gluma ſuperne acuta eſt, aut late terminatur. Folliculi glumae aequales, ſemi ovatae; ſemen ex ovato acuminatum. Spicata facit SCHEUCHZERUS, ſed facile eſt demonſtratu, vere pleraque paniculata eſſe, ramis florigeris diviſis, & ſubdiviſis.

1. GRAMN typhoides alpinum ſpica graciliori, delicata & villoſa SCHEUCHZER. p. 65.

Gramini caudae muris purpuraſcenti, aliquantum ſimile I. B. II. p. 473. RAJ. p. 1265.

Gramen alopecuroides cum cauda muris purpuraſcente ſpica H. OX. III. p. 192.

In pratis ſupra *Ilſingen.* SCHEUCHZER in pratis alpium Rhaeticarum, v. g. montis *Tſchierae.*

Vere paniculatum eſt. Culmus cubitalis: folia ad ſeſquilineam lata. Panicula ita arcta, ut a ſpica non differat, niſi pedicillis locuſtarum ramoſis, laxior tamen veris Typhoideis. Calyx aequabilis, longe breviſſime ariſtatus, minus, quam in ſequentibus, bicornis, longior, oris ciliatis. Folliculus unicus muticus. Color calycis albus, ora purpuraſcente, cum admiſto virore.

2. GRAMEN typhoides alpinum, ſpica brevi denſa, & veluti villoſa SCHEUCHZER p. 64. T. *Prodr.* 3. MONTI p. 50.

Phleum ſpica ovali cylindracea LINN. flor. Lapon. n. 25.

In omnibus alpium pratis abunde.

Culmus pedalis terminatur ſpica unica, modo breviſſima, modo longiori, uti in omnibus Typhoideis obtinet. Folia ſeſquilineam lata. Glumae calycis villoſae, breviter ariſtatae, aequales, quae hiatu ſuo quaſi exſciſſae lunulae cornua adparent. Folliculus unicus, muticus.

3. GRAMEN typhoides aſperum alterum C. B. *Theatr.* p. 52. icon bona, *Baſil.* p. 7. MONTI p. 49. SCHEUCHZER p. 62.

Gramen pratenſe ſeptimum DOD. p. 562.

Gramen typhinum LOBEL. ic. p. 10.

Gramen typhinum minus Danicum LOBEL. Ill. p. 29. [ob bulbillos]
Gramen cum cauda muris parva, radice nodoſa repens I. B. II. p. 472. in eodem titulo cum altero radice non nodoſa.
Gramen typhoides minus H. OX. III. p. 194. T. 4. f. 3.
Gramen typhinum minus PARK. p. 1170. RAJ. H. p. 1267.
Gramen typhinum pratenſe, tuberoſum, ſpica aſpera BARR. ic. 22. n. 2.
Et *Gramen typhinum arvenſe radice tuberoſa, ſpica aſpera longa* ib. n. 1.
Et *Gramen typhinum ſupinum tuberoſum, ſpica non aſpera* ib. ic. 53.
Gramen ſpicatum ſpica cylindracea craſſiori I. R. H.
II. *Gramen nodoſum ſpica parva* C. B. Theatr. p. 20. Prodr. n. 6. P.
Gramen ſpicatum, ſpica cylindracea brevi, radice nodoſa I. R. H.

Hujus notae faciles ſunt. Caules ad terram vaginati, quaſi bulboſi. Calycis glumae & dorſo ciliatae. Evidentius, quam prius, bicorne eſt, & ariſtae longitudine lineae mathematicae, ſpica pariter modo ovata, modo longior. Spicatum eſt.

4. GRAMEN typhoides culmo reclinato C. B. *Baſil.* p. 7.
Gramen Alopecuroides minus LOBEL. ic. p. 9.
Gramen cum cauda muris foliis hirſutis I. B. II. p. 471. RAJ. Hiſt. p. 1266.
Gramen alopecuroides hirſutum, caule reclinato H. OX. III. p. 191.

Baſileae & Gottingae vidi.

Non ſatis certus ſum, hoc a priori differre. Nam bulbis caulis non deſtituitur, & calyx ciliatus eſt.

5. GRAMEN typhoides maximum, ſpica longisſima C. B. *Theatr.* p. 49. bene. *Prodr.* n. 25. *Baſil.* p. 6. HIST. OX. III. p. 188. T. 4. f. 1. bene. RAI. *hiſt.* p. 1266. ZANICHELL. ic. 144. n. I. MONTI p. 49. ic. 52. SCHEUCHZER p. 60.
Gramen cum cauda muris majori, longa, majus I. B. II. p. 472.
Gramen typhinum, vel typhae effigie, cylindrica ſpica LOB. Ill. p. 28.
Gramen ſpicatum ſpica cylindracea longiſſima I. R. H.
Phleum ſpica longiſſima cylindracea LINN. Hort. Cliff. p. 22. ROYEN. p. 53.

In pratis, & agris.

Huic pariter glumae calycis ciliares; folia vero ad quatuor lineas lata, ſpica quatuor unciarum, cornua breviora, quam ſequenti, bulbi nulli.

Hujus varietas eſt *Gramen typhoides latifolium ſpica foliacea prolifera, longiſſima* SCHEUCHZ. p. 66. ſupra *Horgen.*
Gramen typhoides aſperum primum, ſpica foliacea VAILL. p. 84.

6. GRAMEN typhoides aſperum primum C. B. *Theatr.* p. 51. *Baſ.* p. 7. MONTI p. 49. SCHEUCHZ. p. 61.
Gramen cum cauda muris minus I. B. II. p. 471.
Gramen typhoides medium ſ. vulgatiſſimum H. OX. III. p. 193. T. 4. f. 2.
Gramen typhinum majus ſeu primum RAJ. Hiſt. p. 1267.
Gramen typhinum, ſpica conoide, ſtriata, culmo violaceo BARR. ic. 21. n. 1. MONT. p. 49.
Gramen ſupinum Italicum minus BARR. ic. 54.
Gramen paniceum, utriculatum, amplo utriculo EJ. ic. 28?
Gramen ſpicatum, ſpica cylindracea, tenuiori, longa I. R. H. &c.

In agris.

Diſtinctum eſt, folio anguſtiori, duas lineas lato; calyce glabro; fabrica evidentius bicorni, aſperiori; ariſtis magis conſpicuis. Vere paniculatum eſt.

GENUS XXII.
GRAMINA FOLLICULO BIGLUMI.
IV. CALYCE DUPLICI.
CYNOSURI LINN. n. 36. ſpecies.

1. GRAMEN pratenſe criſtatum ſ. ſpica criſtata levi C. B. *Theatr.* p. 42. *Prodr.* n. 18. *Baſ.* p. 5. SCHEUCHZER p. 79. T. 2. f. 8. A. C.
Gramen criſtatum C. Bauhini LOBEL. Adv. II. p. 467. bene
Britannicum gramen criſtatum LOBEL. Ill. p. 30. etſi diſtinguat.
Gramen criſtatum Anglicum PARK. p. 1159. H. OX. III. p. 194. T. 4. f. 6. non placet.
Gramen typhinum, plantaginis ſpica glumoſa, heteromalla, digitatum majus BARR. ic. 27. n. 11.
Gramen ſpicatum, glumis criſtatis I. R. H. &c.
Gramen loliaceum ſpicae locuſtis criſtatis MONTI p. 42. ic. 23.
Cynoſurus bracteis pinnatifidis ROYEN. p. 64. CLIFF. p. 493.
β *Spica multiplici ſ. quadrata* PARK. RAJ. I. R. H.

Vul-

Vulgare in pratis.

Culmus cubitalis, folia anguſta, lineam lata, glabra. Summos ramos ſpica terminat, quae fit ramis ad geniculatum ſcapum receptis. Quaevis locuſta ſubpoſitum habet majus folium nitide pinnatum. In huius folii ſinu locuſta eſt aperta, hians, triflora, & ultra, calyce bivalvi mutico, ariſta ex gluma majori folliculi exeunte.

GENUS XXIII.
GRAMINA.
III. FOLLICULO TRIGLUMI.
I. ARISTIS SUB FOLLICULO.
PANICUM LINNAEI n. 43.

1. GRAMEN paniceum ſ. panicum ſylveſtre ſpica ſimplici C. B. *Theatr.* p. 138. SCHEUCHZER p. 46. T. 2. f. 2. E.
Lolium ſextum TRAG. p. 671.
Panici effigie gramen ſimplici ſpica LOB. ic. p. 13. exemplar ſupinum ſurculoſum, qualia pleraque invenio.
Gramen paniceum I. TAB. p. 228.
Panicum ſylveſtre dictum, & dens canis I. B. II. p. 443.
Gramen paniceum ſpica ſimplici Elymagroſtis C. B. Baſ. p. 11. H. OP. III. p. 189. T. 4. f. 16.
Gramen paniceum ſpica ſimplici levi RAJ. p. 1261.
Panicum vulgare ſpica ſimplici & molliori I. R. H. MONTI p. 10. &c.
II. Quomodo differt
Anglobritannicum Panici effigie gramen ſylveſtre LOBEL. Illuſtr. p. 17.
Gramen paniceum ſylveſtre Anglicum PARK. p. 1155.

In agris, exeunte aeſtate, inter ſtipulas.

Culmi dodrantales. Folia tres lineas lata, brevia, in ortu tomentoſa. Spica unica, flava, piloſa, caulem terminat. Locuſtarum haec ratio eſt. Cuivis duo folliola pro primo calyce ſunt, & ea in multas ariſtas terminantur. Sequitur bifolius calyx, folliculo brevior, ſquamis latis, inaequalibus. Tunc folliculus ſupereſt ſemiovalis, cui ad rectilineam reſectam faciem ſquama calycis tertia aequalis huic faciei ſe adplicat. Ipſe folliculus fit ſemiovali cartilaginea convexa gluma, & altera, hinc concava, inde plana, quae convolutis marginibus, in priorem ſe adaptat, & ſtamina ſemenque continet.

2. GRAMEN paniceum ſpica aſpera C. B. *Theatr.* p. 139. ic. *Baſ.* p. 12. RAI. p. 1262. SCHEUCHZ. p. 47.
Lolium ſeptimum TRAG. p. 671.
Panicaſtrella CAES. p. 184.
Gramen geniculatum TAB. p. 200. bene.
Gramen paniceum ſpica ſimplici & aſpera I. R. H. MONTI p. 10. &c.
Panicum ſpica conpoſita ariſtis ſpica longioribus ROYEN. p. 55. conjungit priori, a quo certe aegre differt.

In hortis.

Altius eſt priori, & aſperius, tum foliis, tum ſpica, ut veſtibus adhaereat: ſpicae laxiores.

II. NULLIS SUB FOLLICULO ARISTIS.

3. GRAMEN paniceum ſpica diviſa C. B. *Baſil.* p. 11. RAI. p. 1267. SCHEUCHZ. p. 49.
Herbariorum Panicum ſylveſtre LOB. ic. p. 42. Obſ. p. 25.
Panicum ſylveſtre MATTH. p. 407. ADV. p. 15. TAB. p. 279.
Gramen paniceum ſ. Panicum ſylveſtre ſpica diviſa C. B. Theatr. p. 136.
Graminis genus quibuſdam, Gallis dens caninus 2. &c. I. B. II. p. 443.
Gramen paniceum ſpica diviſa primum H. OX. III. p. 189. T. 4. f. 15.
Panicum vulgare ſpica multiplici, aſperiuſcula I. R. H. MONTI p. 9. &c.
Panicum ſpicis alternis remotis, laxis LINN. Cliff. p. 27.
II. *Gramen ſorghi effigie* LOBEL. ic. p. 5.
Gramen ſorghi panicula C. B. Baſ. p. 12. Huningae lectum
Gramen ſorghi panicula erectum Theatr. p. 142.
Gramen pratenſe quintum DOD. p. 560.

Ad foſſas.

Culmus bipedalis, folia quatuor lineas, & ultra, lata. Paniculae paſſim ex alis foliorum, fiunt ſpicis alternis paniculatis. Cuivis locuſtae primo calyx inaequalis, bifolius,

folius, altera gluma ariſtata, tunc tertia calycina gluma, quae demum continet folliculum ſplendidum, arcte ſemini connatum, biglumem, cujus altera gluma ariſtata eſt, caeterum levem, politum, uti prior.

β *Gramen paniceum ſpica ariſtis longis armata* C. B. Baſ. p. II. SCHEUCHZ. p. 48.
Gramen paniceum ſ. panicum ſylveſtre, ariſtis armatum C. B. Theatr. p. 137.
Panicum ſylveſtre CAMER. Epit. p. 196.
Panici effigie gramen ariſtis circumvallatum LOBEL. ic. p. 14.
Gramen paniceum II. TAB. p. 228.
Gramen paniceum ſpica diviſa ariſtis longis armata H. OX. III. p. 189. T. 4. f. 16.
Panicum ſylveſtre ſpica multiplici, longis ariſtis circumvallatum I. R. H. MONTI p. 9.

Calycis gluma major producitur in ariſtam aliquando uncialem, multo certe longiorem, quam in priori.

PLANTAE APETALAE STAMINIBUS DONATAE.

ORDO X.

GRAMINIBUS ADFINES.

Hae cum ordine IX. conveniunt foliis, habitu toto, & unica cotyledone. Sed in flore diverſitas eſt: Cum enim GRAMINA ſemen gerant unicum in biglumi plerumque folliculo, his ſemen vel eſt unicum, unica gluma protectum, vel unicum cum calyce triglumi, vel demum unum plurave cum flore apetalo hexaphyllo.

I. TRISTEMONES UNIGLUMES

I. CYPERI I.

His in univerſum, ſemper ad unam glumam ſtamina tria ſunt, ſemen autem folliculo involutum, unicum, & Tuba tricornis. Duo ſtamina SCHEUCHZERUS facit, & MICHELI, ſed certo, & perpetuo, tria ſunt.

I.

CYPEROIDES.

I. R. H. SCHEUCHZERI p. 406. MICHELI p. 55.

CARICIS LINNAEI ſpecies.

His glumae utriusve ſexus in arctas ſpicas umbricatim congeruntur. Hae plantae, caeterum ſimiles, trium ſexuum ſunt. Haec prima, & numeroſa, claſsis floriferas ſpicas a fructiferis ſejunctas habet, aut omnes, aut pleraſque, ſed in eadem planta: Secunda, in una planta maſculum, in alia femininum ſexum gerit. Tertia perpetuo utrumque ſexum in eadem ſpica miſtum fert. Quare, ſi genera non diſtinguere viſum fuerit, diſtinguentur certe non incommode ordines, ne voces ſexum experimentes ſingulis addendae ſint. LINNAEUS cogitur omnes in Monoecia conjungere, quod certe turbat lectorem, cum plantas ſuis in claſſibus non inveniat, reperturus in claſſibus diverſiſſimis.

I.

SPICA MASCULA UNICA

I. *SEMINALIBUS SESSILIBUS.*

1. CYPEROIDES ſpicis ſeminalibus ad culmum adpreſſis, in vagina latentibus.
Cyperoides montanum, humile anguſtifolium, culmo veluti folioſo, ſpicis obſeſſo SCHEUCHZ. Agroſt. p. 407. T. 10. f. 1. *capſulis oblongis, turbinatis, gibbis, trilateris* MICHELI p. 63. n. 65. T. 32. f. 8.

SCHEUCHZER in clivo M. *Utliberg* ſupra villam *Frieſenberg.*

Radix, ut fere in tota gente, multa foliorum capita educit. Dura haec, & ſubaſpera ſunt, ad lineam lata. Culmi humiles, triunciales, frequentes habent adnatas vaginas, ſpadiceas, oris albis, quae totidem ſpicas ſeminales occultant. In apice mas unica, ſquamis ſature ſpadiceis, ora argentea, lata & ampla ſquama ad baſin excepta.

2. CYPEROIDES longifolium, culmo pumilo veluti folioſo, ſpicis obſeſſo SCHEUCHZER p. 408. T. 10. f. 2.

Ti-

Tiguri in ſylvoſis.

Non videtur differre; etſi foliis latioribus, ad duas lineas, ſpicis minoribus, purpuraſcentibus, dorſo viridi diſtinguat SCHEUCHZERUS.

3. CYPEROIDES ſpicis duabus ſeminalibus ſpadiceis, obeſis, conjunctis, ſeſſilibus, maſculam contingentibus.

Cyperoides montanum foliis anguſtis parvis, ſpica ſpadicea diviſa SCHEUCHZ. p. 419. T. X. f. 8. 9.

SCHEUCHZERUS in M. *Utliberg*, ego in *Waſſerfall* M.

Culmi rufis vaginis ad terram obſiti, humiles, neque dodrantales, pene nudi. Folia lineam lata, levia, & dura. Spica mas media, teres, obeſa, conica, feminis major, ſemiuncialis & ultra. Spicae feminae, una, duae, tres, mari proximae, ſibi ita vicinae, ut eidem folio acute caudato inſideant. Breviſſimae ſunt, vix trium linearum, obeſae, pauciflorae. Capſulae ad lentem vitream tomentoſae. Utriusque generis ſquamae ſature ſpadiceae. ſunt, media vero dorſi linea flava.

4. CYPEROIDES ſpicis femininis ſeſſilibus, marem contingentibus, obeſam, ex albo & fuſco variam.

Cyperoides alpinum foliis Caryophyllaeis, ſpicis brevibus ex nigricante & albido variis I. SCHEUCHZ. p. 421. T. 10. f. 10.

Carex ſpicis plurimis remotis ſeſſilibus, ſubrotundis, turgidis LINN. flor. Lapon. n. 332? Non videtur, etſi ſynonymon conſentiat.

In monte *Surſee* vallis *Sexamniae*. I. GESNERUS miſit.

Foliorum ceſpes denſus, Caryophyllorum ſimilitudine. Folia brevia, lata ad ſesquilineam, linea media depreſſa, glauca. Culmi nudi, triunciales; ſpica mas brevis, latiſſima, obtuſa, concinne varia, ſquamis obtuſis, quarum ima pars fuſca eſt, ora late albet. Spica femina unica, vel duae, aut tres, proxime marem ſesſiles, longe minimae, vix trilineares, ſtrictae, totae ſpadiceae, orae minima parte alba.

5. CYPEROIDES ſpicis femininis ſpadiceis ſesſilibus, gracilibus, marem contingentibus, ſeminibus villoſis.

Gramen ſpicatum anguſtifolium montanum C. B. Theatr. p. 47. Prodr. n. 20. Baſil. p. 6. I. B. II. p. 479. ex fratre.

Cyperoides anguſtifolium, montanum, folliculis ſeminalibus villoſis SCHEUCHZ. p. 423.

An *Cyperoides exiguum ſeminibus bullatis, ſubhirſutis* DILL. Cat. Gieſſ. p. 86?

Cyperoides n. 86. MICHELI.

SCHEUCHZER in ſylvoſis *am Utliberg*, & ad *Silam*. *Bernae* in ſylvula *Murienſi*, verno tempore. *Baſileae* in montoſis C. B.

Folia multo longiora prioribus, lineam dimidiam lata, & ultra. Culmi pedales, nudi. Spica mas teres, longula, gracilis. Feminae tres, duae, vel unica, brevisſimae, ex ſex fere floſculis factae, ſesſiles, arcte inter ſe & ad marem congeſtae: ſeminum capſula villoſa, ſquamae ſpadiceae, nervo virente, aut pallido.

6. CYPEROIDES tenuifolium, ſpicis femininis ſesſilibus, brevisſimis, marem contingentibus.

A I. GESNERO habeo.

An eſt MICHELIANUM p. 56. n. 8? Poteſt

Folia anguſtisſima, hinc convexa, inde carinata. Culmus pedalis, nudus. Spicae in ſummo culmo fere tres. Suprema mas eſt, gracilior, ſemuncialis. Feminae duae, latiores, vix tres lineas longae. Sub inferiori feminarum foliolum in ariſtam eductum. Squamae latae, ſpadiceae, ora flaveſcente.

7. CYPEROIDES ſpicis ſeminalibus ſesſilibus, diſtantibus, gracilibus, ſumma marem contingente.

Cyperoides ſylvaticum anguſtifolium, ſpicis parvis, tenuibus, ſpadiceoviridibus I. SCHEUCHZ. p. 425. T. 10. f. 11.

In umbroſis & ſylvoſis radicibus M. *Utliberg*. I. GESNERUS miſit.

Folia longa, erecta, lineam fere lata, ora nervoque aſperis. Culmi ſex linearum. Spica mas ſquama ad baſin ariſtata praedita, gracilis, acuta, octo linearum longitudine. Spicae feminae breviores, ſemunciales, una & altera, foliolo ſingula ſuo inſidet. Suprema marem contingit. Glumae ſpadiceae, nervo virente latiuſculo.

8. CYPEROIDES foliis ceſpitoſis, brevibus, latisſimis, ſpica femina unica, proxime marem ſesſili.

I. GESNERUS miſit.

Elegans gramen ceſpitem efficit Caryophyllaeum, foliorum levium, durorum, duas lineas latorum, totidem uncias longorum. Culmi triunciales ad ſummum. Spica mas brevis, trilinearis, ſed lata, & obeſa. Femina unica, aut contingit marem, aut proxima ſedet, in ala folioli caudati, brevior, acuta, gracilis. Squamae utriusque ſpadiceae, nervo flavo. Collum ſeminis longum ſubtiliter bifidum.

9. CYPEROIDES ſpicis albis, femininis pediculatis, ſuprema ſupra marem elata.

Gramen ſylvaticum anguſtifolium ſpica alba C. B. Theatr. p. 47. Prodr. n. 21. Baſil. p. 6. PARK. SCHEUCHZ. p. 410. T. 10. f. 3. 5.
Gramen cyperoides polyſtachyon minimum ſpicis per maturitatem albicantibus H. OX. III. p. 244. RAJ. Hiſt. p. 1295. Syllog. ſtirp. extra Brit. p. 138.
Gramen cyperoides exiguum ſeminibus bullatis PLUKNET. p. 178. T. 91. f. 2.
Cyperoides &c. MICHELI p. 65. n. 79.
Carex ſpicis femininis pedunculatis, laxis, maſculina erecta, fulcris pediculorum aphyllis, ſpathaeformibus LINN. Hort. Cliff. p. 439.

RAIUS *Genevae*. *Tiguri* SCHEUCHZERUS. *Bernae* in ſylva *Bremgarten* & alibi, primo vere. C. B. in ſylva *Huningenſi*.

Folia longa, lineam lata. Spicae feminae ex uno caule duae, aut tres, vaginis magnis, albis, pediculis erectis: ſuprema maſculae altitudinem adtingit. Omnes per maturitatem rarae ſunt, paucigranae, validiſſimis ovis, ventricoſis, valentem educentibus mucronem. Spica mas unica, teres, gracilis, acuminata, aeque ac feminae immaturae albicat, cum flavedine.

10. CYPEROIDES ſpicis e luteo & ſpadiceo variis, ſeminali ſuprema ſuper ſpicam marem elata.

Gramen caryophyllatum montanum, ſpica varia C. B. Theatr. p. 47. Prodr. n. 23. Baſ. p. 6. I. B. II. p. 479. ex fratre H. OX. III. p. 243. T. 12. f. 15. RAJ. p. 1298. cui ignotum fuit. SCHEUCHZ. p. 448. T. X. f. 14. mala ic.
Gramen caryophyllatum, polycarpon, fructu triangulo LOESEL. p. 112. ic. 27. plantae maturae.
Cyperoides montanum, foliis caryophyllatis, ſpica varia MONTI p. 20.
Cyperoides MICHELI p. 65. n. 77. T. 32. f. 9.

C. B. in M. *Muteto*, locis ſaxoſis. Circa Bernam verno tempore in ſylva *Bremgarten* frequens.

A priori non ſinit ſeparari ordo naturae, etſi ima ſeminalium ſpicarum pediculo aliquo inſideat. Folia plana, nervo eminente, retrorſum ſtrictu aſpera, duas lineas lata. Culmi nudi, dodrantales. Spicae feminae, duae, tres, quatuor, inferiores pediculatae. Omnes raris ſunt, & paucis floſculis, fere ſex, quorum ſquamae latae, dilute ſpadiceae ſunt, nervo virente. Suprema mari aut par, aut altior eſt. Mas ſurſum ſtricta, anguſta, ſquamis ſpadiceis, ſed lata ora albicante, ſicca, ornatis.

11. CYPEROIDES ſpicis ex ſummo caule pluribus, digitatis, feminis mare nihilo brevioribus.

Gramen caryophyllatum nemoroſum ſpica multiplici C. B. Theatr. p. 47. Prodr. n. 22. Baſil. p. 8. I. B. II. p. 479. RAJ. p. 1298. cui ignotum fuit. SCHEUCHZ. p. 450.
Gramen parvum ſylvaticum, paniculis forma pedis avium I. B. II. p. 497.
Gramen caryophyllaeum, anguſtiſſimis foliis, ſpicis ſeſſilibus, brevioribus, non conpactis H. OX. III. p. 243.
Cyperoides MICHELI p. 65. n. 78. T. 32. f. 14. bene.

C. B. in dumetis humidis ad *Wieſam* & *Birſam* fl. In ſylva *Bremgarten* prope *Bernam*. Genevae I. B.

Totum minus eſt priori, & humilius: Folia breviora, ſed latiora, ad duas lineas & ultra. Culmi nudi, vix ſemipedales. Spica ad longitudinem culmi, vel unica, vel nulla: ſed in ſummo caule tres, quatuor, quinque, ex uno fere puncto, uti in dactylis graminibus. Mas unica, gracilis, acuta, ſquamis dilute ſpadiceis, ora late albicante. Feminae ex eodem colore & dilute luteo variae, raris, & modice imbricatis ſquamis, conſtant floſculis circiter ſeptem, uti proxime prior. Sunt autem aut aequales mari, aut altiores.

II. SPICIS SEMINALIBUS PETIOLATIS.

12. CYPEROIDES capſulis ſubrotundae ſpicae undique rigentibus.

Gramen paluſtre echinatum LOBEL. ic. p. 15. I. B. II. p. 497. RAJ. Hiſt. p. 1296. &c.
Gramen aculeatum LUGD. p. 1003.
Gramen paluſtre aculeatum Germanicum vel minus C. B. Baſ. p. 11. Theatr. p. 109. bon. ic.

Cype-

Cyperoides paluſtre aculeatum ſpica breviori I. R. H. SCHEUCHZ. p. 426. MICHELI p. 58. n. 22. ZANICH. n. 79. ic. 79. non bene.

Folia longa, ad duas uſque lineas lata, retro ſtrictu glabra. Culmi triquetri, pedales. Spica mas teres, gracilis, decem linearum longitudine, triangularibus ſquamis, ſpadiceis, virente nervo. Spicae feminae duae, tres, quarum ſupremae aliquando marem pene contingunt. Omnes foliis majuſculis inſident, & petiolo innituntur in imis unciali, in ſuprema breviſſimo. Inmaturae latiuſculae, ſunt ex ſpadiceo & viridi variae. Maturae ſpicae fere ſphaericae fiunt, undique rigentibus capſulis, collo longo, ſubtiliter bifido.

13. CYPEROIDES ſpicis ſeminalibus breviter pediculatis, & inter ſe, & a mare remotiſſimis.

Gramen cyperoides gracile alterum, glomeratis torulis ſpacio diſtantibus LOBEL. Illuſtr. p. 61. HIST. OX. III. p. 243. T. 12. f. 18.

Gramen cyperoides ſpicis parvis, longiſſime diſtantibus RAJ. Hiſt. p. 1295. &c.

Cyperoides ſpicis parvis, longe diſtantibus I. R. H. MONTI, SCHEUCHZ. p. 431. MICHELI. p. 58. n. 18.

Quomodo differt *Cyperoides ſpicis parvis, longe diſtantibus, abſque pediculis* MICHELI p. 58. n. 18.

SCHEUCHZER circa *Wiedikon*, & in udis torfaceis circa *Rüte*. Ego paſſim in paludoſis reperi, v. g. inter *Frieniſperg* & *Bagwyl*.

Culmus triquetrus, cubitalis. Folia non aſpera, ſeſquilineam lata, & lineam. Spica mas caulem terminat obtuſa, latiuſcula, uncia brevior. Sub ea vidi aliam, ſed minimam, adſeſſiſſe cauli. Spicae feminae mare breviores, duae, tres, alis foliorum in brevibus pediculis inſident, magnis capſulis exſtantibus, triquetris, collo ſubtiliter bifido. In univerſum immaturiores ſpicas prioris n. 12. ſatis referunt.

14. CYPEROIDES ſpicis ſeminalibus breviter pediculatis, rufis, marem obeſam contingentibus.

An *Gramen cyperoides ſpicatum* RAJ. p. 1294?

Cyperoides minus ſpicis denſioribus I. R. H. SCHEUCHZ. p. 433.

Scriptores hanc plantam cum *nigroluteo verno* ita miſcuerunt, ut non poſſit diſtingui.

Circa *Bernam* adulto vere.

Foliorum ceſpes ad radicem, uti in Caryophyllis. Sunt autem duas lineas lata, medio nervo depreſſa, nervo oriſque aſperis. Culmi humiles, triunciales. Spicae in ſummo caule tres, quatuorve congeſtae. Mas craſſior reliquis, obeſa, acutis ſquamis, dilutius ſpadiceis, nervo luteſcente. Feminae duae, tres, graciliores, breviores, per maturitatem tamen lateſcunt, capſulis tunc craſſeſcentibus, obtuſis, vix mucronatis.

15. CYPEROIDES ſpicis ſeminalibus longius pediculatis, nutantibus, ſuprema marem gracilem, & albidam contingente.

Gramen ſpicatum Caryophyllatae folio majus C. B. Theatr. p. 46.

Gramen cyperoides polyſtachyon flavicans, ſpicis brevibus, prope ſummitatem caulis H. OX. III. p. 243. S. 8. T. 12. f. 16. bene RAJ. Hiſt. p. 1294. PLUKN. p. 178. T. 34. f. 5.

Cyperoides polyſtachyon, flavicans, ſpiciis brevibus prope ſummitatem caulis I. R. H. MONTI p. 20. MICHELI p. 61. n. 45. T. 32. f. 13. SCHEUCHZ. p. 430.

Carex ſpicis ex apice pendulis, maſculinis & femininis albis LINN. flor. Lapon. n. 326.

SCHEUCHZER in pratis umbroſis circa Tigurum non frequenter. Ego Bernae legi, & *Badae*, & in *Gotthardo* M. alibique.

Culmi folioſi, pedales. Folia oris retrorſum ſtrictu aſperis, ſeſquilineam lata. Spicae in ſumma planta congeſtae. Mas gracilis, acuta, alba, cum virore. Feminae breviuſculae, ſquamis pallide rubellis, aut luteis, ſeminibus ovatis turgidis, abſque mucrone, pallentibus, ex pediculis uncialibus, per maturitatem nutantibus.

*16. CYPEROIDES ſpicis viridibus, brevibus, e ſquamis anguſtioribus compoſitis, latifolium SCHEUCHZER p. 435.

Ad radices ſylvoſas M. *Utliberg*.

Folia conferta, duas lineas lata, retrorſum ductu aſpera. Culmi dodrantales. Spica mas uncialis, lineam lata, ſquamis ex fuſco luteis, nervo virente. Similes ſquamae feminarum, quae duae ſunt, ad quatuor, & foliolis inſident, dimidio breviores maribus, & duplo latiores.

*17. CYPEROIDES alpinum, pumilum, ſpicis ex albicante, & ſpadiceo variis SCHEUCHZER p. 437. T. 10. f. 12.

In M. *Avicula* & alpibus Rhaeticis SCHEUCHZ.

Folia carinata, retroverſu aſpera, ad ſeſquilineam lata. Culmi ad quatuor uncias, ſpica mas ſemuncem longa, obtuſo mucrone, obeſa, ſquamis denſis, ſpadiceis, dorſo medio luteſcente. Spicae ſeminales duae, tres, quarum ima petiolo unciali inſidet, in ala folii; ſunt autem anguſtae, & breviores.

*18. CYPEROIDES alpinum, pumilum, ſpicis ſpadiceo viridibus, brevioribus, & craſſioribus SCHEUCHZ. p. 428. *In Alpibus Helveticis.*

Huc refert *Cyperoides alpinum, pumilum, ſpica ſpadiceo viridi minus, alpinum, ſpicis brevioribus & habitioribus* I. I. SCHEUCHZ. It. VI. p. 458.

Culmi palmares. Folia ad lineam unam lata. Spica maſcula, obtuſa, latiuſcula, ſemuncialis, atroſpadicea, nervo glumae tenui, virente. Huic adſidet alia, ſaepe androgyna. Spicae ſeminales duae, diſtantes, inferior petiolata, utraque autem foliolo inſidet; breviores caeterum mare, denſae, concolores. Quod cum hoc nomine habeo, in Gemmio lectum, non ſatis diverſum eſt a n. 21.

*19. CYPEROIDES latifolium, hirſutum, ſpicis tenuiſſimis SCHEUCHZ. p. 412. In nemoroſis M. *Zurichberg* minus frequenter.

Folia ad tres uſque lineas lata, carinis & oris aſperis: culmi ad dodrantem uſque. Spica maſcula, obtuſa, unciae dodrantem longa, culmum terminat, ejusque ima ſquama in longum mucronem educitur. Spicae feminae non ultra duas, ex ſeſcuncialibus pediculis, virides, dodrantem unciae longae, & laxae.

20. CYPEROIDES anguſtifolium, ſpica ſpadicea tenujore SCHEUCHZER p. 413. T. 10. f. 6.

In M. *Tſchiera*, ego ex itinere *Valeſiaco* & ex M. *Neunenen.*

Radix multa foliorum capita emittit. Levia haec & ultra lineam lata. Culmus ad pedem usque altus, fere nudus. Spica mas longa, uncialis, gracilis, ſpadicea, lineis per dorſum pallentibus, ſquama ſub ſpica obtuſa. Spicae feminae duae, minores, ex longis pediculis, etiam graciliores mare, ſemunciales.

21. CYPEROIDES alpinum ſpicis ſeminiferis tenujoribus atroſpadiceis SCHEUCHZER p. 415.

SCHEUCHZER ex alpibus Valeſiacis. Ego ibidem, & in *Gotthardo* M. in *Scheidek*, in *Chaſſeral.*

Huic ceſpites etiam foliorum, ut in priori, quae lineam & ultra lata, & retroverſu aſpera ſunt. Pediculi ſpicarum feminarum ſeſcunciales. Ipſae ſpicae utriusque ſexus breves, ſemiunciales; Feminae pauciflorae, octo fere florum, ſquama exigua ad baſin poſita, ſpadiceae, oris ſquamarum & nervis flavis. Mas paulo craſſior, dilutius ſpadicea. Ad 6. ſatis accedit, ſed ſpicis remotis, & latis foliis differt.

Varietatem, quam dicit I. SCHEUCHZERUS p. 416. faciunt maturiora ſpecimina, in quibus viridia ſemina ultra ſpadiceas ſquamas calycinas eminent.

22. CYPEROIDES alpinum anguſtifolium, ſpicis ſeminiferis tenuibus, fuſco viridibus SCHEUCHZ. p. 416. T. X. f. 7.

An *Cyperoides anguſtifolium ſpica ſpadiceoviridi, minus, alpinum ſpicis longioribus* I. I. SCHEUCHZ. p. 458.

Mea ſpecimina, quae iconem SCHEUCHZERIANAM exprimunt, a priori n. 21. non ſatis diverſa ſunt. Spicae enim mares unciales equidem, feminae etiam longiores ſunt, & tenuiores, folia paulo anguſtiora, ſed facile video, conjungi per medios gradus cum priori.

23. CYPEROIDES ſylvarum tenuius ſpicatum I. R. H. MARTIN. RUPP. SCHEUCHZER p. 418. MICHELI p. 56. n. 4.

Gramen cyperoides tenuius ſpicatum LOB. Ill. p. 60. PARK. H. OX. III. p. 243. S. 8. T. 12. f. 9. RAJ. Hiſt. p. 1295. ſynopſ. III. &c.

Gramen arundinaceum calamagroſtis dictum, ſpica multiplici C. B. Theatr. Bot. p. 92. ex notis, etſi icon diverſiſſima ſit.

In ſylvis *Helveticis* abunde.

Culmus cubitalis, folioſus. Folia levia, retrorſum ſtrictu aſpera, tres lineas lata. Spicae in ſummo culmo multae, ex ordine, quarum ſuprema mas eſt, reliquae feminae. Biuncialis illa, gracilis, ex albo viridis, ad baſin floſculum hermaphroditicum habet. Feminae ad quinque usque, ex longis pedicellis, rarae, longiſſimae, non teretes. Glumae ex albo virent. Semen longo & bifido collo eſt. Imae ſpicae ſeminales ſaepe ſocias minores accipiunt, ut quaſi ramoſae ſint.

24. CYPEROIDES ſpicis ſeminiferis latis, ovalibus, pendulis.

Cyperoides ſpica pendula breviore, ſquamis ex ſpadiceo, vel fuſco, rutilante, viridibus SCHEUCHZ. p. 443. T. 10. f. 13.

In torfaceis circa lacum *Felinum.* I. GESNERUS miſit.

Viticuli longe repentes edunt culmos pedales, folia a ſemilinea ad lineam lata, aſpera, longisſima. Spica femina in meis unica, (alias duae, SCHEUCHZER) ex ala folii, non longe ſub ſpica maſcula, latisſima, & brevis, ſquamis latis, fuſcis, & ſemine ovali, conpreſſo, mucronem exigente brevisſimum.

25. CYPEROIDES ſpicis ſeminalibus longis, & aſperis, ex longis pediculis pendulis.

Cyperoides ſpica pendula breviore SCHEUCHZ. p. 440. I. R. H. MONTI.
Pſeudocyperus DOD. Pempt. p. 339. Hac icone reliqui ſcriptores uſi ſunt.
Gramen cyperoides ſpica pendula breviore C. B. Theatr. p. 85. Baſ. p. 9. H. OX. III. p. 242. T. 12. f. 5. [non placet] RAJ. p. 1294. &c.
Carex ſpicis pendulis omnibus femineis, unica androgyna, inferne maſcula LINN. Hort. Cliff. p. 439. ROYEN. p. 74. GRONOV. &c.

SCHEUCHZER in udis circa Tigurum & lacum *Felinum.* DIVERNOI in *creux du Vent.* C. B. *Baſileae.*

Folia ſpongioſa, amplisſima, ad octo lineas lata. Culmi tripedales. Spica mas unica, duas lineas (ad quatuor) lata, longa ad duas uncias, dilute fuſca, ſquamis leniter hirſutis, acuminatis, quaſi ariſtatis. Feminae paris magnitudinis, duae, tres, ex longis pediculis pendulae. Capſulae quaſi diſtichae, ſed confertae, longo collo, bifido. Totae flaveſcunt.

26. CYPEROIDES latifolium, ſpicis ſeminalibus ſemimaſculis, ex longis petiolis pendulis.

Cyperoides ſpica pendula longiore & anguſtiore I. R. H. MICHELI. p. 59. n. 28. SCHEUCHZ. p. 445.
Gramen cyperoides ſpica pendula longiore & anguſtiore C. B. Theatr. p. 85. Prodr. n. 42. I. B. II. p. 497.
Gramen cyperoides ſpica pendula longiore H. OX. p. 242. T. 8. f. 4. RAJ. Hiſt. p. 1294.
Gramen cyperoides latifolium, ſpica pendula longiore BARREL. ic. 45.

Locis umbroſis, & udis M. *Utliberg*, circa villam *der Hökler* SCHEUCHZERUS. Circa *Bernam* in ſylva *Bremgarten* ſupra villam *Hasle.*

Culmus tripedalis. Folia latisſima, ad ſex lineas, ora nervisque aſperis. Spicae duae. tres, quatuor, feminae, ad baſin autem maſculae, longisſimae, ad quatuor uncias, apice crasſiori, hinc pendulae. Semina virenti elliptica capſula, brevi mucrone: ſquamae inter ſemina ſpadiceae, nervo luteo, praelato. Vidi ſpicas etiam ramoſas fuiſſe. Spica mas praelonga, unica, apice craſſeſcit.

III. CYPEROIDES SPICIS MASCULIS UNA PLURIBUS.

Frequenter in hoc ordine ſecunda ſpica androgyna eſt, ſuperius maſcula, femina inferius.

27. CYPEROIDES paluſtre, anguſtifolium, ſpicis habitioribus, ſpadiceo viridibus SCHEUCHZER p. 452.

In udis circa *Tigurum*, & lacum *felinum.* Quod GESNERUS miſit, tum, quae ego inveni ſpecimina, vix diverſa ſunt a n. 33.

Folia glauca, retrorſum ſtrictu aſpera, lineam & paulo ultra lata, longa. Culmus bipedalis, triquetrus, nudus. Spica mas ſuprema longa, ad duas uncias, gracilis, fuſca, obſcuri coloris. Proxima androgyna, majori parte mas, ſola baſi feminea. Tres aliae ſesſiles, quarum ima notabile folium ſubjectum habet, unciales. Squamae parvae, obſcure fuſcae, nervo vix conſpicuo, mucrone nullo: ſemina late nuda eminent, inde nomen.

*28. CYPEROIDES ſylvaticum, ſpicis tenuibus, e viridi albicantibus SCHEUCHZER. p. 454.

In ſylvoſis & udis radicibus M. *Utliberg*, ſupra villam *der Höckler.*

Folia ad radicem fere tres lineas lata, retrorſum ſtrictu aſpera. Spica mas ad unciam longa, ſquamis veluti membranaceis, marcidis. Feminae tres, & quatuor, quarum ſuprema ſola ſesſilis eſt, eademque androgyna. Unciales ſunt, rariores, ſquamis viridibus, margine dilute fuſco.

29. CYPEROIDES foliis latis & aſperis, ſpicis plurimis, fere ſesſilibus, duabus androgynis. An

An hoc *Gramen cyperoides* LOBEL. ic. p. 11. LUGD. p. 433. TAB. p. 219. Non recedit.
Gramen cyperoides latifolium, ſpica rufa ſ. caule triangulo C. B. Theatr. p. 83. Baſ. p. 8. H. OX. III. p. 242. T. 12. f. 1. exprimit ſpicas mares.
Gramen cyperoides cum paniculis nigris I. B. II. p. 494. RAJ. p. 1293.
Cyperoides latifolium, ſpica rufa ſ. caule triangulo I. R. H. SCHEUCHZ. p. 458.
Cyperoides &c. MICHELI p. 57. n. 10. T. 32. f. 6. Ita videtur, ob collum brevius ſeminis

Nihil vulgatius in paludoſis, atque hoc inprimis gramen, cum ceſpitoſum ſit, & terram congreget, inſulas facit, quibus tuto inſiſtitur, aliquando natantes.

Culmi triquetri, aſperi, bipedales. Folia carinata, retrorſum ſtringendo aſpera, ſemuncem & ultra lata. Spicae numeroſae, ad octo. Mas ſuprema latiuſcula, uncialis & ultra, rubiginoſe fuſca, ſquamis longis, & anguſtis, unde ſingularis facies. Huic adſidet ſpica brevis, androgyna, inferne femina. Sed & tertia, major androgyna eſt. Reliquae feminae, ſeſſiles omnes, aut pediculo certe non conſpicuo, fuſcae, longae, graciles, dum inmaturae. Capſularum collum brevisſimum, color ſublividus.

30. CYPEROIDES nigroluteum vernum majus I. R. H. VAILL. &c.
Gramen cyperoides anguſtifolium ſpica ſpadiceoviridi minus C. B. Theatr. p. 84. Prodr. n. 41. Baſ. p. 8. I. B. II. p. 495. ex notis.
Gramen cyperoides majus anguſtifolium PARK. p. 1295. RAJ. p. 1293. SCHEUCHZ. p. 462.

Satis frequens, an diverſum a n. 33?

Culmi pedales. Folia duas lineas lata, retrorſum ſtrictu aſpera. Spica ſuprema mas, uncialis, ſpadicea, diluta, oris albis. Sub ea altera, & tertia florifera adſidet. Spicae feminae tres, aut duae, quarum inferiores breviter petiolatae ſunt, ex alis foliorum ſingulorum. Squamae breviores, ſtrictae, nervo viridi conſpicuo.

31. CYPEROIDES ſpicis maribus obeſis, femininis imis longe petiolatis, gracilibus.
Gramen quoddam duriuſculum GESN. Coll. p. 80.
Gramen ſpicatum foliis Vetonicae Caryophyllatae LOBEL. ic. p. 10. Omnino.
Gramen nigrum LUGD. p. 1004.
Gramen ſpicatum caryophyllatae foliis minus ſpica divulſa C. B. Theatr. p. 46. ex notis.
Gramen nigro luteum vernum I. B. II. p. 494.
Gramen cyperoides foliis caryophyllaeis H. OX. III. p. 243. T. 12. f. 11? Non videtur.
Gramen cyperoides foliis caryophyllaeis vulgatiſſimum RAJ. Hiſt. p. 1293.
Cyperoides nigroluteum vernum minus I. R. H. MONTI p. 19. SCHEUCHZ. p. 460.
Carex ſpicis erectis, oblongis, ſeſſilibus, alternis, folio florali brevioribus, ſuperioribus maſculinis CLIFF. p. 349. ROYEN. p. 74.

In agris ſterilibus & ad aggeres abunde. In alpibus etiam vidi, paulum diverſum, ſpicis feminis ſesſilibus, & crasſioribus. Sed nolui ſeparare, cum ſatis noverim „ omnia Cyperoidea petiolos ſuos per aetatem producere.

Habitus prioris n. 30. & folia, Culmi ſemipedales. Spica mas uncialis, ſquamis ſature ſpadiceis, obtuſis, nervo gracili, virente: juniores ob magnos & eminentes apices ſtaminum ex nigro & luteo variae ſunt. Huic mari adjacet ſaepe ſimilis, ſed exigua, pariter mas, alias duae, alias nulla. Vidi tres mares fuiſſe, & androgynam, vidi unam marem, unam androgynam, abſque femina. Feminae longae, & graciles, quaſi alternae, & totae fuſcae ob nervorum anguſtiam: imae ex longis pediculis.

32. CYPEROIDES ſpicis maribus gracilibus, feminis turgidis & erectis.
Gramen cyperoides caryophyllaeum, elatius, granis tumidioribus, ſpicis pediculis tenuiſſimis appenſis H. OX. III. p. 243. n. 13.
Gramen cyperoides foliis caryophyllaeis, ſpicis ex rarioribus & tumidioribus granis conpoſitis PLUKN. p. 178. T. 91. f. 7. RAJ. ſyn. III. p. 418.
Cyperoides MICHEL. n. 49. T. 32. f. 11. etiam monandriam facit.

Habitus 30. laxus, rarus, culmus nudus, cubitalis. Folia ad terram longa, ad duas lineas lata, glauca. Spica mas aut unica, quod ſaepe fit, aut ſubjunctam habens androgynam, ſtricta, ſemuncia longior, ſpadicea. ora & nervo luteis. Spicae feminae pulchrae, ex brevibus pediculis, foliis inſident, remotae: ſquamas habent ſpadiceas, nervo luteo. Ultra ſquamas eminent ova turgida, flava, abſque collo, mucronata, ſubhirſuta.

33. CYPEROIDES ſpicis feminis pendulis, turgidis, & obtuſis, atrorubentibus, maribus longis, & gracilibus.
Gramen nemoroſum ſpica ſubnigra recurva C. B. Theatr. p. 98. quoad iconem, nam in horto ſicco alia fuit.
An *Gramen cyperoides paluſtre ſpica pendula* LOESEL. p. 116. ic. 30.

Gramen

Gramen cyperoides anguſtifolium ſpica nutante minus BARREL. ic. 113. n. 11.
Gramen cyperoides, caryophyllaeum, folio longiore & anguſtiore, ſpicis ſeſſilibus, conpactis, erectis H. OX. p. 243. T. 12. f. 14. omnino.
Gramen cyperoides foliis caryophyllaeis, ſpicis oblongis, e pediculis longioribus pendulis Synopſ. RAJ. III. p. 418.
Cyperoides paluſtre, ſpicis purpuro ſpadiceis, tenuibus pediculis inſidentibus SCHEUCHZ. p. 467.
Cyperoides MICHELI p. 67. n. 57.

Satis frequens, v. g. in paludoſis inter viam *Murienſem*, & *Wittighofen.*

Habitus priorum 32. & 30. Culmi ſumma pars ſola nuda: eſt autem cubitalis. Folia glabra, glauca, ora ſola aſpera, ſesquilineam, & duas lineas lata, ſpicae multae. Vidi tres mares fuiſſe, vidi duas cum androgyna. Mas, quae culmum terminat, uncia longior, ſtricta, ſature ſpadicea. Proxima & ipſa mas, ſeſſilis, brevior. Feminae longe pediculatae, uncia etiam longiores, ex alis foliorum. Immaturae graciles ſunt, & ſpadiceae, maturae craſſae, & ſature purpureae, qui color eſt capſularum ſeminalium, quae breves, craſſae, & obtuſae ſunt: tunc etiam pendent. Saepe ſub ſpica longe accedunt ſingulares, & ſparſae, cum ſuis foliolis, capſulae. Nigro-luteo valde adfine eſt.

34. CYPEROIDES ſpicis maribus gracilibus, femininis ſeſſilibus, erectis, ex nigro & luteo variis.

Gramen cyperoides, foliis caryophyllaeis, ſpicis erectis ſeſſilibus, e ſeminibus confertis compoſitis Syn. RAJ. III, p. 418?

Satis vulgare in paludoſis. Inter *Frieniſberg* & *Baggwyl.* A n. 30. mediocriter diverſum eſt.

Folia longiſſima, pedalia, lineam lata & ultra, oris ſolis aſperis. Culmum terminat ſpica maſcula longa, unciali major, dilute fuſca, gracilis; cui alia ſaepe ſimilis adſidet. Feminae duae, tres, non remotae a ſuprema, inſident alis foliorum, fere unciales, fere graciles, dum immaturae ſunt, totae nigrae: Maturioribus variae ſunt, eminente brevi, & modice acuminato, bifurco, lato, luteo, folliculo.

*35. CYPEROIDES latifolium, ſpica ſpadiceo viridi, maius SCHEUCHZ. p. 464.
Hunc ſolum cito, nam gramen, cui hoc nomen eſt apud C. B. erat utique ruſi caule triangulo, ſpecimen fructu maturiori.

SCHEUCHZER in udis & lacuſtribus circa *Tigurum.*

Culmi triquetri, tripedales & ultra: folia duas & tres lineas lata, ora, nervoque aſperis. Spicae multae, ad octo. Mares duae, tresve. Maxima ſuprema eſt, biuncialis, ſpadicea, nervo ſquamarum tenui pallente; Feminae ſeſſiles, pariter biunciales: capſulae mucro brevis, obtuſus, & rotundatus.

*36. CYPEROIDES paluſtre latifolium, ſpicis teretibus, erectis, ex terreo obſcure fuſcis SCHEUCHZER p. 465.

In paludoſis circa lacum *Felinum.*

Folia longiſſima, duas lineas, & paulo ultra, lata, carinata, retroverſu non aſpera, niſi in apice, qua nota a 29. diſtinguitur. Culmi bipedales, & ad quatuor uſque pedes alti. Spicae obſolete fuſcae, duae, tres, quatuor etiam, mares, confertae aut una alterave androgyna; ſuprema ſeſcuncialis, ſquamis fuſcis, ala, & exiguo nervo pallentibus praeditis. Seminiferae ſeſſiles ſunt in ala ſuorum foliorum. Folliculi triquetri, utrinque acuminati. An differt a 34?

37. CYPEROIDES ſpicis maſculis gracillimis, femininis pendulis, capſulis ventricoſis, collo longo & bifido.

Cyperoides veſicarium glabrum ſpica pendula longiore I. R. H.
Cyperoides veſicarium ſpicis viridantibus, vel ſubfuſcis SCHEUCHZ. p. 470.
Cyperoides MICHEL. p. 57. n. 13.

SCHEUCHZER in udis circa *Tigurum.* Ego prope *Bernam*, in torfaceis *Gumlingenſibus.*

Folia longiſſima, duas lineas lata, retrorſum ſtrictu aſpera. Culmi ad tres pedes. Spicae mares duae, & tres, duas uncias longae, perquam graciles, dilute ſpadiceae. Feminae duae, ad quatuor, quarum ima biunciali pediculo nititur, & plerumque pendet, ſuperioribus brevior eſt. Craſſae ſunt, denſiſſimae, ſpadiceis ſquamis, veſicariis folliculis, in longiuſculum, bifidum, apicem extenuatis.

38. CYPEROIDES ſpicis maribus gracillimis, femininis erectis, capſulis ventricoſis, collo longo & bifido.

Gramen cyperoides anguſtifolium ſpicis longis erectis C. B. Theatr. p. 84. Baſ. p. 9. I. B. II. p. 495.
Gramen cyperoides majus, praecox, ſpicis turgidis, teretibus, flaveſcentibus H. OX. III. p. 242. T. 12. f. 6. bene.
Gramen cyperoides polyſtachyon majus ſpicis teretibus erectis Synopſ. RAJAN. III. p. 419.
Cyperoides polyſtachyon ſpicis teretibus erectis I. R. H. MONTI p. 19.
Cyperoides veſicarium majus DILL. Cat. Gieſſ. p. 63. Nov. Spec. p. 41.
Icon eſt inter MERIANAE *Europeas* n. LXXVI.
Cyperoides veſicarium ſpicis teretibus erectis majus SCHEUCHZ. p. 476. tum *medium* EJ. p. 174. & *minimum* p. 472.
Cyperoides &c. MICHELI p. 59. n. 29.

C. B. ad *Birſam*, inter *S. Jacob* & *Brüglingen.* SCHEUCHZER ad lacum *Felinum.* Ego ad Arolam, retro ſylvam *Dælhölzlein* ſupra *Bernam.*

Culmi altiſſimi, aliquando quinque pedum, triquetri, angulis aſperis. Folia longiſſima, bipedalia, ad duas, & tres lineas lata, retrorſum ſtrictu aſperrima. Spicae mares duae, tres, graciliſſimae, biunciales, ſubrufae. Feminae duae, ad quatuor, & ipſae ex brevibus pediculis, biunciales, latae, folliculis pariter tumidis, collo bifido, flavis, majoribus, quam priori, a quo praeterea brevibus erectarum ſpicarum pediculis differt. Tres varietates facit SCHEUCHZER, magnitudine diverſas.

39. CYPEROIDES polyſtachyon lanuginoſum I. R. H. MONTI p. 19. SCHEUCHZER p. 478. MICHEL. p. 57. n. 15.
Gramen ſpicatum foliis & ſpicis hirſutis mollibus C. B. Theatr. p. 48. Baſ. p. 6.
Gramen cyperoides polyſtachyon lanuginoſum H. OX. III. p. 243. T. 12. f. 10. RAJ. Hiſtor. p. 1294. PLUKNET. p. 178. T. 34. f. 6. non bene.

C. B. in dumetis circa *Michelfeldam*, in dumetis & ad agros *Huningae* & ad *Birſam*, *Bernae* non rarum v. g. ad aggeres inter duo balnea ſuburbana.

Tota planta mollis, & hirſutula eſt; Folia lineam & duas lineas lata. Spicae mares duae, tres, confertae, ſuprema maxima, uncialis, reliquae minores, ſquamae latae, hirſutae, fuſcae, per aetatem albidae. Feminae tres, ex alis foliorum, brevibus petiolis, erectae, laxae: Capſulae evidentiſſimae hirſutae, conicae, vertice bifido.

In univerſum haec familia pleriſque aliis incertior eſt. Vereor ne multiplicaverim non paucas, & repetierim diverſis nominibus. Ita v. g. vix videtur fieri potuiſſe, ut n. 32. SCHEUCHZERI induſtriam effugerit. De 7. 30. 34. & 36. valde dubito, num ſatis diverſa ſint, uti de 23. & 35. de 21. & 22. aliiſque. Per aetatem enim mire inmutantur, ſpicae quae ſeſſiles fuerant, pediculos efferunt, & ſaepe propendent, quae breves, educuntur in longitudinem, colores omnes debilitantur, & dilutiores fiunt, capſulae eminent, ſquamas abſcondunt, & colores alios, ſpicaſque faciunt craſſiores, ſpicae etiam mares aliquando in ſecunda claſſe ſingulares nonnunquam, in prima vero geminae viſae ſunt. Folia & latitudine, & aſperitate ludunt. Figura folliculorum obſcura eſt in inmaturis, & in diverſis ſpeciebus parum diverſa.

CYPEROIDUM GRAMINUM.

ORDO II.

SPICIS FLORIFERIS A SEMINIFERIS TOTA PLANTA REMOTIS.

ULVA.

1. ULVA ſpica ſolitaria oblonga.
Gramen nemoroſum ſpicis parvis aſperis C. B. in Herb. Viv. non autem in operibus.
Gramen cyperoides, minimum, ſeminibus deorſum reflexis, puliciformibus H. OX. III. p. 244. T. 12. f. 21. PLUKNET. p. 178. T. 34. f. 10.
Et *Gramen cyperoides minimum ſpica ſimplici, caſſa* H. OX. l. c. f. 22. planta mas.
Gramen cyperoides ſpica ſimplici caſſa SCHEUCHZ. p. 497. T. 11. f. 9. 10.
Carex minima &c. MICHEL. p. 66. T. 33. f. 1.
Et *Cyperoides parvum &c.* EJ. p. 56. T. 32. f. 1.
Utriuſque eadem adducit ſynonyma. Eſt autem
Carex ſpica androgyna, ut & pulicare MORISONI & PLUKNETII

In udis circa Bernam non rara, v. g. inter *Siechenhaus* & *Worlauffen. Tiguri* frequens.

Folia peranguſta, hinc convexa, inde carinata, duriuſcula, non longe ſub mucrone quaſi infracta. Culmus pedalis, aut humilior, in utroque ſexu unica ſpica terminatur. Mares unciam longae, laxae, ſtrictae, ſquamis dilute fuſcis, ad baſin pallentibus

lentibus. Feminae juniores fere ſimiles, maturae diverſae ſunt, ſquamae enim delabuntur, & nudas relinquunt capſulas, ad angulum rectum ex culmo exſtantes, peracutas, conicas, mucrone ad microſcopium bifido. Videtur frequentius androgyna, quam femina ſpica eſſe.

2. An Carex ſpica androgyna CLIFF. p. 438.

Gramen cyperoides, minimum, ranunculi capitulo ſimplici, aſperiore, rotundo H. OX. III. p. 245. ic. 36. T. 12.

Cyperoides &c. MICHELI p. 36. n. 2. T. 32. f. 2.

Inter meas eſt, lecta circa villam *Ballenbühl.*

Omnia prioris, ſed ſpica brevior, maſcula quidem tres lineas longa, androgyna etiam brevior, capſulis tumidioribus & brevioribus. Vix puto ſatis diverſum eſſe.

III.
GRAMINA CYPEROIDEA SPICIS OMNIBUS ANDROGYNIS.

CAREX RUPPII p. 258. MICHELII p. 66.
SCIRPOIDES IUSSIEU in BARRELIER p. 114. MONTI p. 16.

ORDO I.
SPICIS SOLITARIIS SIMPLICIBUS.

1. CAREX ſylvaticus ſpicis parvis ſeſſilibus in foliorum alis RUPP. p. 259.

Gramen cyperoides minimum Boelii, tenuifolium, parvis per caulem diſtinctis torulis LOBEL. Illuſt. p. 54. breviſſime deſcriptum.

Gramen cyperoides anguſtifolium ſpicis ſeſſilibus in foliorum alis H. OX. III. p. 243. T. 12. f. 17. bene RAJ. Hiſtor. p. 1295.

Gramen cyperoides anguſtifolium, ſpicis parvis, ſeſſilibus, in foliorum alis PLUKNET. p. 178. T. 34. f. 3. Synopſ. RAJAN. III. p. 424.

Cyperoides anguſtifolium ſpicis ſeſſilibus in foliorum alis I. R. H. VAILL. p. 44. & p. 178. inter Scirpoidea, SCHEUCHZ. p. 483.

Carex &c. MICHELI p. 70. n. 3. T. 33. f. 16.

SCHEUCHZER ad rivulorum ripas. Bernae in ſylvis udis. STAEHELINUS ex montanis.

Facilis cognitu. Caulis laxe ramoſus, & folioſus. Folia perangusta, vix lineam lata. Ad alas foliorum in ſuperiori parte plantae ſpicae, aliae ramos terminant, aliae in alis ſedent, minimae in toto genere, androgynae. Squamae albae, linea virente diſtinctae. Capſulae decem & duodecim in eadem ſpica, turgidae, mucrone bifurco.

II. SPICA COMPOSITA.
I. EX SPICIS ARCTE CONGESTIS IN UNAM MAIOREM CONFLUENTIBUS.

2. CAREX ſpica tripartita, culmum terminante, obeſa, ſquamis ad baſin cordatis.

Gramen cyperoides juncifolium, ſpica ſimplici in ſummitate culmi atrofuſca SCHEUCHZ. p. 492. T. 11. f. 7.

Carex &c. MICHEL. p. 68. n. 6.

In pratis ſuperioribus alpium Rhaeticarum, M. *Surſee* vallis *Sexanniae*, rarior. In *Gotthardo* legi.

Culmi inferius quaſi bulboſi, quatuor circiter unciarum. Folia quaſi juncea, caniliculo excavata, lineam dimidam ad ſummum lata, retrorſum ſtrictu aſpera. Spica fuſca ad ſemiunciam longa, & dimidiam partem lata. facta ſpicis ſecundariis duabus, & tribus, quarum ſquamae omnes acutae ſunt, ſpicas vero foliolum anguſtum diſtinguit.

3. CAREX ſpicis tribus, alternis, culmum terminantibus, foliolo diſtinctis.

Cyperoides alpinum, tenuifolium, ſpica brevi, ferruginea SCHEUCHZ. p. 493. T. 11. f. 8.

SCHEUCHZER in alpibus Rhaeticis, M. *Avicula* &c.

Folia juncea, fere prioris, & culmus: Spica evidenter tripartita, ex tribus ſpicis partialibus, ſeſſilibus, non per latitudinem ſed alterne congeſtis. Squamae ad baſin peramplae, fuſcae, ora dilutiori, nervo in ſpinulam educto, qui uti tota ſpica flaveſcit.

4. CAREX ſpicis plurimis in latiſſimam ſpicam arcte congeſtis.

Gramen alpinum parvum, latifolium, ſpica ſubrotunda ferruginea I. I. SCHEUCHZ. It. VI. p. 458. f. 18.

Gramen alpinum, enode, ſpica parva, ſubrotunda, ferruginea I. SCHEUCHZ. p. 495. T. poſt opus IV.

I. I. SCHEUCHZER in M. *Bernhardino.* I. SCHEUCHZER in alpibus *Urienſibus* & *Rhaeticis.* Ego copioſe reperi in M. *Gotthardo.*

Folia ceſpitoſa, ſesquilineam & duas lineas lata. Culmus unica ſpica terminatur, ſex lineas longa, lataque, obſcure ſpadicea, quam faciunt congeſti & frequentiſſimi faſciculi florum, ſive minores ſpicae. Squamae acutae ſunt, ſemen longum collum educit, bifurcum. Figura ſpicae modo lata eſt breviſque, modo longior & anguſtior.

4. CAREX ſpica multipartita, calycibus ſpicularum bifoliis.

Juncus lithoſpermi ſemine JONQ. p. 67. HORT. BLES. p. 106. H. R. M. BOT. M. SCH. BOT. &c.

Juncus levis panicula glomerata nigricante H. OX. III. p. 233. T. 10. f. 28. bon. ic. Cat. Angl. PLUKN. &c.

Gramen junci facie lithoſpermi ſemine I. R. H.

Scirpus panicula glomerata nigricante MONTI p. 16.

Junco affinis capitulo glomerato nigricante SCHEUCHZ. p. 349. T. 7. f. 13. 14. 15.

Melanoſchoenus paluſtris anguſtifolius, junci facie, lithoſpermi ſemine MICHELI p. 46.

Melanoſchoenus junci facie, lithoſpermi ſemine ZANICHELL. ic. 41.

Schoenus floribus ſpicatis LINN. Hort. Cliff. p. 22.

In pratis udis *die Fymatten.* Circa *Ballenbühl* &c. SCHEUCHZER ad *lacum Felinum.*

Ceſpites foliorum & culmorum: Culmi pedales, duri, ex teretibus anguloſi, duobus angulis. Folia ejuſdem fabricae, teretia, ſed carinata. Culmo ſummo inſidet ſpica. Huic bifolius calyx eſt. Gluma utraque ſpadicea, alia longe ſupra ſpicam in mucronem educta, brevior altera. Spica totalis fit faſciculo ſpicarum minorum. Cuivis bifolius calyx, ſpadiceus, glumae vero aliquot, in teretem locuſtam congeſtae, flore triſtemone, & tuba trifida. Semina ſplendentia, glauca.

III.
SPICA MANIFESTO COMPOSITA, I. EX SPICIS SESSILIBUS.

5. CAREX ſpicis teretibus, acutis, alternis, ſe contingentibus.

Gramen foliis & ſpica junci minus C. B. in horto ſicco.

Gramen cyperoides elegans, ſpica conpoſita aſperiore H. OX. III. p. 245. RAJ. Hiſt. p. 1297.

Carex &c. MICHEL. p. 70. n. 4. T. 33. f. 17.

Paſſim reperi. In alpibus Bernenſibus, in *Muteto* M. Gottingae vulgaris eſt.

Culmi triquetri, retrorſum ſtrictu aſperi, cubitales. Folia longiſſima, lineam lata. Spicae in ſummo culmo ſeptem, novem, congeſtae, ut in Gramine ſpica Brizae, alternae, in eodem plano, ſpicam totam quaſi diſticham faciunt. Hae denſiſſimae ſunt, albae, aut ex albo virentes, teretes, graciles, acutae.

6. CAREX ſpicis alternis, latis, laxius in longam ſpicam diſpoſitis.

Cyperoides polyſtachyon, ſpicis laxis, paniculam veluti conponentibus SCHEUCHZ. p. 187. T. 11. f. 4.

SCHEUCHZERUS in alpibus legit. Ego Lipſia habeo, miſſum a Cl. LUDWIGIO.

Culmi bipedales, fere nudi. Folia unam, & duas lineas lata, retrorſum ſtrictu aſpera. Spica totalis, longa, aliquot unciarum. Hanc efficiunt ſpicae partiales, latae, octo lineas longae, fuſcis ſquamis & acutis, capſulis conicis longiuſcule prominulis.

7. CAREX ſpicis obeſis, ſubrotundis, in ſummo caule ſe alterne contingentibus.

Gramen cyperoides paluſtre minus TAB. p. 220.

Gramen cyperoides paluſtre majus, ſpica diviſa C. B. Theatr. p. 88. [quod eſt idem. Etſi enim icon non reſpondeat, hoc tamen eſſe docet hortus ſiccus] H. OX. III. p. 244. T. 12. f. 29. bene.

Gramen cyperoides ſpicis curtis divulſis LOES. ic. 32.

Gramen cyperoides ex M. Ballon ſpica diviſa I. B. II. p. 497. cum citet fratrem, etſi folium ſub ſpica pingat.

Gramen cyperoides ſpica e pluribus ſpicis mollibus conpoſita SCHEUCHZ. p. 456. T. 10. f. 15. bona icon RAJ. Hiſt. p. 1296.

Gramen cyperoides ſpica e pluribus ſpicis brevibus mollibus conpoſita Syn. RAJ. III. p. 422.

Carex radice fibroſa, caule triquetro, ſpica ſpadicea, brevi, capſulis marginatis MICHEL. p. 67.

Michelfeldae C. B. Bernae in ſylva *Bremgarten.* *Gottingae* frequens.

Culmus bipedalis & ultra, nudus. Folia lineam lata. In ſummo culmo abſque ullis alicujus momenti foliis, ſpica ex quinque, & octo ſpicis arcte congeſtis conpoſita. Facillime vero cognoſcuntur, quod breviſſimae ſimul & latiſſimae ſint, ſubrotundae,

&

& conpreſſae. Squamae valde arcte imbricatae, triangulares, pallide ſpadiceae, nervo luteo. Folliculi roſtrati.

8. CAREX ſpica conpoſita ex plurimis ſpicis teretibus, acutis, ſquamae latae inſidentibus.

Gramini cyperoidi ex M. Ballon ſimile, ſpica totali e pluribus ſpicis conpoſita PLUKNET. p. 178 T. 34. f. 7. HIST. OXON. III. p. 245. I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 39. Syn. RAJ. III. p. 423. certo, ex ſpeciminibus DILLENIANIS.

An *Gramen cyperoides parvum aquaticum* LOBEL. ic. p. 19.

An *Gramen nemoroſum, majus, ſpica rufeſcente* PARKINSON. p. 1183. Icon non recedit.

An *Gramen ſylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiuſculum* I. B. II. p. 509.

An *Cyperus alpinus, ſpica rufa ſplendente, e pluribus velut ſpicis conpoſita* I. I. SCHEUCHZ. It. VI. p. 458. ſupra *Valentiam.* Nullum certe Cyperum alpinum habet junior SCHEUCHZERUS, ut videatur iſtum ſub alio nomine in Agroſtographiam retuliſſe.

Carex paluſtris elatior &c. MICHELI p. 67. T. 33. f. 3. non placet.

Bernae, *Michelfeldae*, circa *lacum Felinum* &c.

Culmus bipedalis, folioſus. Folia longa, lineam lata, & ultra. Spica conpoſita ex viginti & ultra minoribus ſpicis, quae, inferius rariores, in ſummo culmo in unum cacumen conjunguntur. Inſident autem triangulari ſquamae, quae in imis ariſtam educit, aliquando uncialem, ſuperius mutica eſt. Teretes ſunt, conicae, a prioribus diverſiſſimae, triplo ſtrictiores, ex ſpadiceo & flavo variae, uti ſquamae ſub ſpicis. Sub ſpica totali non raro foliolum viride.

9. CAREX ſpicis brevibus, ſeſſilibus, echinatis, in ſummo culmo cohaerentibus.

Gramen cyperoides majus ſpica conpacta C. B. Th. p. 87. ex LOBEL. Baſ. p. 9. H. OX. p. 244. T. 12. f. 24.

Gramen cyperoides paluſtre LOB. ic. p. 9. icon non bona.

Gramen cyperinum paluſtre TAB. p. 220. eadem.

Gramen cyperoides paluſtre triquetrum, ſpica integra I. B. II. p. 497. melius.

Gramen cyperoides paluſtre majus ſpica conpacta RAJ. Hiſt. p. 1297. ſyn. III. p. 423. &c.

Juncus repens grumoſa & echinata ſpica BARR. ic. 114. n. 11.

Scirpoides paluſtre majus ſpica conpacta MONTI p. 17. T. iconum F. H.

Carex major ſpica conpacta RUPP. p. 258. &c.

Carex ſpica ſupradecompoſita, ſpiculis androgynis, ovatis, ſeſſilibus, confertis, ſuperne maſculis LINN. Hort. Cliff. p. 438. ROYEN. p. 74.

Carex &c. MICHELI p. 69. Ord. VI. n. 1.

β *Gramen cyperoides ſpicis minoribus minuſque conpactis* C. B. Theatr. p. 87. maxime I. varietas Prodr. n. 43. Baſ. p. 9. I. B. II. p. 497. H. OX. III. p. 244. SCHEUCHZ. p. 488. T. II. f. 5. Omnino.

Gramen cyperoides minus, repens ſpica diviſa LOESEL. p. 116. ic. 31. ſpecimen junius.

An *Gramen ſparteum cyperoides echinata ſpica nemorum majus* BARREL. ic. 19. omnino.

An *Gramen cyperoides paluſtre echinata ſpica medium* BARREL. ic. 20?

Carex MICHEL. p. 68. Ord. V. n. 3. T. 33. f. 14. meam plantam exprimit.

C. B. circa *Baſileam*; circa *Tigurum* in udis. *Bernae* ad ſepes, viaſque non infrequens.

Culmus triquetrus, pedalis, fere nudus. Folia non aſpera, longiſſima, ad ſeſquilineam lata. Spica totalis unciam longa, fit ſpicis ſpecialibus tribus, ad ſex. Imae diſtant, ſupremae ſe contingunt, unde nomen. Omnes ſeſſiles ſunt, breves, latae, ſquamaeque brevi, longe ariſtatae, inſident. Glumae in juniori virent, admiſto flavo colore, adultis ſpadiceae ſunt. Semina bicornia, valentia, undique exſtant.

γ *Gramen cyperoides ſpicatum minus* RAJ. ſyn. III. p. 424.

Carex MICH. p. 69. O. VI. n. 3. T. 33. f. 9.

DILL. ad me miſit, & Bernae naſcitur, videtur autem a n. 9. vix differre, niſi ſpicarum raritate, qua ad 10. accedit. Sed haec diverſitatis nomen non mutat.

10. CAREX ſpicis brevibus, echinatis, ſeſſilibus, diſtinctis.

Gramen nemoroſum ſpicis parvis, aſperis C. B. Theatr. p. 100. Baſ. p. 10. H. OX. III. p. 244. T. 12. f. 26.

Gramen ſpicis minoribus minuſque conpactis 2. *varietas* C. B.

Gramen ſylvaticum tertium TAB. p. 227.

Gramen ſylvaticum tertium Tabern. tenuifolium, cum ſpica aculeata I. B. II. p. 509.

Gramen cyperoides ſpicatum minimum, ſpica divulſa aculeata RAJ. Hiſt. p. 1298. ſyn. III. p. 424. SCHEUCHZ. p. 485. T. 11. f. 3.

Scirpoides ſpica laxa minus MONTI p. 17.

Gramen cyperoides echinata & rara ſpica nemorum minus BARR. ic. 20. n. 11.

Carex MICHEL. p. 69. n. 5. ic. 11. n. 6. ic. 12. & plures alii.

C. B. *Michelfeldae*. SCHEUCHZER in udis circa *Tigurum*. Ego ex alpibus retuli.

Culmus ſemipedalis; folia linea anguſtiora, retroverſu aſpera, culmi longitudine. Spica laxa, tota interrupta, neque in vertice congeſta. Spicae partiales, ſeſſiles, brevesque

veſque, ut priori. Glumae triangulares, bifidae uti in gramine ex M. *Ballon*, ora pallente, figura orae parallela tinctiori: maturae rigent exſtantibus ſeminibus, quorum longus, acutus, & anguſtus mucro eſt. Spicarum ſuprema ima parte gracillima, maſcula, ſuperius lata, & femina eſt. Folium ſub ſpica minori ariſtatum.

IV. SPICA CONPOSITA. II. EXSPICIS PEDICULATIS.

11. CAREX ſpicis obeſis, ſimplicibus, petiolatis.

Cyperoides alpinum, pulchrum, foliis caryophyllaeis, ſpicis atris & tumentibus SCHEUCHZ. p. 481. T. 10. f. 1. 2.

Gramen cyperoides alpinum majus ſpicis atris BURSER. in Act. Suec. 1724. p. 499.

Carex ſpicis androgynis terminatricibus petiolatis, floreſcentibus erectis, fructiferis pendulis LINN. Hort. Cliff. p. 438.

Carex &c. MICHELI p. 69. Ord. 7. n. 1.

In alpibus *Valeſiacis*, & in M. *Scheidek* copioſe reperi. SCHEUCHZERVS in alpibus *Angelimontanis* v. g. *Ochſenſtock* &c.

Folia dura, glauca, lata duas lineas, levia, ceſpitem faciunt caryophyllaeum. Culmus ad ſummum fere ſemipedalis. Spicae ex apice culmi ternae, quaternae, oblongis pediculis, obeſae, hinc per aetatem pendulae, fiunt ſquamis atrofuſcis, pene nigris, & flavis ſeminibus, quorum breve collum eſt. Sub ima ſpica unciale folium.

V. SPICA CONPOSITA. III. EX SPICIS RAMOSIS, SIVE PANICULATA.

12. CAREX ſpica paniculata.

I. *Cyperus longus inodorus ſylvaticus* C. B. Theatr. p. 221. Prodr. n. 24. Baſ. p. 11. PARK. p. 1263. certo.

Cyperus longus inodorus ſylvaticus, vel montanus I. B. II. p. 504.

II. *Cyperus alpinus, longus, inodorus, panicula ferruginea, minus ſparſa* SCHEUCHZ. Tab. Prodr. VIII.

Gramen Cyperoides ſpica longiore laxa EJ. Agr. p. 499.

Gramen cyperoides paluſtre ſpica longiore laxa RAJ. Hiſt. p. 1296.

Gramen cyperoides paluſtre, elatius ſpica, longiore laxa H. OX. III. p. 244. T. 12. f. 23. RAJ. III. p. 422.

Scirpoides paluſtre ſpicis ferrugineis diviſis MONTI p. 17.

Carex polycephalos ſ. paniculatus griſeus RUPP. p. 259.

Carex &c. MICH. p. 68. f. 7. ſpicae admodum craſſae ſunt & breves, ut aegre adgnoſcam.

III. Non video, qua ratione diverſum ſit

Cyperoides paluſtre ſpica laxa minus SCHEUCHZ. p. 501.

Cyperoides &c. varietas alia RAJ. ſyn. III. p. 422.

SCHEUCHZER in uliginoſis M. *Regii* qua adſcenditur ad locum *der Thierband*, &, minorem varietatem, circa *lacum Felinum.* STAEHELINUS in M. *Muteto.* (Gottingae non rarum.)

Altisſimus caulis, tripedalis, triquetrus, aſper. Folia aſpera, duas lineas lata. Panicula longa, rara, ſpicata, fit ex ramis alternis qui conferti in juniore proveniunt, per aetatem laxiores. Sub quavis ſpica partiali ſquama ſpadicea, quae in longum mucronem exit. Ad quamlibet ſpicam ſpecialem, ſive ramum, aliquot ſpicae coeunt minimae, ſesſiles, confertae, paulum diſtinctae tamen, ſuo foliolo exceptae, ex flavo ſpadiceo, & albo, colore variae. Semen nigrum, anguloſe conicum, mucrone ſubtiliter bifido.

C Y P E R U S.

MICHELI p. 44.

CYPERI plerique SCHEUCHZERI p. 382. LINNAEI n. 32.

A Carice fere differt diſtichis ſpicis, quae illi imbricatae ſunt. Vide quam incommode in methodo artificiali totis clasſibus dimoveatur uterque.

1. CYPERUS minimus, panicula ſparſa flaveſcente I. R. H. MONTI p. 13. SCHEUCHZER p. 385.

Gramen cyperoides minus panicula ſparſa ſubflava C. B. Theatr. p. 88. bene.

Cyperus minor pulcher panicula lata conpreſſa ſubflaveſcente H. OX. III. p. 239. T. 11. f. 37.

Cyperus minimus annuus, panicula ſparſa ſubflaveſcente MICHEL. p. 16. n. 16.

β Varietas minor SCHEUCHZ. p. 386. T. 8. f. 13. & THAL. l. c.

Michelfeldae C. B. *Tiguri*, *Bernae* ad foſſas. In paludoſis inter *Orbam* & *Ebrodunum* magna copia.

Radiculae fuſcae, adnatos habent bulbillos. Cauliculi dodrantales, ubi altisſimi. Fo-

Folia fere ſingula ad ſingulos cauliculos, carinata, dimidiam lineam lata. Spicae plurimae collectae in echinatum capitulum, cui ſubſternuntur longa folia, longe producta. Spicae ipſae planiſſimae, diſtichae, ſenae, & paulo ultra, e viridi luteae, fiunt glumis cavis imbricatis, arcte congeſtis, alternis, obpoſitis. Stamina tria, ſemen conicum, tuba purpurea.

2. CYPERUS minimus panicula ſparſa nigricante I. R. H. MONTI p. 13. SCHEUCHZER p. 384.

Quartum graminis genus TRAGI. p. 676.
Calamagroſtis icon exterior p. 679.
Juncus exiguus pratenſis EJ. p. 686.
Calamagroſtis III. & IIII. icon exterior LUGD. p. 1006.
Gramen cyperoides minus panicula ſparſa nigricante C. B. Theatr. p. 89.
Cyperus minor, pulcher, panicula conpreſſa nigricante H. OX. III. p. 239. T. 11. f. 38. bene.
Cyperus minimus annuus panicula ſparſa nigricante MICHEL. l. c. n. 15.

Paulo rarior. SCHEUCHZER circa lacum *Felinum*. Ego ad viam Worbenſem, in paludoſis. I. H. STAEHELINUS. BENEDICTI P. *Sebae* agri Solodurenſis ad molendinum.

Omnia fere eadem, ſed locuſtae minores, acutiores, ſature ſpadiceae.

3. CYPERUS longus odoratus, dicitur apud C. GESNERUM naſci, in pratis humidioribus circa *Raperswyl*, de *hort. Germ.* p. 246. Sed vereor, ut fama, erat enim nonniſi fama, ſatis firma ſit.

SCIRPUS.

MICHEL. p. 49. TOURNEFORTII. SCHEUCHZERI p. 353. LINNAEI n. 33.

Glumae uniflorae, locuſtae obeſae, ut in Carice, ſed ſemen ariſtis circumvallatum. Hac una nota a *Linagrostide* differt, filamentis nempe calyce brevioribus.

ORDO I.
SCIRPI PANICULATI.

1. SCIRPUS planifolius, caule triquetro, panicula foliis inſidente.

Scirpocyperus aquaticus latifolius annuus MICHELI p. 48.
Pſeudocyperus GESNER. Hort. p. 256.
Cyperus graminea ſ. miliacea LOB. ic. p. 79. non placet.
Gramen cyperoides miliaceum C. B. Theatr. p. 90. bene.
Cyperus gramineus I. B. II. p. 504. RAJ. p. 1301. I. R. H. MONTI p. 13. SCHEUCHZ. p. 393.
Cyperus longus, latifolius, locuſtis plurimis, minoribus & brevioribus H. OX. III. p. 237. T. II. f. 15. bene.
Gramen arundinaceum, foliis acutiſſimis, panicula acutiſſima, cyperi facie LOES. p. 119. ic. 33. bene.

In aquoſis frequens.

Culmi pedales. Folia tres, & quatuor, lineas lata, oris aſperrimis. Ex apice caulis, aliquot ex uno loco folia divergunt. Inter haec folia panicula laxa, ex plurimis pediculis, qui & ipſi ramoſi multas locuſtas praeferunt. Locuſtae conpactae, teretes, obtuſe conicae, glauci vel plumbei coloris, ex tubarum copia fere villoſae. Semen circa baſin ariſtis circumvallatum.

2. SCIRPUS teres, panicula ſub apice culmi ramoſa.

Mariſcus RUELL. p. 602.
Juncus paluſtris major TRAG. p. 685.
Juncus aquaticus maximus LOBEL. ic. p. 85. RAJ. Hiſt. p. 1304.
Juncus maximus ſ. ſchoenos C. B. Theatr. p. 178. cum icone.
Juncus maximus ſ. ſcirpus H. OX. III. p. 231. T. 10. f. 1.
Scirpus paluſtris altiſſimus MONTI p. 15. SCHEUCHZ. p. 354. Syn. RAJ. III. p. 428. I. R. H. MICH. p. 49.
Scirpus ſpicis copioſis ROYEN. p. 48.
β *Juncus ſylvaticus* TAB. p. 250. I. B. II. p. 524.
Juncus ſ. ſcirpus medius C. B. Theatr. p. 181. cum ic. ex TAB. H. OX. III. p. 231. T. 10. f. 2. non bene RAJ. &c.
Scirpus paluſtris humilior SCHEUCHZ. p. 356.
Scirpus paluſtris medius MICH. p. 50.
Scirpus medius MONTI p. 15.

Prior ubique in aqueis non rarus eſt, alterum legi in inſulis *Rheni* Alſatiam a Badenſi Principatu ſeparantibus.

Culmi

Culmi & folia ſimplicisſimi, ſpongioſi, molles, erecti, alti ad ſex pedes, & pollicem crasſi. Paulum ſub acuto culmi apice ſesſilis eſt panicula ex aliquot ramoſis pediculis, ſingulis paniculatis, facta locuſtis rufis, obeſis, acutis. Hae fiunt ſquamis arcte conſtipatis, retro quas ſemina ſunt, hinc gibba, inde plana, baſi filamentis cincta.

3. SCIRPUS ſpicis paucisſimis, ſub apice culmi conglomeratis.

Juncellus LOBEL. Adverſ. p. 44.
Gramen juncoides exile omnium tenuiſſimum Pleymuthenſe LOBEL. Illuſtr. p. 67.
Juncus humilis I. B. II. p. 522.
Et *Juncus minimus fontis admirabilis* EJ. p. 523. ob ſynonymon C. B.
Juncellus inutilis ſ. chamaeſchoenos C. B. Prodr. n. 22. Theatr. p. 183.
Juncellus ſ. chamaeſchoenus PARK. p. 1192.
Gramen junceum magis exile paucifolium PARK. p. 1270. prima icon, &p. 1271.
Granmen junceum exile omnium tenuiſſimum Plymmoſtis PARK. p. 1270. & 1271.
Juncellus omnium minimus H. OX. III. p. 232. T. 10. f. 23. commode.
Juncus gramineus, minimus, capillari folio, capite ſquamoſo BARR. ic. 118. n. II. icon a ſculptore deturpata.
Scirpus omnium minimus capitulo breviori I. R. H. SCHEUCHZ. p. 358.
Scirpus foliaceus humilis Syn. RAJ. III. p. 430.
Scirpus omnium minimus capitulo majori & minori MONTI p. 16.
Scirpus ſetaceus, omnium minimus, binis plerumque capitulis nigricantibus, ſcapo ſupra eadem capitula longius producto, ſemine ſtriato MICHELI p. 50.

I. B. & MUR. circa *lacum Felinum*. I. GESNERUS ex paludoſis *M. Jurae*.

Culmi & folia teretia, tenuisſima, ad dodrantem uſque longa. Semunce circiter ſub culmi apice ſesſilia ſunt capitula, ſub quibus ligula ex culmo breviuſcula exit. Haec capitula conſtant duabus & tribus brevibus & obeſis locuſtis, ex ſpadiceo & pallente variis. Non omittendum eſt, ita ſe habere Anglica ſpecimina, noſtratia vero in univerſum ſimilia, ſpicis tamen eſſe crasſioribus, conicis, polyanthis, quadruplo majoribus.

ORDO II.

SCIRPI SPICA DISTICHA, CONPOSITA, CULMUM TERMINANTE.

4. SCIRPUS planifolius, locuſtis in ſpicam diſticham, culmum terminantem, diſpoſitis.

Gramen cyperoides ſpica ſimplici conpreſſa diſticha SCHEUCHZ. p. 490. T. II. f. 6. nimis laxe H. OX. III. p. 245. RAJ. ſyn. III. p. 425. Hiſt. p. 1911. PLUKN. T. 34. f. 9. p. 178.
Carex montanus ſpica conpreſſa diſticha RUPP. p. 259. GEMEINH.
Cyperella montana, ſpicata, radice repente, caule rotundo, triquetro, ſpica fuſca, conpreſſa, diſticha, ſemine cinereo MICHEL. p. 53.

SCHEUCHZERUS circa *Tigurum*, *Bernae* non rara, v. g. in aggere & palude exigua inter utrumque balneum *Marſilianum*.

Culmus teres, cubitalis, pedalis. Folia longa, ſeſquilineam lata, plana, glabra. Spica in ſummo culmo uncialis & ultra. Folium longum, & ſupra ſpicam eminens, ſubſternitur. Ipſa ſpica fit alternis locuſtis, ad ſcapum alterne flexum ſesſilibus, in eodem plano jacentibus: ſunt autem ſpadiceae, nitidae, foliolo exceptae, quod tota locuſta paulo brevius eſt. Intus ad glumas ſingulas ſemen ſex ariſtis circumdatum, e globoſo conpreſſum, & ſtamina terna.

ORDO III.

SCIRPI SPICA UNICA SIMPLICI CULMUM TERMINANTE.

5. SCIRPUS caule aphyllo, ſpica imbricata, terete.

Juncus aquaticus minor capitulis equiſeti LOBEL. ic. p. 86. &c.
Juucus lychnanthemos tenuis major THAL. p. 60.
Juncus clavatus Dal. LUGD. p. 986.
Juncus capitulis longis ſ. clavatus I. B. II. p. 523.
Juncus equiſeti capitulis C. B. Theatr p. 186. RAJ. p. 1305. MURALT. p. 717.
Juncus capitulis equiſeti major C. B. Baſ. p. 25. H. OX. p. 233. T. 10. f. 32.
Scirpus equiſeti capitulo majori I. R. H. MONTI p. 15. Syn. RAJ. III. p. 429. SCHEUCHZ. p. 360.
Scirpus paluſtris clavatus, caule rotundo, molliſſimo, nitido, atrovirente MICHELI p. 50.
Scirpus caule nudo, ſpica terminatrici ſubovata ROYEN. p. 48.
II. Omnino non differt *Scirpus equiſeti capitulo major alter* SCHEUCHZ. p. 361. T. 7. f. 17.
Scirpus paluſtris minor, culmo tereti tenuiori MICHELI p. 50.
Juncus capitulis equiſeti longioribus MORIS. l. c. T. 10. f. 33.
Et *Juncus capitulis equiſeti ſeu clavatis minor* EJUSD. ib.

In

In paluſtris non rarus.

Caules aphylli, faſciculoſi, pedales, aut ſemipedales. Unica ſpica culmum terminat cyperoidea, ſquamis arcte conpactis, in quibus fuſcum triangulum eſt, alba ora circumſcriptum. Baſin lata ſquama veſtit, in junioribus inſignior. Longitudo varia, a paucis lineis ad unciam. Semen ovatum, pileatum, ſive diademate tectum, inter quatuor, plerumque, alba filamenta latet, quae ex eodem ordine cum ſtaminibus naſcuntur.

6. SCIRPUS caule aphyllo, ſpica imbricata ſubrotunda, glumis obtuſis.

Juncus capitulis equiſeti alter PARK. p. 1195?

Juncus clavatus minor, capitulis rotundioribus H. OX. II. p. 233. T. 10. f. 34. bene.

Juncellus cyperoides capitulo ſimplici LOESEL. p. 131. ic. 36. huc refertur, ſed eſt potius minus ſpecimen prioris.

Scirpus capitulis equiſeti brevioribus & habitioribus, pumilus & multicaulis RUPP. p. 256.

An *Scirpus paluſtris minor culmo tereti tenuiori* MICHELI p. 50. Deſcriptio convenit, ſed citatur SCHEUCHZERUS, cujus icon repugnat.

I. G. miſit, & ex STAEH. patris herbario poſſideo.

In univerſum ſimilis eſt prioris Scirpi, culmo aphyllo, ſpica unica terminante culmum, ſed differt ſpica breviori, omnino ovata, aut rotunda, denſiori, quam ſquamae, non uti in n. 5. acutae, ſed rotundulae faciunt. Squamae ſub ſpica exiguae. Colores ſimiles ſunt, tota planta humilior, culmi ſtrictiores.

7. SCIRPUS culmo unifolio, ſpica bivalvi, latiuſcula, rariori.

Gramen junceum foliis & ſpica junci minus C. B. Theatr. p. 79. Baſ. p. 82. ubi vide ſynonyma.

Juncus parvus paluſtris cum parvis capitulis equiſeti PLUKNET. T. 40. f. 6. Ita DILL. nam refert potius priorem n. 6. RAJ. p. 1306. n. 22? an 24? an uterque?

Juncus parvus montanus cum parvis capitulis luteis I. B. II. p. 523. H. OX. III. p. 233. T. 10. f. 35.

Scirpus montanus capitulo breviore I. R. H. ſyn. III. p. 429.

Scirpus minimus capitulo ſquamoſo breviore & craſſiore fuſco SCHEUCHZ. p. 366. T. 7. f. 21. Videtur.

An *Scirpus folio culmi unico* LINN. flor. Lapon. n. 20. ROYEN. p. 49.

In alpibus Helveticis I. S. & circa lacum *felinum*. Miſit etiam DILL. & copioſe in *M. Bructero* provenit.

Faſciculoſi pariter culmi, ſemipedales, aut humiliores. Ligula unica perianguſta, ne uncialis quidem, circa medium caulem. Culmus terminatur ſpica, quaſi articulata. Squamae calycinae amplae, duae, inaequales, quarum major toti ſpicae aequalis eſt, mucrone producto. Intus non multi floſculi, omnes, cum ſquamis, dilute ſpadicei. Semen ſtrictum ariſtis, quibus circumdatur, brevius. Tuba longa trifurca.

8. SCIRPUS caule duro, ſtriato, ſpica bivalvi minima.

Scirpus montanus capitulo breviore SCHEUCHZ. p. 363. T. 7. f. 18. non autem cujusquam alterius ſcriptoris.

SCHEUCHZER in alpibus *Rhaeticis* & *Helveticis*. Ego copioſe in *Gotthardo* reperi. HUBERUS ex *Rhaetia*.

Facile adgnoſcitur ſulcatis, duris, firmis, fere ſemper incurvis culmis, ſunt autem fere palmares aphylli, praeter ligulam ex vagina radicali. Eos terminant vel abortivae quaedam ſpicae, vel verae, ſed inter minimas, linea paulo longiores. Eas folia faciunt duo majora, pene aequalia, cava facie paucos floſculos conplexa. Color in junioribus flavus eſt, in adultis ſpadiceus. Semina, ut ſolent, villo cincta; Tubae purpureae.

9. SCIRPUS ſpica bivalvi, ſpadicea, obeſiori.

Scirpus minimus, ſpica breviore, ſquamoſa, ſpadicea SCHEUCHZ. p. 364. T. 7. f. 19.

SCHEUCHZER ex paluſtribus alpinis, & in valle *Miſaucenſi* ad *Muſam*. I. GESNERUS miſit.

Culmi palmares, aphylli, praeter ligulam ad radicem exeuntem, multo, quam in priori, teneriores. Capitulum majus & ſimilius Scirpi n. 7. craſſius etiam & laxius, & pluribus floribus conſtat. Squamae univerſales duae, pene aequales, ex atro ſpadiceae, oris albidis.

In his Scirpis minoribus ſumma fuit difficultas conciliandorum ſynonymorum SCHEUCHZERI cum aliis ſcriptoribus. Neque video, ſi quidem confero ſtirpes SCHEUCHZERI & DILLENII, qua ratione v. g. *Scirpus montanus capitulo breviore* SCHEUCHZERI & Anglorum potuerit conjungi a MICHELIO p. 51.

10. GRA-

10. GRAMEN junceum minimum capitulo ſquamoſo C. B. *Theatr.* p. 79. *Prodr.* n. 42.

Circa *Altorf* Uriorum & *Einſidlen*

Exemplar quod ex herbario C. B. ſupereſt, demonſtrat eſſe *Juncello inutili* ſimile, monoſtachyon, ſpica ſeſſili ſub ſummo culmo, lateraliter adnata. Talis eſt icon *Juncelli capitulis equiſeti* BOCCONE *plant. rar.* T. 20. & p. 42. diverſa ſitu ſpicae a Junco omnium minimo capitulis equiſeti PLUKNETI p. 201. T. 40. f. 7. cui ſpica culmum terminat.

LINAGROSTIS

T. append. p. 664. MICHELI p. 53. T. 31. SCHEUCHZERI p. 302.
ERIOPHORUM LINNAEI n. 34.

Facile diſtinguitur pappo, qui ſeminis baſi circumponitur, adeo longo, ut ultra glumas longe emineat, atque tomentoſa faciat capitula. MICHELIUS ſtamina tantum duo habet, tubam bifidam. Uterque numerus ternarius eſt.

ORDO I.
PANICULATAE foliis gramineis.

1. LINAGROSTIS foliis planis ſpicis multiplicibus.
Gnaphalium TRAG. p. 682. LON. GESN. Coll. p. 80.
Gramen eriophoron DOD. Pempt. p. 562. bene.
Juncus bombycinus Tragi, tomentum &c. LOB. ic. p. 87.
Juncus bombycinus LOB. Adverſ. p. 44. bene diſtinguendus a *Junco bombycino* C. B.
Gramen tomentarium, linum pratenſe TAB. p. 230.
Gramen tomentoſum, pratenſe, panicula ſparſa C. B. Theatr. p. 60. ex TAB. RAJ. p. 1306. H. OX. III. p. 224. T. 9. f. 1. PLUKN. p. 179. cum malo ſynonymo.
Gramen pratenſe junceum, multicaule, ampla, ſparſa, & bombycina panicula BARR. ic. 12.
Linagroſtis panicula ampliore I. R. H. VAILL. T. 16. f. 1. MONT. p. 28. ic. L. SCHEUCHZ. p. 306. MICH. p. 54.
Eriophorum ſpicis pendulis LINN. flor. Lapon. n. 22. Cliff. p. 22.
β *Linagroſtis panicula minori* I. R. H. VAILL. l. c. f. 2. MONTI SCHEUCHZ. MICH. l. c.
Gramen tomentoſum panicula minus ſparſa BROM. p. 44.
γ *Linagroſtis paluſtris anguſtifolia panicula ſparſa, pappo rariore* SCHEUCHZ. p. 308, MICH. p. 54.

Ubique in pratis paluſtribus, tum in udis torfaceis.

Huic folia firma, lata ad duas & tres lineas, longo mucrone. Culmus pedalis & cubitalis. In apice duo foliola, unciam longa, ex quibus numeroſi pediculi diverſae longitudinis prodeunt. Hi, dum juniores ſunt, erecti, per maturitatem nutant, & propendent. Fit autem ſpica ſquamoſa congeſtione glumarum ſiccarum, tenerarum, lividi coloris, longe triangularium, quae in junioribus integrae adparent, in maturis plantis a pappo occultantur. Retro quamque ſemen ovato-triquetrum, tubam exigens unam longam, trifidam, quam circumſtat pappus, qui brevis ab initio, per maturitatem uncialis fit, & tria longa ſtamina valde brevis aevi. Varietas β eſt planta junior.

ORDO II.
SPICA UNICA CULMUM TERMINANTE

2. LINAGROSTIS foliis teretibus, ſpica unica ſubrotunda.
Phalaris ſylveſtris minor THAL. p. 91.
Juncus alpinus capitulo lanuginoſo C. B. Theatr. p. 187. Prodr. p. 23.
Juncus alpinus cum cauda leporina I. B. II. p. 514. PLUKN. RAJ. p. 1306. I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 41.
Juncus capitulo lanuginoſo vernus JUNGERMANN. HOFMAN. flor. Altdorf.
Gramen junceum lanatum alterum Danicum PARK. p. 1271. H. OX. III. p. 224. T. 9. f. 6.
Et *Gramen junceum ſ. juncus alpinus capitulo lanuginoſo* HIST. OX. ib. ic. ex C. B.
Linagroſtis capite ſingulari alopecuroides VAILL. p. 117.
Linagroſtis capitulo unico ſurrecto MONTI p. 28.
Linagroſtis ſylvatica ſpica ſimplici RUPP. p. 260.
Juncus alpinus capitulo lanuginoſo, ſive ſchoenolaguros SCHEUCHZ. p. 302. T. 7. f. 1. 2. 3. T. Pr. VII.
Linagroſtis alpina major, capite ſingulari minori MICH. p. 54.
Eriophorum ſpica erecta, caule tereti LINN. flor. Lapon. p. 23. ROYEN. p. 51.

Circa lacum *Felinum* SCHEUCHZER. Copioſe in paludoſis M. *Bructeri Itin. Hercyn.*

β

β *Gramen tomentoſum alpinum & minus* C. B. Theatr. p. 62. Prodr. n. 33. I. B. II. p. 543. PARK. HIST. OX. III. p. 224. I. I. SCHEUCHZ. IV. p. 336.
Linagroſtis capitulo unico, ſurrecto, majori MONTI p. 29.
Juncus alpinus capite tomentoſo majori SCHEUCHZ. p. 304. T. 7. Prodromi.
Linagroſtis alpina media capitulo ſingulari majori MICH. p. 54.

C. B. in M. *Bernhardino*. I. I. SCHEUCHZER in udis alpium *Urienſium*, & *Glaronenſium*. Ego in M. *Scheidek* copioſe, verſus *Schwarzwald*, & in *Gotthardo* M.

Culmus & folia teretia. Ille pedalis, aut minor, haec ex vaginis pauca, ex radice copioſa, maxime in priori varietate. Spica in culmo unica, erecta, ſquamis pariter lividis, ſubrotunda. Semen longum, prismaticum. Diverſitas vix ulla ſatis conſtans. Varietati β. folia radicalia pauciora, culmus humilior, latior, mollior, ſpica nihilo minor, brevior; ajunt etiam ampliorem eſſe. Alias notas non invenio.

3. LINAGROSTIS foliis triquetris, ſpica unica, oblonga.
Juncus alpinus bombycinus C. B. Theatr. p. 188. Prodr. n. 23. I. B. II. p. 515. RAJ. p. 1306. cum aſteriſco I. I. SCHEUCHZ. It. IV. p. 337. WAGN. AMBROS.
Linagroſtis juncea, alpina, capitulo parvo, tomento rariore I. SCHEUCHZ. p. 305. T. 7. ic. 4. T. Prodr. VIII. optime.
Linagroſtis tenuiore capitulo, lanugine criſpa MONTI p. 29.
Linagroſtis alpina, minima, caule triangulari, capitulo parvo, pappo rariore MICH. p. 54.
Eriophorum ſpica erecta, caule triquetro LINN. flor. Lapon. n. 24.

C. B. in udis vallis *Grindelwald*. I. I. SCHEUHZER in pratis paludoſis M. *Hirzel*, qui non eſt ex altiſſimis. I. SCHEUCHZER raram eſſe in udis paſcuis altiſſimorum montium.

Culmus & folia ſemipedalia, triquetra, retrorſum ſtringendo aſpera: ſpica unica, terminans, erecta, paucis & acutis ſquamis fit, laete ſpadiceis ex flavo. Pappus rarus, erigitur ex ſpica, quae vix duas lineas aut longa eſt, abſque pappo, aut lata.

GRAMINIBUS ADFINES.
ORDO II.
CALYCE SEXFIDO.
HEXASTEMONES.

SCHOENUS LINNAEI n. 941.
CYPERELLAE MICHELI ſpecies.

Calyx univerſalis locuſtae biglumis, uti in plerisque Scirpis. Calyx floris ſexfidus. Semen unicum, ſtamina tria. Ariſtae circa ſemen. Ergo inter Scirpum & Juncum media eſt.

1. SCHOENUS floſculis faſciculatis LINN. *hort. Cliff.* p. 22. ROYEN. p. 48.
Gramen junceum leucanthemon RAJ. Cat. Angl. p. 147.
Gramen cyperoides paluſtre leucanthemon RAJ. Hiſt. p. 1295. SCHEUCHZ. p. 503. T. XI. f. II. BOERH. &c.
Gramen luzulae accedens, glabrum, in paluſtribus proveniens, paniculatum PLUKN. p. 178. T. 34. f. II.
Cyperus minor paluſtris hirſutus paniculis albis paleaceis Syn. RAJ. III. p. 427. MART. p. 109. non vero H. OX.
Cyperus minor anguſtifolius, paluſtris, paniculis fuſcis, capillaceis HIST. OX. III. p. 239. T. 11. f. 40.
Juncus paluſtris glaber floribus albis VAILL. p. 110. ariſtas vidit.
Cyperus paluſtris hirſutus minor paniculis albis LINN. flor. Lapon. n. 17. non autem ſynonyma.
Cyperella paluſtris, capitulis florum umbellatis conpactis, primum albis, deinde fulvis MICH. p. 53.
Et *Cyperella paluſtris capitulis florum umbellatim conpactis fuſcis* MICH. p. 53.

SCHEUCHZER circa *lacum Felinum*. Ego copioſe in paluſtribus circa *Moos-Seedorf*. In M. *Salevae* lateribus.

Culmus pedalis, & ultra, triquetrus. Folia linea paulo anguſtiora, convoluta, cum caule leviſſima. In ſummo culmo ramisque, foliolo unciali excipitur panicula erecta, lata, aequalis, locuſtarum albarum, aut rubellarum, teretium, acutarum. In iis ſemina, decem fere ariſtis circumdata.

MARISCUS.

PSEUDOCYPERUS SCHEUCHZERI p. 375. MICHELI p. 55.

Fateor me multa ex uno genere derivata non amare. Cyperoides toleravi, notum omnibus. *Cyperellam*, *Scirpo-cyperum*, *Pſeudo-cyperum*, retinere non potui.

Calyx ſexfolius, ſtamina duo (procul dubio tria) fructus oſſeus, in quo nucleus. Calyces in locuſtas teretes, hae in umbellas diſpoſitae. Ita MICHELI.

1. MARISCUS.

Cyperus longus inodorus ſylveſtris LOB. ic. p. 67. I. B. II. p. 503. RAJ. Hiſt. p. 1300.
Cyperus longus inodorus Germanicus C. B. Theatr. p. 220. 221, &c.
Cyperus longus inodorus major foliis & carina ſerratis HIST. OXON. III. p. 237. T. 11. f. 24. duae icones, quarum altera melior eſt.
Gramen cyperoides altiſſimum, foliis & carina ſerratis BOCCONE plant. rar. p. 72. T. 39.
Scirpus paluſtris altiſſimus, foliis & carina ſerratis I. R. H.
Scirpus paluſtris altiſſimus VAILL. p. 179.
Pſeudocyperus paluſtris, foliis & carina ſerratis SCHEUCHZ. p. 375. T. 8. f. 7. 8. 9. 10. 11. MARTIN. p. 110. MICH. p. 55.

I. B. circa *Genevam* ad *Arve* fluvium. I. SCHEUCHZER ad lacum *Felinum*. I. GESNERUS miſit.

Culmi altiſſimi, ad ſex pedes usque, & folia ad quinque usque lineas lata, triquetra: horumque & nervus, & orae, argute ſeratae, ut poſſint vulnerare digitos. Ex ſinubus foliorum per caulem paniculae ramoſae. Sub ramis, & ramulis, folia ſpadiceofuſa, in mucrones acutos educta. Locuſtae, uti Schoeni, graciles, utrinque acutae, flaveſcentes. Unicum fere in una locuſta ſemen maturatur, fitque capſula triquetra, foeta nucleo ſubrotundo.

J U N C U S.

LINNAEI n. 295.

JUNCUS T. T. 127. SCHEUCHZERI p. 337. & *JUNCOIDES* SCHEUCHZERI p. 310.
JUNCUS MICHEL. p. 37. T. 31. & *JUNCOIDES* MICHELI p. 41. T. 31.

JUNCI characterem facit calyx hexaphyllos, vel potius bis triphyllos, expanſus, foliis acutis tum ſtamina ſex, fructus trilocularis & trivalvis, tubas exigens tres, SCHEUCHZERUS Juncos facit, qui cum eo charactere teretifolii ſunt, planifolios Juncoides dicit. Sed utrumque genus jubent conjungere Junci ordinis II. foliis inter teretia & graminea medii. MICHELIUS polyſpermos Juncos dicit, tricoccos Juncoides. Verum haec ratio minuta eſt, & pariter divideret Veronicas, aliaque genera naturalia.

ORDO I.

JUNCI TERETIFOLII APHYLLOCAULI

JUNCI TOURNEF. RAII & SCHEUCHZ.

1. JUNCUS culmo aphyllo, durior, panicula magis ſparſa.
Juncus vulgaris alter TRAG. p. 686.
Juncus levis vulgaris panicula ſparſa LOB. ic. p. 84.
Juncus levis vulgatus id. Obſ. p. 48. cum icone ex DOD. & Adverſ. p. 43.
Juncus levis DOD. p. 606. TAB. p. 249.
Juncus panicula arundinacea I. B. II. p. 520.
Juncus levis panicula ſparſa major C. B. Theatr. p. 182. cum icone utriuſque 1. & 2. Baſ. p. 14. H. OX. III. p. 231. T. 10. f. 4. I. R. H. MONTI p. 25. SCHEUCHZ. p. 341. MICH. p. 37.
Juncus levis vulgaris panicula ſparſa noſtras RAJ. p. 1304. ſyn. III. p. 432.
Juncus culmo nudo, ſtricto, panicula laterali ROYEN. p. 44.

In humectis, ad aggeres, & vias.

Ceſpites rariores, quam ſequenti: Culmi ſtricti, dimidiam lineam lati, profunde ſulcati, duriores, vaginis ad terram nigris, & nitentibus veſtiti. In vero apice culmi duae ſunt glumae vaginales. Altera in biunciale aut longius folium producta culmum continuat, altera brevis eſt & ariſtata. Ex ſinu horum foliorum majores & minores pediculi prodeunt, ramoſi, ramis in flores terminatis. Sub quovis flore duo foliola fuſca, ſicca, pro calyce. Calyx autem verus, quem florem vocat TOURNEFORTIUS, hexaphyllos eſt, ſtamina ſex, & fructus de more trilocularis. Color in juniori ex albo viridis, per aetatem ſpadiceus fit. Semina plurima, fulva, minuta.

2. JUNCUS culmo aphyllo, mollior, panicula compactiori.
Juncus mollis CORD. Dioſc. L. IV. c. 52.
Junci vulgaris genus alterum TRAG. p. 686.
Juncus MATTH. ic. p. 1036. CAM. Epit. p. 780.
Juncus levis glomerato flore LOB. ic. p. 84. PARK.
Juncus levis LUGD. p. 984. I. B. II. p. 520.

Juncus levis alter C. B. Theatr. p. 182. 183.

Juncus levis panicula non ſparſa C. B. Theatr. p. 183. Baſ. p. 14. HIST. OXON. III. p. 231. T. 10. f. 7. I. R. H. MONTI p. 25. RAJ. Cat. Angl. p. 174. MICH. p. 37.

Juncus levis, panicula conglomerata SCHEUCHZ. p. 343.

Juncus culmo nudo ſtricto capitulo laterali ROYEN. p. 11.

Nihilo minus frequens priori, ad lucernas utilis, & nugas monialium, ille ad corbes, naſſasque.

Ceſpites copioſiores, culmi humiliores, debiles, ultra lineam lati, ſubtiliſſime ſtriati, panicula brevis, & circumſcriptione circulari. Reliqua prioris.

Junci communis medullae decoctum ſoporiferum eſſe lego E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* 2. *Obſ.* 65. aquoſa procul dubio vi: ſed forte de Scirpo intelligendum eſt.

3. JUNCUS culmo aphyllo mollior, panicula ſparſa.

Juncus nemoroſus mollis, panicula ſparſa SCHEUCHZ. p. 344.

In nemoribus v. g. *Keſerholz* I. SCHEUCHZ. Ego juxta rivulum, qui per lapicidinas *Waberenſes* defluit, loco horrido.

Inter duos priores ambigit. Mollities & caulis latus ſecundi eſt, ſtatura vero tripedalis, & ſparſa panicula primi. Culmus longiſſime ſupra paniculam educitur.

*4. JUNCUS acutus panicula ſparſa C. B. *Theat.* p. 176. (in *Baſil.* non habet) I. R. H. MICHEL. p. 37.

Juncus tertius DOD. Cer. p. 265. Pempt. p. 605. quam iconem pro levi poſuit LOB.

Juncus acutus vulgatus LOB. ic. p. 85.

Juncus foliaceus I. B. II. p. 521.

Juncus acutus vulgaris PARK. H. OX. III. p. 232. T. 10. f. 13.

Juncus acutus RAJ. Hiſt. p. 1303. ſynopſ. III. p. 432.

SCHEUCHZER in terra denſa circa *Tigurum*.

4** JUNCUS acumine reflexo major C. B. *Theatr.* p. 184. cum icone meliori, quam ad primum, I. B. II. p. 524. PARK. HIST. OX. p. 233. T. 10. f. 25. I. R. H. MONTI p. 25.

Juncus acutus RUELL. p. 642.

Juncus melancranos LUGD. p. 985.

Juncus cacumine reflexo major RAJ. p. 1304. cum aſteriſco.

Juncus cacumine reflexo major panicula minore BARR. ic. 204. idemque *majore* ib.

β *Juncus acumine reflexo alter* C. B. *Theatr.* p. 185. *Prodr.* p. 23. I. B. II. p. 524. ex fratre, PARK. RAJ. p. 1305. H. OX. III. p. 233.

Hos duos juncos 4* & 4** conjunxit SCHEUCHZERUS. Mihi, quotquot nactus ſum ſpecimina, nihil diverſi fuerunt a primo. Neque deſunt rationes, quare perſuadear „ *Primum* eſſe *acutum* Auctorum, tertium autem eorumdem *levem*, ſi quidem Auctores plerique notis adaequatis uſi ſunt: adeoque „ Quartum a primo nihil differre. Nihil denique differt nuperrimum ſpecimen a Cl. GESNERO miſſum.

5. JUNCUS mollis, panicula ad dimidium culmum ſeſſili.

Juncus parvus ſcapo ſupra paniculam longius producto RAJ. Cat. Stirp. Brit. App. p. 13.

Juncus parvus calamo ſupra compactam paniculam longius producto RAJ. Hiſt. p. 1305. ſyn. III. p. 432. PLUKNET. p. 200. T. 40. f. 8. HIST. OX. III. p. 232. I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 41. MICHELI p. 37. LINN. flor. Lapon. n. 118.

II. *Juncus levis panicula ſparſa minor* C. B. Th. p. 183. PARK. H. OX. III. p. 231. SCHEUCHZ. p. 347.

Juncus culmo nudo, nutante, panicula laterali ROYEN. p. 44.

C. B. in paludibus, quae ducunt a *Lauterbrunn* ad *Grindelwald*: ibidem HAGENBACH. I. I. SCHEUCHZER in alpibus *Surenenſibus*. I. SCHEUCHZER in udis alpium Helveticarum rarius. Ego in *Gotthardi* M. paludibus copioſe.

Culmi juncei, erecti, pedales, molles. Panicula in medio fere culmo, ſi integer ſit, eſt autem caducus, pauciflora, parum ſparſa, ex floſculis una cum calyce albicantibus, aut diluti coloris. Non ſatis certum eſt, eſſe a molli ſatis diverſum.

II. FOLIIS CRASSIS HINC CONVEXIS INDE SULCATIS. CAULIBUS FOLIOSIS.

6. JUNCUS culmo & foliis, & floribus tribus terminato LINN. *flor. Lap.* n. 119. ROYEN p. 43.

Juncus acumine reflexo trifidus C. B. Theatr. p. 186. Prodr. p. 22. PARK. HIST. OXON. III. p. 233. T. 10. f. 27. nimis ramoſe ut videatur potius eſſe icon *Junci I.* MURALT. p. 717. I. I. SCHEUCHZ. It. Alp. I. p. 41.

Juncus acumine reflexo minor, vel trifidus C. B. P. I. R. H. MONT. p. 27. MICH. p. 40.

Juncoides alpinum trifidum SCHEUCHZ. p. 325.

BAUHINUS ex M. *Fracto.* I. I. SCHEUCHZER ex ſaxis ſummi M. *Ioch.* Ego in *Schöllinen* circa *Teufelsbrük* magna copia naſcentem inveni anno 1736. Ex *Pyrenaeis* etiam M. habeo.

Culmi pedales, aut humiliores, ſtricti, juncei. Ad aliquot ſub apice uncias unicum folium exit biunciale, paulo ſuperius autem culmus finditur in duo foliola, culmi nempe continuationem, & aliud paulo brevius, utrumque plerumque flexum & undulatum. In ipſa diviſione flos unicus adſidet, in brevi pediculo, deinde duo alii folio minori. Calyx caeterum biglumis primus, & alter ex natura generis eſt, ſpadiceus. Vidi apicem plantae quadrifidum.

7. JUNCUS caule nudo, acuminato, ad baſin ſquamato, floribus ſeſſilibus LINN. *flor. Lapon.* n. 116.

Juncus alpinus capitulo glomerato, e nigro ſplendente I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 40. T. V. f. 2.
Juncoides alpinum floſculis junci glomeratis, atrofuſcis I. SCHEUCHZ. p. 323. T. 7. f. 9.

In ſummo M. *Ochſenſtok*, ſupra coenobium *Engelberg*, nec alibi SCHEUCHZ.

Culmi & folia dimidio pede longiora, juncea. Ad unciam & duas uncias ſub vertice foliolum biunciale, & longius. Infra apicem folii culmo inſidet capitulum ſpicatum, cui vagina eſt ex atro fuſca, in tenuem longumque mueronem terminata. Flores tres, aut plures, in propriis pediculis, quaſi umbellati, conniventes. Calyx exterior biglumis, & multiglumis, pallide fuſcus. Flos longiuſculus, pene niger, & ſplendens.

8. JUNCUS foliis angulatis, culmo trichotomo, floribus ſolitariis ſeſſilibus ROYEN. p. 43.

Holoſteum Matthioli LOB. ic. p. 18.
Gramen ἐπιγονατοκαυλον THAL. p. 53.
Gramen junceum bufonium TAB. p. 225. commode.
Holoſteum Matthioli junceum I. B. II. p. 510.
Gramen nemoroſum calyculis paleaceis C. B. Th. p. 100. ex TAB. Baſ. p. 10. H. OX. III. p. 226. T. 9. f. 14.
Gramen nemoroſum, calyculis paleaceis, erectum SCHEUCHZ. p. 327.
Gramen bufonium erectum, latifolium BARR. ic. 263.
id. *anguſtifolium majus* ic. 264.
id. *anguſtifolium minus* ic. 263.
Juncus paluſtris humilior erectus I. R. H. MONTI p. 25. MICHELI p. 40.
β *Juncus paluſtris annuus erectus, caule cubitali* MICHELI p. 40.
γ *Gramen holoſteum alpinum minimum* C. B. Theatr. p. 101. I. B. II. p. 510. ex fratre.

Nihil frequentius ad foſſas, in ſylvis udis &c.

Caules ceſpitoſi, ſemipedales & ultra, erecti. Dichotomi ſunt, ad diviſionem vero duae vaginae albae in foliolum educuntur. Ex dichotome floſculus unicus erigitur. Similes paſſim ramis adſident. Sub quovis floſculo vagina albicans, longis & acutis foliis, in ſpinulas exeuntibus. Fructus ex triquetro conicus, nitens, ſpadiceus, polyſpermos. Facillime vel ex ſolo habitu & albicantibus vaginis agnoſcitur.

Aliquando vix biuncialis, capillari folio reperitur, quae eſt varietas β. & a SCHEUCHZERO ſeorſim deſcribitur, eademque videtur eſſe ſpecies 13. in *Syn.* RAI. III. p. 434.

9. JUNCUS foliis duris, carinatis, caule nudo, floribus cartilaginoſis nitentibus, in raram paniculam congeſtis.

Gramen junceum maritimum LOB. p. 18. RAJ. Hiſt. p. 1307.
Gramen junceum III. TAB. p. 224.
Gramen junceum foliis & ſpica junci C. B. Th. p. 78. ex LOB. H. OX. III. p. 226. T. 9. f. 13. bene.
Juncus parvus cum pericarpiis rotundis I. B. II. p. 522. deſcriptio, non autem icon.
Gramen junceum ſemine acuminato LOES. p. 115. ic. 29. commode.
Juncus acutus Cambrobritannicus MERRET. p. 67.
Juncus montanus paluſtris RAJ. p. 1303. ſyn. III. p. 432. LINN. flor. Lap. n. 121. MICH. p. 41.
Junco adfinis panicula laxa, ſeu longioribus pediculis inſiſtente SCHEUCHZ. p. 350.

In *Gotthardi* M. paludoſis frequens eſt.

Ex radice ceſpes foliorum durorum, ſemipedalium, hinc convexorum, inde acute carinatorum. Culmus dodrantalis, firmus, erectus, nudus, terminatur in paniculam infrequentem. Vaginae longae ſub ramis, in folia uncia longiora exeunt. Calyx exterior bifolius, albus. Flos connivens, nitidus, ſpadiceus, durus.

10. JUNCUS foliis mollioribus, carinatis, panicula multiplici, & ramoſa.

Juncus parvus cum Pericarpiis rotundis I. B. II. p. 522. icon non vero deſcriptio. I. R. H. ZANICH. p. 151. ic. 148. n. I. MONTI p. 25. MICHELI p. 40.

Gra-

Gramen juncoides ſparſa junci panicula compreſſo caule LOB. Illuſtr. p. 54.
Gramen juncoides junci ſparſa panicula PARK. p. 1189. 1190.
Gramen junceum junci ſparſa panicula HIST. OXON. III. p. 227. T. 9. f. 11.
Juncus repens ἀμφίκαρπος minor botryoides BARR. ic. 114. n. 1.
Juncus ſorghi capitulis BARR. ic. 747. n. 1.
Juncus milii panicula BARR. ib. n. 11.
An *Juncoides anguſtifolium glabrum ſparſa panicula* SCHEUCHZ. p. 320. Videtur ex deſcriptione & ſynonymis. Sed quid tunc fiet de *Gramine junceo foliis & ſpica junci* EJ. p. 322.

HAGENBACH *Bernae* in paludoſis ait ſe legiſſe. *Gottingae* ad *Leinam* vulgaris eſt.

Culmi ſuperne ramoſi, & ad terram folioſi, erecti, pedales, & ſeſquipedales. Folia craſſa, hinc convexa, inde leviter carinata. Culmus terminatur longa ſerie panicularum, quarum rami ramoſi ſunt. Sub ſingula diviſione ſquamula. Flores in juniori planta virent, adulti ſpadicei ſunt. Fructus ſubrotundus, copioſis ſeminibus ſubrotundis fuſcis plenus eſt.

ORDO III.
FOLIIS E TERETIBUS CONPRESSIS, ARTICULATIS.

11. JUNCUS foliis articuloſis, ramoſae paniculae ramis ſemel ramoſis.
Gramen aquaticum alterum LOB. ic. p. 12. mala icon.
Gramen aquaticum TAB. p. 214.
Et *Gramen junceum aquaticum majus* TAB. p. 223. videtur icon plantae junioris.
Arundo minima LUGD. p. 1001. bene.
Gramen junceum folio articulato aquaticum C. B. Theatr. p. 76. bene. Baſil. p. 8. RAJ. p. 1307. SCHEUCHZ. p. 331.
Juncus foliaceus capſulis triangulatis I. B. II. p. 521.
Gramen junceum ſylvarum minus articulato folio PARK. p. 1189. icon perexigua.
Gramen aquaticum junceum vulgare PARK. p. 1265. icon ex TAB.
Gramen aquaticum junceum Bauhini PARK. p. 1271.
Gramen junceum articulatum paluſtre humilius utriculis freqnenter donatum H. OX. III. p. 227. T. 9. f. 2. bene.
Juncus foliis articuloſis floribus umbellatis I. R. H. MONTI p. 26. LAPON. n. 120.
Juncus articuloſus floribus umbellatis Synopſ. RAJAN. III. p. 433. MICHEL. p. 38. cujus adeo multae ſunt ſpecies hujus generis, ut omnes diverſas eſſe vix crediderim.
β Varietas minor BUXBAUM. plant. Hal.
γ Varietas *cum paniculis & utriculis* C.B. Th. p. 77. cum icone I. R. H. I. SCHEUCHZ. p. 333. &c.

Non rarus in aquoſis.

Culmus cubitalis, quatuor & quinque geniculis diſtinctus, teres, junceus. Folia mollia, latiuſcula, paſſim ex culmo, juniora teretia ſunt, per ſiccitatem contrahuntur, & transverſis prominentibus lineis diſtinguuntur. Culmus & rami in laxas paniculas umbellatas deſinunt. Pediculi rigent, & plerumque ſemel ramoſi ſunt: caeterum, ut in Juncis ſolent, inaequales. His inſident faſciculi florum lati, conferti, quinque, ſex, vaginis albis excepti. Flos ſpadiceus, lineis virentibus. Fructus ex ovali triquetrus, hedris acutis, polyſpermos: flavis rotundis ſeminibus copioſiſſimis plenus. Autumno non infrequenter loco florum faſciculi magnarum vaginarum, ex purpureo & viridi variegatarum, de cauliculis prodeunt.

12. JUNCUS foliis articuloſis, denſioris paniculae ramis bis ramoſis.
Gramen ſylvaticum TAB. p. 223. bene, niſi quod articuli omittantur I. B. II. p. 543. ex TAB.
Gramen junceum folio articulato ſylvaticum C.B. Th. p. 75. 76. ex TAB. Baſ. p. 8. SCHEUCHZ. p. 334.
Gramen junceum ſylvaticum ſparſa panicula PARK. p. 1189.
Gramen ſylvarum majus articulato folio PARK. p. 1188.
Gramen junceum articulatum, tricubitale, folio pedali MERRET. p. 54.
Gramen aquaticum majus ſparſa panicula PARK. p. 1269. RAJ. p. 1307. &c.
Gramen articulatum paluſtre erectum & elatius H. OX. III. p. 227. T. 9. f. 1. bene.
Juncus nemoroſus folio articuloſo I. R. H. Syn. RAJ. III. p. 433. MONTI. p. 26. VAILL. &c.
Juncus foliis articulatis floribus umbellatim & paniculatim diſpoſitis I. R. H.
Juncus foliis articuloſis erectus radice repente craſſiore MICH. p. 38. & plures forte aliae ſpecies.

Tiguri inter arundines SCHEUCHZ. Ego ad ſtagnum, ex quo effluit rivus in prata *Eymatten* diſtributus.

Ut dicam, quod verum eſt, ſatis firmas diſcriminis notas non invenio. Altior eſt, durior, foliis potius ſtrictioribus, glomeribus florum frequentioribns, maxima & denſa panicula, ramis denuo ramoſis. Flos plerumque pallidior, ſed fructus pariter tamen ſpadiceus. An haec ſufficiunt?

13. JUN-

13. JUNCUS foliis articuloſis, rariſſimae paniculae ſub apice culmi prodeuntis ramis vix ramoſis.

Juncoides alpinum folio articulato SCHEUCHZ. p. 333.

Inventor in udis alpium Helveticarum & Rhaeticarum. Ego in udis *Gotthardi* M. inveni, & in *Scheidek*.

In univerſum ſimilis eſt Junci 11. Sed culmus dodrantalis, vix ramoſus; folia obſcurius articulata; Panicula ramoſa unica, ex culmo longe infra apicem orta, locuſtis pediculatis, trifloris, ſpadiceis, gluma ſua conſpicua exceptis.

ORDO IV.

FOLIIS GRAMINEIS PLANIS, FRUCTU TRICOCCO.

JUNCOIDES MICHELI p. 41. & SCHEUCHZERI p. 310.

CYPERELLA RUPPII p. 115.

14. JUNCUS foliis planis, piloſis, panicula in ſpicas congeſta.

Herba Luciola CAES. p. 185.
Gramen exile hirſutum cyperoides LOB. ic. p. 15. bene. I. B. II. p. 493.
Gramen cyperinum piloſum TAB. p. 219.
Gramen hirſutum capitulis Pſyllii C. B. Prodr. p. 15. bene. Baſ. p. 10. Theatr. p. 103. H. OX. III. p. 225. T. 9. f. 4.
Gramen exile hirſutum RAJ. Hiſt. p. 1295. ſyn. III. p. 416.
Juncus villoſus capitulis Pſyllii I. R. H. MONTI p. 27. LAP. n. 126.
Juncoides villoſum capitulis Pſyllii SCHEUCHZ. p. 310. MICH. p. 42.
Juncus foliis planis, panicula rara, ſpicis ſeſſilibus & pediculatis LINN. Cliff. p. 137. ROY. GRON. II. *Gramen lucidum* TAB. p. 206.
Gramen luzulae minus I. B. II. p. 493.
Gramen hirſutum capitulo globoſo C. B. Theatr. p. 104. H. OX. III. T. 9. etſi non diſtinguat.
Juncus villoſus capitulis Pſyllii globoſis VAILL. p. 110.
Gramen hirſutum elatius panicula juncea conpacta RAJ. Hiſt. p. 1291. ſyn. III. p. 416.
Juncus villoſus panicula conpacta VAILL. l. c.
Juncoides hirſutum capitulo glomerato SCHEUCHZ. p. 312. MICH. p. 42.
Et *Juncoides* MICH. ib. n. 5. & 6.
Juncus foliis planis, culmo paniculato, ſpicis ovatis LINN. flor. Lap. n. 127. T. X. f. 2. ROY. p. 42.

Varietas prima ubique in nemoribus primo vere vulgaris eſt: Alpina altera, paſſim reperitur in *Scheidek*, *Neunenen*, *Gotthardo* &c.

Vaginae & juniora folia piloſa, matura fere calveſcunt. Culmi pedales, & minores, in ſumma parte pediculos edunt paucos, duos, tres, ad octo usque. Quivis ſex circiter flores ſeſſiles utrinque accipit, denſe confertos in ſpicam latam, oblongam, variegatam, ob ſimiles vaginas, floresque ſpadiceos. Cuivis enim flori calyx biglumis, ſiccus, ex albido rubellus, ſubeſt. Per maturitatem intumeſcente ovario habitus mutatur, ſpicae totae ſpadiceae ſunt, craſſae, brevesque, qualis eſt varietas β. Praeterea in alpibus ſaepe levis reperitur, ſpicis tantum duabus, quas medium foliolum acutum dividit, & hanc SCHEUCHZERUS deſcribit.

β. JUNCUS foliis planis, culmo ſpica racemoſa nutante terminato LINN. *flor. Lapon.* n. 125. T. X. f. 4.

Gramen nemoroſum ſpica ſubnigra recurva C. B. Theatr. p. 98. Ita ex horto ſicco didici.
Juncus alpinus, latifolius, panicula racemoſa nigricante, pendula MICH. apud TILL. p. 91. & in Nov. Gen. Plant. p. 42. n. 7.

In *Gotthardo* M. & ex plantis C. B.

Etſi levis ſit, & ſpicam gerat unicam, longiorem, nutantem, recurvam, non tamen puto vere a priori diverſum eſſe.

15. JUNCUS foliis planis, latisque, panicula ſparſa, ramoſa.

Cyperella Cordi GESN. Hort. p. 256.
Gramen hirſutum nemoroſum LOB. ic. p. 16.
Gramen ſylvaticum piloſum TAB. p. 227.
Gramen nemorum Dalech. LUGD. p. 419.
Gramen hirſutum latifolium minus C. B. Theatr. p. 102. deſcriptio, non autem icon.
Gramen hirſutum latifolium majus EIUSD. ib. p. 101. quod ad ic.
Gramen rore lucidum, nemorenſe, ſive luzulae I. B. II. p. 492. RAJ. p. 1292.
Gramen hirſutum anguſtifolium perenne lini utriculis BARR. ic. 748. n. 1.
Gramen hirſutum latifolium majus H. OX. III. p. 225. ut ex icone videtur T. 9. f. 1.

Jun-

Juncus nemoroſus latifolius major I. R. H.? cum ſynonymis diverſis MONTI p. 26. PONTED. Anthol. p. 193. FLOR. LAPON. n. 123.
Cyperella nemorenſis, capitulis in ſingulis petiolis ſingulis latifolia RUPP. p. 116.
Juncoides hirſutum latifolium minus SCHEUCHZ. p. 315.
Juncoides nemoroſum villoſum anguſtifolium minus flore majore MICH. p. 41. & n. 1. ibid.

Nihil vulgatius in ſylvis, verno tempore.

A ſequente fere differt, uti Juncus II. a Junco 12. Nempe folia minora, lata tamen ad tres lineas. Culmi pedales, cubitales, in ſumma parte paniculam ſparſam ſimilem praeferunt, pediculis inaequalibus, quorum majores bifidi ſunt, tertio flore in ala diviſionis ſeſſili. Squamae ſub flore hic ſpadiceae ſunt, flos in minori planta major, pariter ſpadiceus, cum exigua parte albi coloris.

16. JUNCUS foliis planis, latiſſimis, panicula ſparſa, duplicato ramoſa.
Gramen hirſutum, latifolium, majus C. B. Theatr. p. 101. non autem icon, quae eſt *Junci* 15.
Gramen hirſutum latifolium minus C. B. Th. p. 102. icon, non vero nomen & H. OX. III. S. 8. T. 9.
Gramen nemoroſum hirſutum latifolium majus SCHEUCHZ. p. 317.
Gramen luzulae maximum I. B. II. p. 493. bene.
Gramen nemorum, hirſutum, latifolium, minus, juncea panicula PARK. p. 1185. ex C. B.
Gramen hirſutum latifolium, maximum, juncea panicula H. OX. III. p. 225. T. 9. f. 2.
Gramen hirſutum, nemoroſum, latifolium, maximum RAJ. Hiſt. p. 1292. ſyn. III. p. 416. &c.
Juncus villoſus, latifolius, maximus VAILL. p. 110.
Juncoides nemoroſum, hirſutum, latifolium, maximum MICH. p. 42.

In ſylvis opacis: v. g. montis *Falconarii.* Circa *Tigurum* SCHEUCHZ.

Folia ad terram, a duabus ad ſex lineas lata, raris pilis hirſuta, uti congeneribus. Culmus parcius folioſus, cubitalis & ultra. Supremi culmi, ramive, ex ſinu duorum foliorum inaequalium, emittunt numeroſos pediculos, debiles, incurvos. Horum quilibet gerit umbellulam, cujus pediculi ſecundi ramoſi ſunt; Ultimi ramuli gerunt unum, duos, tres, floſculos exiguos, ſquamis exceptos ſiccis, albentibus, quales etiam diviſionibus ramorum ſubjiciuntur. Flos ipſe ſpadiceus eſt.

17. JUNCUS foliis planis, paniculae ſparſae ramis ramoſis.
Gramen hirſutum, nemoroſum, alpinum, anguſtifolium, paniculis obſcure rufeſcentibus I. SCHEUCHZ. p. 312. T. 6. Prodromi [bona icon.]
Gramen hirſutum anguſtifolium minus alpinum paniculis rufeſceutibus I. I. SCHEUCHZ. It. alp. VI. p. 458.
Juncoides, quod gramen hirſutum anguſtifolium alpinum &c. MICH. p. 42.
Juncus foliis planis, culmo paniculato, floribus ſparſis LINN. flor. Lapon. n. 124. ROYEN. p. 43.

I. I. SCHEUCHZER in M. *Bernhardino.* I. SCHEUCHZER in locis nivoſis, umbroſis, verſus originem *Rheni poſterioris*: in alpibus vallis *Sexammae.* Ego copioſiſſime in M. *Gotthardo* & *Furea.*

Adfinis eſt priori, Culmus equidem pedalis; folia exceptis piloſis vaginis glabra, duas lineas lata. Ex ſummo culmo & ramis paniculae, modo magis umbellatae, modo ſparſae, pediculorum ramis ramoſis. Glumae ſub diviſionibus fulvae, floſculi exigui, ſpadicei, aut pene nigri.

18. JUNCUS foliis planis, levibus, panicula nuda, umbellata, flava.
Juncoides latifolium, alpinum, glabrum, panicula ſublutea ſplendente I. SCHEUCHZ. p. 314. MICH. p. 42.
Gramen aliud ex alpibus Rhaeticis I. I. SCHEUCHZ. It. IV. p. 335.

I. SCHEUCHZER in aridis M. *Aviculae.* Ego in deſcenſu a *Furca* M. ad Valleſiam, juxta rupem glacialem, ex qua *Rhodanus* effluit.

Elegans gramen prioris ſimile, leve, foliis etiam latioribus, ad tres lineas, Paniculae pariter duplicato ramoſae, ſed flores magis ad ſequentium modum ordinati, aeque longi, in arcuatas umbellas. Glumae ſub diviſione ſpadiceae, fine flavo. Floſculi exigui, toti pallide flavi, ſplendentes.

19. JUNCUS foliis planis, anguſtioribus, panicula umbellata, foliis breviori, floribus longiſſimis, albis.
Juncoides montanum nemoroſum flore niveo SCHEUCHZ. p. 320. T. 7. f. 7. MICHELI p. 42.
Gramen leucanthemon Dalech. LUGD. p. 426.
Gramen hirſutum anguſtifolium minus paniculis albis C. B. Theatr. p. 106. RAJ. p. 1292.
Gramini luzulae affine flore albo I. B. II. p. 492. PLUKN.
Cyperus minor paluſtris hirſutus paniculis albis paleaceis H. OX. III. p. 239. T. 8. f. 39. non vero RAII.
Juncus anguſtifolius, villoſus, floribus albis paniculatis I. R. H. MONTI p. 26.

I. B. in colle *la Baſtie*, & ad latera M. *Saleve.* Ibidem RAIUS. SCHEUCHZER in ſylvoſis *viae malae.* Ego copioſe in colle, cui inſidet pagus *Waſen.* HUBERUS circa *Thermas Fabarias.*

Formoſo gramini cubitales culmi ſunt, & ultra. Folia piloſa, unam lineam lata. Panicula in ſummis culmis pariter, uti priori, in umbellas arcuatas ordinata, ramis pediculorum ramoſis. Glumae pallidae ſub diviſionibus. Flos vero longe major, petalis inaequalibus, albiſſimis. Fructus rubellus eſt, hinc adultiori minor gratia. Denique folia aliquot ſupra paniculam perpetuo efferuntur.

20. JUNCUS foliis planis, latioribus, panicula umbellata, floribus minimis.
Gramen hirſutum anguſtifolium majus C. B. Theatr. p. 105. bene. Prodr. p. 16. I. B. II. p. 492. Baſil. p. 11. HIST. OXON. III. p. 225. T. 9. f. 3. cum malo ſynonymo. KNAUT. HORT. BLES. REHF. JONQ. SCHEUCHZER. p. 318.
Gramen luzulae medium I. B. II. p. 493.
Gramen nemorum anguſtifolium majus alterum PARK. p. 1185. ex C. B.
Cyperella altiſſima montana RUPP. p. 116.
Juncoides quod gramen hirſutum &c. SCHEUCHZ. p. 318. MICHELI p. 41.
In noſtris nemoribus circa Bernam abunde.

A priori, cujus in univerſum totum ſimile eſt, differt foliis etiam latioribus, ad duas lineas, floribus tantum lineam longis, qui priori trilineares ſunt. Glumae etiam frequenter rubent.

*21. JUNCOIDES anguſtifolium glabrum panicula ſparſa SCHEUCHZER p. 320. SCHEUCHZER locis umbroſis ſylvarum & circa fontes *Tiguri.*

Quod I. GESNERUS miſit, a priori non differt: Deſcriptio vero potius accedit ad *Juncum* illum *pericarpiis rotundis.* Folia nempe atroviridia, carinata, dimidiam lineam lata. Semina, non tria, ſed numeroſa, & minuta. Conf. n. 10.

S C H E U C H Z E R I A.

LINNAEI n. 301.
JUNCO AFFINIS SCHEUCHZERI.

Junco ſimilis calyce, ſtaminibus, differt ſiliculis, quas diſtinctas gerit, tres & ſex. Duae tamen plerumque maturantur, reliquae cum flore abortiunt.

1. SCHEUCHZERIA LINN. *flor. Lap.* n. 133. T. X. f. 1. ROYEN. p. 45.
Juncus floridus minor C. B. Prodr. p. 43. Theatr. p. 190. I. B. II. p. 525. PARK. HIST. OXON.
Gramen junceum aquaticum ſemine racemoſo LOES. flor. Pruſſ. p. 114. ic. 28. cum fructu.
Juncoidi affinis paluſtris SCHEUCHZ. p. 336.
Circa *Einſidlen*, & ad lacum *Pilati* BURSER. Circa lacum *Felinum* SCHEUCHZ.

Calami pedales, geniculati. Folia juncea, carinata. Ex geniculis panicula rara, paucis, ſemel ramoſis, pediculis facta, qui in ſolitarios flores terminantur junceos, ex viridi luteolos. Succedunt ſiliquae, breves, & latae, in capitulum conjunctae, duae, tres, quinque, monoſpermae, & diſpermae,

T R I G L O C H I N.

RUPP. p. 47. LINN. n. 302.
JUNCAGO TOURNEF. T. 141. MICHEL. p. 43. T. 31.

Character SCHEUCHZERIAE ſimilis „ nempe Flos hexaphyllos, cujus tria petala interiora tenera ſunt, caduca, roſeo colore praedita. Stamina ſex, gemellis antheris. Siliculae tres, aut quinque, longae, erectae, graciles, edunt tubam denſe plumoſam. Semen unicum ex apice ſuſpenſum, ſiliquae ſimilitudine.

1. TRIGLOCHIN fructu tenui LINN. *flor. Lapon.* n. 134. ROYEN. p. 44.
Calamagroſtis TRAG. p. 679. icon interior.
Gramen marinum ſpicatum alterum LOB. ic. p. 17.
Gramen junceum ſpicatum TAB. p. 224. cum utraque aetate
Calamagroſtis IIII. LUGD. p. 1006. ex TRAGO.
Gramen triglochin ſ. vermiculatum Dalech. LUGD. p. 431. fructu ſagittato.
Gramen triglochin I. B. II. p. 508.
Gramen junceum ſpicatum ſ. triglochin C. B. Theatr. p. 80. 81. cum ic. Baſil. p. 11. HIST. OXON. III. p. 228. RAJ. Hiſt. p. 1308. &c.
Juncago paluſtris & vulgaris I. R. H. VAILL. MONTI p. 28. &c.
Triglochin Rivini RUPP. p. 47 ERNDL.
Juncago paluſtris annua & vulgaris MICHEL. p. 43.
Ubique in pratis udis v. g. *Michelfeldae*, in palude circa *Seedorf* &c.

Folia

Folia ad terram plurima, hinc convexa, inde plana, mollia. Culmus nudus, pedalis, & altior, continua longiſſima florum ſpica rariori cingitur. Flos junior rotundus, ex ſex petalis fit, delabuntur enim omnia, quorum exteriora tria majora ſunt. Apices, quales dixi. Siliquae tunc juniores, tubae loco ornamentum denſum plumoſum edunt: ſed per maturitatem fructus quidem ex calyce longe excreſcit, ſtrictusque fit, & priſmaticus, flos autem totus delabitur & denique tres capſulae a parte inferiori in duas valvas diſſiliunt, ſuperne cohaerentes, ad ſagittae ſimilitudinem.

Poſt *Juncaginem Anthericum* ſequitur ex methodo naturali. Sed ad abſolvendam hiſtoriam graminum, per aliam, etiam naturalem, conjunctionem debui eas ſubjungere, quae ſequuntur.

ACORUS.

LINNAEI n. 296.

CALAMUS AROMATICUS PETIT *lettres d'un Medecin* p. 49. MICHELI p. 43. T. 31.

Huic ex ſinu folii, ſolitaria clava erigitur, denſiſſime tecta floribus ſeſſilibus. Calyx ſexfidus, ſtamina rotundis antheris onuſta eodem numero. In capſula ſemina tria. Proximus ergo hinc Juncoidi MICHELII, inde *Typhae*.

1. ACORUS.

Calamus aromaticus CORD. Dioſc. p. 1. PETIT p. 49. MONTI p. 29.
Calamus aromaticus verus TRAGI p. 100.
Acorum MATTH. p. 21. abſque julo. CAM. Epit. p. 5. TAB. p. 642. duae icones.
Acorus vulgaris GESN. Tab. Coll. p. 56. *b.*
Acorum legitimum CLUS. Pann. p. 257. ſeqq: Hiſt. p. 231.
Acorus LOB. Obſ. p. 30. HORT. AICHST. Vern. Ord. VIII. T. 9. f. 1.
Acorum verum, & *Acorum cum flore Domini Robini* LUGD. p. 1618.
Calamus aromaticus vulgaris, multis acorum I. B. II. p. 734. MICH. p. 43.
Acorus verus C. B. Theatr. p. 625.
Acorus verus ſ. calamus aromaticus officinarum C. B. P. IC. REG. n. 11. LINN. Hort. Cliff. p. 37.
Acorus verus ſ. calamus officinarum RAJ. Hiſt. p. 1313. ſyn. III. p. 437.
Typha aromatica clava rugoſa HIST. OXON. III. p. 246. S. X. T. 13. f. 4.

C. B. circa *Bruglingen*, *S. Jacob* &c. Audio etiam in agro Bernenſi naſci.

Facillimus eſt adgnitu. Longa folia, tres & ultra lineas lata, a nervo inaequaliter dividuntur, & altera medietas transverſis rugis plicatur. Typha flava, unica, foliis brevior. Sapore aromatico omnes ſtirpes ſeptentrionis indigenas facile ſuperat.

Ad ventriculi debilitatem fidum medicamentum eſt, ſive acidis cruditatibus turgeat, ſive flatibus vexetur in hyſtericis corporibus, ſive nauſeabundus ad vomitum nimis facilis fit. Doſis crudi, qualem exiſtimo efficaciſſime ſumi, ad duas drachmas, neque male puto in vino Burgundico infundi, quod conſilium eſt CHOMELII. Aquam deſtillatam, non, ut BOERHAAVIUS & HERMANNUS ingratam, ſed omnino aromaticam exhibet J. A. WEDEL in diſſ. propria.

GRAMINIBUS ADFINES.

ORDO III.

CALYCE TRIPHYLLO.

SPARGANIUM.

TOURN. T. 306. LINN. n. 706. & omnium Auctorum.

Flores, & fructus in ſphaeras conglobantur, quae ad proprios pediculos adſident, ſed diverſas, quarum ſuperiores ſoli flores mares, inferiores feminae faciunt. Numerus partium difficulter initur, & diverſis modis a PONTEDERA & LINNAEO definitur. Videtur cuivis flori mari triſtemoni, & cuivis pariter fructui pyramidali, calyx triglumis eſſe, ex foliis factus inaequalibus (LINNAEUS). Tuba ſimplex oblique adglutinata ſemini: ſemen in duro fructu unum, aut duo.

1. SPARGANIUM culmo erecto, foliis triquetris.

Sparganium foliis adſurgentibus triangularibus LINN. flor. Lap. n. 345. Hort. Cliff. p. 439. ROY. p. 73.
α Sparganium CORDI Dioſc. L. IIII. c. 21. TRAG. p. 676. 677. cui tamen aliqua ſpica cyperoidis admiſta eſt. MATTH. p. 990. CAM. Ep. p. 732. bene. H. AICHST. Vern. Ord. 7. T. 11. f. 1.
Carex DOD. Ic. Vet. II. p. 51.
Plantanaria DOD. Cer. p. 256.

 Plan-

Plantanaria ſ. Butomon DOD. Pempt. p. 601.
Sparganium & butomos theophraſti LOB. ic. p. 80.
Calamagroſtis III. LUGD. p. 1006.
Phleos femina LUGD. p. 1017.
Sparganium quibuſdam I. B. II. p. 541.
Sparganium ramoſum TAB. p. 246. C. B. Theatr. p. 248. Baſil. p. 15. MURALT. p. 751. HIST. OXON. III. p. 247. T. 13. f. 1. bene. RAJ. p. 1311. I. R. H. MONTI p. 21.
β *Sparganium alterum* LOB. ic. p. 80. I. B. II. p. 541. & ex LOB. LUGD. p. 1319.
Platanaria altera DOD. Pempt. p. 601.
Sparganium non ramoſum TAB. p. 247. bene. C. B. Theatr. p. 231. PARK. HIST. OXON. III. p. 248. T. 13. f. 2. RAJ. p. 1311. I. R. H. MONTI p. 21.

Utraque varietas in Helvetia non rara eſt, poſterior tamen infrequentior, quam legi in paludoſis, quae *Gürba* transfluit.

Culmus firmus, etiam bipedalis, folia ima triquetra, ſuprema plana, ſucculenta, praelonga. Ex ſuperiorum foliorum ſinu pediculi anguloſi, & inflexi, nudi, ramoſi in varietate α. non ramoſi, ſed ſeſſiles pilas quaſi perforantes, aut omnino monanthi, in varietate β. Hae pilae carnoſa & craſſa placenta fiunt, cujus foraminulis baſes ſeminum infiguntur. Mares ſimiles, ſed minores ſunt, odoratae. Squamae apice lateſcente, fuſco. Varietatis β. vidi apud STAEHELINUM varietatem vix palmarem.

2. SPARGANIUM foliis conplanatis, natantibus, ſpicis pauciſſimis.
An *Sparganium minimum* C. B. Th. p. 232. Pr. p. 24? I. B. II. p. 541. Non videtur. PARKINSONUS H. OX. III. p. 247. RAJ. p. 1312. I. R. H. RUPP. MONT. LIND. habent ex C. B.
Sparganium minimum RAJ. p. 1910. ſynopſ. III. p. 437. Omnino.
Sparganium non ramoſum minus DILL. Cat. Gieſſ. p. 130. Nov. Spec. p. 58.
An *Sparganium foliis natantibus plano convexis* LINN. flor. Lapon. n. 345. differt autem a noſtro ſpicis numeroſis.

Bernae in foſſis, quae viae Worbenſi, e regione *Wittighofen*, ſiniſtrae adjacent. D. HUBER. ex lacu Tigurino prope *Lachen*.

Culmus ex aqua ad 2. & 3. uncias erigitur, brevis, non ramoſus. Folia praelonga, pedalia, tres lineas lata, mediocriter craſſula, conplanata, obtuſa. In ſumma planta ſpicae feminae duae, aut tres, ima ad brevem ramulum ſcapi, reliquae ſeſſiles. Mas eumdem unica terminat: caeterum minores ſunt, quam in prima ſpecie, & tota planta mollior eſt.

TYPHA.

TOURN. T. 301. LINN. n. 707. & omnium Auctorum.

Summum culmum cylindrica clava terminat, cujus ſuperior pars majuſcula eſt, ſtaminibus ternis, calyce trifolio, quos numeros aegre definias. Ima pars clavae ſemina habet, pediculata, pediculo pappum radiatum emittente, tuba ſimplici.

1. TYPHA clava craſſiſſima.
Typha GESN. Ind. Quadr. p. 135. FUCHS. p. 822. MATTH. p. 863. CAM. Epit. p. 607. DOD. Cereal. p. 261. LOB. ic. p. 81. RAJ. p. 1312. ſynopſ. III. p. 436. LINN. Hort. Cliff. p. 439. & ROYEN. p. 73. [hi duo pro omnibus varietatibus]
Typha paluſtris DOD. Pempt. p. 604. CAESALP. p. 194. TABERN. p. 246.
Typha aquatica TRAG. p. 680. LUGD. p. 994.
Typha paluſtris major C. B. Theatr. p. 337. Baſil. p. 16. P. I. B. II. p. 539. HIST. OXON. III. p. 246. T. 13. f. 1. bene. I. R. H. MONTI p. 21. &c.
β *Clava duplici* VAILL.

Ad ſtagnorum & fluviorum littora, cum arundine.

Huic culmus quatuor, & ſex pedum. Folia plana, farta, convexa, uncia anguſtiora, aliquot pedum longitudine. Clava fuſca, ſemipedalis, pene pollicem lata.

2. TYPHA paluſtris clava gracili C. B. *Theatr.* p. 339. *cum ic.* P. I. R. H. VAILL. MONTI &c.
Typha paluſtis media CLUS. p. CCXV. cum icone I. B. II. p. 540. HIST. OXON. III. p. 246. T. 49. f. 2. RAJ. p. 1312. ſynopſ. III. p. 436.
Typha minor PARK. p. 1204.
β *Clava duplici* VAILL. & C. B. in icone.

Inter plantas PLATERIANI herbarii fuit. Ex Alſatia habeo.

Clava ejuſdem longitudinis, vix duas lineas lata.

3. TYPHA parte maſculina ovatae clavae a feminina diſtante.
Typha paluſtris minor C. B. Theatr. p. 340. RAJ. p. 1312. ſyn. III. p. 436. I. R. H. MONTI &c.

Typha

Typha minor LOB. ic. p. 81. I. B. II. p. 540. LUGD. p. 995. &c.
Typha minima PARK. p. 1204.
Typha minima duplici clava HIST. OXON. III. p. 246. T. 18. f. 3.

LOBELIUS, I. B. & RAIUS in confluente *Arvae* cum *Rhodano* prope *Genevam*. Apud STAEHELINUM vidi.

Typha tota erat uncialis, lata ad dimidium pollicem, iſthmo dividente partem ſuperiorem marem, ab inferiori femina. Habitus dicitur duorum cubitorum eſſe.

LINNAEUS Typham 2. & 3. pro varietatibus habet, neque valde intercedo.

A R U M.

T. T. 69. RIV. *monop. irreg.* LINN. n. 698. MALPIGH. *anat. plant.* ic. 184.

Etſi fructu molli ab omni gente graminea diſſideat, non alia tamen ſedes opportunior viſa eſt. Quod florem TOURNEFORTIUS vocat, & RIVINUS, evidenter ſpatha eſt.

Spatha maxima, ſemiconica, aperta, caduca. In ea cylindrus, qualis in Typha, qui inferius circumpoſita habet & ſeſſilia ſemina, ovata, quae baccarum rudimenta ſunt polyſpermarum. Tuba unica, breviſſima. Supra ſemina papillulae breves, quae ſurſum pilos emittunt. Paulo ſuperius antherae ſunt craſſae, quadrangulares, ſeſſiles, cylindro infixae, quadriloculares. Supra eas papillulae denuo rotundae, ſcapo inſident, quae incurva ſua filamenta deorſum emittunt. Summa demum pars cylindri nuda eſt, craſſior, ſanguineo colore, clavae forma. Vides adfinitatem cum Typha.

1. ARUM foliis ſagittatis cucullo recto.
Arum FUCHS. p. 69. CORD. Hiſt. p. 102. *b.* MATTH. p. 596. CAM. Epit. p. 365. 366. cum Char. TAB. p. 746. I. B. II. p. 783. RAJ. Hiſt. p. 1208. BLAKW. T. 228.
Aron GESN. Coll. p. 60. TRAG. p. 774.
Aron vel arum GESN. Hort. p. 248. *b.*
Gigharum CAES. p. 226.
Arum vulgare non maculatum C. B. Baſil. p. 58. HIST. OXON. III. p. 543. I. R. H. &c.
β *Ari tertium genus* TRAG. l. c.
Arum purpureis maculis CORD. l. c.
Arum DOD. Pempt. p. 328. HORT. AICHST. Vern. Ord. II. T. 1. f. 1. LAUREMB. App. II. p. 140
Arum officinarum LOB. ic. p. 597.
Arum maculatum TAB. p. 746.
Arum maculatum maculis candidis vel nigris C. B. I. R. H. &c.
Arum vulgare maculatum PARK. MOR. &c. pro var.
γ *Arum praegrande* THAL. p. 12. CAM. RUPP.
δ *Arum minus* MATTH. p. 597. CAM. Epit. p. 367. TAB. p. 747. &c. V. WEINM. T. 172. *b.*
Arum montanum C. B. WAGN. Helv. Cur. p. 272. *b.*
ε *Arum* piſtillo albo-luteolo.
Ari ſecundum genus TRAG. l. c.

Locis umbroſis, ad ſepes, in dumetis. Majo ſpatham profert.

Folia nitida, ſagittata, ſaepe maculata: Cucullus albus, rectus. Baccae per aetatem rubrae, ſucco tinctorio, aurantio, ebriae. Semina unum, duo, & plura, pene ſphaerica, dura, ſuperficie reticulata. Sapor acerrimus, & pene indelebilis. Hinc ab infuſione foliorum, inter vernas herbulas adſumto, vomitum cruentum vidit STAEHELINUS. Radix pariter acerrima, farinoſa, viſcida, acidi ſigna dat evidentia. Hinc vires poſſidet reſolventes, abſtergentes: ſolet autem *fecula* radicis in uſum trahi, lota, & fere inutilis. Recens vero radix & integra, uſu externo ulcera mundat, in epithemate laudatur ad Arthritidem. Intus ad aſthmata etiam deſperata exſiccata radix ad drachmam exhibetur: multo recente mitior. Ventriculum mucoſum roborat & expedit eadem, & pulverem ſtomachicum BIRKMANNI princeps ingreditur. Siccae radicis loco ſaponis ad dealbanda lintea uſus eſt, tum ad fucum, & ceruſſae ſpeciem CAESALPIN. Eadem recens intus ſumta purgat cachecticos CONSTANTIN. Succo inpraegnata turunda laudatur a CHOMELLIO *ſuppl. aux pl. uſ.* p. 148. Edulis etiam fuit, & noſtro tempore Colocaſia, Ari genus, in Aegypto celebre obſonium eſt.

Etiam nunc loco Liliacearum, quae Junco & adfinibus continuantur, leges methodi parentheſin jubent inſerere Orchidum, quas alibi, & ſeorſim a Liliaceis, diſponere nefas foret.

II. PLANTAE STAMINIBUS ET SEMINIBUS CONSPICUIS DONATAE.

II. FLORE PETALODE.

I. MONOCOTYLEDONES.

I. TUBA DESTITUTAE.

ORCHIDES & ADFINES.

Huic naturali claſſi commune eſt, foliis & culmo cum Liliaceis convenire, gerere ovarium ſtriis ſpiralibus inſcriptum, plenum ſcobe tenuiſſima, ad tres acervos collecta. Ex apice ovarii florem ferunt nudum. Hujus alia petala fere ſemper ſimplicis fabricae, quinque, conjuncta cucullum faciunt in plerisque. Sextum alias duas, alias tres partes habet. Anteriori, ſive barba ſimplici, bifida, trifida, quadrifida, varie ludit. Poſterior calcar eſt, & in quibusdam deficit. Media cum anteriori cavas fauces efficit, brevior, in arcum terminata, gerens machinam ſtaminiferam, quae fere ſola genera diſtinguit. Sub medio intervallo radicum duorum apicum via eſt, obſcurior, aut conſpicua, quae ad ovarium ducit, & loco tubae eſt.

ORCHIS.

TOURN. T. 247. 248.

ORCHIS LINN. n. 681. *SATYRIUM* LINN. n. 682. *HERMINIUM* EJ. n. 684.

Huic proprium eſt, radices ſucculentas habere, ſive ſubrotundae fuerint, ſive multifidae, quaſi digitatae. Petalum ſextum alias calcar educit, alias minime. Staminum fabrica haec eſt. Convexa pars poſterior petali ſexti ſtylum effert, huic utrinque una adnata eſt capſula, membranaceis duabus cortinis clauſa, in qua apex latet, ex filamento convoluto, & pulverulento factus, inferne pediculatus. Vide haec apud MALPIGHIUM bene expreſſa 1. f. 142. Via ad ovarium inter duo tumida labia conſpicua. Hoc genus, ita definitum, unicum eſt naturaliter, ſi vero ob radices dividas, duo erunt; ſi ob calcar duo, ſi utraque nota utaris, quatuor. Unum autem eſſe demonſtratur contra RIVINUM & LINNAEUM, quod & teſticulatae absque calcare dentur, & palmatae, uti viciſſim neceſſario inter *Satyria* LINNAEI & teſticulatas & palmatas reperimus.

ORDO I.

I. ORCHIDES RADICIBUS BINIS SUBROTUNDIS.

I. CALCARE DONATAE.

1. ORCHIS radicibus ſubrotundis, brachiolis labelli brevioribus, ſpinula ex diviſione medii trunculi eminente.

Stendelwurtz BRUNF. L. I. p. 103. bene & *Satyrium mas* EJ. p. 104.
Faba inverſa DORST. p. 119. *b.* & *Satyrium* EJ. p. 261.
Orchis mas latifolia FUCHS. p. 554. commode. AMBR. TIT.
Satyrium mas quorumdam TRAG. p. 778. obſcure.
Orchis ſ. teſticulus major CORD. Hiſt. L. II. c. 26. p. 129.
Teſticuli V. ſpecies MATTH. p. 883. male.
Cynoſorchis latifolia hiante cucullo major C. B. Baſ. p. 21. H. OX. III. p. 490. S. XII. T. 12. f. 1.
Orchis galea & alis fere cinereis I. B. II. p. 757. H. OX. III. p. 494. RAJ. p. 1218. ſyn. III. p. 378.
Orchis latifolia hiante cucullo major I. R. H. VAILL. p. 148. T. 31. f. 21.
Orchis maſcula RIVIN. RUPP. p. 238.
β *Cynosorchis II.* DOD. Herb. Coron. p. 210. Pempt. p. 234.
Cynosorchis majoris ſecunda ſpecies, & cynosorchis altera Dodonaei LOB. ic. p. 175.
Cynosorchis major II. TAB. p. 658.
Cynosorchis latifolia hiante cucullo minor C. B. Baſ. p. 22.
VAILL. T. 31. f. 22. 23. 24.
γ *Cynosorchis anguſtifolia hiante cucullo* C. B. Prodr. p. 28. Baſil. p. 22. in pratis *Muteti* M. Ex eo RAJUS & MORISON. tum T. TILL. & JOHREN.

In paſcuis acclivibus, & ſiccioribus, ſub initium Maji. RAIUS ad Rhodani ripas *Genevae.*

Culmus pedalis & altior, aliquando tamen vix ſemipedalis. Folia nunquam macu-

culoſa, elliptica, mucrone perobtuſo. Spica in juniore conpacta, triangularis, per aetatem laxatur. Squamae ſub ovariis longe breviſſimae, vix lineam longae. Ovarium longum, alis eminentibus. Cucullus ſatis arctus, pentapetalos, cujus tria petala, ut ſolent, exteriora ſunt, albus caeterum, pellucente purpura. Labium inferius ex ortu duo brachiola emittit, anguſta, purpurea, deinde longius deſcendit, album cum purpureis maculis, tomentoſum, terminatum duobus purpureis, triangularibus, ſegmentis, ex quorum intervallo ſpinula exit. Calcar cylindricum tertiam partem ovarii longum.

2. ORCHIS radicibus ſubrotundis, ſpica longa, laxa, brachiolis labelli & cruſculis longiſſimis.

Orchis Zoophora Cercopithecum referens oreades COL. p. 319. PARK. AMBROS. RAJ. Hiſt. p. 1219.
Orchis altera oreades cercopithecophora COLUMN. ic. p. 320.
Orchis flore ſimiam referens C. B. MOR. Hort. Bleſ. &c,
Orchis ſimiam referens H. OX. III. p. 494. T. 12. f. 3. I. R. H. T. 247. A. A. A. A. VAILL. p. 148. & T. 31. f. 25. 26.
Orchis cercopithecum exprimens luſitanica altera BREYN. Cent. ic. p. 42. [forte & prima] & ex eo MOR.

Baſilea habeo, natam *Michelfeldae*, cum nomine *Cynoſ. latif. hiant. cuc. minoris.*

Proxima priori: differt autem diviſione ſexti petali. Totum anguſtius eſt, cruſcula & ſuperiora, & inferiora graciliſſima educit, & longiora. Spinula, uti in priori. Deinde ſpica longiſſima, & ſparſa.

3. ORCHIS radicibus ſubrotundis, cucullo punctato, cruſculis labelli latioribus, & brevioribus.

An *Satyrion primum* Dioſc. TRAG. p. 780.
Et *Tertium teſticuli genus* ib. in deſcr.? cui florem facit extus ſpadiceum.
Orchis latifolia altera CLUS. p. 267. PANNON. p. 237. bene.
Orchis ſtrateumatica, ſive ſtratiotes major, ſive militaris LOB. p. 184. eadem icon.
Orchis ſtrateumatica major LUGD. p. 1559. I. B. II. p. 758. H. OX. III. p. 494. T. 13. f. 6.
Teſticulus V. militaris TAB. p. 663.
Orchis latifolia HORT. AICHST. Aeſt. Ord. IV. T. 4. f. 1. bene.
Cynoſorchis militaris major C. B. Baſ. p. 22. P.
Orchis ſtrateumatica RAJ. Hiſt. p. 1213. ſyll. ſtirp. exter. p. 192.
Orchis militaris major I. R. H. T. 247. B. B. B. B. VAILL. p. 148, T. 31. f. 27. 28. RUPP. p. 238. cum malis iconibus &c.
II. *Orchis magna, latis foliis, galea fuſca ſive nigricante* I. B. II. p. 759. pro nova. HIST. OXON. III. p. 491. RAJ. p. 1214. ſynopſ. III. T. 19. f. 2. & p. 378.

C. B. in M. *Muteto.* RAI. ad latus collis ſylvoſi prope M. *Saleve.* I. GESNERUS *Tiguro* miſit.

Specioſa planta, bipedalis & ultra. Folia elliptica, unciam lata, ſpica denſa, foliolis minimis. Ovaria graciliſſima. Galea ex quinque petalis conjunctis, ut in prioribus, ſed lineata, & punctata. Brachiola ſuperiora gracilia, inferiora latiſſima. Spinula media brevis: corpus ipſum petali ſexti breviter villoſum. Calcar incurvum, fine turgido.

*4. ORCHIS ſtrateumatica minor LOBEL. ic. p. 184. I. B. II. p. 758. RAI. p. 1219. *Syll. ſtirp. exter.* p. 191.

Orchis ſtrateumatica minor. C. gemmae LUGD. p. 1559.
Teſticulus ſtrateumaticus minor X. TABERN. p. 664.
Cynoſorchis militaris minor C. B. Baſ. p. 22. P.
Orchis militaris minor I. R. H. VAILL. p. 149. T. 31. f. 29. PONTED. Anthol. p. 283. T. 5. f. 2.
II. An differt *Orchis batrachites vel batrachioides* LOB. ic. p. 185.
Orchis batrachioides gemmae LUGD. p. 1559.
Orchis hermaphroditica C. B. P. RAJ. p. 1222. I. R. H.

C. B. in *Muteto* M. RAIUS in *Saleva* M.

Alae interne ſtriis purpureis lineatae. Brachiola ſuperna breviſſima: inferna, ut in priori, lata, colores minus elegantes. An ſatis diverſa?

5. ORCHIS radicibus ſubrotundis, ſpica denſa, cruſculis labelli ampliter divergentibus.

An *Tertium teſticuli genus* TRAGI p. 780.
Orchidis genus rarius & elegans GESN. Tab. Coll. p. 93.
Orchis Pannonica IIII. CLUS. p. 268. Pann. p. 236. bene. RAJ. p. 1215. ſynopſ. III. p. 377.
Orchis minor flore guttato ſanguineo CAM. Hort. p. 111.
Orchis minor flore incarnato HORT. AICHST. Vern. Ord. II. T. 9. f. 3?

Cyno-

Cynoſorchis militaris, pratenſis, humilior C. B.
Orchis parvis floribus multis punctis notatis, An Cluſio orchis pannonica I. B. II. p. 765. cum mala icone.
Orchis militaris pratenſis humilior H. OX. III. p. 492. T. XII. f. 20. non bene. I. R. H. VAILL. p. 149. T. 31. f. 35. 36.
Orchis militaris minor & minima RUPP. p. 239. cum iconibus.
Varietates ſpica craſſiore, & anguſtiore habet LEOPOLD. p. 116.

Non rara in Helvetia C. B. prope *Dornach*. Ego circa *Seelhofen* in udis, circa *Weiſſenburg* in udis. HUBERUS ſimili loco circa *Vettis*.

Culmus plerumque dodrantalis, folia non graciliora prioribus. Spica prae reliquis denſa: foliola ſub flore dimidii ovarii longitudine. Ovarium, ut in ultima, tumidulum. Flos minimus in hoc genere. Galea arcta, alba & purpuraſcens, cum lineis purpuraſcentibus. Calcar ne lineam] quidem longum. Petali ſexti anterior bractea ſanguineis maculis varia, brevius inter brachiola, & diviſionem ultimam, quaſi pectus habet, & confertim in lateralia ſegmenta gracilia finditur, atque medium latum, in duo obtuſa ſegmenta ad magnum angulum fiſſum, inter quae ſpinula deſcendit, minima.

*6. CYNOSORCHIS militaris pratenſis elatior, floribus variegatis C. B. *Prodr.* p. 28. *Baſ.* p. 22.

Ex eo PARK. RAIUS, MORISONUS, TOURN. GARID. & TILLIUS habent, neque ullam notam addiderunt.

C. B. in pratis *Michelfeldenſibus*, & trans *Rhenum*.

C. B. dicit „ folia quam Orchidi 8. latiora eſſe, ſpicam breviorem, flores longe minores, ex rubro & albo eleganter varios. An vere diverſa a n. 5.

7. ORCHIS radicibus ſubrotundis, floribus obſoletis, cimicem olentibus, labello retrorſum reflexo.

Tragorchis minor, & verior c. gemmae, ſive corioſmites coriophora flore inſtar cimicum LOB. p. 173. ex quo LUGD.
Teſticulus hircinus III. minor TAB. p. 672.
Orchis hirci odore minor C. B. H. OX. III. p. 491. T. 12. f. 10. I. R. H. VAILL. p. 149. T. 31. f. 30. 31. 32.
Tragorchis minor flore fuliginoſo I. B. II. p. 764. RAJ. p. 1213.
Orchis foetida 3. ſ. hirci odore minor RAJ. ſyll. p. 191. PLUKN.
II. *Orchis batavica VI.* CLUS. Hiſt. p. 268.
Orchis odore hirci minor, ſpica purpuraſcente C. B. I. R. H. *purpurea* H. OX. III. p. 492.
Tragorchis batavica cluſii PARK. p. 1349.

STAEH. circa villam inter tres cognomines *Gundeldingen* ultimam. RAI. in pratis trans *Rhodanum* prope *Genevam* (Sub *Oſteroda.* v. *Iter. Hercyn.* n. 7.)

Culmus pedalis, folia ad radicem conferta, dimidium pollicem lata, ſpica rara. Foliola ſub ovariis his ipſis aequalia. Cucullus ita arcte conjunctus, ut trifolius videatur, colore obſcure viridi, aut obſcure purpureo, cum lineis ſaturatioribus. Barba ita recte deſcendit, ut verſus culmum etiam convergat, ſingulari inter Orchides habitu, trifida. Lateralia ſegmenta uno alterove dente notantur, medium trifidum eſt, & acutum. Color pariter alias ſubviridis, alias purpura admiſcetur. Calcar conicum, plus quam dimidii fructus longitudine. Totius floris odor, qui cimicum.

8. ORCHIS radicibus ſubrotundis, ſpica denſa, labello aequaliter tripartito, calcare ovarii longitudine.

Orchis purpurea ſpica congeſta pyramidali RAJ. p. 1215. ſynopſ. III. p. 377. T. 18. icon. opt. HIST. OXON. III. p. 492. ZANICH. p. 196. ic. 42. 64.
Orchis radicibus ſubrotundis, bracteis flore brevioribus, nectarii labio trifido, ſeta longiſſima LINN. Hort. Cliff. p. 429. ROYEN. p. 14.
II. *Cynoſorchis militaris ſpica rubente conglomerata* C. B. Baſ. p. 22. Prodr. p. 28. PARK. p. 1345.
Orchis militaris montana, ſpica rubente conglomerata I. R. H. VAILL. p. 151. T. 31. f. 38. &c.
III. *Orchis femina major* FUCHS. p. 556. ob flores trifidos.
Orchis quinta odorata TRAG. p. 782. omnino.
Cynoſorchis montana purpurea odorata C. B. H. OX. III. p. 491.
Orchidis genus parvum, flore prorſus purpureo, odoris ſuaviſſimi I. B. II. p. 763. RAJ. p. 1215.*
Orchis montana purpurea odorata I. R. H.
Novem omnino Orchides Auctorum hic conjungerem, ſi vel tempus inpendere liberet, vel conjecturis uti.

In pratis montoſis M. *Muteti* C. B. Ibidem ego, & in *Grandvi*, in pratis ſupra *Biennam* verſus *Deſſ.* &c.

Folia ſemuncem lata, octuplum longa, ad radicem congeſta. Culmus pedalis. Spica brevis

vis, lata, denſiſſima, inter congeneres. Folia ſub ſtrictis ovariis his ipſis aequalia. Rictus multo, quam in priori, minor. Barba fere aequaliter in tria ſegmenta obtuſa diviſa. Calcar ovarii longitudine & ultra. Totus flos concolor, purpuraſcens.

9. ORCHIS radicibus conicis, ſpica brevi, denſa, petalis caudatis. Vide *It. Helvet.* n. 31. & corrige l. 14. ubi verba interjecta ſpinula abundant.

Orchis rotundus DALECH. LUGD. p. 1556. I. B. II. p. 765.
Orchis flore globoſo C. B. HIST. OXON. III. p. 292. RAJ. p. 1216. VAILL. male hic octavae, ibi quintae conjungit. An MURALT. p. 726? Non videtur.
Orchis rotunda Dalech RAJ. Syll. Stirp. Ext. p. 191.
II. An *Orchidis ſpecies flore umbellato* THAL. p. 81. 82.
Orchis rotunda Dalechampii flore puniceo magno KNAUT. p. 71. BUXBAUM. p. 221. Dubito Germaniae indigenam eſſe.

In Jura M. paſſim. In *Dolaz* & *Grandvi* copioſe. In M. *Rohtenhorn* ſupra *Brienz*.

Facillime dignoſcitur. Bulbi oblongi, conici. Culmus cubitalis, folioſus, imis foliis ellipticis. Spica conpacta, ut 8. pariter brevis & lata. Squamae ſub ovario eodem paulo breviores. Omnia petala cuculli caudata, in appendices graciles continuata. Duo interiora cuculli petala punctata. Barba tripartita, absque pectore. Brachia acuta, medium punctatum, leniter trifidum. Calcar gracile, dimidio ovario aequale. Color floris roſeus, pallens.

Hanc olim pro nova deſcripſi in COMM. LIT. NOR. cum nullibi deſcriptam invenirem a. 1735. p. 39.

10. ORCHIS radicibus ſubrotundis, cucullo ſparſo, labello ampliter trifido, crenato, flore concolore.

Orchis mas anguſtifolia FUCHS. p. 555.
Teſticulus IIII. MATTH. p. 882. male, ſed in EPIT. CAM. p. 624. bene.
Teſticulus morionis mas DOD. Coron. p. 214. Pempt. p. 236. commode.
Orchis V. CLUS. p. 268. quod ad iconem.
Cynoſorchis morio. Orchis mas anguſtifolia Fuchſii, Satyrion Apuleji, & Orchis delphinias paluſtris C. Gemmae LOB. ic. p. 176. ex DOD.
Cynoſorchis morio mas TAB. p. 660.
Cynoſorchis maculata EJ. ib.
Orchis morio mas foliis maculatis C. B. Baſil. p. 22. RAJ. p. 1214. ſynopſ. III. p. 376. I. R. H. VAILL. p. 150. T. 31. f. 11. 12.
Orchis major tota purpurea maculoſo folio I. B. II. p. 763.
Cynoſorchis morio mas foliis maculatis H. OX. III. p. 490.
Satyrium mas BLAKW. T. 53. bene.
β *Cynoſorchis delphinia ſeſſilibus maculoſis foliis, obtuſioribus, flore purpuroviolaceo; caule ſeſquicubitali, majuſculo olivari gemino bulbo* LOB. ic. p. 174.
Orchis morio foliis ſeſſilibus maculatis C. B. H. OX. I. R. H. &c. Omnes autem ex LOBELIO.
γ *Orchis morio mas foliis ſeſſilibus non maculatis* C. B. Baſil. p. 22. H. OX. I. R. H. &c.
Orchis major, tota purpurea, non maculata I. B. II. p. 760.
δ Icone convenit, differt colore, non tamen videtur alia eſſe, cum nemo eam poſt LOBELIUM viderit, & maculis haec ſola inter teſticulatas ludat,
Orchis ornithophora folio levi LOB. p. 182. ex quo habent reliqui
ε Et *Orchis ornithophora folio maculoſo* LOB. p. 183. ex quo BAUHINI habent, & reliqui.

Haec ſpecies frequens eſt in pratis ſubudis, in ſylvis, ubique per Helvetiam.

Bulbi ex maximis. Culmus pedalis cubitalis. Folia ampla, inferius, ut ſolent, elliptica, ſuperius acuta, modo varia maculis nigricantibus, modo minime. Spica ſpecioſa, longa, non denſa, ſquamae ſub flore purpureae, ovarii longitudine. Flos magnus, totus ex purpura violaceus: Cuculli petala duo ſolent a reliquis diſtare, unde ſimilitudo cum avicula. Calcar horizontale, cylindricum, ovarii longitudine. Segmenta petali ſexti fere aequalia, absque pectore, crenata, medium latius, etiam diviſum.

Haec ſpecies magnitudine bulborum, & hircino odore excellit, quo ſemen animalium inpudicorum imitatur. Haec ergo recipienda inter Aphrodiſiaca, ſi omnino Aphrodiſiaca licita ſunt. Conditum vulgo in uſu eſt, eſſentiam cum ſpiritu vini paratam praefert LUDOVICI. Sed alia virtus innocentior, omnibus Orchidibus ineſt. Viſcoſae ſunt totae, lentiſſimi glutinis. Ergo gummatis loco, quoties excoriata membrana villoſa inteſtinorum conſolanda eſt blando viſcore, mire radix convenit. Quod de radice Orchidis Perſicae, dictae *Salab*, DEGNERUS praedicat, ad dyſenteriam, phthiſin &c. (Conf. E.N. C. *Vol.* I. *App.* & *Vol.* 4. *Obſ.* 62.) id de omnibus omnino, aeque

valere communis natura indicat. Atque hanc vim a PARACELSI quibusdam diſcipulis laudatam fuiſſe reperio.

11. ORCHIS radicibus ſubrotundis, cucullo clauſo, lineato, labello ampliter trifido, crenato.

α Varietas humilior
Triorchis ſerapias mas FUCHS. p. 559. bene.
Triorchis mas LONIC. p. 431.
An *Teſticulus alius, cui flores rubent* CORD. Hiſt. L. II. c. 28.
Teſtculus morionis femina DOD. Coron. p. 213. 215. 216. Pempt. p. 236. ſp. quarta in deſcript.
Orchis V. CLUS. Pannon. p. 238. Hiſt. p. 268. deſcriptio non autem icon.
Cynosorchis morio femina, orchis delphinia C. GEMMAE LOB. p. 176. ex DOD.
Cynosorchis morio II. TAB. p. 661.
Cynosorchis femina HORT. AICHST. Aeſt. Ord. IV. T. 4. f. 2.
Orchis morio femina C. B. Baſil. p. 22. PARK. HIST. OXON. RAJ. p. 1214. I. R. H. VAILL. p. 150. T. 31. f. 13. 14. ZANICH. p. 195. ic. 28.
Orchis minor, purpurea & aliorum colorum, cum alis virentibus I. B. II. p. 761.
Orchis radicibus ſubrotundis, nectarii labio quadrifido, aequali, crenulato, cornu obtuſo ROYEN. p. 15.
β Hujus varietas minor
Cynosorchis BRUNF. I. p. 104. ob parvitatem.
Orchis morio femina parva VAILL. p. 150.
γ *Flore roſeo* I. R. H. VAILL. TILL. HERM. BOERH.
δ *Flore niveo* I. B. HERM. I. R. H. TILL. VAILL. BOERH.
ε *Flore verſicolore* Eorumdem.
ς Elatior pedalis, ſpica laxiori
Orchis morio femina procerior, majori flore I. R. H. aut. de Par. p. 508. VAILL. p. 150.
Huc vero omnino refero
II. *Ornithophoram candidam* LOB. p. 183. I. B. II. p. 761. RAJ. p. 1222.*
Orchidem papilionem referentem, anguſtifoliam, albam C. B. I. R. H.
Orchidem myoden anguſtifoliam PARK. p. 1353.
Teſticulum XVI. minorem TAB. p. 667. bene.
Orchidem anguſtifoliam C. B. H. OX. III. p. 492. T. 13. f. 18. I. R. H.
Orchidem minorem anguſtifolium, in ſuprema parte longis foliis I. B. II. p. 765. RAJ. p. 1222. *.

Haec inter teſticulatas per Helvetiam frequentiſſima eſt, in pratis udis.

Culmi longitudo a quatuor unciis, ad pedem. Folia anguſta pro ratione longitudinis, acuta. Spica pauciflora, vix ultra duodecim florum, rara. Folia magna, colorata, ſub ovariis, eadem longitudine. Cucullus conjunctis petalis fit, quorum tria latiora, cujuscunque coloris demum flos fuerit, interius lineis viridibus diſtinguuntur. Barba ex uno loco trifida, ſegmentis lateralibus magnis, crenatis, medio potius minori, maculato, ubi ex faucibus prodit, modice inciſo. Calcar longius dimidio ovario. Color floris albus, roſeus, violaceus. In majori varietate ſcapus folioſus eſt.

12. ORCHIS radicibus conicis, labello lingulato, ſimpliciſſimo.

I. *Teſticulus candidus, odoratus, major* CORD. Hiſt. II. c. 29.
Teſticulus bifolius EJUSD. L. II. c. 104.
Teſticuli ſpecies V. CAM. Epit. p. 625. bene.
Teſticuli III. figura exterior MATTH. p. 881.
Orchis ſerapias primus DOD. p. 237. Coron. p. 219. bona icon.
Teſticulus vulpinus primus, cujus flores culices exprimunt LOB. ic. p. 178.
Teſticulus vulpinus latifolius TAB. p. 667.
Orchis flore albo minor HORT. AICHST. Aeſt. Ord. IV. T. 5. f. 4.
Orchis alba bifolia, minor, calcare oblongo C. B. Baſ. p. 23. I. R. H. VAILL. p. 151. T. 30. f. 7. ZAN. ic. 42.
Orchis alba calcare longo I. B. II. p. 771. *oblongo.* H. OX. III. p. 495. RAJ. p. 1221.
II. *Orchis bifolius* CAM. Hort. p. III.
Teſticulus vulpinus HORT. AICHST. Vern. Ord. VII. T. 6. f. 1.
III. *Satyrium trifolium* FUCHS. p. 710. TAB. p. 674. & ex FUCHSIO GESN. Tab. Coll. p. 105.
Triorchis trifolia TAB. p. 678.
Orchis nonnunquam trifolius CAM. Hort. p. III.
Orchis trifolia major C. B. I. R. H. &c.
Orchis ſerapias trifolia major RAJ. p. 1221.
IV. *Culices minores triphyllae* LOB. p. 179.
Orchis trifolia minor C. B. H. OX. III. p. 495. T. 13. f. 19. RAJ. p. 1222. * I. R. H.
Orchides culices minores triphyllae I. B. II. p. 772.
V. Varietas amplioribus foliis
Orchis latifolia I. CLUS. p. 267. qui florem non viderat

Orchis

Orchis latifolia maxima CLUS. Pann. p. 237.
Orchis bifolia latiſſima C. B. RAJ. Syll. Stirp. Ext. p. 191. I. R. H.
Orchis ampliſſima foliis binis ſplendentibus I. B. II. p. 772.
VI. *Hermaphroditica ſecunda corn. gemmae ſive orchis ſphecodes diphylla* LOB. p. 178.
Teſticulus vulpinus IV. hermaphroditicus TAB. p. 669.
Orchis bifolia altera C. B. Baſ. p. 23. in M. *Crenzacher-berg* I. R. H. TILL.
Orchis hermaphroditica bifolia I. B. II. p. 772. RAJ. p. 1221. ſyn. RAJ. III. p. 380. etſi diſtinguatur.
Orchis flore libellam referens VAILL. p. 151.

Non rara in ſylvis caeduis apricis. Foliis ampliſſimis, Hellebori albi, inveni in ſylva *Bremgarten*. Omnia vero haec ſynonyma certo conveniunt, quibus alia addere licuiſſet.

Bulbi longi, conici. Folia ad terram amplisſima, latitudine duarum, & trium, unciarum, ſaepiſſime duo ſunt, alias tertium accedit. Culmus cubitalis, gracilibus ſquamis veſtitur. Spica rara, ſed longa, multiflora. Squamae maximae, floris longitudine. Cucullus valde hians, ut duo tantum ſola petala graciliſſima, in fornicem Gothicum conjuncta, ſtaminum domunculam tegant, tria late exſtent. Barba lingulata, longa, gracilis, ſine herbaceo, cum totus flos albus ſit. Calcar longiſſimum, biunciale, gracillimum. Staminum conſpicua machina, amplior quam ſolet, duobus cucullis longe remotis, vacuaque valle diſtantibus, lutea, cum albis cortinis. Odor huic ſoli, ex hac claſſe, gratiſſimus.

ORDO II.
I. RADICIBUS SUBROTUNDIS.
II. BINIS.
II. FLORIS CALCARE BREVISSIMO AUT NULLO.
SATYRII LINNAEI n. 682. ſpecies radice globoſa.

Separavit ob calcar LINNAEUS. Ob eam rationem TOURNEFORTIUS Antirrhinum a Linaria diviſerat. Id diſplicuit LINNAEO: liceat ergo & nobis Satyria relinquere cum Orchidibus.

13. ORCHIS radicibus ſubrotundis, labello longiſſimo, gracili, calcare breviſſimo.
α *Tragorchis teſticulus hirci* DOD. Coron. p. 217. Pempt. p. 237.
Teſticulus hircinus, ſeu tragorchis, orchis ſaurodes, vel ſcincophora, lacertarum aemulatione LOB. p. 177.
Orchis ſaurodes vel ſcincophora gemmae, teſticulus hircinus vulgaris LUGD. p. 1550.
Orchis lingua bifurcata longiſſima CAES. L. X. C. 46. p. 429.
Teſticulus hircinus I. TAB. p. 671.
Orchis barbata, odore hirci, longiore & anguſtiore folio C. B. Baſ. p. 23. I. R. H.
β *Tragorchis maxima* PARK. p. 1348.
Teſticulus hircinus II. TAB. p. 672.
Orchis barbata odore hirci, breviori, & latiori folio C. B. Baſil. p. 22. HIST. OXON. III. p. 491. T. 12. f. 9. male I. R. H. VAILL. T. 30. f. 6. &c.
Orchis barbata foetida I. B. II. p. 756. RAJ. p. 1212. ſyn. III. p. 376. VAILL. p. 149. &c.
Tragorchis vulgaris PARK. p. 1348.

C. B. in pratis montis *Muteti* & *auf der Baar*. DIVERNOI circa *Neocomum*. CONSTANT *ſur Sauvebelin*, & *en Chamblande*.

Specioſae plantae ſcapus cubitalis eſt; folia, uti in priori, ex ampliſſimis, ſed plura: ſpica denſa, & longa; Squamae ſub floribus longiſſimae, & graciles. Cuculli clauſi tria petala latiuſcula, lineata, duo anguſta, ligulata, colore extus ex albo virente, intus purpurea, & punctata. Petalum ſextum longiſſimum, duarum, & trium, unciarum, viride, brachia breviora, undulata, gracilia emittit, medio trunculo longiſſimo, breviter bifido. Calcar unam lineam longum, obtuſum.

14. ORCHIS radicibus ſubrotundis, calcare nullo, labello & brachiolis, & cruribus, graciliſſimis.
Orchis anthropophora oreades COLUMN. Ecphraſ. p. 318. & ic. p. 320. RAJ. p. 1317. ſyn. III. p. 379.
Orchis flore nudi hominis effigiem repraeſentans femina C. B. HOFM. I. R. H. VAILL. p. 147. T. 31. f. 19. 20. GARID. ic. 77. p. 340.
Orchis anthropophora foliis anguſtioribus ſpica longiore & tenuiore H. OX. III. p. 493. T. 12. f. 2.
Orchis anthropophora flore fuſco ſ. ferrugineo RAJ. Syllog. Stirp. Extra Brit. p. 191.
Orchis anthropophora femina BERNIZ. Miſcell. Natur. Cur. Dec. I. Ann. II. Obſ. 41. Icon fictit.

RAIUS ad margines agrorum, non longe a *Rhodano*, prope *Genevam*. STAEH. in M. *Crenzach*. DIVERNOI etiam ſpecimen dedit.

In univerſum ſimilis eſt Orchidis n. 2. Culmus pedalis, cubitalis. Folia longa, anguſta. Flores in ſpicam longam, raram. Folia ſub fructu exigua. Cucullus continuus, ſubluteus. Labellum ſ. ſextum petalum, fuſcum, aut vireſcens (addit COLUMNA, micis aureis conſpergi) brachiolis duobus, trunculo, cruſculis, omnibus graciliſſimis, abſque ſpinula. Calcar nullum.

15. ORCHIS radicibus ſubrotundis, calcare nullo, labello latiuſculo, biſulco, brachiolis brevibus.

Orchis ſerapias tertius DOD. Cor. p. 218. ic. p. 222. bene. Pempt. p. 238. & inde LUGD. p. 1555.
Orchis myodes prima floribus muſcam exprimens LOB. p. 181. alia icon.
Orchis myodes prima gemmae LUGD. p. 1558.
Teſticulus muſcarius I. TAB. p. 661. minus bene.
Orchis muſcae corpus referens minor, vel galea & alis herbidis C. B. Baſil. p. 23. I. R. H. VAILL. p. 147. T. 31. f. 17. 18. pulcherrime.
Orchis muſcae corpus referens minor H. OX. III. p. 495.
Orchis myodes galea & alis herbidis I. B. II. p. 761. RAJ. p. 1219. ſynopſ. III. p. 326.
II. *Vulpinus teſticulus ſ. orchis myodes lutea* &c. LOB. ic. p. 181. flore magno.
Teſticulus muſcarius III. luteus TAB. p. 662. icon bona.
Orchis myodes lutea I. B. II. p. 768. bene.

C. B. in pratis montis *Crenzach*. Ego in M. *Muteto*, qua inter *Brattelen* & *Muttenz* deſcenditur: tum cum STAEH. in dumeto ad villam *das äuſſerſte Gündeldingen*. Qua a pago *Crenzach* ad cornu adſcenditur, ad dextram viae.

Culmus erectus cubitales. Folia ad totum culmum anguſta, longa. Spica longa, rariſſima: ſquamae floribus aequales. Cuculli tria herbacea latiuſcula petala, duo capillaria, purpurea. Labellum fuſcum, villoſum, ſerici tonſi ſimile, cum coeruleo ſplendore, brachiolis anguſtis, coeruleis, trunco medio inſtar ungulae acute bifido. Calcar deficit. Omnino muſcam flore refert.

β. ORCHIS muſcam referens major C. B. *Baſ.* p. 23. HIST. OX. III. p. 495. T. 14. f. 12. RAI. *ſyll. extra Brit.* p. 193. *Synopſ.* III. p. 379. I. R. H. &c.

Orchis myodes altera, folio breviore, & flore grandiuſculo LOB. ic. p. 182.
Orchis myodes altera gemmae LUGD. p. 1558.
Teſticulus muſcarius quartus TAB. p. 662. ex LOB.
Orchis myodes flore grandiuſculo I. B. II. p. 768. RAJ. p. 1220.

C. B. in M. *Muteto*.

DILL. ex Anglia miſit, certiſſime eamdem cum priori.

16. ORCHIS radicibus ſubrotundis, calcare nullo, labello holoſericeo, vario, latiſſimo, integro, mucronem ex medio demittente.

Icon BRUNF. I. p. 105. huc pertinet.
Triorchis femina FUCHS. p. 560. ob cordis figuram.
Orchis VI. TRAG. p. 783. ob florem diverſicolorem.
Teſticulus minor violaceis floribus CORD. Hiſt. II. c. 27. aut haec eſt, aut ſequens n. 17.
Orchis ſerapias ſecundus major DOD. p. 238.
Teſticulus vulpinus major & ſphaegodes LOB. p. 180. eadem icon.
Teſticulus VII. ſphegodes TAB. p. 664. eadem.
Orchis ſerapias ſecundus DOD. LUGD. p. 1555. & *fig.* 2. *ſecundae ſp. orchidis* EJ. p. 1551.
Orchis ſphegodes gemmae EJ. p. 1558.
Orchis ſerapias ſecunda Dodon. HORT. AICHST. Aeſt. Ord. IV. T. 6. f. 1. bene.
Orchis fucum referens major, foliis ſuperioribus candidis & purpuraſcentibus C. B. Baſil. p. 29. H. OX. III. p. 494. T. 14. f. 8. I. R. H. VAILL. p. 146. T. 30. f. 10. 11. 12. 13.
Orchis fuciflora, galea & alis purpuraſcentibus I. B. II. p. 766. bona deſcr. RAJ. p. 1220. ſyn. III. p. 379.
Orchis cum aviculis BERNIZ. l. c. T. 7. & ex eo MORIS. p. 496. n. 23.
Orchis apem referens luſitanica BREYN. Centur. p. 98. ic. 43.
II. *Orchis melittias ſ. apis cadaverculum exprimens* LOB. p. 180. melius, quam prior.
Orchis melittias TAB. p. 673. ex LOB. RAJ. p. 1222. *. Inde etiam LUGD. & PARK.
III. An *Orchis andrachnites* LOB. p. 185.
Orchis araneum referens C. B. RAJ. p. 1222. *. I. R. H.

C. B. in M. *Muteto*, ubi ſtatim trans primam arcem in prato frequens eſt, longe tamen frequentior Bernae in propugnaculi, *die groſſe Schanze*, gramineis.

Habitus prioris. Culmus cubitalis, folia per caulem. Spica rariſſima, pauciflora, folia ſub fructu flori aequalia, albida. Cuculli petala exteriora tria purpuraſcunt, cum linea virente: duo minora ſature purpurea, pugionis forma ſunt. Machinula ſtaminum capiti aviculae ſimillima, antherae flavae, quae pleriſque orchidibus virent. Labellum villoſum, ſerici tonſi ſimile, firmulum, integrum, circumſcriptione reniformi,

formi, fornicatum, ex medio fornice mucronem brevem emittit: in medio trifoliato ornamento pingitur, quod una cum margine e luteo viret, cum reliquum labellum e luteo ſpadiceum ſit: Fauces teſtudineo modo ex luteo & ſpadiceo variae.

17. ORCHIS radicibus ſubrotundis, calcare nullo, labello latiſſimo, holoſericeo, unicolore, integro, obtuſo.

Orchis ſerapias ſecundus minor DOD. Coron. p. 220. Hiſtor. p. 238. flore rotundo.
Teſticulus vulpinus ſecundus ſphegodes LOB. ic. p. 179. mala icon.
An *Orchis figura & colore apem volantem referens* CAES. X. c. 46. p. 429.
Orchis II. ſpecies Dod. ic. ext. LUGD. p. 1551.
Teſticulus vulpinus II. TAB. p. 668. ex LOB.
Orchis fucum referens colore rubiginoſo C. B. P. I. R. H. T. 247. C. C. C. VAILL. p. 146. T. 30. f. 9. T. 31. f. 15. 16.
Orcdis ſ. teſticulus ſphegodes hirſuto flore I. B. II. p. 767. RAJ. p. 1221. ſyuopſ. III. p. 380.
Orchis melittias I. B. II. p. 767. H. OX. III. p. 494. T. 13. f. 7.
Orchis ſerapias ſ. arachnites BERNIZ. l. c. T. V. ic. fictitia.
II. *Orchis fucum referens flore ſubvirente* C. B. I. R. H. ZANICH. p. 198. ic. 61. ſed haec alterius ſimilior eſt.

In pratis montoſis. C. B. ad pedem M. *Crenzach*, haud longe patibulo.

Pulchra eſt prioris varietas, aut diverſa planta. Omnia ſimilia ſunt, ſed cucullus viridis, labellum holoſericeum, concolor, absque lineis (aut pauciſſimis pictum J. B.) conſpicue villoſum, mucrone nullo.

18. ORCHIS macrophylla COLUMN. *Ecphr.* p. 321. ic. p. 322.

Synonyma non addo: nam etſi GAGNEBIN miſerit, locum natalem non addidit, ut incertum ſit, an omnino in Helvetia legerit.

Facillime cognoſcitur cucullo horizontali, longo, roſtrato, valde acuto, labello inſtar vomeris cavo, acuto, carinato.

19. ORCHIS radicibus ſubrotundis, calcare nullo, foliis longis, & perangustis.

Chamaeorchis alpina folio gramineo C. B. Prodr. p. 29. P. RAJ. p. 1216*. *flore* H. OX. III. p. 492.
Chamaeorchis alpina flore viridi PARK. p. 1345.
Orchis pumila ſ. chamaeorchis alpina folio gramineo RAJ. Syll. p. 192.
Orchis humilis alpina gramineo folio I. R. H. Omnes ex C. B. qui ſolus hanc plantam vidit.

C. B. in *Gotthardo* M. Ego a. 1728. in adſcenſu M. *Gemmi*, verſus *die Daube*.

Omnino duos bulbos habet. Folia inter congeneres graciliſſima, paulo linea latiora, cauli aequalia. Scapus triuncialis, ſpicam fert rariuſculam, florum fere duodecim. Folia ſub fructu flori aequalia. Ovarium breve & ovale. Tria foliola cuculli majora virentia, duo anguſtiora ferruginea. Labellum ſpadiceum, cujus fabricam neque tunc diligenter notavi, neque nunc in pauciſſimis ſpeciminibus diſtinguo. Calcar deeſt.

ORDO III.
I. RADICE SUBROTUNDA.
II. SOLITARIA.
II. CALCARE BREVI AUT NULLO.

MONORCHIS MICHELI p. 30. *HERMINIUM* LINNAEI n. 684.

20. ORCHIS radice ſubrotunda, labello, & duobus petalis cuculli cruciformibus calcare nullo.

An *Satyrii ſeptimi prima ſpecies in apricis montibus* TRAGI p. 782.
Satyrii ſpecies quam monorchin dixeris GESN. de Hort. Germ. p. 279.
Et *Teſticuli minor ſpecies* EJ. p. 283. *b.*
Orchis puſilla alba odorata CLUS Pannon. p. 239.
Orchis VII. EJ. Hiſtor. p. 269.
Orchis parva autumnalis lutea I. B. II. p. 768.
Orchis odorata moſchata ſ. monorchis C. B. H. OX. III. p. 497. RAJ. p. 1217. SCHEUCHZ. It. VII. p. 516. RUPP. p. 152. ic. T. 11.
Orchis coleo unico ſ. monorchis floſculis pallide viridibus LOES. p. 184. icon 61.
Et *Ophris diphyllos bulboſa* EJ. ic. 58.
An *Ophris monophyllos bulboſa* EJ. p. 180. ic. 57.
Monorchides quinque MENZEL. Pug. Stirp. Rar. T. V. quas RAJUS, & MORISONUS repetierunt.
Monorchis montana minima, flore obſoleto, vix conſpicuo MICH. p. 30. T. 26. bona icon.
Herminium radice globoſa LINN. flor. Lapon. n. 317. ROYEN. p. 15.
Huc praeterea pertinent
II. *Orchis friſia littoralis, ſ. triorchis lutea tertia* LOB. ic. p. 186. icon exterior.
Orchis lutea hirſuto folio C. B.
III. *Orchis minor leodienſis* LOB. p. 187. icon plantae maturae.

 Trio-

Triorchis lutea altera C. B. Baſ. p. 23. in *M. Waſſerfall*, ubi Monorchis copioſe provenit.
IV. *Triorchis lutea flore luteo, ſive baſilica minor, ſerapias, & triorchis aeginetae* LOB. ic. p. 187.
Triorchis lutea folio glabro C. B. Baſil. p. 23. circa arcem Birſek. Conf. *It. Hercyn.* n. 6.

In Helvetia tota, in pratis acclivibus, ad alpes uſque, non rara. In ipſis urbis *Bernae* propugnaculis *die groſſe Schanze.*

Radix ſphaerica, unica, durior, quam reliquis Orchidibus. Folia plerumque bina, aut terna, ad terram. Scapus nudus a tribus unciis ad dodrantem. Folia ſub ovariis minima. Flos totus e luteo viridis. Petala tria cuculli ſubrotunda, ſimplicia: duo alia crucis, aut pugionis ſimilia. Labellum pariter cruciforme. Calcar nullum. Odor ſuavis, melleus.

Ob figuram petalorum, quorum brachia ad angulos rectos exſtant, diſtinxit LINNAEUS. Sed in tanta varietate figurarum, quas adfectant Orchidum labella, hanc praeferri debere, novoque generi ſufficere, non videtur.

ORDO IV.
II. RADICIBUS TERETIBUS DISTINCTIS.
II. CALCARE BREVISSIMO.
PSEUDO-ORCHIS MICHEL. *nov. gen.* p. 30. T. 26.

21. ORCHIS radicibus multis, cylindricis, labello trifido, calcare breviſſimo.
Orchis palmata, palmis inverſis flore albo LOES. p. 182.
An *Orchis palma quadruplici flore cinericio* MERR. p. 87.
An *Orchis puſilla alba odorata radice palmata* RAJ. Cat. Angl. p. 217. Hiſt. p. 1225. PLUKN.? Videtur.
Orchis palmata montana latifolia floribus in ſpica denſa albis, tantillo lutei admiſto SHERARD. in RAJ. Syll. Exter. p. 400.
Orchis palmata puſilla alba odorata H. OX. III. p. 499. a SHERARDO.
Limodorum montanum flore albo vireſcente CHOMEL. Comm. Acad. Scient. Pariſ. 1705. p. m. 517.
Pſeudoorchis alpina flore herbaceo MICH. p. 30. T. 26.

In pratis montoſis totius Helvetiae. In *tete de Rang.* In alpibus *Scheidek, Neunenen.* HUBERUS inter *Lenz* & *Brienz.* SHERARD in paſcuis M. *Jurae.*

Radices ſunt palmatarum ſimiles, ſed abſque carpo, quae ratio novi generis condendi fuit MICHELIO. Sed calcar a ſequente, labellum a priori vetat ſeparare. Folia obtuſa, elliptica, etiam ad ſcapum aliqua. Spica longa, denſa: Folia ſub ovariis his ipſis longiora. Cuculli petala majora tria albida, minora duo e luteo virent. Barba fere Monorchidis, trifida, ad angulum rectum, brachiolis brevioribus. Calcar inflatum breviſſimum. Odor nullus.

ORDO V.
III. RADICIBUS PALMATIS.
II. CALCARE BREVISSIMO.
Inter *SATYRIA* LINNAEI.

22. ORCHIS radicibus palmatis, labello biſulco, mucrone ex diviſione eminente, calcare breviſſimo.
Serapias batrachites, vel myodes LOB. ic. p. 193.
Orchis palmata batrachites C. B. TOURNEF. aut. de Par. p. 509. I. R. H. VAILL. p. 153. T. 31. f. 6. 7. 8. TILL.
II. *Orchis palmata flore viridi* C. B. Prodr. p. 30. RAJ. Cantabr. p. 107. bona deſcr. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 516.
Palmatae cujuſdam icon I. B. II. p. 776.
Palmata rubella minima CHABR. p. 256. malum nomen.
Orchis palmata, flore galericulato, dilute viridi LOES. p. 182. ic. 59. bene.
Orchis palmata, ophrios flore viridi H. OX. III. p. 499.
Orchis palmata flore luteo viridi RAJ. p. 1224.
Orchis flore viridi, inſtar floris ophryos, petalo inferiore, & propendente, biſecto RUPP. p. 242.
Satyrium foliis oblongis, caulinis LINN. flor. Lapon. n. 313. ROYEN. p. 14.

In montanis Helvetiae. In *Gemmio*, poſt SCHEUCHZERUM inveni, & in monte *Feuerſtein* Biennenſium, & in *Vogelberg* Baſileenſium, in *Falconario* M. & in *Stokhorn.* HUBERUS in M. *Lunae* Rhaetorum.

Radix vere palmata, duplex, ex lato carpo trifida. Scapus dodrantalis & pedalis. Folia ad caulem elliptica, lata. Spica rarior, folia ſub ovariis flore longiora. Flos ex luteo viridis. Cucullus purpuram admiſtam habet. Labellum biſulcum, ſed ex fiſſura triangularis lingula eminet. Calcar breve, latumque.

23. ORCHIS radicibus palmatis, labello & breviſſimo calcare ſupra cucullum poſitis.

Chri-

Chriſtimanus RHELLICAN. Stokhorn. p. 80.
Satyrii genus odoratiſſimum brändlein ARET. Neſſ. p. 234. *b.*
Satyrium baſilicum alpinum GESN. Ind. Quadr. p. 108. Hort. p. 279. Tab. Coll. p. 104. *b.*
Palma chriſti minor MATTHIOL. p. 886. Epit. CAMER. p. 627. bene.
DODON. p. 241. LUGDUN. & TABERN. p. 681. ex MATTHIOLO.
Palma chriſti peregrina flore rubro HORT. AICHST. Aeſtiv. Ord. IV. T. 5. f. 5.
Orchis palmata anguſtifolia nigro flore C. B. HIST. OXON. III. p. 499. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 45. IV. p. 339. cum deſcriptione.
Palmata minor odoratiſſima purpurea ſive nigra I. B. II. p. 778.
Orchis palmata minor, odoratiſſima purpurea, ſeu nigra RAJ. p. 1225. Syll. Exter. p. 191.
Orchis palmata anguſtifolia alpina flore nigro MUR. p. 687.
Satyrium foliis linearibus ROYEN. p. 14.

In Jurae cacuminibus *Suchet*, *Grandvi*, *Thuiri*, *Saleve.* In alpinis pratis editis ubique. Legi in M. *Gotthard*, *Gemmio*, *Stokhorn*, *Waach* &c.

Radix ex more gentis. Culmus a tribus ad ſex uncias & ultra. Folia ad terram conferta, longa, anguſtiſſima; ad culmum etiam aliqua. Spica brevis, denſiſſima, triangularis. Folia ſub floribus his ipſis longiora, purpuraſcentia. Flos coloris ex ſatura purpura nigricantis; fabrica peculiari. Flos enim inverſus eſt, & cucullus quidem, cujus duo foliola anguſtiora ſunt reliquis, infra ovarium ponitur, labellum vero triangulare, ampliter ſerratum, cum breviſſimo calcare, ſuperius eſt. Odor, maxime in alpibus, validus caryophyllorum.

Dicitur mirifica vi fermentabili pollere, ut in lac projecta radix, dum ebullit, tota vaſa inaniat exundando.

24.* ORCHIS palmata anguſtifolia alpina flore roſeo I. R. H.

In ſummis alpium, multo rarior priore, *rohte Brændlein* Alpicolis. J. GESNERUS in M. *Gamor Abbatiscellanorum.* An varietas? an propria planta?

ORDO V.
III. RADICIBUS PALMATIS.
I. CALCARE LONGO CONSPICUO.
Inter *ORCHIDES* LINNAEI.

25. ORCHIS radicibus palmatis, anguſtiſſimo folio, calcare gracili, ovario breviori.

Ex M. *Waſſerfall* STAEHELINUS. HUBERUS ex pratis udis inter *Vettis* & *Melimpſch*, Rhaetiae pagos.

Folia ad caulem, fere prioris n. 23., longa, vix tres lineas lata. Caulis pedalis, & ultra. Spica longa, per maturitatem laxior. Folia ſub ovario huc fere aequalia. Flos ochroleucos. Labellum tripartitum, lobis lateralibus ſerratis, medio denuo inciſo. Calcar incurvum, ovario paulo brevius. Odor gratiſſimus hyacinthorum.

β *Orchis ſerapias ſemine praegnans* LOB. ic. p. 194? admodum alta.
An *Satyrii baſilici tenuifolii*, *ſpecies tertia* THAL. p. 113.
Orchis palmata caryophyllata C. B. H. OX. III. p. 499. T. 15. f. 16. Accedit. RAJ. p. 1225. I. R. H.
Palmata caryophyllata I. B. II. p. 777.
II. An *Satyrionis genus quadrifolium foliis anguſtis &c.* GESNER. Coll. p. 105.
Orchis palmata anguſtifolia minor, flore odoratiſſimo C. B. Prodr. p. 30. MURALT. p. 687.
Orchis palmata, anguſtifolia, minor, odoratiſſima C. B. Baſil. p. 24. PARK. p. 1357. H. OX. III. p. 499. T. 15. f. 9. RAJ. Syll. Exter. p. 193. Hiſt. p. 1225*. I. R. H.
Satyrium baſilicum, anguſtifolium, ſpicatum, floribus incarnatis, calcare donatis, odoratiſſimis HOFMAN. flor. Altd.
Orchis ſpicata odorata ſ. palmata anguſtifolia odoratiſſima HOFMAN. M. Mauric. p. 17.
Palmata anguſtifolia non maculoſa RUPP. p. 241. &c.

C. B. *Michelfeldae* in pratis humidis, autumnali tempore.

Hanc videtur HUBERUS retuliſſe ex Rhaetia, lectam cum priori, ſimilem prioris, anguſtia foliorum, parvitate floris, odore; ſed purpuraſcente flore, veram adeo varietatem.

26. ORCHIS radicibus palmatis, calcare ovario longiore, labello aequaliter trifido, unicolore.

Satyrion femina BRUNFELS. I. p. 106.
Satyrion baſilicum mas FUCHS. p. 712.
Orchis femina ad IIII. ordinem TRAG. p. 780.
Palma chriſti alia CORD. Dioſc. II. c. 33.

Pal-

Palma chriſti major MATTH. p. 885.
Palma chriſti femina TAB. p. 680.
Satyrii baſilici tenuifolii media ſpecies THAL. p. 113.
Palma chriſti erecta variegata HORT. AICHST. Aeſt. Ord. IV. T. 5. f. 2.
Orchis palmata minor calcaribus oblongis C. B. I. R. H. VAILL. p. 153. T. 30. f. 8. 8. ZANICH. p. 197. ic. 56. & 98.
Palmata rubella cum longis calcaribus rubellis I. B. II. p. 778. RAJ. ſynopſ. III. p. 381.
Orchis palmata cum longis calcaribus rubellis H. OX. III. p. 499. T. 14. f. 14. RAJ. p. 1224.
Orchis radicibus palmatis, bracteis floris longitudine, nectarii labio trifido, ſeta germinibus breviore LINN. Hort. Cliff. p. 429. ROYEN. p. 14.
II. *Cynoſorchis macrocaulos ſ. conopſaea ſ. galericulata c. gemmae* LOB. ic. p. 192.
Teſticulus galericulatus TABERN. p. 671. ex LOBELIO.
Orchis palmata pratenſis maxima C. B. HIST. OXON. III. p. 498. RAJ. p. 1226. I. R. H.

In Helvetiae montanis humilioribus, non rara. V. g. in ſylvis *des Belpbergs*, inter *Zwingen* & *Delſperg*, in omnibus pratis Juraſſi inter *Bienham* & *novam Villam*.

Culmus pedalis, & ultra. Folia longa, nunquam unciam lata, etiam ad culmum aliqua, maculis pura. Spica longiſſima. Folia ſub fructu lato initio, fine graciliſſimo, floris longitudine. Flos unicolor, roſeus, violaceus. Barba pene aequaliter trifida, media tamen portione paulo minori, triangulari, oris majorum ſerratis. Stamina albida. Calcar gracile, duplo ovario longius. Odor cum gravitate gratus.

β* *Orchis palmata, montana, maxima* C. B. Prodr. p. 31. Baſ. p. 24. P. PARK. p. 1359. H. OX. III. p. 499. RAJ. Syll. Exter. p. 193. Hiſt. p. 1224. I. R. H.

M. Majo copioſe in vicinis montibus naſci & in *Muteto* M. C. B.

Caulis bicubitalis, folia ſeſcuncem lata, pedalia. Flores in ſpicam, dilute purpurei, parvi, labello propendente, in anguſtiſſimas barbulas diviſo. Calcar capillaceum. Folia ſub floribus in capillamentum abeuntia. Ita C. B.

Certus ſum eſſe eamdem priori.

γ *Orchis palmata anguſtifolia minor* C. B. Baſ. p. 24. PARK. Syll. p. 193.
Serapias rubello nitente flores nullis adſperſa maculis LOB. ic. p. 189.
Palma chriſti minor mas TAB. p. 680.
Orchis palmata minor flore rubro PARK. p. 1357.

C. B. in *Muteto*, ubi ipſe eam legi.

Facies ſimilis eſt Orchidis 8. Folia non maculata. Spica in junioribus denſa, triangularis, laxatur cum aetate. Flos & omnia n. 26. Odor autem non gratus.

Omnino varietas eſt n. 26.

27. ORCHIS radicibus palmatis, calcare craſſo, ovario breviori, labello lineis picto.

Cum hujus plantae infinitas ſpecies ſcriptores fecerint, auctore fere LOBELIO breviter ſynonyma ordinare viſum eſt.

α *Satyrion baſilicum mas* GESNER. Coll. p. 104. *b.* DODON. Pempt. p. 240.
Palma chriſti, & ſerapias mas levi folio LOB. ic. p. 188. eadem icon.
Palma chriſti flore purpureo HORT. AICHST. Vern. Ord. II. T. 9. f. 11.
Palma chriſti erecta folio variegato EJ. Aeſt. Ord. III. T. 8. f. 2.
Orchis palmata pratenſis latifolia C. B. Baſ. p. 24. *longis calcaribus* P. H. OX. III. p. 498. T. 14. f. 1. RAJ. ſyn. III. p. 380. I. R. H. VAILL. p. 152. T. 30. f. 14. 15. T. 31. f. 1. 2. 3. 4. 5. 9.
Palmata non maculata I. B. II. p. 774.
Orchis palmata non maculata RAJ. p. 1226.
Orchis radicibus palmatis, bracteis flore longioribus, nectarii labio trifido, cornu germinibus breviore LINN. Hort. Cliff. p. 429. ROYEN, p. 14.

Haec in paludoſis ubique frequens eſt. Culmus pedalis & ultra. Folia lata, ad ſeſcuncem, inferiora elliptica, ſuperne acutiora, pura. Spica denſa, longa, obtuſa. Folia ſub floribus longiora toto flore ex ſpica emergunt. Cucullus purpureus, laxus, ut in Morione. Calcar ovario brevius, craſſiſſimum. Labellum latisſimum, inaequaliter tripartitum, ora ſerrata, purpureum, ubi ex faucibus prodit lineis profundioribus varie inſcriptum, medio ſegmento obtuſo, triangulari, exiguo. Ex intervallo antherarum ſtylus brevisſime bicollis exit. Flos inodorus.

β I. *Orchis palmata paluſtris altera* C. B. RAJ. I. R. H.
Serapias paluſtris altera leptophylla LOB. ic. p. 190.
Palmata X. ſerapias paluſtris leptophylla violacea non maculata I. B. II. p. 779.
II. *Orchis palmata paluſtris tota rubra* C. B. H. OX. III. p. 498. RAJ. ſynopſ. III. p. 382.
Palmata floribus impenſe rubris I. B. II. p. 777.
Cynoſorchis dracontias foliis & floribus impenſe rubris LOB. ic. p. 191.
III. *Orchis palmata paluſtris tertia* C. B. RAJ. I. R. H.

Cynoſ-

Cynoſorchis paluſtris levi folio & anguſto, ſeu leptophylla omnium viliſſima c. gemmae LOB. p. 193.
Palmata anguſto folio viliſſima paluſtris I. B. II. p. 776.
IV. *Orchis palmata montana altera* C. B. I. R. H.
Serapias montana levi folio LOB. ic. p. 191.
Palmata ſerapias montana folio levi I. B. II. p. 776.

Hae omnes varietates unica planta ſunt, & eadem junior, quando ſpicam inmaturam folium ſupremum conprehendit, & folia inter flores longiora eminent.

γ *Orchis palmata pratenſis anguſtifolia major* C. B. Prodr. p. 30. Baſil. p. 24. HIST. OXON. III. p. 498. T. 14. f. 2. RAJ. p. 1225*. Syll. Exter. p. 193.
Palma chriſti erecta flore incarnato HORT. AICHST. Ord. IV: T. 5. f. 3. Convenit.

In ſubalpinis, circa *Weiſſenburg:* circa *Nods* in M. *Deſſenberg.*

Huic facies paulum diverſa eſt. Folia paulo anguſtiora, ad culmum octo linearum, quando ſemipedalia ſunt. Spica acutior, & triangularis, flos roſeus pallens.

δ *Satyrion baſilicum flore candido* CAMER. Hort. p. 111.
Palma chriſti erecta flore candido HORT. AICHST. Aeſt. Ord. III. T. 8. f. 3.
Orchis palmata pratenſis latifolia longis calcaribus flore albo I. R. H.
Palma chriſti candidis floribus DILL. Cat. Gieſſ. p. 70. Nov. Spec. p. 46.
Eſt varietas τȣ̃ α nihil niſi colore diverſa.

ε *Serapias paluſtris latifolia* LOB. ic. p. 190.
Orchis palmata paluſtris latifolia C. B. PARK. RAJ. HIST. OXON. III. p. 498.
Palmata ſ. ſerapias paluſtris latifolia flore albo ſubpurpuraſcente I. B. II. p. 775.
Eſt varietas τȣ̃ β colore diverſa.

28. Quae ſequuntur ſunt foliis maculatis.

α *Orchis palmata, pratenſis, maculata, flore albo* I. R. H.
Solo colore differt a β quae eſt
β *Satyrion baſilicum femina* FUCHS. p. 713. DODON. p. 240. bon. ic.
Palma chriſti prima CORD. L. II. c. 32.
Orchis femina altera TRAG. p. 781.
Satyrion baſilicum femina maculatis foliis GESN. Tab. Coll. p. 104. *b.* DOD. Coron. p. 227. ic. p. 228.
Palma chriſti ſerapias femina pratenſis LOB. p. 188.
Palma chriſti CAESALP. L. X. c. 47. p. 430.
Palma chriſti maculata TAB. p. 681. HORT. AICHST. Vern. Ord. II. T. 17. f. 3.
Orchis palmata pratenſis maculata C. B. P. Baſ. p. 24. H. OX. III. p. 498. T. 14. f. 5. I. R. H. VAILL.
Palmata ſpecioſiore thyrſo folio maculato I. B. II. p. 774. RAJ. Hiſt. p. 1223. Synopſ. III. p. 381.
Orchis palmata femina ſ. palma chriſti femina, maculato folio PARKINSON. p. 257.

A 27. n. α. unice differt maculis nigricantibus per folia diſperſis. Cum autem totus habitus conſentiat, non viſum eſt ſeparari poſſe: numerum vero praefixi, ut ordinem obſervarem.

γ *Cynoſorchis paluſtris altera lophodes ſ. nephelodes* C. GEMMAE LOBEL. p. 194.
Palma chriſti paluſtris I. TAB. p. 682.
Palmata paluſtris nephelodes I. B. II. p. 777.
Orchis palmata paluſtris maculata I. R. H. &c.

Haec a priori differt, quod junior ſit, folio ſub flore, & foliis inter flores majoribus. Eſt varietas maculata τȣ̃ 27. β.

29. ORCHIS palmata anguſtifolia purpurea maculata I. B. II. p. 777. RAI. p. 1224.
Palma chriſti tertia CORD. Hiſt. II. c. 32.
Palma montana CORD. Hiſt. II. c. 105.
Palma chriſti major CAM. Epit. p. 626. niſi fuerit ea longis calcaribus.
Palma chriſti maculata montana TABERN. p. 682.
Orchis palmata, montana, maculata C. B. H. OX. p. 499. T. 15. f. 13. I. R. H. VAILL. p. 153. T. 31. f. 10?
Palmata anguſtifolia maculata DILL. Cat. Gieſſ. p. 85.
II. *Cynoſorchis minimis & ſecundum pedalem & cubitalem caulem maculoſis foliis floribus purpureis* LOBEL. p. 175. I. B. II. p. 760. Etſi enim teſticulos habeat, huc tamen ex floris figura merito revocatur.
Orchis morio minor foliis maculatis C. B. PARK. RAJ. p. 1222*. I. R. H.
Cynoſorchis morio minor HIST. OXON. III. p. 491. T. 13. f. 6.
β *Serapias candido flore montana maculatis foliis* LOBEL. ic. 189.
Palmata alba I. B. II. p. 775.
Orchis palmata montana maculata flore candido PARK. p. 1361.

Hanc varietatem in M. *Bructero* legi, purpuream vero in Monte *Pantiger Berg*, in montanis circa *Nodz* &c.

Haec a priori n. 28. modice differt, ut non exiſtimem ſeparandas eſſe, Folia equidem anguſtiora, ad terram obtuſa, maculis nigerrimis, ſolidiora. Caulis cubitalis. Flores violacei, vel e violaceo pallentes, vel albi. Maculae magis regulares, concinne in lineas

neas diſpoſitae, in varietate alba nullae. Calcar dimidii ovarii longitudine gracilius.

Ut uno verbo repetam, Orchides 27. 28. 29. cum omnibus ſubordinatis varietatibus, unicam veram, per ſuas notas definitam, ſpeciem efficiunt.

* ORCHIS radice intorta.
MURALT in M. *Tigurino.* Quid?

HELLEBORINE.

TOURN. T. 249.
SERAPIAS LINNAEI n. 683.

Vera diverſitas Helleborines ab Orchide non in longa, & repente radice eſt, ſed in fabrica ſtaminum. Nempe ex labelli parte poſteriori, in Helleborine ſcapus exſurgit ſolidus, bifidus. Squama ſuperior convexa inferne duos modicos cucullos pro antheris habet. Inferior ſquama planior leviter bilocularis apice antheras ſuſtinet, & medium inter antheras proceſſum inmittit. Totum vero hoc corpus craſſius eſt, & magis prominet, & multa caro cucullos fulcit, qui in Orchide nudi ſunt. Praeterea in Helleborine flos minus hiat, labellum minus ſe diſtinguit, nullum calcar eſt, & labellum perpetuo ſimplex, cujus initium cava cymba eſt, ſtamina conplexa, inde vero reflexa deſcendit triangularis, vel cordiformis brevis barba. Reliqua Orchidis ſunt, cucullus, facies, ipſe radicum odor. Dignoſcuntur tamen foliis multo durioribus, caule magis folioſo.

ORDO I.
RADICIBUS BULBOSIS.

ORCHIASTRUM MICHELI T. 26.

1. HELLEBORINE radicibus conicis ſimplicibus.
Satyrium odoriferum BRUNFELS. L. I. p. 105.
Teſticulus VII. in uliginoſis campis TRAG. p. 782. cum icone.
Teſticulus candidus odoratus minor CORD. Hiſt. L. II. c. 31. p. 130.
Satyrii quoddam genus exiguum GESN. Tab. Coll. p. 104. *b.* 105.
Teſticulus odoratus minor DODON. p. 239.
Teſticulus odoratus ſ. orchis ſpiralis minor LOB. ic. p. 186. ex DOD.
Triorchis alba odorata minor C. B. Baſ. p. 23. HIST. OXON. III. p. 496.
Orchis ſpiralis alba odorata I. B. II. p. 769. RAJ. p. 1217. Synopſ. III. p. 378. I. R. H. VAILI T. 30. f. 17. 18. ZANICH. p. 199. ic. 86. I. & III.
Orchiaſtrum autumnale pratenſe album odoratum MICHEL. p. 26.
II. *Teſticulus odoratus major* DODON. p. 239.
Tetrorchis vel triorchis alba ſpiralis vel autumnalis LOB. p. 186.
Triorchis odorata TAB. p. 677.
Triorchis vel tetrorchis alba odorata major C. B.
Orchis ſ. triorchis altera nonnihil hirſuta I. B. II. p. 769.
Triorchis vel tetrorchis odorata major H. OX. III. p. 469. T. 14. f. 1.
III. *Orchis friſia littoralis ſ. triorchis lutea III.* LOBEL. p. 186. icon interior.
Triorchis lutea tertia TAB. p. 678.
Orchis ſ. triorchis lutea tertia oblongioribus radicibus I. B. II. p. 769.
IV. *Orchis ſpiralis flore luteo fimbriato* MERRET. p. 88. pro nova.
V. Quomodo differt *Orchiaſtrum aeſtivum, paluſtre, ſpirale, album, odoratum* MICH. l. c. T. 26.

In Helvetiae paludoſis non rara. C. B. in ericetis circa *Michelſfelden.* Ego reperi in paludoſis ultra *Seedorf,* in udis ad *Arolam* inter *Meiringen* & *Weiler*: in udis cis *Pierrepertuis* verſus *Soncevaux*, in paludoſis *Ivornenſibus.*

Radix fit aliquot longis, craſsis, ſcabris, conicis bulbillis. Culmus palmaris, & pedalis. Folia longa, acuta, ad caulem aliqua. Squamae ſub ovario latae, ovarii longitudine. Spica, longa, rara, floribus plerumque ad alterum latus retortis: Cucullus de more pentapetalos, ex albo ſubluteus. Barba propendet, ora minute ſerrata, quaſi fimbriata: ſtaminum ſcapus ex gentis ratione. Odor gratus, quaſi Hyacinthi.

ORDO II.
RADICIBUS TERETIBUS RAMOSIS.

2. HELLEBORINE longifolia, floribus magnis, paucis, purpureis.
Satyrii VIII. ſecunda ſpecies TRAG. p. 785?
Elleborine VI. recentiorum CLUS. p. 273. planta nondum adulta: In Pannon. V. eſt p. 275. 276.

Helle-

Helleborine anguſtifolia TAB. p. 725.
Aliſmatis alia rurſus ſpecies flore rubro infrequentior THAL. p. 13.
Helleborine montana anguſtifolia purpuraſcens C. B. Baſ. p. 55. H. OX. III. p. 487. T. II. f. 5. RAJ. p. 1231.
Damaſonium purpureum dilutum ſ. elleborine IV. Cluſii I. B. III. p. 516.

In Helvetiae montoſis ſylvis frequens. In ſylva *Bremgarten*, qua deſcenditur ad *Neue Brück*. In ſylvula ſupra *Doſſan*, M. *Belpberg*, *Saleva*, &c. C. B. in M. *Muteto* & *Crenzach*, & verſus *Mönchenſtein*.

Caulis ſub terra quidem repit, teres longusque. Supra terram infirmus, alterne flexus, ab cubitum erigitur. Folia ima elliptica, ad duas uncias lata, ſuperiora anguſta, acuta. Spica florum magnis foliis diſtincta, rara, & pauciflora. Flos ſpecioſus, purpureus, praeter fauces floris, quae albae ſunt. Labellum cuculli petalis non majus, ſerratum, acuminatum. Ipſe ſtaminum ſcapus purpuraſcit. Caeterum deſtitutus melioribus notis, has interim propono, donec in flore diſcrimina veriora definiantur.

*3. ELLEBORINE ſive Damaſonium montanum quorundam flore violaceo anguſtifolium I. B. III. p. 517. in colle *la Baſtie* prope Genevam.

Dicitur folia anguſtiora habere Elleborine DODONAEI (n. 7.) floresque violaceos. Quomodo differt?

4. HELLEBORINE longifolia, floribus magnis, paucis, albisque.

An *Satyrii octavi I. ſpecies flore albo* TRAG. p. 783.
Damaſonium tenuifolium CORD. Hiſt. c. 107. p. 151.
Damaſonium alpinum LUGDUN. p. 1058.
Sigillum mariae tertium anguſto folio CAES. L. X. c. 49.
Aliſmatis alia rurſus ſpecies flore albo THAL. p. 13.
Damaſonium anguſtifolium candidum SCHWENKF. p. 59.
Damaſonium alpinum floribus luteis I. B. III. p. 517. RAJ. p. 1232. ex LUGDUN.
Helleborine paluſtris anguſtifolia flore albo HIST. OXON. III. p. 488.
Helleborine foliis praelongis, anguſtis, acutis RAJ. Synopſ. III. p. 384.

In *Germania* hanc frequentiorem invenio: in *Helvetia* rara eſt: Reperi cum D. STAEH. KÖNIG, & HUBERO, inter *Vogelberg* & *Waſſerfall*, in aſperrimis dumetis juxta rupes.

Folia ima pariter elliptica, ſuperiora praelonga, multo anguſtiora, quam priori. Spica pariter rara, pauciflora. Characterem non deſignavi. Flos videtur minor eſſe.

*5. HELLEBORINE ex albo ſublutea I. B. III. p. 517. HIST. OX. III. p. 487. RAI. *Syllog. ſtirp. ext.* p. 141. *hiſtor.* p. 1231.

I. B. & RAI. *Genevae*.

„ Folia perfoliata, latiora quam Helleborines albo flore n. 7. Galea alba, labellum luteum, ſubcroceum.

Procul dubio eadem eſt priori.

6. HELLEBORINE floribus obſolete carneis, labello obtuſo.

Epipactis ſ. helleborine CAMER. Epit. p. 889. niſi altera fuerit n. 7.
Helleborine anguſtifolia paluſtris ſ. pratenſis C. B. H. OX. III. p. 487. T. II. f. 7. I. R. H.
Damaſonium flore herbaceo nonnihil candicante I. B. III. p. 517. RAJ. p. 1230. ex CLUSII ſynonymo, quod dicetur ad n. 7.
II. *Helleborine paluſtris noſtras* RAJ. p. 1231. Syn. III. p. 384. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 519. ZANICH. p. 137. ic. 58. n. 2. *radice repente* HIST. OXON. III. p. 487.

Abunde in Helvetia provenit. C. B. *Michelfeldae*. Ego in paludoſis inter *Belp* & *Seelhofen* vulgarem, & ad oram lacus *Lemani*. Circa *Ragaz* Rhaetiae. SCHEUCHZER in adſcenſu ſuper *Immenſee* ditionis *Suitenſis*.

Haec reliquis procerior exſurgit, ad duos cubitos uſque. Folia paulo, quam priorum, latiora, & pariter ima quidem elliptica, ſuperiora vero acuta, arundinacea. Verum ſpica laxa, longa, nulla folia miſta admittit, praeter bracteas, latiuſculas, fructu breviores. Deinde flores a caule ad angulum rectum exſtant. Cuculli petala tria majora extus obſoleta, intus purpuraſcunt, duo minora ſunt, ex albo, & purpureo varia. Labellum primo excavatum, uti priorum, ad recipiendum apparatum ſtaminum, ibi album, purpureis lineis varium, deinde in cymbam, per ambitum ſerratam, duobus tumoribus flavis elevatam, albam, non acuminatam abit. Flos minor prioribus.

7. HELLEBORINE floribus ex viridi & purpureo variis, labello acuminato, foliis breviſſimis.

Elleborine recentiorum III. CLUS. p. 223. ob locum natalem, colores enim ſunt prioris.
Helleborine DODON. p. 385.

Helleborine ſ. epipactis recentiorum LOBEL. p. 312. eadem icon.
Elleborine Dod. LUGD. p. 1312. I. B. III. p. 516.
Helleborine I. TAB. p. 724.
Helleborine latifolia montana C. B. MOR. III. p. 486. cum icone T. 11. f. 1. monſtroſa ex HORT. AICHST. RAJ. p. 1230. I. R. H.
Helleborine ferruginea foliacea noſtras HOFM.
Helleborine RIVIN. RUPP. p. 237.
Serapias caule multifolio, multifloro LINN. Cliff. p. 429. ROYEN. p. 13.

Haec in ſylvis abundat. In M. *Crenzach*, (ubi & ego legi,) & *Muteto* C. B. In M *Gurten* &c.

Hujus magna eſt cum priori ſpecie analogia. Spica pariter laxa, bracteae tamen ſub fructu longiores: flos ſimiliter exſtat. Petala tria majora herbacei coloris, colore rubiginoſo diſtincta; duo minora pene viridia. Labelli partis poſterioris fundus ex ruſo ſubviridis, qui in ſequente atrorubente pigmento plenus eſt. Ex ea parte reflectitur bractea cordata, acuminata, carnea, tumoribus virentibus. Scapus ſtaminum viridis eſt, apices albi. Folia praeterea maxime perfoliata, ovata, cum brevitate, multo latiora, quam prioribus.

β *Helleborine altera atrorubente flore* C. B. H. OX. III. p. 487. RAJ. p. 1231. ſyn. III. p. 383. MOR. p. 675.
Helleborine V. CLUS. Hiſt. p. 273. *IIII.* PANN. p. 275.
Aliſma βοτρυώδες THAL. p. 13.
Elleborine βοτρυώδες *ſ. aliſma racemoſum* I. B. III. p. 517.
Elleborine latifolia montana altera HOFM.

In M. *Gurten*, nemore *Doſſenſi*, circa *Weiſſenburg* &c.

A priori non ſatis abunde differt. Neque enim ſufficit, quod ſpica denſior, & cuculli duo petala & labellum, & cymba, purpurea ſint.

8. HELLEBORINE latifolia, floribus magnis, paucis, albisque.

Damaſonium calliphyllon CORD. Hiſt. II. c. 108.
Aliſma quorundam EJ. p. 150. *b.*
Elleborine vulgaris I. CLUS. Pann. p. 274. *II.* Hiſt. p. 272.
Sigillum ſ. mariae I. CAES. p. 431.
Helleborine albo flore TAB. p. 724. bene RAJ. p. 1231. Syll. Exter. p. 141. Syn. III. p. 383.
Aliſma κυμβαλιανθεμον THAL. p. 13.
Epipactis anguſtifolia HORT. AICHST. Vern. Ord. IX. T. 5. f. 2.
Helloborine flore albo vel damaſonium montanum latifolium C. B. Baſ. p. 58. H. OX. III. p. 488. T. 11. n. 12. I. R. H. T. 249.
Damaſonium alpinum ſ. elleborine floribus albis I. B. III. p. 516.
Damaſonium flore albo RUPP. p. 237. HEUCHER.

I. B. *Tiguri.* C. B. in M. *Crenzach* cornu, in M. *Mönchenſtein.* In *Saleva* M. Circa *Bernam* frequens eſt, circa *Muri*, in ſylvis M. *Gurten* &c.

Folia modice perfoliata, & parcius, quam priori, caeterum unciam lata, & duplum circiter longa, acuta. Spica rara, nuda, ut 2. ſpeciei, ligulis tantum miſta, quae floris ſunt longitudine. Flos ut in n. 2. magnus, fabrica eadem, quam vide ad n. 7. & cymba labelli pariter bicollis, crenata, acuta: album caeterum labellum, duabus luteis maculis in faucibus, tribus lineis flavis in labello diſtinctum.

C A L C E O L U S.

TOURNEF. T. 249. E.
CYPRIPEDIUM LINN. n. 687.

Facies, & omnia Helleborines: ſed cucullus tantum quadrifolius. Staminum etiam machinula manifeſte bilabiata, ringens, labellum ampliſſimum, ſemiellipticum.

1. CALCEOLUS RUPP. p. 237.

Lonchitis prior Ic. poſt Dioſc. 1552. L. III. c. 138.
Ankenballen ARET. Neſſ. p. 239.
Calceoli d. mariae GESNER. Tab. Coll. p. 64. *b.*
Coſmoſandalos GESNER. Epiſt. p. 96. *b.*
Aliſmatis genus, ut quidam putant calceolus GESNER. Hort. p. 244. *b.*
Damaſonium nothum DODON. Coron. p. 80.
Calceolus marianus DODON. Pempt. p. 180. MAGNOL. Char. p. 188. I. R. H.
Et *Calceoli mariani alia icon* DODON. ib.
Pſeudodamaſonium CLUS. Pannon. p. 272. bona deſcr.
Elleborine recentiorum I. EJ. Hiſt. p. 272.

Cal-

Calceolus mariae, & ſacerdotis crepida, damaſonium nothum LOBEL. ic. p. 312.
Aliſma σαυδεμον *vel* κοιλανδεμον THAL. p. 13.
Elleborine ferruginea Dalech LUGD. p. 1146.
Calceolus mariae HORT. AICHST. Vern. Ord. VIII. T. 6. f. 1. bene. RAJ. Synopſ. III. p. 385.
Helleborine flore rotundo ſ. calceolus C. B. H. OX. III. p. 480. T. 11. f.14. RAJ. p. 1232. MUR. p. 533.
Damaſonii ſpecies quibuſdam ſ. calceolus mariae I. B. III. p. 518.
Helleborine alpina lutea ſ. calceus mariae IC. REG. 99.
Cypripedium foliis ovato-lanceolatis LINN. flor. Lapon. n. 138. ROYEN. p. 13.
Icon pro *Ophride* exſtat, magno errore, apud PONTED. *Anthol.* T. V. f. 1.
β *Floribus duplo majoribus* HERM. in Flor. & Hort. Lugd. Bat. Huic reſpondet varietas Helvetica.

C. GESNER in *Albio* M. J. B. ad radices alpium paſſim, *Tiguri*, *Genevae*. RAI. in adſcenſu *Salevae* M. Prope *Bernam* in iſthmi *die Enge* ſylvula, quae ad ſeptentrionem in Arolam ſe praecipitat, ante omnes Helleborines ſpecies Majo M. floret. In Neſſo M. ARETIUS. Puto me etiam inter *Engelberg* & *Wolfenſchieſſ* vidiſſe, MURALT. in M. *Hütliberg*.

Specioſa plantae pulchritudo eſt. Radix lignoſa, ex transverſo tubere filamenta craſſa plurima dejicit. Folia quidem Helleborines ultimae, ampliora, ſpica rara, pauciflora. Flos expanſus duabus unciis major: Cucullus purpureus expanſus: ejus duo petala duobus multo latiora. Labellum dimidio ovo ſimile, flavum, lineis rubentibus varium.

E P I P A C T I S.

PSEUDORCHIS JOHREN. *in praef.* ad *Vademec. Bot.*
ORCHIOIDES TREW. *Comm. lit.* 1731. ſpec. 8. p. 60. 1736. T. 6. cum egregia icone.

Ab Helleborine unice differt cucullo tripetalo.

1. EPIPACTIS.

Orchis minor floſculis albis CAMER. Hort. p. 111.
Orchis radice repente EJ. icon XXXV. optime, I. B. II. p. 770. cum icone aliena.
Orchis repens HORT. AICHST. Ord. IV. T. 5. f. 6.
Pſeudorchis C. B. Baſil. p. 24. RAJ. p. 1226.
Pyrola anguſtifolia polyanthos radice geniculata LOESEL. p. 210. ic. 68. bene.
Helleborine ſylvatica repens plantaginis folio H. OX. III. p. 487. T. 14. f. 9.
Orchis minor radice repente ſ. pſeudorchis RAJ. Syll. p. 193.
Helleborine ſylvatica radice repente RUPP. p. 238. qui & ipſe novit tetrapetalam eſſe.
Orchioides floribus pallidis inodoris TREW. l. c.
Satyrium foliis ovatis radicalibus LINN. flor. Lapon. n. 314. ROYEN. p. 14.
β *Pſeudoorchis radice repente maculis albis* MENZEL. Pugill. Rar. T. 3. [& TREW.]
γ *Pſeudoorchis radice repente maculis nigris* MENZEL. l. c.
Helleborine radice repente foliis maculis nigris teſſellatis H. OX. III. p. 487. T. 11. f. 10.
Helleborine ſylvatica, radice repente, foliis teſſellatis RUPP. p. 238.

C. B. in M. *Waſſerfall*. Ego uno loco in pinaſtreto M. *Gurten* ſupra fontem *Haſenbrunn*. GAGNEBIN in proprio rure circa *Ferrieres d'Erguel*. I. GESNER ad *l. felinum*.

Radix teres, valde ramoſa, & intricata. Folia ad terram aliquot, plantaginea, lata, acuminata, nervoſa, ad caulem exigua. Spica denſa, in culmo uno verſu diſpoſita. Folia ſub floribus ovarii longitudine. Flos & fructus hirſuti. Flos tetrapetalos, ochroleucus. Fabrica *Helleborines*.

Varietatem MENZELIANAM inter meas poſſideo, nervis principibus, & intermediis lineis, quae nervos conjungunt, ſaturate fuſcis, pallidum folium quaſi areolis diſtinguentibus, omnino uti in *Acetoſella* non infrequens eſt.

O P H R I S.

OPHRIS TOURN. T. 250. LINNAEI n. 686. & *NIDUS AVIS* TOURN. ib.

Inter Orchidem & Helleborinen media eſt. Labellum quidem cucullo longius, bicorne. Sed ſtaminum machina fit ſuperiori operculo, inferiori ſuſtentaculo, & medio apice, ſuperne convexo, inferne in duobus loculis farinam continente.

1. OPHRIS foliis ovatis LINN. *hort. Cliff.* p. 429. ROY. p. 15.

Perfoliata femina BRUNFELS. L. I. p. 183.
Ophris FUCHS. p. 566. MATTH. p. 1225. CAMER. Epit. p. 943. cum Char. TAB. p. 725.
Satyrium X. TRAG. p. 784.
Et *Bifolium* EJ. p. 486. LOB. ic. p. 302. Adv. p. 464.
Aliſma ſ. damaſonium bifolium GESNER. Hort. p. 245. b.

Aliſmatis genus, quod fuchſius ophryn nominat EJ. Tab. Coll. p. 57.
Pſeudoorchis bifolium DOD. Cor. p. 231. Pempt. p. 242.
Ophrys CAES. L. X. c. 48. LUGD. p. 126.
Ophrys bifolia C. B. Baſ. p. 25. MAGN. Char. p. 188. I. R. H.
Bifolium majus ſ. ophrys major quibuſdam I. B. III. p. 533. RAJ. p. 1232. ſyn. III. p. 385.
Bifolium majus vulgare H. OX. III. p. 489.
β Foliis ternis CAM. Hort. C. B. Baſ. p. 25. I. R. H.

In paludoſis ſylvae *Bremgarten*. Circa *Mühlenen* ad radices M. *Neſſi* uberrime. C. B. in *Muteto*.

Radix eſt glomer fibrillarum teretium, connatarum. Folia ad caulem, ad aliquot ſuper terram pollices, duo, ovata. Reliquus culmus nudus gerit longam ſpicam florum; Horum brevis pediculus eſt, praeter ovarium, & huic pene aequale foliolum. Flos ex cucullo, inaequalibus petalis facto, & longo labello, bicruri, cornibus rectis, viridis totus, ſolidiuſculus.

Pro inſigni vulnerario habetur.

2. OPHRIS aphylla.

Satyrium nonum TRAG. p. 785. cum icone.
Orobanche noſtra GESN. Tab. Coll. p. 94.
Neottia DODON. p. 553.
Pſoudoleimodoron CLUS. Hiſt. p. 270. bona icon, non autem deſcriptio.
Nidus avis ex ſpeciebus ſatyrii abortivi, orchis abortiva LOBEL. p. 195. eadem icon.
Nidus avis LUGD. p. 1073. HORT. AICHST. Aeſt. Ord. IV. T. 4. f. 3. I. R. H. VAILL. RAJ. Synopſ. III. p. 381.
Orchis abortiva C. B. Baſ. p. 24. *fuſca*. P.
Orobanche adfinis nidus avis I. B. II. p. 782. cum icone aliena RAJ. p. 1228.
Orobanche radice e fibris conpacta major flore obſoleto H. OX. III. p. 503. T. 16. f. 18.

Paſſim in Helvetia. C. B. in M. *Crenzach*; ubi in Pinaſtreto legi. Tum circa Bernam in ſylva *Bremgarten* verſus *Drakau*, in nemore *Doſſenſi*, in M. *Falconario* &c.

Radix uti priori, eſt faſciculus intricatus fibrarum cylindricarum, carnoſarum. Caules pedales & ultra, ſquamis quibuſdam rufis veſtiti, aphylli. Spica longa. Cucullus quinquefolius, uti priori, & labellum bicorne, ſed corniculis extrorſus flexis, omnia lignei coloris, odore gravi. Staminum machina paululum diverſa. Fit nempe apice convexo, inferne biloculari, quem ſquama elaſtica ſuſtentat, & ipſa ſcapi bipartito margine fulta. In hac planta aditus ad tubam apertiſſimus eſt.

L I M O D O R U M.

TOURN. T. T. 250. bene.

Nidi avis facies aphylla eſt: ſed integro labello differt, & calcare longo. Ab Orchidibus fabrica ſtaminum, qua convenit cum proxime antecedentibus.

1. LIMODORUM.

Λιμοδωρον auſtriacum CLUS. Pann. p. 241. RAJ. Syn. III. p. 383. AMBR. TOURN. aut. de Par. p. 486. I. R. H. GARID. p. 286. LEMERY. p. 314. VAILL. p. 117. LIND. p. 44.
Pſeudoleimodoron CLUS. Hiſt. p. 270. deſcriptio, non autem icon.
Orchis abortiva violacea C. B. KNAUT. p. 74.
Orobanche & nido avis affine pſeudolimodorum auſtriacum violaceum I. B. II. p. 781. RAJ. p. 1229.
Nidus avis purpurea PARK. p. 1361.
Nidus avis flore & caule violaceo MERR. p. 83.
Orobanche radice conpacta major flore violaceo H. OX. III. p. 503.

Ex valle *Rivaria* comitatus Neocomenſis adlata eſt *It. Helvet.* n. 24.

Caulis, ut tota planta, violaceus, cubitalis, aphyllos, paucis ſquamis vagis adſperſus. Spica longa, rara. Flores erecti, cauli adpreſſi. Cucullus de more generis. Labellum latum, ſimplex, calcar retrorſum conicum projicit, Machina ſtaminum Helleborines.

C O R A L L O R H I Z A.

RUPPII.

NEOTTIA LINNAEI n. 685.

Audio naſci in convallibus *Jurae* M. circa *Ferriere*: ſed de nondum viſa planta non pronuncio.

II. PLANTAE SEMINIBUS ET STAMINIBUS CONSPICUIS DONATAE.

II. FLORE PETALODE.
I. MONOCOTYLEDONES.
II. TUBA PRAEDITAE.

LILIACEAE.

Huic maxime naturali claſſi, cotyledon unicus eſt, caulis ex foliis convolutis factus, folia nervis parallelis, ſimplicia; fructus trilocularis; flos absque calyce, ſive nudus, tripetalos, aut bis tripetalos, aut integer ora bis trifida: ſtamina tria, aut ſex, tuba unica, apice plerumque trifido, aut ternae. Sed & colorum pulchritudine, & aquoſa mollitie foliorum habitusque totius plantae, & medicis denique viribus pleraeque conſentiunt. Omnes enim liliaceae in foliis, & inprimis in radicibus glutinoſi quid nactae ſunt, non ſine acrimonia, quo dolores inflammationum molliunt inpoſitae, & ſubpurationes expediunt. Quando haec acrium particularum portio major eſt, tunc rodunt, & veneni loco ſunt, uti Colchicum, Corona Imperialis, Hyacinthi &c.

CLASSIS I.
I. OVARIO SUB FLORE POSITO.
I. FLORE TRISTEMONE.

GLADIOLUS.

TOURN. T. 190. LINN. *char*, n. 27. MALPIGH. I. f. 145.

Summus caulis ramusque intumeſcit in ovarium, inter ſpatham foliaceam bifoliam inaequalem ſitum. Ex apice ovarii, ſed ſulcis diviſi, editur flos monopetalos, lateraliter a caule recedens. Is ex brevi tubo in ſex ſegmenta floralia finditur, tria nempe ſuperiora, quae intervallo diſtant a tribus inferioribus, macula rhomboidea, in noſtro, inſcriptis. In utroque ordine medium latiſſimum eſt, ſummum nempe, & imum. Stamina ex imo tubo floris tria, pediculus brevibus, longiſſimis ſulcatis apicibus. Tuba unica, fine in tria undulata foliola diviſo. MALPIGHI f. 201. Fructus de more trilocularis, polyſpermos.

1. GLADIOLUS foliis enſiformibus HORT. CLIFF. p. 20.
   Victorialis rotunda GESN. ad CORD. Dioſc. p. 63. Hort. p. 286. HORT. AICHST. Aeſt. O. 4. T. 10. f. 2.
   Gladiolus verus in montibus circa curiam GESNER. Hort. p. 260. *b.*
   Victorialis mas CORD. Hiſt. L. I. c. 32. bona icon.
   Gladiolus DODON. Coron. p. 162. Hiſt. p. 209. LAUREMB. Appar. L. I. p. 54. CAESALP. p. 420. RIVIN. Monop. Irreg. [pulchr. ic.]
   Xiphion minus CLUS. Pann. p. 226. Hiſt. p. 190.
   Gladiolus narbonenſis LOB. ic. p. 98.
   Gladiolus germanicus TAB. p. 636.
   Gladiolus narbonenſis flore purpureo HORT. AICHST. Aeſtiv. Ord. 4. T. 10. f. 3. & *incarnato* ibid. T. 12. f. 3.
   Gladiolus floribus unico verſu diſpoſitis major C. B. H. OX. II. p. 343. S. IV. T. 4. f. 4.
   Gladiolus ſive xiphion I. B. II. p. 701. RAJ. p. 1168. ZANICH. p. 113. ic. 53.
   Gladiolus floribus uno verſu diſpoſitis major & procerior I. R. H.
   Gladiolus caule ſimpliciſſimo foliis enſiformibus ROYEN. p. 19
   β Varietas minor & humilior I. R. H.
   γ Flore albo LOB. Adv. AICHST. FLOR. BAT. SUTH. &c.

C. GESNER minorem varietatem legit circa *Curiam*, & in montibus *Abbatiſcellanorum.* Majorem Tiguri lectam inter ſegetes miſit I. GESNER. I. B. in prato inter *Burdigni* & *Thuiri.*

Radix carnoſa, rotunda, duplex, altera alteri inſidet. Caulis tripedalis, folia ad ſemuncem lata: ſpica rara, unico verſu diſpoſita. Flores purpurei, ſpecioſi.

IRIS.

TOURN. T. 187. & 188. BOERH. BLAIR. *Eſſays* T. 3. f. 7. 8. 9. LINN. n. 29. & *XIPHION* TOURN. T. 189.

Spatha, ut in Gladiolo, bifolia, tubum floris continet. Ovario inſidet flos tubuloſus,

buloſus, ſexfidus. Tria petala alterne aequalia ſunt. Tria erecta, anguſtiori unguiſimplicia, carinata. Tria latiori ungui reflexo, venoſo, & latiori fine. Ex ſummo tubo floris ſtamina tria hamatis apicibus, quae inter petala reflexa & Tubae bracteas, quaſi in canali quodam teguntur. Tuba tubo floris cohaerens, apice fiſſo (JUNG. *phytol.* c. 23.) in tres latas, convexas, florales, bracteas, bifido fine. Recte florem monopetalon MAGNOL. & BLAIR. *eſſays* p. 35. & RUPPIUS facit, minus recte hexapetalon PRAECEPTOR BOERHAAVIUS, & deterior his RAII ſententia eſt, qui novem petala numerat.

ORDO I.
PETALO REFLEXO BARBATO.
MALPIGH. ic. 171.

I. IRIS corollis barbatis, caule foliis longiore, multifloro LINN. *hort. Cliff.* p. 18. ROYEN. p. 17.

Iris germanica FUCHS. p. 317. RAJ. Syll. Ext. p. 155.
Gladiolus coeruleus TRAG. p. 699.
Iris vulgaris germanica ſ. ſylveſtris C. B. Theatr. p. 570. Baſ. p. 19. P. H. OX. II. p. 350. S. IV. T. 5. f. 4. MAGNOL. Char. p. 180. I. R. H. &c.
Iris ſylveſtris CORD. Hiſt. L. II. c. 40. GESN. Hort. p. 263. MATTH. p. 17. TAB. p. 648.
Iris ſylveſtris major CAMER. Epit. p. 2.
Iris latifolia major vulgaris CLUS. Hiſt. p. 224.
Iris ſylveſtris in ſqualidis LOB. Adv. p. 31.
Iris noſtras vulgaris LOB. ic. p. 59.
Iris in belgio purpurea DODON. Pempt. p. 233.
Iris vulgaris violacea ſ. purpurea hortenſis & ſylveſtris I. B. II. p. 709.
Iris vulgaris RAJ. p. 1180.
II. Omnia ſynonyma dicta ad hortenſem apud C. B. P. p. 31. huc pertinent.

In petroſis Helvetiae, inter vineas &c. v. g. ad ipſam arcem *Münchenſtein*, in rupeſtribus *Paſſgart-Flüh* prope Biennam.

Folia plana, ſed craſſula, pedalia, unciam lata, & ultra. Flores ex ſinubus foliorum, quales dixi. Petala erecta ſature coerulea; petala reflexa dilutiora, cum lineis purpureis, barbarum flavarum ſerie ab origine longe pubeſcunt. Odor aquoſus, ſed gratus.

Succus radicis & totius plantae, ad unam, & ad quatuor usque uncias ſumtus, acriter purgat, in hydrope & empiricorum curationibus celebrior. CHOMELIUS tamen admiſto ſemunce cremoris Tartari ipſe concedit, alternis diebus p. 14. Similia exemplo lego in E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* VIII. *Obſ.* 63. ACT. BEROL. *Dec.* I. *Vol.* VIII. &c. Ex floribus elegans color viridis paratur.

ORDO II.
PETALIS REFLEXIS NUDIS.

2. IRIS foliis linearibus, corollis inberbibus, fructu trigono, caule tereti LINN. *Cliff.* p. 19. ROYEN. p. 18.

Iris anguſtifolia media ſ. varia CLUS. Pannon. p. 252. & *XI. ſpecies icon prior* p. 253. *anguſtifolia* II. Hiſtor. p. 229.
Iris ſylveſtris byzantina peramoena LOB. ic p. 69. ex CLUSIO.
Iris ſylveſtris anguſtifolia major TAB. p. 649.
Iris pratenſis major HORT. AICHST. Vern. O. 8. T. 3. f. I.
Iris pratenſis anguſtifolia non foetida altior C. B. Th. p. 597. cum icone CLUS. RAJ. p. 1189. I. R. H. &c.
Iris tenuifolia michelfeldenſis ſpontanea forte cluſii anguſtifolia major ſeu prima I. B. II. p. 729. huc refert plantam GESNERI.
Et *Iris tenuifolia major flore coeruleo & ſtriato anguſtifolia ſecunda* I. B. II. p. 727. ex XI. prima & ſecunda CLUSII, RUPP. &c.
Iris tuberoſa pratenſis anguſtifolia non foetida altior MORIS. II. p. 354. S. 4. T. 6. f. 13.

C. B. in Theatro, *Michelfeldae*, ubi fruſtra quaeſivi. Sed in hortis non rara eſt.

C. B. „ folia cubitalia, ſemunciam lata; caulis ad ſeſquicubitalem altitudinem, & ultra: Flores bini, terni, odorati. Petala erecta, & Tubarum bracteae violaceae. Reflexorum pars latior, cordata, reflexa modo alba, modo purpurea, venis ſature purpureis picta. Addo ex hortenſibus, folia multo anguſtiora eſſe, vix trium linearum latitudine, ovarium longum tribus latis ſulcis diſtingui; reflexa petala media parte viridia, venis ad latus exeuntibus cyaneis pingi, finiri vero in cordatam amplitudinem, cujus centrum luteum eſt, glabrum caeterum, & depile, uti totus nervus pariter luteus eſt.

3. IRIS

3. IRIS pratenſis anguſtifolia humilior C. B. *Baſ.* p. 19. *Theatr.* p. 598. cum ic. ex DOD. LOESEL. I. R. H. RUPP. p. 25.

Xiphion ſ. gladiolus coeruleus minor TRAG. p. 702. ſed folia habet valde lata.
Iris tenuifolia CORDI Hiſt. L. II. c. 42. GESNER. ib. & Hort. p. 263. THAL.
Iris minor ſive tenuifolia DODON. Coron. p. 152. Hiſt. p. 246.
Iris undecima altera ſpecies CLUS. Pann. p. 254. *anguſtifolia* II. *ſpecies altera* Hiſt. p. 229. ead. ic.
Pſeudoacorus coeruleus tragi LUGD. p. 1619.
Iris tenuifolia flore violaceo. an cluſii tertia I. B. II. p. 729. nempe huc refert plantam CORDI.

C. GESNER non procul *Tiguro*, in pratis humidis. C. B. in *cat. Baſil.* ait *Michelfeldae* provenire; ſed ibi cum priori conjungit, a qua eamdem in Theatro ſeparat.

C. B. Folia vix lineam lata, dodrantalia, qualia in exemplari vidi, quod in horto HAGENBACHII adſervatur. Loco barbularum linea calva in petalis reflexis; color floris violaceus.

4. IRIS inberbis, lutea, nervo folii eminente.

Acorus BRUNF. II. p. 51. DORST. p. 16.
Acorum officinarum FUCHS. p. 12.
Pro acoro data ſpecies iridis BRASSAV. Ex. Simpl. p. 491.
Gladiolus DORST. p. 140.
Acorum adulterinum TRAG. p. 698.
Iris lutea ſ. pſeudoacorus CORD Hiſt. II. c. 43.
Acorus falſa C. GESNER. Hort. p. 245. *falſus officinarum* Tab. Coll. p. 56.
Pſeudoacorum MATTH. p. 22.
Acorum falſum CAM. Epit. p. 6. bene.
Pſeudoiris DOD. Cor. p. 159. Pempt. p. 248.
Butomon CLUS. p. 232.
Acorus noſtras paluſtris, & valerandi dourez &c. LOB. ic. p. 58.
Acorus vulgo CAES. p. 422.
Iris paluſtris lutea TAB. p. 643. RAJ. p. 1186. I. R. H. ZANICH. ic. 96.
Pſeudoiris paluſtris HORT. AICHST. Vern. Ord. 8. T. 7. f. 3. pulchre.
Acorus adulterinus C. B. Baſil. p. 19. LOESEL. BLAIR. Pharm. Bot. p. 31.
Iris paluſtris lutea ſ. acorus adulterinus I. B. II. p. 732. MORIS. II. p. 353. T. 6. f. II.
Iris foliis enſiformibus, corollis inberbibus, petalis interioribus ſtigmate minoribus CLIFF. p. 19. ROY. p. 18.

Minime rara in foſſis Helvetiae. Bernae in foſſis ſuburbii *Marzili*, & in udis ſylvae *Bremgarten*. *Michelfeldae* etiam legi &c.

Huic ampliſſima folia, ad tres pedes longa, media coſta eminente, Flores ex uno caule multi, ubique lutei: ſegmenta reflexa, calva, lineis nigricantibus ſtriata; recta omnium minima, breviter bifida; bracteae tubae, in fine ſuo, exterius tripartitiae, interius bifidae & quaſi lacerae.

Flores hujus plantae cauſtico ſapore ſunt, radix adſtringens, utcunque acris, ut unciae tres ſucci alvum valide ducant BLAIR. Male ergo loco aromatici Acori in confectiones & medicamenta recipitur, quae virium eſt diverſiſſimarum, neque absque noxa ventriculi adſumi poteſt. Succus denti dolenti admotus dolorem ſubito ſanat ALLEN. *Synopſ.* p. 321.

CROCUS.

TOURN. T. 183. 184. PONTED. *Antholog.* p. 273. LINN. n. 26. [exceptis *Bulbocodiis*] & omnium Auctorum.

Facile dignoſcitur. Radix globoſa. Flos fructui innatus, ex longiſſimo tubo, paulatim amplior, finditur in bis terna ſegmenta floris, quorum interiora plerumque latiora ſunt, & alio colore. Stamina tria, longis, ad axin longe convenientibus, apicibus onuſta. Tuba in tres plumoſas antennas finditur.

1. CROCUS vernus, folio plano, alba linea diviſo.

Levrette incolarum *Jurae:*
Crocus flore fructui impoſito verno LINN. Hort. Cliff. p. 18.
α Varietates ex colore floris ſunt
Hutreif flore candido ARET. p. 235.
Crocus montanus C. GESN. Hort. p. 291. app.
Crocus candidus SIMLER. Alp. Deſcr. p. 333.
Crocus montanus candidus GESN. Tab. Coll. p. 72.
Crocus montanus ſive alpinus flore candido GESN. Hort. p. 255. *b.*
Crocum vernum latifolium albo flore CLUS. Hiſt. p. 213. icon interior, citat autem SIMLERUM: *vernus major alter* Hiſpan. p. 262.

Crocus... proximi prior ſpecies DODON. Hiſt. p. 215. cum icone ex CLUS. & deſcr. ex Hiſpan.
Crocus ſylveſtris tertius, flore albo, purpuroviolacea baſi LOBEL. ic. p. 140. Obſ. p. 68. PANC.
Crocus vernus latifolius albus variegatus C. B. MORIS. II. p. 336. T. 2. f. 5. icon propria, I. R. H. SCHEUCHZER. It. IV. p. 333.
Et *Crocus vernus ſylveſtris tertius flore albo, purpuroviolacea baſi* C. B. ex LOBELIO.
Et *Crocus vernus minor albicans* C. B. ex GESNERO.
Crrcus vernus latifolius albo flore I. B. II. p. 640. RAJ. p. 1173.
Vide iconem WEINMANN. T. 438. lit. f.
Crocus alpinus autumnalis WAGNER. p. 275.

C. GESNER circa *Curiam.* AKETIUS in *Nieſen* M. I. B ex M. *Thuiri* & Rhaetia. Ad pedem *Bernhardi* LOBEL. SCHEUCHZER in M. *Regio* Suitenſium. In *Jura* M. vulgaris notitiae eſt, & in humiliora etiam deſcendit. Ad *ſylvam Alewag* circa fontem, prope Biennam SCHUH. *Aux Ferrieres* in pratis GAGN. In *Grandvi* M. copioſe inveni 1739.

In univerſum cum ſociis hortenſibus humilior, & petalis minoribus eſt, quia deliqueſcentibus nivibus continuo provenire feſtinat. Sed ver alpinum, *Julio* menſe eſt. Petala huic varietati alba, baſi ſola violacea.

β. CROCUS vernus, flore albo & purpureo ſtriato WEINMAN. T. 438.
Hutreif flore ex candido & coeruleo miſto ARET. p. 235.
Crocus montanus ſ. alpinus ex candido & puniceo miſtus GESNER. Hort. p. 254. *b.*
Crocus ex candido & coeruleo miſtus SIML. p. 333.
Crocus montanus ex utroque miſtus GESN. Coll. p. 72.
Crocus vernus flore vario CAM. Hort. p. 50.
Icon eſt apud DODON. p. 215. exterior.
Crocus vernus latifolius albus verſicolore flore I. CLUS. p. 204. RAJ. p. 1173.
Crocus vernus albus ſecundus coeruleis oris ſparſis in latera foliis LOBEL. ic. p. 139. Obſ. p. 68.
Crocus albus verſicolor alter C. B. I. R. H.
Crocus vernus latifolius flore purpuraſcentibus venis vario I. B. II. p. 640.

In *Neſſo* ARETIUS. GESNERUS in pratis circa *Curiam.*

Floris exteriora ſegmenta alba, exterius tribus radiis purpureis ſtriata, interiora tota alba.

γ. CROCUS vernus minor purpuraſcens C. B.
Hutreif flore coeruleo ARET. p. 235.
Crocus montanus vel alpinus flore puniceo C. GESNER. Hort. p. 255. *b.*
Crocus coeruleus SIML. p. 333.
Crocus montanus coeruleus GESN. Tab. Coll. p. 72.
Crocus ſylveſtris vernalis alter DOD. p. 215. ic.
Crocus vernus latifolius flore purpureo minore CLUS. p. 203. RAJ. p. 1174.
An *Crocus montanus III.* CLUS. Hiſpan. p. 263.
Crocus vernus purpuroviolaceus totus, quartus valerandi LOB. ic. p. 140. ſed icon alia eſt.
Crocus vernus purpuroviolaceus C. B. I. R. H.
Crocus vernus latifolius alius flore purpureo minori I. B. II. p. 640.
Crocus vernus latifolius flore purpureo RAJ. Syll. Exter. p. 109.

Cum α. ex in *Grandvi* M. In M. *Burmio Rhaetorum* I. B. In ſummo *Jura* RAI.

Huic tria ſegmenta floralia violacea ſunt, tria interiora breviora, alba, cum venis violaceis.

2. CROCUS alpinus autumnalis C. B. MORIS. II. p. 336. RAI. p. 1177. I. R. H.
Crocum montanum CLUS. Hiſpan. p. 265. Hiſtor. p. 209.
Crocus ſylveſtris autumnalis DODON. p. 714. eadem icon. MORIS. II. S. 4. T. 2. f. 2.
Crocus montanus autumnalis LOBEL. ic. p. 138. Teuton. p. 173. I. B. II. p. 646.
An *Croci alterum genus ſylveſtre* CAES. L. X. c. 20. p. 411?
Crocus montanus CLUS. LUGD. p. 1535.
Crocus montanus vernalis HORT. AICHST. Aeſt. Ord. 3. T. 10. f. 3? Ita C. B.

LOBELIUS in arduis vallis *Auguſtae*, haud procul a M. *S. Bernhardi.* Ex Pyrenaeis montibus, autumno lectum, miſit GAGNEB.

CLUSIUS folia fecit latiuſcula, inferne una, externe duabus lineis percurſa; florem Croci ſativi, colore dilutiori. Mihi parum viſus eſt differre a I. ſpecie.

CLASSIS II.
FLORE HEXASTEMONE.
COLCHICUM.

TOURN. T. 181. 182. LINN. n. 304.

Croci ſimile eſt radice, flore, fructu, ſed differt Tubis ex radice adſcendentibus, lon-

longiſſimis tribus, ſtaminibus ſex, atque ſingulari modo flores autumno proferendi, dum folia in radice latent, altero vere demum proruptura.

1. COLCHICUM FUCHS. p. 356. *cum icone floris, ſeminis vero & foliorum* p. 357. CORD. *Dioſc.* L. IV. C. 84. GESNER. *tab. coll.* p. 69. b. *hort.* p. 254. b. 257. b. MATTH. *epit.* CAMER. p. 845. optime. DOD. *hiſt.* p. 460. *purg.* p. 371. I. B. II. p. 649. LAUREMBERG. p. 33. I. R. H.

Colchicum officinis hermodactylus TRAG. p. 758.
Colchicum nigrum CORD. Hiſt. L. II. p. 152.
Colchicum ſeu ſtrangulatorium, ephemerum crocifolium LOBEL. ic. p. 143.
Hermodactylus CAES. L. X. C. 19. p. 410.
Colchicum maſculinum TAB. p. 620.
Et *Femininum* E. J. p. 621.
Colchicum vulgare purpuraſcente flore HORT. AICHST. Aut. Ord. 3. T. 6. f. 5.
Colchicum commune C. B. Baſil. p. 20. H. OX. III. p. 336. S. 4. T. 3. f. 1. RAJ. p. 1170. MAGN. Char. p. 177.
β *Colchicum ſubrubens* CORD. Hiſt. II. c. 153. nempe radicibus ſubrubentibus.
γ *Colchicum album* CORD. ib. c. 154. nempe radiciqus albis.
δ *Colchicum vulgare album* HORT. AICHST. l. c. f. 4.
Colchicum anglicum album PARKINS. MERR. &c.
Colchicum albo flore THAL. p. 25. HERMAN. BUXBAUM. SIEGESB. WEINM.
ε *Colchicum commune flore lineis albis picto* JONQ. HORT. BLES.
Colchicum polyanthes album CLUS. Append. I. p. CCLVIII.
ϛ *Colchicum album cum purpuraſcentibus lineis* I. B. II. p. 651. RAJ. Hiſt. p. 1171. I. R. H.
Colchicum ex albo & purpuraſcente varium C. B. I. R. H. &c.

Vulgare primum eſt, & in paludoſis pratis ubique floret M. *Septembri.* Ultimum I. B. legit in valle quadam ad radicem M. *Waſſerfall.*

Mira eſt plantae natura: Autumno nempe incipiente bulbus carnoſus inter plurimas vaginas novam plantam, ovarium ſcilicet cum rudimentis foliorum, ſub terra generat. Ex ovarii involucro adſcendit per ſulcum veteris radicis longiſſimus tubus floris, ſemipedalis, qui tandem in tria majora, & tria minora, quaſi petala, tenera, elliptica, conniventia, purpurea, finditur. Intra eum floris tubum, qui pro caule eſt, tubae tres longiſſimae adſcendunt, quae recurvis hamis terminantur. Ex floris divaricatione ſex ſtamina, quibus in aequilibrio apices inſident. Folia, quae vere ſuccedunt, ampla, ad biuncem lata, planaque.

Venenata eſt: nauſeoſo & acri odore, & ſapore fauces conſtringente (BOERHAAVII *praelect.*) purgat cum ſaeviſſimis ſymptomatibus, CORDO teſte & ex ipſis ſeminibus mors poſt vomitus horrendos in duabus puellis ſucceſſit PEYER *Exerc. Pyth. & Paeon.* p. 227. alibique BRESL. SAML. 1723. M. JUN. neque alius eventus fuit datae contra febrem radicis apud GARIDELLUM. Parum ergo tribuo viribus, quas alexipharmacas in Colchico invenit WEDELIUS, & fabuloſiſſima hiſtoriola commendavit WILHELMI.

*2. COLCHICUM vernum C. B. *Phyt.* p. 96. SUTHERL. p. 90.

Colchicum ſubobſcuro flore & minori, aprili florens circa Tigurum CAM. Hort. p. 44. a GESNERO habuit. An illae *paucae plantae* quae a. 1563. februario floruerunt C. GESN. Tab. Coll. p. 69. *b?*
Flos colchici vere prodiens CAM. Epit. p. 846.
Colchicum vernum Camerarii I. B. II. p. 653.
Colchicum vernum helveticum C. B. MURALT. Parad. p. 493. LEOP. flor. Ulm. p. 44.

Nihil praeterea de hac planta invenio, niſi obſoletiori colore eſſe, & flore minori. Neque abſque ratione dubito, an vere diverſa planta ſit.

3. COLCHICUM montanum anguſtifolium C. B. MOR. II. p. 341. T. 3. f. 7. RAI. p. 1172. I. R. H. SCHEUCHZ. *It.* II. p. 132.

Colchicum montanum hiſpanicum CLUS. Hiſt. p. 200.
Colchicum montanum CLUS. Hiſp. p. 266. *Cluſii* TAB. p. 621. cum ſemine.
Colchicum minus ſemine praegnans, & colchicum minus floreſcens ſ. colchicum montanum cluſii LOB. ic. p. 145.
Colchicum minus TAB. p. 622. flos.
Colchicum montanum flore purpureo I. B. II. p. 656.

I. I. SCHEUCHZER. in pratis alpinis ſupra *Camp-dolcin,* prope pagum *Madeſen.* I. GESNER in pratis montanis *Altſtettenſibus* qua itur ad M. *Gamor.*

Folia ſemunciam & paulo ultra lata. Flos autumnalis, multo anguſtioribus ſegmentis, unciam longis, vix duas lineas latis, qui una tum foliis adeſt, ad usque alterum ver ſuperfuturis. Radix cum adſtrictione dulcis CLUSIUS.

L E U C O J U M.

LINN. n. 290.

NARCISSO-LEUCOJUM T. T. 208. PONTEDER *Anthol.* p. 295. T. V. f. 29.

A Narciſſo facile diſtinguitur. Flos pariter ex ovario producitur, ſed tubo breviſſimo: Flos monopetalos, ſegmenta tubi directionem continuant, ſemper, ſed aliquando evidentiſſime, inaequalia, quorum apex incraſſatur: ſcypho medio nullo. Ovarium pyriforme.

1. LEUCOJUM petalis aequalibus.
   Viola alba FUCHS. p. 486. 487.
   Narciſſus BRUNF. 1. p. 129. ic. exterior.
   Viola alba theophraſti TRAG. p. 752.
   Leucojum bulboſum theophraſti GESN. Hort. p. 264. *b.*
   Leucojum bulboſum GESN. Tab. Coll. p. 85. CLUS. Hiſtor. p. 168. de BRY Floril. T. 20. bene LAUREMB. App. p. 76.
   Narciſſus VII. MATTH. p. 1246. CAM. Epit. p. 957. bene.
   Leucojum bulboſum hexaphyllon DOD. p. 230. Cor. p. 202.
   Leuconarciſſolirium paucioribus floribus LOB. ic. p. 123.
   Narciſſus aquaticus CAES. p. 414.
   Leucojum bulboſum hexaphyllon minus HORT. AICHST. Hyem. T. 1. f. 5. & *majus* ib. f. 4.
   Leucojum bulboſum vulgare C. B. Baſil. p. 20. RAJ. p. 1144.
   Leucojum bulboſum hexaphyllon, cum unico flore, rarius bino I. B. II. p. 590.
   Leucojum bulboſum praecox majus ſ. petalis aequalibus & albis H. OX. II. p. 364.
   Narciſſoleucojum vulgare I. R. H. PONT. Anthol. p. 295.

In pratis, ad rivulos circa *Bernam.* In ſepibus umbroſis Helvetiae RAI. In *Muteto* M. C. B.

Radix carnoſa, globoſa. Folia ex convexo plana, obtuſa. Culmus vaginam in apice producit, in qua pediculus floriger eſt, gracilis, hinc nutans. Petala ſex, ſpongioſo corpore ad baſin conjuncta, conniventia, lactea, fine craſſiori, virente. Ex eo corpore, in propriis papillis, ſtamina ſex, longis apicibus, ad axin adplicatis, parallelis. Tuba ortu tenero, inde clavata, ſtylo ex clava eminente. Fructus ſubrotundus. Odor ſuavis.

Agricolis noſtris ſuſpecta, acris eſt, & non ſine veneni indiciis. Vomitum movet E. N. C. *Vol.* I. *Obſ.* 134.

N A R C I S S U S.

TOURN. T. 185. LINN. n. 286. & omnium Auctorum.

Ex Ovario prodit tubus longus, cylindricus, ex duabus tunicis factus. Exterior abit in ſex petalodea ſegmenta, ad angulum rectum expanſa, elliptica, apice in unguem terminato, quorum interiora latiora, & breviora ſunt. Interior producitur in ſcyphum, qui tubum floris continuat, pene cylindricum, ambitu undulato, obſcure ſexfido. Hunc pro nectario habet LINNAEUS, & florem facit hexapetalon. Sed nihilo obſcurior eſt externae laminae cum ovario continuitas, quam internae. Stamina ſex, tubo floris connata, ſecedunt libera ex apertura floris. Tuba brevi, trifido, cavo, fine.

1. NARCISSUS foliis enſiformibus, florum nectario rotato breviſſimo LINN. *hort. Cliff.* p. 134. ROYEN p. 35.
   Narciſſus veterum TRAG. p. 753.
   Narciſſus candidus CORD. Dioſc. p. 74. *a.*
   Narciſſi genus alterum CAES. L. X. c. 22. p. 413.
   Narciſſus CAM. Epit. p. 951. bona icon.
   Narciſſus poëticus, mediocroceus, medio purpureus, praecox LOBEL. ic. p. 112.
   α Narciſſus medio purpureus DODON. Coron. p. 189. Pempt. p. 223. LUGD. JONQ. de BRY T. 14. I. B. II. p. 600. RAJ. p. 1133.
   Narciſſus flore ſimplici, uno, mediopurpureo MORISON. II. p. 361. S. 4. T. 8. f. 1.
   Narciſſus ſerotinus montanus CLUS. Pann. p. 179.
   Narciſſus latifolius ſextus CLUS. Hiſtor. p. 156.
   Narciſſus mediopurpureus minor HORT. AICHST. Vern. Ord. 4. fol. 10. f. 3.
   Narciſſus albus circulo purpureo C. B. RAJ. p. 186. I. R. H.
   β Narciſſus medioluteus DODON. Ic. Vet. II. p. 330. LUGD. p. 1518. JONQ. &c.
   Narciſſus albus circulo croceo vel luteo I. R. H. &c.

Nar-

γ Narciſſus italicus flore candido odoratiſſimo C. GESN. Hort. p. 268.
Anemone limonia, narciſſis cognata, unſer frauen lilien EJ. ib. p. 247.
Narciſſus ille quorundam C. GESN. Tab. Coll. p. 91.
Lilium mariae EJ. ib. p. 86.

Priorem C. B. circa *Genevam*, & paſſim C. GESNER. Ultimum C. G. in montibus ſupra *Curiam*.

Radix carnoſa, globoſa; Folia ſeſquipedalia, lata ad duas lineas. Ex ſinu vaginae unifoliae pediculus praefert ovarium oblongum, quod florem ex apice gerit. Tubus cylindricus viret, expanſa petala lactei coloris ſunt, ſcyphus medius longe breviſſimus, ora cinnabarino colore pingitur. Odor gratus.

2. NARCISSUS foliis enſiformibus, cylindrico, longo, concolore ſcypho.
Narciſſus BRUNF. I. p. 129. icon interior.
Narciſſus luteus TRAG. p. 757. bene.
Codianum vel codiaminum GESN. Hort. p. 254. *b.*
Codiaminum, codianum GESN. Tab. Coll. p. 69. *b.*
Narciſſus tertius CAM. Epit. p. 953.
Narciſſus luteus ſylveſtris DOD. Cor. p. 198. Hiſt. p. 227. &c.
Pſeudonarciſſus vulgaris CLUS. p. 164. abſque icone.
Narciſſus totus luteus montanus theophraſti LOB. ic. p. 117. Adv. p. 51.
Pſeudonarciſſus luteus TAB. p. 611.
Bulbocodium vulgatius I. B. II. p. 593.
Narciſſus ſylveſtris pallidus calyce luteo C. B. P. RAJ. Hiſt. p. 1131. I. R. H.

Nihil vulgatius in pratis & pomariis M. Aprili. Huic flos luteus, & calyx, idemque tinctior, craſſior, longior, inodorus.

CLASSIS III.
II. FRUCTU INTRA FLOREM.
I. MONOPETALUM.

MUSCARI.

TOURN. T. 180.
HYACINTHI ſpecies LINNAEI n. 273.

Ab Hyacintho differt evidenti figura floris, quae globoſa eſt, ore contracto, ſex breviſſimis denticulis exſecto; cum Hyacintho tubuloſa ſit, dentibus longioribus.

1. MUSCARI latifolium, ſummis floribus in longis petiolis erectis.
Hyacinthus coeruleus maximus FUCHS. p. 836.
Hyacinthus quartus TRAG. p. 771. ic. p. 772. licet inodorum faciat.
Hyacinthus MATTH. p. 1034. Epit. p. 798. bene.
Hyacinthus neotericorum tertius DODON. p. 218. deſcr. Coron. p. 178.
Hyacinthus comoſus ſpurius tertius DODON. Hiſtor. ic. p. 218.
Hyacinthus botryoides I. latiore folio CLUS. Hiſtor. p. 181. non autem icon.
Hyacinthus matthioli I. Pannon. p. 196.
Hyacinthus comoſus LOB. Adverſ. p. 49. RAJ. p. 1162. Syllog. Exter. p. 148.
Hyacinthes dioſcoridis comoſus major LOB. ic. p. 106.
Cepa canina prior CAES. p. 402.
Ter apud LUGD. *Bulbi eſculenti genus majus* DODON. &c. p. 1502.
Hyacinthus major bulbus ſylveſtris LUGD. p. 1412. l. 1512.
Et *Hyacinthi majoris comoſi genuina effigies* Ib.
Hyacinthus botryoides major HORT. AICHST. Vern. Ord. 2. fol. 10. f. 1. & *comoſus ſpurius* ib. fol. 17. f. 1.
Hyacinthus comoſus major purpureus C. B. H. OX. II. p. 371. T. XI. f. 1.
Hyacinthus maximus botryoides coma coerulea I. B. II. p. 574. MAGNOL. Char. p. 176.
Muſcari arvenſe latifolium purpuraſcens I. R. H. ZANICH. p. 187. ic. 100.
Muſcari nemorenſe comoſum RUPP. p. 28. BUXBAUM. p. 218.
LINNAEUS conjungit cum ſequentibus nomine *Hyacinthi corollis globoſis* CLIFF. p. 126.

I. B. & RAIUS *Genevae* in ſylvis & pratis. Circa Bernam etiam inveni, ſed, vereor, non indigenam.

Bulbus carnoſus, ſubrotundus. Folia carinata, ad tres & quatuor lineas lata. Spica longiſſima florum minimorum, quorum ſummi ex longis pediculis eriguntur. Imi ex longis pariter pediculis penduli ſunt, ſature cyanei caeterum, odore prunorum. monopetali; per aetatem tamen in ſex petala finduntur, & breves, dum immaturi, vetuli longiores fiunt.

2. MUSCARI latifolium ſpica breviſſima inodora, ſummis floribus ſeſſilibus.

Hyacinthus coeruleus major FUCHS. p. 836. LUGD. p. 1511.
Hyacinthus ſylveſtris CORD. Dioſc. IV. c. 63. Hiſt. II. c. 101. p. 149.*b.* niſi prior fuerit.
Hyacinthus primus GESN. Hort. p. 262. & *Bulbine major* Coll. p. 94. l. 64.
Hyacinthus botryoides coeruleus HORT. AICHST. Vern. Ord. 3. fol. 1. f. 4.
Hyacinthus racemoſus coeruleus minor latifolius C. B.
Hyacinthus botryoides vernus minor latifolius coeruleus inodorus I. B. II. p. 572. RAJ. p. 1161. Syll. Ext. p. 148.
Muſcari coeruleum minus latifolium I. R. H.
II. Annon huc etiam pertinet
Hyacinthus botryoides III. CLUS. p. 181.
Hyacinthus botryoides coeruleus amoenus LOB. ic. p. 108. eadem icon.
Hyacinthus botryoides coeruleus major TAB. p. 628.
Hyacinthus racemoſus coeruleus major C. B.
Hyacinthus racemoſus latifolius ſpecioſior arbuti flore coeruleo H. OX. II. p. 372. S. 4. T. 11. f. 3.

In pratis abunde circa *Bernam.*

Bulbus, folia, facies prioris, & ſpica. Scapus foliis brevior; ſpica brevior, floribus inodoris, pallide coeruleis, paucioribus, quorum ſupremi preſſim congeruntur, neque, ut in priori, eriguntur.

3. MUSCARI anguſtifolium, ſpica brevi odora.
Allium caninum exiguum TRAG. p. 750. etſi inodorum dicat.
Hyacinthus vernus exiguus EJ. p. 772.
Bulbine flore coeruleo pulchro GESN. Hort. p. 250.*b.*
Bulbine minor GESN. Tab. Coll. p. 94. l. 64.
Hyacinthus racemoſus DOD. Hiſt. p. 217.
Hyacinthus neotericorum primus Cor. p. 176.
Hyacinthus botryoides primus minor magis vulgaris CLUS. p. 181. & *I. matthioli anguſtiore folio* Pannon. p. 196.
Hyacinthus botryoides vulgaris LOB. ic. p. 107.
Bulbus ſylveſtris CAES. p. 401.
Hyacinthus coeruleus minor TAB. p. 625.
Hyacinthus racemoſus coeruleus minor juncifolius C. B. Baſ. p. 10. &c.
Hyacinthus vernus botryoides minor coeruleus anguſtioribus foliis odoratus I. B. II. p. 571. cum icone qua CLUSIUS uſus eſt ad 2. n. 11.
Hyacinthus botryoides minor coeruleus obſcurus PARK. Parad. p. 114. RAJ. p. 1161.
Hyacinthus racemoſus minor juncifolius H. OX. II. p. 372.
Muſcari arvenſe juncifolium coeruleum minus I. R. H. ZANICH. p. 188. ic. 93.

C. B. in vineis *Wilenſibus*, in agris prope portam *Blaſianam.* Bernae ad vineas *des Altenbergs* &c.

Folia vix linea latiora, convoluta in cylindrum, ſpica frequentior, flores ſature coerulei, odori.

HYACINTHUM Anglicum inter plantas circa Genevam naſcentes recenſet STROBELBERGER *deſcr. Gall.* p. 181. Sed auctoritas iſta non viſa eſt ſufficere.

P O L Y G O N A T U M.

POLYGONATUM T. T. 14. & *LILIUM CONVALLIUM* T. 14. MALPIGH. I. f. 137. 197
CONVALLARIAE LINNAEI n. 272. ſpecies pleraeque.

Hae plantae a reliquis Liliaceis facile fructu molli diſtinguuntur: ab Aſparago flore campanulato, monopetalo, breviter ſexfido. Caeterum longus eſt in Polygonato T. brevis & patens in Lilio convallium, quas plantas ſepararem, ſi permitterent ſpecies intermediae: Vide RAIO (*method. emend.* p. 73.) conſentientem LINNAEUM. Dudum BRASSAVOLA ad Polygonatum reduxerat Convallariam, quem MATTHIOLUS refutat *Epiſt.* p. 213.

1. POLYGONATUM bifolium ſcapo florigero aphyllo.
Ephemerum non lethale FUCHS. p. 240.
Lilium convallium BRUNFELS. I. p. 211. DORSTEN. p. 171. *b.* TRAG. p. 572. MATTHIOL. p. 875. Epit. p. 618. bona icon. GESN. Hort. p. 265. [qui Callionymum vocaſſet, ſi ſupervixiſſet labori] Tab. Coll. p. 86. DODON. Cor. p. 137. Pempt. p. 205. CAESALP. p. 224. TAB. p. 754. BLAKW. T. 70. MERIAN. ic. 155.
Lilium convallium vel vernum theophraſti LOB. ic. p. 172. Adverſ. p. 61.
Lilium convallium album C. B. I. R. H. GARIDEL. p. 284. ic. n. 64. *majus* C. B. p. 87.
Lilium convallium vulgo I. B. III. p. 531. H. OX. III. p. 539.
Liliago VAILL. p. 116.

Con-

Convallium REHFELD. p. 32.
Majanthemum flore albo ſimplici SIEGESB. flor. p. 70.
Convallaria ſcapo nudo LINN. flor. Lapon. n. 112. Cliff. p. 124. ROYEN. p. 26.
β *Alpinum flore majore & odoratiore* CAM. Hort. p. 89. H. OX. l. c. C. B. SENKENBERG. &c.
b. Fundo rubra macula notato SENKENB. n. 9.
γ *Rubrum* SCHWENCKFELD. p. 123. SWEERT. C. B. SENKENBERG. ib.
δ Panicula multiplici.
ε Flore pleno.

In ſylvis abunde.

Facies, uti in Allio urſino, duobus latis ex radice foliis, ex quorum ſinu ſcapus adſcendit, rara, cernua, panicula onuſtus, aphyllos. Flores nudi ad tertiam partem ſecti, late campanulati. Pediculi ſtaminum triangulares, apicibus ſagittatis. Tuba cylindrica, ſtigmate tribus lineis ſpongioſis inſcripto. Baccae globoſae, rubentes.

Odor florum, ut notum, ſuavis. Baccae uti radix etiam & folia amariſſimae. Illorum vires in ſuſcitandis ſpiritibus ipſa natura indicat; Aquam dant, & longe magis vel ſimplicem aquam ſpirituoſam, quam primo loco inter Cephalica ponit LUDOVICI *Pharmac.* diſſ. I. p. m. 269. vel ſpiritum, ex fermentatis floribus ſtillantem, & denuo deſtillatum de recentibus floribus, nimis, ut audio, in ſeptentrione frequentem, ad morbos capitis ex debilitate ortos commendatum. Siccati in pulvere ſternutationem movent. Florum pulvis naribus ſuſceptus ſternutationem movet BOERH. Baccae ſiccatae, ad drachmam ſemis, & in epilepſia ad integram drachmam, pro antifebrili medicamento habentur, & antepileptico, merito, ſi ad priorem laudem reſpicias, de altera dubito. Confer SENCKENBERGII noſtri diſſ. de *Lil. Convall.* Ex foliis cum calce fit pulcher, & durabilis, color viridis.

*2. POLYGONATUM latifolium ramoſum.

Polygonatum latifolium perfoliatum alpinum ramoſum ſ. braſilianum MURALT. p. 728.

I. CASP. BAUHINUS in humidis M. *Gotthardi* & ibidem MURALTUS. Siccum & malum exemplar oſtendit D. GAGNEBIN lectum *à la Chaux d'Abel.*

Sed de planta non ſatis perſpecta nihil definio. Lego enim vel hanc, vel proximam aliam CLUSIANAM, hexapetalam eſſe. Vide ROYEN p. 29.

3. POLYGONATUM foliis alternis, petiolis pendulis unifloris.

Polygonatum anguloſum CORD. Hiſt. p. 113. *b.*
Polygonatum flore odoro CLUS. Pann. p. 263.
Polygonatum II. latiore folio CLUS. Hiſt. p. 275. ic. p. 276.
Polygonatum latifolium I. DOD. p. 246.
Polygonatum latifolium minus TAB. p. 756.
Polygonatum majus HORT. AICHST. Vern. O. 5. T. 13. f. 3.
Polygonatum latifolium flore majore odoro C. B. H. OX. III. p. 537. S. XIII. T. 1. f. 4. I. R. H.
Polygonatum floribus e ſingularibus pediculis I. B. III. p. 529. RAJ. p. 665. ſyn. III. p. 263.
Polygonatum latifolium flore majore odorato BARREL. ic. 711.
Sigillum ſalomonis pumilum flore magno FUIREN. apud BARTHOL. Ciſt. Med. p. 285.
II. *Polygonatum latifolium minus flore majore* C. B. Pr. p. 136. Baſ. p. 87. RAJ. p. 665. Syll. p. 207. I. R. H.

C. B. in M. *Crenzach.* Ego in M. ſupra *Mönchenſtein* legi, cum ſociis. GESNERUS *Tiguro* miſit.

A ſequente, vulgari, differt, humilitate habitus: floribus perpetuo ſingularibus, majoribus, magiſque ventricoſis, cum tota planta potius humilior ſit.

4. POLYGONATUM foliis alternis, petiolis pendulis multifloris.

Sigillum ſalomonis BRUNF. III. p. 92.
Elleborus albus DORST. p. 108. bene.
Polygonatum latifolium FUCHS. p. 585. TAB. p. 755.
Polygonatum vulgare CLUS. Pann. p. 275. IC. ROB.
Polygonatum CORD. Dioſc. p. 61. *b.* Hiſt. p. 113. GESN. Tab. Coll. p. 98. DODON. p. 345. Pempt. p. 637. LOB. Obſ. p. 361. RAJ. p. 664. BLAKWALL. T. 251.
Polygonatum vulgo ſigillum ſalomonis GESN. Hort. p. 273. *b.* I. B. III. p. 529. MAGN. Char. p. 189.
Fraſſinella CAESALP. p. 224. DUR.
Polygonatum latifolium vulgare CLUS. p. 275. C. B. Baſil. p. 87. HIST. OXON. III. p. 537. S. 3. T. 1. f. 1. I. R. H. ZANICH. ic. 34.
Polygonatum foliis alternis floribus ex alis LINN. Cliff. p. 124. ROYEN. p. 26. GRONOV. p. 37.
β *Rubentibus cauliculis* I. R. H. H. L. B. MILLER.
γ *Polygonatum humile anglicum* RAJ. Syn. III. p. 163. PLUKNET. p. 301. I. R. H.
Polygonatum minus vulgari ſimile H. OX. III. p. 537.
δ *Polygonatum latifolium I.* CLUS. p. 275. qua icone pro vulgari utitur DOD. RAJ. Syll. p. 207.

Poly-

Polygonatum CAMER. Epit. p. 692.
Polygonatum multo majoribus foliis & baccis CAM. Hort. p. 129.
Polygonatum majus vulgari ſimile I. B. III. p. 529. H. OX. III. p. 537. T. I. f. 6. RAJ. p. 665*. PLUKN.
Polygonatum latifolium maximum C. B. RAJ. Syll. p. 207. I. R. H. &c.
ε *Polygonatum latifolium III.* CLUS. Hiſt. p. 276. SCHWENKF. p. 162.
Polygonatum II. πλατυφυλλον CLUS. Pann. p. 265.
Polygonatum amplitudinis foliorum ellebori albi I. B. III. p. 530.
Polygonatum latifolium, ellebori albi foliis C. B. RAJ. p. 665*. I. R. H. VAILL. p. 162.

Prior ubique ad ſepes & in dumetis: ultima varietas circa *Mathod.*

Radix carnoſa, repens, orbicularia paſſim tubera producit. Caulis non ramoſus, cubitalis, nutans. Folia alterna, ſaepe ſurſum flexa, elliptica, nervis ellipticis. Flores verſus terram penduli, ex pediculis oblongis, bini, terni, ad octo usque in varietate ε, longi, albi, orae ſexfidae dentibus virentibus. Stamina uti in n. 1. ſemina plurima.

Folia nauſeoſa, fatua. Radix dulcis, ſubacris, viſcida, uti plurimae hujus gentis. Habetur pro coſmetico, pro ſubpurante medicamento. Hujus non minima laus eſt in cataplasmate FUCHSIANO, quo ad inflammatos per infauſta puerperia uteros cum magna felicitate ſucceſſuum utitur Illuſtris & fidiſſimus amicus WERLHOFIUS: Simile fere fomentum ad ſugillationes proponit ETTMULLERUS. Laudatur ad hernias tum infuſi tum exterius cataplaſmatis ſpecie a CHOMELIO. Ad tuſſim HOFM. Baccae emeticae ſunt.

5. POLYGONATUM foliis verticillatis.
Polygonatum anguſtifolium FUCHS. p. 586. LUGD. I. B. III. p. 531. PARK. &c.
Polygonatum V. anguſtifolium I. CLUS. p. 277.
Sigillum ſalomonis anguſtifolium TRAG. p. 400.
Polygonatum tenuifolium CORD. Hiſt. p. 113.
Polygonatum erectum GESN. Tab. Coll. p. 98. Hort. p. 273. *b.*
Polygonatum minus LONIC. p. 382. ed. 1738. RAJ. p. 666. Syll. p. 207.
Polygonatum alterum DODON. p. 345.
Quaedam in alpibus ſimilis polygonato CAES. p. 224.
Polygonatum tenuifolium majus, & minus THAL. p. 85.
Polygonatum anguſtifolium I. TAB. p. 757.
Polygonatum anguſtifoliis HORT. AICHST. Aeſt. Ord. 4. T. 7. f. 2.
Polygonatum anguſtifolium non ramoſum C. B. Baſ. p. 87. H. OX. III. p. 538. SCHEUCHZ. It. VII. p. 517. I. R. H.
Convallaria foliis verticillatis LINN. flor. Lapon. n. 114. Cliff. p. 125. ROYEN. p. 26.
Tres varietates habet PONTED. Tab. Comp. Bot. p. 76.

In Helvetiae montanis non rara. In *Waſſerfall*, *Thuiri*, *Feuerſtein*, *M. Falconario*, *Buchholter-Berg.* SCHEUCHZ. inter *Filiſür* & *Bergün.* In *Gemmio.* C. GESNER circa *Thermas Fabarias.*

Caulis erectus, non ramoſus, cubitalis. Folia verticillata, quaterna, longiora multo & anguſtiora, quam priorum. Pediculi florales pariter ſub floribus penduli, etiam ramoſi. Flores ſimiles n. 4. ſed breviores.

U N I F O L I U M.

DILL. *nov. ſpec.* p. 138. T. VII.

SMILACIS ſpecies T. *CONVALLARIAE* ſp. LINNAEI.

Flore nimis differt a priori, quam ut poſſint conjungi. Nempe monopetalus eſt, campaniformis, ſolus inter Liliaceos, ut primum PLUMERIUS vidit, nonniſi quatuor reflexis ſegmentis profunde inciſus. Fructus bilocularis, dicoccos, qui Polygonato polyſpermos eſt, MALPIGH. f. 197. Stamina quatuor.

1. UNIFOLIUM BRUNFELS. L. II. p. 72. TRAG. p. 485. DODON. *Coron.* p. 188. *pempt.* p. 205. HORT. AICHST. HOFM. &c.
Cyclaminos unico folio Ic. poſt. DIOSC. RUELLII. 1552. ad L. II. c. 157.
Gramen parnaſſi MATTH. p. 1001. male. CAM. Epit. p. 744. pulcherrime, cum charactere.
Monophyllon, unifolium recentiorum LOB. ic. p. 303.
Monophyllon THAL. p. 77. RAJ. p. 668.
Unifolium I. TAB. p. 754. & *II.* ib.
Lilium convallium minus C. B. Baſil. p. 87. H. OX. III. p. 339. BARREL. ic. 1212.
Unifolium ſ. ophris unifolia I. B. III. p. 534.
Smilax unifolia humillima I. R. H. VAILL. p. 188.
Convallaria foliis cordatis LINN. flor. Lapon. n. 113. Cliff. p. 125. ROYEN. p. 26.

In

In ſylvis Helvetiae abunde: v. g. in *Bremgarten.*

Primo unicum foliolum prodit, deinde adſurgente caule, alterum etiam & aliquando tertium, cordatum utrumque, nervis parallelis. Scapum bifolium terminat ſpica floralis, rara. Flos per aetatem magis & magis in planitiem expanditur. Tuba bifida. Bacca matura globoſa, ſaepe bicollis, rubens, plerumque unicum ſemen habet, cum alterum abortiat.

Ad fiſſuras papillarum laudat S. PAULI. Vix puto in uſum recipi.

PARIDEM, quod ſola in tota claſſe verum calycem, & ſtamina duplici numero nacta ſit, non ſubjungo.

CLASSIS IV.
II. OVARIO INTRA FLOREM POSITO.
II. FLORE HEXAPETALO.
I. FLORIBUS SOLITARIIS NUDIS.

LILIUM.

TOURN. T. 195. LINN. n. 258.
LIRIUM ROYEN p. 30.

Petala ſex, craſſula, apicibus magis, aut minus, reflexis; quibus ad originem canalis inſculpitur, proprio foramine apertus, BLAIR *botan. eſſ.* p. 254. T. I. f. 5. 6. Solet autem flos in origine non ultra dimidium expandi, deinde paulatim petala reflectere. Tuba ſimplex, apice triquetro.

1. LILIUM foliis verticillatis, floribus reflexis, corollis revolutis LINN. *hort. Cliff.* ROYEN. p. 31.

Varietates plurimae ſunt, ecce aliquas:
α Planta naturalis, & ſpontanea.
Aſfodillus BRUNF. L. III. p. 43.
Aſphodelus femina FUCHS. p. 115.
Hyacinthus poetarum, aliis aſphodelus femina TRAG. p. 787.
Hemerocallis CORD. Dioſc. p. 58. *b. rubens* Hiſt. II. c. 60. bona deſcr.
Sylveſtre lilium CORD. Dioſc. p. 48. *b.*
Lilium purpureum mas & femina GESN. Hort. p. 264. *b.*
Lilii genus, quod pro aſphodelo GESN. Tab. Coll. p. 86.
Martagon MATTH. p. 823. CAM. Epit. p. 571. bene LUGD. p. 1493. &c. DILL. Cat. Gieſſ. p. 93.
Lilium ſylveſtre DODON. Coron. p. 131. Pempt. p. 201. HOFM. &c.
Lilium II. humilius CLUS. Pann. p. 143. *montanum ſ. ſylveſtre II. minus* Hiſt. p. 134. ic. DOD.
Lilium montanum LOB. ic. p. 168.
Lilium ſylveſtre purpureo flore CAES. p. 419.
Lilium purpureum ſylveſtre THAL. p. 75.
Lilium montanum flore purpuraſcente punctatum HORT. AICHST. Aeſt. Ord. 3. T. 6. f. 2.
Lilium floribus reflexis montanum C. B. Baſil. p. 21. MURALT. p. 596. &c. *flore maculis rubris inordinate adſperſo* I. R. H. & *flore rubente* I. R. H. GARID. ic. 63.
Martagon montanum longiore ſpica de BRY T. 65. & *pannonicum flore ſuaverubente* ib.
Lilium flore nutante ferrugineo [majus &] *minus* I. B. II. p. 692.
Lilium montanum ſ. ſylveſtre minus RAJ. p. 1112.
Lilium martagon foliis reflexis rubris punctatum H. OX. II. p. 408. T. 20. f. 7. PLUKN. &c.
Martagon ſylvaticum RUPP. p. 118. Conjungit omnia.
β Varietas flore rubro puro
Lilium montanum flore purpuraſcente non punctatum HORT. AICHST. l. c. f. 1.
γ Flore carneo TILL.
δ Albicante SWEERT. T. 53. I. R. H. Hanc in ſylvis *Biennenſium* reperi
ε Pleno I. R. H.
ϛ Varietas major, quam in M. *Saleva* RAJUS reperit [vulgare vero ſolum ibi ſe legiſſe alibi refert *Syllog. Exter.* p. 165.]
Lilium rubens vel croceum montanum GESN. Hort. p. 264.
Lilium montanum ſylveſtre I. ſ. majus CLUS. p. 134. Pann. l. c.
Hemerocallis flore rubello LOB. ic. p. 168.
Lilium ſaracenicum mas TAB. p. 647.
Lilium floribus reflexis alterum lanugine hirſutum C. B. LOESEL. I. R. H.
Lilium martagon montanum majus floribus reflexis H. OX. II. p. 408. & T. 20. f. 6.
Lilium floribus reflexis montanum, & Lilium imperiale ſ. lilium montanum majus RAJ. p. 1112.
Martagon hirſutum DILL. C. G. p. 83.
ζ Varietas flore albo punctato
Lilium montanum album punctatum HORT. AICHST. Aeſt. Ord. 3. T. 7. f. 2.

O o *Lilium*

Lilium floribus reflexis albis punctatis I. R. H.

„ Non punctato

HORT. AICHST. l. c. f. 3. I. R. H. MILL. MORIS. l. c. f. 8. RAJ. Syll. p. 165. &c.

ι *Lilium purpurocroceum minus* MURALT. p. 597. in alpibus. Alias varietates lubens omitto.

Nihil vulgatius in ſylvis & pratis, dumiſque paulo altioribus, maxime Jurae M. ſupra *Biennam.*

Radix bulboſa, ſquamis exſtantibus aſpera. Culmus cubitalis, per intervalla ambitur verticillis foliorum durorum, ex elliptico acuminatorum, quinque, quatuor, trium, in ſumma planta vero ſingulorum. Ex ſuprema planta flores aliquot, primo erecti, aut cernui, rectis tunc apicibus petalorum, aut rufi cum punctis ſanguineis, aut albi punctis rubiginoſis: Per maturitatem apices petalorum paulatim retorquentur, donec apex fere baſin adtingat. Stamina de more, ſena, & tuba cava, trifido, fungoſo, apice. Ovarium priſma eſt hexagonium, obtuſis hedris. Nondum adulti flores toti lanugine pubeſcunt, unde nomen γ.

Radicem cum lacte coctam in cibum recipiunt Tartari, & in hyemes ſervant STRAHLENBERG.

FRITILLARIA.

TOURN. T. 201. LINN. n. 260.

LINNAEUS „ Foveola in baſi cujusque perali depreſſa; Ovarium trilobum; Petala in teſſellarum ſimilitudinem maculis plerumque variantur.

I. FRITILLARIA radice depreſſa. ROYEN. p. 30.

Fritillaria praecox purpurea variegata C. B. MORIS. II. S. 4. T. 18. f. 1.

Sponte naſci in loco *Goudeba*, Majoratus *des Brenets*, & a vicinis vocari *Tulipes de Goudeba*, GAGNEBINIUS ſcripſit: & iconem miſit, humilem, dodrantalem, flore purpureo, ineleganti, exiguo.

ERYTHRONIUM.

I. ERYTHRONIUM LINNAEI ſive Dens Canis latiore & rotundiore folio.

A LOBELIO dicitur „ in *Jura* M. & in alpibus lacui *Lemano* finitimis lectus fuiſſe *Adv.* p. 64. Quia tamen utrumque locum de Allobrogicis montibus interpretari licet, neque in Helvetia alius quisquam Botanicorum hanc plantam vidit, nonniſi indicare volui, & monere, ſi qui ſunt Genevae, ſtirpium ſtudioſos.

HEMEROCALLIS.

LINN. n. 279.

LILIASTRUM TOURN. T. p. 279.

Flos hexapetalos, longis & in tubi modum conjunctis petalis, quae in Phalangio expanduntur.

I. HEMEROCALLIS radice tuberoſa, corollis hexapetalis LINN. *hort. Cliff.* p. 128. ROYEN p. 27.

Hemerocallis Ic. poſt RUELL. Dioſc. L. III. c. 117.

Phalangium MATTH. p. 833. quam iconem LOB. in Adv. p. 18. negavit omnino plantam eſſe, LUGD. p. 852. PANCOV. ic. 146.

Phalangitis major montana GESN. Tab. Coll. p. 96.

Phalangium floribus duplo majoribus GESN. Hort. p. 272.

Phalangium Dalech. LUGD. p. 852. bene.

Et *Lilium polyrrhizon myconi*, *phalangium quorundam* LUGD. p. 1496.

Phalangium allobrogicum majus CLUS. App. Alt. cum bona icone. HORT. AICHST. Vern. Ord. IX. T. 6. f. 1. bene.

Phalangium allobrogicum flore parvi lilii forma de BRY T. 63. SWEERT. T. 47.

Phalangium magno flore C. B. Th. p. 553. 554. JONQ. WAGN. p. 287. SUTH. TIT. SCHOL. BOT.

Phalangium flore lilii I. B. II. p. 636. CHABR. RAJ. p. 1192.

Phalangium allobrogicum PARK. Par. terr. p. 150.

Phalangium allobrogicum magno flore lilii PLUKN. p. 289. *magno flore*, *ſeu flore lilii* H. OX. II. p. 333. T. 1.

Aſphodelus allobrogicus flore magno lilii HERM. flor. Bat. p. 121. Hort. L. Bat. BOERH. II. p. 110.

Liliaſtrum alpinum minus I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 42. It. VII. p. 514. BOERH. II. p. 134.

β *Liliaſtrum alpinum majus* MAGN. Char. p. 186. & procul dubio I. R. H.

Paſſim in paſcuis alpinis Helvetiae. J. B. *Burmii*, & in M. *Thuiri.* SCHEUCHZER in

in via a *Waldnacht* ad *Surenen*; ſupra *thermas Leucenſes*. HUBERUS inter *Realp* & *Furcam*. Ego in ſummo dorſo M. *Waach*. C. GESNER in initiis vallis *Praegalliae* infra M. *Septimum*.

Radix ex aliquot tuberibus verticilli forma. Culmus aphyllos, pedalis, cubitalis, flores profert ad latera. Folia longa, plana, graminea, ad duas lineas lata. Flos unciali major, niveus, petalis gracilibus, acutis, lineatis. Stamina purpurea, apices in transverſum inpoſiti. Flos odoratus eſt.

2. LILIUM luteum Aſphodeli radice, MURALTUS in aquoſis naſci dicit p. 680. Quid ſibi vult? hanc enim plantam nemo in Europa legit.

3. HEMEROCALLIS radice oblongo-rotunda, reticulo obnupta, culmo folioſo, unifloro.

Victorialis rotunda GESN. Epiſt. p. 139.
Victorialis mas GESN. Epiſt. p. 117.
Pſeudonarciſſus gramineo folio ſ. leuconarciſſus aeſtivus C. B. Prodr. p. 27. RAJ. p. 1139.
Bulboſa alpina juncifolia, pericarpio unico erecto in ſummo cauliculo dodrantali RAJ. in Syn. II.
Et *Bulbocodium alpinum juncifolium flore unico, intus albo, extus ſqualide rubente* DILL. in Synopſ. RAJ. III. p. 374. T. 17. f. 1.
II. Omnino ſuadent ſpecimina in horto ſicco C. B. deinde icones, eſſe
Narciſſum autumnalem minorem I. B. II. p. 662.
Qui eſt *Narciſſus ſerotinus* CLUS p. 162.
Narciſſus antumnalis parvus Cluſii LOB. ic. p. 122. &c.

C. GESNER in montibus *Abbatiſcellanis*. C. B. in M. *Speluga*; & ad *fabarias thermas*. Ego in M. *Gemmio* circa *die Daube* copioſe, prima aeſtate. HUBERUS ex M. *Lunae Rhaetiae*. I. GESNERUS ex *Valeſiae* Monte.

Radix bulbus eſt longiuſculus, reticulo fibrarum obductus, uti in *Allio montano*, Folia ex radice multa, teretia, aut triquetra, gracilia. Caulis quatuor unciarum, cum frequentibus ſimilibus uncialibus foliolis. Flos naturaliter connivet; petala latiuſcula ſunt, ſine obtuſo, elliptica, ungue luteolo, bractea albicante, intus & extus rufis ſpadiceis lineis picta. Stamina ſex, qua nota a Bulbocodio ſeparatur, gracilia, apicibus luteis. Ovarium eſt priſma triangulare, emittens Tubam priſmaticam, quae tribus ferrugineis punctis in fine notatur.

ANTHERICUM.

LINN. n. 303.

ASPHODELIRIS MOEHRING. *Prim. lin. hort. priv.*

Cum Phalangio primi ordinis caule aphyllo, & tota facie floreque ita conſentit, ut aegrius etiam ordine ſeparem, claſſe vero ſejungere natura ipſa vetet. Differt ſiliculis tribus polyſpermis, diſtinctis, totidem tubas breves & ſimplices emittentibus.

1. ANTHERICUM filamentis glabris, petalis anguſtis, acutis, ſpica longiore.

Pſeudoaſphodelus CLUS. Pann. p. 262. *ſecundus* Hiſt. p. 198. bona icon.
Pſeudoaſphodelus alpinus C. B. Theatr. p. 552. *Baſ.* p. 18. P.
Pſeudoaſphodelus quibuſdam I. B. II. p. 634. cum icone aliena, RAJ. Syllog. Exter. p. 209.
Pſeudoaſphodelus pumilio iridis folio H. OX. II. p. 332. *minor ſ. pumilio folio iridis ſ. 2. cluſ.* RAJ. p. 1194.
Phalangium alpinum iridis folio T. Elem. Bot. MAGNOL. Hort. Reg. Monſp. p. 158.
Phalangium alpinum paluſtre iridis folio I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 139.

In Helvetia non rara planta eſt. C. B. in M. *Crenzach*. RAI. in M. *Saleva*. Ego in pratis alpinis & *Jurae* M. ubique. Sed circa Bernam etiam naſcitur in prato *Eymatten* circa rivum, ubi primum ex ſylva effluit, & in paluſtribus circa *Seelhofen*.

Radix alba, fibroſa. Folia ex radice multa, plana, dura, ad duas lineas lata, graminea. Caulis ſimplex, ad terram folioſus, ſuperne aphyllos, terminatur ſpica longa ſuperne conferta florum, qui ſuo quiſque pediculo nituntur. Petala longa, anguſta, acuta, viridia, linea media diviſa. Stamina glabra. Siliculae ſemiovatae, tubam reflectunt.

Haec planta Liliaceas conjungit cum Veratro, Butomo, Aquilegia &c. Sed ex aliis naturae legibus neceſſario interponendae ſunt, quae ſequuntur.

PHALANGIUM.

BULBINE LINN. n. 269. & *SCILLA* LINN. n. 270.

PHALANGIUM TOURN. T. 193. & *ORNITHOGALI* ſpecies ſtaminibus anguſtis.

Si quidem ab radice recedendum eſt, nihil admodum reperio, quo poſſit Bulbine

bine a Scilla diſtingui, neque gracilitas petali, aut tuba decidua ſufficit. Eſt ergo *Phalangio*, flos hexapetalos, perfecte expanſus, ſtamina non lata, fructus pene globoſus.

ORDO I.
RADICE FIBROSA.
PHALANGIUM T. & AUCTORUM.

1. PHALANGIUM radicibus teretibus, caule ſpicato, nudo, foliis gramineis, petiolis florum non ramoſis.

Liliago CORDI Hiſt. II. c. 106. p. 150. *b.* bona icon. PANCOV. ic. 148.
Phalangio allobrogico congener CLUS. Cur. Poſt. p. 29.
Phalangium majus vulgare EJ. App. Alt
Phalangium non ramoſum DODON. p. 106. cum ic. TAB. p. 245. LOESEL. RAJ. Syll. p. 261. MAGNOL. Bot. HOFM. DUVERN. &c.
Phalangium non ramoſum, liliago cordi LOB. ic. p. 48.
Phalangium caulibus ſimplicibus CAES. L. X. c. 27. p. 416.
Liliago cordi major THAL. p. 69. 70.
Phalangium pulchrius non ramoſum I. B. II. p. 635. RAJ. p. 1193. PLUKNET.
Phalangium parvo flore non ramoſum C. B. Baſil. p. 18. Theatr. p. 555. cum icone I. R. H. & plerorumque.
Phalangium flore majore ſ. minus ramoſum RUPP. p. 124.
β Varietas foliis ſtrictioribus C. B. in M. *Waſſerfall.*

C. B. in M. *Crenzach*, *Waſſerfall* & *Michelſeldae.* RAI. in *Saleva* & alibi in *Jura* M. Ego in rupibus *Pasgartflüh* prope Biennam, tum inter *Meiringen* & *Gutendannen.* HUBERUS inter *Vettis* & *Melimpſch.*

Radices multae, ſucculentae, teretes. Folia ex radice multa, longiſſima, graminea, carinata, lineam unam lata. Caulis aphyllos, erectus, cubitalis. Spica laxa, pediculis non ramoſis. Flores duas uncias lati, longi, graciles, petala duorum ordinum, interiora enim latiora ſunt, candida. Stamina latiuſcula. Ovarium fere globoſum, ſed tribus nodis tumidum. Tuba ſimpliciſſima. Semina lucida hinc convexa, inde duabus faciebus planis exciſa.

2. PHALANGIUM radicibus teretibus, foliis gramineis, caule ſpicato, nudo, petiolis florum ramoſis.

Phalangitis GESN. Coll. p. 96. *ſ. phalangium herba* Hort. p. 272.
Phalangium CAM. Epit. p. 580. bene.
Phalangium ramoſum DODON. p. 106. bene. LOBEL. ic. p. 47. Obſerv. p. 27. LUGDUN. p. 852. TAB. p. 244. HORT. AICHST. Vern. Ord. 7. f. 1. HOFM.
Phalangium caulibus ramoſis CAES. p. 416.
Liliago cordi minor THAL. p. 70.
Phalangium quibuſdam parvo flore ramoſum I. B. II. p. 635.
Phalangium parvo flore ramoſum C. B. Baſ. p. 19. Th. p. 557. H. OX. II. p. 333. T. 1. f. 9. RAJ. p. 1193. MAGN. Char. p. 186. PONT. Anth. p. 119. I. R. H. RUPP. ZAN. p. 209. ic. 20. n. 2.

Longe frequentius priori, in apricis ſiccis, v. g. in adſcenſu M. *Bolligerberg*, & pariter in udis pratis, circa *Seelhofen.*

Prioris facies ſimillima; ſed pediculi florales ramoſi, multiflori. Flos multo minor, reliqua eadem. Conjungitur priori a LINNAEO.

ORDO II.
RADICE BULBOSA.
STELLARIS DILL. *nov. gen.* p. 110. *ORNITHOGALI* ſp. TOURNEF. *SCILLAE* LINNAEI. *HYACINTHOIDES* KNAUT. *ORNITHOGALOIDES* SIEGESBER.

3. PHALANGIUM radice ſubrotunda, paucifolium & pauciflorum.

Narciſſus martius BRUNF. L. I. p. 184.
Hyacinthus coeruleus, mas, minor FUCHS. p. 837. LUGD. p. 1515.
Narciſſus coeruleus TRAG. p. 756.
Bulbus ſylveſtris quidam bifolius GESN. Hort. p. 251.
Hyacinthus Fuchſii DOD. Cor. p. 181. Hiſt. p. 219.
Hyacinthus germanicus liliflorus &c. LOBEL. ic. p. 99. Adverſ. p. 48.
Hyacinthus ſtellatus flore coeruleo CAM. Hort. p. 76. & HORT. AICHST. Vern. Ord. 2. T. 1. f. 4.
Et *Hyacinthus parvus ſtellatus vernus* AICHST. T. 5. f. 4.
Hyacinthus ſtellaris bifolius germanicus C. B. Baſ. p. 19. MORIS. S. 4. T. 12. f. 15.
Hyacinthus ſtellatus bifolius [vel trifolius] *vernus dumetorum flore coeruleo* [& albo] I. B. II. p. 579.

Hyacin-

Hyacinthus germanicus praecox bifolius H. OX. II. p. 374.
Hyacinthus ſtellatus fuchſii RAJ. p. 1155. Syn. III. p. 372.
Ornithogalum bifolium germanicum coeruleum I. R. H. MAGNOL. &c.
Scilla radice ſolida floribus erectis paucis LINN. Cliff. p. 123. ROYEN. p. 33.
β *Flore exalbido*
γ *Albo*
δ *Carneo*
ε *Apicibus ex viridi luteis* C. B. LEOP. p. 122.
II. Varietas trifolia
ς *Flore albido*
Hyacinthus diphyllos flore albido CORD. Sylv. p. 221.
Hyacinthus albicans ſ. femina FUCHS. p. 838.
Narciſſus floribus candidis TRAG. p. 755.
Hyacinthus ſtellatus albo flore CLUS. Hort. p. 184. cum icone, qua pro coeruleo uſus eſt DOD.
Hyacinthus ſtellaris albicans ſerotinus LOB. ic. p. 100.
Hyacinthus comoſus albus LUGD. p. 1412. l. 1512. *ſtellaris albicans* ib. 1514. *albicans ſeu femina fuchſii* ib. p. 1515.
Hyacinthus ſtellaris albus C. B. Baſ. p. 20. &c.
Ornithogalum anguſtifolium albicans ſerotinum I. R. H.
ζ *Flore coeruleo.*
Hyacinthus trifolius C. B. Baſil. p. 19. *ſtellaris trifolius* MORIS. T. 12. f. 15.
Vide cum priori apud I. B.

Priorem *Baſileae* reperi, paulo ultra *Crenzach.* C. B. circa *novam domum.* RAIUS Genevae. Secundum & tertium C. B. circa *Hiltelingen*, & in ſylva *Wylenſi.*

Folia ex radice, duo, tria, lata, carinata, obtuſo fine, mollia. Caulis ex ſinu folii ſuperioris latiuſculus, fert aliquot flores expanſos, albo ungue, coerulea, longa, & elliptica bractea, ſaturatiori linea diviſa: ſtamina non lata; ovarium trilobatum; Tuba ſimplex, ſine acuto.

5. PHALANGIUM radice ſubrotunda, foliis & floribus umbellatis.
Siſyrinchium CORD. p. 122.
Bulbus ſylveſtris FUCHS. p. 169. DODON. Coron. p. 187. Hiſt. p. 222. cum icone CLUS. Pann. p. 19. Hiſt. p. 188.
Bulbus agreſtis TRAG. p. 737. alia icon.
Bulbus ſylveſtris ille Kyburgo GESN. Tab. Coll. p. 94. l. 64.
Bulbus ſylveſtris bifolius floribus luteis EJ. Hort. p. 251.
Ornithogalon luteum LOB. p. 149.
Bulbus ornithogalo ſimilis floribus luteis CAES. p. 405.
Ornithogalum luteum TAB. p. 633. bene. CAMER. Hort. p. 311. l. 113. C. B. Baſil. p. 20. RAJ. p. 1153. Syll. p. 194. I. R. H.
Bulbus ſylveſtris ſ. ornithogalum luteum HORT. AICHST. Vern. Ord. 2. T. 7. f. 1.
Bulbus ſylveſtris fuchſii flore luteo ſ. ornithogalum luteum I. B. II. p. 623
Ornithogalum luteum majus floriferum H. OX. II. p. 381. S. 4. T. 13. f. 12.
Ornithogalum πυῤῥοχίτων RENEAULME p. 91. ic. p. 90.
Ornithogalum ſcapo diphyllo, pedunculis ſimplicibus terminatricibus, filamentis omnibus ſubulatis LINN. Cliff. p. 124. ROYEN. p. 31.
β *Ornithogalum majus* TAB. p. 632.
Ornithogalum alpinum latifolium flore luteo de BRY Floril. T. 48.
γ *Ornithogalon ramoſum arvenſe luteum* SCHAEFF. Del. Hal. KNAUT. p. 69. LIND. p. 7. BUXB.
δ *Ornithogalum pallido flore* CLUS. p. 188. I. B. II. p. 624.
Ornithogalum luteum minus C. B. RAJ. p. 1154.
ε *Ornithogalum bulbiferum luteum minimum tenuifolium* COLUMN. Ecphraſ. p. 324. ic. p. 323.
In hac varietate bulbillorum racemi inſident diviſioni, quae flores edit.

C. GESNER circa *Kyburgum.* C. B. retro novam *domum* & circa rivulum, tum, ubi & ego vidi, ad ſiniſtra viae regiae, quae ducit ad *S. Jacob.* I. B. inter *Wild* & *Gundeldingen*, tum *Curiae.* In Germania vulgatiſſimum.

Radix carnoſa, rotunda. Folia ad radicem pauca, hinc convexa, inde plana, anguſta. Culmus ſupra terram educit duo folia, multo latiora, pubeſcentia, ex quorum ſinu multi cauliculi florigeri, & plura pariter folia prodeunt. Flores ex duobus petalorum ordinibus, quae intus lutea cum virore, extus tota virent. Stamina non lata, ex origine petalorum oriuntur. Tuba eſt priſma triangulare, ſtigmate trifido.

Haec planta ob faciem, & flores extus virentes, Ornithogalo proxima eſt.

ORNITHOGALUM.

RAI. *Method.* p. 119. LINNAEI n. 217.
ORNITHOGALI ſpecies TOURNEF.

A Phalangio differt filamentis ſtaminum, vel omnibus, vel tribus, latiſſimis, trifidis, quae olim in *umbellatis* Ornithogalis recte vidit JUNGIUS, eaque ipſa nota hunc ordinem ſeparavit a ſpicatis. A Porro, quod vagina communi ſub ſpica deſtituatur, & flos, ut in *Phalangio*, expandatur.

1. ORNITHOGALUM pediculis florum imis ſupremos ſuperantibus.
Ornithogalum candido flore CORD. Dioſc. p. 46.
Ornithogalum GESN. Hort. p. 270. Tab. Coll. p. 94. &c.
Ornithogalum II. MATTH. p. 542. CAM. Epit. p. 315. ic. ſup.
Bulbus leucanthemos minor ſ. ornithogalon DODON. Coron. p. 183. Hiſt. p. 221. bene.
Ornithogalum vulgare CLUS. Pann. p. 191. Hiſt. p. 187. PARK.
Ornithogalon LOB. ic. p. 148. CAES. p. 405.
Bulbus ſolſequius TAB. p. 630.
Ornithogalum minus GESN. Vit. p. 51. HORT. AICHST. Vern. Ord. 2. T. 6. f. 1.
Ornithogalum vulgare & verius majus & minus I. B. II. p. 630. RAJ. Synopſ. III. p. 372.
Ornithogalon umbellatum medium anguſtifolium C. B. Baſil. p. 20. I. R. H. &c.
Ornithogalon ἡλιοχάρμος RENEAULM. p. 88. ic. p. 87. bene.
Ornithogalum umbellatum minus candidum vulgare H. OX. II. p. 378.
Ornithogalum floribus corymboſis, pedunculis ſcapum ſuperantibus, filamentis alternis emarginatis CLIFF. p. 124. ROYEN. p. 32.
β Quomodo differt *Ornithogalum medium* HORT. AICHST. Vern. Ord. 2. T. 11. f. 3? MORIS. S. 4. T. 13. f. 2.
Ornithogalon I. MATTH. p. 541.

In Helvetiae gramineis, & inter vineas, minime rarum.

Bulbus rotundus. Folia ex terra plura, carinata, convoluta, obtuſo fine. Caulis folia alba, caudata, producit, ex quibus petioli florales, qui, ut ſolent Tetradynamiae, ſpicati ſunt, ſed umbellam mentiuntur, quia infimi longiſſimi ſupra breviores ſupremos educuntur. Flos ex duplici petalorum ordine, quae intus lactea ſunt, extus lata ſede virente diſtinguuntur. Stamina ſex latis, & ſucculentis filamentis, quorum tria ex diviſione ſagittatum ſuperne apicem emittunt. Ovarium longum, cylindricum, ſex obtuſis ſulcis inſcriptum, & tuba cylindrica ſimplex.

2. ORNITHOGALUM ſpica longiſſima, filamentis triangularibus.
Aſphodelus femina DODON. ic. Vet. II. p. 196. GESN. Hort. p. 249.
Aſphodelus bulboſus galeni DOD. Cor. p. 145. Hiſt. p. 209. icon non placet, LUGD. p. 1589. &c.
Ornithogalon Ic. poſt DIOSC. RUELLII L. II. c. 138.
Ornithogalum majus aſphodelus bulboſus galeni CLUS. Pannon. p. 191.
Ornithogalon majus GESNER. vit. p. 51. *I.* CLUS. Hiſt. p. 187. icon DODON.
Hyacintho aſphodelus, forte galeni aſphodelus &c. LOB. ic. p. 193.
Ornithogalum anguſtifolium majus floribus ex albo vireſcentibus C. B. RAJ. p. 1151. &c.
Aſphodelus bulboſus dodonaei, ſive ornithogalum ſpicatum flore virente I. B. II. p. 627.
Ornithogalum σταχυώδες RENEAULM. p. 93. ic. p. 90. melius quam LOBELIUS.
Ornithogalum ſpicatum majus anguſtifolium floribus ex albo vireſcentibus H. OX. II. p. 379. T. 13. f. 5. &c.

I. B. *a la Baſtie* prope *Genevam* copioſe, & in colle ad fl. *Arve* e regione *Champé*. RAIUS in ſegetibus verſus *Salevam* M. STAEH. (qui iconem pulcherrimam miſit) ad *Birſam*, in dumetis, eundo verſus *Münchenſtein*.

Bulbus craſſus. Folia carinata, ad terram reflexa, quando caulis floreſcit, fere perierunt. Caulis bipedalis, longiſſimam ſpicam numeroſorum florum gerit. Sub pediculis foliola exigua, alba. Flores erecti, virentes uniformiter, extus tamen tinctiori ſtria notati. Stamina ſex, late triangulares ex vertice apices praeferunt. Ovarium ovatum, tuba ſimplex.

CLASSIS V.
II. FLORIBUS FRUCTUI CIRCUMPOSITIS.
I. HEXAPETALIS.
II. AGGREGATIS, VAGINA COMMUNI EXCEPTIS.

PORRUM.

T. T. 204. (pleraeque ſpecies.) LINNAEI n. 292.

Huic flores congregati in capitulum ſphaericum, conprehenſum ſpatha caudata.

Petala

Petala ſemi-patula, ex ellipticis acuta. Stamina omnia lata, erecta, modo tria ſimplicia, tria trifurca, modo omnia tripartita, apice ex diviſione erumpente.

1. PORRUM commune capitatum C. B.
C. B. in vineis *Wylenſibus*, ad *Rhenum* ſitis.
Non putaverim indigenam eſſe, ſed ſatam ab olitoribus & colonis.

2. PORRUM radice laterali ſolida, foliis linearibus, caule erecto, umbella ſubgloboſa. ROYEN p. 40.
Allium ſphaericeo capite folio latiori C. B. Baſ. p. 21.
In agris circa *Wieſam*, & in vinetis circa *Crenzach*.
Neque hanc plantam vere indigenam putaverim.

3. PORRUM capite bulbifero, ſtaminibus alterne trifidis.
Allium ſylveſtre primum FUCHS. p. 748. ob pilos inter bulbos.
Allium caninum TRAG. p. 748. ead. ic.
Allium campeſtre CORD. p. 143.
Allium ſylveſtre MATTH. p. 558. cum icone exteriori, CAM. CAES. p. 409. PARK. p. 870. RAJ. p. 1117.
Allium ſylveſtre tenuifolium LOB. Adv. p. 59. ic. p. 172. l. 156. bene DOD. p. 683. ead. ic.
Allium campeſtre juncifolium capitatum purpuraſcens majus C. B. P. &c.
Allium ſylveſtre latifolium capitatum purpuraſcens majus C. B. Baſil. p. 21.
Cepa ſylveſtris tenuifolia prolifera I. R. H.
Scorodopraſon montanum juncifolium, capite crinito, nucleis & floribus purpuraſcentibus MICHEL. p. 24. n. 6. An potius 7.
In ſynonymis inſuperabiles ſunt difficultates.
In agris minoris *Baſileae* circa *Wieſam*. In Germania abunde.
Radices multae, hinc convexae inde planae, caudatae, in unum totalem bulbum coeunt, undique clauſum. Folia fiſtuloſa. Vagina bicornis, brevis. Capitulum bulbiferum, ſphaericum. Bulbi in piloſas adpendices exeunt. Flores inde ex centro eriguntur, ex rubellis pediculis. Petala alterne majora, & ad baſin gibba, alba, linea obſcure viridi diſtincta, apice rubello. Stamina alterne ſimplicia, & alia, quae filamentum inter duas longas ariſtas, ex flore eminentes, producunt: apices etiam eminent purpurei. Fructus longiuſculus, triſulcus. Odor validus.

4. PORRUM capite ſphaerico, abſque bulbis, ſtaminibus alterne trifidis.
An *Allium ſylveſtre foliis anguſtis floribus puniceis* GESN. Hort. p. 245. *b.* Videtur.
Moly montanum elegantiſſimo flore CLUS. Pann. p. 216.
Allium ſ. moly montanum V. EJ. p. 219. & Hiſt. p. 195. *Moly montanum V.* ib. deſcr.
Allium montanum capite rotundo C. B. H. OX. II. p. 386. T. 14. f. 4. I. R. H.
Allium ſphaerocephalon purpureum ſylveſtre I. B. II. p. 562. RAJ. p. 1120. Syll. Exter. p. 56.
Cepa montana capite rotundo VAILL. p. 32. qui monet folia fiſtuloſa eſſe.
Allium montanum ſphaerocephalon purpureum SCHEUCHZ. It. Alp. I. p. 29. T. 3. f. 2.
Scorodopraſum campeſtre, juncifolium, capite rotundo, conpacto, floribus ſaturate & eleganter purpureis, cum tribus petalis externe verrucoſis MICHEL. p. 25.
In ſaxoſis ad ripam *Rheni* C. B. *Genevae* in vineis & ſegetibus I. B. In arce *Valeria*, *Seduni*, ad rupes.
Bulbi conferti in unum majorem bulbum. Caulis cubitalis, firmus, erectus. Folia teretia, cito pereunt. Vagina bifolia, brevis. Petioli, ut ſolent, ſupremi erecti, inferiores deorſum reflexi, capitulum rotundum efficiunt. Floris ſemiaperti petala exteriora plicata, acutiora, ad baſin rugoſa, quaſi verucoſa; interiora obtuſa, plana: carnea utraque, aut purpurea, nervo fuſco. Stamina tria ex ortu petalorum internorum ſimplicia, tria ex intervallis tricuſpidata, apicem inter duo filamenta educunt. Ovarium profunde ſulcatum, triglobosum. Tuba ſimplex, & brevis. Odor allii.

C E P A.

LINNAEI n. 293.
C E P A E T. aliquae.

A Porro differt ſtaminibus non triſulcis, ab Allio, quod ſtamina in baſi quaſi in tubum connaſcantur.

1. CEPA ſectilis, juncifolia, perennis, I. R. H.
C. GESNER ait *Porrum ſectivum ſylveſtre* naſci circa *Lauffenburg* in petris *tab. coll.* p. 98. *b. Hort.* p. 273. *b.* Sed eſt procul dubio planta proxima n. 2.

2. CEPA alpina paluſtris tenuifolia I. R. H.

Pomum

Porrum alpinum SCHWENKFELD. p. 166.
Allium ſylveſtre latifolium campeſtre purpuraſcens C. B. Baſil. p. 21.
Allium ſylveſtre capitatum purpuraſcens C. B. P. non autem ſynonyma.
β *Allium ſylveſtre capitatum purpuraſcens minus* C. B. Baſil. p. 21. P. RUPP.
II. Annon haec fuerit *Cepa tenuifolia, ſphaerocephalos. purpuraſcens* I. R. H. TILL. GAR. LIND.
Allium juncifolium ſphaerocephalon purpuraſcens RAJ. Syllog. Exter. p. 56.
Allium ſphaerocephalon purpuraſcens RAJ. p. 1118.

Plantas ſuas C. B. ad ripam *Rheni* legit. Ego meam in vertice M. *Waach*: ex alpibus Cottiis vero miſit GAGNEBIN.

Bulbus oblongus, tunicatus. Culmus firmus, pedalis, unum, aut nullum folium edit: ex radice vero unum, aut duo prodeunt, culmo aequalia, teretia. Vagina brevis, lata, bifolia. Umbella pauciflora, ex pediculis erectis. Flos campanulatus, magnus, ex duobus ordinibus petalorum, longorum, acuminatorum, pallidorum, nervo rubente, & ſimili origine. Ex latis, connatis, unguibus ſtamina, teretibus filamentis. Tuba longa unica. An differt a priori? Non videtur.

3. CEPA capite bulbifero, vagina longiſſime caudata.
Allium rubentibus nucleis LOBEL. ic. p. 158. icon plantae effoetae, MORIS. T. 14. f. 1.
Allium ſylveſtre, bicorne, flore obſoleto C. B. MORISON. II. p. 385. RAJ. Syllog. Exter. p. 56.
Allium ſylveſtre bicorne flore viridi I. B. II. p. 561.
Allium bicorne proliferum flore intus albeſcente, cum ſtria purpuraſcente externe I. B. II. p. 560. RAJ. p. 1117.
Cepa tenuifolia bicornis flore obſoleto I. R. H.
II. An huc, uti RAJO viſum
Allium ſ. moly montanum III. CLUS. Pann. p. 215. Hiſt. p. 193. 194.
Moly montanum junceo folio CLUS. Pann. p. 210.
Allium montanum bicorne flore exalbido C. B. MOR. l. c.

Copioſe in colle, qui longe viam regiam a paludoſis *Michelfeldenſibus* diſtinguit. Badae in arce diruta. RAIUS & I. B. *Genevae* paſſim.

Radices multae in unum bulbum congeſtae: cui adſidet caudatus bulbus altero anno ſucceſſurus. Folia fiſtuloſa, cito exareſcunt. Caulis ad duos cubitos altus. Capitulum vagina excipitur, cui alterum cornu longiſſimum eſt. Florem rarius perficit, plerumque bulbos, crinitos. Flores autem, ſi ſuccedunt penduli, longe petiolati, campaniformes, petalis externis majoribus, obſoleti coloris, nervo medio & lateralibus duabus maculis ex fuſco purpureis, ſordidis, tubo ſtaminum continuo, filamentis rectis, ſimplicibus. Ovarium longum, ſulcatum. Odor virulentus.

A L L I U M.

LINNAEI n. 294.
ALLIUM T. T. 206. & *CEPAE* pleraeque.

A *Porro* diſtat ſtaminibus non triſulcis, a Cepa, iisdem liberis.

ORDO I.
FOLIIS TERETIBUS ET CAVIS.
CEPAE TOURN.

1. ALLIUM foliis teretibus, vagina longa, ſtricta, umbella bulbifera.
Ampeloprasſum CAM. Epit. p. 323. optime. C. GESN. Hort. p. 273. *b*?
Allium ſ. moly montanum II. CLUS. Pann. p. 214. Hiſt. p. 193. ſed folia dicit graminea.
Ampeloprasſum proliferum LOBEL. p. 172. I. 156.
Tenuifolium [Allium] *vel potius ampeloprasſon* CAM. Hort. p. 9.
Allium montanum bicorne anguſtifolium flore purpuraſcente C. B. Baſil. p. 21. I. R. H. MURALT. p. 702. SCHEUCHZ It. II. p. 129. *purpureo* MORIS. II. p. 386. ic. 5. T. 14.
Allium ſylveſtre bicorne purpureum proliferum I. B. II. p. 561. RAJ. p. 1119.
Allium montanum bicorne purpureum proliferum I. R. H. RAJ. Synopſ. III. p. 369.
An *Moly montanum colore kermeſino* SWEERT T. 61? Icon reſpondet.
II. Procul dubio huc pertinet *Allium ſylveſtre bicorne flore ex herbaceo albicante cum triplici ſtria atropurpurea* RAJ. p. 1119. Synopſ. III. p. 370. I. R. H. MILL.

C. B. in dumetis circa *Cliben.* STAEH. ibidem. RAIUS ſuam circa *Genevam.* SCHEUCHZER in *alta Rhaetia.* Ego in ſylva M. *Leitern* Valeſiae, quae a *Farn* per viam illam terribilem ad pagum *Innen* ducit.

In unico ſpecimine. Culmus cubitalis, nudus, firmus. Folia videntur teretia. Vaginae duae, totae ſtrictae, longiſſimae. In umbella ſedent bulbilli aliquot, ex more gentis: tum petioli unciales & longiores praeferunt ſparſos in umbella flores, quorum ali-

aliqui propendent. Flos modo albicans, modo pulchre purpuraſcens, latior, & brevior prioribus, ſubrotundis petalis. Margines & media linea obſcuriores. Stamina ex lato ortu prodeunt. Ovarium hexagonon, ſex ſulcis diſtinctum. Non obſervavi olere.

ORDO II.
FOLIIS LATIS PLANISQUE.
ALLIA TOURN.

2. ALLIUM radice lignoſa, transverſa, umbella erecta.

Allium montanum foliis narciſſi minus C. B. H. OXON. II. p. 388. T. 15. f. 14. ex CLUSIO I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 129.
Allium ſ. moly narciſſinis foliis II. CLUS. Pannon. p. 222. Hiſtor. p. 196. omnino.
II. *Allium montanum petroſcorodon dixeris* GESN. Hort. p. 245. *b.*
Allium montanum radice oblonga GESN. Tab. Coll. p. 57. C. B. RAJ. Syllog. Exter. p. 56. Hiſt. p. 1121. MAGNOL. Char. p. 184. I. R. H.
Porrum petraeum GESN. Hort. p. 273. *b.*
Porrum ſylveſtre primum TAB. p. 484. ſed radix male pingitur.
I. II. *Allium petraeum umbelliferum* I. B. II. p. 764. RAJ. Syllog. Exter. p. 55. Hiſt. p. 1120.
Allium ſphaerocephalon bifolium italicum CHABR. p. 203. quod ad iconem.
III. Conjungit SCHEUCHZERUS
Allium montanum acori folio flore purpureo BOCCONE Muſ. di Piante p. 84. T. 79.
Quod eſt *Allium ſaxatile acori folio flore purpureo* BARREL. ic. 1022. I. R. H.

C. GESNER & I. B. *Burmii* Rhaetorum, & *Badae* in ſaxoſis apricis. Ibi in arce legit I. GESNERUS. I. B. in M. *Pager* Helvetiorum, mihi ignoto. SCHEUCHZER in *alta Rhaetia.* HUBERUS prope *Zollbrück* vallis Lepontiae.

Radix diverſa a reliquis, gnomonica, crure transverſo, ligneo, capillares radices demittente, dum crus erectum caulem fundit. Is aphyllos, cubitalis, firmus eſt. Folia ex radice conferta, graminea, duas, & paulo ultra, lineas lata, praelonga. Vagina bifolia, brevis, non caudata. Umbella collecta, non, ut in n. 2. ſparſa, erectis petiolis, abſque bulbis. Flores pallide purpurei, linea tinctiori diviſi, petalis brevibus, obtuſis. Stamina baſi ſunt lata, & plana, filamentis gracilibus.

3. ALLIUM radice bulboſa, foliis gramineis, umbella erecta, bulbifera, vaginis breviſſimis.

Allium ſ. moly narciſſinis foliis I. CLUS. Hiſt. p. 195. Pann. p. 221.
An *Moly foliis narciſſi* LOBEL. ic. p. 161. Obſerv. p. 82. LUGDUN. p. 1593. mala icon.
Allium umbelliferum pratenſe I. B. II. p. 564. RAJ. Syllog. Exter. p. 55. RAJ. p. 1120.
Allium montanum foliis narciſſi majus C. B. HIST. OXON. II. p. 388. ex CLUSIO. I. R. H.
Moly montanum foliis narciſſi RUPP. p. 122.

RAIUS in pratis udis, ultra fl. *Arve*, prope Genevam.

Exemplaria ex horto ſicco C. B. ſatis adcedunt ad bicorne flore obſoleto: ſed confuſa fuiſſe docent icones veterum. Bulbus alliaceus. Culmus pedalis, firmus: vaginae latae, breves. Flores in ſimilem prioris umbellam, longioribus pedicellis, cum conmiſtis bulbulis.

4. ALLIUM foliis radicalibus latiſſimis, petiolatis, floribus umbellatis ROYEN p. 39.

Allium urſinum FUCHS. p. 739. MATTHIOL. p. 560. CAMER. Epit. p. 330. bon. ic. GESN. Tab. Coll. p. 57. Hort. p. 245. *b.* CAES. L. X. c. 17. p. 409. LOB. Obſ. p. 80. &c.
Allium ſylveſtre TRAG. p. 748. PANC. ic. 201.
Sylveſtre allium vel ſcorodopraſum CORD. Dioſc. p. 46. *b.*
Allium ſylveſtre bifolium GESN. Hort. p. 245. *b.* in addit.
Allium ſylveſtre latioris folii, ſ. allium urſinum DOD. p. 683.
Allium urſinum latifolium LOB. ic. p. 159. LUGD. p. 1546.
Allium ſylveſtre latifolium C. B. Baſ. p. 20. RAJ. p. 1120. I. R. H.
Allium urſinum bifolium vernum ſylvaticum I. B. II. p. 565.
Allium latifolium paluſtre H. OX. II. p. 388. T. 15. f. 15.

Nihil vulgatius ad ſepes in agro *Solodurenſi*, & circa *Juram* M. *Bernae* etiam in ſylvis.

Bulbus gracilis, longus. Ex radice culmus floriger aphyllos, & duo longa pediculata folia, nervoſa, elliptica, acuta. Scapus floriger ſecedit in umbellam petiolorum florigerorum. Vagina lata, bipartita. Flos candidus, ſex longis & anguſtis petalis fit. Ovarium ex tribus globulis coalitum, tricoccum, exigit tubam ſimplicem acutam. Sex ſtamina lata, non trifida. Odor allii virulentus, qui facile in lac ipſum tranſit, quando pecora copioſius hac ſtirpe paſcuntur.

5. ALLIUM radice oblonga, obducta reticulo.

Victorialis ophioſcorodon C. GESN. Epit. p. 139.
Victorialis longa GESN. ad CORD. Hiſt. II. c. 32. p. 97. *b.* CLUS. Pann. p. 224. Hiſt p. 189.
Victorialis femina GESN. Epiſt. p. 117.
Allium alpinum GESN. Hort. p. 245. *b.* DOD. p. 684. I. B. II. p. 566. RAJ. p. 1122. Syll. Ext. p. 55.
Allium alpinum radice reticulata GESN. Tab. Coll. p. 57.
Allium urſinum MATTH. p. 559. ſola folia.
Allium anguinum CAM. Epit. p. 329. bon. ic. cum floribus.
Allium ſerpentinum & ophioſcorodon LOB. ic. p. 149. ex MATTH.
Allium alpinum victorialis mas TAB. p. 487.
Allium montanum latifolium maculatum C. B. HIST. OXON. II. p. 388. ic. 16. T. 15. I. R. H. PLUKNET. Amalth. p. 8. MURALT. p. 647.
Allium foliis caulinis lanceolatis floribus umbellatis ROY. p. 39.
β *Anguſtioribus foliis* CAM. Hort. p. 10. C. B. I. R. H. LIND.

Paſſim in alpium rupibus. In *Plan Alp*, varietatem β. In M. *Falconario* audio proveniſſe, ſed deſtructam eſſe. In *Pilato* M. C. GESNER. Ex Toggicis alpibus MURALT.

Radix oblonga, fibris reticulatis undique obducta, deorſum frequentes capillos emittit. Folium ex radicis mucrone fere unicum, peranguſtum, vel duo, tria, in meis vix ultra ſex lineas lata, longe elliptica. Flores, qui umbellati pinguntur, non vidi.

Vires ſudoriferas, & ſtomachicas, Allii vulgaris poſſidet; ſed raritas addidit venerationem, ut pro mirabili quodam, & magico medicamento habeatur, quo vires ſupra humanas adquirantur. In Amuleto ad ſpaſmos abdominales gravidarum laudatur, & vidi, aliquoties, profuiſſe.

III. PLANTAE SEMINIBUS ET STAMINIBUS DONATAE.

II. PETALODEAE.
II. DICOTYLEDONES.
I. POLYSTEMONES.

CLASSIS I.
I. MULTILIQUAE ET ADFINES.

In univerſum in ea nota hae plantae conveniunt, ut ſtaminum numerus ſegmenta floris, aut petala, ter, quater, quinquies, decies, trigeſies demum, & ſeptuagtſies quinquies ſuperet; pauciſſimis exceptis, quas ſeparare vetat analogiae lex, quae nobis ſuprema eſt. Claſſis I. plerumque poſt quemvis florem conceptacula ſeminis habet aliquot, tria, & plura, ſimilia, bivalvia, ad valvas ſe aperientia, cum ad alteram valvam aliquot ſemina ex ordine adnexa ſint. Aliis pariter multi ſunt loculi, ſed in unum fructum connati; aliis denique multae ſiliquae, ſed monoſpermae.

V E R A T R U M.

T. T. 145. LINNAEI n. 769.

Etſi Iſoſtemon ſit, non placet tamen a plantis, quibus fructu convenit, & flore longius removere. Flores alii hermaphroditici (niſi feminae fuerint) bis tripetali, petalis ex elliptico acutis, lineatis, ad baſin pene coalitis; ſtaminibus tot quot petala ſunt, ex ungue ortis, ſiliculis tribus, quorum recurvi apices extro vergunt. In maribus harum loco imitamenta quaedam, & in feminis filamenta abſque antheris loco ſtaminum.

1. VERATRUM CLIFF. p. 468. ROYEN. p. 45.

Helleborus candidus plantaginis foliis CORD. Sylv. p. 221. *b.*
Veratrum album CORD. Dioſc. p. 73. *b.* DODON. Purg. p. 184. bona icon.
Elleborus albus GESN. Fract. p. 63. Tab. Coll. p. 74. Hort. p. 257. *b.* FUCHS. p. 272. male. TRAG. p. 409. CORD. Hiſt. p. 165. LUGD. p. 1632. I. B. III. p. 633. RAJ. p. 168.
Elleborum album MATTH. p. 1219. bene. CAM. Epit. p. 939. cum charactere.
Elleborus albus albicante flore CLUS. p. 274.
Helleborum ſ. veratrum album DODON. p. 383. BLAKWALL. T. 74.
Helleborum album ſ. veratrum LOBEL. ic. p. 34.
Helleborus albus femina TAB. p. 720.
Helleborus albus flore herbaceo AICHST. Aeſt. Ord. 8. T. 9. f. 1. opt.
Helleborus albus flore ſubviridi C. B. HIST. OXON. III. p. 482. S. 12. T. 4. f. 1.

Vera-

Veratrum flore ſubviridi I. R. H. &c.
β *Foliis mollioribus* GESN. Coll. p. 75.

Nihil frequentius in pratis montanis, quas late vaſtant, exoſa armentis & paſtoribus, Helleboreta.

Radix fit fibris longis, teretibus, copioſiſſimis, in unum tuber collectis. Folia nervoſa, ovata. Spicae plurimae, denſae, longae, erectae, caulem ramosque terminant. Flos ſubhirſutus, obſolete albus, lineis virentibus. Odor venenatus.

Communi conſenſu pro noxio habetur. Vix aliquos reperias, qui exhiberi ſint auſi, ut drachmam unam, abſque correctione exhibere, raro exemplo ſubſtinuerit BRASSAVOLA p. 531. quam etiam doſin in infuſo daemoniacis concedit WELSCH *mictom.* p. 42. 43. & HERMANNUS, & maniacis ſolis, non abſque bono eventu tamen, dedit MATTHIOLUS p. 1222. Ipſam radicem, ſimilibus in malis, ad 15. & 30. grana HERMANNUS permittit. Certe ex unico ſcrupulo convulſiones motas lego in E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* I. *Obſ.* 65. & canem eadem doſi enectum WEPFERUS, eoque multos ſtrangulatos vidit FALLOPIUS *de purg.* c. 69. horrendos etiam vomitus a radicibus loco Polygonati exhibitis LENTILIUS *Eteodr.* p. 868. & duriſſimis mortalibus, qui in ſeptentrione hoc pharmaco ſe purgant, oculos converti, ut caecitas ſequatur, monent ACT. HAFN. *Ann.* V. *Obſ.* 55. Vide diros etiam effectus apud BRESLAVIENSIS 1725. M. *Febr.* Inde, etiam antiquiſſimis temporibus, cum Anticyrae uterque Helleborus naſceretur, nigro ſolo ſunt uſi ad alvum purgandam, cum album viderent vomitus movere PAUSANIAS L. X. p. m. 623. Sed neque in ſternutatorio pulvere ſatis tuto adhiberi monet ALLEYNE. Si vero in ſanguinem integris viribus ſuccus venerit, adeo praeſens venenum eſt, ut animal pereat, etiam ſi leviter ſit vulneratum CRATO *Epiſt.* II. p. 226. experimento in Gallinis repetito MATTHIOL. p. 1226. *Epiſt.* p. 219. tanta excitata putredine, ut caro ſubito molleſcat ARCAEUS *de cur. vulner.* L. I. p. 70. Neque obſcura cauſa eſt, cum & manſae radices fauces exurant, & liquorem ſtillent acerrimum, calcis liquori fere ſimilem GEOFROI *de Mat. med.* II. p. 226. *Oxymel* Elleboratum tamen ſuum absque ulla noxa ad drachmas duas adſumi, & egregie menſes, pectus, ſudorem, expedire, ſaepiſſime expertus laudat C. GESNERUS libello proprio.

B U T O M U S.

TOURN. T. 143. LINNAEI n. 340.

Hic Antherico proximus eſt, &, forte, monocotyledon, cum folia graminea ſint. Tum flos ſimilis eſt, bis tripetalos, exteriori ſerie mucronata, coloratiori, duriori, interiori ſerie majori. Sed ſtamina novem ſunt. Fructus ex ſex diſtinctis, polyſpermis, ſiliquis, quarum tuba recurvus bifidus apex eſt: eae per inferiorem valvarum conjunctionem dehiſcunt. Semina ad totas valvas adhaerent pene innumerabilia.

I. BUTOMUS LINN. *flor. Lap.* n. 159. *hort. Cliff.* p. 155. ROYEN p. 45. CAES. p. 553. *T. aut. de Par.* p. 181. VAILL. *Bot.* p. 24. RAI. *Syn.* III. p. 273. RUDBEK p. 96.
Gladiolus paluſtris CORD. Hiſt. p. 124. bona deſcriptio.
Gladiolus aquaticus GESN. Tab. Coll. p. 79.
Gladiolus paluſtris ad ripam Araris GESN. Epiſt. p. 117.
Calamagroſtis altera TRAG. p. 677.
Juncus floridus MATTHIOL. p. 1037. bene CAMER. Epit. p. 781. LUGDUN. p. 989. I. B. II p. 524. RAJ. p. 700. BLAIR. Botan. Eſſ. p. 215. cum Char.
Gladiolus aquatilis DOD. Cer. p. 253. 254. Hiſt. p. 600.
Juncus cyperoides floridus paluſtris LOB. ic. p. 86.
Juncus cyperinus floridus TAB. p. 250.
Calamagroſtis I. LUGD. p. 1006. denuo.
Juncus cyperoides paluſtris HORT. AICHST. Vern. Ord. 9. T. 4. f. 5.
Juncus floridus major C. B. Baſil. p. 14.
Sedo affinis juncoides umbellata paluſtris H. OX. III. p. 468.
β Flore albo TRAG. I. R. H. VAILL.

In paludoſis Helvetiae, non ubique. *Michelfeldae.*

Caules teres, bicubitalis. Folia triquetra, longiſſima, ulnaria. Summus caulis ſupra foliosam, trium foliorum coronam, gerit umbellam copioſam, ex petiolis ſimplicibus, erectis, gerentem flores expanſos, roſeos, purpuraſcentes, externis petalis tinctius purpureis, internis pallide roſeis. Capſulae triquetrae in hexagonum diſpoſitae.

DAMASONIUM.

VAILL. *Comm. Pariſ.* 1719. p. 34.
ALISMA MAGNOLLI & LINNAEI n. 308.
PLANTAGO AQUATICA BOERHAAV. RAII.
RANUNCULI ſp. TOURN. T. 149. D. R. S. T. V.

Huic plantae pariter videtur una cotyledon eſſe. Flores tripetali, calyce trifolio, manifeſte diſtincto a tribus rotundis, crenatis, expanſis, petalis. Stamina ſex, & ſiliquae plurimae in orbem diſpoſitae, tubis ex apice exeuntibus ſimplicibus, capitatis: modo monoſpermae, modo polyſpermae, ut adpareat ex conſenſu aliarum partium, ob eam diverſitatem non poſſe ſeparari.

1. DAMASONIUM panicula verticillata, petiolis ramoſis, ſiliquis monoſpermis.

Plantago aquatica BRUNFELS. I. p. 24. RUELL. p. 574. FUCHS. p. 42. TRAG. p. 226. GESN. Tab. Coll. p. 97. *b.* MATTHIOL. p. 482. CAMER. Epit. p. 264. cum Char. DODON. Pempt. p. 606. Cereal. p. 267. CAESALP. p. 552. LUGDUN. p. 1056. I. B. III. p. 787. RAJ. p. 618. Synopſ. III. p. 257. &c.

Barba ſylvana DORSTEN. p. 41. bon. ic.

Plantago aquatica inproprie dicta GESN. Hort. p. 273.

Plantago aquatica, foliis betae aut plantaginis, flore gallii albi LOB. ic. p. 300. Adv. p. 124.

Plantago paluſtris ſ. aquatica TAB. p. 734.

Plantago aquatica latifolia C. B. Baſ. p. 56. MORIS. III. p. 618. MAGNOL. Char. p. 110.

Ranunculus paluſtris plantaginis folio ampliore T. aut. de Par. p. 298. I. R. H. &c.

Aliſma DILL. Cat. Gieſſ. p. 126. RUPP. p. 47. &c. *fructu obtuſo, trigono* LINN. Lapon. n. 138. CLIFF. p. 141. ROYEN. p. 46.

Damaſonium lato plantaginis folio VAILL. p. 1719. p. 35.

In foſſis ubique.

Radix denſiſſime capillata. Folia ex petiolis, nervis ellipticis, longo mucrone. Caules longe paniculati. Petioli ex caule verticillati, vaginis excepti trifoliis, praeter alia folia, propria ramis ſingulis, ipſi ramoſi & ſecundo verticillati, etiam horum ramorum multis tertio verticillatis. Siliquae in diſcum, ſed rotunde tripartitum, congeſtae, ad vigenas, monoſpermae.

Veſicas excitat admota, quas in hydropicis non ſine adjumento aegrorum aquas profudiſſe reliquit I. R. CAMERARIUS & alii. Vaccas occidiſſe vidit FABREGOV. & animalia paſſim LINDER. *de venen.* p. 578.

Inter ſynonyma Plantaginis anguſtifoliae aliqua meram varietatem vulgatiſſimae plantae indicant v. g.

Plantago aquatica minor TAB. p. 734. C. B. Baſil. p. 56.

Damaſonium anguſto plantaginis folio VAILL. l. c. & multae omnino, abſque deſcriptione poſitae plantae, Florarum aut Adonidum, confuſae cum LOBELIANA ſpecie floribus umbellatis.

SAGITTARIA.

MORISONI. LINNAEI n. 723.
SAGITTA BOERH. p. 45. 46. VAILL. *Comm. Par.* 1719. p. 32. BLAIR *Eſſays* T. I. f. 15.
RANUNCULI ſp. T.

Cum priori planta convenit toto habitu, caule verticillato, flore & calyce trifolio, differt ſexu. Flores nempe ſupremi caulis mares ſunt, facti ſtaminibus plusquam triginta, abſque ovario. Imorum autem verticillorum flores ſunt feminae, ex copioſiſſimis ſiliculis, monoſpermis, in hemiſphaerium congeſtis. Vide denuo, quam longe methodus ſexualis ſimillimas plantas ſeparet.

1. SAGITTARIA foliis ſagittatis LINN. *flor. Lapon.* n. 344. *hort. Cliff.* p. 446. ROYEN p. 493.

α Varietas mediocri folio, hilo parvo, vulgatior

Sagitta DODON. Cereal. p. 235. CAM. Epit. p. 874. I. B. III. p. 789.

Sagittaria minor LOB. ic. p. 302.

Sagitta minor MATTH. p. 1139. DOD. Pempt. p. 588. TAB. p. 743. RAJ. p. 619. VAILL. p. 33.

Barba ſylvana CAESALP. p. 553.

Sagitta aquatica minor latifolia C. B. LOES. MUR. p. 731. &c.

Ranunculus paluſtris folio ſagittato minori T. aut. de Par. p. 524. I. R. H. &c.

β Ampliori folio, major,

Sa-

Sagitta major MATTH. p. 1138. CAM. Epit. p. 875. DOD. Pempt. p. 588. TAB. p. 743. I. B. III. p. 790. VAILL. l. c.
Piſtana Magonis ſ. Plinii ſagittaria aquatica LOB. ic. p. 301. Obſerv. p. 161. &c.
Sagitta aquatica major C. B. Baſil. p. 57. &c.
Ranunculus paluſtris folio ſagittato maximo I. R. H. TILL. &c.
γ Hujus varietatis luſus
Sagitta aquatica major folio anguſtiore BOERH. p. 46.
δ Varietas folio anguſtiore, angulo inter hamos majori
Sagitta CORD. Hiſt. p. 87. certe icon hanc refert
Phleos mas ſ. ſtoebe theophraſti anguſtifolia LUGD. p. 1016.
Sagittaria minor SCHWENKF. p. 186.
Sagitta minor anguſtifolia TAB. p. 744. I. B. III. p. 790. VAILL. l. c.
Sagitta aquatica minor anguſtifolia C. B. LOES. &c.
Ranunculus paluſtris folio ſagittato anguſtiori I. R. H. &c.
ε Varietas foliis aliis ſagittatis, aliis gramineis
Gramen bulboſum aquaticum C. B. Prodr. p. 4.
Sagitta aquatica foliis variis LOES. p. 234. ic. 74.
Sagittaria ſine capitibus MERR. p. 107. &c.

Sagitta in Helvetia infrequens eſt; quod aquae pigrae ibi rarae ſint. Ebroduni in foſſis, & lacu I. B. *Nidoviae* in foſſis. *Michelfeldae* C. B. *Tiguri* videtur vidiſſe MURALT.

Nomen a figura folii, cujus, uti in Acetoſa, hami, modo acuto, modo obtuſiſſimo angulo ſeparantur, & latitudine pariter, aut anguſtia ludunt. Caules florigeri nudi, verticillis cum vaginis trifoliis, fere ſemper ternos pediculos, unifloros emittentibus. Flos ſpecioſus, lacteus. Flores feminae ob copiam tubarum quaſi muſcoſi. Pariter acris eſt, uti prior, & pleraeque aquaticae.

HYDROCHARIS.

LINN. n. 757. ROYEN. p. 10.

MORSUS RANAE JUNGII T. *Mem. de l'Acad. 1705.* p. 311. T. 4. DILL. *nov. gen.* p. 149.
MICRO LEUCO NYMPHAEA BOERH. p. 282.

Multa communia habet cum Sagitta. Calyx pariter trifolius, petala tria. Flores alii mares, novem ſtaminibus, apicibus gemellis: alii feminae, & hi quidem differunt, ſunt enim ſexloculares, polyſpermi, & florem ex vertice ovarii praeferunt, tubasque ſex, apice bifido. Caeterum cum *Aloide* conjungat GUNDELSHEIMERUS & TREWIUS *Comm. Lit. Nor.* 1731. ſpec. 21. ſeparat vero LINNAEUS. Litem derimere non potui *Aloide* deſtitutus.

1. HYDROCHARIS LINN. *hort. Cliff.* p. 460. ROYEN p. 10.
Ranae morſus DODON. Cereal. p. 228. Hiſt. p. 583. cum duabus iconibus LOBEL. ic. p. 596.
Nymphaea minor ſ. morſus ranae I. B. III. p. 773. cum icone Lenticulae.
Nymphaea alba minima C. B. LOES. RAJ. p. 1320.
Nymphaea flore minimo tripetalo albo H. OX. III. p. 513.
Morſus ranae foliis aſari RUPP. p. 49.
Morſus ranae foliis circinatis floribus albis TOURN. l. c. VAILL. in Bot.
Stratiotes foliis aſari ſemine rotundo GUNDELSH. l. c. DILL. RAJ. Synopſ. III. p. 290.
β Flore pleno RAJ. Cant. p. 101. Synopſ. III. p. 290. & PLUKNET. p. 267.

In foſſis *Michelfeldae*, *Biennae*.

Caules natantes, foliaque, quae duritie, & figura reniformi, in hilum petiolum recipiente, cum Nymphaeis conveniunt. Florum marium terni petioli, propria bifolia vagina excipiuntur, albi vero ſunt, ungue flavo, petalo orbiculari. Feminas recentes non vidi.

*2. An vere differt illa pentapetala Nymphaea?
Nymphaea parva MATTH. p. 895. Epit. p. 636.
Nymphaea alba minor LOB. Adv. p. 257. TAB. p. 741. I. B. III. p. 773. C. B. Baſ. p. 57. PARK. MURALT. p. 609. [ad lacum *Felinum*.]
Nymphaea alia parva DOD. p. 586.

In foſſis *Michelfeldenſibus* C. B.

Cum eam nemo recentiorum viderit, vehemens eſt ſuſpicio eſſe male obſervatam Hydrocharin. Vide RAII cenſuram, p. 1320.

NYMPHAEA.

T. T. 137. 138. LINNAEI n. 421.
& *LEUCONYMPHAEA* BOERH. p. 281.

In ſpecie luteo flore TOURNEF. T. 137. l. c. B. D. H. T. 138. K. M. O. calyx quinque craſſis fit foliis, intus floralibus. Petala calyce multo minora, quatuordecim, ad viginti, ſulcata, crenata, unguis ſimilitudine. Stamina copioſiſſima, alia circa ovarium adplicata, alia ab ovario recurvata, deorſum in arcum reflexa, plana caeterum, interius duabus lineis ſpermaticis inſcripta. Ovarium ex ſphaerico faſtigiatum, diſco coronatum, qui tot cavis lineis inſcribitur, quot ſunt loculi, quatuordecim nempe, ad viginti, & media continua cavitate ducit ad Ovarium ad infundibuli modum. Ovarium maturum pyri forma, in quatuordecim, ad viginti uſque loculamenta radiatim diviſum, polyſperma.

In alba ſpecie (TOURNEF. T. 137. A. C. G. T. 138. I. L.) pleraque eadem: Calyx quadrifolius, petala ſedecim & viginti, latiora calyce, magis ovata, rotunda, quorum extima calycis ſimiliora ſunt, interiora, quae minora ſunt, ſtaminum. Ex iis paulatim degenerant 68. ad 70. ſtamina, exteriora fere petalodea, interiora craſſiora, pariter lineis ſpermaticis inſcripta. Tubae tot, quot ſepta ovarii, quatuordecim, ſedecim, reflexae, introrſum cavae, inter quas cavitas ſpongioſa verſus apicem eminentem ovarii ducit. Id loculis pariter quatuordecim & ultra dividitur, qui duplicem ſeriem innumerabilium ſeminum continent, & totum ſphaericum eſt. Stamina & petala ex involucro externo ovarii proveniunt. Ergo flos, fructusque, pariter ut habitus, haec genera conjungit.

1. NYMPHAEA calyce magno pentaphyllo, fructu pyriformi.

Nenufar mas BRUNF. I. p. 36.
Nymphaea lutea FUCHS. c. 202. p. 536. TRAG. p. 697. GESN. Tab. Coll. p. 92. MATTH. p. 894. bene ut & in CAM. Epit. p. 635. cum charactere. DOD. Cereal. p. 231. Hiſtor. p. 585. LOB. ic. p. 594. TAB. p. 741. I. B. III. p. 771. AICHST. Vern. Ord. 7. T. 3. f. 3. RAJ. p. 1319. BLAKW. T. 497. 499.
Nymphaea citrina CORD. p. 99.
Nymphaea lutea major CLUS. p. LXXVII. LUGD. p. 1009. mala icon. C. B. P. H. OX. III. p. 513. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 257.
Et *Nymphaea lutea minor* LUGD. p. 1009.
Nymphaea calyce magno pentaphyllo CLIFF. p. 203. ROYEN. p. 480.

In lacubus & paludoſis foſſis majoribus.

Cum ſpecie n. 2. foliis firmis, natantibus, circumſcriptione ex ſagittato rotundis, hilo excifis, convenit, caeterum amplior. Calycis folia interius flori concolora, lutea.

2. NYMPHAEA calyce tetraphyllo, fructu rotundo.

Nenufar femina BRUNF. p. 37.
Nenuphar DORSTEN. p. 199.
Nymphaea candida FUCHS. p. 535. TRAG. p. 696. DODON. Cereal. p. 231.
Nymphaea alba CORD. Hiſt. p. 98. *b.* MATTH. p. 893. Epit. p. 634. DOD. Hiſt. p. 585. LOB. ic. p. 295. ead. TAB. p. 740. I. B. III. p. 770. RAJ. p. 1320. BLAKW. T. 498. 499.
Nymphaea alba major LUGDUN. p. 1008. AICHST. Vern. Ord. 7. T. 3. f. 1. C. B. Baſil. p. 57. H. OX. l. c. I. R. H. MAGNOL. Char. l. c.
Nymphaea calyce tetraphyllo, corolla multiplici CLIFF. p. 203. ROYEN. p. 480.
β *Nymphaea alba minor* HORT. AICHST. l. c. f. 2. HIST. OX. l. c. BOERH. p. 281. [nam citat AICHST.] mera varietas eſt, magnitudine diſtincta.

In lacubus & foſſis abunde.

Habitus & fere omnia prioris. Videtur foliis utcunque minoribus eſſe, hili angulo majori. Flos major, lacteus. Fructu maxime, tubiſque differt. Ille enim orbiculatus, hae apice liberae & reflexae ſunt.

Radix non abſque ſuſpicione acrimoniae eſt. In ſumma inopia tamen Suecos inſulanos hac radice, & pini cortice, ſalubrem vitam aluiſſe ait LINDER. *de venen.* p. 651. Flos & folia, ob reſorbtam aquam refrigerant, & ob eam rationem omni tempore aqua ſtillatitia ad febres, ad ardores urinae, ad coercendas haemorrhagias, & fluxus alvi, ſeminisque, denique coſmetici loco, in uſu fuit frequentiſſimo. Folia in pediluviis ad diuturnas vigilias laudantur. Syrupus inter ſoporiferos eſt, oleum inter mitigantia. C. HOFMANNUS jubet calycem & ſtamina rejicere. Turcis potus praecipue placet, qui ex aqua hujus plantae (*Neloufer*) paratur TAVERNIER *rel. du Serrail* p. m. 75.

PAPA-

PAPAVER.

T. T. 119, 120. LINN. n. 423. & omnium Auctorum.

Magna cum Nymphaea ſimilitudo eſt, tum in viribus medicis, tum in fructu ſphaerico, diſco plano, quaſi operculo (MALPIGH. ic. 293.) protecto, cujus lineae radiatae in ſquamas educuntur obtuſas, multis (nempe circiter duodecim) etiam intus ſeptis diviſum, etſi medio deſtituatur axi. Sed flore differt, calyx enim bifolius eſt, caducus, petala bis bina, orbicularia, tenerrima, macula ad unguem nigricante notata. Stamina longis & latiuſculis filamentis, quinquaginta, ad centum, & ultra, quibus ad ultimam convexitatem longi, graciléſque apices inſident. Haec in circulum ſuper petala oriuntur, ſub fructu, qui ſupra petalorum ortum ex pediculo effertur. Lacte albo manat.

1. PAPAVER foliis ſimplicibus glabris, inciſis LINN. *hort. Cliff.* p. 200. ROYEN. p. 479. [MALPIGH. ic. 132.]

Papaver ſativum III. DODON. Purg. p. 329. Pempt. p. 445.
Papaver ſpontaneum ſylveſtre & hortenſe ſemine interdum nigro, alia albo LOB. ic. p. 274.
Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant, ſemine incano, ἀγριότερον Dioſc. C. B. P. PLUKNET. p. 278. I. R. H. DILL. &c.
Papaver capitatum vulgare, ſ. ſpontaneum ſimplex, ſemine incano, vigens in ſegetibus H. OX. II. p. 274. VOLC. HERM.
Huc icon *Papaveris nigri* BLAKW. T. 482.

Eſt ſativum, ex ubertate ſeminum ſponte locis ruderatis, in agris, & circa hortos propagatum, neque vera, quantum videtur, indigena.

Huic folia levia, glauca, lata, parum inciſa, tenera: fructus ſphaericus, operculo ita reflexo, ut ſub eo, inter lineas, quae pro tubis ſunt, foramina intercipiantur. Flos naturaliter dilutiſſime purpureus, leucophaeus. Ex hujus ipſius ſpeciei inciſis capitibus opium in Aſia paratur; ſucco enim amariſſimo eſt, odore, qui caput feriat. Sed in Helvetia etiam ex capitibus Papaveris extractum vinoſum paravit, opio paulo debilius, CONSTANT. de REBEQUE, cujus doſis a grano uno ad quinque eſſet *medic. Helvet.* p. 152. 153. vulneratorum vero capitum lacruma ad unum granum ſufficit DILLEN E. N. C. *Cent.* IX. *Obſ.* 43. & ſimile omnino eſt experimentum D. BOULDUC, uncias nempe quatuor capitum, dare extracti drachmas quinque, cujus duo, tria, quatuor grana pro doſi ſufficiant *Hiſtoir. de l'Acad. des Scienc.* 1712. p. 66. in Anglia denique ſola inciſione perfectum opium obtineri confirmat ALLEYNE *diſpenſatory* p. 56. etſi in E. N. C. legamus non perinde ſucceſſiſſe in Germania. Capita recentia, duo, tria, contuſa dant cataplaſma emolliens, ſimileſque vires ſunt, ſi cum lacte coxeris, ut etiam nocere poſſint BRESL. 1719. *Maj.* Semen, quando ſiccum, olim in cibos receptum eſt, & oleum ipſum expreſſum, ad duas uncias ſumitur, abſque effectu narcotico GUI DE LA BROSSE *de la nat. des Plant.* p. 469. CHOMEL. & ad quatuor uncias in Phthiſicis praeſcripſit BOERHAAVE, confer BRASSAVOLAM p. 312. & MATTHIOLUM p. 1059. ut omnino aliquid ſubſit fallaciae in funeſta ſeminis efficacia, quam BOECLERUS narrat in HERMANNUM I. p. 437. Caeterum ſyrupus papaveris albi frequenter in uſu eſt, qui refrigerat, & ſomnum molliter arceſſit, magna etiam doſi non nociturus, & in febribus, quoties ſomnus ciendus eſt, fere ſolus commendatur, niſi forte in pueris, qui alioquin narcotica non ferunt LENTIL. *Eteodr.* p. 370. Infuſum florum in morbis catarrhalibus pectoris & faucium conducit. De Opii viribus loquendi hic locus non eſt.

2. PAPAVER foliis pinnatifidis hiſpidis fructu ſubrotundo CLIFF. p. 201.

α Varietas major, vulgatior
Papaver rubrum BRUNF. III. p. 526. BLAKW. T. 2.
Papaver DORST. p. 209. bene.
Papaver erraticum LON. p. 207. ead. ic. GESN. Hort. p. 270. Coll. p. 94. CORD. Dioſc. p. 66. MATTH. p. 1057. bene. DOD. Purg. p. 333. Pempt. p. 447. CAM. Ep. p. 802. HOFM. &c.
Argemone TRAG. p. 120. LUGD. p. 440.
Papaver erraticum primum FUCHS. p. 575.
Papaver rhoeas ſ. caduco flore puniceo papaver LOB. ic. p. 275. Adverſ. p. 111.
Papaver rubrum fluidum TAB. p. 570.
Papaver rhoeas prius LUGD. p. 439.
Papaver erraticum rubrum AICHST. Aeſt. Ord. 12. T. 7. f. 2.
Papaver erraticum, rubrum, campeſtre I. B. III. p. 395. MAGNOL. Char. p. 243.

Pa-

Papaver erraticum majus, ῥοιὰς Dioſcoridi Theophr. Plinio C. B. Baſil. p. 52. H. OX. II. p. 277. S. 3. T. 14. f. 6. T. aut. de Par. p. 123. I. R. H. ZANICH. p. 203. ic. 261.
Papaver rhoeas PARK. p. 366. RAJ. p. 854.
β *Argemone II.* TRAG. p. 118, niſi eſt altera, hiſpido capite.
Papaver erraticum alterum FUCHS. p. 516. foliis fere integris.
Papaveris erratici minor ſpecies DOD. Purg. p. 334. ſimiliter, Pempt. p. 447.
Argemone LONICER. p. 210.
Papaver erraticum minus C. B. Baſil. p. 52. HOFM. H. OX. I. R. H. &c.
γ Flore *albo* GESN. Ind. Quadr. p. 83. &c.
δ Flore *non maculato* VAILL.
ε Flore *pleno* TRAG. CAM. Hort. C. B. MOR. &c.

In ſegetibus ubique, maxima vero ſpecimina in agro Aventico.

Folia ad terram fere integra, oblonga, ad caulem lacinata, ad nervum uſque lobis denuo acute ſectis, conjugatis, nervo folioſo, duriora prioribus, hirſuta & hiſpida. Flos naturaliter miniatus, cum macula in origine petali ſature atro-purpurea. Operculi diviſio brevis, neque ſquamae perinde diſtinctae, ipſe fructus minus ſphaericus, oblongior.

Folia & tota planta viſcida ſunt, cum aliqua narcoſi, & amaricie. Ad expediendos catarrhos, ad Pleuritidem, morboſque pectoris frequens uſus eſt ſyrupi ex floribus, qui praeterea ſomnum ciet C. HOFMANN *med. officinal.* p. 529. datus pueris ad unciam ſemis, tum infuſi theiformis florum, & tincturae. Suſpecta eſt DODONAEO, ſed ſoli. Pulvis ipſe antipleuriticus MYNSICHTI, qui hos flores recipit, commendationem experientiſſimi WERLHOFII meruit: uti CHOMELIUS infuſum, in Pleuritide, die tertio & quarto, tum decoctum capitum, laudat, & extracti drachmam ſemis, & integram, in tuſſi violentiori & pervicaci.

PAPAVER erraticum capitulo longiore hiſpido in Germania frequenter, in Helvetia nondum reperi.

3. PAPAVER perenne, pilis rigidiſſimis, foliis pinnatis, flore luteo hirſuto.
Minor anemone coriandrifolia flore pulſatillae, capitulis hirſutis, nec, ut papaver, corolla donatis LOB. Adverſ. p. 113. cum icone, cujus folia nimis tenuia ſunt.
Argemone lutea PON. Bald. Ital. p. 100.
Argemone minor penae LUGD. p. 1714. ex LOBELIO.
Argemone alpina coriandri folio SCHOL. BOT. p. 147. TIT. p. 19. & It.
Papaver argemone dictum flore flavo perpuſillum PLUKN. p. 279. T. 247. f. 3? paulo melius, ſed pinnis non ſatis in apice congeſtis.
Papaver alpinum coriandri folio I. R. H.
II. *Argemone alpina lutea* C. B. Prodr. p. 93. PARK. p. 370. RAJ. p. 856*.
Papaver foliis pinnatis, fructu acuminato CLIFF. p. 201. ROYEN. p. 479.
III. *Papaver erraticum pyrenaicum flavo flore* C. B. Pr. p. 92. I. R. H. VOLC. &c. etiam levi folio

In M. *Fracto* legit I. GESNERUS, non diverſum ab alio, quod ab ILL. HUGONE habeo, in *Pyrenaeis* lectum.

Folia etiam radicalia profunde laciniata, hirſutie hiſpida, quae in Helvetico ſpecimine adpreſſa, quaſi levitatem ſimulat, in Pyrenaico undique riget, nervo diu nudo, ad finem lateſcente, & congeſtis, ovatis, ſegmentis aucto, quorum extremum trilobatum eſt. Caulis vix ſex unciarum, & flos unicus flavus, liventibus unguibus, uncia latior. Capitulum ſubrotundum, pilis flavis hirtum.

* PAPAVERI erratico affinis herba aeſtiva flore luteo.
Naſcitur in agris ſecali conſitis *Valeſiae*, & dicitur *Fan* GESNER *hort.* p. 271.
An eadem priori?

G L A U C I U M.

TOURN. T. 130.
CHELIDONII RAI. *Meth.* p. 100. & LINNAEI ſpecies.

Calyx bifolius, uti in Papavere, & pariter caducus: flos ſimiliter tetrapetalos, & ſtamina, ipſe odor narcoticus convenit. Sed fructus differt, longiſſima nempe ſiliqua, bilocularis, medio ſepto diviſa, in quo ſemina reniformia nidulantur, ſumma parte fungiformi, bipartita. Deinde ſtamina numeroſiſſima conjunctis filamentis naſcuntur.

1. GLAUCIUM foliis tomentoſis, imis pinnatis, ſuperioribus ſerratis, amplexicaulibus.
Papaver corniculatum FUCHS. p. 520. CAM. Epit. p. 805. DOD. Purg. p. 336. LOBEL. ic. p. 270. CAES. p. 270.

Papa-

Papaver cornutum CORD. Dioſc. IV. c. 66. Hiſt. p. 131. GESN. Tab. Coll. p. 94. MATTH. p. 1060. bene. LUGD. p. 1712.
Papaver cornutum vel corniculatum luteo flore GESN. Hort. p. 271.
Papaver corniculatum majus DOD. Pempt. p. 448. HORT. AICHST. Aeſt. Ord. 12. T. 6. f. 1.
Papaver corniculatum flavo flore CLUS. p. XCI. eadem icon, *luteo flore* IC. REG.
Papaver cornutum ſ. corniculatum I. TAB. p. 574.
Papaver luteum corniculatum I. B. Font. Boll. p. 105. Hiſt. III. p. 398. PARK. RAJ. p. 857 MAGNOL. Char. p. 259.
Papaver corniculatum luteum κερατιτης Dioſc. Theophr. ſylveſtre ceratitis Plinio C. B. H. OX. II p. 273.
Glaucium flore luteo T. aut. de Par. p. 336. I. R. H. PONT. Anth. p. 76. ZANICH. p. 114. ic. 166.
Chelidonii pedunculis unifloris LINN. Cliff. p. 205. ROYEN. p. 478. ſpecies flore luteo. Neque enim mihi licet definire de reliquis, nondum ſatis mihi perſpectis.

Ad lacum Neocomenſem, circa lateritias officinas inter *Ebrodunum* & *Grandſon*, & circa *Colombiers*, in lapidoſo littore.

Perennat. Folia ad terram ſparſa, glauca, & pilis copioſe congeſtis in tomenti ſpeciem obſita, profunde diviſa, pinnis cum coſta folioſa coaleſcentibus, craſſe dentatis; ſuperiora pene ſimplicia, lata, dentata, omnia brevibus & craſſiuſculis pilis obſita. Flos papaveraceus, flavus, ad ortum maculoſus: ſtamina ad baſes conjuncta, numeroſiſſima.

Diureticum haberi, & lithonthripticum, & vulnerarium TOURN. Nobis nullo uſui eſt, venenatum vero eſſe, & deliria feciſſe in Anglia obſervatum eſt LOWTHORP. *Phil. trans.* II. p. 642.

CHELIDONIUM.

TOURN. T. 116.

CHELIDONII ſp. LINN. n. 424. & huc totus character referendus eſt.

A Glaucio differt ſiliqua uniloculari, ſeminibus ad valvas adnatis, breviori, ob tumentia ſemina nodoſa, ſtaminibus non connatis, multo paucioribus, inter viginti & triginta.

1. CHELIDONIUM lobis ſubrotundis.

Chelidonia BRUNFELS. I. p. 236. DORSTEN. p. 78.
Chelidonium majus FUCHS. p. 865. TRAG. p. 107. CORD. Dioſc. p. 49. GESN. Hort. p. 253. Tab. Coll. p. 68. MATTH. p. 628. CAMER. Epit. p. 402. lobis nimis acutis uti neque DOD. icon p. 48. placet, aut LOB. ic. p. 760. CAES. p. 269. TAB. p. 41. I. B. III. p. 483. RAJ. p. 858. BLAKWALL. T. 91.
Chelidonium majus vulgare CLUS. p. CCIII. C. B. Baſ. p. 44. PARK. H. OX. II. p. 257. T. aut. de Par. p. 15. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 255. ZANICH. p. 61. ic. 212.
Chelidonium pedunculis multifloris LINN. Hort. Cliff. p. 201. qui ſpecies exoticas foliis quernis huc revocat, ROYEN. p. 478.

Nihil ad ſepes & muros vulgatius.

Lacte aureo undique manat, pene ſola inter indigenas. Folia lobata, nervo cum pinnis connato, pinnis bilobis, aut trilobis, rotunde ſerratis. Ex uno pediculo, educuntur petioli florales ad novem uſque, ſinguli ſua gluma ſuſcepti. Flos totus luteus, Finis fungoſus ſiliquae pro tuba eſt.

Vis totius plantae acris & amara eſt, maxime radicis; parum acidi habet, multum alcalium. Infuſum unciae unius radicis cum aqua aut ſero lactis in lento ictero, qui abſque inflammatione eſt BOERH. chloroſi, cachexia, TRAGO, LENTILIO & fere omnibus medicis commendatur. Idem in Theae modum paratum diaphoreticum eſſe, Podagricis, & calculoſis utile, BEROLINENSES ajunt *Dec.* II. *Vol.* VIII. Succus recens oculo inſtillatus olim celebris fuit ad maculas & ungues delendos, & nuper in ungue experimento confirmatus E. N. C. *Vol.* II. *Obſ.* 77. uti in nubecula & incipiente ſuffuſione HILDANI auctoritate *Epiſt.* 59. acer tamen & oculum adroſurus, niſi cautelam adferas, & aqua plurima diluas BOERHAAVE. Ipſam aquam inter Ophthalmicas praefert LUDOVICI p. 208. Externo uſu, decoctum laeſiones gutturis a variolis relictas ſanat STEWARD *epiſt.* ad RAIUM. Vide quam ſuperſtitioſe hanc plantam tractaverint PARACELSICI medici, & in quatuor diviſerint elementa apud CRATONEM in *epiſt.* L. II. ab in.

CHRISTOPHORIANA.

TOURN. T. 154.

ACTAEA LINN. n. 427.

Characterem hunc invenio „ Calycem petaloden caducum ſubrotundis quatuor fo-

 liolis

liolis factum, qui flos eſt Auctoribus. Petala unum, duo, tria, minima, quaſi degenerantia ſtamina, ex ungue dilatata, fine bifido. Stamina circiter 25. Bacca elliptica, conpreſſa, transverſa criſta notata, loco tubae. Semina lunata, dorſo craſſulo, in uno loculo multa, ita ordinata, ut ſeptum mentiantur.

1. CHRISTOPHORIANA.

Chriſtoffelkraut ARET. Neſſ. p. 235.
Chriſtophoriana GESN. Hort. p. 252. Tab. Coll. p. 68. FABRIC. Galand. p. 235. b. DODON. Purg. p. 237. Pempt. p. 402. CLUS. Pann. p. 504. Hiſt. p. LXXXVI. TAB. p. 778. WEINMANN. T. 380.
Chriſtophoriana an actaea Plinii LOB. ic. p. 682.
Planta quaedam in alpibus CAES. p. 217.
Napellus racemoſus Dodonaei LUGD. p. 1747.
Aconitum racemoſum actaea quibuſdam I. B. III. p. 660. RAJ. p. 662.
Aconitum racemoſum an actaea Plinii C. B. Baſ. p. 54.
Chriſtophoriana vulgaris noſtras racemoſa & ramoſa H. OX. II. p. 8. S. I. T. 2. f. 8. MAGNOL. Char. p. 194. I. R. H.
Actaea caule inermi LINN. flor. Lapon. n. 121.
Actaea Cliff. p. 202. ROYEN. p. 480.

Non rariſſima in umbroſis ſylvis *Helvetiae*. Circa Bernam in luco ſupra *Doſſan*; ad Arolam ſub pago *Wabern*. In *Muteti* adſcenſu per ſylvam. In M. *Falconario*, *Neſſo*, &c.

Facilis cognitu; Folia Umbelliferarum modo ampla, lucida, triangularia. Rami conjugati, pinnaeque, quarum extremae trilobatae ſunt, ut in Ulmaria, acute & varie circumſectae. Scapus floralis peculiaris, nudus, gerit in apice florum racemum: Color calycis & ſtaminum albus. Bacca matura nigricat. Venenatam eſſe LINNAEUS, & vetuſta fuit traditio, unde nomen Aconiti.

FILIPENDULA.

ULMARIA TOURNEF. T. 141. & *BARBA CAPRAE* T. 141.
& *FILIPENDULA* T. 150.
ARUNCUS LINN. n. 762. & *FILIPENDULA* n. 410.

Solus ſexus genera toto charactere naturali conjuncta non dividit, uti petala quinque aut ſeptem non dividunt.

1. FILIPENDULA ſexu diſtincta, foliis aequalibus.

Barba caprina ſylveſtris TRAG. p. 283. & *Barbula caprae* p. 282.
Barba caprina GESN. Collect. p. 61. b. Hort. p. 250. 253. b.
Argentillae ſimilis THAL. p. 6.
Barba caprae CAM. Hort. p. 26. ic. IX. bene. LUGD. p. 1080.
Drymopogon I. TAB. p. 777. & *II.* ib. p. 778.
Barba capri DOD. Ic. Vet. p. 44. HORT. AICHST. Aeſt. Ord. IX. T. 6. f. 2. I. B. III. p. 488. RAJ. p. 709.
Barba caprae floribus oblongis C. B. Baſ. p. 50. MORIS. Umbell. p. 59. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 274. MURALT. p. 652.
Ulmaria major ſ. altera H. OX. III. p. 323.
Ulmaria floribus in longas ſpicas digeſtis BOERH. p. 295. WALTH.
Drymopogon RUPP. p. 99. BUXB. ERNDL.
Aruncus LINN. Cliff. p. 463. ROYEN. p. 272.

In dumetis editioribus Helvetiae non rara. C. B. prope *Rohthaus* ad *Rhenum*. I. B. a *la Baſtie*. Ego ad ſepes inter *Belmont*, & *Herblingen*: Bernae in ſylva inter balneum exterius & *Wabern*. Circa *Weiſſenburg* &c.

Statura ſaepe ſepedalis, fruticoſa. Folia ſicca, nervis duris, conjugatis, quorum prima quinata, deinde ternata ſunt, & petiolata, reliqua ſimplicia, figura ex ovali in caudam producta, acute circumſerrata. Extremum ſimplex eſt, & reliquis nihilo majus. Ex ſummis ramis longae ſpicae florales, confertae, ramoſae, ramis denuo ramoſis. Flores in aliis mares, majores, calyce campaniformi, quinquedentato, petalis oblongis, albis, quinque, ſtaminibus numeroſis, ad viginti, & rudimento ovarii. Alii feminae, minimis petalis, ſiliculis tribus, pendulis, ex ovato acuminatis, monoſpermis, quae ſuam quaeque tubam, albam & incurvam, ex apice edunt.

2. FILIPENDULA foliis ex ovalibus acutis, extremo trilobato, minimis pinnulis intermiſtis.

Barbula caprina prior TRAG. p. 281.
Ulmaria quibuſdam GESN. Coll. p. 61. b.
Regina prati DOD. p. 57.

Barbu-

Ulmaria CLUS. Pann. p. 700. Hiſt. p. CXCVIII. LUGD. p. 1081. I. B. III. p. 488. RAJ. p. 623. T. aut. de Par. p. 311. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 274. BLAKW. T. 465.
Barbi capra & ulmaria vulgi LOB. Adv. p. 318. ic. p. 711.
Oenanthe CAES. L. XIV. c. 14.
Argentilla major ſ. ulmaria THAL. p. 5.
Barba caprae ſ. ulmaria TAB. p. 777.
Ulmaria vulgaris PARK. H. OX. III. p. 323.
Filipendula folio inpari majore trifido LINN. Lap. n. 201. Cliff. p. 191. ROYEN. p. 277.

Ad aquas, in pratis & ſepibus frequens.

Cum priori foliis ſiccis, nervoſis, florum colore, calyce, petalis, ſtaminibus, habitu, odore, vi medica convenit, ut tota claſſe ſeparari nequeat. Differt floribus magis umbellatis, majoribus, petalis orbiculatis; ſiliculis pluribus, ſex, ſeptem, octo, quae ſuam ſingula incurvam, capitatam, tubam ex apice edunt, & per maturitatem ſpiraliter circumflectuntur, in brevis dolioli ſpeciem. Deinde uterque ſexus conjungitur. Tum calyx penitus juxta pediculum reflectitur; & folii extrema in trifidum ſegmentum confluunt, reliquisque minimae pinnulae interponuntur.

Medicata eſt, non infrequenti uſu, aqua enim deſtillata in morbis exanthematicis, quoties medicus morbum ad cutem expellere conatur, vulgo praeſcribitur. Planta caeterum tota ſtiptica eſt, vulneraria, ſudorifera; in dyſenteriis etiam, & vulneribus externis commendatur. Ingreditur FELICIS WURZII utile ad hernias emplaſtrum. Motus ſpirituum inordinatos conpeſcere ait BOERHAAVE.

3. FILIPENDULA foliis longis, anguſtis, extremo trilobato, minimis pinnulis intermiſtis.

Filipendula molo non diſſimilis RUELL. p. 457.
Oenanthe FUCHS. p. 562.
Filipendula DORST. p. 124. commode TRAG. p. 883. MATTH. p. 865. CAM. Epit. p. 608. bene, DOD. Pempt. p. 56. CAES. L. XIV. c. 13. THAL. AICHST. Aeſt. Ord. 10. T. 3. f. 2. MORIS. Umbell. p. 38. RAJ. Syn. III. p. 259. BLAKW. T. 467.
Filipendula vulgaris CLUS. p. CCXI. Pann. p. 710. H. OX. III. p. 322.
Oenanthe, filipendula LOB. ic. p. 729.
Filipendula, ſaxifraga rubra TAB. p. 140.
Filipendula vulgaris an molon Plinii C. B. Baſil. p. 49. T. aut. de Par. p. 441. I. R. H. ZANICH. p. 101. ic. 223. male. IC. REG. p. 86.
Filipendula major PARK. p. 434. & *minor* ib.
Filipendula vulgaris ſ. oenanthe MURALT. p. 589.
Filipendula foliis pinnatis, foliolis uniformibus LINN. Hort. Cliff. p 191. ROYEN. p. 277.

In Helvetia non frequens. I. B. *Burmii*, & Genevae in pratis prope *Burdigni*, alibique. Ego ſupra *Munchenſtein*, qua itur ad *Gempenweid*. MURALT in pratis ad radicem M. *Utliberg*.

Radix adnata gerit tubercula. Folia pariter pinnata, intermiſta pinnis minoribus, extremo majori, trilobato, ſed longa, exigua latitudine, ad mediam a nervo diſtantiam rectis lineis ſecta. Caulis nudus, pedalis, gerit paniculam umbellatam. Petala fere ſex, longula, pariter ut prioribus caduca, alba. Calyx, uti in priori, per maturitatem reflexus, ſexfidus. Stamina numeroſa, fugacia. Siliquae quindecim, viginti, in diſcum diſpoſitae, erectae: apice educto in recurvam, & craſſiorem Tubam.

Radix ſtiptica eſt, ut prioris, acidae & terreae indolis. Habetur pro aperiente & diuretica, anticolica, nephritica; Creditur efficax ad haemorrhoides, ad fluxum album S. PAULI. Sed rarius in uſum venit. Edulem eſſe FABREGOU.

THALICTRUM.

T. T. 143. LINN. n. 461. & omnium Auctorum.

Proxima priori eſt, & Chriſtophorianae. A Filipendula differt flore nudo, tetrapetalo, fugacia vero ſunt & ſubrotunda petala, ſtamina numeroſiſſima. Siliquae erectae, ſtriatae, aut ita profunde ſulcatae, ut alatae videantur, pariter monoſpermae, quibus a Chriſtophoriana ſeparatur, quae flore eſt ſimillimo.

1. THALICTRUM caule folioſo, foliis anguſtiſſimis, non dentatis.

Thalictrum tenuifolium CORDI Hiſt. p. 97. *b.* huc refero, non autem iconem, ita & MUNTING p. 632.
Thalictrum pratenſe anguſtiſſimo folio C. B. Baſ. p. 95. LOES. H. OX. III. p. 324. I. R. H. BOERH. SIEGESB. ZANICH. p. 258.
Thalictrum anguſtiſſimo folio C. B. Prodr. p. 146. cum bona icone; PARK. PLUKN. p. 364. T. 65. f. 6. RAJ. p. 404.

Thalictrum pratenſe anguſtifolium VOLCAM. p. 380.

C. B. in pratis *Michelfeldenſibus*. STAEHELINUS in angulis agrorum ultra *S. Louis*. *Lauſannae* D. MARTIN.

Caulis cubitalis, in ſummitate ramoſus. Foliola peranguſta, ubique aeque lata, linea media, inter convexitates laterales, depreſſa, uti in Rore marino. Caeterum folia Umbelliferarum modo pinnis ſunt conjugatis, extremis ſemper trilobis, primiſque bilobis, & longa ſerie per caulem prodeunt. Panicula longa, ſtrictior, aphylla, ex ſummo caule erecta. Semina in meis pauca, fere ſena, octona, ſtriata.

2. THALICTRUM foliolis lanceolato-linearibus integerrimis LINN. *Cliff.* p. 226. ROYEN. p. 487.

An *Thalictron* CAES. L. IX. c. 3. p. 372.

HAGENBACH circa Balneum *Schauenburg*.

A priori differt. Foliorum diviſio eadem, ſed ultima folia ſolida, rugoſa, progrediendo lateſcunt, ad duarum & trium linearum latitudinem, ſine etiam longe lanceolato, uno aliquando, alterove dente inciſa. Medium quaſi videtur inter 1. & 3.

3. THALICTRUM caule folioſo, ſtriato, panicula multiplici terminatrici CLIFF. p. 226. ROYEN. p. 485.

α Varietas foliis anguſtioribus & longioribus.
An hoc *pratenſe alterum* CLUS. ſive VI. p. 234. PANN. p. 380. Non poteſt ob brevitatem definiri.
An *Thalictrum pratenſe anguſtifolium* I. B. III. p. 487. ſolum nomen. RAJ. p. 404. LOES. KNAUT. I. R. H. TILLI &c.
Ruta pratenſis major TAB. p. 55. hanc exprimit.
II. An *Thalictrum pratenſe maximum monſpelienſe aſperioribus ſ. rugoſis foliis* RAJ. l. c. Syll. Ext. p. 245.
Thalictrum majus foliis rugoſis trifidis MORIS. Umbell. T. 12. Icon ſimillima.
Thalictrum pratenſe majus monſpelienſium rugoſis foliis PLUKN. p. 363. T. 65. f. 3. Omnino accedit.
β Vulgatior foliis latioribus.
Thalictrum nigrum CORD. p. 97. *b.* non autem icon.
Saxifraga lutea C. GESN. Hort. p. 279. Tab. Coll. p. 105. *b.*
Thalictrum magnum DODON. Purg. p. 434. Pempt. p. 58. bene.
Thalictrum pratenſe I. vel *V.* CLUS. p. 234?
Ruta pratenſis herbariorum LOB. Ic. II. p. 56.
Thalictrum majus ſiliqua ſtriata C. B. Baſ. p. 95.
Thalictrum majus ſiliqua anguloſa, vel ſtriata C. B. T. aut. de Paris p. 308. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 196. ZANICH. p. 257. ic. 311. MURALT. p. 696.
Thalictrum nigrius caule & ſemine ſtriato I. B. III. p. 487.
Thalictrum ſ. thalietrum majus RAJ. p. 403.
Thalictrum pratenſe LINN. flor. Lapon. p. 224.

Varietatem priorem legi in pratis paludoſis circa *Anet*: altera circa *Mathod* ad foſſas vulgaris eſt, & circa lacum *Tigurinum*. HUBERUS prope *Bergün* Rhaetiae. C. B. ad rivulum retro *novam domum*. Ad *Silam* MURALTUS.

Prioribus adfinis eſt duritate foliorum, & ſaturo colore, & diviſione, extremis foliolis eundo lateſcentibus. Differt extremo margine lato, acute tridentato: Folia in priori varietate anguſta ſunt, lata & paulo rotundius facta in altera. Siliquae craſſae, ovales, non ita ſtriatae. Spicae florum breves, & minimae in tota gente.

Dicuntur ad icterum valere radices flavae hujus plantae, & tripla doſi (ad uncias duas BOERH.) Rhei vires imitari, & pariter etiam colore ſuo lotium tingere, alvinasque faeces.

4. THALICTRUM foliis latis, ſubrotunde tridentatis, caule nudo, laxe paniculato.
Ruta quaedam ſylveſtris CORD. Sylv. Obſ. p. 221.
Thalictrum tenuifolium C. GESN. icon apud CORD. p. 97. *b.* non vero Cordi planta.
Ruta pratenſis GESN. p. 277. Tab. Coll. p. 104. niſi intellexerit n. 7.
Hypercum DODON. Ic. Vet. I. p. 133. LUGDUN. p. 1081.
Thalietrum minus DOD. Pempt. p. 58. bene.
Thalictrum parvum EJ. Purg. p. 435.
Thalietrum Cordi tenuifolium LOB. Ic. II. p. 56. ex DODON.
Ruta pratenſis minor TAB. p. 55.
Thalictrum minus ſ. rutae pratenſis genus minus ſemine ſtriato I. B. III. p. 487.
Thalictrum minus C. B. P. H. OX. III. p. 325. T. aut. de Par. p. 151. I. R. H. RAJ. p. 404. MURALT. p. 696. SCHEUCHZ. It. I. p. 50.
Thalictrum ſiliqua ſeminis ſtriata minus MORIS. Umbellif. T. 8.

I. C. BAUHINUS *Tiguri* inter urbem & *Silam* fl. In M. circa *Tigurum* MUR. I. I. SCHEUCHZER in valle *Engelberg*. Ego in montana ſylva, qua a *Münchenſtein* deſcenditur in vallem *Mutetum* ducturam.

Radix

Radix crocea. Caulis humilior, bipedalis, pene nudus. Folia pleraque ad terram, totalia ampla; peculiaria rotunde lata, breviter trifida: Juniora levia ſunt, per maturitatem rugoſa, uti in priori. Panicula denſa, pariter ſpicata juniori, per aetatem laxe ſpicata. Petala rubent. Siliquae profunde ſtriatae, pene alatae.

5. THALICTRUM foliis acute tridentatis, caule ſupremo nudo, laxe paniculato.

Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis ſplendentibus BOERH. p. 44. cum icone. RAJ. Synopſ. III. p. 204.

II. An *Thalictrum VII. omnium minimum* CLUS. Pann. p. 380. Hiſt. p. 234. folio cinereo.

Thalictrum montanum minimum praecox foliis ſplendentibus MORIS. III. p. 325. & S. I. T. 20. f. 14. optima ic.

Thalictrum inodorum omnium minimum RUDBEK. p. 100.

DILL. I. & II. conjungit. Sed HUBERUS in valle *Lepontina* circa *Zollbrüek* Thalictri ſpeciem legit, cui prioris quidem, non autem alterius, nomen congruit. Folia ei totalia ampla, ex atro rubentia, acute trifida, medio ſegmento tridentato. Panicula longa, laxa. Semina profunde ſulcata, alata. In altero II. ex Laponia & Anglia miſſo, color glaucus, & rotunditas dentium diverſiſſimum habitum facit.

6. THALICTRUM caule filiformi, ramoſiſſimo, interſperſis foliolis paniculato ROYEN p. 485.

Thalictrum minimum foetidiſſimum C. B. Prodr. p. 146. P. I. B. III. p. 488. RAJ. Syllog. p. 244. Hiſt. p. 404. PLUKN. p. 364. T. 65. f. 4. quae icon noſtram exprimit, I. R. H. BOERH. p. 44.

Thalictrum minus foetidiſſimum MORIS. III. p. 325. T. 20. f. 13.

Thalictrum ſiliqua ſeminis ſtriata, minimum, foetidiſſimum MORIS. Umbell. T. 8.

C. B. ex *Valeſia*. I. GESNERUS ibidem in M. *Leiterberg*. SHERARD ad latera M. *Saleve* in *Syll.* RAIANA p. 400.

„ Folia, inquit C. B. in tres lacinias diviſa, anterius duabus inciſuris ſecta, media denticulata, atrovirentia, inferne pallida. Siliquae ſenae, ſeptenae, pediculatae, apice recurvo. Odor foetidiſſimus.

Haec forte fuerit, quam in M. *Falconario* legi, & nuper ex VALLESIA miſit naſcentem circa *Thermas* RESPINGERUS, minori n. 4. valde adfinis, longa panicula, foliis, caule brachiato, his tamen notis diverſa. Folia ima acutius tridentata, dentibus inciſis, ſuperiora vero omnino tridentata, acutiſſima, qualia PLUKNETIUS pinxit, cum in *minori* omnia ſubrotunda ſint. Sed, fateor, de hac, & 2. ſpecie nondum ſatis liquet.

7. THALICTRUM ſeminibus triangularibus pendulis, ſtipulis ad diviſiones petiolorum CLIFF. p. 226. ROYEN. p. 285.

Thalictrum nigrum GESN. ic. apud CORD. p. 97. *b.* hanc exprimit.

An *Thalictrum quartum* DODON. Pempt. p. 58. ſola, & brevis deſcriptio.

Thalictrum majus folliculis anguloſis, caule levi I. B. III. p. 487. RAJ. p. 403. PLUKN. VOLC.

Thalictrum alpinum SCHWENCKFELD. p. 204.

α Varietas ſtaminibus albis, aut luteolis

Thalictrum III. CLUS. Pann.. p. 380. Hiſt. p. 234.

Thalictrum VI. CAM. Hort. p. 168.

Thalictrum flore albo AICHST. Vern. Ord. I. T. II. f. I. omnino.

Thalictrum montanum album H. OX. III. p. 324. *minus album* PARK. p. 264.

Thalictrum ſiliqua ſeminis ſtriata, major, foliis levibus, muſcariis luteis MORIS. Umbell. T. 8.

Thalictrum aquilegiae foliis florum ſtaminibus albis I. R. H. TILL. MILL.

β Var. flore purpureo

AICHST. l. c. f. I. MORIS. I. R. H.

Thalictrum IV. CLUS. l. c.

Thalictrum VI. CAM. l. c.

Thalictrum montanum majus PARK. l. c.

In Helvetiae ſylvis altioribus non rarum. In *Jurae* M. ſylvis, qua ad *Dolaz* adſcenditur, vulgare, tum in M. *Falconario*, in *Thuiri* M. In *Saleva* M. I. B. In alpinis etiam legi in M. *Stokhorn* in ſaxoſis ad utrumque lacum, & prope *Bergün* reperit HUBERUS.

A prioribus facile diſtinguitur, foliis teneris, ampliſſimis, glaucis, rotunde diviſis, vere *Aquilegiae* ſimilibus, vaginulis ſub foliorum origine & diviſionibus, floribus minime ſpicatis, ſed umbellatis, umbellis ſupra caulem elatis, denſiſſimis, petalis amplioribus, ſtaminibus longe ex flore exeuntibus, quorum color albus eſt, aut luteus, aut purpureus. Siliculae ovatae, petiolatae, tubis erectis.

*8. *Ranunculus nemoroſus Thalictri folio* MURALT. p. 730, in M. *Glaronenſibus*. Valde ſuſpicor dixiſſe de *Anemonoide lutea*.

AQUILEGIA.

T. T. 242. LINN. n. 450. & omnium Auctorum.

Calyx petalorum colore, & teneritate, fit quinque foliis, ex elliptico acuminatis. Petala quinque tubuloſa, infundibuli forma, anguſto fine in coecum cornu recurvato, lato oſtio inaequaliter reſecto, ſuperno labro oſtii breviſſimo, ad ovarium ſeſſili, inferiori longo, obtuſe rotundo. Petalum quodvis cum duobus calycis vicinis foliis aquilam volantem, aut columbam, apte refert. Ex ambitu ovarii ſtamina triginta, quadraginta, & quinquaginta, origine lata, ſaepe confluente, fine gracili. Poſt ea decem foliola, plicata, ſulcos facientia decem, qui ſtamina recipiunt. Siliquae erectae, fere cylindricae, quinque, in tubam teretem & ſimplicem educuntur, bivalves caeterum, multis in duobus ordinibus ſeminibus, nitidis, ovalibus.

1. AQUILEGIA foliis rotunde lobatis.

α *Flore coeruleo*

Aquilegia DORSTEN. p. 30. *b.* bene. GESN. Tab. Coll. p. 59. *b.* FUCHS. c. 35. p. 102. CAESALP. p. 589. TRAG. p. 137. BLAKW. T. 409. LINN. Hort. Cliff. p. 215. ROY. p. 182.
Aquileja vulgo dicta GESN. Hort. p. 247. *b.*
Aquilina MATTH. p. 629. LOB. ic. p. 761. TAB. p. 40.
Aquilina ſeu aquilegia CAM. Epit. p. 404.
Aquilina vulgaris CLUS. p. CCIIII.
Iſopyrum COL. Phytob. ab in.
Aquilegia flore ſimplici I. B. III. p. 484. RAJ. p. 706.
Aquilegia ſylveſtris C. B. Baſ. p. 44. H. OX. III. p. 457. T. aut. de Par. p. 393. I. R. H.
Aquilegia ſimplex corniculata flore coeruleo BARREL. ic. 628.
β Flore *purpureo*, in ſylvis circa *Bernam* nihilo rarior.
TRAG. GESN. Hort. LON. WEINM. T. 160. lit. *c.*
Aquilina rubra LOB. ic. p. 761.
γ Flore *albo*, quam circa Bernam etiam legi.
TRAG. LON. TAB. p. 41. &c.
Reliquae hortenſes, *plenae*, infinitae ſunt.

In dumetis, & ad ſepes, inque ſylvis ubique.

Folia glauca, lobata, pinnis conjugatis, foliolis rotunde bilobis, trilobisque, ſimillimis Thalictro n. 7. Flores penduli.

Ad gingivas firmandas tincturam florum aquilegiae laudat TOURN. pridemque plebis in angina medicamentum eſſe, LOBELIUS dixerat. Ad ſcorbutum decoctum radicum laudat EYSELIUS, infuſum theiforme ad anginam, & ſemen ad Icterum BLAIR. Doſis eſt drachmae unius. Semina etiam ad expellenda exanthemata variolasque feliciter praeſcribuntur, vel in emulſione, vel, quod ſemper potentius eſt, ipſa contuſa, adulto homini quovis trihorio ad drachmam ſemis, auctoribus S. PAULI, WALDSCHMIDIO, WERLHOFIO. Ipſum vero partum pellere CLUSIUS ait.

*2. AQUILEGIA montana magno flore C. B. *Prodr.* p. 75. J. B. III. p. 484. RAI. p. 707. HIST. OX. III. p. 457. I. R. H. SCHEUCHZER *It. I.* p. 30.

Aquilegiae ſpecies flore duplo majore in montibus altioribus GESN. Hort. p. 247. *b.*

C. B. circa Thermas *Fabarias*, SCHEUCHZER ſupra vallem alpinam *Waldnacht*.

Non eſt vulgatiſſimae varietas, & ſi etiam hanc in M. *Dolaz* flore ſpecioſiori legerim. Nam in horto ſicco C. B. adſervatur, foliis tenuioribus, acutius diſſectis, ad Chelidonium accedentibus, & hujus modi iconem miſit I. GESNERUS.

*3. AQUILEGIA montana flore parvo Thalictri folio C. B. *Prodr.* p. 75. I. B. III. p. 484. RAI. p. 707.* HIST. OX. III. p. 458. SCHOL. BOT. p. 150. I. R. H.

β *Aquilegia foliis thalictri floſculis minutis ſ. albis* MENZEL. Pugill. T. 8.

Ex Helvetiorum alpibus C. B.

Folia Thalictri exigua, caulis palmo minor, flos unicus, coeruleus, quintuplo minor. In notis lego „vere differre.

PAEONIA.

T. T. 146. LINNAEI n. 445.

Calycis foliola duorum ordinum, inaequalia, & difformia. Petala quinque, & plura, ovalia, in roſae morem diſpoſita, ſaepe inaequaliter lacera. Stamina numero-

ſiſſima.

ſiſſima. Siliquae duae vel plures, villoſae, per longitudinem hiſcunt. Tubae ſunt ungues lati, cavi, conpreſſi, brevesque. Semina nigerrima, nitida, ſubrotunda.

1. PAEONIA foliis difformiter lobatis.

Paeonia vulgaris TRAG. p. 581.
Paeonia femina FUCHS. p. 202. MATTHIOL. p. 915. CORD. Hiſt. p. 135. RAJ. p. 694. GESN. Hort. p. 270. LOB. ic. p. 682.
Paeonia femina altera DOD. p. 194. CAES. p. 588.
Paeonia rubra flore ſimplici AICHST. Vern. Ord. VI. T. 15. & aliae icones T. 10. f. 1. & T. 12. f. 1.
Paeonia femina vulgatior I. B. III. p. 493.
Paeonia communis ſ. femina C. B. P. H. OX. III. p. 454. I. R. H.
Paeonia alpina WAGNER. p. 283.
Paeonia BLAKW. T. 65. LINN Cliff. p. 211. ROYEN. p. 481. pro tota gente.

GESNERUS in montibus ſupra *Glaronam*, e quibus fl. *Serf* oritur; deinde prope *Luganum*. Genevae LOBELIUS. (Aliam, minutius ſectam varietatem in alpibus *Delphinatus* reperit GAGNEBIN.)

Haec ſpecies radicibus eſt glanduloſis, interruptis, foliis ramoſis, ramis conjugatis, pinnatis, pinnis aut ovato lanceolatis ſimplicibus, aut ſemibilobis & ſemitrilobis, cum coſta confluentibus, firmis & nitentibus; caule pedali, ramis flore terminatis ſpecioſo, purpureo; ſtaminibus flavis, ſeminibus oblongis, in hiſpidis & bivalvibus ſiliquis.

2. PAEONIA foliis lobatis, ex ovato lanceolatis.

Paeonia mas GESN. Hort. p. 270. Coll. p. 97. *b.* MATTHIOL. p. 914. LOB. ic. p. 684. 685. DOD. p. 194. TAB. p. 784. RAJ. p. 693. BLAKW. T. 245.
Paeonia altera TRAG. p. 582.
Paeonia CAES. p 588.
Paeonia mas major flore incarnato AICHST. Vern. Ord. VI. T. XI. f. 1.
Paeonia mas una praecocior I. B. III. p. 492.
Paeonia flore nigricante ſplendido quae mas C. B. P. I. R. H.
Paeonia ſimplex latiore folio trifido H. OX. III. p. 454.
β *Paeonia mas altera tardior* I. B. l. c. H. OX. l. c. RAJ. p. 694. I. R. H.

C. GESNER in M. *Generoſo* prope *Luganum* naſci audivit. *Genevae* LOBELIUS.

Huic radix craſſa, divaricata, non glanduloſa, caulis altior, ad duos cubitos, ramis & coſtis foliorum purpura tinctis, foliis amplioribus, minus difformibus, raro diviſis, lobis tripinnis & & quinquepinnis, floris purpureo colore dilutiori, ſeminibus rotundis, craſſioribus.

Radix & ſemen, doſi drachmae unius & ultra, in medicinam recipitur, ſcopo antepileptico, etſi fidam curationem non praeſtet BOERHAAVE, LUDOVICI *Pharm.* p. 271. Subaromatica habetur, & leniter adſtringens. Eodem ſcopo flos exhibetur & ſemen, tum intus, tum amuleti ſpecie, cum vana ſpe boni eventus, quem ſuperſtitioſe tamen laudavit GALENUS & BRASSAVOLA etiam fide ſua interpoſita, p. 384. Mihi odor virulentus videtur, neque placet affinitas Hellebori. Non mirum ergo ſemen vomitum movere, obſervante BOERHAAVIO, & alvum ducere, ex GREWII experimento.

FRAXINELLA.

TOURNEF. T. 243.

DICTAMNUS LINNAEI n. 346.

Calyx caducus, difformis, foliis acutis, hinc ternis, inde binis. Petala quinque, in ſemicirculum poſita; unguis calyce longior, bractea venoſa, ex ovata acuta, quatuor autem ſuperiora ab unico inferiori longe diſtant, & ex ea ſede erumpunt ſtamina decem, arcte ſibi quaſi in tubum adpoſita, ſurſum curva, gemellis cylindricis apicibus. Sub ſtaminum ortu globuli viſcidi. Fructus fit villoſis quinque ſiliculis ſeparabilibus, ſuperne latis, bivalvibus, polyſpermis. Tuba unica, deorſum roſtrata, purpurea.

1. FRAXINELLA CORD. *hiſt.* p. 94. b. CLUS. *hiſt.* p. 99. *pann.* p. 54. DODON. *hiſt.* p. 348. HIST. OXON. III. p. 456. I. R. H. LUGD. AICHSTETT. *Vern.* Ord. IX. T. 5. f. 1.

Dictamnus tertia RUELL. p. 505.
Dictamnus DORSTEN. ic. int. p. 106. LINN. Cliff. p. 161. ROYEN, p. 462.
Dictamni loco uſurpata hactenus planta GESN. Hort. p. 256. *b.*
Dictamnus vulgaris TRAG. p. 27.
Dictamnum album MATTH. p. 706. & p. 154. CAM. Epit. p. 475. CAES. p. 589.

Tra-

Tragium creticum GUILANDIN. Theon. p. *6*.
Fraxinella ſ. dictamnus albus officinarum an ſit τϱάγιον *dioſc. lentiſci foliis* LOB. Adv. p.410. vid. ic. p. *537*
Polemonium, fraxinella TAB. p. *775*.
Fraxinella officinis dictamnus I. B. III. p. *494*. RAJ. p. *698*.
Dictamnus albus vulgo ſive fraxinella C. B. P.
Dictamnus albus BLAKW. T. *75*.

In collibus ſaxoſis prope *Scaphuſiam* C. GESNER. Duorum milliarium diſtantia a *Baſilea* trans Rhenum LOBELIUS.

Caulis ramoſus, erectus, quatuor, & quinque pedum: Rami anguloſi, Folia conjugata, ſature virentia, nitida, firma, ovato lanceolata, margine argute denticulato, majora, quae ulteriora, extremo inpare, fere ſeptena. Flores in ſpicas ſpecioſas, in petiolis rubiginoſis & viſcidis, purpuraſcentes, aut albi. Odor validus, aliquid habet de citri odore, ſed totus valentior eſt.

Radix alexipharmaca habetur, & certe vires ipſe odor promittit. Vermes, & bufones infuſo & ſyrupo radicis occiſos CHOMELIUS memorat. Menſes & lochia pellere dicitur, & ad Theriacam recipitur.

ACONITUM.

T. T. 239. 240. LINN. n. 448. & omnium Auctorum.

Flos pentapetalos, petalis ad perpendiculum ſibi incumbentibus. Supremum majus, convexum, fine mucronato, caſſidis ſimillimum. Media duo lateralia, transverſe elliptica, undulata. Ima duo ex ovalibus acuta, minora, deſcendunt. In caſſide duae machinulae, delphinorum, quales in tormentis aeneis pro manubrio ſunt, ſimillimae, cavae, hinc in curvum calcar abeuntes, inde bifida lamina terminatae, ſupra ovarium ortae. Ovarium circumſtant ſtamina triginta & ultra, unguibus latis, elaſticis, apicibus repandis. Siliquae intra ſtamina, ternae, aut quinae: tubae ſimplices mucronatae.

1. ACONITUM foliis peltatis multifidis, petalo ſupremo cylindraceo CLIFF. p. 213. ROYEN. p. 482. Characterem pingit T. T. 240.
Aconitum lycoctonon FUCHS. p. 88. CORD. Dioſc. p. *67. b*.
Luparia TRAG. p. 247.
Aconitum luteum GESN. Fract. p. *65*.
Aconitum quod lupariam vocamus GESN. Tab. Coll. p. *56. b*.
Aconiti lutei lycoctoni ſp. I. GESN. Hort. p. 244. *b*.
Aconitum pallido flore EJ. p. *289. b*.
Geel wolfwurz ARET. p. *234*.
Aconitum II. MATTH. p. 1085. male, CAM. Epit. p. 827. bene TAB. & LUGD. ex MATTH.
Aconitum lycoctonum vulgare luteo flore CLUS. Hiſt.. p. XCIIII.
Aconitum lycoctonon luteum majus DOD. Purg. p. *310*. Hiſt. p. *443*.
Aconitum luteum ponticum LOB. ic. p. *677*.
Aconitum lycoctonon flore luteo HORT. AICHST. Aeſtiv. Ord. I. T. II. f. 2.
Aconitum lycoctonon luteum C. B. H. OX. III. p. *462*. I. R. H. IC. REG. p. *9*.
Aconitum folium platani flore luteo palleſcente I. B. III. p. *652*. RAJ. p. 704.
Napellus flore luteo RIVIN. Pentapet. Irreg.
Figurae WEINMANNI T. *23. b*. & T. 24. *a. c.* huc pertinent.

In montanis Helvetiae minime rarum, v. g. in M. *Hauenſtein* circa *Langenbrük*, in ſylvis Biennenſium &c.

A ſequenti, quod vide, differt foliis multo latioribus, non ad pediculum diſſectis, obſcurius trilobatis, & quinquelobatis; colore floris ochroleuco, galea cylindrica longa & ſtricta, ſiliquis tantum tribus. Stamina habet 30.

2. ACONITUM foliorum laciniis linearibus, ſuperne latioribus, linea exaratis CLIFF. p. 214. TOURN. T. 239.
Napellus eiſenhütlein TRAG. p. 248.
Napellus MATTH. p. 1094. CAM. Epit. p. *836*. optime DOD. Purg. p. *318*. Hiſt. p. 442. LUGD.
Aconitum coeruleum, napellus GESN. Tab. Coll. p. *56*.
Tora aliis napellus GESN. Hort. p. 244. *b*.
Blau wolfwurzen ARET. Neſſ. p. 234. *b*.
Lycoctonon coeruleis floribus CORD. Sylv. Obſ. p. *221. b*.
Lycoctonum ſativum tricarpum CORD. Hiſt. p. *145*.
Napellus vulgaris CLUS. Pann. p. *409*. Hiſt. p. XCVI. bene
Napellus verus coeruleus LOB. p. *679*.
Napellus major latifolius TAB. p. *583*.

Na-

Napellus arboreſcens AICHST. Aeſt. Ord. I. T. 12. f. 2.
Aconitum magnum purpureo flore ſ. napellus I. B. III. p. 655. RAJ. p. 702.
Aconitum coeruleum ſ. napellus I. C. B. H. OX. III. p. 463. GARID. p. 7. ic. 2. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 200. RUDBEK. p. 96. IC. ROB. n. 7. WEINM. T. 21.
β Minor TRAGI, neque enim diverſus videtur.
Napellus flore minore RIVIN.
γ Flore albo GESN. &c.
δ Siliquis quinque CORD. p. 145., quae varietas in hortenſibus frequens eſt.

In Alpium & Jurae ſaxoſis & circa caſas alpinas abunde.

Folia multo tenuius diviſa, triloba, lobis profundius & ad pediculum ſeparatis, ipſis bilobis trilobisque, progrediendo lateſcentibus, ſectis in multas & anguſtas lacinias. Spica florum longa, pedalis. Flores firmi, nudi, ſature coerulei. Galea caſſidi ſimilis brevis, brevique mucrone. Stamina quadraginta. Siliquae tres & quinque.

Acrem eſſe & venenatam omnes conſentiunt, ut videatur diverſa ſpecies eſſe, quam DES LANDES in Britannia minori (*recueil de Phyſ.* p. 98.) apud Ruſſos RUDBECKIUS *fund. not. plant.* n. 45. apud Polonos BERNIZ E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* II. *Obſ.* 42. apud Lapones LINNAEUS oleraceam eſſe adfirmant. Certe Aconito ſuo Ruſſos circa *Crasnoyar* Siberiae lupos dolo occidere vidit STRAHLENBERG, & in Polonia innoxiam eſſe negat HAIN E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* III. *Obſ.* 223. Vomitum movet adroſus E N. C. *Dec.* II. *Ann.* V. *Obſ.* 23. ſymptomata maxima LENTILIUS *Miſc.* p. 381. & mortem, experimento fuſiſſime apud MATTHIOLUM deſcripto p. 1096. quod juſſu Pontificis in latrone factum fuerat a 1524. cum una drachma radicum. Lupo ad drachmam ſemis propinata radix mortem intulit, duodeno inflammato WEPFER. *de cicut. aquat.* p. 178. & in ipſo demum ſeptentrione lethalem efficaciam confirmat MORAEUS in *act. Suec. nov.* Vol. I. Veſicas enim excitat, eoque ſcopo pro ſetaceo in equorum morbis in uſu eſt LOESELIO & olim GALENO teſte. Geſtatum autem nocere, vulgi perſuaſio eſt, quam in E. N. C. confirmari video. *Dec.* III. *Ann.* X. *Obſ.* 92. *Cent.* 7. *Obſ.* 4. vaniſſima certe, quod expertus loquor.

*3. ACONITUM....

GESNER in *Luſio* M. ſupra *Wallenſtadt.* Add. ad *hort.* p. 244. b.

Radix duabus napis fit divaricatis, folia minus diviſa & tenuiora, quam reliquae ſpecies Aconiti.

An differt a ſequente?

4. ACONITUM foliorum laciniis linearibus, ubique ejuſdem latitudinis CLIFF. p. 214. ROYEN. p. 483.

Antora MATTH. p. 1095. AICHST. Aeſt. Ord. I. T. 12. f. 1.
Antora ſ. antithora CAM. Epit. p. 837. icon optima. GESN. Hort. p. 247.
Aconitum ſalutiferum GESN. Hort. p. 244. *b.*
Anthora vulgaris CLUS. p. XCVIII.
Anthora DOD. Purg. p. 324. Hiſt. p. 443. LOB. p. 477. RIVIN. bene.
Anthora, zedoaria, aconitum ſalutiferum TAB. p. 112.
Antithora flore luteo aconiti I. B. III. p. 660. RAJ. p. 705.
Aconitum ſalutiferum ſ. anthora C. B. ROB. IC. REG. p. 10.
Aconitum ſalutiferum luteum tenuifolium ſeu anthora H. OX. III. p. 463.

In adſcenſu auſtrali M. *Thuiri*, inter ſaxa, inferius quam Mapalia. In M. *Rhaeticis* LOBELIUS.

Radix ex duobus, tribus, quatuor anguloſis bulbis fit, grato odore. Caulis cubitalis. Folia tenuiſſime diſſecta, pariter ad pediculum uſque trilobata. Flos Napelli ſed luteus. Ima petala fere rotunda, media fine lato & recto. Caſſis brevis, mucronata. Delphini ſimiles, pediculi nempe, quorum apici inſidet ornamenti genus, quod ſuperius in calcar recurvatur, inferius explicatur in bracteam planam, revolutam, fine ſerrato: ſed talis omnium Aconitorum fabrica eſt. Stamina ad 47. latis pediculis, antheris reflexis. Siliquae quinque, bivalves, hirſutae, tuba in caudam acutam exeunte. Semina rugoſa, multangula. Sapor cum amaricie dulcis.

Olim pro alexipharmaca habita eſt, quam Natura Torae viciniam naſci juſſerit, certamque antidoton. Et GESNERUS quidem cum reliquis ſentit, ipſe expertus, cum radicum ex aqua mulſa dilutum bibiſſet *Epiſt.* p. 142. & p. 66. Sed CLUSIUS olim & I. B. de innocentia plantae dubitaverunt. SOLERIUS radicem ad phaſeoli magnitudinem ſumtam ſurſum & deorſum purgare vidit, eademque fere habet LOBELIUS *Adv.* p. 301. HOFMANNUS denique virulentas vires, quae vertigines facerent, egre-

egregie perſpexit. Sed dubium denuo reddit Cl. GEOFROI, qui purgantem vim omnino negat, ſcrupuli vero & drachmae dimidiae pondere ad vermes, & tormina infantum, febreſque malignas, ubi vermes & viſcida in primis viis colluvies adſunt, expertus laudat *Tr. de la mat. med.* II. p. 11.

DELPHINIUM.

T. T. 241. bene. BOERHAAVE p. 301. LINN. n. 449. & reliquorum.

Flores nudi, hexapetali, difformes. Petala quatuor inferiora, duorum parium, quorum ſuperiora majora ſunt, ſimplicia, ex elliptico acuminata. Quintum ſimile, ſubrectum, ſupremum, retrorſum in conicum calcar deſcendit. Hoc calcar repletur calcare petali ſexti, quod intra florem continuatur in bracteam veſtigii humani ſimilem, erectam, bifidam. Ex baſi ejusdem duae latae appendices antrorſum procedunt, quae ſtamina continent. Calcaris oſtium clauditur peculiari ſquamula triangulari, quae ad ſextum petalum pertinet. Petalum ſextum protegit ſtamina. Ea latiuſculis ſunt unguibus ab undecim, ad ſedecim. Siliqua in centro ſtaminum modo unica, modo ternae, univalves, cylindricae, polyſpermae, in Tubam ſimplicem eductae. Haec planta documento eſt, non poſſe uniſiliquas ſtirpes a multiſiliquis claſſe ſeparari.

1. DELPHINIUM radice fibroſa, foliis tenuiſſime diviſis.

Conſolida regalis BRUNF. 1. p. 83. DORSTEN. p. 90. CAM. Epit. p. 521. optime.
Chamaemelum eranthemum FUCHS. p. 37.
Conſolida regia TRAG. p. 569.
Conſolida regalis vulgaris minor GESN. Tab. Coll. p. 69. *b.* & *Cumini ſylveſtris ſpecies* p. 72.
Delphinium ſylveſtre vulgare GESN. Hort. p. 256. *b.*
Cuminum ſylveſtre II. MATTH. p. 760.
Delphinium vulgare CLUS. p. CCV.
Flos regius ſylveſtris DOD. Cor. p. 57. Hiſt. p. 252.
Segetum conſolida regia ſtrigoſior tota LOB. p. 739.
Conſolida regalis arvenſis TAB. p. 62. bene. C. B. Baſ. p. 43. H. OX. II. p. 466. RAJ. p. 708.
Conſolida regalis arvenſis flore coeruleo ſimplici AICHST. Aeſt. Ord. 2. T. 11. f. 1.
Conſolida arvenſis flore minore I. B. III. P. I. p. 210.
Delphinium ſegetum flore coeruleo TOURN. aut. de Par. p. 432. I. R. H.
Delphinium RIVIN. Pentap. Irreg.
Conſolida regalis Delphinium BLAKW. T. 26.
Delphinium caule ſubdiviſo, nectariis monophyllis LINN. Cliff. p. 217. ROYEN. p. 482.
Buccinum MALPIGH. ic. 143.
β Flore albo, roſeo, purpureo, pleno &c. varie ludit in hortis.

Baſileae in ſegitibus. *Bernae* non vidi.

Folia inordinate trichotoma, lobis bifidis, lobulis fiſſis in duo, tria, quatuor ſegmenta, ſimplicia anguſta, linearia. Flores in ſpicas laxas, naturaliter coerulei, extus viridi colore picti, quales dixi. Siliqua, unica, tuba ſimplici, conica.

Dudum laudata ad movendas urinas, ad calculum, ad inflammationes oculi, ad vulnera, nihil oculis profuiſſe viſa eſt GARIDELLO, ſuſpecta aliis ob vicinitatem Aconiti. Intus adſumtam ſuffocare BOERH. in *pſeudohiſt.*

2. DELPHINIUM radice cava, foliis latioribus trilobatis.

α Varietas ſpontanea, latifolia.
Aconitum coeruleum aliud GESN. Hort. p. 244. *b.* *minus* EJUSD. p. 289. *b.*
Aconiti genus floribus coeruleis EJ. p. 256. *b.*
Wolfswurzen genus purpureum ARET. p. 234. *b.*
Lycoctonum aconitum purpureo flore CORD. Sylv. Obſ. p. 221. *b.*
Aconitum lycoctonum I. CLUS. Pannon. p. 404. bene.
Aconitum lycoctonum flore delphinii I. ſileſiacum EJ. Hiſt. p. XCIIII.
Aconitum lycoctonum flore delphinii AICHST. Aeſt. Ord. 1. T. 11. f. 1. bene.
Aconitum coeruleum calcare magno I. B. III. p. 657. RAJ. p. 704.
Aconitum coeruleum hirſutum flore conſolidae regalis C. B. H. OX. III. p. 464.
Delphinium perenne montanum villoſum aconiti folio I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 35. TILL. BOERH. MILL.
β Varietas, an diverſa planta, glabra, anguſtis foliis.
I. *Aconitum IIII.* MATTH. p. 1087. CAM. Epit. p. 829.
II. *Aconitum lycoctonum flore delphinii II.* CLUS. Hiſt. p. XCV.
Lycoctonum flore delphinii DOD. Purg. p. 315. eadem icon. Pempt. p. 441.
Reliqui ex his fontibus habent.

Priorem

Priorem ARETIUS in *Neſſo* M. legit, in montibus Bernatium vero naſci adfirmat C. GESNER. Deinde in adſcenſu montis *Sureneneck* SCHEUCHZERUS invenit, & J. GESNERUS.

Facilis agnitu: radice ſubrotunda, cava, folio lato, ſatis profunde trilobato, Aconiti Lycoctoni lutei: lobis lateralibus ſemibilobis, omnibus longe decreſcentibus, per oram acutis & gracilibus dentibus inciſis, flore purpureo.

R E S E D A.

TOURN. T. 238.
RESEDAE ſp. LINN. n. 447.

Calyx ſexfidus. Flos tetrapetalos, difformis. Petala duo ſuperiora fiunt craſſulo ſcuto, cui ad acutum angulum inſeruntur ellipſes duae erectae, (TOURN. B.) Petala duo lateralia ſcutum minus habent, quod majorem aliam bracteolam, tum duo capillaria filamenta exigit. Imum florem ſpongioſus ſemicirculus ſuſtinet. Stamina in inferiori parte floris congeſta, ad viginti, circumnaſcuntur ovario, ex cylindrico priſmatico, vertice tripartito, qui perpetuo dehiſcit. Quaenam alia ſunt duo petala ERNDTELII E. N. C. *Vol.* III. *App.?*

1. RESEDA foliis omnibus trifidis, inferioribus laciniatis CLIFF. p. 212. ROYEN. p. 483.

Reſeda Plinii neotericorum, belgis Eruca peregrina, italica vel cantabrica LOB. Adv. p. 76. ic. p. 222.
Seſamoides primum CAES. p. 388.
Reſeda major THAL. p. 102.
Reſeda tenuifolia eruca cantabrica TAB. p. 111. non placet.
Reſeda lutea LUGD. p. 1199. male. I. B. III. p. 467. H. OX. III. p. 615.
Reſeda Plinii neotericorum AICHST. Aeſt. Ord. 1. T. 16. f. 1.
Reſeda vulgaris C. B. Baſ. p. 28. RAJ. p. 1053. T. aut. de Par. p. 137. I. R. H. *ſ. Plinii & neotericorum* MUR. p. 730.
Reſeda vulgaris lutea IC. REG.
II. Quomodo differt *Reſeda minor montana* THAL. p. 103?

Paſſim in Helvetia. Baſileae in arenoſis ad *Birſam*, in agris, & ad muros: Genevae in muris I. B. Circa *Ebrodunum*, & prope ripam lacus *Thunenſis* cis *Interlachen* frequentem reperi. *Tiguri* prope muros MURALT.

Folia fiunt nervo foliaceo, undulato, pinnis conjugatis, & ipſis ad radicem diviſis, ſuperius ſimplicibus. Flores in ſpicam aphyllam. Color pallidus, ochroleucus. Sapor oleraceus, fere Braſſicae.

Utilitatem medicam nullam novi.

L U T E O L A.

TOURN. T. 238.
RESEDAE ſp. LINNAEI n. 447.

Calyx quadrifidus, duobus ſuperioribus ſegmentis latioribus. Floris petala quatuor, quae male pro uno habet ERNDL. Superius pallens, ungue fit craſſulo, ſubrotundo, qui quatuor aut plura filamenta acuta exigit. Petalum ſuperius ſecundum, tectum priori, ſimplici fit ungue ſubrotundo. Lateralia ſunt laminae ſimplices, aut profunde bifectae, minores, absque ungue. Stamina per inferiorem calycis hiatum propendent fere viginti. Ovarium rugoſum, tricorne, cornubus crena loco tubae diviſis, inter tubas apertum. Intus in uno loculo, non in quatuor, uti ERNDL. l. c. ſemina ad tres placentas ordinantur, ſenis ordinibus: Ovarium perpetuo tribus lineis apertum hiat.

Conjunxit utrumque genus LINNAEUS, poſt RAII conjecturam. Ecce notas diverſitatis. Dubium vero eſt, an ſeparare praeſtet, an conjungere.

1. LUTEOLA.

Antirrhinum TRAG. p. 362. bene. LUGD. p. 1342.
Lutea, vel luteum Vitruvii GESN. Hort. p. 266.
Lutum herba DODON. p. 80.
Luteola LOB. p. 353. RAJ. p. 1054.
Pſeudoſtruthium MATTH. p. 1307. CAM. Epit. p. 356. ic. opt. AICHST. Aeſt. Ord. 1. T. 14. f. 1.
Guadarella CAES. L. IX. c. 35. p. 388.
Catanance, arcopodium, luteola TAB. p. 1101.
Lutea Plinii quibuſdam I. B. III. p. 465.

Luteola herba ſalicis folio C. B. Baſ. p. 28. P. H. OX. III. p. 616. TOURN. aut. de Par. p. 285. I. R. H.
Reſeda foliis ſimplicibus integris lanceolatis LINN. Hort. Cliff. p. 212.
β Varietas junior, foliis criſpis, qualis eſt icon TRAGI, RUPP. p. 234.

Ad muros & in ruderoſis frequens.

Folia ad terram in orbem ſparguntur, longa & ubique aeque lata, exiguis nervis denticulata. Spica floralis nuda, longiſſima, cubitalis. Flores coloris herbidi.

Non audio noſtro tempore a tinctoribus requiri.

PARNASSIA.

T. T. 127. LINN. n. 250.

Calyx quinquefolius, flore brevior. Petala quinque, ex ovatis acuminata, venoſa, expanſa. Quinque ungues roridi, cordato ſcutulo, educunt in ambitum ex propriis erectis filamentis quodque globulos quindecim. Stamina quinque validis, obtuſe ſagittatis, apicibus. Ovarium ex conico quadrilaterum, valvis quatuor. Tuba omnino nulla, ſed ovarium videtur apice hiare. In uno loculo, ad quatuor placentas ſemiſepta facientes, uti in Papavere, abſque axi, ſemina adhaerent innumerabilia.

1. PARNASSIA RUPP. CLIFF. p. 113. *Flor. Lapon.* n. 108. ROYEN. p. 420.
Unifolium paluſtre GESN. Tab. Coll. p. 115.
Hepatica alba CORD. p. 153. cum icone GESNERIANA & GESN. Epiſt. p. 94.
Gramen parnaſſi GESN. Hort. p. 261. LOB. ic. p. 603. AICHST. Aeſt. Ord. 8. T. 11. f. 3. RAJ. p. 1049.
Gramen parnaſſium DODON. p. 564.
Quoddam genus herbaceum in alpibus CAES. p. 556.
Gramen hederaceum, flos hepaticus TAB. p. 214.
Gramen parnaſſi Dodonaeo, quibusdam hepaticus flos I. B. III. p. 537.
Gramen parnaſſi albo ſimplici flore C. B. Baſil. p. 89. &c.
Pyrola rotundifolia minor paluſtris flore unico ampliore H. OX. III. p. 505.
Ciſtus paluſtris humilis, hederae folio, perfoliata, noſtras PLUKN. p. 108. VOLC.
Parnaſſia paluſtris & vulgaris I. R. H. aut. de Par. p. 513. ZANICH. p. 204. ic. 51.
β Flore *duplici* LOBEL. C. B. RAJ.

In paludoſis minime rara.

Caulis pedalis, non ramoſus, folia cordata, amplexicaulia; flos albus, globuli lutei, antherae ellipticae, conpreſſae, ſtamina juniora ovarium conprimunt, adulta expanduntur.

Veram utilitatem medicam nullam novi.

NIGELLA.

T. T. 134. LINN. n. 451.

Flos nudus, regularis, expanſus. Petala quinque, aut plura quandoque, ex ellipticis acuminata, venoſa. Intra haec octo pediculi, qui ad angulos rectos efferunt totidem paria teſtudinum, ſuperne convexarum, lineis transverſis pulchre pictarum, deſinentium in ſtylum geniculatum, apice craſſiori terminatum. Stamina numeroſiſſima, alia tubam ambeunt, reflectuntur alia, cornutis apicibus. Siliquae quatuor, aut quinque, pluresque, alias connatae in unum vaſculum quinqueloculare, alias liberiores, (MALPIGH. ic. 259.) corniculis reflexis, ſ. tubis ſimplicibus. Intus in uno quoque loculo ſemina nigerrima, rugoſa, anguloſa.

1. NIGELLA flore foliis nudo, piſtillis corallam aequantibus CLIFF. p. 215. ROYEN p. 481.
Melanthium ſylveſtre FUCHS. p. 505. DOD. p. 303.
Nigella cornuta CORD. Hiſt. p. 128.
Sylveſtris nigella TRAG. p. 117. GESN. Hort. p. 268. *b.*
Nigella minor ſylveſtris GESN. Tab. Coll. p. 91. *b.*
Nigella agreſtis GESN. Hort. p. 294.
Melanthium ſylveſtre alterum MATTH. p. 797. CAM. Epit. p. 553.
Melanthio cretico non diſſimilis CLUS. p. CCVIII.
Melanthium capitulis reflexis Aquilegiae LOBEL. ic. p. 742. *Nigella ſylveſtris II.* Adv. p. 330.
Melanthium agreſte alterum TAB. p. 72.
Melanthium ſylveſtre ſ. arvenſe I. B. III. P. I. p. 209. cum icone Hyperici.
Nigella arvenſis cornuta C. B. Baſ. p. 44. H. OX. III. p. 515. S. 12. T. 18. f. 1. TOURN. aut. de Par. p. 348. I. R. H.

In ſegetibus circa *Baſileam* inveni; ſimilibus locis naſcitur circa *Liechtſtall.* C. GESNER.

Folia ſeſſilia, tenuiter diviſa, lobis ex ordine conjugatis, lobulis bi- & triſectis, laciniis

niis linearibus acutis. Flores ſingulares, abſque foliorum ſub flore capillarium nido. Color petalorum ex albo viridis; & haec & ſiliquae quinae, quae magna ſui parte liberae ſunt.

Semen odoratum, acre eſt. Laudatur ad pellendum lotium, lac, & menſes: maxime vero pro catarrhis, in pulverem redactum, & cum aqua Majoranae reſorbtum. Oleum expreſſum, aut infuſum expectorationem promovere dicitur. Dudum ſuſpecta fuit noxiarum virium PLINIO, TRAGO, & C. HOFMANNO.

HELLEBORUS.

T. T. 144. LINNAEI n. 462.

Flos latus, expanſus, aliquando decolor, & perennis, alias quinquefolius, alias polypetalos, quae folia pro calyce olim [vide quam curioſus] GESNERUS habuit *epiſt. ad Kentm.* p. 52. recentiores denuo petala eſſe maluerunt, quod perſiſtant equidem, neque tamen circa fructum ſe conflectant. Tubuli quinque, octo, novem, decem, viginti, virentes, cavi, conici, dilatati, ore ſerrato, calyce breviores. Stamina ex poroſa placenta quinquaginta & ultra. Siliquae tres, quinque, plurimae, bivalves, rugoſae, ſuam ſingula tubam emittit, globulo terminatam. Semina duplici ordine ad valvarum commiſſionem.

1. HELLEBORUS vaginis foliaceis digitatis, flore virente.
Helleborus niger noſtras CORD. Hiſt. p. 102. *b.*
Veratrum nigrum CORD. Dioſc. p. 73. *b.*
Elleborus noſter GESN. Tab. Coll. p. 75.
Elleborus niger vulgaris GESN. Hort. p. 257. *b.*
Elleborus niger BRUNF. I. p. 30.
Elleborus adulterinus TRAG. p. 404.
Elleborus adulterinus hortenſis FUCHS. p. 274.
Elleborum nigrum alterum MATTH. p. 1221. CAM. Epit. p. 941. bene.
Veratrum nigrum alterum DOD. Purg. p. 190. opt. Pempt. p. 385. CLUS. p. 275. ex DODONAEO.
Helleboraſtrum LOB. p. 680. ic. ead.
Veratrum nigrum II. TAB. p. 723.
Elleborus niger vulgaris flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna I. B. III. p. 636.
Elleborus niger hortenſis flore viridi C. B. RAJ. p. 697. I. R. H. MUR. p. 473. niſi de ſequente dixerit.
Helleborus niger ſylveſtris ramoſus folio latiore deciduo H. OX. III. p. 459.
Helleborus niger foetidus GARID. ic. 48. ut ex vaginis folioſis, & foliis latioribus manifeſtum eſt.
Helleborus caule aequali folioſo multifloro foliis radicalibus caulem tandem ſuperantibus CLIFF. p. 227. ROYEN. p. 484.
β Folio ſanguineis maculis adſperſo, BOCC. Muſ. di piant. p. 26. T. 4.

GESNERUS ait prope *Tigurum* naſci locis apricis.

A ſequente, cum quo habitu elato, ramoſo & folioſo, flore, fructu, radice convenit, differt foliis latioribus, vaginis foliorum ſimilibus, multifidis, floribus paucioribus ſolitariis.

2. HELLEBORUS vaginis pallidis, vix ſerratis, flore virente.
Conſiligo RUELL. p. 447. GESN. Tab. Coll. p. 69. Hort. p. 255.
Alter niger helleborus CORD. Hiſt. p. 92.
Elleborus niger adulterinus ſylveſtris FUCHS. p. 275. LUGD. p. 1637. ex FUCHSIO
Pedicularis tertia conſiligo RUELLII TRAG. p. 251. & *Conſiligo Ruellii* EJ. p. 404.
Veratrum nigrum tertium DODON. Purg. p. 191. Hiſt. p. 386. CLUS. p. 274.
Seſamoides magnum Cordi & conſiligo Ruellii LOB. ic. p. 680. eadem icon.
Et *Helleboraſter maximus flore & ſemine praegnans* LOB. ic. p. 679. foliis tantum quaſi piloſis.
Helleboraſtrum magnum TAB. p. 722.
Helleboraſter BLAKW. T. 57. *maximus* AICHST. Hybern. T. 3. f. 1.
Elleborus niger ſylv. adulterinus hyeme florens I. B. III. p. 880.
Helleborus niger foetidus C. B. Baſil. p. 54. TOURN. aut. de Par. p. 200. I. R. H.
Helleborus maximus RAJ. p. 698.
Helleborus niger ramoſus anguſtifolius ſemper virens elatior H. OX. III. p. 459.
Helleborus caule inferne anguſtato multifolio multifloro, foliis caule brevioribus LINN. Cliff. p. 227. ROYEN. p. 484.

In tota Helvetia calidiori ad omnes ſepes. Bernae rarior. In ſylva *Bremgarten* reperi eundo a *Lang-gaſſe* ad *Glasbach*.

Radices longae, teretes, ſucculentae, acerrimae. Folia proprie trilobata, lobis lateralibus quadrifidis, medio ſimplici, ſicca, lucida, ſerrata, gracilia, acuta. Rami vagina aut integra, aut parum dentata, colorata, excipiuntur. Petioli florigeri in um-

umbellam congeruntur. Flos calyce pariter virente, primo vere floret. Foetet tota planta, neque mediocriter.

3? HELLEBORUM nigrum flore roſeo ad faſtigia M. *Jovis* Oſtenſium legit LOBELIUS *Adverſ.* p. 304. quem puto *Bernhardi* nunc dici.

Validiſſimum eſt, & vetuſtiſſimum purgans medicamentum: quod praeterea peculiari vi menſes pellere creditur, & maxime noſtra ſpecies, quae Anglico Elleboro valentior eſt teſte Cl. BOULDUC: qua etiam MATTHIOLUS & ipſe uſus eſt, & Tridentinos uti ait *Epiſt.* p. 218. tum altera flore roſeo, efficacior habita MATTHIOLO p. 1222. LOBELIO *Adv.* p. 304. DEODATO apud HILDANUM *Epiſt.* XXVI. Chloroticis prodeſt, quando non adeo robur addendum fibris eſt, quam ſolvendae potius obſtructiones. Non malignus eſt, extractum enim aquoſum ad ſcrupulum & ultra exhiberi poteſt, quae forma omnibus reliquis praeſtat BOULDUC, GARIDEL, NENTER &c. ſcopo vero emmenagogo grana quindecim. Ipſas radices ad drachmam ſemis CASP. HOFFMANN, S. PAULI vero viginti grana dat, quod multum videtur, nam alii praeſtantes medici undecim grana non exceſſerunt. PARACELSUS foliorum, quae *Daura* ipſi erant, drachmam ſemis exhibebat quotidie. Extractum reſinoſum valentius eſt, & ſaevius BOULDUC *Mem. de l'Acad.* 1701. p. 252. Aqua deſtillata, quod rarum eſt, alvum ducit, ſumta ad unicum cochlear, ſpirituoſa nempe. Tinctura cum ſpiritu vini facta conjuncta cum ferri tinctura, laudatur ad mulierum morbos. Quare, cum & mochlicum ſit, & praeterea menſes pellat, quorum obſtructio ſaepe cauſa eſt emotae mentis, non mirum eſt peculiariter ad reddendam menti ſanitatem antiqnitus commendatum fuiſſe. Decoctum ejus certe pro efficaciſſimo medicamento habet ad maniam MONAVIUS apud CRATONEM. L. 7. p. 616. PECHLINUS extracti drachmam ſemis ter de die ſumtam feminas furioſas ſanaſſe vidit; quartanas decocti una aut altera doſi MATTHIOL. p. 1222. Externo uſu in peſſario ad menſes pellendos, ſetacei etiam loco in jumentis adhibetur & inaurium loco geſtatae radices vehementes ſaepe a capite catarrhos avertunt, in ipſa peſte boum MATTHIOL. *epiſt.* p. 219. BOCC. *Off.* p. 180. & hominum LANG. *Epiſt.* p. 579. Decocto lota capita puerorum Achoribus foedata ſanantur. Si vero ſuccus integra vi ſanguinem receptus fuerit, perinde, uti veratrum, necare dicitur. Toxicum certe, quo Hiſpani ſagittas illinunt, & alibi ex albo Helleboro fieri dicit, ex Conſiligine parari LANGIUS habet *Epiſt.* XX. L. II. Denique mortes ab Helleboro a P. JOVIO, HELMONTIO aliiſque recenſitae, vel ad *album*, vel ad Aconiti radices, teſte HILDANO pro Helleboro venales, referendae videntur. In calidioribus tamen regionibus ſcrupulum extracti Hellebori nigri in Olympo nati fere convulſiones feciſſe teſtatur TOURNEF. Sed ea alia ſpecies eſt.

4. HELLEBORUS uniflorus, petalis & ſiliquis plurimis.

Döni & drollblumen ARET. p. 235.
Anemone quaedam montana GESN. Hort. p. 247.
Trollius flos C. GESN. Fract. p. 65. Hort. p. 244. FABR. M. Galand. p. 235. *b.*
Anemone lutea quaedam GESN. Coll. p. 58. *b.*
Ranunculus VI. CAM. Epit. p. 385.
Ranunculus flore globoſo DOD. Purg. p. 287. opt. Hiſt. p. 430. LUGD. p. 1033. AICHST. Vern. Ord. 1. T. 12. f. 2.
Ranunculus glomerato flore CLUS. p. 237. eadem icon.
Ranunculus montanus alpinus glomeratus LOB. ic. p. 675.
Ranunculus alpinus luteus TAB. p. 46.
Ranunculus flore globoſo, quibuſdam trollius flos I. B. III. p. 419.
Ranunculus montanus aconiti folio flore globoſo C. B. P. MURALT. p. 620. &c.
Ranunculus globoſus PARK. p. 331. RAJ. p. 700.
Pſeudohelleborus ranunculoides luteus flore globoſo H. OX. III. p. 461.
Helleboro ranunculus flore luteo globoſo BOERH. p. 297. MILL. WALTH.
Helleborus niger ranunculi folio flore globoſo majori I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 39.
Helleborus caule ſimplici flore pediculato LINN. flor. Lapon. n. 226.
Helleborus foliis angulatis multifidis flore globoſo LINN. Cliff. p. 227. ROYEN. p. 484.
β Varietas *minor* CLUS. I. R. H. SCHOL. BOT.

In montanis pratis totius Helvetiae frequens.

Folia circumſcriptione orbicularia, ſed ad pediculum diſſectaquinque, lobata, lobis ſecundo trilobis, latis, acute exſectis. Caulis erectus, non ramoſus, uniflorus. Petala duodecim, in ſex ordinibus, quorum tres fere priores virore tinguntur, & apice ſunt adroſo, tres interiores late ovales, magis petalodei. Haec omnia perpetuo introrſum conflectuntur. Tubuli duodecim, tredecim, ſedecim. Stamina innumerabilia:

merabilia. Siliquae copioſiſſimae in ſtellae ſpeciem congeſtae, bivalves, cornu recurvo. In alpibus ſuaveolentia ſua placet. Etſi numero partium ſuperet, ob habitum tamen, & tubulos conjungi meretur.

POPULAGO.

TOURN. T. 145.
CALTHA LINN. n. 463.

Flos bis tripetalos, petalis ſubrotundis, ſtamina pluſquam centum: ſiliquae in ſtellam diſpoſitae, quarum ad duodenas matureſcunt, de more caudatae, polyſpermae.

1. POPULAGO DILL. *ſyn.* III. p. 272.
Chelidonia paluſtris CORD. p. 122.
Caltha paluſtris GESNER. Tab. Coll. p. 64. *b.* Hort. p. 251. DODON. p. 598. LOBEL. ic. p. 594. LUGDUN. p. 1049. I. B. III. p. 470. RAJ. p. 700.
Caltha virgilii TRAG. p. 142.
Tuſſilago altera ſ. farfugium MATTHIOL. p. 846. Epit. p. 594.
Caltha paluſtris vulgaris CLUS. p. CXIV.
Populago major TAB. p. 750.
Ranunculus latifolius LUGD. p. 1036.
Caltha paluſtris ſimplici flore AICHST. Hyb. T. 4. f. 2. C. B. Baſ. p. 81. ROB. IC. REG. n. 53. &c.
Pſeudohelleborus ranunculoides pratenſis rotundifolius ſimplex H. OX. III. p. 461.
Populago flore majori I. R. H.
Caltha LINN. Lapon. n. 227. CLIFF. p. 228. ROYEN. p. 484.
β *Flore pleno* CLUS. CAM. TAB. p. 784. &c.
γ *Femina flore luteo minus tincto caulibus albidioribus* GESN. Tab. Coll. p. 64. *b.*
Populago minor TAB. p. 750.
Populago flore minori I. R. H. VAILL. TILL. &c.
Ad aquas vulgatiſſima.
Radices fibroſae Hellebori. Folia pediculata, circumſcriptione rotunda, per ambitum leviter ſerrata: Flores in petiolis ſolitarii, flavi, tinctorii.
Tota planta cauſtica eſt, noxia pecori.

*2. CALTHA alpina minor paluſtris WAGNER. p. 273. Quid?

POLYSTEMONES.

CL. II.
GYMNOPOLYSPERMAE BOERH.

Quae ſequuntur, charactere naturali ita cohaerent, ut avellere, aut alias miſcere, pariter violentum videatur: Priorum caeterum ſimiles, perpetuo ſiliculas habent monoſpermas, quae nunquam hiſcunt, ſed integrae delabuntur.

ORDO I.
PETALIS EX AMBITU PLACENTAE ORTIS.

ADONIS.

BOERH. p. 35. LINN. n. 465.
RANUNCULI ſp. TOURN. T. 149. P. Q.

Calyx perpetuo quinquefolius, cum petala plura ſint: haec abſque ſquama: ſiliculae in altiorem conum congeſtae, diſpoſitae in quincuncem.

1. ADONIS perennis dodecapetalos.
Helleboraſtrum HEISTERI Catal. Hort. ann. 1731.
Elleborus niger verus TRAG. p. 406. bene.
Elleborine tenuifolia CORD. Hiſt. p. 93. [nempe emendatius]
Ellebori nigri ſpecies GESN. Hort. p. 257. *b.*
Ellebori nigri genus potius anemones GESN. Tab. Coll. p. 75.
Helleboraſtrum GESN. Hort. p. 291.
Pſeudelleborus MATTH. p. 1224. CAM. Epit. p. 942. [haec icon non placet.]
Buphthalmum DODON. Coron. p. 248. Pempt. p. 261. bene.
Buphthalmum Dodonaei, pſeudoelleborus niger CLUS. p. 333. Pannon. p. 569.
Helleborus niger ferulaceus Theophr. LOB. ic. p. 784.
Helleborus ferulaceus buphthalmum Dodonaei LOB. Adv. p. 345. & *niger helleborus Theophraſti &c.* p. 351.

Helle-

Helleborus hippocratis TAB p. 721.
Pſeudoelleborus niger AICHST. Hybern. T. 4. f. 3.
Buphthalmum Dodonaei aliis Conſiligo tenuifolia I. B. III. p. 637. RAJ. p. 597.
Helleborus niger tenuifolius buphthalmi flore C. B.
Elleborus ferulaceus Lobelii, buphthalmum Dodonaei forte, pulſatilla lutea Corvini BARR. ic. 1178.
Adonis praecox perennis flore luteo caule plano H. OX. III. p. 26.
Ranunculus ferulaceus hellebori nigri radice I. R. H.
Adonis radice perenni LINN. Cliff. p. 231. ROYEN. p. 488.
β *Helleborus niger ferulaceus, caule geniculato, flore majori, inſtar tulipae* MENZEL. Pugill. T. 3. Ex eo H. OX. HERM. RAJ. I. R. H.
γ *Flore pleno* ACT. URATISL. 1722. M. Jul.

In *Valeſiae* ſegetibus inter *Sedunum* & *Agaunum*, propius tamen huic C. G.

Folia tenuiter inciſa, dura, caulem congeſta occultant. Flos ampliſſimus in tota gente. Calyx fit quinque caducis, liventibus foliis, multo brevioribus, quam petala. Ea duodena ſunt, & ultra, longa, anguſta, apice adroſo. Stamina innumerabilia, longis filamentis.

In provinciis Saxoniae ſuperioris & in Gallia pro vero Helleboro uſurpatur, & pariter purgat cum tota familia. Nobis priores Ellebori praeferuntur. DODONAEUS tamen, & TOURNEFORTIUS negant purgare.

2. ADONIS annua, octopetalos.
α Elatior, flor citrino.
Anemone agreſtis flore candido TRAG. p. 128. mala icon, commiſta ex hortenſi & ſpontanea.
Anemone tenuifolia altera CORD. Hiſt. p. 151.
Anemone flore pallido CAM. Edit. p. 648. optime,
Adonis ſylveſtris flore citrino TAB. p. 790.
Adonis flore pallido C. B. Baſil. p. 53.
Flos adonis II. RAJ. p. 596. qui poſt C. B. omnes conjungit.
Ranunculus arvenſis folio chaemaemeli, flore citrino I. R. H. VAILL. mem. de l'acad. 1719. p. 55.
β Humilior, flore miniato
I. *Anemone agreſtis flore miniato* TRAG. p. 128.
Anemone tenuifolia CORD. p. 150.
Chamaemelum eranthemum GESN. Hort. p. 252.
Quaedam in arvis CAESALP. L. XIV. c. 6. an altera brevibus petalis?
Adonis flore flammeo AICHSTETT. Aeſt. Ord. 5. T. 11. f. 3.
Adonis flore phoeniceo foliis longioribus C. B. Baſ. p. 53.
Adonis ſylveſtris flore phoeniceo ejuſque foliis longioribus C. B. H. OX. III. p. 27.
II. Floris petalis latioribus & brevioribus, quae in Germania ſponte non naſcitur. Huc Icones MATTHIOL. p. 906. DODON. p. 260. LOBEL. p. 283. GARIDEL. ic. 85. quae ampliſſimo flore eſt &c.
Ranunculus arvenſis folio chamaemeli flore phoeniceo T. aut. de Par. p. 523. I. R. H.
Omnes α. β. I. II. conjunxit olim I. B. III. p. 125. & nuper LINNAEUS, cui eſt
Adonis radice annua CLIFF. p. 231. ROYEN. p. 488.

Non perinde, uti in Germania vulgaris eſt. Rubram tamen varietatem longioribus petalis legi circa *Baſileam*, eundo verſus *Münchenſtein*, & *Dornach*, citrinam vero circa *S. Jacob* in agris naſci C. B. ait & KOENIGIUS pater.

Folia perinde tenuiter ſecta, molliora, minus conferta. Calyx uti priori. Flos circiter octo petalis fit, ſimiliter longe, & anguſte ellipticis, in α ſulfureis, in β cinnabarinis, macula ad ortum inſignitis, totam ſubſtantiam penetrante, violacea pariter in utraque varietate. Stamina pauciora, circiter viginti, gracilibus filamentis. Ovarium longum, ex pyramidalibus ſeſſilibus capſulis, mucronatis.

Calculoſis utilem eſſe BRASSAVOLA p. 58.

T R I N I T A S.

HEPATICA BOERH. p. 29. LINN. n. 457.
RANUNCULI ſpecies TOURNEF.

Calyx conſtanter trifolius, non caducus. Flos bis tripetalos, petalis longe ellipticis, abſque ſquama. Fructus Ranunculi, ſed placenta papposa.

1. TRINITAS MATTHIOL. p. 838. CAMER. *Epit.* 585. cum Charactere, CAESALP. L. XIV. C. 8.
Hepatica BRUNFELS L. I. p. 190. LINN. Cliff. p. 223. ROYEN. p. 487.
Nobilis hepatica TRAG. p. 519.
Epimedium CORD. Hiſt. p. 93.

He-

Hepatica aurea GESN. Hort. p. 261. *b.*
Hepatica terreſtris GESN. Tab. Coll. p. 80. *b.*
Trifolium aureum DOD. Pempt. p. 579. Cer. p. 216.
Hepatica trifolia coeruleo flore CLUS. Hiſt. p. CCXLVII.
Hepaticum trifolium LOB. Ic. II. p. 34.
Hepatica aurea flore coeruleo TAB. p. 527. AICHST. Vern. Ord. 2. T. 3. f. 4.
Trifolium hepaticum ſ. trinitatis herba flore coeruleo ſimplici I. B. II. p. 389.
Trifolium hepaticum flore ſimplici C. B. H. OX. II. p. 433. qui primus huic claſſi reſtituit.
Hepatica nobilis BLAKW. T. 207.
Ranunculus tridentatus vernus flore ſimplici coeruleo I. R. H. GARID. p. 394. ic. p. 84.
β Flore *rubro* TAB. l. c. AICHST. l. c. f. 5. ROYER. p. 115. 124.
γ Flore *albo* MAGNOL. Char. p. 110. ROYER. l. c.
δ Flore *rubro pleno*,
ε Flore *coeruleo pleno* ROYER. p. 115. &c.

In ſylvis primo vere v. g. copioſe in ſylva inter *Wabern* & villam *Eichhorn*: in ſylva *Neſsleren*, in ſylva *Bremgarten* ad originem rivi *Gäbelbach*, &c.

Folia facilem reddunt plantae notitiam. Semi trilobata ſunt, medio lobo exquiſite cordato, lateralibus inaequaliter bifidis, duriuſcula. Flos naturaliter coeruleus, in caule aphyllo, non ramoſo. Stamina ad 25. Semina villo obvoluta, & placenta pappoſa.

Adſtringere videtur, adfinis Quinquefoliis. Ad reparandam firmitatem partium laudatur, in Gonorrhoea inveterata, ſputo & mictu ſanguinis, angina, ulceribus &c.

F I C A R I A.

DILL. *nov. gen.* p. 108.
CHELIDONIUM MINUS RAII. BOERH. p. 29.
RANUNCULI ſp. T. T. 149. C. F. & LINNAEI.

Calyce, ut priori trifolio, aut quinquefolio, ſemper tamen paucioribus foliis facto, quam ſunt petala, flore naturaliter octopetalo, a Ranunculo differt, cujus fructum habet, & in petalo ſquamam.

I. FICARIA BRUNFELS. I. p. 215. VOLC. DILL. *Cat. Gieſſ.* MARTIN. *Cant.*
Vulgago DORST. p. 303.
Chelidonium minus RUELL. p. 431. FUCHS. p. 866. TRAG. p. 113. CORD. Dioſc. p. 49. Hiſt. p. 121. *b.* GESN. Hort. p. 253. Coll. p. 68. MATTH. p. 631. CAM. Epit. p. 403. non bene. DOD. Pempt. p. 49. LOB. ic. p. 593. AICHST. Vern. Ord. IX. T. I. f. 2. bene. BLAKW. T. 51. WEINM. T. 366.
Vulgo Favagella CAES. p. 546.
Chelidonium minus, ſcrophularia minor TAB. p. 753.
Scrophularia minor ſ. chelidonium minus vulgo dictum I. B. III. p. 468.
Chelidonia rotundifolia minor C. B. Baſil. p. 59.
Ranunculus praecox rotundifolius granulata radice H. OX. II. p. 446. T. aut. de Par. p. 33.
Ranunculus vernus rotundifolius minor I. R. H. VAILL. 1719. p. 53.
Icon CXXX. MERIANAE huc pertinet.
β Folio *maculato* C. B. HERM. I. R. H.
γ Flore *pleno* CAM. H. WEINM. l. c. BRESL. 1722. M. *Jul.*
δ Folio *majori Chelidonia rotundifolia major* C. B. Prodr. p. 137. I. R. H. TILL. TIT. GARID.
Ranunculus latifolius MAGN. Char. p. 110. facit calycem quadrifidum.

Ubique ad ſepes, & in umbroſis.

Radix fit fibris, & intermiſtis bulbillis. Caulis projectus, ramoſus. Folia longe pediculata, alias cordata, alias anguloſa, & hederacea, macula ad originem ferruginea non raro notata. Calyx caducus. Petala octo, longa, elliptica, maxime expanſa, lutea, ſquamula oblonga in ungue notata. Stamina viginti.

Herbaceus ſapor eſt, abſque magna acrimonia, aqua tamen deſtillata Sinapi odorem & acrimoniam habet GEOFROI III. p. 315. Externe unguenti ſpecie pariter & interne ad haemorrhoides laudatur, & decocto, ad duas quotidie uncias dato, experimentum ſibi ſucceſſiſſe teſtatur BOERHAAVIUS. Radix in aqua pluvia infuſa coſmerica eſt. Raro tamen in uſum revocatur.

R A N U N C U L I S.

BOERH. p. 30.

RANUNCULI ſp. T. T. 149. A. B. K. L. *RANUNCULI* pleraeque ſp. LINN. n. 464.

Calyx quinquefolius, caducus. Petala quinque, expanſa, ſubrotunda, ungue brevi, in quo foveola, aut tuberculum. Stamina multa, gracilibus filamentis, antheris ovatis, conpreſſis. Ovarium convexum, fit multis capſulis monoſpermis, ovalibus, in aciem lateraliter excavatis, apice tubam brevem & recurvam edente.

ORDO I.
FLORIBUS SUMMOS RAMOS TERMINANTIBUS.
RANUNCULUS VAILL.

1. RANUNCULUS radiculis teretibus, obtuſis, graminifolius, albo flore.
Ranunculus in ſummo Braulio M. C. GESN. add. ad Hort. p. 275.
Ranunculus albus in ſummo Braulio EJ. Tab. Coll. p. 101.
Ranunculus alpinus gramineus albo flore BURS. Act. Suecic. 1724. p. 505. Videtur.
Ranunculus flammeus flore albo minor PARK. 1215?
Ranunculus montanus alter plantaginis folio longiore glabro BERARDI JONQ. p. 107.

C. G. loco citato. I. GESNERUS, ſi recte memini, in M. *Albula*. HUBERUS juxta molem glacialem, ex qua *Rhodanus* oritur, in paſcuis udis, haud procul a primo ponte.

Radicis multi napuli, teretes, obtuſi. Folia graminea, lineata, in progreſſu latiora, ex radice ſemipedem longa: ſuperiora latiuſcula ſunt, & utcunque amplexicaulia. Caulis pedalis, parum ramoſus, in ramis aphyllis longisque unum alterumve florem praefert, album, magnum. Ovarium longius, quam vulgaribus, uti in paluſtri n. 4.

2. RANUNCULUS erectus, foliis longis, ſeſſilibus, capitulo ſquamulis diſtincto.
An *Ranunculi genus aquaticum folio plantaginis* GESN. Coll. p. 100.
An *Ranunculus coronopi folio* CAES. XIV. C. 4. p. 546. Ita mallem.
Ranunculus πλατυφυλλ@ THAL. p. 100.
Et *αρνογλωσσοφυλλ@ prior* EJ. ob floris magnitudinem.
Ranunculus lanceatus major TAB. p. 48. bona icon.
Lingua Plinii LUGD. p. 1037.
Ranunculus phoeniceus Myconi? IBID. p. 1035. 1036. Non recedit.
Ranunculus longo folio maximus, lingua Plinii I. B. III. p. 865.
Ranunculus longifolius paluſtris major C. B. Baſ. p. 54. MOR. II. p. 442. aut. de Par. p. 524. I. R. H. VAILL. l. c. p. 52.
Ranunculus flammeus major PARK. SCHWENKF. p. 128.
Ranunculus arundinaceus noſter flore amplo ſplendente HOFM.
β Foliis *ſerratis* AMBROS. p. 459. cum icone.
γ Quomodo differt *Ranunculus flammeus maritimus Bayonenſis* PARK. p. 1215?
δ Et *Ranunculus flammeus latiori folio marginibus piloſis* PLUKN. p. 312.

In foſſis aqua plenis *Michelfeldae* C. B. Ego circa *Moratum* reperi, & Bernae in foſſa, quae adjacet viae *Worbenſi*, ubi a *Murienſi* ſecedit, & inter *Meiringen* & *Wyler*.

A ſequente modice differt. Canlis craſſus, fiſtuloſus, erectus, nullaſque demittens radiculas, pedalis, cubitalis: folia vero ſeſſilia, nervo nullibi nudo, linguiformia, ſerrata, aut non ſerrata; flos ampliſſimus: ſemina ovata, conpreſſa, incurva, ſquamis fuſcis ſubrotundis diſtincta.

3. RANUNCULUS foliis ovato lanceolatis, petiolatis, caule declinato CLIFF. p. 228. ROYEN. p. 489.
Ranunculi duodecima ſpecies CORD. Hiſt. p. 121. *b.*
Ranunculus oleae folio ſ. II. GESN. Hort. p. 475.
Ranunculus paluſtris GESN. Coll. p. 101
Flammula ranunculus DOD. Purg. p. 292. optime. Pempt. p. 732.
Flammeus ranunculus aquatilis anguſtifolius, taraconis effigie, flammula vulgo LOB. ic. p. 670.
Ranunculus inſectus primus plantaginis folio CAES. L. XIV. c. 4.
Ranunculus ἀρνογλωσσοφυλλ@ *minor* THAL. p. 99. 100.
Ranunculus lanceatus minor TAB. p. 49.
Ranunculus longifolius aliis flammula I. B. III. p. 864.
Ranunculus longifolius paluſtris minor C. B. H. OX. II. p. 443. T. aut. de Par. p. 135. I. R. H. &c.
β Foliis dentatis, minime diverſus, cum in eadem planta utraque varietas reperiatur. Vide iconem C. GESNERI ad CORDI l. c.
Flammula ranunculus folio ſerrato DOD. Pempt. p. 433.
Ranunculus aquatilis anguſtifolius ſerratus LOB. ic. p. 670.
Ranunculus lanceatus ſerratus TAB. p. 49.
Flammula aquatica LUGD. p. 104.
Ranunculus paluſtris ſerratus C. B. Baſ. p. 54. I. R. H. &c.
γ Varietas minima.
Ranunculus longifolius minimus reptans BURS. Act. Suec. 1724. p. 505.
Ranunculus paluſtris anguſtioribus foliis minimus BROM. Chlor. Goth. p. 95.
Ranunculus foliis linearibus caule repente LINN. flor. Lapon. p. 236. T. 3. f. 5.
Ranunculus repens gramineis foliis e ſingulis geniculis radice agens AMM. plant. Ruth. p. 80. T. 13. f. 1.
Ranunculus flammeus minimus ſpergulae folio BUXB. *Cent. V. app.* n. 41.

Prior

Prior α. β. in ſylvarum locis gramineis, quae ſubinde inundantur, vulgaris eſt. Altera ſp. γ. in lapidoſis littoribus lacus *Moratenſis*, *Biennenſis*, cis *Vingels*, & *Neocomenſis*

Caulis ramoſus, partim proſtratus, partim erectus, per intervalla emittit radiculas teretes. Folia ex radice petiolo crena diviſo nixa, rhomboidea, ad caulem pariter verticilli modo utrinque acuta, firmula. Caulis floriger ad pedem & cubitum erigitur in vulgari ſpecie. Flos parvus, croceus, &, ut plerique ranunculi, gummeo ſplendore nitens. Foveola in ungue, labris eminentibus cincta: ſtamina ultra triginta: ovarium convexum, ſeminibus ſedecim & viginti. Tubae non ex mucrone ovi. Varietas γ. folia habet graciliſſima, caulem omnino proſtratum, frequentius radicatum Acerrimus eſt Ranunculorum: Hoc Galli pro veſicatorio utuntur, hoc eodem mendici lata-ulcera pueris inurunt, ut miſericordiam hominum in quaeſtum vertant.

4. RANUNCULUS fructu oblongo, foliis inferioribus palmatis, ſummis digitatis LINN. *Cliff.* p. 230. ROYEN. p. 490.

Ranunculi ſecunda ſpecies FUCHS. p. 159.
Apium aquaticum TRAG. p. 93.
Ranunculi ſpec. I. CORD. Hiſt. p. 119. *b.* CAESALP. L. XIV. c. 2.
Ranunculus I. GESN. Hort. p. 275. CAM. Epit. p. 380. optime.
Ranunculus ſardonius GESN. Tab. Coll. p. 100. *b.*
Ranunculus ſylveſtris I. DOD. Purg. p. 278. Pempt. p. 426.
Ranunculus paluſtris TAB. p. 42. BLAKW. T. 259.
Ranunculus paluſtris rotundiore folio LOB. ic. p. 669.
Ranunculus paluſtris flore minimo I. B. III. p. 858.
Ranunculus paluſtris apii folio levis C. B. Baſ. p. 54. H. OX. II. p. 441. T. aut. de Par. p. 34. I. R. H.
Ranunculus paluſtris rotundifolius RAJ. p. 585.

Ad foſſas circa *Baſileam*, *Ebrodunum* &c.

Caulis craſſus, fungoſus. Folia ima petiolata, rotunde triloba, lobis pariter rotunde diſſectis, levia, tenera. Ad caulem vero ſimplicia ſunt, ſine dilatato, trifido, deinde, in ſupremis, integro, obtuſo. Flores parvi, pallentes, ſtamina fere viginti. Fructus longiuſculus, ovatus, ſiliculis in quincuncem diſpoſitis, minimis, quarum breviſſimi apices repandi ſunt. Pro nectario foveola.

Acerrimus eſt, cum & ranunculus ſit, & aquaticus; oves occidere, riſum Sardonium facere dicitur comeſtus. Vide exemplum E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* II. *Obſ.* 81.

5. RANUNCULUS ſeminibus aculeatis, foliis decompoſitis linearibus LINN. *Cliff.* p. 229. ROYEN. p. 491.

Ranunculi hortenſis ſimplicis prima ſpecies FUCHS. p. 157.
Ranunculi 5. ſpecies CORD. p. 120. *b.* bene. cum icone GESNERIANA.
Ranunculus arvenſis aeſtivus GESN. Hort. p. 275.
Ranunculus arvenſis echinatis ſeminibus GESN. Coll. p. 100.
Ranunculus ſylveſtris III. DOD. Purg. p. 280. Pempt. p. 427. egregie.
Ranunculus arvenſis anguſtifolius TAB. p. 47.
Ranunculus arvenſis echinatus C. B. Baſ. p. 54. I. B. III. p. 859. H. OX. II. p. 440. T. aut. de Par. p. 522.
Ranunculus arvorum LOB. ic. p. 665. ex DOD. RAJ. p. 585.

In arvis Helvetiae, exceptis montanis, frequens.

Folia trilobata: laterales lobi petiolati, fiunt ſegmento alio bifido, alio trifido, utroque ad lineam lato, medius autem tribus, omnibus ad originem anguſtioribus. Flos exiguus, pallidiſſimus, ſtamina circiter quindecim; Semina pauca, ad octo, divergentia, rotunda, plana, utraque ſuperficie emittente aculeos. Pro nectario ſquama obſcure cordata.

6. RANUNCULUS radice ſimplici ſubgloboſa LINN. *Cliff.* p. 230. ROYEN. p. 491.

Crus galli BRUNF. I. p. 45.
Laurea DORST. p. 165. *b.*
Ranunculi tertia ſpecies FUCHS. p. 160.
Ranunculus exiguus TRAG. p. 93.
Ranunculi nona ſp. CORD. p. 121. cum icone GESNERIANA.
Ranunculus qui flammula GESN. Hort. p. 275.
Ranunculus V. MATTH. p. 614. CAM. Epit. p. 384. non bene.
Ranunculus tuberoſus DOD. Purg. p. 290. Hiſt. p. 431. bene.
Ranunculi genus lanuginoſum I. CAES. p. 544.
Ranunculus minor TAB. p. 43.
Ranunculus bulboſus LOB. ic. p. 666. RAJ. p. 581. LINN. Lap. n. 229.
Ranunculus tuberoſus major I. B. III. p. 417.
Ranunculus pratenſis repens radice verticilli modo rotunda C. B. Baſil. p. 54. H. OX. II. p. 439. T. aut. de Par. p. 33. I. R. H.

 β *Mi-*

β *Minor* SCHOL. BOT. I. R. H. BUXB. GAR. TILL.

γ *Ranunculus bulbocaſtani radice* MERR. p. 101.

δ *Flore pleno.* *Pes corvinus* DORST. p. 218. &c.

Vulgaris in hortis, pratisque & ad vias.

Radix globoſa, ſuperne & inferne depreſſior, firma. Folia hirſuta, facile dignoſcuntur, quod in longitudinem protendantur, & trilobata ſint, lobo medio anguſtius petiolato, ſecundo trifido, ejusque medio ſegmento tertio acute triſecto. Superiora folia longa, anguſta, ſimpliciora ſunt. Caulis erectus, pedalis & paulo ultra, parum ramoſus. Flos ſplendide croceus; ſtamina ad ſexaginta; ſquamae convexa linea terminatae, Fructus convexus, obtuſus, tubis breviſſimis, transverſis, ſiliculis levibus, plurimis. Radix acerrima eſt.

7. RANUNCULUS caule ex geniculis radicato, foliorum lobis petiolatis.

Ranunculi genus per terram repens Cronopus GESN. Hort. p. 275.

Ranunculus ſerpens in olera receptus GESN. Coll. p. 101.

Ranunculus hortenſis I. DOD. Purg. p. 274. Pempt. p. 425. icon eximia.

Ranunculus pratenſis etiamque hortenſis, reptante cauliculo LOB. ic. p. 664. eadem icon.

Ranunculus humiſerpens CAES. L. XIV. c. 3. p. 545.

Ranunculus vinealis. Batrachium vineale TAB. p. 54.

Ranunculus dulcis repens SCHWENCKF. p. 177.

Ranunculus repens flore luteo ſimplici I. B. III. p. 419.

Ranunculus pratenſis repens hirſutus C. B. Baſ. p. 53. T. aut. de Par. p. 32. I. R. H. Lap. n. 230.

Ranunculus pratenſis repens RAJ. p. 586. H. OX. II. p. 439.

β Flore *pleno*: an a WAGNER'o dictus pro non deſcripto p. 284?

Ranunculus hortenſis inclinans C. B.

Nihil vulgatius in agris, areisque hortorum.

Cum priori n. 6. foliorum habitu fere convenit, lobis etiam magis pediculatis, circumſcriptione triangulari. Differt, quod bulbo deſtituatur, & caulis reptando per intervalla radicularum faſciculos emittat, denique ſapore oleraceo abſque acrimonia. Ad haemorrhoides fomentum utile praebet CHOMEL.

II. Quando hanc notam & folia confero, cum iconibus, non video quomodo diverſus ſit

Ranunculus dulcis, batrachium ſalutiferum TAB. p. 51.

Et *Ranunculus holeraceus major* EJ. p. 52.

Ranunculus holeraceus TRAG. p. 96. deſcr. cum icone, cui praefigitur

Ranunculus ſylveſtris p. 95. haec enim commutatio manifeſta eſt.

Ranunculo cognata herba oleracea GESN. Tab. Coll. p. 101.

Ranunculus II. CAM. Epit. p. 381.

Ranunculus pratenſis erectus dulcis C. B. H. OX. II. p. 439. RAJ. p. 583. I. R. H.

III. Demum ego quidem nondum plantam inveni, ſatis diverſam a priori, pariterque dulcem, quae foret

Ranunculus rectus foliis pallidioribus hirſutis I. B. III. p. 417. RAJ. p. 582. I. R. H.

Ranunculus BLAKW. T. 31.

Quid autem eſt *Ranunculus pratenſis reptante cauliculo urens* CORNUTI p. 235?

7. RANUNCULUS caule erecto, multifloro, folio pentagono, lobis ſeſſilibus.

Icon BRUNF. I. p. 143. non mala.

Chryſanthemum FUCHS. p. 879.

Ranunculus luteus TRAG. p. 94. icon & Ran. altera ſpecies eid. in deſcr.

Flammula CORDI 5. 6. 8? una, an omnes?

Ranunculus cum plumbo GESN. Coll. p. 100. *b.*

Ranunculi genus hirſutius GESN. Hort. p. 275.

Ranunculus hortenſis II. DOD. Purg. p. 275. Hiſt. p. 426. optime.

Ranunculus pratenſis ſurrectis cauliculis LOB. ic. p. 665. eadem icon.

Ranunculus III. CAM. Epit. p. 382.

Ranunculus pratenſis erectus acris C. B. Baſ. p. 53. H. OX. II. p. 439. T. aut. de Par. p. 32. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 109. ZANICH. p. 223. ic. 108.

Ranunculus rectus non repens flore ſimplici luteo I. B. III. p. 416.

Icon MERIANAE XV. & forte VI.

Ranunculus foliis peltatis, quinqueangularibus, multipartitis, laciniis linearibus CLIFF. p. 231.

β *Maculatus* I. R. H. &c.

γ *Flore pleno* BRUNF. p. 144. SUTH. &c.

δ *Alpinus It. Helvet.* n. 75.

Ubique in pratis, ad rivulorum oras.

Mire ludit, hinc perpetuus character adſignandus eſt. Radix ex oblongo tubere co-

copioſiſſimas fibras rectas demittit. Culmus folioſus, & ramoſus, erectus, multos flores in aequalibus ramis in umbellam praefert. Folia circumſcriptione pentagonia, trilobata, lobis non petiolatis, ſed late conjunctis, lobo medio tripartito, media lacinia tridentata, lateralibus bipartitis: hirſuta caeterum, & frequenter ferruginea macula infecta, quae a pediculi inſertione orta, per totum folium ſe diſpergit. Flores ſplendentes priorum.

Acris eſt, pro veſicatorio uſurpatur, & ad febrientium carpos adplicatur, felici aliquando ſucceſſu ACT. VRATISL. 1719. *M. Aug.* Ad dolorem capitis eodem veſicatorio utebatur familiariter N. CHESNEAU p. 11. 12. 14. 15. 420. & nuper BAGLIVUS, olimque ab agyrta arthriticum eodem fomento ſanatum lego, quem fruſtra curaſſent FABRICIUS & CAPIVACCIUS.

8. RANUNCULUS....

I. *Ranunculus magnus valde hirſutus flore luteo* I. B. III. p. 417. RAJ. p. 582. RUPP. VAILL. 1719. p. 54.

II. *Ranunculus montanus lanuginoſus foliis ranunculi repentis* RAJ. Syllog. Exter. p. 214. in M. *Saleva* I. I. SCHEUCHZ. It. I. p. 47. an WAGNER. p. 284. I. R. H. Quam vero hoc nomine C. B. deſcribit *Prodr.* p. 96. omnino ad repentem pertinere videtur; ob *petiolos*, quos citat, foliorum.

III. *Ranunculus montanus ſubhirſutus geranii folio* C. B. Baſ. p. 54. I. R. H.

Ranunculus montanus ſubhirſutus latifolius C. B. Prodr. p. 96. bona ic. RAJ. Syllog. Ext. p. 216 Hiſt. p. 594*.

Huc porro pertinet

Aconitum V. CAM. Epit. p. 830.

Ranunculus Cordi ſextus THAL. p. 99.

Ranunculus alpinus luteus maximus SCHWENCKF. p. 179.

Ranunculus nemoroſus hirſutus folio caryophyllatae LOES. p. 220. ic. 71.

Ranunculus πολυπλατυφυλλος *noſter* HOFM.

Ranunculus montanus aconiti folio magno flore BUXB. Hal. p. 277.

Ranunculus ſylvaticus latifolius hirſutus flore luteo SIEGESB. p. 93.

C. B. n. III. in M. *Muteto*, ibique I. B. ſuum I. RAI. n. II. in M. *Saleva.* Ego paſſim in ſylvis montanis v. g. inter *Hub*, & *Thorberg-Alp* &c.

Non ſatis a priori n. 7. diverſus videtur; vaginae enim fulvis pilis hirſutae, folia ampliſſima, vitiginea, valde hirſuta, flos & caulis ſpecioſae magnitudinis, non videntur ſufficere poſſe, neque aliam notam invenio, dudum ſpeculatus.

9. RANUNCULUS foliis quinatis, lanceolatis, inciſo-ſerratis LINN. *Cliff.* p. 229. ROYEN. p. 496.

I. *Ranunculus montanus IIII.* CLUS. Pannon. p. 369. 370. Hiſtor. p. 236.

Ranunculus montanus aconiti folio albus flore majore C. B. RAJ. Syllog. p. 214. I. R. H. &c.

Ranunculus montanus II. GESN. Hort. p. 275. Videtur.

Ranunculus flore albo alpinus major I. B. III. p. 860. ex CLUSIO, RAJ. p. 589. cum *.

Pſeudohelleborus ranunculoides albus flore ſimplici majori H. OX. III. p. 461.

II. *Aconito cognata herba* GESN. Hort. p. 245?

Ranunculus montanus tertius ſidertſche EJ. Coll. p. 101.

Ranunculus albus major EJ. Hort. App. p. 295. Fract. p. 65.

Herba lycoctoni majoriſve geranii foliis CORD. Sylv. p. 222.

Aconitum III. MATTH. p. 1086. etſi flores dicat purpureos. Omnino.

Ranunculus quartus CAM. Epit. p. 383. optima icon.

Ranunculus albus externorum quartus DOD. Purg. p. 288. ic. p. 286. *quintus* EJ. Pempt. p. 430. ic. p. 429.

Ranunculus albo flore a Dod. deſcriptus CLUS. Pann. p. 369.

Ranunculi montani IIII. ſp. altera EJ. Hiſt. p. 236.

Ranunculus albus flore ſimplici LOB. p. 668. ic. DOD.

Aconitum batrachioides EJ. ib.

Ranunculus maximus λευκανθεμος *ſive aconitiformis* THAL. p. 101.

Ranunculus albus ſimplici flore I. B. III. p. 859. RAJ. p. 589.

Ranunculus montanus aconiti folio albus flore minore C. B. I. R. H. &c.

Ranunculus albus apenninus ſaniculae majoris folio BARR. ic. n. 88.

Aconitum ranunculoides flore ſimplici minore H. OX. III. p. 461.

β *Flore pleno* in hortis frequens.

Frequens ubique in altioribus ſylvis *Jurae* M. & in paſcuis alpinis circa mapalia. Major in Jura, ad 3. 4. pedes adſcendit, in alpibus dodrantalis eſt.

Folia trilobata, lobis lateralibus profundiſſime ſectis, ut quinque adeo portionibus digitata videantur. Harum mediae ſemitrifidae, laterales ſimplices ſunt, longe

 rhom-

rhomboideae, margine acute ſerrato, nervis ſubtus eminentibus. Caules ramoſi, multiflori. Flos unciae diametro albus; ſquama acuminata. Vix acris eſt.

10. RANUNCULUS caule multifloro, foliis multifidis, calyce floris albi villoſo.

Ranunculus montanus purpureus, calyce villoſo Fel. Plateri I. B. III. p. 862. RAJ. p. 590. ex I. B. Syll. p. 216. H. OX. II. p. 448. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 139. T. 20. f. 1. non bene. It. IV. p. 339. deſcript.

Ranunculus alpinus foliis crithmi craſſioribus, floribus albis vel carneis SCHOL. PARIS p. 12.

Ranunculus alpinus roſeus albus calyce hirſuto RUDBECK. p. 99. & *purpureus* EJ.

Ranunculus caule bifloro calyce hirſuto LINN. Lapon. n. 233. T. 3. f. 1.

Hic reliquis rarior eſt. PLATER ex alpibus Valeſiacis habuit. SCHEUCHZERUS legit in nivoſis cacuminibus *Septimi* M. & in alpe *Piora* Lepontinae vallis. Ego copioſe in vallecula ſumma M. *Furcae*, ex cujus aeternis nivibus *Urſae* occidentalis prima ſtamina proveniunt.

Radix fit ex multis napulis ſucculentis, teretibus, obtuſis. Caules ſemipedales, folioſi & ramoſi, multiflori, ſucculenti. Folia ſucculenta, luteola, multum diviſa, trilobata, lobo quovis petiolato, ſecundo tripartito, lobulis denuo petiolatis, multifidis, lanceolato fine. Flos ſpecioſa magnitudine, uncia latior. Calyx villo fulvo pulchre pubeſcit. Floris petala rotunda, alba, aut modica purpura tincta.

11. RANUNCULUS caule aphyllo, unifloro, foliis rotundis, ſemitrifidis.

α *Jegerkraut* ARET. p. 234. *b.* FABRIC. Gal. p. 235. *b.*

Ranunculus montanus minimus, jaegerkraut GESN. Hort. p. 275.

Aconito cognata herba ſchneeblumen? GESN. Hort. p. 245?

Ranunculus alpinus, petraeus, albus, ex M. Pilati GESN. Coll. p. 101.

Ranunculi montani I. ſp. I. CLUS. Pann. p. 363. 364. Hiſt. p. 234.

Ranunculus montanus DOD. p. 429. cum icone varietatis majoris.

Ranunculus minimus alpinus albus (& luteus) I. B. III. p. 461. cum icone exteriori, male vero conjungit luteum. MORIS. II. p. 488. RAJ. p. 590*.

Ranunculus alpinus humilis rotundifolius flore minore C. B. RAJ. Syll. p. 215. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 339. recte conjungit utrumque α. & β.

Ranunculus montanus albus humilior RAJ. p. 590*. denuo.

Ranunculus humilis rotundifolius flore minore H. OX. II. p. 448. denuo.

Ranunculus tertius MARTENS Spizberg C. IV. T. H. lit. *e.*

An *Ranunculus caule unifolio & unifloro foliis tripartitis* LINN. Lap. n. 231. T. 3. f. 4. Omnino, niſi florem diceret luteum.

β Varietas major.

Ranunculi montani I. ſp. altera CLUS. Pannon. p. 363. 365. Hiſtor. p. 234.

Ranunculus montanus flore majori DOD. Hiſt. p. 429. Icon vero nomine *montani* proponitur.

Ranunculus alter flore albo DE BRY Floril. T. 69.

Ranunculus alpinus humilis rotundifolius flore majore C. B. RAI. Syllog. Exter. p. 215. Hiſtor. p. 590*. I. R. H. MURALT. p. 621. 730. SCHEUCHZ. It. I. p. 47. It. VII. p. 517.

Ranunculus 58. H. OX. II. p. 449.

In *Jurae* & Alpium cacuminibus lapidoſis ubique, quando nives defluxerunt.

Priori n. 10. ſatis ſimilis, diverſitatibus tamen propriis ſeparatur. Folia in univerſum orbicularia, hilo exciſa, ad dimidias triſecta, lobo quolibet rotunde trifido, lobulis late & ſimpliciter crenatis. Alias, abſque loborum diviſione, folium rotunde circum ſerratum eſt. Caeterum ſucculenta ſunt, nitida, levia. Caules aphylli ex radice, unica fere aut duplici ligula folioſa praediti, ex alba vagina orta, uniflori, raro biflori. Flos minor uncia: calyce pallido, non villoſo. Petala alba, ora cordata. Ovarium hemiſphaericum. Acerrimus eſt. Arthritidem ſanatam veſicatorio ex hoc ranunculo facto, recenſet CONSTANT. *Medic. Helv. obſ.* 20. Aquam inde deſtillari, valide purgantem, C. GESNER.

12. RANUNCULUS caule unifloro, foliis radicalibus palmatis, caulinis multipartitis, ſeſſilibus LINN. *Lapon.* n. 232. T. 3. f. 2.

*Ranunculus minimus alpinus (*albus &*) luteus* I. B. III. p. 861. cum icone interiori.

Ranunculus ſecundus MARTENS C. IV. T. G. f. *e.*

Ranunculus ſaxatilis magno flore SCHEUCHZ. It. I. p. 46. in M. *Joch. Laubersgrad* &c. An & C. B. Prodr. p. 46. PARK. Theatr. p. 238. RAI. Syllog. p. 216. Hiſtor. p. 595. TOURN. Schol. Bot. p. 21. I. R. H. TILL. p. 144. Sed iſte Monſpelii naſci dicitur, cum noſter ſummarum ſit alpium.

In alpibus ſolis, neque hactenus in *Jura* M. lectus. Legi in *Gemmio*, *Gotthardo*, *Neunenen* &c. cum albo n. 11., quo tamen rarior eſt.

Caulis ſubhirſutus, triuncialis. Folia glabra, ex radice evidentius trifida, minus rotunda, lobi ſeſſiles, laterales bifidi. Ad caulem unicum folium, non ſerratum, trifidum, quinquefidum, latiuſculum, lanceolatum. Calyx hirſutulus. Flos unicus, luteus, ſplendens, dodrantem unciae latus. Conf. *It. Helvet.* LXXII. LXXVI.

13. RANUNCULUS . . . .

Ranunculus montanus tenuifolius luteus I. B. III. p. 416. RAI. Syll. p. 216. Hiſt. p. 582.

In M. *Thuiri* cum Thora.

Parum a priori n. 12. differt, & forte nihil. Altior eſt; folia ad terram acutius diſſecta, triloba, lateralibus lobis profundiſſime bifidis, lobulis acute tridentatis: ad caulem ſimiliter ſimplicia & digitata, ternata aut quinata, ſed anguſtiora. Flos unicus, ſimilis. Conf. *It. Helv.* LXXIII. LXXVII.

14. RANUNCULIS foliis radicalibus reniformibus, crenatis, caulinis digitatis ſeſſilibus ROYEN p. 490.

Ranunculi prima ſpecies ſylveſtris FUCHS. p. 156.
Ranunculus dulcis ſ. pratenſis TRAG. p. 97. icon.
Ranunculus ſylveſtris ſ. 2. deſcr. ib.
Ranunculus ſylvaticus Trago & Dodonaeo dictus GESN. Hort. p. 275.
Ranunculus auricomus DOD. Ic. Vet. p. 408. THAL. p. 99.
Ranunculus auricomus, ranunculus dulcis Tragi LOB. p. 669.
Ranunculus rotundifolius vernus ſylvaticus I. B. III. p. 857. VAILL. 1719. p. 53.
Ranunculus nemoroſus vel ſylvaticus folio rotundo C. B. Baſ. p. 53. H. OX. II. p. 438. TOURN. aut. de Par. p. 522. I. R. H.
Ranunculus nemoroſus dulcis ſecundus Tragi RAI. p. 484.
Non audeo conjungere iconem LOESELII n. 72. quod folia ad caulem ſerrata pingantur.

In umbroſis, ad ſepes, non infrequens.

Folia ad terram pediculata, ambitu ſubrotundo, aut leniter cordato, hilo inciſo; rotunde crenato. Proxima, & quandoque radicalia, trilobata. Caulis folioſus & ramoſus, pariter cum foliis glaber, tenerque. Folia ad caulem palmata, quinque longis, non ſerratis, gracilibus portionibus. Flos ex paulo minoribus hujus gentis: ſtaminibus quinquaginta. Totus mitis eſt & oleraceus.

Varietatem vidi, quae petala nulla habebat, calycem vero ſemi-floralem: neque a. 1740. facile alia exemplaria inveni.

15. RANUNCULUS foliis radicalibus cordato-ſubrotundis, caulinis tripartitis, ſeſſilibus lanceolatis, integerrimis ROYEN p. 491.

Thora quam ante 20. annos dixi aconitum eſſe C. GESN. Epiſt. p. 9. (a. 1562.
Aconitum primum pardalianches GESN. Hort. p. 244. *b.*
Thora major GESN. de *Acon.* p. 4. CAM. Epit. p. 826.
Et *Thora minor* GESN. de *Acon.* CAM. Epit. p. 826.
Aconitum pardalianches MATTH. p. 1084. ſed male ita vocari idem contendit p. 384. 385.
Ranunculus grumoſa radice III. CLUS. p. 239. bene pentapetalum pingit.
Phthora valdenſium montis baldi ID. ib. ex LOBELIO, pariter pentapetalum facit.
Phthora valdenſium LOB. Adv. p. 263. Ic. p. 604.
Thora valdenſis DOD. Hiſt. p. 443. Purg. p. 322. ic. CLUS. RAJ. Syll. p. 248. Hiſt. p. 591.
Thora montis Baldi TAB. p. 585. ad LOBELIUM.
Thora ſabaudica EJ. ib. ad CLUSIUM.
Thora valdenſis mas EJ. p. 586. pariter.
Et *Thora valdenſis femina* EJ. ib. Omnes hae icones pentapetalae ſunt.
Thora valdenſium aconitum I. Dioſcoridis GESNERO LUGD. p. 1735.
Limeum pardalianchis genus uno tantum folio ID. p. 1738. bona icon.
Limeum alterum duplici folio LUGD. p. 1739. ex MATTH.
Aconitum pardalianches primum ſ. thora major C. B.
Aconitum pardalianches alterum ſ. thora minor EJ.
Thora folio cyclaminis I. B. III. p. 650. ex CAM.
Ranunculus aſphodeli radice dictus phthora minor H. OX. II. p. 449. & *major* ib.
Ranunculus cyclamini folio aſphodeli radice major I. R. H. TIT. TILL. BOERH. & *minor* ib.
Aconitum pardalianches ſ. thora valdenſium MUR. p. 701.
Huc icones WEINM. T. 24. *d. e.* T. 25. *a.*

Ex Valeſia habuit a COLLINO C. GESNERUS. Ego poſt LOBELIUM. I. B. & RAIUM in M. *Thuiri* ſummis paſcuis copioſe legi anno 1736. MURALTUS in *Praetigovia* circa acidulas *S. Mauricii.*

Radix fit multis oblongis bulbillis, in uno caule convenientibus. Caulis unicus, firmus, ſimplex

ſimplex, dodrante minor, uniflorus & biflorus. Folium primum unum, raro duo, glauca haec, dura, nervoſa ambitu reniformi, ora rotunde denticulata, dentibus e regione pediculi maximis. Alterum perpetuum, ſuperius ad caulem profunde & acute trifidum, & tertia ſaepe ſimplex ligula. Flos parvus Ranunculi n. 5. non ſplendens, pallidus, ſemper pentapetalos. Fructus convexus, ſiliquis ſubrotundis, tuba oblonga, non decidua, ex medio.

Icones GESNERI, CAMERARII, & MATTHIOLI ad ſiccam plantam factae, inpoſuerunt RUPPIO, ut tetrapetalam eſſe perſuaſus, novum genus fecerit.

Venenum atrociſſimum eſſe fere communi conſenſu Scriptorum traditur, & hoc ipſo Alpium Cottiarum incolae dicuntur olim ſagittas ſuas imbuiſſe, quarum vel leviſſima vulnera certam mortem inferebant, LOBEL. *Adv.* p. 263. Eamdem hiſtoriam de Veratro narrant alii.

ORDO II.

FLORIBUS SINGULARIBUS EX ALIS FOLIORUM.
RANUNCULOIDES VAILL.

16. RANUNCULUS foliis inferioribus capillaceis, ſuperioribus peltatis LINN. *Lapon.* n. 234. ROYEN. p. 492.

Ranunculus aquaticus hepaticae facie LOB. Ic. II. p. 35.
Ranunculus aquatilis DOD. p. 387. RAI. p. 586.
Ranunculus aquaticus, cui utrumque foliorum genus CAES. L. XIV. c. 2. p. 544.
Hepatica paluſtris THAL. p. 56.
Hepatica aquatiqua ſ. paluſtris LUGD. p. 1021.
Ranunculus aquaticus folio rotundo & capillaceo C. B. MORIS. II. p. 442. TOURN. aut. de Par. p. 524. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 109.
Ranunculus aquatilis albus tenuifolius I. B. III. p. 781.
Ranunculus aquaticus albus lato & foeniculi folio BARREL. ic. p. 565.
Ranunculoides foliis variis VAILL. 1719. p. 49.

In *Helvetia* non ubique frequens. *Baſileae* reperi in ſcrobibus ad *Wieſam*, cum ſuperato ponte fluvium relegerem. Inter novum pontem & *Ortſchwaben* in rivulo inter duas ſylvas, leucae a *Berna* diſtantia.

Hic, cum ſociis, caules habet longe fluitantes, ramoſos, per intervalla demittentes radiculas. Folia ima circumſcriptione utcunque rotunda ſunt, ſed capillacea diviſione. Folia ſuprema, natantia, triloba, lobis lateralibus bifidis, modo integris, modo in lobulos ſemel, bis & ter diviſis, ſed lata ſemper, & lucida. Folium & floriger pediculus ex una vagina. Flos unicus, albus, unguibus luteolis, valde caducus. Fructus hemiſphaericus, ſiliculis in transverſum rugoſis, tubam oblique emittentibus.

17. RANUNCULUS foliis capillaceis, circumſcriptione vaga, brevioribus.

Alga prima TRAGI p. 687.
Ranunculus quartus GESN. Ind. p. 100.
Ranunculus tertius EIUSD. Hort. p. 275.
Ranunculus chamaemeli foliis GESN. Tab. Coll. p. 101. & *minimum genus foliis .. ut in cotula* EI. Coll. p. 100. *b.*
Millefolium aquaticum quoddam EI. p. 90. *b.*
Millefolium maratriphyllum tertium flore & ſemine ranunculi aquatici hepaticae facie LOB. ic. p. 791.
Ranunculus aquaticus alter CAES. L. XIV. c. 2.
Foeniculum aquaticum tertium TAB. p. 71. commode.
Ranunculus trichophyllon aquaticus medioluteus COLUMN. p. 315. ic. p. 316.
Ranunculus aquatilis omnino (tenuifolius) I. B. III. p. 781.
Millefolium aquaticum foliis abrotani ranunculi flore & capitulo C. B. Baſ. p. 43. HOFM.
Ranunculus aquaticus capillaceus C. B. ex COL. H. OX. II. p. 442. TOURN. aut. de Par. p. 298. I. R. H.
Ranunculus aquatilis omnino tenuifolius RAI. p. 586.
Ranunculus aquaticus albus foeniculi folio BARR. ic. 566.
Ranunculoides foeniculi folio breviore VAILL. 1719. p. 49.

In ſtagnis & foſſis frequens.

Flos & caulis prioris, differt autem foliis nullis latioribus, aut circumſcriptione rotundis, ſed fluitantibus omnibus magis teretibus & capillaribus, figurae minus definitae.

18. RANUNCULUS foliis omnibus capillaceis, circumſcriptione rotundis, LINN. *Cliff.* p. 232. ROYEN. p. 492.

Mille-

Millefolium aquaticum cornutum majus C. B. Baſil. p. 43. (in horto ſicco vero fuit miſcela diverſarum plantarum) PARK.
Millefolium aquaticum cornutum C. B. Prodr. p. 73. cum icone non optima I. B. III. p. 784. ex fratre, HOFM. &c.
Millefolium aquaticum cornutum flore albo parvo tetrapetalo H. OX. III. p. 622.
Ranunculus aquaticus albus circinatus, tenuiſſime diviſis foliis, floribus ex alis longis pediculis innixis PLUKN. p. 311. T. 55. f. 2. RAI. Synopſ. III. p. 249.
Ranunculoides folio circinato tenuiſſime diviſo VAILL. Mem. 1719. p. 49.
Ranunculus aquaticus folio circinato LINDERN. p. 51. pro novo.

In Helvetia minus rarus eſt. C. B. circa *Hiltelingen.* I. B. *Genevae* circa Noſodochium. Ego paſſim in foſſis *Nidoviae*, circa *Erlach*, & *Mathod.*

A priori n. 17. modice differt. Folia magis caulem ambeunt, accurate in circulum inſcripta, firmula, tenuiſſime diſſecta, lobis denſius, quam in aliis congeſtis.

19. RANUNCULIS foliis omnibus capillaceis circumſcriptione oblongis ROYEN. p. 492.
Millefolii ſpecies cauliculis fluitantibus imbecillis longis THAL. p. 77.
Foeniculus aquaticus LUGD. p. 1023. utcunque.
Millefolium aquaticum foliis foeniculi, ranunculi foliis & capitulo C. B. Baſil. p. 43.
Ranunculo ſ. polyanthemo aquatili albo affine millefolio maratriphyllum fluitans I. B. III. p. 782. non male, RAI. p. 586.
Millefolium aquaticum filamentis foliaceis LOES. p. 165.
Ranunculus aquaticus albus fluitans peucedani folio HERM. Hort. Lugd. Bat. p. 516. TOURN. aut. de Par. p. 524. I. R. H.
Ranunculoides foeniculi folio longiore VAILL. p. 1719. p. 49.

Baſileae in ſcrobibus ad Wieſam.

Et ipſe a priori n. 17. non maxime differt. Folia nempe minus frequenti diviſura, angulis vero diviſionum acutiſſimis, ad aliquot uncias longa. Flos inter cognatos major, uncialis. Color idem, & in macula lutea foramen margine tumente cinctum, ſimilis etiam convexa placenta, & ova ovalia. Stamina pariter viginti ad triginta. Ut dicam, quod verum eſt, Cl. LUDWIGII in epiſtola propoſita conjectura minime inprobabilis videtur, omnes nempe quatuor ſpecies eamdem omnino eſſe plantam, aliquando a fluento inclinatam in varietate 18. alias in ſemiſiccis foſſis folia minus findentem, in n. 15. Quam interim, dum experior, nolui reticere ſumma certe eſt floris, & habitus vicinitas.

ANEMONE.

ANEMONOIDES. HOTTON. apud RAI. *Method. app.* p. 190. BOERHAAV. p. 36. VAILL. l. c. p. 39.
ANEMONOIDES DILLENII.
& *ANEMONE RANUNCULUS* EIUSD. in nov. ſpec.
RANUNCULI ſp. T.
ANEMONE TOURN. T. 147.
ANEMONE LINN. n. 459.
& *PULSATILLA* T. T. 148. LINN. n. 458.

Olim JUNGIUS ſeparavit Anemonen nemorum albam a Ranunculo, quod hexapetala eſſet. Deinde HOTTONUS ob florem nudum. BOERHAAVIUS ob hanc notam, & folia terna circa caulem, qualia ſunt Anemones. Ob eam vero notam, methodum naturalem ſecutus, ad Anemonen reduxit BLAIR *eſſais* p. 168. & LINNAEUS. Rara enim in foliis adfinitas non permittit ſeparare, Anemonoiden ab Anemone, ob ſola ſemina glabra, quae Anemonae hirſuta ſunt, neque Pulſatillam, etſi tuba longa, & plumoſa ornetur. Quod enim calycem vocat LINNAEUS, ſunt terna ad caulem folia, Anemonae propria, & in quibus characterem ſpecificum pono. *Anemone-Ranunculus* denique, ſolo flore pentapetalo diverſus, non eſt genus naturale.

ORDO I.
I. SEMINE LEVI, BREVI TUBA.

1. ANEMONE ſemine levi, petalis quinis, ſubrotundis, luteis.
Ranunculi quarti ſpecies lutea FUCHS. p. 162.
Tertia ranunculi ſpecies flore luteo TRAG. p. 95.
Tertia ranunculi ſpecies CORD. Hiſt. p. 120.

Anemone adnumerandus ranunculus phragmites flore luteo GESN. Hort. p. 246. *b.*
Anemone ſexta DOD. p. 485.
Sylvarum ranunculus flore flavo CLUS. Hiſt. p. 246. abſque icone, *toto luteo* Pann. p. 385.
Nemoroſus ranunculus luteus LOB. Ic. p. 674.
Anemone montana flore luteo CAES. L. XIV. C. 10.
Ranunculi tertii ſp. I. & II. THAL. p. 96. 97.
Ranunculus nemoroſus floore luteo AICHST. Vern. Ord. 1. T. 3. f. 2. male.
Ranunculus phragmites luteus nemoroſus I. B. III. p. 413.
Ranunculus nemoroſus luteus C. B. Baſ. p. 53. TAB. p. 44. HOFM. T. aut. de Par. p. 522. I. R. H.
Anemone nemorum lutea RAJ. p. 625.
Anemonoides flore luteo unico BOERH. p. 36.
Anemonoides lutea interdum monanthos interdum biflora, aut triflora VAILL. l. c. p. 41.
Anemone ſeminibus acutis, foliis inciſis, petalis ſubrotundis, caule ſaepius bifloro LINN. Cliff. p. 225. ROYEN. p. 488.
β *Ranunculus nemoroſus foliis minoribus eleganter inciſis flore luteo ſimplici* PLUKN. p. 310. I. R. H.

In Germania frequens, Helvetiae rarus hoſpes eſt I. B. *Genevae* invenit. C. B. in *Mönchenſtein*, in alneto ad *Wieſam*. Copioſe reperi Baſileae ad *novam domum*, in pomario, ubi olim C. B.

Radix transverſalis, cylindrica. Caulis ad angulum rectum ex radice ſurgit, unicus, nunquam ramoſus. Folia terna ex uno puncto, triloba, lobis rotunde multifidis. Ex diviſione foliorum unus, & alter pediculus floriger, brevis, ut flos parum ſuper folia emineat. Flos quinque fit petalis ſubrotundis. Stamina circiter 50. Fructus convexus, capſulis acute caudatis.

2. ANEMONE ſemine levi, petalis ſenis, ellipticis.
Sanicula minor quibuſdam BRUNF. L. II. p. 84.
Ranunculus quartus Dioſcoridis Seniclon RUELL. p. 427.
Ranunculi quarti ſpecies lactea FUCHS. p. 161.
Tertia ranunculi ſpecies TRAG. p. 95. & *Ranunculus candidus* in icone ex FUCHSIO.
Ranunculi quarta ſpecies CORD. Hiſt. p. 120.
Ranunculi genus quartum Fuchſio GESN. Coll. p. 100.
Anemone V. DOD. Purg. p. 300. Hiſt. p. 435. bona ic.
Sylvarum Ranunculus flore lacteo CLUS. p. 246. ic. ex DOD.
Nemoroſus ranunculus LOB. Ic. p. 673.
Anemone montana flore lacteo CAES. L. XIV. C. 10.
Ranunculus nemoroſus albus AICHST. Hyb. T. 6. f. 4.
Anemone nemoroſa C. B. Baſ. p. 52. *flore majore* P.
Ranunculus phragmites albus (& purpureus) *vernus* I. B. III. p. 412.
Anemone nemorum alba RAJ. p. 624.
Ranuncnlus phragmites vernus albus TOURN. aut. de Par. p. 135. I. R. H.
Ranunculus nemoroſus flore majore H. OX. II. p. 437.
Anemonoides flore albo BOERH. p. 36.
Anemonoides vulgaris monanthos flore albo VAILL. p. 39.
Anemone ſeminibus acutis, foliolis inciſis, caule unifloro LINN. Cliff. p. 225. ROYEN. p. 488.
β *Flore dilute purpureo* TAB. p. 45. PARK.
γ *Flore ſature purpureo* TAB. p. 46. PARK.
δ *Stigmatoides. inſectorum vicium* HOFM. MENZ. BROM.
ε *Flore pleno* CLUS. p. 247. ACT. URAT. 1722. M. Jul. &c.

In omnibus ſepibus & dumetis primo vere.

Facies tota prioris. Flos unicus, major, petalis, perpetuo pluribus, quam quinque, longioribus, albis, aut carneo colore pictis; petiolus longior, ut inſigniter ſuper folia efferatur, & ſaepe propendeat.

Hunc ad tineam cataplaſmatis ſpecie expertus laudat CHOMEL.

*3. ANEMONE monanthos flore albo minor VAILL. p. 40.
Anemone nemoroſa flore minore C. B. P.
Ranunculus nemoroſus anemones flore minor C. B. Prodr. p. 95. BOT. MONSP. p. 219.
Ranunculus nemoroſus minimus albus PARK. p. 325.
Varietas *flore pleno* MENZER. Pugill.

C. B. in altiſſimo monte ad *Curiam* Rhaeticam. Sed videtur varietas.

Omnia minora: foliis tribus, unico prioris nihilo majoribus. Reliqua prioris n. 2.

4. ANEMONE multiflora ſemine levi, latiſſimo, petalis ſenis, ex rotundo acutis.
α *Ranunculus quidam cubitalis trollio cognatus* FABRIC. Galand. p. 235. *b.*
Aconito cognata herba GESN. Hort. p. 245. Omnino, ut nunc demum video.
Ranunculus IIII. MATTH. Magn. ic. p. 613. & Comp. Ital. p. 351. omnino videtur.

Ranun-

Ranunculi montani II. ſpecies altera CLUS. p. 235. opt. ic.
Ranunculus alpinus narciſſi flore EJ. Pann. p. 366. I. B. III. p. 860.
Pulſatilla trianthos ſulfurea ſemine non papposo BARR. Ic. p. 494. Omnino.
Ranunculus montanus hirſutus humilior narciſſi flore C. B. H. OX. II. p. 448. RAJ. Syllog. Exter. p. 215. Hiſt. p. 590*. I. R. H.
Anemonoides polyanthos hirſuta flore albo VAILL. p. 41.
β Varietas elatior
Ranunculus montanus ſecundus CLUS. Pannon. p. 363. Hiſtor. p. 235. abſque icone.
Ranunculus montanus hirſutus albus elatior C. B. RAJ. Syll. p. 215. Hiſt. p. 589. SCHEUCHZ. It. IV. p. 339. (recte conjungit varietates) *altior* H. OX. II. p. 447. I. R. H.
γ *Ranunculus montanus III.* CLUS. p. 235. iconem proponit a PENNAEO acceptam, cum calyce & petalis ſubrotundis.
Aconitum candidum acaulon Dalech LUGD. p. 1743.
Ranunculus montanus hirſutus flore purpuraſcente C. B. I. R. H. MURALT. p. 620. SCHEUCHZ. It. I. p. 47. It. VII. p. 518.
Ranunculus montanus albus hirſutus I. B. III. p. 861. RAJ. p. 589. PLUKNET.
Anemonoides polyanthos hirſuta purpuraſcente flore VAILL. p. 42.
δ *Caryophyllata pentaphyllaea* LOBELII Ic. p. 696. omnino videtur huc pertinere.
ε Icon *Ranunculi orientalis aconiti lycoctoni folio, flore magno albo, & purpuraſcente* TOURN. Voy. au levant. III. p. 92. optime noſtram plantam exprimit.

Minime rara eſt in alpinis, & montanis altioribus. Nullibi frequentiorem vidi, quam in M. *Falconario*. In Toggicis Alpibus MURALT.

Radix perennis, lignoſa, fibras demittit graciles. Caules ex una radice multi, pedales, cubitales. Folia ad terram, ambitu orbiculari, trilobata, ſed lobis lateralibus profundiſſime bifidis, ſegmentis ampliter trifidis, hirſuta, mollia, reduplicata, uti in Aconito, quod nobis 2. eſt. Ad caulem ſupremum terna, parva, profunde inciſa, ſed ſimpliciter. Ex ſuprema corona foliorum petioli, ſex, octo, floribus umbellatis onuſti. Hi petalis ſunt ex lato ortu acuminatis, ſubhirſutis, craſſulis, albis, extus ſubpurpureis, fere ſex, aut ſeptem, plerumque conniventibus. Siliquae multum diverſae a prioribus, magnae rotundae, planae, conpreſſae, vel absque ſpiculo, quod de Tuba reliquum eſt, vel eo breviſſimo.

ORDO II.
SEMINE HIRSUTO.
TUBA LONGISSIMA PLUMOSA.
PULSATILLA AUCTORUM.

I.
FOLIIS OMNIBUS SIMILIBUS.
ANEMONAE LINN.

5. ANEMONE tubis caudatis, foliis omnibus duplicato pinnatis, pinnulis remotis, albo flore.

Ranunculi XI. ſpecies CORD. Hiſt. p. 121. *b.*
Zweyte bizwurz. ARET. p. 234. *b.*
Anemone quaedam alpina GESN. Fract. p. 64.
Graue bergmännlein flore albo EJ. Hort. p. 247.
Pulſatilla flore albido LOB. Adv. p. 114. DOD. Purg. p. 294. Pempt. p. 433.
Anemone ſylveſtris II. CLUS. Pannon. p. 382. Hiſtor. p. 245. cum bona icone.
Pulſatilla alba LOBEL. ic. p. 282. ex CLUSIO. I. B. III. p. 410. cum icone flor. Cuculi PARK. RAJ. p. 634. Syllog. Exter. p. 210.
Anemone flore candido THAL. p. 15.
Pulſatilla III. alba TAB. p. 30.
Pulſatilla alba Lobelii LUGD. p. 849. PLUKN. p. 308.
Pulſatilla nivea alpina SCHWENCKFELD. p. 171.
Pulſatilla ſylveſtris DE BRY T. 56.
Pulſatilla flore albo C. B. Phyt. P. JONQ. CHABR. MORIS. Hort. Bleſ. & Hiſtor. II. p. 429. TOURN. Schol. Bot. & I. R. H. TIT. TILL. WALTHER. MILLER. WAGNER. HELWING. de Pulſat. Camp. p. 70. qui plantam non videtur vidiſſe.
Pulſatilla folio craſſiori & majore flore SCHEUCHZ. It. IV. p. 339. omnino.
β Quomodo differt
Anemone alpina alba major C. B. Prodr. p. 94. & WAGNER. p. 271. & *minor* C. B. ib.

Non rara in ſaxoſis Jurae culminibus, alpiumque. In M. *Chaſſeral*, *Falconario*, *Thuiri*, *Waach* &c. In M. *Bructero* minor, levis, flore penitus candido, copioſe provenit.

Craſſa radix, ſcabra, lignoſa, perennis, folia emittit ſimilia ſuperioribus. Caulis nudus, ſub flore tria folia educit, minute diviſa, circumſcriptione triangularia, viridia, hirſuta, mollia, pinnis, & pinnulis ramoſis, ultimis laciniis ſenſim decreſcentibus, acute dentatis, dentibus inciſis. Flos unicus, longe ſupra folia elatus, magnus, connivens, fit plerumque petalis ſex, & ultra, ex latitudine breviter acuminatis, craſſiulis, albis, extus hirſutis & coeruleis. Stamina numeroſiſſima. Semina hirſuta, per maturitatem globum faciunt, undique echinatum tubis longis, plumoſis, fine ſimplici, nudoque.

6. ANEMONE tubis caudatis, foliis omnibus duplicato pinnatis, pinnulis confertis, luteo flore.

I. *Rariſſima planta in ſummis jugis flore luteo ranunculi majoris fruticoſior* GESN. Epiſt. p. 89. *b.* *foliis tenuiter inciſis, acerrima* EJ. p. 93. *b.*
Bergmännlein flore luteo GESN. Hort. p. 247.
Pulſatilla lutea CAM. Epit. p. 393. bene LOB. Adv. p. 114.
Anemone ſylveſtris tertia CLUS. p. 245.
Pulſatilla I. DALECH. p. 850. cum icone non ſimillima noſtrae.
Pulſatilla luteo flore DOD. Pempt. p. 433. Purg. p. 294. abſque icone C. B. Phyt. p. 318. ex CAM.
Pulſatilla lutea apii folio EJ. ib. ex DALECH.
Pulſatilla lutea alpina hiſpidior C. B. ex I. LUGD. H. OX. II. p. 429. HELWING. p. 72. ex aliis I. R. H. MILL. MURALT. p. 617.
II. *Pulſatilla III.* DALECH. LUGD. p. 851. evidenter eadem eſt.
Pulſatilla lutea paſtinacae ſylveſtris folio C. B. P. ex *III.* DALECH. & planta C. G. Phytop. p. 318. MORIS. II. p. 428. cum icone CAM. RAJ. p. 634*. HELWING. p. 71. ex aliis MURALT. p. 729. in M. *Toggicis*
Et *Pulſatilla lutea apii folio* MUR. l. c. in M. *Fracto.*
I. II. *Pulſatilla lutea* I. B. III. p. 411. RAJ. p. 634*. Syllog. Exter. p. 211.

C. GESNER in altiſſimis ſcopulis. I. B. in *Braulio* M. Ad pedem *S. Bernhardi* verſus Helvetiam ROELSIUS apud CLUSIUM. CHERLER ex *Gotthardo.* MURALT. in Alpp. *Glaronenſium*, *Fracto*, & *Toggicis* alpibus.

Foliis circumſcriptione triangularibus pinnatis, pinnisque conjugatis, plurimis, lente decreſcentibus *Chaerophylli ſylv.* C. B., obtuſius inciſis, brevioribus & confertioribus ſimilis priori, flore differt, cujus petala breviora ſunt, color aureus.

7. ANEMONE tubis caudatis, tetrapetala, pinnis latiſſimis.

Clematis coeruleo flore GESN. Hort. add. ad p. 254. *b.*
Clematis coerulea ſerrato folio I. B. II. p. 129.
Clematis cruciata alpina PON. Ital. p. 175. apud CLUS. p. CCCXXXV. non bene PARK. RAJ. p. 622*.
Clematis alpina geranifolia C. B. RAJ. Syll. p. 103. MORIS. III. p. 616. PLUKN. p. 109. T. 84. f. 7. I. R. H. WAGNER.
Clematis foliis cordatis crenatis indiviſis, trilobis ac ternatis ROYEN. p. 487.

I. B. in montibus circa *Münſterthal*, Rhaetiae vallem. I. C. BAUHINUS in altioribus Rhaetiae montibus.

Omnino eſt Anemone, praeferendus enim eſt habitus defectui in petalorum numero, uti in Anemone I. Folia ex radice ampliſſima, pinnata, circumſcriptione triangulari. Pinnae conjugatae, trilobatae, lobis breviter pediculatis, lateralibus ſemibifidis, acute rhomboideae caeterum, lateralibus extremis acute ſerratis. Caulis nudus pedalis; cinctus tribus in orbem poſitis foliis. Flos unicus amplus, petalis ex latitudine acuminatis. Semina hirſuta, tubae longae plumoſe, fine de more nudo.

II. TUBA VILLOSA. FOLIIS CAULINIS ANGUSTISSIMIS. *PULSATILLAE* LINN.

8. ANEMONE tubis caudatis, radicalibus foliis rariter pinnatis, pinnis latis inciſis, caulinis anguſtiſſimis.

Pulſatilla II. Dalech. LUGD. p. 851. bene.
Pulſatilla lutea apii hortenſis folio C. B. P. Phyt p. 318. H. OX. II. p. 429. MAGN. Hort. Reg. I. R. H. MILL. HELWING. p. 67. SCHEUCHZ. It. II. p. 139. An & I. B. III. p. 411. qui *II.* & *III.* DALECH. non bene conjungit. Vide Iconem noſtram T. VI.

*9. PULSATILLA apii folio vernalis flore minore C. B. *Prodrom.* p. 94. pro nova. RAI. p. 635.* I. R. H. HELWING. ic. 10. SCHEUCHZER. *It.* IV. p. 339.

Pulſatilla involucro piloſo nitido LINN. Lapon. n. 223.
II Ab hac, quae *majori* flore dicitur, videtur differre, ſi carneo flore eſt, qualem facit RUDBEK. p. 99.

Priorem

C. F. Rollinus Med. C. Delin.

Sculp C. F. Fritsch C. filius

Priorem I. GESNER miſit. HUBERUS legit in M. *Albula* Rhaetiae. SCHEUCHZER. in altiſſ. montibus vallis Praegallienſis.

Priori folia ex ipſa radice multa, craſſa, firma, ſubhirſuta, lata, pinnata, duobus paribus cum extremo inpare. Pinnae primae ſemibifidae, minori lobulo ſimplici, majori trifido, obtuſe, & ampliter, uti fere in *Thalictro* vulgari: extrema vero trilobata, medio lobo trifido. Quae vero terna ad caulem nudum ſub flore ponuntur, hirſutiſſima ſunt, & tenuiſſime inciſa. Flos & ipſe villo flavo nitens: ſemina hirſuta, longiſſima cauda plumoſa, de more gentis.

Alteram, quae folio ſimillimo eſt, flore autem albo, extus ſubcoeruleo, SCHEUCHRERUS in M. *Regio* invenit.

10. ANEMONE tubis caudatis, imis foliis duplicato pinnatis, multifidis, ſuperioribus anguſtiſſimis.

Kuchenſchell BRUNF. I. p. 217. bene.
Anemone purpurea RUELL. p. 428.
Anemone ſylveſtris FUCHS. C. 349. edit Germanicae.
Herba venti TRAG. p. 413. commode.
Ranunculi decima ſpecies CORD. Hiſt. p. 121.
Anemone alpina ARET. p. 234. *b.*
Anemone quaedam italis pulſatilla GESN. Hort. p. 247.
Pulſatilla MATTH. p. 620. CAM. Epit. p. 392. optime. DOD. Hiſtor. p. 433. icon interior CAESALP. L. XIV, c. XI. LUGD. p. 849. &c.
Pulſatilla purpureo flore DODON. Purg. p. 294. SCHWENCKFELD.
Pulſatilla vulgaris dilutiori flore CLUS. p. 246.
Pulſatilla vulgaris LOB. ic. p. 281. ex DOD. CLUS. Pann. p. 385. C. B. Phytop. PARK. LOES. MERRET. RAJ. p. 633. BUXBAUM. MARTIN.
Anemones ſpecies quam pulſatillam vocant THAL. p. 15.
Pulſatilla I. rubra TAB. p. 59. & *II.* ib.
Pulſatilla flore coeruleo AICHSTETT. Hybern. T. 6. f. 2.
Pulſatilla purpurea coeruleave I. B. III. p. 409. MAGNOL. Char. p. 174.
Pulſatilla folio craſſiori & majori flore C. B. Baſil. p. 52. RAJ. Syllog. p. 211. TOURN. aut. de Par. p. 130. I. R. H. HELWING. p. 59. ic. 8.
Pulſatilla foliis decompoſitis, pinnatis, flore nutante, limbo recto LINN. Cliff. p. 223. ROY. p. 487.
β *Flore albo* LINDERN.
γ *Pulſatilla folio tenujus inciſo, & flore minori ſ. paluſtris* C. B. P. RAJ. p. 635. I. R. H. TILL.
Pulſatilla paluſtris C. B. Prodr. p. 94. RAJ. Syllog. Exter. p. 211.

In Helvetiae montoſis, non vulgaris. GESNERUS in M. *Rand* prope *Scaphuſiam.* LOBELIUS circa *Baſileam*: ubi in *cornu* M. *Crenzach* copioſe reperi. ARETIUS in Neſſo M. C. B. circa *Badam.* DIVERNOI *au deſſus de Vauſſeyon* prope *Neocomum.*

Ex dura radice copioſa folia, circumſcriptione triangularia, hirſuta, tenuiſſime inciſa, paribus pinnarum quatuor: pinnae denuo quatuor pinnularum paria accipiunt. Pinnulae primae & ipſae ramoſae, fine trifido, lineares omnes, & aeque latae. Sub flore corona foliorum tenuiſſimorum, multo longiorum, quam radicalia, villoſiſſimorum, de more. Flos, ut ſolet unicus ſex fit petalis, firmulis, violaceis, conniventibus, lente ex ellipſi acuminatis. Tubae argenteae, piloſae, & ſtamina ex gentis indole.

Acerrima eſt, cum tota gente, adplicata herba veſicas excitat, aqua deſtillata vomitum movet (TOURNEF. CHOMEL &c.) Cave ergo ne cum Boruſſis habeas pro medicamento ad Pulmonum vicia. Funeſtum certe effectum ſyrupi HELWINGIUS vidit p. 86. Flores viridi colore tingunt IDEM. *pulſ. camp.* p. 93.

In varietate γ. in paludoſis *Michelfeldenſibus* indicata a C. B. nullam veram diverſitatem a vulgatiori reperi.

*11. PULSATILLA flore acaulo minore non deſcripta WAGNER. p. 233. De hac nihil mihi innotuit.

CLEMATIS.

TOURN. T. 150. LINN. n. 460.

CLEMATIS RUPP. p. 54. *VITICELLA* DILL. *nov. gen.* p. 165. *CLEMATIS* DILL. ib. *FLAMMULA* RUPP.

Uti Pulſatillam ab Anemonae Tubae ſolae non diſtinguunt, ita neque Clematides dividet eadem nota, cum ſolae in tota gente foliis conjugatis, & communi

praeterea habitu conſentiant. Ab Anemone differunt flore naturaliter tetrapetalo, foliis conjugatis, caule multis foliorum paribus folioſo, & ramoſo.

1. CLEMATIS foliis pinnatis, foliolis cordatis, inaequaliter inciſo ſerratis CLIFF. p. 225. ROYEN. p. 486.

α Varietas foliis omnibus *dentatis*
Vitalba DOD Purg. p. 241. Pempt. p. 404. bene. CAES. L. XIV. C. 1.
Atragene Theophr. CLUS. p. 122. eadem icon.
Viorna LOB. ic. p. 626. eadem.
Clematis latifolia dentata I. B. II. p. 125.
Flammula ſepium foliis dentatis RUPP. p. 54. BUXB. ERNDL.
Clematitis ſylveſtris latifolia T. aut. de Par. p. 72. I. R. H. GARID. VAILL. LIND. MILL. &c.
β Varietas foliis pleriſque *non dentatis*
Ampelos melaena FUCHS. p. 97.
Vitis ſylveſtris TRAG. p. 818.
Clematis tertia MATTH. p. 938. CAMER. EPIT. p. 697. optime.
Vitis nigra II. TAB. p. 892.
Clematis ſ. viorna vulgi Lobelii AICHST. Aeſt. Ord. 6. T. 5. f. 3.
Clematis latifolia integra I. B. l. c. pro var.
Viorna folio integro PETIV. apud RAJ. Syn. III. p. 258.
Clematis ſylveſtris latifolia foliis non inciſis T. aut. de Par. p. 72. I. R. H. TILL. VAILL. &c.
Flammula ſepium foliis integris RUPP. p. 54. BUXB. ERNDL.
α β Unicam, & recte faciunt alii
Vitis ſylveſtris cauſtica GESN Hort. p. 286. *b.* Coll. p. 115.
Clematitis ſylveſtris latifolia C. B. Baſil. p. 86. P. FABREGOV. III. p. 212. &c.
Clematis latifolia ſ. atragene quibuſdam RAJ. p. 620.

Ubique ad ſepes.

Caules ſcandentes, abſque viticulis, ramis conjugatis. Foliorum conjugationes diſtantes, ſunt autem firmula, ex ovatis acuminata, fere cordata, dente uno alterove, aut nullo, inciſa. Flores ad nudos ex alis foliorum pediculos racemoſi. Petala quatuor, raro quinque, oblonge rectangula, reflexa, firmula, ſubhirſuta, ex albo virentia, odorata. Stamina ad ſexaginta, & longae tubae, & ſemina pappo argenteo villoſa: apex tubarum nudus.

Acerrima eſt, & ad inurenda ulcera aeque recepta, ac Ranunculi, hinc nomen nacta *herbe aux Gueux:* qua pro veſicatorio in Podagricis feliciter utebatur N. CHESNEAU p. 421. Ipſam aquam acrem eſſe, in morbis & frigidis prodeſſe MATTHIOLUS ait p. 958. Lego tamen in acetario abſque noxa adſumtam fuiſſe RHOD. *Obſ.* 96. *Cent.* 3.

2. CLEMATIS foliis inferioribus pinnatis, laciniatis, ſummis ſimplicibus, lanceolatis integerrimis ROYEN. p. 486.

Clematis flammula quibuſdam albo flore GESN. Hort. p. 254. *b.*
Flammula DOD. Purg. p. 243. Pempt. p. 404. RUPP.
Clematis urens vulgo flammula LOB. Ic. p. 627.
Viticella CAES. L. XIV. C. I. p. 543.
Clematis urens I. TAB. p. 882. an & *II.* EJ. p. 883.
Clematis ſ. flammula repens C. B. RAJ. p. 621. Syll. Ext. p. 103.
Clematis ſ. flammula ſcandens tenuifolia alba I. B. II. p. 127.

I. BAUHINUS in *Rhaetia* legit ad ſepes.

Habitus prioris, ſed folia minora, trifolia, aut quinquefolia, pinnarum uno vel duobus paribus, inpare extremo, primis trifidis, ultima acute elliptica. Flos ſimilis etiam, minor tamen, petalis ellipticis, anguſtis, acutis.

POLYSTEMONES.
GYMNOPOLYSPERMAE.
ORDO II.
CALYCIFLORAE ROYENII.

Hae plantae ſtaminibus, petalis, eorumque origine, radice perenni, acidi in planta & radice abundantia, viribus vulnerariis adſtringentibus, duritie totius habitus omnes conſentiunt, & claſſem faciunt naturalem. Has cum prioribus conjungit *Dryas*, & *Caryophyllata*.

DRYAS.

LINN. n. 419.
CERVARIA C. GESNERI & JUNGII.
CARYOPHYLLATAE ſp. TOURN. T. 151. B. E.

Cum Anemone & Clematide convenit ſeminibus longa & caudata tuba praeditis, & cum Anemone petalis perpetuo pluribus, quam quinque, ſunt enim fere octona. Differt calyce, qui in totidem ſegmenta finditur, quot ſunt petala, deinde origine petalorum ex calyce.

I. DRYAS LINN. *Lap.* n. 215. *Cliff.* p. 195. ROYEN. p. 279.
Herba puſilla ſub nomine Hirzwurz ARET. p. 235.
Herba cervi GESN. Fract. p. 63.
Chamaedry ſimilis folio alpina GESN. Tab. Coll. p. 67. *b.*
Cervaria GESN. Hort. p. 252. *b.* AMBR.
Hirzwurz GESN. Epiſt. p. 116. *b.*
Chamaedrys tertia CLUS. Pannon. p. 611. *ſ. montana* Hiſtor. p. 351. bona icon.
Chamaedrys montana durior LOB. ic. p. 495. & alia propria ex Adverſ. p. 209.
Chamaedrys montana TAB. p. 379. cum ſemine commode. DAL. p. 1164. flore pentapetalo.
Argentina monſpelienſis TAB. p. 125. abſque flore.
Chamaedrys alpina quorumdam leucas CAM. Hort. p. 39.
Chamaedrys alpina flore fragariae albo I. B. III. p. 290. cum icone Sclareae.
Chamaedrys alpina ciſti flore C. B. Phyt. Schol. Bot. JONQ. TIT. It. &c.
Caryophyllata alpina chamaedryos folio H. OX. II. p. 432. qui primus ſuae ſedi reſtituit. RAJ. p. 608. PLUKN. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 33. It. IV. p. 332. cum deſcr. It. VII. p. 511. *ciſti flore* RAJ. Syllog. p. 92.
II. Monente VAILLANTIO, etſi mala ſit icon, flore pentapetalo.
Ranunculus montanus betonicae folio PARK. p. 338. MOR. II. p. 445. RAJ. p. 595*. I. R. H.
III. Icon *Incanae pentaphylli effigie an leucas* LOB. Adv. p. 307. ſatis ad hanc plantam accedit. Sed ipſa Dryas LOBELIO non fuit incognita.

In alpium editis ſaxoſis ubique. Sed in humilioribus etiam montibus reperi, *Falconario*, M. *Hengſt* vallis *Emmiae* &c.

Radix perennis, tuberoſa, lignea, plurimos cauliculos, & latum fundit foliorum ceſpritem. Folia dura, nervoſa, ovalia, ora rotunde ſerrata, omnino ſuo nomine digna, averſa parte albiſſima. Scapus floriger ex radice, nudus, biuncialis ad uſque ſemipedem. Flos unicus, expanſus. Calyx monophyllos, ſtellatus, in totidem folia anguſta profunde ſectus, quot petala ſunt. Haec tenera ſunt, lacteola, elliptica, fere octo. Ovarium ex natura gentis, undique ex oblongo capitulo exſtantibus, tubis molliter plumoſis, longiſſimis, ut in Caryophyllata 2.

CARYOPHYLLATA.

TOURN. T. 151. A. C. D. F.
GEUM LINN. n. 418.

Calyx monophyllos, ad dimidia ſectus, in quinque magna, & quinque parva ſegmenta. Flos pentapetalos, ex more claſſis ex calyce naſcitur. Semina longam tubam plumoſam emittunt.

I. CARYOPHYLLATA pinnis paucioribus, rhomboideis, tubarum fine uncinato.
Caryophyllata BRUNF. II. p. 46. III. p. 24. RUELL. MATTH. p. 984. CAM. Epit. p. 725. DOD. Pempt. p. 137. RAJ. p. 606. BLAKW. T. 253.
Garyophyllata DORST. p. 136. *b.* TRAG. p. 67.
Caryophyllata hortenſis FUCHS. p. 384.
Geum urbanum GESN. Hort. p. 260.
Caryophyllata urbana & ſylveſtris GESN. Coll. p. 66. *b.*
Caryophyllata vulgaris Geum Plinii CLUS. p. CII.
Vulgaris Cariophyllata LOB. Ic. p. 693. ex DOD.
Gariofilata CAES. L. XIV. c. 12.
Caryophyllata herba benedicta TAB. p. 115.
Caryophyllata vulgaris flore parvo luteo I. B. II. p. 398. *l.* (cum icone Hepaticae) WEINM. T. 322.
Caryophyllata vulgaris C. B. Baſil. p. 91. PARK. MORIS. II. p. 430. TOURN. aut. de Par. p. 254. I. R. H. T. 151. F. G. H.
Geum floribus erectis, fructu globoſo, ſeminum cauda uncinata LINN. Cliff. p. 295. ROYEN. p. 296.
β An vere differt varietas flore *majori* C. B. RAJ. PLUKN. I. R. H.

Ca-

Caryophyllata ſylveſtris FUCHS. p. 385. quam pingit WEINM. T. 322. lit. *b*. T. 323. lit. *a*.

Prior ubique ad ſepes provenit.

Radix, ut omnibus, quae longo ordine ſequuntur, perennis, lignoſa, dura. Caulis erectus, folioſus, ramoſus, tripedalis. Folia ad caulem in origine par habent pinnularum, conpoſita ipſa, pinnis progrediendo majoribus, paucis, fere tribus, & quinque, aut, ad ſummum, ſeptem, extrema maxima, rhomboidea, acute ſerrata. Ramos pene nudos terminat ſingulus in quolibet flos, petalis patentibus, ſubrotundis, luteis, calyce reflexo. Stamina ſupra 50. Placenta, & ſemina hirſuta. Tuba longa, gabra, apice ſingulariter reflexo, geniculato, fere uti ariſtae ſolent.

Amara eſt radix, ſtiptica, acido praegnat; primo vere, neque tamen ſemper, Caryophyllum aromaticum redolet. In vino infuſo roborat ventriculum, vulneraria eſt, (LOBEL. *Adv.*) haemorrhagiis, dyſenteriis medetur, uti Agrimonia, quae habitu adeo ſimili eſt. Mire laudat in Chronicis ſeroſis morbis BUCHWALD p. 11. In febribus intermittentibus vires expertus eſt CHOMEL, & in palpitatione cordis, ad Variolas & in morbis maliginis laudat GEOFROI, ſiquidem adſtringendum eſt. Dicitur etiam Aphrodiſiaca eſſe EPH. NAT. CUR. *Vol.* V. *Obſ.* 83. & in univerſum ad omnes a laxitate morbos valet.

2. CARYOPHYLLATA pinnis confertioribus, extrema ſubrotunda, tubis rectis.

Caryophyllata alpina urbana minor GESN. Epiſt. p. 93. *b*.
Geum tertium alpinum GESN. Hort. p. 260. *b*.
Caryophyllata montana MATTH. p. 985. foliis male glabris. CAM. Epit. p. 727. optime, DOD. p. 137. TAB. p. 115. PARK. &c.
Caryophyllata montana II. CLUS. CIII. Pann. p. 436.
Caryophyllata major rotundifolia LOB. Ic. p. 695. Hort. Bleſ. JONQ.
Caryophyllata montana flore magno luteo I. B. II. p. 398. lit. *n*. PLUKN. MILL.
Caryophyllata alpina lutea C. B. SCHWENKF. I. R. H. TIT. It. *major* H. OX. II. p. 430. MUR. p. 707. II. Omnino eadem eſt, teſte herbario C. B.
Caryophyllata omnium minima PON. ap. CLUS. p. CCCXLII. H. JONQ. & BLES.
Caryophyllata alp. minima I. ſpecies PON. It. p. 203.
Caryophyllata alpina minor C. B. Phyt. p. 644. & Prodr. p. 139. pro nova. PARK. RAJ. p. 608. I. R. H.
Caryophyllata alpina minima flore aureo BARR. ic. 399. bene.
Caryophyllata alpina, longifolia, ſinuatis nec profunde inciſis foliis H. OX. II. p. 431.
Caryophyllata alpina lucida magno capite SCHOL. PARIS. p. 223. RAJ. Suppl. III. p. 325.

In alpinis paſcuis ubique. I. B. in *Braulio* M. Ego fere ubique in *Neunenen*, *Morgeten*, *Gotthardo* &c. nullibi vero in *Jura*.

Radix prioris, & folia conveniunt, quod pinnas accipiant progrediendo majores, ſed plures habent, ad quinque paria, & ultra, deinde ultima differt, quae ambitu oblonge ſubrotundo eſt, parum inciſa, medio ſegmento obtuſe ſerrato, tota etiam folia molliora ſunt, & hirſutiſſima. Porro caulis non ramoſus, ligulas aliquot laciniatas loco foliorum educit, & florem unicum, patentem, unciae diametro, quinque emarginatis petalis factum. Tubae longae, plumoſae, molliores. neque fine adunco.

3. CARYOPHYLLATA pinnis profunde inciſis.

Caryophyllata montana FABRIC. Gal. p. 225. *b*.
Geum quartum longiore folio GESN. add. ad Hort. p. 260. *b*.
Caryophyllata alpina minima II. ſpec. PON. Ital. p. 205.
Coryophyllata alpina Apii folio C. B. H. OX. II. p. 431. JONQ. SCH. PAR. H. R. M. PLUKN. I. R. H.
Caryophyllata alpina minor altera PARK. RAJ. p. 608*.
Caryophyllata alpina tenuifolia, incana, flore luteo, longius radicata BARR. ic. 400. bene.
Caryophyllata alpina, tenuifolia, incana, longius radicata BOCCONE p. 160. T. 128. ead. ic.

FABRICIUS in *Galanda* I. G. ex Valeſia retulit prope *S. Pierre*.

Pleraque prioris n. 2. Sed folia differunt pinnis conjugatis, equidem latis, acute & profunde ſex fere dentibus inciſis, quaſi ſemitrilobis, intermiſtis minoribus, extrema ampliora trilobata ſunt, lobis inciſis. Caulis longe repens, ut in Quinquefoliis, foliis tenuiter inciſis.

4. CARYOPHYLLATA pinnis frequentioribus, extrema ſemitrifida, flore connivente, nutante.

Benedicta ſylveſtris TRAG. p. 517. abſque ic.
Geum rivale GESN. Hort. p. 260. *b*. LINN. Lapon. n. 216.
Caryophyllata aquatica GESN. Coll. p. 66. *b*. CAM. Epit. p. 716. non bene. HOFM.
An *Polyanthemon alpinum, quam vocant polycalathon* FABRIC. ad GESN. Epiſt. p. 89?

Ca-

Caryophyllata alpina nutante flore CLUS. Pannon. p. 434. bon. ic.
Caryophyllata montana I. CLUS. Hiſt. p. CIII.
Septentrionalium rotundifolia pappoſa caryophyllata LOB. Ic. p. 694. bene.
Gariofillatae alterum genus CAES. L. XIV. c. 12.
Caryophyllata major ſ. purpurea THAL. p. 28.
Caryophyllata montana AICHST. Vern. Ord. 1. T. 5. f. 2. *purpurea* RAJ. p. 607.
Caryophyllata aquatica flore rubro ſtriato I. B. II. p. 398. *n.*
Caryophyllata aquatica flore nutante C. B. P. I. R. H. MAGN. Char. p. 275. &c.
Geum floribus nutantibus, fructu oblongo, ſeminum cauda molli plumoſa CLIFF. p. 195. ROY. p. 277.
II. *Caryophyllata montana III.* CLUS. Pannon. p. 437. Hiſtor. p. CIIII. eſt planta GESNERI, cujus iconem a PENNAEO habuit CLUSIUS.
Caryophyllata aquatica altera C. B. RAJ. Syll. PARK. VOLC. I. R. H. *purpurea* H. OX. II. p. 432.
Caryophyllata montana Dal. LUGD. p. 686.
III. *Caryophyllata montana lutea flore puniceis lineis ſtriato* C. B. ex LUGD.
Caryophyllata montana minor flore nutante I. R. H.
Et *Caryophyllata montana minor flore luteo nutante* SCHOL. BOT. I. R. H. VOLC. &c.
IV. *Flore prolifero*
CLUS. LOESEL ic. 6. BREYN. Cent. Rar. ic. 60. RAJ. SIBB. SUTH. PLUKN. I. R. H.

In Helvetia abunde ad rivos, vere & autumno floret, maxime *Bernae* v. g. ad ſemitam, quae per prata ducit verſus *Holligen*, in paludoſis inter duo balnea ſuburbana &c. In alpibus, etiam altioribus pariter reperitur.

Ex ſimili radice multa folia, pariter hirſuta, mollia, pinnis primis exiguis, paulatim majoribus, minimis intermiſtis, ad quinque in univerſum paria, ampliori ultima pinna, ſemitrilobata. Caulis cum paucis foliis, auriculatis, ex apice ramoſus, plures flores fert. Horum petioli nutant, petala vero perpetuo in cylindrum connivent, latiſſima in transverſum, cordata, rubella, lineis concoloribus. Stamina ultra 100. Semina ad longiuſculum axin, tubae pappo molli barbatae.

*5. CARYOPHYLLATA pentaphyllaea I. B. II. p. 398. lit. *o.* RAI. p. 608.* SIBBALD. p. 15.
Alpina pentaphyllaea caryophyllata LOB. Adv. p. 309. ic. p. 696. PANCOV. ic. 333.
Caryophyllata alpina quinquefolia C. B. TAB. p. 116. H. OX. II. p. 431. PLUKN. Amalth. p. 52.

C. B. in M. *Fracto.* LOBEL. in montibus Rhaeticis, haud procul *Clavenna.*

„ Radix fibroſa, foris rubiginoſa, leniter odorata. Caules pedales, folia quinquepartita Pentaphylli, vel Tormentillae: flos luteus pallens, ſtaminibus lanuginoſis croceis minoribus.

Olim I. B. ſuſpicatus eſt, deinde icon & planta horti ſicci C. B. confirmat, eſſe omnino *Anemonen*, quae nobis *quarta* eſt.

C O M A R U M.

LINN. n. 417.

A reliquis *Quinquefoliis* differt placenta per maturitatem carnoſa, fragiformi, petalis minimis. Nomen, etſi non placet, quod *Fragum* ſignificet, non viſum eſt mutare.

1. COMARUM LINN. *Lap.* n. 214. *Cliff.* p. 195. ROYEN. p. 276.
Pentaphyllum paluſtre CORD. p. 95. *b.* cum bona icone GESNERIANA. THAL. p. 88.
Fragaria quarta TRAG. p. 501.
Quinquefolium paluſtre GESN. Hort. p. 261. *b.* Tab. Coll. p. 100. CAM. Epit. p. 762. AICHST. Aeſt. Ord. 10. T. 9. f. 1.
Quinquefolium quartum DOD. Pempt. p. 177.
Pentaphyllum rubrum paluſtre LOB. ic. p. 691. RAJ. p. 611.
Quinquefolium paluſtre ſ. aquaticum TAB. p. 122.
Quinquefolium rubrum LUGD. p. 1265. non opt. &
Pentaphyllum rubrum Dodonaei EJ.
Pentaphyllum vel potius heptaphyllum flore rubro I. B. p. 398. *c.*
Quinquefolium paluſtre rubrum C. B. LOES. MURALT. p. 619. &c.
Pentaphyllum ſ. heptaphyllum majus erectum rubrum paluſtre H. OX. II. p. 189.
Pentaphylloides paluſtre rubrum T. aut. de Par. p. 514. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 112.
β *Pentaphyllum paluſtre rubrum craſſis & villoſis foliis ſuecicum & hybernicum* PLUKN. p. 284. T. 212. f. 2. RAJ. Hiſtor. III. p. 326. Synopſ. III. p. 256.

I. B. & MURALT. circa lacum *Felinum.* Bernae paſſim. In paludoſis ſylvae *Bremgarten* inter *Lenggaſſen*, & viam regiam *Arbergenſem.* In torfaceis *Gümligenſibus.*

Radice a ſociis differt, haec enim, ex aquaticarum plantarum more, ipſe caulis

 eſt,

eſt, qui paſſim faſciculos edit fibrarum longiſſimarum, ſimplicium. Caulis erecta pars cubitalis eſt, folioſa, ſubhirſuta in ſummitate multiflora. Folia pinnata, paribus duobus & tribus pinnarum oblongarum, ellipticarum, acute ſerratarum, extrema inpare majori. Flos fit ampliſſimo, obſcure rubro, calyce decemfido, alternatim minoribus ſegmentis. Petala quinque lingulata, minima, obſcure ſanguinea. Stamina ad triginta.

P O T E N T I L L A.

POTENTILLA LINNAEI n. 415.
& *TORMENTILLA* LINN. n. 416. TOURN. T. 153.
QUINQUEFOLIUM T. T. 153.
& *PENTAPHYLLOIDES* T.
& *FRAGARIA STERILIS* BOERH. p. 42. RAI. *meth.* p. 68.
quae *COMAROIDES* PONTEDER *Anthol.* p. 290.

Cum Caryophyllata convenit calyce & flore, differt placenta propria convexa, ſeminum tuba breviſſima, ſive papposa ſint, ſive minime. Deinde calycis quinque ſegmenta patent perpetuo, quinque majora circa ovarium ſe conplicant, & quaſi capſulam efficiunt.

ORDO I.
FOLIIS PINNATIS PLURIBUS.
PENTAPHYLLOIDES T. BOERH. &c.

1. POTENTILLA caule erecto, multifloro, foliis ſeptenis conjugatis, ſubrotundis, ſerratis.

Quinquefolium V. CLUS. Pann. p. 431. *fragiferum* Hiſtor. p. CVII.. non optime.
Quinquefolium fragiferum C. B. PARK. RAJ. Syllog. p. 213.
Pentaphylloides erectum I. B. II. p. 398. *d.* cum bona icone RAJ. p. 616. I. R. H. MAGN. Char. p. 112.
Pentaphylloides majus erectum flore albo, foliis alatis & hirſutis H. OX. II. p. 192. S. 2. T. 20. f. 1.
Potentilla foliis pinnatis, conjugatis, foliolis ovatis, crenatis, caule erecto LINN. Cliff. p. 193. ROY. p. 275.

I. RAIUS in M. *Saleva* prope arcem dirutam.

Caulis erectus, pedalis, purpureus, in ſummitate ramoſus. Folia ad terram multa continua, tribus pinnarum paribus, quae ambitu rotunde rhomboideo ſunt, & a nervo inaequaliter dividuntur, ora profundius, & levius, inciſa. Ad caulem pinnae quinae, deinde ternae, ſimiles. Summus caulis multiflorus. Flos albus expanſus, petalis rotundiſſime terminatis. Antherae peculiaris fabricae, rotundae, cavae, uniloculares.

2. POTENTILLA repens, ſcapo nudo unifloro, pinnis plurimis confertis, minoribus intermiſtis.

Potentilla BRUNF. L. III. p. 45. FUCHS. p. 619. MATTH. p. 1016. CAM. Epit. p. 758. bene CAES. L. XIV. c. 23. THAL. p. 91. C. B. Baſil. p. 91. PARK. &c.
Protentilla D'ORST. p. 236. non male.
Argemone altera GESN. Coll. p. 59. Hort. p. 248.
Argentina RUELL. p. 625. DOD. p. 600. BLAKW. T. 6.
Argentina potentilla LOB. Ic. p. 693.
Anſerina argentina potentilla TAB. p. 118.
Potentilla ſ. argentina I. B. II. p. 398. *b.*
Pentaphylloides minus ſupinum ſeu procumbens, foliis alatis, argenteis, & ſerratis, flore luteo H. OX. II. p. 193.
Pentaphylloides argenteum alatum ſeu potentilla T. aut. de Par. p. 30. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 111. ZANICH. p. 107. ic. 26.
Potentilla foliis pinnatis caule repente LINN. Cliff. p. 193. Lapon. n. 210. ROYEN. p. 275.

Nihil vulgatius ad foſſas.

Radix minime craſſa, aut tuberoſa. Caulis folioſus, repens, ramoſus, ex geniculis radices demittit, florigeri vero caules prope radicem oriuntur aphylli, humillimi, uniflori. Folia pinnata, paribus decem, ad duodecim, quibus minora intermiſcentur. Majores pinnae ovales, progrediendo majores, acute circum ſerratae, ſubtus ſericeis villis obſitae. Petala ambitu rotundo, lutea, patentia. Stamina viginti ad 25. Calyx ſaepe ludit aut biſectis foliolis, aut numeroſioribus. Placenta papposa; ſemina ovata, longa, recta, & ſimplici tuba.

Sapor herbaceus, ſubſalſus, cum acidi ingenii manifeſtis indiciis. (GEOFROI III. p. 112.) ſed aquoſior: Edulis eſt, in medicina adſtringit vulneraria, febrifuga BOERHAAV. ſucco dato ad quatuor & ſex uncias ad fluxum album

album in jure carnium feliciter uſus eſt TOURN. Succum cum ſecali tritum pro magno lithonthriptico habuit TIMAEUS: ad ulcera maligna, dyſenterias, viſcerum tonum firmandum LOBELIUS laudat. Aqua cosmetica habetur.

*3 POTENTILLA . . .

Quinquefolio ſimilis enneaphyllos hirſuta C. B. Prodr. p. 139. RAJ. Syll. p. 214. WAGNER.
Alterum eidem ſimile enneaphyllos PARK. p. 309.
Pentaphylli ſpecies flore luteo ſ. enneaphyllos hirſuta AMBROSIN. p. 414. cum icone, ſi eadem eſt & differt a *Supino.*

C. B. ex alpibus Helvetiorum.

Radix craſſa, nigricans, in longas fibras abit. Cauliculi ad terram multi, ſparſi, capillacei, multifidi, triunciales. Folia in oblongis pedicellis, ſecta in novem anguſtiſſimas lacinias, & ipſas per marginem inciſas, hirſutas. Ea ita pingit AMBROSIN, ut pinnarum quatuor conjugationes ſint. Flores parvi lutei, & capitula Quinquefoliorum modo a pediculo ſuſtentantur. Propriam plantam videri, mihi vero ignotam eſſe, in *notis* invenio.

ORDO II.
FOLIIS EX UNO PEDICULI PUNCTO QUINIS.
I. FLORE PENTAPETALO.
QUINQUEFOLIA T. & omnium Auctorum.

4. POTENTILLA foliis quinatis, apice retuſo ſerrato, petalis albis oblongis ellipticis.

α *Quinquefolium II.* CLUS. Pann. p. 425. (petalis cordatis.)
Quinquefolium II. minus albo flore EJ. Hiſt. p. CV. RAJ. p. 614*.
An haec *Quinquefolii albi ſpecies* GESN. App. ad Hort. p. 295. *b.* in montibus.
Quinquefolium minus album alterum C. B. P. I. R. H. SCHEUCHZ. It. Alp. II. p. 139. It. VI. p. 460.
Pentaphyllum album minimum PARK. p. 397.
Pentaphyllum minus erectum, hirſutum, flore albo H. OX. II. p. 189. T. 19. f. 6. PLUKN. H. L. B.
II. *Quinquefolium album minus* C. B. Phytop. p. 650. Prodr. p. 139. P. RAJUS Syllog. p. 212. Hiſtor. p. 614*. I. R. H.
Pentaphyllum album minus PARK. l. c.
III. *Pentaphyllum rectum* RAJ. Syll. l. c. Hiſt. p. 614.

RAIUS n. III. in adſcenſu *Salevae.* SCHEUCHZER n. I. paſſim in *Rhaetia*, ut in *Julio* M. in Monte *Schin* inter *imum caſtrum* & *Fürſtenau*, & ad pontem in initio *viae malae.* C. B. n. II. circa *Curiam* in ſaxoſis.

Radix perennis, tuberoſa. Caulis erectus, folioſus, ramoſus. Folia digitata, quina, elliptica, integra, fine paulum contracto, acute tridentato, & quinquedentato, hinc glabra, inde ora & nervo ſericeo ville nitente. Flos patens, petalis oblongis, diſtantibus. Placenta & ſemina ipſa papposa.

β *Pentaphyllum petraeum* GESN. Tab. Coll. p. 95.
Pentaphyllum album petraeum GESN. Hort. p. 271.
Quinquefolium album majus C. B. Prodr. p. 139. *caulescens* P. I. R. H. TILL.
II. An *Quinquefolium I. majus albo flore* CLUS. Pann. p. 423. Hiſt. p. CV. Referunt ad TRAGIANUM, ſed icon omnino noſtrum exprimit.
Pentaphyllum album I. CLUS. I. B. II. p. 398. *e.*

In periculoſa ſemita, qua per M. *Leitern* a pago *Farren* ad pagum *Innen* conpendioſe itur. In rupibus circa *Agaunum* Valeſiae. In occidentali exitu ex area *Creux du Vent.* C. GESNER n. I. in montibus ſupra *Sargans*, & in muris *Walenſtadii*, quem locum natalem ſuae plantae n. II. pariter tribuit C. B. ut eo magis mireris, quod pro nova eam propoſuerit.

A priori n. α. non ita differt, ut ſeparari poſſit. Folia equidem viridiora, multo ampliora, ex radice frequentiſſima, caulis humilior eſt. Sed reliqua omnia, & ſtamina barbata, & placenta papposa, & reliquae notae conveniunt. Vide *Iter. Helvet.* n. LII.

5. POTENTILLA foliis quinatis, acute ſerratis, ora ſericea, petalis maculatis.

Quinquefolium aureo flore III. CLUS. Pann. p. 426. 427. Hiſt. p. CV. CVI. cum icone non incommoda.
Quinquefolium alpinum ſplendens SCHWENKF. p. 175.
Pentaphyllum alpinum ſplendens aureo flore I. B. II. p. 398. RAJ. p. 612*. PLUKN. MAGN.
Quinquefolium minus repens, alpinum, aureum C. B. I. R. H. RAJ. Syllog. p. 213. TILL. MUR. p. 620. SCHEUCHZ. It. II. p. 139. It. VII. p. 517. T. noſtr. VI.

Pentaphyllum incanum repens alpinum PARK. SUTHERL. SIBB.
Pentaphyllum montanum minus luteo tormentillae flore cineraceum. BARR. ic. 709. non repugnat.
Quinquefolium alpinum repens aureum flore aureo radiculas in terram demittens H. OX. II. p. 189.
Potentilla foliis quinatis inciſis caule adſurgente LINN. Lapon. p. 212. CLIFF. p. 194. (non autem ſynonyma) *declinato* ROYEN. p. 276.
II. *Quinquefolium montanum erectum luteum hirſutum* SCHEUCHZ. It. I. p. 46. minime differt, ſi deſcriptionem reſpexeris.
III. *Quinquefolium erectum folio argenteo* EJ. It. IV. p. 427. It. VII. p. 517. Omnino videtur.

In omnibus alpium lapidoſis paſcuis reperi, RAIUS etiam in *Dolaz.*

Cum ſequentibus radice, & floris petalis cordatis, & habitu convenit. Dignoſcitur facile foliis integris, multo acutius inciſis, neque lobatis, ſerrato ambitu, & ſerico fimbriato, uti nervus ſericeus eſt. Flos etiam amplior, macula crocea in origine inſignis.

6. POTENTILLA foliis quinatis, obtuſe in apice ſerratis, petalis cordatis.
In hoc vulgari Quinquefolio inſuperabilis eſt confuſio & immedicabilis.
Minimum quinquefolii genus TRAG. p. 505.
Quinquefolium minus FUCHS. p. 625. non recedit. GESN. Tab. Coll. p. 100.
Pentaphyllum minus luteum LOB. Adverſ. p. 307. LUGD. (ex FUCHS.) p. 1264.
Quinquefolium IIII. flavo flore prima ſpecies CLUS. Pann. p. 426. Hiſtor. p. CVI? Deſcriptio non recedit, ſed icon habet folia ternata.
Pentaphyllum ſ. quinquefolium minus TAB. p. 123. bene.
Quinquefolium minus repens luteum C. B. Baſil. p. 92. omnino P. RAJ. Syll. p. 213. an TOURN. aut. de Par. p. 134. I. R. H. &c.?
An *Quinquefolium minus folio ſubtus albicante* I. B. II. p. 398. *a.* RAJ. p. 612*.
Quinquefolium minus repens aureum SCHEUCHZ. It. V. p. 427.

Vulgatiſſimum eſt verno tempore ad vias, in collibus apricis &c.

Radix perennis, lignoſa, longe repens. Caules plurimi, proſtrati, multiflori. Folia ex radice quinata, medio maximo, terminata lato & obtuſo arcu, obtuſe ſerrato, utrinque, ſed in nervo maxime hirſuta. Ad caulem folia ex vagina oriuntur biauri, ipſa ternata. Petala lutea, cordata, non maculata. Semen leve, tuba oblonga ſub apice educta. Stamina fere viginti. Pappus inter ſemina evidens etiam in adulto fructu.

*7. QUINQUEFOLIUM minus repens lanuginoſum luteum C. B. I. R. H. DILL. &c.
Quinquefolium IIII. flavo flore II. CLUS. p. CVI. cum bona icone.
Quinquefolium parvum hirſutum I. B. II. p. 398. *a?* RAJ. p. 612.
Pentaphyllum minus magis villoſum, flore aureo foliis altius ſerratis H. OX. II. p. 190. PLUKNET.

Paſſim a variis accepi; ſed nihil veri diſcriminis reperio, niſi quod foliis hirſutioribus, & capitulis magis ſit lanuginoſis, totis albicantibus, quod locis aridis, & juniori aetati tribui poteſt.

8. QUINQUEFOLIUM montanum erectum hirſutum luteum C. B. *Prodrom.* p. 139. *Baſil.* p. 92. RAI. *Syll.* p. 213. I. R. H. &c.

In C. B. horto ſicco vidi, & paſſim reperi in arenarum fodinis circa *Bernam.*

A priori n. 6. modice differt, ut noluerim nomen ſtirpi inponere, quam differre non perſuadeor. Folia nempe quinata equidem, ſed lobi pediculo proximi ſaepe ita profundi biſecti, ut ſeptem folia videantur, longiora, quam in priori, extremo arcu paucioribus dentibus profunde inciſo, fere magni illius recti lutei ſimilia.

9. POTENTILLA foliis quinatis, longe petiolatis, caule repente.

Pentaphyllum minus BRUNF. II. p. 38.
Pentaphyllon DORST. p. 214. bene GESN. Hort. p. 271.
Quinquefolium majus luteum FUCHS. p. 624. LUGD.
Vulgare pentaphyllon TRAG. p. 505.
Et *Quinquefolium exiguum* TRAG. ic. p. 506.
Quinquefolium CORD. Dioſc. p. 64. *b.* MATTH. p. 1018. CAM. Epit. p. 759. CAES. L. XIV. c. 19. BLAKW. T. 454.
Quinquefolium majus DOD. Pempt. p. 116.
Quinquefolium majus flore ſubluteo interdum albo LOB. p. 690. icon non autem nomen.
Quinquefolium pentaphyllum vulgare LOB. ic. p. 689. nomen non vero icon.
Pentaphyllum Dioſcoridis TAB. p. 120.
Pentaphyllum ſ. quinquefolium vulgare repens I. B. II. p. 397. MAGN. Char. p. 111.
Quinquefolium majus repens C. B. Baſil. p. 92. I. R. H. PONT. Anthol. p. 87.

Pen-

Pentaphyllum vulgatiſſimum RAJ. p. 611.
Quinquefolium minus procumbens flore luteo vulgare radices emittens ex geniculis H. OX. II. p. 189.
Quinquefolium minus repens luteum ZANICH. p. 221. ic. 263.
Potentilla foliis digitatis longitudinaliter patenti-ſerratis caule repente LINN. Cliff. p. 194. ROY. p. 275.

In muris, ad vias, arborum radices &c.

A prioribus differt caule gracili, longe repente, ex intervallis emittente radiculas: foliis raris, ex longiſſimis petiolis, vaginis minimis ſuſceptis, caulinis quinis, ovalibus, undique circumſerratis.

Vulneraria eſt & adſtringens, tum radix, quae ſubacida eſt, tum folia, in quibus viſcidum quid reperitur. Saturatum decoctum ad dyſenteriam CHOMELIUS expertus laudat. In gargarismate valet, quando adſtringendum eſt.

10. POTENTILLA foliis quinatis anguſtiſſimis, ſubtus tomentoſis, caule erecto.

Pentaphyllum album MATTH. p. 1020.
Pentaphyllum minus CAM. Epit. p. 760. optime.
An *Quinquefolium luteis floribus, erectum, non ſerpens* GESN. Hort. p. 295. *b.* lectum Zurzachii.
Quod *Pentaphyllum erectum magnum* EJ. Coll. p. 95.
Alterum exiguum pentaphyllon TRAG. p. 505. abſque icone.
Quinquefolium alterum DOD. Pempt. p. 116. deſcriptio non vero icon.
Pentaphyllum canum polyſchiſton THAL. p. 88.
Quinquefolium petraeum majus TAB. p. 122. bene.
Pentaphyllum erectum foliis profunde ſectis ſubtus argenteis flore luteo I. B. II. p. 398. *c.* RAJ. p. 613. H. OX. II. p. 190. T. 19. f. 11.
Quinquefolium folio argenteo C. B. Baſil. p. 92. TOURN. aut. de Par. p. 133. I. R. H.

Ad vias non rarum, circa Baſileam. Bernae prope *Siechenhaus* &c.

Caulis hirſutus, ramoſus, erectus, cubitalis. Foila quinata, longiora quam priorum, peranguſta, diſtantia, quinque, & ſeptem magnis, conjugatis dentibus in apice inciſa, deinde ternata. Subtus albo tomento obducuntur. Flores plurimi, petalis oblongo-rotundis, ſulfurei aequalis coloris. Stamina fere viginti. Calyx totus prae tomento albicat. Placenta papposa.

II.
FLORE TETRAPETALO.

TORMENTILLA TOURN. LINN. RIVINI, quam olim ob quatuor petala ſeparavit a Quinquefolio SPIGELIUS *Iſag.* c. 18.

11. POTENTILLA foliis quinatis, flore tetrapetalo, caule erecto.

Tormentilla BRUNF. I. p. 85. RUELL. DORST. p. 287. TRAG. p. 503. CORD. Dioſc. p. 64. *b.* Hiſt. p. 94. *b.* GESN. Tab. Coll. p. 111. *b.* MATTH. p. 947. CAM. Epit. p. 685. optime. DOD. Hiſt. p. 118. CAES. L. XIV. c. 21. THAL. AICHST. Aeſt. Ord. 10. T. 9. f. 3. I. B. II. p. 398. *g.* RAJ. p. 617. LINN. Cliff. p. 194. ROY. p. 276. BLAKW. T. 445.
Heptaphyllum FUCHS. p. 260. GESN. Hort. p. 261. *b.*
Tormentilla vel heptaphyllum LOB. ic. p. 696.
Tormentilla conſolida rubra TAB. p. 124.
Tormentilla ſylveſtris C. B. T. aut. de Par. p. 538. I. R. H. ZANICH. p. 261. ic. 87. LINN. Lap. n. 213.
Pentaphyllum aut potius heptaphyllum flore aureo tetrapetalo tormentilla dictum H. OX. II. p. 190. T. 19. f. 13.
β *Tormentilla quadrifolia radice rotunda* MERRET. p. 119.

In ſylvis, & pratis udis frequens.

Radix fit magnis tuberibus pollicaribus & ultra, multiplicibus, ſanguineo ſucco plenis. Caules erecti, ramoſi, a duabus unciis ad pedem alti. Folia ſeſſilia, longa, acute inciſa, lobis quinque & ſeptem, quorum, qui cauli proximi, perexigui ſunt, & profundiſſime inciſi, pene palmati. Pappus in ovario conſpicuus. Summus caulis laxis eſt & diſtantibus ramis. Calyx octofidus, flos tetrapetalos, cordatis, luteis petalis, ungue croceo, ſtaminibus ab octo ad ſedecim, ſeminibus paucis, circiter ſenis, octonis.

12. TORMENTILLA alpina CAMER. *hort.* p. 171. *ic. rad.* in *Epit.* cum priori SCHWENKFELD.

Tormentilla alpina vulgaris major C. B. I. R. H. WAGNER. &c.
Tormentilla alpina major PARK. RAJ. p. 618.
II. *Tormentilla caſſubica major* I. R. H.

Pentaphyllum caſſubicum foliis viridibus profunde ſectis & majus HERM. Par. Bat. p. 211. cum icone.

Prior ſpecies in alpibus provenit, *Grindeliae* vallis, in *Gotthardo* M. &c. Nuper ex *Gemmio* M. miſit Cl. D. D. RESPINGER. Altera e regione caſtri *Reichenbach*.

In univerſum haec ſpecies, aut varietas, ſpecioſior tota eſt & major. Folia multo, pro portione longitudinis, latiora, rhomboidea, radix craſſior eſt. Variat autem flore pentapetalo.

Olim GESNERUS in *Epiſt.* p. 52. commendavit uſurpandam radicem pro Been rubro. Stiptica eſt, amara, acido plena, hinc vulneraria, dentes labentes firmat, in mictu cruento ex motu nimio, in diarrhoeis & dyſenteriis a laxitate, ex potentiſſimis eſt, ſi ſapienter & poſt evacuationes adhibeatur BUCHWALD p. 274. Inter ſtiptica certe ſolam ſufficere credit LUDOVICI p. 337. STEPHANUS SALA decocto in ſanandis pravis ulceribus magna cum felicitate uſus eſt; VESAL. *de rad. Chin.* p. 18. Coria radice Tormentillae praeparant FEROENSES *Act. Hafn.* I. *Obſ.* 49. & *med. dan. dom.* p. 23.

ORDO III.
FOLIIS TERNATIS.

FRAGARIA STERILIS BOERH. *COMAROIDES* PONTED.

13. POTENTILLA foliis ternatis, petalis cordatis luteis.

Dubia ſynonyma vix eruuntur. Huc refertur

I. An *Planta fragariae ſimilis* MART. Spizberg. c. X. Tab. H. lit. *b.*

Trifolium norvegicum majus ſurrectum, foliis crenatis, flore luteo BARTHOL. Act. Danic. 1673. Obſ. 130. p. 346. ic.

Pentaphylloides minus erectum flore luteo ternis fragariae foliis PLUKN. p. 284. Sed hae plantae omnino ad aliam pertinent, ramoſam ſpeciem, flore parvo.

Fragaria alpina fruteſcens MUR. p. 713.

Pentaphylloides majus erectum flore luteo ternis foliis SCHEUCHZ. It. II. p. 138. niſi duae congeneres in Helvetia naſcuntur.

An *Fragaria ſterilis foliis molli lanugine pubeſcentibus* AMMAN. plant. Ruthen. p 84.

II. *Fragaria parva luteo flore* C. GESN. Hort. add. ad p. 259. *b.* Verum ſi omnino fraga fert, non erit hujus generis.

Fragaria flore luteo C. B. I. R. H. WAGN.

Fragaria helvetica nona PARK. p. 257. cum icone, quae noſtram omnino exprimit. H. OX. II. p. 187. RAJ. p. 610*. Haec certe, quam *Sibbaldia*, Fragariae multo ſimilior eſt.

An *Trifolium montanum luteo tormentillae flore cineraceum* BARR. ic. 710.

HUBERUS in *Gotthardo* M. & inter *Urſelen* & *Realp.* C. G. in M. *Braulio.* SCHEUCHZERUS ad ripam lacus *Sylvae pianae.*

Folia Fragariae ſimillima, margine obtuſo, crenato, nervis eminentibus, hirſuta. Flos in tota familia maximus flavus, petalis cordatis. Ecce iconem T. VI.

14. POTENTILLA foliis ternatis, petalis albis ſubrotundis.

Fragaria minor ſterilis GESN. Coll. p. 77. *b.* dici tetrapetalam.

Fragaria minime veſca ſ. ſterilis LOB. ic. 698.

Fragaria non fragifera & non veſca I. B. II. p. 395.

Fragaria ſterilis I. B. F. Boll. p. 200. C. B. RAJ. p. 611. T. aut. de Par. p. 82. I. R. H.

Fragaria ſterilis ſ. minime veſca, hirſuta, minime incana H. OX. II. p. 186. T. 19. f. 5.

Pentaphylloides minus repens flore albo foliis fragariae ternis PLUKN. p. 284.

Fragaria caule decumbente repente ROYEN. p. 274.

β *Quadrifolia* CORNUT. p. 219.

GESNERUS ait in ſepibus apricis naſci, quam in Helvetia nullibi vidi.

A *Fragaria* differt placenta papposa, minime ſucculenta, tum, quod flagellis deſtituatur.

S I B B A L D I A.

LINNAEI n. 256.

Ab ultimo ordine Potentillae differt, ſtaminibus & ſeminibus tantum quinis. Perinde eſt, ſi conjunxeris.

1. SIBBALDIA foliis tridentatis LINN. *Lapon.* n. 111. ROYEN. p. 276.

Fragariae ſylveſtri adfinis planta flore luteo SIBB. Scot. Illuſtr. p. 25. ic. T. 6.

Pentaphylloides erectum, luteum, quinquefolium, alchimillae alpinae effigie, foliis in ſummo apice tridentatis PLUKN. p. 284. T. 210. f. 5. non bene, ut potius *Quinquefolii albi cauleſcentis* iconem exprimat.

An eadem *Fragariae affinis ſericea incana* C. B. Prodr. p. 139. Sed terna folia ait ad pediculum in-

inciſa, & videtur potius pertinere ad *Heptaphyllum argenteum trifolium ſabaudum* BOCCON. p. 20. T. 9.

Fragaria ſterilis ſericea ſ. incana GARID. p. 190. ic. 109. utcunque.

Pentaphylloides fruticoſum minimum procumbens, flore luteo, foliis ſericeis fragariae ternis PLUKN. p. 284. T. 212. f. 3. Omnino haec ad noſtram pertinet.

Priorem I. GESNERUS miſit, in alpibus lectam.

Radix longa, lignoſa. Folia radice pediculata, juniora ſubtus ſericea, adulta pene glabra, quod in plurimis plantis fieri contingit, reſecto apice, profunde tridentato, firmula. Calyx campaniformiter connivet, durus, venoſus, glaber.

F R A G A R I A.

RAI. *meth.* p. 68. BOERH. p. 41. LINN. n. 414.
FRAGARIAE ſp. T. 152.

Ab ultimo Potentillarum ordine differt placenta pulpoſa, ſphaerica, eduli: A *Comaro* praeterea petalis magnis, cordatis.

1. FRAGARIA flagellis reptans LINN. *Cliff.* p. 192. ROYEN. p. 274.

Fragaria BRUNF. II. p. 40. DORST. p. 130. *b.* TRAG. p. 500. GESN. Hort. p. 259. *b* GESN. Coll. p. 77. MATTH. p. 1021. RAJ. p. 609. BLAKW. T. 77.

Herba quae fraga gerit RUELL. p. 451.

Fragula CORD. Hiſt. p. 173.

Fragaria major FUCHS. p. 853. THAL. p. 43.

Fragaria & fraga DOD. Pempt. p. 672. LOB. ic. p. 697.

Fragaria ſylveſtris vel montana CAM. Epit. p. 765.

Fragum trifolium fragiferum TAB. p. 118.

Fraga fructu rubro AICHST. Vern. Ord. 7. T. 8. f. 3.

Fragaria ferens fraga rubra I. B. II. p. 394.

Fragaria vulgaris C. B. Baſ. p. 92. H. OX. II. p. 186. I. R. H. MAGN. Char. p. 112. LINN. Lapon. n. 209.

β *Minor* FUCHS. THAL.

Fraga altera DOD. l. c.

γ *Fructu albo* GESN. Hort l. c. TAB. p. 119. CAM. Epit. p. 766. AICHST. I. B. RUDBEK. Act. Suec. 1720. p. 97.

δ *Flore pleno* ACT. URATISL. 1722. M. Jul.

Prior ubique ad ſepes & in ſylvis frequens eſt. Albo fructu in apricis circa *Badam* legit C. GESNERUS.

Radix dura, nigra, ramoſa. Caules projecti, repentes, ramoſi, graciles pediculos emittunt, qui in diſtans erepunt, novasque radiculas cauliumque colonias propagant. Folia ternata, circumſcriptione rhomboidea, lateribus extremis ſerratis, viridia, parte averſa albo villo ſplendente, nervis parallelis conſpicuis. Petala magna, rotunda. Stamina robuſtis & triangularibus filamentis, fere viginti. Placenta depilis, per maturitatem ſucculenta, rubra. Semina ex ovato acuminata.

Radix adſtringit, vulneraria eſt, ſic folia. Fructus vero notiſſimi ſaporis, quo pleroſque Europae horaeos fructus ſeparat, acidae indolis, quae natura in aquam transit GEOFROI III. p. 489 tenuium partium, vi diuretica, quam GESNERUS *epiſt.* p. 92 *b.* ad calculum praedicat, & in ſolis acinis reſidere ait BOERHAAVE. Ad icterum etiam valet. CRATO ad nimias haemorrhoides mirifice commendat *Conſil.* L. III. n. 15. In febribus ardentibus conditum, ſuccus, ipſa planta putredini ſitique reſiſtit, vi acidula: hinc ad bilis, alcaleſcentis liquidi, & hepatis morbos apta. Aqua pro coſmetica habetur. Intus ſumta temperat, & ad febres convenit, ſed decocta faeces alvinas rubro colore tingunt GEOFROI. Externo uſu ulcera, etiam vetuſta, ſanat herba E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* III. *Obſ.* 80.

Perchepier & *Alchimilla*, quas ob calycis ſegmenta duorum ordinum, & faciem conjungit LINNAEUS, nimis diſtant flore, ſemine, ſtaminibus, & interrumpunt catenam ordinis naturalis.

R U B U S.

TOURN. T. 385. LINN. n. 413.

Summa ſimilitudo faciei, floris, fructus, virium medicatarum efficit, ut a Fragaria removeri non poſſit, & ſi ſemina pulpoſo involucro contineantur, quae Fragariae nuda

nuda ſunt, pulpa nempe a ſtrigoſo cortice non ſeparabili, & calyx monophyllos in quinque tantum ſegmenta findatur.

1. RUBUS radice repente annua foliis ternatis LINN. *Lap.* n. 206. ROYEN. p. 274.
Rubus alpinus humilis GESN. Hort. p. 277. I. B. II. p. 61. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VI. p. 461. It. VII. p. 518.
Rubus idaeus abſque ullis ſpinis GESN. Fract. p. 63.
Rubus idaeus quidam in M. Pilati GESN. Coll. p. 103. *b.*
Chamaebatus G. Aemilii GESN. Epiſt. p. 107. *b.*
Chamaebatus ſeu rubus idaeus alter germanis bocksbeer TRAG. p. 973. deſcriptio, non vero icon.
Rubus ſaxatilis alpinus CLUS. Pann. p. 115. 116. cum ic. PARK. p. 1015. BOT. MONSP. APP. &c.
Rubus ſaxatilis ſ. petraeus CLUS. Hiſt. p. 117.
Rubus minimus THAL. p. 102.
Chamaerubus ſaxatilis C. B. RAJ. p. 1654. SCHEUCHZ. It. I. p. 34.
Rubus idaeus non ſpinoſus ZWING. p. 267.
II. Quomodo differt *Rubus tricoccos* PARK. p. 1015.
Et *Rubus alpinus trifolius erectus folio ſerrato mitioribus ſpinis & ſubhirſutis* PONTED. Anth. p. 155. Nihil uterque, niſi fallor.

In alpium ſylvis humilioribus. GESNER in M. *Fracto.* SCHEUCHZER ad radicem M. *Tittelsberg*, & circa Thermas Fabarias. HUBER. in M. *Luna.* Ego ad conjunctionem vallis *Lauterbrunnenſis* cum *Grindelia* &c. RAIUS in M. *Thuiri.*

A ſequentibus differt herbacea natura molliori, humili, foliis ſubtus non incanis, baccis pauciſſimis, duabus ad ſex, ſed majoribus, diſtinctis, quae in reliquis coaleſcunt. Praeterea breves pediculi florum, & folia Ulmi ſimilia, varie circumſerrata, facile diſtinguunt.

2. RUBUS caule aculeato foliis ternatis LINN. *hort. Cliff.* p. 192. ROYEN. p. 273.
Chamaebatus humilior DORST. p. 193.
Rubus tertius CORD. Dioſc. p. 63. *b.*
Rubi alia ſpecies in humidioribus GESN. Hort. p. 277.
Rubus humilis chamaebatus GESN. Coll. p. 103.
Humilis rubus TRAG. p. 969.
Rubus minor DOD. p. 742. cum icone. RAJ. p. 1640.
Humilis rubus in belgicae ſylvis CLUS. Pannon. p. 115. Hiſtor. p. 118.
Rubus reptans LOB. Adv. p. 446.
Rubi genus humilius in humidis CAES. L. III. c. XI. p. 98. An huc? cum dicat baccas tantum duas vel tres habere.
Rubus minor fructu coeruleo I. B. II. p. 59.
Rubus repens fructu caeſio C. B. Baſ. p. 112. TOURN. aut. de Par. p. 528. I. R. H. RUDBECK. p. 99. ZANICH. p. 229. ic. 101.

Paſſim in agris declivibus, & aquoſis v. g. circa *Seelhofen.*

A ſequente differt, humili habitu, minus ramoſo, nigriori, foliis ſemper ternatis, fructu coeruleo, aquoſe dulci, acinis majoribus.

3. RUBUS foliis ternatis & quinatis, coſta plerumque inermi, fructu rubro, villoſo.
α *Rubus idaeus* TRAG. p. 970. deſcriptio, non vero icon. CORD. Dioſc. p. 63. GESN. Hort. p. 277. Tab. Coll. p. 103. *b.* MATTH. p. 1110. CAM. Epit. p. 752. DOD. p. 743. ex CLUSIO, LOB. Ic. p. 212. eadem icon. BLAKW. T. 289.
Rubus baccis ſ. moris rubris CLUS. Pann. p. 117.
Rubus idaeus vulgaris CLUS. Hiſt. p. 117. cum icone.
Rubus tertius montibus proprius CAES. L. XIV. c. 11.
Rubus idaeus ſpinoſus LUGD. C. B. Baſ. p. 112. T. aut. de Par. p. 528. I. R. H. *fructu rubro* I. B. II. p. 59. RAJ. p. 1640.
Rubus caule erecto hiſpido, foliis ternatis LINN. Lapon. n. 204. Cliff. p. 192. ROYEN. p. 273.
β Var. non ſpinoſa.
Rubus argentinae in horto GESN. Hort. p. 277.
Rubus idaeus Placae CLUS. p. 117. deſcriptio non vero icon.
Rubus hircinus TAB. p. 897.
Rubus fructu rubello non aſper I. B. F. Boll. p. 150.
Rubus idaeus non ſpinoſus LUGD. p. 124. I. B. II. p. 60. RAJ.
Rubus idaeus levis C. B.
Icon MERIANAE CCXXII.
γ *Fructu albo* CAM. Hort. THAL. p. 102. I. B. RAJ. I. R. H. RUDBECK. p. 99.

Spinoſa varietas in montanis frequens eſt v. g. in ſylvis M. *Gurten*, non ſpinoſa in ſylvis humilioribus v. g. circa *Glasbach.*

Altior

Altior eſt, erectior, ſepedalis, foliis ex ovato in longum mucronem productis, ſubtus tomento albiſſimis, fructu rubro, odorato, ſuaviori, baccis pluribus & minoribus. Folia ſaepe quinata, vere pinnata, prima conjugatione majori.

Syrupus in medicamentis ob gratiam frequens admiſcetur, vi cardiaca olim notiſſimus, a GESNERO facile praepoſitus margaritis & ſapphiris, dulci & aromatico ſapore. Salem eſſentialem alii laudant, pariter acidum, ſed & aqua ſuavis eſt & commodum medicamentorum vehiculum.

4. RUBUS foliis ternatis & quinatis, coſta ſpinoſa, fructu nigro & levi.

Mora baccae prius genus DORST. p. 193.
Rubus FUCHS. p. 152. TRAG. p. 970. MATTH. p. 1009. CAM. Epit. p. 751. optime. DOD. p. 742. LOB. II. p. 211. etiam bene. BLAKW. T. 45.
Rubus grandis TRAG. p. 969.
Rubus I. CORD. Dioſc. p. 63. *b.* CAES. p. 98.
Rubus vulgaris GESN. Hort. p. 277. THAL. &c.
Rubus major GESN. Coll. p. 103.
Rubus arvenſis TAB. p. 896. icon propior ſpeciei 2.
Rubus vulgaris ſ. rubus fructu nigro C. B. T. aut. de Par. p. 138. I. R. H. ZANICH. p. 228. ic. 264.
Rubus vulgaris fructu nigro C. B. Baſ. p. 112.
Rubus major fructu nigro I. B. II. p. 57. RAJ. p. 1639.
Rubus caule aculeato foliis ternatis & quinatis LINN. Cliff. p. 192. ROYEN. p. 273.
Icon CXXII. MERIAN. *Inſ. de l'Eur.*
β *Spinis carens* BARR. ic. 395 H. R. P. I. R. H. TILL. H. R. M.
γ *Fructu albo* I. R. H. GARID. RAJ. Syn. III.
δ *Flore ſemipleno* VAILL.
ε *Flore pleno* BRESLAV. 1722. M. Jul.

Nihil frequentius in ſylva, quae ab hoc Rubo dicta eſt *Bremgarten*, prope *Bernam*, & alibi, ad ſepes, in ſylvis caeduis &c.

Caulis fruticoſus, longe repens, una cum ramis ſpinoſus. Folia per intervalla, pinnata, uno, aut duobus paribus pinnarum, ambitu obtuſe rhomboideo, circumſerrato, aliquando bilobata. Prima conjugatio, ſi duae ſint, altera minor eſt, & divergit. Flores umbellati in ramoſis pediculis. Calyx quinquefolius, in anguſta ſegmenta productus, cum aetate reflectitur. Petala ex calyce ſubrotunda, alba aut carnea, flaccida, ſtamina numeroſiſſima. Bacculae in acervum hemiſphaericum circa placentam congeſtae, monoſpermae, tuba ſimplici capitata, nigrae, ſucco rubro. A prima & ſecunda colore fructus, caule ampliori, foliis ſaepe quinis diſtinguitur, a tertia fructu, & aſperiori habitu, nervoque folii perpetuo ſpinoſo, foliisque magis digitatis.

Folia ſtiptica ſunt, uti priorum, & acerba, laudantur in angina, in ulceribus pervicacibus pedum, CHOMEL. p. 648. in firmandis gingivis relaxatis. Fructus notiſſimus eſt puerorum cibus, ſubdulcis, acidae indolis, & aquoſae. Syrupus & gelatina obſiſtunt putredini, uti fraga, & ad febres & anginas conveniunt, & quotiescunque acida proſunt. Radix pro aperiente habetur, & decoctis additur in hydrope morbisque chronicis.

PLANTAE POLYSTEMONES.
CLASSIS III.
POMIFERAE.

His, uti proxime priori claſſi, petala quinque, & ſtamina, ex calyce oriuntur. Sed ſemina conceptaculo pulpoſo includuntur.

ORDO I.
UMBILICATAE.

His calycis pars monophylla, cava, cum ovario inſeparabiliter connexa eſt, ut grandeſcens fructus expanſa calycis ſegmenta ex apice praeferat.

RIBES.

LINN. n. 195.
GROSSULARIA TOURN. T. 409.
GROSSULARIA BOERH. p. 253. DILL. *Elth.* ad T. 139.
RIBES BOERH. p. 254. & DILL. l. c.

Non alio loco ponendus fuit, ob habitus cum Rubo ſimilitudinem, fructumque umbil-

umbilicatum, licet ſtamina, uti *Sibbaldia*, tantum quinque nactus ſit, petala vero in multis ſpeciebus minutiſſima ſint, & licet aegre adducar, ut aliquid Roſae & Rubo interponam. Tuba unica vel breviſſime, vel longius, bicornis. Utrumque genus BOERH. & DILL. ſeparari vetat conſtans habitus conſenſus, notarumque defectus. Fructus mollis, calyce coronatus, polyſpermos.

1. RIBES ramis aculeatis, erectis, fructu glabro LINN. *hort. Cliff.* p. 82. ROYEN. p. 273. MALPIGH. ic. 199. 259.

Groſſularia RUELL. I. C. 107. 123.
Criſpina uvam ferens ſpina CORD Dioſc. I. C. 120.
Ceanothus ſpina theophraſto memorata GESN. Hort. p. 252.
Uva ſpina MATTH. p. 167. bene. CAES. L. III. c. 12.
Uva criſpa FUCHS. p. 187. bene. GESN. Coll. p. 115. *b.* TRAG. p. 977. ex FUCHS. DOD. p. 748. bene. LOB. Ic. II. p. 206.
Uva criſpa uva ſpina TAB. p. 1082.
Uva criſpa ſ. groſſularia I. B. I. P. II. p. 47. RAJ. p. 1454.
Groſſularia ſimplici acino ſ. ſylveſtris C. B. TOURN. aut. de Par. p. 464. I. R. H.
Groſſularia ſpinoſa ſylveſtris C. B. Baſ. p. 109.
Groſſularia BLAKW. T. 277. (varietas hortenſis) IC. MER. XII. & XXXI.

Nihil frequentius ad ſepes vivas.

Folia ſemitrifida, lobis rotunde terminatis & inciſis, lateralibus plerumque denuo ſemibifidis. Gemmae trifoliatae, biflorae, cum ſpina acuta ſubjecta. Pediculus pendulus, ſquama auriculari ſuccinctus. Ovarium ſubhirſutum, calyce coronatum, quinquefolio, ellipticis, caviſque ſegmentis, per aetatem reflexis. Petala ex calyce, fere pentagona, ſubrubella. Stamina ex calyce quinque. Tuba in fine ſpongiolas duas adnatas habet. Fructus maturus ſphaericus, pellucidus, valde ſucculentus, polyſpermos.

Baccae edules, ad intrita in uſu ſunt. Dicuntur etiam gratiſſimum vinum preſſae ſubpeditare. Immaturae periculoſum cibum praeſtant, maturae alvum ducunt, utiles hominibus ſiccis & melancholicis.

2. RIBES inerme, foliis planiuſculis, racemis erectis LINN. *Cliff.* p. 82. ROYEN. p. 270.

Ceanothi levis genus GESN. Hort. p. 252. LUGD. p. 132.
Ribes ſylvaticus GESN. Hort. app. p. 295. *b.*
Ribes vulgaris fructu dulci CLUS. Pann. p. 119. Hiſt. p. 119. deſcriptio, non icon, quod video etiam ERNDTELIUM obſervaſſe E. N. C. *Vol.* III. *app.*
Ribes ſylveſtre CAM. Hort. p. 141.
Groſſulariae rubrae levis genus LUGD. p. 132. ex GESNERO.
Ribes inſipidum SCHWENCKF. p. 182.
Ribes alpinus dulcis I. B. II. p. 98. RAJ. p. 1486. ZWING. p. 234. LINN. Lapon. p. 97.
Groſſularia vulgaris fructu dulci C. B. I. R. H. ?
Groſſularia ſylveſtris rubra C. B. LOES. HOFM.
Ribes montana altera C. B. Prodr. p. 160.
Groſſularia hortenſis fructu margaritae ſimilis RUDB. p. 98.

In ſylvis altioribus Jurae & alpium. In *Saleva* & *Thuiri* I. B. & RAI. Circa *Baſileam*, ſupra! *Riegoldswyl* in montibus, qui cum M. *Waſſerfall* continuantur. In paludoſis agri Bernenſis v. g. circa *Wengi.*

A ſequente modice differt. Frutex humilis eſt, albo cortice, folia ſemi-trifida, acutis laciniis, media longiore, quam in n. 4. acute circumſerrata: ſpinae nullae. Flores ex uno pediculo conferti, exigui, racemis erectis. Fructus albidus, pene inſipidus.

Tuſſi mederi, ruſticum medicamenti genus C. G.

3. RIBES inerme, floribus planiuſculis, racemis pendulis LINN. *Cliff.* p. 82. ROYEN p. 270.

Ribes vulgaris flore rubro CLUS. Pannon. p. 119. Hiſtor. p. 119.
Ribes vulgaris in allobrogum & ſequanorum montibus ſponte naſcens ruber LUGD. p. 132.
Alius frutex in alpibus CAES. L. VIII. C. 12.
Ribes vulgare baccis rubris CAM. Hort. p. 141. lectum in Luſatiae finibus.
Ribes montana oxyacanthae ſapore C. B. Prodr. p. 160.
Ribes acidum SCHWENCKF. p. 182.
Groſſularia multiplici acino ſ. non ſpinoſa hortenſis rubra Ribes officinarum HOFM. lectam circa Altorfium.

Ribes

Ribes flore rubente I. B. II. p. 98.
Ribes acidus ruber LINN. Lap. n. 98.
β *Ribes vulgaris* CLUS. p. 119. Haec nempe varietas hortenſis eſt, neque in Helvetia ſponte provenit.

In ſylva *Bremgarten*, circa *novum pontem* non frequenter. In Valeſiorum alpibus C. B. Altior priori, erectus ad 10. pedes. Folia fere ſimilia n. 4. magis pentagona, quam in n. 2. medio ſegmento non ita longo. Racemus pendulus, flos ruber, petalis minimis, inſtar cunei reſectis, Tuba in duo brevia cornicula finditur.

Hujus, & adfinis hortenſis, fructus conditus in deliciis habetur. Iidem vel recentes, vel rob cum ſaccharo paratum, in febribus, & elegans, & efficax medicamentum praebent, familiare magno BOERHAAVIO.

4. RIBES inerme, folio & nigro fructu maximis, olentibus.
Piperaſtrum RUELL. p. 119.
Ribes ſylveſtre TRAG. p. 994.
Amomum falſum GESN. Hort. p. 246. Tab. Coll. p. 58.
Ribes ſylveſtre aquaticum ſabinae fere odore GESN. Epiſt. p. 102.
Pſeudamomum EJ. Coll. p. 48.
Arbuſcula piper racematim ferens MATTH. p. 579.
Ribes cum fructu nigro DOD. p. 749.
Ribes nigra LOB. Adv. p. 445. Ic. p. 202. eadem icon. TAB. p. 1083. bene. SWEERT. II. T. 33.
Ribes ſylveſtris THAL. p. 96. niſi dulcis ſit.
Frutex ribi ſimilis CAES. L. III. c. 12.
Ribes baccis nigris CAM. Hort. p. 141.
Ribes nigrum SCHWENCKF. p. 183.
Ribes fructu nigro AICHST. Vern. Ord. Frut. T. 14. f. 3. PARK. &c.
Ribes nigrum vulgo dictum folio olente I. B. II. p. 98. bene. RAJ. p. 1486. &c.
Groſſularia non ſpinoſa, fructu nigro C. B. P. &c. *majore* TOURN. aut. de Par. p. 64. I. R. H. RUPP.
Icon MERIANAE n. XXXVII.
Ribes vulgaris fructu nigro LINN. Lap. n. 99.
Ribes inerme floribus oblongis monogynis LINN. Hort. Cliff. p. 269. ROYEN.
β *Fructu minore* I. R. H.
γ *Folio picto* MILLER.
δ Huc LINNAEUS refert *Ribes nigrum penſylvanicum foliis oblongis* DILLEN. Hort. Eltham. T. 245.

C. GESNERUS ad foſſas aqua plenas circa *Tigurum*. Ego circa Bernam ad ſtagna, non frequenter.

Frutex humilior eſt, folia multo majora, ſemi trifida, angulo medii ſegmenti lateralibus majori. Racemi penduli, baccis majoribus, nigris, permaturitatem ſubacidis. Florem non vidi, dicitur longior eſſe & magis cylindricus. Tota planta ingrato odore etiam eminus ſe diſtinguit.

CAMERARIUS ait veneno non carere. Alii, in primis FORESTUS, fructum valide diureticum eſſe, foliis primo naſcentibus ſpiritum frumenti ita tingi, ut ſpiritum vini referat. Ad rabidi canis morſum laudari narrat GEOFROI III. p. 540. Verum id nimium eſt.

ROSA.

T. T. 408. LINN. n. 412.

Fructus umbilicatus, calyce expanſo, quinquefolio. Petala ex calyce quinque, ſubrotunda, cordata, ampla, ſtamina plurima, ad 90. in orbem multiplicem diſpoſita, & tubae plurimae, breves hae, craſſulae & congeſtae. In coriaceo, ſucculento tamen, & colorato fructu ſemina plurima villoſa, in unico loculo.

1. ROSA calycis foliolis indiviſis, pomo globoſo.
Roſa V. CLUS. Hiſt. p. 116. Omnino noſtra eſſe videtur, ex fructu nigro, facie &c. licet a Dunenſi ipſe ſeparet.
Roſa campeſtris odora EJ. Pannon. p. 111. ic. p. 112. deſcr. *odorato flore* Hiſtor. p. 116. cum duabus iconibus.
Roſa parva fruticoſiſſima III. CAM. Epit. p. 99. abſque icone.
Roſa alpina rubra SCHWENCKF. p. 84.
Cynorrhodon polyacanthon LUGD. p. 127.
Cynorrhodi ſpecies in broccenbergo THAL. p. 35.
Roſa campeſtris flore albo odoro PARK. p. 1017.
Roſa ſpinoſiſſima pumila flore rubro I. B. II. p. 41. ex LUGD. ZWING.
II. *Roſa dunenſis ſpecies nova* DOD. p. 187. icon qua CLUSIUS uſus eſt, noſtrae ſimillima.

Roſa nona EJ. Coron. p. 98. Hiſtor. l. c.
Roſa ſylveſtris pomifera LOB. Ic. II. p. 211. alia icon ſimilior iis, quas ex Gallia habeo. LUGD. p. 127. licet enim iconi ſpinae deſint, rotundo tamen fructu facile a ſequente diſtinguitur: neque ea in Anglia naſcitur.
Dunen roſen LOB. Adverſ. p. 446.
Roſa arvina TAB. p. 1088. *Tabern. ſpinoſa* I. B. II. p. 41.
Roſa pumila ſpinoſiſſima foliis pimpinellae glabris flore albo I. B. II. p. 40. RAJ. p. 1472. ZWING. p. 237.
β Varietas roſae pimpinellae folio
Roſa alia odoratior CAM. l. c.
Et *Roſa ſylveſtris pomifera Lobelio flore rubello ſine ſpinis pumila, eadem forte praecedenti* I. B. II. p. 40.
Roſa campeſtris ſpinoſiſſima flore albo odoro C. B. VAILL. I. R. H. ROYEN. p. 272.
Et *Roſa ſylveſtris pomifera minor* C. B. LINN. Lapon. n. 203. &c.
Roſa pimpinella ſ. pomifera minor PARK. ib.
γ *Flore variegato* MERR. SUTH. SIBB. p. 46. ic. 2.
δ *Foliis variis* MILL.

STAEH. prope *Farnspurg auf der Schiffernflüh* Roſam legit, pumilam, ramoſiſſimam, foliis ſeptenis & novenis, oblongis, acute circumſerratis, fructu tumente, retuſo, rotundo, breviori quam congenerum, flore albido, calycis ſegmentis non ramoſis. Ea, etſi folia omnino longiora habeat, & minus dura, quam Roſa pimpinellae folio Galliae Aquitanicae, huc tamen, maxime ad varietatem β. omnino pertinet. Quam vero ego legi ſimillimam, valde humilem, nervo, ramis, ſpiniſque purpureis, flore vero ſature rubente, in ſummis rupibus montis *Chaſſeral*, ad var. α. pertinere videtur. A ſequente maxima diverſitas in ſpinis eſt, quibus abundat, & fructu globoſo.

2. ROSA non ſpinoſa, calycis foliis indiviſis, fructu oblongo.
An *Roſae ſylveſtris tertium genus* TRAG. p. 988. Locus natalis non placet, GESNERUS tamen conjungit.
Roſa ſylveſtris a majo M. denominata GESN. Hort. p. 276. *b.* dicit ſpinis eſſe non perinde minacibus.
Roſa maji ſine ſpina GESN. Coll. p. 102,
Roſa cinamomea ſimplex fructu oblongo admodum praecox CAM. Hort. p. 144. ex *Albio* M.
An *Roſa ſaxatilis colore floris ruberrimo* EJ. Epit. p. 99. abſque icone.
An *Roſa minor rubello flore, quae vulgo a M. majo majalis dicitur* C. B. P.? ſynonyma confuſa ſunt. I. R. H. &c.
Roſa ſylveſtris odoratiſſimo rubro flore C. B. ZWING. p. 237.
An *Roſa cinnamomea floribus ſubrubentibus ſpinoſa* I. B. II. p. 39? Non dixerim.
Roſae vernae non ſpinoſae I. B. F. Boll. p. 149.
De *Roſa cinnamomea* DOD. & LOB., quam cum noſtra Helvetica conjungit I. B. & C. B. nihil omnino definio.
II. *Roſa ſuaviſſimi odoris in M. Pilati* LUGD. p. 126.
Roſa campeſtris ſpinis carens biflora C. B. P. RAJ. p. 1472. refert ad n. 1. cum tamen & montana ſit, & ſpinis careat. ZWING. I. R. H.
III. *Roſa rubello flore parvo ſimplici non ſpinoſa* I. B. II. p. 39. bon. ic. RAJ. p. 1470. Syll. Exter. p. 219. PLUKN. ZWING.
IV. Porro *Roſa minima* I. B. II. p. 41. non ſpinoſa eſſe dicitur.
V. Omnino eadem eſt
Roſa alpina rubra ſpinis carens BURS. Act. Suec. p. 585.
Ic. CXLV. MERIANAE.

In ſylvis *Jurae* non rara. Abunde in adſcenſu auſtrali M. *Grandvi*, in *Dolaz*, in dumetis inter M. *Waſſerfall* & *Vogelberg* ſecundum rupes. C. G. ad *Albii* M. radicem. I. B. in *Thuiri* & prope *Colonge*. RAIUS in montibus Genevenſibus.

Frutex humilis, cubitalis, & bicubitalis, ramoſus, non ſpinoſus, etſi aliqui, ſed rari, & debiles aculei per caulem ſpargantur. Folia uti in n. 1. levia, ovata, acute circumſerrata, dentibus bifidis, ſeptena, rarius novena. Flores ſolitarii. Ovarium oblongum, glabrum, aut ad baſin mollibus ſpinis armatum. Flos amplus, petalis pulchre coloratis, ungue pallente, odorus. Calycis folia non ramoſa, fructus oblongus, ſub calyce anguſtior.

*3. ROSA . . .
An *Roſa ſylveſtris III. omnium minima* CORD. Dioſc. l. c. 124.
Roſa ſylveſtris rubella parvo frutice I. B. II. p. 35. RAJ. p. 1470. Syllog. Exter. p. 219. PLUKN. ZWING.
II. *Roſa pumila pannonica flore rubello* I. B. II. p. 35. RAJ. p. 1469.

Roſa

Roſa pumila CLUS. Hiſt. p. 117. abſque icone.
Χαμαιρρόδον EJ. Pannon. p. 113.
Roſa ſylveſtris pumila rubens C. B. RAJ. Syllog. p. 220. I. R. H. ZWING.
Roſa pumila rubra auſtriaca PARK. p. 1019.

RAIUS in collibus *la Baſtie* & *Champé* circa *Genevam*, I. B. inter *Genevam* & *Treney*, & circa caſtellum *l'Abbatie*.

„ I. B. Cubitalis frutex, ſpinis raris, foliis plerumque quinis, raro ſeptenis, ſerratis, glabris, rotundioribus, minoribus, quam in Roſa flore interſe rubro. Flos non parvus, incarnatus, jucundiſſimo odore, capitulo cum pediculo hiſpido. CLUSIANA planta multa ſimilia habet, & capitulum maximum, turbinatum.

4. ROSA foliis glaucis rubedine tinctis, flore rubro SCHEUCHZER. *It.* VII. p. 518.
In ſepibus, intra ambitum pagi, certe longiſſimi, *Grindelwald.* Ex *Rhaetia* D. HUBER.
A ſequente aut modice differt, aut nihil quidquam. Folia ampla, glabra, ſeptena, glauca, medietate tota purpurea. Pomum glabrum. Florem non vidi, dicit autem SCHEUCHZERUS intenſe rubrum eſſe, calyce pallente. Calyx inciſus eſt varie & alternatim, uti in ſequente.

5. ROSA foliis & fructu rotundo levibus, calycis foliolis diviſis, (MALPIGH. ic. 146. 205.)
Roſa ſylveſtris procerior CORD. Dioſc. L. c. 124.
Roſa ſylveſtris aſperior punicea FUCHS. p. 656. ſed flores plurium generum in unum fruticem commiſcuit.
Roſae ſylvoſtris vulgare genus TRAG. p. 987. cum icon. p. 986.
Roſa vulgo proveniens CAM. Epit. p. 99.
Roſa canina vulgo dicta DOD. p. 187. Coron. p. 48. bona icon. p. 97.
Cynorrhodos ſ. roſa ſylveſtris floribus ſubrubris THAL. p. 35.
Roſa ſylveſtris TAB. p. 1088. *colore ſubrubente* CAES. L. III. c. 10. p. 97.
Roſa ſylveſtris incarnato flore AICHST. Vern. Ord. 6. T. 6. f. I.
Roſa ſylveſtris alba cum rubore folio glauco I. B. II. p. 43. LINN. Lapon. n. 202.
Roſa ſylveſtris vulgaris flore odorato C. B. Baſil. p. 112. *incarnato* P. T. aut. de Par. p. 527. I. R. H. ZANICH. p. 226. ic. 300. ZWINGER. cum Eglanteria conjungit.
Roſa ſylveſtris inodora ſ. canina PARK. p. 1017. RAJ. p. 1470.
Roſa canina ſylveſtris BLAKW. T. 8.
II. Quomodo differt *Roſa ſylveſtris flore majore & rubente* C. B. I. R. H. &c.
Quam *conſervam cynosbati* vocat LEOPOLD. *flor. Ulmen.* p. 45. eſt inſecti opus, a MALPIGHIO deſcriptum.

Nihil vulgatius in ſepibus.

Altior eſt congeneribus, decempedalis, valde ſpinoſa, ſpinis hamatis. Folia quina, & ſeptena, ovata, levia, ſubtus glauca. Calyx, ut in hortenſibus, folio unico integro, duobus ab uno latere lacinias emittentibus, duobus utrinque pinnatis. Flos ſuaveolens, ungue albo, bractea cordata, varie incarnata, dilutiori, & tinctiori. Fructus maximus, ex rotundo conicus, glaber, rubensque.

Aqua deſtillata hortenſi non cedit, niſi ſuperat fragrantia. Infuſum Theiforme ex elegantia commendat THOMASIUS. E. N. C. *Cent.* IV. *Obſ.* 199. nam & vera Thea fere ſolo fructu a Roſa differt. Conſerva ex floribus adſtringit, ad haemorrhoides laudatur, dyſenteriam, fluxium hepaticum, ad pectoris morbis, ſiccaque guttura. Sed major uſus eſt in conditis, pro uſu culinario. Pulvis fructus exſiccati, (aut ſeminum ſolorum) ad calculum BORELL. *Cent.* III. *Obſ.* 22. Vermes ſpongiarum dicunter ſoporiferi eſſe, quod vix credo. In Sicilia, ſed inter ſuperſtitioſos mortales, ad incantationes, morbos ex terrore, morſus animalium venenatorum & canis rabidi, pro panacea habetur, uti ex ipſo nomine *Sanatodos* intelligitur. BOCC. *Muſ. di Pian.* p. 10.

6. ROSA foliis & rotundo fructu levibus, calycis foliis diviſis, albo flore.
Roſa ſylveſtris aſperior candida FUCHS. p. 656.
Roſae ſylveſtris quarta ſpecies TRAG. p. 988.
Cynorrhodon ſ. roſa ſylveſtris flore albo THAL. p. 35.
Roſa ſylveſtris albo colore CAES. L. III. c. 10.
Roſa ſylveſtris folio glabro, flore penitus albo I. B. II. p. 44.
Roſa arvenſis candida C. B. Baſ. p. 113. P. I. R. H.
Roſa pumila campeſtris alba PARK. p. 1019.
Roſa ſylveſtris altera flore albo noſtras RAJ. p. 1471. VAILL. ZWING.

In ſepibus & dumetis non raro.

Frutex humilior eſt, flos pene inodorus, absque rubore, folia ſubrotunda, minora. Calyx ſaepe integris foliolis fit, & ſemper minus profunde ſectis.

7. ROSA foliis ſubtus rubiginoſis, & odoratis.

Rubus canis RUELL. 1. C. 128.
Roſa ſylveſtris altera CORD. Dioſc. I. c. 124.
Roſa ſylveſtris alia humilior GESN. Hort. p. 275. *b.*
Roſae ſylveſtris ſecundum genus TRAG. p. 987.
Roſa maxima ſylveſtirum CAM. Epit. p. 99. cum icone.
Roſa ſylveſtris odorata DOD. Coron. p. 100.
Roſa ſylveſtris foliis odoratis EJ. Pempt. p. 187.
Eglentina ſ. eglantier LOB. Adverſ. p. 446.
Cynorrhodon ſ. roſa ſylveſtris virgis (fructu) *ac foliis aculeatis* THAL. p. 35.
Roſa Eglenteria TAB. p. 1087. AICHST. Vern. Ord. 6. T. 6. f. 4.
Roſa ſylveſtris foliis odoratis C. B. Baſil. p. 112. ZWING. p. 237. T. aut. de Par. p. 527. I. R. H. CLIFF. p. 191. ROYEN. p. 272.
Eglanteria DE BOOT. ic. 50.
Roſa ſylveſtris odora RAJ. p. 1471. non bene conjungit cum vulgari n. 5.
β *Flore pleno* I. B. MERR.
γ An haec *Roſa ſylveſtris alba cum aliquo rubore folio hirſuto* I. B. II. p. 44. Videtur.
Roſa vulgaris ſylveſtris folio ſubtus villoſo, flore albo VAILL p. 174. Videtur.
Inter TILLIANAS *Roſas* p. 148. non una videtur eſſe, quae ab iſta non differat.

Tiguri *Wynröslin* dici C. GESNER. *Baſileae* in ſepibus nonnullis naſci I. & C. B. Ego ibi legi circa *S. Louis*; deinde in juniperis inter *Orbe* & *Laſſaraz* magna copia, ſupra *Biennam* & *Creſſier* inter vineas, in ſubalpinis demum ſub *Geſchinen.* HUBERUS ad viam publicam in M. *Bözberg.* In Germania vulgatior eſt.

Firma eſt, erecta, aſperrimis ſpinis. Folia ambitu fere rotundo, quina, & rarius ſeptena, ſuperne leviter ſubhirſuta, inferne nervi, uti rami, rubiginoſa villoſitate conſperguntur, ſummitates ubique viſcoſae ſunt. Flos exiguus, imarnatus, pallidus unque albo. Calyx ſegmentis magnis & inciſis uti n. 6. Fructus aut levis aut molliter ſpinoſus, ovalis, per maturitatem niger. Odor pomorum totam plantam, etiam eminus prodit.

Hujus flores alvum dicuntur laxare.

8. ROSA foliis utrinque villoſis. fructu ſpinoſo.

An *Roſa ſylveſtris IV.* CORD. I. C. 124. ob folia lanuginoſa.
Roſa pomo ſpinoſo folio hirſuto I. B. II. p. 38. cum icone fructus, quem in deſcriptione nimis parvum facit. MAGN. Bot. M. p. 223.
Roſa ſylveſtris pomifera major C. B. Baſil. p. 112. RAJ. p. 1472. ZWING. I. R. H. RUPP. ROYEN. p. 273.
Roſa ſylveſtris fructu rubro hiſpido VAILL. p. 175.
Speciminibus DILLENIANIS collatis, non video differre
Roſam pomiferam majorem PARK. RAJ. p. 1472.
Roſam ſylveſtrem pomiferam majorem noſtratem PLUKN. p. 322. RAJ. Synopſ. III. p. 455.
Roſam ſylveſtrem fructu majori hiſpido PLUKN. p. 322. MILL.

Non ubique: C. B. in Alnetis circa *Baſileam.* Ego in paludoſis circa *Heilbad* Thermarum *Leucenſium.* Gottingae non rara eſt.

Prioris n. 7. non diſſimilis eſt. Sed folia utrinque villoſa ſunt, hinc cinerea, longiora, majora, propiora ſpeciei 5. Flos ſature ruber. Fructus ſphaericus, maximus, per maturitatem niger, aculeis undique horret. Calyx uti n. 5.

Solis foliis ſeptenis, quae etiam in noſtra reperiuntur, differt *Roſa pomifera Venetiis Sprengeri folio hirſuto* I. B. II. p. 38.

Apud amiciſſimum STAEH. duas alias *Roſas* vidi, de quibus nihil definire licet, cum non ſint ad manus.

Roſa (ita in notis meis invenio) *pomifera fructu nigro rotundo* In Alnetis.
Roſa pomifera, foliis glabris, fructu nigro, longo, ventricoſo, gigartino. *Ad Wieſam.*

SORBUS.

T. LINN. n. 405. & omnium Auctorum.

Calycis cava pars, ut in reliquis, eſt fructus involucrum extremum, qui triſpermos eſt. Stamina, uti ſequentibus; circiter vigena, tubae tres.

1. SORBUS foliis pinnatis, glabris, fructu minimo.

Fraxinea arbor TRAG. p. 1008.

Sorbus

Sorbus aucuparia CORD. Dioſc. 1. c. 174. CLUS. Pannon. p. 8. Hiſtor. p. 9. obiter. THAL. I. B. I. P. 1. p. 62. I. R. H.
Sorbus GESN. Hort. p. 262. Tab. Coll. p. 108.
Sorbus ſyveſtris MATTH. p. 262. CAM. Epit. p. 161. bene. TAB. p. 1020. ZWING. p. 15.
Ornus DOD. Pempt. p. 834.
Sorbus ſylveſtris alpina LOB. Ic. II. p. 107.
Sorbus ſylveſtris in alpibus CAES. L. III. c. 63.
Sorbus torminalis LUGD. p. 99. BLAKW. T. 73. omnino.
Et *Sorbus ſylveſtris Matthioli, torminalis vera* LUGD. p. 332.
Sorbus ſylveſtris foliis domeſticae ſimilis C. B. P. RAJ. p. 1457.
Sorbus ſylveſtris quae aucuparia C. B. Baſ. p. 105.
Aucuparia RIV. RUPP. p. 112.
Sorbus foliis pinnatis LINN. Hort. Cliff. p. 196. ROYEN. p. 272.
β *Foliis pictis* MILL.

In ſylvis altioribus non rara, v. g. in montoſo tractu inter *Pantiger-hubel*, & *Thorberg-Alp.*

Arbor ramoſa, frondoſa, non altiſſima. Cortex fuſcus, levis. Foliorum octo circiter conjugationes ad unam coſtam, extremo inpare: ſicca ſunt, ſature virent, oblonga ellipſi circumſcribuntur, ambitu acute dentato. Flores in denſiſſimas umbellas. Petala alba, cava, ſubrotunda. Stamina de more ex flava corona, quae calyci adhaeret, & ovario circumponitur, omnino 20. Tubarum apex craſſiuſculus. Fructus ruberrimus, inedulis.

Fructus exſiccatus valide adſtringit, uti Prunus ſylveſtris: ut non videam quomodo hydragogus ſit, qualem facit eſſe NEEDHAMUS: Succus expreſſus dat viliorem ſpeciam *Sicerae.* Spiritus ex fermentatis ſorbis ſtillans laudatur ad morbos pectoris lentos. Rob haemorrhoidum dolorem & inflammatione ſanaſſe dicitur E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* IV. *Obſ.* 50.

2. SORBUS foliis pinnatis, inferne tomentoſis, fructu majori.
Sorbus domeſtica Auctorum.

Non videtur vera indigena eſſe: colitur autem paulo rarius, v. g. circa arcem *Münchenſtein.*

PIRUS.

LINN. n. 408.
PIRUS TOURN. T. 404. MALP. ic. 251. & omnium auctorum.
& *MALUS* T. T. 406. MALP. ic. 252. & omnium auctorum.
& *CYDONIA* T. T. 405. & omnium auctorum.

Omnino ſola figura fructus paulo longior, & circa petiolum minus excavata, & cutis tuberoſa non videtur ſufficere ad ſeparandam Pirum a Malo, cum genera ſint ſimillima flore, calyce, ſtaminibus circiter viginti, loculis cartilagineis in media pulpa quinis, polyſpermis, Tubis quinque, ſeminum figura.

1. PIRUS foliis ſerratis, pomis baſi productis LINN. *Cliff.* p. 190. ROYEN. p. 266.
Pirus ſylveſtris RUELL. I. C. 115. DOD. p. 799. PARK. I. R. H. RUPP. &c.
Pira ſylveſtria GESN. Coll. p. 97. TRAG. p. 1046. TAB. p. 1018.
Piraſter LUGD. p. 308. THAL. p. 89.
Piri genus ſylveſtre CAES. L. III. c. 62.
conf. BLAKW. T. 453.
β *Pira ſylveſtria majora* TAB. p. 1018. SCHWENCKF. I. B. pro varietate.
Pirus ſylveſtris fructu majori C. B. Baſil. p. 108. I. R. H. GARID. &c.
γ *Pira ſylveſtria minima* TAB. p. 1019.
An *Pirus ſylveſtris fructu minore* C. B. Baſ. l. c.

In marginibus ſylvarum, & agris ſterilibus.

Magna arbor, ſpinoſa, dura materie, ad ſculpturas, & mechanica utili. Folia ex ovatis leniter acuminata, longiora, circumdentata, glabra. Calyx ſubhirſutus: flores in umbellam albi, petalis cavis, ſubrotundis, ex pentagona balſamica corona ovarii ortis, cum vigenis ſtaminibus. Fructus turbinatus, ad pediculum gracilior, in hac ſpecie acerbus, inedulis. Aliquas tamen varietates magis edules eſſe, admittit I. B.

Vix edulia ſunt: potus inde miſerrimus coquitur a paganis.

2. PIRUS foliis ſerratis, baſi concavis LINN. *hort. Cliff.* p. 189. ROYEN. p. 266.
Agreſtia mala CORD. I. C. 164.
Mala ſylveſtria TRAG. p. 1043. 1044. trium generum.
Mali ſylveſtres DOD. p. 790.

Malus ſylveſtris THAL. PARK. p. 1502. BLAKW. T. 178.
Malus ſylveſtris ſ. agreſtis RAJ. p. 1448.
α Varietates varias paſſim reperio.
Fructu albo majori TAB. p. 1008. C. B. Baſ. p. 108. HERM. H. L. B.
β *Fructu albo minori* TAB. p. 1009. C. B. Baſ. l. c. HERM. l. c.
α β *Malus ſylveſtris acido fructu albo* I. R. H.
γ *Fructu rubro majori* C. B. Baſ. p. 108. HERM. l. c.
Mala ſylveſtria rubentia TAB. p. 1008.
γ δ *Malus acido fructu ſylveſtris* I. R. H.
δ *Fructu rubro minori* C. B. l. c. HERM. l. c.

Similibus locis cum priori.

Arbor pene ſimilis eſt, folium rotundius, minus evidenter ſerratum, ſubtus villoſum, ſtamina frequenter ſupra viginti, fructus ſphaericus, circa petiolum cavus, pariter acerbus & immitis, levis autem, & pulpa minime tuberculis miſta, flos exterius evidentius rubet.

Vinum inde paratur, & intinctus auſterus ad piſces.

MESPILUS.

LINN. n. 407.
MESPILI T. T. 410. ſpecies nonnullae.

A Piro differt ſeminibus tantum quinque, calyce perſiſtente, & circa umbilicum fructus connivente.

1. MESPILUS foliis lanceolatis, integerrimus, ſubtus tomentoſis, calycibus fructus prominentibus LINN. ROYEN. p. 270.
Meſpilus germanica, folio laurino non ſerrato, ſ. meſpilus ſylveſtris C. B. &c.

Circa *Bernam* dumeta facit, im *Altenberg*. Circa *Neocomum* etiam reperi, ſed non perſuadeor veram eſſe indigenam.

2. MESPILUS foliis ovatis integerrimis LINN. *Cliff.* p. 189. ROYEN. p. 271.
Chamaemeſpilus GESN. App. p. 214. *b.* ic. p. 215. Epiſt. ad FABRIC. p. 91. *b.* Licet enim diſtinguat ibi *Cotoneaſtrum* a *Chamaemeſpilo*, certum tamen eſt, duas arbores diverſas, his nominibus reſpondentes, non reperiri. SIML. p. 334. CAM. Hort. p. 40. & 101. PARK. p. 1424.
Chamaemeſpilus Geſneri CLUS. Pann. p. 83. Hiſt. p. 80. bon. ic. RAJ. Syll. Ext. p. 93.
Chamaemeſpilum LOB. Ic. II. p. 167. non placet.
Epimelis LUGD. p. 198. *Galeni* PARK. p. 1424. ex CLUS.
Bagolae alterum genus CAES. L. V. c. 14.
Chamaemeſpilus Cordi THAL. p. 33. C. B.
Meſpilus humilis folio mali cydoniae rotundo, non ſerrato HERM. PLUN. VOLC.
Chamaemeſpilus alpina MUNT. ic. n. 54. foliis nimis acutis.
Chamaemeſpilus alpinus lato folio non ſerrato TIT. It. pro nova.
Meſpilus folio ſubrotundo fructu rubro I. R. H GARID. RUDB. p. 97. TILL. MILL.
Meſpilus folio rotundiori non ſerrato fructu rubro AMMAN. pl. Ruth. p. 201.
II. Omnino eadem eſt
Cotoneaſter GESN. Epiſt. p. 91. *b.* & p. 92. I. B. I. P. I. p. 73. RAJ. p. 1917. RUPP. p. 109.
Epimelis altera cotoneaſter Geſneri LUGD. p. 199.
Cotoneaſter folio ſubrotundo non ſerrato C. B. MUR. p. 662.
Cotonaſter Geſneri PARK. p. 1424.
Vitis idaea arboreſcens mali cotoneae vel ſtyracis foliis BREYN. Prodr. II. p. 106. male.

Non rara in alpium & Jurae ſylvis, dumiſque lapidoſis. Reperi ſupra *Biennam*, ad pedem arcis *Falkenſtein*, in M. *Waſſerfall*, in M. *Grandvi*. In *Saleva* M., in *Albula Rhaetica* &c. lecta eſt a I. B. RAIO. HUBERO. GESNERUS *Badae* & in *Albio* M.

Frutex humilis, ligno fragili, diſtortus, difformis. Folia ex ovatis acuminata, non ſerrata, ſuperne viridia, glabra, inferne albo goſſypiaceo tomento obſita. Flores ex alis foliorum ſparſi, ovarium junius tomentoſum; petala ſubrotunda alba, media linea roſea diſtincta; baccae inſipidae, per maturitatem rubrae, tripyrenae GESNER. & I. B. & ERNDL. E. N. C. *Vol.* III. *Append.* ſed naturaliter pentapyrenae CLUS.

3. MESPILUS inermis, foliis ovatis, ſerratis, acutis LINN. *Cliff.* p. 189. ROYEN. p. 271.
Flübirlin ARET. p. 235. SIML. p. 332.
Dioſpyros GESN. Hort. p. 256. *b.* Append. p. 291. *b.* cum deſcriptionibus. Epiſt. p. 91. *b.* I. B. I. P. I. p. 75. cum bona deſcriptione. RAJ. Hiſt. p. 1461.
Sorbis cognata dioſpyros GESN. Hort. p. 282. *b.*

Py-

Pyraſter idaea GESN. Epiſt. p. 89.
Vitis idaea tertia CLUS. Pann. p. 80. ic. p. 81. Hiſt. p. 61. 62. bon. ic. PARK. p. 1458. ex CLUS.
Amelanchier LOB. Ic. II. p. 191. ex CLUS. RAJ. Syllog. Exter. p. 61. MAGN. Char. p. 324.
Hamaemelis Athenei anguſto folio LUGD. p. 203. nimis longo.
Vitis idaea IIII. TAB. p. 1080.
Alni effigie lanato folio minor C. B. Baſil. p. 109. MAGN. Bot. TIT. It. &c.
Amelanchier gallo provinciae LOB. Adverſ. p. 441. BARR. ic. 527. nov. ic.
Chamaeceraſus idaea P. ALP. p. 4.
Meſpilus alni lanato folio minor HERM. PLUKN.
Meſpilus folio rotundiori fructu nigro ſubdulci I. R. H. GAR. TILL. VAILL. p. 127.
Et *Crataegus fructu nigro* VAILL. p. 127.
β Latiore folio C. B.
Hamaemelis athenaei latiore folio LUGD. p. 203. niſi fuerit Crataegus 2.
Chamaemeſpilus alpina folio lato ſerrato TIT. It.

C. GESNER circa lacum *Rivarium* & in *Albio* M. C. B. circa *Reichenſtein* & *Landkron.* ARETIUS in *Neſſo* M. I. B. *zu unſrer Frauenſtein.* RAIUS in *Dolaz*, circa *Genevam.* Ego copioſe legi ad viam publicam in adſcenſu M. *Hauenſtein* ſupra *Balſtall*: & circa arcem *Falkenſtein. Neocomi à la Rochelle* DIVERNOI, HUBERUS ex *Albula Rhaetiae:* ubique in ſaxoſis humilioribus.

Humilis arbuſcula, ſaepe cubitalis, fragili ligno. Folia ovata, mucrone nullo, firma, nervulis reticulata, Roſae ſimillima, acute ſerrata, ſaepe rubedine tincta, inferne lanugine tomentoſa, quam dejicit adulta. Flores ex alis foliorum, conferti. Ovarium tomentoſum, per maturitatem leve, ex coeruleo nigrum, umbilico notatum, in quinque loculis quinque & ultra ſemina continens, oblongo-rotundum, dulce & edule. Petala alba, longa, elliptica. Tubae quinque.

*5. Pſeudo meſpilus non ſpinoſa WAGNER. p. 283. quid?

C R A T A E G U S.

LINN. n. 464.
CRATAEGI TOURN. ſp.

A Meſpilo differt, tubis duabus, ſeminibus duobus. Cum ſorbo melius conjungeretur.

1. CRATAEGUS foliis ovalibus, utrinque glabris, indiviſis, ſerratis LINN. *Cliff.* p. 497. ROYEN. p. 272.
Cotoneaſter forte Geſneri (cum perſuaderetur Cotoneaſtrum & Chamaemeſpilum GESNERI diverſas plantas eſſe) CLUS. Pannon. p. 83. ic. p. 84. Hiſtor. p. 62. 63. cum bona icone & deſcriptione.
Chamaemeſpilus I. B. I. P. I. p. 72. RAJ. Syllog. Exter. p. 93. Hiſtor. p. 1460.
Cotoneaſter folio oblongo ſerrato C. B. MAGN. Char. p. 323.
Meſpilus humilis folio oblongo ſerrato HERM. H. L. B. p. 424.
Meſpilus humilis foliis ſubrotundis, ſerratis, ſuperne glabris & glaucis, ſubtus lanugine tectis PLUKN. p. 248. Ita ſynonyma, ſed nomen indicat, intelligi *Meſpilum* 3.
Crataegus folio oblongo ſerrato, utrinque virente I. R. H. BOERH. TILL.

Rarior prioribus. RAIUS in ſummo Jura prope Genevam. Ego copioſiſſime in adſcenſu a M. *Botrodz* ad ſummum cacumen *Dolaz*, in M. *Thuiri*, in *Falconario.* DIVERNOI in M. *Chaſſeron*; HUBERUS in *Lunae* M. Rhaetiae, ubique locis dumoſis, lapidoſis.

Frutex cubitalis & ultra, fragili ligno, foliis duris, ex ellipticis anguſtatis, margine acute dentato, nervo medio eminente, leviſſimis, hinc obſcure virentibus, inde pallidis. Flores umbellati, umbellis inter folia abſconſis. Petala ſubrotunda, roſei coloris, fructus niger: MAGNOL. tubas facit tres, ut Sorbus eſſet; ſed duae ſunt, rectae, apice pallido: ſemina bina.

2. CRATAEGUS foliis ovatis, inaequaliter ſerratis, ſubtus tomentoſis ROYEN. p. 271.
An *Alizier, lotus* RUELL. L. I. c. 95?
Sorbus alpina GESN. Hort. p. 282. *b.* I. B. I. P. I. p. 65. non bene. RAJ. p. 1459. *folio ſubtus albo* I. B. F. Boll. p. 138.
Aria CLUS. Pann. p. 8. Hiſt. p. 9. CAM. Hort.
Sorbi torminalis alterum genus CAES. L. III. c. 64.
Aria Theophraſti effigie alni LOB. Ic. II. p. 167.
Aria cum flore & fructu LUGD. p. 202. flore quadrifolio.

 Aria

Aria Theophraſti TAB. p. 1021. non bene.
Alni effigie lanato folio major C. B. Baſil. p. 109. MAGNOL. Bot. TIT. It. addit *incano* MURALT. p. 702.
Ceraſus idaea P. ALPIN. plant Exot. p. 2.
Sorbus ſylveſtris aria Theophraſti dictus PARK. p. 1421.
Sorbus alpina ſ. piloſa HOFM.
Meſpilus alni lanato folio major HERM. H. L. B. PLUKN. VOLC. &c.
Crataegus folio ſubrotundo ſerrato ſubtus incano I. R. H. GARID. TILL. MILL.
Crataegus alpinus alni folio incano RUPP. p. 109.
Meſpilus alpina alni lanato folio major RUPP. p. 110. cum aliis locis natalibus, ſynonymis iisdem.
Crataegus inermis foliis ellipticis ſerratis tranſverſaliter ſinuatis ſubtus villoſis LINN. Lap. n. 199.
Crataegus foliis ovatis inaequaliter ſerratis LINN. Cliff. p. 187.
II *Sorbus ſylveſtris anglicus* PARK. p. 1420. *Anglica* RAJ. p. 1459.
Crataegus ſylveſtris anglica folio Viburni MILL.
β *Crataegus folio ſubrotundo ſerrato & laciniato* VAILL. p. 42. & huc potius pertinet nomen LINNAEI.

Frequentiſſima in montoſis pratis inter *Biennam* & M. *Feuerſtein*: in M. *Muteti* arce deſolata prima, in M. *Waſſerfall*, *Falconario*, & ubique in ſylvis dumiſque ſubalpinis Juraeque montis.

Altior prioribus arbor, decem, quindecim pedum, ligno fragili, cortice rubente. Folia multo majora, ovalia, nervis parallelis, circumſerrata, ſubtus albiſſima, aliquando profunde ſerrata, fere uti Carduus pratenſis TRAGI. Flores umbellati, fructus rubri, ovales, edules, & dulces. Intus in 2. & tribus loculis ſemina totidem.

3. CRATAEGUS folio ſeptangulo, ſubtus ſubhirſuto.

Sorbus terminalis CORD. Dioſc. I. c. 174. Hiſtor. L. III. c. 6. GESN. Hort. p. 267. *b.* 282. *b.* Coll. p. 108. *b.* Epiſt. p. 64. MATTH. p. 263. bene. CAM. Epit. p. 162. THAL. p. 107. CAES. L. III. c. 64. TAB. p. 1020. ZWING. &c.
Arbor treilly DU CHOUL Pilat. p. 75.
Sorbi quartum genus quod torminalem vocant TRAG. p. 1010. cum icone.
Sorbus torminalis & crataegus theophraſti CLUS. Hiſt. p. 9. obiter. I. B. I. P. I. p. 63.
Sorbus torminalis Plinii LOB. Ic. p. 200.
Crataegus theophraſti LUGD. p. 99.
Et *Crataegus theophraſti ſorbus torminalis Matth.* LUGD. p. 332.
Meſpilus apii folio ſylveſtris non ſpinoſa C. B. Baſil. p. 109. *ſ. ſorbus torminalis* C. B. RAJ. p. 1457. HERM. Hort. C. B. p. 424. VOLC. &c.
Sorbus torminalis vulgaris PARK. p. 1420.
Crataegus folio laciniato TOURN. aut. de Par. p. 425. I. R. H. GAR. DILL. RUPP. &c.
Crataegus foliis cordatis, acutis, lacinulis acutis, ſerratis LINN. Cliff. p. 187. ROYEN. p. 271.

Minime rara. Circa *Tigurum* abunde C. GESNER. In M. *Muteto* & *Reichenſtein* C. B. Ego paſſim circa *Baſileam* reperi v. g. in dumeto prope *Gundeldingen*; in M. *Falconario* &c.

Arbor decempedalis, purpureo cortice. Folia pene acerna, firma, lobis quinis, ſeptenis, modice profundis, primo & ſecundo pari aequalibus, breviter ſerratis. Caeterum hinc glabra ſunt, & virent, inferne tomentum nacta ſunt, rarius araneoſum, quod vetuſtiora dejiciunt. Flores umbellati. Petala ſubrotunda, alba, lineata, ſtamina viginti, tubae duae quaſi conglutinatae. Fructus in imo calyce villoſi, per maturitatem ferruginei, punctis albis notati, diſpermi, edules, ſatis gratae aciditatis. Lignum ad minora opera non inutile.

4. CRATAEGUS ſpinoſa, foliis obtuſis, ſaepe trifidis.

Oxyacantha Dioſcoridis CORD. I. c. 123. p. 19. *b.*
Sorbus aculeata EJ. Hiſtor. L. III. c. 7.
Aubepine RUELL. I. C. 107.
Cynosbatos TRAG. p. 984. LON.
Oxyacantha Dioſcoridis ſpina alba vulgi GESN. Hort. p. 270
Spina appendix GESN. Coll. p. 109.
Acuta ſpina MATTH p. 163. CAM. Epit. p. 85. BOOT ic. 16.
Oxyacanthos ſ. ſpina acuta DOD. p. 251.
Oxyacantha LOB. Ic. II. p. 200. ex DOD. CAM. Hort. TAB. p. 1035. CAES. L. III. c. 13.
Oxyacantha vulgaris ſ. ſpinus albus I. B. I. L. VI. p. 49.
Meſpilus apii folio ſylveſtris ſpinoſa C. B. Baſil. p. 109. HOFM. *ſ. oxyacantha* C. B. P. I. R. H. &c.
Oxyacanthus RAJ. p. 1458.
Meſpilus anthedonoides folio minore BARR. ic. 563.
Spina alba BLAKW. T. 149.

Crataegus foliis obtuſis bis trifidis LINN. Cliff. p. 188. ROYEN. p. 272.
α *Spina acuta biflora britannica* PARK. p. 1025.
β *Fructu majore* PONT. Comp. p. 157. TILL. p. 113.
γ *Arboreſcens* . . ad ripam *Rheni poſterioris* SCHEUCHZ. It.II. p. 90. conf. MATTH. Epiſt. p. 399.
δ *Spina acuta humilior* PARK. p. 1025.
ε *Folio profunde laciniato* PONT. Comp. p. 157. uti in iconibus ſupra citatis.
ς *Folio leviter inciſo* PONT. ib. & huc
Icon XX. MERIANAE Inſ. Europ.
ζ *Rarioribus ſpinis* PONT. l. c.
η *Foliis trifidis ſpendentibus* VAILL. p. 127.
ι *Flore pleno* MUNT. Phytogr. ic. 46.

Nihil frequentius in ſepibus, & dumetis.

Frutex difformis, ramoſus, materies dura, pene Buxea. Folia conferta, firma, nitentia, ora ſerrata, alias ſimplicia, apice retuſo, alias pariter integra, apice tantum trifido, alias trilobata inſtar Ribis, lobis denuo diviſis, Flores in umbellas, faetidi. Calyx reflexus. Petala ſubrotunda, margine criſpo, ſubtiliter ſerrato. Stamina 18. 20. Tubae duae longae, ſimplices. Fructus ruber, inſipidus & glutinoſus, ſphaericus, uno per maturitatem oſſiculo, aliquando duobus [MATTHIOL. *epiſt.* p. 218. I. B.] & quatuor BRASSAV. p. 374.

Aqua ex floribus pro magno lithontriptico uſus eſt D. RATCLIFF. Pomo non aves ſolum, ſed pauperculi etiam homines veſcuntur, quod farinoſum eſt, & vini vel cereviſiae genus ſuppeditat.

*5. CHAMAECERASUS M. Generoſi GESNER. *hort. Germ.* p. 252. *b.* & apud LUGD. p. 201. I. B. I. p. 229.
Chamaeceraſus folio aceris C. B.

„ In monte *Generoſo Lucanenſium.*

Folio Aceris albi, latiore, ampliore. . fructu rotundo, rubro, ceraſi ſimili.

Satis ſimilis Sorbo torminali: ſed procul dubio diverſa, cum iſtum GESNERUS optime cognoverit.

POLYSTEMONES.
CLASSIS III.
POMIFERAE.
II.
NON UMBILICATAE.

Hae priorum ſimillimae, hac nota fere ſola ſeparantur. Nempe calyx non eſt externum fructus involucrum, ſed ab eo ſeparatur cavitate intermedia, quam frequenter pigmentum balſamicum replet.

PRUNUS.

TOURN. T. 398. LINNAEI n. 396. MALPIGH. ic. 176.

Huic oſſiculum conpreſſum, utrinque acuminatum, in fructu ovali. Tuba unica. Stamina ab 18. ad 25. [C. B. octodecim in LUGD. p. II.] Calyx caducus.

1. PRUNUS ſpinoſa foliis lanceolatis LINN. *hort. Cliff.* p. 186. ROYEN. p. 68.
Acatia DORST. p. 20. *b.* male.
Prunus ſylveſtris FUCHS. p. 402. abſque icone. TRAG. p. 1016. GESN. Hort. p. 274. Coll. p. 99. MATTH. p. 266. bene. CAM. Epit. p. 165. DOD. p. 753. LOB. Ic. II. p. 176. LUGD. p. 130. THAL. p. 91. TAB. p. 992. cum duabus bonis iconibus. CAES. L. II. c. 15. C. B. Baſil. p. 108. I. B. I. L. II. p. 193. RAJ. p. 1527. T. aut. de Par. p. 129. I. R. H. BLAKW. T. 154.
Acacia germanica WEINM. T. 10. lit. *b.* & offic.
Et *Acacia ſ. prunus ſylveſtris* WEINM. ib. *a.*
β *Pruni ſylveſtris altera ſpecies* TRAG. p. 1017.
Pruna ſylveſtria praecocia C. B. VOLC.
Prunus ſylveſtris fructu majori HOFM. *nigro* MART. RAJ. App. ad Cat. Angl. p. 19.
Prunus ſylveſtris major RAJ. p. 1528.
Species inſititia hinc major & mitior LOB. Adverſ. p. 436. ZWING. p. 51.
γ *Prunus ſylveſtris fructu majore albo* I. R. H. MART. VAILL.
δ *Prunus ſylveſtris fructu rubro acerbo & ingrato* RAJ. p. 1528. I. R. H.
An ſpecies? an varietates? non definio, etſi poſteriorem praeferam ſententiam.

In omnibus ſepibus & dumetis.

Folia ex ellipticis acuminata, nervoſa, ſed tenera, minute ſerrata. Spinae validiſſimae. Flores ex alis foliorum, ſolitarii, aut bini. Petala alba, rotunda, ſeſſilia. Calyx non reflexus. Tuba longa, apice globoſo. Fructus ovatus, ex coeruleo nigricans.

Folia amara ſunt, & ſtyptica. Fructus acidiſſimus. Flos deſtillatus dat aquam, quae alvum leniter ducit, eademque vis eſt recentium florum infuſorum in aqua aut lacte, tum ſyrupi. Vinoſa aqua ſudorem pellit CHOMEL. Quae vero de turionibus ſtillat, ad rubores faciei laudatur a S. PAULI. Fructus praebent acetum fortiſſimum, eorumque ſuccus inſpiſſatus eſt Acacia Germanicarum officinarum, adſtringens, in externos uſus, ſed rarius, recepta. Doſis interne ſumtae eſt drachmae unius. Hoc ipſo quotidie exhibito CARRICHTERUS FERDINANDUM I. ex pectore laborantem necavit CRATO in *epiſt.* Empirici cortice febres intermittentes curant, & laudat SLOANE *epiſt.* ad RAI. Radices in vino infuſae os a lue Venerea corruptum ſanant MATTHIOL. p. 267. In vino frequenter infunduntur, & cum ſaccharo condiuntur. In Cereviſia infuſi gratum ſaporem vini rubri zytho addere dicuntur. Diureticos eſſe F. HOFMANNUS.

CERASUS.

TOURN. T. 401. LINNAEI n. 397. MALPIGH. ic. 200.

A Pruno differt oſſiculo globoſo, ſimilique nucleo. Stamina fere triginta, calyx reflexus, pariter caducus.

1. CERASUS foliis ovato lanceolatis ROYEN. 267.

Ceraſa quae ſponte in Germania proveniunt CORD. Dioſc. I. c. 158.
Ceraſus prior DOD. p. 807. HOFM.
Ceraſus ſylveſtris LOB. Adv. p. 436.
Ceraſus ſylveſtris fructu rubro & nigro I. B. I. P. I. p. 220.
Ceraſus major ac ſylveſtris fructu nigro colore inficiente C. B. RAJ. p. 1538. I. R. H. &c.
Ceraſus ſylveſtris fructu eduli C. B. Baſ. p. 108.
Ceraſus nigra? BLAKW. T. 425.
β Varietas flore pleno in ſylvis circa *Scaphuſiam* GESN. *Tab. Coll.* p. 48. *b.*
γ Varietas fructu rubro
δ Utriuſque varietas fructu amaro I. B. Baſileae.

In ſylvis & agrorum marginibus frequens, ſi vere indigena eſt.

Arbor ſatis procera, albo cortice. Gemmae, ex tribus majoribus & aliquot minoribus foliolis factae, tres pediculos educunt, unifloros. Folia ex lata ellipſi acuminata, tenuia. Calyx campaniformi tubo, & quinque reflexis ellipticis ſegmentis fit. Petala cava, obtuſa, ſubrotunda, ex calyce: ſtamina qualia dixi. In imo calyce fructus, qui tubam edit apice ſubrotundo. Maturus dulcis eſt, & niger plerumque, in ſpontaneis.

Gummi rubellum mitigat, ad dyſenterias prodeſt & ſtrangurias, calculum ipſum, ſi fides eſt Cl. BOCCONE *Muſ. di Pian.* p. 80. Flores aquam leniter cardiacam ſtillant. Infuſum theiforme ad colicam valet CAMER. E. N. C. *Cent.* VIII. *Obſ.* 16. Fructus fermentati vinum dant, gratiſſimum & valens BOYLE de *util. Phil. exper. Exerc.* IV. tum acrem ardentem ſpiritum ſubpeditant, elegantiſſimum. Recentes, uti notum, ſitim ſedant, alvumque laxant, idque cum foliis commune habent. Nuclei diuretici eſſe dicuntur. Cortex medianus ad febres conparatur viribus Corticis Peruviani CONSTANT. in *praef. ad med. Helvet.* &c. non perinde, puto, confirmatis experimentis.

2. CERASUS foliis ovatis ROYEN. p. 268.

Mahaleb GESN. Hort. p. 252. *b.* ad CORD. p. 214. Coll. p. 87. *b.* Epiſt. p. 111. *b,* MATTH. p. 173. CLUS. p. 64. CAM. Epit. p. 91. bene cum fructu, LUGD. ſed abſque flore. ZWING. p. 80.
Macholebum CORD. L. IV. c. 77. cum icone GESNERIANA, fructus ferente.
Macaleb Geſneri & Matthioli LOB. ic. II. p. 133.
Vaccinium Plinii, lacatha theophraſti LUGD. p. 255. planta junior & folia nimis longa.
Machalebum Matthioli TAB. p. 989.
Ceraſus ſylveſtris amara, mahaleb putata I. B. I. P. I. p. 227. RAJ. p. 1549. T. aut. de Par. p. 413. I. R. H.
Ceraſo affinis C. B. Baſil. p. 108.
Machaleb germanicum PARK. p. 1519.

In Helvetia minime rara, ad ſepes quidem in *Valeſia,* & circa *Biennam,* ſupra *Neuf-*

Neufchatel, *Bonneville*, *Creſſier*, C. B. prope balneum *Fliehen.* I. B. ſupra *Dornach*, ubi & ego legi, eundo verſus *Hubel.* BELLONIUS & GESNERUS circa *Weſen.*

Facile cognoſcitur ligno odorato rectiſſimis virgis, longe ſimplicibus, foliis raris, firmis, ex orbiculari figura acuminatis, ſubtiliter ſerratis. Flores racemoſi, albi, exigui. Fructus rotundus, macilentus, niger, ſucco purpureo tingente plenus, foetus oſſiculo monoſpermo, ex globoſo conpreſſo.

Aqua deſtillata & ſemen cum ſapone tritum ob gratum odorem nota ſunt; lignum ipſum in Lotharingia ad cultrorum manubria, & dentiſcalpia paratur.

PADUS.

RAI. RUPP. LINN. n. 412.
CERASI ſp. T.
& *LAUROCERASUS* T. T. 403.

A Ceraſo differt oſſiculo ſcabro, gluma uniflora, calyce brevi, non reflexo, neque caduco.

1. PADUS glandulis duabus baſi foliorum ſubjectis LINN. *Cliff.* p. 185. ROYEN. p. 269.

Alaſaſa arbor ad ſilam flumen GESN. Epiſt. p. 92. Videtur, ex loco natali, & quod non alibi noſtrae Padi meminerit.
Elzbeere acinis nigris &c. EJ. Tab. Coll p. 75.
Arbuſcula ſylveſtris ceraſi foliis EJ. Hort. p. 248.
An Χαμαικέρασος RUELL. I. C. 64. TRAG. p. 1028. certe non alia ſuppetit: & propior huic videtur, quam Macalebo.
Ceraſus avium CLUS. Pann. p. 93. Hiſt. p. 65. HOFM.
Pſeudoliguſtrum DOD. p. 777. bene.
Ceraſus avium racemoſa LOB. Ic. II. p. 174. alia icon.
An *Ceraſus ſylveſtris brevis* CAES. p. 51. ſed fructum dicit flaveſcere.
Padus theoph. LUGD. p. 312. DILL. Cat. Gieſſ. p. 66.
Et *Ceraſus racemoſa* LUGD. ib.
Ceraſus racemoſa nigra TAB. p. 988.
Ceraſus racemoſa ſylveſtris AICHST. Vern. Ord. Frut. T. 4. f. 2. non bene. WEINM. T. 351. l. *g.* *fructu non eduli* C. B. Baſil. p. 108. I. R. H. &c.
Ceraſus avium nigra & racemoſa RAJ. p. 1549.
Padus germanica folio deciduo RUPP. p. 108. GEMEINH. BUXB.
Padus foliis annuis LINN. Lapon. n. 198.
β *Ceraſus racemoſa rubra II.* TAB. p. 987. an ſp. ſativa.
Ceraſus racemoſa ſylveſtris fructu non eduli rubro I. R. H. MAGN. Char. p. 321. MILL.

In ſepibus non rara C. B. qua itur *Riehen*, & *Muteti.* I. B. circa *Münchenſtein*, & prope *Büren Bernenſium.* Ego *Bernae* in ſemita *am Sulgenbach*, circa *Wabern* &c.

Frutex decempedalis, frondoſus. Folia levia, mollia, minute crenata, ex ellipſi difformi longo mucrone adtenuata. Flores in ſpicas longas, odore ingrato. Petala exigua, flaccida, alba, fere rotunda. Stamina a 20. ad 33. verſus cavitatem calycis converſa. Fructus macilentus, niger. Lata ſub quovis flore ſquama, ex medio mucronem exigit. Edulem eſſe LINNAEUS, noſtri negligunt, & ingrato ſapore eſſe ait ID.

Quae ſequuntur plantae, naturali ordine non ſatis cohaerent. Tilia tamen ob ambiguitatem inter naturam unilocularem, & trilocularem, ab Helianthemo, hoc ob Ciſtum, & Hypericum non longe poſſunt abeſſe a Geranio & Malvacees.

POLYSTEMONES.
CLASSIS IV.
MULTILOCULARES.

TILIA.

T. T. 381. LINN. n. 440.

Calyx coloratus, quinque cavis obtuſis firmiſque fit foliolis. Petala totidem elliptica, rotundo ambitu. Stamina circa baſin ovarii circiter triginta. Tuba unica, apice fungoſo. Ovarium pentaſpermum, ſed plerumque unicum ſemen maturatur.

1. TILIA foliis amplioribus, mollibus, ſubhirſutis.

Tilia GESN. Hort. p. 284.
Tilia urbana GESN. Tab. Coll. p. III.
Tilia ſativa TRAG. p. 1110.
Tilia femina folio majore C. B. Baſ. p. 106. I. R. H. &c.
Tilia vulgaris platyphyllos I. B. I. P. II. p. 133. RAJ. p. 1694.
β *Tilia grandis* CORD. Sylv. Obſ. p. 221?
Tilia maximo folio I. B. I. P. II. p. 137. RAJ. p. 1695.
Tilia montana maximo folio C. B. Baſil. p. 106. P. RAJ. Syllog. Exter. p. 249.
Tilia montana latifolia HOFM.
Tilia mas Matthioli ZWING. p. 202. non bene.
Tilia ſylveſtris noſtras, foliis amplis hirſutie pubeſcentibus, fructu tetragono, pentagono, aut hexagono PLUKN. p. 368.
γ *Tilia foliis molliter hirſutis viminibus rubris, fructu tetragono* RAJ. Synopſ. III. p. 473. I. R. H. BOERH. MILL.

Haec nobis vulgatior eſt, & in ſepibus, ſylvisque circa *Küniz* ſponte naſcitur, ſeritur vero in compitis. Majorem β C. B. in M. *Muteto.* Varietas γ oritur, quando omnia ſemina maturantur LINN.

Altiſſima arbor, & longaeva, vaſtiſſimo ambitu, quales, ni fallor, trium ſeculorum, Bernae vidi, ambitu 36. pedum. Lignum leve & album. Folia prima laciniata, deinde perpetuo cordata, mucrone longiori, ſerrata, denticulis ſpiculum herbaceum emittentibus, cum fulvis ad nervorum diviſiones ſpongiolis. (vide SEBAE *Theſ.* I. T. 5. f 4.) Alia ex alis foliorum prodeunt peculiaria, & florigera folia, ligulata, quorum medius nervus edit aut unum, aut tres petiolos trifloros, aut unum noveinflorum. Flos albus odoratus. In hac ſpecie folia ampla, & ſubtus ſubhirſuta, mollia.

2. TILIA folio glabro, duriori, minori.
Tilia ſylveſtris TRAG. p. 1111. omnino. GESN. Tab. Coll. p. 111.
Tilia minor ſ. mas ſteinlinden GESN. Hort. p. 284.
Tilia mas SCHWENCKF. p. 206.
Tilia femina folio minore C. B. Baſil. p. 106. I. R. H. TILL. MILL. &c.
II. *Tilia montana ulmi folio?* HERM. H. L. B. p. 598?
Tilia ulmi folio ſemine hexagono MERR. p. 118. PLUKN. l. c. RAJ. Synopſ. III. p. 473.
III. *Tilia bohemica foliis minoribus, glabris, fructu oblongo, utrinque acuminato, minime coſtulato* MICH. apud TILL. p. 165. T. 49. f. 9. videtur haec eadem eſſe.
IV. *Tilia teckenſis maxima folio glabro, majore* I. B. l. c.

Videtur varietas potius quam diverſa ſpecies, uti pridem LINNAEUS monuit. Folia huic multo minora, ſolidiora, glabra.

Folia blanda, viſcoſa, cataplaſma ſubpeditant emolliens, ad teneſmum, ad inflammationes, & quod mireris, ligni decoctum ad hydropem laudat CHOMEL. Floris aqua odorata, pro cephalica habetur, & frequenter ſpirituoſis medicamentis eſt pro vehiculo. Spiritus per fermentationem paratus. plantis cephalicis eſt pro menſtruo, Mel, de floribus Tiliae paratum, eximium praebere melicratum, Liepitz a Tilia dictum Polonis, PONTANUS. Fructus dulces, adſtringunt, & ad dyſenteriam laudantur a CAMERARIO.

H E L I A N T H E M U M.

TOURN. T. 128.

CISTI LINN. ſpec. uniloculares n. 441.

Calyx quinquefolius, tribus latis, lineatis, foliis, duobus multo, quam reliqua, minoribus. Petala quinque flaccida, ſubrotunda, expanſa. Stamina plurima: fructus triquetrus, trivalvis, tuba unica ſimplici: fine ſpongioſo, globoſo. Intus tres ſeries ſeminum, abſque loculorum diviſione. LINNAEUS cum Ciſto, a quo ab HERMANNO ſeparatum fuerat, conjunxit. Sed fructus & vis medica diverſiſſima ſufficere videntur: neque tamen conjuncturo valde repugnaverim.

1. HELIANTHEMUM foliis ſubhirſutis, omnibus longe ellipticis.
Helianthemum CORD. Hiſt. p. 89. *b.* HOFM.
Hyſſopus campeſtris TRAG. p. 221. bene.
Flos ſolis ſ. panaces chironium panax chironium MATTH. p. 744. CAM. Epit. p. 501. cum Char.
Gratia dei GESN. Hort. p. 261.
Flos ſolis DOD. p. 193. Cor. p. 112. deſcriptio non autem icon, quae eſt n. 2. LOB. p. 436.
Chamaeciſtus I. CLUS. p. 73. eodem modo.

Helian-

Helianthemon, panax chironium LOB. Ic. II. p. 117. ex CLUSIO.
Chironia CAES. L. IX. p. 397.
Helianthemum germanicum TAB. p. 1062. bene.
Helianthemum flore luteo AICHST. Aeſtiv. Ord. 9. T. 9. f. 2.
Helianthemum vulgare flore luteo I. B. II. p. 15. TOURN. aut. de Par. p. 93. I. R. H. ZANICH. p. 135. ic. 21.
Chamaeciſtus vulgaris flore luteo C. B. Baſil. p. 110. LOES. p. 43. ic. 8. RAJ. p. 1013. MAGN. Char. p. 259.
Ciſtus ſtipulis quaternis, foliis oblongis, utrinque glabris, caule procumbente LINN. Cliff. p. 206. ROYEN. p. 476.
β Varietas *latifolia* in alpibus v. g. *Gemmio* lecta SCHOL. BOT. PAR. p. 47.
γ *Flore pleno* SIEGESBECK. Breslav. 1722. M. Jul.

Ubique ad vias.

Caules multi, procumbentes, ramoſi. Folia conjugata, duriuſcula, ex ellipticis longe & obtuſe acuminata, ſubhirſuta, aliquando prae villoſitate hirta. Ad quamvis conjugationem duo paria foliorum juniorum, duorum nempe ramorum initia. Flos colore luteo, abſque ſplendore, caduciſſimus.

2. HELIANTHEMUM foliis ad caulem ovalibus, inferioribus longe ellipticis
Chamaeciſtus ſerpyllifolia CLUS. Pann. p. 62. 63. bene.
Chamaeciſtus II. CLUS. Hiſt. p. 73.
Ciſtus humilis ſerpyllifolia TAB. p. 1061. RAJ. Syllog. Exter. p. 101.
Chamaeciſtus, ſerpylli folio nigricante & hirſuto, flore aureo & odorato I. B. II. p. 17. RAJ. Syll. p. 101.
Chamaeciſtus repens ſerpylli folia lutea C. B. RAJ. p. 1014.
Chamaeciſtus ſerpylli folio flore luteo PARK. p. 657.
Chamaeciſtus luteus foliis imis ſerpylli BARR. ic. 440. niſi prior ſpecies fuerit.
Helianthemum folio ſerpylli flore majore aureo odorato I. R. H. GARID. RUPP. BUXB. &c.
Ciſtus ſerpyllifolia ſ. multifida MURALT. p. 660?
I. *Flore minore aureo odorato* I. R. H. GARID. SCHEUCHZ. It. VII. p. 513.
II. *Ciſtus helianthemos flore parvo luteo* I. B. II. p. 17. videtur planta junior Nemauſi lecta RAI. p. 1014.

In omnibus alpinis, *Albula*, *Luna*, *Gemmio*, *Neunenen* &c.

A priori modice differt. Caules humilis & ramoſiſſimi, lignei, nodoſi. Folia juniora ſubhirſuta, matura levia, dura & laurina, inferiora longiora, caulina ovata, obtuſa, rarius minoribus comitata. Totus habitus vix quatuor unciarum.

3. HELIANTHEMUM foliis ad terram congeſtis, ſuperno piloſis, inferne tomentoſis.
Helianthemum alpinum foliis piloſellae minoris Fuchſii I. B. II. p. 18. (ſed melius convenit icon *Helianthemi folio Polii montani*) RAI. p. 1015. Syll. exter. p. 101. I. R. H. MILL.
Ciſtus oleae folio villoſus flore aureo Italicus BARR. ic. 365. convenit.
An is eſt *Chamaeciſtus foliis minoribus & incanis* MUR. p. 707.

RAIUS in M. *Saleva.* Ego copioſe in M. *Thuiri*, *Falconario* & in ſummo M. *Dolaz.*

Folia, quam in prioribus, magis conferta, & ex ellipticis brevius acuminata, ad caulem pauca & exigua, hinc viridia, cum longiuſculis pilis, inde pallida, & prae tomento albicantia. Flos multo minor.

4. HELIANTHEMUM foliis pulpoſis, tomentoſis, glaucis . . .
An *Chamaeciſtus IIII.* CLUS. Hiſt. p. 74.
Ciſtus humilis II. CLUS. Hiſpan. p. 152. &c. ſi nempe noſtro flos albus eſt.
An *Chamaeciſtus montanus Polii folio* RAJ. Syn III. p. 342. omnino videtur, ex collato ſpecimine DILLENIANO. Huc ergo
Ciſtus humilis alpinus durior, Polii noſtratis folio candicante PLUKN. p. 107. T. 23. f. 6.
Helianthemum montanum Polii folio incano flore candido HORT. ELTH. T. 145.

Non definio, neque enim florem vidi; legi autem circa *Leucam*, cum multis rarioribus plantis.

Helianthemum eſſe facile ex habitu toto, nervoque folii depreſſo, diſtinguo. Folia vero craſſiora ſunt, ſuperne glauca, inferne incana, undique brevi tomento obſita, vix lineam lata, valde congeſta.

5. HELIANTHEMUM foliis alternis, anguſtiſſimis.
Chamaeciſtus I. anguſtifolius CLUS. Pann. p. 59.
Chamaeciſtus VI. CLUS. Hiſt. p. 74.
Chryſanthemis erica minima LOB. Adv. p. 417.
Simillimus cori frutex CAES. p. 396.

Erica

Erica V. chryſanthemos LUGD. p. 187.
Chamaeciſtus anguſtifolius flore luteo Cluſii I. B. II. p. 17.
Et *Helianthemum tenuifolium glabrum luteo flore* I. B. II. p. 18. RAJ. p. 1015.
Chamaeciſtus anguſtifolia C. B. ex CLUSIO.
Et *Chamaeciſtus ericae folio flore luteo* C. B.
Ciſtus minor brevi vermiculatoque folio Hiſpanicus BARR. ic. 286. & 446.
Et *Chamaeciſtus luteus vermiculato folio major* EJ. ib. n. 449.
Herba fumana C. BARTH. Miſcell. Med. p. 93. ACT. HAFN. III. Obſ. 63.
Helianthemum tenuifolium glabrum erectum luteo flore I. R. H. GAR.
Et *Helianthemum tenuifolium glabrum luteo flore per humum ſparſum* I. R. H. GAR. VAILL. ZANICH. p. 136. ic. 116.
Ciſtus humilis ſ. chamaeciſtus ericae folio, luteus & elatior PLUKN. p. 107. T. 83. f. 6. non optime.
Et *Ciſtus helianthemos ericae brevioribus foliis & humilior* PLUKN. l. c.

Caules ramoſi procumbunt, & ex parte eriguntur. Folia inordinate congeſta, alterna, anguſtiſſima, carinata, craſſa, ſicca: flos priorum & tuba, globulo fungoſo terminata.

HYPERICUM.

TOURN. T. 131. LINN. n. 606.

Calyx aequalis, quinquefolius. Petala quinque, elliptica. Stamina plurima, filamentis latiuſculis. Fructus conicus, trilocularis. Tubae tres. Semina plurima.

1. HYPERICUM floribus trigynis, caule annuo, foliis punctatis obtuſis LINN. *Cliff.* p. 380. ROYEN. p. 474.

Hypericum BRUNF. L. III. p. 81. FUCHS. p. 831. MATTH. p. 936. CAM. Epit. p. 675. LOB. Ic. p. 398. CAES. p. 394. BLAKW. T. 15. RAJ. p. 1018.
Perforata DORST. p. 216. facies herbae autumnalis.
Herba perforata TRAG. p. 72.
Hypericum vulgare EJ. p. 73. alia ic. C. B. Baſ. H. OX. II. p. 469. T. aut. de Par. p. 101. GAR. RUPP. LINN. flor. Lap. n. 275. MAGN. Char. p. 259.
Aſcyron CORD. Dioſc. p. 61.
Hypericum vel androſaemum, perforata GESN. Tab. Coll. p. 82.
Androſaemum ſ. perforata GESN. Coll. p. 586.
Hypericon DOD. p. 76. optime. AICHST. Aeſt. Ord. 8. T. 10. f. 3.
Hypericum, perforata, fuga daemonum TAB. p. 864.
Hypericum vulgare ſ. perforata, caule rotundo, foliis glabris I. B. III. p. 381.
β *Foliis latioribus atrovirentibus* SCHEFF. Hal. KNAUT. LIND.
γ *Guttis ſanguineis* BOCC. Muſ. di piant. p. 25. T. 11.

Ubique in agris macilentis, collibus apricis, & pratis deſertis.

Caulis teres, alis tamen elevatis parum differt a quadrangulo. Folia & rami conjugato, & cruciato ordine: Illa fere elliptica, minutis pallidisque punctis quaſi perforata, veſiculis nempe pellucido liquore plenis. Flores umbellati, ſpicati in ſummis ramis. Calyx ſimplex, non punctatus. Petala crocea, elliptica, lineata; una cum antheris punctis ex rubro nigris notata, veſiculis nempe ſucco reſinifero plenis, quales & in alis caulis reperiuntur LISTER. apud LOWTHORP. II. p. 696. Tritae ſummitates rubrum ſuccum fundunt.

Tota adſtringens eſt, & balſamo praeterea in flore turget, ut deſtillatum oleum fere Terebinthineo ſimile reddat GEOFROI III. p. 607. hinc eximium vulnerarium, detergens, antihyſtericum, diureticum medicamentum eſt. Inde, quod morbis a debilitate nervorum medeatur, dictum eſt *fuga daemonum.* Decoctum in ulceribus renum & detergente vi, & roborante laudatur. BOERHAAVIUS obſervat, ex ſtipitum decocto fauces raucеſcere, hinc in pulmonum malis ſolos flores eſſe adhibendos. Eſſentia ex ſummitatibus a viribus febrifugis celebris eſt, cum millefolii eſſentia: ad vermes etiam valet ACT. HAFN. I. *Obſ.* 40. & hypochondriacis mire prodeſt experimento ANGELI SALAE. Oleum florum infuſum, vel ſimplex, vel Terebinthinae virtute inpaegnatum, princeps eſt medicamentum vulnerarium, olim a LOBELIO deſcriptum *Adv.* p. 172. 173. & plurimorum laudibus celebre. Extractum ſaccharatum praefert LUDOVICI.

2. HYPERICUM humifuſum, foliis perforatis, punctis in margine nigris notatis.

An *Hypericon exiguum* TRAG. p. 74.
Hypericum minus GESN. Tab. Coll. p. 82.
Hypericon ſupinum, tertium, minimum, CLUS. p. CLXXXI.

Hy-

Hypericum minus DOD. p. 76. eadem icon. H. OX. II. p. 469.
Hypericum minimum ſupinum ſeptentrionale LOB. ic. p. 400.
An icon CAM. Epit. p. 676. anguſtiore folio cum †.?
Hypericum minus ſupinum, vel ſupinum grabrum C. B. TOURN. aut de Par. p. 103. I. R. H.
Hypericum ſupinum glabrum C. B. Baſ. p. 82.
Hypericum minimum ſupinum I. B. III. p. 384.
Hypericum minus ſupinum PARK. RAJ. p. 1019.

Circa Bernam aliquoties legi, v. g. in via prope villam dictam *Buchſacker* ad ſiniſtram: Circa *novam domum* C. B.

A priori differt ſtatura humillima, projecta, ramis humifuſis, foliis durioribus, obſcurius perforatis, & in margine linea punctornm nigrorum pictis: Petala in ſolo apice aliquot puncta habent, ſtamina nulla omnino, neque tubae.

3. HYPERICUM foliorum baſi latiſſima, foliis calycis brevioribus, obtuſis.
Hypericum pulchrum TRAG. p. 74. *Tragi.* I. B. III. p. 383. RAJ. p. 1019.
Hypericum minus erectum C. B.
Hypericum minus glabrum erectum pulchrum H. OX. II. p. 470.

In nemore *Wylenſi* STAEH. DIVERNOI habuit inter plantas relatas ex *Creux du Vent*.

Caules nudi, non valde ramoſi, conjugationibus foliorum rarioribus, diſtinctis, foliis ſub floribus paucis. Folia baſi latiori caulem amplexa, obtuſe acuminata, quaſi triangula, oris contractis, dura, perforata. Flores rariores. Calycis foliola obtuſa, latiuſcula. Petala breviora, rotundiora. In flore & calyce ampullae reſiniferae LISTER. l. c. p. 697.

4. HYPERICUM foliorum ora punctata, calyce ſerrato.
Androſaemum FUCHS. p. 76. cum punctis in margine foliorum.
Hypericon in dumetis TRAG. p. 73. icon exterior.
Aſcyroides CAES. p. 395? videtur.
Androſaemum campoclarenſe COLUMN. Ecphr. p. 73. ic. p. 74.
Aſcyron elegantiſſimum non ramoſum folio lato I. B. III. p. 389. RAJ. p. 1021. ZWING. cum icone prioris T. aut. de Par. 104. RUPP. &c.
Aſcyron ſ. hypericnm bifolium glabrum non perfoliatum C. B. MUR. p. 651.
Androſaemum bifolium, glabrum, perfoliatum, non perforatum H. OX. II. p. 471. S. 5. T. 6. f. 9.
II. An differt *Hypericum alpinum, magno flore, nigris punctis inſignito* SCHOL. PARIS. p. 41.
Hypericum alpinum humilius, magno flore nigris punctis inſignito I. R. H. MAGN. hort.
III. An huc pertinet *Androſaemum* MATTH. p. 938. LOB. Ic. p. 399.
Ruta ſylveſtris hypericoides DOD. p. 77.
Androſaemum alterum foliis hyperici, quod aliquibus hypericoides C. B.
IIII. *Androſaemum non bacciferum* MUNT. ic. 181. non bene, niſi prius eſt n. 3.

In montoſis ſylvis Helvetiae paſſim. Reperi in ſylvis M. *Belpberg* ſub rivo *Lauwenen*, circa antrum prope molendina *la Mottaz*: ſupra *Aquilegiam*. DIVERNOI in M. *Chaſſeron*. ZWINGER. circa *Crenzach*.

Prioris n. 3. ſatis adfine eſt, caule ſub floribus longe nudo, raris foliis. Folia maxima, ovata, & ex ovatis acuminata, non perforata, ora inſignita ſerie propria punctorum nigrorum. Flores ſimiles, ſed pauciores, in umbellam aphyllam congeſti. Calycis foliola ſerrata, quovis dente terminato globulo reſinoſo: ſub quavis anthera globulus etiam niger.

5. HYPERICUM villoſum, calyce ſerrato, foliis perforatis.
Aſcyron FUCHS. p. 74. *Fuchſii* GESN. Coll. p. 61.
Androſaemum aliud caule rotundo GESN. Coll. p. 58. *b.*
Quaedam in montibus ramoſa CAES. p. 395.
Androſaemum alterum hirſutum COL. p. 75. ic. p. 74.
Androſaemum hirſutum C. Baſ. p. 82. cum malis ſynonymis.
Hypericum Androſaemum dictum I. B. III. p. 382. *caule & folio hirſuto* F. Boll. p. 193.
Hypericum majus Androſaemum Matthioli RAJ. p. 1020.
Androſaemum, Aſcyrum dictum, caule rotundo, hirſuto HIST. OX. II. p. 471. S. V. T. 6. f. 11.
Hypericum villoſum erectum caule rotundo TOURN. aut. de Par. p. 472. I. R. H.

Paſſim in ſepibus.

Caulis firmus, teres, hirſutus, erectus, non ramoſus, niſi in ſummitate. Folia perforata, & ad ortum maxime, vage punctata, ex ovatis obtuſe deſinentia, tota mollia, & villoſa. Flores petalis puris, longioribus quam 1. ſpeciei. Calyx ſerratus, dentibus in ampullas terminatis: ſtamina pura.

6. HYPERICUM caule quadrangulo, foliis perforatis, flore non punctato.

In hac, & priori planta, inſuperabilis eſt ſynonymorum confuſio.

Androſaemum CORD. Dioſc. p. 61.

Hypericon ſpecies major non perforata GESN. Tab. Coll. p. 82.

Androſaemum majus caule quadrangulo GESN. Coll. p. 58. *b.*

Hypericon in dumetis TRAG. Ic. Inter. p. 73.

Et *Hyperici tertia ſpecies* TRAG. p. 75. in deſcr.

Aſcyrum MATTH. p. 937. CAM. Epit. DOD. p. 78. LOBEL. Ic. p. 399. CAES. p. 395. LUGD. RAJ. p. 1019.

Hypericum aſcyron dictum caule quadrangulo I. B. III. p. 382. cum icone aliena ZWING. p. 796. cum ſynonymo hirſuti, TOURN. aut. de Par. p. 104. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 259. &c.

Hypericum minus, caule quadrangulo, foliis non perforatis C. B. pro varietate n. 1.

Androſaemum aſcyrum dictum, caule quadrangulo glabro H. OX. II. p. 471.

β Flore minore, perforatum VAILL. p. 106.

γ Flore ochroleuco TILL.

II. *Hypericum alpinum non perforatum caule tereti* PONT. Comp. Tab. p. 114. non videtur ſatis diſtinctum eſſe.

Paſſim in paluſtribus, & in ipſas alpes adſcendit.

A n. 1. modice differt. Alae caulis altiores, ut evidentius quadrangulus videatur; folia majora, duriora, ex ovatis breviter contracta, perforata, non punctata. Habitus ramoſiſſimus, petala pura, calyx purus. Stamina etiam rarius in apice ampullata, LISTER. l. c.

POLYSTEMONES.
CLASSIS IV.
PETALIS ET STAMINIBUS CONNATIS.

MONADELPHIA LINN. p. 201.

PLANTAE COLUMNIFERAE ROYEN.

Confer BOERHAAVE p. 267. BLAIR. *Eſſays* T. I. f. 10. MALPIGH. ic. 149. 176. 260.

Hic ordo plantarum naturalis convenit flore pentapetaloide, profunde ſecto, ex fundo coaleſcente vaginam edente, quae medias tubas continet, & in vertice in multos apices reflectitur, fructu plerumque multiloculari, edente tot tubas, quot ſunt loculi, rectas, mediis inmiſtas ſtaminibus. Calyx verus perpetuo etiam campaniformis eſt, & ſemiquinquefidus. Loculi vero modo monoſpermi ſunt, modo polyſpermi, & exterior acceſſorius calyx varie etiam ludit.

M A L V A.

LINN. n. 557.

MALVA (T. 23. 24.) aliquae ſpecies *ABUTILIS* exceptis. & *ALCEA* T. T. 25. Conf. MALP. ic. 120. 149. 180. 261.

Huic exteriora foliola calycis tria, elliptica, gracilia, capſulae plurimae monoſpermae, non cornutae, in planum diſcum conjunctae.

1. MALVA caule erecto, foliis fere palmatis, obſolete ſerratis.

Malva equina BRUNF. II. p. 75.

Malva ſylveſtris elatior FUCHS. p. 509.

Malvae vulgaris ſpecies altera TRAG. p. 368. cum ic.

Malva ſylveſtris recta CORD. Hiſt. p. 114. cum bona icone GESNERIANA.

Malva ſylveſtris major GESN. Tab. Coll. p. 88. *b.* TAB. p. 768. LUGD.

Malva agreſtis major GESN. Hort. p. 266. *b.*

Malva ſylveſtris procerior DOD. p. 653.

Sylveſtris malva procerior vulgaris LOB. Ic. p. 650.

Malva vulgaris flore majore folio ſinuato I. B. II. p. 949. ZANICH. p. 179. ic. 260. MAGNOL. Char. p. 229.

Malva ſylveſtris folio ſinuato C. B. TOURN. aut. de Par. p. 212. I. R. H.

Malva vulgaris RAJ. p. 599.

Malva ſylveſtris procerior, ſeu elatior rectave, flore majore ſubrubente, aut purpureo &c. H. OX. II. p. 521.

Malva BLAKW. T. 22.

β Flore *albo* SUTHERL. TILLI. &c.

Ubique ad ſepes & in ruderoſis.

Caulis erectus, tripedalis. Folia petiolata, obiter ſubhirſuta, obtuſe quinquangularia

laria, triangularibus lobis ſibi parallelis, margine circumſerrata. Flores, ex alis foliorum, petalis adroſis, inciſis ſ. cordatis, pallide purpureis. Capſulae monoſpermae, decem, quindecim, & ultra. Calyces villoſi.

Tota planta cum radice inter emollientes eſt, viſcoſa & lenis, aqua abundans & acido (GEOFROI III. p. 768.) Olim oleracea fuit, alvumque ducebat abſque irritatione. Nunc decoctum quidem ad tuſſim, exploratum in proprio corpore a FORESTO, ad raucedines, ad inflammationes faucium & tonſillarum, ad diuturnas alvi ſiccitates, ad dyſuriam, etiam ex calculo, aut ulcere veſicae ortam (HORST. *Epiſt.* p. 10.) & ad renum irritationes ex vetuſtiſſimo experimento DIPHILI. apud ATHENAEUM p. m. 29. ad partum adjuvandum in inſeſſione in uſu eſt. Infuſum florum ad ardorem urinae veterem laudat CHOMEL. In clyſteribus inprimis frequens eſt. Externo uſu in cataplaſmatibus, ad dentium dolores, ad inflammationes paſſim uſurpatur.

2. MALVA caule repente, foliis cordato orbicularibus, obſolete quinquelobis LINN. *Cliff.* p. 347. ROYEN. p. 356.

Genſpappel BRUNF. II. p. 74. I. p. 197.
Malva ſylveſtris pumila FUCHS. p. 508. commode.
Malva vulgaris TRAG. p. 369. LUGD.
Malva ſylveſtris ſupina CORD. p. 148. 149.
Malva ſylveſtris minor GESN. Tab. Coll. p. 88. TAB. p. 769. RAI. p. 599.
Malva agreſtris minor GESN. Hort. p. 266. *b.*
Malva MATTH. p. 455. CAM. Epit. p. 238. non placet, ſi omnino haec eſt. CAES. p. 560.
Malva ſylveſtris pumila DOD. p. 653.
Malva ſylveſtris repens pumila LOB. Ic. p. 651. eadem LUGD.
Malva vulgaris flore minore folio rotundo I. B. II. p. 549. TOURN. aut. de Par. p. 212. I. R. H.
Malva ſylveſtris folio rotundo C. B. RUPP. &c.
Malva ſylveſtris perennis, procumbens, flore minore albo, folio rotundo H. OX. II. p. 521. T. 17. f. 7.
β *Flore albo* SUTHERL. GARID.

Ad vias cum priori.

Caulis repens, & folia minora: flos albus, extrema parte ſegmentorum colore roſeo finita, minus profunde inciſus. Folia utcunque reniformia, cum leviſſimis quinque angulorum diviſionibus.

Vires eaedem prioris.

3. MALVA caule erecto, foliis multipartitis CLIFF. p. 347. ROYEN p. 356.

Herba ſimeonis BRUNF. I. p. 197. II. p. 76.
Dens Leonis DORST. p. 107. icon. interior.
Alcea FUCHS. p. 80. TRAG. p. 365. GESN. Hort. Coll. p. 56. *b.* p. 245. MATTH. p. 927. CAM. Epit. p. 669. CAES. p. 562. CORD. Dioſc. p. 60. *b.* TAB. p. 771. non bene, LUGD. BLAKW. T. 309.
Alcea vulgaris CLUS. p. XXV. DOD. p. 656. LOB. p. 655. AICHST. Aeſt. Ord. 6. T. 3. f. 1. LUGD. I. B. II. p. 953. RAJ. p. 604. H. OX. II. p. 527. MAGN. Char. p. 225.
Alcea vulgaris major C. B. TOURN. aut. de Par. p. 241. I. R. H. MURALT. p. 702.
Malva ſylveſtris altiſſima folio cannabino flore amplo RUPP. p. 12. BUXB.
β *Flore albo* PARK. SUTH. WEINM. T. 33. *a.*
γ *Foliis magis diſſectis* VAILL.
δ *Major & procerior* RAJ.

In agris requietis, collibus aſperis, & ad vias, remotius ab urbibus. In M. *Huetliaco* MURALT.

Caulis tripedalis, firmus, erectus, ramoſus. Folia trilobata, lobis lateralibus bipartitis, medio bis vel ter parallele inciſo, ora loborum rotundius inciſa. Flos ſubpurpureus magis explicatur, quam in malva, & umbellas facit in ſummis ramis.

Vix ullo in uſu eſt.

4. MALVA caule erecto, foliis imis ſubrotundis, ſuperioribus tenuiter diviſis.

Dens leonis DORST. p. 107. icon. exterior.
Alcea tenuiſſimis foliis CORD. Sylv. p. 223. *b.*
Alcea tenuifolia Cordi THAL. p. 6.
Alcia tenuifolia folio criſpo CAM. Hort. p. 9.
Alcea Pannonica CAM. Hort. p. 8. qui iconem promittit, neque tamen addit. I. B. II. p. 1067. C. B. RUPP. DILL.
Malva montana ſive alcea rotundifolia laciniata COLUMN Ecphr. I. p. 148. ic. p. 147. optime.
Alcea tenuifolia criſpa I. B. II. p. 1067. RAJ. p. 605.
Alcea folio rotundo laciniato L. B. ex COL. RAJ. l. c. ſyll. p. 54. HIST. OX. II. p. 527. S. V. T. 18. f. 4.

Malva ſylveſtris ſ. alcea querna SCHWENCKF. p. 132.

In agro Bernenſi frequens ad vias, locis lapidoſis, & macilentis, & in agris ſterilibus.

Prima folia toto ambitu integro, obiter & obtuſe ſerrata ſunt, & ſubrotunde reniformia. Folia ſuperiora pariter circumſcriptione ex rotundo pentagona, ſed minute diviſa, lobis lateralibus bipartitis, omnibus vero ramoſis, pinnis ipſis profunde inciſis. Flos & calyx priori ſimilis.

ALTHAEA LINN. n. 561.
ALTHAEAE T. aliquae.

Calyx exterior novemfidus gracilis, reliqua prioris.

*1. ALTHAEA foliis trifidis CLIFF. p. 394. ROYEN. p. 357.
Alcea villoſa LUGD. p. 594. I. B. II. p. 1067. RAJ. p. 605. Syllog. p. 54.
Alcea hirſuta C. B. TOURN. aut. de Par. p. 241. I. R. H. GARID. p. 14.
Alcea hirſuta ſeu villoſa H. OX. II. p. 528. T. 18. f. 6. HERM. &c.
RAIUS in ſepibus haud procul *Geneva.*

Calycis exterioris a LUGD. decem & quatuordecim, a I. B. ſeptem laciniae pinguntur, interioris quinque. Caeterum folia ima ſubrotunda, ſuperiora trilobata videntur, lobis ſerratis. lateralibus ſemibifidis. Tota etiam planta duriori villo aſpera eſſe dicitur, flores minores quam Malvae erectae n. 3.

Althaea officinarum, quae in Germania ad foſſas non infrequens eſt, in Helvetia, quantum novi, ſponte non naſcitur.

Portulacam, quae Polyſtemon eſt, cum Sedo relinquere malui, Tithymalum & Ariſtolochiam cum Apetalis &c.

IV. PLANTAE SEMINIBUS ET STAMINIBUS ET PETALIS DONATAE.
II. DICOTYLEDONES.
II. DIPLOSTEMONES.

His dupla ratio ſtaminum eſt ad calycis folia, & petalorum numerum, & plerumque duo ordines, quorum unus altero longior eſt. *Diploſantheras* dixit ROYENIUS p. 439. Vide Progr. *de Method. Stud. Botan.* p. 19. not. *b.* Ordine vero naturali cum prioribus cohaerent.

O X Y S.
TOURN. T. 19.
OXALIS LINN. p. 377.

Flos vere monopetalos, campaniformis, apice emarginatus; ſtamina decem, latiuſculis unguibus, quinque majora, minora quinque. Ovarium eſt priſma pentagonium, ex quinque conjunctis ſiliculis factum, quarum totidem ſunt tubae, apice globoſo, per maturitatem vero adtactum diſſilit, & ſemina, quae noſtrae in uno loculo multa ſunt, diſpergit.

1. OXYS radice dentata, foliis ternatis, ſcapo nudo, unifloro.
Trifolium acetoſum BRUNF. III. p. 50. DOD. Cereal. p. 214. Pempt. p. 578. MATTH. p. 837. CAM. Epit. p. 584. n. 2. LUGD. HOFM.
Oxys FUCHS. p. 564. CORD. Hiſt. p. 173.
Alleluja DORST. p. 9. *b.*
Oxys alleluja GESN. Coll. p. 94.
Oxys Plinii GESN. Hort. p. 270. CLUS. p. CCXLVIII.
Oxys Pliniana, panis cuculi, alleluja officinarum, trifolium acetoſum LOB. Ic. II. p. 32.
Oxys trifolium acetoſum floribus lacteis TAB. p. 525.
Oxys ſ. trifolium acidum flore albo I. B. II. p. 387.
Trifolium acetoſum flore albo AICHST. Vern. Ord. 6. T. 1. f. 1.
Trifolium acetoſum vulgare C. B. RAJ. p. 1098. H. OX. II. p. 183. S. 2. T. 17. f. 1.
Oxys flore albo I. R. H. aut. de Par. p. 512. &c.
Oxalis foliis ternatis, ſcapo unifloro LINN. Lap. n. 194.
Oxalis ſcapo unifloro, foliis ternatis, radice ſquamoſa articulata LINN. Cliff. p. 175. ROY. p. 458.
Lujula BLAKW. T. 305.
β *Flore purpureo* CAM. Epit. I. B. I. R. H. WEINM. T. 21. *a.*
γ *Foliis pictis* WEINM. T. 20. *g.* qualem in ſylva reperi, quae ſub balneo *Gurnigel* eſt.

Nihil

Nihil frequentius ad radices arborum, & in ſepibus umbroſis.

Radix ſquamoſa, denticulata. Ceſpes ex radice prodit foliorum, ex longis pediculis, ternorum, cordatorum, longis pilis hirſutorum, facile conniventium, ut nihil miri ſit in Orientalibus omnino ad tactum contrahi. Alii pediculi nudi unicum florem gerunt, album, venis rubris pictum.

Tota planta gratiſſime acida eſt, delicati ſaporis. Hinc elegans ex ea fit ſyrupus, & conſerva, qua nihil aptius eſt in julepis & potionibus antifebrilibus, tum ad ſitim, tum ad malignitatem morbi, quae a putredine eſt (BOERHAAVE.) Eadem etiam vis eſt, ſi in juſculis recipiatur integra, tum ſalis eſſentialis.

GERANIUM.

T. T. 142. LINN. n. 554.

GERANIUM RIV. *PELARGONIUM* BURMANNI *Plant. Afric.* p. 88. 89.
& *GRUINALIS* RIV. RUPPII. *GERANIUM* BURMANNI.

Genus ſumme naturale definit character quinque ſeminum, in totidem capſulis introrſum patentibus, caudatis, quae caudas ſuas axi graciliſſimo adplicant. Caeterum calyx in omnibus quinquefolius, ſtamina decem latiuſculis filamentis, & petala quinque, etſi haec in aliis difformiter in bilabiati floris ſpeciem, in aliis regulariter diſponantur.

ORD. I. PEDICULIS UNIFLORIS.

1. GERANIUM pedunculis ſimplicibus unifloris LINN *Cliff.* p. 343. ROYEN p. 350.

Geranium VI. FUCHS. p. 209.
Sanguinaria radix TRAG. p. 348.
Geranium majus ſeu montanum GESN. Tab. Coll. p. 79.
Geranii ſpecies altera montana GESN. Hort. p. 260.
Geranium IIII. haematodes CLUS. Pannon. p. 419. quale in hortis eſt.
Geranium VII. αἱματώδες Hiſtor. p. CII.
Geranium gruinum ſ. gruinale ſupinum haematodes radice repente LOB. Ic. p. 660.
Geranium haematodes CAM. Hort. LUGD. RAJ. Hiſt. p. 1061.
Geranium ſanguinarium TAB. p. 774. AICHST. Vern. Ord. 1. T. 16. f. 1.
Granium ſanguineum ſ. haematodes craſſa radice I. B. III. p. 478.
Geranium ſanguineum flore maximo C. B. H. OX. II. p. 514. S. 5. T. 16. f. 17. noſtri ſimilius.
I. R. H. MUR. p. 713.
Geranium columbinum erectum tenuius laciniatum flore magno LOES. p. 103. n. 18.
Gruinalis montana haematodes RUPP. p. 104.
β *Flore coeruleo* PONT. Comp. p. 116.
γ *Flore ſtriato* RAJ. Syn. III. p. 360. n. 16.
δ *Flore variegato* PARK.
ε *Flore parvo* BARR. ic. 67.

In rupibus, maxime quae lacubus inminent, non infrequens. Super lacum *Thunenſem*, *Biennenſem* &c. *Genevae*, *Baſileae* circa *Leurach* I. B. Circa *Schafhauſen* MURALT.

Radix craſſa, lignoſa: Caules erecti, non diffuſi, ſub ramis tumidi, cubitales. Folia conjugata, circumſcriptione rotunda, ſeptiloba, lobis trifidis. Quae vero in hortis naſcuntur, ſimpliciora ſunt, & latiora, & ſeptem lobis fiunt non inciſis. Pediculi florigeri duabus minimis ſquamis praediti, uniflori. Calycis foliola ſpinulis terminata herbaceis. Petala purpuroviolacea, ſubrotunda, aequalia. Roſtrum forte, ſubhirſutum.

Folia ſtiptica ſunt, ſubſalſa, quaſi aluminoſa. Adſtringit, & vulnera ſiccat.

ORD. II. PEDICULIS BIFLORIS

2. GERANIUM pedunculis bifloris, foliis ſubrotundis multifidis, caule procumbente CLIFF p. 344. ROYEN. p. 451.

Synonyma extricari nequeunt.
An hoc *Geranium folio malvae* GESN. Hort. p. 260. quis dixerit?
An *Geranium folio malvae rotundo* I. R. H. aut. de Par. p. 85. ZANICH. p. 112. ic. 291. MAGN. Char. p. 276.
Geranium columbinum RAJ. Hiſt. p. 1058. Synopſ. III. p. 356. videtur.

Non ubique naſcitur. In hortis aliquando reperi, & in ſcopulis ſupra *Biennam.*

Caules proſtrati, ramoſi, folioſi, cum foliis hirſuti, odorati, & ſubviſcidi. Folia conjugata, mollia, ambitu toto reniformi, ſemi quinquefida, extremis duobus ſegmentis

mentis recta linea terminatis, reliquis rotunde bi- & trilobatis. Calyx cum ſpinula. Flores ſimiles Robertiani Geranii, albo ungue, roſeis bracteis, emarginatis, tribus lineis purpureis ſtriatis. Capſulae glabrae, roſtrum magnum pro plantae ratione. Vires fere quae 1.

Vulnerarium eſt, & ad dyſenteriam uſurpatur, prudentius, puto, quam alia acerba adſtringentia.

3. GERANIUM foliis ſubrotundis, ſemiſeptifidis, caule erecto, umbellato flore minimo.

Geranium alterum FUCHS. p. 265. MATTH. p. 855. non repugnat.
Geranium robertianum pes columbinus TAB. p. 56. omnino.
Geranium folio malvae rotundo minus C. B.? I. R. H.
Geranium columbinum majus flore minore coeruleo RAJ. Hiſt. p. 1059. Syn. III. p. 358. I. R. H. VAILL. T. 15. f. 1. optime.
Geranium BLAKW. T. 58. *Robertianum* apud BUCHW. p. 134.

Nihil vulgatius ad vias, ut hanc putem eſſe ſpeciem, quam veteres malvae folio vocaverunt.

Caulis ramoſus, folioſus, cubitalis aliquando, cum foliis hirſutulus, mollis. Folia omnia circumſcriptione ſemicircularia, ſemiſeptifida, lobulis acute bifidis, trifidis, quadrifidis. Flores in umbellam ex ſumma planta. Petala exigua, aequalia, paulatim latiuſcula, fine profundius emarginato, purpurea, apice albo, plerumque aequaliter diſpoſita. Calyx abſque ſpinula. Capſulae ſeminales vermiculatae: ſemen vix liberum, ovale.

4. GERANIUM columbinum humile flore coeruleo minimo RAI. *Synopſ.* III. p. 359. T. 16. f. 2. *a. b.*

An *Geranium malacoides foliis diſſectis minimum* MERRET. p. 46.
Geranium malacoides ſ. columbinum minimum RAJ. Cat. Pl. circa Cant. p. 61. PARK.

Ad vias, locis macilentis.

An ſatis diverſum a n. 3? Minimum eſt, cum tota plantula vix duabus unciis major ſit: ſed fere omnia mihi eadem videntur, ut meum certe ſit varietas prioris.

5. GERANIUM foliis reniformibus, ſemiquinquefidis, mollibus, & latiſſimis.

Pes columbinus DOD. p. 61.
Pes columbinus ſeu alterum Geranium Dioſcoridis LOBEL. Ic. p. 658.
Geranium folio rotundo multum ſerrato ſ. columbinum I. B. III. p. 473. Sed videtur alias ſpecies immiſcuiſſe.
Geranium folio malvae rotundo C. B. Baſ. p. 90. Ita in horto ſicco.
Geranium columbinum majus diſſectis foliis RAJ. Hiſt. p. 1059.
Geranium folio malvae rotundo majus H. OX. II. p. 511. S. 5. T. 15. f. 2. non bene.
Geranium columbinum minus majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monſp. I. R. H.
Geranium columbinum villoſum, petalis bifidis purpureis VAILL. p. 79. T. 15. f. 3.

Ad vias vulgare.

Caulis prioribus major, ramoſus, non altus. Folia multo ampliora reliquis columbinis, circumſcriptione reniformi, ſemiquinquefida, lobis extremis ſemibifidis; omnibus autem obtuſe neque profunde ſemitripartitis. Calyx cum ſpinula de more. Petala majora prioribus, roſei coloris, per aetatem violacei, cordata, lineata.

6. GERANIUM foliis ad nervum quinquefidis, pediculis brevioribus, caule erecto.

Storchenſchnabel altera ſp. non foetida TRAG. apud BRUNF. II. p. 273.
Geranium IIII. FUCHS. p. 207.
Gruinalis DOD. LUGD. p. 1278. ex FUCHSIO.
Geranium gruinale folio tenuiter diviſo I. B. III. p. 474.
Geranium batrachioides, collum gruis Germanorum C. B. Baſil. p. 89. I. R. H.
Geranium columbinum majus foliis diſſectis RAJ. Cant. p. 61.
Geranium columbinum maximum foliis diſſectis I. R. H. Syn. RAJ. III. p. 360.
Geranium majus foliis imis longis aduſque pediculum diviſis H. OX. II. p. 511. S. 5. T. 3. f. 5. VAILL. T. 15. f. 2. optime.
Geranium columbinum majus foliis tenuiter diſſectis, foliis florum bifidis MAGN. Bot. Monſp. p. 107. TOURN. aut. de Par. p. 83. I. R. H.

In agris frequens, maxime ingruente autumno.

Caules ramoſi, folioſi, erecti, aut ſemiproſtrati, pedales & ultra. Folia ex longis pediculis, tenuiter laciniata, in quinque lobos profunde inciſa, vix linea latiores. Lobuli longe, acute, & ſimpliciter trifidi, in lateralibus quadrifidi. Firma ſunt, & ima multo reliquis retundiora, ſimpliciora, tum ſuperiora ſaepe ſimpliciter ad nervum quinquefida. Petioli florigeri unciales. Flos pulchre ruber, modice emarginatus. Capſulae

ſulae monoſpermae, uti in Germanicis pleriſque, aperiuntur revolutae, & ſemen disjiciunt, quod Africanae retinent.

7. GERANIUM foliis ad nervum quinquefidis, pediculo longiſſimo, caule proſtrato.

Geranium columbinum procumbens, tenuius laciniatum, flore parvo LOESEL. p. 109. ic. 19. ? accedit potius ad n. 6.

Geranium columbinum, diſſectis foliis, pediculis florum longiſſimis RAJ. p. 1059. Syn. III. p. 359. I. R. H. VAILL. T. 15. f. 4. optime.

Geranium columbinum annuum, minus, folio tenuius laciniato, flore pediculo longiſſimo inſiſtenti H. OX. II. p. 512. S. 5. T. 15. f. 5. non bene.

Gruinalis arvenſis folio tenuius diſſecto, levi, flore coeruleo RUPP. p. 105.

In agris & ad ſepes, toto autumno.

Caules projecti, humiles, ramoſi. Folia circumſcriptione ſemicirculari, profundiſſime quinquefida, lobis mediis trifidis, acute diviſis, extremis ſimplicibus, firma, ſubhirſuta. Pediculi florigeri in planta dodrantali triunciales. Flos major, quam prioribus, n. 3. 4. coeruleus ex roſeo, petalis modice exciſis. Spina calycis longa.

8. GERANIUM pedunculis bifloris, foliis peltatis multipartitis, rugoſis, pinnato laciniatis, acutis LINN. *Cliff.* p. 344. ROYEN. p. 350.

Geranium V. FUCHS. p. 208.

Geranii IIII. ſpecies radicis ſanguinariae TRAG p. 348.

Geranium IIII. MATTH. p. 857. bene CAMER. Epit. p. 602. non placet, & ſimilior eſt n. 9.

Geranii genus quod gratia Dei GESNER. Tab. Coll. p. 79.

An haec potius *Geranii ſp. major. montana* GESN. Hort. p. 260. Videtur.

Geranium III. βατραχιώδες majus CLUS. p. C. bon. ic.

Geranium batrachioides DOD. p. 63. LUGD. I. B. III. p. 475. F. Boll. p. 207. *ſ. gratia Dei Germanorum* LOB. Ic. p. 659. C. B. Baſil. p. 89. I. R. H. MURALT. p. 532.

Geranium batrachioides Dodonei flore purpureo magno THAL. p. 44. ? ita ob colores varios.

Geranium ſ. Batrachium coeruleum TAB. p. 58.

Geranium batrachioides coeruleum AICHST. Vern. Ord. I. T. 8. f. 2.

Geranium batrachioides folio aconiti LOES. p. 102.

Geranium batrachioides violaceum, album, & ex albo & coeruleo varium H. OX. II. p. 514. T. 16. f. 14.

C. B. circa *Crenzach.* STAEHELINUS in coemeterio D. *Petri*, & in vicinis pratis ipſius urbis abunde. I. B. in montibus circa *Genevam.* MURALT. in M. *Utliberg* copioſe ait provenire.

Caulis erectus, pedalis, cubitalis, bifurcatus. Folia perampla, ſubtus nervoſa, circumferentia pene rotunda, profunde quinquefida, aut ſeptifida, lobis ramoſis, trilobis, lobulis denuo profunde, acute, pinnatim ſectis. Flos amplus, coeruleus, cum venis rubentibus, ſaepe albo ſtriatus, aut totus albus, leviter odoratus. Capſulae lividae, hiantes, ſemen liberum, ovale. Inter Gerania vi vulneraria eminet.

9. GERANIUM foliis rugoſis, ſemitrilobis, latioribus, lobis dentatis, lateralibus bipartitis, floribus purpureis.

Valde obſcura ſunt ſynonyma plantae adeo non rarae, & facile diſtinguendae.

Geranii ſpecies III. ſimilis montanae C. GESN. Hort. p. 260. cujus 2 Sp. facit app. p. 292. *b.*

Geranium II. βατραχιώδες alterum CLUS. Pann. p. 417. Hiſt. p. XCIX. omnino.

Geranium ſanguinarium TAB. p. 62.

Geranium batrachioides folio Aconiti Cluſii nitente I. B. III. p. 476. ex CLUSIO.

Geranium batrachioides aliud I. B. F. Boll. p. 207.

Geranium batrachioides flore aconiti C. B. videtur potius eſſe ſpecies 8. ex coloribus: noſtrum enim neque ſtriis, neque coeruleo & albo colore ludit. In H. OX. II. p. 514. noſtra eſt. An in I. R. H. ? non videtur.

Geranium pulcherrimo convolvuli flore FUIREN. in Ciſt. Med. BARTH. p. 285.

Geranium batrachioides montanum noſtras RAJ. p. 1062.

Geranium maximum minus laciniatum, folio Aconiti SCHEUCHZER. It. VII. p. 512. omnino.

Gruinalis pratenſis foliis Ranunculi Aconitive RUPP. p. 103.

Geranium petiolis bifloris, foliis peltatis, multifidis, caule erecto LINN. Lapon. n. 266. Cliff. p. 344. ROYEN. p. 351. Ob flores potius videtur pertinere ad n. 8.

β Non video quomodo differre poſſit

Geranii III. altera varietas GESNER. Hort. app. p. 292. *b.?* niſi ſit *Ger. flore pullo,* cum non alibi ejus mentionem faciat.

An *Geranium batrachioides floribus rubris minus* CAM. Hort. p. 66.

Ge-

Geranium ſanguinarium majus AICH. Vern. Ord. I. T. 9. f. 2.
Geranium batrachioides maximum minus laciniatum flore aconiti I. B. III. p. 477. ex *M. Ballon*, loco natali ſimillimo, I. R. H.
An *Geranium batrachioides parvo flore* BURS. A. S. p. 532. ex ſylvis Helvetiae.
Geranium Batrachoides paluſtre flore ſanguineo HOFM. RUPP. p. 231. (male inter irregulares) DILL. ELTH. p. 160. T. 134.
Gruinalis pratenſis, maximo folio aconiti, minus profunde laciniato RUPP. p. 103.
Geranium paluſtre flore ſanguineo DILL. Cat. Gieſſ. p. 129. nov. ſpec. p. 55. VOLC.
Geranium florens MERIAN. Ic. LXXVI.

In Helvetia minime rarum, in pratis, ad ripas fluviorum & in montanis ad ſepes. *Bernae* juxta ſemitam ducentem a balneo exteriori ad molendina *Sulgenbach.* In valle *Emmia*, & in *Argovia*, infra *Langenthal*, & in *Erguel* ad ſepes. In pratis montanis circa *thermas Leucenſes.*

Caulis erectus, repetito bifurcatus, cubitalis & ultra. Folia multo ſimpliciora quam n. 8. ſimilia Ranunculi prat. acris, ſemitriloba, ſemiquinqueloba, lobis acute ſerratis, ſemitrilobis, neque adeo profunde ſectis, latitudine loborum ſemper ſemunciali & ultra. Caeterum ſimiliter hirſuta ſunt, ſubtus venoſa. Flores rariorem, umbellam in ſumma planta faciunt. Calycis manifeſta ſpina. Petala plana, aequalia, non cordata, purpurea, cum lineis ſaturatioribus. Ungues ſtaminum lati, ut pene coaleſcant. Calyx & acus & capſulae modo glabrae, modo leniter ſubhirſutae.

10. GERANIUM foliis ſemiquinquelobis, ſericeis, floribus ſpicatis, ex atro purpureis.

Geranium I. phaeo ſive pullo flore CLUS. Pann. p. 415. I. B. III. p. 477. ex CLUS.
Geranium I. pullo flore CLUS. Hiſt. p. XCIX.
Geranium batrachioides hirſutum flore atrorubente C. B.
Geranium phaeo ſ. pullo flore RAJ. Topogr. app. p. 49. ſyll. p. 133. hiſt. p. 1062.
Geranium phaeum ſ. fuſcum petalis rectis ſeu planis H. OX. II. p. 515. I. R. H. &c.
Gruinalis montana petalis nigro fuſcis & obſcuris planioribus RUPP. p. 104.
β *Geranium montanum* DOD. p. 64.
Geranium fuſcum flore livido, purpuraſcente, & medio candicante LOBEL. p. 661.
Geranium maculatum TAB. p. 61.
Geranium fuſcum LUGD. p. 1279. AICHST. Vern. Ord. I. T. 10. f. 2. PARK.
Geranium phaeum flore reflexo I. B. III. p. 471. qui primus conjunxit RAJ. p. 1063.
Geranium montanum fuſcum C. B. RAJ. Syn. III. p. 361.
Geranum phaeum ſeu fuſcum petalis reflexis H. OX. II. p. 515. I. R. H.
Gruinalis petalis fuſcis reflexis RUPP. p. 104.
Geranium pedunculis bifloris, alternatis, caule erecto ſuperne nudiuſculo inſidentibus LINN. Cliff. p. 343. ROYEN. p. 350.

KÖNIG in M. *Crenzach.* In M. *Thuiri.* In prato, quod exeunti ex viculo *Wabern*, & ad lapicidinam adſcendenti, ad ſiniſtram eſt, magna copia.

Radix craſſa, tuberoſa, rubra. Caulis erectus, bipedalis, tripedalis, minus ramoſus. Folia ex longis petiolis, in junioribus tota ſericea, mollia, circumferentia ampliſſima, pariter ut n. 9. ſemiquinquefida ſunt, lobis latiſſimis, denuo, ſed non profunde inciſis, dentibus ſerratis. Flores ſuper caulem in laxas ſpicas efferuntur. Calyx mollis, breviſſima ſpinula. Petala in noſtris plana, expanſa, albo & venoſo ungue, bractea atra ex purpura, per ambitum plicata, denticulata. Ruptis petalis ſanguineus ſuccus de vulnere fluit.

11. GERANIUM foliis ſubrotundis, ſemiquinquefidis, rariter & longe piloſis.

Geranium ſaxatile CAM. Hort. p. 66. AICHST. Vern. Ord. I. T. 10. f. 3. RAJ. p. 1060. ZWING. p. 764.
Geranium ſaxatile υγροσκοπελον THAL. p. 44. & Ic. 5. (foliis levibus.)
Geranium alterum montanum ſaxatile rotundifolium COL. Ecphr. I. p. 138. ic. 137. optime.
Geranium lucidum I. B. III. p. 481.
Geranium lucidum ſaxatile C. B. I. R. H.
Geranium annuum, rotundifolium, montanum, ſaxatile, lucidum H. OX. II. p. 512. S. 5. T. 15. f. 6.

I. BAUHINUS Genevae extra portam *de la Rive* verſus lacum.

Caulis pedalis, ramoſus. Folia conjugata, circumſcriptione reniformia, glabra, praeter longos, ut in Robertiano, pilos, ſemiquinquefida: ſegmenta lata, lateralia bifida ſunt, reliqua trifidis lobulis, dentatis, aut ſimplicibus. Flos Geranii Robertiani, cui proximum eſt. Calyx cum ſpinulis, transverſim rugoſus.

12. GERANIUM pedunculis bifloris, foliis quinquepartitis, lobis pinnatifidis LINN. *Cliff.* p. 344. ROYEN. p. 351.

Storchenſchnabel prior foetida TRAG. apud BRUNF. II. p. 273.
Herba Roperti DORST. p. 147. commode LUGD. p. 1278.
Geranium Robertianum RUELL. p. 559. DOD. p. 62. LOB. p. 657. TAB. p. 56. RAJ. p. 1058 ROB. Icon. 93. BLAKW. T. 480.
Geranium III. FUCHS. p. 206.
Geranii genus II. Ruprechts Kraut GESN. Tab. Coll. p. 79.
Sideritis tertia Dioſcoridis EJ. Hort. p. 281.
Gratia Dei vel Geranium TRAG. p. 108.
Geranium V. MATTH. p. 858. Epit. p. 605.
Rubertiana CAES. p. 559.
Geranium violaceum TAB. p. 61.
Geranium Robertianum murale I. B. III. p. 480.
Geranium Robertianum primum C. Baſ. p. 90. *viride* C. B. I. R. H. ZANICHELL. Ic. III. p. 228.
Geranium Robertianum flore dilute rubello H. OX. II. p. 513. S. 5. T. 15. f. 11.
β *Flore albo* HORT. BLES. RAJ. Syn. III. I. R. H. &c.
γ *Folio rubro* vide CAM. Hort. p. 66. I. R. H. VAILL. GARID. &c.
δ *Geranium Robertianum alterum* C. B. & LOB. Adv. p. 296. quomodo differat, non intelligo.

Ad muros, in ſepibus, & alpium ſylvis. Albo flore reperi ad ſemitam, qua adſcenditur mons *Bolligerberg.* I. B. in *Waſſerfall* M.

Caulis patulus, ramoſus, ramis quinatis, ſub diviſione geniculatis, ſaepiſſime ruber. Folia longis pilis hirſuta, petiolata, circumſcriptione pentagona, trifida, lobis petiolatis, lateralibus profundiſſime bifidis, lobulis denuo tripartitis, eorunque laciniis ramoſis. Calyx latiuſculus, lineis eminentibus, ſpinula ornatus. Flores binati, etſi diſſentiat VAILLANTIUS. Petala ambitu rotundo, ſubpurpurea, cum albis lineis. Saepe folia & tota planta rubent.

Odor ſingularis, pene Lamiaceus: dominatur autem in tota planta natura acida, auſtera GEOFROI III. p. 522. Pro magno vulnerario habetur, quod intus etiam coactum ſanguinem reſolvat, in cataplaſma redactum urinas pellat, oedemata & lac diſcutiat, ad eryſipelas proſit, tum ad anginam, ad fiſſuras linguae, oriſque ardores. Vidi intus exhibitum ad febres intermittentes, ſed abſque ſucceſſu. Trita cum aceto, arcanum fuit veteris & celebris chirurgi BOERHAAVE. Ad fiſſuras papillarum in Gallia inponi WELSCH. *Miction.* p. 34.

III.
PEDICULIS MULTIFLORIS.

13. GERANIUM moſchatum, pediculis multifloris, pinnis foliorum integris circumciſis.

Myrrhina Plinii, roſtrum ciconiae, ſeu acus moſchata officinarum & paſtoris LOB. Ic. p. 658.
Geranium muſcatum, ſ. acus moſchata CAM. Hort p. 66.
Acus muſcata CAES. p. 559.
Geranium tertium Plinii, acus moſchata LUGD. p. 1277.
Geranium moſchatum odoratum AICHST. Vern. Ord. I. T. 10. f. 1.
Geranium moſchatum, folio ad Myrrhidem accedente, majus & rarius I. B. III. p. 479. pro varietate.
Geranium cicutae folio moſchatum C. B. I. R. H. &c.
Geranium moſchatum RAI. p. 1057. RIVIN.

STAEHELINUS *Auguſtae* legit. I. B. ſi de hoc quidem loquitur, Genevae *au Pleinpalais*, & in itinere *Mutenſi.*

A ſequente differt inprimis foliis multo latioribus, neque ſecundo pinnatis, ſed ovatis, per oram acute ſerratis, odore valente Moſchi.

14. GERANIUM pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, foliis duplicato pinnatis LINN. *Cliff.* p. 344. ROYEN p. 352.

α Var. major, ramoſa.
Geranium quartum BRUNF. II. p. 42.
Herba Roperti EJ. in ic. p. 41.
Geranium I. FUCHS. p. 204. GESN. Tab. Coll. p. 79. *minus* TRAG. p. 347.
Geranium ſupinum majus CORD. Hiſt. p. 108. *b.*
Geranium III. MATTH. p. 556. CAMER. Epit. p. 601.
Geranium ſupinum DOD. p. 63.
Myrrhida Plinii, Roſtrum ciconiae &c. LOB. p. 658. icon, eſt enim ex DOD. non autem nomen.

Geranium σκανδικοφυλλον TRAG. p. 44.
Geranium myrrhinum, roſtrum Ciconiae TAB. p. 58.
Geranium moſchatum, folio ad Myrrhidem accedente, minus, inodorum, vulgatius I. B. III. p. 479. cum priore.
Geranium cicutae folio majus inodorum C. B. Baſ. p. 90.
Geranium cicutae folio inodorum RAJ. p. 1057.
Geranium annuum cicutae folio inodorum H. OX. II. p. 512. pro varietate.
Geranium Robertianum RIVIN. Irreg. pent.
β Varietas minor, parum ramoſa, foliis in circulum ſparſis.
Geranium ſeptimum ſ. Collum gruinum DOD. p. 64.
Myrrhida Plinii & roſtrum ciconiae inodorum vulgatum LOBEL. Ic. p. 659.
Geranium minus, Geranium arvenſe TAB. p. 57. bene.
Geranium moſchatum inodorum parvum AICHST. Vern. Ord. I. T. 8. f. I.
Geranium cicutae folio minus & ſupinum C. B. Baſ. p. 90. TOURN. aut. de Par. p. 86. I. R. H. ZANICHELL. p. 110. T. 215.
Geranium Pimpinellae folio DILL. Nov. Spec. p. 69. cat. Gieſſ. p. 173.
γ *Flore maculato* DILL. l. c.

Bernae minor varietas β, in graminoſis tonſis, & in macilentis agris frequens eſt. Prima ſepes amat, & gramina altiora, agrosque. Tertia rarior eſt, in areis hortorum aliquoties lecta.

Radix parva, inutilis. Caulis in prima varietate ramoſus, procumbens, in altera vix ullus. Folia pinnata, pinnis in I. varietate laxis, remotis, in ultima denſioribus, in prima laciniatis, lacinis conjugatis, ultimo ambitu acute, & varie inciſo: In minori varietate pinnae regulariter inciſae, laciniae ſimplices, latiores etiam, & rotundiores ſunt. Flores ex uno petiolo multi. Calyx cum ſpinulis. Petala roſei coloris, inaequalia, duo enim breviora ſunt, a tribus longioribus, infetioribus hiatu diſtincta. Semina hirſuta: cauda plumoſa. Petala duo ſuperiora aliquando ungues habent duabus viridibus maculis diſtinctos, quam notam pro varietate β adſignat DILLENIUS Odor nullus.

15. GERANIUM pediculis multifloris, pinnis foliorum aliis laciniatis, aliis minimis & ſimplicibus.

Geranium maximum anguſtifolium acu longiſſima C. B. Phytop. p. 639. cum deſcriptione. MAGN. Bot. p. 108. Hort. p. 85.
Geranium cicutae folio acu longiſſima C. B. Prodr. p. 138. WAGN. p. 276. RAJ. Syllog. Exter. p. 133. Hiſt. p. 1056. I. R. H. &c.
Geranium monſpeliacum laciniatum PARK. p. 709.
β Omnino *Geranium alterum coriandri folio* COLUMN. p. 135.
Geranium coriandri folio odorum C. B. I. R. H. &c.

Ego *Monſpelio* habeo. Sed C. B. dicit in *Valeſia* naſci.

Caulis humilis, vix dodrantalis, ramoſus, cum foliis & calyce incanus, lanuginoſus. Folia laciniata, pinnis aliis majoribus, aliis interpoſitis minimis, ſimpliciſſimis. Illae eundo lateſcunt, inciſae, acute, profunde, & varie. Flores multi, ex vagina brevi, latiuſcula. Acus uncia longior, & flos pro portione tantillae plantae magnus, ſubpurpureus, auctore C. B. Calyx ſpinula praeditus.

L I N U M.

TOURN. T. 176. LINN. n. 254.

Summa ſimilitudo characteris non permittit ut hoc genus & ſequens ſeparentur a Geranio & Alſine. Ab illo enim Linum quinque ſtaminibus unice differt, & loculis polyſpermis, quando quinque ſunt, ut in multis ſolent. Ab Alſines ſpeciebus pentaſtemonibus ſolo fructu multiloculari. Tubae ſemper quinae (MALPIGH. ic. 204. qui fructum habet ic. 239. & 260.) Flos lente repandus.

1. LINUM...

Linum ſylveſtre GESN. Tab Coll. p. 86. TRAG. p. 354. qui tamen ſativum facit. MATTH. p. 416. *ſativum plane referens* I. B. III. p. 492. l. 452. RAJ. Syn. III. p. 362.
Linum anguſtifolium LOB. Obſ. p. 226? MAGN. Bot. Monſp. p. 160.
Linum arvenſe C. B. Baſ. p. 62. RAJ. p. 1073. MORIS. II. p. 573. HERM. T. aut. de Par. p. 283. I. R. H.

In agris & vervactis circa *Baſileam*, & *Bernam*. Neque tamen perſuadeor veram eſſe indigenam, aut diverſam a *Sativo*.

Caulis annuus, pedalis; folia inordinata, glauca, levia, graminea, acuta. Flores in

in ſummo caule in petiolis unifloris, coerulei, expanſi. Calyx quinquefolius, latus, mucronatis foliolis, oris albis. Petala quinque, adroſo margine & quaſi ſerrato. Tubae ſimplices, purpureae: ſemina levia, plana, utrinque acuta.

Hujus, nempe ſativi, ſemen mitiſſimum eſt emolliens, cum abſtergente indole. Ad inflammationes faucium, ad dolentes haemorhoides aptiſſimae decoctiones ex eo ſemine parantur. Infuſum theiforme florum audio laudari ad morbos nephriticos, & de ſeminis infuſo eadem habet REIMANNUS. Oleum ad colores recipiendos praeſtantiſſimum, in unguentis etiam locum habet: in pleuritide recenti, (E. N. C. *Cent.* I. *Ann.* III. *Obſ.* 218.) ad aliquot uncias epotum, idemque in nephritide, tum in dyſenteria cum bolo miſtum, & ad ipſum empyema felice eventu (I. MAUR. HOFMANN. E. N. C. *Cent.* X. *App. Obſ.* 33.) in clyſtere ad volvulum, & externo uſu ad ambuſta, ad haemorrhoides dolentes, ab idoneis Auctoribus commendatur. Ungari recente etiam ad cibos utuntur.

2. LINUM perenne, foliis lanceolatis, argute mucronatis, calyce mutico.

Linum ſylveſtre III. CLUS. Pannon p. 300. 302. niſi ob colorem potius referendum eſt ad n. 3. *marinum* LUGD. p. 495. ex CLUSIO.
Linum ſylveſtre IIII. anguſtifolium primum CLUS. Hiſt. p. 318.
Linum ſylveſtre tenuifolium LOB. Ic. p. 413.
Linum ſylveſtre MATTH. Epit. p. 302. cum deſcriptione CLUSIANA ZWING. p. 535. ead. ic.
Linum ſylveſtre flore coeruleo AICHST. Aeſtiv. Ord. I. T. 13. f. I. convenit.
Linum ſylveſtre anguſtifolium I. B. III. p. 453. ex CLUS.
Linum ſylveſtre anguſtifolium flore minore C. B. Baſ. p. 62.
Linum ſylveſtre anguſtis & denſioribus foliis flore minore C. B. an RAJ. p. 1074. I. R. H.?
Linum ſylveſtre anguſtis & denſioribus foliis H. OX. II. p. 575.
Linum hiſpanicum acutis foliis amplo flore BARR. ic. 1014.
Linum ſylveſtre coeruleum flore acuto SCHEUCHZ. It. VII. p. 515.
β *Linum ſylveſtre anguſtifolium foliis rarioribus* C. B. H. OX. I. R. H.
II. Proximum aut idem eſt *Linum ſylveſtre flore coeruleo acuto* C. B. Prodr. p. 107. RAJ. p. 1074. I. R. H. PLUKN. GARID.
Linum ſylveſtre latis acutis foliis flore amplo BARR. ic. 1007.
III. An differt *Linum ſylveſtre coeruleum perenne noſtras* RAJ. p. 1074. GARID. PLUKN.
Linum perenne majus coeruleum capitulo majore H. OX. II. p. 573. I. R. H. & *minore* EJ. ibid.

GESNER & SCHEUCHZER in *Valeſia* legerunt, ubi in ſaxoſis provenit, ego in ſummis rupibus *Dolaz* & *Thuiri*.

Caulis dodrantalis, pedalis. Folia ſativo duriora, anguſtiora, quandoque anguſtiſſima. Calyx fit foliolis obtuſis. Petalorum magna pars alba eſt, reliqua laete coerulea.

3. LINUM perenne, foliis anguſtiſſimis, calyce ariſtato.

α Flore albo, puro, aut venis purpureis lineato.
Linum ſylveſtre anguſtifolium flore albo IIII. CLUS. Pannon. p. 303. 304.
Linum ſylveſtre V. anguſtifolium CLUS. Hiſt. p. 318. cum icone.
Linum ſylveſtre floribus albis LOB. Ic. p. 313.
Linum ſylveſtre III TAB. p. 823. foliis juſto latioribus.
Linum ſylveſtre anguſtifolium album, lineis in umbilico purpureis I. B. III. p. 453.
Linum ſylveſtre anguſtifolium flore magno C. B. RAJ. p. 1074. H. OX. II. p. 574. I. R. H.
Linum oxyphyllum multicaule BOCCONE p. 166. T. 125.
β Varietas flore carneo.
Linaria quarta TRAG. p. 357.
Linum ſylveſtre II. CLUS. Hiſpan. p. 352. pene fatente CLUSIO. in Pann. p. 305. ubi eſt *Lini ſylv. anguſtifolii* tertia varietas.
Linum ſylveſtre VI. anguſtifolium CLUS. p. 318.
Linum ſylveſtre anguſtioribus foliis 2. DOD. p. 534.
Linum ſylveſtre anguſtifolium floribus dilute purpuraſcentibus ſ. carneis C. B. T. aut. de Par. p. 209. I. R. H. cum multis in colore varietatibus. RAJ. p. 1075. HIST. OX. II. p. 575. MURALT. p. 721.
γ *Linum ſylv. anguſtifolium flore cinereo* CLUS. Pann. p. 303. *varietas* ID. Hiſt. l. c.
Linaria tenuifolia DALECH. p. 1151.
Linum ſylveſtre tenuifolium TAB. p. 822. idem eſt.
δ *Linum ſylveſtre II.* TAB. ib.

Frequens in aridis, herbidis, circa *Genevam*, *Biennam*, *Bonneville*, in *Valeſia*, circa *Champvent* &c. *Tiguri* MURALT. I. B. in *Crenzach* & prope *Leurach*.

Radix lignea, caules plurimi, erecti, pedales, fruticoſi, brachiati. Folia peranguſta, craſſula, inordinata. Flores ad ſummam plantam in petiolis unifloris, uti priorum, pariter caduci. Calyx oris leviter ciliatis, longe ariſtatus. Petala albo un-

gue, & quandoque toto petalo (KÖNIG hanc varietatem reperit circa Löhrach), plerumque tamen dilute roſea, cum aliquot lineis purpuraſcentibus. Tubae praelongae, ſtaminibus aequales, quorum filamenta ungue ſunt late triangulari. Sapor acer eſt & aromaticus.

4. LINUM foliis conjugatis, petalis albis acutis.

An λινοκαρπος THAL. p. 72.
Linum ſylveſtre puſillum candicantibus floribus CAM. Hort. p. 90.
Alſine verna glabra floſculis albis, vel potius Linum minimum I. B. III. p. 455. bene.
Alſine glabra albo flore I. B. F. Boll. app. ubi monet Lini ſpeciem eſſe.
Linum pratenſe floſculis exiguis C. B. Baſil. p. 62. H. OX. II. p. 575. qui 4 petala non bene numerat, VAILL. cum deſcr. I. R. H. aut. de Par. p. 210. MAGN. Char. p. 262.
Linum ſylveſtre catharticum RAJ. p. 1076. &c.
Chamaelinum ſubrotundo folio BARRELIER. Ic. 1165. n. I.
Linum catharticum BLAKW. T. 268.
Etiam *Chamaelinum gramineo ſ. acuto folio?* ib. n. II.
Linum caule dichotomo, foliis ovato lanceolatis, corollis acutis LINN. Hort. Cliff. p. 115. ROYEN. p. 434.
β An *Linum ſylveſtre VIII. Chamaelinum* CLUS. Hiſt. p. 319.
Chamaelinum ſ. linum ſylveſtre perpuſillum LOSEL. Ic. p. 415.
Linum pumilum foliis ſemper binis albo flore vel luteo pallente I. B. III. p. 453. icone recedit, convenit deſcriptione, neque aliud innotuit.
Linum ſylveſtre minus ſ. Chamaelinum MURALT. p. 598. omnino.

Nihil frequentius in pratis, locisque gramineis.

Cauliculi & planta tenella quatuor unciarum, & ultra brachiata; folia rariuſcula, conjugata, glauca, elliptica, ſuperne acutiora, pro magnitudine latiora, quam priorum. Petala paulatim lateſcunt, fine acuto, qui reliquis rotundus eſt, lutea, ungue flavo. Stamina filamentis pene connata. Ovarium decemloculare.

Amariſſimum eſt; manipulus in ſero lactis vel aqua per noctem infuſus, & mane epotus purgat absque incommodo, MORISON. Siccae plantae drachma eadem facit.

RORELLA.

RUPPII.
ROS SOLIS TOURN. T. 127.
DROSERA LINN. n. 253.

Calyx tubuloſus, ſemiquinquefidus, paulo fructu maturo brevior. Ovarium ovato conicum emittit Tubas quinque, uniloculare, polyſpermon. Stamina quinque. Petala totidem, initio conjuncta, ut in Lino, deinde repanda, ex anguſto ungue ſubrotunde lateſcunt. Adde folia roriferis villis undique ciliata eſſe.

1. RORELLA caule ſimplici, foliis ellipticis.

Ros ſolis DOD. p. 474. bene I. B. III. p. 761. icon. interior.
Rorida ſive ſolis Ros, & Droſion recentiorum LOB. Ic. p. 811. icon. propria.
Salſirora ſeu ſponſa ſolis, aut Ros ſolis vel Rorella THAL. p. 116. haec enim in Bructero M. naſcitur. Huc Icon. IX. n. 2.
Ros ſolis folio oblongo C. B. H. OX. III. p. 620. S. XV. T. 4. f. 2. RAJ. p. 1100. I. R. H. MUR. p. 693.
Ros ſolis major ſeu longifolius BARR. ic. 251. n. II.
Droſera ſcapis radicatis, foliis oblongis LINN. Lapon. n. 110. ROYEN. p. 417.

Vulgatior eſt, in paludoſis, v. g. circa *Moos-Seedorf*, tum circa lacum *Felinum* &c.

Radiculae nigrae, depactae. Folia in roſulam ſparguntur, longe petiolata, longe elliptico ambitu, hinc glabra, inde pleniſſima pilis globulo terminatis, purpureis. Caulis nudus, non ramoſus, ſpicam fert florum alborum, fere unilateralem, raramque.

2. RORELLA caule ſimplici, foliis rotundis, retuſis.

Icon apud TRAGUM p. 528. 946.
Rorella ſ. ſalſirora CORD. p. 86. etſi dubium eſſe poſſit.
Ros ſolis GESN. de Lunar. p. 37. eadem icon. I. B. III. p. 761. icon exterior.
Rorida ſ. ros ſolis major LOB. Ic. p. 811.
Ros ſolis minor I. TAB. p. 816.
Salſirora ſ. ros ſolis THAL. Ic. IX. n. I.
Rorida ſ. ros ſolis SCHWENCKF. AICHST. Aeſtiv. Ord. 14. T. 8. f. 3.
Ros ſolis folio ſubrotundo C. B. H. OX. III. p. 620. I. R. H.
Ros ſolis minor ſ. rotundifolius BARR. ic. 251. n. I.

Ros

Ros ſolis folio rotundo MERRET. RAJ. p. 1100. T. aut. de Par. p. 527. MURALT. p. 692.
Droſera ſcapis radicatis, foliis orbicularibus LINN. Lapon. n. 169.

GESNERUS circa lacum *Felinum*, ſi haec eſt, & MURALT ibid. Ego in paludoſis pratis *um den Neuhaus Weyher*, ſub dumis. Circa *Mekilchen* SCHUH.

A priori differt foliis petiolatis, orbiculatis, vel circulo etiam brevioribus, retuſis. Acris eſt utraque & cutem ulcerat, gregibuſque nocet, & tabem facit ACT. HAFN. *Ann.* IV. *Obſ.* 58. ut mireris ad pulmonis morbos eam commendari, etiam a CHOMELIO. Tincturam huius herbae ſudorem movere, & ſpecifica vi plicae mederi BONFIGLI *de Plic.* p. 22. in catarrhis vero, qui de ea diſſertationem ſcripſit, laudat SIEGESBECKIUS.

L Y C H N I S.

Amplum hoc genus, & charactere naturali conjunctum, ex petalorum diviſione diſtinxit in ſpecies HEISTERUS, ex loculis RUPPIUS & DILLENIUS, ex tubis LINNAEUS. Diſtinguere omnino videtur conſultum, ne deſcriptiones infinitae longitudinis pro nominibus ponantur. Ergo Lychnides ſunt in univerſum calyce perpetuo monophyllo, tubuloſo, plerumque fructu longiore, petalis quinque, quorum unguis fere ſemper longus eſt & gracilis, ſtaminibus decem, quorum quinque longiora ſunt, breviora totidem. CAMERAR. *de ſex. plant.* p. 6. fructu plerumque pyriformi, foliis conjugatis, & ſimplicibus. Porro ordines fieri poſſunt ex loculis tubisque conjunctim.

V I S C A G O.

DILLENII *hort. Eltham.* p. 416.
MUSCIPULA RUPP. p. 100.
SILENES LINNAEI n. 372. ſpecies triloculares.
& *CUCUBALI* LINN. n. 371. ſpecies non bacciferae.

Huic characterem faciunt loculi tres in fructu, tubaeque totidem.

1. VISCAGO caule nodoſo, calyce profunde ſecto & ſtriato.
Lychnis ſylveſtris II. CLUS. p. 288. bona icon.
Lychnis ſylveſtris III. CLUS. Hiſp. p. 339. *calyculis ſtriatis* LOB. p. 339. TAB. p. 295.
Muſcipula major calyce turgido ventricoſo I. B. III. p. 349.
Lychnis ſylveſtris, latifolia, calyculis turgidis ſtriatis C. B. Baſ. p. 60. H. OX. II. p. 543. I. R. H. MURALT. p. 599.
Lychnis ſylveſtris calyculis ſtriatis PARK. p. 631. RAJ. p. 997.
β *Lychnis ſylveſtris anguſtifolia calyculis turgidis ſtriatis* C. B. P. &c.

C. B. in agris *Huningenſibus.* RAIUS paſſim in agris ad *Rhenum.* MURALTUS *Tiguri* indicat. Caulis pedalis, parum ramoſus, cum foliis hirſutus, ſub foliis geniculatus. Flores ſolitarii, ex alis foliorum, longa ſerie, Calyx longus, per aetatem turgidus, profunde ſulcatus, durus, dentibus profundis, acutis. Petala profunde diviſa, obſolete rubella. Folia mollia, hirſuta longa, lente acuminata.

2. VISCAGO calyce inflato, ovali, petalis ſerratis bifidis. MALPIGH. ic. 125. 178.
Smilax BRUNF. III. p. 129.
Criſpula DORST. p. 94.
Roſa Mariana V. TRAG. p. 126. abſque icone.
Polemonium GESN. Hort. p. 273. tab. coll. p. 97. *b. pratenſe noſtrum apicibus florum albis* hort. app. p. 295.
Lychnis ſylveſtris AICHST. Aeſt. Ord. I. T. 5. f. 2.
Herba articularis TAB. p. 298.
Been album officinarum I. B. III. p. 356.
Lychnis ſylveſtris quae Been album C. B. Baſ. p. 60. *vulgo* C. B. P. RAJ. p. 998. T. aut. de Par. p. 346. I. R. H. ZANICH. p. 173. ic. 117. [potius ad β.]
Lychnis ſylv. perennis quae Been album vulgo H. OX. II. p. 535.
Muſcipula pratenſis veſicaria RUPP. p. 100. GEMEINH.
Cucubalus calycibus ovatis LINN. Lapon. n. 180.
Cucubalus floribus trigynis calycibus glabris, capſulis trilocularibus CLIFF. p. 170. ROYEN. p. 448.
β Varietas foliis anguſtioribus & acutioribus C. B. I. R. H. VAILL. &c.
Melandrium Plinii quorundam CLUS. p. 293.
Spumeum papaver ſive ocymaſtrum alterum. *Been album Monſp.* LOB. Ic. p. 340.
Been album ſ. Polemonium DOD. p. 172.
Polemonium DOD. LUGD. p. 1186.

Papaver ſpumeum PARKINS. p. 263.
γ *Foliis hirſutis* VAILL. p. 121. SUTH. &c.
Been album hiſpidum MERRET. p. 14.
Lychnis ſylv. perennis latifolia hirſuta MOR. Prael. p. 182. H. OX. II. p. 535. pro var. PLUKN. HERM.
δ *Flore rubello.*
Polemonium pratenſe noſtrum apicibus florum purpureis GESN. Hort. p. 295.
Melandryum Plinii in montibus naſcens CLUS. p. 293.
Lychnis quae Been album vulgo flore pallide incarnato HERM. TILL. BOERH.
Lychnis papaver ſpumeum anguſtifolia glabra flore purpureo MOR. Prael. p. 284. I. R. H.
Lychnis alpina repens ſaxatilis, quae Behen album vulgo, folio latiuſculo & breviori, flore purpuraſcente PONTEDER. Comp. Tab. p. 128.
ε *Been album flore albo ſtaminibus purpureis foliisque magis hirtis* MERR. p. 14. RAJ. p. 998.
Lychnis ſylv. quae Been album alpinum folio rotundiore hirſuto purpuraſcente flore I. R. H.
ς *Lychnis ſuecica Gumſepungar.* &c.
ζ *Lychnis maritima repens* L. B.

Primae varietates ubique naſcuntur. Rubello flore in ſubalpinis pratis frequens provenit v. g. circa *Leucam*, *Canderſteg* &c.

Caulis pedalis, folia glauca, raro ſubhirſuta, plerumque levia, peracuta. Calyx inſigniter ventricoſus, albus, venis pictus, triangulariter quinquedentatus. Petalorum ungues longitudine calycis ſunt, bractea profundiſſime bifida, ſerrata, ita dilatata, ut ſerratas imitetur auriculas, alba vulgo, rubella in ſpecie γ. δ. Stamina duorum, inaequalium, ordinum, quinque longiora ex ſuis orta petalis, quinque breviora ex circumferentia ovarii. Tubae tres, longae, ſimplices. Fructus ex rotundo leniter acuminatus, quinque dentibus aperitur, pediculo inſidet, qui calyce comprehenditur, ut petala infra fructum oriantur, ut in Papavere &c: idque pleriſque Lychnidibus commune eſt. Semina reniformia.

3. VISCAGO calyce duplo petalis longiore, floribus umbellatis.
Caryophyllata ſylveſtris GESN. Coll. p. 66. b.
Lychnis ſylveſtris II. CLUS. Hiſp. p. 337. hiſt. p. 344.
Armerius flos tertius DOD. Coron. p. 73. bene, *quartus* hiſt. p. 176.
Muſcipula ſ. armoraria altera, & Armerius flos tertius Dodonaei LOB. ic. p. 455.
Lychnidis teritum genus CAESALP. L. 6. c. 44.
Viſcaria ſativa muſcaria TAB. p. 300.
Alſine purpurea LUGD. p. 1235.
Centaurium minus adulterinum, quibusdam Lychnidis viſcidae genus I. B. III. p. 353.
Lychnis viſcoſa purpurea latifolia levis C. B. P. H. OX. II. p. 542. RAJ. p. 1000. I. R. H.
Muſcipula flore rubro AICHST. Aeſt. Ord. 1. T. 7. f. 3.
Silene foliis lanceolato ovatis glabris floribus terminatricibus faſciculatis faſtigiatis LINN. Hort. Cliff. p. 172. ROYEN. p. 446.

In Valeſia C. B.

Caules erecti, pedales & ultra, cum foliis glabri. Folia lata baſi, lente ex ovali acuminata, glauca, polline adſperſa. Flores in ſummis ramis congeſti in denſas umbellas. Calyces longiſſimi, graciles, denticulis breviſſimis. Petala calyce dimidio breviora, auriculis duabus magnis & erectis ornata, leniter emarginata, ſerrata, ſuaveolentia. Ovarium in dimidio calyce petiolatum, cylindricum, tubis tribus brevibus, repandis. Summitates caulium viſcidae.

4. VISCAGO foliis imis petiolatis, petalis bifidis ſe convolventibus.
Milium ſolis DORST. p. 192.
Saxifragia EJ. p. 262.
Floris cuculi genus ſylveſtre TRAG. p. 402.
Polemonium petraeum GESN. Coll. p. 98. b. *Geſneri* I. B. III. p. 351. qui trilocularem eſſe vidit.
Lychnis ſylveſtris albo flore I. (S. II.) CLUS. Pann. p. 328.
Lychnis ſylveſtris nona CLUS. Hiſt. p. 290. 291. cum icone.
Ἰξοκαυλον album ſ. III. THAL. p. 59.
Lychnis ſylveſtris TAB. p. 293. bene. HOFM. etſi T. a noſtra ſeparet aut. de Par. p. 113.
Ocimoides minus ſ. album LUGD. p. 683. non bene.
Lychnis ſylveſtris flore albo AICHST. Aeſt. Ord. 1. T. 5. f. 3.
Lychnis montana viſcoſa alba latifolia C. B. Baſ. p. 60. I. R. H. MAGN. Char. p. 266.
Lychnis viſcoſa foliis otitidis LOES. p. 150. ic. 40. bene.
Lychnis ſylveſtris ſeu montana latifolia viſcoſa, florum petalis ſupra albis, ſubtus vireſcentibus, interdiu ſe contrahentibus H. OX. II. p. 535.
Silene foliis lanceolatis, caule paniculato, floribus nutantibus, calyce ſtriato, corolla involuta ROYEN. p. 446.

β Flore

β *Flore pleno* SIEGESB. Breſl. 1722. M. Jul.

Bernae ubique frequens, in pratis, ad vias, in muris. In alpes etiam adſcendit.

Caulis firmus, non valde folioſus, cubitalis. Folia ad terram in orbem expanſa, petiolata, fine rotundo lateſcunt, firmula tota, ſubhirſuta: ſuperiora acuta ſunt, & linearia. Flores racemoſi, faciunt in ſummo caule ſpicam paniculatam. Calyx longus, tubuloſus, gracilis, media parte ſubtumida, lineis decem pictus. Petala longo ungue, auriculis binis acutis, anguſtis, bractea tota bifida, anguſtis cruribus, expanſa, ſed a Solis adfulſione ſe ſurſum convolvente, ſordide ex albo rubella. Tubae apice craſſeſcente. Ovarium cylindricum, per aetatem in medio craſſius.

5. VISCAGO foliis imis petiolatis, floribus verticillatim ſpicatis, petalis indiviſis, ſexu diſtincta.

I. Varietas mas flore majori.
Seſamoides magnum ſalmanticenſe CLUS. p. 295. optime.
Viſcago major CAM. Hort. p. 178. ex CLUSIO.
Otitis lychnidis ſylveſtris genus TAB. p. 820. opt. RUPP. p. 100. qui novum genus ex ſexu finxit.
Et *Seſamoides ſalmanticum magnum II.* TAB. p. 819.
Lychnis viſcoſa flore majuſculo quae ſterilis I. R. H. GAR. p. 297. SCHEUCHZ. It. VII. p. 514.
II. Femina flore parvo.
An *Seſamoides parvum ſalmanticenſe* CLUS. l. c.
Muſcipula ſ. armoraria altera LOB. Adv. p. 370. Ic. p. 453.
Niſeago quaedam racematim flores ferens CAES. p. 257.
Κραυροσιλον THAL. p. 68.
Viſcago minor CAM. Hort. l. c. ex LOBELIO.
Seſamoides parvum ſ. ocymoides minimum LUGD. p. 683.
Lychnis altera flore muſcoſo EJ. p. 684. ex LOB.
Seſamoides ſalmanticum parvum AICHST. Autumn. Ord. 2. T. 7. f. 3.
Muſcipula ſalmantica miner PARK. p. 636.
Lychnis viſcoſa flore muſcoſo minore & ſeminifera I. R. H. ZANICH. p. 174. ic. 145. bene.
Lychnis ſylveſtris minima flore muſcoſo BOT. MONSP. p. 171. SCHEUCHZ. l. c.
Lychnis viſcoſo flore muſcoſo minor T. aut. de Par. p. 211. I. R. H. VAILL.
I. II. *Lychnis viſcoſa flore muſcoſo* C. B. qui ſexum intellexit. LOES. p. 149. HOFM. RAJ. p. 1002. H. OX. II. p. 536. MAGN. Char. p. 267.
Muſcipula muſcoſo flore, ſive ocymoides bellidiforme I. B. III. p. 350. bene.
An *Sylveſtris ſeſamoides major flore obſolete viridi* MENZ. Pugill. T. 2? ſed petala inciſa pingit.
Silene floribus dioicis, petalis ſetaceis ſimpliciſſimis LINN. Cliff. p. 272. ROYEN. p. 445.
III. Quomodo differt
Lychnis flore muſcoſo capillaceo MORIS. Praelud. p. 282. SCHOL. BOT. FLOR. BAT.
Sylveſtris ſeſamoides minor flore muſcoſo luteo herbaceo MENZ. Pugill. T. 1.

I. G. *Burmii* Rhaetorum. SCHEUCHZERUS & ego in *Valeſia* frequentem (& ad *Rhenum* circa *Lauterburg*, *Speyer* &c.)

Corona foliorum ad terram conferta, uti in priori, longiorum, pariter petiolatorum obtuſo fine, etiam firmiorum, anguſtiorum ad caulem, & pauciſſimorum. Caulis pedalis eſt & ultra, ſummitate viſcoſa, & pene nuda. Flores in paniculam ſpicatam, verticillatam. Calyx tubuloſus, lineatus. Petala virentia, lingulata, non ſecta, gracilia. In maribus ſtamina decem, calyx ſubrubens, flos major. In feminis ovarium ovatum cum tribus tubis, flos minor, calyx viridis.

Ad rabiem caninam infuſum vinoſum in theriaca pro certiſſimo medicamento commendatum eſt in Anglia PHILOS. TRANSACT. n. 443. & SLOANE in *Epiſt.* ad RAIUM ad DERHAMIO editis.

SILENE.

SILENES LINN. n. 372. ſpecies uniloculares.

A Viſcagine hac ipſa nota differt, quae ſufficere videtur, ne perpetuo ea conditione nomina ſingularia oneranda ſint.

1. SILENE acaulis LINN. *Lapon.* n. 184. ROYEN. p. 447.
Muſcus floridus GESNER. Epiſt. p. 89. *b.* Sed moſchi odore dicit eſſe, quod nunquam inveni
Caryopyllus pumilio alpinus VII. CLUS. Pann. p. 324.
Caryophyllus IX. CLUS. Hiſt. p. 986.
Ocymoides muſcoſum PONA apud CLUS. p. CCCXLI. Ital. p. 199.
Lychnis alpina pumila folio gramineo; ſive Muſcus alpinus lychnidis flore C. B. RAJ. Syll. p. 175. PLUKN. I. R. H. SCHEUCHZER. It. II. p. 138. It. VI. p. 459. TITA p. 109. & in Itin. GARID.

Muſcus

Muſcus alpinus flore inſigni rubente I. B. III. p. 768.
Ocymoides muſcoſus alpinus PARK. p. 638.
Lychnis ocymoides muſcoſa ſtrictiore folio BARREL. ic. 379.
Lychnis alpina minima RAJ. p. 1004. Synopſ. III. p. 341.
Lychnis alpina pumila folio gramineo WAGNER. p. 280. DILL. Eltham. p. 206.
β *Latiore folio* BARREL. ic. 380.
γ *Flore albo* CLUS. C. B. SCHEUCHZER. It. II. & V. p. 425.
II. Eadem eſt *Gentiana omnium alpina minima* C. B. Prodr. p. 97. P. MURALT.

Flore rubro vulgaris eſt in alpibus paulo editioribus, ſaxaque late tegit. Flore albo rarior. In M. *Joch* SCHEUCHZER, & ego in *Gemmio* legi.

Radiculae pro portione plantae magnae, intricatae. Ceſpites latiſſimi, puri, fiunt roſulis confertis foliorum duriuſculorum, levium, acutorum, linea anguſtiorum, gramineorum. Caules unciales aphylli, uniflori. Calyx magnus, turgidus. Petala ſub cordata, amoene purpurea. Stamina decem, duorum ordinum, diverſae longitudinis. Ovarium cylindricum, uniloculare, cum tribus Tubis repandis.

2. SILENE floribus in capitulum congeſtis.
Lychnis minima ſaxatilis umbellata Holoſtei folio flore nudo I. R. H.
Et *Lychnis pyrenaica umbellifera minima* I. R. H. T. noſtr. VII.
Silene Lapponica alpina facie viſcariae LINN. Lapon. n. 185.
An *Lychnis rubra globulariae capite & facie montana* BOCCONE. p. 75. T. 62. RAJ. Hiſt. III. p. 481. Non omnino recedit.

HUBERUS ex *Albula* Valeſiae, quae a balneo *Leucenſi* deſcendit verſus *Leucam*.

Folia ad terram in orbem ponuntur lingulata, ſ. ex ellipticis acuta, glauca, & glabra, ad caulem pauca. Caulis ſemipedalis, nullis, niſi in vertice, ramis. Umbella denſa, ſpicata, binis ſub quovis petiolo foliolis. Calyx purpuraſcens, ad dimidia ſectus. Petala purpuraſcentia, inciſa. Tubae tres.

L Y C H N I S.

DILL.

LYCHNIS LINN. n. 381. *AGROSTEMA* LINN. n. 379.
CORONARIA LINN. n. 380. *CUCUBALI* ſp. LINN. n. 371.

A Silene differt quinque tubis.

1. LYCHNIS foliis ovalibus, tomentoſis, petalis leniter emarginatis.
An *Lychnis ſylveſtris ſativae ſimilis* RUELL. p. 550. Certe ex Delphinatu hanc plantam adtulit GAGNEBIN.
Lychnis ſylveſtris MATTHIOL. p. 820. absque icone.
Jovis flos ſylveſtris GESN. Add. ad Hort. p. 262. *b.*
Lychnis umbellifera montana Helvetica ZANON. p. 128. cum ic. 51. ROB. Ic. Reg. n. 135. HERM. RAJ. p. 993*. Syll. p. 173. SCHOL. PAR. I. R. H. PLUKN.
Lychnis coronaria ſylveſtris I. B. III. p. 341. C. B. (ſed cum eo nomine in horto ſicco vidi Aquaticam purpuream.) H. OX. II. p. 540.
Lychnis coronaria alpina umbellifera flore purpureo BARREL. ic. 1005. BOCC. p. 49. T. 42. RAJ. III. p. 479. Non omnino ſimilis eſt, foliis ad terram plurimis, caule minus alto.

C. GESNER in *Rhaetia*, & ibi in alpibus I. C. B. Ego in ſylva prope *Bulliet*, introitum inferiorem ad montem ſalinarum *Bractiacarum*. ZANONI ex *Valmaſia* prope *Locarnum*, Helvetiae transalpinae a FELICE ORELLO habuit.

Caulis vix ramoſus, pedalis, totus cum foliis albo denſo tomento obductus. Haec molliſſima, craſſa, ex ellipticis acuta. Flores in ſummo brachiato caule. Calyx quinque magnis alis eminens, durus, tomentoſus, petalis aequalis. Ea ex unguibus patentia & reflexa, dilatata, ſed obſcure emarginata, leviter ſinuata, lineata, roſeo colore, auriculis triangularibus, conniventibus. Staminum duo ordines evidentiſſime petalorum unguibus cohaerent. Ovarium breve, craſſum, per maturitatem conicum. Tubae quinque, curvae, erectae.

2. LYCHNIS calycis laciniis petalorum longitudinem ſuperantibus.
Nigella Rattenblumen BRUNF. I. p. 241.
Nigella DORST. p. 201.
Lolium FUCHS. p. 127.
Githago TRAG. p. 128. LONIC.
Pſeudo Melanthium MATTHIOL. p. 798. CAM. Epit. p. 554. LUGD. THAL. I. B. III. p. 341. de BOOT. ic. 41.
Nigellaſtrum DOD. Coron. p. 49. hiſt. p. 173.

Pſeudo-

TAB. VII.
pag. 376.

C. L. Rollinus. Med. C. Delin.

Sculp C. F. Fritsch C filius Acad. Gött. Sculptor.

Pſeudomelanthium, nigellaſtrum Dodonaei & Fuchſii, lolium Mutonis, lychnoides ſegetum Tragi LOB. Ic. p. 38.
Lychnis alia inter triticum CAES. p. 253.
Lychnis arvenſis TAB. p. 293.
Pſeudomelanthium flore rubeſcente AICHST. Aeſt. Ord. I. T. 4. f. 2.
Lychnis ſegetum major C. B. Baſ. p. 59. RAJ. p. 998. T. aut. de Par. p. 489. I. R. H. T. 175. A. B. ZANICH. p. 176. ic. 281.
Lychnis hirſuta ſegetum major MORIS. II. p. 543.
Agroſtema LINN. Cliff. p. 175. ROYEN. p. 449.
MERIANAE Ic. LXI.
β *Flore albo* AICHST. C. B. I. R. H. SIEGESB.

Nihil frequentius in ſegetibus: Ex *Surinama* etiam habui.

Caulis erectus, parum ramoſus, cum foliis molliter hirſutus, cubitalis. Folia longa, anguſta, linearia. Flores ſolitarii ramos terminant. Calyx quinque longiſſimis filamentis ultra florem educitur. Petalorum unguis latiuſculus, auriculae nullae, bractea emarginata, intus purpurea. Stamina bis quina, latiuſculis unguibus ſub ovario pene connata. Ovarium ex pentagonio conicum, tubis craſſis plumoſis.

Semen male pro Nigella venditur, veſcum & innocens LOBEL. *Adv.* p. 12. Laudatur autem radix ad haemorrhagias a SIMONE PAULI, & experto quidem: uti pridem a FUCHSIO.

3. LYCHNIS ſexu diſtincta, foliis ovatis, acutis.

I. Varietas flore purpureo, quae in montanis ſylvis, ad fluvios, & in alpibus frequentior eſt.
Roſae marianae ſimilis quarta TRAG. p. 126.
Ocymoides purpureum GESNER. Hort. p. 269.
Ocymoides rubrum GESN. ind. quadr. p. 74. tab. coll. p. 92. ubi aliquid de ſexu habet THAL.
Melandryum Plinii genuinum in montanis CLUS. p. 294.
Ocymaſtrum purpureum MATTH. p. 997.
Ocymoides purpureo flore CAM. Epit. p. 739.
Lychnis ſylveſtris floribus rubentibus DOD. Coron. p. 47. hiſt. p. 171.
Lychnis ſylveſtris rubello flore LOB. Ic. p. 335. RAJ. p. 994.
Ocymoides major floribus ſubrubentibus CAES. p. 256
Ocymaſtrum rubrum TAB. p. 299. bene.
Ocymoides purpureum multis I. B. III. p. 343.
Lychnis aquatica purpurea ſimplex C. B. Baſ. p. 59. HOFM.
Lychnis ſylveſtris ſ. aquatica purpurea ſimplex C. B. P. I. R. H. &c.
Lychnis ſylveſtris minus hirſuta flore rubello ſimplici H. OX. II. p. 541.
Cucubalus caule conpoſito, calycibus ovato oblongis LINN. Lapon. n. 182.
Lychnis floribus dioicis pentagynis LINN. Cliff. p. 172.
II. *Ocymoides rubrum alpinum* GESN. Hort. p. 269. coll. p. 92. *b.* Non dedit pro diverſo.
Lychnis purpurea ſimplex flore minore folio rotundiore SCHOL. PAR. p. 109.
β *Flore pleno* LOB. DOD. SWEERT. C. B. SIEGESB. &c.

Caules ſuperius ramoſi, brachiati, ſub foliis tumidi. Folia lata, ex ovatis exquiſite acuta, mollia, hirſuta, undulata. Flores ex ſummitatibus copioſi. Alii in propriis plantis, obſervante dudum GESNERO, mares, calycibus alatis, turgidis, villoſis, breviter quinquedentatis, petalorum longo ungue, latis & cordiformibus auriculis, bractea tenera, late & profunde bifida, pene cordata, ſtaminum duobus de more ordinibus. Feminae ſtaminibus deſtitutae, ovario pyriformi, Tubis quinis.

II. Varietas ad vias ſiccas, in agris circa Bernam vulgatiſſima.
Roſae marianae ſimilis tertia TRAG. p. 126.
Ocymaſtrum ſ. ocymoides flore albo MATTH. p. 997.
Ocymaſtrum ſ. ocymoides TAB. p. 299.
Ocymoides album GESN. Ind. Quadr. p. 74. Hort. p. 269. Coll. p. 92.
Melandryum Plinii genuinum CLUS. p. 293.
Lychnis ſylveſtris floribus candidis DOD. Coron. p. 46. Hiſtor. p. 171. abſque icone.
Lychnis ſylveſtris altera LOB. Adv. p. 142.
Ocimoides albo flore CAM. Epit. p. 739.
Ocimoides major floribus candidis CAES. p. 256.
Lychnis ſylveſtris nonnullis ocymoides AICHST. Vern. Ord. I. T. 6. f. 3.
Ocimoides album multis I. B. III. p. 342.
Lychnis ſylveſtris alba ſimplex C. B. T. aut. de Par. p. 25. I. R. H. ZANICH. p. 173. ic. 186. *vel ſaponaria hirſuta* C. B. Baſil. p. 59. HOFM.
Lychnis ſylveſtris albo flore PARK. RAJ. p. 994.
Lychnis ſylveſtris hirſuta perennis alba ſimplex MORIS. II. p. 541. H. L. B. KN.
Cucubalus floribus hermaphroditicis pentagynis, capſulis uniloculiaribus, calycibus angulatis LINN. Hort. Cliff. p. 170. ROYEN. p. 448.

β *Flore pleno* LOB. Ic. p. 336. I. & C. B. MOR. &c.
γ *Flore viridi pleno* BRUKMAN. in propria ſchedula.

A priori ſolo colore floris differt, quantum vidi. Sexu omnino diſtinguitur, quod non BOBARTUS ſolum, uti notiſſimum eſt, ſed GESNERUS olim egregie vidit *hort.* p. 269.

4. LYCHNIS petalis quadrifidis longiſſimis.
Odontides fruticoſa RUELL. p. 457.
Cuculi flos TRAG. p. 403. GESN. Tab. Coll. p. 72. TAB. p. 297.
Caryophylli ſylveſtris genus GESN. Tab. Coll. p. 66. *b.*
Vetonica ſylveſtris tertia GESN. Hort. p. 285. *b.*
Odontites Plinii ſimplici flore CLUS. p. 292.
Armerius ſylveſtris DOD. Hiſt. p. 178. Cor. p. 74.
Armoraria pratenſis ſylveſtris, flos cuculi LOB. ic. p. 451.
Ἰξοκαυλον *alterum* THAL. p. 59.
Caryophyllus pratenſis TAB. p. 290.
Cuculi flos odontites quibuſdam I. B. III. p. 347.
Caryophyllus pratenſis flore laciniato ſimplici C. B. Baſil, p. 61. *ſ. flos cuculi* C. B. &c.
Lychnis pratenſis flore laciniato ſimplici H. OX. II. p. 537. T. aut. de Par. p. 286. I. R. H.
Lychnis plumaria ſylveſtris ſimplex RAJ. p. 1000. &c.
Lychnis petalis quadrifidis fructu ſubrotundo LINN. Hort. Cliff. p. 174. ROYEN. p. 449.
β *Flore albo* C. B. VAILL. LEOP. ROYER. p. 120.
γ *Flore pleno* MORIS. SIEGESB. &c.

Nihil frequentius in pratis udis.

Caulis anguloſus, erectus, parum ramoſus, niſi in vertice. Folia longa, linearia, ima elliptica, reliqua acuta, nervo eminente. Calyx ſubturgidus, notatus decem alis eminentibus, ex albo & purpureo varius. Petala longo ungue, auriculis manifeſtis, bractea bifida, anguſta, cui ad ortum duo cruſcula breviora accedunt, naturaliter purpurea. Stamina quinque breviora ex unguibus petalorum, quinque longiora ex ambitu ovarii. Tubae breves, ſimplices ex pyriformi fructu.

SAPONARIA.

LINN. n. 365.
LYCHNIDIS ſp. TOURN.

A prioribus differt tubis perpetuo binis.

1. SAPONARIA humifuſa, hirſuta, calyce tubuloſo.
Ocymoides minus MARANT. p. 64.
Cneorum candidum MATTH. Comp. Ital. p. 890. Ita C. B.
Cneorum aliud theophraſti Matthioli LUGD. p. 1365. eadem icon.
Ocymoides repens polygonifolia LOB. Ic. p. 341.
Saponaria minor Dalechampii LUGD. p. 823., male ſi omnino noſtra eſt.
Ocymoides repens CAM. Hort. p. 109. PARK. RAJ. p. 995. *polygoni folio* LUGD. p. 1429.
Ocymoides alterum parvum CAES. p. 256.
Saponaria minor quibuſdam I. B. III. p. 344.
Lychnis vel ocymoides repens montanum C. B. WAGN. PLUKN. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 514. TIT. GAR.
Lychnis vel ocymoides montanum hirſutum procumbens H. OX. II. p. 544. HERM. H. L. B.
Lychnis alpina vel ocymoides repens montunum RAJ. Syll. p. 175. MAGNOL. Bot. Monſp. p. 172.

In petroſis Helvetiae minime rara. I. B. *Curiae*, & *Genevae* juxta *Rhodanum* & fl. *Arve.* RAIUS *a la baſtie.* Ego paſſim reperi, circa *Weiſſenburg*, in *Saleva* M., in M. *Cheires.* Provenit etiam ad rupes *Valendinenſes*, & in *Luna* M. & ad ripam lacus *Rivarii* (SCHEUCHZ.)

Caulis ramoſus, humifuſus, folioſus. Folia Polygoni, nempe lente dilatantur, exacuuntur brevius, pulpoſa, hirſuta, ſubviſcida. Flores in ſummis ramis ex alis foliorum conferti. Calyx longe tubuloſus, hiſpidus. Petala longo ungue, bractea integra, ovata, purpurea. Ovarium fuſi forma, ſimplicibus & longis Tubis.

2. SAPONARIA foliis trinerviis, floribus umbellatis.
Struthium FUCHS. p. 780. male.
Saponaria TRAG. p. 900. ead. ic. DOD. Coron. p. 78. hiſt. p. 179. optime LOBEL. p. 314. CAES. p. 246. AICHST. Aeſt. Ord. IX. T. 12. f. 1. RAJ. p. 999.
Aliſma DOD. Ic. Vet. p. 349.

Sa-

Saponaria vulgo dicta GESN. Coll. p. 104. *b.* hort. p. 278. *b.*
Saponaria vulgaris CAMER. Hort. p. 153. I. B. III. p. 346. PARKINS. BLAKW. T. 113.
Saponaria, Lanaria, Pſeudoſtruthium TAB. p. 738.
Saponaria major LUGD. p. 822.
Et *Struthium* FUCHS. Ib. p. 823.
Saponaria major levis C. B. Baſ. p. 60. MURALT. p. 732.
Saponaria vulgaris ſimplex HIST. OX. II. p. 547.
Lychnis ſylveſtris, quae ſaponaria vulgo T. aut. de Par. p. 114. I. R. H. ZANICHELL. p. 173. ic. 285.
Saponaria foliis ovato lanceolatis, calycibus cylindraceis LINN. Cliff. p. 165. ROYEN. p. 444.
β *Flore pleno* MOR. SIEGESBECK. &c.
γ *Staminibus violaceis nigris & amplis* LIND.
δ *Flore abortivo foliaceo* C. B.

Ad vias frequens, & non infrequenter pleno flore, ſive 10. petalis, difformi tunc & monſtroſo.

Caulis ramoſus & folioſus, pedalis & ultra. Folia ex ellipticis longe acuminata, nervis tribus longitudinalibus, firma, levia. Flores in umbellas, quae ſummos ramos terminant. Calyx longior ovario, ibi tumet, & ventricoſa eſt campanula. Petala ungue longo, auriculis manifeſtis, bractea pallide rubella, bifida. Tubae duae longae, ex cylindrico ovario.

Amariſſima eſt, acido deſtituitur. Trita ſpumas agit, hinc detergit, reſolvit. Externe ad fomentum in ſcabie, ſed interne ad icterum & morbos melancholicos, & reſolvenda coagula chronica viſcerum a BOERHAAVIO commendabatur, ad fluorem album a SEPTALIO *anim.* L. VII. n. 215. Imo Venereo malo decoctum a SEPTALIO oppoſitum eſt, ſed tanto hoſte debilius.

3. SAPONARIA caule brachiato, calyce pentagono turgido.

Polygonaton TRAG p. 130.
Thamaecnemon CORD. Hiſt. p. 104. cum bona icone, quam addidit GESNERUS.
Cantabrica quorundam GESN. Coll. p. 65.
Vaccaria DOD. Ic. Vet. II. p. 336. p. 104. cum flore tetrapetalo, I. B. III. p. 357. *Dodonaei* GESN. Hort. p. 266.
Iſatis ſylveſtris vaccaria dicta LOB. Ic. p. 352.
Rapum ſylveſtre CAES. p. 259.
Myagrum, Vaccaria quorundam TAB. p. 866.
Vaccaria rubra major LUGD. p. 515. ex DOD. Vet. & *minor.* ID. ib.
Et *Iſatis ſylveſtris Lobelii vaccaria pallida* LUGD. p. 500.
Lychnis ſegetum rubra foliis perfoliatae C. B. Baſil. p. 60. P. RAJ. p. 999. T. aut. de Par. p. 286. I. R. H.
Lychnis ſegetum vaccaria dicta MOR. II. p. 542.
Saponaria foliis ovatis, acuminatis, ſeſſilibus, calycibus pyramidatis anguloſis CLIFF. p. 166. ROYEN. p. 444.
β *Flore pallido* I. R. H.
γ *Flore albo* I. R. H. H. B. L. VAILL.

In agris Helvetiae planioris. C. B. circa *Michelfeldam*, ego verſus *Münchenſtein*, in planitie *Cappelenſi* &c.

Caulis ſuperne brachiatus, ramoſus, firmus, cum tota planta levis. Folia glauca, latis baſibus obpoſitis, ut perforari videantur, longe acuminata. In ſupremo caule flores, in umbellam raram. Calyx peramplus, quinque alis valde eminentibus inſignis. Flos exiguus, abſque auriculis, bractea ſerrata, roſei coloris. Ovarium obtuſe tetragonum.

4. SAPONARIA foliis glaucis, lanceolatis, calyce campaniformi.

Auricula muris alpina glabra, ſ. lychnis glabra minima, aut caryophyllaei minima ſpecies flore albo I. B. III. p. 360. bene.
Alſine alpina glabra C. B. Prodr. p. 118. PARK. RAJ. Syll. p. 60. WAGN. SCH. PAR. AMBR.
Lychnis alpina glabra minima RAJ. p. 1003.
Caryophyllaei minima ſpecies flore albo &c. MAGN. Bot. Monſp. p. 54.
Lychnis alpina glabra pumila EJ. Hort. Monſp. p. 129.
Lychnis rupeſtris minima folio glabro PLUKN. p. 233.
Lychnis ſaxatilis alpina glabra pumila I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 137. GARID.

In alpinis non rara. Supra *Grund* ad *Gotthardum* uſque ubique ad vias. In deſcenſu a *Scheidek* verſus *Meiringen.* I. C. B. in monte *Fracto* & circa *thermas fabarias.* SCHEUCHZER in alp. *Rhaeticis,* & ad ripam lacus Silenſis. C. B. in M. *Splügen.*

Radix magna, lignea, ſcabra. Caules erecti, ramoſi, conferti. Folia glauca, lan-

lanceolata, latiuſcula. In ſummis ramis conferti flores, in umbellas. Calyx campaniformis, ad tertias ſectus. Petala auriculis ornata, emarginata, lacteola. Ovarium conicum, cum tubis binis ſimplicibus.

5. SAPONARIA foliis anguſtiſſimis recurvis.

Alſine alpina glabra foliolis reflexis PLUKN. p. 23. T. 75. f. 5. RAJ. Hiſt. III. p. 498.

I. GESNERUS miſit: locum natalem ignoro.

Facies in univerſum prioris, & calyx, & flos. Sed folia longa, graciliſſima, in arcum flexa, petala integra (in icone PLUKNETI.)

Saxifraga magna MATTH. p. 979. & aliorum, huic valde adfinis videtur.

6. SAPONARIA foliis glaucis, pulpoſis, anguſtis, heteromallis.

Caryophyllus ſaxatilis foliis gramineis minor C. B. P. ex notis.

Lychnis pumila caryophyllata flore rubello, Italis haemorrhoidalis Aldrovandi BARR. ic. 998. ſimilis eſt, ſed viſcidam dicit.

Caryophyllus alpinus, craſſo linariae folio, calycibus variegatis BOCCONE p. 23. T. 5. omnino, etſi 4 tantum petala pingat, RAJ. III. p. 383.

Lychnis alpina glabra caryophylli holoſtei flore MOR. Prael. p. 282. Ita T. & SCHEUCHZ. It. I. p. 43.

Alſine caryophylloides anguſtifolia, multiflora, glabra, purpuraſcens, radice aſtragaliti PLUKN. p. 22. T. 75. f. 2. RAJ. Hiſt. III. p. 497.

Lychnis alpina, linifolia, multiflora, perampla radice I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 137. cum deſcr. BOERH.

Caryophyllus alpinus linifolius radice ampliſſima TIT. p. 41.

Lychnis alpina ſaxatilis, linariae folio, flore purpuraſcente, petalis cordatis, ſemine chryſeo TILLI p. 106. aut alia vicina.

Saponaria caule ſimplici, foliis ſubulatis planis, ex alis ramoſa ROYEN. p. 445.

In omnibus alpium Helveticarum & Rhaeticarum ſemitis ſaxoſis & rupibus. In arenoſis etiam circa *Belp*, haud longe ab *Arola*.

Radix longiſſima, aliquot pedum. Caules multi & valde ramoſi, ſemipedales. Folia plerumque uno verſu inclinata, glauca, craſſiuſcula, graciliſſima, fine acuto. Flores ex ſummo caule, in nudis ramis, quaſi in umbellam. Calyx brevis, latus, campaniformis, ad dimidias ſectus. Flos pallide carneus, bracteis acute cordatis. Tubae duae, longae.

*7. LYCHNIS pumila, ſaxatilis, alpina, flore carneo, folio craſſo, molli, tomentoſo BURSER *Act. Suecic.* p. 506.

In *Valeſiae* monte arenoſo & ſaxeo non procul a *Gletſchberg*.

An eadem priori?

8. SAPONARIA caule brachiato, capillaceo folio, calyce campanulato, floribus ſparſis.

Tunica minima LUGD. p. 1191. quam ad primam Tunicam refert I. B. Sed flore eſt nimis parvo.

Betonicae ſ. tunicae minimae ſimilis plantula I. B. III. p. 338. RAJ. p. 1001.

Caryophyllus minimus muralis C. B. ex fide horti ſicci, LOES. HOFM. I. R. H. ZANICH. p. 53. ic. 70. non male.

Caryophyllus ſylveſtris flore minimo C. B. Baſ. p. 61. Tunicam enim primam ibi naſci non puto.

Lychnis minima muralis H. OX. II. p. 547. PLUKN. VOLL. MAGN.

Lychnis parva paluſtris, foliis acutis lanceolatis, floſculis purpureis MENZEL. Pugill. T. 7. RAJ. p. 1004*. PLUKN.

Caryophyllus gramineo folio minimus ſ. ſaxifraga Caeſ. RAJ. Syll. p. 89. Sed ſaxifraga antiquorum diverſa eſt, erectior, magis geniculata, folio latiori.

Lychnis annua minima flore carneo lineis purpureis diſtincto I. R. H. aut. de Par. p. 490. SCHEUCHZ. It. VII. p. 514. RUPP. VAILL.

Spergula folio knawel flore purpuraſcente minor DILLEN. E. N. C. Cent. V. VI. Obſ. 38. p. 273. cum icone T. IV. & *major* ib.

Lychnis minima foliis knawel, ſpergulae diviſura, flore purpuraſcente minore & minus ſtriato DILL. Cat. Gieſſ. p. 149.

Nihil vulgatius in arvis exeunte aeſtate.

A Caryophyllo I. omnino differt. Caulis noſtrae projectus, valde brachiatus: calyx brevis, campaniformis, triangulariter ſectus. Flores in diviſionibus caulis conferti. Petala ungue longo, bractea pallida, lineata, roſeo colore, ambitu ſerrato, non inciſa, abſque auriculis. Ovarium calyce longius.

Ad haemorrhoides laudabat PREVOT. (WELSCH. *Mictom.* p. 66.) etiam in amuleto BOCCONE *obſerv.* p. 96.

TUNICA

TUNICA.

RUPP. p. 93. DILL. *Elth.* p. 298.
DIANTHUS LINN. n. 364.
CARYOPHYLLUS T. T. 174.

A Saponaria differt maxime calyce, qui praeter tubuloſum Lychnidis calycem duos ordines ſquamarum latiorum ad baſin oppoſitos habet. Ovarium quadrifariam dehiſcit (LINN.).

1. TUNICA calyce lato & breviſſimo.

An φλοξ υιπαλη RENEALM. p. 49. Non repugnat.
Betonica coronaria ſ. tunica minima I. B. III. p. 337.
Caryophyllus ſaxifragus ſtrigoſior, vel Caryophyllus ſylveſtris flore minimo C. B. ex fide horti ſicci HOFM. RAJ. p. 1003. Syllog. ext. p. 89.
Et *Caryophyllus gramineo folio minimus* RAJ. p. 1003.
Caryophyllus ſaxatilis gramineus flore in umbella purpuraſcente HORT. CATH.
Dianthus radice repente, ramis decurrentibus, foliis ſubulatis ROYEN. p. 444. ſi hanc intelligit.

Ad litus latus Lemani ubique oculos reficit ſpecioſis ceſpitibus. I. B. *au plein-Palais* Genevae. HUBERUS inter *Clavennam*, & *Ripam*.

Radix dura, ramoſa, multicaulis. Folia capillacea. Flores umbellati in ſummis ramis. Calyx campaniformis, duobus ordinibus latarum ſquamarum ad baſin ſuccinctus. Petala quinque, emarginato fine, alba, picta lineis roſeis. Tubae breves ex ovario ovali.

2. TUNICA calyce univerſali peculiaribus majori, cartilagineo, mutico.

α *Armeria prolifera* LOB. Ic. p. 449. *Lobelii* RAJ. p. 990.
Caryophyllaea quarta THAL. p. 26.
Caryophyllus ſylveſtris minimus TAB. p. 290.
Caryophyllus ſylveſtris prolifer AICHST. Aeſt. Ord. 14. T. 23. f. 2. C. B. Baſ. p. 60. HOFM. RAJ. Syll. p. 88. T. aut. de Par. p. 67. I. R. H. &c.
Betonica Coronaria ſquamoſa ſylveſtris I. B. III. p. 335.
Caryophyllus barbatus ſylveſtris annuus latifolius (male) *multis capitulis ſimul junctis donatus* H. OX. II. p. 563. HERM. BOERH.
Tunica ſylveſtris faſciculatis floribus RUPP. p. 94.
Dianthus floribus conpoſitis, in capitulum ovatum, ſquamis calycinis ovatis, obtuſis, maximis CLIFF. p. 165.
β *Flore albo* I. R. H. GAR. VAILL.
γ *Flore unico* THAL. C. B. MERR. I. R. H. DILL. Cat. Gieſſ. p. 148.

Locis ſiccis, tenui gramine veſtitis. Circa *Wyl*, & variis locis circa Baſileam. Circa *Moncharuns*, *Gorgier* &c.

Caulis ramoſus, erectus, ſemipedalis. Folia capillacea. Summi rami terminantur ſingulis capitulis. Horum involucrum univerſale fit duabus brevioribus, & duabus aliis, & ſucceſſive ab omnibus ſquamis ordinis primi florum. Floribus praeterea calyx externus eſt ex ſquamis floris longitudine, tum internus de more. Flos exiguus, pallide roſeus, petalis leviter bifidis, non ſerratis. Tubae flore longiores. Ovarium ventricoſum.

3. TUNICA ſquamis ad baſin calycis longe mucronatis, flori aequalibus.

An *Caryophyllus ſylveſtris* MATTH. p. 579.? Icon non recedit.
Armerius los alter DOD. p. 176. deſcriptio, non vero icon.
Armeria ſylveſtris altera LOBEL. p. 448. bene.
Sylveſtris vetonica circa Gryphinum lacum GESN. Hort. p. 285. *b.*
Armerius ſimplici flore Pannonicus CLUS. p. 287. icon ex DODONEO.
Viola barbata anguſtifolia LUGD. p. 810. *Dalechampii* I. B. III. p. 335.
Flos Caryophyllus ſylv. minimi floris ſaturatae purpurae CAES. p. 354. breviter.
Φλοξ αμμογενεια RENEALM. p. 44.
Caryophyllus barbatus ſylveſtris C. B. Baſil. p. 60. P. LOES. HOFM. T. aut. de Par. p. 67. I. R. H. VAILL. &c.
Caryophyllus barbatus ſylveſtris anguſtifolius perpaucis capitulis donatus MOR. II. p. 563. H. L. B. &c.
Armeria ſylveſtris altera calyculo foliolis faſtigiatis cincto RAJ. p. 991.
Dianthus floribus faſciculatis, ſquamis calycinis lanceolatis longitudine tubi LINN. Cliff. p. 165.

C. B. circa *Crenzach*. Ego in macilentis & meridionalibus arvis, & aggeribus, inter *Belmont* & *Nidau*. Bernae ad primum contactum ſylvulae *Murienſis* &c.

Caules geniculati. Folia omnibus Caryophyllis molliora, lata, longe acuminata. Flores in ſummis ramis, congeſti, ſeſſiles, inter folia, quae floribus paulo longiora ſunt.

ſunt. Squamae baſeos calycis caudatae, aequales ſunt calyci, qui hirſutus eſt. Petala anguſta, elliptica, circumſerrata, ſuave purpurea, maculis albis conſperſa, absque auriculis. Tubae ovarii pene longitudine.

4. TUNICA calyce univerſali ariſtato floribus breviori.

Dondernegelin BRUNF. II. p. 62.
Betonica ſylveſtris una FUCHS. p. 352.
Garyophyllaea ſylveſtris TRAG. p. 576. eadem ic.
Lychnis ſylveſtris GESN. apud CORD. Dioſc. III. c. 115?
An *Armerius flos primus* DOD. Cor. p. 71. Hiſt. p. 176.
An *Armeria ſ. caryophyllus minor ſylveſtris minus odorus foliis latioribus* LOB. Ic. p. 448. ex DOD.
Caryophyllus montanus I. TAB. p. 287.
Caryophyllus ſylveſtris LUGD. p. 807. de BOOT Ic. p. 19.
Betonica coronaria ſ. caryophyllus ſylveſtris vulgatiſſimus I. B. III. p. 334.
Caryophyllus ſylveſtris vulgaris C. B. Baſ. p. 60. *latifolius* P. HOFM. T. aut. de Par. p. 185. I. R. H.
Caryophyllus arvenſis calyculo florum numeroſo LOES. p. 39. ic. 7.
Armeria alba rectius rubra RAJ. Syllog. p. 87. Hiſt. p. 990.
β *Flore albo* ROYER. p. 117.

In petroſis, & in ericetis Helvetiae non rarus. Circa *Mathod* in juniperetis, ſupra *Leucam*, *Baſileae*, & in ipſo *Gotthardo* M. Genevae & Baſileae I. B.

Caulis cubitalis, non ramoſus. Folia glauca, graminea, lineae latitudine. In ſummo caule umbella ex aliquot floribus arcte congeſtis. Calyx univerſalis fit ſquamis duabus, calyce peculiari minoribus, firmis, ariſtatis. Peculiares calyces ex duobus ordinibus ſquamarum pariter ariſtatarum, & tertio de more. Petala auriculis ad initium bracteae donata, bractea ſectori circuli ſimili, per ambitum ſerrata.

5. TUNICA petalis profundiſſime laciniatis.

Betonica ſylveſtris altera FUCHS. p. 353.
Superba TRAG. p. 575. LONIC. *Trag.* THAL. p. 105.
Betonicum montanum quoddam floribus multum diſſectis purpureis GESN. Coll. p. 63.
Caryophyllus minor alter DOD. Hiſt. p. 175.
Caryophyllus ſylveſtris VI. CLUS. Pannon. p. 323. Hiſtor. p. 284.
Superba auſtriaca Cluſii LOB. Ic. p. 451.
Caryophyllus plumarius albus TAB. p. 286. & *ſylveſtris plumarius albus* EJ. p. 289.
Vetonica coronaria tenuiſſime diſſecta, ſ. caryophyllaea ſuperba elatior vulgaris I. B. III. p. 330.
Caryophyllus flore tenuiſſime diſſecto C. B. Baſ. p. 61. HOFM. RAJ. Syll. p. 88. I. R. H. MUR. p. 707.
Caryophyllus ſylveſtris flore laciniato carneo AICHST. Aeſt. Ord. 14. T. 13. f. 1.
Caryophyllus plumarius flore inodoro, tenuiſſime diſſecto H. OX. II. p. 562. HERM. VOLC.
Caryophyllus ſylveſtris flore laciniato albo inodoro SCHEUCHZ. It. VI. p. 453. omnino.
Dianthus petalis multifidis LINN. Lapon. n. 170. Cliff. p. 174. ROYEN. p. 443.
β *Caryophyllus ſylveſtris alter flore laciniato odoratiſſimo* C. B. RAJ. p. 989. Syllog. p. 88. I. R. H. MURALT. p. 707.

Multae varietates reperiuntur apud Anthologos, LOBELIUM &c.

Locis deſertis, ſterilibus. Supra *Bonneville*, in via *Murienſi*, juxta ſylvam. Circa *Pfeffers*.

Caulis albus, cubitalis, & ultra, procumbens, deinde erectus, Folia graminea, lata ad ſeſquilineam. Flores longe petiolati in ſummo caule. Calyx ad baſin habet ſquamas duas minimas, deinde duo paria ſquamarum modice ariſtatarum. Bractea ad ortum nigris pilis hirſuta, ambitu dilute carneo, tenuiter, & longe laciniato. Reperi etiam albo flore, maculis virentibus, & purpuraſcente, cum pilis concoloribus. Ovarium cylindricum, longum, tubaeque procerae. Odor ſuavis, tenuis tamen.

6. TUNICA petalis ſerratis, in fine unguis lanuginoſis.

Caryophyllus ſylveſtris II. CLUS. Pannon. p. 317. Hiſtor. p. 282.
An *Betonica coronaria ſive caryophyllus gramineus puſillus* I. B. III. p. 337? ob folia rigida &c.
Caryophyllus ſylveſtris flore magno inodoro hirſuto C. B. P. RAJ. p. 987*. Syll. Ext. p. 87. I. R. H.

In rupibus ſuper lacum *Biennenſem*, & ad pedem caſtelli *Falkenſtein*. Suam *Genevae* I. B.

Facilis eſt cognitu ex foliis glaucis, peracutis, lineam & ſeſquilineam latis, decuſſatis, ad terram rigentibus, imo reflexis. Cauliculi ſemiprojecti, pedales, uniflori, biflori. Squamarum ad baſin primus ordo modicam ſpinulam emittit. Petala ad originem rubella lanugine barbata, profundius ſerrata, carnei coloris.

7. TUNICA anguſtifolia, procumbens, petalis ſerratis.

Caryo-

Caryophyllus humilis flore magno gemino C. B. in horto ſicco.
Caryophyllus ſylveſtris biflorus Prodr. p. 104. RAJ. p. 990*. ſyll. exter. p. 88.
An *Caryophyllus ſylveſtris flore ſimplici laciniato rubro* LOB. Ic. p. 443.
An *Caryophylli flores ſylveſtres* CAM. Epit. p. 351.
An φλοξ ορεια RENEALM. p. 45. 46.
An *Betonica ſylveſtris flore ſimplici laciniato rubro* I. B. III. p. 328. ex LOBELIO.
Synonyma non poſſunt extricari, cum neque notas dederint ſcriptores, neque plantas naturales viderint, ſed hortenſes.

In rupeſtribus ad viam juxta *Albonam*, in adſcenſu. HUBERUS circa *Alveneu* Rhaetiae. Circa *Neocomum* in rupibus ad lacum.

Folia anguſtiora priori, ad terram multa, erecta, ad caulem pauca, qui ſemiprojectus, geniculatus, ramoſus eſt. Flores unus, duo, tres in eadem linea, caules terminant magni, odorati, colore roſeo, abſque lanugine. Calycis ſquamae ad baſin mucronatae, abſque memorabili ſpina. Hic videtur plerorumque hortenſium pater eſſe.

8. TUNICA foliis brevibus, rigidis, caule unifloro.
An *Caryophyllus ſylveſtris I.* CLUS. p. 282. Pann. p. 317.
Armerius flos tertius DOD. p. 176.
Caryophyllus repens, humilis, minimus, vulgatiſſimus, rubellus LOB. Ic. p. 405.
Betonica coronaria ſ. caryophyllaea repens rubra (& alba) I. B. III. p. 328. ex CLUSIO.
Caryophyllus ſylveſtris humilis flore unico C. B. certo. De reliquis ſcriptoribus non dixerim. A DILLENIANO RAJ. Syn. III. p. 336. & SCHEUCHZERIANO It. VII. p. 511. diverſus videtur.
Caryophyllus ſylveſtris puſillus, omnium minimus, unico flore H. OX. II. p. 562.

In herboſis tenui gramine veſtitis inter *Valeire* & *Montcharant*, autumno.

Radix craſſiſſima, multiplex, lignoſa. Caules non ramoſi, uniflori, ſemipedales, plurimi. Folia ad terram plurima, dura, anguſtiſſima, ad caulem pauca. Squamae ad baſin muticae. Bractea petali roſea, rotunde triangularis, ſerrata.

*9. CARYOPHYLLUS ſylveſtris Carinthiacus ruber C. B. SCHEUCHZER. *It.* II. p. 132.
Caryophyllus ſylveſtris quartus CLUS. Hiſt. p. 283. Pann. p. 323.
SCHEUCHZER in pratis alpinis ſiccis vallis Domeſticae.

CLUS. „ Radix multa capita profert, e foliolis tenuibus & gramineis, ex quibus tenues prorumpunt cauliculi, geniculati, palmares. Ad ſingulos nodos gemina ſunt foliola, & calyces in quovis foliolo ſingulares. Flos dilute ruber, foliolis nonnihil crenatis, ex quibus aliquando duo cornicula prorumpunt, alias minime.

10. CARYOPHYLLUS ſaxatilis gramineo folio umbellatis corymbis C. B. *Prodr.* p. 105. MAGNOL. *bot. Monſp.* p. 55. cum icone.
SCHEUCHZERUS in M. *Maloja* & *Septimo.* It. II. p. 132.

Non puto SCHEUCHZERUM vere hanc plantam vidiſſe. Eſt autem lignea, ramoſa radice, foliis caules ad terram totos tegentibus, brevibus, cartilagineis. Flores agminatim congeſti, calyces rigidi, petala alba, non ſerrata... & omnino potius Lini genus videtur, aut Spergulae, calidiſſimis regionibus, quam alpibus, aptius.

M Y O S O T I S.

TOURN. T. 126.
CERASTIUM DILL. LINN. n. 376.

A Lychnide differt calyce quinquefolio, facto ex foliolis acutis, introrſum cavis, glumarum ſimilibus, ovario cartilagineo, naturaliter incurvo, per apicem decem dentibus inciſo, cornu ſimili. Dantur etiam ſpecies quinque ſtaminibus, & tubis tantum tribus.

1. MYOSOTIS foliis ex ovato acuminatis, flore calycem excedente.
Caryophyllus holoſteus alpinus latifolius C. B. Prodr. p. 104. RAJ. Syll. ext. p. 88. hiſt. p. 1028.
Herba facie auriculae muris MART. Spizberg. T. G. fig. *d.*
Caryophyllus holoſteus alpinus Gemmenſis WAGN. p. 272.
Caryophyllus alpinus hirſutus latifolius SCHOL. PAR. p. 116.
Lychnis cauliculis ad genicula folioſis H. OX. II. p. 546. HERM. Hort. & Flor.
Myoſotis alpina latifolia I. R. H. TILL. BOERH.
Alſine Myoſotis facie Lychnis alpina flore amplo niveo repens RAJ. Synopſ. III. p. 349. T. 15. f. 2.
Ceraſtium corolla calyce majori LINN. Flor. Lap. n. 192.

II. Quo-

II. Quomodo differt
Alſine Myoſotis lanuginoſa alpina grandiflora, ſeu auricula muris villoſa, flore amplo membranaceo RAJ. Synopſ. III. p. 349.
Myoſotis alpina pumila latifolia caule & foliorum lateribus piloſis TILLI p. 116.

Caules conferti, in ſumma parte brachiati, viſcidi. Folia latiuſcula, ex ovatis lente acuminata, glabra, ſubhirſuta, villoſa denique. Calyces folia ala alba cincta. Flos ſemiexpanſus. Stamina & character ſequentis n. 3.

2. MYOSOTIS caule hirſuto, foliis peranguſtis, glabris, flore calycem excedente: *alpina anguſtifolia* T. V.
Cayrophyllus holoſteus alpinus gramineus C. B. Prodr. p. 104. H. BLES. IONQ. RAJ. p. 1028. Syllog. ext. p. 88.
Caryophyllus holoſteus alpinus foliolis ſtrictis glabris acutis flore magno BURS. p. 506.
Alſine alpina ſubhirſuta linariae folio SCHEUCHZ. It. II. p. 130.
An *Myoſotis alpina anguſtifolia villoſa & viſcoſa* I. R. H. TILL. RAJ. Hiſt. III. p. 497. Non recedit.

In alpibus, *Gotthardo*, M. *Lunae* &c. I. GESNERUS, HUBERUS & ego.

Pleraque ſunt prioris: folia vero ad baſin caulis perangusta, vix ſemilineam lata, conferta, glabra: cauliculus vero ſubhirſutus, ſubviſcidus. Flos minor ſequentis.

3. MYOSOTIS foliis oblongis, obtuſis, flore calycem excedente.
Caryophyllus holoſtius LOB. Ic. p. 446. niſi eſt mollis ille hortorum, RAJ. p. 1027. &c.
Holoſtium caryophyllaeum TAB. p. 233. bene.
Auricula muris pulchro flore albo I. B. III. p. 360.
Caryophyllus arvenſis hirſutus flore majore C. B. Baſ. p. 61. LOES. HOFM. &c.
Lychnis arvenſis minor vulgaris hirſuta MOR. II. p. 545. HERM.
Et *Lychnis cauliculis ad genicula folioſis* MOR. II. & p. 546. ex I. B. & HERM.
Myoſotis arvenſis hirſuta flore majore T. aut. de Par. p. 26. VAILL. p. 141. T. 30. f. 4. optime.
Ceraſtium foliis calycibusque hirſutis LINN. Hort. Cliff. p. 174. ROYEN. p. 450.
β Quomodo differt *Myoſotis arvenſis Polygoni folio* VAILL. p. 141. T. 30. f. 5. I. R. H.

Genevae I. B., & *Baſileae* ad vias reperi, minus caeterum, quam in Germania, vulgarem.

Cauliculi geniculati, hirſuti, ſemiprocumbentes, ceſpitoſi. Folia abſque pediculo, alias graminea, obtuſa, alias in medio latiuſcula, ſubhirſuta. Flores aliquot ex alis ſupremorum ramorum. Calyx leniter hirſutus, oris foliaceis albis. Petala profunde bifida, apicibus repandis, lineata, tenera. Stamina decem, duorum ordinum, & diverſae longitudinis. Ovarium ex rotundo acuminatum, cum tubis ſimplicibus, repandis.

4. MYOSOTIS foliis ex ovatis acuminatis, flore calyci aequali.
Myoſota DOD. ic. vett. p. 59.
Alſine recto caule piloſa GESN. Coll. p. 57. *b.*
Alſine hirſuta nigrior, quae mas GESN. Hort. p. 245. *b.*
Alſine ſpuria tertia DOD. p. 31. abſque icone.
Centunculi genus hirſutum CAES. p. 260?
Auricula muris quorumdam, flore parvo, vaſculo tenui longo I. B. III. p. 359.
Alſine hirſuta magno flore C. B. Baſ. p. 74. HOFM. &c.
Alſine hirſuta myoſotis RAJ. p. 1029.
Alſine hirſuta major foliis ſubrotundis dilute virentibus H. OX. II. p. 551.
Myoſotis arvenſis hirſuta parvo flore albo T. aut. de Par. p. 119. I. R. H. VAILL. p. 142. T. 30. f. 1. potius quam f. 3.

Nihil frequentius in hortis, gramineis locis &c.

Caulis ramoſus, brachiatus, geniculatus, pedalis. Folia hirſuta, ovalia, ſuperne acutiora. Flores in ſumma parte foliis cincti, congeſti, poſtquam defloruerunt laxe ſparſi, ſimiles prioribus, ſed petalis adeo parvis, ut calyce vix longiora ſint. Character ſtaminum & tubarum idem eſt, & pariter reſectum, incurvum, decemfidum, cartilagineum cornu pro ovario.

5. MYOSOTIS exigua pentaſtemon.
Alſine hiſpida tertia THAL. p. 12?
Alſine hirſuta minor C. B. HOFM. &c.
Myoſotis hirſuta minor T. aut. de Par. p. 120, cum deſcriptione. I. R. H. GAR. VAILL. p. 142.
Myoſotis arvenſis hirſuta minor VAILL. T. 30. f. 2.
Alſine hirſuta vaſculo longiori minima RUPP. p. 88.
Ceraſtium hirſutum minus parvo flore DILL. Cat. Gieſſ. p. 80. ſynopſ. RAJ. III. p. 348. T. 15. f. 1.
Ceraſtium floribus petandris petalis emarginatis LINN. Cliff. p. 173. ROYEN. p. 450.

Ad

Ad vias M. Aprili.

Similis eſt prioris, ſed minor, caule brachiato, duarum unciarum. Stamina tantum quinque, Tubae tres.

6. MYOSOTIS viſcoſa, foliis ovatis.
Alſines ſpecies glutinoſa GESN. Tab. Coll p. 57. *b.*
Alſine ſpuria quarta DOD. p. 31.
Alſine viſcaria CAM. Hort. p. 12.
Alſine hirſuta altera viſcoſa C. B. COMM. MAGNOL. &c.
Alſine viſcoſa PARK. RAJ. p. 1029.
Alſine hirſuta altera viſcoſa, foliis longis ſaturate virentibus H. OX. II. p. 551.
Myoſotis hirſuta altera viſcoſa T. aut. de Par. p. 120. I. R. H. GARID. VAILL. p. 142. T. 30. f. 3. potius quam 1.
Ceraſtium hirſutum viſcoſum DILL. Cat. Gieſſ. p. 41.
Ceraſtium corolla calyci aequali LINN. Lap. n. 193.
Ceraſtium erectum villoſo viſcoſum EJ. Cliff. p. 174. ROYEN. p. 450.

Ad macilenta viarum ſatis frequens.

In univerſum ſimilis eſt quartae. Caulis totus cum calyce viſcidus, brachiatus: folia pallentia, rotundiora. Flos priorum ſimilis, exiguus. Stamina omnino decem, etſi quinque numeret VAILL. Tubae quinque, quas ternas facit, ut videri poſſint characteres hujus ſpeciei 6. & quintae confuſi eſſe.

A L S I N E.

TOURN. T. 126.
ALSINE LINN. n. 373.
ARENARIA LINN. n. 374. RUPP.
HOLOSTEUM DILL. LINN. n. 928.

Quoties naturalem conſenſum habitus conſidero, & video ſtamina tum in tetrapetalis, tum in pentapetalis bifidis, tum in integrifoliis pentapetalis, aliquando aequali ad petala ratione variare, vix adducor, ut diverſa genera faciam. Omnibus, perinde, folia conjugata, calyx quinquefolius, flos patens pentapetalos, fructus conicus, ſemina ſimilia. Stamina, exceptis aliquot ſpeciebus, bis tot. Tubae tres, & quinque, & quatuor.

ORDO I.
I. PETALIS BIFIDIS.
I. STAMINIBUS IN RATIONE DUPLA PETALORUM.

1. ALSINE foliis ex ellipticis acuminatis, petalis bipartitis.
Anagallis aquatica quarta LOB. p. 467. ſed flos male pingitur quadrifidus.
Alſine fontana TAB. p. 712. mala icon, & petala integra.
Alſine longifolia I. B. F. Boll. p. 193. *uliginoſis locis proveniens* I. B. III. p. 365. cum eodem in icone errore. RAJ. p. 1030. Synopſ. III. p. 347. RUPP. &c.
Alſine aquatica media C. B. ex TAB. I. R. H. &c.
Alſine major, quae & media quibuſdam PARK. p. 1682. ex TAB.
Alſine hyperici folio VAILL. p. 9. I. R. H. BOERH. FABREG. II. p. 74.
Alſine aquatica folio gratiolae, ſtellato flore DILL. Cat. Gieſſ. p. 58.

In paludoſis ad rivum *Sulgenbach*, ubi Arolam influit: in ſylva ſupra *Gurnigel*, brevis aevi planta.

Caules infirmi, ramoſi, brachiati. Folia ex latiuſculo ortu lente coeunt, acute elliptica, non graminea. Flos exiguus, calyci aequalis, petalis profundiſſime bifidis, ut vix cohaereant. Stamina decem in duobus ordinibus. Ovarium anguloſe ovale, tubis tribus, ſex dentibus in apertura notatum.

2. ALSINE foliis gramineis, petalis bipartitis.
Diverſitas holoſtei Ruellii LOB. p. 49.
Gramen floridum minus TAB. p. 232. non male.
Gramini Fuchſii leucanthemo affinis & ſimilis herba I. B. III. p. 361.
Caryophyllus arvenſis glaber flore minore C. B. Baſ. p. 61. RAJ. p. 1027.
Gramen Leucanthemum minus PARK. p. 1325.
Lychnis arvenſis glabra flore minore H. OX. II. p. 546.
Alſine pratenſis gramineo folio anguſtiore T. aut. de Par. p. 51. I. R. H. RUPP. VAILL. &c.
Alſine foliis linearibus LINN. Lap. n. 187. Hort. Cliff. p. 172. ROYEN. p. 449.
β *Alſine folio gramineo anguſtiore paluſtris* DILL. Cat. Gieſſ. p. 69. Nov. Spec. p. 173.

Caryophyllus holoſteus arvenſis medius Syn. RAJ. III. p. 347.

In ſegetibus, & locis udis inter Carices, vulgaris.

Habitus & flos prioris infirmus, fragilis, brachiatus, glaber. Sed folia graminea, nervo eminente, oris pene parallelis, lentiſſime convergentibus, caulis multo altior cubitalis & tripedalis.

3. ALSINE foliis gramineis, aſperis, petalis ſemibifidis.
Holoſteum RUELL. p. 585. *Ruellii* LOB. p. 46.
Gramen FUCHS p. 136.
Euphraſia gramen TRAG. p. 329.
Gramen a Fuchſio exhibitum GESN. Hort. p. 261.
Gramen Leucanthemum DOD. Cereal. p. 183. Hiſt. p. 563. LUGD. *Dodonaei* THAL. p. 49.
Gramen alterum CAM. Epit. p. 743. optime.
Gramen floridum majus TAB. p. 232.
Gramen Fuchſii ſ. leucanthemon I. B. III. p. 361.
Caryophyllus holoſteus arvenſis flore majore C. B. Baſ. p. 61. LOESEL. HOFM. RAJ. p. 1627. TIT.
Alſine prolixifolia IUNG.
Lychnis arvenſis glabra flore majore H. OX. II. p. 546.
Caryophyllus holoſteus foliis gramineis acutis flore albo MENZ. T. 7. non videtur differre.
Alſine pratenſis gramineo folio ampliore T. aut. de Par. p. 51. I. R. H. MAGN. Char. p. 268. &c.
Alſine foliis lanceolatis LINN. Cliff. p. 172. ROYEN. p. 449.

Genevae I. B. Circa *Baſileam.* C. B. in via *Riehana* & retro *novam domum*, ego reperi in ſylvula verſus *S. Louis.* In Germania longe vulgatior eſt.

Flos Myoſotidum 1. 2. 3. petalis non niſi ad dimidium ſectis, cordatis, ſemipatulis. Habitus ſiccus, ſtrepens, fragilis, laxe brachiatus. Folia ortu latiuſculo, longiſſimo & peracuto mucrone, graminea, oris & nervo ſerratis, Flores in longis petiolis nudis.

4. ALSINE foliis cordatis, petalis bipartitis.
I. *Alſine major repens perennis* I. B. III. p. 362. cum icone aliena, RAJ. p. 1030.
Secundum genus Morſus Gallinae TRAG. p. 385.
Alſine major DOD. p. 29. CAM. Epiſt. p. 851. TAB. p. 707. C. B. Baſ. p. 73. HIST. OX. II. p. 550. &c.
Alſine maxima LOB. p. 460.
Centunculi I. ſpecies CAES. p. 259.
Alſine altiſſima nemorum C. B. Baſ. p. 73. H. OX. II. p. 550. T. aut. de Par. p. 243. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 130.
II. *Alſine paluſtris* TAB. p. 713. bene.
Alſine aquatica major H. OX. II. p. 550.
III. *Alſine marina* DOD. p. 30. TAB. p. 714.
Alſine ſ. hippia major LOB. p. 459.
I. II. III. *Alſine foliis ovato cordatis* LINN. Cliff. p. 173. Lapon. n. 186. ROYEN. p. 449. Sed removenda eſt Alſine 5.

Vulgaris locis paluſtribus, inter carices, & in ſylvis montanis & alpinis.

Caulis ramoſus, brachiatus, ſubhirſutus, fiſtuloſus, tener. Folia pene cordata, oblongo mucrone, hirſutula. Petioli uniflori. Flos calyce multo major. Petala profundiſſime inciſa, & ſtamina certiſſime decem, uti in 1, & 2. Tubae vero quinque, ut Myoſotidum propior ſit.

ORDO II.

I. PETALIS QUINIS.

II. PENTASTEMONES.

5. ALSINE pentaſtemon, petalis bipartitis.
Alſine major FUCHS. p. 21.
Primum genus morſus gallinae TRAG. p. 354. cnm icone.
Hippia minor CORD. p. 159.
Alſine MATTH. p. 1114. CAM. Epit. 850. GESN. Coll. p. 57. *b.* TAB. p. 706. BLAKW. T. 146.
Alſine morſus gallinae nigrior GESN. Hort. p. 245. *b.*
Alſine minor DOD. p. 29.
Alſine minor recentiorum ſ. hippia minor LOB. Ic. p. 460.
Alſine media CAM. Hort. p. 11. C. B. Baſil. p. 73. P. H. OX. II. p. 550. HOFM. T. aut. de Par. p. 3. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 5. VAILL. &c.
Alſine vulgaris ſ. morſus gallinae I. B. III. p. 363.

β *Alſi-*

β *Alſine minor multicaulis* C. B. ex fide horti ſicci.

Ubique in hortis & ad vias toto anno.

Habitus ſucculentior, & pulpoſior reliquis. Folia fere ſimilia, ex ovato lanceolata. Petala calycis fere longitudine, profundiſſime bipartita. Stamina naturaliter quinque, etſi unum alterumque aliquando deficiat. A priori facile diſtinguitur.

Haec ab aviculis amatur, ſalſa eſt, ſubacida, & pene tota in aquam reſolvitur deſtillando GEOFROI III. p. 67. laudatur ad lac diſſipandum, ad ſcabiem, ad haemoptoen, & tota planta in cibo ſumta ad Phthiſin BURGGRAV. p. 473. &c. parciſſimi tamen, ni fallor, uſus.

6. ALSINE pentaſtemon, petalis ſerratis, umbellifera.

Holoſtium caryophyllaeum arvenſe TAB. p. 233. bon. ic.
Alſine verna LUGD. p. 1234.
Caryophyllus arvenſis umbelliferus I. B. III. p. 361. RAJ. p. 1028.
Caryophyllus arvenſis umbellatus folio glabro C. B. Baſil. p. 61. MURALT. p. 526.
Lychnis graminea hirſuta umbellifera H. OX. II. p. 526.
Alſine verna glabra floribus umbellatis albis T. aut. de Par. p. 51. I. R. H. VAILL. p. 7. non autem T. 3. f. 2.
Arenaria verna fugax glabra bifolia RUPP. p. 89.
Holoſteum DILL. Nov. Gen. p. 130. & T. 6.
β *Flore pleno* SENKENB. de *lil. convall.* p. 8.

Baſileae reperi trans pontem *Wieſae*, & extra portam *Blaſianam* I. B. *Tiguri* MURALTUS locis incultis, aridis; in Germania tamen multo frequentior eſt.

Caulis & folia glauca, haec irregulariter elliptica, infima vero lanceolata. Summus caulis ex calycis communis quadam ſpecie, multos profert flores, qui per aetatem longis pendent pediculis, & acute reflexis, umbellam imitantur juniores. Flores inmaturi rubelli, deinde albi, nunquam expanſi, petalorum apice tridentato. Stamina quinque, etſi unum aliquando & alterum deficiat. Tubae tres, ex ovario obtuſe conico.

ORDO III.
II. PETALIS INTEGRIS.
II. TUBIS QUINQUE.
SPERGULA LINNAEI.

7. ALSINE foliis verticillatis, petiolis ramoſis, petalis integris.

Spergula DOD. Cereal. p. 139. hiſt. p. 537. LUGD. p. 1031. I. B. III. p. 722. RAJ. p. 1034.
Saginae ſpergula, Polygonon Tragi LOB. ic. p. 803.
Alſine ſpergula dicta major C. B. Baſ. p. 74. LOES. T. aut. de Par. p. 382. I. R. H.
Arenaria arvenſis vulgatior RUPP.
Spergula fructu pendulo LINN. Lapon. n. 90.
Spergula foliis ſtellatis, pedunculis dichotomis, LINN. Cliff. p. 173. ROYEN. p. 451.
WEINMANNI Icones T. 78. f. *a.* & T. 77. *f.* huc pertinent.

C. B. in paluſtribus ad *Wieſam*: ego Bernae in arvis v. g. in adſcenſu M. *Gurten* ſupra villam *der Spiegel.*

Caules ramoſi, procumbentes, viſcidi, in ſummitate nudi, ramoſi, dichotomi. Folia ab octo ad viginti, pene aequalia, teretia, ſulcata, aequabili latitudine & craſſitie. Petala ovalia, lactei coloris. Stamina decem. Ovarium conicum cum tubis quinque brevibus, quinquevalve. Semina rotunda, nigra, marginata. Petioli florales per maturitatem reflectuntur, uti in Holoſteo.

ORDO IV.
II. PETALIS INTEGRIS.
I. TUBIS TRINIS.
SPERGULA DILL. *ARENARIA* LINN.

8. ALSINE pentaſtemon, vaginulis ad foliorum ortum ſqualentibus.

Polygonum minus TRAG. p. 390.
Spergula purpurea SCHWENCKF. p. 201. I. B. III. p. 722. bene cum icone, RAJ. p. 1034 Syn. III. p. 351. DILL. Cat. Gieſſ. BUXB. &c.
Alſine ſpergulae facie, ſeu ſpergula minor ſubcoeruleo flore C. B. Prodr. p. 119. Baſ. p. 74. HIST. OXON. II. p. 551. T. SCH. BOT. aut. de Par. p. 582. I. R. H. LIND. p. 149. T. IV. Lit. *e.*
Sagina ſpergula minima PARK. p. 561.
Polygonum foliis gramineis ſpergulae capitulis LOES. ic. 63.

Alſine ſpergulae facie ZWINGER. p. 911.
Arenaria campeſtris flore purpuro coeruleo RUPP. p. 90.

C. B. inter *novam domum* & arcem *Otlingen.* ZWINGER inter idem *Neuhaus* & *Fridlingen.* Ego in arenoſis vallis *Ræţisboden*, ſub *Grimſula* M.

Cauliculi repentes, ramoſiſſimi. Summitates villoſae, & viſcoſae. Folia binata, ſed adcedentibus junioribus comitata, anguſta, linearia, firmula. Sub foliis albae, ſplendentes, quinquefoliae vaginae. Flores ſolitarii, petiolati, ex alis foliorum omnibus. Calyx viſcidus. Petala quinque, ex coeruleo purpuraſcentia, cava, ovalia. Stamina decem. Tubae tres. Manifeſta affinitas cum priori docet, quam non poſſint Spergulae ab Alſine ſeparari.

9. ALSINE foliis faſciculatis, petiolis ſimplicibus, petalis integris.
Arenaria I. B. III. p. 723. RAJ. p. 1033.
Alſine nodoſa Germanica C. B. Prodr. p. 118. P. PARK. &c.
Polygonum foliis gramineis alterum LOES. p. 204. ic. 64. bene.
Alſine paluſtris foliis tenuiſſimis, ſ. ſaxifraga paluſtris alſine folia GER. I. R. H.
Saxifraga paluſtris Anglica PARKINS. p. 427. RAJ. p. 1032.
Alſine paluſtris foliis tenuiſſimis ſeu Saxifraga paluſtris anglica RAJ. Syn. III. p. 350.
Alſine paluſtris Ericae folio Polygonoides, articulis crebrioribus, flore albo pulchello PLUKN. p. 25. T. 7. f. 4.
Arenaria paluſtris RUPP. p. 89.
Spergula foliis obpoſitis, pediculis ſimplicibus LINN. Cliff. p. 173.

In paludoſis inter *Anet* & *Morat*, & circa *Mathod.*

Cauliculi multi, ad genicula turgiduli, palmares. Folia ad terram uncialia, anguſta, ad caulem conjugata, breviſſima, duriuſcula, ſolida, quibus inſident faſciculi foliorum juniorum. In ſummis ramis flores ſingulares expanſi, ſtellati. Petala ovalia, lacteola. Stamina decem: Ovarium pyriforme, quinque valvis dehiſcens. Tubae tres, ſemen reniforme, ſuperficie rugoſa.

10. ALSINE foliis gramineis inclinatis, petiolis ramoſis, petalis integris.
An *Alſine minor cui folia multo longiora* THAL. p. 11.
Alſine ſegetalis, gramineis foliis, unum latus ſpectantibus VAILL. p. 8. T. 3. FABREG.

Locum natalem neſcio, miſit autem GESNERUS.

Cauliculi in ſummitate divaricati, quatuor unciarum. Folia in unum ſaepe latus vergunt, peranguſta, ad unciam longa. Flores in ramis aphyllis, brachiatis. Petala quinque alba integra. VAILL. ſtamina quinque numerat.

11. ALSINE foliis faſciculatis, petiolis ſimplicibus, calyce hirſuto.
Alſine alpina junceo folio C. B. Prodr. p. 118. PARK. RAJ. Syll. Exter. p. 60. hiſt. p. 1031. I. R. H. WAGNER.
Auricula muris pulchro flore, folio tenuiſſimo I. B. III. p. 360. bene.
Lychnis minima foliis Laricis ſeu tenuiſſime diviſis H. OX. II. p. 547.
Alſine caryophylloides tenuifolia montana lini flore RAJ. p. 1027.
Caryophyllus tenuifolius montanus lini flore RAJ. Syll. p. 308.
Alſine montana lignoſior foliis laricis in modum ex uno puncto confertim exeuntibus PLUKN. p. 25.
Caryophyllus ſaxifragus, foliis tenuiſſimis, pulchro flore albo MAGN. Bot. Monſp. p. 53.
Alſine ſaxatilis laricis folio major & majori flore H. R. M. I. R. H. RAJ. III. p. 500.
Lychnoides Juniperi folio perennis VAILL. p. 121. cum deſcriptione FABREG. V. p. 246.

C. B. in montibus Helveticis, & RAIUS in lapidoſis M. *Thuiri*, ubi & ego legi, quam primum aprica montis ſuperata ſunt. HUBERUS ad lacum Silienſem, & inter *Faido* atque *Airolo.*

Longa, lignoſa radix. Caules multi, ſemipedales, foliorum faſciculos confertos educunt, capillaceorum, ſed mollium, Laricis ſimillimorum. Superiora caulium pene nuda ſunt. Rami terminantur floribus, ſolitariis, magnis, ut flos unciae latitudine ſit. Calyx ſubhirſutus, oblongis foliolis. Petala integra, elliptica, lineata. Stamina decem ...

12. ALSINE foliis ſulcatis, aculeatis, petiolis unifloris, petalis integris.
Ad *Alſinen ſaxatilem laricis folio minori flore* accedit, ſed vere tamen differt, folio latiori, pediculo unifloro.
An *Alſine ſpinoſa minima montana* AMBROS. p. 37. quae
Alſine bononienſis non aculeata, BOCC. plant. Rar. T. 12? Icones malae, deſcriptio accedit.
Arenaria minor camphoratae folio PETIV. Gazophyl. T. 34. n. 12. Videtur.

A D. DIVERNOI, lecta circa *Neocomum.*

Caulis ramoſus, humilis, biuncialis, ad terram confertis foliis obductus. Ea dura, ri-

rigida, ſulcata, in aculeum exeunt, longule lanceolata. Pediculi florales unciales, erecti, duabus ligulis unice veſtiti, uniflori. Calyx acutis fit foliolis, mucronatis. Ovarium valvis diſſilit....

13. ALSINE foliis faſciculatis, tenuiſſimis, duriſque, petalis integris.

Planta, quae ad caryophyllorum ſylveſtrium claſſem referri debet CLUS. App. Alt. ad p. CLXXXIII.

Polygono anguſtiſſimo folio affinis C. B. RAJ. Hiſtor. III. p. 131.

Caryophyllus ſaxatilis polygoni minoris folio & facie floribus albis in umbella poſitis BURS. Act. Suec. p. 507.

Tunica alpina BURS. apud C. B. in horto ſicco.

Polygonum minus caryophyllaeum foliis anguſtiſſimis, floſculis tubuloſis, plurimis ſubjunctis incarnatis HOFMAN.? Non videtur.

Polygonum anguſtiſſimo gramineo folio erectum MAGNOL. Bot. p. 211.

Alſine polygonoides tenuifolia, floſculis ad longitudinem caulis veluti in ſpicam diſpoſitis noſtra RAJ. Synopſ. III. p. 346.

An *Alſine ſaxatilis laricis folio flore minore* MAGNOL. Hort. Reg. p. 11. T. 2? Differt floribus per ramos brachiatos diſpoſitis.

C. B. ex *Valeſia*, ubi reperi locis ſiccis, circa *Leucam*.

Caules erecti, ramoſiſſimi. Folia conferta, peranguſta, pungentia, duriuſcula. Flores in junioribus longe juxta caulem, in maturis in denſis umbellis, neque enim differunt. Flos clauſus. Calyx ſpinulas ex mediis foliis producit. Petala alba, ovalia. Ovarium calyce brevius. Vide iconem T. VII.

14. ALSINE foliis conjugatis, anguſtis, linearibus, petalis integris.

Alſines minoris adhuc alia ſpecies THAL. p. 11.

Alſine puſilla pulchro flore, folio tenuiſſimo, ſeu ſaxifraga caryophylloides puſilla, flore albo pulchello RAJ. p. 1033. Syn. III. p. 350. I. R. H.

Anthyllis lychnitis annua ſeu minor anguſtifolia flore albo BARR. ic. 580.

Alſine caryophylloides tenuifolia flore albo punctato PLUKN. p. 22. T. 7. f. 3. RAJ. Hiſt. III. p. 498.

Alſine glabra tenuiſſimis foliis floribus albis HERM. Par. Bat. p. 12. cum bona icone.

Alſine ſaxatilis & multiflora capillaceo folio I. R. H. GARID. p. 25. RAJ. III. p. 497. VAILL. p. 7. T. 2. f. 3.

Alſine alpina minima glabra SCHEUCHZ. It. II. p. 129.

Spergula caryophylloides tenuifolia DILL. Cat. Gieſſ. p. 58.

Alſine unicaulis puſilla, foliolis latiuſculis acutis RUPP. p. 58.

In omnibus alpinis, ſaxoſis locis, frequens eſt.

Caules plurimi, ramoſiſſimi, triunciales. Folia conjugata, anguſta, plana, acuta, ſaepe conferta, habitu Laricis, mollia tamen. Flores in ſummis caulibus, ex unifloris petiolis, in umbellam. Petala ovata, ſtamina duorum ordinum decem, tubae tres breves.

15. ALSINE foliis peranguſtis, ad baſin lateſcentibus, petalis integris.

Alſine minor, paſſim vulgaris THAL. p. 11?

Alſine tenuifolia I. B. III. p. 364. RAJ. Cant. Cat. Angl. Hiſt. p. 1031. Syn. III. p. 350. MERR. HERM. MAGN. VOLC. T. aut. de Par. p. 244. ubi male conjungitur cum nodoſa Germanica, I. R. H. TILL. VAILL. p. 7. T. 3. f. 1. optime.

Alſine polygonoides lini cathartici capitulis tenuifolia PLUKN. p. 23.

Arenaria vernaſtrictiſſimo folio RUPP. p. 89. GEMEINH.

Paſſim in *Helvetia*, locis aridis ſqualentibus. *Baſileae* in muris intra urbem, & in lapidibus juxta *Birſam* minorem, ſub patibulo. *Bernae* v. g. ad viam, inter *Rohthaus* & rivulum.

Cauliculi ramoſi & folioſi, procumbentes, aut erecti. Folia plane capillacea, acuta, modice rigentia, ſaepe conferta, habitu Laricino. Flores petiolati, ex alis foliorum. Petala integra. Stamina decem. Tubae tres ex pyriformi ovario. A n. 14. differt folio latiori, minus duro, flore minori.

16. ALSINE foliis lanceolatis, petalis integris, calycis magnitudine.

Alſine minor FUCHS. p. 23. TAB. p. 708.

Alſine minima DOD. p. 30. I. B. III. p. 364. cum icone aliena, & *Alſine minor Fuchſii* LOBEL. Ic. p. 461.

Centunculi ſpecies minutiſſima CAES. p. 260.

Alſine minor lini capitulis C. B. ex fide horti ſicci, an & MOR. II. p. 550. RAJ. &c?

Alſine minor multicaulis, huc referri ſolet, etſi in horto ſit *media*. Haec apud C. B. eſt Baſ. p. 74. RAJUS vero noſtram cum hoc nomine recenſet, Cat. Angl. p. 16. Hiſt. p. 1031. Syn. III. p. 349. Eadem eſt PLUKN. Mantiſſ. p. 8 T. aut. de Par. p. 51. I. R. H.

Lychnoides vulgaris VAILL. p. 121. FABREG. V. p. 245.
Arenaria multicaulis ſerpyllifolia RUPP. p. 90.
Arenaria foliis ſubovatis acutis ſeſſilibus LINN. Cliff. p. 173. ROYEN. p. 451.
Icones WEINM. T. 77. *a*. T. 78. *g*.

Frequens in muris, vallis, locis macilentis.

Cauliculi projecti, ramoſi, quatuor unciarum. Folia duriuſcula, ſubhirſuta, ex ovatis peracuta. Flos exiguus, duarum linearum diametro. Petala quinque elliptica. Stamina decem, quae MAGNOLIUS male quinque facit, tubae tres.

17. ALSINE foliis lanceolatis, petalis integris, calyce majoribus.
An *Alſine Petraea minima*, TAB. p. 710.
Alſine alpina minima repens, rotundifolia floſculis albis BURS. p. 530.
Alſine minor montana magno flore RAJ. Syllog. p. 59. Hiſt. III. p. 496.
Alſine alpina ſerpyllifolia multicaulis & multiflora I. R. H. RAJ. Hiſt. III. p. 497.
Alſine paluſtris ſerpyllifolia SCHEUCHZ. It. II. p. 129. non autem C. B. quae Stellaria eſt.

In omnium alpium ſaxoſis ad lapides.

Ad ſpeciem 16. plurimum accedit, ut modice differat. Folia craſſiora, pulpoſa, nigriora, mucrone minus arguto. Flos triplo major. Petala ovata. Ecce iconem T. VII.

18. ALSINE foliis lanceolatis, trinerviis, petalis integris.
An *Alſines minoris media ſpecies* THAL. p. 11.
An *Alſine hirſuta mediae ſimilis* CAM. p. 11.
Alſines mediae icon TAB. p. 707. hanc, excepto flore, melius refert.
Alſine plantaginis folio I. B. III. p. 363. prima deſcriptio & icon. H. OX. II. p. 551. RAJ. p. 1032. Syn. III. p. 349. T. aut. de Par. p. 50. I. R. H.
Spergula Plantaginis folio DILL. Cat. Gieſſ. p. 58.
Arenaria foliis ovatis, acutis, petiolatis, nervoſis CLIFF. p. 173. ROYEN. p. 451.

In ſylvis circa Bernam non rara.

Facies utcunque *mediae*, ſed erectior, hirſutior, durior, foliis longe lanceolatis, trinerviis, aut quinquenerviis. Petala alba, elliptica. Ovarium pene ovatum. Stamina decem, & tres tubae de more.

ORDO V.
II. PETALIS QUATERNIS.
ALSINELLA DILL. *SAGINA* LINNAEI.

19. ALSINE tetrapetala, foliis peranguſtis, longiſſimis.
Alſine muſcoſa LUGD. p. 1235. SCHWENCKF. PARK. AMBROS. RAJ. p. 1025.
Alſine ſaſſifraga anguſtifolia minima montana COLUMN. p. 292. ic. p. 290.
Alſine muſcoſa quibuſdam I. B. III. p. 365. bene. RAJ. Syllog. Exter. p. 59.
Alſine tenella capillaribus ramulis altera elatior LOB. Illuſtr. p. 108.
Alſine montana capillaceo folio C. B. PARK. AMBR. RAJ. Syllog. p. 58. Hiſt. p. 1025. PLUKN. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 508. TIT. It.
Alſine tenuifolia muſcoſa MORIS. Hort. Bleſ. p. 10. HOFM. H. OX. II. p. 551. MAGNOL. T. Schol. Par. p. 119. I. R. H. VOLC. GAR. TIT. SCHEUCHZ. It. II. p. 129.
Annon fuerit *Alſine polygonoides foliis tenuiſſimis, per genicula binis, ad ſummitatem polyanthos* PLUKN. p. 22. T. 74. f. 3.
Spergula perennis repens folio gramineo, laete virente RUPP. p. 58. cum confuſis ſynonymis.
Alſine puſilla folio capillaceo folio albo BOERH. p. 209. pariter.
Sagina ramis procumbentibus LINN. Lapon. n. 157. ROYEN. p. 452.

Nihil frequentius in ſaxoſis & umbroſis alpium & Jurae, & circa *Dornach* ad *Birſam*. I. B. in *Saleve*.

Habitus ſurculoſus & debilis. Cauliculi infirmi, intricati. Folia viridiſſima, ad ſeſcuncem longa, plana, ſed anguſtiſſima. Flores in longis petiolis unifloris, ex alis foliorum. Calyx expanſus, quadrifolius. Petala quatuor, anguſte elliptica, acuta. Stamina octo. Tubae, ex ovario ovato acuminato binae.

20. ALSINE tetrapetala, foliis anguſtis, in origine lateſcentibus.
An *Alſine minima tertia* THAL. p. 11.
An *Alſine muſcoſa* SCHWENCKF. p. 17. MENZ.
Caryophyllus minimus muſcoſus noſtras PARK. p. 1340. cum icone. MERR. SIBB. SUTH. SCH. PAR.
Saxifraga puſilla graminea flore parvo herbido & muſcoſo MERR. p. 109. Cant. p. 151.
Holoſtium minimum tetrapetalon ſ. alſine tetrapetalos caryophylloides RAJ. Cat. Angl. p. 163.
Saxifraga graminea puſilla flore parvo tetrapetalo RAJ. Hiſtor. p. 1026.
Et *Saxifraga anglica annua alſine folio* EJ. ib. & Synopſ. III. p. 345.

Alſi-

Alſinella muſcoſo flore repens DILL. Syn. l. c. & Cat. Gieſſ. p. 81.
Alſine ſaxifraga perexigua tenuifolia flore parvo tetrapetalo radice reptatrice PLUKN. p. 23.
Alſine ſaxifragia graminifolia floribus tetrapetalis herbidis & muſcoſis PLUKN. ib. & T. 74. f. 2.
Alſine annua graminea foliis obſcure virentibus flore tetrapetalo I. R. H.
Alſine puſilla graminea flore tetrapetalo I. R. H.
Alſine minima flore fugaci T. aut. de Par. p. 381. I. R. H. RAJ. Hiſt. III. p. 501. VAILL.
Spergula graminea annua foliis obſcure virentibus flore tetrapetalo RUPP. p. 58. non autem ſynonyma.
Alſinella annua graminea BUXB. p. 18.
WEINM. Ic. T. 78. *e.*

Nihil vulgatius in hortorum areis, in teſtis, in quibus flores aluntur, in agris requietis.

Ceſpes humillimus, biuncialis, denſe ramoſus. Foliola prioris, ſed brevia, vix ſemuncialia, origine lata, caulem amplexa. In petiolis aphyllis, ex alis foliorum, flores plerumque clauſi. Calycis quatuor foliola ovata. Petala totidem, calyce minora, alba, ovata. Stamina quatuor, totidemque tubae, & valvae ovarii. Non ergo *Sagina* erit, ex legibus LINNAEI.

CHERLERIA.

It. Helvet. n. 79

Habitus totus Alſines eſt, & fructus & tubae. Sed ſtamina alternatim quinque ſimplicia, quinque ex cordiformi ungue profecta, neque alia praeter eos ungues, qui calyce multo minores ſunt, petala.

1. CHERLERIA.
An *Perpuſillum ſedum omnium minimum* LOB. Illuſtr. p. 101.
Sedum montanum perpuſillum luteolis floribus PARK. p. 738. cum icone. p. 737.
Sedum ſaxatile, humillimum, foliolis denſiſſime conpactis, floſculos fere ſine pediculo praeferens BURS. p. 531.
Sedum montanum perpuſillum luteum MOR. III. p. 471. S. 12. T. 6. f. 14.
Lychnis alpina muſcoſis foliis denſius ſtipatis, floribus parvis, calyce duriore PLUKN. Almag. p. 233. T. 42. f. 8.
Knawel affinis &c. HALLER. Commerc. Lit. Nor. 1736. Hebd. 13. T. 1. f. 5.

Paſſim in ſaxoſis alpium, in Gemmio ſub ſpecula *die Daube*; in *Leitern* ſupra *Neunenen*; in *Gotthardo* M.

Denſiſſimus ceſpes: cauliculi repentes, ramoſi, perennes: folia conjugata, denſiſſime congeſta, firmula, peranguſta, plana, acuta, linea anguſtiora, tres lata. Petiolus floriger vix bilinearis, gerit florem ejusdem longitudinis conniventem. Calycis foliola oblonga. Ungues firmi, emarginati. Ovarium pyriforme, ſemina hinc convexa, inde angulo plano facta.

Ex charactere naturali huc referuntur plantae ſequentes, monente pridem IUNGIO, etſi petalis evidentibus aliquae deſtituantur.

CORRIGIOLA.

LINNAEI. n. 851.
POLYGONIFOLIA DILLENII & VAILLANTII.

Calyx quinquefolius. Petala quinque exigua, ſemen in medio flore, tuba trifida. Stamina quinque. Ab Herniaria, cum qua facie convenit, differt petalis: quibus ad Alſinen accedit.

1. CORRIGIOLA caule florum faſciculis terminato LINN. *hort. Cliff* p. 112.
Polygoni vel Linifolia per terram ſparſa, flore ſcorpioidis I. B. III. p. 379. cum bona icone.
Polygonifolia per terram ſparſa folio ſcorpioidis RAJ. Syll. p. 208. Hiſt. p. 215. TOURN. aut. de Par. p. 127. bon. deſcr.
Polygonum littoreum minus floſculis ſpadiceo-albicantibus C. B. Prodr. p. 131. Baſil. p. 83. RAJ. Syll. l. c. & HIST. p. 213. H. OX. II. p. 593. RUPP. p. 77. BIRR. in ſpecimine inaug. p. 8. (cum charactere.)
Polygonifolia DILL. E. N. C. App. ad Cent. VI. T. 9. f. 20. Cat. Gieſſ. p. 150. Nov. Gen. p. 95. T. III.
Polygonifolia vulgaris VAILL. p. 162. FABREGOU VI. p. 64.
Alſine paluſtris minor folio oblongo repens floſculis parvis racemi modo junctis, albis, roſaceis LINDERN. p. 115. T. II. lit. *c.* pro planta nova.

In arenoſis ad *Wieſam* haud longe Baſilea.

Cau-

Caules repentes; folia glauca, anguſta, progrediendo paulum lateſcunt. Racemi florum congeſti in ſummis ramis. Calyx campaniformis, ſemiclauſus, ſegmentis viridibus, alba ala auctis, ſaepe fuſcis, unde cum petalis color ex albo & ſpadiceo varius naſcitur. Petala ovalia, albiſſima, ſemen triquetrum.

P O R T U L A C A.

T. T. 118. LINN. n. 341.

Calyx latus, bifolius. Petala quinque, obtuſe ſubrotunda. Stamina ex levi ora imi calycis ab octo ad quindecim. Ovarium ſubrotunde conicum cum quinque Tubis: ejus cortex exterior horizontaliter per medium diſſilit: interior ſimilis, congruens priori, continet ſemina multa. Ob habitum ſeparari non poteſt, etſi ſtamina ſaepe ter tot habeat, quot petala ſunt.

1. PORTULACA foliis cuneiformibus ſeſſilibus ROYEN p. 473.
Portulaca ſylveſtris FUCHS. p. 113. TRAG. p. 381. MATTH. p. 475. Epit. p. 258. DOD. p. 661. LOB. Ic. p. 388. LUGD. PARK. MERR. RAJ. p. 1039. &c.
Portulaca ſponte naſcens RUELL. p. 365.
Portulaca agreſtis CORD. Hiſt. p. 156.
Portulaca minor, alibi ſylveſtris GESN. Hort. p. 274.
Portulaca anguſtioribus foliis CAES. L. 6. c. 61.
Portulaca arvenſis TAB. p. 442.
Portulaca anguſtifolia ſ. ſylveſtris C. B. Baſ. p. 84. H. OX. II. p. 571. I. R. H. MUR. p. 728. ZANICHELL. p. 218. ic. 262. &c.
Portulaca ſylveſtris minor ſ. ſpontanea I. B. III. p. 678.

C. B. Baſileae in agris; ego ad Rhenum, circa *Briſacum*, & alibi, in arenoſis littoribus.

Tota planta ſucculenta, procumbens, ramoſa. Folia anguſta, oblonga. In alis foliorum ſeſſilia florum agmina: petala ex flavo virent.

Succum ad renum calidam intemperiem *Epiſt.* V. p. 261. ſyrupum ad ſtranguriam commendavit experientiſſimus CRATO ib. p. 275.

S E D U M.

SEDUM TOURN. T. 140. *ANACAMPSEROTIS* ſp. T.
SEDUM LINN. n. 382.
SEMPERVIVUM RAI. *Method.* p. 77. RUPP. KNAUT. LINN. n. 389.
& *VERMICULARIS* RUPP. p. 243.

Habitus ſucculentus, folia craſſula. Calycis foliola quinque, ſex, ad duodecim. Petala totidem, longe elliptica. Stamina bis tot. Siliquae in orbem diſpoſitae pro numero petalorum, apice acuto, loco tubae, polyſpermae. Diſtinctiones a foliorum roſulis (RAII) a petalis 12. (RUPPII) a ſtaminibus numero petalorum aequalibus (LINNAEUS) partim non verae ſunt, partim per gradus decreſcunt, partim ab habitu nimis ſpeciali deſumuntur.

ORDO I.
ROSEIS FOLIORUM CESPITIBUS. PETALIS NUMEROSIS.

1. SEDUM roſulis acaulis, liberis, conniventibus, foliis ciliatis.
Sedum majus FUCHS. p. 32. CORD. DIOSC. p. 68. *b.* TAB. p. 842. BLAKW. T. 366.
Sedum majus vulgare GESN. Coll. p. 106. *b.* CLUS. Pann. p. 481. I. B. III. p. 687. C. B. P. RAJ. Syll. Exter. p. 232. Hiſt. p. 687. H. OX. III. p. 474. S. 12. T. 8. f. 41. T. aut. de Par. p. 533. I. R. H. MUR. p. 133. SCHEUCHZ. It. II. p. 150. AB BLAIR. Pharmacol. p. 235. qui florem male luteum facit, & pentapetalon.
Sedum TRAG. p. 376. *ſeu ſempervivum majus* GESN. Hort. p. 280.
Sempervivum majus MATTH. p. 1117. CAM. Epit. p. 854. bene.
Cotyledon altera I. X. ſedum vulgare CLUS. Hiſt. p. LXIII.
Sempervivum majus alterum ſ. jovis barba DOD. p. 127.
Sempervivum majus ſ. ſedum majus myrtifolium LOB. ic. 273. icon exterior.
Sedum vulgare ſ. ſempervivum majus AICHST. Aeſt. Ord. 13. T. 5. f. 1.
Sempervivum foliis radicalibus carnoſis, caulinis imbricatis tenuioribus, corymbo racemoſo inflexo LINN. Cliff. p. 179. ROYEN. p. 457.

β Quo-

β Quomodo differt? An Petalis ex viridi albentibus?
Sempervivum ſ. aizoon majus crenatum myrtifolium LOBEL. Ic. p. 373. interior.
Sedum vulgari magno ſimile I. B. III. p. 688. I. R. H.
Sedum majus vulgari ſimile globulis decidentibus H. OX. II. p. 472. S. 12. T. 7. f. 18. MILL.
Sedum majus ſoboliferum flore albicante magno foliis in margine piloſis PLUKN. p. 339.
Sempervivum lectorum minus RUPP. p. 132. ERNDL. GEM.
Sempervivum foliis radicalibus in globum congeſtis propaginibus globoſis LINN. Cliff. p. 180. ROYEN. p. 457.

In Valeſia naſcitur, inter *Sideram* & *S. Leonhard*, in rupibus ſupra *Biennam*, & in *Gotthardo* M. SCHEUCHZER ad *Rivarii*, & *Lucernenſis*, lacus littora.

Roſae ad terram ſunt, foliis factae ad centrum conniventibus, conpactis, multorum ordinum, ex ovalibus acuminatis, piloſo margine, & in imis fere ſerrato. Ex hiſce roſis flagella repentia viciniam perambulant, novas datura & plantas, & roſulas. Ex medio vero ceſpite ſcapus hirtus exit, ſquamis ſimilibus veſtitus, ramoſam ſpicam florum praeferens, qui in recurvos petiolos longe ex uno latere ſeſſiles diſponuntur. Calyx monophyllos, profunde duodecimfidus. Totidem petala ex albo roſea, hirſuta, longa, peracuta, linea diſtincta. Stamina 22. 24. robuſta, globoſis apicibus. Siliquae ad petalorum numerum, mucronibus extrorſum converſis.

Succus totius plantae aquoſus eſt, non ſine nitroſo ſale; hinc exterius admota planta refrigerat cum aliquo morſu, cum ſuccus nubeculas oculi inſtillatus diſſipaverit, cum dolore tamen BRESLAV. 1722. M. *Jan.* non tamen adhibendus, ubi nocere poteſt repercutiendo. Gangraenam brachii inflammati ab hoc fomento nimis refrigerante ſucceſſiſſe vidit SPIGEL. *Iſag.* L. II. c. 13. In Anginis utilis gargariſmatis ſpecie aphtisque, cum melle tritus (BOYLE) & ulceribus cavernoſis, uſtionibus linguae fiſſuris, & gangraena ſcorbutica, ſuccus inprimis, tum ſyrupus. Intus ad febres ardentes, exemplo CAFRORUM, & ad dyſenterias ſuccus ad decem uncias adhibitus mire laudatur a BOERHAAVIO, & in diuturna Gonorrhaea hoc medicamento ſe feliciter uſum eſſe teſtatur BRASSAVOLA. p. 172.

2. SEDUM roſulis liberis, foliis levibus.

Difficilia habet ſynonyma
Aizoum montanum LUGD. p. 1131. Videtur.
Sedum minus flore rubente AICHST. Vern. Ord. 6. T. 8. f. 2. bona icon.
Sedum alpinum rubro magno flore C. B. ex LUGD. RAJ. p. 1041. H. OX. III. p. 474. I. R. H. ex CLUS.
Sedum minus montanum flore rubro PARK. p. 737. ex LUGD.
Sedum montanum latifolium flore purpureo WAGN. p. 287.
An *Sedum majus non reticulatum, flore purpureo, montanum, anguſtifolium* BARR. ic. 391. n. 1?
Sedum montanum umbilicatum minus flore ſature purpureo BARR. ic. 374? ſed utrumque forte eſt varietas 1. ſequentis.
II. *Sedum majus montanum dentatis foliis* MUR. p. 734. vix puto differre, etſi ſtirps CLUSIANA aſperis & ſerratis foliis diverſa ſit.
β An *Cotyledon altera taurica* CLUS. Pannon. p. 482.
Cotyledon altera III. CLUS. p. LXVIII.
Aizoon minus odorato & purpureo flore CAM. Hort. p. 7.
Sedum montanum latifolium flore purpureo I. B. III. p. 688. ex CLUSIO. MAGN. Char. p. 282. facit autem petala 12.
Sedum majus montanum foliis non dentatis C. B. Phytop. p. 554. *floribus rubentibus* C. B. P. RAJ. p. 688. PLUKN. p. 340. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 49. It. II. p. 142. TILL. COMM. Hort. &c..
Sedum majus anguſtifolium PARK. p. 731.

In *Gotthardi* & *Gemmii* M. petris reperi. HUBER prope *Zolbrük* ad muros, & ad ripam Oeni inter *al Ponte* & *Bevers*.

Roſulas facit uti n. 1. ſed minores, foliis brevioribus, margine integro. Scapus ſimilis, dodrantalis, viſcidus, ſquamis purpureis. Petala ſeptem, octo, purpuraſcentia, porracea, non ſpecioſa, ut in ſequenti.

3. SEDUM roſulis tomento conjunctis.

I. *Sempervivum rubrum montanum* γναφαλῶδες COL. p. 292. & 291. opt. ic. RAJ. p. 688.
Sedum montanum tomentoſum C. B. H. OX. III. p. 474. PLUKN. I. R. H. MAGN. Char. p. 272. &c.
Sedum rubrum tomentoſum PARK. p. 731.
Sempervivum alpinum foliis tomentoſis filamentis obductis RUPP. p. 132.
Sempervivum foliis radicalibus in globum congeſtis, villis reticulatim connexis LINN. Cliff. p. 180. ROYEN. p. 457.
II. Omnino huc pertinet *Sedum montanum roſeum minus reticulatum* BARR. ic. 391. 393.
Sedum montanum tomentoſum minus I. R. H. TILL.

Et III. *Sedum majus non denticulatum flore purpureo montanum* BARR. ic. 390.
Sedum montanum tomentoſum foliorum apicibus purpuraſcentibus H. R. P. Schol. Par. & quinque Seda TOURN. p. 262.

Reperi in arce Sedunenſi *Tourbillon*, ad rupes inter *Mieviller* & *Octodurum*, & copioſiſſime in omnibus muris vallis *Urſariae*.

Ad prius n. 2. valde accedit & forte idem eſt. Roſulae ſimiles, ſed goſſypio quodam apices foliorum connexos habent, juniores nempe plantae, nam adultae idem decutiunt, & folia faciunt ciliata. Calyx in tot ſegmenta finditur, quot petala ſunt, nempe a quinque ad novem. Petala ſpecioſa, expanſa, purpurea, linea tinctiori diſtincta. Stamina bis tot, purpurea, parvis & ferrugineis apicibus. Siliquae pariter ad novem & decem.

ORDO II.
I. FOLIIS AD RADICEM NON CONGESTIS.
I. FLORIBUS UMBELLATIS.
ANACAMPSEROS T. & *RHODIOLA* LINN. n. 774.

4. SEDUM foliis ſerratis, tetrapetalum, ſexu diſtinctum.
Roſea radix FUCHS. p. 664. TAB. p. 846. mas.
Radix rhodia GESN. Hort. p. 295. *b.* TRAG. p. 913. ex FUCHSIO, MATTH. p. 1024. mas. CAM. Epit. p. 769. CLUS. Pann. p. 484. Hiſt. p. LXV. bona icon maris, DODON. p. 347. eadem, LUGD. I. B. III. p. 683. C. B. PARK. RAJ. p. 690.
Rhodia ſ. roſea radix LOB. ic. p. 391.
Telephium luteum minus radice roſam redolente H. OX. III. p. 468.
Telephium radice roſam ſpirante majus HERM. PLUKNET.
Anacampſeros radice roſam ſpirante major I. R. H. RAJ. Syn. III. p. 269. RUDB. p. 96. SCHEUCH. It. IV. p. 329. MILL. BOERH.
Roſea RUPP. p. 72. qui primus ob quatuor petala floris ſeparavit.
Rhodiola LINN. Lapon. n. 378. ROYEN. p. 457.
β Minor HERM. PLUKN. I. R. H. TILL. MILL.

In alpibus *Glaronenſibus* GESNER. In valle *Piora* ad fontem *Ticini* SCHEUCHZ.

Facies proxime ſequentis. Radix carnoſa, ramoſa, alba, recens inodora, arida roſam reolet. Caulis erectus, non ramoſus, totus veſtitus foliis oblonge ellipticis, glaucis, acute ſerratis, parum patentibus. Flores in umbellam ſummis ramis inſident, in petiolis ramoſis, ſed brevibus. In alia planta feminae, mares in altera. In feminis calyx hemiſphaericus, & foliola ſua, & oblonga, exigua, informia petala producit. Siliquae tres ad ſex, bivalves, polyſpermae. Tubae fine craſſiori leniter bifido. Mares tetraſtemones & tetrapetalos facit LINNAEUS.

Facies communis, fructus, flos denique femina, demonſtrant conjungere hanc plantam Seda majora cum minoribus, neque ſexum ſufficere ad faciendum genus.

Blando vaporoſo principio dolores capitis, & ulcera ſalſa admota ſolatur, in cataplasmate.

5. SEDUM foliis ſerratis, ellipticis, umbellam caulem terminante denſiſſima.
Telephium album FUCHS. p. 800. bene.
Acetabulum alterum CORD. DIOSC. p. 69.
Vermicularis DORST. p. 394.
Telephium id eſt craſſula major GESN. Collect. p. 110.
Anacampſeros vulgo Faba inverſa EJ. Hort. p. 246. *b.*
Scrophularia TRAG. p. 373.
Fabaria MATTH. p. 636.
Telephium ſ. fabaria CAM. Epit. p. 411. foliis latioribus, ſimilior n. 6.
Craſſula alia in montibus? CAES. p. 580.
Telephium TAB. p. 845. ex CAMER.
Telephium vulgare foliis crenatis & ſubrotundis C. B.
Cotyledon altera Dioſcoridis COL. p. 307? non videtur.
β *Telephium vulgare ſ. ſecundum* CLUS. p. LXVI.
Telephium alterum ſ. craſſula DOD. p. 130.
Faba inverſa ſ. craſſula LOB. p. 389.
Telephium vulgare foliis oblongis & integris C. B. pro varietate.
γ Foliis ſerratis flore purpureo.
An *Telephium* CAM. Epit. p. 412. *b. flore purpureo* ZWINGER. p. 628. De iſto certum eſt.
δ Foliis integris purpureo flore.
Telephium purpuraſcens FUCHS. p. 801.
Telephium III. purpuraſcente flore CLUS. LXVI.

Ana-

Anacampſeros purpurea I. B. III. p. 682. DILL. Cat. Gieſſ. p. 172. RAJ. p. 689.
α β *Telephium vulgare* C. B. LOES. RAJ. p. 689. H. OX. III. p. 467. PLUKN. HERM. &c.
Anacampſeros vulgo faba craſſa I. B. III. p. 681. I. R. H.
Sedum foliis planiuſculis patentibus ſerratis corymbo terminatrici LINN. Cliff. p. 176. ROYEN. p. 456.

Satis frequens in ſepibus circa *Bernam*. *Purpureo* flore *Baſileae* in vineis ZWINGER.

Radici ad ramorum divaricationes grumi adnaſcuntur olivares. Caules erecti, non ramoſi, foliis toti veſtiuntur, in univerſum ellipticis, acute circumſerratis, alias integris, ſemper craſſulis. Summus caulis umbellam praefert arctiſſime congeſtam, abſque foliis. Calyx quinquefolius, perexiguus, virens. Petala quinque, expanſa, acuminata, alba, ad apicem dilute purpurea, & ſubtus linea virente diſtincta. Stamina decem: ſiliquae quinque, erectis mucronibus acutis, loco tubarum.

Tota acidula eſt cum auſteritate nitroſa, (GEOFROI III. p. 86.) glutinoſa, mitis, vulneraria, ad diarrhoeas, haemorrhoides, catarrhos, ſalſosque pectoris morbos, & urinae ardores utilis, maxime ſucco ſuo. Ad crura hydropicorum adplicata fuit, ſed nocuit frigore BRESL. 1722. M. Sept. ut non credam CHOMELIO, qui ſubpurationem ait promovere. Appenſam haemorrhoides fugare coecas, fabuloſum videtur, etſi BRESLAVIENSES habeant 1720. p. 563. & alibi legerim, & de herniis pariter ſympathico uſu hujus radicis ſanatis apud LENTILIUM *Eteodr.* p. 230. 387.

6. SEDUM foliis ovalibus, ſerratis, umbellis ex alis foliorum.
α *Telephium auſtriacum, hiſpanico ſimile* CLUS. p. LXVI.
β *Telephium I. hiſpanicum* CLUS. Hiſp. p. 331. Hiſt. p. LXVI.
Telephium I. DOD. p. 130.
Telephium ſ. craſſula major hiſpanica LOB. ic. p. 390.
Telephium latifolium peregrinum C. B. H. OX. III. p. 468. RAJ. p. 689.
Anacampſeros maxima I. B. III. p. 682. I. R. H.

Plantam vix poſſum extricare, quae in ſaxoſis ſubjuranis naſcitur v. g. ſupra *Baume*, circa viperetum.

Radix pariter, uti in priori, bulbillos producit, caudis conicis. Folia ex ovatis leniter acuminata, non ſerrata, rariora, patula, conjugata. Ex omnium ramorum alis umbellae florales denſae: ſemicirculares, longe petiolatae. Flores uti in priori, ſed petala ex albo virent. Stamina decem, ſiliquae pariter quinque.

7. SEDUM foliis emarginatis, late terminatis, floribus ſeſſilibus.
Aizoon peregrinum CAM. Hort. p. 7. Ic. 2.
An duae in parietibus CAES. p. 579. ob folia anguloſa.
Sempervivum tertium Dioſcoridis COL. Phytob. p. 40? Sed florem facit luteum.
Sedum echinatum vel ſtellatum flore albo I. B. III. p. 680. cum icone aliena, RAJ. Topogr. p. 98. Hiſt. p. 691. H. OX. III. p. 473. PLUKN. p. 340. BOERH. I. R. H. &c.
Cotyledon ſtellata C. B.
Portulaca cretica PARK. p. 723. ex CAM.
Sedum ſtellatum annuum rotundifolium H. OX. III. p. 475. ex COL.
Sedum echinatum vel ſtellatum longifolium flore albicante RAJ. Syll. p. 223. Cur hoc nomen? cum non conveniat plantae noſtrae? An de alia ſpecie dicit?
Sedum foliis planiuſculis patentibus angulatis, floribus lateralibus, ſeſſilibus, ſolitariis ROYEN. p. 456.

Ad aggeres muſcoſos viarum, non longe Geneva, verſus *Jay* (*Gex.*) RAIUS.

Folia progrediendo lateſcunt, ora extrema rariter, & profunde exciſa, quadrilatera, congeſta caeterum, breves caules ramoſoſque obtegunt. Flores ſeſſiles in ſummis ramis. Calyx quinque foliolis fit, conicis, in longam ſpinulam eductis. Petala quinque acuta, dilute carnea, linea viridi diſtincta. Stamina decem, quorum quinque, de more, origini petalorum adhaerent. Siliquae quinque, brevi, adunca Tuba, per maturitatem expanſae, ſtellatae.

8. SEDUM foliis . . .
Tragus ſylveſtris vulgaris minor CORD. *ſylv.* p. 222 *b.* Ita I. B.
Sedum minus VII. CLUS. p. LX.
Aizoum daſyphyllon DALECHAMP. p. 1133.
Sedum parvum folio circinato flore albo I. B. III. p. 691. RAJ. Syllog. p. 233. Hiſt. p. 1040. PLUKN. p. 341.
Sedum minus folio circinato C. B. H. OX. III. p. 473. I. R. H. RAJ. Syn. III. p. 271. MUR. p. 734.
Vermicularis daſyphyllon PARK. p. 733. absque icone.

RAI & I. B. circa *Genevam* in muris & rupibus. STAEHELINUS in agro *Baſileenſi* ad rupes.

Cauliculi ramoſi, humiles, ſtipati foliolis aeque longis, & latis, orbiculatis, craſſulis, glaucis. Flos in tenuibus virgultis candidus. ♃.

An ſatis a ſequente diverſum?

9. SEDUM foliis breviter ovalibus, caule laxe ramoſo, floribus magnis albis.

Huc *Sedum minimum foliis breviſſimis* . . . GESN. Hort. p. 280. *b.*

Sedum minimum flore miſto ex albo & rubro MERR. p. 111.

Sedum minimum non acre flore albo RAJ. p. 1041. Synopſ. III. p. 270. T. 10. f. 2. optime. H. OX. II. p. 473. I. R. H.

β *Sedum minus haematodes II.* TAB. p. 843? Non puto.

Vulgare in ſubalpinis v. g. in valle *Lauterbrunnenſi*, inter *Frutigen* & *Candelſteg*, ad ſaxa.

Ex gracili radice cauliculus in ſummitate ramoſus, quatuor unciarum. Folia conica, blandi ſaporis, brevia, pene rotunda, ex albo viridia. Flores in ſummo caule numeroſi, in brachiatis nudis petiolis; calyce virente, foliorum ſimili, petalis a quinque ad ſeptem, albis, cum carneo colore, apicibus coccineis, ſiliculis pro numero petalorum. Magnitudine floris inter vicinas ſpecies excellit.

10. SEDUM foliis oblonge ovatis, floribus in ſummum caulem congeſtis, calyce rubente.

Sedum ſaxatile atrorubentibus floribus C. B. Prodr. p. 132. PARK. RAJ. Syllog. p. 234. Hiſt. p. 1044. MUR. p. 733. SCHEUCHZ. It. I. p. 48. T. 6. f. 3. 4. It. II. p. 142. foliis paulo brevioribus.

Sedum minimum montanum non acre, purpuraſcente flore parvo RAJ. Syll. p. 234. I. R. H.

Sedum minimum montanum flore purpuraſcente, parvo ſemine ſtellato RAJ. Hiſt. p. 692. SCHEUCHZ. It. VI. p. 518.

II. *Sedum ſaxatile flore variegato* C. B. Prodr. p. 132. PARKINS. p. 738. RAJ. Syllog. p. 234. ZWING. p. 917.

III. *Sedum annuum minimum ſtellatum rubrum* H. OX. III. p. 475. T. 8. f. 50. MAGNOL. Bot. p. 238. ic. p. 237. H. R. M.

Paſſim in rupibus alpium & Jurae, in *Dolaz*, *Thuiri*, *Gotthardo*, *Gemmio*. HUBER in *Luna* M. SCHEUCHZER in *Speluga*, *Sureneneck*.

Caliculi uti priorum, rubentes, biunciales. Folia denſe congeſta, pallide rubella, ovata. Inter folia ſummae plantae flores, brevibus duarum linearum pediculis nixi. Calyx fit purpureis foliolis. Petala quinque, aliquando ſex, ex herbaceo pallentia, linea purpurea diviſa, ex ellipticis in mucronem extenſa. Stamina decem, purpuraſcentia, qui color etiam ſiliquarum eſt, majuſcularum, exſtantium.

11. SEDUM foliis teretibus, floribus vireſcentibus, in ramis brachiatis ſummi caulis.

An *Sedum ſaxatile atrorubentibus floribus* C. B. Prodr. p. 132. major varietas.

Sedum ſaxatile teretifolium floſculis luteis, conceptaculis ſeminum ſtellatis & viridantibus SCHEUCHZ. It. VI. p. 518.

In *Gotthardo*, ubi olim C. B. ſuae plantae ſedem definivit.

A priori differt foliis rarioribus, brevioribus, magis triquetris, caduciſſimis, caule etiam in *Gotthardo* M. duplo altiori, brachiato. Flores exigui, e viridi pallent.

12. SEDUM foliis conicis, floribus in alis ſeſſilibus majoribus, luteis.

Aizoon minimum CORD. Hiſt. p. 98. cum charactere. *Cordi alterum inſipidum* HOFM.

Sempervivum tertium luteum ſapore aquoſo CAES. p. 578.

Aizoon minus ſ. vermicularis inſipida THAL. p. 7.

Sedum minus ſ. vermicularis AICHST. Aeſt. Ord. 13. T. 5. f. 4. *inſipida* ib. in deſcr.

Sempervivum minus vermiculatum inſipidum C. B. RAJ. Syll. p. 235. MUR. p. 734.

Sedum minimum luteum non acre I. B. III. p. 695. RAJ. p. 1041. H. OX. III. p. 471. T. aut. de Par. p. 148. I. R. H. &c.

Circa *Bernam* non rarum, ad vias, v. g. juxta ſylvulam *Murienſem*; inter Bernam & fabricas *im Sulgenbach*.

Praecedentis n. 11. ſatis ſimilis eſt, foliis conicis vel obtuſe triquetris, rarioribus, caulibus brachiatis, & ex alis multifloris. Petala, calycis folia, & ſiliquae quinatae, ſtamina bis tot. Nulla acrimonia.

13. SEDUM acre, foliis conicis, confertiſſimis, floribus in ſummis alis ſeſſilibus luteis.

Sedi tertium genus FUCHS. p. 36. bene. GESN. Coll. p. 106. *b.*

Aizoon alterum minus Illecebra CORD. Dioſc. p. 69. *acre* ID. Hiſt. p. 98. obiter, HOFM.

Vermi-

Vermicularis TRAG. p. 379.
Sempervivum minimum MATTH. p. 1119. CAM. Epit. p. 856. bene. LOB. Ic. p. 379.
Sedum minus VIII. cauſticum CLUS. p. LXI. valde teres.
Illecebra ſ. ſempervivum tertium DOD. p. 129.
Sedum minimum TAB. p. 844.
Sedum parvum acre flore luteo I. B. III. p. 694. RAJ. p. 1041. H. OX. III. p. 471. T. aut. de Par. p. 147. I. R. H. LINN. Lap. n. 195. &c.
Sedum minus cauſticatum AICHST. Aeſt. Ord. 13. T. 5. f. 4.
Sempervivum minimum vermiculatum acre C. B. &c.
Sedum minus teretifolium luteum MUR. p. 632.
Sedum foliis oblongis obtuſis teretiusculis ſeſſilibus patentibus panicula ramoſa LINN. Cliff. p. 177. ROYEN. p. 456.
β Cauliculis repentibus LOES. p. 252.

In vineis, agris macilentis, vallis, uberrime.

A priori differt foliis denſius congeſtis, cauliculos abſcondentibus, imbricatis, ſapore exurente.

Succus valida vi vomitum movet, pellit arenulas. Tota planta, cum cereviſia cocta, datur ad ſcorbutum ſeptentrionalium, ad hydropem, BELOW E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* 6. 7. *Obſ.* 22. doſi unciarum fere trium cereviſiae, cujus duodecim unciis una plantae uncia incocta erat, ſuſpectum certe medicamenti genus. Succo ad febres quartanas dato, ardelio quidam, qui fila trahendo vitam alebat, famam & opes adquiſivit: ſed idem, cum eodem in febribus continuis medicamento uteretur, miſere vexatis aegris honore excidit. BOERHAAVE.

14. SEDUM foliis teretibus, umbella ſemicirculari.
Sedum minus IIII. CLUS. p. LX.
Aizoon ſcorpioides LOB. Ic. p. 377. HOFM.
Aizoon flore luteo inflexo, inſtar caudae ſcorpionum CAM. Hort. p. 7.
Sedum minus luteum flore ſe circumflectente I. B. III. p. 693.
Sedum minus luteum ramulis reflexis C. B. Baſ. p. 83. RAJ. p. 691. H. OX. III. p. 471. T. aut. de Par. p. 533. I. R. H. VAILL. p. 162. cum deſcr.
Vermiculatis ſcorpioides PARK. p. 754.

In moenibus Baſileae, & agris.

A ſequente modice differt, caulibus humilioribus, vire ſemipedalibus: foliis ad terram congeſtiſſimis, obtuſis, absque ſpinula.

15. SEDUM foliis teretibus, in ſpinulam terminatis, umbella ſparſa.
Sedum minus mas FUCHS. p. 33.
Aizoum alterum CORD. p. 69.
Sedum minus Dioſcoridis GESN. Hort. p. 280. *b.*
Sedum minus V. CLUS. p. LX.
Sempervivum minus I. DOD. p. 128. 129.
Aizoon haematodes LOB. Ic. p. 378. HOFM.
Sedum minus haematodes I. TAB. p. 843.
Sempervivum minus DOD. Ic. Vet. p. 141. CAES. p. 578.
Sedum minus flore luteo I. B. III. p. 692.
Sedum minus luteum folio acuto C. B. Baſ. p. 83. H. OX. III. p. 471. T. aut. de Par. p. 146. I. R. H. MAGN. Char. p. 272.
Sedum minus haematodes RAJ. p. 691.
Sedum foliis ſubulatis, obpoſitis, confertis, adnatis, baſi membranacea ſoluta, umbella racemoſa LINN. Cliff. p. 176. ROYEN. p. 456.
β *Sedum criſpum* MUNTING. p. 561. eſt ejuſdem deformatio monſtroſa.

Non rarum in Helvetia. C. B. retro *novam domum* & *Michelfeldae.* Ego ad *lacum Lemanum,* & in pago *Aventico* paſſim, & locis petroſis ſupra *Leucam* reperi. I. B. in *Saleva* M.

Caules conferti, dodrantales, tecti foliis perquam caducis, ut ſaepe nudi videantur, non ramoſi, niſi in ſumma planta, ubi reflexi umbellam florum ſuſtentant. Folia glauca, hinc plana, inde teretia, in ſpinulam educta. Petala plerumque ſena, & ultra; ſtamina bis tot. Vires ſedi majoris, pariter ſtypticae & ſalſae.

16. SEDUM foliis planioribus, ellipticis, petiolis ſubhirſutis, in ſummo caule congeſtis.
Sedum minus IIII. TRAG. p. 379.
Sedum paluſtre II. CLUS. Pann. p 486. 487.
Sedum minus III. ſ. paluſtre CLUS. Hiſt. p. LIX.

Aizoum paluſtre CAM. Hort. p. 7. HOFM.
Sedum paluſtre flore incarnato AICHST. Aeſt. Ord. 13. T. 5. f. 2.
Sedum purpureum pratenſe I. B. III. p. 692. RAJ. p. 691.
Sedum paluſtre ſubhirſutum purpureum C. B. H. OX. III. p. 475. I. R. H. &c.

In pratis paluſtribus per quae a *Riggisberg* adſcenditur verſus *die Rüte.*

Caules ſemipedales erecti, alias hirſuti, alias glabri. Folia ſparſa, plana, ſed craſſula, oblongo, obtuſo fine. Umbella in ſummo caule parva, ſpicata, petiolis ſubhirſutis. Flores ex ovato acuminati, dilute carnei, cum linea purpurea. Calycis folia, petala, ſiliquae quatuor & quinque, ſtaminum vero duplus numerus.

17. SEDUM foliis teretibus, floribus ad ramos longos, rectos, ſimplicesque, ſeſſilibus.

I. *Sedum arvenſe flore rubente* C. B. Prodr. p. 132. Baſil. p. 83. I. B. III. p. 693. RAJ. p. 1045. H. OX. III. p. 474. ZWING. p. 917. I. R. H.
II. Conjungit VAILLANTIUS
Sedum minus II. CLUS. p. LIIX. LIX.
Sedum medium teretifolium ſ. ſempervivum minus officinarum LOB. Ic. p. 376. Flores dicuntur aurei, ſed icon ex CLUSIO eſt.
Aizoi minoris ſpeciem THAL. p. 7.
Sednm minus teretifolium alterum I. B. III. p. 691. RAJ. p. 1040. H. OX. III. p. 472. T. aut. de Par. p. 147. I. R. H.
III. An vere differt ab hoc & prioribus
Sempervivum minus aeſtivum LOB. Ic. p. 378. quae icon plantam meam melius refert., quam Cluſiana. LUGD. PARK. *luteum* I. B. III. p. 693.
Sedum minus teretifolium luteum C. B. H. OX. III. p. 471. I. R. H.

In arvis circa *Baſileam.* C. B. circa *Huningen*, & ego paſſim Baſileae legi.

A ſequenti vix differt. Subhirſutum eſt, & plerumque tota planta rubet. Flores longis ramis ab uno latere adſident, non ramoſis, neque umbellatis,& longa ſerie exeuntibus. Petala obſolete alba, diſtincta linea rubente, quae ſubtus villoſa eſt. Stamina quinque. Habitus ſequentis humilior.

18. SEDUM foliis oblongis,obtuſis, teretiuſculis, ſeſſilibus, patentibus, panicula ramoſa LINN. *Cliff.* p.177. ROYEN. p. 457.

Vermicularis flore albo RUELL. p. 622.
Sedum minus femina FUCHS. p. 35
Sedum minus vulgare album & purpureum GESN. Coll. p. 106. *b.*
Sedum minus alterum GESN. Hort. p. 280. *b.*
Sedum minus TRAG. p. 378. BLAKW. T. 428.
Sedum minus I. CLUS. p. LIIX. LIX. optime.
Sempervivum minus MATTH. p. 1118. CAM. Epit. p. 855. non bene. *alterum* DOD. p.129. ex CLUSIO *Vermicularis, craſſula minor officinarum, & illecebra major* LOB. p. 377.
Aizoon minus albo flore CAM. Hort. p. 7.
Sempervivum tertium flore albo CAES. p. 578.
LUGD. ter habent p. 1129. 1130. & 1132. ex FUCHSIO. MATTH. & LOB.
Sedum minus folio longiuſculo tereti flore albo I. B. III. p. 690.
Sedum minus teretifolium album C. B. Baſ. p. 83. RAJ. p. 1040. H. OX. III. p. 472. T. aut. de Par p. 146. cum deſcr. I. R. H. ZANICH. p. 243. ic. 304.

In muris frequens.

Caules intra pedem: foliis tecti teretibus, obtuſis. Flores in ſumma planta in umbellam laxam, ramoſam. Calyx fit quinque foliolis ſubrotundis. Petala carinata, albi coloris, media linea diviſa, ſaepe rubente. Stamina decem, quinque ſiliquae.

In cibum recipitur; & haemorrhoidibus dolentibus admovetur.

19. SEDUM foliis planioribus, dilatatis, petiolis per caulem longe adſcendentibus, ramoſis.

Cepaea MATTH. p. 933. CAM. Epit. p. 673. bene. LOB. Ic. p. 393. TAB. p. 443. LUGD. p. 1347. I. B. III. p. 679. C. B. RAJ. p. 690. ZWING. p. 98.
Cepaea Matthioli CLUS. p. LIIX.
Sedum cepaea dictum HERM. T. aut. de Par. p. 229. I. R. H. MAGN. Char. p. 272.
Sedum annuum album oblongo portulacae minoris folio H. OX. III. p. 473.
Sedum foliis planis, caule & pediculo ramoſis, floribus lateralibus ROYEN. p. 456.
β *Floribus purpuraſcentibus* WALTH. Ind. Hort.

Genevae extra portam *S. Gervaſii* I. B.

Al-

TAB. VIII.
pag. 399.

Chr. Jer. Rollinus Med. C. del.

G. D. Heumann Sculptor Acad. Götting. fec. Anno 1742

Altior priori, folia ad terram ſubrotunda Portulacae habet, ad caulem ex oblongo rotunda, latiuſcula. Folia ex petiolis oblongis ramoſis, longa ſerie per caulem oriuntur, & ſpicam faciunt, laxam, paniculatam. Petala quinque, albicantia, diviſa linea rubente. Stamina alba.

S A X I F R A G A.

LINN. n. 368. BOERHAAV.

SAXIFRAGA T. T. 129. & *GEUM* T. T. ib.

Calyx quinquefidus, modo connatus ovario, modo remote circumpoſitus: Petala quinque, elliptica. Stamina bis totidem. Ovarii ſuprema pars in aliis balſamico ceraceo operculo clauditur: in aliis ipſum laxatum ovarium, duas, quaſi roſtra, tubas producit, ſimplices, per maturitatem repandas. Intus in duobus loculis ſemina multa. A ſitu ovarii T. duo genera fecit, Saxifragam, cui calyx exterius fructus involucrum eſt, & Geum, ubi fructus in medio flore eminet. Non viſum eſt recedere a BOERHAAVIO & LINNAEO.

ORDO I.
OVARIO IN MEDIO FLORE.
GEUM T.

1. SAXIFRAGA foliorum margine ciliari, floribus luteis maculoſis.

I. *Sedum minus floſculis luteis, vel croceis, ſplendidis, maculoſis, pulcherrimis* GESN. Fract. p. 64. Tab. Coll. p. 106. *b.*

Sedum alpinum floribus luteis maculoſis C. B. SCHEUCHZ. It. IV. p. 341. var. calyce purpuraſcente, flore ſaturate croceo, fructu rubente.

Sedum alpinum luteum floribus punctatis WAGN. p. 286.

II. *Sedum alpinum I.* CLUS. Pann. p. 484. 485.

Sedum minus alpinum I. ſ. VI. CLUS. Hiſt. p LX.

Sedum alpinum flore pallido C. B. Phyt. P. H. OX. III. p. 477. RAJ. p. 1042. PARK. I. R. H. *ſ. luteum variegato flore* MUR. p. 734.

Sedum parvum montanum luteum I. B. III. p. 693. ZWING. p. 917.

Haec varietas eſt calyce viridi, flore minus tincto SCHEUCHZ. l. c.

I. II. *Sedum ſpurium bicorne alpinum humile floribus croceis punctatis* VOLC. p. 348.

III. *Sedum minus alpinum luteum* RAJ. Cat. Angl. p. 263. *noſtras* RAJ. Hiſt. p. 1042. pro novo. H. OX. III. p. 477.

Sanicula aizoides alpina flore majuſculo luteo punctis croceis notato PLUKN. p. 331.

IV. *Saxifragia anguſtifolia antumnalis flore luteo guttato* BREYN Cent. c. 48. ic. 48. RAJ. p. 1048. ZWINGER.

Saxifragia anguſtifolia autumnalis flore luteo guttato, petalis florum acuminatis BREYN. ib. ic. 106.

Sedum anguſtifolium autumnale flore luteo guttato H. OX. III. p. 477.

Geum anguſtifolium autumnale flore luteo guttato I. R. H. p. 388. TILL. p. 68.

Saxifraga alpina anguſto folio flore luteo guttato DILL. Syn. III. p. 388.

V. *Saxifraga alpina paluſtris ſedi virenti plano & peripheria ſpinoſo folio flore aureo punctis croceis inſignito* MICHEL. apud TILL. p. 153?

VI. *Helianthemum paluſtre linophyllon flore aureo punctato* SPERLING. in BARTH. Ciſt. Med. p. 466.

Non rara per Helvetiam, in alpium riguis & ſaxoſis, in *Gemmio*, ad alpes *Grindelianas* &c. Sed in humilioribus etiam vidi, ad rivulum haud procul *Agauno*, & ad rivulum ex *Belpberg* defluentem. In alpibus autem pulchrior eſt, flore tinctiori.

Radix perennis, longe repens, ramoſa. Caules plurimi, ſimplices, dodrantales, in alpibus repentes, erecti in planis. Folia ad terram ceſpitoſa, & ſaepe reclinata, craſſula, ſed dura, elliptica, margine magis minusve ſpinoſo. Ex alis foliorum ſupremi caulis longe oriuntur petioli uniflori & biflori. Petala lutea, vel etiam aurantia, minute punctata, elliptica, acuta. Decem ſtaminum globoſi aurantii apices. Ovarium bicorne, valde repandum, modo viret, modo ex aurantio purpuraſcit.

2. SAXIFRAGA petalis latiſſimis, luteis, lineatis T. VIII.

Hirculus qui Chamaeciſti genus DORTM. apud CLUS. Cur. poſt. p. 5. 6.

Chamaeciſtus Friſicus foliis nardi celticae C. B.

Sedum paluſtre luteum bicorne Nardi Celticae foliis H. OX. III. p. 477.

Rariſſimae plantae, paucisque viſae Botanicis, ſpecimen miſit GAGNEBIN, lectum *à la Chaux d'Abelle*, *mairie des Brenets*, *Neocaſtrenſium.*

In univerſum prioris utcunque ſimilis eſt. Folia rara, longiora, margine non ſpinoſo. Caulis erectus, flos major, petalis latiſſimis in toto genere, lineatis, ut in Parnaſſia, luteis, concoloribus. Ovarium manifeſto bicorne, corniculis brevibus

bus, huc pertinere ſignificat. Folia ima, quae mihi deſunt, magna pingit CLUSIUS, elliptica, utrinque acuminata.

3. SAXIFRAGA foliorum hirſutorum latiore apice dentato, caule nudo ſpicato.
Sanicula montana minor CLUS. Pann. p. 441.
Saniculae II. ſpecies altera CLUS, Hiſt. p. 308.
Saniculae alpinae aliquatenus adfinis I. B. III. p. 708. cum commoda icone.
Sanicula montana rotundifolia minor C. B. Phytop. P. ex CLUS. an MURALT. p. 732.
Sanicula montana minor C. B. Prodr. p. 115.
Et *Sanicula montana longifolia, ſerrata* C. B. Phyt. p. 464. cum deſcriptione P. ex fide horti ſicci.
Cotyledon media ſubhirſuta floribus punctatis JONQ. p. 114.
Saniculae montanae alterius ſp. ſecunda RAJ. Syll. p. 226.
Cotyledon altera V. EJ. p. 108.
Cotyledon aquatica hirſuta RAJ. p. 1046.
Sedum montanum hirſutum mucronato & dentato folio flore albo guttato H. OX. III. p. 478. T. 9. f. 13.
Sanicula myoſotis alpina floribus albicantibus fere umbellatis PLUKN. p. 331. T. 58. f. 2. T. 222. f. 4. commode.
Cotyledon hirſuta SUTHERL. p. 95. SIBB. p. 18.
Sedum ſpurium bicorne crenatum piloſum VOLC. p. 346.
Saxifraga caule nudo ſimplici, foliis lanceolatis dentatis, petalis acutis LINN. flor. Lap. n. 175.

In ſublimioribus alpium frequens: ad viam *Gotthardi* ubique: Ad pedem rupium *dürre Grind* ſupra *Brienz*.

Radix perennis, aſpera, ramoſa, plures producit foliorum ceſpites: craſſula ſunt, rhomboidea, primis lateribus longioribus, ultimis acute ſerratis. Unicus ex quovis ceſpite ſcapus floriger, folia nonniſi gracilia nactus, flores in ramulis quaſi ſpicatos praeferens. Calyx ſubrotundis revolutis ſegmentis, ſaepe purpureus. Petala ex ellipticis acuminata, lineata, lacteola, macula in origine lutea, ſemilunari. Stamina 10. miniatis apicibus rotundis. Ovarium carnei coloris, conicum, breviter bicorne.

4. GEUM foliis petiolatis, retuſis, ora cartilaginea ſerrata, caule nudo.
Umbilicus veneris alter MATTH. p. 1123. folia nimis abundant.
Cotyledon altera DOD. p. 131. *Matth.* LUGD. p. 1322.
Cotyledon altera olim Matthioli I. B. III. p 684. melius.
Cotyledon media foliis ſubrotundis C. B. P.
Sedum bicorne ſerratum, pallidiore folio rotundiore, floribus guttatis H. OX. III. p. 478.
Cotyledon minor folio rotundiore guttato flore RAJ. p. 1046.
An *Cotyledon altera IV. ſ. Matth.* RAJ. Syllog. Ext. p. 107? Nam nomen CLUSII alienum eſt.
Geum rotundifolium minus I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 513.
Et *Geum folio ſubrotundo minimo* I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 134.
Saxifraga foliis cordato ovalibus crenatis emarginatis caule nudo LINN. Cliff. p. 167. ROY. p. 453.
β *Saxifraga caule nudo ſimplici foliis elliptico ſubrotundis crenatis floribus capitatis* LINN. Lapon. n. 176. T. 2. f. 5. 6. videtur differre floribus in brevem ſpicam collectis. An ab aetate diſcrimen?
γ Varietates eſſe videntur
Geum folio circinato acute crenato piſtillo floris pallido I. R. H.
Et *Geum folio ſubrotundo minus piſtillo floris rubro* H. R. M. cum icone. I. R. H. & aliae forte.

I. B. circa *Comum* & in *Gotthardo* naſci. I. GESNERUS ex monte glaciali ſupra *Thermas Valeſiacas* miſit. HUBERUS legit inter *Promentein* & *Clavennam*. Ego circa *Waſen*.

Roſae extrorſum repandae, patulaeque, ad terram congeruntur. Petiolata haec ſunt, pene rotunda, retuſa, dura & craſſula, ora cartilaginea, obtuſe crenata. Ex centro ceſpitis cauliculus unicus, dodrantalis, ſpicam profert floralem, absque foliis. Flores in longis ramis multifloris. Calyx reflexus. Ovarium album, cornubus recurvis, repandis. Stamina rubellis apicibus. Petala alba, punctata, acuta, valde caduca.

5. SAXIFRAGA foliis uniformibus, acute crenatis, caule ramoſo folioſo LINN. *Cliff.* p. 167. ROYEN. p. 453.
Waldſchiben ARET. Neſſ. p. 235.
Sanicula alpina guttata GESN. Coll. p. 104. I. B. III. p. 707.
Sanicula montana alia GESN. Hort. p. 278.
Sanicula montana I. CLUS. Pann. p. 440.
Sanicula guttata CAM. Hort. p. 153. PARK. I. B. III. p. 707. RAJ. Syll. p. 226.
Garyophyllata ſ. Geum alpinum recentiorum folio hederaceo LOB. ic. p. 613. cum propria icone nimis ſerrata.
Sanicula alpina ſ. guttata quibusdam CAM. Epit. p. 764. bene cum charactere.

Coty-

Cotyledon III. Dalech LUGD. p. 1322. (flores male picti).
Caryophyllata ſ. Geum alpinum Penae LUGD. p. 687.
Sanicula montana altera CLUS. p. 307. AICHST. Vern. Ord. 9. T. 3. f. 3.
Sanicula montana rotundifolia major C. B. RAJ. p. 1047. MUR. p. 732.
Sedum bicorne montanum ſerratum album hederaceo folio majus guttato flore H. OX. III. p. 477. T. 8. f. 10.
Geum rotundifolium majus I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 334. It. VII. p. 512. TILL. RUPP. MAGN. Char. p. 273. &c.

Vulgaris eſt in ſaxoſis, & ſcrobibus rupium Jurae & Alpium.

Folia hirſuta, paulum ſucculenta, ambitu reniformi, ima obtuſe circumſerrata, ex longis pediculis: ſuperiora pauca, acutius ſerrata: ſuprema merae ſunt ligulae. Caulis erectus, brachiatus, pedalis. Flores in petiolis ramoſis, qui ex alis foliorum prodeunt. Calyx viridis, acutus. Petala ex ellipticis acuta, maculis ad ortum purpureis, paulo exterius flavis. Stamina duorum ordinum, diverſae longitudinis. Fructus lacteolus, rugoſus, cornubus duobus, quae in juniori planta ſe reſpiciunt, in adulta divaricata recedunt.

ORDO II.
OVARIO SUB FLORE.
SAXIFRAGA T.

6. SAXIFRAGA foliis reniformibus lobatis, caule ramoſo, radice granuloſa LINN. *Cliff.* p. 167. ROYEN. p. 453.
Empetron GESN. Ind. p. 32.
Saxifragia BRUNF. I. p. 185.
Saxifragia major ſ. alba FUCHS. p. 747.
Saxifraga alba ſ. magna TRAG. p. 524. RAJ. p. 1048.
Saxifraga granata floribus albis GESN. Coll. p. 105.
Saxifraga alba GESN. Hort. p. 279. DOD. p. 315. 316. THAL. TAB. p. 841. RAJ. p. 1048. LUGD. BLAKW. T. 56. *radice granuloſa* I. B. III. p. 706.
Saxifraga tertia MATTH. p. 978.
Saxifraga quarta CAM. Epit. p. 719.
Saxifraga alba chelidonides LOB. p. 612.
Affinis Thelygono CAES. p. 338.
Saxifragia rotundifolia alba C. B. Baſ. p. 88. T. aut. de Par. p. 229. I. R. H. *radice granuloſa* Icon Reg.
Sedum bicorne rotundifolium erectum radice granuloſa H. OX. III. p. 479.
β *Flore pleno* ACT. HAFN. Ann. III. Obſ. 81. BOERH.
γ An aliter, quam caſu, differt
Saxifraga bulboſa altera bulbifera montana COL. p. 318. ic. p. 317.
Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. I. R. H. &c.

In collibus graminoſis & apricis Baſileae. C. B. & ZWINGER retro *novam domum* in arenoſis. Ego inter S. *Margaretam* & *Gundeldingen*; tum circa *Arnex* ſupra *Orbam* &c.

Radiculae graciles, quibus intermiſcentur bulbilli, qui ſati plantam reparant TRAG. Folia ad terram ex longis pediculis, reniformi ambitu, profundius ſerrata, ad caulem pene palmata. Caulis pene nudus, pedalis & ultra, ramoſus, ramis aphyllis, ſpicam laxam brevemque gerit. Calyx ſubhirſutus. Petala longe elliptica, lineata. Ex operculo ceraceo ovarii duae tubae, fungoſo fine.

Vetuſtiores laudabant infuſum radicis ad calculum, ipſam etiam aquam, & propria experimenta adlegat LOBELIUS; diureticam eſſe omnes conſentiunt. Mitis tamen eſt, ſubacidula, Sedi ſimilis.

7. SAXIFRAGA foliorum crenis albis, mollioribus, maxima ſpica, ramulis duplicato ramoſis.
Sedum ſerratum flore albo multiflorum DODART. Mem. p. 131. cum icone optima. T. Schol. Par. p. 29.
Cotyledon pyramidalis late crenato & retuſo folio polyanthos BOCC. Muſ. di Piante p. 109. T. 86. & Muſ. di Fiſ. T. V. f. 4. icon nimis conferta & monſtroſa.
Sanicula aizoides foliis ſerratis oblongis multiflora HERM. Hort. p. 535. Flor. p. 67.
Saxifraga ſedi folio flore albo multiflora I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 141. MILL. BOERH. TILL.
Saxifragia foliis radicalibus in orbem poſitis ſerraturis cartilaginoſis LINN. Lapon. n. 140. T. 2. f. 2. ob folia, etſi icon parva ſit.

Formoſa planta in adſcenſu *Schöllinen* vulgaris eſt. SCHEUCHZER in deſcenſu *Spelugae*.

Ceſpes foliorum, ut in ſequentibus, ſed latiorum, longe lateſcentium, ſine parum acute lanceolato, limbo continuis, pariter albis, & cartilagineis denticulis ornato. Caulis unicus, viſcoſus, pyramidalem longiſſimam ſpicam fert, in petiolis ramoſis. Petala immaculati candoris, longiora quam ſequentibus, & lineata.

8. SAXIFRAGA foliorum ora cartilaginea, crenata, florum ſpica parva & alba.

α Varietas foliis longiuſculis.

Sedum montanum ſerratum majus ARET. p. 234. *b.*

Sedum cujus folia marginibus aſperis branchias piſcium referunt GESN. Hort. p. 280. *b.*

Sedi montani genus fiſchzung EJ. Coll. p. 106.

Cotyledon altera MATTH. p. 1123. omnino.

Aizoon ſerratum CORD. p. 92. cum icone. THAL. p. 7.

Umbilicus veneris LOB. Ic. p. 386. *minor I. & II.* TAB. p. 847.

Cotyledon minus Sedi folio montanum LOB. Adv. p. 165. deſcr.

Palmaria TAB. p. 842. abſque flore.

Phyllon thelygonum DALECH. p. 1195,

Cotyledon media foliis oblongis ſerratis C. B. TIT. It.

Sedum ſerratum I. B. III. p. 689. RAJ. p. 1045. Syllog. p. 232. *album, bicorne, longiore folio, marginibus argenteis* H. OX. III. p. 478. T. 9. f. 20.

Sedum montanum roſeum ſerratum, flore guttato I. BARR. ic. 1309. *II.* ic. 1311. *III.* ic. 1312. Huc etiam icones omnes n. 392. excepta III.

Saxifragia ſedi folio anguſtiore ſerrato I. R. H. &c.

β Varietas flore non punctato

Aizoon ſerratum alterum CORD. Hiſt. l. c.

II. Varietas foliis brevioribus & latioribus

Cotyledon altera Matth. CLUS. Pann. p. 483.

Cotyledon altera IIII. Matth. CLUS. Hiſt. p. LXIV.

Cotyledon minor foliis ſubrotundis ſerratis C. B. Prodr. p. 133. RAJ. p. 1046. TIT. It. &c.

Cotyledon altera minor folio ſubrotundo PARK. ex CLUS. p. 740.

Sedum ſerratum album bicorne, folio breviore, marginibus argenteis H. OX. III. p. 478. T. 9. f. 19. ex CLUSIO.

Sedum montanum roſeum ſerratum foliis ſubrotundis BARR. ic. 1310. & n. 392. ic. III.

Cotyledon alpina foliis ſubrotundis ſerratis WAGN.

Saxifragia foliis ſubrotundis ſerratis I. R. H. TILL. &c.

III. *Pyrenaicam longifoliam* lubens omitto, ut quae in Helvetia non naſcatur.

In rupibus Jurae & Alpium cruſtas facit ceſpitoſas, ubique fere frequens.

Prior varietas roſas facit denſas, expanſas, foliis craſſis, duris, ſerraturis & limbo cartilagineis albisque, oblongis, ſolo fine lanceolato. Caulis unicus, & ipſe foliis adſperſus, ramoſus, ſpicam raram praefert ex ramoſis petiolis. Pediculi purpurei, villoſi. Calyx viret, operculum ovarii luteum eſt. Ex eo petala ovata, punctis minutis rubris guttata. Stamina quinque reliquis longiora. Tubae perexiguae.

Altera II. rarior, folio pro brevitate latiori, guttulis paucioribus, aut nullis, ſpica pauciflora, brevi, conpactiori.

9. SAXIFRAGA foliorum limbo cartilagineo integro, ſpica longa, floribus purpuro croceis T. VIIII.

Geum alpinum majus viſcoſum, hirſutum, foliis oblongo rotundis, atrorubentibus & croceis floribus SCHEUCHZ. It. II. p. 134.

In unbroſis M. *Uetliberg*, unde I. GESNERUS ſpecimen transmiſit, & in M. *Cronberg Abbatiscellanorum* ID.

Habitus eſt Saxifragae n. 8. minus tamen denſa roſula, elliptica, obtuſa, limbo ad originem plumoſe inciſo, ſine integro non ſerrato: ad caulem etiam non rara. Is villoſus, viſcoſus, cubitalis eſt, petiolis ramoſis, in longam & raram ſpicam. Calyx ſubhirſutus. Petala graciliter elliptica, acuminata, videntur ex atro rubentia fuiſſe. Stamina duarum longitudinum, apicibus coccineis. Cornua duo globulo terminata.

10. SAXIFRAGA roſulis denſiſſimis, foliis craſſis glaucis, repandis, ſubtus ſulcatis.

Sedi aut phylli genus floſculis albis GESN. Fract. p. 64.

Sedum foliis longe minimis circinatis floſculis albis GESN. Tab. Coll. p. 107.

Sedum alpinum III. CLUS. Pann. p. 488.

Sedum minus IX. alpinum III. CLUS. Hiſt. p. LXI. bene, AMBROS. RAJ. Syll. p. 233.

Sedum alpinum album foliolis conpactis C. B. Phyt. P. ex fide horti ſicci WAGN. COM. Hort.

Sedum alpinum minimum foliis cinereis flore candido I. B. III. p. 692. cum icone aliena. RAJ. p. 1040. SCHEUCHZ. It. I. p. 49. It. II. p. 141. T. 21. f. 1. bene.

Sa-

Veronica foliis ovatis crenatis fructu ovali floribus in ſummo caule purpuraſcentibus.

Saxifraga foliorum limbo cartilagineo ſpica longa purpuro crocea.

Chr. Ier. Rollinus Med. C. delin.

G. D. Heumann Sc. Acad. Götting. Sculptor. 1741.

Sanicula alpina alba foliolis conpactis MUR. p. 732.
Sedum alpinum minimum muſcoides PARK. p. 736.
Sedum alpinum roſeum foliolis conpactis JONQ. p. 119.
Sanicula aizoides alpina minima, ſ. ſaxifraga muſcoides flore albo PLUKN. p. 332. cum malis ſynonymis.
Saxifraga alpina minima foliis caeſiis deorſum incurvis I. R. H.

In M. *Gotthardo*, *Pilato*, *Braulio* I. B. HUBERUS haud longe a *Vettis*. SCHEUCHZER in *Jugo* & *Ochſenſtok* & paſſim in alpibus.

Ceſpites edit, uti priores, denſiſſimos, foliolis etiam duris, repandis, deorſum curvis, oblongis, acutis, inferne valido nervo diviſis. Cauliculi nudi, praeter ligulas aliquas, quatuor unciarum, ramoſi, paucos flores ferunt, albos, petalis rotundis lineatis.

11. SAXIFRAGA foliis ovatis, quadrangulo imbricatis, ramis procumbentibus LINN. *Lap.* n. 179. T. 2. f. 1.

α Flore purpureo
Sedum montanum ericoides C. B. Prodr. p. 132. RAJ. Syll. p. 234. SCHEUCHZ. It. IV. p. 341. cum deſcriptione. *purpuraſcens* H. OX. III. p. 480. RAJ. p. 1040.
Planta Sedo ſaxatili ſimilis MARTENS Spizb. T. F. l. c. p. 46.
Sanicula alpina aizoides foliis orbiculatis, piloſis, rorellae in modum ad oras fimbriatis, flore purpureo PLUKN. Mant. p. 166.
Saxifraga alpina ericoides flore purpuraſcente I. R. H. SCHEUCHZ. It. VI. p. 428.
β Var. flore coeruleo
Sedum alpinum coeruleum C. B. Phytop. p. 556.
Sedum alpinum ericoides coeruleum C. B. Prodr. p. 132. I. B. III. p. 694. cum icone. H. OX. III. p. 480. RAJ. p. 1040. T. Schol. Par. SUTH. HERM. Hort. COMM. Hort. MUR. p. 628.
Sanicula alpina ericoides flore coeruleo PLUKN. p. 332.
Saxifragia alpina ericoides flore coeruleo I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 140. T. 20. f. 2. It. VII. p. 518. RAJ. Synopſ. III. p. 353. MILL.

Primo vere florent. Poſterior in *Gotthardo* a C. B. & *alpibus Rhaeticis*, & in *Gemmio* ab eodem, & a SCHEUCHZERO lecta eſt. Priorem in *Gemmio* legi, ad ripam lacus *Daubenſee*, & ad molem glacialem *Grindelwald*, & in ſummo M. *Neunenen*. In alpibus *Glaronenſium* MURALT.

Caules longe repunt, ramosque erigunt foliis tectos, unciales, numeroſos. Folia quadruplici ordine congeruntur, dura, plerumque fuſca, ad nervum plicata, imbricis modo, acumine triangulari, oris ſpinulis ciliaribus ornatis. Flos ſingulus ſuo ramo pene acaulis inſidet, toto ramo major. Calyx piloſus, purpureus, ſplendens. Petala ſubrotunda, illi coerulea, huic purpurea. Stamina duarum longitudinum, purpureis apicibus. Tubae & fructus de more gentis. Viſum eſt mihi *coeruleae* folia rotundiora eſſe, minusque denſe congeſta.

12. SAXIFRAGA roſulis denſiſſimis, foliolis ciliatis, caule unifloro.

I. *Sedum alpinum quartum* COLUMN. Ecphr. II. p. 66. ic. p. 67.
Sedum muſcoſum I. B. III. p. 695. SCHEUCHZ. It. II. p. 142. T. 21. f. 2. It. I. p. 50.
Sedum alpinum monanthos muſcoſum H. OX. III. p. 480.
Sanicula aizoides alpina minima ſ. ſaxifraga muſcoides monanthos caule folioſo PLUKN. p. 332.
An II. *Sedum minimum III.* LOB. Ic. p. 376. ſed caulis multiflorus eſt.
Sedum ſerratum DOD. p. 132. quod ad ic.
Sedum minimum ſyriacum luteolum flore ſaxifragiae albae I. B. III. p. 696. ex LOBELIO.
Sedum alpinum ſaxifragiae albae flore grandiflorum C. B.
Sedum alpinum grandiflorum PARK. p. 737. AMBR.
III. *Puſillum ſedum montanum indictum* LOB. Ill. p. 100?
An & *Sedum alpinum helveticum* LOB. Ill. p. 100.
IV. *Saxifraga Pyrenaica lutea minima foliis ſedi denſiſſime congeſtis* I. R. H. Ita SCHEUCHZER.
V. *Saxifraga Pyrenaica minima muſco ſimilis* I. R. H.

Paſſim reperi, in *M. Scheideck*, in adſcenſu *Gotthardi* & *Furcae* M. SCHEUCHZER in *Septimo* M. & alpibus *Surenenſium*.

Roſulae denſiſſimae, numeroſiſſimae, ſed minime convergentes. Folia ex luteo virentia, oris ciliaribus, arguto acumine. Cauliculus floriger praeter ligulas aphyllos, uniflorus, magno flore, petalis longis, ellipticis, lineatis, pallide luteolis, ungue croceo.

13. SAXIFRAGA foliis ſimplicibus, ciliatis, caule folioſo, ramoſo.

Sedum alpinum hiſpidum fere ſpinoſum flore pallido I. B. III. p. 695. WAGN. RAJ. p. 1042. H. OX. III. p. 479. T. 10. f. 25. ZWING. p. 917.

Sedum minimum alpinum villoſum alterum PARK. p. 738. bene.
Saxifraga ſedi foliis crenatis aſperis I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 140. T. 20. f. 3.
II. *Sedum alpinum foliolis crenatis aſperis* C. B. Prodr. p. 132. IONQ. RAJ. Syll. Exter. p. 234. Hiſt. p. 1044. H. OX. III. p. 480. WAGN. omnino huc facit, etſi C. B. florem purpureum dicat, & tetrapetalum.

Abunde reperi in ſummis alpibus, *Gotthardo*, ubi olim CHERLERUS legit, *Furca*, *Grimſula*, *Scheideck*. HUBERUS ad ripam lacus *Silienſis*.

Nullas facit ad terram roſulas. Caulis ramoſus, dodrantalis, reclinatus. Folia oblonga, utrinque acuta, luteola, oris cilia duriuſcula emittentibus: Rami juniores toti aculeati, cauli ad terram repenti inſident. Flores ex ſumma parte caulis in pediculis longis, paucifloris. Calyx expanſus, viridis, oris albis. Petala obſolete alba, origine ſublutea: apices miniati.

14. SAXIFRAGA foliis omnibus anguſtis, petiolatis, in apice tridentatis, caule folioſo, ramoſo, viſcido.
α Varietas cum gemmulis, ſive convolutis novellis ramulis.
Sedis affinis triſulca flore albo I. B. III. p. 696. omnino.
Sedum tridactylites caule folioſo C. B. H. OX. III. p. 479. SCHOL. PAR.
Sedum tridactylites alpinum majus III. varietas C. B. Prodr. p. 131.
Sedum alpinum trifido folio RAJ. p. 1043. H. OX. III. p. 479.
β Varietas absque gemmulis, quam recte conjungit PETIVER. in Epiſt. ad RAIUM.
Sedum alpinum VII. CLUS. Pann. p. 491.
Sedum XIII. CLUS. Hiſt. p. LXII.
Sedum alpinum trifido folio C. B. AMBROS. p. 491. rudis icon. SUTH. SIBB. H. OX. III. p. 479. T. 9. f. 26. quod ad iconem.
Sedum alpinum laciniatum Ajugae foliis PARK. p. 739. non bene, ſi haec eſt
Sanicula aizoides tridactylites alpina minor PLUKN. p. 331. T. 57. f. 7. melius.
Sanicula aizoides trifido folio HERM. Hort. & Flor.
Saxifraga muſcoſa trifido folio I. R. H. TILL. BOERH. RUPP. RAJ. Syn. III. p. 354. SCHEUCHZ. It. II. p. 141.

Frequentiſſima haec in *Gotthardi* ſaxis: in *Septimo* M. legit SCHEUCHZER. Prior varietas (α) inter ſiccas C. B. plantas fuit.

Caulis valde ramoſus, & brachiatus, ſemipedalis. Folia longe petiolata, gracilia, fine lateſcente tridigito, acutiori quam n. 15. Flores in ramis parum ramoſis, nudis. Calyx viridis, petala obſolete pallida. Stamina lutea, totus caulis cum foliis viſcoſus, adultus rubet. In varietate α haec omnia, & flos pene major fuiſſe videtur, albusque, foliisque miſcentur juniorum ramorum gemmae, ex convolutis foliis, folliculo graminis clauſo ſimiles.

15. SAXIFRAGA foliis latius petiolatis, trifidis, ad caulem palmatis.
Hendelkraut flore candido TRAG. p. 401. 402.
Paronychia altera DOD. p. 112. cum icone.
Paronychia altera rutaceo folio LOB. p. 469. LUGD. &c. eadem icon.
Paronychia III. TAB. p. 805.
Dactyliobotanos altera THAL. p. 39.
Sedum tridactylites tectorum flore albo I. B. III. p. 762.
Sedum tridactylites tectorum C. B. Baſ. p. 84. H. OX. III. p. 479. T. 9. f. 31. RAJ. p. 1043. &c.
Saxifraga verna annua humilior I. R. H. ZANICH. p. 235. ic. 226. male, T. aut. de Par. p. 299. I. R. H.
Saxifragia foliis omnibus trilobis, ad baſin anguſtis, caule erecto LINN. Lap. n. 173.
β *Saxifragiam albam petraeam* PONAE p. CCCXXXVII. apud CLUS. conjungit LINNAEUS, quae amplior eſt, foliisque potius Ranunculi, ſemiquinque lobis, denuo dentatis.

In macilentis non infrequens, in arvis, muris, tectis.

Cauliculus abſque ceſpite, brachiatus, villoſus, viſcoſus, ſaepe ruber. Folia rara, craſſula, piloſa, prima longe petiolata, quae vero ad caulem ſunt, pene ſeſſilia, fine tridigito, lateſcente, aliquando quinque partito. Petioli ex alis foliorum uniflori. Petala alba, breviter elliptica. Ovarium in calyce ſeparabile.

In Cereviſia infuſa laudatur ad icterum BOYLE *de util. Phil.* p. m. 41. ſapor autem vires refrigerantes Sedique adfines promittit.

16. SAXIFRAGA foliis brevibus, palmatis, denſiſſime congeſtis.
Sedum tridactylites alpinum majus 2. C. B. Prodr. p. 131.
Saxifraga Pyrenaica tridactylites latifolia I. R. H.

Saxi-

Saxifraga tridactylites Groenlandica cauliculis valde folioſis DILL. Eltham. p. 337. T. 253. f. 329. Hujus, quam ſequentis, ſimilior eſt.

Saxifraga procumbens foliis linearibus integris trifidis & quinquefidis ROYEN. p. 454. videtur.

I. GESNERUS miſit, neque ſatis novi, num ſpontaneam civem.

A priori manifeſte differt; folia ad terram magis ceſpitoſa ſunt; cauliculi humiliores, foliis tecti; folia latiuſcula, apice non profunde tridigito, & quinquedigito, vere palmata, & manus ſimilia; petioli uniflori, breves; flores, in ſicca planta, fere ſequentis ſimile. Tota planta nihil viſcoſi habet, neque villoſi.

17. SAXIFRAGA foliis ſimplicibus & trifidis, caule pene aphyllo, paucifloro.

I. *Sedum tridactylites alpinum minus* C. B. Prodr. p. 131. ex fide horti ſicci: MUR. p. 734. SCHEUCHZ. It. I. p. 49. Monſpelienſem vero plantam MAGN. Bot. p. 238. H. OX. III. p. 479. & RAJ. p. 1043. etſi idem nomen gerat, aut ad ſp. 14. referrem, cum ea in Germania ſponte naſcatur, & Monſpelienſis dicatur villoſa eſſe, ut ipſum nomen indicat TOURNEFORTII, aut ad aliam, quam ex Pyrenaeis retulit D. GAGNEBIN, diverſam foliis longe petiolatis, breviter trifidis, floribus in villoſum quaſi capitulum collectis.

Tridactylites alpina I. B. III. p. 762. qui utrumque foliorum genus deſcribit.

Saxifragia tridactylites alpina minor & villoſa I. R. H. TILL. GARID.

II. *Sanicula aizoides minor Pyrenaica flore pallide luteo foliis variis* PLUKN. p. 331. cum malis ſynonymis.

Saxifraga Pyrenaica foliis partim integris partim trifidis SCH. PAR. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 518.

III. *Saxifraga pyrenaica tridactylites pallide lutea minima* I. R. H. huc refertur a SCHEUCHZERO It. II. p. 140.

Saxifraga procumbens foliis linearibus integris & trifidis LINN. Cliff. p. 168. ROYEN. p. 453.

Nihil vulgatius eſt in alpium ſcopulis. I. B. in *Braulio* & alpibus prope *Genevam*.

Ceſpites denſi, & multiplices, rotundi, fiunt foliis oblongis, levibus, aliis ſimpliciter lingulatis, biſectis aliis profunde, & triſectis. Cauliculi triunciales, pauca folia habent, eorumdem generum, pleraque tamen ſimplicia, dum florent pene nudi, ramis unifloris congeſtis. Petala elliptica, lineata, pallide virent. Stamina duorum ordinum, croceis apicibus &c. Iconem dedi in itinere Helvetico.

18. SAXIFRAGA caule paucifloro, foliis ſubhirſutis, lingulatis & tridentatis,

α Varietas tridentato folio,

Sedi alpini III. Fr. Gregorii varietas foliis inciſis COLUMN. Ecphraſ. II. p. 66.

Sedum alpinum III. EIUSD. p. 67. in icone. H. OX. III. S. 12. T. 9. f. 2.

Sedi alpini III. fr. Gregorii ſecunda varietas RAJ. p. 1043.

Sanicula montana minor ſ. ſedi alp. III. fr. Gregorii 2 varietas PLUKN. p. 331. T. 222. f. 2.

β Varietas folio lingulato.

Sedi alpini III. fr. Gregorii var. foliis integris COL. l. c.

Saxifragia III. EIUSD. Ic. p. 67.

Sedum alpinum fr. Gregorii MORIS III. p. 476. deſcr. *Rhegienſis* RAJ. p. 1044.

Sedum alpinum flore pallido GARID. p. 438. ic. 91. non autem ſynonyma.

Saxifragia alpina habitu androſaces villoſae HALLER. Comm. Lit. Norimb. 1732. p. 196. & 1736. T. 1. f. 3.

Non rara in alpibus. Reperi in *Neunenen*, *Stokhorn* &c. HUBERUS ex *Albula* Rhaetiae adtulit varietatem α.

Folia ad terram conferta, libera tamen, elliptica, obtuſa, minime craſſula, hirſuta, apice rarius tridentato. Caulis parum folioſus, triuncialis, in paucis ramis totidem flores gerit, petalis obſolete ex virideſcente albis, & lineatis. Character de more gentis. Conf. *It. Helvet.* n. 69. & iconem ibi adjectam T. II.

S A L I C A R I A.

TOURN. T. 129.

LYTHRUM LINN. n. 387.

Calyx cylindricus, inciſus denticulis ſex majoribus erectis, & totidem minoribus introrſum converſis. Ex ſumma ora calycis petala ſex, patentia, elliptica. Ex baſi calycis ſtamina duodecim, quorum ſex calyce teguntur, ſex alia eminent. Ovarium in fundo calycis, ovatum, biloculare, tubam emittit paulo calyce longiorem, fine rotundo.

1. SALICARIA floribus ſpicatis foliis, conjugatis.

Lyſimachium purpureum GESN. Hort. p. 266. MAGNOL. Char. p. 262.
Solidaginis ſaracenicae alia ſpecies TRAG. p. 487. abſque icone.
Lyſimachia altera MATTH. p. 950. CAM. Epit. p. 687. bene. LUGD. &c.
Lyſimachia purpurea communis major CLUS. p. LI.
Pſeudolyſimachium purpureum alterum DOD. p. 86. eadem icon.
Lyſimachia purpurea forte Pliniana LOB. p. 342. eadem.
Lyſimachia purpurea TAB. p. 854. *quibuſdam ſpicata* I. B. II. p. 904.
Lyſimachia altera Matthioli flore rubeſcente AICHST. Aeſtiv. Ord. 10. T. 7. f. 3.
Lyſimachia ſpicata purpurea forte Plinii C. B. Baſ. p. 71. &c.
Lyſimachia purpurea ſpicata RAJ. p. 1036.
Blattaria rubra ſpicata, major, glabra, communis, folio acuto H. OX. II. p. 490.
Salicaria vulgaris purpurea foliis oblongis T. aut. de Par. p. 227. I. R. H. ZANICH. p. 231. ic. 158.
Lythrum foliis verticillatis LINN. Lapon. n. 197.
Lythrum foliis obpoſitis LINN. Cliff. p. 178. ROYEN. p. 458.
β *Trifolia caule hexagono* BOCC. Muſ. di Piante p. 167. I. R. H. RUPP.
γ *Quadrifolia* C. B. JONQ. BOCC. l. c.
δ *Flore intenſe violaceo* PONTED. Comp. Tab. p. 114.
ε *Foliis anguſtiſſimis*, elegans varietas a HUBERO circa *Comum* lecta.
Salicaria glabra longis & anguſtis foliis AMMAN. Ic. Ruthenic. p. 69.

Nihil vulgatius ad ripas fluviorum.

Caulis anguloſus, erectus, in ſummitate ramoſus. Folia binata, lata baſi ex caule orta, longiſſime ex ellipſi in mucronem decreſcunr, ſicca, & ſubhirſuta. Summi rami, erecti, toti teguntur ſpica florali, quae fit ſemiverticillis ternorum fere florum denſe adgeſtis, paucis intermiſtis & parvis foliis. Color purpureus eſt, petala flaccida.

Vulneraria eſſe dicitur, ad inflammationes oculorum laudatur: ſed parco in uſu eſt.

2. SALICARIA foliis alternis, floribus ſolitariis.
Graſe-poley CORD. Sylv. Obſ. p. 223.
Gratiola minor GESN. Coll. p. 80. qui dicit ſubdulcem eſſe.
Hyſſopoides CAM. Hort. p. 78.
Hyſſopifolia aquatica I. B. III. p. 792. cum icone.
Hyſſopifolia C. B. Baſil. p. 62. *ſ. gratiola minor* C. B. Prodr. p. 108. H. OX. III. p. 613.
Gratiola anguſtifolia RAJ. p. 1055.
Salicaria hyſſopi folio latiore T. aut. de Par. p. 529. I. R. H. RUPP. DILL. &c.
Lythrum foliis alternis LINN. Cliff. p. 178. ROYEN. p. 458.
II. *Lyſimachia minor rubro flore* CLUS. Pann. p. 477. 478.
Lyſimachia purpurea minor ſ. II. EJ. Hiſt. p. LI. LII. RAJ. p. 1036.
Lyſimachia purpurea Pannonica I. B. II. p. 305.
Lyſimachia rubra non ſiliquoſa C. B.
Blattaria rubra ſpicata minor H. OX. II. p. 490.

C. B. in humidis ad prata viae *Riehanae*. STAEHELINUS *Baſilea* miſit.

Caulis pedalis, anguloſus, erectus, ramoſiſſimus. Folia alterna glauca, levia, inferiora latiora, ſuperiora, ovata, ſatis Hyſſopum imitantur. Flores ex alis foliorum ſolitarii, ex brevibus pediculis. Calyx prioris, ... Petala ſex ſtriata facit I. B. & ſiliquam teretem.

PEPLIS.

LINN. n. 297.
GLAUCOIDES RUPP. MICHELI.
PORTULA DILL. *nov. gen.* p. 133. T. 7.
ANDRACHNOIDES SIEGESBECK. p. 9.

Calyx in ſex ſegmenta erecta, & ſex introrſum recurva, acute ſectus. Flos ex calyce ortus, petalis ellipticis, acutis. Stamina ſex. Tuba apice globoſo. Ovarium ſubrotundum, biloculare. Semina plurima, hinc convexa, inde plana. Ob calycis eximiam ſingularitatem a Salicaria removeri nequit.

1. PEPLIS LINN. *Lap.* n. 128.
An *Glaux apud nos naſcens* CORD. DIOSC. p. 72?
Glaux alia CAM. Hort. p. 67.
Glaux latiore folio Thuringiaca C. B. De his videtur.
Glaucoides maritima, ſ. potius Thuringiaca, latiore folio RUPP. p. 16.
II. *Alſine fluviatilis* TAB. p. 713.
Serpyllifolia aquatica I. B. Font. Boll. p. 194.

Ana-

Anagallis ſerpyllifolia aquatica I. B. III. p. 372. cum deſcriptione.
Alſine paluſtris minor ſerpyllifolia C. B. Prodr. p. 118. Baſ. p. 74. PARK. HOFM. M. Maur. p. 6. LIND. FABREG. IV. p. 245.
Alſine aquatica minor folio oblongo ſ. portulaca aquatica PARK. p. 1260.
Alſine rotundifolia ſ. Portulaca aquatica RAJ. p. 1035.
Glaux aquatica folio ſubrotundo LOES. p. 106. ic. 20. non autem nomina.
Glaux altera paluſtris repens ſubrotundo folio BOCCONE Muſ. di Piante p. 106.
Glaux altera ſubrotunda folio EJ. T. 84. male VAILL. p. 80. cum deſcriptione.
An non *Planta paluſtris nummulariae facie, pericarpiis ad nodos immediate haerentibus, ſemine intus exiguo luteo* TRIUMPHETTI p. 65. Videtur.
Glaux paluſtris folio ſtriato clauſo folio Portulacae PETIT. Letres p. 43. cum icone I. R. H.
Portulaca ſpuria aquatica RUPP. p. 95.
Portula DILL. Cat. Gieſſ. p. 120. Syn. RAJ. III. p. 368.
Glaucoides paluſtre Portulacae folio purpureo flore MICHEL. p. 21. T. 18.

In udis circa telonium *Wieſae* C. B.

Caules ſerpentes radiculas demittunt: anguloſi, varie intricati, terminati roſula foliorum. Haec conjugata, glabra, ex petiolo lente dilatata, exteriori ambitu ſubrotundo. Fructus in ala foliorum ſeſſiles. Petala purpurea fugacia. Non raro petala omnia deſunt.

A G R I M O N I A.

TOURN. T. 155. LINNAEI. n. 388.

Primus calyx ex duabus latis ſquamis mucronatis fit. Ex eo fructus conicus lappaceus, qui ex apice profert calycem quinquedentatum. Inter calycis intervalla exeunt quinque petala, elliptica, flava. Stamina decem, ad duodecim. Ovarium balſamico operculo tegitur, uti in Saxifraga: ex ea media duae Tubae repandae. In duobus loculis fructus duo ſemina, quorum unum abortit.

1. AGRIMONIA foliis pinnatis fructibus hiſpidis ROYEN p. 240. LINNAEUS *Cliff.* p. 179. addit *omnibus.*
Agrimonia RUELL. p. 597. BRUNF. III. p. 68. DORST. p. 11. *b.* RAJ. p. 400. BLAKW. T. 21.
Eupatorium FUCHS. p. 244. MATTH. p. 1014. bene. CAM. Epit. p. 756. CORD. Dioſc. p. 64. Hiſt. p. 168. *b.* GESN. Tab. Coll. p. 76.
Eupatorium vulgare TRAG. p. 513.
Eupatorium Dioſcoridis GESN. Hort. p. 258.
Agrimonia ſ. eupatorium DOD. p. 28. I. B. II. p. 398. *k.* MAGNOL. Char. p. 271.
Eupatorium graecorum agrimonia officinarum LOB. Ic. p. 692.
Eupatorium agrimonia TAB. p. 116.
Eupatorium Dioſcoridis IMPERAT. L. XXVIII. c. 1.
Eupatorium veterum ſ. agrimonia C. B. Baſ. p. 91. &c.
Agrimonia officinarum T. aut. de Par. p. 47. I. R. H. ZANICH. p. 5. ic. 234. &c.
Agrimonia inodora vel minus odora H. OX. II. p. 614.
β Odorata apud Santonenſes a LOBELIO Adv. p. 308. apud Noricos a C. HOFMANNO lecta eſt.
Eupatorium odoratum Santonenſe ſ. Bleſenſe MORIS. l. c.

In ſepibus, ſylvulis, ad vias, inclinante aeſtate.

Radix verno tempore odorata. Caulis hirſutus, erectus, non ramoſus. Folia hirſuta, mollia, pinnata, interſperſis pinnulis minoribus; Majorum ſex, ſeptem, paria ſunt, acute circumſerrata. Flores in longam, raramque ſpicam, ex brevibus petiolis & unifloris. Fructus hirſutus, ſuperne tectus corona durorum ciliorum.

Adſtringens eſt, terrea, cum aliqua aciditate (GEOFROI III. p. 48.) vulneraria. Laudatur ex vi conſolidante in omnibus haemorrhagiis, fluxionibus alvi, etiam hepaticis (POTER.) renum ulceribus, & ad viſcerum quorumcunque tonum reſtituendum. Hinc in morbis nervorum, cum laxitate & languore viſcerum conjunctis, convenit, tum in diarrhoeis &c. Scirrhos hepatis infuſo ſe ſuperaſſe ait CHOMELIUS, tonumque hujus viſceris ſe reſtituiſſe LOBELIUS. Decoctum fere in uſu eſt: & ad externa mala cataplaſma. Aquae ad calculum minus tribuerem, quam laudat C. HOFMANNUS. In gargariſmis decoctum vulgo recipitur. Ulcus veſicae injecto eodem ſanavit CHOMEL. *Suppl.* p. 148.

EPI-

EPILOBIUM.

GESNERI. DILLENII *Cat. Gieſſenſ.* p. 131. LINNAEI n. 319.
CHAMAENERION T. T. 157.

Siliqua longa, tetragona, quadrivalvis, quadrilocularis, ſeminibus pappo coronatis, adnatis ad ſeptum quatuor alis inſtructum. Ex ſumma parte fructus emittit calycem quadrifolium, triangularem, caducum, & quatuor petala, emarginata, & octo ſtamina duarum longitudinum. Tuba unica apice clavato, per maturitatem quadrifido. Folia conjugata.

1. EPILOBIUM ſpicatum, flore difformi, foliorum nervo eminente, ora leviter ſerrata.

Antoniana herba maxima GESN. Hort. p. 247. *b.*
Chamaenerion V. & epilobium GESN. App. p. 215. *b.*
Filius ante patrem maximus EJ. Coll. p. 76.
Rhododaphne pumila GESN. Coll. p. 102.
Onagra a Ghino miſſa MATTH. p. 1173.
Chamaenerium cordi THAL. p. 70. 71.
Onagra CAESALP. p. 268. LUGD. CALCEOL. in Bald.
Chamaenerium latifolium flore magno AICHST. Aeſtiv. Ord. I. T. 8. f. 1.
Lyſimachia ſpecioſa quibusdam Onagra dicta ſiliquoſa I. B. II. p. 907. RAJ. p. 860.
Chamaenerium Geſneri de BRY Floril. T. 42. bene.
Lyſimachia Chamaenerion dicta latifolia C. B. Baſ. p. 71. H. OX. II. p. 269. S. 3. T. 2. f. 1.
Chamaenerion latifolium vulgare T. aut. de Par. p. 187. I. R. H. MAGN. Char. p. 255.
Epilobium foliis lanceolatis integerrimis LINN. Lap. n. 146. Cliff. p. 145. ROYEN. p. 250.
β *Flore albo* COMM. HERM. I. R. H. BOERH.

In ſylvis caeduis abunde, v. g. in tota ampliſſima regione ſylvae *Bremgarien*, quam morbus epidemicus Abietum deſtruxit anno 1720.

Caulis erectus, firmus, folioſus, non ramoſus. Folia nervo medio, & lateralibus conſpicuis, glabra, ſubtus incana, lente decreſcentia in mucronem, aut non ſerrata, aut breviſſime. Flores in longam ſpicam, ex petiolis purpureis, nutantibus. Calyx purpureus. Petala quatuor ita diſpoſita, ut inferiora duo per magnum hiatum tubam demittant, purpurea omnia, leniſſime emarginata. Stamina omnia deorſum nutant, alia rectius, alia quaterna difformiter: Tuba deorſum incurva, T. I. c. ad H.

2. EPILOBIUM ſpicatum, foliis integerrimis, linearibus, faſciculatis.

Chamaenerion VI. quod rarum GESN. App. ad Cord. p. 216.
Pſeudolyſimachium purpureum minus DOD. p. 85. bene.
Lyſimachia ſiliquoſa III. Chamaenerion Geſneri CLUS. p. LI. ead. ic.
Chamaenerion Geſneri ſ. Delphinium buccinum Dioſcoridis LOB. Ic. p. 343. eadem.
Lyſimachia ſiliquoſa alia Lob. LUGD. p. 1060.
Et *Linaria rubra* LUGD. p. 866.
Lyſimachia ſiliquoſa ſpecioſa anguſtifolia I. B. II. p. 907. RAJ. p. 860.
Lyſimachia Chamaenerion dicta anguſtifolia C. B. Baſ. p. 71. H. OX. II. p. 270. T. 2. f. 2 *ſ. ſalicis folio* MUR. p. 682.
Chamaenerion anguſtifolium alpinum flore purpureo I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. I. p. 33. It. IV. p. 332.
Epilobium foliis lanceolatis ramoſe florens LINN. Lapon. n. 148.
II. *Lyſimachia Chamaenerion dicta alpina* C. B. Prodr. p. 116. PARK. RAJ. p. 860. PLUKNET. Mantiſſ. p. 122. Hanc male prioris varietatem facit ZWINGER. p. 804.
Chamaenerion alpinum latifolium I. R. H.
β *Flore albo* I. R. H. LINN.
γ *Flore variegato* I. R. H.

In arenoſis, & fluviorum alveis in Helvetia. C. B. circa *Cliben* & *klein Huningen*. RAIUS ad *Arve* & *Rhodanum* fluvum. SCHEUCHZER juxta fluvium *Aa* vallis *Engelbergenſis*, & in *Valeſia*; ibi ego ad torrentem *la Morge* prope *Gundes*, tum circa *Bex*, & copioſiſſime ad ripam lacus *Neocomenſis* in promontorio prope *Colombiers*. GAGNEBIN circa *Ville neuve* Bernenſium. In M. *Utliberg* MUR.

Caulis ramoſus, ut ſingulae pene foliorum conjugationi faſciculus foliorum, deinde novellus ramus inſideat. Folia uncialia, anguſta, nervo depreſſo, pulpoſa, duriuſcula, Rorismarini. Flores in ſummo caule & ramis in ſpicas, uti in ſpecie 1. Flos etiam ſimilis... & character, niſi quod non meminerim, num pariter difformis ſit.

3. EPILOBIUM foliis ellipticis, obtuſe lanceolatis, totum leve.

Cha-

Chamaenerion alpinum alſines foliis SCHEUCHZ. It. II. p. 132. It. IV. p. 332. non autem ſynonyma.

Epilobium foliis ovato oblongis integenimis LINN. Lapon. n. 150.

II. An *Lyſimachia ſiliquoſa nana Brunellae foliis acutis* BOCCONE II. p. 161. T. 108. Mala icon, ſi noſtra eſt.

Chamaenerion alpinum minus Brunellae foliis I. R. H.

Non rarum in alpibus. Reperi in arborum truncis ſupra *Gurnigel*, & ad pedem M. *Gemmii* loco riguo, copioſiſſime vero in paludibus *Gotthardi* M.

Caulis erectus, pedalis, aut brevior. Folia in rarioribus conjugationibus, ima ovata, ſuperiora longiuſculo mucrone in obtuſam ellipſin adtenuata, brevibus denticulis ſerrata. Flores in ſumma planta pauci, ſaepe unicus, minime ſpecioſi, petalis dilute purpureis, profunde exſectis. Siliquae glabrae.

4. EPILOBIUM...

α Varietas bifoliata, ſ. naturalis.

Lyſimachia glabra ramoſa Violae ſurrectae foliis ſplendentibus BOCCONE Mus di Piante p. 32. T. 16. bene.

Chamaenerion alpinum foliis ſplendentibus denticulatis I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 132. quod ad nomen, nam deſcriptio videtur ſequentis 5. n. γ.

β Foliis ternatis, lecta in deſcenſu a *Scheidek* verſus *Meiringen*.

Lyſimachia ſiliquoſa purpurea alpina trifoliata BOCCONE l. c. p. 22. T. 5.

Chamaenerion alpinum foliis ad nodos ternis I. R. H.

γ *Quaternis in verticillo foliis* PONTED. Comp. p. 119? ex M. *Chaſſeron* miſit Cl. DIVERNOI.

In alpinis udis, umbroſis.

Folia nitentia, glabra, nervis ſubhirſutis, margine argute ſerrato, ex ovatis acuminata. Flores ex alis foliorum in ſumma planta pallentes carnei, petalis cordatis &c.

Ut dicam quod res eſt a ſequente, adeo vulgari, & multiformi, & hoc, & reliqua ad n. 6. omnino non differunt.

5. EPILOBIUM foliis ex ovatis lanceolatis, ſerratis, leviſſime hirſutis.

Chamaenerion I. C. GESN. ad CORD. p. 215. *b.*

Antoniana major levis GESN. Hort. p. 247.

Filius ante patrem minor? GESN. Coll. p. 76. 77.

Pſeudolyſimachium purpureum primum DOD. p. 85. bene.

Lyſimachia ſiliquoſa major CLUS. p. LI. eadem icon. PARK. RAJ. p. 861.

Lyſimachia ſiliquoſa LOB. p. 343. *ſecunda* TAB. p. 855.

Onagra campeſtris altera levis CAES. p. 268.

Lyſimachia levis I. B. II. p. 907. cum icone Balſamines perſici ſocio.

Lyſimachia ſiliquoſa glabra major C. B. Baſ. p. 71. H. OX. II. p. 270. T. 11. f. 5. &c.

Chamaenerion glabrum majus T. aut. de Par. p. 257. I. R. H.

Epilobium foliis ovatis dentatis LINN. Lapon. n. 147. Cliff. p. 145. ROYEN. p. 251.

Nihil hoc vulgatius ad ſepes, muros, & locis aquoſis.

Caulis erectus, bipedalis, tenuiter hirſutus. Folia conjugata, ambitu ex ovali acute lanceolato, ora argutis dentibus inſcripta, glabra, nervis ſubtus hirſutis. Flores in longis ſiliquis, parum hirſutis, tetragonis. Petala carnea, profundius cordata. Tuba quatuor terminata clavis, de more.

β Nullo modo differt, & clava integra, quam pro nota diſcriminis exhibet RAIUS, eſt unice nota nondum adulti flori.

Var. *prioris* minor frequentior LOB. Adv. p. 145.

Lyſimachia minor TAB. p. 854. bon. ic.

Lyſimachia ſiliquoſa glabra minor C. B. Baſil. p. 71. RAJ. Cant. p. 93. H. OX. II. p. 271.

Chamaenerion glabrum minus I. R. H. VAILL. &c.

Lyſimachia ſiliquoſa media ſ. minor RAJ. p. 861.

γ *Lyſimachia ſiliquoſa alpina erecta alſines foliis* BOCC. Muſ. di Piante p. 31. T. 15?

Chamaenerion alpinum foliis ſplendentibus denticulatis SCHEUCHZ. It. II. p. 132. huic ob locum natalem & humilitatem convenit, & hanc varietatem, non autem n. 4. cum hoc nomine miſit I. GESNERUS.

II. An *Lyſimachia ſiliquoſa glabra minor latifolia* RAJ. Synopſ. III. p. 311. HERM. SUTH. *noſtras* RAJ. Hiſtor. p. 862. Omnino videtur ex loco natali, & deſcriptione.

Lyſimachia ſiliquoſa minor ocymifolia noſtras PLUKN. p. 235.

Chamaenerion Origani folio I. R. H.

Ex *Gotthardo* M.

In univerſum convenit cum β. n. 5. a qua non diverſa eſt. Folia minora, quatuor lineas tantum lata, integro aliquando margine. Caulis tantum dodrantalis, ſiliquarum eadem longitudo.

δ Varietas majoris flore albo
Chamaenerion II. GESN. ad CORD. p. 215. *b.*
Lyſimachia ſiliquoſa flore albo TAB. p. 853.
Chamaenerion glabrum majus flore albo I. R. H.
ε Varietas *minoris flore albo* LOES. p. 152. I. R. H.
ζ Varietas foliis ternis VAILL. &c.

6. EPILOBIUM foliis anguſtis, obiter dentatis.
Lyſimachia ſiliquoſa minor TAB. p. 856.
Lyſimachia ſiliquoſa glabra anguſtifolia C. B. &c.
Lyſimachia ſiliquoſa glabra minor anguſtifolia RAJ. Hiſt. p. 862.
Chamaenerion glabrum anguſtifolium I. R. H. &c.
Epilobium glabrum anguſtifolium DILL. Cat. Gieſſ. p. 128.
Epilobium foliis linearibus LINN. Lapon. n. 149. ROYEN. p. 251. non bene, cum etiam DILLENII ſpecimina evidenter dentata ſint.

Haec notabilis varietas eſſe videtur, in foſſis non infrequens. Sed re ipſa eſt tantum prior n. 5. adulta, ramoſior, ſuperiores ramos longe efferens, quorum folia tunc omnino longiora ſunt, & anguſta, vix ultra quatuor lineas lata, cum biuncem longa ſunt, ſimillimis tamen acutis denticulis, hirſutis nervis, & flore.

7. EPILOBIUM foliis longis, dentatis, villoſis, flore parvo.
Chamaenerion III. GESN. ad CORD. p. 215.
Lyſimachia folio hirſuto floſculo parvo I. B. F. Boll. p. 171.
Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta flore minore I. B. II. p. 906.
Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta parvo flore major C. B. Prodr. p. 116. Baſil. p. 71. &c.
Lyſimachia ſiliquoſa parvo flore RAJ. p. 861. H. OX. II. p. 270. T. 11. f. 4. &c.
Chamaenerion villoſum majus parvo flore I. R. H. aut. de Par. p. 14. &c.
β *Flore albo* PONTED. Comp. Tab. p. 116.
γ *Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta parvo flore minor* C. B. Prodr. p. 116. Baſ. l. c.
Chamaenerion villoſum minus parvo flore I. R. H. VAILL. LIND. GAR. ZAN. LEOP. &c.

In aquoſis ſatis vulgare.

Caulis & folia molli hirſutie obducuntur. Folia alterius figurae, longe ex ellipſi diminuta. Flos & ſiliqua adfines priori, parvus iſte, & dilute carneus. Stamina duorum ordinum, tubaque flava. Sed etiam de hac ſubtimide pronuncio, vere a priori n. 5. diverſam eſſe.

8. EPILOBIUM foliis longis, dentatis, villoſis, flore magno.
Soſandrum GESN. Ind. p. 118.
Chamaenerion IV. GESN. ad CORD. p. 215 *b.*
Antoniana major hirſuta GESN. Hort. p. 247. 290.
Filius ante patrem foliis mollibus & lanuginoſis GESN. Coll. p. 76. haec, aut prior.
Lyſimachia purpurea FUCHS. p. 491.
Lyſimachia ſ. Salicaria purpurea TRAG. p. 182. abſque icone.
Lyſimachia ſiliquoſa I. TAB. p. 855. Sed hirſutiem non exprimit.
Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta majore flore purpureo I. B. II. p. 905. cum ſynonymis non bonis & f. Boll. p. 171. RAJ. p. 861.
Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta magno flore C. B. Baſ. H. OX. II. p. 270. T. 11. f. 3. MURALT. p. 682. &c.
Chamaenerion villoſum magno flore purpureo I. R. H. VAILL. &c.
β *Flore violaceo* I. R. H TILL. DUVERNOI.
γ *Flore albo* BLAIR. Decad. p. 25.

Ad aquas, altiſſima congenerum, ad ſex pedes alta; Folia, flos, ſiliquae prioris. Sed flos quadruplo major, & unciae diametro, ſaturate purpureus.

O N A G R A.

TOURN. T. 156.

OENOTHERA LINN. n. 318.

A Chamaenerio, cum quo toto habitu exquiſite convenit, differt ſiliqua brevi, craſſa, ſemine non papposo, calyce longiſſimo, ex cujus ſede, quae reflectitur, petala prodeunt, loco ab ovario remoto.

1. ONAGRA foliis ovato lanceolatis planis.
Lyſimachia lutea corniculata C. B. COMMELIN. Indig. Holl. p. 68. &c.
Hyoſcyamus Virginianus P. ALPIN. Exot. p. 324.

Lyſi-

Lyſimachia americana COL. ad RECCHUM p. 882. cum icone.
Lyſimachia ſiliquoſa virginiana PARK. p. 548. VOLC.
Lyſimachia lutea Virginiana RAJ. p. 862.
Lyſimachia lutea corniculata non pappoſa Virginiana major H. OX. II. p. 271. T. II. f. 7.
Onagra RUPP. BUXB. ERNDL. LEOP. pro indigena.
Onagra latifolia I. R. H. LINDERN. MAGN. Char. p. 156.
Oenothera foliis ovatolanceolatis planis ROYEN. p. 251.
β *Onagra minor humilis* LEOP. l. c.

Circa *Bernam* in ſylvis minime rara, v. g. in ſylvula inter viam ducentem *Oſtermundigen* & ſuburbia *Schoſshalde*; in *Bremgarten* ad viam ducentem ad *Drakau*.

Facies Epilobii ultimi. Caulis ad ſex pedes altus, valde ramoſus, erectus: folia ex ovato utrinque lanceolata, ſubhirſuta, cum notabili nervo, oraque denticulata. Calyx monophyllos, reflexus, Petala emarginata, lutea, odore. Primulae, ſed graviori. Tuba ſimiliter in quatuor clavas terminata. Ovarium apice quadrifido, quatuor ſulcis inſcriptum, in craſſa duraque ſubſtantia quatuor habet ſeries ſeminum.

Vulnerariam eſſe, & abſtergere HERMANNUS, ſed experimenta, puto, rara ſunt.

RUTA.

TOURN. T. 133. LINN. n. 314.

In pleriſque floribus „ calyx quadrifidus, patens. Petala quatuor, excavata, oris laciniatis. Stamina octo, duorum ordinum, alia recepta in cavitatem petalorum, alia per intervalla. Placenta in fundo floris balſamifera, punctis conſperſa, quorum numerus incertus eſt. Fructus obtuſe conicus, ex quatuor ſiliquis inferne conjunctus, cruciformi ſepto in quatuor loculos diviſus, polyſpermos. Tuba unica, ſimplex, minima. Haec omnia aliquando quinario, & ſtamina denario numero ludunt.

1. RUTA foliis inciſis, lobulis linearibus, acutis.
Ruta ſylveſtris minoribus foliis GESN. Hort. p. 277 *b.*
Ruta montana CLUS. p. CXXXVI. *legitima* in append. alt. cum meliori icone.
Ruta ſylveſtris minima DOD. p. 421. Pempt. p. 120. cum icone priori CLUSII.
Ruta ſylveſtris Peganion Narbonenſium ſ. rutula LOB. Ic. II. p. 54. cum duabus iconibus.
Ruta ſylveſtris CAMER. Epit. p. 495. *tenuifolia* Hort. p. 150.
Ruta ſylveſtris minor TAB. p. 134. I. B. III. P. I. p. 200. C. B. PARK. H. OX. II. p. 508. S. 5. T. 14. f. 4. RAJ. p. 874. MAGN. Char. p. 244. &c.

I. GESNERUS in monte *Pilati*. Ego ex Italia habeo, ex dono ILL. HUGONIS, & ex Gallia Provinciali a D. GAGNEBIN.

Caulis ramoſus, bipedalis. Folia glauca, tenuius, quam in vulgari, diviſa, foliorum ultimis laciniis linearibus, peranguſtis, quae illi ſubrotundae ſunt. Flores in brevem ſpicam . . . . . minores hortenſibus, e luteo virentes CLUS. pariter fimbriati MAGNOL.

HYPOPITYS.

DILLEN. *nov. gen.* p. 134. T. 7.
OROBANCHOIDES T. *Comm. Gall.* 1707. p. 404.
MONOTROPA LINN. n. 315.

Habitus aphyllos. Flos clauſus, petalis minime patentibus. Calyx bifolius, rhomboidalis, acutus, idemque, ſi malis, erit primum par petalorum. Petala quatuor deorſum gibba, ut calyx Heſperidis, erecta, ovata, lateribus piloſis. Ita mecum numerat RUPPIUS; DILLENIUS, aeque recte ſex, TOURNEFORTIUS & alii, non bene octo. Stamina circa baſin ovarii bis quatuor, duarum longitudinum. Tuba fine infundibuliformi. Ovarium ſulcatum, ovale, intus quadricapſulare. In ſuprema parte ſpicae floralis frequenter flores pentapetali, ſtamina decem, fructus quinquelocularis. Semina innumerabilia, ſcobis ſimilitudine.

1. HYPOPITYS ſpica nutante.
Orobanche, quae Hypopitys dici poteſt C. B. Prodr. p. 31. RAJ. p. 1228. H. OX. III. p. 503. ZWINGER. p. 381.
Orobanche monoclonos, floſculis pediculis inſidentibus, acuminata LOES. p. 187.
Orobanche hypopitys lutea MENZ. Pugill. rar. T. 3. f. 2. RAJ. l. c. H. OX. l. c. & ZWINGERI denuo.
Orobanche Verbaſculi odore PLOT. PEUKN. p. 273. T. 209. f. 5. RAJ. p. 1229.
Hypopitys RIV. RUPP. p. 71. BUXBAUM.
Hypopitys lutea DILL. Cat. Gieſſ. p. 99. Syn. III. p. 317.

Orobanchoides noſtras flore oblongo flaveſcente T. Mem. de l'Acad. 1706. p. 104.

β *Flore puniceo* LOCHN. E. N. C. Cent. VIII. Obſ. 2. videtur varietas.

In ſylvis abiegnis & faginis pariter vulgaris circa Bernam, v. g. in ſylva inter *Sandrein* & *Spiegel*, in *Langholz* inter *Almedingen*, & *Eiche*.

Terram amat foliis putridis tectam. Radix tota ſucculentis imbricatis ſquamis fit, Caulis ſemipedalis, ſquamis rariuſculis & latis adſperſus, aphyllos, gerit ſpicam floridam cernuo vertice, dum junior eſt, nam adulta erigitur. Sub quovis flore magna & ovalis ſquama, quae eum, tamquam gluma, continet. Flores & tota planta ochroleuca. Stamina valida, apicibus bilocularibus, brevibus, intus albis. Odor ſuavis Primulae veris, qui facile degenerat.

MOSCHATELLINA.

TOURN. T. 68.

ADOXA LINN. n. 334.

In exigua ſpica cubica, quinqueflora, quatuor flores laterales rotati, quinquefidi. Calyx cuivis trifolius (bifolius LINN.) Stamina decem, ex tubo floris. Tubae ſimplices quinque. Fructus quinquelocularis, pentaſpermos, per maturitatem mollis, baccatus. Flos ſupremus ſolus quadrifidus, quatuor loculos tubasque habet, & octo ſtamina. Vidi unum cubum etiam octo floribus factum fuiſſe.

1. MOSCHATELLINA RUPP. p. 40. &c.

Moſchatella CORD. Hiſt. p. 172 *b.* cum bona icone Geſneriana.

Muſcatella cordi GESNER. Coll. p. 91. THAL. p. 78.

Ariſtolochiae rotundae concavae ſimilis herbula TRAG. p. 767. abſque icone.

Minimus ranunculus ſeptentrionalium herbido & muſcoſo flore LOB. Ic. p. 674.

Denticulata LUGD. p. 1296. cum icone non bona.

Fumaria bulboſa ſeu tuberoſa minima TAB. p. 39. bene.

Moſchatellina foliis fumariae bulboſae de qua Cordus I. B. III. P. I. p. 206. RAJ. p. 684.

Moſchatellina foliis fumariae bulboſae T. aut. de Par. p. 496. I. R. H. VAILL. p. 127. RUDBECK. p. 98.

Adoxa. CLIFF. p. 153. ROYEN. p. 252.

GESNERUS *Lauſannae* naſci, & Baſileae, non autem *Tiguri.* C. B. in dumetis circa novam domum & verſus *Riehen.* I. B. Genevae *à la Baſtie.* Ego Bernae in ſepibus abunde circa urbem, v. g. inter *Holligen* & viam, quae ducit ad *Küniz*, in ſepibus circa *Breitrein* &c.

Radix fit filamentis, quae per intervalla nova germina, quaſi denticulos, producunt. Caules aliquot, non ramoſi, quatuor fere unciarum. Folia ternata, triloba, lobis petiolatis, lateralibus ſemibilobis, medio ſemitrifido, rotunde & late, glauca caeterum, nec diſſimilia Fumariae. Primo vere profert cubos ſuos luteo-virentes, ex aphyllis longisque petiolis, a cauliculo ortis, odore Moſchi non ſemper perinde valido. Semina duo tantum aut tria matureſcunt.

PARIS.

RUPPII LINN. n. 333.

HERBA PARIS T. T. 117.

Haec planta ex paucis regularis eſt, & tenax numeri quaternarii. Folia quatuor. Calyx patens, flore major, fit longe mucronatis quatuor foliis. Petala longa, ligulata, quatuor. Stamina bis totidem, corniculo inter loculos educto. Ovarium pene globoſum, ſed quatuor ſulcis diſtinctum, quadriloculare, molle. Tuba in quatuor repandas & cincinnatas antennas fiſſa ſemina multa.

1. PARIS foliis quaternis LINN. *Lapon.* p. 155. ROYEN. p. 461.

Uva verſa DORST. p. 304 *b.* bene.

Aconitum Pardalianches FUCHS. p. 87. CORD. DIOSC. p. 67 *b.*

Ἀκόνιτον *ſed non atticus* TRAG. p. 308.

Aconitum monococcum CORD. Hiſt. p. 151 *b.* cum bona deſcriptione.

Solanum tetraphyllum GESN. Hort. p. 282.

Solanum ſylvaticum tetraphyllon EJUSD. Coll. p. 108.

Herba Paris MATTHIOL. p. 1093. bene. CAM. Epit. p. 835. DOD. p. 444. CAES. p. 573. THAL. LUGD. I. B. III. p. 613. cum optima deſcriptione. PARK. RAJ. p. 670. T. aut. de Par. p. 466. I. R. H. MAGN. Char. p. 242. GARID. p. 227. & ic. 49. BLAKW. T. 286.

Solanum tetraphyllon ſ. herba Paris LOB. Ic. p. 267.

Aco-

Aconitum ſalutiferum, herba Paris TAB. p. 720.
Solanum quadrifolium bacciferum C. B. Baſil. p. 51. &c.
Solano congener non ramoſum tetraphyllum H. OX. III. p. 532. S. 13. T. 3. f. 6.
Paris RUPP. &c.
β *Foliis ternis* C. B.
γ *Foliis quinis* C. B.
δ *Foliis ſenis* THAL. &c.
ε *Foliis octonis & duodenis* LIND. de Venen. p. 537.

In umbroſis nemoribus, abunde.

Radix craſſum tuber eſt. Caulis unicus, nudus, ſub floribus educit verticillum foliorum, quae ex ovatis acuminata ſunt, lineata caeterum, Liliaceis ſimilia. Flos decolor, pallens ex viridi. Bacca coeruleo nigra.

Odor & ſapor virulente narcoticus eſt. Analyſis acidum, & urinoſum, & oleum multum producit GEOFROI III. p. 556. Inflammationibus medetur extus adpoſita TRAG. Ad bubones peſtilentiales prodeſt GESNER. Succum dat refrigerantem, opii aemulum ID. *Epiſt.* p. 32. *b.* Gallinas vero omnino necat ID. *Epiſt.* p. 99. Semine Paridis ad drachmam dato ſemiſtultos convaluiſſe PANDECTARIUS & MATTHIOLIUS p. 1094. Canem, qui arſenicum ſumſerat, pulvere reſtitutum, qui Paridem recepiſſet, LOBELIUS *Adverſ.* p. 106. Sed prudentior I. B. his laudibus parum tribuit.

O X Y C O C C U S.

TOURN. T. 431.
VACCINII ſp. LINNAEI.

A ſequente genere diſtinguitur flore profunde quadrifido, per maturitatem ita revolvente ſegmenta ſua, ut omnino tetrapetalos videatur.

1. OXYCOCCUS RUPP. p. 74.
Oxycoccum CORD. Hiſt. II. c. 63. p. 140 *b.* cum egregia icone GESNERIANA, AICHST. Autumn. Ord. 2. T. 10. f. 2. (cum fructu.)
Acinaria puluſtris GESN. Hort. p. 277. obiter.
An *Vitis Idaea major Suevis* GESN. Coll. p. 115. Videtur confuſio ſubeſſe.
Mieſſbeeren GESN. Coll. p. 90 *b.*
Vaccinia paluſtria DOD. Ic. Vett. II. p. 394. Pempt. p. 770. cum fructu. LOB. Ic. II. p. 109. ex ic. vett.
Oxycoccon Cordi THAL. p. 82. male dubitat, an idem ſit DODONAEI.
Vitis Idaea in paluſtribus CLUS. p. 61. Pann. p. 77. obiter.
Vaccinium paluſtre SCHWENCKF. p. 214. PARKINS.
Oxycoccus ſ. Vaccinia paluſtria I. B. I. P. I. p. 525. RAJ. p. 685. I. R. H. &c.
Vitis Idaea paluſtris GESN. Epiſt. p. 121. &c. C. B. LOES. MUR. &c. p. 642.
Oxycoccus paluſtris foliis parvis acutis ſerpylli inſtar MENZEL. Pug.
Vaccinium ramis filiformibus repentibus foliis ovatis perennantibus LINN. Lap. n. 145. CLIFF. p. 148. ROYEN. p. 239.
β *Vitis Idaea paluſtris foliis majoribus acutis* MENZEL. ib.
Oxycoccus latifolia I. R. H. TILL.

In paludoſis torfaceis non rara. GESNERUS circa lacum *Felinum*, GAGNEBIN *à la Chaux-d'Abelle.* Ego copioſe legi in torfaceis ericetis circa *Gümligen.*

Elegantis plantae lignoſi cauliculi, longe repunt. Folia rara, alterna, pene elliptica, ſed arguto mucrone, ora contracta, ſubtus incana, firmula. Ex caule extremo unus, duo, tres, petioli florigeri, uniflori. Bacca per maturitatem rubra, quadrilocularis, tetraſperma, calycem educit quatuor rotundis latiſque factum foliolis. Flos pulchre coccineus, quatuor ſegmentis aut petalis longis, acutis, ſe convolventibus. Stamina octo, longiſſimis corniculis.

DODONAEUS baccas facit edules. Noſtratibus, perinde ut Laponibus, negliguntur.

V A C C I N I U M.

RUPP. LINN. n. 313.
VITIS IDAEA T. T. 377.

Bacca obtuſe ſphaerica, quatuor lineis inſcripta, tetraſperma: ex ſummitate ſua educit calycem breviſſime quadrifidum, acutum. Flos ex ſupremo pariter ovario mono-

monopetalos, pene globoſus, ora quatuor dentibus inciſa. Stamina ex circumferentia ſummi Ovarii, bis totidem, corniculo inter loculos producto, conjuncta, conprehendunt Tubam ſimplicem, conicam. Non raro quinque ſunt floris denticuli, & ſtamina decem.

1. VACCINIUM foliis perennantibus obverſe ovatis LINN. *Cliff.* p. 148. ROYEN. p. 239.

Vitis Idaea rubris acinis GESN. Deſcr. M. Fract. p. 63.
Vitis Idaea in alpibus rubra GESN. Tab. Coll. p. 115.
Vitis Idaeae ſpecies altera acinis rubris GESN. Hort. p. 287.
Vitis Idaea buxeis nec deciduis foliis CLUS. Pann. p. 77. Hiſt. p. 61. obiter.
Vitis Idaea rubra CAM. Epit. p. 136. bene. THAL. *vulgaris* CAM. Hort. p. 182. obiter.
Vaccinia rubra DOD. p. 770. LOB. Adverſ. p. 417.
Vitis Idaea ſempervirens fructu rubro I. B. I. P. I. p. 522. RAJ. p. 1488. &c.
Vitis Idaea foliis ſubrotundis non crenatis baccis rubris C. B. I. R. H. *fructu rubro* ZWING. p. 72.
Myrtillus exiguus AMBROSIN. TIT. p. 125. It. non autem TRAGI, quem male huc conjunxit C. B.
Vitis Idaea paluſtris Buxi foliis BLAIR. Miſcell. p. 109.
Vaccinium foliis buxi ſempervirens fructu rubro RUPP. SIEGESB. &c.
β *Fructu albo* ROYER. p. 127. RUPP. WALTHER. RUDB. p. 100. LINN. Lapon. n. 144.
γ *Fructu luteo non eduli* BLAIR. Miſcell. p. 109.
δ Foliis latioribus
Erica baccifera latifolia TAB. p. 1113.
Vitis Idaea foliis oblongis non crenatis baccis rubris LOES. p. 289.

Non rara in montanis Helvetiae, aut Jurae, aut Alpium. In Jura reperi in *Geiten*, prope *Waſſerfall*, in Biennenſium M. *Feuerſtein* &c. In alpium humilioribus ſylvis M. *Gurnigel*, *Stokhorn* &c.

Caules inclinati, ramoſi. Folia laurina, margine integro, contracto, ſubtus albida & punctata, ambitu exteriori accurate ovali, acutiore ad pediculum. Petioli florales ramoſi, racemoſi, penduli, in ſummos ramos congeſti, in ſpicas nutantes. Cuivis peculiari petiolo duo ſunt foliola colorata. Fructus ruber, acidus, nobis neglectus, etſi laudet ſaporem RAIUS, & I. B. Flos monopetalos, cylindrice campanulatus, modice inciſus, colore carneo. Stamina corniculata. Tubae apex recurvus.

Infuſum theiforme amarum foliorum frequenti in uſus eſt in Palatinatu ſuperiori, ad catarrhos BRESL. *Jul.* 1722.

2. VACCINIUM foliis annuis exalbidis LINN. *Lapon.* n. 142.

Vitis Idaea in alpibus nigra GESN. Coll. p. 115.
Myrtillus grandis TRAG. p. 974. cum mala icone, BROMEL. AMBROS. *ſ. vitis Idaea magna quibusdam* ZWING. p. 72.
Vitis Idaea II. CLUS. Pannon. p. 77. 79. Hiſt. p. 61. 62. bene.
Vitis Idaea nigra major THAL. p. 129.
Vitis Idaea major TAB. p. 1079. cum punctis.
Vitis Idaea Geſneri major CAM. Hort. p. 182.
Vaccinium alpinum SCHWENCKF. p. 214.
Vitis Idaea magna quibusdam Myrtillus grandis I. B. I. P. I. p. 518. RAJ. p. 1487. Synon. III. p. 457. PLUKN. I. R. H. MILLER. &c.
Vitis Idaea foliis ſubrotundis exalbidis C. B. LOES. p. 288. SCH. BOT. SCHEUCHZ. It. I. p. 52.
Vaccinia nigra fructu majore PARK. p. 1455. RAJ. Cat. Angl. p. 297.
Myrtillus fructu nigro folio magno ROYER. p. 127. hunc noxium eſſe ait.
Vitis Idaea rubra major RAJ. Syllog. p. 263. ex I. M. HOFMANNO, cum tamen fructus noſtrae niger ſit.
Vaccinium altiſſimum foliis ſubrotundis exalbidis RUPP. p. 39.

Minime rara in Helvetia, tum in torfaceis humilibus v. g. *Gumlingen*, tum in alpibus, *Gotthardo*, ubi ericeta fere ſola occupat, *Gemmio*, *Titliaci M.* radice. (SCHEUCHZ.) In *Valeſia* I. GESNER.

Frutex pedalis & ultra, erectus, ramoſus, inferius pene nudus. Folia ex ovatis rotundiora, tenera, glabra, venoſa, non raro multo longiora, elliptica tamen. Floſculi ex petiolis unifloris, bifloris, cylindrici, ora contracta, quinque, aut quatuor, reflexis denticulis inciſa, albus cum purpureo colore. Calyx quadrifidus, obtuſis ſegmentis. Stamina decem, uti priori, aut octo, quadricornia, duobus erectis, duobus introrſum reclinatis denticulis. Tuba pariter craſſa, cylindrica, ſimplex. In quatuor loculis ſemina multa. Fructus edulis eſt, uti ſp. 3. (CLUS.) Sed frequentiſſime abortit. Integras ſylvas emarcidis floribus vidi, quorum ne quidem unicus ſpem dabat maturitatis.

3. VAC-

3. VACCINIUM caule angulato, foliis ſerratis annuis LINN. *Lap.* n. 143. *Cliff.* p. 148. ROYEN. p. 239.

Bruſcus DORST. p. 13 *b.*
Airelles du CHOUL. Deſcr. Pil. p. 74.
Vitis Idaea GESN. Hort. p. 286 *b.* Coll. p. 114. *nigris acinis* Fract. p. 63?
Myrtillus MATTH. p. 231. bene. CAM. Epit. p. 135. TIT. &c. *exiguus* TRAG. p. 974. non autem icon.
Myrtillus vulgaris nigris baccis CLUS. Pann. p. 77. Hiſt. p. 61. obiter.
Vaccinia nigra DOD. p. 768. CAM. Hort. p. 182.
Vaccinia nigra & rubra LOB. Ic. II. p. 109. male conjungit.
Idaea vitis LUGD p. 191.
Myrtillus Germanica LUGD. p. 192.
Vitis idaea minor THAL. p. 129.
Bagolae in alpibus CAES. L. 5. c. 14. p. 210.
Vitis Idaea, ſ. myrtillus primus TAB. p. 1078.
Vitis idaea anguloſa I. B. I. P. I. p. 520. cum aliena ic. RAJ. p. 1488.
Vitis idaea foliis oblongis crenatis, fructu nigricante C. B. LOES. T. aut de Par. p. 542. I. R. H. ZWINGER.
Vaccinium RUPP. p. 39. &c.
Vaccinia BLAKW. T. 463. bene.
Ic. MERIANAE. CLXXIV.
β *Fructu albo* RUPP.

Non rara, non in montanis ſolum, ſed circa Bernam etiam, in *Bremgarten* &c. late ericeta & caeduas ſylvas occupat.

Frutex erectus, ramoſus, pedalis, profunde lineatus, alis eminentibus. Folia tenera, levia, ex ovatis acuminata, nervoſa, ora argute ſerrata. Flores penduli, ex petiolis unifloris. Fructus exiguo, rotundo, calyce coronatus, ex coeruleo nigricans. Flos globoſus, albus, purpura tinctus, ora quinquedentata, denticulis reflexis. Stamina de more corniculata, circa tubam, pene connata.

Fructus dulcis eſt cum ſiccitate, & ſtypticitate, edulis. Inter ruſticos ad dyſenterias paſſim, ſed puto non optime, in uſu eſt. Lethalem ex eorum decocto alvi conſtipationem habent BRESLAVIENSES 1722. *M. Octob.* Syrupus ad morbos pectoris laudatur, quem tenuium partium eſſe demonſtrat HOFMANNUS, quod pertinaci colore manus tingat. Ad ſcorbutum, felicem eventum habent E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* II. *Obſ.* 222. Cum Myrti fructibus & olim, & nunc confunditur v. g. apud POMETUM.

A R B U T U S.

LINN. n. 343.

ARBUTUS T. T. 368. & *UVA URSI* T. T. 376.

A Vaccinio differt fructu intra florem, eoque perpetuo quinquefido, campaniformi.

1. ARBUTUS caulibus procumbentibus, foliis rugoſis ſerratis LINN. *Lapon.* n. 161. *Cliff.* p. 163. ROYEN. p. 440.

Vitis idaea I. CLUS. Pann. p. 77. 78. Hiſt. p. 61. bene.
Garlobsſtuden ARET. p. 235. huc trahit CLUSIUS, quam mallem ad Chamaerhododendron referre.
Vitis idaea III. TAB. p. 1079. ex CLUS.
Vitis idaea fructu nigro I. B. I. P. I. p. 519. Sed icon eſt Vaccinii 3. RAJ. p. 1488. Syllog. Exter. p. 263. PLUKN. ZWINGER.
Vitis idaea foliis oblongis albicantibus C. B. P. non autem ſynonyma, I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 52.
Vaccinia nigra Pannonica PARK. p. 1458.
β An *Vaccinium rubrum foliis myrtinis criſpis* MERRET. p. 123. RAJ. Cat. Angl. p. 298. Separatur in Synopſi III.

SCHEUCHZER ad radicem *Tithaci* M. I. C. B. ex ſummis alpibus. In *Neſſo*, ſi CLUSIO credendum de ſynonymo ARETIANO.

Caules pedales, proſtrati. Folia petiolata, petiolo paulatim dilatato, pallentia, utrinque venoſa, nervis reticulatis, ora crenata, ex denticulorum intervallis in folii initio, & ex petiolo pilis exeuntibus. Bacca maxima, coerulea . . .

2. ARBUTUS cauliculis procumbentibus, foliis integerrimis LINN. *Lapon.* n. 162. T. 6. f. 3. *Cliff.* p. 163. ROYEN. p. 440.

Uva-

Uva urſi CLUS. p. 63. Hiſpan. p. 79. bene. TAB. p. 1080. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 520.
Uva Urſi Galeni apud Cluſ. LOB. ic. p. 366.
Idaea radix LUGD. p. 193. Sed ea icon perinde convenit Vaccinio I.
Vitis idaea foliis carnoſis C. B. Baſil. p. 110. *& veluti punctatis, ſ. idaea radix Dioſcoridis* C. B. P. RAJ. p. 1489. Syll. p. 263. PLUK. MURALT. p. 699. ZWINGER. p. 73. malum nomen, quod conveniſſet Vaccinio I.
Uva urſi Galeni Cluſio PARK. p. 1458.
Uva urſi foliis Ilicis WAGN. p. 289.
Arctoſtaphylon SIEGESB. Flor. p. 13.
β *Vitis idaea rubra Bavarica* CAM. Hort. p. 182. *baccis inſipidis ſine ſucco* RAJ. p. 1480.
γ *Chamaerhododendros alpigena odora* LOB. Ic. p. 365. Adv. p. 154. Huc refert I. B. ſed LOBELIUS omnino deſcripſit Chamaerhododendron I.

I. B. circa *Genevam*, & circa *Curiam* Rhaetorum, ex aliorum relatione & in via ad *S. Chriſtianae* fanum juxta vineas. Ibid C. B. in monte. RAIUS in *Jura*, *Saleve, à la Baſtie* Genevae, SCHEUCHZER in *Gemmio* M. Inter CONSTANTIANAS fuit, ſed locum natalem non addidit.

Cum Vaccinio primo magna ſimilitudo eſt. Differt foliis longioribus, paulatim dilatatis, cum illi ſubito ovata fiant, durioribus, non punctatis. Flores in pediculis racemoſis, ex ſummis ramis: (LINN. calyx purpuraſcens, quinquefidus, obtuſus. Flos albus, ore reflexo, obtuſo, incarnato. Antherae bicornes. Bacca globoſa, glabra. Fructus non edules, inſipidi.

ANDROMEDA.

LINN. n. 344.

POLIIFOLIA BUXBAUMII.

Ab Arbuto differt fructu ſicco, quinqueloculari. A Chamaerhododendro, floris laciniis non ita profunde inciſis, media parte ventricoſa.

I. ANDROMEDA foliis alternis lanceolatis margine reflexo LINN. *Lapon.* 163. T. I. f. 2. *Cliff.* p. 163. ROYEN. p. 440.
Myrtus tenuifolia THAL. p. 78.
Viti idaeae adfinis polii folia montana I. B. I. P. I. p. 525.
Roſmarinum ſylveſtre minus noſtras PARK. p. 75.
Roriſmarinum ſylveſtre MERRET. p. 106.
Ciſtus Ledon foliis roriſmarini ROYER. p. 127.
Vitis idaea Roriſmarini folio averſa parte albido & nervoſo LOES. p. 289.
Erica humilis Roriſmarini folio, Unedonis flore, capſula ciſtoide PLUKN. p. 136. T. 175. f. I.
Erica folio roriſmarini RAJ. p. 1489. *flore amplo* VESLING. apud TITAM.
Ledum paluſtre noſtras arbuti flore RAJ. Syn. III. p. 472.
Ciſtus ledon foliis ſalicis anguſtifoliae MUR. p. 581. omnino, & ſi nomen ſit diverſiſſimum.
Erica alpeſtris roriſmarini incano folio flore purpureo TIT. Hort. Maur. 68. & in *Itin.* uti addit *paluſtris.*
Erica paluſtris flore purpuraſcente pendulo, petiolo longo rubro, roriſmarini folio RUDB. Catal. Stirp. Lapon. in Act. Suecic. 1720. p. 97.
Poliifolia BUXB. Petrop. II. p. 345.
Ledoides roriſmarini foliis rigidis ſuperne laete virentibus, inferne albis, floribus dilute rubentibus SIEGESB. p. 63.
Ericoides flore rubro ſive purpureo HEISTER. p. 1731.

In torfaceis circa *Gümlingen.* In M. *Pilato* PLATER apud I. B. GESNERUS ad lacum *Felinum*, & *Wangae.*

Frutex erectus, cubitalis. Folia longa, paulum in medio latiora, oris contractis, ſuperne viridia, & alba, inferne dura & ſicca. Petioli florales penduli, uniflori, purpurei. Calyx ſtellatus, quinquefidus, farinoſus. Flos pene globoſus, ora valde contracta, ex albo ſubpurpureus. Bacca ſiccior, lineis profundis ſulcata.

AZALEA.

LINNAEI n. 151.

A Ledis, certe noſtris, omnino differt calyce quinquefolio, flore patulo, campaniformi, ſtaminibus tantum quinque.

I. AZALEA ramis diffuſis procumbentibus LINN. *Lap.* n. 90. T. 6. f. 2.
Roſa alpina altera foliolis minimis GESN. Hort. p. 277.
Ανωνυμος folio thymi CLUS. Pann. p. 57.
Chamaeciſtus VII. EJ. Hiſtor. p. 75.

Al-

Alpina [*Chamaerhododendros*] *altera* LOB. Adverſ. p. 155.
Anonymos fruticoſa foliis ericae bacciferae Matthioli I. B. I. P. I. p. 527.
Chamaeciſtus ſerpyllifolia floribus carneis C. B. RAJ. p. 1015*. TIT. It. & p. 44.
Chamaeciſtus ſerpylli folio flore carneo PARK. p. 657.
Ciſtus humilis ſerpylli folio floribus carneis RAJ. Syll. p. 101.
Ciſtus humilis ſerpylli folio flore carneo PLUKN. p. 107.
Ciſtus ſerpyllifolia ſ. multifida MUR. p. 660.
Chamaerhododendros ferruginea ſupina thymi folio alpina BOCC. Muſ. di Piante p. 64. T. 53.
Chamaerhododendros alpina ſerpyllifolia I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 34. It. V. p. 424.

GESNER in *Adula* M. SCHEUCHZER in ſummis alpibus. HUBER in *Albula* Rh. Ego in *Gemmio* circa diverſorium *die Daube*, & in *Gotthardo* & *Grimſula* copioſe. In *Krajalp* I. GESNER.

Caules repentes, ramoſi, ſemipedales, & paulo ultra. Folia petiolata, dura, ſuperne convexa, inferne oris contractis & nervo eminentibus: figura ex elliptica contracta in acumen. Flores aliquot in ſumma planta, ex petiolis unifloris. Calyx quinquefolius, purpureus, flore paulo brevior. Flos carnei coloris, monopetalos, campaniformis, ſemiquinquefidus, multo, quam ſequentibus, patentior. Stamina gracilibus filamentis quinque. Ovarium ex ovali acuminatum. Tuba cylindrica, fine craſſiori.

L E D U M.

MICHEL T. 106.
CHAMAERHODODENDROS TOURN. T. 373.
AZALEAE LINN. n. 151. ſpecies.

Calyx quinquefidus, exiguus, ut pene nullus ſit. Flos campaniformis, ora non contracta, ſed patente. Stamina decem, duorum ordinum, ex ambitu ovarii, libera, neque in tubum circa Tubam conjuncta. Ovarium in medio flore ligneum, quinqueloculare. Tuba una cylindrica. Ab Andromeda differt figura floris, ſtaminum.

1. LEDUM foliis glabris, flore tubuloſo.

Bergroſen ARET. p. 234.
Roſa alpina GESN. M. Fract. p. 64. Hort. p. 277.
Ledi alpini genus alterum CLUS. p. 82. Pann. p. 75.
Montana allobrogum lentiſcifolia, chamelaeae folia vel oleaſtrifolia, minus odora chamaerhododendros LOB. Adverſ. p. 155. Ic. p. 366.
Et denuo *Chamaerhododendros alpigena odora* EJ. p. 365. Adverſ. p. 199. cujus *baccae*, quae inpoſuerunt BAUHINIS, ſunt gallae. Uva urſi vero neque vocatur *Alproſen*, neque flores habet adeo ſpecioſos, neque inſtar tapetis ſaxa obtegit.
Evonymus Theophraſti LUGD. p. 271. commode.
Quaedam in alpibus CAES. p. 575.
Chamaerhododendros alpina anguſtifolia TAB. p. 1052. & *latifolia* ib. ex LOBELIO.
Ledum alpinum foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. P. RAJ. p. 1005. Syllog. Exter. p. 161. TIT. It. MURALTUS addit *glabrum* p. 679.
Nerium alpinum quibuſdam aliis ledum glabrum I. B. II. p. 21. BOCC. Off. p. 113.
Ciſtus ledon foliis ferrea rubigine nigricantibus SCH. PAR. HERM.
Balſamum alpinum glabrum vulgo TITA.
Ciſtus ledon alpinum foliis ad uvam urſi accedentibus PLUKN. p. 106.
Chamaerhododendros alpina glabra SCHEUCHZ. It. I. p. 34. I. R. H.
Azalea maculis ferrugineis ſubtus adſperſa LINN. Lapon. n. 89. T. 6. f. I. quae icon noſtrae non eſt ſimillima, uti & planta, quam miſit Auctor, in Laponia lecta, flore magis patulo eſt, & habitu multo minore.

In paulo editioribus alpium ubique frequens eſt, focisque alendis inſervit. In Jurae editiſſimis, non vulgaris.

Frutex cubitalis, bicubitalis, diſtortus. Folia ad ſummos ramos conferta, ſicca, dura, margine contracto, elliptica, ſubtus rufa, & innumerabilibus exiguis fuſcis maculis conſperſa, utrinque acute elliptica. Flores racematim ex ſummis ramis, ſpecioſi, in petiolis unifloris, puſtulatis, tubuloſi, origine tumidiori, quinquefidi, laciniis repandis, ſubrotundis, peramplis, coccinei, maculis luteis varii. Calyx quinquangulus, breviſſimus. Stamina quinque longiora, breviora totidem ex imo ovarii ambitu. Ovarium quinqueloculare, pyramidale, pentaedrium, polyſpermon. Tubae apex craſſior. Et haec, & proxima ſpecies gallis abundat v. SCHEUCHZER. *It.* II. T. XIX. f. I. 2. 3.

A *Ledo* MICHELI has plantas non ſeparandas eſſe, etſi floris tubus longior ſit, ipſa rubigo in facie inferiori folii, toti genti communis, abunde demonſtrat.

2. LEDUM foliis glabris, ciliatis, ovatis, flore tubuloſo.

Ledum alpinum CLUS. p. 81. Pann. p. 73. bene. TAB. p. 1069.

Balſamum alpinum Geſneri LOB. Ic. p. 367. CAM.

Balſamum alpinum I. B. ad GESNERUM Epiſt. p. 119. in Gotthardo M. LOB. Obſ. p. 199. TAB. p. 1053. *hirſutum vulgo* TIT.

Nerium alpinum quibuſdam, aliis ledum hirſutum I. B. II. p. 21. 22. BOCC. Oſſerv. p. 113.

Ledum alpinum hirſutum C. B. RAJ. p. 1005. Syllog. p. 161. TIT. WAGN. *foliis ferrea rubigine nigricantibus* MUR. p. 679.

Ledum alpinum ſ. roſa alpina PARK. p. 77.

Ciſtus ledum alpinum PLUKN. p. 116.

Et *Ciſtus chamaerhododendros foliis confertis ferrea rubigine nitentibus margine piloſis* PLUKN, T. 23. f. 4. p. 106. non bona ic.

Chamaerrhododrendros alpina villoſa I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 34.

In alpium editioribus, paulo rarior priori. Reperi in *Gemmio*, *Neunenen*, *Gotthard*, *Grimſula*, *Furca* &c. I. B. in *Pilati* M. & *Thuiri*.

Cum priori pleraque communia habet. Flos tamen minor, carneus, dilutiori colore. Folia margine ciliato, ſubtus maculis punctata albis, majoribus & rarioribus, quam in prima ſpecie, per aetatem pariter fuſcis.

T E T R A L I X.

RUPP. p. 31. & icon T. T. 373.

Huic calyx exterior nullus. Calyx coloratus flore dimidio brevior, quadrifolius, acutus. Flos monopetalos, cylindricus, ore paulo contractiori, breviter quadridentato. Stamina flore longiora, bicornia.

1. TETRALIX foliis planis patentibus, petiolatis, ſolitariis, glabris, ſpicis folioſis.

Erica montana Glarona allata GESN. Coll. p. 75 *b.* omnino, noſtra enim medio hyeme floret.

Erica IIII. CLUS. Pann. p. 33.

Erica corios folio IX. EIUSD. Hiſt. p. 44.

Erica procumbens ternis foliolis carnea C. B. RAJ. p. 1716. Syllog. Ext. p. 122. ZWING. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 512. ZANICHELL. p. 94. ic. 46.

Erica parva Pannonica, Corios foliis ternis, flore carneo, Thymi capitulis I. B. I. P. 2. p. 358.

β Eadem planta, junior, omnino videtur eſſe

Erica III. CLUS. Pannon. p. 33.

Erica Corios folio VIII. CLUS. Hiſt. p. 44.

Erica parva foliis Corios quaternis flore herbaceo, foliaceis capitulis I. B. l. c.

Et *Ericae tertiae Cortuſi nomine ex Rhaetia a* C. B. *adlata* I. B. l. c.

Erica procumbens herbacea C. B. RAJ. Syllog. Ext. p. 122. Hiſt. p. 1716. ZWINGER. I. R. H. ZANICHELL. p. 94. ic. 132.

Toto anno floret. Menſe Februario tenellam copioſe legi circa *Interlachen*, in colle *Rugen*, in alpibus vero adultam M. Julio in *Gemmio* (ubi SCHEUCHZ.), *Gotthardo*, *Grimſula* &c. I. B. ſuam in M. *Nombre* Rhaetorum. HUBERUS ex M. *Lunae Rhaetiae.* SCHEUCHZERUS carneam ad lacum *Thunenſem* prope cryptam *Beati* &c. herbaceam in *Gotthardo* M.

Rami inclinati, pedales, & ultra. Folia conferta, patentia, quaſi Abiegna, anguſta, peracuta, caduca, ſi accurate reſpicias, ternata, ex uno circulo, & quaternata. Flores ex ſummis ramis in racemos, unico verſu diſpoſitos. Calyx floralis magnus, virideſcens, deinde carneus. Flos monopetalos, ore breviter quadridentato.

E R I C A.

ERICAE ſpecies TOURN. LINN. n. 312.

Calyx primus exiguus, viridis, quadrifolius. Calyx ſecundus coloratus, tetraphyllos, foliolis ovatis, nunquam patentibus. Flos tetrapetaloides, profunde quadrifidus, minor calyce ſecundo. Stamina flore breviora, octo, apicibus ſagittatis, duabus laminis rectis ab apicis ortu deſcendentibus, tubam circumſtant, ut in Idaea vite. Fructus octo lineis percurſus, rotundus, ſuperne conpreſſus, tetraſpermos, intra florem. Tuba ſimplex, ſine craſſiori. Vide quam longe diverſus ſit hic character a MAGNOLIANO, VAILLANTIANO, RUPPIANO, LINNAEANO.

1. ERICA

1. ERICA foliis imbricatis, glabris.
Myrica DORST. p. 195 *b.*
Myrice ſylveſtris RUELL. L. 1. c. 99.
Erica TRAG. p. 952. CORD. Dioſc. I. c. 118. TAB. p. 1111. male.
Erice FUCHS. p. 255.
Erica prima MATTH. p. 152. CAM. Epit. p. 75.
Erica vel ſolago GESN. Tab. Coll. p. 75.
Erica prior DOD. pempt. p. 767.
Scopa CAESALP. L. III. c. 20.
Erica vulgaris THAL. p. 40. PARK. RAJ. p. 1713. &c.
Erica vulgaris humilis ſempervirens flore rubro I. B. I. P. II. p. 354.
Erica vulgaris glabra C. B. Baſ. p. 113. T. aut. de Par. p. 77. I. R. H. LINN. Lap. n. 141.
Erica foliis quadrifariam imbricatis, triquetris, glabris, erectis, corollis inaequalibus, calyce brevioribus LINN. Cliff. p. 147. ROYEN. p. 442.
β *Flore albo* TRAG. TAB. SCHWENCKF. AICHST. Aeſtiv. Ord. 9. T. 3. f. 1. C. B. I. B. I. R. H. &c.

Ubique ad margines viarum, & in deſertis ſubalpinis, odioſa agricolis, & immortalis ſoli calamitas.

Trunci projecti, ramos ſurſum emittunt, qui toti teguntur quadruplici ordine foliorum firmorum, parum repandorum, dorſo convexo, ita adhaerentium ad ramos, uti in Coniferis ſolent, quae videntur conjugata eſſe, duabus conjugationibus. Flores in ſummis ramis in ſpicas congeſti. Flos ex purpura violaceus: monopetalos, profunde quadrifidus. Calyx ſecundus, licet coloratus ſit, perſiſtit tamen immarceſcibilis.

Unicus uſus ericetorum eſt ad alendas apes; quarum in Cellenſi ducatu magna vis eſt, cum ericetis abundet. Decocto ſe calculoſos curaſſe MATTHIOLUS ſcribit, ſed id quidem nimium eſt. Oleo de floribus herpetes ſanari RONDELET.

TAMARISCUS.

TOURN. p. 661.
TAMARIX LINN. n. 240.

Ob ſummam faciei cum Erica ſimilitudinem, merito hic relinquo, cum ſpecies indigena pariter ſit decaſtemon, etſi aliae dentur pentaſtemones. Calyx caeterum expanſus, campaniformis, profunde quinquefidus. Petala quinque, acuta, expanſa. Stamina decem, duorum ordinum. Fructus triquetro conicus, trivalvis, plenus ſeminibus papposis in uno loculo incluſis. Tuba unica trifida.

1. TAMARISCUS floribus decandris LINN. *Cliff.* p. 112. ROYEN. p. 436.
Tamariſcen TRAG. Apodix. p. 311.
Myrica TRAG. p. 955. CAM. Epit. p. 74. bona icon cum charactere, CAES. L. 3. C. 47. p. 126. niſi Narbonenſis eſt.
Tamarix humilis foliis anguſtioribus CORD. Dioſc. I. C. 117.
Tamariſcus mas EJ. Hiſt. III. C. 25.
Tamarix FUCHS. p. 513. DOD. Pempt. p. 766. cum duabus iconibus, quarum altera aliena eſt. *vel Tamariſcus* de BOOT ic. 57.
Myrica ſylveſtris MATTH. p. 151.
Myrica vulgo tamariſcus GESN. Hort. p. 268.
Tamarix myrica GESN. Tab. Coll. p. 109 *b.*
Myrica ſylveſtris II. CLUS. p. 40. RAJ. Syll. p. 185.
Myrica Pannonica CLUS. Pann. p. 27.
Tamariſcus Germanica LOB. Ic. II. p. 218.
Tamariſcus, Myrica TAB. p. 944.
Tamarix fruticoſa folio craſſiore ſ. Germanica C. B.
Tamarix fruticoſa germanica C. B. Baſil. p. 113.
Tamarix Germanica ſ. minor fruticoſa I. B. I. P. II. p. 351.
Tamariſcus folio latiore PARK. RAJ. p. 1705.
β *Tamarix humilis latioribus foliis* CORD. Dioſc. I. C. 117?
Tamariſcus femina EIUSD. Hiſt. III. C. 25. Sylv. p. 223.

In alveis arenoſis vadiſque omnium fluviorum Helveticorum: v. g. in Arola inter *Thun* & *Bern*, ad *Canderam* prope *Mühlinen*: Genevae in *Arvae* & *Rhodani* alveis RAI; ad *Silam* Tiguri GESNERUS.

Frutex decempedalis, virgis longis, rectiſſimis, in apice ſpicatim florentibus. Rami undique veſtiuntur foliis confertis, adpreſſis, glaucis, gracilibus. Flores in petiolis unifloris, brevibus: petala dilute roſeo colore ſunt. Fructus flore multoties major.

Cortex in infuſo, & decocto, & extracto ſpirituoſo pro experiente habetur & diuretico, tum adſtringente, tonico medicamento, quod diuturno uſu Lienem diminuta (BRESLAV. 1720. p. 404.) Cimbri cereviſiae addunt loco lupuli BARTHOL. *med. Dan. domeſt.* p. 329.

PIROLA.

TOURN. T. 132. LINN. n. 345.

Calyx unifolius, quinquefidus. Petala quinque ſubrotunda. Stamina quinque ſurſum retracta, inordinata, in plerisque ſpeciebus. Tuba apice craſſo, quinquefido, modo recta, modo inflexa, & per hiatum petalorum inferiorum exiens. Fructus quinquelocularis, ſiccus, ſeminibus plenus minutiſſimis.

1. PIROLA foliis ex ovatis acuminatis, ſerratis, ſpica unilaterali.
Ambroſia Ic. poſt. Dioſc. Arnollet ad c. 109. L. III.
Pyrola II. tenerior CLUS. Pann. p. 505. 506. cum bona ic. Hiſt. p. CXVII.
Pyrola Pannonica II. CAM. Hort. p. 134.
Pyrola in alpibus CAES. p. 338. videtur.
Ambroſia montana LUGD. p. 1148. folia nimis brevia.
Pyrola minor THAL. p. 85. SCHWENCKFELD.
Pyrola folio ſerrato I. B. III. p. 536. RAJ. Syllog. p. 211. Hiſt. p. 1233. HIST. OX. III. p. 505. S. 12. T. 9. f. 4.
Pyrola folio mucronato ſerrato C. B. Baſ. p. 57. P. ZWINGER. I. R. H. &c.
Pyrola folio mucronato RIVIN. Pentap. Irreg. RUPP. &c.
Pyrola floribus uno verſu ſparſis LINN. Lapon. n. 168.

In ſylvis M. *Gurten* & alibi locis montoſis non rara. C. B. in *Crenzach*, *Mönchenſtein*, *Waſſerfall.* CLUSIUS legit ſupra *Lauſannam.*

Habitus fruticoſus. Folia ad terram multa, petiolata, nitida, firma, ora acute ſerrata, mucrone acuto. Spica florigera in ſummo caule nuda, uno verſu inclinata. Flori cuilibet foliolum exiguum ſubjicitur. Calyx brevis, acute quinquefidus. Ovarium e rotundo conpreſſum, quinqueloculare. Tuba longa, naturaliter recta, cylindrica, diſco fungoſo terminata. Stamina decem, inordinata. Petala ovalia, alba.

2. PIROLA foliis obiter ſerratis, ſubrotundis, racemoſis floribus, tuba recta.
Pyrola faecunda RAJ. Syll. p. 211.
Pyrola minor RIVIN. Pentap. Irreg. DILL. Cat. Gieſſ. p. 94. Synopſ. RAJ. III. p. 363.
Pyrola rotundifolia major RUPP. p. 236?
Pyrola folio ſubrotundo leviter crenato MICHELI apud TILL. p. 141.

In nemoribus circa Bernam. In ſylvis *des Gurtens*, *Bremgarten*, circa *Kohlholz* &c.

Caules non ramoſi, nudi, praeter quinque vel ultra folia, quae prope terram ſunt, margine elliptico rotundo, ſaepe minute ſerrato. Supremus caulis denſiuſculam, & undique ſparſam ſpicam fert. Petioli penduli, corallini, uniflori. Calyx quinquefidus, laciniis acutis. Flos ſemiconnivens, lacteis, ovatis petalis. Stamina introrſum recurvata, ut ovarium protegant. Tuba brevis, recta, fine lato quinquepartito.

3. PIROLA ſtaminibus & piſtillo declinatis, LINN. *Lapon.* n. 169.
Pyrola CAM. Epit. p. 723. omnino. I. B. III. p. 535. ex deſcriptione, RAJ. p. 1233. Syn. III. p. 363. RIVIN. DILL. Cat. Gieſſ. p. 94.
Pyrola folio rotundo RIVIN. l. c.
Pyrola folio obtuſo ID. ib.
Pyrola major & elatior foliis oblongis, piſtillo florum incurvo RUPP. p. 236.
Pyrola T. T. 132. *rotundifolia major* T. Mat. Med. II. p. 140. III. p. 190. Conf. de nominibus *It. Hercyn.* n. 3.
Pyrola vulgaris BLAIR. Miſcell. p. 107.
Pyrola foliis ſubrotundis ſcapo racemoſo LINN. Cliff. p. 162.

In altioribus dumetis Jurae, v. g. verſus *Lamblingen*, inter *Ilſingen* & M. *Feuerſtein.*

A n. 2. differt habitu & folio majori, folio vix ſerrato, ſpica longiori, laxiori: tuba incurva, ex intervallo inferiorum petalorum exeunte, ſtaminibus circa ovarium ſurſum reflexis.

Adſtringunt omnes Pirolae, & vulnerariae ſunt, in decoctis, & potionibus tum extus in fomentis. Ad pectoris etiam ulcera & chronicas tabes laudatur.

4. PIROLA ſcapo unifloro *Lapon.* n. 167.
Pyrola IIII. CLUS. Pann. p. 508. 509.
Pyrola III. minima CLUS. p. CXVIII. bene.
Pyrola minima alpina I. B. III. p. 536.

Pyrola rotundifolia minor C. B. I. R. H. RAJ. Syll. Ext. p. 211. ZWINGER.
Pyrola minima AICHST. Vern. Ord. 6. T. 12. f. 2.
Pyrola minor ſ. minima PARK. p. 508.
Pyrola monanthemos odore lilii convallium HOFM. VOLC.
Pyrola rotundifolia minor ſingulari flore ampliore H. OX. III. p. 505. S. 12. T. 12. f. 2.
Pyrola flore ſingulari RIVIN. ERNDL.
Pyrola minima vel IV. CLUS. RUPP. p. 236.

In *Pilati* M. PLATER in *herb. viv.* & I. B. In *Tyrolia* LINDERN: in Hercynia ipſe paſſim reperi.

Folia ad terram, ut in prioribus, longe petiolata, omnino rotunda, ſerrata, teneriora. Scopus ſemipedalis, nudus. Flos major, quam prioribus unicus, nutans. Calycis magni, albique, laciniae ſubrotundae. Petala lineata, ex rotunditate acuminata. Stamina craſſis, diviſis, apicibus, binis corniculis rotundis coronata, in petala reclinata, ſed inaequaliter, ut duo tria ſtamina habeant, unum duo, duo petala vero unicum. Tuba longa, erecta, corona quinquefida maxima. Odor ſuavis Lilii convallium.

A C E R.

TOURN. T. 386. LINN. n. 317.

Calyx quinquefidus, coloratus. Placenta balſamica, tuberculata, rotunda, intra calycem. Petala quinque lingulata, calycis laciniis aequalia. Sexu ludit, ut modo miſti in eadem planta mares feminae & androgyni reperiantur, modo meri in una planta aut mares, aut androgyni. Stamina octo. Tuba ex media placenta bicornis. Semina duo in capſulis, quae lateraliter duas magnas alas educunt in diverſum, ſemiellipticas, multoties ſemine majores. Terminat Acer didynamias, incipit Umbelliferas, ſed non poſſum non adfinia tria interjicere genera.

1. ACER foliis ſemitrilobis, lobis obtuſe inciſis.
Acer TRAG. p. 1123. TAB. p. 973. bene, ſed ſterilis.
Acer tenuifolia CORD. Hiſt. L. 3. c. 2.
Aceris ſpecie minor GESN. Hort. p. 244 *b.*
Acer minus GESN. Tab. Coll. p. 56. CLUS. Pann. p. 8. 9. RAJ. p. 1700.
Opulus aceris ſpecies GESN. Hort. p. 269 *b.*
Opulus CAES. L. 2. c. 12.
Acer vulgare minori folio I. B. I. P. II. p. 166. bene.
Acer campeſtre & minus C. B. Baſ. p. 108. T. aut. de Par. p. 313. I. R. H.
Erable SPECT. de la Nat. II. p. 462.
Et *Petit erable* ib. p. 466.
Acer foliis tripartito palmatis, laciniis utrinque emarginatis, obtuſis, cortice ſulcato LINN. Cliff. p. 149. ROYEN. p. 459.
β *Fructu rubente* RAJ Syn. III. p. 470. VAILL.
γ *Foliis verrucoſis* WEINM. T. 26. lit. *a.*
δ *Mas ſ. ſterile floribus omnibus maſculis* VAILL. FABREG.

In ſepibus & dumetis ubique: tum in ſylvis, ubi viſa eſt in magnam altitudinem excreviſſe TRAG.

Minima ſui generis, decempedalis. Cortex rugoſus, fiſſus, ſcaber. Folia conjugata, cruciata, longe petiolata, ſemitriloba, lobis lateralibus ſemibifidis, & medio tridentato, omnibus extremis laciniis obtuſis, inferne glabra, & virentia. Dantur autem alia etiam & majora folia, anguloſa, ſimiliora ſequentis. Summus quivis ramus gerit racemum florum, ex petiolis conjugatis. Petala expanſa. Stamina ex propriis foveolis octo, & decem. Alae hirſutae.

2. ACER foliis quinquangulis, undique ſerratis.
Platanus TRAG. p. 1125. bene.
Acer major CORD. Hiſt. L. 3. c. 5. DOD. Pempt. p. 840.
Aceris ſpecies major GESN. Hort. p. 244. *b.*
Acer majus GESN. Coll. p. 56.
Acer latifolium CLUS. Pann. p. 8. Hiſt. p. 9. omnino.
Aceri congener una vulgatior LOB. Adv. p. 443.
Acer CAES. II. C. 12.
Acer montanum LUGD. p. 95. cujus icon pro *campeſtri* data ex LOBELIO hujus ſimilior eſt, *candidum* C. B. Baſ. p. 108. T. aut. de Par. p. 377. I. R. H.
Acer majus multis falſo platanus prior varietas I. B. I. P. II. p. 168.
Huc icones WEINM. T. 25. *a. b. c.*
Grand Erable ou faux ſicomore SPECT. II. p. 469.

Acer foliis palmato angulatis, obtuſe ſerratis, floribus ferme apetalis, oppoſite racemoſis LINN. Cliff. p. 145. ROYEN. p. 459.

β Quomodo differt *Acer majus folio rotundiore minus laciniato, an opulus Italorum* RAJ. p. 1701. I. R. H.

Acer majus folio rotundiore minus laciniato PLUKN. p. 7. *ſegmentis rotundioribus* RAJ. Syll. Ext. p. 49.

Quod idem videtur *Acer minor* DOD. p. 841.

Acer LOB. II. p. 199. a noſtro non diverſum.

γ *Foliis variis* I. R. H. MILL.

Vulgaris in montanis ſylvis. Varietas β circa Genevam a RAIO lecta eſt.

Magna arbor, albo ligno, & venoſo. Folia anguloſa, modice quinqueloba, extremis tamen lobis longe minimis, medio maximo, acutis lacinis & circumſerratis, inferne modo pallida, modo hirſuta. Flos racemoſus, exiguus, etiam minor quam priori, petalis ligulatis. Alae juniores villoſiſſimae, maturae calveſcunt.

3. ACER foliis quinquangulis, acutiſſimis, raro dentatis.

Acer major CAM. Epit. p. 63. egregia icon.

Aceris ſpecies montana Lynbaum GESN. Hort. p. 244. *b.* 289. *b.*

Aceri congener altera infrequentior LOB. Adv. p. 443. & icon inferior Ic. II. p. 199.

Acer montanum mas LUGD. ex colore ligni.

Aceris majoris multis falſo platani ſecunda varietas I. B. I. P. II. p. 168.

Acer montanum tenuiſſimis & acutiſſimis foliolis C. B.

Acer acutioribus foliis RAJ. Syll. Ext. p. 49.

Acer majus Germanicum ZWING. p. 167.

Acer montanum orientalis platani foliis atrovirentibus PLUKN. p. 7. T. 252. f. I.

Acer platanodes MUNT. Phytogr. fol. II. I. R. VAILL. RUPP. MILL. *peregrinus* WEINM. T. 27.

Acer foliis palmatis, acute dentatis, floribus corolla ſpecioſis corymboſis LINN. Cliff. p. 145. ROY. p. 459.

β *Foliis variis* MILL.

γ Non differre videtur

Acer montanum flavum ſ. criſpum C. B. HERM. RAJ. VAILL.? Apud VOLCAMERUM noſtra eſt.

Aceris majoris varietas RAJ. p. 1701. omnino.

In ſylvis Helvetiae paſſim creſcit: v. g. circa *Münchenſtein*, proxime arcem *Falkenſtein*. In M. *Uetliberg*: circa *Dornach* GESNER.

Facile a priori diſtinguitur. Folia teneriora, utrinque viridia, anguloſa, in 5. & 7. lacinias ſecta, perangusta, oris non frequenter ut in n. 2. ſerratis, ſed argute, & profunde dentatis. Flos racemoſus, major, calycis ſegmenta ovalia, tum petala latiora elliptica, quae utraque prioribus anguſtiora ſunt.

Aceris in univerſum uſus eſt opera mechanica, tum ligni, tum tuberum, quorum magna eſt pulchritudo. Dulci etiam ſucco abundat, ex quo in America ſaccharum excoquitur (DIEREVILLE *voy. d'Acad.* p. 109.) & in ipſa Europa fere tota anno fluere obſervavit LISTERUS, (LOWTHORP *Abridgm.* II. p. 686.) dulcem, ſimilem Betulini.

HIPPOCASTANUM T.

Aceri ſimile foliis, adfine ſtaminum numero, ſequentibus generibus fructu, ſed exoticum, etſi nunc urbium & praediorum frequens ſit ornamentum.

FRAXINELLAM etiam, Morſum Ranae, & Thymelaeam, tum Aſarum & Ariſtolochiam &c. aliorſum referre juſſerunt leges adfinitatis.

IIII. PLANTAE SEMINIBUS ET STAMINIBUS DONATAE
II. PETALODEAE.
III. ISOSTEMONES.

His copioſiſſimis generibus, ſemper ſegmentorum calycis, & petalorum numerus & ſtaminum idem eſt, & plerumque quidem quinarius, aliis quaternarius, reliqui numeri rariores ſunt. Inter Apetalas, & Liliaceas plantae pariter Iſoſtemon reperiuntur, ſed a ſociis non potuerunt divelli. Conf. *Progr. de meth. ſtud. Bot.* p. 18. 19.

ORDO I.
I. PLACENTIFERAE.

His ſummus pediculus intumeſcit in balſamicum, convexum plerumque, diſcum, ex quo ſtamina, petala, & calycis ſegmenta proveniunt.

I. MUL-

I. MULTILOCULARES.

STAPHYLODENDRON.
TOURN. T. 386. bene.
STAOHYLAEA LINN. n. 248.

Calyx floralis fit foliis quinque, ovatis, cavis, petala vocat MAGNOL. Petala quinque, anguſte elliptica, conniventia, calyce minora. Stamina quinque valida. Haec omnia ex circulo balſamico, terminante petiolum, in cujus centro, ſed remote, duae quaſi ſiliculae ſunt, tuba recta & ſimplici. Hae per maturitatem ſunt fructus membranaceus, quaſi inflatus, bilocularis, trilocularis, loculis dicoccis, ſeminibus pene globoſis, duriſque.

1. STAPHYLODENDRON foliis pinnatis.
Nux veſicaria TRAG. p. 1097. cum prima icone. DOD. Pempt. p. 818. bene.
Staphylodendron MATTH. p. 274. CAES. L. 3. c. 44. TAB. p. 1022. AICHST. Vern. Ord. Frut. T. 8. f. 1. bene. I. B. I. P. I. p. 274. cum bona deſcr. RAJ. p. 1681. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 308.
Staphylodendron Plinii GESN. Hort. p. 283. LOB. Ic. II. p. 103.
Staphilodendron ſ. piſtacia agreſtis CAM. Epit. p. 171. cum fructu, bene.
Piſtacia ſylveſtris C. B. Baſ. p. 105.
Staphylaea foliis pinnatis LINN. Cliff. p. 112. ROYEN. p. 436.

Ad ſepes, non ubique. Circa *Aroviam* frequens eſſe C. GESNER. Baſileae extra portam *Albanam* & *Rhenanam* I. B. Inter *Solothurn* & *Wallenburg* idem. Bernae paſſim v. g. in *Altenberg*, ſed frequentior in agro Aventico. *Vitoduri im Bruderholz* I. GESNER.

Arbuſcula decempedalis. Folia fraxinum imitantur, quina, ſeptena, ſed hilarius virent, & margine, qui acute ſerratus eſt, ſunt cartilagineo. Flores in racemum; pendulum, plerique vero abortiunt. Calyx & petala alba, cum rubore, exterius adſperſo.

Semina edulia dicit SCALIGER.

EUONYMUS.
TOURN. T. 388. bene, LINN. n. 79.

Finis pediculi terminatur in ovarium, quod gerit placentam tetragonam. Inde calyx oritur foliolis quatuor ſubrotundis, per aetatem reflexis, tum petala quatuor, graciliter elliptica, ex albo virentia, cava. Stamina ex placenta totidem, erecta; gemellis apicibus, in quadratum diſpoſita. Tuba ex centro placentae, ſimplex, viridis; Ovarium fit quatuor valvis, pene cordatis, quarum mucrones conjunguntur in angulum ſolidum, obtuſum: mediae parti ſeptum adhaeret, ut ſit quadriloculare, tetracoccon. Fructus membrana fit ſemipulpoſa, quale & ſeminis ovati involucrum eſt. Numerus quinarius loco quaternarii non rarus eſt.

1. EUONYMUS foliis oblongo-ovatis LINN. Cliff. p. 38. ROYEN. p. 436.
Spindelbaum TRAG. Apod. p. 311.
Evonymus RUELL. I. c. 77. MATTH. p. 191. CAM. Epit. p. 102. bene, cum charactere, GESNER. Hort. p. 258. DOD. Pempt. p. 783. bene, ſed foliis integris, TAB. p. 1047. foliis ſerratis.
Carpinus Theophraſti TRAG. p. 983. commode, foliis integris.
Anonymus CORD. Hiſt. L. 3. c. 8.
Evonymus vulgo dictus CLUS. Pann. p. 94. Hiſt. p. 56. obiter.
Evonymus Theophraſti DOD. Ic. Vet. II. p. 435. LOB. II. p. 168.
Siler CAES. III. c. 50.
Tetragonia Theophraſti LUGD. p. 272.
Evonymus vulgaris fructu rubeſcente C. B. Baſ. p. 107.
Evonymus vulgaris granis rubentibus C. B. T. aut. de Par. p. 268. I. R. H. MAGN. Char. p. 318.
Evonymus multis, aliis tetragonia I. B. II. P. II. p. 201. cum charactere.
Evonymus vulgaris PARK. RAJ. p. 1621.
β *Fructu albo* C. B.

Ad ſepes ubique.

Frutex humilior, vix ultra 8. pedes. Cortex fiſſus, quatuor alis elevatus, ut rami pene quadrati ſint, ligno fragili. Folia conjugata, ex ellipticis acuminata, tenera, margine minute & rotunde circumſerrato, licet replicata aliquando integra videantur.

tur. Petioli floriferi conjugati, umbelliferi. Fructus roſeo colore, ſemina miniata pulpa teguntur, ovata ipſa, & ſubpurpurea.

Surſum & deorſum purgare T. tota enim planta amara eſt, nauſeoſo ſapore, ingratoque odore. Annon poſſet involucrum ſeminum ad tinctorios uſus revocari? ex ſimilitudine Orleanae? Ita lego fieri apud I. B.

*2. EUONYMUS. . . .
An alia ſpecies, quam Bellonius retulit Genevae naſci GESN. l. c.
Evonymus latifolius CLUS. Hiſt. p. 94. cum ic. Pann. p. 94. TAB. p. 1047. alia icon. C. B. PARKINS. RAJ. p. 1621. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VI. p. 455.
Evonymus latifolia I. B. I. P. II. p. 202.
Iſo-Koroggi KAEMPFER. p. 790.

SCHEUCHZERUS prope *Thermas fabarias.*

An varietas ſit, uti LINNAEUS, an alia ſpecies, non dixerim, planta ipſa deſtitutus. CLUSIUS notas diſtinctionis facit unice folia majora, Citro aequalia, latitudine ad longitudinem majori, quam in vulgari, floris petala ſubrubentia ex albo.

BERBERIS.

TOURN. T. 385. LINN. n. 267.

Calyx ex tribus foliis exterioribus minoribus, acutis, tribus interioribus ſubrotundis, coloratis. Petala ſex ſubrotunda, ſtamina ſex, ſummo ſtylo inter diſtinctos apices eminente. In quovis petalo duo tumores flavi, convergendo verſus pediculum canalem intercipiunt. Tuba diſcus eſt orbicularis, planus. Fructus intra florem ſucculentus, ovatus, diſpermos; quatuor etiam ſemina continere vidit BRASSAVOLA p. 374.

1. BERBERIS ſpinis triplicibus LINN. *Cliff.* p. 122. ROYEN p. 438.
Oxyacantha RUELL. I. c. 106. FUCHS. p. 543. AICHST. Vern. Ord. Frut. T. 9. f. 3.
Berberis CORD. Dioſc. I. c. 123. GESN. Hort. p. 250. LOB. Ic. II. p. 182. PARK. BLAKW. T. 165.
Oxyacantha officinis berberis TRAG. p. 993.
Creſpinus MATTH. p. 165. CAES. L. 3. C. 12.
Berberis vulgaris CLUS. p. 120. *ſ. creſpinus* CAM. Epit. p. 86.
Oxyacantha berberis GESN. Coll. p. 94.
Spina acida ſ. oxycantha DOD. p. 780.
Oxyacantha Galeni TAB. p. 1035. bene.
Berberis vulgo, quae oxyacantha putata I. B. I. P. II. p. 52.
Berberis dumetorum C. B. Baſ. p. 109, RAJ. p. 1605. T. aut. de Par. p. 397. I. R. H. MAGN. Char. p. 319. ZANICH. p. 35. ic. 18.

Ad ſepes abunde.

Frutex ſepedalis & ultra: Lignum fragile, cortex ſcaber. Sub ramorum ortu ſpinae ternatae. Folia alterna, in ſummis faſciculata, petiolo ſenſim dilatato, venoſa, elliptica, margine argutiſſime dentato. Flores racemoſi, in ſcapis aphyllis, ex ſummis ramis. Flores lutei, baccae rubentes, acidae, longe ovales. Semina ſolida, ex ellipſi acuminata, fuſca.

Radix flava, amara eſt, ejus cortex ad icterum celebratur. Folia & fructus acidae indolis ſunt, intenſae (GEOFROI. III. p. 173.), iidemque gratum medicamentum ſuppeditant in morbis acutis, ſucco expreſſo, vel in ſyrupo conſervato. BOERHAAVE etiam in petechiis, ipſaque peſte laudat, in qua Aegyptiis multo in uſu eſt P. ALPINUS *de plant. Aeg.* p. 117. *b.* Idem peſtifera febre cum diarrhoea bilioſa correptus, ſanatus eſt decocto baccarum, & ſyrupo SIMON PAULI, qui ſalem eſſentialem ex ſucco paratum facit plurimi. Ad dyſenterias etiam aeſtivas laudaverat I. B. Idem decoctum ad dentium dolorem & caducitatem commendat. Cortex in tinctoria etiam opera accipitur.

Caſu tranſpoſitum genus melius legitur poſt Vincam ante Liguſtrum.

FINIS TOMI PRIMI.

D. ALBERTI HALLER

Archiatri Regii & Electoralis, Med. Anat. Chir. Bot. P. P. O.
Soc. Reg. Angl. & Suec. Sod.

ENUMERATIO METHODICA
STIRPIUM HELVETIAE
INDIGENARUM.

QUA OMNIUM BREVIS DESCRIPTIO ET SYNONYMIA
COMPENDIUM VIRIUM MEDICARUM
DUBIARUM DECLARATIO
NOVARUM ET RARIORUM
VBERIOR HISTORIA ET ICONES CONTINENTUR.

TOMUS II.

GOTTINGAE
EX OFFICINA ACADEMICA ABRAMI VANDENHOEK.
M D C C X L I I.

ISOSTEMONES.

ORDO II.

I. PLACENTIFERAE.

II. SEMINIBUS BINIS.

GYMNOSPERMAE ſemine duplici COLUMN. apud HERN. p. 858.

FLORE CORONATIS.

I. PENTAPETALO.

UMBELLIFERAE BOERH. p. 47. ROYEN. p. 91. MALPIGH. f. 192.

Huic magnae claſſi commune eſt, quod pediculi florales terminentur duobus ſeminibus; ad medium axin conjunctis, plerumque a cortice ſuo non ſeparabilibus. Ea in apice confluentem gerunt placentam, tumentem, ellipticam, ex qua quinque petala, & totidem ſtamina in ambitum ſparguntur. E media vero placenta duo cornicula ſ. Tubae eriguntur. Praeterea pleraeque plantae hujus claſſis flores gerunt in petiolis, ex uno pediculo ramoſis, quorum ſinguli denuo rami plures pediculos pariter in circulum ſpargunt, cum medii breves rectique, laterales longi & obliqui ſint. Omnibus etiam folia totalia alterna ſunt, & pleriſque caulis fiſtuloſus: & vis medica aromatica in ſeminibus, & carminativa, acris & diuretica in radicibus.

ORDO I.

PAUCIFLORAE OBSCURIUS UMBELLATAE.

H Y D R O C O T Y L E.

TOURNEF. T. 173. LINN. n. 200.

Flores ex uno pediculo binatim, ſeni, octoni. Sub ſingulo pare involucrum peculiare, quadrifolium. Petala ex ovatis acuta, integra. Fructus latior circulo, quadriſulcus. Semina plus quam ſemicircularia.

1. HYDROCOTYLE foliis peltatis orbiculatis undique emarginatis CLIFF. p. 88. ROYEN. p. 93.

Herba rotundo folio CORD. p. 69.
Cotyledon aquaticum DOD. Ic. p. 40.
Cotyledon paluſtris DOD. Pempt. p. 133. MERR.
Aquatica cotyledon acris ſeptentrionalium LOB. Ic. p. 387.
Cotyledon aquatica I. B. III. p. 781. ſed adſcribit Ranunculi capitulum.
Ranunculus aquaticus cotyledonis folio C. B. qui cum Ranunculi vera ſpecie a COLUMNA deſcripta eam confudit.
Hydrocotyle vulgaris T. aut. de Par. p. 471. I. R. H. FABREG. V. p. 33.
Acarizoba PISONIS Hiſt. Braſ. p. 260.
Cotyledon media folio ſubrotundo MUR. p. 743. omnino, etſi nomen longe diſtet.
Hydrocotyle RUPP. p. 221. MILL. &c.

I. B. in lacu *Felino*: & MURALT. In paludoſis circa *Creſſier*: & pontem *Thilae*: ego vero ad *Rhenum* circa *Gernsheim* abunde legi.

Radix longe repens, per intervalla edit foliorum faſciculos: Haec longe petiolata, petiolo ſubhirſuto, pene orbicularia ſunt, ſed uti octo nervis pinguntur, ita octo obtuſis interrumpuntur inciſuris. Alii ex radice petioli nudi flores gerunt, folioſis multo breviores.

ORDO II.

II. EVIDENTER UMBELLATAE.

I. ABSQUE COMMUNI PLACENTA SEMINUM.

I. SEMINE GIBBO STRIATO.

I. INVOLUCRO NULLO.

I. PETALIS AEQUALIBUS.

F O E N I C U L U M.

FOENICULI TOURN. ſp. T. 164. *ANETHI* ſp. LINN. n. 234.

Umbellae peramplae, cavae; neque univerſali, neque particulari calyx adſidet. Semina hinc gibba, inde plana, praeter ſulcos ovata. Petala quinque aequalia, dorſo medio eminente, in acumen terminata, pene triangula. Tubae nullae conſpicuae.

1. FOENICULUM.

Synonyma obſcura reddit diverſitas obſcura a variabili ſapore deſumta. In ſpeciminibus enim Aquitanicis acris eſt & aromaticus. In Italicis dulcis & gratiſſimus. Helvetica medio modo ſe habent.

I. Helvetica planta eſt.
Fœniculum RUELL. L. 3. C. 48. BRUNF. II. p. 24. FUCHS. p. 501. TRAG. p. 418. CORD. Dioſc. III. C. 81. GESN. Coll. p. 77. CAM. Ep. p. 534. DOD. p. 297. BLAKW. T. 288. RIV.

Fœniculum commune GESN. Hort. p. 259.
Fœniculum ſ. marathrum vulgatius dulce LOB. Ic. p. 775.
Fœniculum vulgare LUGD. p. 689.
Fœniculum vulgare germanicum C. B.
II. Ad acrem, Galliae calidioris plantam, quam cum vulgari conjungit I. B.
Fœniculum erraticum MATTH. p. 777.
Fœniculum ſylveſtre CAES. L. 7. c. 9. LOB. Adverſ. p. 347. C. B. PARK.
I. II. *Fœniculum vulgare minus acriori & nigriori ſemine* I. B. III. P. II. p. 3. I. R. H. PONT. Anth. p. 37.
Fœniculum vulgare germanicum MORIS. II. p. 270. Umbell. p. 3.
Fœniculum vulgare RAJ. p. 457.
Anethum fructu ovato LINN. p. 106. ROYEN. p. 116.

Non puto veram eſſe indigenam, etſi ad vias, & ad vinearum margines, in agro Aventico & circa *Mathod* vulgare ſit.

Radix alba, acris. Caulis & folia leviſſima, ſuavis ſaporis: ramoſus ille, brachiatus, erectus, bicubitalis. Folia ex longis ſtrictisque vaginis, teretia, ampliſſima, triangularia, pinnis conjugatis, ramoſis, ultimis laciniis longis, uncialibus, ſimplicibusque. Umbellae peramplae; flos luteus.

Totum medicatum eſt. Radix, princeps aperientium, diuretica eſt; in morbis pectoris utilis, antaſthmatica, propellit exanthemata, menſes & lochia. Febres unciis quatuor ſucci radicem ſanabat ZACUTUS, ſudore, aut ſcreatu motis. Folia cum lacte inflammationes ſolantur, & gonorrhoeis injecta medentur, menſes etiam pellunt, & lactis copiam faciunt. Fructus grate aromaticus, carminativus eſt, & ad oculorum vicia laudatur, & corrigendae Sennae additur. Ejus aqua ſpirituoſa vulgo in uſu eſt. Oleum deſtillatum, uti congenera, ad colicam datur. Serpentes foeniculo, etiam leviter percuſſo, ſe occidiſſe narrat FABREGOU. IV. p. 155. an ſerius?

MEUM.

TOURNEF. T. 165. BOERH. p. 49.
ATHAMANTA LINNAEI n. 211.

Habitus Foeniculi. Involucrum univerſale vix conſpicuum, ex longis foliolis, in apice inciſis. Particulare evidentius, heteromallum tamen, etiam inciſum. Petala in exterioribus floribus inaequalia, in interioribus minime, ovalia, apice per aetatem reflexo. Tubae longae. Semina majora ſemiovalia, profunde ſulcata, pene alata, tribus alis eminentibus.

I. MEUM MATTHIOL. p. 24. DODON. p. 305. purg. p. 478. optime, RAI. p. 432. RIV. T. 62. bene, ZWINGER. p. 516.
Daucus creticus FUCHS. p. 231. TRAG. p. 444. *Fuchſii* LOB. p. 777.
Beerwurtzel TRAG. Apod. p. 275.
Tordylium CORD. Dioſc. I. c. 3. III. c. 63.
Tordylum CORD. Hiſt. II. c. 56. FUCHS. p. 809.
Meum vel meon GESN. Hort. p. 267 *b*.
Seſeli creticum aliter tordylium GESN. Hort. p. 281.
Meum quorundam GESN. Tab. Coll. p. 90.
Foeniculum femina THURN. p. 70.
Daucus meum CLUS. p. CXCVIII. ex DOD.
Meum vulgare EJ. Pann. p. 700. abſque ic.
Meum CAES. L. 7. c. 12. flores facit luteos.
Meum, anethum ſylveſtre TAB. p. 74.
Meum vulgare ſ. branca urſina I. B. III. P. II. p. 11.
Meum foliis anethi C. B. I. R. H. & T. 165. MAGN. Char. p. 158. MUR. p. 724.
Meum athamanticum MORIS. Umbell. p. 4. ſemen F. *f.* & 79. 80.
Meum vulgare tenuifolium H. OX. III. p. 270.
Athamanta foliis capillaribus glabris ſtriatis LINN. Cliff. p. 93. ROYEN. p. 97.

Paſtor C. GESNERO retulit „ inacceſſo loco naſci in M. *Pilati*. In *Toggicis* M. MURALT. Copioſiſſime legi in M. *Grandvi*.

Radix craſſa, ramoſa, perennis. Circa naſcentem caulem capillorum penicillus. Folia minutiora quam Foeniculo, circumſcriptione minus ampla, primis alis ad ortum ramorum majoribus, ut reliquas quaſi decuſſent, omnibus vero conjugatis, pinnulis etiam ſecundis ramoſis, ultimis laciniis planis brevibus, & peranguſtis. Caulis pedalis. Petala ex albo ſubviridia.

Sapor & odor ſeminum acris, pene *Meliloti*. Laudatur a viribus diureticis, emmenagogis, in omnibus morbis frigidis, cachexia &c. HOFMANNUS p. 435. In febribus intermittentibus, ſed raro nobis in uſu eſt, Angliae frequentior in infuſis BLAIR. *Dec.* VII. p. 318.

Melius ponetur poſt Cicutam p. 434.

APIUM

APIUM.

TOURN. T. 160. LINN. n. 239. &c.

Semina pene priorum, minuta, profunde ſulcata. Petala, integra, acuta, apice plerumque reflexo. Tubae vix conſpicuae. Umbellae utriuſque generis nudae.

1. APIUM foliis ſemitrifidis, ora loborum circumſerrata.
Hippoſelinum RUELL. L. 3. c. 47.
Vulgare apium TRAG. p. 464.
Apium FUCHS. p. 744. BLAKW. T. 443.
Apium paluſtre CORD. D. III. c. 75. GESN. Hort. p. 247. *b.* Coll. p. 59. CAM. Epit. p. 527. optime.
Apium agreſte CORD. Hiſt. II. c. 171.
Eleoſelinum DOD. Ic. p. 153. Pempt. p. 695.
Eleoſelinum paludapium LOB. Ic. p. 707. eadem icon.
Aliud apii genus CAES. L. 3. c. 38.
Eleoſelinum apium ruſticum ſ. aquaticum TAB. p. 90.
Apium vulgare ingratius I. B. III. P. II. p. 100.
Apium paluſtre & apium officinarum C. B. H. OX. III. p. 293. T. aut. de Par. p. 390. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 161.
Apium paluſtre noſtras ſ. officinarum MOR. Umb. p. 24.
Apium paluſtre ſeu officinarum RAJ. p. 447.
Apium foliis caulinis cuneiformibus LINN. Cliff. p. 107. ROYEN. p. 115.

Locis ruderoſis & paluſtribus, etſi dubitem veram eſſe indigenam.

Radix craſſa, odore validiſſimo, ramoſa. Folia diverſiſſima a prioribus, pinnata, pinnis ſemibilobis, extrema ſemitrifida, latis omnibus, acute & profunde circumſerratis. Caulis anguloſus, erectus, fungoſus, ramoſus. Folia ſuperiora acutius laciniata, anguſtiora. Umbellae ex breviſſimis pediculis, in diviſionibus ramorum pene ſeſſiles, non maximae, fere 12. ramorum. Petala alba, extus pene ſubvireſcunt.

Totum amarum, acre, ſingularis ſaporis eſt, ſale dives & oleo. Radix eſt ex aperientibus: diuretica eſt, ſanguinem diſſolvit, lac coactum diſcutit inpoſita, uti tuſa etiam folia, in unguentum reducta CHOMEL. *ſuppl.* p. 68. urinam pellit reneſque mundat. Succus febrifugus eſt, ad ſex uncias ſumtus: & ad dentes firmandos in ſcorbuto utilis. Semen ex calidis minoribus, carminativum. Oculis nocere dicitur, non vulgo ſolum, ſed BOYLEO *de util. exper. Exerc.* v. n. 6. & epilepſiam facere frequente uſu, BUCHWALD p. 28. ſed is pro Apio Thyſſelinum in herbario repoſuit.

ORDO III.
II. UMBELLIFERAE.
I. ABSQUE COMMUNI PLACENTA.
I. SEMINE GIBBO STRIATO.
I. INVOLUCRO NULLO.
II. FLORIS PETALIS INAEQUALIBUS.

PODAGRARIA.

RIVIN.
AEGOPODIUM LINN. n. 237.

Involucrum neutrum. Semina magna, craſſa, ſemiovalia, ſulcata. Petala exteriora irregularia, interiora minime, cordata omnia, medio margine elevato. Tubae duae longae, & placentae pene diſtinctae.

1. PODAGRARIA RIVIN. T. 46. RUPP. DILL. MAGNOL. *Char.* p. 162.
Pycnocomos BRUNF. III. p. 165.
Herba ad elophoboſcum accedens CORD. Dioſc. p. 55 *b.*
Sylveſtre oſtericium TRAG. p. 434.
Angelicae vitium EJ. ib. p. 422.
Corchorus quibuſdam GESN. Hort. p. 255.
Herba gerardi DOD. p. 320.
Podagraria Germanica aut Belgica LOB. Ic. p. 700. eadem.
Aegopodium, herba gerardi TAB. p. 83.
Angelica ſylveſtris repens I. B. III. p. 145. H. OX. III. p. 281.
Angelica ſylveſtris minor ſ. erratica C. B. Baſil. p. 47. MORIS. Umbell. p. 9. 10. RAJ. p. 435. I. R. H. T. 167. B. I. H. G. G. aut. de Par. p. 387.

Aegopodium foliis caulinis ſummis ternatis LINN. Cliff. p. 107. ROYEN. p. 115.

Nihil frequentius ad ſepes, & in hortis, quibus reptatu moleſta eſt.

Caulis brachiatus, anguloſus, tripedalis. Folia totalia, lata, trifoliata, peculiaria petiolata, triloba, medium aequaliter trifolium, medio lobo ſubinde ſemitrilobo, lateralia inaequalia, cum majori & minori pinna, ex qua nota facile adgnoſcitur. Umbellae rariores, ex longis bacillis, albae.

Subaromatica eſt, ſed in medicinam non video recipi.

C A R U M.

LINN. n. 235. RIVIN.
CARVI T. 160.

Flos parum inaequalis, vel omnino regularis, petalis inciſis, medio dorſo eminente. Tubae reclinatae. Semina hinc convexa, inde plana, fere ſemiovalia.

1. CARUM CORD. *Dioſc.* L. 3. c. 66. MATTH. p. 755. (peſſime ſi noſtram vult) CAMERAR. *Epit.* 516. optime. DOD. p. 299. LUGD. H. OXON. III. p. 296. cum mala icone. RUPP. LINN. *Lapon.* n. 105. *Cliff.* p. 106. ROYEN. p. 116. RIVIN.

Caron CORD. Hiſt. I. c. 43.
Caros RUELL. L. I. c. 43. FUCHS. p. 396. non bene. TRAG. p. 455. eadem icon. GESNER Coll. p. 66. I. B. III. P. II. p. 69.
Carus GESN. Hort. p. 251. *b.*
Carum, carvi LOB. Ic. p. 724.
Carvi CAES. L. 7. C. 25. THAL. T. aut. de Par. p. 253. I. R. H.
Carum careum TAB. p. 66.
Cuminum pratenſe, carvi officinarum C. B. Baſil. p. 47.
Carum ſ. careum RAJ. p. 446.
Carum ſ. carvi MORISON Umbell. p. 24. T. 8. folium bene. MAGNOL. Char. p. 158.

Ubique in pratis, etiam altiſſimis, & alpinis.

Radix conica, depacta. Folia longa, parum lata, pinnis conjugatis, pinnulis primis circa coſtam ſe decuſſantibus, unde peculiaris habitus naſcitur, laciniis planis, longis, acutis. Caulis brachiatus, rami umbellis terminati. Flores toti albi.

Semen eſt ex calidis majoribus, cum ſiccitate carminativum, ſtomachale, anticolicum, ſi morbus ab acido & fermentabili fuerit. Additur etiam Sennae, ut flatulentam ejus naturam temperet BLAIR. *Dec.* V. p. 195. Infuſum cum melle pulmonibus muco oppletis, & ſuppuratis prodeſt.

2. DAUCUS pratenſis millefolii paluſtris folio MURALT. p. 529.

Plantam iſtam vulgo *Tiguri in pratis & ad vias* naſci dubito, non alibi lectam in *Helvetia.*

T R A G O S E L I N U M.

TOURN. T. 163.
PIMPINELLA LINN. n. 236. RIVIN &c.

A Caro differt extremis floribus umbellarum evidentius difformibus, extremo petalo maximo, deinde minori pari, intimo minimo. Interiores vero regulares ſunt. Caeterum media petala introtracta ſunt, quaſi inciſa. Semina convexa, mucrone anguſtiori. Tubae longae, & conſpicuae. Non valde repugnarem conjuncturo utrumque genus.

1. TRAGOSELINUM pinnis ſemilobatis, circumſerratis.

I. Varietas ſylvatica flore albo
Pimpinella BRUNF. III. p. 28. DORST. p. 221. *b.* RIV. T. 79. abſque imis foliis.
Pimpinella I. TRAG. p. 466.
Pimpinella major FUCHS. p. 608. non male.
Pimpinella a Germanis vulgo dicta GESN. Hort. p. 272. *b.*
Saxifraga pimpinellae ſimilis major GESN. Tab. Coll. p. 105.
Pimpinella ſaxifraga MATTH. p. 1032. CAM. Ep. p 775. bene. RAJ. p. 445. *major* ZWING. p. 869.
Saxifraga magna DOD. p. 315. Purg. p. 494. cum bona icone.
Pimpinella major Fuchſii LOB. Ic. p. 720. eadem.
Saxifraga pimpinella Germanica major CLUS. Pann. p. 697. Hiſt. p. CXCVII. eadem.
Saxifraga quaedam CAES. L. 7. c. 57.
Apium ſylvaticum THAL. p. 8.
Tragoſelinum majus pimpinella major TAB. p. 88. bene.
Saxifragia hircina major I. B. III. p. 109. GESN. Hort. p. 279.
Pimpinella ſaxifraga major umbella candida C. B. Baſ. p. 48. MORIS. Umbell. p. 13. T. V. cum folio bene picto. Hiſt. III. p. 284. RUPP.

Saxi-

Saxifraga major Germanica foliis magis inciſis BARR. ic. 243.
Tragoſelinum majus umbella candida T. aut. de Par. p. 539. I. R. H. ZANICH. p. 262. ic. 306.
II. *Pimpinella major ſplendens* SCHWENCKF. p. 158.
β *Daucus cyanopos* CORD. Hiſt. II. c. 122. p. 155. *Cordi* I. B. III. P. II. p. 59.
Tragoſelinum majus coeruleum WALTHER. Ind. Hort. p. 111. Haec varietas deſtillata dat ſpiritum coeruleum, & Marchiae peculiaris eſt ELSHOLZ.
γ Varietas alpina umbella *rubente*
Daucus coriophyllus CORD. Hiſt. L. II. C. 123? *Cordi* I. B. III. p. 59.
Pimpinella II. TRAG. p. 467?
Saxifraga major alpina umbella purpuraſcente GESN. Tab. Coll. p. 105.
Saxifraga hircina major flore rubente EJ. Hort. p. 279.
Varietas *in Etſchero* CLUSII l. c.
Pimpinella ſaxifraga major umbella rubente C. B. MORIS. III. p. 284. RAJ. p. 445. TIT. Iter. [*purpuraſcente* MUR.]
Pimpinella flore rubro RIVIN. T. 80.
Tragoſelinum majus umbella rubente I. R. H.

Illa ubique in ſylvis & pratis humectis, haec in alpium paſcuis frequens eſt.

Radix alba, in β. manans ſucco coeruleo, conica, longa, acerrima. Folia pinnata, pinnis primis triangularibus, reliquis ellipticis, acute ſerratis, aliquando ſemipinnatis, ultimo folio ſemitrifido: Superiora acutiora ſunt, & anguſtiora. Umbellae rariores, flore albo in α, purpureo in γ.

Celebris planta inter STAHLIANOS, eſſentia ſua ſtomachica, antifebrili, vulneraria, incidente, in pectoris morbis, ad partum accelerandum. Olim radices Norimbergae ad menſes & lochia pellenda celebres fuiſſe HOFMANNUS monet p. 533. Acerrima certe eſt, cum non ingrato aromate, & laudibus ſuis digna. Lac mirifice augere dicitur etiam extus mammis admota CAR. AVANTIUS in FIERAM. Anheloſis & hydropicis, quando fortiſſime reſolvendum eſt, prodeſt infuſio BOERH.

2. TRAGOSELINUM pinnis ſubrotundis, circumſerratis.
An hic potius *Daucus ſelinoides* CORD. Hiſt. L. II. c. 121? Videtur ob folia non ſplendentia.
Saxifraga hircina minor GESN. Hort. p. 279.
Saxifraga pimpinellae ſimilis minor GESN. Coll. p. 105.
Pimpinella ſaxifraga minor CAM. Epit. p. 775. MORIS. Umbell. p. 13. T. 5. ZWING. p. 869.
Saxifraga II. ſ. minor CAES. p. 315.
Annon *Dauci ſecundum genus Dalech* LUGD. p. 717? niſi fuerit Italica ſpecies ſemine hirſuto, a COLUMNA deſcripta, quam non bene huc revocat I. B.
Tragoſelinum minus, pimpinella minor TAB. p. 88. bene.
Saxifragia hircina minor foliis ſanguiſorbae I. B. III. p. 111. PLUKN.
Pimpinella ſaxifraga major altera C. B. ZWING. denuo &c.
Pimpinella ſaxifraga vulgaris pimpinellae minoris foliis MOR. III. p. 285.
Pimpinella ſaxifraga hircina minor montana foliis alte inciſis BARR. ic. 738. videtur.
Pimpinella ſaxifraga minor foliis ſanguiſorbae RAJ. p. 445.
Tragoſelinum alterum majus T. aut. de Par. p. 234. 539. VAILL. &c.

In pratis locisque aridis.

A priori differt foliis durioribus, minoribus, pinnis non inciſis, primis lineis ſimplicibus, exteriori ambitu ſerrato.

Tragium COL. ab hac ſpecie differt ſemine hirſuto.

3. TRAGOSELINUM pinnis laciniatis, ſuperius tenuiſſimis.
An *Pimpinella tertia* TRAG. p. 467? ſed propior eſt n. 4.
Saxifraga parva DOD. Purg. p. 495. Pempt. p. 315. optime.
Bipinella, ſaxifraga minor LOB. Ic. p. 719. eadem icon.
Saxifraga pimpinella germanica minor CLUS. Pann. p. 697. Hiſt. p. CXCVII. eadem.
Dauci tertium genus LUGD. p. 717.
Pimpinella criſpa ſ. petraea TAB. p. 89.
Saxifragia hircina minima, pimpinella criſpa Trag. I. B. III. p. 113.
Pimpinella ſaxifraga minor C. B. Baſ. p. 48. RAJ. p. 445.
Pimpinella ſaxifraga minor foliis diſſectis H. OX. III. p. 285.
Pimpinella ſaxifraga minor criſpa MORIS. Umbell. p. 17. T. 5.
Pimpinella ſaxifraga hircina major montana Italica foliis alte inciſis BARR. ic. 737? non ſimillima.
Pimpinella media RIVIN. T. 81.
Tragoſelinum minus I. R. H. &c.
Pimpinella ſaxifraga BLAKW. T. 472.

II. *Saxifraga hircina media* I. B. III. p. 110. non video differre. RAJ. p. 445.
Daucus campeſtris apii folio C. B.
β Varietas foliis albis maculis adſperſis PONTED. Comp. Tab. Bot. p. 42.

Minime rara in vallo urbis, locisque aridioribus v. g. *im Weiſſenſtein-Hölzlein.*

A priori n. 1. differt, foliis quidem ad terram ſatis ſimilibus, ad caulem vero pinnatis; pinnis autem & ipſis pinnatis, aut ſemipinnatis, pinnulis primis profunde ſectis, reliquis integris. Habitus etiam altior reliquis, tripedalis.

4. TRAGOSELINUM....
An *Daucus coniophyllos* CORD. T. 2. C. 124?
Pimpinella ſaxifraga tenuifolia C. B. Prodr. p. 84. I. B. III. p. 112. MOR. III. p. 285. RAJ. Syll. p. 204.
Pimpinella tenuifolia RIVIN. T. 82. RUPP.
II. *Pimpinella ſaxifraga hircina minima* I. B. ex TRAGO, huic propior eſt, quam priori.

Ad ripas lacus Lemani.

Caulis durus, parum ramoſus, paucis foliis, umbellis raris, infrequentibus. Folia trifida, medio lobo ad angulos rectos tripartito, cujus lobuli quadrifidi ſunt, planis & graciliſſimis laciniis... Hujus generis eſſe totus habitus demonſtrat. Flores autem ſpecimen meum, quod ex C. B. eſt, non habet. An idem ſequenti?

Totum genus in unam plantam conjunxit RIVINUS *Introd.* p. 32. deinde LINNAEUS, ROYEN p. 119. & LUDWIGIUS *de min. ſpec. plant.* Sed fateor, videntur diverſitates recenſitae retineri poſſe, donec demonſtretur unam in aliam cultu degenerare.

5. TRAGOSELINUM foliis tenuiſſime diviſis, pinnulis ultimis tripartitis.
I. *Saxifraga pannonica* CLUS. Pann. p. 698. Hiſt. p. CXCVI. non male.
Daucus montanus multifido brevique folio C. B. P. MORISON. Umbellif. p. 84. Omnino ex fide horti ſicci C. B. & HAGENBACHIANI.
Saxifragia multifido folio pannonica I. B. III. P. II. p. 19. ex CLUSIO, RAJ. p. 461.
Saxifraga montana minor multifido folio pannonica MORIS. III. p. 273.
II. *Meum* Icon. poſt Dioſc. 1552. f. 1. *aliud* LUGD. p. 759.
Meum dauci cretici facie C. B. P. I. B. l. c. p. 15.
Saxifraga montana minor humillima ſ. palmaris MORIS. l. c. p. 273. Umbell. p. 76.
III. *Daucus petraeus glauco folio* I. B. III. p. 58. pro nova planta RAJ. Hiſt. p. 460.*
Ammi petraeum glaucifolium perenne MORIS. p. 295.

Paſſim in Helvetia. In M. *Dolaz*: in rupibus ſupra *Biennam*, & circa *Nodz*, locis niſi omnino fallor, paludoſis.

Radix conica, ramoſa, aromatica, capillis comata. Caules florenti in M. *Dolaz* ſemipedales, altiores autem in Biennenſibus, brachiati. Omnia & folia, & pinnae uniformiter plana, ſulcata, & acuta, ſicca, fragilia, dura. Pinnarum quatuor diviſiones, extremae laciniae bipartitae, tripartitae, lanceolatae, & totalia folia graciliter triangularia. Omnes caules & ramos multae coronant umbellae, ex longitudine exeuntes, in apice confertae, exiguae, rotundae, nudae. Flores albi... conf. *It. Helv.* n. 16.

* PYRETHRUM umbelliferum folio Anethi. In Gotth. M. naſci ait ZWINGERUS p. 720. An certa fama? ſed planta ipſa ignota eſt.

ORDO IV.
II. UMBELLIFERAE UT PRIUS.
I. PLACENTA COMMUNI DESTITUTAE.
I. SEMINE GIBBO STRIATO.
II. INVOLUCRO UTROQUE AUT ALTERUTRO PRAEDITAE.
I. PETALIS INAEQUALIBUS.

SESELI.
LINN. n. 228.
HIPPOMARATHRUM RIV.

Huic involucrum univerſale nullum, peculiare multis, iisque latiuſculis foliis fit. Semen ovatum, ſulcatum (ſubhirſutum in noſtra). Petala paulum inaequalia, cordata, retracta ora & eminente.

1. SESELI petiolis ramiferis membranaceis ventricoſis emarginatis CLIFF. p. 103. ROYEN. p. 112.
Difficillimae plantae ecce ſynonyma certiora, deinde conjecturalia.
I *Hippomarathrum* RIVINI T. 66. non optime. RUPP. BUXBAUM. WALTHER.

Foeni-

Foeniculum ſylveſtre minimum patulum T. aut. de Par. p. 445.
Foeniculum ſylveſtre annuum tragoſelini odore umbella alba VAILL. p. 54. T. 9. f. 4. ubi umbellae radii vix diſtinguuntur.
II. An *Foeniculum montanum* TRAG. p. 429.
Selinum montanum pumilum CLUS. p. CC. Pann. p. 701. MORIS. Umbell. p. 6. & *I. i.* MAGNOL. Char. p. 159. *Cluſii, foliis foeniculi aut peucedani, flore albo, ſemine ſelini* I. B. III. P. II. p. 17. ex CLUSIO.
An *Libanotis minima* LUGD. p. 766?
Oreoſelinum apium montanum TAB. p. 91. ex CLUSIO.
Daucus montanus multifido folio ſelini ſemine C. B.
Saxifraga montana minor foliis peucedani MOR. III. p. 274.
III. *Peucedanum pannonicum* CLUS. p. CXCVI. Ita C. B. ſed CLUSIUS ſaporem ignavum dicit.
Peucedani facie puſilla planta LOBEL. p. 745. Similior icon Tragoſelino ultimo.
I. III. *Apium petraeum Peucedani facie noſtras* PLUKN. p. 34.
Saxifraga minor tenuiſſimis & longiſſimis foliis MOR. l. c. III. p. 273.
Peucedanum minus C. B. P. H. BLES. p. 156. RAJ. p. 460.
IV. *Foeniculum petraeum* TAB. p. 68.
Daucus glauco folio ſimilis foeniculo tortuoſo I. B. III. p. 16. videtur.
C. B. in M. *Waſſerfall.*

Pulchrae plantae caulis durus, ſtriatus, cubitalis, erectus, frequenter ramoſus, non ita uti ſequens, & praecedens planta, brachiatus. Folia ex magnis duriſque vaginis, glauca, ſulcata, rigida, laciniis ultimis, ut in Tragoſelino quinto bifidis, trifidis, eadem ubique latitudine, fine lanceolato. Umbellae per totam longitudinem, ramos terminant, totales denſae, orbiculares, peculiares exiguae. Involucrum univerſale nullum, peculiare conſpicuis latis foliolis fit, in apice inciſis.

2. SESELI caule vix ramoſo, umbella purpurea, pinnulis acute multifidis.
Mutrina ARET. p. 234. *b.*
Muttelina vulgo in alpibus dicta. GESN. Fract. p. 64. Hort. p. 268.
Muttelina CAM. Epit. p. 8. ſatis bene. PONAE Bald. I. B. III. p. 66. RAJ. Syll. Ext. p. 84. RAJ. p. 453.* *Helvetica* ZWING. p. 517.
Meum alpinum umbella purpuraſcente C. B. MURALT. p. 724. TIT. It.
Seſeli humile alpinum umbella purpuraſcente H. OX. III. p. 287.
Phellandrium alpinum umbella purpuraſcente I. R. H. LEMER. p. 420.
II. *Daucus montanus* CLUS. Pann. p. 700. Hiſt. CXCVIII. abſque icone. *Pannonicus* PARK. p. 896.
Daucus montanus Cluſii flore carneo ſemine ſelino hortenſi aequali I. B. III. p. 67. RAJ. p. 454.*
Apium montanum flore carneo MORIS. III. p. 293.

In omnibus alpium paſcuis amata agricolis, ob lactis ex aromatico pabulo nati, & praeſtantiam & copiam.

Radix craſſa, ramoſa, multiceps, capitulis ſetis coronatis. Caules pene nudi, pauciſſimas uncias alti. Folia graciliter diviſa, duriuſcula, pinnata, pinnulis duplicato ramoſis, laciniis ultimis planis, peracutis, quadrifidis, trifidis, ſimplicibus. Umbellae generales non magnae, nudae, particulares vero notatu dignis foliolis exceptae. Semen ſemiovale, circulo potius quam calyce coronatum, qua nota differt a Phellandrio. Tubae conſtanter recurvae. Petala inaequalia, extremo majori, cordata, perpetuo purpurea. Conf. *It. Alp.* n. LXVII.

OENANTHE.

TOURN. T. 166. LINN. n. 22.

A priori genere maxime differt calyce in ſummo ſemine quinquefido. In quibusdam ſpeciebus flores in centro mares, in ambitu hermaphroditici. Flos manifeſtius irregularis.

1. OENANTHE ſtriata rigida LINN. *Cliff.* p. 99. ROYEN. p. 108.
Seſeli Maſſilienſe RUELL? L. III. c. 42. CLUS. Hiſp. p. 432. CAES. L. 7. C. 31. ZWING. p. 692. *Penae* LUGD. p. 749.
Seſeli Maſſilienſe nonnullorum CAM. Epit. p. 511. bene.
Seſeli Maſſilienſium foeniculi folio craſſiore LOB. Adv. p. 352. Ic. p. 785.
Foeniculum tortuoſum CLUS. p. CXCIX. RAJ. p. 460. Syllog. p. 126. I. R. H.
Foeniculus tortuoſus Dalech. LUGD. p. 740.
Seſeli Maſſilienſe Foeniculi folio quod Dioſcoridis cenſetur C. B. Baſ. p. 49. PARK. PLUKN.
Saxifraga montana minor foeniculum tortuoſum dicta H. OX. III. p. 273.

C. B.

C. B. in ſaxoſis herbidis M. *Grenzach*, tum in ſylvis *Huningenſibus* circa *Michelfelden*: ſed fateor, pene dubito indigenam eſſe.

Ad Seſeli I. accedit facie, cum foliis glaucis & vaginis Hippomarathri ſit. Sed magis brachiata eſt, ramis ad magnos angulos diviſis, & inflexis. Umbellae peculiares perexiguae, radiis latiuſculis & brevibus ſuccinctae. Petala . . . alba, extus rubra, regularia & bifida facit MAGNOL. Semina manifeſto calyce coronata. Radix longa, craſſior, aromatica.

Semen in officinis recipitur ad pellenda excrementa uteri, ad incidendum in morbis pectoris, uſu tamen eſt rariori.

2. OENANTHE foliis caulinis inflato fiſtuloſis LINN. *Cliff.* p. 99. ROYEN. p. 108.
α Oenanthe, herba filipendula GESN. Coll. p. 93?
Filipendula Oenanthe GESN. Hort. p. 259.
Oenanthe IIII. MATTH. p. 869. cum bulbis, LUGD.
Oenanthe aquatica ſerpens CAM. Epit. p. 265. cum bulbis & ſine bulbis.
Oenanthe aquatica, Oenanthe IIII. Matth. Dodon &c. LOBEL. Ic. p. 731. icon exterior.
Foeniculum ſylveſtre CAES. L. 7. c. 42.
Siſer paluſtre LUGD. p. 724.
Filipendula aquatica TAB. p. 142.
Oenanthe aquatica C. B. Baſ. p. 49. RAJ. p. 441. ZWING. p. 768. T. aut. de Par. p. 290. I. R. H.
Oenanthe ſ. filipendula aquatica I. B. III. p. 191.
Oenanthe aquatica anguſtifolia recta vulgaris H. OX. III. p. 289.
β Juncus odoratus DOD. Cereal. p. 242. *aquatilis* pempt. 590.
Oenanthe &c. LOB. l. c. ic. int.
Filipendula paluſtris ruta paluſtris TAB. p. 142.
Oenanthe ſ. filipendula folio rutae I. B. III. p. 192.
Oenanthe ſ. filipendula aquatica altera T. aut. de Par. p. 291. I. R. H.
Oenanthe aquatica triflora caulibus fiſtuloſis MORIS. l. c. RAJ. Syn. III. p. 210.
Oenanthe aquatica minor RAJ. p. 441.
CAMER. Epit. & ZWING. l. c. ic. interior.
Oenanthe aquatica minor juncoides trianthophoros PLUKN. p. 268.
Oenanthe RIV.

In foſſis non rara.

Caules longe repentes, per aquas demittunt fibrarum faſciculos in var. β., in hortis vero, planta culta bulbillos habet adpenſos, ut in var. α. Supra aquam caulis erectus, pene nudus, ramoſus effertur. Folia ima pinnata, pinnis latis trilobis, aut pinnatis quinquefidis: ad caulem vero coſta teres eſt, fiſtuloſa, paucis, & ſimplicibus laciniis in extremitate folioſa. Umbellae peculiares, in generali qualibet, circiter tres, paucae, confertiſſimae. Calycis univerſalis ſquama unica, particularis tres, ad decem, albae, latiuſculae, unilaterales. Flores exteriores mares, valde difformes; calyce quinquedentato, tribus, longiſſimis exterioribus ſegmentis, ovariis nullis aut minimis. Interiores androgyni calyce uniformi, minus irregulares, tubis duabus longis, non caducis coronantur. Petala in utriſque mucrone retracto, ut cordata videantur, ſubrubella. Per maturitatem flores androgyni denſas ſphaeras aculeatas referunt. Semen leviter aromaticum: fructibus pentagonis, bilocularibus, diſpermis, pyramidalibus, cornubus ex baſi prodeuntibus.

PHELLANDRIUM.

TOURN. T. 161. LINN. n. 221.

Umbellae univerſales nudae, peculiares aliquot (ſeptem facit LINN.) foliis graciliſſimis. Petala cordata, inaequalia, ora eminente, exteriora majora. Tubae breves, non deciduae. Semen ſemiovale, ſed acutius, vix ſulcatum. Calyx, ut in Oenanthe, ſemen coronat, exiguus.

1. PHELLANDRIUM foliis ad angulos obtuſos ramoſis.
Sylveſtre Leviſticum TRAG. p. 427.
Dauci III. genus TRAG. p. 446. omnino.
Phellandrium DOD. Cereal. p. 244. Pempt. p. 591. bene. RIVIN. T. 64. T. aut. de Par. p. 351. I. R. H. VALL. LINN. Cliff. p. 100. ROYEN. p. 108.
Cicutaria paluſtris LOB. Ic. p. 735. TAB. p. 783.
Silaus Plinio CAES. L. 7. c. 26.
Phellandrium vel cicutaria aquatica quorumdam I. B. III. p. 183.
Cicutaria paluſtris tenuifolia C. B. Baſ. p. 49. Phyt. cum non bonis ſynonymis, MORIS. III. p. 291. MUR. p. 580.

Cicu-

Cicuta 4. MORIS. Umbell. p. 18. Seminis autem icon Z. Z. 91. 92.
Cicuta aquatica ZWING. p. 906. confunditur cum *Cicuta Geſneri.*
β *Caule craſſo* RUPP.

In foſſis non infrequens, in lacu *Moos-Seedorfenſi* &c.

Caulis craſſiſſimus, per aquam repit, & per intervalla fibrarum fundit faſciculos, brachiatus, ramoſus. Folia ampliſſima, multiplici diviſione, angulis ramorum rectis, aut obtuſis, quales in Oreoſelino minore ſunt. Laciniae ultimae, planae, ubique aeque latae, ſemipinnatae, lanceolatae. Umbellae non ampliſſimae, ſemina ex ovatis conpreſſiora, ſulcis potius picta, quam inciſa, tubis ſuperſtitibus.

Sapor ſeminis leniter aromaticus eſt, cum acrimonia conſtantiori. Inde dudum ad ulcera difficilia, ſcirrhos, cancros & gangraenas commendatum eſt (BOERHAAVE *hiſt. plant.* p. 94.) nuper vero fuſius ab HEISTERO E. N. C. *Vol.* V. *Obſ.* 139. &, proprio libello, ab ERNSTINGIO, quem vide: Idem ad morbos etiam pectoris ſemen ipſum commendat. Doſin HEISTERUS facit drachmam unam.

E T H U S A.

LINN. n. 224.
CYNAPIUM RIVIN. *CICUTAE* ſp. T. T. 160.

Calyx univerſalis nullus, peculiaris trifolius, ab uno latere, longe reflexus. Flores difformes, bifidis petalis. Semina quatuor ſulcis profunde inſcripta, & diviſa in duas latas facies, tria vero craſſa juga eminentia, hinc convexa inde plana. A Coriandro ſemine differt, a Cicuta ſemine eodem non granulato, & calycis generalis defectu.

1. ETHUSA LINN. *Cliff.* p. 100. ROYEN. p. 109.
Petroſelini vicium TRAG. p. 459. abſque icone.
Species cicutae Glyſen GESN. ad Cord. Dioſc. IV. c. 79. vid. Ind. quadr. p. 68.
Cicuta minor CORD. L. II. c. 150. HOFMANN &c.
Apii communis vicium GESN. Hort. p. 247 *b.*
Cicutam referens herba EI. ib. p. 253 *b.*
Dauci inutile genus EI. Coll. p. 73 *b.*
Cicutaria fatua LOB. Ic. II. app. p. 280.
Apium cicutarium THAL. p. 9.
Cicutaria apii folio. I. B. III. p. 179.
Cicuta minor petroſelino ſimilis C. B. Baſ. p. 48. H. OX. III. p. 290. ZWING. p. 905. cum icone aliena, Oenanthes ſucco viroſo. T. aut. de Par. p. 419. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 161.
Cicutaria tenuifolia RAJ. p. 451. Syn. III. p. 215.
Cicutaria 3. MORIS. Umbellif. p. 18. Semen Y y. & n. 89. 90.
Cynapium RIVIN. T. 75. RUPP. DILL.

Nihil in hortis frequentius.

Caulis ſulcatus, ramoſus, brachiatus. Folia nitentia, circumſcriptione ampla, pinnis raris, pinnulis laciniatis, laciniis pene pinnatis, laciniolis planis, lanceolatis, ſemitrifidis. Umbellae rarae, calyx peculiaris longiſſimus. Flores externi inaequales, petalis in duas inaequales partes diviſis: intimi flores vix difformes.

Tota planta trita virulento odore eſt, & alliato, ut non mirum ſit, venenatam eſſe, quod DALECHAMPIUS vidit, & BLAIR Pharmacol. Dec. V. p. 212. & Miſcell. p. 80. & in COMM. NORIB. 1731. n. 23. 1740. n. 48. & BOERHAAVE in Prael. Deliria facere E. N. C. *Vol. I. Obſ.* 52. ſtupores, nauſeas, inpotentias. Ib. *Obſ.* 200. faucium conſtrictiones, ſpaſmos ventriculi IB. *Obſ.* 121. mortem convulſivam BUCHNER *Miſc.* 1729. p. 724. neque enim alia videtur cicuta aquatica in hortis lecta, etſi alibi legatur innoxiam fuiſſe v. g. in E. N. C. *Dec. II. Ann. IV. Obſ.* 50. Nempe narcotica haec venena mitiora ſunt, neque doſi minori occidunt.

C I C U T A.

RIVIN.
CICUTAE T. Sp. T. *CONIUM* LINN. n. 209.

Calyx generalis umbellae, aut nullus, aut paucis, latiuſculis, ſquamis brevibus latisque reflexis: Peculiaris tribus latis, mucronatis, pariter (vel uno trifido) ex uno latere poſitis. Flores in exteriori parte irregulares; intimi regulares cordati. Semen hinc

 val-

valde gibbum, inde planum, quinque ſulcis inſcriptum, eleganter crenatis. Tubae breviſſimae, per aetatem longiuſculae, capitatae. Placenta bipartita.

1. CICUTA DORSTEN. p. 83. TRAG. p. 473. non bene. FUCHS. p. 406. CORD. *Dioſc. IV.* c. 79. GESN. *Coll.* p. 68 *b.* MATTH. p. 1098. CAMER. *Epit.* p. 839. male. DODON. *Purg.* p. 375. *Pempt.* p. 461. bene. LOBEL. *Ic.* p. 732. ead. CAESALP. L. 7. c. 27. TABERN. p. 782. RAJ. p. 451. BLAKWALL. T. 451.

Cicuta major CORD. Hiſt. II. c. 149. C. B. Baſ. p. 48. I. R. H. MAGN. Char. p. 161. ZANICH. p. 66. ic. 284.
Cicuta vera GESN. Hort. p. 253 *b.* THAL.
Cicutaria vulgaris CLUS. p. CC.
Cicuta vulgaris major MORIS. III. p. 290.
Cicuta domeſtica MORIS. Umbell. p. 18. T. 6.
Conium ſeminibus ſtriatis LINN. Cliff. p. 92. ROYEN. p. 107.
β *Foliis* tenuioribus C. B. I. R. H.

Ad maceries & ſepes abunde.

Caulis craſſus, maculoſus, nodoſus, brachiatus, ad octo aliquando pedes adſurgit. Folia albida, quaſi ſcabra, circumſcriptione perampla, pinnis pinnatis, laciniis ultimis ſemipinnatis, ſemiſeptifidis &c. ultimis ſegmentis obtuſis. Umbellae multae, rarae, exiguae.

Sale volatili urinoſo tota planta abundat, & oleo GEOFROI. III. p. 325. Narcotica eſt, & refrigerat, odore ſuo vertiginem inducit BOERHAAVE. Intus adſumta ſomnum facit, (vide hiſtoriam FONTANI in *Conſ. & Reſp.* p. 162.) vertigines, deliria, mortem ipſam. Externo uſu emollit, lenit, inponitur mammis cancroſis, ſcrophulis, tumoribus duris chronicis, dolentibus ex nimio labore muſculis, non ſine encomiis etiam prudentiorum Medicorum, genitalibus a nimia venere dolentibus (HENR. AB HEERS). Venenatam eſſe, vetus fama eſt. CARDANUS hiſtoriam narrat hominis placenta occiſi, quae cicutam continebat. Amentes, & vertiginoſos reddit, homines & beſtias, & occidit POMPONATII praeceptorem SCALIGER *de Subtil.* Ex. 152. Similem in anſeribus & ſuibus, & homine eventum habet BRASSAVOLA p. 335. etſi alios evaſiſſe narret LOBELIUS *Adverſ.* p. 329. Alios dementatos fuiſſe referunt MATTHIOLUS p. 1415. 1416. ex multiplici experimento, & BOCCONE *Muſ. di Fiſ.* p. 148. & BUCHNER *Miſc.* 1727. p. 58. Subitam mortem WEPFERUS l. c. p. 312. etiam in cuniculo braſiliano HARDER *ib.* p. 334. Aliis tamen experimentis minus formidabilis facta eſt. RENEALMIUS olim drachmam dimidiam radicis propinabat ad ſcirrhos viſcerum. PETIVERIUS unciam mediam : HENLEY integras quatuor uncias abſque noxa devoravit LOWTHORP. *Abridgm. II.* p. 640. 641. & ſimile exemplum habet SEB. JUNGIUS E. N. C. *Dec. I. Ann. IV. Obſ.* 106. Canes vero, quibus data eſt ab HARDERO, ad ſeſcuncem, aegre & vix niſi infuſo in ipſas venas ſucco interierunt, E. N. C. *Dec. II. Ann. III. Obſ.* 115. ſeptemque uncias idem vulpi dedit, minime funeſto eventu apud WEPFERUM *de Cic. aquat.* p. 335. Pleraeque demum de cicuta hiſtoriae de incerta planta ſunt. Conf. TREW. *Comm. Nor.* 1740. *Hebd.* 47.

II. PETALIS AEQUALIBUS.

L I G U S T I C U M.

LINN. n. 217.

LIGUSTICI T. Sp. & *CICUTARIA* T. T. 171.

Utrumque involucrum multis fit latisque foliis. Semen calyce quinquefido coronatum, craſſum, profunde quinque lineis ſulcatum. Petala aequalia, integra, apice inflexo.

1. LIGUSTICUM foliis multiplicato pinnatis foliolis, pinnatim inciſis LINN. *Cliff.* p. 97. ROYEN. p. 104.

Seſeli Peloponneſenſe MATTH. p. 753. folia bene. CAM. Epit. p. 514. cum charactere.
Seſeli peloponneſiacum, quod Matthiolus pingit C. GESN. Hort. p. 281. 296.
Cicutaria latifolia foetidiſſima perperam ſeſeli Peloponnenſe quorumdam LOBEL. Ic. p. 733. abſque flore, quem addit in *app.*
Cicutaria foetida TAB. p. 783. HOFM.
Cicutaria latifolia foetida LUGD. p. 790. ex LOB. MOR. Umbellif. p. 18. T. 6. ſemen *Xx.* RAJ. p. 451. VOLC.

Cicutaria latifolia foetida C. B. nomen, non vero planta Baſ. p. 48. RAJ. Syll. p. 97. PLUKN. I. R. H. MAGN. Char. p. 160.
Seſeli Peloponneſenſe Matthioli ſ. Cicutaria quibusdam I. B. III. p. 184.

I. B. in montibus *Rhaetiae* circa *Pusclav.* C. GESNER ex montibus *Rhaetiae* habuit. „Folia ampliſſima, pinnis, in meo ſpecimine, alternis, plurimis. Pinnulae longe decreſcentes, filicum more, primis lobulis diſtinctis, obtuſe & leviter tridentatis, reliquis late confluentibus, mucrone arguto: Caulis & radix craſſisſima. Umbellae ſubluteae. Odor gravis Cicutae.

S I U M.

TOURNEF. T. 162. & SISARUM T. 163.
SIUM LINN. n. 219. & *CICUTA* LINN. n. 222.

Involucrum univerſale fit quinque ad ſeptem latis foliis, per aetatem reflexis, ſaepe inciſis: particulare ſimile eſt. Petala aequalia, cordata, media linea eminente. Semina ſemiovata, minimo calyce coronata TOURN. D. Tubae breves, vix diſtinctae.

1. SIUM foliis pinnatis, umbella terminatrice LINN. *Cliff.* p. 98. ROYEN. p. 104.
Tota gens confuſiſſima eſt. Huc refero
Apium paluſtre FUCHS. p. 270.
Sium verum CAMER. Epit. p. 265.
Sium DOD. Cereal. p. 240. Pempt. p. 589. bona icon. RIVIN. T. 77.
Sium ſ. laver Dioſcoridis oluſatri folio, ſ. paſtinaca aquatica LOB. Ic. p. 208.
Sium majus latifolium, apium paluſtre TAB. p. 78.
Creſcione alterum genus CAES. L. 7. c. 39.
Sium medium I. B. III. p. 173.
Angelica paluſtris & Sium WEINM. T. 134. & denuo *Angelica aquatica* ejusd. T. 133.
II. *Sium medium paſtinaca paluſtris* TAB. p. 78.
Sium maximum latifolium I. B. III. p. 2. p. 175. l. 174. MORIS. Umbell. p. 16.
Sium latifolium C. B. I. R. H.
Sium majus latifolium H. OX. III. p. 282. RAJ. p. 443.
III. *Sium ſ. apium paluſtre foliis oblongis* ZWING. p. 567. ex icone.

In foſſis circa *Mathod*, & ad *Rhenum* paſſim.

Multo erectius ſequente, ad tres pedes. Folia pinnata. Pinnae circumſcriptione ellipticae, circumſerratae, molles; neque ulla praeterea folia auriculata. Radii generales alias plures, alias pauci, aut nulli, peculiares multi, latiuſculi, brevesque. Umbellae ſummos ramos terminant.

2. SIUM foliis pinnatis, inferioribus ſimplicibus, ſuperioribus ſemitrilobis, argute ſectis.
Vulgaris haec planta difficillima ſynonyma habet.
I. Certiora.
Creſcione CAES. L. 7. c. 39.
Sium aquaticum ad alas floridum MOR. Umbell. p. 63. I. R. H.
Sium aquaticum procumbens ad alas floridum MORIS. III. p. 283. T. 5. f. 3.
Sium umbellatum repens RAJ. Cant. p. 156. MART.
Sium geniculis umbellatis VAILL. p. 187.
Sium foliis pinnatis umbellis ex alis ſubſeſſilibus LINN. Cliff. p. 98. ROYEN. p. 105.
II. *Sium erectum humilius & ramoſius foliis profunde ſerratis* MOR. III. p. 283.
Sium verum Matth. LUGD. p. 1092. ob ſerras profundas.
Sium erectum umbellatum ſ. paſtinaca aquatica RAJ. p. 444. cum bona deſcriptione.
Sium minus RIVIN. T. 78.
Sium paluſtre alterum foliis ſerratis T. aut. de Par. p. 302. I. R. H.
Angelica vel Sium aquaticum WEINM. T. 135.

In rivulis ſuburbanis *Bernae* vulgatior.

Alia folia ex aqua ſe efferunt ſimilia Sii 1., pinnata, pinnis ſimplicibus, circumſerratis, ad baſin ſaepe auriculatis. Sed ex ramoſis & brachiatis cauliculis alia folia exeunt, multo diſtinctioribus auriculis, binis, ut ſint inaequaliter ſemitriloba, acutiſſime ſerrata. Umbellae modo brevibus petiolis, caule breviores, ex alis foliorum, modo, & in eadem planta, ex altioribus petiolis, ramos ſummos coronant. Corona radiorum & generalis & ſpecialis lata, ſerrata.

Odor aromaticus vires prodit: Diureticum ajunt eſſe, & antiſcorbuticum.

*3 SIUM. . . . .
Sium umbelliferum I. B. III. p. 172.
Sium ſ. apium paluſtre foliis oblongis C. B. Baſil. p. 56.

et tot alia ſynonyma, quam plantam velint, ignoro, niſi aut primi Sii minorem varietatem intelligant, aut ſecundi prima folia. Genevae naſci ajunt & Baſileae & ubique in Germania.

4. SIUM pinnis multifidis, rarius ſerratis, nervo folioſo.

Crithamus agreſtis TRAG. p. 664. absque icone.
Crithmum quartum MATTH. p. 492. CAM. Epit. p. 275.
Eryngium quartum DOD. p. 732.
Eryngium montanum recentiorum LOB. Ic. II. p. 24.
Crithmum Chryſanthemum (malum nomen) TAB. p. 101.
Ammi quorundam Dalech LUGD. p. 696.
Crithmum quartum Matthioli CAM. Hort. *umbelliferum* I. B. III. p. 195. RAJ. p. 454.
Eryngium arvenſe foliis ſerrae ſimilibus C. B. P. Baſil. p. 104. ZWING. p. 588. quod ad deſcriptionem.
Ammi perenne MOR. Umbellif. p. 22. & icon ſeminis 2. 2. I. R. H. T. aut. de Par. p. 245. *foliis longioribus ſerratis* H. OX. III. p. 294.
Falcaria RIVIN. T. 47. RUPP.
Crithmum luteum ZWING. p. 588. icon, non nomen.
β Foliis magis inciſis VAILL.
γ Foliis pictis WEINMANN.

Circa Baſileam C. & I. B. ad domum *ſclopetariorum*, & extra portam *Johanneam* ad ſepes. (Circa *Oppenheim* ad viam *Wormatienſem* frequens eſt.)

Caulis ramoſus, brachiatus, cubitalis & major. Folia ex vaginis, facillimae notitiae, pinnata, coſta alata, pinnis veris trifidis, longis, acutis, argute ſerratis. Umbellae rarae, plurimae, involucro generali & peculiari ex multis graciliſſimis foliolis facto, illo ſaepe unifolio, aut nullo denique. Petala alba, cordata, aequalia. Semina longa.

5. SIUM pinnis laciniatis, pinnulis trifidis, nervo non folioſo.

Cicuta aquatica GESN. Hort. p. 253 *b.* Coll. p. 68 *b.* THAL. LINN. Lapon. n. 103. *Geſneri* I. B. III. p. 175. l. 174. WEPF. de cicut. aquat. T. 1-4. quem non videtur legiſſe, quando compilaſſe ait hunc librum Cl. MEADIUS, dum ipſe noſtram plantam cum Oenanthe ſucco viroſo confundit *de venen.* p. 113.
Sium alterum DOD. p. 589. *oluſatri facie* LOB. Ic. p. 208. RAJ. p. 450.
Sium alterum Erucae folio LUGD. p. 1094.
Cicuta maxima AICHST. Vern. Ord. 7. T. 2. f. 2.
Sium Erucae folio C. B. Baſ. p. 46. &c.
Sium aquaticum foliis multifidis longis ſerratis H. OX. III. p. 283.
Sium aquaticum foliis rugoſis trifidis dentatis MOR. Umbellif. p. 63. T. 5.
Cicutaria RIVIN. T. 76.
Cicuta LINN. Cliff. p. 100. ROYEN. p. 109.

Baſileae inveni verſus *Friedlingen.* C. B. Michelfeldae. GESNERUS ad lacum *felinum.*

Radices faſciculatae. Caulis procerus, brachiatus. Folia ampliſſima, pinnarum paribus ſeptem. Pinnae quinquefidae, trifidae, bifidae, ſimplices, petiolo folioſo, longae, graciles, argute circumſerratae, dentibus diſtantibus. Umbellae & generales & ſpeciales habent involucra, illae paucifolia latiora, hae multifolia anguſta: adeoque, etſi aliquando generales umbellae pene nudae ſint, poteſt tamen cum ſimillimo Sio 4. manere. Petala aequalia, emarginata. Tubae globulo terminatae.

Vires ſumme deleteriae, in hominibus per triſtia experimenta notae ſunt. Summas anxietates facit, deliria, convulſiones, mortem, niſi moto vomitu ſuccurratur. Vide WEPFERUM toto libro, JAUGEON. *Comm. Par.* 1715. p. 30. ſi de eadem planta loquitur, GORIZ. *Act. Sileſiac* 1722. M. *Mart.* ibidemque M. *Maj.* BUCHNER. *Miſcell.* 1727. p. 311. 314. E. N. C. *Cent.* X. *Obſ.* 58. & nuper in *Comm. Lit. Nor.* 1740. *hebd.* 45. BOERHAAVE in *prael.* &c. Ex ejus herbae abundantia lues pecudum a LINNAEO obſervata eſt. Canis, quem uncia ſemis non necaverat, duabus unciis ab HARDERO occiſus eſt, apud WEPFERUM l. c.

B U P L E U R U M.

T. T. 163. LINN. n. 125.

Radii peculiaris umbellae maximi, umbellam comprehendunt, plerumque quini, aut unus quinquefidus. Univerſale involucrum modo adeſt, modo abeſt. Semina profun-

funde ſulcata, pene alata. Flores omnibus regulares, lutei, & folia, quod in hac gente rarius eſt, integerrima.

1.* BUPLEURUM foliis ovatis perfoliatis LINN. *Cliff.* p. 104. ROYEN. p. 109.
Perfoliata BRUNF. I. p. 182. DORST. p. 215. GESN. Coll. p. 95. MATTH. p. 1156. CAM. Epit. p. 888. DOD. p. 104. AICHST. Aeſt. Ord. 4. T. 3. f. 3. RIVIN. T. 45. BLAKW. T. 95.
Perfoliatum FUCHS. p. 632.
Perfoliata major TRAG. p. 482. GESN. Hort. p. 271. *b.*
Perfoliatum vulgatius flore luteo folio umbilicato LOB. Ic. p. 396.
Seſeli aethiopicum CAES. L. 7. c. 34.
Perfoliata II. TAB. p. 759. bene, LUGD.
Perfoliata ſimpliciter dicta, vulgaris, annua I. B. III. p. 198.
Perfoliata vulgatiſſima ſ. arvenſis C. B. &c.
Perfoliata vulgaris PARK. MOR. III. p. 299. RAJ. p. 471.
Perfoliata 2. annua vulgatiſſima MORIS. Umbell. p. 26. Semen 7. 7, & 93. 94.
Bupleurum perfoliatum rotundifolium annuum I. R. H. T. aut. de Par. p. 404. MAGN. Char. p. 165.
β *Criſpa ſeu muſcoſa* CAM. Hort. p. 120. Ic. XXXVII. & ex eo ZWING. I. R. H. GARID.
γ *Perfoliata humilis alpina* BOCCONE T. 63. non videtur differre.
δ Neque *Perfoliata minor folio acuto* I. R. H.

In Helvetia rarior. *Baſileae* in agris, circa *Mandach* I. GESNER. *Genevae* verſus *Thuiri* I. B. Ego in Valeſia reperi, inter *Sideram* & *S. Leonhard.* GAGNEBIN in horto vicini, ubi ſatum fuiſſe vix videtur.

Caulis brachiatus, erectus, bipedalis. Folia cauli circumnata, hinc brevia, inde longiora, modice acuto fine, glauca, & glaberrima. Umbellae peculiares ſex, ſeptemve, & plures, unam totalem faciunt. Calyx peculiaris umbellae profundiſſime trifidus, & quinquefidus, ſegmentis inaequalibus, aliis ſegmentis ſemibifidis, aliis ariſtatis, univerſalis nullus. Umbellae peculiares parvae. Petala, revoluta. Tubae breviſſimae. Semina ovalia, ſtrictiora, utcunque coronata.

Vulneraria eſt, emplaſtra ad hernias ingreditur, & cataplasmata adſtringentia.

2. BUPLEURUM foliis imis petiolatis, ſuperioribus ovatis perfoliatis.
Perfoliata montana CAM. Hort. p. 120. Ic. XXXVIII.
Perfoliata longifolia Dalechampii LUGD. p. 1321. non bene.
Perfoliata montana latifolia C. B. PARK. ZWING. l. c.
Perfoliata alpina magna longifolia I. B. III. p. 198. H. OX. III. p. 299. RAJ. p. 272.
Bupleurum montanum latifolium I. R. H. RUPP. BUXBAUM.

In Jura M. SHERARD; ego in *Creux du Vent* (& circa *Gottingam*).

Cubitalis caulis, ramoſus. Folia longa, ex gracili petiolo, ovata, modice acuminata; quae vero ſub ramis prodeunt, amplexicaulia ſunt. Umbellae generales fiunt tribus, aut quinque, foliis obtuſis, inaequalibus: peculiares quinque ad octo brevibus, & e rotundo acuminatis.

*3. BUPLEURUM alpinum latifolium minus I. R. H.
Perfoliata alpina latifolia minor C. B. Prodr. p. 129. PARK. p. 579. cum icone ſpeciei vulgaris RAJ. Syllog. Exter. p. 200. Hiſt. p. 472.* H. OX. III. p. 299. ZWING. p. 936.

In alpibus Helvetiorum C. B.

Caulis gracilis, teres, glaber, cavus, cubito altior, diſtribuitur in ramos quaſi in umbellam diſpoſitos. Folia venoſa, Vaccariae foliis ſimilia, ſeſcuncem lata, baſi caulem amplexa. . . Semen oblongiuſculum, nigricans, anguloſum. Ita C. B.

4. BUPLEURUM foliis amplexicaulibus, inferioribus lineatis, ſummo cordato oblongo LINN. *Cliff.* p. 104.
Difficiliora ſynonyma ſunt.
I. *Perfoliata minor foliis gramineis* I. B. III. p. 199. bene, RAJ. Syllog. p. 200. Hiſt. p. 472.
II. *Bupleurum anguſtifolium pyrenaicum, ſ. perfoliata alpina anguſtifolia minima* C. B. Prodr. p. 130.
Seſeli Aethiopicum parvum CAES. L. 7. c. 34.
Bupleurum montanum gramineo folio I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 31. cum deſcriptione, ſed in icone, miſſa a I. G. etſi facies accedat, ita tamen pinguntur umbellarum calyces, ut ſpeciei 5. propiores ſint.
III. *Perfoliatum gramineum, helvetium, alpinum, pumilum, facie ranunculi pumili Narbonenſis, gramineis foliis latiuſculis* LOBEL. Illuſtr. p. 137.
Ranunculus gramineus perfoliatus PARK. p. 335. Ic. p. 338. Videtur omnino.
IV. *Pianta alpina di Corſica* BOCCONE. Muſ. di Piante. T. 107. & *Perfoliata alpina latifolia minor* Obſerv. p. 287.

SCHEUCHZER in jugis alpium v. g. *Surenenſium.* Ego in M. *Rohtenhorn* ſupra *Brienz.* DIVERNOI recenſet inter plantas M. *Chaſſeron.* In alpp. *Abbatiſcellanorum* I. GESNER.

Caulis ſemipedalis. Folia ex vagina amplexicauli, paulo latiori, educuntur in longam gramineam tenuitatem: Suprema, quae ſub umbella ſunt, paulo latiora ſunt, e latitudine acuminata. Generale involucrum fit tribus foliis latis inaequalibus, lanceolatis; peculiare regulare eſt, floris roſacei ſimile, ex quinque latis & acuminatis foliolis. Umbellae peculiares conjunctim octonae.

5. BUPLEURUM alpinum, anguſtis nervoſis foliis, calyce unifolio, leviter inciſo.

An *Perfoliata alpina anguſtifolia media* C. B. Pr. p. 129. ob locum natalem, RAJ. Syllog. p. 200. Hiſt. p. 473.* *ſ. longifolia Dalech.* MUR. p. 727.

Bupleurum alpinum anguſtifolium medium I. R. H. MAGN. Hort. & Char. p. 165.

In adſcenſu *die Schöllinen*, circa *Teufelsbrük*, & in *Gotthardo* M. Ibidem SCHEUCHZER. HUBERUS circa *Airol.* Suam MURALTUS legit in alpp. *Toggicis.*

Radix perennis, craſſa. Caulis ad cubitum altus. Folia ad terram longa, pedalia, lentiſſime lateſcentia, & lente denuo decreſcentia, obtuſo fine & lanceolato: ad caulem breviora, caulem tamen non amplexa. Involucrum generale bifolium, latius foliis caulinis, obtuſe lanceolatum. Calyx unifolius, obiter in quinque portiones latas, modice in medio acuminatas, diviſus. Vide T. X.

6. BUPLEURUM foliis gramineis, calyce peculiari quinquefolio, ariſtato, rigido.

Perfoliatum anguſtifolium montanum COL. p. 247. optime.

Perfoliata minima Bupleuri folio ID. p. 84.

Auriculae leporis affinis Odontites lutea Valerandi & Dalechampii I. B. III. p. 201.

Perfoliata minor anguſtifolia Bupleuri folio C. B. ZWING. p. 936.

Bupleurum minimum anguſtifolium MAGN. H. R. M. I. H. R. SCHEUCHZ. It. p. 32.

Si verum nomen habet SCHEUCHZERUS, qui in alpibus *Valeſiae* naſci ait, cauliculo eſt palmari, brachiato, foliis petiolatis, gracilibus, gramineis, ſed paulum acutis, umbellis in ſummo caule perexiguis, calyce peculiari quinquefolio, rigente, duroque: pro generali aliquot etiam, ſed majora folia habet, quae quatuor fere peculiares umbellas complectuntur.

*7. BUPLEURUM foliis anguſtis & nervoſis, umbella univerſali quinquefolia, peculiari ſemiſexfida, ſtellata.

Sedum petraeum Bupleuri folio, PON. apud CLUS. p. CCXLVII. Ital. p. 246. &c.

Perfoliata alpina gramineo folio ſ. Bupleurum anguſtifolium alpinum C. B. P. MUR. p. 727. H. OX. III. p. 299. AMBROS. p. 417. RAJ. p. 473.*

TOURNEFORTIUS non habet.

MURALTUS nomen indicat in Alpibus.

I. GESNERUS ex alpibus *Abbatiſcellanis.* Idem SCHEUCHZERIANAM iconem miſit. Radix lignea, craſſa, tuberoſa. Caulis pedalis & altior; Folia graminea, fere prioris. Sed ad ſummum caulem calyx univerſalis quinquefolius, latior, aequalis. Petioli umbellarum peculiarium longi. Calyces peculiares ſtellati, acute ſemiſexfidi, ex qua ſola nota facile dignoſcitur.

8* BUPLEURUM alpinum anguſtifolium minus I. R. H.

Perfoliata alpina anguſtifolia minor C. B. Prodr. p. 129. P. PARK. p. 581. MORIS. III. p. 299. PLUKN. p. 287. T. 50. f. 1. ZWING. p. 936.

C. B. ex *Valeſiorum* alpibus.

Folia ad radicem graminea, ſemipalmaria. Caulis unus, aut gemini, pedales: Folia pauca acuminata, baſi latiore caulem ambeunt. Umbella, qualis in vulgari Perfoliata.

An ſpecies 4? In notis non invenio eamdem fuiſſe.

9. BUPLEURUM gramineo folio, umbellis & calyculis omnium minimis.

Bupleurum tertium minimum COL. p. 85. 85. ic. p. 247. optime.

Auricula leporis minima I. B. III. p. 201. RAJ. p. 474.

Bupleurum anguſtiſſimo folio C. B. MORIS. Umbell. p. 27. TIT. It. I. R. H. ZWINGER.

Bupleurum annuum minimum H. OX. III. p. 300.

Bupleurum foliis linearibus acutis ſeſſilibus LINN. Cliff. p. 104. ROYEN. p. 110.

RYHINER apud I. B. inter *Birſam* & *ſylvam*, quae ducit *Auguſtam.*

Pedale eſt, caule a ſummo ad imum ramoſo, ramis umbellatis. Folia rigida, longa, acuta, peranguſta, graminea. Umbellarum loco ſpicae quatuor vel quinque florum ex alis foliorum adſcendunt, minutiſſimis loco calycis foliis ſuccinctae.

8. BUP-

Bupleurum Alpinum anguſto, nervoſo folio calyce unifolio leviter inciſo.

C. J. Rollinus Med. C. Delin

Sculp C. F. Fritsch C filius Acad. Gött Sculpt.

10. BUPLEURUM ....

Bupleurum minus GESN. Hort. p. 251.
Bupleuron anguſtifolium C. B. in Phyt. & Baſ. p. 81. DOD. p. 633. TAB. p. 872. MOR. Umbell. p. 27. ſemen 7 *a*. 7 *b*. planta T. 8.
II. *Bupleurum annuum longis & anguſtioribus foliis* H. OX. III. p. 300.
Bupleurum annuum anguſtifolium MAGN. Bot. p. 42. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 509.

SCHEUCHZERUS in *Valeſia*, C. B. circa *Baſileam*, ego circa *ſ. Chriſtophle.*
SCHEUCHZERIANUM & C. B. num omnino varietas eſt ſequentis, foliis anguſtiſſimis. Alterum (II.) diverſum num ſit, neſcio.

11. BUPLEURUM foliis petiolatis, falcato-ellipticis, acutis.

Herba vulneraria TRAG. p. 431. commode.
Iſophyllon CORD. Hiſt. l. c. 69.
Bupleurum majus GESN. Hort. p. 251.
Auricula leporis umbella lutea I. B. III. p. 200.
Bupleurum folio ſubrotundo ſ. vulgatiſſimum C. B. RAJ. p. 475. Syllog. Ext. p. 79. I. R. H.
Bupleurum perenne longis & anguſtis foliis incurvis H. OX. III. p. 300.
Bupleurum latifolium HOFMAN. &c. dubito enim, *rigidius* vere ſpontaneum eſſe.
Bupleurum RIVIN. T. 44. DOD. Ic. Vet. II. p. 373. ADVERS. &c.

In ſepibus circa *Mathod* & in *Valeſia* vulgare, neque *Baſileae* rarum.

Caulis erectus, ramoſus, brachiatus. Folia longo petiolo, foliaceo, longe & acute & inaequaliter elliptica. Umbellae perexiguae, calyce generali bifolio inaequali, peculiari quinque foliorum argutorum, quaſi ariſtatorum. Semen longum, quinque fere alis percurſum, valde convexum.

Decoctum radicis pro antifebrili habetur.

GENS VII.
I. UMBELLIFERAE.
II. SEMINE ALATO.
I. ALIS IN UNO SEMINE QUATERNIS ET ULTRA.

ASTRANTIA.

T. T. 166. LINN. n. 202.

Umbella ſimplex: Radii tota umbella majores, viginti, lati, acuti, tridentati, conniventes. Flores alii hermaphroditici ſunt, quibus ſemina convexa, ſingula quinque alis criſpis & plicatis percurſa, fructus calyce coronatus pentaphyllo, petala integra, acuta, conplicata, & tubae repandae, ſimplices. Floribus maribus & hae deſunt & ſemina.

1. ASTRANTIA foliis quinquelobatis, lobis tripartitis.

Sanicula femina FUCHS. p. 670. non bene.
Oſteritium montanum TRAG. p. 434. abſque icone.
Aſtrantia nigra GESN. Hort. p. 249. Tab. Coll. p. 61. LOB. Ic. p. 681. ex DOD. RAJ. p. 475. MAGN. Char. p. 172.
Veratrum nigrum Dioſcor. DOD. purg. p. 194. Pempt. p. 387.
Imperatoria nigra, ſanicula femina TAB. p. 83. male.
Sanicula femina quibusdam, aliis Helleborus niger I. B. III. p. 638.
Helleborus niger, ſaniculae folio major C. B. PARK. TIT. it. Ic. REG. n. 102. MUR. p. 592.
Aſtrantia nigra major H. OX. III. p. 279.
Aſtrantia RIVIN. T. 67. MORIS. Umbell. p. 10. Semen *R. r.* flos T. 4. A. LINN. Cliff. p. 88. ROYEN. p. 93.
Aſtrantia major corona floris purpuraſcente I. R. H. PONTEDER. Anthol. p. 292.
Helleborus niger ranunculi folio globoſo major GARID. Ic. 46. cum nominibus Trollii.
β Corona *floris alba* I. R. H. BOERH. MILL.
γ Varietas minor.
Aſtrantia nigra minor MOR. Umbell. p. 11. Hiſt. III. p. 279. S. 9. T. 4. f. 2. H. L. B.
Helleborus niger ſaniculae folio minor HORT. BLES. p. 92. RAJ. p. 475.
Imperatoria Ranunculoides ſaniculae folio minor PLUKN. p. 198.
Aſtrantia alpina MUNTING. Phytogr. T. 111.
Imperatoria ſpuria ſaniculae facie minor VOLCAMER. p. 229.
Aſtrantia minor SCHEUCHZ. It. IV. p. 331.

Nihil vulgatius in ſubalpinis, & in ſubjuranis v. g. circa *Valorbe.*

Radix ſcabra, ramoſa, acri odore. Caulis cubitalis, non admodum ramoſus. Folia confluentia, profundiſſime quinquefida ſunt, lobis denuo trifidis, & circumſerra-

ſerratis, lucida caeterum, & venoſa. Radii venis picti: Petioli florum longi erecti, & calyces & apices etiam purpuraſcunt.

Purgat mitius Helleboro GESNER *Epiſt.* p. 78. *b.* ex propriis periculis. Extractum aquam & phlegma ducit CONSTANT. *de med. Helv.* p. 164. Contrayervae caeterum ſimilis eſt odore & ſapore ID. in praef. Oleum & aquam valentem inde deſtillavit PENOTUS apud HILDANUM *Epiſt.* 9.

2. ASTRANTIA foliis digitatis, ſeptenis, integris, dentatis.

Minima Fuchſii ſanicula I. B. III. p. 639. cum priori.
Helleborus niger ſaniculae folio minor C. B. Phytop. p. 340. Prodr. p. 97. PARK. SCHOL. PAR.
Helleborus minimus alpinus aſtrantiae folio BOCCONE pl. rar. p. 10. T. 5. f. 3.
Aſtrantia nigra minima H. OX. III. p. 279.
Aſtrantia nigra alpina minima RAJ. Syll. p. 73. Hiſt. p. 475.
Imperatoria ranunculoides alpina ſaniculae tenuiſſimo folio minima PLUKN. p. 198.
Aſtrantia minor I. R. H. LEMERY Dict. p. 59.
Aſtrantia alpina minima SCHEUCHZ. It. VI. p. 453.

In altioribus alpinis vulgaris, non in humilibus, neque in Jura. C. B. ex *Fracto* & *Splügen* M. SCHEUCHZER ex *Furculâ*, alpibus *Rhaeticis* & *Valeſiacis.* HUBER ex *Praegallienſibus.* Ego copioſiſſime legi a pago *Grund* ſurſum per totam vallem *Haſeliam* in *Grimſulam* M. uſque, in Gemmio praeterea &c. *In Septimo Rhaeticis* & *Glaronenſibus* I. G. Diverſiſſima foliis eſt a priori. Foliis fiunt ſeptem & novem diſtinctis, in unum petiolum convenientibus, longis, anguſtis, acute circumſerratis, non trilobatis. Aliquando tamen, prima maxime, quina ſunt, & latiora. Umbella longe minor, unciae dodrantem vix excedit, perpetuo alba, radiis minoribus, quam ut florem tegant, non tridentatis.

Saniculam ſexu ſimilem & foliis, huc referre ſemina non ſinunt. neque umbellae ratio.

LASERPITIUM.

LINN. n. 216. & T. T. 172.
& *LIGUSTICI* Sp. T.

Princeps nota eſt in fructu; cujus ſingulum ſemen quatuor latis alis percurritur, totusque fructus octonis. Addit LINNAEUS, umbellae involucrum parvum, quod non omnibus reſpondet, petala inflexo - cordata, calycem proprium exiguum: T. l. c. c.

1. LASERPITIUM foliis cordatim inciſis LINN. *Cliff.* p. 96. ROYEN. p. 101.

Dauci alterum genus FUCHS. p. 232.
Libanotis ferulacea alba GESN. Hort. p. 264. *b.*
Seſeli Aethiopicum GESN. ind. quadr. p. 113. MATTH. p. 751. *vulgare* CAM. Epit. p. 513. malae icones.
Seſeli Aethiopicum Fuchſii & Matthioli GESN. Hort. p. 281.
Seſeli Aethiopicum herba DOD. Purg. p. 482. Pempt. p. 312. bene.
Libanotis Theophraſti DOD. Ic. II. p. 307. LOB. Ic. p. 704. *alba altera* TAB. p. 108.
Seſeli Aethiopicum Matthioli CLUS. p. CXCIIII.
Libanotis Theophraſti quorundam ſ. ſeſeli Aethiopicum Matthioli, Cervaria alba. I. B. III. p. 164.
Libanotis latifolia altera ſ. vulgatior C. B. Baſ. p. 47. MURALT. p. 718.
Libanotis Theophraſti minor PARK. p. 951. RAJ. p. 427.
Laſerpitium foliis latioribus lobatis MOR. Umbell. p. 28. I. R. H. RUPP.
Laſerpitium latifolium vulgatius ſeminis alis planis H. OX. III. p. 321.
Laſerpitium RIVIN. T. 21.
II. Varietas major, magis ſerrata, alis criſpis.
Libanotis Theophraſti major LOBEL. Ic. p. 704. (ipſo fatente eſt varietas) PARK. RAJ. p. 427.
Libanotis Theophraſti alba major TAB. p. 107.
Libanotis latifolia major C. B.
Libanotis Theophraſti quorumdam folio minus rotundo I. B. III. p. 165.
Libanotis latifolium ſemine criſpo foliis minus rotundis H. OX. III. p. 320. huc Umbellif. Tab. ſem. 10. 10.
III. Varietas maxima, foliis ſemibilobis, alis criſpis, qualem nuper miſit Cl. GAGNEBIN.
Libanotis Theophraſti quorumdam valde ſimilis, Coſtus amara dicta, ſemine criſpo I. B.
Laſerpitium foliis latioribus ſemine criſpo & verrucoſo majus MORIS. III. p. 320.
Laſerpitium foliis amplioribus ſemine criſpo PLUKN. I. R. H.
Libanotis latifolia minor ſemine criſpo RAJ. p. 427. Syll. ext.
Libanotis alpina latifolia ſemine criſpo BOCCONE Muſ. di Piant. p. 24. T. 3.

IV. Va-

IV. Varietas forte eadem I. aut II.
Seſeli aethiopici aliud genus CLUS. p. CXCV.
Seſeli aethiopici Matth. aliud genus Cluſio I. B. III. p. 168.
Seſeli Pannonicum foliis amplioribus H. OX. III. p. 286.
V. *Laſerpitium minus alpinum foliis rotundioribus* SCHEUCHZERI in catalogo, non puto differre.

In Helvetiae ſylvis non infrequens. Reperi in adſcenſu M. *Mutetz*, in monte ſupra *Dornach*, inter balneorum domum & *Heilbad*, in M. *Suchet* lapidoſo culmine, & alibi. In *Uetliberg* M. MURALT & I. GESNERUS.

Radix craſſa, teres, corona ſetarum tecta. Caulis brachiatus, ſtrictus, humilis. Vaginae foliorum peramplae. Folia circumſcriptione ampla. Paria pinnarum primarum fere quatuor, pinnae ipſae quinquefoliae, quae majores, reliquae trifoliae. Folia oblique cordata, firma, glauca, glabra, circumſerrata, dentibus ſpinulas emittentibus, aliquando ſemibiloba. Umbellae ampliſſimae. Involucrum univerſale fit latis longisque foliis, particulare vero anguſtioribus. Semina breviter ovata, alis latis eminentibus, modo planis, modo criſpis. Petala alba, inaequaliter cordata, inaequalia. Tubae repandae, longae.

In uſu medico eſt potius inter ruſticos, quam inter urbanos homines.

* LASERPITIUM humilius paludapii folio, in M. *Uetliaco* ponit I. GESNERUS. Verum, ſpecimen ab eo miſſum, eſt omnino Oreoſelini majoris, paulo profundius inciſum.

2. LASERPITIUM alpinum extremis lobulis breviter multifidis T. XI.
In horto ſicco C. B. fuit cum nomine
Panax Aſclepium ſemine folioſo.
Citabat *Panax Aſclepium apulum* COLUMN. I. p. 86. 87. cui folia nimis tenuia ſunt, & flos luteus, & umbellae nudae.
II. Annon *Panaces Aſclepiadeum Guillandino flore albo, folio aliquatenus Carotae, ſed tenuiori* I. B. III. p. 67.

C. B. in *Gotthardo*. Ego dudum in M. *Scheideck*, deinde copioſe in via ad *Gotthardum* ſupra *Teufelsbrük*, & in pratis vallis *Urſeler-rhal* reperi a. 1736.

Caulis cubitalis, brachiatus. Folia duriuscula, atroviridia, nitentia, quaſi criſpa, circumſcriptione ampliſſima, diviſione quintuplici, perpetuo conjugata, extremis laciniis brevibus, latiuſculis, argutis, trifidis, quadrifidis. Umbella denſiſſima, ſub utraque umbella folia multa, lata reflexa. Petala leniter inaequalia, modice diviſa, alba. Semina longe ovata, quatuor alis elevatis percurſa. Tubae longae, globulo terminatae, conſtantes.

3. LASERPITIUM pinnis petiolatis, tripartitis, laciniis longe ellipticis.
Seſeli Maſſilienſe GESN. Ind. p. 113.
Siler montanum TRAG. p. 877. abſque icone. GESN. Hort. p. 264. *b.* DOD. Purg. p. 484. Pempt. p. 310. bon. ic. CLUS. Hiſt. p. CXCV. Pann. p. 694. H. OX. III. p. 276. Umbell. p. 8. Semen 80. *a.* 80. *b.* MAGNOL. Char. p. 163.
Libanotis ſterilis Ic. ad Dioſc. RUELL. L. III. c. 70.
Seſeli quod vulgo ſiler montanum cognominatur GESN. Hort. p. 281.
Liguſticum MATTHIOL. p. 745. CAM. Epit. p. 505.
Siler montanum officinarum LOB. Ic. p. 737. RAJ. p. 439. Syll. Exter. p. 237.
Sermontanum CAES. L. 7. c. 32.
Liguſticum verum Dioſcoridis TAB. p. 79. non bene.
Seſeli ſ. ſiler montanum vulgare I. B. III. p. 168.
Liguſticum, quod ſeſeli officinarum C. B. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 42. It. VI. p. 459. It. VII. p. 514.
Seſeli BLAKW. T. 426.
Laſerpitium foliolis lanceolatis integerrimis petiolatis LINN. Cliff. p. 96. ROYEN. p. 102.
β Varietas
Siler montanum anguſtifolium PARK. p. 909. C. B. RAJ. p. 439. Syllog. p. 37.
Liguſticum quod ſiler montanum anguſtifolium I. R. H. GARID. &c.

Minime rarum in rupibus apricis Helvetiae. In adſcenſu ad *Dolaz*, *Thuiri*, *Creux du Vent*. In ſupercilio ſcopuloſo lacus *Brienzerſee* ſupra *Interlachen*: Simili loco ad lacum *Rivarium* SCHEUCHZ. In pratis inter *Vettis* & *Melimpſch* HUBER. In *Rhaeticis* & *Abbatiſcellanis* alpp. I. GESNER.

Radix craſſa, ramoſa, ſetacea corona tecta, valde aromatica. Caulis craſſus, brachiatus, ab uno ad ſex pedes altus. Folia ampliſſima circumſcriptione, glabra, glauca, ramis pinnatis, pinnis tripartitis, pediculatis, laciniis longe ellipticis. Involucrum univerſale latifolium reflexum, peculiare anguſtum & multifolium. Umbel-

lae ex ampliſſimis. Flos luteus, petala aequalia, bifida MAGNOL.. Semina pulcherrimi odoris, anguſta, longe ovata, coronata.

Aromatica vi procul dubio multas ſuperat, ſed negligitur. Radice alpicolae & inter armentorum potiones utuntur, & ſcopo apophlegmatismi in odontalgia.

ORDO VIII.
I. UMBELLIFERAE UT PRIUS.
I. SEMINE GIBBO.
II. ALATO.
I. ALIS DUABUS LATERALIBUS.

PEUCEDANUM.

LINN. n. 212.

Calyx umbellae & generalis & ſpecialis exiguus: Semen proprio, exiguo, calyce coronatum, ſulcatum, ala cinctum. Petala apice reflexo, quaſi cordata.

1. PEUCEDANUM pinnis duplicato pinnatis, foliis latiuſculis, longe trifidis.

An *Seſelis genus in pratis paluſtribus* GESN. Coll. p. 107.
Siler alterum pratenſe DOD. p. 310. bene, HOFMAN.
Seſeli pratenſe Monspelienſium LOB. Ic. p. 738. PARK. H. OX. III. p. 287.
Silaum quibusdam flore luteolo I. B. III. p. 170. BOERH. MAGN. Char. p. 160.
Seſeli pratenſe, ſilaus forte Plinio C. B. Baſil. p. 49. P.
Seſeli I. pratenſe, MORIS. Umbell. p. 17. ſemen *U. u.*
Seſeli pratenſe RIVIN. T. 57. DILLEN. RUPP. &c.
Siler pratenſe ZWING. p. 694.
Angelica pratenſis apii folio I. R. H. & aut. de Par. p. 388.
Peucedanum foliis pinnatim diviſis laciniatis, oppoſitis LINN. Cliff. p. 94. ROYEN. p. 98.
II. *Saxifraga anglicana facie ſeſeli pratenſis Monspelienſium* LOB. Ic. p. 784.
Hippomarathrum, foeniculum ſylveſtre, Mium TAB. p. 67.
Saxifragia Anglorum folio foeniculi latioribus, radice nigra, flore candido, ſemine foeniculi, ſimilis Silao I. B. III. p. 171. ex LOB.
Seſeli pratenſe noſtras PARK. MOR. III. p. 287. PLUKN.
Saxifraga Anglicana facie ſeſeli pratenſis RAJ. p. 453. qui recte utramque varietatem conjunxit.

Minime rara in pratis paludoſis: v. g. inter *Seelhofen* & *Belp*, inter *Nidau* & *Biel*, circa *Neocomum* &c. Baſileae in pratis M. *Muteti.*

Caulis brachiatus, erectus. Folia ampliter & cum raritate diviſa, coſta lata, pinnarum paribus tribus, aut quatuor. Pinnarum diviſio denuo conjugata. Pinnulae primae trifidae, deinde ſimplices, ultimae laciniae latae, longe fere ellipticae, lanceolatae, nervo notabili, atrovirentes, ſubtus pallidae. Umbellae ramos terminant, Generale involucrum nullum, aut unifolium, pro particulari multa foliola latiuſcula. Semina craſſa, magna, ita profunde tribus lineis ſulcata, ut alata videantur. Tubae breviſſimae. Petala revoluta, linea media diviſa, ex albo virentia.

Dicitur diuretica eſſe & ad calculum valere, tum ſemen, tum radix.

* PEUCEDANUM Germanicum audio naſci *a la Tour d'Aix* monte ſupra *Aquilegiam* poſito. Sed fama nondum certa eſt.

2. PEUCEDANUM pinnis duplicato pinnatis, foliis anguſtis, breviter trifidis.

Cyminum equinum TRAG. p. 429. Ita C. B. ſed deſcriptio eſt breviſſima.
An *Paſtinaca nigra ſylveſtris* CORD. Hiſt. l. c. 42.
An *Liguſticum herba ferulacea* GESN. Hort. p. 264. *b.*
Carvifolia I. B. III. p. 171. C. B. Baſ. p. 47. RAJ. p. 415. ex Syllog. ext. p. 87. VAILL. T. 5. f. 2. Sed haec icon *Selini I.* ſimilior eſt.
Angelica tenuifolia RIVIN. T. 18. DILLEN. RUPP.

C. B. in arenoſis ad pontem *Monchenſteinenſem.* Ex ejus horto habeo, & ex Germania.

Folia Selini 3. habitus laxior. Caules bicubitales, brachiati, Calyx univerſalis nullus: peculiaris exiguus & reflexus. Semen late ſemiovale, ſulcis tribus inciſum, alis vero duabus lateralibus magnis. Petala lutea, apice reflexo. Tubae rectae, breves. Addit I. B. „ radices longas, odore viroſo, petala hinc ex luteo pallida, inde rubra.

SELI-

SELINUM.

LINN. n. 210.

OREOSELINUM T. T. 169. & *THYSSELINUM* T.

Semen planiuſculum, ſtriatum, alatum, marginatum: Petala regularia, cordata. Involucrum utrumque multifolium, & univerſale quidem reflexum, peculiare patulum, notabile utrumque, prima ſpecie excepta, quae poteſt ad Peucedanum referri.

1. SELINUM radice fuſiformi multiplici, involucro univerſali nullo.

Ob inſuperabiles in quatuor plantis, quarum unam, dixi, tres vero recenſebo, difficultates, moneo ſynonyma, quae hic appoſui, ad ſequentem plantam pariter referri poſſe.

Siler aquaticum RUELL. L. 2. c. 145.
Olſenichium CORD. L. 11. c. 98. THAL.
Herba pro Meo picta a Dod. GESN. ad CORD. p. 135.
Daucus quidam paluſtris GESN. Hort. p. 256.*b.* planta DOD. (niſi potius, ob loci natalis ſimilitudinem, pertinet ad n. 3.)
Daucus paluſtris EI. Tab. Coll. p. 73?
An *Apio ſativo ſimilis ad lacum felinum* EJ. Epiſt. p. 93?
Apium ſylveſtre ſ. Thyſſelinum DOD. p. 699. radios nullos habet.
Thyſſelinum Plinii LOB. Ic. p. 711. neque iſte, H. OX. III. p. 317. Umbellif. p. 42. ſemen 32. 32. folium T. 10. ad ſequentem. I. R. H.
Apium ſylveſtre Dodonaei, Thyſſelinum quorumdam, planta lacteo ſucco turgens, locis humidis proveniens I. B. III. p. 188. cum icone aliena.
Apium ſylveſtre lacteo ſucco turgens C. B. RAJ. p. 413.* Syllog. exter. p. 66.
Thyſſelium RIVIN. T. 19.

In pratis paludoſis inter *Ebrodunum* & *Grandiſonium* prope lacum, menſe ſeptembri.

Radix fit ex multis in diverſa recedentibus bulbis cylindricis. Caulis erectus, vix ramoſus, cubitalis, & ultra, atropurpureus, ſtriatus. Folia non ampla, neque rara, pinnis pinnarum pinnatis, ultimis laciniis ſemibifidis & ſemitrifidis, lateſcentibus, linea diviſis. Involucrum univerſale nullum, aut paucifolium, peculiare ex multis foliis anguſtis. Umbellae denſae. Petala ex albo rubentia, ora media elevata. Tubae reclinatae, perſiſtentes. Semina majuſcula, tribus alis exiguis percurſa, lateralibus vero faciebus planis latiſſimis, breviter caeterum ſemiovata. Radicem acerrimam eſſe, & alvum movere lego, ut lac ejus pro ſcammonio eſſe poſſit.

2. SELINUM radice fuſiformi multiplici, involucro univerſali ampliſſimo.

Huc refero herbam GESNERI, MORISONI & RIVINI, ad primum numerum excitatam. Ex Germania, & a STAEHELINO habeo, a priori abunde diverſum.

Folia laxiora, ampliora, Peucedani primi: umbella univerſalis magnis & reflexis foliis caudatis ſuccincta, peculiaris latis pariter & longe caudatis. Flores etiam albi. Umbellae laxiores.

3. SELINUM leviter lacteſcens, radice unica.

An haec potius *herba a Dodonaeo pro Meo picta* CORD. p. 135. cum in icone radix pingatur unica? & adeo
Olſenichium CORDI L. II. c. 98.
II. *Seſeli paluſtre* CAM. Hort. p. 159.
Seſeli paluſtre lacteſcens acris foliis foeniculaceis ſapore fervido I. B. III. p. 188. RAJ. p. 414.*
Seſeli paluſtre lacteſcens C. B. Prodr. p. 85. P. PARK. H. OX. III. p. 317. Umbellif. p. 43. ſemen 33. 33.
Libanotis ſ. ſeſeli paluſtre lacteſcens acris foliis ferulaceis, flore albo, ſemine lato H. OX. III. p. 310. cum iisdem ſynonymis.
Thyſſelinum anguſtifolium RIVIN. T. 20. RUPP.
Thyſſelinum paluſtre I. R. H. T. aut. de Par. p. 367.
Selinum paluſtre leviſſime lacteſcens LINN. Cliff. p. 92. Lapon. n. 100. ROYEN. p. 106.
III. *Seſeli pratenſe tenuifolium ſ. Daucus pratenſis tenuifolius* C. B. Baſil. p. 49. Prodr. p. 85. P. MOR. III. p. 287. Ita ex notis HAGENBACHIANIS. In horto ſicco non adfuit.
Seſeli pratenſe tenuifolium PARK. RAJ. p. 453.* VOLC.

In paludoſis circa *Mathod.*: in torfaceis *Gumlingenſibus* ad rivum. C. B. in pratis paludoſis *Michelfeldae.*

Succus totius plantae albus, acris, fervidus. Radix unica, craſſa, lignoſa. Caulis trium, & quatuor pedum altitudine, brachiatus, ſulcatus. Folia radicalia ampliſſima, pedalia, pinnarum pinnis pinnatis, pinnulis quadrifidis, aut bifidis, ultima trifida, planis omnibus, longe ellipticis, acutis, & multo, quam priori, anguſtio-

ſtioribus. Umbellarum involucrum utrumque album & viride, lineatum, latifolium, reflexum. Semina minutam coronam habent, lata caeterum, margine lato alata. Petala alba, media linea elevata.

Radice pro apophlegmatiſmo utuntur Lapones LINN.

4. SELINUM pinnis pinnatis, pinnulis appendiculatis, circumſerratis, triangularibus.

Confuſiſſimae plantae ecce aliqua ſynonyma.
I. *Dauci tertium genus* FUCHS. p. 233.
Libanotis Ferulacea nigra GESN. Hort. p. 264 *b.*
Seſeli Peloponnenſiacum aliud GESN. Hort. p. 281.
Daucum II. MATTH. p. 780. CAM. Epit. p. 537.
Daucus ſecundus ſelinoides LOB. p. 720.
Libanotis Theophraſti nigra TAB. p. 108.
Libanotis altera quorumdam, aliis cervaria nigra I. B. III. p. 165. RAJ. p. 413.
Daucus montanus apii folio major C. B. Baſ. p. 45. ZWING. p. 554.
Libanotis nigra Theophraſti H. OX. III. p. 318.
Libanotis nigra ſ. ſaxifraga venetiorum MOR. Umbell. p. 42. ſemen n. 33 *a.* 33 *b.*
Cervaria RIVIN. T. 12. DILL. RUPP.
Oreoſelinum apii folio majus T. aut. de Par. p. 510. I. R. H. GARIDEL. p. 343. ic. 116. (non placet) MAGN. Char. p. 169.
II. *Seſeli II. montanum Pannonicum* CLUS. Pann. p. 691. Hiſt. p. CXCIII. eadem utitur icone, qua LOBELIUS, ſed diſtinguit plantam ſuam, RAJ. p. 438.
Valde bonae nomine miſſa, Libanotidis ſecundae quorumdam ſ. cervariae nigrae ſpecies I. B. III. p. 167.
Daucus ſelinoides maximus PARK. p. 898. ex CLUSIO.
III. *Daucus campeſtris apii folio* C. B. Prodr. p. 77. PARK. RAJ. p. 449. ZWINGER. p. 554. omnino.

C. GESNERUS in *Albio* & *Badae.* In *Muteto* C. B. Ibi & in *Crenzacho* I. B. In montibus circa *Genevam* RAJUS & in *Saleva.* Ego paſſim reperi, v. g. proxime *Mathod* ſupra vineas, inter *S. Chriſtophle* & *Champvent*; in adſcenſu M. *Falconarii* &c. I. G. mecum in M. *Leiterberg*, uti in Valeſia ad vias paſſim reperi, Varietatem III. C. B. legit in pratis *Michelfeldenſibus.*

Radix praelonga, craſſa, circulis inſcripta, plena ſucco reſinoſo odorato, cum ſetacea corona. Caulis brachiatus 3 & 5 pedum. Folia perampla, circumſcriptione triangulari, pinnis pinnatis, rariuſculis, pinnulis una ad baſin, aut duabus appendicibus praeditis, extrema ſemitrifida, figura in omnibus fere triangulari, margine inaequaliter circumſerrato: inferne rugoſa caeterum, & durae carnis. Calyx univerſalis ex paucis foliis caudatis fit, particularis ex multis & gracilibus reflexis. Flores regulares, petalis in media ora elevatis, apice revoluto, alba, extus purpuraſcunt. Semina gratiſſime odorata, modice gibba, ſulcata, alata, ovata. Odor vires promittit. Sed obſervationes non reperio. Cataplaſma ad Podagram habent BRESLAVIENSES.

* *Panaces Aſclepium* DOD. p. 308. &c.
Libanotis ferulae folio & ſemine C. B.
Libanotis folio ferulae C. B. *ſeu Panax Aſclepium* MUR. p. 537.

In M. *Huetliaco* autumno floret MURALT.

Radix alba, longa, odore Iridis Florentinae. Folia minute diviſa, glabra, ferulae fere, ſuperius quam inferne viridiora, longis pediculis nixa, alis diviſa obpoſitis. Flores parvi lutei. Semen longum, Ferulae, amarum.

Quam plantam velit MURALTUS, non dixerim, ſed ſuſpicor dicere eum de Selino noſtro n. 4.

5. SELINUM pinnis ad angulos obtuſos pinnatis, pinnulis inciſis, non ſerratis.

Dauci ſecundum genus TRAG. p. 445. omnino, cum comparet Petroſelino.
Polychreſtum CORD. II. c. 125.
Apium montanum, Oreoſelinum GESN. Hort. p. 247 *b.*
Oreoſelinum CLUS. Pann. p. 694. Hiſt. p. CXCV. RIVIN. T. 8. bene RUPP. &c.
Oreoſelinum ſ. Veelgutta DOD. p. 696.
Oreoſelinum ſ. Petroſelinum LOB. Ic. p. 707.
Libanotis ναρθηκοειδής THAL. p. 71?
Apium montanum nigrum I. B. III. p. 104. RAJ. p. 413.
Apium montanum folio ampliore C. B. Baſ. p. 46.
Oreoſelinum majus H. OX. III. p. 317. Umbell. p. 41. ſemen 31. 31. folium T. 10.
Oreoſelinum apii folio minus I. R. H. aut. de Par. p. 216. SCHEUCHZ. It. II. p. 138.
Selinum foliolis ovato acutis acute ſerratis & inciſis LINN. Cliff. p. 92. ROYEN. p. 106.

II. *Apium*

II. *Apium montanum Dalechampii* LUGD. p. 702. I. B. III. p. 103. RAJ. p. 449.*
Apium montanum folio tenuiori MOR. Umbell. p. 24.
III. *Oreoſelinum Pariſienſe* LUGD. p. 702. huc revocat I. B.

C. GESNER in *Legerberg* M. & *Badae* Epiſt. p. 107 *b.* C. B. in M. *Mutets*, *Crenzach*, & *Michelfeldae*, (foliis ibi tenujoribus I. B.) Idem I. B. in *Rhaetia* prope *Curiam*, in M. *Thuiri.* RAJUS non procul *Geneva.* SCHEUCHZER in M. *Maloja.* Ego ſuper *Biennam auf der Paſſgartflüh*, & in *Valeſia* inter *S. Leonhard* & *Siders.* In M. *Leiterberg* I. GESNER.

Radix conica, aromatica, reſinam fundens, ſetacea corona capillata. Folia circumſcriptione perampla, pinnata, ad angulos rectos & rectis majores. Pinnulae ſemi quinquefidae, ſemitrifidae, irregulariter, extrema tridentata: nigra omnia, orisque non dentatis. Caulis ramoſus, brachiatus. Umbella rarior. Calyx uterque multifolius, gracilis. Petala cordiformia, regularia, alba.

Et haec & prior medicis viribus pollet, ſed exiguo utraque in uſu eſt.

A N G E L I C A.

LINNAEI n. 218.

IMPERATORIAE Sp. T.

Involucrum totale nullum, aut una, paucaeve ligulae. Peculiari vero multae ſunt, ad decem, graciles eaedem. Seminis latae alae laterales, cuique binae, medii eminentis nuclei ſulci terni. Flos aequalis, petalorum apice introflexo. Tubae longae, globulum gerunt.

I. ANGELICA foliolis aequalibus, ovato lanceolatis, ſerratis LINN. *Cliff.* p. 97. ROYEN. p. 103.

Angelica BRUNF. III. p. 66. CAES. L. 7. c. 48. RIVIN. T. 17.
Angelica ſylveſtris TRAG. p. 422. non male, FUCHS. p. 125. MATTH. p. 1171. CAM. Epit. p. 900. DOD. p. 318. LOB. Ic. p. 699. MOR. Umbell. p. 9. RAJ. p. 434.
Angelica in uliginoſis CORD. DIOSC. L. 3. c. 79.
Angelica aquatica GESN. Hort. p. 247. Coll. p. 58 *b.* C. B. Baſ. p. 47.
Angelica minor aquatica TAB. p. 81.
Angelica ſylveſtris magna vulgatior I. B. III. p. 144.
Angelica ſylveſtris major C. B. Baſil. p. 47. H. OX. III. p. 280. ZWING. ZANICH. p. 16. ic. 278. non bene.
Imperatoria pratenſis major I. R. H. aut. de Par. p. 342.
β *anguſtifolia* RUDBECK. p. 96.
γ *Angelica ſylveſtris montana* TAB. C. B. ZWINGER. &c. Omnino videtur,

Frequens in aquoſis; Sed in ſicca etiam & petroſa alpium adſcendit.

Radix crasſiſſima, brachiata, odore ſingulari, ſucco reſinoſo turgida. Caulis craſſus, pollicaris, brachiatus, ad humanam uſque altitudinem elevatur. Vaginae ventricoſae, maximae. Folia pinnata, pinnis denuo pinnatis, pinnulis pene ovatis, circumſerratis, quarum media inpar ſemper major eſt. Umbella ampliſſima, & denſiſſima. Petala mucronata, integra, leviſſime inaequalia, plerumque rubella.

Haec ſpecies minus grata, etſi nihilo debilior (I. B.), in officinas non recipitur. Morbum a tumore oris interno in equis ortum, hac radice pota curari vidit I. B.

I M P E R A T O R I A.

LINN. n. 230.

IMPERATORIAE T. Sp. T. 168.

Involucrum univerſale nullum, particulare multifolium, ſed gracile, & nonnunquam obſcurum. Semina ovata, parum gibba, leviſſima, ſtriata, ora explanata in aciem, duabus ergo alis lateralibus ornata, etſi neget RIVINUS. Petala apice reflexo, modice inaequalia.

I. IMPERATORIA MATTH. p. 775. CAMER. *Epit.* p. 532. cum charactere TABERN. p. 82. I. B. III. p. 137. MORIS. *Umbellif.* p. 10. ſemen 83. 84. RAI. p. 436. RIVIN. T. 7. LINN. *Cliff.* p. 103. ROYEN. p. 110. BLAKWALL. T. 279.

Aſtrantia & angelica BRUNF. III. p. 65.
Aſtrantia GESN. Tab. Coll. p. 61. DODON. Purg. p. 500. bene, Pempt. p. 320. CLUS. Hiſt. p. CXCVII.
Smyrnion hortenſe TRAG. p. 433.
Laſerpitium Germanicum FUCHS. p. 763.

Struthium hodie vocatum CORD. Hiſt. L. II. c. 10.
Aſtrantia vulgo dicta, vel imperatoria GESN. Hort. p. 249.
Imperatoria oſtrutium LOB. Ic. p. 700.
Herba Rena CAES. L. 7. c. 49.
Imperatoria major C. B. I. R. H. MUR. p. 536. SCHEUCHZ. It. II. p. 136. MAGN. Char. p. 168. GARID. Ic. 55.
Imperatoria ſ. Aſtrantia vulgaris PARK. MOR. III. p. 278.
II. Certo eadem eſt
Imperatoria alpina CAMER. Epit. p. 533. cum mala icone, I. B. III. p. 139. PARK. ZWING. p. 714.
Imperatoria minor C. B.
Imperatoria alpina anguſtifolia H. OX. III. p. 278.
III. An ſatis diverſa?
Imperatoria alpina maxima I. R. H. *latiſſimo folio* SCHOL. PAR. p. 168. MORIS. III. p. 278.
Et IV. *Imperatoria alpina rotundifolia* SCHOL. PAR. l. c. MORISON. l. c.

SCHEUCHZER in *Maloja* & *Rhaetiae* montibus. Ego circa *Teufelsbrük* verſus *Urſelen*, & in valle hujus nominis HUBERUS. In alpp. *Glaronenſium* I. GESNER.

Radix valens, aromatica. Caulis craſſus, ramoſus, cubitalis. Folia ampliſſima, margine obiter plicato, pinnis ſemitrilobis, & ſemibilobis, ora acute circumſerrata. Flos albus: tubae breviſſimae: ſeminis odor grate aromaticus.

Acris, alexipharmaca reſolvit coagula, ſudorem movet & urinam: &, majori copia adſumta, etiam alvum. Manducata inter praeſtantiores eſt apophlegmatiſmos. Clyſter ad partum pellendum efficax eſt BLAIR. Radix hyeme effoſſa, carminativa eſt, febrifuga, pondere dimidiae drachmae ſumta. In morbis pectoris lentis laudatur, ad quartanam, & partus movendos a BRASSAVOLA p. 560. & BUCHWALD. p. 152. Maximi radicem fecit HOFMANNUS *de Med. Offic.* p. 334. ad omnes morbos frigidos, hydropem, quartanam, menſes pellendos, colicam, morbos flatuoſos, refrigerationem ventriculi. Ad urinam pellendam infuſum unius unciae expertus laudat CHOMEL, ad pectoris morbos mucoſos, & ipſam Peripneumoniam BAGLIVUS infuſam cum melle. Ad vermes, ſi mater radicem ſumſerit, ex vulgari experimento valere ait BOCCONE *Muſ. di Fiſ.* p. 137.

ORDO IX.
I. UMBELLIFERAE.
II. SEMINE PLANO. IN MARGINE ALATO.

PASTINACA.

T. T. 170. LINN. n. 232.

Folia ſub utravis umbella omnino nulla. Semen planum, margine foliaceo cinctum, petala integra, acuminata, apice revoluto.

1. PASTINACA foliis ſimpliciter pinnatis LINN. *Cliff.* p. 114. ROYEN p. 154.
Siſer ſylveſtre FUCHS. p. 753.
Sylveſtris Paſtinaca TRAG. p. 439.
Paſtinacae vulgo dictae ſylveſtre genus GESN. Hort. p. 271.
Paſtinacae genus erraticum umbellis luteis CAM. Epit. p. 507. abſque icone propria. GESN. Coll. p. 94 *b*.
Paſtinaca latifolia ſylveſtris DOD. p. 680.
Paſtinaca quae ſponte oritur CAES. L. 7. c. 55.
Elaphoboſcum erraticum, Branca Leonina TAB. p. 77.
Paſtinaca germanica ſylveſtris quibusdam Elaphoboſcum I. B. III. p. 149.
Paſtinaca ſylveſtris latifolia C. B. Baſ. p. 46. H. OX. III. p. 314. Umbell. p. 39. RAJ. p. 409. T. aut. de Par. p. 125. I. R. H. MAGN. Char. p. 168. ZANICH. p. 204. ic. 298.
Paſtinaca RIVIN. T. 6.
β *Paſtinaca latifolia, peculiaris, ſylveſtris* JUNGERMANN.
γ Sativam cum hac conjungit RIVINUS & LINNAEUS.

Omnino frequens in gramineis, ruderoſis, ad vineas &c.

Radix brachiata, ſed macilenta. Caulis ad virilem magnitudinem adſcendit. Folia longiſſima, pinnis breviter petiolatis, conjugatis, ſemitrilobis, varie circumſerratis, lucida caeterum & nitida. Umbellae rariores, longis bacillis fiunt. Petala lutea. Semen odo-

TAB. XI.
pag. 441

Laſerpitium alpinum extremis lobulis breviter multifidis.

C. J. Rollinus Med. C. delin.

odoratum. Semine ob vim mitem, emollientem, cum ſucco Glycyrrhizae in pilulas redacto, ad calculum & veſicae ulcera mitiganda, multum utebatur BOERHAAVIUS. Sylveſtrem tamen acriorem eſſe, urinam, menſes, & foetum pellere, ait BUCHWALD p. 193. Annoſas paſtinacas venenatas eſſe, vetus eſt traditio, vide CONSTANT *de* REBEQUE Obſ. 51. &c.

SPHONDYLIUM.

TOURN. T. 170.

HERACLEUM LINN. n. 231.

Generalis umbella foliolum unum, duove ſubjecta habet, aut nulla, peculiaris anguſta aliqua, ad ſex, inaequalia, capillaria. Umbellae ampliſſimae. Semina hilo exciſa, pene cordata, plana, marginata, quatuor ſtriis picta, foliacea. Petala in floribus exterioribus valde inaequalia, & difformiter cordata, in intimis fere regularia, apice reflexo, margine eminente, ut inciſus videatur. Tubae rectae, parum diſtantes.

1. SPHONDYLIUM pinnatum, pinnis hirſutis, ſemiquinquefidis.

Acanthus Germanica FUCHS. p. 53.

Branca urſina TRAG. p. 437. male, GESN. Tab. Coll. p. 63 *b*.

Sphondylium MATTH. p. 791. Ita I. B. Verum icon omnino recedit. CAM. Epit. p. 548. mala ic. DOD. p. 307. optime. GESN. Hort. p. 282 *b*. Tab. Coll. p. 108 *b*. CAES. L. 7. c. 54 RAJ. p. 408. RIVIN. T. 4.

Sphondylium, acanthus Germanica Fuchſii LOB. p. 703. ex DOD.

Sphondylium & branca urſina I. TAB. p. 92. tum *II.* ejusd. ib.

Sphondylium quibusdam ſ. branca urſina Germanica I. B. III. p. 160.

Sphondylium vulgare hirſutum C. B. Baſ. p. 47. H. OX. III. p. 313. T. aut. de Par. p. 150. I. R. H. MAGN. Char. p. 168.

Sphondylium I. MOR. Umbell. p. 38. Folium T. 9. Umbella T. 2. (bene) ſemen 25. 25.

β Varietas

Sphondylium vulgare hirſutum flore purpureo BREYNE Prodr. II. p. 98.

Et γ *Sphondylium hirſutum foliis anguſtioribus coſta & pediculo violaceis* T. aut. de Par. p. 365.

δ Et alia

Sphondylium hirſutum foliis anguſtioribus C. B. Prodr. p. 83. in pratis Rhaeticis, H. OX. III. p. 313. T. aut. de Par. p. 365. I. R. H. ZWING. p. 722.

Sphondylium majus aliud laciniatis foliis PARK. RAJ. p. 408.

Sphondylium vulgare foliis acute inciſis BARRELIER. ic. 56.

ε *Sphondylium folio criſpo ſemine oblongo gracili* PLUKN. p. 355. In pratis alpinis SCHEUCHZER.

ζ *Sphondylium hirſutum minus foliis breviter laciniatis ſemine plano* PLUKN. p. 355. T. 63. f. 3.

Nihil frequentius in pratis, ubi celeritate renaſcendi celebre eſt: Varietas anguſtifolia in ſubalpinis reperta, minime diverſa eſt a vulgari.

Caulis inſigniter fiſtuloſus, & ſulcatus, brachiatus. Folia hirſuta, perampla, pinnata, pinnis conjugatis, ſemipinnatis, plerumque ſemiquinquefidis, lobis varie ſerratis. Flores hirſuti, modo albi, modo rubentes.

Inter emollientes numeratur, loco Acanthi, clyſteres ſubit, balneaque. Infuſum fermentatum inde Poloni & Lithuani faciunt, diaeteticum, etiam medicatum, & ſtomachicum PONTANUS, E. N. C. *Dec. II. Ann.* 6. *Obſ.* 60. *Ann.* 5. *Obſ.* 87.

2. SPHONDYLIUM foliis glabris, ſimplicibus, obiter trilobis.

Sphondylium majus in montibus, Panacis Heraclii aemulum GESN. Hort. p. 282 *b*.

Sphondylium alpinum glabrum C. B. Prodr. p. 83. cum bon. ic. Baſ. p. 47. I. B. III. p. 163. PARKINS. MOR. RAJ. ZWING. p. 722. I. R. H.

Sphondylium glabrum montanum albo flore BARREL. ic. 55.

Species eſt diverſiſſima a vulgari: Ad rupes ſylvae *der Geiten* imminentes praecipitio.

Folia glabra, circumſcriptione rotunda, leviter tribus diviſionibus notata, lobo medio obſcure trifido, lateralibus non profunde biſectis, coſta folioſa deſtituta. Flores minores, ſemper albi, & rarior umbella:

3.* An Panax Paſtinacae folio, an Syriae Theophraſti C. B. BURSER *Act. Suec.* p. 503.

Prope *Diſentis* Rhaetiae in umbroſa valle. Quid ſit, minime video.

TOR-

T O R D Y L I U M.

T. T. 170.

TORDYLII LINN. n. 203. ſpecies.

Semen coronatum, fere rotundum, planum, margine granulato, aut aculeato. Haec princeps nota eſt, cum Caucalis aliquot alas aculeatas habeat.

1.* TORDYLIUM....

Tordylium Helveticum elatius flore albo MORIS. III. p. 316. a ZOLLICOFERO miſſum.

„ Simile *Caucalidi majori*, ſed altiſſimo, & ſepedali caule, umbellis majoribus, floribus lacteis, quorum exteriores majores, ſemina paulo majora, limbis tumidis, planis.

An fuerit *Caucalis major ſemine minus pulchro hirſuto* I. B. III. p. 85. Videtur: in Sabaudia certe, non longe Geneva naſci ait.

ORDO X.

I. UMBELLIFERAE.

III. SEMINE ACULEATO.

C A U C A L I S.

T. T. 171.

LINN. n. 204. pleraeque ſpecies:

Involucrum peculiare quinis, aut pluribus, fit foliis. Univerſale non perpetuum eſt, latifolium alias, alias exiguum & pene nullum. Semina aculeata, aculeis modo vagis, modo in proprias alas ordinatis. Flores alii hermaphroditici, alii mares. Illis in ambitu quidem calyx peculiaris quinquefolius; irregularis, petala cordiformia, valde inaequalia, ut extremum inſigni ratione maximum ſit: Tubae perſiſtentes rectae. Alii interiores, aequales ſunt, neque difformi calyce. His petala pene aequalia, ſemen & tubae nullae.

1. CAUCALIS involucris latifoliis, petalo extremo maximo.

Lappa agreſtis TRAG. p. 842.
Caucalis DODON. p. 700.
Caucalidis ſpecies GESN. Coll. p. *66 b.*
Dauci genus arvenſe magnis latis &c. EJ. Coll. p. 73. *a. b.*
Caucalis albo flore CLUS. p. CCI.
Caucalis albis floribus vulgaris LOB. Ic. p. 728.
Caucalis, apium arvenſe TAB. p: 97.
Caucalis ακανθοκαρπος *ſive* εχινοκαρπος *ſive* ξανθοκαρπος *minor* THAL. p. 38.
Caucalis Dodonaei GESN. Hort. p. 252. LUGD. p. 715. AICHST. Vern. Ord. 8. T. 8. f. 2.
Myrrhis Lappa Dalech. LUGD. p. 761.
Echinophora πυκνοκαρπος *an Dioſcor. Gingidium* COL. p. 91. ic. p. 94.
Lappula canaria flore pulchro magno albo I. B. III. p. 79.
Caucalis arvenſis echinata magno flore C. B. Baſ. p. 46. H. OX. III. p. 308. ZWING. p. 590. T. aut. de Par. p. 410. I. R. H. PONTED. Anthol. p. 89. ZANICH. p. 54. ic. 209. male.
Caucalis λεπτοφυλλος *flore magno* MORIS. Umbell. p. 33. ſemen 16. 16. *v. ξ.*
Caucalis albis floribus RAJ. p. 466.
Echinophora flore magno RIVIN. T. 25. bene.
β *Caucalis cicutariae folio umbella candida* VOLC. an differt?

Baſileae, *Genevae*, *Tiguri* I. B. Circa *Mathod*, & circa *Ivonans* in arvis.

Habitus brachiatus, humilis, diffuſus. Folia tenuiter inciſa, ſubhirſuta. Pinnae & pinnulae conjugatae ſunt, hae vero ipſae latiuſculo nervo pinnularum tria paria recipiunt, modice acuta, ſemitrifida, & ſemibifida. Umbellae latae, perpetuo albae. Involucrum generale trifolium, quadrifolium, inaequale, peculiare tria magna folia habet, reliqua duo vel tria exigua. Semen magnum, aculei longi, debiliores. Tubae cylindricae. Petalum externum mirifice majus.

2. CAUCALIS involucro generali nullo, laciniis foliorum peranguſtis.

An *Daucoides minus* CORD. II. c. 141.
An haec *Caucalidis ſpecies* GESN. Coll. p. *66 b.*
Caucalis flore minuto CAM. Hort. p. 36.
Echinophora tertia λεπτοφυλλον *purpurea* COLUMN. p. 96.
Lappula canaria flore minore ſ. tenuifolia I. B. III. p. 80.

Cau-

Caucalis arvenſis echinata parvo flore & fructu C. B. Baſ. p. 46. T. aut. de Par. p. 325. I. R. H. PONTEDER Anthol. p. 89.
Caucalis tenuifolia floſculis ſubrubentibus RAJ. p. 467.
Caucalis arvenſis echinata parvo flore H. OX. III. p. 308.
Caucalis λεπτοφυλλος *parvo flore* MOR. Umbellif. p. 33.
Echinophora RIVIN. T. 24. bene.

Baſileae reperi & circa *Mathod.* I. B. prope *Leurach.*

Caulis erectus, ramoſus. Folia firma, concinna, conjugata, pinnarum confertis pinnulis, coſta latiuſcula factis, ſemipinnatis, laciniis longis, modice bidentatis & tridentatis. Umbellae parvae, rarae: umbellae univerſalis radii modo aliqui, modo nulli: peculiaris exigui, terni, quaterni, unilaterales. Flores, quales in genere dicti ſunt, duorum ſexuum, petala vero, etſi extrema in umbellis majora ſint, minus tamen difformia; in interioribus pariter aequalia. Alae aculeatae: ſpinis brevioribus, & durioribus. Mares copia abundant. Succus plantae lacteſcit.

3. CAUCALIS involucro exteriori anguſtifolio, laciniis foliorum latis, obtuſis.
Daucoides majus CORD. Dioſc. II. c. 141. Videtur.
Dauci ſylveſtris genus GESN. Hort. p. 291 *b.*
Et *Dauci genus parvum aſperiuſculum* GESN. Tab. Coll. p. 73. videtur.
Gingidium CAES. L. VII. c. 22.
Anthriſcus quorumdam ſemine aſpero I. B. F. Boll. p. 197. *hiſpido* I. B. Hiſt. III. p. 83.
Caucalis ſemine aſpero floribus ſubrubentibus C. B. Phyt. p. 266. Prodr. p. 80. cum icone. Baſ. p. 46. ZWING. p. 589. MAGN. Char. p. 170.
Cautalis minor flore rubente H. OX. III. p. 308.
Caucalis minor prima MOR. Umbell. p. 30. ſemen 18. 18.
Caucalis minor floſculis rubentibus RAJ. p. 468.
Caucalis RIVIN. T. 31.
Daucus annuus minor floribus rubentibus I. R. H. T. aut. de Par. p. 18.
Tordylium umbella conferta, foliolis ovato lanceolatis, pinnato laciniatis LINN. Cliff. p. 90. ROYEN. p. 94.
β *Floribus albis* I. R. H. T. aut. de Par. &c.
γ *Caucalis minor ſecunda* MOR. Umbell. p. 33.
Caucalis arvenſis humilior ramoſior MOR. III. p. 338.
Caucalis ſegetum minor Anthriſco hiſpido ſimilis RAJ. p. 468.
Caucalis procumbens RIVIN. T. 33?
Caucalis humilis RIVIN. T. 32?

Prior ubique frequens eſt ad agrorum limites, in ſepibus. Altera circa *Mathod* in arvis.

Caulis aſper, brachiatus, erectus, ad quinque pedes adſurgit. Folia circumſcriptione triangularia, ſubhirſuta & aſpera, pinnata, pinnae ſemipinnatae, ſed latiores, minus inciſae, laciniis latis, leviter ſectis, longiſſimis. Umbellae generalis radius unicus, aut nullus, peculiaris radii fere quini, anguſti. Flores, quales in charactere, ſaepe rubro tincti, utriuſque ſexus. Umbellae exiguae, planae, denſae. Extremorum florum extrema petala pariter, uti n. 2. modice majora. Semina ovata, alata tribus lineis, plenis brevibus aculeis rubentibus.

Caucalis latifolia hactenus in Helvetia non eſt viſa. Eam pingit ZWING. ex CAMER. p. 590. nullo nomine addito.

S A N I C U L A.

T. T. 173.

LINN. n. 201.

Semine, calyce proprio, ſexus diſcrimine cum Caucalide convenit: differt petalis integris tridentatis, longis, reflexis, umbellis minimis, diſſitis, globoſis. Involucra univerſalia multifolia, laciniata, peculiaria breviſſima.

1. SANICULA RUELL. p. 460. TRAG. p. 509. CAESALP. L. 14. C. 22. GESN. *Hort.* p. 278 *b.* DOD. p. 140. AICHST. *Vern. Ord.* 6. *T.* 10. *f.* 3. RIVIN. *T.* 30. LINN. *Cliff.* p. 88. ROYEN. p. 93. BLAKWALL. *T.* 63.
Diapenſia DORST. p. 105. BRUNF. I. p. 80. CAM. Epit. p. 763.
Sanicula mas FUCHS. p. 671. MAGN. Char. p. 173.
Sanicula vulgo dicta GESN. Coll. p. 104 *b.*
Diapenſia ſ. ſanicula MATTH. p. 1019.
Sanicula & Diapenſia LOB. p. 663.

Sanicula conſolida quinquefolia TAB. p. 84.
Sideritis tertia Dioſcoridis COL. Phytobaſ. p. 71. ic. p. 72.
Sanicula mas Fuchſii ſ. diapenſia I. B. III. p. 639.
Sanicula officinarum C. B. Baſ. p. 90. T. aut. de Par. p. 531. I. R. H. MORIS. II. p. 616.

In ſylvis ubique.

Folia ad radicem multa, ad caulem pauca, longe petiolata, nitida, duriuſcula, profunde triloba, lobis lateralibus bipartitis, omnibus vero etiam iterato tridentatis, circumſerratis. Caules nudi, erecti, cubitales. Umbellae ex longis bacillis, diſſitae, peculiares pauciſſimae. Maſculi flores in una ſpica fere viginti, androgyni unus alter aut tres. Petala aequalia, acuminata, pene tridentata. Tubae longae, repandae.

Dudum celebris eſt vi adſtringente, ſiccante, vulneraria, externa, interna: etiam quando ſanguis effuſus reſolvendus eſt.

ORDO XI.

I. UMBELLIFERAE.
I. SEMINE GIBBO.
II. NON STRIATO.
I. NON ROSTRATO HIRSUTO.

DAUCUS.

LINN. n. 206.

DAUCI T. ſp. 161. pro hac ſpecie.

Nimis evidens eſt character ab involucris generalibus deſumtus, quam ut negligatur: Magna ſunt, aequalia umbellae, polyphylla, foliolis pinnatis, ſurſum cava, & cavam umbellam ſuſtinent, particularia vero inciſis, non autem pinnatis fiunt foliolis. Semina elliptica, alis ſerratis, Caucalidis, ſed molliora. Flores exteriores valde difformes, petalo extremo cordato & maximo, interiores regulares ſunt.

1. DAUCUS ſeminibus hiſpidis CLIFF. p. 89. ROYEN. p. 97.
Paſtinaca ſpontanea RUELL. L. 3. c. 41.
Paſtinaca erratica CORD. Dioſc. L. 3. c. 59. FUCHS. p. 684. TAB. p. 76.
Staphylinus ſylveſtris TRAG. p. 442. CAES. L. 7. c. 21.
Paſtinaca erratica purpureo apice in medio umbellae GESN. Coll. p. 94 *b*.
Et *Daucus ſylveſtris major* EJ. Tab. Coll. p. 73 *b*.
Paſtinaca ſylveſtris MATTH. p. 748. CAM. Epit. p. 508. non vero LONICER. uti putat C. B.
Paſtinaca ſylveſtris tenuifolia DOD. p. 679. MOR. Umbell. p. 31. T. 2.
Daucus vulgaris CLUS. p. CXCVIII. obiter. T. aut. de Par. p. 330. I. R. H. PONTED. Anthol. p. 88. ZANICH. p. 85. ic. 190. non bene.
Genuina ſylveſtris Paſtinaca Dioſc. LOB. Ic. p. 722.
Paſtinaca ſylveſtris ſ. Staphylinus Graecorum I. B. III. p. 62. RAJ. p. 465.
Paſtinaca tenuifolia ſylveſtris Dioſcoridis vel Daucus officinarum C. B. Baſ. p. 45. HIST. OX. III. p. 305.
β *Umbella tota atro rubente* BREYNE Prodr. Rar. II. p. 59. WEINMANN. T. 458 *b*.
γ *Foliis ſub umbella integris* LOES. p. 189? Quid

Ubique in pratis, ad vias &c.

Radix durior, & gracilior, Carotae tamen odore. Caulis ſolidus, in paluſtribus aliquando ſepedalis, ramoſus & brachiatus. Folia hirſuta, ſubaſpera, plana, circumſcriptione longa, pinnarum numeroſa ſerie, pinnatarum, pinnulis acute, & recta linea, profunde ſemipinnatis. Umbellae ampliſſimae, cavae, corona florum difformium cinctae, plerumque in centro unum alterumve florem ſanguinei coloris habent, alioſque ſanguine tinctos.

Semen eſt inter calida minora, carminativum, laudatur ad menſes, foetum, & calculum pellendum, quo ſcopo infuſum in cereviſia, ut ſimul fermentet, magnopere laudat BOYLE *de Util. Philoſ. Exper.* Exerc. IV. idemque ſemen DETHARDING. app. ad *Cent. I.* E. N. C.

LIBANOTIS.

RIVIN.

Huic generi ſemen villoſum eſt, involucrum utrumque multifolium, ſed minime laciniatum, neque umbella cava, neque flos adeo difformis, ut DAUCO.

1. AN-

1. LIBANOTIS pinnulis circa coſtam decuſſatis.

Apii montani genus amarum GESN. Hort. p. 247 *b*.

Libanotis alba minor ſeu amara THAL. p. 71.

Apium petraeum ſive montanum album I. B. III. p. 105. expreſſa utcumque foliorum decuſſatione. RAJ. Syllog. Exter. p. 66. Hiſt. p. 463.

Daucus montanus apii folio major C. B. Baſ. p. 45. in P. *albicans*, ZWING. obiter.

Et *Daucus montanus apii folio minor* C. B. Prodr. p. 77.

Pimpinella ſaxifraga minor Daucoides ſive ſemine lanuginoſo H. OX. III. p. 285. conf. *Umbellif.* p. 84.

Daucus montanus Pimpinellae ſaxifragae minoris folio Dubrienſis PLUKN. Almag. p. 129. T. 173. f. 1. pro minori varietate.

Libanotis RIVIN. T. 36. pro majori, RUPP., BUXB., HEUCHER, WALTHER.

Ex M. *Crenzach*, *Waſſerfall* & *Badae* I. B. ex *Jura* RAJ. Ego paſſim reperi, ſupra *Dornach*, inter *Mümmeliswyl* & *Falkenſtein*, circa arcem hujus nominis, ad lapides circa ſupercilium praecipitii *Creux du vent*. *Iter Helvet.* n. XLII.

Radix acris, aromatica, conica, corona tecta ſetacaa: Caulis a biunciali ad cubitalem. Folia circumſcriptione ſaepe cubitali, modo latiſſima, modo perangusta, ſemper tamen pinnis pinnatis, primis pinnulis longis, intervallo a reliquis ſecedentibus, retrogradis, & circa originem pinnae primae decuſſatis, uti in *Caro*. Caeterum pinnulae & ipſae pinnatae ſunt, coſta lata, laciniis latiuſculis, modice acutis, trifidis, aut ſimplicibus. Umbellae denſiſſimae, globoſae, conſtant 40. minoribus umbellis. Calyx uterque fit multis, longis, indiviſis ligulis. Semen molliter hirſutum. Flos albus. Petala cordata, paulum inaequalia.

Verum hoc idem ſemen, in eodem M. *Falconario* lectum, maturum, Apii ſimillimum eſt, breve, profunde ſulcatum, vix ullo veſtigio hirſutae naturae ſuperſtite, ut omnino huc pertineat, hoc etiam nomine miſſum a CL. *van* ROYEN, *Apium pyrenaicum Thapſiae folio* I. R. H. Loco tamen movere non eſt viſum, cum alioquin floris, & involucrorum diverſitas non permittant, ut cum Apio relinquatur.

2. LIBANOTIS foliis tenuiſſime pinnatis, laciniis petiolatis.

α Foliis hirſutioribus, brevioribus, craſſioribus, qualem in Baldo ait naſci I. B.

Daucus montanus breviſſimis & minutiſſimis foliis C. GESN. Mont. Fract. p. 64.

Daucus creticus ID. addend. ad Hort. Germ. p. 256 *b*. & p. 291 *b*. CAM. Epit. p. 536. WEINMAN. T. 458 *d*. *verus* CAMER. Hort. p. 54.

Legitimus Daucus Creticus CLUS. Pannon. p. 700. Hiſt. p. CXCVIII. abſque icone.

Daucus cretenſis verus LOB. Adverſ. p. 323. obſ. p. 416.

Daucus Creticus ſemine hirſuto I. B. III. p. 56. RAJ. Syll. Ext. p. 114. Hiſt. p. 463.

Daucus alpinus multifido longoque folio ſ. montanus umbella candida C. B. Baſ. p. 45. P. SCHEUCHZER. It. I. p. 34. ZWING. p. 553.

Saxifraga multifido longoque folio MOR. III. p. 273. Umbell. p. 84.

Et *Myrrhis tenuifolia annua cretica ſemine lanugine alba pubeſcente* MOR. III. p. 302.

Myrrhis annua ſemine ſtriato villoſo incano MOR. Umbell. p. 44. 67. Semen n. 40. 40. Verum dubium eſt, an hanc voluerit MORISONUS, an alteram foliis teretibus. I. R. H. MILLER &c.

Et *Liguſticum multifido longoque folio* I. R. H.

Athamanta foliis capillaribus ſemine hirſuto LINN. Cliff. p. 93. ſi haec eſt.

β Foliis rarioribus, glabrioribus, tenuioribus C. B.

γ An idem *Daucum I.* MATTH. p. 779.

Daucum CAMER. Epit. p. 535. &c. Ita ſane LOBELIUS & I. BAUHINUS & van ROYEN.

In M. *Waſſerfall*, *Grandvi* (I. B.) In Genevenſium montibus LOBELIUS & STROBELBERGER p. 181. in *Saleve* I. B. in *Suchet* ID. & *Braulio*. In *Rhaetiae* alpibus & M. *Pilata* C. GESNER. Ego & in Jurae M. variis cacuminibus, & in omnibus alpinis editioribus paſcuis reperi v. g. *Neunenen*, *Scheidek*, *Gotthard*. Circa *Vettis* HUBERUS.

Radix ramoſa, multiceps, perennis. Folia circumſcriptione longa, tenuiter diviſa, in alpibus magis, in Jura minus hirſuta, pinnata, pinnis pinnatis, laciniis ultimis petiolatis, trifidis, ſemper latiuſculis, uti in Dauco. Caules dodrantales, & pedales. Involucrum univerſale quinquefolium, latum, umbella rarior, ex octo minoribus, quarum involucra 4. habent ad 7. latiuſcula folia. Petala cordata, paulum inaequalia. Tubae repandae perſiſtentes. Semina longa, elliptica, convexa, molliter hirſuta.

Odor & ſapor totius plantae acris & aromaticus eſt, qui olei & ſalis volatilis abundantiam indicat, & hujus plantae ſemen verus Daucus eſt, praeſtantior priori, quem in officinas recipi deceret. Mirificam de ejus vi in calculo reſolvendo hiſtoriolam habet HELMONTIUS, & vim lapidificam fontis cujusdam hoc ipſo medicamine repreſſam eſſe narrat.

ORDO XII.

I. UMBELLIFERAE.
I. SEMINE GIBBO.
II. LONGE ROSTRATO.

CHAEROPHYLLUM.

LINN. n. 226.

CHAEROPHYLLI T. 173. ſpec.

Huic involucrum univerſale nullum, particulare latifolium, ex quinque circiter foliolis. Semen ſurſum anguſtum, ſemiconicum, non ſtriatum. Petala ſubrotunda, non diviſa. Tubae rectae, perſiſtentes, ſeminibus continuatae.

1. CHAEROPHYLLUM ſeminibus brevibus, hiſpidis.

Daucus λασιοκαυλος THAL. p. 36. THALII I. B. III. p. 58.
Myrrhis ſylueſtris nova aequicolorum COLUMN. p. 112. deſcr. p. 110.
Cicutariae quodam modo ſimilis ſ. chaerophyllo accedens I. B. III. p. 181.
Myrrhis ſylveſtris ſeminibus aſperis C. B. P. RAJ. p. 469.
Et *Paſtinaca ſylveſtris hirſuta echinato fructu* C. B. ex THAL.
Cerefolium ſylveſtre annuum ſeminibus brevioribus villoſis MORIS. III. p. 303.
Myrrhis annua ſemine ſtriato aſpero brevi MORIS Umbell. p. 44. Semen 39. 39.
Caucalis foliis chaerefolii RIVIN. *T.* 34. RUPP. DILL. BUXBAUM &c.
Chaerophyllum ſylveſtre ſeminibus brevibus hirſutis T. aut de Par. p. 187. I. R. H.
Scandix ſeminibus hiſpidis LINN. Cliff. p. 101. ROYEN p. 111.
Myrrhoides HEISTER catal. hort. 1732.

Circa *Genevam* I. B. ad muros, ubi Cicuta naſcitur. Ego in Germania reperi.

Caules ramoſi, cubitales. Vaginae piloſae. Folia concinna, hirſuta; Pinnarum conjugatarum paria quatuor, totidemque pinnulae. Pinnularum laciniae ſemipinnatae, ſemiſeptemfidae, lobulis & ipſis ſemiquinquefidis, obtuſis. Umbellae valde rarae, exiguae. Calyx univerſalis nullus, peculiaris quadrifolius, latiuſculus. Semina roſtrata, non ſtriata, hirſuta, Tubis rectis, perſiſtentibus. Petala RIVINUS paulum inaequalia pingit, & ſubrotunda.

2. CHAEROPHYLLUM ſeminibus levibus, nitidis, nervo foliorum ſubhirſuto.

Myrrhis FUCHSII p. 525. Ita I. B. ſed a noſtra longius recedit.
Chaerefolium ſylveſtre TRAG. p. 471?
Cicutae ſimilis minor GESN. coll. p. 69.
Cicutaria GESNER hort. p. 253 *b.*
Cicutaria, ſeu cicutaria Myrrhis THAL. p. 33.
Cicutaria vulgaris I. B. III. p. 181. RAJ. p. 429.
Myrrhis ſylveſtris ſeminibus levibus C. B. Baſ. p. 48. P. MAGN. Char. p. 171. &c.
Cerefolium ſylveſtre perenne ſeminibus levibus nigris MORISON Umbell. p. 47. Semen 41. 41. hiſt. III. p. 303.
Cerefolium ſylueſtre RIVIN. T. 43.
Cicuta major ſ. cicutaria vulgaris MURALT. p. 527. omnino.
Chaerophyllum ſylveſtre perenne cicutae folio T. aut de Par. p. 186. I. R. H. LINN. Lap. n. 104.
β *Flore purpureo* PONTEDER. comp. p. 123.
γ *Latiſſimo* folio, quale in fimetis naſcitur, in horto ſicco C. B. fuit pro *Cicutaria latifolia foetida*, neque aliam puto Baſileae naſci.

Nihil vulgatius in pratis primo vere.

Caulis craſſus, magna fiſtula pertuſus, brachiatus, hirſutus. Folia perampla, vidi cubitalia, pinnis conjugatis, pinnulis ramoſis, laciniis confluentibus, latis, profunde quinquefidis aut quadrifidis, plerumque glabra ſunt, nervis ſolis hirſutis, aliquando vero tota hirta. Umbellae planae, non denſiſſimae. Involucrum univerſale unifolium, aut nullum, peculiare quinque, ſex, ſeptemve foliis latiuſculis fit, quorum exterius longe majus eſt, per aetatem reflexis. Petala alba, leniter emarginata, in exterioribus floribus extremum maximum eſt, reliqua minora, & minima: ſed in interiori parte vmbellae vix vlla diverſitas apparet. Semina nitentia, livida, lente conica, uno ſulco diſtincta, tubam retinent.

Tota planta venenata eſſe videtur, qualem habitus *Cicutae* ſimillimus promittit. Deliria feciſſe lego apud I. B. neque tamen lethalia. Si haec eſt, ad gangraenam dicitur imponi apud Batavos a Cl. BUCHWALD p. 84.

MYRR-

MYRRHIS.

T. T. 173.

SCANDICIS ſp. LINN. n. 226.

Cum Chaerophyllo involucris convenit, differt ſeminibus ſulcatis. Petala evidentius cordata ſunt.

1. MYRHIS pinnulis ſemipinnatis, ordinatim decreſcentibus.
Myrrhis in viis inter vites GESN. *coll. p.* 91. Sed *Daucum ſepiarium* p. 73. huc referunt BAUHINI. Utriusque ſolum nomen adeſt.
Anthriſcus Plinii LUGD. p. 791. foliis male glabris.
Cerefolium ſylveſtre, Onoſelinum TABERN. p. 94. bene, pro varietate latifolia.
Anthriſcus Plinii quibusdam ſemine longo cicutariae vel chaerophylli I. B. III. p. 70.
Chaerophyllum ſylveſtre THURN. p. CVI. C. B. Baſ. p. 45. ZWING. p. 512.
Cerefolium ſylveſtre PARK. RAJ. p. 431.
Myrrhis annua ſemine ſtriato levi MOR. Umbell. p. 45. Semen 37. 37. T. aut de Par. p. 214. I. R. H. &c.
Myrrhis annua vulgaris caule fuſco H. OX. III. p. 302.
Myrrhis RIVIN. T. 48.

Vulgaris ad ſepes Helvetiae.

Caulis maculatus, brachiatus. Folia hirſuta, perampla, tenuiſſime pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis acute, parallele, & regulariter pinnatis, ut laciniarum habeant ad decem paria, lingulatarum, ſimplicium: Sed plerumque hae ligulae ita confluunt, ut pinnulas faciant continuas, dentatas, ordinate decreſcentes, uti in Filicibus. Calyx univerſalis modo nullus, modo unum ad quatuor latiuſcula folia. Peculiares lati, monophylli, ſexfidi, octofidi. Umbellae rarae. Semina lata, fulva, obſcure ſtriata, ut inter utrumque genus media ſint. Flos oblongus. Petala in extremis floribus inaequalia, inaequaliter inciſa, in interioribus accurate cordiformia, & aequalia, alba.

2.* MYRRHIS *minor* LOBELII in *Saleva* M. lecta, & repetita a LUGDUNENSIBUS p. 761. STROBELBERGERO p. 181. *Myrrhis minor* dicta C. B. ZWINGERO &c. mihi non ſatis perſpecta eſt. I. B. ſed cum dubio, refert ad ſp. 4. In ſummis vero alpibus planta naſcitur LOBELIANAE non diſſimilis, a priori non ſatis diverſa, licet habitus foliorum magis triangularis videatur, pinnarum numerus major, pinnulae acutiores, & argutius inciſae: Et talem omnino vidi in horto ſicco C. B.

3. MYRRHIS foliis glabris, radice rotunda carnoſa.
Cicutaria Pannonica CLUS. Pann. p. 703. hiſt. p. CC. abſque icone HOFM.
Myrrhis cicutaria TABERN. p. 98. abſque floribus.
Bulbocaſtanum coniophyllon CAM. hort. p. 31.
Cicutaria bulboſa PARK. C. B. Baſil. p. 49. BOCCONE Muſ. di Piant p. 123.
Cicutaria odorata bulboſa I. B. III. p. 183. RAJ. p. 429.
Myrrhis tuberoſa nodoſa κωνειοφυλλον *ſemine ſtriato levi* H. OX. Umbell. p. 45.
Myrrhis annua tuberoſa nodoſa κωνειοφυλλον H. OX. III. p. 302.
Myrrhis foetens RIVINI T. 49. optime. RUPP.
Myrrhis tuberoſa nodoſa coniophyllon I. R. H.
Chaerophyllon radice turbinata carnoſa LINN. Cliff. p. 102. ROYEN. p. 112.

In Helvetia rara, quam fruſtra quaeſivi in prato Sclopetariorum Baſileae, ubi indicatur a C. BAUHINO.

Bulbus rotundus, quaſi Ornithogali. Caulis priorum, hirſutus. Folia longe petiolata, glabra, mollia; pinnarum paria ſex, ſeptem, remota, pinnularum totidem laciniae ad pinnas, breves, latae trifidae, quadrifidae, extremae confluentes. Umbella exigua. Involucrum generale nullum, peculiare quinquefolium, per aetatem reflexum. Semina ovata, pene, ſtriata, uti priori RIVINO, teſte nam in meis, inmaturis, longa ſunt & ſtricta. Petala alba, inaequalia, cordata, pingit RIVINUS.

Radices edules ſunt, Viennae in cibo, vulgo receptae BOCCONE *Muſ. di Piant.* p. 171. ſed non absque noxa, capitis enim dolores facere ait CLUSIUS.

4. MYRRHIS ſeminibus ſtrictis, longiſſimis.
An *Pityoſpermum* CORD. p. 148 b.
An *Apii genus paluſtre foliis cicutae latioribus* GESN. coll. p. 59 *b.*
Cicutaria alba LVGD. p. 789.

Cicutaria quaedam ſemine chaerefolii CAMER. hort. p. 41. ex LVGD.
Et *Meum Sileſiacum* CAMER. Hort. p. 101. Ita I. B.
Cicutaria paluſtris latifolia alba C. B. Phyt. P.
Myrrhis paluſtris RIVIN. T. 50.
Myrrhis paluſtris alba latifolia I. R. H. MAGN. Char. p. 172. &c.
Chaerophyllum paluſtre latifolium flore albo BOERH. p. 70.
β *Flore rubro* LVGD. l. c. C. B. I. R. H. BOERH. &c.
γ Conjunctim
Cicutaria latifolia hirſuta I. B. III. p. 182. RAJ. ſyll. p. 97. hiſt. p. 429.
Cerefolium latifolium hirſutum album & rubrum H. OX. III. p. 304.
Chaerophyllum foliis diſſectis, petiolis univerſalibus ramiferis, utrinque membrana auctis LINN. Cliff. p. 101. ROYEN p. 111.
δ *Myrrhis Broccenbergenſis* THAL. p. 77. VOLC. p. 296.
Myrrhis montana SCHWENCKF. p. 142.
Myrrhis Broccenbergenſis foliis Myrrhidis Italicae flore albo radice craſſa nigra I. B. III. p. 78.
Myrrhis paluſtris Hercynica RAJ. Hiſt. III. p. 257.
ε *Seſeli montanum cicutae folio ſubhirſutum* C. B. Prodr. p. 85. Baſil. p. 49. PARK. p. 902. cum icone p. 906. MOR. III. p. 286. RAJ. p. 452. * & ZWING. p. 695.

In Helvetia minime rara, v. g. *Bernae am Sulgenbach.* In alpibus etiam, & Hercynicis ſylvis frequens eſt: In ſummis rnpibus M. *Neunenen.*

Radix longiſſima, aliquot cubitorum, per intervalla fibrillas emittit. Caulis cubitalis, fiſtuloſus, brachiatus. Folia modo latiſſima, modo anguſtiora, ſubhirſuta, pinnata, pinnis pinnatis, laciniis oblique ſemibilobis, acute circumcrenatis, extremis confluentibus. Umbellae parvae, in brevibus bacillis. Involucrum univerſale unifolium, aut nullum, peculiare ex quinque latis foliis, per aetatem reflexis. Semina praelonga, perangusta, ſubtiliter ſtriata. Petala alba vel rubra, cordata, omnino modice inaequalia, niſi aequalia fuerint.

S C A N D I X.

T. T. 173.

SCANDICIS ſp. LINN.

Cum Myrrhide convenit ſemine longo tuba perſiſtente, involucro peculiari quinquefolio. Differt longiſſimo roſtro ſeminis, cujus ima pars tumet, & ſtriata eſt, tum ſexu florum, quorum alii hermaphroditici ſunt, mares alii. Petala noſtrae ſpeciei longa & integra ſunt, in exterioribus floribus valde inaequalia, in intimis fere absque diverſitate. Deinde umbella ſimplex dicenda eſt potius, quam conpoſita, cum duo ſolum ſimul oriantur bacilli, tertiusque ramus ſit: Denique involucri folia pleraque evidentiſſime bicornia ſunt.

1. SCANDIX foliis omnibus tenuiſſime diviſis.
Scandix RVELL. L. II. c. 72. CORD. Dioſc. II. c. 168. DOD. purg. p. 502. CAESALP. L. 7. c. 24. MOR. Umbell. p. 47. Semen 52. A. B. C. RIVIN. T. 37.
Pecten veneris GESN. coll. p. 95. MATTH. p. 527. CAMER. Epit. p. 302. l. 305. I. B. III. p. 71. bene RAJ. p. 528.
Pecten veneris ſ. ſcandix GESN. hort. Germ. p. 271.
Scandix, Pecten veneris DOD. p. 701. bona icon.
Veneris pecten Plinii LOBEL. ic. p. 726.
Scandix herba ſcanaria TABERN. p. 98.
Scandix ſemine roſtrato vulgaris C. Baſ. p. 55. H. OX. III. p. 305. T. aut de Par. p. 35. I. R. H. MUR. p. 565.

In agris Helvetiae planioris v. g. *Baſileae* verſus *ſ. Margret:* Tiguri copioſe C. GESNER & MUR. & in vineis I. B. tum *Genevae* in agris.

Caulis pedalis. Folia longa, ſubhirſuta, tenuiſſime diviſa, pinnis pinnatis, pinnulis profundiſſime bipartitis & tripartitis, planis & peranguſtis. Peculiares umbellae pauciflorae. Ovaria longiſſima, uncialia, ſola ima parte ſulcata, reliqua tantum hirſuta. Flores albi.

GENS

GENS XIII.

II. UMBELLIFERAE.

II. SEMINIBUS AD PLACENTAM CONMUNEM CONIUNCTIS.

ERYNGIUM.

T. T. 173.

LINN. n. 199.

Placenta modo brevis, modo longe cylindrica, fine obtuſo, ſquamis ſemina diſtinguentibus. Sub ea foliorum corona, qualia in planta ſunt. Semina teretia, calyce proprio quinquefolio coronata. Petala integra, reflexa, acuta.

1. ERYNGIUM ramoſiſſimum, pinnis foliorum alatis, pinnatisque.
Eringion RVELL. *L.* 3. c. 18.
Eryngium Mannstreu TRAG. apod. p. 276. 307.
Eryngium FUCHS. p. 296. TRAG. p. 871. CORD. Dioſc. L. III. c. 24. CAM. Epit. p. 447. CAES. L. 13. c. 28. TABERN. p. 692.
Eryngium mediterraneum GESN. Hort. p. 258.
Eryngii ſ. cardui odorati ſpecies GESN. Tab. Coll. p. 75 *b.*
Eryngium montanum MATTH. p. 679.
Eryngium campeſtre DOD. p. 730. *vulgare* CLUS. Hiſt. p. CLVII.
Eryngium vulgare CLUS. Pann. p. 668 I. B. III. P. I. p. 85. C. B. Baſ. p. 104. P. H. OX. III. p. 165. RAJ. p. 384. T. aut. de Par. p. 78. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 146.
Eryngium campeſtre mediterraneum LOBEL IC. II. p. 22.
Eryngium album EJ. adverſ. p. 368.

In arenoſis Helvetiae circa Baſileam, & ad lacum Lemanum ubique.

Folia ad terram plurima, dura, venoſa, finibus laciniarum in ſpinas terminatis, ampla circumſcriptione triangulari, coſta lata foliacea, ſpinoſa, pinnis undulatis pinnatis, ſed pinnulis cum coſta late confluentibus, laciniis primis pariter ſemipinnatis, acute, & craſſe circumſerratis. Caules brachiati, pene nudi, multas gerunt umbellas. His folia ſubſternuntur, ſimpliciora, anguſtiora, umbella longiora. Placenta & umbella pene rotunda. Petala alba, ſquamae interjectae durae & ſpinoſae.

Radix acris, diuretica eſt, inter aperientes recenſetur, recens praeſtantior. Laudatur ad calculum, ab ipſis AETII temporibus, ad reſolvenda coagula hypochondriorum, ad ſcorbutum, ad quartanam (CRATO apud MONAV. *Epiſt. L. V.* p. 471.) ad menſes pellendos a S. PAULI, pro alimento demum valide nutriente, & aphrodiſiaco.

2. ERYNGIUM foliis ad terram cordatis, ſub umbella pinnatis, ciliatis, copioſiſſimis.
Edeldiſtel, ARET. Neſſ. p. 235.
Eryngium alpinum GESN. Hort. p. 258. *coeruleum* ID. Tab. Coll. p. 75 *b.* TABERN. p. 693.
Alpinum coeruleum Genevenſe (intellige Eryngium) LOBEL. Ic. II. p. 23. *perquam venuſtum echinis Dipſaci* advers. p. 375. ZWING. p. 654.
Eryngium planum Matthioli DOD. p. 732. ex LOBELIO.
Eryngium aliud montanum Dalech. LUGD. p. 1460.
Eryngium capite Dipſaci, nobile dictum Geſnero CAMER. Hort. p. 58.
Eryngium alpinum latis foliis, magno capite oblongo coeruleo I. B. III. I. p. 88. RAJ. p. 386. Syllog. ext. p. 122. PLUKN.
Eryngium alpinum coeruleum capitulis Dipſaci C. B. H. OX. III. p. 166. HERM. I. R. H.
Icon MERIANAE n. LXXXVIII.

In *Neſſo* ARETIUS, ex *Jugo* M. adlatum vidi. In montibus Genevenſium LOBELIUS, in M. *Thuiri* I. B. Audio etiam ſupra *Vibiſcum* naſci.

Folia ima Cacaliae, integra nempe, pene cordata, ſed longiora, circumſerrata, contra pediculum prominentia: Ad caulem vero magis & magis laciniata ſunt, ultima longa, anguſta, ſemipinnata, pinnis molliter ciliatis. Caulis vix dodrantalis, capite unico; quod longum eſt, cylindricum, obtuſum, ſpinulis gracilibus diſtinctum, ſuccinctum longorum foliorum denſiſſima & elegantiſſima corona. Haec omnia & caput, & folia, in alpibus coeruleo pulcherrimo colore tinguntur, qui tamen non perpetuus eſt: & in aliis ſpeciebus Eryngii pariter reperitur.

3. *Eryngium latifolium planum* in Catalogo habet SCHEUCHZER, ſed locum non addit.

ISO-

ISOSTEMONES.
ORDO III.
I. FLORE FRUCTUI INNATO.
II. DIPETALO.

CIRCAEA.

T. T. 155.

LINN. n. 9.

Fructus hiſpidulus, pyriformis, dicoccos, etſi aliquando ſemen alterum abortiat. Ex ſummo fructu calyx bifolius, caducus, per aetatem cum petiolo reflexus, & duo petala aequalia, inaequaliter cordiformia. Stamina duo albis apicibus. Tuba ſimplex.

1. CIRCAEA major, foliis longioribus, obiter crenatis.
Lappa ſylveſtris TRAG. p. 843.
Ocymaſtrum verrucarium GESN. Hort. p. 269. I. B. II. p. 977.
Herba ignota quam Heliotropium putabam GESN. Tab. Coll. p. 82 *b.*
Ocimi foliis herba EIVSD. ib. p. 92.
Helxine ſylveſtris ſeu fluvialis THAL. p. 56,
Circaea Dalechampii LUGD. p. 1338.
Herba divi Stephani TABERN. p. 730. bon. ic.
Circaea AICHST. Aeſtiv. ord. 3. T. 7. f. I. LINN. Cliff. p. 7. ROYEN. p. 303.
Solanifolia, Circaea dicta major C. B. Baſ. p. 51. MORIS. II. p. 617. MURALT. p. 736.
Circaea Lutetiana LOBEL Ic. p. 266. ubi flos male pingitur RAJ. p. 401. T. aut de Par. p. 419. I. R. H. MAGN. Char. p. 240.
β *Flore carneo* WEINM. T. 319.

Ad ſepes & in locis umbroſis totius Helvetiae, etiam alpinae.

Caulis erectus, cubitalis, ramoſus. Folia conjugata, longe petiolata, tenera, pene cordata, margine modo integro, modo undulato, modo ſerrato, ſubtiliter hirſuto. Flores ex petiolis unifloris, longa ſerie in ſummo caule. Calyx e viridi rufus. Flos albus, aut carneus. Petioli juniores erecti, per aetatem reflectuntur contra caulem. Cataplasma ad haemorrhoides valet CHOMEL.

2. CIRCAEA minima, foliis brevioribus, dentatis.
Circaea ſylvatica SCHWENCKFELD. p. 52.
Circaea Lutetiana minor Danica LOBEL Ill. p. 89.
Circaea minima COLUMN. Ecphr. II. p. 80. I. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 34. RUDBECK. p. 97.
Solanifolia Circaea alpina C. B. MORIS. II. p. 617. MURALT. p. 736. ZWING. p. 852.
Circaea Lutetiana minor PARK. RAJ. p. 401.
Circaea Solanifolia minor, coliculis rubris, ſucculentis, fragilibus MENZEL. Pugill.
Circaea parva minima TIT. It.
Circaea calyce colorato LINN. Lapon. n. 3. Nam in *Horto* conjungit cum priori, cui conſilio quidem non valde repugnarem.

Paſſim ad arbores putridas, & inter rupes in alpinis v. g. in Neſſi adſcenſu in valle, quae ducit ad *Canderſteg*, circa *Felſenburg*. In M. *Schweizerbacken* I. GESNER. A priori differt teneritate totius habitus, foliis levibus, perpetuo, & profundius per marginem dentatis, brevioribus, & evidentius cordatis.

VALERIANAS non male ſubnecterem, ſed ſtaminum ſingularis proportio cogit alio referre.

ISOSTEMONES.
ORDO IV.
I. SEMINIBUS FLORE CORONATIS.
III. QUADRIFIDO.

STELLATAE BOERHAAVE p. 147.

His ſemina duo conjuncta, ut prioribus, & flos ſeminibus inſidens, tubae duae, aut una bifida. Sed flos monopetalos, quadrifidus, ſegmentis planis, triangularibus, acutis, & ſtamina quatuor: Praeterea commune omnibus eſt caule eſſe quadrangulo, foliorum verticillos habere quaternorum & ultra, viribus demum pollere adſtringentibus.

SHE-

S H E R A R D I A.

DILLEN. nov. gen. p. 96. T. III.
LINNAEI n. 67.
DILLENIA HEISTER Catal. Hort. 1730.

Flores umbellati, foliorum corona ſuccincti. Semina calycem proprium gerunt, in quovis ſemine triphyllum. Tubus longus floris & gracilis, ſurſum lateſcit.

1. SHERARDIA LINN. *Cliff.* p. 33. ROYEN. p. 257.
Aſterias ſ. ſtellaria monſpelienſium LUGD. p. 1384.
Rubia arvenſis SCHWENKFELD. p. 185.
Rubia parva flore coeruleo ſe ſpargens I. B. III. p. 719.
Rubeola arvenſis repens coeruleo C. B. *Prodr.* p. 145. Baſ. p. 94. P. H. OX. III. p. 332. RAJ. p. 483.
Aſperula flore carneo acuto folio BARREL. Ic. 541. n. 1.
Aparine ſupina pumila flore coeruleo T. aut de Par. p. 389. I. R. H. VAILL. p. 14.
β Non differt *Aſperula hexaphyllos purpurea* C. B. RAJ. p. 483. RUPP. MAGNOL. Char. p. 155.
Alyſſon trigonum Dalech LUGD. p. 1143. mala icon.
Abunde in agris *Genevae*, *Baſileae*, *Bernae* &c.

Caules ramoſi, humiles, ceſpitoſi. Folia duriuſcula, anguſto mucrone, acute elliptica, nervo inſigni, quaterna & ſena in uno verticillo. Flos purpureus, non, ut veteres, coeruleus. Semen flavum & leve.

A S P E R U L A.

ASPERULAE LINN. ſpecies.

A Sherardia differt, ſemine non coronato, & foliis piloſis, ciliatis, quibus umbella diſtinguitur.

1. ASPERULA foliis ſenis, longis & obtuſis.
Aſperula coerulea DOD. Pempt. p. 355. LOBEL p. 801. ex DOD. LUGD. PARK.
Aſperula flore coeruleo CAMER. Hort. p. 23. RAJ. p. 483. Syllog. Exter. p. 70.
Rubeola coerulea erectior elatiorve I. B. III. p. 719.
Aſperula coerulea arvenſis C. B. Baſ. p. 95. MOR. III. p. 332. ZWINGER p. 873. MAGNOL. Char. p. 155.
Gallium arvenſe flore coeruleo I. R. H.
Aparine ſegetalis erecta flore coeruleo VAILL. p. 15.
β *Flore albo* BURSER, Act. Suec. p. 532. SUTH. BOERH. &c.
C. B. in agris ad *Birſam*: ego in agris, per quos adſcenditur in montem Mutetenſem. RAJ. in M. Saleve.

Caulis ramoſus, erectus, pedalis. Folia ſex & ultra, longa, fine obtuſo, modice gracileſcente. Flos coeruleus, ſtamina in tubo floris. Tubae longe bifida.

2. ASPERULA foliis quaternis, ovato lanceolatis, ramis alternis CLIFF. p. 33. ROYEN p. 255.
Rubia levis Taurinenſium LOB. Ic. p. 800. PARK. RAJ. Syllog. p. 225.
Rubia quadrifolia vel Italica hirſuta I. B. III. p. 717. RAJ. p. 479.
Rubia quadrifolia vel latifolia levis C. B. P. MOR. III. p. 329. ZWING. p. 729.
Rubia minor quadrifolia atrovirens BARREL. Ic. 547. non placet, BOCC. p. 83. T. 75.
Cruciata alpina latifolia levis I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 132. It. IV. p. 333.
SCHEUCHZER in adſcenſu M. *Blattenberg*, BURSER circa *Lucernam*; Ego circa *Interlachen* abunde. HUBER circa thermas *Fabarias*. In *Furkmat Glaronenſium* GESNER.

Radices ramoſae, perennes, intricatae, rubrae, procul dubio tinctoriae. Caules quadrati, erecti, pedales. Folia cordata, ſed abſque hilo, nervis plantagineis, ſubhirſuta, quaterna. Flores albi, ſtamina nigra, flore longiora.

R U B E O L A.

T. T. 50.
ASPERULAE ſp. LINN.

Flos longus Aſperulae, ſed nulla ciliata folia inter flores, qui ſparſim naſcuntur in paniculas

1. RUBEOLA foliis octonis, ſeminibus hiſpidis, ex ſummo caule paniculata.
Caprifolium BRUNF. II. p. 15. DORST. p. 63. &
Hepatica DORST. p. 145.

Waldmeiſter TRAG. apod. p. 313.
Matriſylva TRAG. p. 496.
Aliſmatis genus ſimile rubiae GESN. Coll. p. 57.
Alyſſon quibusdam putata GESN. Hort. p. 246.
Rubia illa ſylvatica GESN. Hort. p. 246.
Rubia ſylvatica aſpera GESN. Hort. p. 277.
Aſperula DOD. Ic. p. 77. RAJ. p. 483. LUGD. ex DOD.
Aſperula odorata flore albo DOD. pempt. p. 355. bene
Aſperula aut aſpergula odorata noſtras LOB. Ic. p. 801.
Aſperula odorato flore CLUS. Pann. p. 686. Hiſt. p. CLXXV.
Hepatica ſtellata TABERN. p. 816.
Rubia ſylveſtris CAM. Epit. p. 663. male, *levis* ZWING. p. 730. quod ad iconem.
Rubiis accedens aſperula quibusdam ſ. hepatica ſtellaris I. B. III. p. 718.
Aſperula odorata alba MOR. III. p. 331.
Aſperula ſ. rubeola montana odora C. B. P. Baſil. p. 95.
Aparine latifolia humilior montana I. R. H. T. aut. de Par. p. 389.
Aſperula foliis plurimis pedunculo elevatis LINN. Cliff. p. 33. ROYEN. p. 255.
β *Varietas anguſtifolia humilior* HOFMAN. SCHOL. PAR. I. R. H.

In ſylvis non rara.

Caulis parum ramoſus, erectus, a duabus unciis ad cubitum. Folia ſurſum majora, octona, nervo orisque ſubhirſutis, longe increſcentia, breviter diminuta. Ex ſummo verticillo tres rami, quadriflori, brachiati, nudi, quales aliquando ex inferioribus etiam verticillis lateraliter exeunt. Flores albi, odorati, ſemina rotunda, nigra, in capſula hiſpida. Acido principio, & oleo abundat. Ad aperiendum, ad icterum, ad menſes ciendos, ad anginam, ad vulnera cum inflammatione laudatur, in infuſo. Sal fixus inter omnes alcalina vi excellit GMELIN. *Act. Petrop.* V. p. 286.

2. RUBEOLA foliis quaternis, ſeminibus glabris, floribus umbellatis.
Rubia parva ſylvatica floſculis paucis violae dilutae colore GESN. Coll. p. 103.
Aſperula herba repens GESN. Coll. p. 61.
Rubiae ſpecies ſylveſtris multo minores EIVSD. Hort. p. 277.
Saxifraga altera CAES. p. 255. P. ALPIN. Exot. p. 291.
Rubiola ſaxatilis CAM. Hort. p. 149.
Synanchica LUGD. p. 1185.
Gallium album minus TABERN. p. 151. bene
Galium τετραφυλλον montanum cruciatum COLUMN. I. p. 297.
Rubia cynanchica I. B. III. p. 723. C. B. Baſ. p. 94. MOR. III. p. 330. RAJ. p. 485.
Rubeola vulgaris quadrifolia laevis floribus purpuraſcentibus I. R. H. T. aut. de Par. p. 137. ZANICH. p. 227. Ic. 81.
Aſperula foliis linearibus quaternis ſummis obpoſitis ROYEN. p. 255.
β *Flore albo* I. R. H. GARIDEL. BUXB.
γ *Synanchia altera Anglica ſ. minor* LOB. Ill. p. 150.

Frequens in pratis ſiccis locisque aridis, v. g. ad ſemitam ſub *Sandrein* ducentem per pratum, in quo fabricae ſunt panni Goſſypini.

Innumerabiles & ramoſiſſimi quadranguli, pedales, cauliculi, ceſpites faciunt perennes. Folia quaterna, ad ortum ramorum florigerorum vero bina, longa, firma, gracilia, acuta. Flores in umbellas ramoſas, in ramis pene aphyllis, ex foliorum alis ortis, naturaliter carnei, picti venis purpureis.

G A L I U M.

GALIUM T. LINN. *APARINE* T. T.
CRUCIATA T.

Limites nullos invenio: aſperrima enim ſemina per ſucceſſivos gradus degenerant in ſubhirſuta, & levia. Ergo Character petendus eſt, a tubo floris breviſſimo, ut fere rotatus ſit, fructu ſubrotundo ſicco. Illa nota a Rubeola, hac ab Rubia differt.

ORDO I.
SEMINIBUS HIRSUTIS AUT ASPERIS.

APARINE T. T. 39. LINN. n. 64.

1. GALIUM foliis quaternis, ex ovato lanceolatis, ſeminibus hirſutis, longe petiolatis.
I. *Rubia quadrifolia ſemine duplici hiſpido* I. B. III. p. 718. bona icon et deſcr. MOR. III. p. 329. RAJ. p. 478.* ZWING. p. 729.

II. *Ru-*

II. *Rubia quadrifolia vel rotundifolia levis* C. B. Prodr. p. 145. P.
Rubia quadrifolia rotunda levis C. B. apud fratrem III. p. 717. PARK. MOR. III. p. 329. RAJ. p. 478. Syll. Ext. PLUKN. ZWING. p. 729. MURALT p. 730.
III. *Cruciata minor glabra folio molluginis albo* BARREL. Ic. 324.
IV. *Cruciata major villoſa flore molluginis albo* ID. Ic. 323.
Rubia ſemine duplici hiſpido latis & hirſutis foliis BOCCONE Plant. rar. Sicil. p. 10. T. 6. f. I. MORIS. III. p. 329. RAJ. p. 478.* Syllog. Ext. PLUKN.
Aſperula alpina quadrifolia RUPP. p. 4.

C. B. In *Gotthardo* M. & circa *Fremitanos*. Ego paſſim reperi, circa *Weiſſenburg*, in ſylvis ſupra *Gurnigel*, & in ſylvis M. *Gurten* prope *Bernam*, ubi frequentiſſimum eſt.

Caulis fragilis, pedalis. Folia quaterna, ſubhirſuta, ex ovatis leniter acuminata. Rami florigeri aphylli, ex alis foliorum, ad amplos angulos brachiati, ſaepe trifidi, ramulis trifloris. Semina rotunda, albis pilis hiſpida. Flos albus rotatus, tubae duae, apice globoſo.

2. GALIUM caule erecto, foliis quaternis lanceolatis trinerviis LINN. *Cliff.* p. 34.
I. *Rubia erecta quadrifolia* I. B. III. p. 716. cum mala icone, MOR. III. p. 329. RAJ. p. 478.
II. *Rubia pratenſis levis acuto folio* C. B. Prodr. p. 145. P. I. B. III. p. 716. ex fratre RAJ. p. 478.* ZWING. p. 729.
I. II. *Aſperula levior acuto quaterno folio* RUPP. p. 4.
Cruciata alpina latifolia levis I. R. H. MILLER.
Cruciata erecta anguſtifolia glabra VAILL. p. 43.
Cruciata glabra, folio nervoſo rigido, bacca gemella ſicca hiſpida, flore lacteo BOERH. p. 148.
III. An *Rubia levis linifolia floribus albis montis virginis* SCHEUCH. It. II. p. 140. non autem ſynonyma.
An *Rubia ſylveſtris levis* MUR. p. 624.

I. BAUHINUS *Genevae* & in *Rhaetia*. RAJUS etiam & SCHEUCHZER. in *Rhaetiae* alpibus ad ſaxa. C. B. circa *Thermas Leucenſes* in pratis.

Caules firmi, erecti, bicubitales, alati. Rami frequentiſſimi, ad angulos valde acutos prodeunt. Folia dura, trinervia, obtuſa, quaterna: quae vero floribus ſubſternuntur, ea brevia ſunt & ovata. Rami florigeri ex alis ſupremorum foliorum, ramoſi, paniculam ſpicatam, denſamque gerunt. Semina albo villo tecta. Flos albus...

3. GALIUM caulis angulis, foliique ora, & nervo ſerratis, fructu hiſpido.
Aparine RUELL. p. 546. FUCHS. p. 50. TRAG. p. 494. foliis nimis craſſe ſerratis. MATTH. p. 807. CAM. Epit. p. 557. DOD. Purg. p. 59. Pempt. p. 353. optime, LOB. Ic. p. 800. eadem ic., CAES. L. 8. c. 9. LUGD. I. B. III. p. 713. RAJ. p. 484. BLACKW. T. 39.
Clibenkrant TRAG. apod. p. 302.
Aſperugo CLUS. Pann. p. 686.
Aparine vulgaris C. B. Baſ. p. 95. MOR. III. p. 331. T. aut de Par. p. 246. I. R. H.
Aparine foliis lanceolatis LINN. Cliff. p. 34. *acuminatis ſcaberrimis, corollis fructu minoribus* ROYEN. p. 255.
β *Flore purpureo* C. B. in *Rhaetia*, ſi quidem hanc vult.
γ *Semine minori* VAILL. p. 14. T. 4. f. 4.

Caulis folia & ſemina rigidis villis hiſpida, quibus veſtibus adhaerent. Caulis ramoſiſſimus, quatuor, & ultra pedes altus, fragilis, marginibus ſaepe eminentibus, ſerratis. Folia circiter ſena, nervo conſpicuo, ſerrata, fine lanceolato, in ſpinulam abeunte. Rami florigeri ex foliorum alis pauciflori, petiolis per maturitatem reflexis. Fructus globoſus, aſper, cum ſimili ſemine nigro levique, vix ſeparabili. Flos ochroleucos. Tubae duae, globulis capitatae.

Aquoſa eſt, ut tota fere in ſuccum abeat deſtillando GEOFROI III. p. 102. Anſeres hac planta ventriculum ſibi repurgare & appetitum augere ait BLAIR. Aquam deſtillatam ad calculum laudant, vix, credo, experti. Cl. GASPARI uſu externo praeſtantiſſimum ſcrophularum remedium facit *Oſſervaz.* p. XVIII.

APARINEN *ſemine levi*, VAILL. p. 14. T. 4. f. 3. in Germania frequentem, non memini me legiſſe in Helvetia.

ORDO II.
II. SEMINE LEVI.

GALIUM.
T. LINN. &c.

4. GALIUM caule ſubaſpero, foliis quaternis & ſenis, ſpinula terminatis.
Rubia paluſtris parva GESN. Coll. p. 103.
Aparine paluſtris levis THAL. p. 10.
Rubia parva quadrifolia aquatica I. B. Font. Boll. p. 202. Videtur.
An *Rubia parva* I. B. III. p. 716.
Gallium album TAB. p. 151. an RAJ. p. 481.
Gallium aquaticum flore albo BARREL. Ic. 82.
Mollugo minor paluſtris MOR. III. p. 331. videtur.
Aſperula quadrifolia paluſtris RUPP. p. 4.
Aparine paluſtris minor Pariſienſis flore albo T. aut. de Par. p. 246. I. R. H. VAILL. p. 14. LINN. Lap. n. 58.
Cruciata parva paluſtris procumbens flore albo ſpicato BOERH. p. 149.
In paluſtribus non raro, ad oras ſtagnorum.
Caulis erectus, pedalis, fragilis, ramoſus, ſubaſper. Folia quaterna, ut tamen etiam quina, & ſena reperiantur, in ortu anguſta, ſed cis finem latiora, acuta, margine glabro, ſpinula terminata. Flores in ramis, qui ex ultimo verticillo oriuntur, brachiati, foliis tantum conjugatis praediti, breviter multiflori, quaſi umbellati eſſent, albi, roſeo tincti. Tuba bicornis, globulis ornata. Fructus globoſus.

5. GALIUM foliis ſenis & novenis, ſubaſperis, ſpinula terminatis.
Difficillima ſynonyma invenio. Ecce aliqua.
Rubia ſylvatica minor, & aſperior GESN. Hort. p. 295?
Gallium album I. B. III. cum *luteo* folia comparet, non autem ſynonyma.
Rubia montana anguſtifolia C. B. Prodr. p. 145. P. RAJ. p. 480.* ZWING. p. 729.
Gallium album minimum σπανοσπερμον BARR. Ic. 57.
Gallium album minus VAILL. p. 78.
Mollugo montana minor Gallio albo ſimilis MORIS III. p. 331. RAJ. p. 481. Synop. III. p. 224.
Vulgare locis ſiccis, ad vias &c.
Caules proſtrati, repentes, inferne hirti, ſuperne glabri, alis eminentibus. Folia a ſex ad novem, inferiora ſubaſpera, ſaepe margine ciliato, ſuperiora glabra, anguſta, parum lateſcunt, evidente ſpinula terminata. Rami florigeri ex alis foliorum, ſubnudi, ramoſi, gerunt umbellas laxas. Tuba profundiſſime bifida, flos albus, ſemina levia minuta, pene rotunda, ſed foſſa tanquam hilo exciſa:
A priori, vel nihil differt, vel minimum
β *Flore rubello.*
Rubeola ſaxatilis alpina tenuifolia floribus incarnatis SCHEUCHZ. II. p. 140.
Ego ſub *Geſchinen* reperi, HUBERUS circa *Pliirs.* Eſt omnino varietas.
γ *Rubeola minima alba* MORIS. Prael. p. 302. Hiſt. p. 330.
Rubeola ſaxatilis alpina BOCCONE. T. 101.
Rubeola alpina ſaxatilis tenuifolia BOCCONE p. 145. RAJ. Hiſt. III. p. 262. SCHEUCHZ. It. II. p. 140.
Gallium ſupinum multicaule RUPP. p. 3. DILL. Syn. RAJ. III. p. 224. BUXBAUM.
Gallium ſaxatile minimum ſupinum & pumilum IUSSIEU. Mem. de l'acad. 1714. p. 492.
Ad rupes alpinas ubique, non vere diverſum a priori.
Folia margine ſubhirſuto, ſpinula manifeſta terminata, fere ſena. Caules quatuor unciarum, procumbentes. Flores in umbellas ex ſummis ramis eriguntur.
δ Neque differt
Gallium montanum altiſſimum foliis anguſtis albicantibus RUPP. p. 3. BUXB. p. 134. WALTH.
An haec *Rubia ſylvatica longioribus & anguſtioribus foliis* GESN. Hort. p. 277.
A I. GESNERO miſſum, etſi diverſum videatur, caule glabro, alis evidentisſimis, durioribus foliis, caule erecto praealto.

5. GALIUM caule ramoſiſſimo, foliis quinis obverſe ovatis LINN. *Cliff.* 34. ROYEN *foliis* habet *pluribus* p. 257.
Gallium ſaxatile ſupinum molliore folio. IUSSIEU Memoir. de l'acad. 1714. p. 490. cum icone.
An hoc *Gallium ſaxatile glauco folio* BOCCONE. T. 116. cum foliis obtuſis pictum ſit.
In Gemmio M. juxta lacum *der Daubenſee* ad petras.
Caulis humillimus, vix quatuor unciarum, procumbens, valde ramoſus. Folia circiter ſena, paulatim lateſcunt, tum vero obtuſe terminantur, absque ſpinula. Flores,

res, ex brevibus petiolis, ut a ramis vix recedant, ſpicasque faciant breviculas, ſatis caeterum magni, albique. Fructus pene ovatus, ex duobus ſemicirculis factus.

6. GALIUM altiſſimum, foliis quaternis obtuſis.
An Gallii genus pravum GESN. Coll. p. 103. ob folia ſuperne binata.
Gallium paluſtre album C. B. Baſ. p. 95. omnino, BUXB. p. 134.
Cruciata paluſtris alba I. R. H. RAJ. Hiſt. III. p. 262.
Molluginis vulgaris varietas minor? RAJ. Syn. III. p. 224.
Galium caulibus diffuſis foliis quaternis verticillatis LINN. Lapon. n. 59. ROYEN. p. 257.

In oris ſtagnorum circa *Mathod* &c.

Caulis praelongus, ad aliquot cubitos, margine ſubaſpero, quatuor alis elevatis. Folia elliptica, quaterna, ſub ramis bina, paulatim lateſcunt, fine lato & obtuſo terminantur. Rami ex alis pene aphylli, brachiati, laxe flores gerunt. Flos fructu multo major & ſociis, colore rubello, ſtamina alba. Fructus exacte ſphaericus, leviſſimus. Tuba profunde biſecta, capitata.

7. GALIUM caule quadrangulo, foliis octonis, glabris, acuminatis.
Rubia ſylveſtris FUCHSII p. 281. GESN. Ind. quadr. p. 105. Hort. p. 277. Coll. p. 103. TABERN. p. 789. bene
Mollugo DOD. Purg. p. 161. Pempt. p. 354. Icon tamen ſequenti Galio melius convenit.
Mollugo vulgatior herbariorum, Galion album quorundam LOB. Ic. p. 802. melius.
Lappago CAES. L. 8. c. 10.
Rubia anguloſa aſpera I. B. III. p. 715.
Rubia ſylveſtris levis C. B. Baſ. p. 94. ZWING. p. 730. cum icone aliena.
Gallium album vulgare T. aut de Par. p. 335. I. R. H.
Mollugo vulgatior PARK. RAJ. p. 481. MOR. III. p. 330.
Gallium album latifolium BLAKW. T. 168. Icon hujus ſimilior eſt.
Galium foliis pluribus acutis caule flaccido LINN. Cliff. p. 34. ROYEN. p. 257.
II. *Mollugo montano anguſtifolia, vel Gallium album latifolium.* C. B. P.
Mollugo montana minor anguſtifolia MOR. III. p. 331.
β *Gallium triphyllon* FUIREN in Ciſt. Med. BARTH. p. 286.

Ubique frequens ad ſepes.

Caulis quadrangulus, alis elevatis, ſub verticillis tumidus, ad quatuor pedes altus, ramoſus. Folia octona, elliptica, ortu anguſtiori, in obtuſum acumen ſubito contracta, glabra mollia, ſuperne tamen anguſtiora, acutiora. Flores in ramis ramoſiſſimis ex alis foliorum, albi, exigui, paniculatam ſpicam in ſummo caule faciunt.

8. GALIUM caule tereti, fulcrato, foliis octonis, glaucis & obtuſis.
Rubia ſylveſtris major levior GESN. Hort. p. 295 *b.*
Mollugo montana DODON. p. 354. cum icone, quae pro vulgari poſita eſt. *Dodonaei* THAL. p. 74.
Mollugo CLUS. Pann. p. 685. ead. ic. Hiſt. p. CXLV.
Mollugo Belgarum, mollugo montana Dodonaei LOB. p. 802. eadem icon.
Rubia ſylvatica levis I. B. III. p. 716. RAJ. p. 481.
Mollugo montana latifolia ramoſa C. B. Baſ. p. 95. I. R. H.
Rubia pratenſis minor coerulea PARK. p. 276. quod ad iconem.
Mollugo montana latifolia erectior MOR. III. p. 330.
Gallium montanum latifolium ramoſum HERM. PLUKN. Amalth. p. 104. MAGN. Char. p. 154. ZANICH. p. 107. Ic. p. 195.

In ſylvis Helvetiae minime rara, v. g. am *Belpberg*, in via per ſylvam *Bremgarten* verſus *Neuebrük*.

Caulis teres, brachiatus, ramoſiſſimus, ſupra verticillos tumidus, una cum foliis glaucus, idemque ſaepe ſubhirſutus. Folia octona, late elliptica, modice acuminata, ad ramos ſupremos tantum binata: aliquando nervus & margo ſubhirſuti ſunt. Rami ramoſi diffuſiſſimi, ultimo ferunt laxiſſimas in toto genere paniculas florales. Flores albi, odorati. Tubae duae, brevisſimae capitatae. Ludit trifido flore, & quinquefido. Semen rugoſum, utcunque reniforme, ſed rotundius.

Male pro Aſperula odorata in officinis venditur KORONZAY de error. Pharmac.

9. GALIUM foliis octonis, gracilisſimis, confertisſimis, ſpica flava caulem terminante.
Galion RUELL. MATTH. p. 1131. CAESALP. L. 8. c. 11.
Primum Gallii genus TRAG. p. 492.
Gallium FUCHS. p. 196. DOD. Pempt. p. 355. BLAKW. T. 435.
Gallion GESN. Coll. p. 78.

Galium CAMER. Epit. p. 868.
Galium luteum LOBEL. Ic. p. 804.
Gallium I. TABERN. p. 150.
Gallium verum I. B. III. p. 720.
Gallium luteum C. B. Baſ. p. 95. I. R. H. MOR. III. p. 327. RAJ. p. 482. T. aut de Par. p. 197. I. R. H. ZANICH. p. 76. Ic. 110. n. 1.
Galium foliis pluribus linearibus ramis brevibus floriferis LINN. Cliff. p. 34. ROYEN p. 256.
Icon MERIAN. LXXIX.

In arvis ſiccis & ad Vias.

Caulis erectus, quadrangulus, ramoſus, pedalis. Folia fere octona, ſicca, robuſta, fragilia, valde conferta, ſaepe reflexa: Rami florigeri ex alis foliorum, ſpicati, erecti, in ſumma planta congeſti, ſpicam efficiunt. Flores exiles, lutei, tuba bicornis, duobus globulis capitata, ſemen breviter reniforme, rugoſum.

Odorata eſt, ſicco quodam odore: lac ſeparat admiſta, & deſtillata ſubito ſtillat liquorem acidum, abſque additamento BORRICH ACT. HAFN. I. *obſ.* 69. Siccat, adſtringit, inpetigines ſanat GESNER *Epiſt.* p. 70. vulneraria eſt: ad epilepſiam in Gallia & Catalaunia vulgo adhibetur CHOMEL.

10. GALIUM foliis quaternis, floſculis in alis confertis LINN. *Cliff.* p. 34. ROYEN. p. 256.

Crucialis herba vulgo dicta RUELL. p. 547.
Gallii ſecundum genus TRAG. p. 493.
Cruciata Gallio cognata GESN. Hort. p. 255 *b.*
Cruciata Rubiis congener GESN. Coll. p. 72.
Cruciata DOD. Purg. p. 157. Pempt. p. 357. bene, RAJ. p. 479. BLAKW. T. 76.
Cruciata minor LOB. Ic. p. 804. ex DOD.
Crucialis herba CAES. L. 8. c. 12.
Gallium latifolium, Cruciata quibusdam flore luteo I. B. III. p. 717.
Cruciata hirſuta C. B. Baſil. p. 95. MOR. III. p. 328. T. aut de Par. p. 191. MAGN. Char. p. 154.

Nihil frequentius in ſepibus, ad vias.

Caulis ad terram repens, deinde erigitur, cum tota planta hirſutus. Folia ex late ovatis acuminata, trinervia, perpetuo quaterna. Pediculi florigeri breves, ramoſi, octiflori, caulem ſuper verticillos arcte circumſtant; Tubae capitatae. Semen rotundum, umbilicali fovea depreſſum, cum capſula ſimili, nitida, rugoſa.

R U B I A.

T. T. 38. LINN. n. 63.

A Galio differt fructu majori, molli, ſemine pulpa tecto (MALPIGH f. 282.) Flores frequentius, quam in reliquis, quinquefidi, & ſexfidi, ut quadrifidi rari ſint.

1. RUBIA foliis ſenis, ſuperficiei perenni.

Rubia altera ſponte proveniens RUELL. L. 3. c. 71.
Rubia erratica TRAG. p. 497.
Rubia ſylveſtris vera CORD. Sylv. p. 221.
Rubia maxima LOBEL. Obſ. p. 463.
Rubia ſylveſtris CAES. L. 8. c. 8.
Rubia legitima ſponte naſcens CLUS. p. CLXXVII.
Rubia ſylveſtris Monſpeſſulana major I. B. III. p. 715. I. R. H. aut de Par. p. 528. VAILL.
Rubia ſylveſtris aſpera quae ſylveſtris Dioſcoridis C. B. RAJ. p. 480. Syn. III. p. 223. ZWING. p. 728.
Rubia ſylveſtris aſpera MOR. III. p. 326.
Rubia in Ruſſia ſponte naſcens STRAHLENBERG.

Pro icone, vide ſativam, v. g. apud DODON. p. 352. neque enim ſativa aliter differt, quam mollitie, quam a cultu habet, vitaque annua, quae noſtrae perennis eſt RAJ. Ad viam, qua a *Leuca* verſus *Rhodani* pontem deſcenditur.

Caules aliquot cubitorum, ramoſiſſimi, anguloſi, ſerratis angulis, Folia ſena, longe elliptica, lente acuminata, lucida, margine ſerrato. Flores ex alis foliorum in paniculas, magni, lutei. Tubus floris longior, ut fere campaniformis ſit, ſtamina ex imo tubo. Tubae duae capitatae. Bacca rotunda, nigra.

Radices rubrae & tinctoriae ſunt, comminutae prius in pollinem, nomine *Crapp.* Ex ea indole vim tenuem & aperitivam odoratus eſt C. HOFMANNUS: Tenuium etiam partium eſſe confirmatur, quod urinam rubro colore tingat ETTMULLER in SCHROED. p. 87. etiam manibus tractata CARDAN. *de ſubtil. Exerc.* XVIII. & ipſa ſuum

oſſa, quae fecibus paſtae ſunt a tingendo ſuperſtitibus BELCHIER in *Phil. Tranſact.* Merito ergo vulneraria eſt, ad caſum ab alto laudatur, & decoctum anti ictericum SYDENHAMI ingreditur, quum pariter & tenuitate ſucci ſaponacea reſolvat, & adſtringente terra vaſa expedita firmet.

CORNUS.

TOURN. T. 410. LINN. n. 80.

Fructus baccatus, ſubrotundus, fartus osſiculo biloculari, coronatur calyce quadrifido, petalis quatuor, longe acuminatis, ſtaminibus quatuor ex apice ovarii ortis. Tuba ſimplex, apice crasſiori. Folia conjugata. Vides a Rubia non longe abeſſe.

1. CORNUS mas, quam CORDUS L. III. c. 30. CLUSIUS p. 13. & CAMERARIUS ſpontaneam eſſe dicunt in *Thuringia*, nonniſi hortenſem novi.

2. CORNUS umbellis involucro multo longioribus LINN. *Cliff.* p. 38. ROYEN. p. 249.

Thelycrania GESN. Ind. p. 127.
Cornus femina RVELL. L. I. c. 71. GESN. Coll. p. 71. LOB. Ic. II. p. 169. TABERN. p. 1046. RAJ. p. 1591. T. aut de Par. p. 260. I. R. H.
Sanguinea virga GESN. Hort. p. 278.
Frutex quem hartriegel vocant TRAG. p. 1003. cum icone p. 1004.
Virga ſanguinea MATTH. p. 260. CAMER. Epit. p. 158. foliis nimis acutis, DOD. p. 782. cum floribus male pictis.
Sanguen CAES. L. 3. c. 26.
Cornus femina putata virga ſanguinea I. B. I. p. 214.
Icon MERIAN. n. LXVII. cum malo nomine.
β *Foliis ternis* PONTED. Comp. Tab. p. 156.
γ *Foliis variis* BOERH. MILL.

Frequens ad ſepes.

Frutex decempedalis. Virgae longae, per aetatem ſature rubentes, unde nomen, Folia conjugata, cruciata, ovata, cum parvo acumine, margine integro, ad nervos depreſſa, ex atro virent. Ex alis foliorum petioli aphylli, qui umbellam floralem praeferunt. Involucrum umbellae nullum. Calyx minimus. Petala alba, Bacca rotunda nigra, parum pulpoſa, oſſiculum ſimilis figurae. Fructus amariſſimus eſt, & ſtypticus. Oleum ad lucernas inde apud Tridentinos parari MATTHIOLUS.

ISOSTEMONES.
ORDO V.
I. FLORE FRUCTUI INNATO.
I. MONOPETALO.
II. QUINQUEFIDO.

OPULUS.

T. T. 376. LINN. n. 246.

Alii flores in extrema umbella ſteriles ſunt, (CAMER. *Epiſt. de ſex. plant.* p. 26.) extremo ſegmento maximo, obſcuriſſimis notis ſtaminum ſignati, alii interiores, minores, magis regulares, longiori tubo, craſſis quinque apicibus in breviſſimis pediculis, tuba tribus punctis notata: his ovarium ſub flore eſt, rotundum, ſucculentum, unico foetum ſemine plano, rotundo, hinc hilo exciſo, inde roſtrato, ut duo mirer numerari a CAESALPINO.

1. OPULUS RUELL. l. c. 105. T. aut. de Par. p. 215. I. R. H. LINN *Cliff.* p. 100. ROYEN. p. 243.

Sambucus aquatica TRAG. p. 1001. MATTH. p. 1269. CAM. Epit. p. 977. bene, cum charactere. LOB. Ic. p. 201. non bene, I. B. I. P. I. p. 552.
Sambucus aquatica Tragi GESN. Coll. p. 704.
Sambucus paluſtris vel aquatica GESN. Hort. p. 278 *b.*
Lycoſtaphylon CORD. Hiſt. L. 3. c. 3.
Sambucus paluſtris DOD. p. 846.
Sambucus aquatica ſ. roſea TABERN. p. 1029.
Sambucus alia in paluſtribus CAES. L. III. c. 4.
Sambucus aquatica flore ſimplici C. B. Baſ. p. 110. PONT. Anthol. p. 278.
Sambucus aquatilis vel paluſtris RAJ. p. 1586.
Opulus vulgaris fructifera VAILL. p. 1722. p. 272.
β Degeneratio, in qua flores omnes difformes, & ſtaminum atque tubarum tantum quaedam rudimenta, umbellae vero globoſae ſunt. (CAM. l. c. [illegible]

Lyco-

Lycoſtaphylos maſcula CORD. Hiſt. 3. c. 35. Sylv. p. 223.
Sambucus aquatica hortenſis GESN. Hort. l. c.
Sambucus arbor roſea AICHST. Vern. Ord. Frut. T. X. f. 1.
Opulus flore globoſo I. R. H.
Opulus florifera nec fructifera VAILL. l. c.

Prior ad ſepes rivis imminentes vulgo creſcit.

Frutex ſepedalis, ligno albo fragili. Folia conjugata, trilobata, acerna, lobis lateralibus obiter bipartitis, omnibus raris, & longis dentibus ſerratis. Scapus umbellae aphyllos.

Umbella latâ, planâ, flores albi, baccae rubrae.

CAPRIFOLIUM.

T. T. 379.

CHAMAECERASUS T. T. 378.

In noſtris baccae binatae, quarum una ſaepe abortit, conjunctae, rotundae, fere tripyrenae, ex apice vero praeferunt calycem proprium quinquedentatum exiguum, & florem tubuloſum, ex tubulo fiſſum, in ſegmentum ſuperius revolutum, quadrifidum, inferius ſimplex, lingulatum. Stamina duo ex parte floris inferiori, tria ex ſuperiori, hirſuta, flore longiora, inaequaliter diſpoſita. Tuba ſimplex, apice tumido. Alia genera conjungit LINNAEUS, & ante eum IUNGIUS, flore diverſa, quae nobis nulla ſunt, neque neceſſe eſt mutare nomen claſſicum.

1. CAPRIFOLIUM floribus geminis, foliis ovatis, lanuginoſis, integerrimis.
Halimus TRAG. p. 994. abſque icone.
Periclymenus minor GESN. Coll. p. 95. *b*.
Periclymeno cognatus ſylveſtris frutex ID. Hort. p. 271 *b*.
Xyloſteum DODON. Purg. p. 265. Pempt. p. 412. RIVIN. monop. Irreg. T. 119.
Allobrogum Periclymenum, ſive Periclymenum rectum LOB. p. 633. bene
Frutex in alpibus Corno ſimilis CAES. L. 3. c. 26.
Periclymenum rectum TABERN. p. 899.
Xyloſteum floribus albis vulgatius AICHST. Vern. Ord. frut. T. 9. f. 2.
Periclymenum rectum fructu rubro I. B. II. p. 106. (dele *& nigro*) PARK. RAJ. p. 1491.
Chamaeceraſus dumetorum fructu gemino rubro C. B. Baſ. p. 108. I. R. H.
Caprifolium erectum minus Xyloſtei Dodonaei ſpecies BARREL Ic. 511.
Lonicera pedunculis bifloris, foliis ovatis obtuſis integris LINN. Cliff. p. 98.

Nihil vulgatius in ſepibus & dumetis.

Frutex ſexpedalis. Cortex ramorum ſature rubens, ſubhirſutus. Folia conjugata, absque inpari extremo, margine integro, ex ovatis acuminata, mollia, ſublanuginoſa. Ex foliorum alis pediculi breves, biflori, calyx externus bifolius. Flos albidus, lanuginoſus, ſiccus. Semen unicum facit ERNDL. app. ad E. N. C. *Vol.* 3. p. 142. peſſime, tria enim & quatuor in una bacca ſunt, conpreſſa, roſtrata, rubra.

Vulnerariam eſſe, decoctum ad anginas prodeſſe lego, ſed nullo in uſu eſt.

2. CAPRIFOLIUM floribus geminis, foliis oblonge ovatis, integerrimis.
Chamaeceraſus montana GESN. poſt Cord. p. 213 *b*. Hort. p. 252 *b*.
Peryclemenum rectum III. CLUS. Hiſpan. p. 94. TABERN. p. 900.
Periclymenum rectum quartum CLUS. Hiſt. p. 59. bene, cum flore & fructu.
Xyloſteum alterum DOD. p. 412. ex CLUSIO.
Chamaeceraſus alpigena LOB. II. p. 173. ex CLUSIO.
Idaea ficus noſtra vulgo frangula LVGD. p. 200. & denuo p. 201. ex LOB.
Xyloſteum alterum Dodonaei AICHST. Vern. Ord. Frut. T. 9. f. 1.
Chamaeceraſus Geſneri vel Chamaepericlymenum quoddam Alpinum I. B. II. p. 107.
Chamaeceraſus alpina fructu rubro gemino duobus punctis notato C. B. P. ZWING. p. 251. I. R. H.
Chamaeceraſus alpina fructu gemino duobus punctis notato C. B. Baſ. p. 108.
Peryclymenum rectum fructu rubro RAJ. p. 1492. *ſingulari majore* PARK.
Xyloſteum folio ceraſi RIVIN. Mon. Irr. T. 120.
Lonicera baccis bifloris concretis floribus bilabiatis ROYEN. p. 238.

In montanis non rara. In *Albio* M. *Glaronae* & circa *Thermas fabarias* C. GESNER. In *Saleva* & *Thuiri* M. I. B. Circa *Wallenburg* & in *Waſſerfall*. C. B. Ego copioſe reperi in adſcenſu *Gemmii* a *Kanderſteg*, in adſcenſu M. *Falconarii*, in M. *Hengſt* vallis *Emmiae* &c. Circa villam der *Höckler* I. G.

Frutex humilior, cubitalis & ultra. Folia majora, longe ex ovatis acuminata, ſubhirſuta, ſubaſpera, non ſerrata. Fructus bini, rubri, oblongi, confluentes in unam bac-

baccam ovalem bifidam, florum reliquiis quaſi ocellis notatam. Semina intus fere octo adoleſcunt, in univerſum ovalia, hinc convexa, linea media depreſſa diſtinguuntur, inde concava ſunt, cum eminente linea. Flores ſimiles ſpeciei 1.

3. CAPRIFOLIUM floribus geminis, foliis longe ellipticis nervoſis.
Chamaeceraſi montani ſpecies alia GESN. add. ad p. 214. & add. ad hort. p. 252 *b.*
Orchocarpi genus CORD. Syl. p. 223.
Periclymenum rectum fructu coeruleo CLUS. Pann. p. 85. I. B. II. p. 108. ex CLUSIO, PARK. RAJ. p. 1492. PLUKN. HERM. ZWING.
Periclymenum rectum III. CLUS. Hiſt. p. 58. HOFM.
Periclymenum rectum IIII. TABERN. p. 900. cui flores ex primo adpinxit.
Chamaecerafus montana fructu ſingulari coeruleo C. B. T. Schol. Bot. I. R. H. BOERH. TILL.
Xyloſteum folio ceraſi RUPP. p. 203. ex ſynonymis, ſed icon RIVINI priori melius convenit.
Lonicera pedunculis bifloris, bilabiatis, bacca ſingulari globoſa integerrima ROYEN. p. 239.

C. GESNER circa *Curiam Rhaetorum.* Ex alpibus *Bernenſibus* habeo, locum ignoro.
Frutex quatuor cubitorum. Folia duriora, longe elliptica, venoſa. Fructus didymus, ſemidiſtinctus, niger, multo, quam ſequenti, major.

4. CAPRIFOLIUM floribus geminis, foliis ſerratis.
Periclymenum rectum II. CLUS. Hiſpan. p. 92. 93. Hiſt. p. 58. LUGD.
Periclymenum rectum II. *Sabaudicum* TABERN. p. 899.
Periclymenum rectum folio ſerrato I. B. II. p. 107. ex CLUSIO, ZWING. p. 251.
Chamaecerafus alpina fructu nigro gemino C. B. SUTH. I. R. H.
Periclymenum rectum fructu nigro PARK. p. 1462. RAJ. p. 1491. Syll. p. 200.
Xyloſteum alpinum folio alni RUPP. p. 203.
Lonicera pedunculis bifloris baccis diſtinctis foliis ſerratis ROYEN. p. 238.

Legi in M. *Dolaz.* GAGNEBIN circa *Ferrarias* officinas vallis *Erguel.*
Durius, humilius quam n. 2. Folia glabra, ex ovatis acuminata, nervoſa, nervo medio & lateralibus parallelis albis. Fructus niger, aliquando ſolitarius, rotundus, non ovatus exigui ceraſi, quando alter abortiit, plerumque vero gemellus niger (ſemper gemellum eſſe ait ERNDL. l. c.) transverſim latus, totus ſucculentus: ſemina ovalia conpreſſa, parva, in multa pulpa latent.

5. CAPRIFOLIUM floribus racemoſis.
Caprifolium RUELL. I. c. 94.
Lienenblumen TRAG. apod. p. 306.
Periclymenum FUCHS. p. 646. TRAG. p. 822. GESN. Coll. p. 95 *b.* Hort. p. 271 *b.* TABERN. p. 897. BLAKW. T. 25.
Periclymeni primi generis primum CLUS. Hiſt. p. 57. obiter.
Caprifolium Germanicum DOD. p. 411. T. aut. de Par. p. 322. I. R. H.
Periclymenum non perfoliatum ſeptentrionalium LOB. p. 633. ex DOD.
Periclymenum Germanicum AICHST. Vern. Ord. 9. T. 4. f. 3. RIVIN. T. 121.
Periclymenon plurimis non perfoliatum I. B. II. p. 104.
Periclymenum non perfoliatum Germanicum C. B. &c.
Periclymenum ſ. Caprifolium vulgare. PARK. RAJ. p. 1490. MAGNOL. Char. p. 314.
Lonicera floribus capitatis, terminatricicibus floribus omnibus diſtinctis LINN. Cliff. p. 58. ROYEN. p. 237.
β *Foliis quercinis* MERR.
γ *Foliis variis* PLUKN.
δ *Foliis ſinuoſis & variis* I. R. H.
ε *Floribus rubellis ſpecioſioribus* MILL.

Minime rarum ad ſepes calidioris *Helvetiae,* circa *Genevam, Morgiam* &c. *Baſileae* etiam, & in ſylva *Bremgarten* haud procul *Bernam.*
Frutex ſcandens, ſex pedum; Folia glauca, glabra, longe ovata, obtuſe acuminata, diſtincta. Summi caules terminantur congeſtorum fructuum ſpica, ex verticillis ſenatis. Calyx fructuum indiviſus, quaſi diadema. Flos magnus, ſpecioſus, flavus, aliquando ſubruber, gratiſſimi odoris, unde topiarius frutex eſt.
Aqua pro ophthalmica, & parum pellente habetur. Ad cruris ulcera uſus eſt IOH. A VIGO.

SAMBUCUS.

T. 376. LINN. n. 247.

Calyx in ſummo ovario campaniformis, quatuor aut quinque denticulis inciſus. Flos rotatus abſque tubo, quinque rotundis ſegmentis. Stamina totidem ex flore inter ſeg-

ſegmenta prodeunt. Loco tubae duo, ad quadrifidum florem, aut tria ad quinqueſidum, fuſca corpuſcula ex calyce eminent. Bacca diſpermos & triſpermos.

1. SAMBUCUS arborea umbellatis floribus.

Sambucus RUELL. p. 249. FUCHS. p. 64. MATTH. p. 1267. *deſcript.* GESN. *Coll.* p. 104. CAMER. *Epit.* p. 975. CAESALP. *L.* 3. c. 4. *Ic. II.* p. 161. LUGD. TABERN. p. 1028. *hort.* p. 278. DODON. p. 844. 845. LOBEL. BLAKWALL. T. 151.

Sambucus montana MATTH. p. 1268. Ic.
Sambucus vulgaris TRAG. p. 996. THAL. I. B. I. P. I. p. 544. RAJ. p. 1609.
Sambucus fructu nigro C. B. Baſ. p. 109.
Sambucus fructu in umbella nigro C. B. T. aut. de Par. p. 357. I. R. H. ZANICH. p. 234. Ic. 265. MERIAN. Icon. LXII.
β *Foliis laciniatis* LOB. Ic. II. p. 164.
γ *Acinis viridibus* aut *albis.*
Sambuci aliud genus TRAG. p. 996.
Sambucus 2. DOD. p. 844. absque icone.
Sambucus fructu albo LOBEL Ic. II. p. 162. PARK. RAJ. p. 1610. VOLC. PLUKN. WALTH.
Sambucus baccis albis CAM. Hort. p. 152. I. B. l. c. pro varietate.
II. *Sambucus baccis viridibus* CAMER. ib.
Sambucus fructu viridi C. B. Baſ. p. 109.
Sambucus fructu in umbella viridi C. B. P. HOFM. HERM. SUTH. SIBB. T. I. R. H. BOERH. RUPP. LIND &c.

Prior ubique frequens eſt, in umbroſis, altera in via a *Baſilea* verſus *Gundeldingen* ad ſepes, extra portam *Eſchenſem* CHERLER, C. B.

Frutex aliquando ad 15 & 20 pedes adſcendit, arboreo caudice: frondoſus, & ramoſus, fragilis, intus cavus. Folia totalia conjugata, ſature viridia, pinnata, extremo inpare, pinnis quinis, ſeptenis, ſubovatis, acutis, & acute ſerratis. Pediculi florigeri aphylli, gerunt umbellas ex ramoſis ramulis. Flos albus, odoratus, tubae fuſcae, baccae ſubrotundae, plerumque per maturitatem nigrae, valde humidae. Semina tria, in conum conjuncta, mucronata, hinc convexa, inde excavata.

Sapor, odor, tinctoria indoles foliorum, vim aliquam medicatam promittit: fructus autem dulcis eſt, blandeque alvum laxat: rob inde conficitur ſaponaceum, reſolvens in morbis chronicis, & pectoralibus, absque morſu, longo demum uſu. Corticis interioris ſuccus majori doſi alvum ducit, ad unciam dimidiam & integram: turiones etiam violentius, ut ventriculum ſubvertant recentes, vel *conſervati*, non ſine periculo EPH. NAT. CUR. *Dec.* 2. *Ann.* 7. *Obſ.* 170. Sed & ſeminis drachma purgat CHOMEL. Flores in aqua infuſi fere ſemper conveniunt, quando tranſpiratio augenda eſt; ut in morbis exanthematicis. Recentes alvum laxant, ſicci ſudorem pellunt, interne ad ſputum ſanguineum laudantur, ab ILL. WERLHOFIO: Eryſipelas diſpellunt S. PAULI, cum ſero lactis decocti alvum laxant. Aqua ſtillatitia ſudores movet, princeps vehiculum medicamentorum bezoardicorum. Folia trita ad inflammationem uteri, ſed quantum morbum! BOYLEUS commendat.

2. SAMBUCUS herbacea floribus umbellatis.

Hyeble RUELL. p. 250.
Ebulus CORD. Dioſc. L. 4. c. 175. FUCHS. p. 65. MATTH. p. 1270. CAM. Epit. p. 979. DODON. p. 381. LOB. Ic. II. p. 164. TABERN. p. 775. BLAKW. T. 488.
Ebulus ſ. Sambucus herbacea I. B. I. P. I. p. 549.
Sambucus humilis ſ. ebulus C. B. Baſ. p. 110. RAJ. p. 1611. T. aut de Par. p. 530. I. R. H.

Frequens in areis ſuburbanis, ad vias, & foſſas, ſed in calidiori Helvetia rarior.

Caulis herbaceus, fragilis, ramoſus, cubitalis. Folia Sambuci, longiora tamen, novena, aliquando laciniata, ſemipinnata, aut minoribus pinnulis intercurrentibus miſta. Flos ſimilis, ſemina breviora, bacca macilentior.

Odor acrior & ingratior, ut ſint, qui intus dare non audeant. Noſtri tamen rob baccarum in omni fere morbo chronico feliciter utuntur, reſolvente obſtructa. Vires in ſale eſſe videntur urinoſo, absque magna acidi portione. Validius Sambuco 1. alvum movet, aquas hydropicorum eliminat, ſive radicis didrachmam cum aqua decoxeris, ſive ſucci unciam dederis, ſive baccas aut earum extractum (CONSTANT l. c. p. 165.) aut ſemen, drachmae pondere, ſed iſtud inclementius DODONAEI experimento, laudatum tamen a NICOLAO CHESNEAU L. 3. n. 3. exhibueris. Sed externo etiam uſu cataplasma foliorum crura hydropica liberat: cum vino cocta eadem tumorem ſcroti inflammatorium diſſiparunt S. PAULI.

3. SAM-

3. SAMBUCUS arborea, floribus ſpicatis.

Sambucus ſylveſtris TRAG. p. 999. 1000. non bene, LUGD.
Sambucus montana GESN. Coll. p. 104. MATTH. p. 1267. deſcript. CAMER. Epit. p. 976.
Sambucus montana acinis rubris tanquam in racemum congeſtis GESN. p. 278 *b.*
Sambucus MATTH. p. 1267. icon.
Sambucus quarta DOD. p. 844.
Sambucus montana racemoſa LOB. Ic. II. p. 163.
Sambuci alterum genus in montibus CAES. L. 3. c. 4.
Sambucus cervina TABERN. p. 1029.
Sambucus racemoſa acinis rubris I. B. I. P. I. p. 551.
Sambucus racemoſa rubra C. B. Baſil. p. 110. RAJ. p. 1610. I. R. H. MAGN. Char. p. 313.

Circa *Tigurum* in *Albio* M. C. GESNERUS. I. B. in *Saleva* M. & *Rhaetia*. C. B. circa *Landskron*. RAJUS circa *Genevam*. Circa *Bernam* paſſim, in ſylva *Bremgarten* inter *Lenggaſſen* & viam ad villam *Hasli*: in ſylvis M. *Belpberg*.

Arbuſcula humilis, quatuor pedum, ſed durior. Folia pinnata, quina, ſeptena, longiora, anguſtiora quam I. argute ſerrata, firmiora. Spica ad ſcapum aphyllon racemoſa, inferne lata. Bacca triſpermos, rubra: flos luteolus ex albo.

V I B U R N U M.

T. T. 377. LINN. n. 245.

Opuli ſitum floris habet, florem vero Sambuci, paulo magis campaniformem. Bacca ovalis, compreſſa, foeta ſemine unico, Opuli ſimili, coriaceo.

1. VIBURNUM foliis ovatis, crenatis, ſubtus tomentoſis.

Viurna RUELL. p. 244.
Kleiner Meelbaum TRAG. p. 1006. 1007.
Viburnum MATTH. p. 217. CAM. Epit. p. 122. GESN. Hort. p. 285 *b.* C. B. Baſ. p. 107. RAJ. p. 1590. T. aut de Par. p. 169. I. R. H. MAGN. Char. p. 312. ZANICH. p. 275. Ic. p. 310. LINN. Cliff. p. 109.
Viurna vulgo Gallorum & Ruellii LOB. Ic. II. p. 168.
Lantana CAES. L. 2. c. 41. DODON. p. 781.
Spiraea Theoph. I. B. f. boll. p. 146.
Lantana vulgo, aliis Viburnum I. B. I. P. I. p. 557.
Viburnum vulgo C. B. P.
Viburnum vulgare VAILL. Memoir. 1722. p. 271.
β *Foliis ternis* PONTED. Comp. p. 153.

Ad ſepes *Genevae*, *Tiguri*, *Bernae*, *Baſileae*, non rarum.

Frutex ſepedalis, frondoſus. Folia conjugata, ovata, leniter acuminata, acute denticulata, lanuginoſa, ſubtus incana. Flores umbellati, ramos terminant, cum minimis foliolis ſub diviſionibus. Ovarium ovatum, conpreſſum, gerit calycem quinquedentatum, exiguum, florem odore non ingrato, ſubrotundis, albis, ſubluteis ſegmentis, Tubam papillarem, craſſulam. Bacca nigra. Edulem eſſe ait I. B.

PLANTAE ISOSTEMONES.
ORDO VI.
II. FLORE PLERUMQUE CIRCA FRUCTUM POSITO.
I. UNICUM, VASCULOSUM.
I. FLORE QUADRIFIDO.

A Q U I F O L I U M.

T. T. 371.

ILEX LINN. n. 91.

Bacca rotunda, e quatuor tuberculis conjuncta, tetracocca, intra florem. Calycis folia lata quatuor, totidem ſegmenta rotunda. Flores rotati, & ſtamina, & breviſſimae tubae.

1. AQUIFOLIUM MATTHIOL. p. 161. bene CAMERAR. *Epit.* p. 84. cum charactere, GESNER *hort.* p. 247 *b.* LUGD. THAL. TABERN. p. 970. BOOT. ic. 24. BLAKWALL. T. 205.

Ilex coccifera altera RUELL. p. 174.
Aquifolia TRAG. p. 1067.
Ilex aquifolia GESN. Coll. p. 82 *b.*

 Agri-

Agrifolium DODON. Pempt. p. 758. CAES. L. 3. C. 5. RAJ. p. 1622.
Aquifolium ſ. agrifolium LOB. Ic. II. p. 153.
Aquifolium ſ. agrifolium vulgo I. B. I. P. II. p. 114. T. aut de Par. p. 392. I. R. H.
Ilex aculeata baccifera folio ſerrato C. B. Baſ. p. 106.
Ilex foliis ovatis, acutis, dentatis LINN. Cliff. p. 40. ROYEN. p. 401.
Le Houx Spect. de la natur. II. p. 90.
β *Varietas absque ſpinis praeter mucronem* GESN. epiſt. p. 94. Hort. p. 247 *b.* WEINMANN. T. 241 *b.* MUNTING. Ic. 39. qualem per aetatem & in arborea ſtatura fieri CAESALPINVS ait & I. B.
γ *Echinata folii ſuperficie* I. R. H. vide BARREL. Ic. 518.
δ *Baccis luteis* RAJ. Cat. Angl. p. 9. I. R. H. &c.
ε *Foliis auratis* MUNTING. HERM. I. R. H.
ς *Foliis variis* MERR. MENZEL. I. R. H. WEINM. T. 240 *b.* T. 241. a.

Frequens in ſepibus & dumetis Helvetiae.

Frutex humilis, aliquando tamen in arborem excreſcit, TRAGO teſte, ſeſſilis, frondoſus, hinc ſepibus utilis. Folia dura, laurina, viridiſſima, margine modo ſinuato, modo integro. Flores ex alis foliorum, albidi, in brevibus petiolis arcte congeſti.

Viſcum ex cortice paratur: ſuccus amarus in cereviſia receptus icterum ſanaſſe dicitur. Extus admotum, uti Viſcum, emollit & reſolvit, intus nocet DODON.

TRIBULOIDES.

T. T. 431.

TRAPA LINN. n. 899.

Calyx quadrifolius, acutus, per maturitatem induratur, & in quatuor abit aculeos valentes, ovario circumpoſitos. Petala quatuor, ſubrotunda, ſtamina totidem. Fructus roſtratus, tuba recurva, globulo terminata. Intus nucleus ovalis.

1. TRIBULOIDES RUPP. p. 49.
Caſtaneae aquaticae RUELL. p. 134.
Tribulus aquaticus TRAG. p. 841. cum icone ſcapi fructiferi. CORD. Dioſc. p. 62. GESNER Hort. p. 285. MATTH. p. 975. bona icon cum utriculis, CAM. Epit. p. 715. optime, LOBEL. ic. p. 596. CAESALP. p. 162. I. B. III. p. 775. C. B. RAJ. p. 1321. TRIUMPHETT vindic. p. 87. 88. Ic. 2. cum hiſtoria germinationis, ZWING. p. 826.
Tribulus lacuſtris CORD. p. 161 *b.*
Tribulus aquatilis DODON. cereal. p. 225. Hiſt. p. 581. cum utriculis.
Tribulus aquaticus major PARK. H. OX. III. p. 619.
Tribuloides vulgare aquis innaſcens I. R. H. VAILL. &c.

C. GESNER in lacu *Tigurino*, circa *Tungen* & circa *Andelfingen* epiſt. p. 86 *b.* EM. KOENIGIUS in ſtagnis *Hiltelingae.* I. B. inter *Monpelgard.* & *Baſileam.* Ego circa *Gernsheim* in ſtagnis.

Caulis longe per aquam repit, & folia edit pennata, nervo medio & pinnis tenuiſſimis, ſimplicibus, in planum diſpoſitis. Ubi ſuperficiem aquae adtigit, roſam efficit foliorum, ex pediculis ſubhirſutis, qui matureſcente fructu in utriculos intumeſcunt. Folia firma, glabra, ſubtus ſubhirſutis nervis, rhomboidea, primis lineis integris, ultimis ſerratis. In centro roſae flores efferuntur, ex petiolis, dum vigent petala, breviſſimis, qui in adulta planta longe ex aqua adſcendunt ſpicamque gerunt fructiferam. Petala alba.

Edulis eſt fructus & in *Carinthia* & agro *Lemovicenſi* annonae non minima pars eſt, tum crudus, tum in pultam coctus; Aliquando in panem paratur.

CUSCUTA.

T. T. 422. LINN. n. 89.

Calyx tuboloſus, profunde quadrifidus, ſucculentus, coloratus. Flos ſimilis, ex ventricoſo tubo in quatuor triangularia, ſemipetatula ſegmenta inciſus. Stamina ex tubo floris, ad intervalla ſegmentorum, gemellis apicibus. Ovarium breve, quatuor ſulcis inſcriptum, calyce contentum, emittit duas Tubas ſimplices. Intus in duobus loculis ſemina quatuor, rotunda, in quibus plantula convoluta latet TOURNEFORT *voy au Lev. III.* p. 209. Flos & Calyx numero ludunt quinario, quem TOURNEFORTIUS pro legitimo deſcribit.

1. CUSCU-

1. CUSCUTA aphyllos.

α Major

Caſſutha RUELL. p. 444. FUCHS. p. 348. DODON. p. 554.
Androſaces, vulgo cuſcuta TRAG. p. 810.
Caſſytha GESN. Hort. p. 251 *b.*
Cuſcuta DORSTEN. p. 100. MATTH. p. 1279. CAMER. Epit. p. 984. CAES. p. 343. RAJ. p. 1903. WEINM. T. 449. *a.*
Caſſutha Plinii, cuſcuta officinarum LOBEL. p. 427. LUGD.
Caſſitha TABERN. p. 901.
Caſſuta ſ. Cuſcuta I. B. III. p. 266.
Cuſcuta major C. B. Baſ. p. 63. I. R. H. MURALT. p. 664. ZANICH. p. 75. Ic. 138.

In planiori Helvetia Urticas aliasque ſepium plantas obrepit.

Caulis filiformis, ex terra radicatur, deinde adſcendit convolutus, & emortuis prioribus radiculis novas infigit plantae, qua nititur, ramoſus & implicatis ſui ſimillibus. Flores in pilulas ſeſſiles paſſim circa caulem congeruntur, ad originem junioris ramuli. Tota planta ſucculenta eſt.

β Minor.

Epithymum MATTH. p. 1277. CAM. Epit. p. 983. FALLOP de purg. c. 42. DODON. p. 554. CAES. l. c. TABERN. p. 357. COLUMN. Ecphr. II. c. 23. ZWING. p. 982. &c.
Epithymum graecorum & arabum LOBEL Ic. p. 427.
Epithymum ſ. cuſcuta minor C. B. RAJ. p. 1904.
Cuſcuta minor I. R. H. aut de Par. p. 426. VAILL. p. 43. cum charactere.

A priori differt gracilitate filamentorum purpureorum. In *Sideritide Valerandi Dourez* reperi, ad radicem M. *Thuiri.*

Veteres inter purgantia receperunt, ſed debiliora, cum uncia una in infuſione, ſyrupi vero ad ſex uſque requirantur C. HOFMAN. offic. Deinde inceperunt diſtinguere, ut ſequeretur naturam ſtirpium, ad quas ſerpit, neque in omnibus vim nanciſceretur purgantem DODON. *Cereal.* &c. Tandem conpertum eſt, omnino non purgare, ſed pugillum unum ad tres in vino infuſos incidere, tonum ventriculi firmare, hypochondriacis convenire. In morbis chronicis, declinantibus, cachecticis, ſeroſis, multum laudatur a I. FRANCO. Acida natura excellere videtur. Sulfur in ſale fixo reperiri ait GMELIN.

PIMPINELLA.

TOURN. T. 68.
SANGUISORBA LINN. n. 82.
& *POTERIUM* LINN. n. 722.

Flores in ſpicas denſas. Calyx bifolius, aut trifolius, ſiccus, ovarii longitudine. Flos ex ſummo ovario in quatuor expanſa ſegmenta *rotata* profunde finditur, & ita perennat, ut ad Apetalas plantas hanc referrem, ſi videretur commode a Plantagine ſeparari poſſe. Stamina in alia ſpecie quaterna, in alia plura, 30. ad 50. Tubae una, vel duae, ornamento plumoſo (MALPIGH. ic. 190.) Fructus ex ovato quadratus, quatuor alis eminentibus ſerratis, interpoſita ſede aſpera. Intus in duobus loculis duo ſemina, hinc gibba, inde plana, acuminata. Etſi ſecunda ſpecies & multa ſtamina, & praeter flores hermaphroditicos etiam mares habeat, & feminas, habitus tamen ſimilis in ſpica adulta rubedo, & virium analogia vetant ſeparari.

1. PIMPINELLA tetraſtemon, foliis oblonge cordatis, ſpica brevi.

Sanguiſorba major FUCHS. p. 785. CORD. p. 144. TABERN. p. 109.
Pimpinella Italica, alterum genus TRAG. p. 469. 470.
Pimpinella major ſylveſtris GESN. Hort. p. 272.
Pimpinella ſ. ſanguiſorba major MATTH. p. 103. bene
Pimpinella ſ. pimpinella major CAMER. Epit. p. 778.
Pimpinella ſylveſtris ſanguiſorba major DOD. p. 105.
Pimpinella Italica major ſanguiſorba CLUS. p. CXCVII.
Sanguiſorba altera major ſ. Pimpinella LOBEL. p. 719.
Sideritis 2 Dioſc. major COLUMN. Ecphr. I. p. 126.
Sanguiſorba major flore ſpadiceo I. B. III. p. 120.
Pimpinella ſanguiſorba major C. B. Baſ. H. OX. III. p. 264. I. R. H.
Pimpinella ſpica brevi rubra MOR. Umb. p. 57. qui primus a Tragoſelinis diſtinxit.
Pimpinella ſylveſtris RAJ. p. 402.

In pratis paluſtribus non rara.

Caulis cubitalis erectus. Folia pinnata, nervo rubro, glabro, pinnis alternis vel con-

conjugatis, ad ſex ſeptemve paria, extremo inpare, glauca, ſicca, circumſerrata, longe cordata, grandiora quae ultima, ſaepe miſta pinnulis minimis interpoſitis: Spica brevis, denſiſſima, ſature rubra. Flores omnes hermaphroditici, tetraſtemones. Tuba unica.

2. PIMPINELLA polyſtemon pinnis ovatis, ſerratis, ſpica brevi.

Elatine pampinaria RUELL. p. 450.
Sanguiſorba minor FUCHS. p. 789. CORD. p. 144. TABERN. p. 110. bene I. B. III. p. 113. l. 115.
Pimpinellae Italicae I. *genus* TRAG. p. 469.
Pimpinella vera GESN. Epiſt. p. 88.
Pimpinella minor ſylveſtris GESN. Hort. p. 272.
Pimpinella ſ. ſanguiſorba minor MATTH. p. 1034. bene
Pimpinella ſanguiſorba CAM. Epit. p. 777. DODON. p. 105.
Pimpinella LOBEL. p. 718. CAES. p. 321. BLAKW. T. 413.
Pimpinella minor Germanica CLUS. p. CXCVII.
Sideritis ſecunda COLUMN. Ecphr. I. p. 123. 124. Semen certe & flos & ſolia conveniunt.
Pimpinella ſanguiſorba minor hirſuta C. B. Baſ. p. 48. MOR. III. p. 263. T. aut. de Par. p. 516. I. R. H. ZANICH. p. 210. Ic. 119.
Pimpinella vulgaris vel minor PARK. RAJ. p. 401.
Pimpinella ſpica brevi minor levis non piloſa *& hirſuta* MOR. Umbell. p. 57.
β *Varietas levis.* C. B. MOR. PLUKN. SUTHERL. I. R. H. TIT. MILL. &c.

Vulgaris ad valla urbium, colles apricos macilentos, primo vere.

Caulis plerumque humilior. Folia ſimilia prioris, nervo tamen hirſuto, & parte aliquando folii inferiori, pinnis potius ovatis, ad decem parita. Spica ſimilis, viret, deinde purpuraſcit. Sed flores alii hermaphroditici ſtaminibus 35 ad 40 praediti, longis, teneriſque filamentis; alii feminae ſunt, minores, quibus ovarium eſt absque ſtaminibus tubaeque duae; alii mares, majores, in una ſpica, absque ovario & tuba.

Molliter adſtringunt vulnerariae, cum blando morſu. Ad haemorrhagias, dyſenterias, mictiones cruentas laudatur, dudum cum Tormentilla conparata a C. GESNERO. Ad eadem laudant ADVERSARIA p. 320. Vernarum infuſionum vinoſarum pars magna eſt ſpecies ſecunda.

PLANTAGO.

PLUKNET. LINN. n. 77.

Calyx quadrifolius, tubo floris aequalis, latis foliolis, ut ſe contegant invicem. Tubus floris cylindricus, ventricoſus, ſiccus, in quatuor ſegmenta triangularia ſicca ad angulum rectum reflexus. Stamina quatuor ex flore eminent. Tuba longa ſimplex. Ovarium intra florem, eſt capſula ovata, conica, quae horizontaliter diſſilit, bilocularis, polyſpermos.

ORDO I.
CAULIBUS FRONDOSIS RAMOSIS.
PSYLLIUM T. T. 48.

1. PLANTAGO caule ramoſo, erecto.

Pſyllium RUELL. p. 611. CORD. Hiſt. p. 154. cum icone aliena Conyzae. GESN. Hort. p. 274. FUCHS. p. 888. TRAG. p. 167. MATTH. p. 1067. CAM. Epit. p. 811. niſi ſupinum eſt. DOD. p. 115. LOBEL Ic. p. 437. eadem, LUGD.
Pſyllium herba pulicaris I. TABERN. p. 145. & II. EJ. ib.
Pſyllium minus CAES. p. 331. Ita I. B.
Pſyllium majus erectum I. B. III. p. 513. C. B. ZWING. p. 882. T. aut de Par. p. 353. I. R. H. ZANICH. p. 220. ic. 77.
Pſyllium annuum majus foliis integris H. OX. III. p. 262.
Pſyllium vulgare RAJ. p. 881. Syllog. exter. p. 209.
Plantago caulifera, Pſyllium dicta, majus erectum PLUKN. p. 299.

In calidioris *Helvetiae* viis ſabuloſis. *Genevae* I. B. RAJ.

Caulis durus erectus, pedalis, folioſus, ramoſus. Folia conjugata, ſed congeſta, longa, gracillima, aliquot ad oram denticulis, ſubhirſuta. Rami florigeri conjugatim ex alis foliorum, aphylli. Spica brevis, denſa, ſeptiflora. Calyx hirſutulus: flos albidus ex viridi.

Olim ſemen magno in uſu fuit, in infuſo, ſcopo alvum ducendi. Recentiores facile viderunt (v. g. FALLOP. *de purg. ſimpl.* c. 44.) mucilaginem plantae adſtringentis purgare non poſſe, uſi ſunt adeo ad contrarios fines, leniendi, emolliendi, clyſterem nempe in dyſenteriis, infuſionem ad ardores urinae peni injectam (I. B.). po-

vel ad oculorum inflammationes externo uſu. Magna copia adſumtum gluten inter venena numerat BOERHAVIUS. In ardentibus febribus hac mucilagine utuntur Aegyptii P. ALPIN. p. 124. ventremque inde moveri, vel ſudorem pelli adfirmat IDEM. *hiſt. nat. aeg.* l. p. 183.

ORDO II.
CAULIBUS APHYLLIS NEC RAMOSIS.
PLANTAGINES T. T. 48.

2. PLANTAGO foliis lanceolatis ſpica ſubovata LINN. *Cliff.* p. 36. ROYEN. p. 401.

Plantago minor RUELL. p. 368. BRUNF. II. p. 23. foliis nimis latis. DORSTEN. p. 229. FUCHS. p. 39. GESN. Hort. p. 273. DOD. p. 107.
Plantago lanceolata TRAG. p. 225. TABERN. p. 735. I. B. III. p. 505.
Plantago longa MATTH. p. 481. CAM. Epit. p. 263,
Plantago quinquenervia LOB. p. 305. RAJ. p. 877.
Lanceola CAES. p. 328.
Plantago anguſtifolia major C. B. Baſ. p. 56. H. OX. III. p. 259. T. aut. de Par. p. 223. I. R. H. MAGN. Char. p. 223. ZANICH. p. 212. ic. III.
Plantago anguſtifolia quinquenervia BLAKW. T. 14.
β *Plantago anguſtifolia minor* TAB. p. 732. C. B. Baſ. p. 56. I. R. H. PARK. RAJ. p. 878. H. OX. III. p. 259. S. 8. T. 15. f. 12.
Plantaginis lanceolatae ſpecies minima I. B. III. p. 505.
Plantago anguſtifolia minima ZANICH. Ic. 191. niſi haec ſit illa lagopi paniculis.
γ *Plantago anguſtifolia alpina* I. B. III. p. 506. H. OX. II. p. 259.
δ *Plantago trinervia anguſtiſſimo folio* C. B. Prodr. p. 98. Baſ. p. 56. RAJ. p. 878. Syll. p. 205. I. R. H. DUVERN. p. 118. Diverſam videtur facere I. GESNER, & locum facit in depreſſioribus alpium.
Plantago anguſtifolia minor ſpica hirſuta alba, foliis ex atro viuntibus valde villoſis I. B. III. p. 506. ex fratre.
ε *Caulis ſummitate folioſa* I. B.
ς Multis ex ſummo caule ſpicis ID. IB.

Ubique ad vias.

Folia humifuſa: nervus folioſus paulatim expanditur in folium longe ellipticum, acuminatum, in cujus utroque fine quinque nervi, ſubtus eminentes, conveniunt, ora ſerrata, raris dentibus. Capitulum brevius, idemque craſſus, quam ſequentibus, ſemina etiam majora, hinc convexa, inde evidentius ſulcata.

3. PLANTAGO foliis linearibus, ſpica oblonga.

Non eſt *Lanceola montana* GESN. Hort. p. 263. uti I. B. & SCH. Huic enim flos luteus eſt, papposus.
α *Quaedam in montibus* CAES. p. 330.
Holoſteum hirſutum nigricans C. B.
Plantago alpina anguſtifolia SCHEUCHZ. It. VII. p. 517.
Plantago trinervia montana MUR. p. 615.
β Non videtur differre, teſte I. B. (cum ex M. *Genevenſibus* arceſſitam fuiſſe adfirmet) & horto ſicco C. B. Nam noſtrae folia, & ſicca maxime, inſigniſſime anguſta ſunt.
Coronopus ſylveſtris ſ. ſerpentina MATTH. p. 494. TAB. p. 102. LUGD. p. 669.
Coronopus ſylveſtris ſerpentina quibusdam GESN. Hort. p. 255 *b.*
Coronopus ſylveſtris ſ. ſerpentina Matth. LOB. Ic. p. 439.
Serpentina Matthioli DODON. p. 109.
Holoſteum ſtrictiſſimo folio majus C. B. RAJ. p. 880. H. OX. III. p. 260.
Coronopus ſerpentina I. B. III. p. 510.
Plantago gramineo folio major I. R. H.
γ Sed neque diverſa eſt ſpica, etſi foliorum ſumma anguſtia paulum recedat.
Serpentina omnium minima LOBEL. p. 439. *Lobelii* LUGD. p. 669.
Coronopus minor ſerpentina minor TABERN. p. 103.
Coronopus ſerpentina omnium minima I. B. III. p. 511. lecta *Burmii* in Rhaetis, RAJ. p. 881. qui conjungit cum priori.
Holoſteum ſtrictiſſimo folio minus. C. B.
Holoſteum ſ. Coronopus ſerpentina omnium minima H. OX. III. p. 261.
δ Denique valde dubito, an *marina* coronopus & altera, quam varietatem *Holoſtei* vocat I. B. ſatis ſpecifice differant.
Cornopus ſylveſtris hirſutior MURALTI in alpp. *Glaronenſium* lectus huc etiam pertinet.

In ſuperioribus paſcuis *Jurae* & *Alpium:* ubi *Nadelgras* vocant incolae, & magni faciunt ejus in paſcuis abundantiam. I. B. in *Thuiri* M. In M. *Gamor* & *Regio* I. GESNER

Ra-

Radix craſſiſſima, longiſſima, perennis, ramoſa, & multiceps. Folia ad terram congeſta, in denſam roſulam, ubique aequa lata, ſpecimina vero variant anguſtia, cum a linea, ad quartam lineae partem, lata ſint. Caulis hirſutus, aphyllos, ſpicam praefert modo longam & gracilem, quando matura eſt, qualis eſt in 4. & 5. ſpecie, modo breviorem, dum floret.

4. PLANTAGO foliis ovato lanceolatis pubeſcentibus LINN. *Cliff.* p. 36. ROYEN. p. 401.

Plantago minor BRUNF. I. p. 23.
Plantago major MATTH. p. 484. folio brevi.
Plantago DORST. p. 227.
Plantago latifolia TRAG. p. 226.
Plantago media GESN. Hort. p. 273. TRAG. p. 224. CAM. Epit. p. 262. DOD. p. 107. ex MATTH. THAL.
Plantago major incana CLUS. p. CIX. ead. ic. LOBEL ic. p. 304. eadem, PARK.
Plantago minor Dioſc. TAB. p. 732.
Plantago major, hirſuta, media a nonnullis cognominata I. B. III. p. 504.
Plantago latifolia incana C. B. Baſ. p. 56. H. OX. III. p. 259. S. 8. T. 15. f. 2. T. aut de Par. p. 223. I. R. H. MAGN. Char. p. 223.
Plantago incana MERR. RAJ. p. 877.
β *Plantago latifolia hirſuta minor* C. B. KNAUT. BUXB. MAGN.
Plantaginis mediae genus minimum THAL. p. 56.
γ *Spica alba* SUTHERL. p. 273. FL. BAT.

In pratis frequens,

Folia ad terram in roſam ſparſa, plana, petiolo brevi, ex ovato lanceolata, margine integro, nervis concinnioribus, utrinque hirſuta. Caulis pedalis, cubitalis, ſpica brevior, craſſior, ſtamina modo alba modo violacea. Capſula ovalis polyſperma: Semina huic, & ſequenti minora, ab altero latere planiora.

5. PLANTAGO foliis ovatis CLIFF. p. 36. ROYEN. p. 401.

Plantago rubra BRUNF. I. p. 25. bene TRAG. p. 225.
Plantago major RUELL. p. 368. FUCHS. p. 38. folio integro, GESN. Hort. p. 273. CAM. Epit. p. 261. optime, DODON. p. 102. TAB. p. 730.
Plantago media MATTH. p. 479.
Plantago latifolia levis LOBEL. p. 303.
Plantago vulgaris latifolia LUGD. p. 1254. RAJ. p. 878. H. OX. III. p. 258.
Plantago major, folio glabro non laciniato ut plurimum I. B. III. p. 502.
Plantago latifolia ſinuata C. B. Baſ. p. 56. T. aut de Par. p. 222. I. R. H. MAGN. Char. p. 223. ZANICH. p. 211. ic. 137. male
Plantago ſeptinervia BLAKW. T. 35.
MERIAN. ic. XXXVI.
β *Plantago latifolia major marginibus foliorum exiguum dentatis* MENZ. pug.
γ *Plantago latifolia minor* TAB. p. 731. I. B. III. p. 505. C. B. RAJ. p. 879. I. R. H. &c.
Plantago noſtras latifolia minor incana PLUKN. Amalth. p. 174.
δ *Plantago roſea* eſt varietas foliis ex ſpica pronaſcentibus.
ε *Spica bifida* A. H. *Ann.* I. *obſ.* 64.

Haec in hortis frequentior eſt, & teſtas proventu odioſo replet:

Amplior reliquis, ſtupendae ſaepe latitudinis folia producit. Petioli foliorum plani, ſemper longiores, quam priori, aliquando pene pedales: glabra eadem ſunt, nervis tamen ſubhirſutis, brevius ovata, nervis ſeptem minus convergentibus, ora modo integra, modo varie dentata & ſinuata. Spicae longiſſimae, graciliſſimae.

Varietas γ folia hirſuta habet, minora, ſpicam alternam raram: Sed omnino non differt.

Ultimae tres officinales ſunt, adſtringunt, ſiccant, & inter vulneraria ita eminent, ut ſufficere credat Cl. LUDOVICI p. 332. Ad febrem intermittentem recentia valent LENTIL. *Eteodr.* p. 356. Succus leniter febrifugus eſt, ad vulnera recentia, Lienterias, diarrhoeas, lochia nimia, vomitum ſanguinis perinde laudatur: & multo in uſu eſt ſumendus ad quatuor uncias T. Idem ad Phthiſin valet E. N. C. *Cent. VII. Obſ.* 10. Similes infuſi vires ſunt E. N. C. *Dec. II. An. IX. Obſ.* 63. Aqua frequens eſt medicamentorum adſtringentium vehiculum, quam ex florente julo meliorem deſtillare docet LUDOVICI, laudat tamen etiam vulgarem pro magno vulnerario CARDANUS de *Subtil. L. II.* Seminis drachma in lacte ad dyſenterias profuit URATISLAV. 1719. M. ſept. CHOMEL.

ISOSTEMONES.
ORDO VI.
II. FRUCTU PLERUMQUE INTRA FLOREM.
II. PLERUMQUE QUINQUEFIDO.

Haec claſſis naturalis eſt, praetervisa egregio LINNAEO. Calyx quinquefidus, Flos ex tubo, brevi, aut longo, quinquefidus. Stamina in tubo floris ſeſſilia quinque, tuba unica; fructus ſaepe unilocularis, polyſpermos.

GENTIANA.

LINN. n. 197.

GENTIANA T. T. 40.
& *CENTAURIUM MINUS* T. T. 48.

Omnino ex flore, fructu, foliis conjugatis, & habitu vique medicata utramque plantam conjungendam eſſe ſuaſit RENEAUME, & M. HOFMANN, & BLAIR *Eſſays.* p. 121. 158. 201. Calyx utrique in tot ſegmenta fiſſus, quot floris laciniae ſunt. Flos modo tubuloſus, modo campaniformis, modo pene rotatus, quatuor, quinque, ſex, ad octo ſegmentis aequalibus, modo rectis, modo ad rectum angulum patentibus. Stamina pro numero ſegmentorum. Fructus perpetuo longus, bivalvis, numeroſa ſeminum minutiſſimorum progenie plenus. Tubae duae, ſeſſiles, revolutae, incurvae. Addi poteſt, folia omnibus conjugata eſſe.

ORDO I.
FLORE QUADRIFIDO.

1. GENTIANA ſegmentis floris quaternis, per oram barbatis.

Calathiana viola autumnalis minor GESN. Hort. p. 251.
Viola calathiana ſ. autumnalis I. THAL. p. 130.
Gentianella coerulea fimbriata autumnalis anguſtifolia COLUMN. p. 222. ic. p. 221. BARREL. ic. 97.
Gentianella autumnalis folio centaurii minoris flore coeruleo AICHST. autumn. Ord. 2, T. 3. f. 2.
Gentianula lanugine ad ſingulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito I. B. III. p. 525. RAJ. Syll. p. 132.
Gentiana coerulea oris piloſis C. B. I. R. H.
Gentianella coerulea oris piloſis RAJ. p. 319. RUPP.
Gentiana corollis hypocrateriformibus laciniis margine barbatis LINN. Cliff. p. 81.
β *Gentiana anguſtifolia minor floribus ad latera piloſis* C. B. ex COL. H. OX. II. p. 482.
Gentiana coerulea florum marginibus piloſis foliis anguſtiſſimis gramineis AMMAN. n. 2. non videtur differre.
Huc etiam icones BARREL. n. 121.

Paſſim circa *Mathod.* v. g. in reducta valle, qua itur ad *Baume:* ad montium ſupra *Valorbe* adſcenſum ſeptembri M. floret. I. B. in M. *Muteto*, qua verſus *Auguſtam* deſcenditur.

Radix gracile filamentum eſt. Caulis erectus ad pedalem usque, ſuperius ramoſus. Folia ad angulum acutum eriguntur, longa, parum dilatata, elliptico-linearia, acuta. Flores ramos terminant ſolitarii, aliquando congeſti. Calyx laxus, non penitus ſemiquadrifidus, tubo floris aequalis. Flos ex ventricoſo tubo ſecatur in quatuor triangularia ſegmenta, ex tota ora concoloribus pilis ciliata, laete coerulea, non reflexa. Ovarium longe pediculatum, ovato quadrangulare: tuba craſſa, in arcum flexa, pene circularis. Per maturitatem valvis ovatis, minime acuminatis, medius fructus dehiſcit, ſemina ſcobiformia, innumera. Tota planta leviter amaricat.

ORDO II.
II. FLORIBUS MODO QUADRIFIDIS MODO QUINQUEFIDIS.

2. GENTIANA foliis amplexicaulibus, floris fauce barbata.

Difficilior iſta & varie tradita.
Pneumonanthe CORD. p. 163. Icon priori ſimilior eſt, icon vero CHEMN. in app. n. 8. hanc exprimit.
Kälberſchiſſ AR. ET. p. 234 *b.*

Calathiana viola autumnalis tertia GESN. Hort. p. 251.
Gentiana VIII. CLUS. Pann. p. 289. *ſ. fugax II.* Hiſt. p. 315.
Viola calathiana altera ſ. πολυανθεμος THAL. p. 131.
Calathiana verna Dalech. LUGD. p. 824.
Οψανθη RENEALME. p. 71.
Et Ευρυθαλειη ej. p. 72.
Gentianella purpurea minima COLUMN. p. 223. ic. p. 221. omnino, BARREL. ic. 97. n. 2. RAJ. p. 718. Syll. ext. p. 132.
Gentianella autumnalis multiflora ex coeruleo purpuraſcens AICHST. autumn. Ord. 2. T. 3. f. 3.
Gentiana minima SWERT. II. T. 14.
Gentianellis affinis viola calathiana I. B. F. Boll.
Gentianellae ſpecies quibusdam, an Cordo pneumonanthe, aut Gentiana fugax altera Cluſii I. B. III. p. 526. cum bona deſcriptione, PLUKN.
Gentiana autumnalis ramoſa C. B. Baſ. p. 55. H. OX. III. p. 482. ZWING. p. 634. I. R. H. MAGN. Char. p. 212. ſed de iſto dubitari poteſt, cum fimbrias non deſcribat.
An *Gentiana anguſtifolia autumnalis minor* MURALT. p. 743? Non repugnat.
Gentiana pratenſis flore lanuginoſo C. B. VOLC. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 334. DILL. in Cat. Gieſſ. & Syn. III. p. 275. ZANICH. p. 110. Ic. 45. n. 1.
Gentianella fugax minor RAJ. Cat. Angl. p. 108.
Gentiana pratenſis folio triangulo HOFM.
Gentianella autumnalis centaurii minoris folio MOR. III. p. 481. SUTH. PLUKN. &c.
Et *Gentianella alpina verna minor* MOR. III. p. 482. ex COL.
Icones BARRELERII. 100. 509. 510. n. 1. 510. n. 2.
Gentianellae ſpecies quibusdam RAJ. p. 719.
Gentianella Bellidis folio BOCCONE. p. 144. T. 101.
Gentiana aeſtiva pumila centaurii minoris folio SCHEUCHZ. It. II. p. 133. It. VII. p. 512.
Gentiana corollis hypocrateriformibus collo barbatis LINN. Cliff. p. 81.
β Eamdem eſſe perſuadeor, quae dicitur
Gentiana VII. CLUS. Pann. p. 288. *ſ. fugax prima* Hiſt. p. 315.
Gentiana annua CLUSII. I. *flore ex coeruleo purpureo exiguo* I. B. III. p. 526. RAJ. p. 720*.
Gentianella pratenſis folio triangulo C. B. Phyt. p. 345. &c.
γ *Flore albo* CLUS. &c.

Haec adeo obſcura, vulgaris eſt, in montoſis ſiccisque gramineis apricis, tota aeſtate, in *Jura* M. in alpium humilioribus &c. In pratis M. *Muteti*, & ſylva *Huningenſi* C. B.

Radix, ut priori, gracilis. Folia lata baſi caulem amplexa, lanceolata. Caulis humilis, vix dodrantalis, ramoſus, ramis in ſummitate multifloris, gradatam umbellam facientibus. Calyx tubo floris plusquam dimidio brevior, ad medium quinquefidus, aut quadrifidus. Floris longa campanula finditur in quatuor & quinque triangularia ſegmenta, colore obſolete purpurae, parum reflexa; quorum quodlibet ex origine, in fauce floris, ornamentum educit, in multas capillares lacinias profunde ſectum. Tuba breviſſimis, recurvis, antennis. Siliqua immatura cylindrica, longa & gracilis. Stamina valentia, coerulea, ex imo fundo floris. Semina glabra, ſubrotunda.

Flore albo reperi ſupra *Combe* Aquilegienſis ditionis.

3. GENTIANA floribus verticillatis, floris tubuloſi ſegmentis breviſſimis.
Herba fullonum BRUNF. II. p. 56.
Cruciata FUCHS. p. 420. GESN. Hort. p. 255 *b*. DODON. Purg. p. 71. optime AICHSTETT. Vern. Ord. 8. T. 8. f. 3.
Gentianae quarta ſpecies TRAG. p. 175.
Gentiana cruciata GESN. Hort. p. 260. Coll. p. 78 *b*. C. B. Baſil. p. 55. PARK. H. OX. III. p. 483. RAJ. p. 717. Syll. exter. p. 131. ZWING. p. 633. T. aut de Par. p. 453. I. R. H. T. 40. G. G. MURALT. p. 672.
Gentiana minor MATTH. p. 645. CAM. Epit. p. 417. bene, TABERN. p. 727.
Gentiana III. *cruciata* CLUS. Pann. p. 282. Hiſt. 313.
Cruciata ſ. gentiana minor DODON. p. 343.
Gentiana minor ſ. cruciata LOB. ic. p. 309.
Τρηποορίζα RENEALM. p. 74. cum ic. p. 73.
Gentiana minor ſ. vulgi cruciata I. B. III. p. 522.
Icones BARREL. 65. 66. ex CLUSIO & CAM.
Gentiana floribus confertis terminatricibus, corollis quadrifidis, inberbibus, interjecto denticulo LINN. Cliff. p. 81. ROYEN. p. 432.

Non rara etiam *Bernae* v. g. in prato carnificis ſuburbano; in ſylvula *Weiſſenſtein*. In montanis frequens.

Radix ramoſa, intricata, unde nomen. Caulis firmus, erectus, dodrantalis, totus

tus foliis tegitur, ellipticis, quinquenervis parallelis inſcriptis. Flores ex brevibus pediculis umbellas faciunt, quae & verticillatim caulem ambeunt, foliis inſidentes, & ſummos ramos coronant. Calyx arcte tubum floris conplectitur, membraneus, brevibus dentibus inciſus, quot floris ſunt laciniae. Floris tubus ventricoſus: ſegmenta ſola ex calyce eminent, ad angulum rectum reflexa, quatuor & quinque, triangularia, plicis intermediis eminentibus alternata, pulchre coerulea. Ovarium latum, tubis capitatis cornutum, pene ad baſin hiat. Semina levia, dilute fuſca, utcunque ovalia.

Amaror penetrans eſt, & diuturnus. Datur uti vera illa officinarum, ad drachmam ante paroxyſmum febrium intermittentium. Eadem vis extracti eſt. Ad ulcera phagedaenica peculiarem vim ejus laudat RAYMANN *Com. Lit.* 1733. *hebd.* 46.

ORDO III.

FLORE QUINQUEFIDO.

4. GENTIANA foliis trinerviis, ovatis, floribus umbellatis, tubo ſtrictiſſimo.

Centaurea BRUNF. III. p. 125. CAESALP. p. 264.
Centaurium DORST. p. 72.
Centaurium minus FUCHS. p. 387. RUELL. p. 478. TRAG. p. 140. CORD. Dioſc. p. 50. DOD. purg. p. 52. Hiſt. p. 336. bene, LUGD. CAM. Epit. p. 428. cum charactere, C. B. Baſ. p. 82. de BOOT ic. 23. RAJ. p. 1092. T. aut. de Par. p. 67. I. R. H. T. 48. ZANICH. p. 57. ic. 249. BLAKW. T. 452.
Centaurium parvum MATTH. p. 655. LOBEL. ic. p. 401.
Centaurium minus flore rubro GESN. Coll. p. 67. AICHST. Vern. Ord. 5. T. 8. f. 2.
Πικρίον RENEAL. p. 77. ic. p. 76.
Centaurium minus flore purpureo I. B. III. p. 353.
Centaurium rubrum H. OX. II. p. 566.
β *Flore albo.* GESN. Coll. p. 67. TAB. p. 780. AICHST. l. c. f. 3. BARREL. ic. 424. WEINM. T. 348 *b.* &c. BRESL. 1724. p. 180.
γ Caule longiſſimo MENZ. pug. rar. I. R. H.
δ *Centaurium minus paluſtre ramoſiſſimum flore purpureo* VAILL. p. 32. T. 6. f. 1.

In Helvetiae ſterilibus, montoſis, apricis, non rara. Bernae in ipſa foſſa urbis *an der Steinbrechen* &c. Flore albo in paludoſis *am Worbweg* beym *Muriholz.* Varietas δ in paludoſis circa *Anet:* & in M. *Thuricenſi* I. GESNERUS.

Ad terram roſula foliorum. Caulis firmus, angulis alatis, ſuperne brachiatus, ſupremis ramis denſam umbellam facientibus. Folia glauca, ex ovato lanceolata, trinervia. Calyx tubo floris arcte adhaerens, ſed brevior, in quinque capillares denticulos fiſſus. Flos ex ſtricto tubo in quinque acuta ſegmenta ad angulos rectos reflexus, roſei coloris. Stamina longe adhaerentia, ad ortum ſegmentorum floris ſecedunt. Tuba unica, ornamento lato, bilobato, ſpongioſo: Ovarium cylindricum, longum, valvis binis recedentibus, ad margines convolutis. Semina plurima, minutiſſima, rufa. Floris pars quaſi reſecta ovario adhaeret.

Varietati δ caulis ab imo ad ſummum ramoſiſſimus, triuncialis, folia anguſtiora. Amariſſima eſt, bilis deficientis munera ſubplet, ſanguinem viſcidum, & coagulatos humores reſolvit, ad febres intermittentes (SLEVOGT) ſiccatum drachmae pondere, ad menſes ciendos, (BLAIR, SLEVOGT diſſ.) chloroſin, icterum, ſcorbutum, haemorrhoides coecas, hydropem ipſum E. N. C. *Cent. X. Obſ.* 24. *app.* Majori doſi alvum movet. Extractum, ob infuſi ſummam amaritiem, fere ſumitur. Ab ipſa podagra, experimento Cl. DU VOISIN longo uſu totum praeſtat corpus, ſimilibus miſta amaris. Externe in clyſteribus apoplecticorum, ad mundanda ulcera recipitur.

5. GENTIANA humillima, caule ramoſo, tubo floris longiſſimo.

Gentiana quarta ARET. p. 234?
Gentiana XI. CLUS. Pann. p. 291. *fugax* V. Hiſt. p. 315. 316. bene
Gentiana minima LOBEL. adverſ. p. 131. ic. p. 310.
Gentiana minor TAB. p. 728. ex CLUSIO.
Gentiana fugax quinta Cluſii flore coeruleo colore elegantiſſimo I. B. III. p. 527. RAJ. p. 720. * Syll. ext. p. 131.
Gentianella alpina aeſtiva centaurii minoris folio C. B. H. OX. III. p. 480. TIT. it. & hort. p. 78. MURALT. p. 713.
Huc icones BARRELERI. 103. n. 1. & n. 3. & 104. Ad ultimam pro *aureo* legendum videtur *azureo.*

Gen-

Gentiana alpina pumila centaurii minoris folio I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 133. non vero VAILL. p. 79. T. aut LIND. p. 131. eſt enim ſummarum alpium civis, neque deſcendit in planiora.

II. *Gentiana X.* CLUS. Pann. p. 289. *fugax* IV. hiſt. p. 315. ſed, ſi in Britannia vidit, non poteſt eadem eſſe.

Gentianella brevi folio C. B. H. OX. l. c.

Gentiana alpina pumila brevi folio I. R. H. non autem LINDERN.

Gentianella minor ſ. Gentianella alpina brevi folio SCHEUCHZ. It. IV. p. 334.

SCHEUCHZER num. I. ad ripam lacus *Silienſis* & *Sylvae planae*, n. II. vero, niſi vult *ſeptimam*, in ſummo M. *Flimſenſium.* Ego ex *Gemmio*, *Jugo*, *Gotthardo*, in praealtis, gramineis. I. GESNERUS in *Septimo* M.

Radicula flavus capillus eſt. Cauliculus ab uncia una ad ſex, ramoſus, tetragonus. Folia ovata, ſuperne lanceolata, Flos unus caulem ramumve terminat. Calyx praelongus, ſed tubo floris fere dimidio brevior, dimidia parte fiſſus. Tubus longiſſimus, ex viridi coeruleus, reflexus in quinque ex rotundo acuminata ſegmenta, pulcherrime coerulea. Plicae florales ſegmentis interponuntur, non vero barbulae, quae conjectura eſt SCHEUCHZERI. Fructus longus, cylindricus, etiam quando maturuit. Vide iconem T. VII.

6. GENTIANA calycis pentagoni alis maximis.

Gentianella coerulea cordata COLUMN. p. 220. ic. p. 221. AMBROS. BARREL. ic. 122. n. 2.

Gentiana utriculis ventricoſis C. B. H. OX. III. p. 482. I. R. H.

Gentianae autumnali ramoſae affinis BURSER act. Suec. p. 505.

Gentianella aeſtiva cordata PARK. p. 404. RAJ. p. 721.

Gentianella annua azureo flore BARREL. ic. 48. bene

Gentiana aeſtiva calice turgido pentagono RAJ. Syll. ext. p. 132. PLUKNET. p. 167.

Gentiana coerulea calice turgido SCHEUCHZ. It. I. p. 37.

I. C. BAUHINUS prope *Urſelen.* SCHEUCHZER in M. *Jugo* & *Ochſenſtock.* In montibus circa *Dieſſenhofen* I. GESNER.

Priori proxima, ſed altior, duriorque. Radix gracilis, & foliola ovata, uti priori, Cauliculus trium & quatuor unciarum, ab imo ad ſummum ramoſus. Flores ramos terminant conferti. Calyx latus, ampullatus, ut alae eminentes ſe decuſſent. Tubus floris calyce longior, coeruleis ſegmentis, & plicis floralibus intermediis.

7. GENTIANA foliis ovatis, caule unifloro.

An haec *Gentiana alpina ventis nivoſis adſueta* GESN. Hort. p. 260? Non poteſt definiri

Gentianella elegantiſſima Bavarica CAM. Hort. p. 65. Ic. XV. n. I. optime

Gentiana pumila alpina brevi folio BURS. p. 505.

Gentianella minima Bavarica MERRET. p. 45.

Gentianella minima elegantiſſima Bavarica Camerarii PARK. H. OX. III. p. 482.

Gentianella autumnalis ſerpylli folia Bavarica major BARREL. Ic. 101. ex CAM.

Gentianella alpina verna minor ſubrotundo folio flore coeruleo ID. ic. 98.

Gentianellae minimae Bavaricae RAJ. p. 720. PLUKN. p. 167.

Gentianella minima flore unico coeruleo amoeniſſimo RAJ. Syll. p. 132.

Gentiana caule unifloro flore hypocrateriformi quinquefido laciniis ſubrotundis crenatis CLIFF. p. 81.

In alpium pratis etiam humilioribus. Ex *Gemmio*, *Scheidek*, *Neunenen*, *Gotthardo.*

A ſequente manifeſto differt. Caulis triuncialis, non ramoſus. Foliorum ad terram roſula nulla, ſed paria ad caulem multa, ovata, nunquam acuminata. Flos unicus, tubo calyce dimidio longiori, ſegmentis expanſis, ſubrotundis, pulchre coeruleis, plicis interpoſitis, & centro floris albentibus. Nihil crenarum in floris marginibus, ne quidem in icone CAMERARII.

8. GENTIANA flore unico, tubuloſo, foliis ad terram congeſtis acutis.

Hippion CORD. ſylv. p. 221 *b.*

Himmelſtengel ARET. p. 234 *b.*

Calathiana verna GESN. Hort. p. 251.

Viola Hippion Cordi IBID. p. 260.

Gentiana pumila floſculo coeruleo EIUSD. Coll. p. 78 *b.* ſed non floret Octobri M.

Gentianella verna minor CLUS. hiſp. p. 354. PARK. RAJ. p. 718.

Gentiana VI. CLUS. Pannon. p. 287.

Gentianella minor verna EI. Hiſt. p. 315.

Gentianella alpina, verna Cluſii. Cantabrica quorundam LOBEL. ic. p. 310.

Gentianella elegantiſſima minor CAM. Hort. ic. XV? foliorum non habet, ſed rotundorum.

Gentianella anguſtifolia LUGD. p. 829. petalis ſerratis.

Ηρικοιλη RENEALM. p. 75. ic. p. 68. ex LUGD.

Gen-

C. Kollinus. M. C. delin.

Sculpſit C. F. Fritſch filius Acad. Gött. Sculptor.

Gentianula, quae Hippion I. B. III. p. 527. RAJ. Syll. p. 131.
Gentianella minima verna flore coeruleo AICHST. Vern. Ord. 7. T. 5. f. 3.
Gentianella alpina pumila verna major C. B. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 37.
Et minor EORUMDEM.
Gentianella minima verna flore coeruleo H. OX. III. p. 483.
Icones BARREL. 109. n. 1. & 109. n. 2. (haec ex LUGD.) huc pertinent.

Non rara, tum in alpibus etiam ſummis, tum circa *Bernam*, M. *Majo*, locis aquoſis, v. g. in praedio *Drakau*, in *Eymatten*, inter *Wabern* & *Neſſleren* in prato paludoſo. I. B. in M. *Thuiri* & *Braulio*.

Formoſae plantulae radix gracilis. Roſa foliorum ad radicem ſedet, ex ovato lanceolatorum, trinerviorum. Caulis nunquam ramoſus, vix biuncialis, uniflorus, vix ultra duo paria foliorum recipit. Calyx leviter quinquefidus, pentagonus, alis eminentibus. Tubus floris calyce dimidio longior: ſegmenta patentia, pulcherrime coerulea, ovato-lanceolata, intercurrentibus plicis totidem, ſive barbulis. Tuba in duas partes terminatur fimbriatas, ſemicirculares. Ovarium maturum adtactum diſſilit SLOANE. Non amara eſt. Colorem coeruleum vividum ex floribus paravi.

9. GENTIANA caule unifloro, flore campanulato, caulis longitudinem excedente LINN. *Cliff.* p. 81.

Gentiana quarta TRAG. p. 175.
Helleborine Ic. poſt Dioſc. RUELL. L. IV. c. 94.
Gentianella verna major CLUS. Pann. p. 284. RAJ. p. 718. Syll. p. 131.
Gentiana V. Gentianella major verna CLUS. Hiſt p. 314. H. OX. III. p. 483.
Gentianella Helvetia LOB. Ic. p. 310.
Gentianella minima latifolia LUGD. p. 828.
Θυλακιθις RENEAL. p. 70. ic. p. 68.
Gentiana major flore coeruleo SWERT. II. T. 11. & *minor* ib.
Gentiana alpina magno flore I. B. III. p. 523. PONT. Anthol. p. 71. I. R. H.
Gentianella alpina latifolia magno flore C. B. Prodr. p. 97. pro nova planta, H. OX. III. p. 483. RAJ. p. 718 * WAGN. ZWING. p. 632. MURALT. p. 590. SCHEUCHZ. It. I. p. 37.
Et *Gentiana alpina anguſtifolia magno flore* C. B. TIT. It. SCH. BOT. &c.
Icones BARREL. 47. 105. 106. 110. n. 1. ex LUGD. 110. n. 2. ex LOB.
Gentianella purpurea violae marianae flore BOCCON. p. 21. T. 6. ex LOB.

In *Alpibus* & *Jura* locis lapidoſis ubique frequens. TRAGUS circa *Fabarias*. I. B. in *Septimo* M.

Radix lignoſa, multiceps. Roſula ad terram, uti priori, foliorum trinerviorum, lanceolatorum, firmorum. Caulis plerumque reclinatus, humifuſus, vix uncialis, unico pari foliorum ſub flore veſtitu uniflorus. Flos ampliſſimus, tota planta major. Calyx brevis, campaniformis. Flos latus, campanulatus, ora quinquefida, ſemirepanda, coerulea, tubo intus punctato. Plicae inter ſegmenta albidae, eminentes. Ovarium in medio ventricoſum. Tuba longe prominet per aetatem, fine ſpongioſo bifido. Semina majuſcula, ex ellipticis utrinque acuminata, tota ſulcata.

10. GENTIANA foliis longis & anguſtis, floribus in alis caulis ſeſſilibus.

Difficillima, & confuſa a plurimis cum 1. & 2 ſpecie.
Calathiana viola autumnalis profundioribus radiculis GESN. Hort. p. 251.
Gentiana parva in humidioribus GESN. ib. p. 260.
Gentiana pumila EI. Coll. p. 78 *b*.
Gentiana tertia TRAG. p. 175.
Gentiana III. CLUS. Hiſt. p. 313. folio anguſto, *anguſtifolia* Pann. p. 284.
Pneumonanthe LOBEL. ic. p. 309. ex CLUSIO, uti certe icon apud CORDUM eadem eſt, quam CAM. pro hac noſtra proponit.
Gentiana minima MATTH. p. 646. folio latiori, CAM. Epit. p. 418. BARREL. ic. 51. n. 11.
Viola calathiana ſ. autumnalis tertia THAL. p. 130.
Campanula pratenſis LUGD. p. 824. &
Calathiana viola EOR. ib. DODON. ic. p. 212. &
Cruciata ſ. gentiana minima MATTH. LUGD. p. 1259.
Κυανη RENEALM. p. 69. ic. p. 68.
Campanula autumnalis Dod. AICHST. aeſt. ord. 8. T. 11. f. 2.
Gentiana elatior anguſtifolia radice perenni flore magno I. B. F. boll.
Gentianae ſpecies, calathiana quibusdam, radice perpetua, ſ. paluſtris I. B. III. p. 524. (ubi ſecunda icon pertinet ad SWEIRTIAM LINN.) ZWING. p. 634. qui cum ARETIANA flore lanuginoſo confundit.

Gentiana anguſtifolia autumnalis C. B. Phyt. & Baſ. p. 56. *major* C. B. RAJ. Syll. p. 132. T. aut de Par. p. 453. I. R. H. MURALT p. 713. RUPP. VAILL. ZANICH. p. 109. ic. 39. n. 1.
Gentiana paluſtris anguſtifolia H. OX. III. p. 483. RAJ. p. 719. MURALT. p. 743. denuo?
Gentiana ſ. Calathiana viola BARREL. ic. 52. n. 2. & ib. n. 1.
Gentiana floribus terminatricibus, raris, corollis erectis, plicatis, foliis linearibus LINN. Cliff. p. 80. ROYEN. p. 432.

Circa *Bernam* v. g. inter *Seelhofen* & *Belp* : Circa *Mathod* verſus *Orbam* fl. In alpinis, ſemper locis udis.

Radix perennat, Caulis cubitalis, erectus, parum ramoſus. Folia modo elliptica, & obtuſa, modo anguſtiſſima, biuncem longa, ubique vix ſesquilineam lata. Flores breviſſime petiolati, in alis foliorum ſeſſiles. Calyx tubuloſus. Flos campaniformis, multo calyce longior, ſemirepandis quinque triangularibus coeruleis ſegmentis. Tubus intus punctatus. Plicae inter ſegmenta floris mediae eminent. Ovarium in medio ventricoſum.

Vires habet Centaurii minoris S. PAULI.

11. GENTIANA foliis ovato lanceolatis, floribus campanulatis, in alis ſeſſilibus.
Bizwurz prior ſp. ARET. p. 234*b*.
Gentiana foliis fere aſclepiadis GESN. M. Fract. p. 65.
Gentiana foliis hirundinariae ſeu aſclepiadis quorundam GESN. Hort. p. 260.
Gentiana altera foliis hirundinariae DODON. purg. p. 72. Hiſt. p. 343.
Gentiana aſclepiadis folio CLUS. Pann. p. 280. 281. C. B. PARK. H. OX III. p. 484. BARREL. ic. 70. RAJ. p. 717. ZWING. I. R. H. TIT. It. MURALT. p. 713.
Gentiana II. CLUS. Hiſt. p. 312. *Cluſii* TAB. p. 726.
Δασυςεφανη RENEALM. p. 67. ic. p. 68.
Gentiana Sileſiaca major SCHWENKF. p. 83.
Vincetoxicum I. CAES. L. 6. c. 79.
Gentiana folio aſclepiadis falſo creditae I. B. III. p. 523.
Gentiana floribus lateralibus ſolitariis ſeſſilibus corollis erectis LINN. Cliff. p. 80. ROYEN. p. 432.
β *Flore albo* SCHEUCHZ. in catal. in paſcuis alpinis *Nideren & Buel* ſupra *Bilten* Glaronenſium.

In M. *Pilati* GESNER. Ego in M. *Vogelberg* Baſileenſium, & in M. *Arni Vallis Emmiae*, & in deſcenſu M. *Scheidek* verſus *Haſeliam* vallem copioſe reperi.

Caulis cubitalis, erectus, non ramoſus. Folia ex ovatis lanceolata, quinquenervia, Aſclepiadis. Flores ſeſſiles in alis caulis ſupremi. Calyx campaniformis, tubo brevior, quaſi reſectus, ſegmentis rectis, anguſtis. Flos coeruleus, campaniformis, plicis inter ſegmenta mediis.

12. GENTIANA foliis imis petiolatis ellipticis, floribus campaniformibus, verticillatis.
Gentiana ſecunda ARET. p. 234.
Gentiana ſecunda TRAG. p. 175. ſed obſcure.
Gentiana punicea GESN. fract. p. 65.
Gentiana minor in alpibus GESN. Coll. p. 78 *b*.
Gentiana I. ſ. major purpureo flore CLUS. Pann. p. 277. Hiſt. p. 312.
Gentiana major alia CAM. Epit. p. 416. optime
Gentiana major flore purpureo CAM. Hort. p. 65. PARK. BARREL. ic. 64. ex CLUSIO.
Κοιλανθη RENEALM. p. 65.
Gentiana magna flore purpureo I. B. III. p. 521. RAJ. p. 716*.
Gentiana major purpurea C. B. H. OX. III. p. 484. RAJ. Syllog. exter. p. 130. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 334. TIT. It. PLUKN. amalth. p. 105.
Gentiana coerulea major ZWING. p. 632.
β *Flore albo* CLUS. I. B.

GESNERUS in *Pilato* M. ARETIUS in *Neſſo*. Ego in M. *Waach*, in vallis *Urſariae* pratis, ad fontes *Rhodani*. I. B. *Burmii* Rhaetorum. I. GESNERUS in *Baerenboden*, *Regio* & *Pilato* M.

Radix craſſa, lignoſa, fungoſa, uti vulgari. Caulis cubitalis, non ramoſus. Folia elliptica, longiora quam ſequenti, quinque & ſeptinervia, inferiora petiolata, ſuprema amplexicaulia. Flores alis ſupremorum foliorum inſident verticillati. Calyx amplus, lacer, bivalvis. Flos campaniformis, absque plicis intermediis, extus obſcure ſanguineus, intus pallens, purpureis maculis pictus.

Amariorem eſſe lutea, & efficaciorem CLUSIUS.

13. GENTIANA foliis ovatis, floribus campaniformibus verticillatis.
Gentiana III. ARET. p. 234.
Gentiana major pallida punctis diſtincta CLUS. Pann. p. 280, I. B. III. p. 521. cum priori.

Gen-

Gentiana major pallido flore punctis diſtincto EI. Hiſt. p. 312. RAJ. Syllog. ext. p. 131. Hiſt. p. 717.
Gentiana major flore punctato C. B. H. OX. III. p. 484. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 334. cum deſcriptione, PLUKN. amalth. p. 105.
Gentiana major punctata MENZ. Ged.
Gentiana alpina major flore aureo & purpureo obſoleto BARREL. ic. 69. quod ad colores, icon vero eſt ex CAMERARIO.
Gentiana major flore pallido TIT. It.

Rarior prioribus. In dumetis juxta molem glacialem, ex qua *Rhodanus* oritur. In M. *Gamor* I. GESNER.

A priori modice differt. Folia majora, magis ovata. Flores pallidi, fuſcis punctulis conſperſi, calyx vero quinquedentatus, brevis.

14. GENTIANA caule nudo ramoſiſſimo, flore rotato, punctato.
Gentiana XII. CLUS. Pann. p. 292. *punctato flore* Hiſt. p. 316.
Gentiana VIII. Clus. TAB. p. 727.
Gentiana punctato flore SCHWENCKF. p. 85. *ſubcoeruleo Pennaei* I. B. III. p. 528. Icon vero exſtat p. 524.
Μελανοςικτὴ. RENEAUM. p. 65.
Gentiana paluſtris latifolia flore punctato C. B. H. OX. III. p. 482. I. R. H. Ic. ROBERT T. 91. SCHEUCHZ. It. IV. p. 456.
Gentiana Pennaei coerulea punctata PARK. RAJ. p. 721 *. Syllog. ext. p. 131. *annua* BARR. ic. 91.
Gentianella alpina minima, nervoſo pyrolae aut Bellidis Globulariae folio nigricante paluſtris ſabauda BOCCONE. p. 169, & T. 119. ſolo folia ima.
Sweertia CLIFF. p. 53. ROYEN. p. 433.

In *Regina* M. SCHEUCHZER.

Folia ad terram petiolata, quinquenervia, obtuſa, ſuperiora ſeſſilia, exigua. Caulis pedalis, & ultra, ramoſus, ramis florigeris aphyllis. Flores ad ramos ſeſſiles paniculam ſpicatam efficiunt. Calyx & flos profundiſſime inciſi, quaſi rotati. Segmenta floris longa, lineata, punctata. Ad unguem cujusque ſegmenti duo tubercula rotunda, colore ſature purpuro-coeruleo. Ob ea LINNAEUS novum genus fecit SWEERTIAE.

ORDO IV.
FLORE SAEPE PLUSQUAM QUINQUEFIDO.

14. GENTIANA floribus rotatis, verticillatis.
Gentiana RUELL. p. 473. FUCHS. p. 200. TRAG. p. 173. 174. CORD. Dioſc. p. 49*b*. Hiſt. p. 132. GESN. Coll. p. 78*b*. DOD. Purg. p. 69. Hiſt. p. 342. optime, CLUS. Hiſt. p. 331. CAES. p. 273. CAM. Epit. p. 415. bene
Gentiana magna GESN. Fract. p. 65.
Gentiana major vulgata ARET. p. 234.
Gentiana major GESN. Hort. p. 292*b*. MATTH. p. 644. LOB. ic. p. 308. RAJ. p. 716. Syllog. exter. p. 130.
Ἀςερίας RENEAUM. p. 64. 65.
Gentiana vulgaris major Ellebori albi folio I. B. III. p. 520.
Gentiana major lutea C. B. Baſ. p. 55. H. OX. III. p. 484. I. R. H. T. 40. A. A. F. MUR. p. 761. RUDBEK p. 98. ZWING. p. 631.
Gentiana major vulgaris flore pallido BARREL. ic. 63.
Gentiana floribus lateralibus confertis pedunculatis corollis rotatis LINN. Cliff. p. 80. ROYEN. p. 432.

Nihil frequentius in *Jura* & *Alpibus*, etiam humilioribus locis, v. g. inter *Deſſ* & *Linieres*.

Radix cylindrica, craſſa, fungoſa. Caulis totus generis altiſſimus, bicubitalis, non ramoſus. Folia ampliſſima, ovata, quinquenervia, albida, ima petiolata, ſuprema lata baſi ſeſſilia. Flores ad alas foliorum verticillati, in petiolis ramoſis, denſe congeſti. Sub quovis flore duo foliola. Calyx ſpathaceus, bivalvis, lacer, altera portione leviter dentata. Flos ex brevi tubo profunde ſectus in longa, acuta, ſegmenta, a quinque ad octo. Stamina ex flore eminent, ovarium ventricoſum breve, conicum, longe roſtratum. Ad ortum ovarii tot viridia tubercula, quot floris laciniae. Semina magna, foliacea, ex ovatis cordiformia, pene flava.

Haec in medicinam inprimis recipitur, amariſſima, hinc ſtomachica, febrifuga GESNER. epiſt. p. 63. CHOMEL &c. BUCHWALD. p. 72. (ex proprio experimento in febre epidemica), & idem expertus eſt LENTILIUS, data radice ad unciam ſemis cum cortice fraxini. Baſin theriacacae

riacae ſuae diateſſaron eſſe C. HOFMANN. *de med. offic.* p. 309. In infuſo, & extracto vinoſo utilis, menſes etiam movet, languores ventriculi domat, & omne cachexiae genus, ipſamque cum Centaurio Podagram. Nimio uſu dicitur in vaccis Diarhoeas excitare BOCC. off. p. 187. Externo uſu pro turunda, in fiſtulis, & pro peſſario in menſibus ciendis adhibetur.

ORDO V.
FLORE CONSTANTER OCTOFIDO.

16. GENTIANA caule dichotomo, foliis connatis, corollis octofidis LINN. *Cliff.* p. 81. ROYEN. p. 433.

Perfoliata achillea GESN. Hort. p. 271 *b*.
Perfoliata alia EI. Tab. Coll. p. 95.
Centaurium luteum CLUS. Hiſpan. p. 356. CAM. Epit. p. 427. bene
Centaurium parvum flavo flore CLUS. Hiſt. p. CLXXX.
Centaurium luteum LOB. ic. p. 401. cum ſua & CLUSII icone.
Achilleos CAES. p. 265.
Centaurium luteum prius LUGD. p. 1290.
Et *Ceutaurium luteum alterum* LUGD. p. 1291.
Centaurium minus luteum folio perfoliato TAB. p. 710. ſed flore quinquefido.
Perfoliatum centaurium luteum I. B. III. p. 355.
Centaurium luteum perfoliatum C. B. Baſ. p. 82. H. OX. II. p. 565. RAJ. p. 1093. MUR. p. 658. T. aut de Par. p. 412. I. R. H. ZANICH. p. 56. ic. 20. 181.
Icones BARREL. 515. n. I. 516. n. II. 516. n. III.
Centaurium minus perfoliatum luteum, foliis anguſtioribus & latioribus ZWING. p. 630.
γ *Foliis ternis* AMBROS. cum ic. p. 145. I. R. H.
Centaurium luteum foliis ternis caulem ambientibus BUXB. Cent. V. p. 17.

C. GESNER in colle prope *Silbrük*; & ibidem MURALT. In pratis humidis *Michelfeldenſium* C. B. I. B. Ego circa *Genevam* reperi ad vias, tum qua *Verſoi* itur, tum verſus *M. Thuiri.*

Caulis bipedalis, in ſummitate brachiatus, & ſubdiviſus. Folia baſi lata, ut coaleſcant connata, lanceolata, glauca. Flores partim ex diviſionibus ramorum exeunt, partim ramos terminant umbellati. Calyx monophyllos, in octo capillamenta fiſſus. Floris tubus latus & brevis, ſegmenta rotata, plana, ovalia, flava. Ovarium priſmaticum, tetragonium. Tuba ſimplex, ſine profunde quadrifido. Fructus ſucco aureo turget, quem ſtillat divulſus LISTER apud LOWTHORP. II. p. 698, DERHAM in epiſt. ad RAI.

L Y S I M A C H I A.
T. T. 59. LINN. n. 121.

Calyx profundiſſime quinquefidus. Flos rotatus, tubo nullo, ſtamina ad baſin modo libera, modo in unum tubum connata. Tuba apice globoſo. Fructus rotundus, apice dehiſcit in dentes fere decem. Semina copioſiſſima, circa placentam rotundam. Folia conjugata aut verticillata.

. LYSIMACHIA foliis ovato lanceolatis, floribus ad ſummos ramos ſpicatis.

Lyſimachia RUELL. p. 979. TRAG. p. 183. MATTH. p. 349. CAM. Epit. p. 686. BLAKWALL. T. 278.
Lyſimachia lutea FUCHS. p. 492. CAES. p. 261. TAB. p. 853. AICHST. aeſt. ord. 10. T. 6. f. 3. I. B. II. p. 903. cum icone Cardamines. RAJ. p. 1021.
Lyſimachia vera CORD. p. 61 *b*.
Lyſimachium luteum GESN. Hort. p. 266. THAL.
Lyſimachium flavum GESN. Coll. p. 87 *b*.
Lyſimachium legitimum DODON. Pempt. p. 84.
Lyſimachia lutea communis CLUS. Hiſt. p. L.
Lyſimachia lutea ſ. Salicaria LOB. p. 342.
Lyſimachia lutea major, quae dioſcoridis C. Baſ. p. 70. T. aut de Par. p. 212. I. R. H. ZANICH. p. 176. ic. 157.
Blattariae affinis planta major flore luteo H. OX. II. p. 491.
Icones WEINM. T. 246 *c*. T. 247 *a. b.* T. 248. *a.* T. 249. huc faciunt.
β *Foliis binatis* C. B. I. R. H. VAILL. &c.
γ *Foliis quaternis.* C. B. I. R. H. VAILL. &c.

Locis udis frequens.

Caulis

Caulis erectus, anguloſus, hirſutus, ramoſus. Folia plerumque ad caulem ternata, ad ramos vero binata, ex longius ovatis lanceolata, ſubtus ſubhirſuta. Rami conjugati. Flores circa ramos paniculatam, abſque foliis, in caule triangularem ſpicam faciunt, Calyx monophyllos, ſtellatus, quinque radiis per oram miniatis, acutis. Flos ſature flavus, ſegmentis latis, ex ovato acuminatis. Staminum tubus conjunctus in monadelphiam, ſubhirſutus.

Adſtringere, ad faucium inflammationes valere LOBELIUS, adv. p. 344. Sed vix ullo in uſu eſt.

2. LYSIMACHIA foliis ſubrotundis, ſolitariis, caule procumbente LINN. *Cliff.* p. 52.

Centummorbia FUCHS. p. 401.
Nummularia TRAG. p. 808. MATTH. p. 1013. GESN. Coll. p. 91*b*. DOD. p. 600. CAES. p. 261. CAM. Epit. p. 755. AICHST. Aeſt. Ord. 12. T. 2. f. 3. RAJ. p. 1099.
Nummularia a Fuchſio dicta GESN. Hort. p. 268 *b*.
Nummularia ſ. centummorbia LOB. ic. p. 474. MAGN. Char. p. 219.
Hirundinaria ſ. Nummularia major TAB. p. 874.
Nummularia ſ. centimorbia I. B. III. p. 370.
Nummularia major lutea C. B. Baſ. p. 89. ZANICH. p. 192. ic. 297.
Nummularia major flore luteo H. OX. II. p. 567.
Lyſimachia humifuſa folio rotundiore flore luteo T. aut de Par. p. 287. I. R. H.
β *Minor* TAB. Ic.

In humidis frequens.

Caulis accurate terram ſequitur, radiculis hinc inde demiſſis, quadrangulus. Folia conjugata, pene orbicularia, paulo longiora tamen, breviter petiolata. Florum petioli conjugati, longi, uniflori, aphylli. Calyx ex quinque foliolis cordatis, baſi ampliori. Flos luteus, profundiſſime ſectus, ut pene pentapetalos ſit, ſegmentis ellipticis. Stamina ad baſin minime conjuncta, pene magis a placenta, quam a tubo floris oriuntur.

Subadſtringens eſt, blande ſaponacea ſubacris & ſubacida, rari uſus. BOERHAAVIUS commendat, ex mediocritate virium, in ſcorbuto calidiori, in haemorrhagia uteri, in fluxibus ſanguinis variis. Externo uſu ulcera tibiarum in ſenibus ſanat. Succum cum Bellide ad Phthiſin laudat BUCHWALD. p. 184. Non aliam plantam certius vulnerariam eſſe interno uſu & externo, ex proprio experimento, laudat AGERIUS.

3. LYSIMACHIA foliis ovato-acutis, floribus ſolitariis, caule procumbente LINN. *Cliff.* p. 52.

Nummularia ſylvatica GESN. Hort. p. 268 *b*.
Nummulariae genus minus erectum in ſylvis EI. Coll. p. 91 *b*.
Anagallis CLUS. Hiſt. p. CLXXXII. *luteo flore* EI. Pann. p. 493.
Anagallis lutea LOBEL. p. 466. ex CLUSIO, TAB. p. 717. RAJ. p. 1024. *foliis nummulariae* THAL. p. 14.
Alſine lutea LUGD. p. 1235.
Anagallis lutea nummulariae ſimilis I. B. III. p. 370.
Anagallis lutea nemorum C. B. Baſ. p. 74. H. OX. II. p. 569. Ic. ROB. n. 20. ZWING. p. 618.
Lyſimachia humifuſa folio ſubrotundo acuminato flore luteo T. aut de Par. p. 490. I. R. H.
II. Minime diverſam eſſe puto
Anagallidem alpinam ramoſam luteam MUR. p. 703.

Circa *Bernam* in ſylvis non rara, v. g. *Bremgarten*, ſylvula ſub *Wabern* &c. C. B. in ſylva *Wylenſi* & ad *Wieſam*. In alpes etiam adſcendit.

Caulis pariter proſtratus, & per intervalla radicatus, teres, ruber. Folia brevi petiolo, ex ovato breviter lanceolata. Petioli florales aphylli, longi, conjugati. Calyx quinquefidus, ſtellatus. Flos rotatus, petalis acutis, margine ſubtiliter ſerrato. Staminum circulus villoſus, brevis. Tuba cylindrica, fructus ovatus.

A N A G A L L I S.

T. T. 59. LINN. n. 122.

Differt a *Lyſimachia* ovario per medium horizontaliter dehiſcente. Placenta rugoſa, alveolata. In alveolis ſemina fere hemiſphaerica, cava minuta.

1. ANAGALLIS flore phoeniceo CAMER. *Hort.* p. 14. C. B. *Baſ.* p. 74. HIST. OX. II. p. 568. T. aut. de Par. p. 245. I. R. H. MAGNOL. *Char.* p. 219.

Anagallis mas BRUNF. I. p. 238. FUCHS. p. 18. MATTH. p. 621. DODON. p. 32. LUGD. p. 1236. CAM. Epit. p. 394. optime, RAJ. p. 1023.

Anagallis flore puniceo mas RUELL. p. 429. TRAG. p. 387.
Anagallis CORD. Dioſc. p. 84 *b. rubro flore* GESN. Coll. p. 58.
Anagallis mas phoenicea LOBEL. Ic. p. 465. I.B. III. p. 369.
Anagallis flore purpureo CAES. p. 262.
Anagallis terreſtris mas THAL. p. 14. BLAKW. T. 43.
Anagallis phoenicea TAB. p. 716.
Icones WEINM. T. 106. *a. b. c. e. f.*

Ubique in agris & hortis.

Teneri caules, quadrati, ramoſi. Folia ex ovato leniter lanceolata. Flores ex petiolis conjugatis, aphyllis, unifloris. Calyx profunde quinquefidus, acutis ſegmentis; qualia & flori ſunt, miniato: tubus brevis & albus eſt. Stamina ex tubo, barbata, aureis apicibus. Tuba ſimplex, apice parum craſſiori.

2. ANAGALLIS flore coeruleo CAESALP. p. 262. CAMER *Hort.* p. 14. C.B. *Baſ.* p. 74. PARK. HIST. OXON. II. p. 569. T. aut. de Par. p. 245. I. R. H.

Anagallis femina BRUNF. I. p. 239. FUCHS. p. 19. MATTH. p. 622. DODON. p. 32. LUGD. CAM. Epit. p. 395. RAJ. p. 1024.
Anagallis flore coeruleo femina RUELL. p. 429. TRAG. Ic. WEINM. T. 107 *b.*
Anagallis foemina coerulea LOB. Ic. p. 465. I.B. III. p. 369.
Anagallis terreſtris femina THAL. p. 14. BLAKW. T. 274.
Anagallis coerulea TAB. p. 717.
Aliae varietates ſunt β *Flore albo* GEOFROI III. p. 89.
γ *Foliis ternis.*
δ *Foliis quaternis.*

Naſcitur paulo rarior ad vias & in vineis v. g. circa *Mathod.*

Priori altior eſt coerulea, folio & flore majori; addit BLAIR fructum magis ovalem eſſe. LINNAEUS utramque conjungit, & ROYENIUS *Anagallidem* vocat, *foliis indiviſis* p. 416. Sed nunquam puto, aut rubra in coeruleam, aut in illam iſta cultu tranſiit.

Leniter adſtringit acida & terrea natura, & refrigerat, ſucculenta, & oleracea. Unde ergo illae mirae vires, ab omni tempore laudatae ad Maniam, nuper experimento D. MICHAELIS confirmatae? aut ad canum rabidorum morſum, ad menſes movendos dictae C. HOFMANNO? Valde ſuſpicor fallaciam aliquam in experimento ſubeſſe.

PRIMULA.

LINN. n. 112.
PRIMULA VERIS T. T. 47.
& *AURICULA* T. T. 46.

Primulae calyx tubuloſus, quinque alis elevatis, ad unam tertiam quinquefidus (MALPIGH *anat. plant.* f. 139.). Auriculae T. calyx brevis, campaniformis. Flos tubo fit cylindrico, & quinque cordatis ſegmentis expanſis, ſurſum magis minusve excavatis. Stamina quinque breviſſima, in nodulo tubi floris (MALP. l.c. f. 147. 173.) Tuba ſimplex, fine globoſo, craſſo. Ovarium in Primula T. oblongum, cylindricum: in Auricula urſi ſphaericum, ſex aut octo aut decem (in Primula) valvis dehiſcens, ſeminibus ſubrotundis, difformibus.

ORDO I.
CALYCE TUBO FLORIS PAULO BREVIORI OVARIO CYLINDRICO.

1. PRIMULA foliis rugoſis, hirſutis, ſcapo unifloro.

Arthritica pallida, quae ſingulis pediculis ſingulos flores ſuſtinet GESN. Tab. Coll. p. 60.
Arthriticae ſpecies ſingularis floſculis ſingularibus GESN. Hort. p. 248 *b. quam Fabricius miſit* Epiſt. p. 94.
Primula veris minor DODON. p. 147.
Primula veris humilis & acaulos CLUS. Pannon. p. 339.
Primula pallido flore humilis CLUS. p. 302. T. aut de Par. p. 320.
Silvarum primula LOB. ic. p. 568.
Herba paralyſis prior CAES. p. 261.
Primula ſylveſtris II. TAB. p. 319.
Βραχυστεφάνιος RENEAUM. p. 116. cum icone.
Aliſma ſylvarum COLUMN. φυτοβ. p. 19. icon exterior.
Primula veris floribus ex ſingularis pediculis (ſic lege, male enim habet *pallidis*) *majoribus ſimplicibus* I. B. III. p. 497. I. R. H.

Verba-

Verbaſculum ſylveſtre majus ſingulari flore C. B.
Primula veris vulgaris PARKINS. RAJ. p. 1080. Syn. III. p. 284.
Verbaſculum ſylveſtre majus ſingularibus floribus ſingularibus cauliculis inſiſtentibus MORIS. II. p. 555.
Primula veris BLACKWALL. T. 52.
β *Minor* C. B. Phytop.
γ *Fl. viridi* TAB. p. 320.
δ *Flore pleno* I. B. &c.

C. GESNER ait, in ſylvis naſci circa *Curiam* Rhaetorum, quam nunquam ſpontaneam vidi.

I. B. „ radix aniſum redolet. Pediculi florales, palmares, ubi altiores, uniflori, Flos luteus pallens, ungue croceo, ſegmentis cordatis, odore evanido. Stamina lutea. Folia rugoſa, nervis ſuperne hirſutis, inferne glabris, ſimilia Primulae 2: Tuba, ni fallor, longitudine tubi floris.

2. PRIMULA foliis rugoſis, hirſutis, ſpica inclinata, flore pallido, majori, inodoro.

Icon BRUNFELS I. p. 96.
Phlomis altera ſylveſtris RUELL. p. 627.
Verbasculum non odoratum FUCHS. p. 851.
Herba paralyſis ſylveſtris TRAG. p. 200
Arthritica pallidior GESN. Hort. p. 248.
Arthritis pallida inodora GESN. Tab. Coll. p. 606.
Primula veris altera MATTHIOL. p. 1150. CAMER. Epit. p. 884. bene
Primula veris major flore pallido DODON. p. 146. cum icone.
Primula veris pallido flore elatior CLUS. p. 301. I. R. H.
Primula pratenſis inodora luteo pallida LOB. ic. p. 568. RUPP.
Primula ſylveſtris III. TABERN. p. 320. bene
Primula caulifera pallido flore inodora I. B. III. p. 496.
Verbaſculum pratenſe vel ſylvaticum inodorum C. B. Baſ. p. 70.
Primula pratenſis inodora lutea RAJ. p. 1081.
Verbaſculum pratenſe potius ſylvaticum inodorum MOR. II. p. 554.

In ſylvis, ſepibus, locis umbroſis, etiam in alpibus.

Radix fibroſa, longa. Roſa foliorum ad terram, quae petiolata, petiolo lato foliaceo, ſerrato, folio ipſo circumſcriptione pene ovato ſunt, rugoſa, nervis craſſis, hirſutis, margine in rugas contracto, ſerrato. Caulis pedalis, aphyllos. Umbella ſparſa, ſpicata, inclinata, foliolis excepta vagis. Flos pallens, unguibus flavis. Valvae decem, ſemina hirſutie brevi aſpera, fuſca. Tuba flore maturo dimidio brevior.

3. PRIMULA foliis rugoſis hirſutis, ſpica inclinata, flore flavo, majori, odoro.

Herba paralyſis BRUNF. I. p. 97. DORST. p. 146. bene
Phlomis prior RUELL. p. 627.
Verbaſculum odoratum FUCHS. p. 850.
Herba paralyſis vulgaris TRAG. p. 200.
Arthritica alia magis colorata GESN. Hort. p. 248.
Arthritica odorata GESN. Coll. p. 60 *b*.
Primula veris MATTH. p. 1149. CAM. Epit. p. 883.
Primula veris major flore eleganter luteo DOD. Pempt. p. 146.
Primula veris flavo flore elatior CLUS. p. 301.
Primula pratenſis LOBEL. ic. p. 567.
Herba paralyſis altera CAES. L. 6. p. 57.
Primula veris, herba paralyſis TAB. p. 318.
Ανωσνμων RENEAUM. p. 113.
Αλισμα pratonum COLUMN. φυτοβασ. p. 21.
Primula veris flore luteo AICHST. Hybern. T. 4. f. 5.
Primula odorata flore luteo ſimplici I. B. III. p. 495. I. R. H.
Verbaſculum pratenſe odoratum C. B. Baſ. p. 70. H. OX. II. p. 554.
Primula veris major RAJ. p. 1081.
Paralyſis BLAKW. T. 226.

In pratis apricis & ſiccioribus primo vere.

A praecedente differt flore ſature flavo, grati odoris, minore quam prioris, & tota planta humilior eſt. Haec diſcrimina ad varietates refert LINNAEUS, & utramque conjungit.

Modice odorata & anodyna potius quam cephalica eſt, BUCHWALD. p. 215. non valde ad Epilepſiam aut paralyſin potens: Aqua ſtillatitia pro vehiculo medicamentorum

torum cardiacorum inſervit: Infuſum leniter anodynum, vertigines virginum male menſtruatarum conpeſcit CHOMEL.

4. PRIMULA foliis glabris, rugoſis, ſubtus farinoſis, umbellifera.
Majele CORD. Sylv. obſ. p. 221 *b.*
Kayſerlin ARET. p. 235.
Arthritica minor coeruleis floribus GESN. Hort. p. 248 *b.*
Arthritica inodora coerulea GESN. Coll. p. 60 *b.*
Primula veris rubro flore CLUS. Pann. p. 340. Hiſt. p. 300. de BRY. Floril. T. 27. I. R. H. &c.
Sanicula alpina minor ſ. media LOB. ic. p. 570.
Primula veris media TAB. p. 321.
Primula veris anguſtifolia rubra AICHST. Vern. Ord. 7. T. 4. f. 4.
Primula veris minor purpuraſcens I. B. III. p. 498. RAJ. p. 1084.
Verbaſculum umbellatum alpinum minus C. B. RAJ. Synopſ. III. p. 285. H. OX. II. p. 555. (conjungit cum ſequente) MURALT. p. 569.
Primula floribus erectis faſtigiatis LINN. Lapon. n. 79.
II. Majus & albo flore.
Primula veris albo flore CLUS. Pann. p. 341. Hiſt. p. 300.
Paralytica alpina Sanicula anguſtifolia major LOB. ic. p. 570. eadem.
Primula alpina anguſtifolia TAB. p. 322.
Primula veris anguſtifolia alba AICHST. l. c. f. 5.
Verbaſculum umbellatum alpinum majus C. B. H. OX. l. c.
Primula alpina major PARK. RAJ. p. 1084.

Flore coeruleo non raro reperi; & prope Bernam quidem inter utrumque balneum, & ad *Arolae* ripam circa *Seelhofen.* In pratis uliginoſis M. *Utliaci* MURALT. ibidemque I. G. *auf dem Wiedikumer ried.* In alpinis pratis ubique.

Folia in roſulam, petiolata, longius elliptica, leviter circumſerrata, firmiora, quam prioribus, ſubtus tota farinoſa. Petiolus aphyllos: ſub umbella pariter foliola. Umbella plana duodecim, & ultra, florum. Calyx tubo floris paulo brevior, farinoſus. Segmenta floris planiſſima, purpuro coerulea, cordata, anguſtiora, quam prioribus. Ovarium breve, tuba longa.

Haec planta non patitur Auriculas ſeparare a Primulis, cum farinam & fructum Auricularum, calycem & florem planum Primulae nacta ſit. Abſque hac ſtirpe ſi foret, concederem omnino HEISTERO (*anim. in ſyſt. Linn.* §. 45 ſeqq.) & ſepararem a Primulis Auriculas.

ORDO II.

CALYCE VALDE BREVI OVARIO SPHAERICO.

AURICULA URSI. T.

5. PRIMULA foliis ſerratis, carnoſis, glabris, limbo florum conico CLIFF. p. 50.
Flühblümlein flore luteo ARET. p. 234 *b.*
Flühblümlein flore pallido ID. ib.
Arthritica odorata montana petraea GESN. Tab. Coll. p. 60 *b.*
Arthriticae genus alpinum GESN. Hort. p. 248 *b.*
Lunaria arthritica GESN. Fract. p. 64. *de plant. noctu lucent.* p. 23.
Lunaria in horto lutea EI. Coll. p. 87.
Sanicula ſ. auricula urſi MATTH. p. 966.
Auricula urſi DOD. p. 148. CAES. p. 262. CAM. Epit. p. 706. I. CLUS. Pann. p. 344. Hiſt. p. 302.
Paralytica alpina ſanicula ſ. auricula urſi lutea LOB. ic. p. 569.
Auricula urſi flore luteo CAM. Hort. p. 25. AICHST. Vern. Ord. I. T. II. f. 3. I. B. III. p. 499. RAJ. p. 1082. I. R. H. MAGN. Char. p. 222.
Auricula urſi floſculis luteis TAB. p. 723.
Αλισμα COLUMN. Phytob. p. 17.
Sanicula alpina lutea C. B. H. OX. II. p. 557. T. 24. f. I. MUR. p. 515. ZWING. p. 816.

Abunde in pratis mediocriter altis alpium.

Roſula ad terram ex foliis brevi & latoungue petiolatis, carnoſis, ovatis, leviter circumſerratis, aut ſolo tumente limbo circumdatis, glaucis. Caulis ex apice florifer, umbellatus. Calyx univerſalis ex ſquamis latis, brevibusque, Peculiares calyces breves, campaniformes, quinquedentati, farinoſi. Floris tubus paulatim lateſcit, calyce duplo longior, ſegmentis ſurſum cavis, late cordatis, ſulfureis, odoratis. Tuba tubi floris longitudine.

5. β. Flo-

β *Flore albo* ARETIUS & PIPERINUS in Bernenſium montibus apud GESNERUM Hort. p. 248 *b.* GESNERUS audiit circa *Weſen* inveniri Tab. Coll. p. 87.
Vide icones TAB. p. 323. AICHST. Vern. Ord. I. T. XI. f. 1. de BRY. T. 38. WEINM. T. 207 *b.*
γ *Flore purpureo.*
Flühblümlein flore purpuraſcente, & flore ſanguinis in modum rubeſcente ARET. p. 234 *b.* niſi ſint ſequentium ſpecierum.
Arthritica alpina flore ſanguineo ARET. apud GESN. Hort. p. 248 *b.*
Auricula urſi flore purpureo DOD. p. 148. absque icone, LOBEL. ic. p. 570. folio limbo cincto AICHST. Vern. Ord. I. T. XI. f. 2. de BRY T. 38. RAJ. p. 1083. I. R. H.
Auricula urſi II. CLUS. Pann. p. 346. Hiſt. p. 303.
Sanicula alpina rubra TAB. p. 376. *purpurea* C. B. ZWING.
Auricula urſi ſ. primula veris alpina flore rubente I. B. III. p. 867.
Sanicula alpina purpurea ſ. auricula urſi MURALT. 514.
Auricula urſi flore rubro medio luteo WEINM. T. 208 *a.*

Ex *Rhaetia* I. B. inter *Clavennam* & *Burmium.* In Neſſo M. ARETIUS: in *Grindelwald* naſci C. GESNER. I. G. in m. *Gamor Abbatiscellanorum.*

Non videtur a priori aliter quam colore floris differre.

δ *Flore guttato,* PIPERINUS apud GESNERUM.
ε *Flore coeruleo* EI. ib. quas quidem nullibi vidi ſponte naſci: uti neque pulchras ex illa in Flandria natas varietates, quae in hortis frequenter reperiuntur.

6, PRIMULA foliis ſerratis, glabris, carnoſis, rotundioribus, ſcapo plerumque unifloro.
Alia ſpecies arthriticae ARET. p. 234 *b.*
Arthriticae alpinae ſpecies alia minor GESN. Hort. p. 248 *b.*
Lunaria arthritica flore rubro in alpibus Bernenſium EI. de noct. lucent. p. 23.
An *minor arthritica flore purpureo* GESN. Tab. p. 60 *b.* videtur.
Sanicula alpina minima H. OX. II. p. 557.

In ſummi M. *Scheidek* ſcopulis medio Junio M. In *Gotthardo* M. HUBERUS ex *Rhaetia.*

Roſula, uti priorum, ſed minor, foliis non longioribus ſua latitudine, carnoſis. Scapus pollicaris, uniflorus, raro biflorus. Flos cauli toti aequalis, vel major, nihilo minor folio plantae, ſegmentis emarginatis, purpureus, centro pallido. Calyx non farinoſus.

β. An ſatis vere differt *Auricula Urſi* VI. CLUS. Pann. p. 350. *VIII. minima* Hiſt. p. 305. cum icone non bona.
Auricula minima flore niveo TAB. p. 325.
Sanicula alpina minima TAB. p. 716.
Auricula urſi minima flore carneo & *niveo* I. B. III. p. 869. RAJ. p. 1083.* Syll. ext. p. 75. I. R. H.
Sanicula alpina minima carnea & *nivea* ZWING. p. 817. C. B. WAGN.

Nullam certe vidi plantam, quae huius generis ſit, & a prioribus differat.

7. PRIMULA foliis glabris, carnoſis, integerrimis
Auricula urſi IIII. CLUS. Pann. p. 359. Hiſt. p. 303. 304.
Auricula urſi TAB. p. 324.
Auricula urſi carnei coloris, foliis minime ſerratis I. B. III. p. 868. RAJ. Syll. p. 74. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 31. It. II. p. 130.
Auricula urſi flore rubello de BRY T. 38. &
Auricula urſi ſecunda, foliis carnoſis mucronatis de BRY.
Sanicula alpina rubeſcens foliis non ſerratis C. B. ZWING.
Auricula urſi alpina rubeſcens folio non ſerrato H. OX. III. p. 557. RAJ. p. 1083.
Saniculae alpinae purpureae ſpecies alia MUR. p. 514.

SCHEUCHZERUS in *Ioch, Sureneneck*, & *Septimo* M. ſupra Malojam. HUBERUS ex M. Lunae. Ex *Glaronenſibus* alpp. MUR. In *Hohencaſten* & *Krajalp* Abbatiscellanorum, & *Furkmatt* I. G.

Radix dura, quaſi villis tecta. Roſula ſimilis, ſed folia ex ovalibus lanceolata, margine integerrimo. Cauliculi vix unciales, uniflori biflorique. Flos toti cauli aequalis, calyce longiori, quam in auricula n. 5.

A R E T I A

ANDROSACES ſpec. T.

Ita voco plantarum genus, tubo floris cylindrico, ſegmentis planiſſimis, integris aut emarginatis, decem glandulis ſub origine ſegmentorum floralium corollam facientibus,

tibus, ovario ſpaerico, tuba brevi ſimpliciſſima. Ab Androſace differt corolla ſua glandularum, calyce non ſerrato, & tubo floris cylindrico, qui in Androſace inferne ventricoſus, ſuperne valde anguſtus eſt. Nomen eſt ab ARETIO, cive meo, qui Alpinas Patriae ſtirpes legit, & ad GESNERVM miſit, coluitque in horto, iterque Alpinum edidit poſt GESNERI Fractum M. antiquiſſimum.

1. ARETIA villoſa, floribus umbellatis.
Sedum alpinum alterum lacteo flore, CLUS. Pann. p. 489. 498. bene
Sedum minus X. Hiſt. p. LXI. & *alpinum IIII.* in icone p. LXII.
Iaſme montana LUGD. p. 1204. AMBROS.
Chamaejaſme alpina I. B. III. p. 869. RAJ. p. 1085.
Sedum alpinum hirſutum lacteo flore MOR. III. p. 473.
Sedum minimum alpinum villoſum PARK. p. 736. RAJ. Syll. ext. p. 232.
Sanicula alpina minor hirſuta floribus umbellatis, albis, ſuaveolentibus, PLUKN. p. 331.
Androſace alpina perennis anguſtifolia villoſa & multiflora I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 30. It. IV. p. 329.
II. *Alſine alpina cauliculis nudis prolifera* C. B.
III. *Varietas flore carneo.*
Sedum alpinum puſillum hirſutum floribus carneis velut in umbellam diſpoſitis RAJ. Syll. exter. p. 304. cum deſcriptione.

Paſſim in alpibus reperi, *Neunenen, Stokhorn, Scheidek, Gemmi* &c. SCHEUCHZER ad radicem M. Titliaci, & in *Rhaetia*, ubi olim I. B. legerat. RAIUS in M. *Dolaz*, & ego in *Falconario* M.

Folia ad terram concinnam roſulam faciunt, ovalia, vel longius elliptica, ambitu integerrimo, juniora copioſiſſimo albo tomento adſperſa. Pediculus floralis unciam altus, ſimplex. Foliola ſub umbella in ſtellae ſpeciem, majuſcula. Umbella floralis denſa, plana. Calyx campaniformis, ſemiquinquefidus. Flos albus, umbilico modo rubro, modo luteo. Petala emarginata.

2. ARETIA villoſa, ſcapis unifloris, T. VIII.
Inter plantas C. BAUHINI fuit cum nomine *Sedi alpini hirſuti lacteo flore.*

A priori, cum quo convenit folio & calyce leniter villoſis, differt cauliculis numeroſiſſimis, perpetuo unifloris.

3. ARETIA glabra, obtuſifolia, umbellifera,
An *Androſace alpina perennis anguſtifolia glabra & multiflora* I. R. H.
In *Gotthardo* M. 1736. KÖNIGIUS ex M. *Belchen*, qui *Vogeſi* pars eſt.

Ab Aretia n. 1. diverſa eſt. Roſae foliorum ut primae, ſed glabrorum, uti calyx glaber eſt. Scapus umbellifer, ſed rarior, umbella longius pediculata.

4. ARETIA cauliculis teretibus, foliis imbricatis, floribus ſeſſilibus T. VIII.
Androſace alpina minima COMM. LIT. NOR. 1731. p. 380.
In ſaxis *Gemmii* M. circa *Dauben*. I. G. ex altiſſimis locis M. *Pündtnerberg.*

Radix perennis, multiceps, lignoſa. Cauliculi toti foliis tecti, muſci ſimiles, vel ſedi facie. Folia breviſſima, ovalia, imbricatim ſe contegunt, & exigua parte eminent, tota hirſuta. Flos unicus ramum terminat, in ſcapo lineam alto unifloro. Calyx magnus, florem totum pene tegit, profunde quinquefidus. Tubus floris latus, pallidus, ſegmenta planiſſima, rotunda, lactea.

5. ARETIA foliis ciliatis linearibus, floribus umbellatis. T. f.
Androſace anguſto nervoſo folio multiflora T. VII.
I. GESNERUS ex alpibus Abbatiſcellanis

Sequentis ſimilis eſt, ſed durior. Radix lignea, multiceps. Roſa denſa foliorum glabrorum, gramineorum, ad margines minute ſerratorum. Scapus umbellam praefert, foliolis exiguis ſuſceptam, conpactam. Calyx ſemiquinquefidus, tubi floris longitudine. Flos videtur violaceus fuiſſe, rotundis ſegmentis.

6. ARETIA foliis linearibus, glabris, ſcapo paucifloro.
Sedum alpinum tertium lacteo flore, CLUS. Pann. p. 490.
Sedum minus XI. CLUS. Hiſt. p. LXI. abſque icone.
Sedum alpinum alterum COLUMN. Ecphr. II. p. 64. 65. bene
Phyllo Dalechampii aliquatenus ſimilis I. B. III. p. 762. cum bona icone.
Sedum alpinum gramineo folio lacteo flore C. B. Baſ. p. 83. P. H. OX. III. p. 472. MUR.
Sedum alpinum anguſtiſſimo folio lacteo flore C. B. ex COL. SCHOL. BOT.
Sanicula alpina anguſtiſſimo folio flore albo PLUKN. p. 332.
Sanicula alpina anguſtiſſimo folio flore carneo PLUKN. l. c. & T. 108. f. 5.
Androſace alpina perennis anguſtifolia glabra flore ſingulari I. R. H. TILL.
II. *Alſine alpina minima glabra* C. B. Prodr. p. 118. ex fide herb. vivi.

In

In *Waſſerfall* C. B. & I. B. In *Chaſſeral* & *Falconario* M. & ubique in alpibus & *Jura*, locis lapidoſis.

Folia roſulas faciunt erecta, firma, graminea, denſa, mucrone longe adtenuato. Cauliculi plures, unum & plerumque plures flores ex apice praeferunt, quatuor uncias ſaepe alti. Calyx campaniformis, in anguſtos dentes ſemiquinquefidus, tubo floris aequalis. Segmenta floris lactea, ortu, & decem glandulis flavis, emarginata, anguſta, odore primulae.

H O T T O N I A.

BOERHAAVE p. 206. LINNAEI n. 120.

Calyx profundiſſime in quinque partes anguſtas ſectus. Tubus floris ventricoſus, ſegmenta quinque oblique reſciſſa, emarginata. Ovarium turbinatum, ex pentagono, uniloculare, ſeminibus circa axin plurimis. Tuba ſimplex, globulo ornata.

1. HOTTONIA BOERH. p. 207. PONTED. *Anthol.* p. 272. RAJ. *Syn. III.* p. 285. LINN. *Cliff.* p. 51. ROYEN. p. 41.

An *Stratiotes fluviatilis* GESN. Hort. p. 283?
Myriophyllum alterum MATTH. p. 1168. non male. EPIT. p. 879. bene
Viola aquatilis DODON. p. 230. Pempt. p. 584. cum meliori icone, & deteriori, foliorum ſub aquis natorum.
Myriophyllum equiſetifolium paluſtre LOB. Ic. p. 790. cum deteriori icone.
Myriophyllon CAES. p. 263. RUPP.
Foeniculum aquaticum II. TAB. p. 73.
Millefolium aquaticum dictum viola aquatica I. B. III. p. 782. RAJ. p. 1101.
Millefolium aquaticum ſeu viola aquatica caule nudo C. B. Baſ. p. 42. ZWING. p. 929. H. OX. III. p. 622.
Millefolium aquaticum IOHREN. praef.
Stratiotes vulgaris flore albo VAILL. Mem. de l'acad. 1719. p. 27.
Flore purpureo VAILL. ib.
II. *Millefolium aquaticum equiſetifolium caule nudo* C. B. HERM. COMMELYN Indig.
Millefolium aquaticum dictum viola aquatica ſecundum C. B. ic. H. OX. I. C.

Michelfeldae in foſſa, quae longe ellvum obſervat. Circa *Walperswyl* in foſſis.

Caulis longe repit, & radiculas per intervalla emittit fiſtuloſus, deinde erigitur ex aqua cum floribus. Folia in aqua reflexa, ſuper aquam expanſa, quinata, pinnata, pinnis planiſſimis, longis, linearibus, alias ſimplicibus, alias bifurcatis & ramoſis. Verticilli florum per gradus inminuti, foliis inſident exiguis. Flores petiolati, albi, aut purpuraſcentes, umbilico flaveſcente.

M E N O A N T H E S.

TILL.

MENIANTHES T. T. 15. LINN. n. 117.

Calyx quinquefidus, brevis. Flos tubuloſus, ſed evaſatus, ſemiquinquefidus, ſegmentis erectis, per marginem ſubtiliter fimbriatis. Tuba ſimplex, apice diſcoide Fructus ovalis, monangios, polyſpermos.

1. MENOANTHES foliis ternatis LINN. *Cliff.* p. 52. *Lapon.* n. 80. ROYEN. p. 430.

Trifolium paluſtre CORD. Hiſt. p. 96. cum icone, DOD. Pempt. p. 580. AICHST. Vern. Ord. 7. T. 3. I. B. II. p. 389. C. B. Baſ. p. 92. RAJ. p. 1099. MUR. p. 567. BLAKW. T. 476.
Limonium CORD. Dioſc. p. 62 b.
Iſopyrum DOD. ic. II. p. 383. GESN. Hort. p. 263.
Trifolium paludoſum LOBEL. Ic. II. p. 33. PARK.
Trifolium fibrinum TAB. p. 521.
Acopa Dioſcoridis H. OX. III. p. 604. ſ. XV. f. 2. bene
Menianthes paluſtre T. aut. de Par. p. 494.
Menianthes paluſtre anguſtifolium & triphyllum I. R. H. RAJ. Syn. III. p. 285.
β *Trifolium majus* TAB. p. 520.
Menianthes paluſtre latifolium & triphyllum I. R. H. MAGN. Char. p. 218. RAJ. Syn. III. l. c.

In paludoſis non rarum. Circa lacum *Felinum* MURALT. Inter *Frienisperg* & *Seedorf* legi, circa *Nodz*, *Weiſſenburg* &c. Varietatem β. in ſylva *Bremgärten* reperi, non longe a *Lenggaſſen*, verſus *Neuenbrük-weg*. Olim *Michelfeldae* natum fuiſſe ZWINGER. *Tiguri* & *Genevae* I. B.

Caulis

Caulis vaginis tectus, erectus, pedalis. Folia ad radicem producit ex longo petiolo, ovalia, leniſſime ſerrata. Spica laxa ſcapum terminat, ex floribus petiolatis, ſquama ſub petiolo poſita. Calyx campaniformis, profunde quinquefidus, etſi numerus fiſſurarum aberrat, ſegmentis obtuſis. Eadem in flore varietas, cujus latus tubus eſt, color albus, tinctus roſeo. Stamina tot, quot ſegmenta floris. Ovarium ſubrotundum, conpreſſum, uniloculares bivalve.

Amariſſimus ſapor cibo quidem inutilem reddit, ſolis tolerabilem Laponibus, medicamentoſam vero, aperientem, muco reſolvendo aptiſſimam, ad morbos chronicos, ſcorbuticos (WILLI), hypochondriacos, arthriticos laudatam, & frequentiſſimi uſus: Pulchram Paralyſeos hypochondriacae curationem ſucco hujus plantae perfecit VIRIDET. Arthritidis validae in ſe ipſo ſucco ſero lactis diluto BOERHAAVIUS, in hydrope WILLI, ſed incipiente S. PAULI. In ulceribus antiquis, Podagra, & plerisque chronicis morbis idem fidus teſtis laudat BOERHAAVE. Lithontripticum eſſe apud BRESLAVIENSES lego 1722. M. *febr.* ſed vix fidem adhibeo. Pulvis caulium alvum purgat, ſi ad drachmam ſumatur, & vomitum movet WILLIUS *Act. Dan. III. Obſ.* 75.

Menoanthen rotundifoliam ſive *Nymphoides* T. nondum in Helvetia reperi.

SOLDANELLA.

T. T. 16. LINN. n. 115.

Calyx monophyllos, profundisſime quinquefidus, perangustis ſegmentis. Flos lato tubo, expanſus, quinquefidus, ſegmentis laciniatis, tenuiſſime diſſectis. Filamenta brevia, apices acuti, Tubae ſimplici circumpoſiti. Fructus longe cylindricus, apice multidentato apertus, polyſpermos, unilocularis.

1. SOLDANELLA CLIFF. p. 49. ROYEN. p. 414.
   Viola alpina foliis Aſari minoribus GESN. Tab. Coll. p. 114*b.*
   Viola alpina foliis ſcite diſſectis IDEM Epiſt. p. 94.
   Soldanella alpina minor CLUS. p. 309. RAJ. Syll. p. 239.
   Soldanella minore folio CLUS. Pann. p. 355.
   Soldanella montana LOB. p. 715. (cum propria icone) *quibusdam* I. B. II. p. 817. pro utraque RAJ. Syll. p. 239. pro majore.
   Soldanella alpina CAM. Epit. p. 254.
   Soldanella alpina folio minus rotundo C. B.
   Soldanella alpina minor folio minus rotundo H. OX. II. p. 286. PLUKN. I. R. H. TILL.
   β *Soldanella alpina major* CLUS. p. 308.
   Soldanella alpina EI. Pann. p. 354. *folio rotundo* ZWING. p. 447.
   Soldanella alpina rotundi folia C. B. I. R. H. MUR. p. 633. SCHEUCHZ. It. I. p. 50.
   Soldanella alpina rotundifolia major H. OX. II. p. 285.
   γ *Foliis ſubtus rubris* CLUS.
   δ *Flore albo* CLUS. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 341.

Coerulea in omnibus alpibus ad nivis deliquia ſubnaſcitur: Albam SCHEUCHZERUS reperit in valle *Piora* ad alterum *Ticini fontem.* I. GESNERUS ſimilibus locis.

Radix perennis, lignoſa: Folia petiolata, reniformia, ſed rotundiora, integerrima, firmula, ſature viridia. Scapi nudi, biflori, & triflori. Color ſature coeruleus.

Acriter purgare ait CONSTANT, in *praef.* ad *Med. Helv.* ſed vereor, ne cum marina ſoldanella confuderit, quae convolvuli ſpecies eſt.

CONVOLVULUS.

TOURN. T. 17. LINN. n. 134.

Calyx quinquefolius, inaequalis. Flos ex anguſto paulatim dilatatus, fine ampliſſimo, in quinque angulos plicatili, orbiculari, obſcure quinquefido. Stamina filamentis in origine latis, craſſis, hirſutis, apicibus longis, anguſtis, ſagittatis. Fructus (in noſtris) corolla pulpoſa, colorata, cinctus, pyriformis, tuba ſimplici, fine lato & brevibus duobus foliolis terminata. In noſtris trilocularis eſt, in aliis unus tantum, duove loculi ſunt. Lacteſcunt noſtri, & plerique, aut omnes, exotici.

1. CONVOLVULUS foliis ſagittatis, angulosis, petiolis unifloris.
   Volubilis BRUNF. III. p. 90. *major* TRAG. p. 805. TAB. p. 875.
   Helxine Ciſſampelos CORD. Dioſc. p. 64.
   Convolvulus major GESN. Hort. p. 255. Tab. Coll. p. 70*b.* CAES. p. 384. I. B. II. p. 154. RAJ. p. 725.

Smil-

Smilax levis FUCHS. p. 720. MATTH. p. 1212. Epit. p. 932.
Smilax levis major DOD. Purg. p. 210. Pempt. p. 392.
Smilax laevis vel lenis major LOB. ic. p. 619.
Convolvulus major albus C. B. Baſ. p. 85. T. aut de Par. p. 72. & I. R. H. ZWING. MAGN. Char. p. 219. BLAKW. T. 38.
Convolvulus vulgaris major albus, ſ. flore majori albo H. OX. II. p. 12. S. I. T. 3. f. 6.
β Non lactefcens WEINM. T. 413.

Ubique ad ſepes fruticesque ſcandit volubili caule.

Sepedalis eſt, & ultra. Folia cordata, retro projectis auriculis, anguloſe ſerratis. Calyx alius exterior ſpathiformis, bifolius, ampliſſimus, & altero major, alius interior, quinquefolius, campaniformis. Flos peramplus, lacteus, obſcuriſſime diviſus (BLAIR. *Eſſays* T. 4. f. 3.). Fructus trilocularis.

Acri lacte manat, purgat, hydropi, ictero obponitur, ſed raro. Succus inſpiſſatus ad viginti grana & ultra datus ſcammoneae vires habet. Radix non acris, ſuibus expetitur I. B.

2. CONVOLVULUS foliis ſagittatis, mucrone longiſſime coeunte, petiolo unifloro.

Helxine in ſegetibus CORD. Dioſc. p. 64.
Helxine Ciſſampelos FUCHS. p. 258. MATTH. p. 1011. CAM. Epit. p. 753. LUGD.
Volubilis DORST. p. 300. *minor* TRAG. p. 806.
Iaſione GESN. ind. quadr. p. 45.
Convolvulus minor GESN. Hort. p. 255. Tab. Coll. p. 71. CAES. p. 383.
Smilax laevis minor DOD. Purg. p. 213. Pempt. p. 393. (valde ſagittatum pingit.)
Convolvulus minor purpureus LOB. ic. p. 619.
Volubilis arvenſis flore roſeo TAB. p. 877.
Helxine ciſſampelos multis, ſeu convolvulus minor I. B. II. p. 157.
Convolvulus minor arvenſis C. B. Baſ. p. 85. T. aut de Par. p. 72. I. R. H. ZWING. p. 148.
Convolvulus minor vulgaris RAJ. p. 725.
Convolvulus vulgaris flore minore albo vel purpureo H. OX. II. p. 13. S. I. T. 3. f. 9.
Flore variat *albo, dilute purpureo, albo cum ſtella inſcripta carnea* &c. vide icones WEINM. T. 415 *bc.* T. 416 *a.* MALPIGH. *anat. plant.* f. 133.
β An vere differt *Convolvulus ſagittariae folio flore purpureo* PLUKN. p. 113. T. 85. f. 3. I. R. H.
Et *Convolvulus minimus anguſto auriculato folio* BOCC. Muſ. di Piant T. 33.

In agris, & in hortis nimis frequens.

Caulis humilis, ſibi permiſſus procumbit, circa plantas vero maxima volubilitate ſe elevat, cubitalis, & major. Folia hilo exciſa, longe gracileſcentia, in medio latiora, angulis juxta hilum modo recte reſciſſis, modo longe retrorſum ſagittatis. Petiolus monanthos: Sub flore, ſed remote, duo foliola. Calyx verus quinque obtuſe ovalibus foliolis fit. Flos rotundo ambitu finitur, juxta quinque angulos plicabilis, quos intus ſignat ſtellula carnea. Fructus rotundus, ſemen nigrum, conicum fere. Succus alvum movet SCHWENCKFELD.

S T R A M O N I U M.

T. T. 43. 44.

DATURA LINN. n. 135.

Calyx pentagonus, leviter quinquefidus. Tubus floris praelongus, paulatim lateſcit, & amplo pentagono ambitu definit, angulis in cornua exeuntibus. Stamina longa, apicibus ovatis. Tuba apice fungoſo, bicolli. Fructus aculeis hiſpidus, quadrivalvis, quatuor ſeptis integris, & totidem ſeptis dimidiatis diviſus, polyſpermos, ſuccinctus corolla rotunde reſecta, de calyce delapſo reſidua. Semina obtuſe triangularia, plana, rugoſa.

1. STRAMONIUM fructu erecto, calyce pentagono.

Nuci metellae congener planta CAM. Epit. p. 176.
Datura Acoſtae LUGD. p. 1912.
Solanum manicum Dioſc. COLUMN. Phytob. p. 47.
Stramonia altera major ſ. Tatura quibusdam I. B. III. p. 624.
Solanum foetidum pomo ſpinoſo oblongo C. B. &c.
Srramonium BLAKW. T. 313.
Datura pericarpiis erectis ovatis LINN. Cliff. p. 55. ROYEN. p. 422.

In hortis & fimetis frequens, etſi exotica procul dubio origine natum.

Caulis ex una radice latiſſime ſe diffundit dichotomus. Folia longe petiolata, explanata, anguloſe diviſa, margine latis laciniis ſemilunaribus exſecto, tenera. Flores in-

inſident diviſionibus caulium albi; Fructus ovalis, erectus. Odor virus prodit. Narcotici generis eſt, & deliria movet, ut BARTHOLETUS ex hac planta per artem deliria maniae contraria movere conatus ſit. Deliria certe, conciliata ab amicis, in India paſſus eſt KAEMPFERUS, ſed, procul dubio ob correctionem pharmaci, ſuavia, & innoxia *Amoen. Exot. Faſc. III. Obſ. XV.* Remedium in aceto eſt KRAMER *Comm. Lit.* 1733. n. 32. Mors a ſemine, quod funeſto errore, ex germanico nomine orto *Schwartzkümmel*) non raro pro Nigellae ſemine venditur, teſte BUCHNERO *Miſc.* 1727. p. 122. Extus adplicatum validiſſime relaxat, & emollit: Ad cancros, inflammationes, dolentia ulcera, commendant aliqui, vix, puto, experti.

P O L E M O N I U M.

T. T. 61. LINN. n. 131.

Calyx campaniformis, ad duas tertias quinquefidus. Flos campaniformis, ſed brevis, pene rotatus, ſegmentis quinque latis & brevibus. Filamenta baſi latiori & barbata, deinde anguſta, apices ſagittati. Ovarium ovato conicum, triloculare, polyſpermon, emittit tubam apice in tres planas ligulas fiſſili. Semina anguloſa, acuminata, figurae irregularis.

1. POLEMONIUM LINN. *Lap.* n. 86. *Cliff.* p. 63. ROYEN. p. 432.
   Phu peregrinum GESN. Hort. p. 272.
   Valeriana graeca DOD. p. 352. bene TAB. p. 166. RAJ. p. 1102.
   Valeriana peregrina LOB. ic. p. 716.
   Valeriana graeca flore coeruleo AICHST. aeſt. ord. 9. T. 11. f. 3.
   Valeriana graeca quorundam, flore coeruleo (& albo) I. B. III. p. 212.
   Valeriana coerulea C. B.
   Vulneraria alata, Blattariae flore coeruleo H. OX. III. p. 605. qui primus a Valerianis removit.
   Polemonium vulgare coeruleum (& album) I. R. H. RUDBEK p. 99. SCHEUCHZ. It. VI. p. 460.
   β *Flore albo* AICHST. l. c. f. 2. I. B. I. R. H. RUDBEK. &c.
   In eadem autem ſtirpe utrumque colorem ſe vidiſſe teſtatur LINNAEUS.

In *Rhaetia* ſylvis I. B. In deſcenſu *Albulae* M. verſus *Bergun* SCHEUCHZER, & pene ibidem HUBER. In deſcenſu *Spelugae* etiam SCHEUCHZER. In rivo *audeſſus de Noirvaux, du coté de la ſ. Croix* Bernenſium DIVERNOI.

Caulis firmus, erectus, cubitalis & ultra, ramoſus. Folia pinnata, paribus pinnarum undecim & ultra, extremo inpare: Pinnae ex ovatis lanceolatae ſunt. Flores circa ramorum ſummitates, in ſpicas denſas.

C A M P A N U L A.

T. T. 37. LINN. n. 129.

A Polemonio differt, quod fructui ſummo flos inſideat, & lateraliter tribus foraminibus aperiatur, idemque flos longiori Tubo ſit, pariter autem ample quinquefido: & dantur praeterea ſpecies, in quibus magis, quam Polemonio, rotatus eſt. Calyx quinquefolius. Semina ad tres conſpicuas placentas. Ovarium paulo ſupra pediculum aperitur, evolutis triangularibus parietis portionibus. Hanc, & Rapunculum, etſi ſit flore fructui inſidente, ſeparare, aut cum Umbilicatis conjungere ipſa Natura vetuit.

1. CAMPANULA foliis aſperis, imis cordatis, reliquis longe acuminatis, ſerratis, calycibus hirtis, ala multiflora.
   Campanula FUCHS. p. 432. bene
   Uvularia TRAG. p. 926.
   Uvularia ſ. campanula vulgaris GESN. Coll. p. 115.
   Rapum ſylveſtre majus foliis fere urticae EI. Hort. p. 276.
   Rapum ſylveſtre alterum, Cervicaria major DOD. coron. p. 31. bene, Pempt. p. 164.
   Trachelium vulgare CLUS. p. CLXX.
   Trachelion, Cervicaria, & uvularia TRAGI *& Herbariorum* LOB. p. 326.
   Archangelica CAES. p. 386.
   Cervicaria major TAB. p. 412.
   Et *major II.* EI. p. 413.
   Trachelium majus LUGD. RAJ. p. 732. *flore purpureo* ZWING. p. 391.
   Cervicaria hortenſis flore coeruleo AICHST. aeſt. ord. 1. T. 6. f. 2.
   Campanula major & aſperior foliis urticae I. B. II. p. 805.
   Campanula vulgatior, urticae folio, vel major & aſperior. C. B. Baſ. p. 26. I. R. H. aut de Par. p. 407.

Cam-

Campanula major, vulgatior, aſperior, foliis urticae MOR. II. p, 459.
β *Flore albo* I.B. C.B. AICHST. l.c. f. 3. I.R.H. LOB. WEINM. T. 292 a. SCHEUCHZ. It. IV. p. 331. ROYER.
γ *Flore pleno coeruleo* BRESL. 1722. IVL.
δ *Flore pleno albo.*

Vulgaris eſt in ſylvis & ſepibus. Flore albo in ſubalpinis frequens eſt, v. g. valle *Haſelia*; in *Valeſia* ſuperiori, valle *Urienſi* &c.

Caulis purpureus, hirtus, nutans, bipedalis. Folia & ipſa hirta, petiolata, longe cordata, per oram crenata, ſaepe ſemibiloba, ſemitriloba. Flores ex petiolis ramoſis, ex alis foliorum, nutantes, plerumque terni. Calyx nervo oriſque aſpere ciliatis, latiſſimis ſegmentis, Flos clauſus albet, deinde plerumque violaceus eſt, in fauce piloſus, & in oris ſegmentorum, quae triangularia ſunt, tubus vero floris longus eſt, parum apertus. Tubae antennae breves. Ovarium rotundum, craſſum. Semina ovato acuminata, conpreſſa.

2. CAMPANULA foliis ſubaſperis, imis longius cordatis, reliquis longe acuminatis ſerratis, ala uniflora.

Uvularia altera major in horto meo GESN. Tab. Coll. p. 116.
Rapum ſylveſtre quartum DOD. Coron. p. 33. Pempt. p. 165.
Trachelium in maritimis LOBEL. adverſ. p. 139.
Trachelii genus mollioribus foliis CLUS. Pann. p. 687. Hiſt. p. CLXX. abſque icone.
An *altera foliis Archangelicae minoribus* CAES. p. 386.
Cervicaria major ſylveſtris AICHST. aeſt. ord. 1. T. 6. f. 1.
Campanula repens flore minore coeruleo. I.B. II. p. 806. RAJ. Hiſt. p. 733. MAGN. Char. p. 214.
Campanula hortenſis rapunculi radice C.B. Baſ. p. 26. T. aut de Par. p. 406. I.R.H. ZWING.
Campanula hortenſis rapunculi radice repente H. OX. II. p. 460.
II. *Cervicaria major altera* DOD. p. 164.
Campanula urticae foliis oblongis minus aſperis C.B. I.R.H.
III. *Campanula media foliis inferne parva lanugine veſtitis* THAL. p. 32. ZWING. p. 393.
Campanula ſ. cervicaria media Thalio floribus coeruleis parvis I.B. II. p. 807.
Huc icones WEINM. T. 292 *b. d.* T. 293 *a.*

C.B. in ſepibus inter *Arlesheim* & *Mönchenſtein.* RAIUS in ſegetibus circa *Genevam.*

Omnia molliora, minora, quam priori; Caulis & calyx vix niſi leniter hirſuti: flores ſolitarii, &, quia folia in ſummis ramis exigua ſunt, evidentius ſpicati, brevius petiolati, in ſua ala ſinguli. Orae ſubhirſutae, faux vix piloſa eſt. Folia etiam longiora ſunt, minusque cordata. Radices eſculentae ſunt, uti Rapunculi DODON.

3. CAMPANULA foliis rhomboideis, ſerratis, ſpica unilaterali, pene nuda.

I. *Campanula Drabae minoris foliis* C.B. Prodr. p. 36. P. PARK. RAJ. Syll. ext. p. 81. Hiſt. p. 733 *. I.R.H. ZWING. p. 391. non autem icon.
II. *Campanula alpina glabra flore dilutiſſime coeruleo* I.B. II. p. 806. H. OX. II. p. 453. RAJ. p. 739 *. I.R.H. TILL. ZWING. p. 388.
III. *Rapunculi genus folio ſerrato rotundiore* I.B. II. p. 798. ZWING. l. c. SCHEUCHZ. It. I. p. 47.
Campanula ſtiriaca nonnihil hirſuta imis foliis rotundioribus per ambitum profunde crenatis PLUKN. p. 77.
Rapunculus folio ſerrato rotundiore flore convolvuli MOR. II. p. 455.
IV. *Rapunculus Teucrii folio* BARREL. ic. 567. bene.
Rapunculus alpinus Teucrii folio rhomboidalis BOCCON. Muſ. di Piant. p. 75. T. 61.
Campanula alpina Teucrii folio angulato I.R.H.
V. *Campanula urticae foliis minor, floribus reflexis, & unico ordine diſpoſitis, flore coeruleo* PONTED. Comp. Tab. p. 74.
VI. *Campanula horteuſis rapunculi radice* SCHEUCHZ. It. VII. p. 510. ex loco natali.
VII. Leviter differt, folio paulum rotundiori,
Campanula foliis ſubrotundis C.B. Prodr. p. 35. RAJ. I.R.H. H. OX. II. p. 453. ZWING. p. 390. ZANICH.

In ſylvis altioribus, Jurae, verſus *Creux du Vent,* & in pratis montanis M. *Meirivaux.* Circa *Canderſteg,* in valle Urſaria, circa Thermas *Leucenſes* &c. SCHEUCHZER in *Surenenſium* alpibus.

Caulis rectus, vel nutans, cubitalis, vix ramoſus. Folia ex ovatis pene rhomboidea, rara, acute circumſerrata, ſubhirſuta, aut glabra, ſaepe reflexa. Calycis ſegmenta capillaria, qua nota facile a priori diſtinguitur. Flores ſature cyanei, uno verſu in longam & raram ſpicam diſpoſiti, modo ſolitarii, modo ex ramoſis pediculis.

 4. CAM-

4. CAMPANULA floribus ſeſſilibus congeſtis, latioribus foliis inſidentibus.
Uvularia exigua TRAG. p. 926. abſque icone.
Rapi ſylveſtre genus, uvularia in pratis GESN. Hort. p. 276.
Uvularia quae flores coeruleos habet. GESN. Tab. Coll. p. 116.
Rapum ſylveſtre III. cervicaria minor DOD. coron. p. 31. abſque ic. Pempt. p. 164. non optime
Trachelium minus CLUS. p. CLXXI. eadem icon, LOB. p. 316. LUGD. RAJ. p. 735.
An *Prior floribus ſpicatis floribus minoribus Archangelicae* CAES. p. 386.
Rapunculus ſylveſtris coeruleus umbellatus 2. THAL. ic. VIII. n. 2. bene, BARREL. ic. 523. n. III. PARK.
Symphytum petraeum conſolida petraea I. TAB. p. 560.
Trachelium minus multis I. B. II. p. 800. & denuo ex THALIO.
Rapunculus umbellatus latifolius C. B. ZWING. p. 388.
Campanula pratenſis flore conglomerato C. B. (in Baſ. p. 27. per errorem *majore)* ZWING. p. 394. T. aut de Par. p. 185. I. R. H.
Trachelium pratenſe flore conglomerato H. OX. II. p. 401. S. 5. T. 4. f. 43. WEINMANN. T. 291*d*. T. 294*d*.
β *Flore albo.* TAB. p. 561. bene, I. B. RAJ. MOR. &c. WEINM. T. 291. C. BLAIR. Dec. p. 25.
γ *Flore albo pleno* WEINM. T. 294. c.
δ *Floribus per caulem ſparſis* C. B. PLUKN. I. R. H.
ε Iisdem albis I. R. H.
ϛ *Trachelium oblongo folio alpinum* BOCC. T. 98. p. 70.
Campanula alpina folio longiori lucido I. R. H.
ζ. eadem aut propinqua planta videtur *Trachelium ramoſum floribus plerisque ſingularibus* I. B. II. p. 801.

Varietates priores ubique; Sexta in pratis montanis *Jurae* ſupra *Biennam.*

Caulis ſimplex, aut ramoſus, erectus, ſubaſper. Folia ad terram longe petiolata, caeterum longe, & vix, gracileſcunt ſicca, margine minute ſerrato. Alia ad caulem lata baſi, ſeſſilia. In ſumma planta & in alis etiam foliorum faſciculi florum ſeſſiles, erecti, & ſub floribus, lata, breviaque folia. Calyx exiguus, ſegmentis latiuſculis. Flos cyaneus, minus quam ſemiquinquefidus. Semina ovata, conpreſſa, ab altero latere marginata. In alpibus eadem durior eſt, floribusque magis ſpecioſis, majoribus, totaque planta altior n. ϛ.

5. CAMPANULA foliis amplexicaulibus aſperis, floribus faſciculatis exiguis.
Rapunculus ſylveſtris coeruleus umbellatus major THAL. p. 94. ic. VIII. n. I.
Campanula foliis Echii C. B. Prodr. p. 36. cum icone, non autem in P. SCHAEFFER. del. MENZEL. RUPP. p. 23. ERNDL. &c. SCHEUCHZ. It. IV. p. 332. *floribus villoſis* ZWING. p. 391. quod ad iconem.
Campanula hirſuta Echii foliis KNAUT. Plant. Hal. p. 14. BUXB. p. 52.
Campanula umbellata foliis oblongis hiſpidis I. R. H.
Campanula hirſuta foliis uno pediculo inſidentibus foliis Echii WEINM. T. 288*b*.
An *Campanula altiſſima hirſuta, aſperior, foliis anguſtis, floribus parvis coglomeratis* DILLEN. p. 121? An ad ſequentem?

SCHEUCHZERUS in itinere IV. legit.

A priori vix differt, folia & caulis aſperitate excellunt, flores minores ſunt, ſed ſimiliter inſident alis foliorum latiorum.

6. CAMPANULA foliis & ſpica longiſſimis, floribus ſeſſilibus, in alis congeſtis.

An *Trachelium alpinum maximum* SCHWENCKF. p. 209?
Trachelium altiſſimum, foliis aſperis anguſtis floribus parvis I. B. II. p. 801. cum bona icone, RAJ. p. 734*. H. OX. II. p. 461.
Campanula hirſuto folio anguſto tenuiter ſerrato floribus parvis ſpicatis PLUKN. p. 76. T. 153. f. 3.
Campanula alpina altiſſima hirſuta parvo flore I. R. H. BOERH.
Campanula Echii folio anguſtiſſimo foliis oblongis in ſpica longiſſima digeſtis MICH. ap. TILL. p. 29.

HUBERUS prope *Ripam* ad lacum *Comenſem*, & ad lacum *Magnum* in Vineis. I. GESNERUS circa thermas *Leurenſes.*

Diverſa utique, radice craſſa tuberoſa, caule bicubitali, cum foliis aſperrimo; foliis longis, linguiformibus; ſpica florum cubitali; floribus ſeſſilibus, inferius in planta congeſtis, ſuperne ſolitariis, calycis ſegmentis latis ciliatis, flore longo exiguo. Semina tenuiſſima, pene ovalia, ſed foliacea, marginata.

7. CAM-

7. CAMPANULA foliis obtuſis, ſerratis, hiſpidis, floribus in fauce lanuginoſis.
Campanula foliis Echii floribus villoſis C. B. Prodr. p. 36. RAJ. p. 733. HOX. II. p. 460. ZWING. ROB. icon. 57. MAGN. bot. p. 45. Hort. I. R. H. GARID. TILL. MUR. p. 705.
Campanula Drabae minoris foliis ZWING. p. 390. quod ad iconem.

C. B. in *Gotthardo* & *Fracto*. MURALTUS in alpp. *Glaronenſibus*. Alii in *Provincia*, unde & ego habeo. Diverſam eſſe notavi ad *catal. horti* C. B.

Radix dura, tuberoſa. Folia ad terram congeſta, petiolata, lato & ſubrotundo fine, ambitu evidenter ſerrato, aſpera, pilis ſtipatis: ad caulem anguſta exigua. Caulis non ramoſus, ad pedalem, ſubaſper. Flores in longam ſpicam, ſinguli ſuo folio inſident, pene penduli, ex brevibus petiolis, calyce hiſpido & extremo flore piloſo. Caeterum cum hoc nomine miſſa eſt modo octava ſpecies, modo quinta.

8. CAMPANULA foliis fere integris, longe lingulatis, hiſpidis, foliis nutantibus, in fauce lanuginoſis.
An *Trachelium pumilum alpinum* CLUS. Pann. p. 687. Hiſt. p. CLXXI. CLXXII?
Trachelium montanum LUGD. p. 1202.
Rapunculus montanus ſ. trachelium montanum I. B. II. p. 808.
Campanula foliis anchuſae floribus oblongis C. B. RAJ. p. 734. ZWING. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 32. It. II. p. 131. It. IV. p. 331. TILL. TIT.
Campanula montana foliis anchuſae MOR. II. p. 460. S. 5. T. 3. f. 35.
Campanula alpina aſperior foliis echii flore magno villoſo PLUKN. p. 76. T. 153. f. 6.
Campanula hirſuta Bellidis foliis EI. ib. f. 5. I. R. H.
Campanula hirſuta minoris Drabae folio EI. ib. f. 4.
Campanula minor foliis ſuccifae flore magno RAJ. p. 735.
β *Flore albo* SCHEUCHZER It. IV. p. 331. in valle *Medels* & circa *Tavetſch*, & ego in valle *Vrſaria* legi.

Coeruleam I. B. *Burmii*. SCHEUCHZER inter *Churwalden* & *Lenz*, ego paſſim reperi in montoſis inter *Ormond* & *Chateau d'Ocx*, in *Neunenen*, *Planalp*, *Scheidek*, aliisque pratis alpinis non altiſſimis.

Radix alba ſcabra, conica. Folia ad terram multa, mediocriter ſcabra, lingulata, margine leniter inaequali, ſive obſcure ſerrato: ſuperiora exigua, & acuta. Caulis cubitalis, aſper, nudus, non ramoſus, Flores in ſummo caule in ſpicam unilateralem, nutantes. Calyx retrorſum adpendiculatus, ut Violae, albis pilis aſper. Flos magnus, dilute coeruleus, in faucibus villoſus.

9. CAMPANULA foliis hiſpidis, caule unifloro.
An varietas *Campanulae folio Echii floribus villoſis* C. B. Prodr. p. 37. quam dicit unifloram reperiri.
An *Campanula ſaxatilis Echii folio flore magno* I. R. H. BOERH. &c.
β *Flore albo* EORUM D. ib.

GAGNEBIN, & I. GESNER ex alpibus.

Cauliculus vix quatuor unciarum, non ramoſus. Folia linguiformia, aſpera, vix quartam partem pollicis lata, quae majora. Flos unicus, etiam longior priori, calyce ſimiliter appendiculato. Vix ſatis differt.

10. CAMPANULA floribus lanuginoſis, in denſiſſimam ſpicam conicam congeſtis.
Trachelium Thyrſoides CLUS. Pann. p. 688. Hiſt. p. CLXXII. absque icone. RAJ. p. 734.
Cervicaria montana thyrſoides PON. p. 65.
Cervicaria major tenuifolia THAL. p. 32. ic. IIII. optime
Echium montanum Dalechampii LUGD. p. 1106.
Alopecurus alpinus quibusdam, Echium montanum Dalechampii I. B. II. p. 809. ZWING. BOCC. oſſ. p. 112.
Echium montanum luteum C. B. WAGN. p. 275.
Trachelium ſpicatum Echii foliis, H. OX. II. p. 462. deſcriptio, non vero icon S. 5. T. 4. f. 45.
Campanula alpina echioides maxima lutea PLUKN. p. 76.
Campanula alpina echioides pyramidata I. R. H.
Echium alpium luteum ſ. Trachelium Θυρσοειδὴς MUR. p. 710.
II. *Campanula foliis Echii* C. B. Phyt. p. 142. P. non autem in *Prodromo*, H. OX. II. p. 460. n. 34. MENZEL. Ged. ex ſynonymis.
III. *Campanula alpina pubeſcens ſpica florum pyramidali* I. R. H.

Paſſim in alpinis v. g. *Waach*, tum in adſcenſu ad *Dolaz* in M. *Botrodz* copioſiſſime. In M. *Gamor* I. GESNER.

Radix craſſa, brachiata. Folia ad terram congeſtiſſima, praelonga, elliptica, linguiformia, hirſuta, ſubaſpera. Caulis non ramoſus, pede paulo altior, nullibi nu-

nudus. Flores in ſpicam denſiſſimam, foliis miſtam, ochroleuci, longe campanulati, hirſuti; Tuba cyanea, eminens.

11. CAMPANULA foliis undulatis, ſubhiſpidis, caule ramoſisſimo.

Raponcoli BRUNF. II. p. 84.
Rapunculus DORST. p. 246 *b*. MATTH. p. 438. CAMER. Epit. p. 221. non bene, TAB. p. 409. CAES. p. 385.
Rapum ſylveſtre FUCHS. p. 214. bene, GESN. Hort. p. 276. RUELL. p. 346.
Rapunculum vulgare TRAG. p. 725.
Rapum ſylveſtre III. GESN. Coll. p. 101 *b*.
Rapunculum DOD. p. 164. 165.
Rapuntium parvum, pes Leonis avicennae LOB. p. 328.
Erinus Nicandri COLUMN. p. 225.
Rapunculus vulgaris campanulatus I. B. II. p. 795.
Rapunculus eſculentus C. B. Baſ. p. 25. RAJ. p. 739. H. OX. II. p. 455.
Campanula radice eſculenta flore coeruleo T. I. R. H. aut de Par. p. 63. ZANICH. p. 47. ic. 102.
β *Flore albo* COLUMN. l. c. CAM. Hort. C. B. I. R. H. WEINM. T. 290. *a*.
γ *Varietas altior, ramoſiſſima.*
Rapunculus nemoroſus anguſtifolius major C. B. MUR. p. 261.

Vulgaris ad vias, & in ſepibus, neque flore albo rarus.

Radix alba, conica, exigua. Caulis cubitalis, & in ſylvis quandoque ſepedalis, aſper, anguloſus, brachiatus, ſuperne, uti & rami, pene foliis nudus. Folia ad terram mollia, hirſuta, ora contracta & undulata, longe lingulata, obtuſa; ad caulem ſerrata, acutiora, fere glabra. Flores petiolati, in raras aphyllas ſeries. Calycis ſegmenta peranguſta, flore paulo breviora. Flos pene ad dimidias diviſus, laciniis acutis, dilute purpureus.

Radix eſculenta, dicitur lac augere.

12. CAMPANULA foliis linearibus, ſerratis, floribus diſſitis, longiſſime petiolatis.

I. *Phyteuma* MATTH. p. 1191. planta fructifera. CAES. p. 386.
Campanula coerulea GESN. Hort. p. 251 *b*.
Campanula media DOD. Cereal. p. 37. egregie, Pempt. p. 166.
Campanula Perſicae folio CLUS. p. CLXXI. cum DOD. icone I. R. H.
Campanula perſicifolia noſtras LOB. p. 327.
Rapunculus campanulatus Neriifolius III. THAL. p. 94. &, puto, omnes reliqui, a I. ad VI. Ita I. B.
Campanula anguſtifolia TAB. p. 317. ad iconem MATTH.
Campanula coerulea Perſicifolia AICHST. ord. I. T. 8. f. 2.
Campanula anguſtifolia coerulea I. B. II. p. 803. T. aut de Par. p. 64.
Rapunculus Perſicifolius magno flore C. B. Baſ. p. 26.
Campanula Perſici folia PARK. RAJ. p. 738. H. OX. II. p. 452. (Perſicae.)
II. *Rapunculus nemoroſus II.* TAB. p. 411. omnino.
Rapunculus nemoroſus anguſtifolius magno flore major C. B. ZWING. RAJ. p. 735. In horto ſicco tamen cum hoc nomine Rapunculum reperi.
Campanula nemoroſa anguſtifolia magno flore major I. R. H.
III. An *Rapunculus ſ. Erinus magno flore* COLUMN. II. p. 23. 24.
Rapunculus nemoroſus magno flore minor C. B.
Rapunculus nemoroſus magno flore PARK. RAJ. p. 735. ZWING.
Campanula nemoroſa anguſtifolia magno flore minor I. R. H.
β *Flore albo* AICHST. SWEERT. n. T. 16. I. B. ROYER. I. R. H. &c.

Circa *Baſileam* in nemoribus. In Bernenſium ditione Gallica ubique, in ſepibus, & dumetis. I. B. in *Saleva* M. & colle *la baſtie*.

Radix priori ſimilis, pariter edulis. Caulis rectiſſimus, cubitalis, & multo etiam altior, non ramoſus, anguloſus, cum tota planta glaber. Folia anguſta, longiſſima, leviter ſerrata. Flores in ſpicam raram, diſſitam. Petioli ſemipedales, uniflori, ſubnaſcente non raro altero etiam flore. Calyx latifolius, non capillaris. Flos brevis, late campaniformis, ſature coeruleus, ſegmentis latis, modice acuminatis. Tubae antennae longiſſimae.

13. CAMPANULA foliis imis cordatis, vix ſerratis, ſuperioribus linearibus integris.

Campanula alpina linifolia coerulea C. B. Prodr. p. 34. HOFM. ZWING. MAGNOL. bot. p. 47. 291. cum icone. I. R. H. MUR. p. 657. LINN. Lap. n. 84. HALLER It. Helv. n. LXII.

Campa-

Campanula linifolia coerulea, vel rapunculus campanulatus linifolius I. B. II. p. 747. ex Fratre &
Campanula linifolia rara flore coeruleo I. B. II. p. 797. I. R. H.
Campanula linifolia coerulea C. B. Phyt. p. 138. PARKINS. *vel Rapunculus campanulatus linifolius* RAJ. p. 740.
Campanula alpina rotundifolia major WAGN. p. 273.

In pratis ſubalpinis, & *Jurae* M. paſſim, circa *Kanderſteg*, in *valle Urſaria*, M. *Feuerſtein* &c. In M. *Waſſerfall* C. B.,

Ima folia fere integra, rotunde cordata, ſuperiora valentia, modice ſerrata, aliquando leviter ſubhirſuta. Flos major, quam ſequenti n. 16., a qua modice omnino differt.

14. CAMPANULA foliis radicalibus cordatis ſerratis, caulinis linearibus integris.

Campanula coerulea GESN. p. 251 *b.*
Rapum ſylveſtre minus, quod campanula coerulea GESN. Hort. p. 276.
Rapi ſylveſtris ſpecies parva in muris GESN. Coll. p. 101 *b.*
Campanula minor alpina CLUS. Pann. p. 688. cum folia dicat Caryophylli, alpina enim noſtra foliis eſt ſerratis.
Campanula minor alpina rotundioribus imis foliis CLUS. Hiſt. p. CLXXIII. bene
Campanula ſylveſtris minima DOD. p. 167. eadem icon.
Campanula minor rotundifolia LOB. p. 328. LUGD.
Rapunculus campanulatus linifolius THAL. p. 96.
Rapunculus ſylveſtris minor TAB. p. 409. AICHST. Vern. Ord. T. 5. f. 3.
Et *Rapunculus ſylveſtris flore ex purpureo candido* TAB. p. 410.
Campanula minor ſylveſtris flore coeruleo AICHST. aeſt. ord. 13. T. 8. f. 1.
Campanula parva, anguillarae cantabrica I. B. II. p. 796. qui alpinam non diſtinguit.
Campanula minor rotundifolia vulgaris C. B. Baſ. p. 26. ZWING. T. aut de Par. p. 183. I. R. H.
Campanula rotundifolia RAJ. p. 740.
Campanula vulgaris minor, foliis imis rotundioribus, ſinuatis, non ſerratis H. OX. II. p. 456. S. 5. T. 2. f. 17.
II. *Campanula minor rotundifolia flore in ſummis cauliculis* C. B. ex altero ſynonymo TAB. RAJ. p. 740. I. R. H.
III. *Rapunculus nemoroſus anguſtifolius parvo flore* C. B. Baſ. p. 26. ex fide horti. & HAGENBACHIANAE collectionis.
Rapunculus nemoroſus III. TAB. p. 412.
Campanula nemoroſa anguſtifolia parvo flore I. R. H. RUPP.
β *Flore albo* TAB. p. 410. WEINM. T. 287. *a.* SCHEUCHZ. It. IV. p. 331. &c.

Nihil vulgatius ad mucros, rupes, loca ſicca viarum.

Caulis proſtratus, ſolos ramos florigeros erigit, valde ramoſus. Folia ad terram longe pediculata, cordato reniformia, anguloſa, proxima longiora, latiuſcula tamen, vix ſerrata; ſuperiora graminea, margine integro. Flores in ſpicam laxam, diſſitam, calyce capillari, campanula cyanea, valde aperta. Ovarium & ſemina alpinae n. 16. Flore albo in ſubalpinis, inter *Mühlenen* & *Aeſchi* SCHEUCHZ.

15. CAMPANULA uniflora, foliis imis cordatis, ſerratis, ſuperioribus integris, hirſutis.

Campanula alpina linifolia coerulea, flore unico, pentagono, grandi, in ſummo cauliculo SCHEUCHZ. It. VI. p. 454. f. 14.
Cempanula parva rotundifolia flore coeruleo pentagono grandi EI. It. II. p. 131. an etiam RAJ. p. 741. I. R. H.
Campanula montana minor anguſtifolia BARREL. ic. 487.
Campanula caule unifloro. LINN. Lapon. n. 85. *T.* 9. f. 5. 6.

Ad pedem *Gotthardi* M.

Folia ima pariter ſubrotunda, caeterum vix videtur a priori differre, etſi foliis evidentius hirſutis ſit, caule humili, flore unico, neque tamen minori.

16. CAMPANULA foliis omnibus ſerratis, imis cordatis, ſuperioribus lanceolatis.

Campanula alpina rotundifolia minor C. B. Prodr. p. 34. cum bona icone. ZWING. RAJ. p. 740. PLUKN. I. R. H. RUPP. TIT. It.
Rapunculus alpinus minor rotundifolius H. OX. II. p. 456. S. 5. T. 2. f. 16.
II. *Campanula minor rotundifolia altera* C. B. Phyt. p. 140. ex CLUSIO, I. B. II. p. 797. ex fratre.
Campanula alpina minima folio ſerrato oblongo RAJ. p. 740.
III. An *Campanula alpina minima foliis Linariae ad caulem ſtipatis* BOCCON. p. 143. T. 103.

III. *Cam-*

IIII. *Campanula rotundifolia minima* C. B. Phytop. p. 141. Prodr. p. 34. I. B. II. p. 797. ex fratre, PARK. RAJ. p. 740. ZWING. I. R. H. TIT. It. &c.

β *Flore albo* varietas prima SCHEUCHZER. It. I. p. 33. It. II. p. 131. in *Rhaetia* prope *Oberhaldenſtein.* Varietas III. C. B.

Ad petroſa alpium valde frequens, etiam in M. *Belbperg*, ad cataractam. Minima eademque uniflora, in ſummis Jugis *Jurae.*

Radix perennis, longa, multiceps. Ceſpites multiplices cauliculorum ſemipedalium, qui ad terram ſubhirſuti ſunt. Folia ima cordata, profunde ſerrata, deinde ſerrata pariter ſed longiora, ultima & pauciſſima in ramis graminea, nitida prae atro virore, tenera. Calyx capillaris. Flores lati, ex glauco cyanei, nitentes. Ovarium oblongum, ſemina minutiſſima, acuta. Nihil admodum abſurdum fecerit, qui quatuor ſpecies 13-16. conjunxerit.

* CAMPANULA foliis Echii, floribus ad ſummitatem caulis ſingularibus, non confertis SCHEUCHZER. in *catal.*

In M. *Legerberg*, & alpibus *Helveticis.*

** Et CAMPANULA alpina floribus juxta caulis longitudinem in pediculis praelongis exeuntibus SCHEUCHZERI.

Mihi omnino ignotae ſunt.

17. CAMPANULA ſiliqua longiſſima, flore rotato.

α Varietas procumbens.
Avicularia Sylvii GESN. Coll. p. 61 *b.*
Viola inodora anonymos EI. p. 114.
Campanula arvenſis minima DOD. coron. p. 38. Pempt. p. 168.
Avicularia Sylvii quibusdam I. B. II. p. 800.
Speculum veneris RAJ. p. 742. *majus* PARK. ZWING. p. 396.
Campanula arvenſis minima H. OX. II. p. 457. PLUKN.
Campanula arvenſis procumbens T. aut de Par. p. 252. I. R. H. GARID. TILL.
β Varietas erecta.
Onobrychis altera Belgarum & Dodonaei LOB. p. 418.
Elatine CAES. p. 387.
Onobrychis Belgarum AICHST. Vern. Ord. 7. T. I. f. I.
Viola arvenſis TAB. p. 304. ex DOD.
Pentagonion, viola pentagonia EI. p. 316. melius
Campanula arvenſis erecta T. aut de Par. p. 252. MAGN. Char. I. R. H.
γ Hujus varietas *minor*
Speculum veneris minus PARK. p. 1331. RAJ. Cant. p. 159.
Campanula arvenſis minima erecta H. OX. II. p. 456.
Campanula arvenſis minor ſiliqua ampliori I. R. H.
δ *Flore albo* WEINM. T. 286. *a.*

In agris ramoſa procumbens, in ſepibus erecta, minus ramoſa, altior.

Caulis tener, quadrangularis. Folia ſeſſilia, ovata, ambitu externo majore, ora undulata, plicata, modice ſerrata. Flores ex alis foliorum, petiolati, erecti. Fructus, quam reliquis Campanulis longior, anguſtior, prismaticus. Calyx capillaris, floris longitudine. Flos omnino rotatus, pentapetaloides, ut vix cohaerant ſegmenta, ſature purpureus, expanſus. Ungues non conjuncti in circulum tubae circumdatum, breviſſimis filamentis, ut omnino a Campanulis ſeparari poſſit.

J A S I O N E.

LINN. n. 677.
RAPUNCULI ſp. T.

A *Rapunculo* modice differt, petalis aut ſegmentis floris petaloidei non corniculatis, brevioribus, ſtaminum filamentis breviſſimis diſtinctis, cum apices conjungatur in ſimilem circa tubam coronam. Nam folia ſub floribus, & fructum bilocularem, quem tamen trilocularem invenio, & tubam bifidam, cum Rapunculis primi ordinis communes habet.

1. JASIONE foliis lineari lanceolatis obſolete ſerratis LINN. *Cliff.* p. 426. ROYEN. p. 191.

Scabioſa tertia major GESN. Hort. p. 279 *b.*
Scabioſa tertia DOD. p. 122.
Et *Scabioſa minor* EI. p. 121. foliis ſerratis.

Scabioſa

Scabioſa media LOBEL. p. 536. ex DOD.
Scabioſa minor V. TAB. p. 162. folio integro.
Aphyllantes I. LUGD. p. 864. & alia icon ex LOB. p. 1110.
Rapuntium alterum leptophyllon capitatum COLUMN. p. 226. & ic. p. 227. folio integro.
Scabioſa ſylveſtris minor coerulea AICHST. Vern. Ord. V. T. 12. f. 11.
Scabioſa globularis quam ovinam nominant I. B. III. P. I. p. 12. ZWING.
Rapunculus Scabioſae capitulo coeruleo C. B. Baſ. p. 25. RAJ. p. 744. T. aut de Par. p. 137. I. R. H. MAGN. Char. p. 216.
Rapunculus nemoroſus corniculatus ſcabioſae capitulo coeruleo H. OX. II. p. 464. S. 5. T. 5. f. 48.
β *Flore albo* C. B. LOB. p. 229. ic. 73. HOFMAN. &c.

Locis ſiccis ad vias & in agris abunde.

Caules multi projecti, aut erecti, pedales, una cum foliis aſperi. Folia ad terram plurima, longe elliptica, obtuſa, nervo eminente, per marginem plicata, aliquando ſerrata, ad ramos florigeros longe nulla. Ramos eos longos nudoſque terminant capitula hemiſphaerica florum congeſtorum. Sub capitulo aliquot ſeries foliorum, uno utrinque dente exſectorum, levium. Flores congeſti, petiolati. Calyx in ſummo ovario quinquedentatus, brevis. Flos ſature coeruleus, paulum inaequaliter diſpoſitus, petalis acutis, conniventibus. Lacteſcit.

R A P U N C U L U S.

T. T. 38.
PHYTEUMA LINN. n. 130.

Cum Campanula convenit lacte, flore fructui innato: calycis foliola pariter longa, anguſta, incurva ſunt. Sed flos profundiſſime ſecatur, ex latis unguibus in quinque gracilia ſegmenta, quae in flore immaturo in cornu incurvum circa Tubam coaleſcunt, per maturitatem vero diſcedunt, expanduntur, & florem reddunt pentapetalon. Stamina triangularibus unguibus elaſticis orta, & tuba apice trifido, Campanulam referunt. Fructus in nonnullis bilocularis eſt, tubaque bifida.

ORDO I.
RAPUNCULI FRUCTU TRILOCULARI

1. RAPUNCULUS foliis obtuſis, ſpica pauciflora.
Rapunculus alpinus parvus comoſus I. B. II. p. 811. cum bona icone, RAJ. p. 745. *. ZWING. p. 395.
Rapunculus corniculatus alpinus perennis parvus H. OX. II. p. 464.

Rariſſimam plantam miſit I. GESNERUS, lectam in monte per quem ex Rhaetis *Glaronam* tenditur, *Puendtnerberg.*

Folia ad terram pluſcula, ſubhirſuta, ex petiolo lateſcentia, ambitu ovali, ſerrata aut non ſerrata. Cauliculus triuncialis, uniflorus. Sub capitulo, quod unicum eſt, folia magna, rotunda, albida. Flores in uno capitulo numeravi fere ſex, qui coerulei fuerunt.

2. RAPUNCULUS foliis tenuiſſimis, ſpica hemiſphaerica.
Rapunculus ſylveſtris umbellatus 3. CAM. ad THAL. ic. VIII. n. 3. PARK.
Rapuntium alterum anguſtifolium alpinum COLUMN. II. p. 23. icon p. 26.
Rapunculus minimus, folio tenuo gramineo I. B. II. p. 810. ZWING. p. 395.
Rapunculus umbellatus folio gramineo C. B. RAJ. p. 745. *. SCHEUCHZ. It. I. p. 47. It. IV. p. 340.
Rapunculus n. 3. BARR. ic. 523. ex CAM.
Rapunculus corniculatus alpinus anguſtiſſimo folio H. OX. II. p. 465. T. 5. f. 53.
Rapunculus folio gramineo I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 140.
Phyteuma foliis linearibus floribus capitatis ROYEN. p. 248.
β *Flore albo* in ſummo *M. Speluga* SCHEUCHZ.

Abunde in alpibus editioribus, v. g. ad viam a *Teufelsbrük* in *Gotthardum*, in *Joch*, *Furca*, *Grimſula*, &c. SCHEUCHZER in *Ochſenſtock*, *Sureneneck* M. In *Rhaetiae* M. I. B.

Radix magna, multiceps. Folia ad terram graminea, cis apicem paulum lateſcunt, ad caulem peranguſta, longa, modo graminea, modo ſerrata. Caulis ab una ad octo uncias. Sub capitulo, quod unicum eſt, lata foliola in mucronem producta gracilem, & ſimilia inter flores ciliata. Capitulum brevius, cyaneum.

3. RAPUNCULUS foliis imis cordatis, ſuperioribus oblongis ſerratis, ſpica ovali.

Rapum ſylveſtre unguium inſtar incurvatis in ſummo floribus GESN. Coll. p. 101 *b.*
Rapunculus alopecuroides orbiculari pene ſpica CLUS. p. CLXXIII. absque icone.
Rapuntium montanum rarius, corniculatum COLUMN. p. 223. ic. p. 224. optime.
Rapunculus flore globoſo purpureo I. B. II. p. 810. cum icone *campanulae rotundifoliae.*
Rapunculus petraeus P. ALP. Exot. p. 343. 344. male.
Rapunculus folio oblongo ſpica orbiculari C. B. Baſ. p. 25. H. OX. II. p. 463. S. 5. T. 5. f. 47. ZWING. T. aut de Par. p. 527. I. R. H.
Rapunculus corniculatus montanus RAJ. p. 744.
Rapunculus coeruleus major Italicus BARREL. ic. 526. &
Minor ib. 525.
Rapunculus corniculatus RIVIN. Monop. Irreg. bene
β *Rapunculus alpinus, petraeus, coeruleus, foliis flori ſubſtratis, longis, anguſtioribus* SCHEUCHZ. It. VI. p. 460. &
Rapunculus alpinus corniculatus, foliis ab imo caule ad ſummum anguſtioribus SCHEUCHZ. ib. p. 461.

Vulgaris in *Helvetia* montana v. g. ſupra *Biennam* eundo ad *Deſſ* &c. Bernae naſcitur in colle, ad ſemitam a *Sulgenbach* ad balneum exterius. C. B. *Michelfeldae* in pratis. *Genevae* I. B.

Caulis, uti reliquis, erectus, non ramoſus, una ſpica terminatus, dodrantalis, etiam cubitalis. Folia ad terram omnium prima petiolata, longius cordata, proxima ex ovatis elongata, obtuſa, ſubrotunde ſerrata, ad caulem pauca, ſeſſilia, graciliora. Spicae florali ſubſternuntur aliquot folia lata, modo longe caudata, modo minime, & ſimilia floribus interponuntur minora. Spica hemiſphaerica, deinde ovalis, ſature cyanea. Semina flava fuſca, ovata.

In varietate β. folia ad radicem ſimilia, ad caulem praelonga, graciliora, ſerrata tamen, denique ita acuta, ut a gramineis ſpeciei 2. parum differant. Spica brevior, & rotundior.

4. RAPUNCULUS alpinus corniculatus C. B. *Prodr.* p. 33. cum icone, RAJ. p. 744. I. R. H.

Trachelium petraeum minus PON. Bald. p. CCCXXXVI.
Rapunculus comoſo ſpicato aliquatenus adfinis ex Baldo I. B. II. p. 811.
Rapunculus corniculatus alpinus petraeus perennis H. OX. II. p. 464. S. 5. T. 5. f. 49.
Campanula ſphaerocephalos pervenuſta foliorum ad oras inſigniter denticulata, forte Campanula Sphaerocephalos coerulea magno flore PLUKN. p. 77. T. 152. f. 6.

SCHEUCHZER in via mala, ſed, fateor, non credo hanc plantam ab eo lectam eſſe, ſynonyma enim, & deſcriptiones omnino ad Rapunculum n. 3. pertinere indicant. Huic folia acute ſerrata, ex ovato rhomboidea ſunt, umbella floralis laxa, ſemicircularis, flores longiſſimi, & pulcherrimi, ejusdem fabricae, & ſub ſpicis magna, ſerrata folia.

ORDO II.
FRUCTU BILOCULARI.

5. RAPUNCULUS foliis imis cordatis, ſuperioribus anguſtis, ſpica cylindrica longiſſima.

α Varietas vulgaris flore *ochroleuco.*
Rapum ſylveſtre 7. & 8. GESN. Coll. p. 101 *b.*
Rapi ſylveſtris genus in ſylvis & montibus floribus pallidis GESN. Hort. p. 276.
Rapuntium alopecuron flore candido DODON. p. 165. 166.
Rapunculus ſpicatus albus C. B. Baſ. p. 25. RAJ. p. 743. pro var. I. R. H.
Rapunculus ſpicatus comoſus albus & coeruleus *itemque folio maculato* I. B. II. p. 809.
Rapunculus ſpicatus ſ. comoſus albus ZWING. p. 395.
Rapunculus corniculatus ſpicatus ſ. alopecuroides flore albo H. OX. II. p. 463. T. 5. f. 46.
Rapunculus corniculatus ſpica longiore RIVIN. Monop. irr.
Rapunculus ſpicatus flore flaveſcente T. aut de Par. p. 526. I. R. H.
β Flore coeruleo, rarior in Helvetia, in calidioribus, circa *Lauſannam* & *Genevam* reperitur.
An *Rapunculum ſylveſtre* TRAG. p. 725?
Rapum ſylveſtre LONIC. p. 413.
Rapuntium majus alopecuri comoſo flore coeruleo LOBEL. ic. p. 329. ex DOD.
Rapuntium alopecuron DOD. p. 166. *flore coeruleo.*
Rapunculus ſylveſtris floribus coeruleis THAL. p. 94.
Rapunculus ſpicatus violaceus C. B. P.

Rapun-

Rapunculus ſpicatus coeruleus EI. Prodr. p. 32. bene
Rapunculus ſpicatus ſ. comoſus albus & *coeruleus* I. B. II. p. 809. ZWING. p. 395.
Rapunculus corniculatus ſpicatus ſ. alopecuroides flore coeruleo MORIS. l. c. cum priori.
Rapunculus ſpicatus RAJ. p. 743. I. R. H. TIT. LIND. DILL. &c.
Alopecurus floribus coeruleis SIEGESB. p. 7.

Radix longa, cylindrica, edulis. Folia, ut in n. 3. ad terram longe petiolata, cordata, margine ſerrato: ad caulem peranguſta, ſerrata. Spica absque conſpicuis foliis ſubſtratis, longior, cylindrica. Fructus bifidus, rugoſus, bilocularis. Petala ut in prioribus, in cornu connata, & ſtamina. Semina, qualia in campanulis, ovata conpreſſa, dilute ſpadicea, nitida. Ludit folio macula nigra tincto, ſpica duplici, & flore quadrifolio.

Edulis eſt uti pleraeque campanulae.

6. RAPUNCULUS foliis plerisque cordatis, ſpica ovata obeſa.
Rapunculus ſpicatus flore purpuro violaceo SCHEUCHZ. It. VII. p. 518.

In ſubalpinis reperi, in valle *Grindelia*, *Urſaria*, *Haſelia*, circa *den Boden*, & circa *Thermas Leucenſes*. HUBERUS circa Thermas *Piperinas*, & inter *Lenz* & *Brienz* Rhaetiae. In iisdem montibus ſupra *Falz* I. GESNERUS.

Differt a priori culmo in alpinis triplo altiori, foliis imis alte inciſis, acutioribus, Urticae, ſuperioribus plerisque etiam cordiformibus, exceptis ſupremis; ſpica breviori, craſſiori, ovata, floribus ſature violaceis, tuba purpurea, foliis ſub ſpica ſaepe binis longisque.

CYCLAMEN.

T. T. 68. LINN. n. 116.

Calyx campaniformis, ſemiquinquefidus. Flos monopetalos, ex brevi tubo ſurſum reflectit quinque ſegmenta ovalia. Stamina breviſſimis filamentis ex tubo floris orta, circumſtant ovarium conicum, tuba ſimplici. Id uniloculare eſt, polyſpermon.

1. CYCLAMEN RUELL. p. 412. LAUREMBERG *appar.* p. 150. LINN. *Cliff.* p. 49.
Cyclaminus FUCHS. p. 451. cum maculis, TRAG. p. 905. CORD. Dioſc. p. 48. *a.* Hiſt. L. 2. c. 36. GESN. Coll. p. 72 *b.* Hort. p. 256. MATTH. p. 588. folio levi. CAMER. Epit. p. 357. cum charactere, CAES. p. 392.
Cyclaminus altera DOD. Purg. p. 55. 56. bene.
Cyclaminus orbicularis rotundifolius EI. Hiſt. p. 337.
Cyclaminus odorato purpureo flore CLUS. Pann. p. 233. Hiſt. p. 264.
Cyclamen vulgare officinarum orbiculato folio LOB. Adv. p. 467. *ſeu panis porcinus, rapum terrae, Arthanita* Ic. p. 604.
Cyclaminus, umbilicum terrae TAB. p. 753.
Cyclamen vulgare, panis porcinus AICHST. Autumn. Ord. 3. T. 4. f. 3.
Cyclaminus folio rotundiore vulgatior I. B. III. p. 551. RAJ. p. 1205. Syll. Ext. p. 110.
Cyclamen orbiculato folio inferne purpuraſcente C. B. H. OX. III. p. 552. I. R. H.
Artanica, Cyclamen BLAKW. T. 147.
Varietates innumerabiles exſtant apud hortulanos, conf. WEINM. T. 453. MUNTING. Ic. 144. 146. 147.
β Flore albo, circa *Neocomum* C. GESN.
γ Folio ſubtus e viridi pallente CLUS. C. B. Inter indigenas habet C. B.
δ Flore pleno &c.

Circa *Weſen*, *Walenſtad*, *Curiam* C. GESNER, RAJ. & I. B. circa *Genevam* in M. *Saleva*, & in *Rhaetiae* M. In comitatu *Neocaſtrenſi* non rara: Ego reperi in rupibus ſupra viperetum pagi *Baume*, & ſupra *Creſſier*.

Radix craſſum eſt, & informe tuber. Ex eo petioli alii folioſi, alii floriferi, nudi hi, & uniflori. Folia reniformia, aut ſubcordata, modo varia albis maculis, modo nigro circulo inſcripta. Flos purpureus, ſuaveolens.

Purgat ſumta radice ad drachmam, ſed acre, & medicis prudentioribus ignotum C. HOFMAN. p. 13, & inter venena recenſitum a BOERHAAVIO. In emplaſtrum admittitur, quod extus admotum alvum ducere dicitur, & vermes necare, & ſcrophulis prodeſſe.

*2. CYCLAMEN radice exigua C. B. HIST. OXON. III. p. 552. I. R. H. &c.
Hermodactylus TRAG. p. 758.
Exigua cyclaminus EJUSD. p. 905.
Cyclaminus radice avellanae magnitudine CLUS. Pann. p. 235.
Cyclaminus aeſtivus EIUSD. p. 264.
Cyclamen parva radice I. B. III. p. 553. cum icone.

TRAGUS ait in ſylvis umbroſis naſci, haud longe a *Curia*.

Radicem avellanae magnitudine eſſe CLUSIUS. Valde dubito an vere diſtinctum ſit?

*3. CYCLAMINUS radice oblonga GESNER *hort.* p. 256.

Cyclaminus oblongus rhaeticus EIUSD. app. p. 291.
Cyclaminus μακρόρριζος a KENTMANNO miſſus GESN. vit. p. 52.
Cyclamen odorata, macrorrhizos CLUS. p. 264.
Cyclaminus μακρόρριζος CAM. Epit. p. 358. ZWING. p. 603.
Cyclamen longius radicatum AICHST. Autumn. Ord. 3. T. 4. f. 2.
Cyclamen oblonga radice C. B. H. OX. III. p. 551. I. R. H.

C. GESNERUS propoſuit, expunxit autem poſt I. BAUHINUM l. c. p. 552. RAIUS, & ad I. retulit. Diverſum fecerat CONRADUS radice ex longo pediculo ſub terram depacto pendula.

*4. *Cyclamen ex montibus Rhaeticis folio hederae triplici mucrone diſtincto* LOBEL. Ic. p. 605. Adverſar. p. 264.

Cyclamen folio anguloſo I. B. III. p. 553. cujus icones habet MUNTING. T. 147. 148. &c.
Nemo praeter LOBELIUM hanc ſpeciem in Helvetia vidit.

*5. CYCLAMEN odoratum aeſtivo ſolſtitio florens, folio maculato C. B.

Cyclamini odorati duplex varietas CLUS. p. 264.

SCHEUCHZER inter *Flaſch* & *Luciſteig*.

Alteri varietati folia aliquantum anguloſa eſſe, & albis maculis obſcure averſa parte notari, flore ſaturate purpuraſcente. Alteri folia averſa parte viridia, adverſa maculis albis manifeſtis; flore dilute purpuraſcente vel albido. Ita HOOGHELANDE apud CLUSIUM.

Utra ſit Cluſianarum, an varietas potius ſpeciei vulgaris, planta non viſa non definio.

V I O L A.

T. T. 236. LINN. n. 679.

Calyx quinquefidus, plica flexus, minori parte contra petiolum reflexa, majori florem continente, omnibus in flexione bifidis. Petala quinque, in longam figuram diſpoſita, quorum bina erecta ſubrotunda, imum transverſe poſitum, & transverſim oblongum eſt, ex calyce nata. Imum per intervalla ſegmentorum calycis calcar emittit obtuſum. Stamina quinque, ex ambitu ovarii, quorum duo in calcar incurvas laminas emittunt (PONTEDER. *Anthol.* p. 51.). Omnia unguibus elaſticis & coaleſcentibus craſſis apicibus ovarium cingunt, producto in aridam glumam longiorem apice. Ovarium modo pyramidale, trilaterum, modo ovatum, tribus carinis, tribusque valvis diſſiliens, polyſpermon. Tuba in aliis ſpeciebus ſimplex, recurva, in aliis infundibulo cavo terminata.

ORDO I.

VIOLAE MARTIAE. TUBAE APICE DEORSUM INCURVO. ROTUNDIFOLIAE.

1. VIOLA acaulis, ſtolonibus teretibus, reptatricibus, pedunculis radicatis LINN. *Cliff.* p. 427. ROYEN. p. 431.

Viola nigra BRUNF. L. I. p. 137.
Viola purpurea RUELL. p. 633. FUCHS. p. 311. MATTH. p. 1180. CAM. Epit. p. 910. CAES. p. 393. de BRY T. 79.
Viola odorata purpureis foliolis TRAG. p. 557. ex BRUNFELSIO.
Viola nigra CORD. Dioſc. L. IV. c. 122. GESN. Hort. p. 286.
Viola purpurea vel martia GESN. Tab. Coll. p. 114.
Viola nigra ſ. purpurea DOD. p. 156.
Viola martia praecox purpurea, campeſtris, odora, ſimplici flore LOBEL. p. 608.
Viola martia CAMER. Hort. p. 177. BLAKW. T. 55.
Viola martia purpurea TAB. p. 301. I. B. III. p. 542. RAJ. p. 1049.
Viola martia ſimplex RENEAUME p. 140.
Viola matronalis flore purpureo AICHST. Vern. Ord. 2. T. 4. f. 3.
Viola martia odora ſimplex C. B. Baſ. p. 59.
Viola martia purpurea flore ſimplici odoro C. B. P. H. OX. II. p. 474. T. aut. de Par. p. 170. I. R. H. MAGN. Char. p. 278. ZANICH. p. 277. ic. 270.

Viola

Viola RIVIN. pentap. irreg. DILL. Cat. Gieſſ. RUPP. &c. MERIAN. Ic. LI.

β *Flore albo*, in ſylva *Auguſtana*, & prope *Michelfelden* &c. tum *Genevae a la Baſtie* TRAG. TAB. p. 301. AICHSTETT. l. c. f. 4. BRESL. 1726.

γ *Flore violaceo pleno* RENEAUME l. c.

δ *Flore albo pleno* &c.

Ad ſepes abunde.

Radix perennis, lignoſa, brachiata, multiceps. Folia omnia ex radice longe petiolata, cordata, ſubrotunde crenata. Caulis nullus, praeter petiolos ex radice aphyllos, & unifloros, unica ſubinde ſquamos veſtitos, & flagella, ex radice, quae in diſtans erepunt, novos factura cauliculos. Flos nutans, coloris, cui nomen dat, ſuaveolens. Fructus ſubrotundus.

Tota medicata eſt, blande ſalſa & laxans. Ea vis in ſyrupo florum eſt, ſed cum anodyna blanditate conjuncta, ad pectoris aſperos morbos apta, (FALLOP. *de purg. ſimpl.* c. 40.) major autem in radice, calycibus & foliis, quae inter emollientes cenſentur, in ſemine maxima, quod etiam urinam movet, (BUCHWALD. p. 292.) in emulſione ad Iſchuriam valet &c. Seminum lithonthriphicam vim CRATO laudavit. Recentia folia parum purgant, ſicca magis CRATO *Epiſt.* L. V. Stamina ad epilepſiam ſola commendat BRASSAVOLA p. 65. An vere expertus?

2. VIOLA acaulis, ſtolonibus repentibus deſtituta.

Viola folio Trachelii ſerotina hirſuta, radice lignoſa MERRET. p. 125.

Viola martia major hirſuta inodora HERMAN. Hort. p. 627. SUTHERL. KNAUT. H. OX. II. p. 475. T. 9. f. 1. PLUKN. RAJ. p. 1051. Syn. III. p. 365. ZWING. VAILL. MILL. BOERH.

Viola rotundifolia martia major hirſuta BUXBAUM p. 338.

An *Viola ſylvatica latifolia flore amplo dilute coeruleo oderata* RUPP. p. 233.

In ſylvis caeduis, & ad ſepes non vulgaris. Haec ad ſemitam, qua ſub clivo *Sandrein* per pratum itur, in quo tinctoriae officinae ſunt.

Cum Martia convenit caulium defectu, differt, quod flagellis deſtituatur, quod folia producat majora, longius cordata, hirſuta, floresque pallidos, majores, inodoros.

3. VIOLA acaulis foliis reniformibus.

Viola paluſtris martia inodora BURSER. Act. Suec. p. 506.

Viola paluſtris ſtellata MERRET. p. 125.

Viola alpina minima nummulariae foliis BOCCONE II. p. 163. T. 127. RAJ. Hiſt. III. p. 310.

Viola paluſtris rotundifolia glabra H. OX. II. p. 475. cum deſcriptione, RAJ. p. 1050. ZWING. p. 949. PLUKN. I R. H. VAILL. BUXBAUM.

Viola paluſtris canina rotundifolia minima noſtras BROMEL. p. 122.

Viola paluſtris foliis Trachelii glabris RUPP. p. 233.

Viola martia ſylveſtris aquate coerulea, folio & flore minore LINN. Lap. n. 278.

HUBERUS ex *Gotthardo* M.

Minima eſt, foliis binis ternisque, ſemicirculariter reniformibus, vix crenatis, flore minimo, aquate caeſio, tota tenerior, & pariter acaulos.

4. VIOLA caulibus adſcendentibus floriferis foliis cordatis LINN. *Cliff.* p. 427. ROYEN. p. 430.

Viola purpurea ſ. ſylveſtris TRAG. p. 557. icon vero 558. videtur Martiae eſſe, & ex BRUNFELSIO eſt.

Viola martia purpurea inodora GESN. Tab. Coll. p. 114.

Viola martia ſylveſtrior inodora GESN. Hort. p. 286.

Viola ſylveſtris & inodora DOD. p. 156.

Viola canina coerulea inodora ſylveſtris ſerotina LOB. p. 609. eadem ic.

Viola martia ſylveſtris foliis majoribus & rotundioribus THAL. p. 130. C. B. P. T. aut. de Par. p. 171. I. R. H. RUPP. &c.

Mater Violarum Dalech. LUGD. p. 794. Ita ex ore Dalechampii I. B. Icon vero arboreſcentem refert.

Viola canina TAB. p. 304.

Viola martia canina AICHST. Vern. Ord. 7. T. 5. f. 2.

Viola martia coerulea inodora ſylvatica in cacumine ſemen ferens I. B. III. p. 543.

Viola martia inodora ſylveſtris C. B. Baſ. p. 59 P. H. OX. II. p. 474. RAJ. p. 1050. VAILL. &c.

Viola martia minor flore violaceo BARREL. Ic. n. 695.

Viola inodora major RIVIN. DILL. Cat. Gieſſ.

β *Flore albo* (Baſileae inter *Riehen & ſ. Chriſtianae* f. & Bernae in udis ſylvae *Neslern*). GESN. Hort. RAJ. Syn. III.

γ *Viola martia ſylveſtris foliis mucronatis oblongis & ſtrictioribus* THAL. p. 130. C. B. P. T. aut. de Par. p. 171. I. R. H. IOHR. RUPP.

Viola ſylveſtris minor BROMEL. p. 124.
Viola inodora RIVIN. DILL.
δ *Flore albo* BROMEL.

Ubique in ſylvis, & paſcuis apricis, ſerius floret, & non raro etiam autumno.

Caules longe procumbunt, folioſi, & florigeri, maxime, ſi adultam videris exeunte aeſtate. Folia juniora hirſuta, adulta calveſcunt, cordata, acuminata, modo longiora, modo latiora, firma. Flores ex ramis paſſim, in petiolis unifloris, majores, inodori. Petala duo violacea pura ſunt, inferiora tria macula pallente inſigniuntur, media barbata. Fructus in acutiſſimas carinas diſſilit.

5. VIOLA foliis reniformibus, caulibus folioſis floriferis.
Gäle violen ARET. p. 235. *a.*
Viola martia flore luteo minore GESN. Hort. p. 286.
Viola montana I. CLUS. Pann. p. 357. Hiſt. p. 309. paulo durius.
Viola lutea LOB. p. 609. ex DODONAEI icone pro *Viola* 4. poſita, AMBROS.
Violae luteae in montibus CAES. p. 393.
Viola martia alpina lutea SCHWENKF. p. 219.
Gramen parnaſi aliud LUGD. p. 1005. non bene
Viola martia lutea I. B. III. p. 544. MERRET. RAJ. p. 1051. Syll. ext. p. 262. BRESL. 1726. in Ungaria.)
Viola alpina rotundifolia lutea C. B. H. OX. II. p. 475. I. R. H. MUR. p. 642. RUDBEK. p. 100. ZWING. p. 949. SCHEUCHZ. It. IV. p. 342.
Viola flore luteo RIVIN.
Viola foliis uniformibus pedunculis caulinis LINN. Cliff. p. 427. Lapon. n. 276. ROYEN p. 431.
β Minor. *Viola alpina rotundifolia minor lutea* PLUKN. p. 388. T. 233. f. 7. bene, SCH. BOT. MAGN. Hort. I. R. H.
γ Major. *Viola rotundifolia montana major, ſive phthorae valdenſium facie, floribus luteis* PLUKN. l. c. T. 234. f. 1.

Abunde in hiatibus petrarum, ſerobibus ſaxoſis & locis umbroſis alpium & Jurae.

Cauliculi humifuſi, cum foliis tenerrimi, folioſi, parum ramoſi, palmares. Folia reniformia, non mucronata, minute ſerrata, ſublutea, ſubhirſuta. Flores ex cauliculo in petiolis unifloris. Calyx & flos Violae n. 1. ſed inodorus & minor, petalis quatuor ſuperioribus flavis, extus rufo lineatis, imo ſaturate croceo, picto lineis nigris.

ORDO II.
DUBIAE INTER I. & III.

6. VIOLA foliis cordatis, ad ramos modice ſerratis, petalis longioribus.
Viola Pyrenaica ſerotina Teucrii folio SCHOL. PAR. p. 131. PLUKN. p. 388.
Viola Pyrenaica Teucrii folio longius caudata I. R. H. ZWING. p. 952.

In paſcuis M. Jurae SHERARD apud RAI. *Syllog. Exter.* p. 400.

De hac & ſequente mihi non conſtat, cujusnam ſint ordinis. Haec erecto caule eſt, pedali, brachiato: Folia alia faſciculata, cordata, acuta, alia ad ramorum ortum paulo profundius inciſa, neque tamen laciniata. Flores in longis petiolis erectis, petalis longioribus ſunt, quam reliquae violae, & longe ellipticis.

*7. VIOLA
Viola montana laciniato folio CLUS. Hiſt. p. 309. absque icone. PARK. p. 755.
Viola montana folio multifido I. B. III. p. 544.
Viola alpina folio in plures partes diſſecto C. B. Phytop. p. 375. AMBROS. H. OX. II. p. 476. RAJ. p. 1051 *. Syllog. exter. p. 263. I. R. H. ZWING.
Viola alpina foliis diſſectis, MENZ. pugill. qui pro flore fructum deſcribit.
Viola martia aconiti folio HERM. flor. Batav. p. 74.

I. BAUHINUS in monte *Nombre* Rhaetiae, prope balneum *Wormbſer-Bad.*

In icone videtur ad Martias accedere, petiolo unifloro absque caule, qui longior ſit florigero, foliis ex radice, ſed ad pediculum usque in decem linearia ſegmenta fiſſis. Fructus tricarinatus.

ORDO III.
JACEAE.
TUBAE APICE LATO ET CAVO.
FOLIIS SUB RAMIS LACINIATIS.

8. VIOLA acaulos, flore foliis multo majore.
Viola martia foliis minoribus & ſolidioribus GESN. Fract. p. 65.
Viola montana II. CLUS. Pann. p. 356. Hiſt. p. 309. absque icone, AMBR.

Viola montana purpurea, ſolidiore folio I. B. III. p. 544.

Viola alpina purpurea exeguis foliis C. B. RAJ. p. 1051 *. Syll. p. 262. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 143. WAGN. ZWING. Ic. noſtr. T. VII.

An *Viola alipna omnium minima glauco Bellidis minoris folio rotundo duriuſculo flore purpureo* BOCC. Muſ. di Piante p. 74.

SCHEUCHZER in M. *Septimo* & *Tſchiera.* Ego in *Gemmii* petroſa planitie, ubique. HUBERUS ex M. *Lunae.*

Caulis, uti in Martia, ſcaber, uncialis, non ramoſus, profert numeroſa folia petiolata, ovata, ſerrata, & alia longiora, crenata, nulla vero laciniata. Petioli pauci, uniflori, maximo flore, qui folia plantae altero tanto ſuperet, violaceo, petali imi origine lutea, adfini vero grandiflorae, cum qua Tuba etiam craſſa, perforata, convenit. Apices crocei. Odor ſingularis, gratus.

9. VIOLA perennis, caule erecto, foliis ſub ramis laciniatis, reliquis ovatis.

α Varietas vulgatior *flore luteo,* nempe petalis ſupremis luteis, mediis flavis, cum ſtriis nigris; imo croceo, & lineis nigris picto, calcare purpureo.

Viola tricolor II. CLUS. Pann. p. 358.

Viola montana tricolor II. CLUS. Hiſt. p. 310.

Viola montana grandiflora peculiaris ex ſylvis Helvetiae CAM. Hort. p. 178.

Viola flammea montana Dalech LUGD. p. 800. absque icone, niſi fuerit varietas flava Violae 10.

Violae tricoloris ſ. floris trinitatis genus, flore luteo magno, repens, non annuum I. B. III. p. 548.

Viola montana lutea grandiflora C. B. H. OX. II. p. 476. SIBBALD. RAJ. p. 1052 *. ZWING. PLUKN. I. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 51. *& noſtras* RAJ. p. 1052.

Viola montana lutea folio ſubrotundo crenato BARREL. ic. 692. I. R. H.

Viola flore luteo majore RIVIN.

β Paulo rarior, petalis quatuor violaceis, flavo unico.

Viola tricolor odoratiſſima CLUS. Pann. p. 358. cum icone.

Viola montana tricolor I. CLUS. Hiſt. p. 310.

Iaceae tricoloris ſ. floris trinitatis genus flore purpureo magno repens non annuum I. B. III. p. 548. conjuncta priori.

Melanium montanum LUGD. p. 1204. icon non bona.

Viola montana tricolor odoratiſſima C. B. RAJ. p. 1052*. Syll. exter. p. 262. PLUKN. ZWING. SCHEUCHZ. It. II. p. 143. It. V. p. 428.

Viola montana coerulea tricolor folio ſubrotundo crenato BARREL. ic. 692.

Viola montana coerulea grandiflora I. R. H.

γ Rariſſima.

Viola montana alba grandiflora C. B. I. R. H.

Prima in omnibus alpibus frequenter, locis lapidoſis. Alteram SCHEUCHZERUS legit in M. *Regio*, *Engſtlen*, prope *Richenau*, & circa *Vettis.* Ibidem HUBER inter *Vettis* & *Melimpſch.* Ego in *Neſſo* M. Tertiam in eodem *Neſſo* reperi. a. 1733.

Omnibus caulis ab uncia ad pedem & ultra altus eſt. Folia ad terram petiolata, ex ovatis orbicularia, proxima longiora, ovata, obtuſe circumſerrata, ad caulem etiam longiora, ſub ramis vero alia bina, in tres quinque & ſeptem graciles lacinias profunde ſecta, quarum media longior eſt. Petioli ex ala foliorum digitatorum longi, nudi. Flores magni, uncia majores.

10. VIOLA caule erecto, foliis ſub ramis laciniatis, reliquis longe ellipticis.

Viola arboreſcens MATTH. p. 1181. absque criſtatis foliolis, CAM. Epit. p. 911. melius ſed iisdem obſcure expreſſis.

Viola fruticoſa GESN. Hort. p. 286. 296 *b*.

Viola elatior Matth. CLUS. Pann. p. 356. Hiſt. p. 310.

Viola martia arboreſcens TAB. p. 303. & ipſe absque ſtipulis pingit.

Viola martia fruticoſa SCHWENCKF. p. 218.

Viola erecta flore coeruleo AICHST. Vern. Ord. 5. T. 5. f. 2. & Ord. 2. T. 16. f. 2. 3. H. OX. II. p. 475.

Iacea tricolor ſurrectis cauliculis quibusdam arborea dicta I. B. III. p. 547. paulo melius.

Viola martia arboreſcens purpurea C. B. T. aut de Par. p. 239. I. R. H. GARID. p. 488. ic. 99. BUXB. &c.

Viola ſurrecta purpurea RAJ. p. 1052. *. Syll. ext. p. 262.

II. *Viola aſſurgens tricolor* DOD. p. 158.

Viola martia ſurrectis cauliculis LOB. p. 610. ex DOD.

Viola tricolor erecta an Jovis flos Theophraſti C. B. ZWING.

Viola erecta an Jovis flos Theophraſti H. OX. II. p. 476.

III. *Viola ſylveſtris longifolia* TAB. p. 305.

Viola montana lutea foliis non crenatis C. B.

Viola

Viola flore coeruleo longifolia RIVIN.
β *Flore albo* AICHST. Vern. Ord. 5. T. 5. f. 3. pentap. irreg.

In valle *Urſaria* copioſe: In pratis vallis *Grindelwald*: circa *Ellenmoos* &c.
A priori differt caule cubitali, ramoſiori, foliis ſupernis longioribus, longe ellipticis, ſub ramis ſaepe undecimfidis. Flos multo minor eſt, isque coeruleus totus, petalis ſupremis ſaturatioribus, mediis dilutis, imo in ungue luteo. Caeterum nihil in ea duri eſt, aut arborei.

11. VIOLA annua, caule procumbente, foliis ſub ramis laciniatis, flore magno tricolore.
Herba trinitatis BRUNF. *II.* p. 73. *III.* p. 29. FUCHS. p. 803. bene, *ſativa* TRAG. p. 563.
Iacea DORST. p. 156.
Dodocatheon RUELL. p. 449.
Violae nigrae perſimilis floris genus montanum GESN. Hort. p. 286.
Violae genus inodorum, quod Trinitatem vocant EI. Coll. p. 114.
Iacea ſ. flos trinitatis MATTH. p. 1182. Epit. p. 912. bene
Viola tricolor DOD. Coron. p. 17. Hiſt. p. 158. bene, RENEAUM. p. 140. accurate
Viola flammea coloria calida LOB. ic. p. 611.
Viola flammea CAES. p. 393. de BOOT. p. 43.
Viola trinitatis prima TAB. p. 306. &
Viola trinitatis II. EIUSD. p. 307.
Flos trinitatis major pallidus AICHST. aeſt. ord. 12. T. 16. f. 3.
Et *violaceus* ib. f. 2.
Viola Trinitatis IB. hybern. T. 4. f. 4.
Viola tricolor ſ. trinitatis flos I. B. III. p. 546.
Viola tricolor hortenſis repens, an φλοξ *&* φλογιον *Theophr.* C. B. I. R. H.
Viola tricolor hortenſis MAGN. Char. p. 276. *repens* H. OX. II. p. 476. ZWING. p. 950.
Viola tricolor RAJ. p. 1052. RIVIN. &c. BLAKW. T. 46.
Florum varietates habent de BRY T. 79. I. R. H. &c.

In M. *Thuiri* adſcenſu.
A priori differt caule proſtrato: foliis brevioribus, latioribus, ovatocordatis, flore pulchriori, ſuperioribus petalis villo holoſcriceo violaceo pictis, mediis flavis, aut ex flavo & violaceo variis, barbatis, duabus ſtriis pictis. Quintum plerumque cyaneum eſt, & quinque lineis inſcribitur. Inodora eſt, uti prior.

12. VIOLA caule procumbente, foliis ſub ramis laciniatis, flore parvo bicolore.
Herba trinitatis ſylveſtris TRAG. p. 563.
Violae nigrae perſimilis flos arvenſis minor GESN. Hort. p. 286.
Violae genus inodorum in arvis GESN. Tab. Coll. p. 114*b*.
Iacea altera MATTH. p. 1183. Epit. p. 913. bene
Viola ſylveſtris LOB. Ic. p. 611.
Viola trinitatis minor petraea flore albo TAB. p. 307.
Jacea tricolor hortorum & frugum vicium Trago I. B. III. p. 548.
Viola bicolor arvenſis C. B. Baſ. p. 59. H. OX. II. p. 476. I. R. H. aut. de Par. p. 172. RAJ. ZWING. p. 1053.
Icones BARREL. p. 757. huc referuntnr.
Vola bicolor arvenſis flore candido & luteo I. R. H. RUPP. &c.
β *Flore coeruleo & luteo* I. R. H.
γ *Flore coeruleo & candido* I. R. H.

In agris ſterilibus & hortis ſponte.
Caules multi per terram ſtrati, uti priori n. 11. pedales, aut minores. Folia uti priori, ovato cordata, auriculis ad ortum ramorum conjugatis. Flos ex longo pariter petiolo, minimus ex tota gente, plerumque ſupernis petalis albentibus, imo luteo, quinque nigris lineis picto: Aliquando violaceus color in ſuperioribus admiſcetur.
LINNAEUS, ex ſuis principiis, cum magnitudines partium, etiam relativas, ex notis excludat, violas 8-12. conjunxit in unicam, cui nomen fecit *Viola pedunculis caulinis angulatis, ſtipulis oblongis, pinnatodentatis, foliis ovatooblongis crenatis* Hort. Cliff. p. 427. (ROYEN. p. 431.) Adfinitatem video, undecimae maxime cum duodecima, nonae cum decima, quas ipſe aegrius ſeparo: neque tamen unquam, puto, ſponte bicolor in florem trinitatis degeneraſſe viſa eſt deinde perennitate alpinae differunt a vulgaribus.

IMPA-

IMPATIENS.

RIVIN. LINN. n. 680.
BALSAMINE T. T. 235.

Calyx bifolius, brevis, minimus (TOURN. N. M.). Flos difformis, tetrapetalos, (TOURN.) vel hexapetalos, ſi petala lateralia, profundiſſime certe bifida, pro duobus numeres: Supremum petalon latum, fornicatum, ſimplex, in aculeum deſinit (T. A.). Lateralia (E. C.) paria profundiſſime diſſecantur in duas portiones, magnam, ambitu irregulari, ſinuato, & inferiorem minimam, fere ellipticam. Quartum & imum, Nectarium LINNAEI (B.), cornu copiae ſimile, abit in calcar conicum cavumque. Stamina quinque circa ovarium orta, antheris maximis, bilocularibus, connaſcuntur, ſub quarum ortu externe quaſi globulus eſt. Ovarium oblongum, cum tuba ſimpliciſſima, conica (T. L.), intus quinque valvis elaſticis ſemina retinet, quae adtactum cum inpetu disjicit (R. S.).

1. IMPATIENS pedunculis ſolitariis multifloris LINN. *Cliff.* p. 428. ROYEN. p. 431.

Eſula ſylveſtris TRAG. p. 295. cum icone, LUGD. p. 1655.
Mercurialis ſylveſtris altera EIUSD. p. 190.
Noli me tangere GESN. Hort. p. 269 *b.* Tab. Coll. p. 91 *b.* TAB. p. 667. (non placet) AICHST. Ord. 5. T. 5. f. 1. I. B. II. p. 908.
Impatiens herba DOD. p. 659.
Perſicaria ſiliquoſa ſ. noli me tangere LOB. p. 318.
Catanance altera in alpibus CAES. p. 266.
Chryſaea LUGD. p. 876. male
Balſamita altera, noli me tangere COLUMN. p. 150. optime
Balſamina lutea C. B. Baſ. p. 88.
Balſamina lutea ſive noli me tangere C. B. I. R. H. MAGN. Char. p. 198. MUR. p. 704.
Perſicaria ſiliquoſa RAJ. p. 1328.
Balſamina foemina ſ. potius impatiens herba ſ. noli me tangere H. OX. II. p. 281.
Balſamina lutea Polonica BARREL. ic. 1197. bene
Impatiens RIVIN. Tetrap. irreg. T. 121. bene.

Locis ruderoſis, ſordidis, v. g. *Bernae* juxta gradus, per quos deſcenditur ad ſuburbium *die matte*: In ſylvis v. g. *Wylerholz*, inter *Ballſtall* & *Wallenburg* (ibidem I. B.), & in alpium etiam umbroſis. Baſileae verſus *Haltingen* I. B. & C. B. in *Mönchenſtein*. I. GESNER circa *Badam*, & in M. *Uetliaco*.

Caulis ſub ramis intumeſcens, erectus, brachiatus, una cum foliis tenerrimus. Folia longe petiolata, ovata, rotunde ſerrata. Pediculi biflori, ex alis foliorum. Flos pendulus, flavus, petalis lateralibus rubro colore punctatis. Semina magna, anguloſe ovalia, lineis quatuor elevatis percurruntur.

Venenatam eſſe, & inſigniter nocuiſſe, cum pro Mercuriali adhiberetur, BOERHAAVE. Folia tamen extus inpoſita ad ſtranguriam profuiſſe GESNERUS habet *Epiſt.* p. 21. & urinam ad diabeten usque movere ib. p. 109. Quare eam CRATO ad dolores nephriticos commendat *Epiſt.* L. V. p. 233. Imo BUCHWALD vulnerariam eſſe, & ad haemorrhoides & nervorum vulnera inponi poſſe ait p. 45.

ISOSTEMONUM.
ORDO VII.
GENUS CUCURBITACEUM.

BOERHAAVE II. p. 276. BLAIR. *Eſſays.* T. 2. MALPIGH. p. 53. 54. ic. 225. 226. LINN. *fragm. meth. natur. ord.* 33.

Omnibus flores alii mares, alii feminae. Illi majores, tribus ſtaminibus fiunt (MALPIGH. fig. 225.), quae quinque ſuſtinent craſſos, & ſucculentos apices. Hi minores inſident fructui carnoſo, polyſpermo, & Tubam habent trifido apice. Utrisque calyx eſt quinquefidus, flos ex calyce ortus, rotatus aut campanulatus, quinque partitus.

BRYONIA.

T. T. 28. LINN. n. 740.

Huic calyx campanulatus, breviter quinquefidus, laciniis capillaribus. Flos profunde quinquefidus, lineatis ſegmentis, elliptico lanceolatis. Tubae cornua ſemilunari

nari fungo terminata. Bacca exigua, ſphaerica (trilocularis LINN.). In noſtra ſpecie flos mas a femina tota planta diſtat (PONTEDER *Anth.* p. 279. 280. ut omnes flores ſteriles ſint, SIEGESBECK *vaniloq. gled.* p. 33. pro rariori caſu.) In aliis uterque ſexus in eadem planta conjungitur, abundantibus maſculis, ſed locis ſeparatur, (conf. DILL. E. N. C. *Cent.* VI. app. p. 79. SIEG. ib.

1. BRYONIA foliis quinquangulis ſcabris.

α Bryonia DORST. p. 52 *b.* TRAG. p. 820. CAES. p. 205. TAB. p. 893.
Vitis alba RUELL. p. 660. FUCHS. p. 94. CAMER. Epit. p. 987. CORD. Dioſc. p. 76.
Bryonia alba ſ. ruffa CORD. Hiſt. p. 116 *b.*
Vitis alba ſylveſtris, Bryonia GESN. Hort. p. 276 *b.* negat Tiguri naſci.
Bryonia ſ. vitis alba EIUSD. Coll. p. 63 *b.* LUGD.
Bryonia alba DOD. Purg. p. 230. Pempt. p. 400. RAJ. p. 658. BLAKW. T. 37.
Vitis alba Bryonia LOB. ic. p. 624. ex DOD.
Vitis alba I. B. II. p. 143.
Bryonia aſpera ſ. alba baccis rubris C. B. Baſ. p. 86. T. aut. de Par. p. 249. I. R. H. ZANICHEL. p. 41. ic. 243.
Bryonia aſpera incana ſ. alba baccis rubris H. OX. II. p. 4.
Bryonia foliis palmatis utrinque calloſe ſcabris LINN. Cliff. p. 453. ROYEN p. 264.
II. *Sterilis* PONTED. l. c.
β De *Bryonia baccis nigris* CORD. l. c. MATTH. p. 1284. DOD. I. E. p. 146. PLUKN. amalth. p. 45. neſcio, fateor, an naſcatur in Helvetia: MURALTUS nomen habet, ſed addit acinos rubere.

Ad omnes ſepes circa *Bernam*, *Baſileam*, *Brugam*.

Radix alba, ſucculenta, vaſtiſſima. Caulis anguloſus, cum foliis hirtus, volubilis, ſepedalis, ramoſus, ad folii ſinguli ortum & petiolum floriferum emittit, & flagellum cincinnatum. Folia circumſcriptione pentagonia, lobis triangularibus, modice ſerratis. Petiolus floriger ramoſus, multiflorus. Petala ſordide alba, lineis virentibus. Bacca ſphaerica, rubra.

Tota radix ſucco acri alvum ſtimulante, hydragogo, plena eſt, cujus drachmae duae non ſine adfinis Elaterii flagitio alvum ducunt in hydrope, rari tamen inter medicos uſus, neque niſi in robuſtis concedendus, & quibus integra ſunt viſcera, tunc feliciter quidem BUCHWALD. p. 75. in maniacis etiam SYDENHAMO auctore. Infuſio recentis ad ſemuncem ſumenda, ſiccae unica drachma ſufficit BOULDUC. *hiſt. de l'Acad.* 1712. p. 53. Aqua ex laeſa radice ſtillans commode alvum ducit doſi, quantum cochlear capit CHOMEL, & STOFFEL apud I. B. Faecula ex radice ſaepe lota vim purgantem fere deponit, & diuretica eſt. Turiones pariter purgant. Aqua deſtillata habetur pro hyſterica, poſt MATTHIOLI laudationem, qui hyſtericam mulierem decocto vinoſo Bryoniae ſanavit p. 1284. Externo uſu valet, ad ſcrophulas & tumores cyſticos reſolvendos. Unguentum ad ſtrumas cum Terebinthina factum laudat BURGGRAV, olimque Bryoniam ZACUTUS.

ISOSTEMONUM.
ORDO VIII.
GENS SOLANACEA

HEBENSTREIT *de ſenſ. extern. facult. plant. ind.* n. IX.

Manifeſto conſenſu naturae, quae ſequuntur cohaerent: Iis calycis ſegmenta cum petalis, & ſtaminibus, in eadem ratione ſunt, quicunque numerus fuerit. Flos monopetalos, figura varia, aut uniformis, aut leviter inaequalis. Fructus alias bilocularis, isque vel ſiccus, vel ſucculentus, alias multilocularis, ſucculentus. Tuba unica. Folia alterna: Vis in plerisque nauſeoſa, ſubdulcis, emolliens, anodyna, vel mitior, vel validiſſima, venenata.

SOLANUM.

T. T. 62.

SOLANII ſpec. LINN. n. 144.

Calyx campaniformis, quinque dentibus modo obtuſis, modo acutis. Flos rotatus, tubo breviſſimo, acutis triangularibus quinque ſegmentis. Apices quinque circa tubam coaleſcunt. Tuba globulo terminatur. Bacca ſphaerica, placenta in centro poſita, ſeminibus numeroſis.

1. SOLA-

1. SOLANUM foliis aliis trifidis, aliis ſimplicibus.
Chamaepitys DORST. p. 76*b.*
Dulcis amara TRAG. p. 816.
Amara dulcis CORD. Dioſc. p. 67. TAB. p. 893.
Solanum quoddam fruticoſum GESN. Hort. p. 282.
Je länger je lieber ſolani genus EIUSD. Epiſt. p. 84*b.*
Solanum perpetuum EIUSD. Tab. Coll. p. 107*b.*
Vitis ſylveſtris MATTH. p. 1282. CAM. Epit. p. 986.
Dulcamara DOD. Purg. p. 239. Hiſt. p. 402.
Amara dulcis, Circaea LOB. ic. p. 266.
Salicaſtrum CAES. p. 207.
Dulcamara flore coeruleo vulgatior AICHSTETT. aeſt. ord. 2. T. 16. f. 3.
Glycypicros ſ. amara dulcis I. B. II. p. 109.
Solanum ſcandens ſ. dulcamara C. B. Baſ. p. 51. MAGN. Char. p. 205. T. aut. de Par. p. 42. I. R. H.
Solanum lignoſum ſ. dulcamara RAJ. p. 672. BLAKW. T. 34.
Icon MERIAN CIII.
Solanum caule inermi perenni flexuoſo foliis ſuperioribus haſtatis LINN. Cliff. p. 60. ROYEN. p. 424.
β *Flore albo* AICHST. l. c. f. 2. C. B. &c.
γ *Flore pleno* AICHST. C. B. &c.
δ *Folio variegato* MUNT. T. 156. I. R. H. &c.

Frequens ad foſſas & locis paludoſis.

Caulis durus, fruticoſus: Folia alia ſimplicia, cordata, acuminata, alia trifida, minoribus transverſalibus pinnis ſub medio majori adjectis, longe petiolata. Flores in petiolis ramoſis, ramos quaſi umbella terminant. Calyx breviſſimus. Flos ex brevi tubo profunde rotatur, violaceus, quovis ſegmento ad originem duabus maculis virentibus inſignito. Stamina ex graciliſſimis pediculis, apicibus ſagittatis, longe coalitis. Ovarium turbinatum. Tuba ſimplex recurva, apice elevato. Bacca rotunda, rubra.

Vires ſequentis, blandiores habet, magis diaphoreticas, ſaponaceas. Ad hydropem prodeſt LOBEL. *Adv.* p. 104. Infuſum ſarmentorum in Pleuritide, in Peripneumonia mucoſa BLAIR, & in primis BOERHAAVIUS laudat: idemque adfatim bibendum monet, innocuum medicamen, omni China vel Sarſa potentius. In arthritide utitur eodem decocto BUCHWALD. p. 23. TRAGUS & WIERUS ad icterum laudant. Succus externo uſu ad inflammationes prodeſt (LOBEL.), ad cancros &c.

2. SOLANUM foliis anguloſis, undulatis, caule levi.
α Foliis undatis glabris, acinis nigris, vulgatior.
Solatrum BRUNF. II. p. 33. DORST. p. 272*b.* RUELL. p. 612.
Solatrum vulgare TRAG. p. 303.
Solanum hortenſe FUCHS. p. 686. bene, MATTH. p. 1069. CAM. Epit. p. 812. GESN. Hort. p. 281*b.* DOD. purg. p. 352. Pempt. p. 454. bene BLAKW. T. 107.
Solanum GESN. Coll. p. 107*b. quod edendo eſt* CORD. Dioſc. p. 67.
Solanum hortenſe Circaeae aut Phaſeoli facie LOB. ic. p. 262.
Solatrum minus CAES. p. 213.
Solanum ſativum, ſolatrum hortenſe TAB. p. 577.
Solanum officinarum C. B. Baſ. p. 51.
Solanum vulgare PARK. H. OX. III. p. 520. RAJ. p. 672.
Solanum officinarum acinis nigricantibus C. B. I. R. H. *&* *fuſcis* T. aut. de Par. p. 38. cum deſcriptione.
II. *Minimum vix palmam excedens* C. B. BUXB.
III. *Foliis laciniatis* C. B. IOHR.
β Foliis minus undoſis, baccis rubris.
Solanum rubrum GESN. Hort. p. 281*b.*
Solanum hortenſe rubris baccis CAM. Hort. p. 162.
Solanum baccis rubris LOB. adv. p. 102.
Solanum alterum LUGD. p. 597.
Solanum officinarum acinis puniceis C. B. T. aut. de Par. p. 41. cum deſcriptione I. R. H.
Solanum baccis rubris, phoeniceisve, caulibus modice ſpinoſis H. OX. l. c.
γ Foliis valde undulatis, hirſutioribus, baccis luteis.
Solanum luteum GESN. l. c.
Solanum baccis fulvis LOB. adv. p. 102.
Solanum tertium luteum LUGD. p. 597.
Solanum hortenſe luteis baccis CAM. Hort. l. c.
Solanum officinarum acinis luteis C. B. T. aut. de Par. p. 542. cum deſcriptione I. R. H.
Solanum annuum hirſutius baccis luteis H. OX. l. c.

Prima varietas in hortis & ruderoſis nimis abundat, reliquae rariores occurrunt.

Caulis herbaceus, brachiatus, alis elevatis. Folia alterna, longe petiolata, fere pendula, mollia, coſta lateſcente, anguloſa, ex latitudine longe acuminata. Petioli florigeri ramoſi. Flos albus nutans, apices connexi, bacca pendula, nigra in vulgari. Tuba globulo terminata.

Mite eſt, ſubſalſum, moderate narcoticum, in cataplasmate laudatur, ad inflammationes, eryſipelata, haemorrhoides, cancros, anginam. Olim eſculentum fuit. Sed a baccis & pueros convulſos fuiſſe, & gallinas periiſſe monet BOERHAAVE, & ALBERTI de *Belladonna*, atque ipſa effluvia ſomnum ciere, ut eo fine cunis circumponatur BOCC. *Muſ. di Fiſ.* p. 284. Subit unguentum populeon. Radice pro Salſaparilla utebatur GUENOCIUS (WELSCH *Mictomim.* p. 60.). Sed veneratum vide effectum oleris COMM. LIT. NOR. 1731. n. 27.

ALKEKENGI.

TOURN. T. 64.

PHYSALIS LINN. n. 144.

Calyx, dum flos viget, campaniformis, quinquedentatus, exiguus, per maturitatem abit in amplam veſicam, in qua fructus laxe continetur. Flos campaniformis, brevi tubo, hirſutulus. Stamina libera. Apex tubae globoſus. Bacca polyſperma TOURN. F.

1. ALKEKENGI foliis cordatis, calyce rubente.
   - *Alcaquengi* RUELL. p. 612.
   - *Judenkirſſen* TRAG. apod. p. 305.
   - *Alkekengi* DORST. p. 19. RUPP.
   - *Halicacabum* TRAG. p. 302. FUCHS. p. 687.
   - *Veſicaria* CORD. Dioſc. p. 67. CAES. p. 213.
   - *Veſicarium ſolanum* CORD. Hiſt. p. 165 *b.*
   - *Solanum veſicarium* GESN. Hort. p. 281 *b.* Coll. p. 107 *b.* DOD. Purg. p. 355. Hiſt. p. 454. bene C. B. Baſ. p. 51. *ſeu alkekengi* MUR. p. 633.
   - *Solanum Halicacabum* MATTH. p. 1070. Epit. p. 813. LOB. ic. p. 262. LUGD.
   - *Halicacabum vulgatius,* AICHST. aeſt. ord. 13. T. 11. f. 2.
   - *Solanum Halicacabum vulgare* I. B. III. p. 609. RAJ. p. 681.
   - *Solanum veſicarium vulgatius repens, fructu & veſica rubra* H. OX. III. p. 526.
   - *Alkekengi officinarum* T. aut. de Par. p. 241. I. R. H. MAGN. Char. p. 206. GARID. p. 17. ic. 6. ZANICH. p. 6. ic. 235.
   - *Alkekengi ſ. Halicacabum* BLAKW. p. 161.
   - *Phyſalis radice perenni foliis lanceolato cordatis* LINN. ROYEN. p. 426.
   - β *Foliis variis* BOERH. I. R. H.

Muteti in vineis, *Baſileae* intra moenia ad D. *Albanum:* & in dumetis circa *Brügligen.* Ego circa *Mathod* legi verſus *Champvent,* tum in dumetis eundo verſus *Baume,* & in ſylvis circa *Bex. Neocomi* DIVERNOI. *Tiguri* locis umbroſis humectis MUR.

Caulis ample brachiatus, cubitalis, cum foliis hirſutus. Folia conjugata, ample ex cordatis acuminata, ambitu obſcure ſerrato, longe petiolata. Flores in petiolis nudis unifloris. Flos albus. Calyx per maturitatem ruberrimus, ex rotundo acuminatus.

Fructus ſubacidus, ex fixis principiis refrigerans, edulis, ſi a calyce amaro non infectus fuerit, pro valido medicamento urinam pellente laudatur BRASSAVOLA p. 198. Doſis eſt baccarum quatuor, & quinque T. aut plurium, cum ad ciendam urinam a ruſticis manipulatim devoretur C. & I. M. HOFM. ſucci vero uncia una. Vinum, in quo fermentatae ſunt baccae, ad colicam nephriticam laudatur, & in dyſuria, & in haemoptyſi expertus commendat BUCHWALD p. 17.

BELLADONNA.

T. T. 13. optime.

ATROPA LINN. n. 138.

Calyx campaniformis, profunde quinquefidus, dentibus triangularibus, flore brevior. Flos tubuloſus, tubo in medio ventricoſo, ſegmentis quinque triangularibus, parum repandis. Stamina libera, & craſſae cordiformes antherae. Tuba extremo recurvo.

reniformi

reniformi ſpongiola aucto. Bacca rotunda, conpreſſa, bilocularis, ſemiquadricularis, ſeminibus ad anſatas placentas uberrimis, ovalibus.

1. BELLADONNA CLUS. *Pann* p. 503. MAGNOL. *Char.* p. 207.
Solanum ſomniferum FUCHS. p. 689. foliis nimis anguſtis.
Solanum hortenſe TRAG. p. 301. eadem icon.
Solanum majus CAM. Epit. p. 817. cum charactere.
Solanum majus ſive herba Bella donna MATTH. p. 1073.
Solani genus ſylvaticum GESN. Hort. p. 282.
Solanum ſomniferum vulgare GESN. Tab. Coll. p. 108.
Solanum lethale DOD. Purg. p. 360. optime, Pempt. p. 456. RAJ. p. 679.
Solanum lethale Belladonna CLUS. p. LXXXVI. ex DOD.
Solanum ſomniferum & lethale LOB. ic. p. 263.
Solatrum majus CAES. p. 212.
Solanum manicum multis ſ. Belladonna I. B. III. p. 611.
Solanum μελανοκέρασος C. B. Baſ. p. 51. ZWING. p. 891.
Solanum furioſum IOH. MATTH. FABER Strychnoman. ic. 27.
Solano congener flore campanulato, vulgatius, latioribus foliis H. OX. III. p. 532.
Belladonna majoribus foliis & fructibus T. aut. de Par. p. 397.
Belladonna majoribus foliis & floribus I. R. H. PONTED. Anthol. p. 70. &c.
Atropa CLIFF. p. 57. ROYEN. p. 423.
β *Belladonna minoribus foliis & floribus* C. B. I. R. H.

Ubique in ſylvis caeduis v. g. ſylva *Bremgarten* cis *Eymatten*, ſylvula *Weiſſenſtein*. Ad *Silam* I. GESNER.

Caulis fruticoſus, erectus, brachiatus. Folia magna, ex ovato acuminata, hirſuta, mollia. Florigeri petioli ex alis congeſti, uniflori. Flos lurido ex virideſcente & obſolete fuſco-purpureo triſti colore. Bacca nigra, ſubdulcis. Semina tota punctata & alveolata, ſubrotunda.

Baccae, oleo acri plenae, craſſoque, lethalem maniam faciunt TRAG. RAJ. aut ſomnum THAL. & celeberrima eſt hiſtoria Danorum ad internecionem deletorum, poſtquam vino ope Belladonnae intoxicato inebriati fuerant BLAIR. *Decads.* p. 77. Tales hihorias olim MATTHIOLUS habet, p. 1074. & LOBELIUS *Adv.* p. 103. & FUCHSIUS. Nuper ſimilem puerorum a baccis Belladonnae intoxicatorum caſum, ubi deliria vomitu expugnavit, reſcripſit amiciſſimus D. D. SCHOLLIUS, ſanguine & amicitia mihi pariter conjunctus. Doſis veneni non minima eſt: Tres quatuorve baccae parum nocuerunt adultis, in octenni puella aliqua ſymptomata fecerant. Aqua deſtillata, etiam ad duas uncias ſumta, parum nocet FRANK. p. 50. Relaxat etiam externo uſu, ut papillam paralyticam ob inpoſito cataplasmate RAIUS viderit, coecitatem, ſed ſuperabilem WEPFER *de cic.* p. 228. Non ergo placet vel oculis inflammatis ſuccum admovere (ut apud WELSCHIUM commendatur *mictomim.* p. 9.), neque cancro, (ut apud JUNCKERUM, & recentiores, qui cochlear decocti unum ad tria propinant, non eo gradu, ut ſomnum moveat OETINGER *de Bellad.*,) neque haemorrhoidibus. GESNERUS tamen baccas expreſſit, cum ſaccharo coxit, exhibuit cochlearis minoris menſura, ita opii vires imitata eſt, dolores, & dyſenteriam ſuppreſſit Epiſt. p. 34 *b.* 39. In univerſum vinum pro antidoto laudatur, ab ipſo olim TRAGO, acetum a FABRO *Strychnoman.* p. 7. Uterque citat experimenta.

V E R B A S C U M.

LINN. n. 153.

VERBASCUM TOURN. T. 61. & *BLATTARIA* TOURN.

Calyx campaniformis, flore brevior, quinquefidus, paulum irregularis, duobus dentibus ſupernis brevioribus a ternis imis diſtantibus, Flos tubo breviſſimo, rotatus, ex eodem diſcrimine ſegmentorum difformis, ſegmentis quinque ſubrotundis, imo longiſſimo. Stamina quinque, inaequalia, ſupremum brevius, media majora, ima duo maxima ſurſum recurrunt, omnia craſſa, barbata, ſed maxime ſuperiora, apice fungoſo, uniloculari, in ſemicirculum flexo. Tuba ſimplex, fungo rotundo terminata. Ovarium ovato conicum, biloculare, polyſpermon, duabus magnis placentis, ut in *Belladonna*. *Blattariam* ſeparare ipſa natura vetat, neque fructus magis rotundus, aut ſpica rarior, ſufficiunt.

1. VERBASCUM foliis ovato-acutis utrinque tomentoſis, floribus in ſpica denſiſſima ſeſſilibus.

Incredibilis eſt in ſcriptoribus difficultas, quam auget coloris lutei in hoc genere inconſtantia, in plantis alioquin rariſſima. An plura ſunt in regionibus calidis Verbaſca, vulgarium ſimilia? Certe nobis haec, quae deſcripſi, neque ultra proveniunt.

Verbaſcum BRUNF. III. p. 57. TRAG. p. 217. ic. GESN. Coll. p. 113. RENEAUM. p. 102. ic.
Tapſus barbatus DORST. p. 262.
Verbaſcum nigrum FUCHS. p. 848.
Verbaſcum majus TRAG. p. 216.
Verbaſcum I. MATTH. p. 1143. CAES. p. 347. CAM. Epit. p. 878. cum charactere. Hanc iconem pro albo meridionalium exhibet ZWING. p. 930.
Verbaſcum latius DOD. p. 143. & *anguſtius ib.* quod ad ic.
Verbaſcum aut Phlomos vulgaris mas LOB. ic. p. 561.
Verbaſcum mas TAB. p. 563.
φυλλατμητος RENEAUM. p. 104.
Verbaſcum vulgare flore luteo magno folio maximo I. B. III. p. 871.
Verbaſcum mas latifolium luteum C. B. Baſ. p. 69. RAJ. p. 1094. T. aut. de Par. p. 161. I. R. H. ZANICH. p. 271. ic. 268. MAGN. Char. p. 216.
Verbaſcum latifolium mas AICHST. aeſt. ord. 10. T. 5. f. 2.
Verbaſcum foliis incanis, mas latifolium, floribus luteis arcte caulibus adhaerentibus, ſine foliis anguſtis inter flores eminentibus H. OX. II. p. 485. S. 5. T. 9. f. 1.
β *Flore niveo* I. B.
γ Quid eſt, & an ſatis differt foliis ſuis eminentibus inter flores.
Verbaſcum maximum album femina flore ſuppallido LOBEL. p. 561.
Et *maximum odoratum meridionalium Tapſus barbatus femina flore albo* LOB. p. 561.
Verbaſcum maximum meridionalium odoratum duplex luteum & album I. B. III. p. 871. RAJ. l. c.
Verbaſcum femina flore luteo magno C. B. Baſ. p. 69.

Nihil vulgatius ad vias, in foſſis &c.

Caulis rectiſſimus, ſepedalis ſaepe, & ultra, ramis ſurſum eductis, longe foliis nudus, floribusque tectus, denſe congeſtis, ad caulem undique in cylindrum ſeſſilibus. Folia perampla, utrinque tomentoſa, lanata, molliſſima, longe ovata, & elliptica, margine obiter inciſo, tomento dentes occultante Calyx tomentoſus. Flos pallide luteus, unciali major, lanuginoſus. Pili ſtaminum albidi: apices miniati. Semina exigua, priſmatica truncata, ſtriata.

Vires anodynae & emollientes in hac ſpecie, etiam habitu ſatente, excellunt. Recentia vulnera contuſa folia ſanant in unguentum redacta. Infuſum florum ad Phthiſiu Italis & DEKKERO familiare. Decoctum foliorum & florum, in aqua fabrorum, ad dyſenteriam convenit. Gargariſma anginae, clyſter teneſmo & haemorrhoidibus inprimis obponuntur, quibus, etiam coecis, fomentum in lacte medetur CHOMEL, ad tumores pariter & inflammationes utile, ut magnam eo medicamento famam acquiverit homo Tarviſanus BOCCON. *oſſ.* p. 133. Florum computreſcentium liquamen dat molliſſimum pariter ad eadem mala unguentum BOCCONE *oſſ.* p. 135. Eodem ad podagram uſus eſt CRATO *Conſil.* L. III. p. 132. Stupefactivi tamen aliquid habet verbaſcum, cum piſces ejus ope capiantur BOCC. *Muſ. di Fiſ.* p. 212.

2. VERBASCUM foliis ſerratis, ſuperne rugoſis, petiolis ramoſis.
α *Flore luteo.*
Verbaſcum II. MATTH. p. 1144. CAM. Epit. p. 879. LUGD.
Et *Verbaſcum III.* MATTH. p. 1145. CAM. Epit. p. 880.
Verbaſcum anguſtius DOD. p. 143. altera varietas, non vero icon.
Verbaſcum flore ex flavo candido THAL. p. 29.
Blattariae flore albo varietas altera LOB. ic. p. 583.
Verbaſcum luteum TAB. p. 565.
Verbaſcum quartum CAES. p. 347. *flore pallido* AICHST. aeſt. ord. 10. T. 5. f. 3.
Verbaſcum pulverulentum flore luteo parvo I. B. III. p. 872. cum icone, RAJ. p. 1094. H. OX. II. S. 5. T. 9. f. 3. T. I. R. H. aut. de Par. p. 164. VAILL. &c.
Verbaſcum mas anguſtifolium floribus pallidis C. B. ZWING. p. 930.
Verbaſcum foliis incanis & pulverulentis, floribus luteis parvis, raumatim provenientibus H. OX. II. p. 486.

Similibus locis

Simile eſt fere ſequentis, flore vero pallide luteo,
β *Flore albo.*
Verbaſcum ſylveſtre TRAG. p. 218. niſi ſit n. 3.
Verbaſcum anguſtius DOD. p. 143. prior varietas.
Blattaria flore albo, perperam verbaſcum femina LOB. ic. p. 563.
Verbaſcum flore prorſus candido THAL. p. 129.

Verba-

Verbaſcum album II. TAB. p. 864. bene
Verbaſcum λευκις RENEAUM. p. 105.
Verbaſcum flore albo parvo I. B. III. p. 873. RAJ. p. 1095. T. aut. de Par. p. 165. I. R. H.
Verbaſcum lychnites flore albo parvo C. B. Baſ. p. 69. H. OX. II. S. 5. T. 9. f. 4. ZWING.
Verbaſcum foliis incanis, floribus albis parvis, racematim provenientibus, cum ſtaminibus itidem albis H. OX. II. p. 486.
II. An *Verbaſcum lychnite* MATTH. p. 1147. TAB. p. 566.
Verbaſcum lychnitis Matth. Phlomos mas alter LOBEL. p. 562.
Phlomis Lychnitis LUGD. p. 1303? Ita C. B. ſed foliis ſunt villoſis.

Similibus locis non rarum.

Caulis tantum bipedalis, ramoſus. Folia ſuperne nigricant, inferna parte incana ſunt, & breviter tomentoſa, tomento quaſi farinoſo, rugoſa tota, circumſcriptione ovato vel elliptico lanceolata, ſaligna, margine evidenter & argute ſerrato. Spicae denſae, ramoſae, petiolis factae multifloris, flores a caule remotos gerunt, & diſtinguuntur acutis foliis inter flores exeuntibus. Calyx farinoſus. Flos ex duobus ſegmentis albis, tribus minoris ochroleucis. Stamina flavo villo pubeſcunt: apices miniati.

3. VERBASCUM foliis ſerratis, ſuperne rugoſis, inferne ſubhirſutis, petiolis ramoſis, ſtaminum barba purpuraſcente.

α *Flore albo.*
Varietas verbaſci VII. flore prorſus candido C. B.
Verbaſcum perenne nigrum floribus albis H. BLES. IONQ. RAJ. p. 1095 *.
Verbaſcum nigrum flore candido in meditullio purpuraſcente LOESEL. p. 281.
Verbaſcum nigrum perenne flore albo ſtaminibus purpureis VAILL. p. 199.
Verbaſcum nigrum floribus albicantibus RUPP. p. 195.
II. *Verbaſcum alpinum perenne nigrum flore albo, ſtaminibus purpureis* IONQVET. H. R. P. I. R. H.

Ad muros templi pagi *Küniz*. a. 1733. *Badae* I. GESNER.

A ſequente differt flore albo, cum quo non male conjungeretur.

β *Flore luteo.*
Verbaſcum nigrum TRAG. p. 217. bene, DOD. p. 144. TAB. p. 564. valde inciſum, LOBEL. ic. p. 562. RENEAUM. p. 107. cum ic. p. 106.
Verbaſcum ſylveſtre FUCHS. p. 849.
Verbaſci genus apicibus purpureis GESN. Coll. p. 113.
An *Verbaſcum III.* MATTH. p. 1145. CAM. Epit. p. 880. LUGD.
An *Verbaſcum ſeptimum* CAES. p. 347?
Verbaſcum *nigrum latifolium* THAL. p. 129.
Verbaſcum *nigrum flore parvo, apicibus purpureis* I. B. III. p. 873. RAJ. p. 1095.
Blattaria Plinii Verbaſcum nigrum AICHST. aeſtiv. ord. 10. T. 4. f. 3.
Verbaſcum *nigrum flore ex luteo purpuraſcente* C. B. Baſ. p. 69. ZWING. T. aut. de Par. p. 165. I. R. H.
Verbaſcum *nigrum foliis viridibus perenne floribus luteis racematim provenientibus, ſtaminibus purpuraſcentibus* H. OX. II. p. 486.
Verbaſcum *ſ. tapſus barbatus* BLAKW. T. 3. ob folia ſerrata.
Verbaſcum *foliis ovatis crenatis ſubtus tomentoſis caule angulato* LINN. Cliff. p. 54. ROYEN. p. 421.

Pariter vulgare eſt locis aſperis.

Caulis purpureus, pene levis, anguloſus. Folia ſuperne rugoſa, ex atro virentia, inferne rarius tomentoſa, manifeſto ſerrata. Spica rarior, floribus a caule remotis, ex petiolis ramoſis, foliis tamen non diſtincta. Flores magni, flavi, barbulae ſtaminum purpureae, & circulus in medio flore purpureus. Valvae, ut in reliquis binae, & bifidae. Semina reticulata, priſmatica, plurima.

4. VERBASCUM foliis glabris, ſerrato dentatis, radicalibus ſinuatis ROYEN. p. 421.

Blattaria FUCHS. p. 152. TRAG. p. 925. MATTH. p. 1151. bene
Blattaria lutea CAM. Epit. p. 885. I. B. III. p. 874. SWEERT. II. T. 39. RAJ. p. 1096.
Verbaſcum leptophyllon CORD. p. 153.
Blattaria Plinio dicta GESN. Hort. p. 285.
Blattaria Plinii LOBEL. p. 564.
Verbaſcum IX. CAESALP. p. 347.
Blattaria flore luteo AICHST. aeſt. ord. 10. T. 4. f. 2.
Blattaria lutea folio longo laciniato C. B. Baſ. p. 69. T. aut. de Par. p. 179. MURALT. p. 655. ZWING. I. R. H. MAGN. Char. p. 216.
Blattaria annua ramoſa floribus luteis ſtaminibus purpureis H. OX. II. p. 489.
Et *Blattaria annua flore minore luteo vel albo ſtaminibus purpureis* EIUSD. ib.

In

In calidiori Helvetia, v. g. circa *Ebrodunum* paſſim ad ſepes, circa *Montagny*, *Suſſeva*, *Treicovagnes*. C. B. non longe *Michelfelda*. MURALTUS circa *Scaphuſiam*.

Caulis erectus, longe ſpicatus, & habitus Verbaſci, ſed folia glabra, nitentia, longe petiolata, rugoſa, laciniata, rotundis dentibus profunde ſinuata, ſuperne tantum ſerrata. Spica rara. Calyx, & caulis ſpicatus viſcoſi ſunt, globulis hirſuti. Flos planiſſimus, luteus. Stamina barbata pilis purpureis, uti in n. 3. Tuba pendula, violacea, ovarium ſphaericum. Amara eſt, & calida, nullius, puto, uſus, certe cogniti.

5. *Blattariam albam* Bernae reperi a. 1732. ad viam, qua itur ad ambulacra *die Enge, hieſeits dem Gatter*, ſed, vereor, ex horto elapſa fuit: niſi forte, quae RAII eſt obſervatio, flavae ſemen album aliquando progignit.

6. Auriculam urſi Myconi Lugdun. p. 837. elegantiſſimam plantam, accenſet noſtratibus SCHEUCHZERUS in catal. ſed, quando in umbroſis alpium naſci ait, verbis uſus LUGDUNENSIUM, fateor, videtur potius conjectura uti, quam experimento. Nemo enim in Helvetia eam plantam reperit, & addidiſſet, procul dubio, locum natalem, ſi ipſe inveniſſet.

H Y O S C Y A M U S.

TOURNEF. T. T. 42. LINN. n. 136.

Calyx campaniformis, modice inaequalis, ſemiquinquefidus. Flos calyce longior, tubuloſo-campaniformis, tubo brevi, inaequali, fauce longitudinaliter latiore, ſegmentis inferioribus profundius inciſis & minoribus. Stamina longa, inaequalia. Fructus ovatus, tectus operculo hemiſphaerico, reſiliente per maturitatem, & denudante fructum bilocularem, polyſpermon. Semina vermiculata, ad craſſas placentas. Tuba apice craſſo, excavato.

1. HYOSCYAMUS foliis amplexicaulibus LINN. *Cliff.* p. 56. ROYEN. p. 422.
   - *Hannebana* RUELL. p. 610.
   - *Hyoſcyamus* BRUNF. I. p. 224. TRAG. p. 132. 133. DORST. p. 153. MATTH. p. 1064. CAM. Epit. p. 807. CAES. p. 345. RIVIN. Monop. Irreg. T. 102.
   - *Apollinaris* CORD. Dioſc. p. 66 *b*.
   - *Hyoſcyamus flavus* FUCHS. p. 833. bene.
   - *Hyoſcyamus vulgaris* GESN. Tab. Coll. p. 82. Hort. p. 282. I. B. III. p. 627. AICHST. aeſt. ord. 8. T. 8. f. 1. RAJ. p. 711.
   - *Hyoſcyamus vulgaris niger* DOD. Purg. p. 345. Pempt. p. 450. optime. CLUS. p. LXXXIII.
   - *Hyoſcyamus niger ſ. apollinaris herba altercum arabum* LOB. ic. p. 268.
   - *Hyoſcyamus I. altercum* TAB. p. 575.
   - *Hyoſcyamus vulgaris vel niger* C. B. Baſ. p. 52. PARK. H. OX. II. p. 494. T. aut. de Par. p. 201. I. R. H. ZANICHELL. p. 141. T. 255. MAGNOL. Char. p. 230.

In fimetis, foſſis, ad vias, in ſuburbanis & pagis.

Tota planta foetida eſt, unguinoſa, longiuſculis pilis barbata. Caulis ramoſus & folioſus. Folia molliſſima, ſemiputridae ſubſtantiae, ſemipinnata, pinnis acutis, triangularibus, ordinatim decreſcentibus, lata baſi caulem amplexa. Flores conferti in faſciculos, qui deinde fiunt in ſpicas unilaterales, pallidi, diſtincti rete venarum violaceo. Semina pene reniformia, conpreſſa, tota punctata & reticulata.

Hyoſcyamus oleo viſcido, virulento, narcotico, abundat. Vires anodynae, & emollientes, genti ſuae communes, poſſidet intenſiſſimas. Adeoque externo quidem uſu laudatur, ex viribus emollientibus, & ſtupefacientibus. Emplaſtrum de Hyoſcyamo ad dolores varios, etiam diuturnos, commendatum eſt, a WEDELIO & ipſo, adeo difficili viro, D. LUDOVICI p. m. 278. BOERHAAVIUS tamen narrabat, ſe, cum amico temulentum factum, cum emplaſtrum ipſi pararent. Cataplaſma cum lacte & croco urinae ſuppreſſiones tollit efficaciter T. & lac de mammis abigit: Pedibus hydropicorum folia admota aquam extrahunt CRATO *Epiſt.* L. V. Fumus, aut cataplaſma ad perniones in uſu eſt. Oleum, ſucco foliorum inbutum, deſcribit CHOMEL & adtactu tumentes glandulas faucium ad ſubpurationem adigere expertus eſt *ſuppl.* p. 207. Oleum ex ſeminibus preſſum anodynum pro externis uſibus parari poteſt, congeneribus efficacius LUDOVICI p. 296. mitius, & absque periculo extus adhibendum; in clyſteribus ad dyſenterias a GLAUBERO laudatum. Ingreditur unguentum de hyoſcyamo. Suffitus autem ipſe ſtupefacit, dentiumque dolores tollit vi narcotica. Interne ſemine quidem ad haemoptoen uſus eſt HELIDAEUS, & ad ſanguinem ſiſtendum experimentum narrat BOYLE de *Util. Phil. exp.* p. 230. Alii Quartana

tanae obpoſuerunt (PLATER.) alii Dyſenteriae (GLAUBER). Sed nimis triſtia exempla vetant diriſſimo medicamento fidere, in tanta abundantia certiorum. Nam deliria, maniasque, aut funeſtas *Comm. Acad. Scient* a. 1737. *Hiſt. Obſ.* I. & BLAIR. *Miſc.* p. 81. aut certe durabiles LOBEL. *Adverſ.* GARMAN. in *Eph. Nat. Cur. Dec.* 3. *Ann.* 3. *Obſ.* 66. WEDEL. ib. *Dec.* 1. *Ann.* 3. *Obſ.* 21. E. N. C. *Dec. III. ann.* 2. *obſ.* 112. WEPFER *de Cicut.* p. 230. LINDER *de Venen.* p. 560. BUCHNER. *Miſc.* 1729. p. 160. & ſopores inſuperabiles GARIDEL &c. & convulſiones lethales facit. Memini ſodalem, qui mecum Leidae BOERHAAVIUM audivit, omne venenorum genus ex horto ſelegiſſe, voraſſe, tuliſſe, Napellos, Apocyna, Belladonnae baccas etiam ſuaviter deglutiiſſe, ab Hyoſcyamo vero victum poenas dediſſe audaciae, & mente alienatum, crure altero reſolutum, a PRAECEPTORE reſtitutum fuiſſe. Ipſo uſu externo, fumo ſuſcepto, & fomentis admotis deliria mota lego, quod ne opium quidem poteſt. Salus in vomitu HELMONT *Jus duumvir.* p. 244. S. PAULI.

ISOSTEMONUM.
ORDO VIIII.
GENS ASPERIFOLIA.

BOERHAAVE p. 187. LINN. Char. natur. Ord. XLIII.
ROYEN. p. 403.

His omnibus communis natura eſt. Folia alterna, pene perpetuo aſpera: Calyx profundiſſime quinquefidus. Flos monopetalos, ſemiquinquefidus. Stamina quinque. Tuba unica ſimplex. Semina quatuor, cortice vel adhaerente, vel mobili, imi pediculi placentae adfixa. Vires medicae, ut priori claſſi emollientes, & ſubinde narcoticae, viſcoſae, cum adſtrictione in quibusdam conglutinante.

E C H I U M.

TOURNEF. T. 54. LINN. n. 107.

Calyx profundiſſime ſectus, in longas lacinias, quarum ſupremae duae majores ſunt, ima minima. Flos ex brevi tubo campaniformi longitudinaliter patet magna fauce, cum ſimili in ſegmentis inaequalitate. Stamina ex flore eminent, parvis, rotundis apicibus. Tuba apice bifurcato. Semina roſtrata, anguloſe conica, ſubaſpera.

1. ECHIUM foliis lingulatis hiſpidis, ex ſingulis alis ſpicatum.

Bugloſſa ſylveſtris BRUNF. I. p. 111.
Echium GESN. Hort. p. 257 *b.* MATTH. p. 996. bene CAM. Epit. p. 737. DOD. p. 631. BOOT. ic. 30. RIVIN. monop. irreg. T. 7. BLAKW. T. 299.
Onoſma MATTH. p. 892. & *Cynogloſſum* MATTH. p. 1189. juxta I. B. ſed hujus folia valde lata ſunt.
Echium vulgare CLUS. Pann. p. 679. Hiſt. p. CLXIII. C. B. Baſ. p. 75. I. B. III. p. 586. RAJ. p. 498. H. OX. III. p. 440. T. aut. de Par. p. 75. MAGN. Char. p. 77.
Echium ſ. bugloſſum ſylveſtre LOB. ic. p. 579.
Anchuſa I. CAES. p. 435.
Echium majus vulgare ZANICH. ic. 128. p. 91.
Ic. MERIAN. LXXXIII.
β *Flore albo* DOD. CLUS. I. B. WEINM. T. 475 *d.*
γ *Flore carneo* MERRET. VAILL. I. B.
δ *Flore rubro*, ſiquidem eadem eſt.
Echii altera ſpecies DOD. p. 631. Sed icon eſt plantae anglicae nobis non indigenae.
Icones WEINM. T. 474. *c. e.* T. 475. *a.*
ε *Caule lato* C. B. WEINM. &c.
ϛ *Panicula criſpa* VAILL.

Nihil ad vias vulgatius.

Caules eriguntur, cum foliis aſperi, pilis hirti, ramoſi, maculoſi, ex ſingula ala ramoſi, ramis ſpicatis. Folia linguiformia, anguſta, aſpera, fine lanceolato, pilis bulboſis. Flores longa ſeria in curvas ſpicas unilaterales, quae per aetatem eriguntur. Flores ſeſſiles, inmaturi rubri, deinde coerulei, quod cum tota fere gente commune habent.

2. ECHIUM caule erecto, aſperrimum, flore minore.

Echium flore albo CAM. Epit. p. 738. quae icon a I. B. ad C. G. miſſa fuerat: flos vero pertinet ad Symphytum n. 2.
Echium majus & aſperius flore albo C. B. RAJ. p. 498. PLUKN. I. R. H.
Echium albo flore majus I. B. III. p. 588.
β Varietas rubro flore.
Lycopſis altera monſpeliaca floribus dilute purpureis C. B.
Echium majus & aſperius flore dilute purpureo RAJ. p. 498. Syllog. exter. p. 119. H. OX. III. p. 440. I. R. H.
II. An hoc eſt *Echium rubro flore* CLUS. Pann. p. 681. Hiſt. p. CLXIIII. Videtur ex habitu erecto, & nota manu C. B. ſcripta, qua ad CLUSIUM (qui nunc meus eſt) addidit, ſe CLUSIAnam plantam *Geneva* habere, I. B. III. p. 589. RAJ. p. 499.
Anchuſa altera CAES. p. 439.
Echium ſylveſtre hirſutum maculatum C. B. RAJ. Syll. p. 119. H. OX. III. p. 440. BOERHAV. ZWING.

Albo flore naſcitur in *Valeſia*, erectum, cubitale, aſperrimum, pilis duriſſimis bulboſis, nunquam coeruleum. In Gallia calidiori rubro flore reperitur. Non eſt varietas prioris, eodem enim loco diverſiſſimum provenit.

*3. ECHIUM alpinum minimum MURALT. p. 110. Quid eſt? an *Cerinthe?* an varietas?

SYMPHYTUM.

TOURNEF. T. 56. LINN. n. 109.

Calyx tubuloſus, pentagonus. Flos cylindricus, ſuperne ventricoſior, ore erecto, quinque rotundis & reflexis dentibus leviter inciſo. Pali quinque acuti, triangulares, tubam circumſtant & introrſum cogunt ſtamina breviſſima, apicibus validis, ſagittatis. Alias pali deſunt. Tuba longas ſimplex. Semina nitida.

1. SYMPHYTUM foliis ovato lanceolatis, caule alato.

α *Flore albo* in frigidioribus Helvetiae frequens ad littora rivorum &c.
Walwurtz Weiblein BRUNF. I. p. 76. bene
Rarior ſpecies ſymphyti FUCHS. in textu.
Conſolida major flore albo RUELL. p. 584. CAM. hort.
Conſolida major femina TRAG. p. 239.
Symphytum majus candidis floribus CORD. Hiſt. p. 167.
Symphytum flore candido MARANT. p. 61.
Symphytum majus flore albo conſolida major TAB. p. 559.
Symphytum flore pallido AICHST. aeſtiv. ord. 8. T. 7. f. 3.
Symphytum conſolida major flore albo vel pallide luteo quae femina T. aut. de Par. p. 306. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 519.
β *Flore rubro* Tiguri, & Baſileae frequentior.
Walwurtz männlein BRUNF. I. p. 75.
Symphytum majus rubens CORD. p. 151 *b.*
Symphytum majus purpureis floribus EIUSD. *ib.*
Symphytum flore purpureo MARANT. p. 61.
Conſolida major flore purpureo RUELL. l. c.
Symphytum magnum FUCHS. p. 695.
Conſolida major mas TRAG. l. c.
Symphytum majus flore purpureo TAB. p. 559. AICHST. l. c. f. 1. & *flore rubro* I. B.
Symphytum conſolida major, flore purpureo, quae mas I. R. H. &c. &
Symphytum conſolida major, flore purpureo coeruleo T. aut. de Par. p. 306. I. R. H.
Symphytum ſ. conſolida major MUR. p. 635.
α β Conjunctim, qui tamen plerumque diverſitatem adnotaverunt.
Symphytum majus ſ. conſolida major MATTH. p. 961.
Symphytum majus CAM. Epit. p. 700. bene
Symphytum magnum DOD. p. 134. I. B. III. p. 593.
Symphytum Alum ſeu Alus LOB. ic. p. 583.
Conſolida major DORST. p. 89. bene RAJ. p. 505. BLAKW. T. 252. &c.
Symphytum conſolida major C. B. &c. *mas & femina* Baſ. p. 76.
Symphytum ſ. conſolida major C. B. Phytop. H. OX. III. p. 444.
Symphytum foliis ovato lanceolatis LINN. Cliff. p. 47. ROYEN p. 407.
γ Quid eſt *Symphytum tuberoſum* DOD. p. 134. *majus* CLUS. p. CLXVI.
Symphytum radice tuberoſa CAM. Epit. p. 701. &c.

Anchuſa

Radix maxima, lignoſa, dura, brachiata. Caulis erectus, alatus, brachiatus, cum foliis aſper. Foliorum petioli ala foliacea aucti: longe vero ex ovatis lanceolata ſunt; In ſumma planta flores in ſpicam unilateralem conferti, nutantes, ex petiolo aphyllo, multifloro, cui par foliorum ſubponitur. Calyx hiſpidus, profunde ſectus, acutis dentibus. Flos ochroleucos in α, anulo floris purpureo in β. Vidi varietatem ſpontaneam, cujus flores extus quinque acceſſoriis petalis ornabantur.

Sapor viſcidus, fatuus. Valide conglutinat, ut ridiculis hiſtoriis confirmatur. Cataplaſma ad recentia & tendinum vulnera, & oſſium fracturas ulceraque ſordida BUCHWALD p.88.89. & contuſiones utile eſt, & in Iſchiade inponitur a CAMERARIO E.N.C. *Dec. III. ann. VI. obſ.* 16. Emplaſtra ad hernias ingreditur, & Cataplaſma FUCHSII. Flores blande conſolidant, infuſum ad Phthiſin laudatur, & ſalſos catarrhos. Syrupus de ſymphyto, a TOURNEFORTIO deſctiptus (*aut. de Par.* l. c.), ad aſperitatem pulmonum laudatur, tum extractum, quod haemorrhagias menſesque nimios interno uſu moderatur.

2. SYMPHYTUM foliis lingulatis, hiſpidis, flore palis deſtituto.

Anchuſa exalbido flore CLUS. Pann. p. 677. Hiſt. p. CLXV. caule erecto.
Anchuſa flore albo vel pallido Cluſii I. B. III. p. 583. RAJ. p. 497.*.
II. *Anchuſa echioides Cerinthes flore montana* COLUMN. p. 182.
Symphytum echii folio ampliore radice rubra flore exalbido I. R. H.
Anchuſa lutea minor C. B. PARK. RAJ. p. 497. *. Syll. ext. p. 61. H. OX. III. p. 442. ZWING. PLUKN. p. 30. T. 6. f. 5. non bene
Echium anchuſae facie flore luteo minus HERM. Hort. Lugd. Bat. p. 225.
Symphytum Echii folio anguſtiori radice rubra flore luteo. MAGN. Hort. I. R. H. BOERH. TILL.
Cerinthe foliis lanceolato linearibus hiſpidis LINN. Cliff. p. 48. ROYEN. p. 408.
III. *Anchuſa tertia* MATTH. p. 994. CAM. Epit. p. 736. optime, iconem vero ſuam vocat I. B. LUGD. CAM. Hort.
Anchuſa quarta ſ. Pſeudanchuſa DOD. p. 630. qua icone CLUSIUS uſus eſt. ad n. I.
Anchuſa lutea LOB. p. 578. adverſ. p. 349. alia icon non bona, I. B. III. p. 583. ex CAM. Epit. ſed folia dicit *lanuginoſa*, RAJ. p. 497. Syll. ext. p. 61.
Anchuſa lutea Dalech LUGD. p. 1102. bene
Anchuſa anguſtifolia ZWING. p. 838.
Anchuſa lutea major C. B PARK. H. OX. III. p. 442. HERM. TIT.
Symphytum Echii folio ampliori radice rubra flore luteo I. R. H. MAGN. Hort. TILL. ZANICH. p. 255. ic. 231.

Ad rupes inter *Sideram* & *fanum ſ. Leonhardi.*

Radix craſſa, ramoſa, lignoſa, cortice rubente. Caulis ramoſus, procumbens, una cum foliis aſperrimus. Folia longa, lingulata: Flores in unilaterales ſpicas, uti Symphyto. Calyx hiſpidus, ſegmentis ad baſin ſectis. Flos longiſſimus, anguſtior, ochroleucos, dentibus non reflexis. Tuba ſimplex, apice leviſſime bifido. Semina quatuor, nitentia, griſea. Adeoque haec planta inter Symphytum & Cerinthen ambigit, huic palorum defectu, illi ſemine ſimilior.

C E R I N T H E.

TOURNEF. T. 56. LINN. n. 110.

Calyx tubuloſe poſitus, duobus anguſtis, tribus latioribus ovatis foliis factus, ora ciliari. Flos Symphyti, absque palis, ſegmentis latis, breviſſimo mucrone, reflexis. Stamina ſeſſilia, apicibus longis, ſagittatis, barbatis. Tuba ſimplex. Capſulae ſeminales binae, pedis biſulci figura, dicoccae, ut quaterni numeri, genti ſuae proprii, veſtigium retineant: & revera tetraſpermos eſt, cum ex uno ſemine, ut vocant, ſato, duae plantulae proveniant. R. I. CAMERAR. *Eph. nat. Cur. Dec. II. ann. 9. obſ.* 123.

1. CERINTHE foliis caulem amplexantibus, dentibus floris revolutis breviſſimis.

Hundszung dicta ab Aretio GESN. Epiſt. p. 116 *b*.
Borrago montana flavo flore EIUSD. Tab. Coll. p. 93 *b*. WAGN.
Cynogloſſus montana floribus oblongis luteis cavis EIUSD. Hort. p. 256 *b*.
Cerinthe quorundam CLUS. Hiſp. p. 410. bene *major verſicolore flore* EIUSD. Hiſt. p. CLXVII. I. B. III. p. 602. I. R. H. MAGN. Char. p. 71.
Cerinthe major LOBEL. p. 397. ex CLUS. TAB. p. 420., RAJ. p. 506. Syll. ext. p. 91.
Maru herba DOD. p. 632.
Cerinthe ſ. cynogloſſum montanum majus C. B. H. OX. III. p. 445.
WEINMANN ic. 359 *b*. 360 *b*.

II. *Cerinthe quorundam major flore ex rubro purpuraſcente* CLUS. p. CLXVIII. I. R. H. I. B. III. p. 603.
β Varietas alia flore albo luteo, foliis ſimillimis.
Cerinthe quorundam minor CLUS. Hiſp. p. 412. *flavo flore* EIUSD. l. c. I. B. III. p. 603. I. R. H.
II. *Cerinthe minor flore albo* PARK.
γ Varietas diſtinctior *flore luteo* ſed ad baſin purpuraſcente, *folio aſpero & puſtulato.*
Cerinthe veterum GESN. Ep. ad I. B. p. 102.
Pulmonaria romana CAES. L. XI. c. 5.
Cerinthe quorundam major flavo flore CLUS. p. CLXVII. cum icone.
Cerinthe Plinii LUGD. p. 1145.
Cerinthe quorundam major ſpinoſo folio flavo flore I. B. III. p. 602. I. R. H.
Cerinthe flavo flore aſperior C. B.
δ *Cerinthe V. folio non maculato* CLUS. app. alt. ad p. CLXVIII.
Cerinthe folio non maculato viridi C. B. I. R. H.

In *Stockhorn*, *Rohtenhorn*, non vulgaris. PIPERINUS in montibus Bernenſium circa *Thun*. *Curiae* naſci C. G. In M. *Joch* I. GESNER.

Caulis pedalis, quadrangulus, tener. Folia lata baſi caulem amplexa, patula, ovaliter terminata, aut & emarginata, glauca, per aetatem coerulea, levia, ſed punctata, margine ciliata. Puncta vero in alia varietate in aſperas verrucas excreſcunt, tota folia maculis albis variegantur, & ex inferiori facie folii pili aſperi exeunt. Rami ex ſummo caule nutantes, folioſi, inter folia flores habent pendulos. Floris tubus flavus, os purpura confuſa miſtum, dentes revoluti pallent.

2. CERINTHE foliis caulem amplexantibus, floribus profunde quinquefidis.
Glaſtum montanum Dalechampii LUGD. p. 1204.
Iſatis ſ. glaſtum montanum Daleehampii I. B. III. p. 603.
Iſatis montana C. B. cui incognita fuit.
Cerinthe in montibus circa maximum coenobium Carthuſiorum RAJ. p. 506. omnino.
Cerinthe alpina perennis flore ſtriato I. R. H. & T. 56. fig. A.

Inter indigenas habet in catalogo SCHEUCHZERUS: & habui Jena, ut eo facilius fidem adhibeam. Ex alpibus Cottiis GAGNEBIN.

Habitus, folia puſtulata, longiora paulo, leniſſime ſerrata, prioris, diverſitas vero maxima in flore eſt, qui minor eſt, & in profundas lacinias acutas ſecatur, quae priori breves ſunt, & magis obtuſae. Imus flos pallere videtur, dentes coerulei ſunt.

PULMONARIA.

TOURNEF. T. 55. LINN. n. 104.

Calyx tuboloſus, pentagonus, breviter quinquedentatus. Flos tubo cylindrico, oblongo, ad baſin globoſo, apertus in ſegmenta ſurſum cava, ſubrotunda. Tubum floris claudunt ungues quinque obſcuri, breves, piloſi, ſupra ſtamina orti, quae in tubo floris latent ſeſſilia. Tuba fine craſſiuſculo globoſo. Semina fine quaſi reſecto.

1. PULMONARIA foliis radicalibus ovato cordatis LINN. *Cliff.* p. 44. ROYEN. p. 403.
α Folio *maculis albis* diſtincto.
Pulmonaria quam aliqui Pepanum vocant RUELL. p. 459.
Pulmonaria altera MATTH. p. 1040. ad hortenſe exemplar. CAM. Epit. p. 784.
Symphytum maculoſum DODON. p. 135.
Pulmonaria CAES. p. 434.
Pulmonaria Plinii GESN. Hort. p. 274 *b*.
Pulmonaria vulgaris maculoſo folio CLUS. Pann. p. 673. Hiſt. p. CLXVIII.
Pulmonaria maculoſa LOB. ic. p. 586. AICHST. Vern. Ord. I. T. I. f. 4. RAJ. p. 488. BLAKW. T. 276.
Pulmonaria maculoſa, *Pulmonaria Plinii mas* TAB. p. 557. &
Pulmonaria femina TAB. p. 558.
Pulmonaria Italorum ad Bugloſſum accedens I. B. III. p. 895. I. R. H.
Symphytum maculoſum ſ. pulmonaria latifolia C. B. Baſ. p. 76. H. OX. III. p. 444. MUR. p. 515.
II. *Flore albo* CLUS. CAM. Hort. I. R. H.
β *Varietas foliis absque maculis.*
An *Conſolida major ſylveſtris* TRAG. p. 239?
Symphytum ſylveſtre CORD. L. II. c. 34. cum icone GESN.
Pulmonaria Plinii ſine maculis GESN. Coll. p. 99 *b*. Hort. p. 274 *b*.
Pulmonaria non maculoſo folio CLUS. p. CLXVIII. absque icone, C. B. I. R. H. VAILL.
Pulmonaria herba flore coeruleo punicante absque inſcriptionibus THAL. p. 87.

Sym-

Symphytum minus non maculatum Germanicum anguſtifolium floribus e rubentibus coeruleis H. OX. III. p. 444.
Pulmonaria viridi ſubrotundo non maculato folio BOCCONE Muſ. di Piant. p. 135. T. 95.
II. *Flore albo* ROYER. p. 115.
Vulgaris ſpeciei vide multas varietates apud MENZELIUM. Inter eas eſt.
Symphytum maculoſum ſ. pulmonaria maxima, foliis quaſi ſaccharo incruſtatis PLUKNET T. 227. f. 2. MILL.
Pulmonaria alpina foliis mollibus ſubrotundis flore coeruleo I. R. H. TILL.

Maculoſa in Helvetia rarior eſt. C. GESNERUS ex *Bernatium* montibus habuit. C. B. circa Baſileam, locis umbroſis. In M. *Crenzach* inveni, MURALTUS Tiguri ad ſepes. I. B. prope Genevam. *Bernae* in ſepibus, ſylvis, altera varietas frequentior eſt.

Radix dura, nigra, brachiata. Caules uti folia hirſuti, anguloſi. Folia ima petiolata, ex ovatis breviter lanceolata, ſuperna ſeſſilia, longius ex ellipticis lanceolata. Flores ex ſummo caule in umbellam, tubo albo, ſegmentis purpureis, in coeruleum velociter degenerantibus. Ungues pallidi. Semina nitida, conica, nigra.

Sapor herbaceus, viſcidus, cum notis acidae naturae. Inter omnes plantas plurimos dat cineres, ad ſeptimam partem ponderis GMELIN *Act. Petrop. V.* p. 283. In morbis pectoris, & haemoptoe (experimento JULIANI de MAROSTICA apud MATTH. p. 1040.) & aſperitate faucium infuſum acrimoniam temperat BLAIR. Intus & extus vulnerario ſcopo commendat BUCHWALD. p. 219. conglutinat enim, uti Symphytum

2. PULMONARIA foliis radicalibus linguiformibus.
Pulmonaria anguſtifolia coeruleo flore CLUS. Pann. p. 673. 674. Hiſt. p. CLXIX. I. B. III. p. 596. ex CLUSIO. I. R. H.
Pulmonaria minor Dalech LUGD. p. 1328.
Symphytum maculoſum ſive pulmonaria anguſtifolia coerulea C. B. IONQ. ZWING.
Pulmonaria anguſtifolia 2 CLUS. RAJ. p. 489.
Symphytum anguſtifolium Pannonicum flore coeruleo H. OX. III. p. 444.
Pulmonaria alpina anguſto folio BOCCONE T. 86. p. 110.
β Non videtur differre, etſi CLUSIUS diſtinguat, cui plurimum tribuo, & folia paulo latiora faciat.
Pulmonaria rubro flore CLUS. Pann. p. 677. Hiſt. p. CLXX.
Pulmonaria rubro flore foliis Echii I. B. III. p. 597. T. aut. de Par. p. 521. I. R. H.
II. *Albo flore* T. aut. de Par. p. 521. DUVERN. p. 122. MILL.
γ Maculis foliorum & floris colore diverſa, tum folii figura elliptica in medio ventricoſa.
Pulmonaria rubente coeruleo flore CLUS. Hiſt. p. CLXX.
Pulmonariae III. ſpecies altera Pann. p. 676.
Pulmonaria foliis Echii LOB. ic. p. 586. RAJ. p. 489. *. I. R. H.
Pulmonaria Plinii anguſtifolia TAB. p. 558.
Pulmonaria anguſtifolia rubente coeruleo flore C. B. Baſ. p. 77. RAJ. Syll. p. 210. MUR. p. 511. ZWING.
Pulmonaria foliis radicalibus lanceolatis LINN. Cliff. p. 44. ROYEN. p. 404.

C. B. varietatem γ circa *Neuhaus* & alibi. DIVERNOI in comitatu *Neocaſtrenſi*. MURALT in ſylvis montoſis, procul dubio circa *Tigurum*. Niſi fallor ad ripam *Arolae* in praedio *Hasli* legi prope *Bernam*.

Folia longa, e lingulatis lanceolata, ſeſſilia. Caulis hiſpidus, erectus, pedalis. Calyx purpuraſcit. Floris colores vividiores, tum ruber, tum coeruleus.

L I T H O S P E R M U M.

LINN. n. 101. TOURN. T. 155.

Calyx profundiſſime diviſus, in graciles lacinias. Tubus floris longus, gracilis, ſegmenta ſubrotunda, ſurſum cava. Inter ea tumores quinque exigui a ſtaminibus adſcendentes, quaſi juga. Tuba brevior tubo floris, bifida. Semina dura, in pleriſque nitentia. Calycis diviſione ad baſin uſque, & unguium defectu a Pulmonaria differt.

1. LITHOSPERMUM flore magno, caule ex apice radices agente.
Lithoſpermum majus DOD. ic. II. p. 339. Hiſt. p. 83. bene, LOB. ic. p. 458.
Lithoſpermum repens majus CLUS. p. CLXIII. cum eadem icone.
Cynogloſſus minor GESN. Hort. p. 291 *b*.

 Litho-

Lithoſpermum repens CLUS. Pann. p. *686.*
Lithoſpermon CAES. p. 437.
Lithoſpermum virgatum THAL. p. 74.
Lithoſpermum vulgare minus CAM. Hort. p. *91.*
Lithoſpermum majus Dodonaei flore purpureo ſemine anchuſae I. B. III. p. *592.* cum icone *Saxifragae* RAJ. p. 503.
Lithoſpermum minus repens latifolium C. B. Baſ. p. *76.* I. R. H. ZWING.
Pulmonaria minor Dalech LUGD. p. 1328. ob calycem. Ita I. B. ſed floris color & habitus ſunt potius Pulmonariae 2.
Lithoſpermum perenne procumbens flore purpureo coeruleo majore H. OX. III. p. 447.
Anchuſa repens Lithoſpermi facie floribus coeruleis ſecundum folia provenientibus PLUKNET. p. 30. T. 76. f. 2.
Lithoſpermum ſeminibus levibus, corollis calycem multoties ſuperantibus LINN. Cliff. p. 46. ROYEN. p. 405.
II. Quomodo differt *Lithoſpermum umbellatum latifolium* BOCC. p. 75. T. 40. RAJ. III. p. 503 *.
III. & *Lithoſpermum umbellatum anguſtifolium* KNAUT. BUXB. BOCC. T. 41. p. 77.
IV. & *Lithoſpermum umbelliferum* MENZEL.

C. GESNER circa *Scaphuſiam* & *Badam.* I. B. Genevae, juxta fluvium *Arve*, verſus *Champé*, & verſus *Dornach.* Ego reperi ſupra *Münchenſtein* in ſylva, qua itur *Muttenz*, ſed magis dextrorſum; in ſylvis circa *Bulliet*, introitum inferiorem montis ſalſi *Bactiacenſis.*

Pulchra planta caulibus eſt folioſis, procumbentibus, parum ramoſis, qui ex apice denuo radices agunt RUPP. Folia longa, linguiformia, duriuſculis pilis bulboſis hiſpida. Flores ex alis foliorum in ſummis ramis. Calyx longis ſegmentis capillaribus. Flos ſpecioſus, coeruleus, calyce multo major, Pulmonariae ſimilis. Semina dura, nitida, glauca, ex ovatis acuminata, ab altera parte ſerrato ſulco inſcripta.

2. LITHOSPERMUM foliis ſubtus nervoſis, floribus in alis foliorum exeuntibus.

Lithoſpermum FUCHS. p. 489. CORD. p. *60.* GESN. Tab. Coll. p. *86.*
Milium ſolis RUELL. p. 571. TRAG. BR. II. p. 276. *ſativum* TRAG. p. 534. 536.
Mörhirs TRAG. apod. p. 307.
Lithoſpermon CORD. Hiſt. p. *93 b.*
Lithoſpermum minus MATTH. p. 918. bene CAM. Epit. p. *659.* GESN. Hort. p. *265 b.* DOD. p. 83. LOB. p. 457.
Lithoſpermum commune GESN. Hort. p. *265.*
Lithoſpermum legitimum CLUS. Pann. p. *686.* Hiſt. p. CLXIII. abſque icone.
Anchuſae tertiae ſpecies altera CAES. p. 435.
Lithoſpermum arvenſe TAB. p. 850.
Lithoſpermum ſ. milium ſolis I. B. III. p. 590. RAJ. p. 503.
Lithoſpermum majus erectum C. B. Baſ. p. *76.* T. aut. de Par. p. 283. I. R. H. MUR. p. 539. ZWING. p. 792. ZANICH. p. 169. ic. 82.
Lithoſpermum erectum vulgare flore ochrolucco H. OX. III. p. 446.

Non rarum in Helvetia. Verſus *Mönchenſtein* C. B. Inter *Birſam* & *ſ. Jacob* & Genevae *a la Baſtie* I. B. Bernae e regione *Reichenbach* in iſthmo *die Enge.* In pago *Mathod.* prope molendinum. Ad viam per M. *Riſſaulaz* magna copia. Ad ripam *Silae* fl. MUR.

Radix extus & intus rubens, ramoſa, valens. Caulis durus, per totam longitudinem ramoſus, brachiatus, teres, cum foliis ſubaſper. Folia frequentiſſima, elliptica, longe acuminata, ſubtus venoſa. Flores ex alis foliorum ſolitarii in brevibus petiolis. Calyx tubuloſus, ad baſin quinquefidus. Flos ex albo pallens. Filamenta triangularia. Semina glauca, nitentia.

Semen pene totum terra eſt, ut etiam effervеſcat cum acidis (GREW.): Antiquitus tamen ad calculum laudatur, forte ex praejudicio, ex ſignatura orto, & ad urinam pellendam etiam nuper a CHOMELIO & EHRHARDO. Dudum autem ſubodoratus eſt, C. HOFMANNUS, imbelle eſſe, cum ſapor & odor nihil habeant, quod non in tota gente ſit, viſcidum, ſubadſtringens.

3. LITHOSPERMUM ſeminibus rugoſis, corollis vix calycem ſuperantibus LINN. *Cliff.* p. 46. ROYEN. p. 405.

Milium ſolis ſylveſtre TRAG. p. 534.
Anchuſa minima CORD. Hiſt. l. c. 23. cui non bene adjecit GESNERUS iconem Scorpiuri.
Echium minus GESN. Hort. app. p. *291 b.* cum deſcriptione.
Anchuſa tertia CAES. p. 435.
Lithoſpermum tertium DOD. p. 83. abſque icone.
Lithoſpermum ſylveſtre arvenſe vel nigrum CAM. Epit. p. *660.*

Anchuſa degener facie milii ſolis ſemine Bugloſſae aut Ivae rotundiore radice rubra LOB. ic. p. 459.
Anchuſa arvenſis minor facie milii ſolis TAB. p. 849. bene
Anchuſa arvenſis alba THAL. p. 9.
Liohoſpermum nigrum LUGD. p. 1177. planta autumnalis in ſemine SCHWENCKF.
Lithoſpermum nigrum quorundam flore albo ſemine Echii I. B. III. p. 592.
Lithoſpermum arvenſe radice rubra C. B. Baſ. p. 76. LOB. &c. MUR. p. 539. ZWING. &c.
Anchuſa degener facie milii ſolis RAJ. p. 503.
Lithoſpermum annuum album tetracarpon ſemine nigro anguloſo H. OX. III. p. 447.
Echioides flore albo RIVIN. T. 9. RUPP. &c. MART. p. 46.
Bugloſſum arvenſe annuum lithoſpermi folio T. aut. de Par. p. 252. I. R. H. ZANICH. p. 42. ic. 169. MARTIN &c.
Lithoſpermum BLAKW. T. 436.
II. *Echioides parva alba amphibia* COLUMN. p. 184. cum icone, PARK.
Echium pumilum album C. B.
III. Quid eſt aliud *Lithoſpermum facie anchuſae* LOB. LUGD.
Lithoſpermum minus erectum C. B.

In Helvetia planiori, circa *Baſileam*, *Arberg* & *Burmii* I. B. & *Genevae* &c. *Baſileae.*

Radix parva, cortice rubro. Caules projecti, brachiati, aſperi. Folia longe elliptica, modice acuta, ſive lingulata, hirſuta. Flores ceſpiti foliorum in ſummo ramo inſident, ſemina vero longa ſerie unilateralem ſpicam faciunt. Calyx florem conplexus, hirtus, tubi longitudine. Flos tubulo cylindrico, ſub ſegmentis tumente, non incurvo, (uti recte monet DILLENIUS), albus. In nodo tubi floralis ſtamina ſeſſilia, ſed tumores inter ſegmenta, uti priori. Tuba brevis, apice craſſiori. Semina roſtrata, conica, rugoſa, ut in Bugloſſo.

Butyrum rubrum ad Pleuritidem ex radice parari EHRHARD.

SCORPIURUS.

MORIS. III. p. 450. & KNAUT.
MYOSOTIS DILLEN. nov. gen. p. 3. LINN. n. 102.
LITHOSPERMI Sp. TOURNEF.

Semen leve Lithoſpermi. Sed praeter plicas illas peculiares, externe ſegmentis interjectas, oblongas, etiam verae glandulae adſunt, ut corolla fiat in centro floris diſcolor. Calyx tubuloſus, pene quinquefidus. Stamina in tubo floris ſub glandulis.

1. SCORPIURUS annuus flore parvo.
Euphraſia tertia in pratis TRAG. p. 237. abſque icone.
Scorpioides minus in muris GESN. Coll. p. 106.
Scorpioides III. minus in aridioribus DOD. p. 72. pro varietate, cum icone.
Alſine myoſotis ſ. auricula muris LOB. eadem ic. p. 261.
Heliotropium minus exilioribus floſculis CAES. L. XI. c. 12.
Auricula muris coerulea TAB. p. 197. commode, ZWING. p. 627. male
Echium minimum vel bugloſſum COLUMN. p. 180. obiter
Echium ſcorpioides ſoliſequum flore minore I. B. III. p. 589.
Echium ſcorpioides arvenſe C. B. Baſ. p. 75. LOES. PARK.
Myoſotis ſcorpioides hirſuta RAJ. p. 504. PLUKN.
Scorpiurus annuus arvenſis hirſutus coeruleus MOR. III. p. 450.
Heliotropium minus anguſtifolium arvenſe ſeu hirſutum HERM. BOERH.
Lithoſpermum arvenſe minus T. aut. de Par. p. 112. I. R. H.
Myoſotis minor arvenſis RUPP. p. 8.
Myoſotis foliis hirſutis LINN. Cliff. p. 45.
Myoſotis foliorum apicibus calloſis ROYEN. p. 404.
β *Flore albo* LOESEL. VAILL. LIND.
γ *Flore rubello* LIND. VAILL.
δ *Flore coeruleo & coeruleo* in eadem planta VAILL.
ε Varietas arvenſis minima, non ramoſa, calyce fuſco, floris magna parte lutea, ſegmentis tamen coeruleis
Echium ſcorpioides minus floſculis luteis C. B. Prodr. p. 119. F. RAJ. p. 504. WAGN.
Scorpiurus arvenſis hirſutus floſculis minoribus luteolis H. OX. III. p. 451.
Lithoſpermum arvenſe minus floribus luteis vel luteo coeruleis T. aut. de Par. p. 112. I. R. H. VAILL. &c.

Prior α in pratis agriſque, altera ε rarior paulo ad macilenta viarum, & in ſiccioribus arvis.

Caulis cum foliis hirſutus, brachiatus, pedalis. Folia lingulata, lente lateſcunt ſine obtuſiori, ſeſſilia omnia. Flores in ſpicas incurvas, quae per maturitatem rectae fiunt, rarae, & aphyllae. Calyx hirſutus. Color in ſegmentis floris vivide coeruleus,

leus, corolla in medio flava. Pediculi florum breviores CAESALP. Semen nitidum, nigerrimum, ex ovali mucronatum.

2. SCORPIURUS perennis floribus majoribus

A. Varietas *glabra* dicta, *paluſtris*, quae tamen vere pilos habet, flore aquate coeruleo.
Cynogloſſa minor BRUNF. I. p. 176.
Euphraſia tertia ad ripas bicubitalis TRAG. p. 327.
Scorpioides paluſtris odore Borraginis GESN. Coll. p. 106.
Heliotropio congener aut ſcorpioidi EI. p. 80 *b*.
Heliotropii majoris ſpecies altera GESN. Hort. p. 261.
Scorpioides aquaticum EIUSD. Hort. p. 280.
Scorpioides paluſtre EI. Epiſt. p. 84 *b*.
Scorpioides tertium majus in humidis DOD. p. 72.
Myoſotis ſcorpioides partim repens partim erecta LOB. ic. p. 462.
Heliotropium minus flore grandiuſculo CAES. L. XI. c. 12.
Eufraſia coerulea TAB. p. 198.
Leontopodium Loniceri LUGD. p. 1343. glabrum.
Echium ſcorpioides ſpecioſiori flore aquaticum I. B. f. boll. p. 190.
Echium ſcorpioides ſoliſequum flore majore coeruleo & albo I. B. III. p. 589.
Echium ſcorpioides paluſtre C. B. Baſ. p. 75. &c.
Myoſotis ſcorpioides paluſtris RAJ. p. 504.
Scorpiurus paluſtris perennis viridioribus foliis H. OX. III. p. 451.
Lycopſis montana coerulea, ſ. Bugloſſum minimum montanum BARR. ic. 404.
Lithoſpermum paluſtre minus T. aut. de Par. p. 210. *flore coeruleo* I. R. H.
Myoſotis paluſtris major RUPP. p. 7.
Myoſotis foliis glabris LINN. Cliff. p. 46.
Icon MERIANAE. CLXII. a.
β *Flore albo* GESN. Coll. p. 106. C. B. I. B. I. R. H. &c. Bernae frequens.
γ *Flore carneo* VOLCAMER LEOP. &c.
δ *Flore carneo & albo* in eadem planta.
ε *Flore carneo & coeruleo.*
B. Varietas alpina humilis flore tinctius coeruleo.
Echium ſcorpioides alpinum tomentoſum ſupinum BOCC. Muſ. di Piante p. 149.
Lithoſpermum alpinum tomentoſum minimum I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 137. TILL.
β *Lithoſpermum alpinum minus flore purpuraſcente & albo* PONT. Comp. Tab. Bot. p. 82.
C. Varietas hirſuta, altior, dumetorum dicta C. B.
Myoſotis ſcorpioides latifolia hirſuta MERR. p. 82. DILL. apud RAJ. Syn. III. p. 229. T. 9. f. 2.
Myoſotis ſylvatica praecox latifolia hiſpida RUPP. p. 7. BUXB. ERNDL.
Myoſotis hirſuta montana & ſylvatica Cat. Gieſſ. DILL. p. 46.
Lithoſpermum arvenſe majus SCHEUCHZ. It. II. p. 137.
Lithoſpermum arvenſe medium VAILL. p. 119.

Prima ubique in aquis. Secunda in alpibus, tum paluſtribus locis, tum alibi paſſim. Tertia in ſepibus circa Bernam v. g. inter *Wabern* & *Arolam*.

Caulis altior plerumque priori, folia majora, in ſiccioribus hirſuta, ad aquas videntur calveſcere, vere tamen hirſutiem conſervant breviorem; Flos multo major, quam prioris, & vita perennis.

H E L I O T R O P I U M.

TOURNEF. T. 57. LINN. n. 103.

Calyx ad dimidium ſectus. Flos tubuloſus, fauce corrugata, absque glandulis, plicis tamen in origine ſegmentorum concoloribus. Stamina in tubo floris latent apicibus cordiformibus. Tuba ex diſco fit conica. Spicae recurvae, uti Scorpiuro.

1. HELIOTROPIUM foliis ovatis integerrimis ſpicis conjunctis LINN. *Cliff.* p. 45. ROYEN. p. 404.

Herba cancri RUELL. p. 665.
Heliotropium majus CORD. L. V. c. 16. GESN. hort. p. 261. MATTH. p. 1300. CAM. Epit. p. 1000. CLUS. p. XLVI. bene, CAES. p. 438. TAB. p. 548. BARK. RAJ. p. 501.
Heliotropium minus GESN. Tab. p. 80 *b*.
Heliotropium DOD. p. 70.
Heliotropium majus & herba cancri LOB. ic. p. 260. ex DOD.
Heliotropium majus flore albo I. B. III. p. 605.
Heliotropium majus Dieſcoridis C. B. Baſ. p. 75. P. H. OX. III. p. 452. T. aut. de Par. p. 96. I. R. H. MAGN. Char. p. 75.
Heliotropium vulgare BOCC. Plant. rar. p. 91. T. 44.

Helio-

Heliotropium majus ſcorpioides MURALT. p. 675.
δ Non differt
Heliotropium majus autumnale Jaſmini odore I. R. H. VAILL. p. 96.
γ Quod videtur eſſe
Heliotropium ſiculum majus flore amplo odorato BOCCONE plant. rar. T. 49. MOR. III. p. 452. PLUKN. I. R. H.

In Helvetia calidiori abunde in agris, ſero floret. Baſileae legi eundo verſus *Mönchenſtein.* C. B. ad *Cliben* & *ſ. Jacob. Genevae* I. B. a *la petite Grave.* Inter *Mathod* & *Valeire* copioſiſſime, & Jaſmini quidem odore valido.

Caulis brachiatus, pedalis, erectus. Folia petiolata, ovata, molliter hirſutula. Summi rami longiſſimas, nudasque foliis ſpicas ferunt, in ſpiram intortas. Calyx hirſutus: flos albus, centro virente; ſemen ovato conicum, rugoſum.

LOBELIUS ad ſtrumas laudat, & ulcera phagedaenica. Vix credo in uſu eſſe.

CYNOGLOSSUM.

TOURNEF. T. 57. LINN. n. 100.

Calyx ad baſin ſectus. Tubus floris brevis & latus. Segmenta ſubrotunda, ſurſum cava. In plerisque ſpeciebus pali quinque valentes, pene cordiformes, villoſi, in fauce: Eſt tamen, cui tantum plicae ſunt, ex duplicata floris membrana factae. Stamina ex breviſſimis petiolis. Tuba ſimplex. Semina conpreſſa, ad angulum ſolidum apicibus convergunt, ſuperficie echinata, ſive cortex ſecedat a ſeminibus, ſive cohaereat, eſſentia enim eſt in ſemine echinato.

1. CYNOGLOSSUM foliis lingulatis, hirſutis, ſubaſperis, floris minimi tubo longiore.

Elatine TRAG. p. 196. non bene, foliis brevibus ſerratis
Cynogloſſa minor I. B. f. Boll. p. 190.
Cynogloſſum minus C. B. P. I. B. III. p. 600. RAI. p. 491. ZWING. SCHEUCHZ. It. 1. p. 34.
Cynogloſſus minor coeruleis floribus wie vergis mein nicht GESN. Coll. p. 72 *b.*
Cynogloſſum pumilum CLUS Pann. p. 682. Hiſt. p. CLXII. SCHWENCKF.
Heliotropium minus III. TAB. p. 549.
Cynogloſſa minor montana ſerotina altera COLUMN. p. 180. cum icone p. 179.
Cynogloſſum hirſutum vineale minus floſculis minimis coeruleis H. OX. III. p. 449.
Echioides minus globoſo echinato & ſingulari ſemine BARREL. ic. 1246. non placet.
Bugloſſum anguſtifolium ſemine echinato T. aut. de Par. p. 401. I. R. H.
Lappula Riv. RUPP. p. 9. DILL. Cat. pl. extra Gieſſ. p. 23.
Cynogloſſoſpermum SIEGESB. flor. Petr. Prodr. p. 40.
Lithoſpermum ſeminibus echinatis LINN. Cliff. p. 46. ROYEN. p. 405.
β *Flore albo* RUPP.
II. *Anchuſa parva foliis piloſis incanis floribus Bugloſſae parvis* MENZEL. pug.
III. *Cynogloſſum puſillum narbonenſe* LOB. adv. p. 251. ic. p. 581. LUGD. p. 1262. videtur omnino idem eſſe, etſi contra ſentiat TOURN.
Cynogloſſum anguſto folio lappulis minutis CAES. p. 440.
Cynogloſſum Narbonenſe. AICHST. aeſtiv. ord. 8. T. 6. f. 3. procerum & hortenſe.
Cynogloſſum medium C. B. ZWING.

C. GESNER *Scaphuſiae* I. B. & RAIUS circa *Genevam.* SCHEUCHZER circa *Altorf.* Ego in *Valeſia* ad vias (& circa *Oppenheim*).

Noſtras vix pedale eſt, aliquando vix triunciale, cauliculis erectis, habitu toto Scorpiuri arvenſis, foliis anguſte lingulatis, hirſutis, incanis, floribus in longam ſpicam nudam, coeruleis, corolla glandularum flava. Calyx graciliſſimus. Tuba bifida. In hortis mire mutatur, & ad duos cubitos excreſcit viridior, duriori pilo.

2. CYNOGLOSSUM foliis amplexicaulibus, lingulatis, mollibus, hirſutis.

Cynogloſſa BRUNF. p. 175. DORST. p. 102. TRAG. p. 229. CORD. Dioſc. IV. c. 129. CAES. L. XI. c. 13. BLAKW. T. 249.
Cynogloſſum officinarum FUCHS. p. 408. non placet
Cynogloſſum vulgare MATTH. p. 1190. cum duabus iconibus, CAMER. epit. p. 917. CLUS. p. CLX. LOBEL. ic. p. 580. AICHST. Aeſt. Ord. 8. T. 6. f. 1. I. B. III. p. 598. H. OX. III. p. 448. RAJ. p. 489.
Cynogloſſus vulgaris GESN. Hort. p. 256.
Cynogloſſus puniceo flore EIUSD. Coll. p. 72. bene
Cynogloſſum DOD. p. 54. ex MATTH. *cum flore* TAB. p. 737.
Cynogloſſum maius vulgare C. B. Baſ. p. 76. PARK. T. aut. de Par. p. 74. I. R. H. ZANICHEL. p. 78. ic. 219.

Cynogloſſoum foliis ovato lanceolatis, corollis calycem aequentibus ROYEN. p. 406.
β *Flore albo* C. B. HERM. I. R. H. &c.
γ *Flore vario* HERM. BOERH. RUPP.
δ Quid eſt varietas flore *purpureo* PONTED. Tab. p. 80.
Nobis certe nulla eſt flore coeruleo.

Ad vias abunde.

II. Figura acaulis MATTHIOLI p. 1189. quam differre dicit. non videtur alia eſſe RUELLIVM enim ibi exſcribit, uti RUELLIUS veteres, notante LOBELIO. Pleraeque vero aſperifoliae incipiunt primo anno tali roſula foliorum. De Cynogloſſo monet MARANTA p. 88. 94. 95. Non bene ad Echium refert I.B. Vide ſuperius p. 513.

Caulis erectus, craſſus, cubitalis, & ultra, ab imo ad ſummum ramoſus. Folia mollia, villo ſericeo tecta, ſeſſilia, linguae forma, longo acumine. Flores in ſumma planta petiolati, in ſpicis nudis. Calycis ſegmenta lata, ovalia. Flos atro-purpureus, tubo vario. Ungues concolores. Semina a capſulis facile ſecedunt, nigra, conpreſſa, mucronata. Capſularum pars altera continua, altera interrupta levi faciecula.

Odor totius plantae narcoticus eſt: non mirum ergo vim opii ineſſe, tantam, ut funeſtos effectus recenſeat BLAIRIUS. Melius ergo abeſſet; ſolet autem ſcopo ſopiendi pilulas ſubire, & vulnerarium eſſe dicitur. Folia ad manipulum, radicem ad unciam permittit in dyſenteriis, tuſſi &c. GEOFROI, an expertus? Uſu externo in cataplaſmate, ad ambuſta laudant ADV. p. 250.

3. CYNOGLOSSUM foliis anguſtius petiolatis, hirſutis, ſubaſperis.
I. *Cynogloſſa media altera virente folio flore rubro montana frigidarum regionum* COLUMN. p. 176. ic. 175.
Cynogloſſum ſempervirens I. B. Phytogr. p. 496. cum deſcriptione, Prodr. p. 119. PARKINS. ZWING. H. OX. III. p. 449. BOERH. MILL.
Cynogloſſa folio virenti I. B. III. p. 600. cum icone Aſperuginis, RAJ. p. 491.
Cynogloſſum montanum virenti folio majori flore I. R. H. TILL. ex COL.
Et *minori flore* I. R. H. ex I. B.
II. *Cynogloſſum ſylvaticum Hercynicum* THAL. p. 31. omnino.
Cynogloſſum ſylvaticum rubente caule C. B. ZWING. HERM. PLUKN.
Cynogloſſum maximum montanum PARK. VOLC. I. R. H. &c.
III. *Cynogloſſum maximum* LOB. Obſ. p. 313. RAJ. p. 490. *
Cynogloſſum maximum Belgicum C. B. H. OX. III. p. 448. I. R. H. TILL.
Cynogloſſum floribus Geranii Moſcovitici maximum JONCE. p. 42.
an Cynogloſſum latiore folio ſpecioſo flore CAES. p. 440.

In ſylvis *du Creux du vent*, & ſupra *Aquilam* eundo verſus *Ormond deſſus*. D. KÖNIG in umbroſis montium Alſatiae ſuperioris; & ibi legerat I. B. *Sempervirens* in agro *Tigurino* naſci ait MURALTUS.

A Cynogloſſo vulgari differt folio ad caulem anguſtiori, ſed foliaceo, pediculo ortis, hinc glabris, inde rariſſime hirſutis, viridibus, nihil ſericeum habentibus, pilis aſperis, bulboſis, diſſitis, natura perenni. Semen ſimile eſt, conpreſſum, mucronatum, & capſula virens, aculeata. Fateor tamen me non valde repugnaturum eſſe conjuncturo utrumque.

ASPERUGO.

TOURNEF. T. 54. LINN. n. 105.

Calyx immaturus tuboloſus, quinquedentatus. Idem per aetatem quindecim fidus eſt, alternis dentibus majoribus & minoribus, & in bivalvem figuram plicatus fructum conprehendit. Flos tubo brevi, lato, ſegmentis ſubrotundis, ſurſum cavis. In fauce ſquamae quinque ſubrotundae, & ſub iis apices ſeſſiles. Tuba ſimplex. Per maturitatem pediculus floriger reflexus pendentem florem ſuſtinet. Semina levia, pyriformia.

1. ASPERVGO RUPP. p. 8. CLIFF. p. 45.
Alyſſum germanicum Echioides LOBEL. ic. p. 803. non optime, LUGD. ex LOB.
Bugloſſae ſylveſtris ſpecies THAL. p. 19. cum deſcriptione.
Aparine major plinii TAB. p. 788. commode.
Borrago minor ſylveſtris καρποχηνοπους COL. I. p. 181. ic. p. 183.
Cynogloſſa forte topiaria Plinio ſ. echium lappulatum quibusdam I. B. III. p. 590. cum icone *Cynogloſſi* n. 3. &c
Cynogloſſa topiaria forte Plinii EIUSD. p. 601.
Bugloſſum ſylveſtre caulibus procumbentibus C. B. RAJ. p. 502. PLUKN. &c.

Bugloſ-

Bugloſſum ſylveſtre caulibus procumbentibus fructu pedem anſerinum referens H. OX. III. p. 439
Aſperugo vulgaris T. aut. de Par. p. 56. I. R. H. GARID. p. 46. ic. 9. ZANICH. p. 25. ic. 230.
Aſperugo ſpuria MAGNOL. Char. p. 73.
β Floribus albis MENZEL. T. 7.

In *Valeſia* ad vias, & in ſepibus I. GESNER. I. B. in Rhaetia prope balneum *Burmienſe*.

Caulis angulosus, brachiatus, procumbens. Folia petiolata, ovata, obtuſo fine, hirſutie aſpera. Flores immaturi, in ſummis ramis congeſti videntur, ſolitarii in adulta planta. Flos violaceus, exiguus, calyce vix longior.

LYCOPSIS.

LINN. n. 106.
ECHIOIDES RIVIN. DILL. nov. gen. p. 100. T. 3.
BUGLOSSI Sp. T.

A *Bugloſſo* differt floris tubo incurvo, & ad alterum latus tumente. Calycis ſegmenta magis aperta. Tuba bifida. Semen roſtratum, magno umbilico, totum rugoſum.

1. LYCOPSIS foliis lingulatis, ſinuatis, coeruleo flore.
Echion FUCHS. p. 269.
Bugloſſa ſylveſtris TRAG. p. 234. DODON. p. 628.
Echium Fuchſii ſ. Borrago ſylveſtris I. B. III. p. 581.
Bugloſſum ſylveſtre minus C. B. (nomen, nam in *notis* reperio in horto ſicco cum eo nomine fuiſſe *pullum)* T. aut de Par. p. 62. I. R. H. MAGN. Char. p. 73.
Bugloſſa ſylveſtris minor RAJ. p. 494.
Bugloſſum ſylveſtre minus annuum foliis undulatis H. OX. III. p. 439.
Echioides RIVIN T. 7. *flore coeruleo* RUPP.
Lycopſis foliis lanceolatis calycibus florum erectis LINN. Lap. n. 77. Cliff. p. 44. ROYEN. p. 404.
β Flore *albo* ROYER. p. 119.
II. In horto ſicco C. B. noſtrae plantae adjectum fuit aliud nomen
Bugloſſum ſylveſtre minus alterum & aſperius C. B. RAJ. p. 494*.
Bugloſſum ſylveſtre aſperius C. B. Baſ. p. 75.

In agrorum marginibus v. g. *im Lindenthal.* In ruderoſis *Aventici* &c.

Caulis hirſutie aſper, pene ſpinoſus, brachiatus, Folia aſpera, pilis duris, bulboſis, lingulata, margine plicato, obiter & ampliter exciſo. Flores in ſummis caulibus, collecti. Calyx ad baſin uſque quinquefidus, aſper. Floris tubus longus, flexus, ſegmenta ſurſum cava, rotunda, coerulea, venis albis, aut rubella. Pali quinque piloſi in faucibus, ſub iis, remota, in ipſa flexa ſede tubi ſtamina ſeſſilia, gracilibus apicibus. Semina roſtrata ſulcata.

BUGLOSSUM

BUGLOSSI TOURN. Sp. T. 53.
ANCHUSA LINN. n. 99.

Calyx profunde quinquefidus, ſed tubuloſus, floris tubo aequalis. Is cylindricus eſt, rectus: ſegmenta quinque ſubrotunda, plana. Faucem claudunt pali quinque hirſuti: Sub iis ſtamina ſeſſilia. Semina rugoſa. Tuba leniter bifida.

1. BUGLOSSUM floribus longe ſpicatis.
Ochſenzung BRUNF. I. p. 112.
Cirſium Italicum FUCHS. p. 343.
Bugloſſa domeſtica major TRAG. p. 231. & *Bugloſſa major* p. 233.
Echium CORD. Dioſc. p. 63.
Bugloſſus major GESN. Coll. p. 63 *b.*
Bugloſſa Italica vel Gallica maior GESN. Hort. p. 250 *b.*
Bugloſſum vulgare MATTH. p. 1187. CAM. Epit. p. 915. bene, LVGD. RAJ. p. 493. ZWING. p. 835.
Bugloſſa vulgaris DOD. p. 628.
Bugloſſa CAES. L. XI. c. 2.
Bugloſſa vulgaris TAB. p. 418.
Bugloſſa Italica mas. EIVSD. p. 419.
Et *Bugloſſa Italica femina* EIVSD. p. 420.

Bugloſſum Italicum flore coeruleo AICHST. aeſt. ord. 8. T. 5. f. 3.
Bugloſſum vulgare majus (& minus) flore utrumque duplici I. B. III. p. 578.
Bugloſſum anguſtifolium majus C. B. T. aut de Par p. 251. I. R. H. MAG. Char. p. 72.
Bugloſſum perenne majus ſativum H. OX. III. p. 438.
Bugloſſum BLAKW. T. 500.
Icones WEINM. T. 271. a. 272. *b.*
Anchuſa foliis lanceolatis ſpicis imbricatis ſecundis LINN. Cliff. p. 46. ROYEN. p. 404.
β Flore *rubro* HERM. I. R. H. &c.
γ Flore *albo* GESN. Hort. p. 290. *b.* AICHST. l. c. f. 2. I. R. H. ZWING. WEINM. T. 271. a. c.
δ Foliis *ſinuoſis* C. B.
ε Quomodo differt? cum omnes diſtinguant excepto I. B. & LINNAEO. An ſolo flore minore? & folio anguſtiori.
Bugloſſa altera TRAG. p. 231. ic. p. 232.
Bugloſſus vulgo dicta minor GESN. Coll. p. 63 *b.*
Bugloſſus minor vel communis Hort. p. 250 *b.*
Bugloſſa longifolia CORD. Hiſt. L. 2. c. 45. cum icone ex TRAGO.
Bugloſſum anguſtifolium LOB. ic p. 576. RAJ. p. 494. Syll. exter. p. 78.
Bugloſſum vulgare noſtrum AICHST. Aeſt ord. 8. T. 6. f. I.
Bugloſſum anguſtifolium minus C. B. (in cujus herbis ſiccis diverſitatem non inveni) H. OX. III. p. 438. ZWING. I. R. H.

Genevae & in *Rhaetia* I. B. Circa *Verſoy*, & ſupra *Gorgier*. HUBERUS inter *Vettis* & *Melimpſch*.

Caulis aſper, brachiatus. Folia hirta, obſcuri coloris, ex lingulatis lente lanceolata. Flores in ſpicas, ſpecioſi, tubo lato, ſegmentis planioribus rotundis ſature coeruleis. Pali plumoſi ex fauce eminent.

Viſcidum eſt, cum tota gente, oleraceum, ſubacidum, humectat, refrigerat. Nihil habet virium cardiacarum. Laudant ad melancholiam ſuccum ad uncias ſex epotum, nempe laxantem. Decoctum cum lacte ad dyſenteriam expertus commendat CHOMEL, tum decoctionem, ſed papaveris viribus auctam, pro tuſſi ſicca. BOERHAAVIUS ſuccum ad Pleuritidem.

BORRAGO

TOURNEF. T. 53. LINN. n. 108.

Calix ad baſin ſectus, expanſus, dum flos viget, circa ſemen, dum maturatur, ſe contrahit. Flos ex breviſſimo tubo rotatus, ſegmentis acutis. Pali bis quini. Alii nempe cavi, ſucculenti, emarginati, corollam faciunt. Alii vero, ex flore eminent communi principio cum apicibus orti, extus his imminent, lata baſi, acutis unguibus, apiceſque conpellunt verſus tubam, ut ei in tubum conjuncta circumdentur JUNG. *Phytogr.* c. 22. Tuba ſimplex, ſine cavo. Semine ſtriata.

I. BORRAGO calycibus patentibus LINN. Cliff. p. 44. ROYEN. p. 403.
Borago BRUNF. p. 113. RUELL. p. 635. TRAG. p. 237. DOD. p. 627. BLAKW. T. 36.
Bugloſſum verum CORD. Dioſc. p. 71. 71 *b.*
Bugloſſa urbana CORD. Hiſt. l. c. 73.
Borrago GESN. Tab. Coll. p. 93. CAES. L. XI. c. 3.
Bugloſſum ſ. Borrago MATTH. p. 1186. CAMER. Epit. p. 914.
Bugloſſum FUCHS. p. 142. bene DOD. ic. vet. p. 11. HOFM.
Bugloſſum latifolium ſ. Borrago Euphroſynon LOB. p. 575.
Bugloſſum latifolium Borrago C. B. Baſ. p. 75.
Bugloſſum flore coeruleo AICHSTETT.
Borrago floribus coeruleis GESN. Hort. p. 250 *b.* I. B. III. p. 574. RAJ. p. 493. I. R. H. MAGN. Char. p. 72.
Borrago hortenſis MORIS. III. p. 437.
Icon MERIANAE LXXXII.
β *Flore albo* CORD. Hiſt. L. I. C. 73. GESN. app. ad p. 290 *b.* CAES. TAB. p. 417. AICHST. I. R. H. &
γ *Folio & flore albo* HERM.
δ *Flore carneo* VOLC. I. R. H. &c.
II. *Sylveſtris Borago* TRAG. p. 238.
Borrago tenui folio I. B. III. p. 577.
Icon WEINM. T. 254 *b.*
β *Flore albo* TAB. p. 417.
γ *Flore vario* BREYN. Prodr. p. 56.

Ex

Ex rejectaneis hortorum: neque videtur vera indigena eſſe.

Caulis cum foliis aſper, humilis, foliis tectus. Folia latiſſima, ovata. Flores ex ſummis ramis efferuntur in longis ſpicis, nudis, vagis, nutantes ex petiolis unifloris longiuſculis. Calyx non auriculatus. Flos amoene coeruleus; elaſtrorum ungues cyanei. Stamina longa, ſtricta, acuminata.

Sapor oleraceus, ſubacris, nitroſus & viſcidus, ſimilesque vires, hinc ſuccus ad calculum commendatur a BOERHAAVIO, ab aliis ad melancholiam. Dudum vidit C. HOFMANNUS refrigerare, humectare, nihil habere cardiaci, & BOERHAAVIUS eodem ſcopo ad morbos inflammatorios laudat; niſi velis, ut BLAIRIUS, in regionibus calidis frigida medicamenta vocare cardiaca. Ad pleuritidem ſucci quinque unciae exhibentur, tum laxandae alvi & leniendi motus ſanguinis cauſa, in declinationibus febrium. Succum fermentata vinoſum dat, uti pleraeque plantae acidae indolis PHIL. TRANS. n. 68.

ISOSTEMONUM.

ORDO X.

GENS DICARPA.

BOERHAAV. p. 311. LINN. Claſſ. natur. n. 29.

His eſſentiale eſt, binos poſt quemvis florem fructus ferre, oblongos, acutos. Praeterea calyx quinquefidus eſt. Flos quinquepartitus, ſtamina quinque, & elaſtra in tota gente frequentia.

ASCLEPIAS.

TOURNEF. T. 22. LINN. n. 148.
& *APOCYNI* T. multae Sp. T. 21.

Calyx capillaris, pentaphyllos, exiguus. Flos ex tubo brevi quinquefidus, acutis ſegmentis. In fauce corolla pulpoſorum quinque unguium polygonorum, qui ad tubam conprimunt totidem ſtamina, diſtinctis filamentis, apicibus vero cohaerentibus, coaleſcentibus cum inverſo dolio, quo tubae teguntur. Siliculae duae bivalves, ex placenta, tubas edunt ſimplices. Semina foliacea, ovato roſtrata, hinc convexa, inde cava, multo pappo ſericeo coronata.

1. ASCLEPIAS foliis ex ovato lanceolatis glabris, floribus racemoſis albis.

Hirundinaria BRUNF. II. p. 39. DORST. p. 150 *b.* bene TRAG. p. 180.
Aſclepias FUCHS. p. 129. CORD. Hiſt. p. 128 *b.* GESN. Hort. p. 249. Coll. p. 60. CAES. p. 269. BLAKW. T. 112.
Vincetoxicum MATTH. p. 809. CAMER. Epit. p. 559. DOD. Purg. p. 211. optime, Pempt. p. 407.
Aſclepias ſ. vincetoxicum LOB. ic. p. 630
Aſclepias I. TAB. p. 729. &
Aſclepias II. EIUSD. ib.
Aſclepias ſive vincetoxicum, multis floribus albicantibus I. B. II. p. 138.
Aſclepias albo flore C. B. Baſ. p. 87. PARK. RAJ. p. 1090. H. OX. III. p. 611. T. aut. de Par. p. 55. I. R. H.
Aſclepias caule erecto herbaceo foliis ovato lanceolatis floribus confertis CLIFF. p. 78. ROYEN p. 410.
β *Flore flaveſcente* C. B.
γ *Foliis ternis* PONTED. Tab. Bot. p. 81.
δ *Non ſcriptum foliis nigris in ſummo hiſpidis* CORNUT. p. 196.

In incultis, aſperis, lapidoſis, magna copia. Prope Bernam retro ſylvulam *Dälhoelzlein.* Radix vaſtiſſima. Caulis perennis, durus, erectus, vix ramoſus, niſi ex radice. Folia conjugata, dura, ex ovatis longius acuminata, leviſſima. Flores ex alis foliorum in petiolis multifloris, congregantur autem in ſummo trunco. Flos albus pulpoſus, ſolidiuſculus, calyx pene capillaris.

Radices acido, terra, & acri oleo abundant acres ſunt & amarae, non ſine veneni certe ſuſpicione, in tanta ſimilitudine Apocyni; ut recentes vomitum provocent, & non ſine ratione in Eſſentia alexipharmaca STAHLII hanc plantam admiſſam accuſet EHRHARDUS poſt LONICERUM p. 50. Habetur interim pro valente ſudorifero, quo ipſe hydrops diſpelli queat (TRAG.), ad expeliendas variolas commendatur a TOURNEFORTIO: pro emmenagogo,

gogo, & alexipharmaceo. Extus admota ad ulcera ſordida, ad mammarum tumores (TOURNEFORT) ad ſcrophulas laudatur, E. N. C. Dec. I. *Ann.* I. *Obſ.* 57. uti Ariſtolochia.

PERVINCA.

TOURNEF. T. 45.
VINCA LINN. n. 180.

Calyx fit quinque triangularibus foliis, multo floris tubo brevior. Flos tubo cylindrico, ſegmentis patentibus, planis, oblique reſectis, ad unum latus ſe torquentibus. Stamina fiunt ſtylo brevi, ſquama vero elliptica, convexa, cui duo loculi inſculpti. Tuba unica, terminata primum anulo, & ſuper anulum ornamento rotundo, plumoſo. Siliculae duae, ovales, coercitae duobus elaſtris ſubrotundis adſidentibus. Semina abſque pappo, in teretibus ſiliquis, quas rariſſime perficit.

1. PERVINCA foliis ovato lanceolatis.
Ingruen TRAG. apod. p. *306*.
Vinca pervinca BRUNF. I. p. 178. DORST. p. *216. b.* LUGD.
Clematis Daphnoides FUCHS. p. *360*. DOD. purg. p. *246*. Hiſt. p. *405*. bene THAL.
Pervinca TRAG. p. *394*. RUELL. p. *580*.
Clematis aegyptia GESN. Hort. p. *254 b*. Tab. Coll. p. *69*.
Clematis MATTH. p. *956*. CAM. Epit. p. *694*. CORD. p. *61 b*. HOFM.
Clematis aegyptia vulgatior coerulea CLUS. p. *121*.
Clematis Daphnoides, vinca pervinca, an Centunculus Plinii LOB. p. *635*.
Pervinca vulgo CAES. p. *336*.
Clematis Daphnoides minor flore coeruleo &c. I. B. II. p. *130*. AICHST. Ord. frut. T. 8. f. 3.
Clematis Daphnoides minor CAM. Hort. p. 43. C. B. Baſ. p. *86*. RAJ. p. *35*. RAJ. p. *1091*. H. OX. III. p. *613*.
Clematis Daphnoides, vinca pervinca TAB. p. 880
Pervinca vulgaris anguſtifolia T. aut. de Par. p. *218*. *flore coeruleo* IR. H.
Vinca Riv. RUPP. p. *21*. BUXB.
Vinca pervinca, Daphnoides BLAKW. T. *59*.
Vinca foliis ovatis LINN. Cliff. p. 77. ROYEN. p. 412.
β *Flore albo* LEOP. REHF.
γ *Folio vario* COMMEL BREYN Prodr. p. *56*. &c.
δ *Flore purpureo obſcuro.*
Clematis aegyptia GESN. Hort. p. *254 b*. ex Sabaudia, Tab. Coll. p. *89*.
Clematis aegyptia flore ſubpurpureo, Lauſannae lecta CLUS. p. *127*.
Clematis Daphnoides flore purpureo I. B. II. p. *131*. AICHST. l. c. f. 4.
Clematis Daphnoides flore rubente C. B. H. OX. III. p. *613*.
Pervinca vulgaris anguſtifolia flore rubente I. R. H. BOERH. MILL. &c.
ε. *Flore purpureo pleno,* coeruleam enim plenam nunquam vidit I. B.
Clematis Daphnoides flore duplici MARANTA p. *65*.
Clematis flore multiplici CAM. Epit. p. *695*.
Clematis purpurea auſtriaca EIUSD. Hort. p. 43.
Vide I. B. II. p. *131*. AICHST. l. c. f. *5*. C. B. H. OX. ZWING. p. *810*. I. R. H. &c.

Prima varietate nihil ad vias vulgatius. Quarta in ſylvula ſupra *Muri*, & quinta eodem loco naſcitur. Lauſannae vero quartam C. GESNER & CLUSIUS.

Habitus repens. Caules lignoſi, divergentes, parum ramoſi. Folia ex ovatis acuminata, laurina, conjugata. Petioli ex alis foliorum uniflori. Flos plerumque coeruleus dilutus.

Adſtringit, vulneraria eſt, amara. Recte HOFMANNUS, male commendari ad menſes pellendos aut lochia, quae potius ſiſtat, uti fluorem album reprimit infuſio, auctore CHOMELIO, ſanguinemque e naribus fluentem etiam ore detenta, ſi fides COSTAEO p. 82. Ad dyſenteriam eo ſcopo TOURNEF. ad phthiſin infuſum in ſero lactis IDEM, ad faucium inflammationes ETTMULLER. & in gargariſmate AGRICOLA. Strumas diſcutere impoſitam, an credam CL. BUCHWALDO p. 85?

Alias *Iſoſtemones* leges bonae methodi juſſerunt cum adfinibus claſſibus relinquere: Pleraeque apetalae ex hoc genere ſunt, & Rhamnus, Hedera, & Vitis, pleraeque Liliaceae, Graminum non pauca, deinde ſparſim Parnaſſia, quam a Nigella, Ribes, quem a Pomiferis umbilicatis, Linum & Rorella, quae a Geranio avellere

avellere non licuit, Glaucoides, nimis vicinum Salicariae, neque Alſines ſpecies aliquae, & Sedi, Corrigiola denique, quae Cherleriae proxima eſt.

Huc ad XI. ordinem Iſoſtemonum, meliori conſilio, refero Berberim.

PLANTAE STAMINIFERAE PETALODEAE.

ORDO IV. MEIOSTEMONES. QVIBVS STAMINA PAUCIORA SUNT QUAM SEGMENTA FLORIS.

LIGUSTRUM.

TOURNEF. T. 367. LINN. n. 6.

Calyx cylindricus, minimus, quatuor denticulis breviſſimis exciſus. Flos tubo longo, ſegmentis quatuor infundibuli forma ſemi patulis, ſurſum cavis. Stamina duo in tubo floris craſſiſſimis apicibus. Fructus eſt bacca ſubrotunda, bilocularis, ſepto diviſa, in qua duo ſemina ſemiovata, hinc convexa, inde modice cava. Tuba apice clavato bifido.

1. LIGVSTRUM BRUNFELS. II. p. 280. RUELL. I. c. 94. DORSTEN. p. 168 *b.* CORD. Dioſc. l. c. 125. FUCHS. p. 480. TRAG. p. 1005. GESN. Hort. p. 264 *b.* Tab. Coll. p. 85 *b.* MATTH. p. 170. bene, CAM. Epit. p. 89. nimis anguſtis foliis, uti & LOBEL. ic. II. p. 135. TAB. p. 1040. CAES. L. III. c. 8. LVGD. AICHST. Vern. Ord. frut. T. 13. f. 2. I. B. I. P. I. p. 528. RAJ. p. 1603. T. aut. de Par. p. 109. I. R. H. BLAKWALL. T. 142. LINN. Cliff. p. 6. ROYEN. p. 398.

Beinhülzen TRAG. Apod. p. 300.
Phillyrea DOD. p. 771. folio anguſto, *noſtra* GESN. Coll. p. 96 *b.*
Liguſtrum Germanicum C. B. Baſ. p. 112. &c.
Liguſtrum vulgare PARK. p. 1446. cum aliena icone.
β Folio *obtuſiore* ELSH.
γ Foliis *ternis* PONT. p. 126.
δ Folio *vario* MUNT.
I. Folio *aurato* HERM. BOERH. MILL.
II. Folio *argentato* EORVMD.

Ad ſepes frequens, frutex ſepedalis, ramis & foliis conjugatis, ligno flexili. Folia ex ovato acuminata, laurina pene duritie & pari nitore. Flores in racemos ex alis foliorum, albi. Baccae & ſemina nigri coloris.

Folia amara ſunt, & adſtringunt: gargariſma uſurpatur in angina aquoſa, in caducitate dentium a ſcorbuto, ſed rari ſunt, qui decoctum corticis radicis in gonorrhoeis ſiſtendi ſcopo injecerint. Oleum, cui infuſi flores, ad ſcrophulas in Italia adhibetur WELSCH *mictomim.* p. 35. Aqua deſtillata ad fiſſuras linguae laudatur GABELCHOFERO. Colorem coeruleum inde parari TRAGVS.

LILAC, & ſi in ſepibus non rarum reperias, exoticae originis eſt.

VERONICA.

TOURNEF. T. 60. LINN. n. 10.

Calyx profunde quadrifidus. Flos, in plerisque, & noſtris pene omnibus, rotatus, tubo breviſſimo: ſegmentis quatuor inaequalibus, ſupremo majori, imo minori, anguſtiori, mediis medio modo ſe habentibus. Stamina duo ex flore eminent. Tuba ſimplex. Fructus bicollis, bilocularis, ſepto diviſus. Semina alias bina, alias plurima.

ORDO I. FLORIBUS IN PETIOLIS APHYLLIS RACEMATIM CONGESTIS.

1. VERONICA foliis lineari lanceolatis integris ramis laxe floriferis LINN. Cliff. p. 10. ROYEN. p. 303.

I. An *Anagallis aquatica quarta* LOB. ic p. 467? Videtur.
Anagallis aquatica anguſtifolia C. B. HERM. &c.

II. *Ana-*

II. *Anagallis aquatica anguſtifolia ſcutellata,* C. B. Prodr. p. 119. P. HOFM.
Anagallis aquatica anguſtifolia C. B. Phytop. p. 485. cum deſcriptione I. B. III. p. 791. cum icone.
Anagallis aquatica longiore oblongo folio ſemine biſcutato LOES. p. 15. &
Anagallis aquatica breviore oblongo folio ſemine biſcutato EIVSD. ib.
Veronica aquatica anguſtifolia minor polygoni inſtar H. OX. II. p. 323. T. 24. f. 27.
Anagallis rectius Veronica, aquatica anguſtifolia RAJ. p. 852.
Veronica paluſtris anguſtifolia RIV. T. 95. icon non optima.
Veronica aquatica anguſtiore folio T. aut de Par. p. 310. I. R. H. TILL.
Veronica aquatica minor folio oblongo VAILL. p. 202. malum nomen.
Icones WEINM. T. 107. a. T. 234 *b.*
Varietates habet PONT. Tab. comp. p. 84.

Non vulgaris. Bernae naſcitur in foſſis inter *Wittighofen* & viam *Worbenſem: Biennae* in foſſis abunde *aufm Pasgart* prope lacum. Circa *lacum felinum* I. GESN.

Caulis procumbens, radiculas per intervalla demittit; deinde erigitur. Folia graminea, anguſta, mucrone acuto, rariſſime dentata. Petioli ramoſi, racemus laxus, flores exigui, tribus majoribus ſegmentis roſeis lineis pictis, imo albo minori. Siliqua lata, plana, bicollis, polyſperma.

2. VERONICA aquatica foliis ovatis acuminatis, ex alis racemoſa.
Bachbohnen TRAG. apodix. p. 308. l. 301.
Berula major TAB. p. 719.
Anagallis aquatica folio oblongo flore coeruleo, major I. B. III. p. 791.
Anagallis aquatica major folio oblongo C. B. Baſ. p. 74. &c.
Veronica aquatica major folio oblongo H. OX. II. p. 323. T. aut de Par. p. 310. I. R. H.
Anagallis, rectius Veronica aquatica major folio oblongo RAJ. p. 852.
β *Anagallis aquatica flore purpuraſcente folio oblongo minor* I. B. III. p. 791. omnino.
Anagallis, rectius Veronica, aquatica minor RAJ. p. 852.
Veronica aquatica minor folio oblongo T. aut de Par. p. 310. I. R. H. &c.
Beccabunga minor RIV. T. 99. non bene.

Abunde in foſſis.

Caulis fluitans, cavus, ſucculentus, per intervalla radicularum faſciculos emittit: conf. SEBAE Thes. l. T. 2. f. 5. Pars erecta folioſa eſt, & florifera. Folia caulem latiuſculis baſibus amplexa, obtuſe rhomboidea, acuta, acute circumſerrata, tenera, levia. Racemi longi, rari, frequentes. Calycis ſegmenta ſuperiora minora. Flos exiguus, ſegmenta ſuperiora triangularia, carnea, venis picta coccineis, imum minus, carneum purum. Fructus bicolles, tumentes, inſigniter polyſpermi. Semina minutiſſima.

3. VERONICA aquatica, foliis ovatis, ex alis racemoſa.
Sion BRUNF. III. *p.* 169. FVCHS. p. 725.
Sion non odoratum TRAG. p. 187. GESN. Hort. p. 281 *b*
Hydropiper DORST. p. 155 *b* bene.
Anagallis aquatica DOD. p. 893. LOB. p. 466. THAL. LVGD. CAES. p. 336. BLAKW. T. 48.
Anagallis aquatica minor I. TAB. p. 718.
Anagallis aquatica flore coeruleo, folio rotundiore minor I. B. III. p. 790.
Anagallis aquatica minor folio ſubrotundo C. B. Baſ. p. 75. &c.
Anagallis, rectius Veronica aquatica, minor folio ſubrotundo RAJ. p. 852.
Veronica aquatica maior folio ſubrotundo H. OX. III. p. 323. T. 24. f. 24.
Beccabunga RIV. T. 99. bene.
Veronica aquatica minor folio ſubrotundo T. aut de Par. p. 238. I. R. H.
Veronica foliis oppoſitis laevibus, crenatis, floribus laxe ſpicatis, lateralibus ROYEN. p. 302.
β *Berula ſ. Anagallis aquatica* TAB. p. 719.
Anagallis aquatica folio maximo THAL. p. 14.
Anagallis aquatica folio rotundiore major I. B. III. p. 791.
Anagallis aquatica, rectius Veronica, folio rotundiore major RAJ. p. 852.
Anagallis aquatica major folio ſubrotundo C. B. Baſ. p. 74.
Veronica aquatica major folio ſubrotundo T. aut de Paris p. 311. I. R. H. &c.
Beccabunga officinarum RVPP. p. 199.
γ *Flore albo* BLAIR. *Dec.* p. 25.

Aeque vulgaris in rivis, aquisque purioribus.

Radices & habitus uti n. 2. ſed folia ovata, ſolidiora, leviter ſerrata, non acuta. Flores toti cyanei, majores.

Saponacea eſt, absque morſu incidit, in ſcorbuto omni convenit, etiam calido; cum tota pene aquea ſit GEOFROI. III. p. 161. Succus cum Cochlearia conjungi-

jungitur, minus acris, maxime quando malum cum maculis aut inflammatione conjunctum eſt: potatur ſuccus ad integros ſcyphos, unciarum quatuor, aut in ſero lactis, & prodeſt, quod praeter mundantem vim etiam conſolidet. Scirrhis viſcerum reſolvendis, ipſique podagrae, longum hujus plantae uſum oppoſuit BOERHAAVE, ſibique ipſi eadem cum Trifolio fibrino conjuncta, medelam adtulit. Extus inflammationibus & oedematibus convenit, & vulneraria habetur.

4. VERONICA foliis cordatis, longe mucronatis, ex alis racemoſa.

Veronica maxima LUGD. p. 1165. RAJ. p. 848. * I. R. H. &c.
Chamaedrys falſa maxima, an Teucrium I. ſive majus Pannonicum Cluſio I. B. III. p. 286. RAJ. p. 849.
Chamaedrys ſpuria major latifolia C. B. P.
Veronica maxima latifolia ſ. quercus folio MOR. II. p. 322. ex LUGD.
Veronica pratenſis omnium maxima BUXB. Cent. I. T. 34.
Veronica foliis oppoſitis plicatis dentatis ſcapis ex alis ſuperioribus laxe ſpicatis LINN. Cliff. p. 8. ROYEN. p. 303.

Per totam Helvetiam locis umbroſis frequens. Prope *Bernam* reperi in ſylva *Weilerholz*; ſub clivo *der Sandrein* ad Arolam: circa balneum *Weiſſenburg*, in *valle Emmenthal*, in ſylva qua itur ad M. *Falconarium* &c.

Caulis durus, erectus, tripedalis & ultra, ramoſus. Folia ima ſubrotunda, hirſuta, circumcrenata, ſuperiora longe acuminata, Urticae majoris; petioli longiores, in racemo laxiori. Flos parvus, carneus, pictus purpureis venis, tubo albo. Fructus conpreſſus, ovato cordatus, polyſpermos.

5. VERONICA foliis cordatis, ſuperioribus majoribus acutioribus, ex alis racemoſa.

Chamaedrys BRUNF. I. p. 125. TRAG. p. 203. DORST. p. 77 *b.* commode
Chamaedrys vulgaris femina FUCHS. p. 872. GESN. Coll. p. 76 *b.* LUGD.
Trixago GESN. Ind. quadrip. p. 133.
Teucrii ſp. quae Chamaedrys CORD. p. 57 *b*
Chamaedrys alia GESN. Hort. p. 253.
Pſeudochamaedrys GESN. Coll. p. 99.
Chamaedrys quorundam ſylveſtris CLUS. p. 352.
Teucrium pratenſe & Teucrium ſpurium Chamaedryoides LOB. ic. p. 490.
Pſeudochamedrys major THAL. p. 87.
Teucrium III. minus TAB. p. 380.
Hierobotane mas LUGD. p. 1337.
Chamaedrys ſpuria latifolia I. B. III. p. 286.
Chamaedrys ſpuria minor rotundifolia C. B. Baſ. p. 72.
Chamaedrys ſylveſtris RAJ. p. 850.
Veronica minor foliis imis rotundioribus H. OX. II. p. 320. T. 13. f. 12. T. aut. de Par. p. 169. I. R. H.
Veronica pratenſis latifolia RIVIN. T. 93.
Teucrium ſpurium ACT. BEROL. *Dec.* I. *vol.* II. n. 5. male
Veronica foliis oppoſitis plicatis dentatis ſcapis ex alis inferioribus laxe ſpicatis ROYEN. p. 303. LINN. Cliff. p. 8.

Nihil vulgatius in pratis & ſepibus.

Caulis pariter durus, ſubhirſutus, in ſuperiori parte brachiatus. Folia ima ovata, hirſuta, nervis ſubtus conſpicuis, circumcrenata, ſuperiora cordata, majora. Calycis ſegmenta inaequalia. Flos ſature coeruleus, ungue albo, dentato. Fructus cordis forma latior, polyſpermos ſemina: ovata.

6. VERONICA foliis imis cordatis, ſuperioribus anguſtioribus ellipticis, ex alis racemoſa.

Chamaedrys vulgaris mas FUCHS. p. 871. LUGD.
Chamaedrys altera TRAG. p. 204.
Pſeudo Chamaedrys alia ſpecies GESN. Hort. p. 253.
Chamaedryos ſimilis herba alterum genus GESNER Coll. p. 67 *b.*
Teucrium alterum MATTH. p. 1311.
Teucrii IIII. Species III. CLUS. Hiſt. p. 349.
Chamaedrys ſylveſtris DOD. p. 45.
Veronica ſupina facie Teucrii pratenſis LOB. p. 473. ex CLUS. H. OX. II. p. 319. T. 23. f. 11. T. aut. de Par. p. 169. I. R. H. MAGN. Char. p. 121. &c.
Chamaedrys ſpuria anguſtifolia I. B. III. p. 285. RAJ. p. 849.

Chamaedrys ſpuria major anguſtifolia C. B. Baſ. p. 72. MUR. p. 492. (ſed puto de vulgatiori dicere)
Veronica montana RIV. T. 94.
Teucrium verum ACT. BEROL. I. vol. II. n. 5.
Icon MERIAN. LXXVI.

Non rara in paſcuis montoſis: ſupra *Neuenſtatt*: circa *Thermas Leucenſes*, circa *Baſileam*.

Caulis frequentius procumbit, durus, ramoſus, pedalis. Folia ovata, lata baſi caulem amplexa, ſuperiora vero elliptica, acutiora, ſubhirſuta, acute circumſerrata, firmiora, quam prioribus. Flos coeruleus, ſpecioſus, ſupremo ſegmento pulchre, imo obſcure lineato. Fructus emarginatus, ovato cordatus, polyſpermos: ſemina ovalia, plana.

Haec cum nomine Teucrii, & multis encomiis, pro infuſo diaetetico commendatur a BEROLINENSIBUS. Olim ad viſcerum obſtructiones, ad cacochymiam & chloroſin, mire efficacem praedicavit LOBELIUS *adverſ.* p. 209.

β *Teucrium I.* CLUS. Pann. p. 613. MUR. p. 696.
Teucrium IIII. I. ſp. CLUS. Hiſt. p. 349.
Teucrium II. TAB. p. 380.
Chamaedrys ſpuria major altera ſ. fruteſcens C. B.
Veronica major fruteſcens altera H. OX. II. p. 319. I. R. H.

Circa *Bernam* & *Baſileam* reperi. RAIUS Genevae

Satis certum eſt eſſe varietatem prioris, duritie foliorum, & flore ſimilem, & ſi diverſa ſit magnitudine, & foliis cordatis ſeſſilibus, lata baſi caulem amplexis.

γ *Chamaedrys ſpuria minor anguſtifolia* C. B. Prodr. p. 117. I. B. III. p. 287. cum icone, WAGNER.
Veronica minor anguſtifolia ramoſior & procumbens H. OX. III. p. 321. T. 23. f. 16. I. R. H. HERM. &c.
Veronica anguſtifolia minor RIVIN. T. 94.

Baſileae inter portam *Lapideam* & S. *Margret.* In pratis ſupra *Ilſingen* verſus M. *Feuerſtein.*

Varietas eſt prioris, folio anguſtiori, acuto.

II. Varietatem hujus ipſius foliis vix latis, vix ſerratis, flore rubello habui a D. SENKENBERGIO.

δ An differt
Teucrium II. CLUS. Pann. p. 614. 615.
Teucrium V. CLUS. Hiſt. p. 349. 350.

7. VERONICA foliis ſiccis ovatis ſerratis, caule procumbente, ex alis racemoſa.
Vetonica ſ. veronica DORST. p. 295.
Filago EIUSD. p. 123.
Veronica vulgo dicta GESN. Hort. p. 285 *b.* 284.
Veronica mas ſerpens DOD. p. 40. non bene
Veronica vulgaris ſupina CLUS. p. 347.
Veronica vera & major LOB. p. 471. ex DOD.
Veronica TAB. p. 382. CAM. Epit. p. 461. optime, RIV. T. 92. (ramus)
Veronica mas ſupina & vulgatiſſima C. B. Baſ. p. 71. RAJ. p. 851. T. aut. de Par. p. 165. I. R. H.
Veronica ſupina vulgaris foliis ſerratis H. OX. II. p. 318.
Veronica mas BLAKW. T. 143.
II. Eadem eſt
Veronica mas FUCHS. p. 166. MATTH. p. 699. LUGD.
Veronica recta mas LOB. p. 471.
Veronica mas erecta PARK. RAJ. p. 851. H. OX. T. 22. f. 6.
Veronica mas recta ſeu adſurgens MORIS. II. p. 318.
β *Flore albo* THAL. VAILL. &c.
γ *Flore roſeo* Bernae frequentiſſima
δ *Flore pleno violaceo* SENKENB. *de lil. conv.* n. 10.

In ſylvis ubique.

Caules procumbentes, ceſpitoſi, lanuginoſi, duri. Folia firmula, hirſutie ſubaſpera, ovata, crenata. Petioli racemoſi, longi, minus diffuſi, ſpicatis propiores. Calycis ſegmenta duorum ordinum, inaequalia. Flores coerulei pallidi, venis roſeis aut coeruleis, aut albi rubellis venis, aut toti albi. Ovarium cordiforme, conpreſſum, polyſpermon. Semina flava, ſubrotunda.

Amara eſt, & adſtringens; Hinc pro magno medicamento vulnerario habetur, tum externe, tum ad pulmonum ulcera HOFMANN, BOERHAAVE &c.: ad fiſtulam lacrumalem

malem s. JVES. Sed ipſi podagrae ſuccum magna copia quotidie ad duas uncias epotum, opponit BOERHAAVE. In tuſſi, aſthmate leviori, ad catarrhales nocturnas ſuffocationis, in majoribus etiam pectoris morbis (BRESLAVIENSES 1722. *M. Febr.* BUCHWALD. p. 287.) infuſum omnino laudem meretur. Vide quantam vim egregiarum curationum FRANCUS congerat (*veron. theizans*). Cervum hoc medicamento ſe ipſum ſanaſſe TRAGUS ait *apod. Germ.* p. 303. Aquae parum tribuo, etſi & ea ulcera vetuſta ſanaſſe velint S. PAULI. & E. N. C. *Dec.* 2. *ann.* 3. *obſ.* 166. & HOFMANN &c. Adſtringentes enim particulae in terra habitant, neque adſcendunt volatiles.

ORDO II.
VERONICAE SPICATAE, SPICA NUDA.
VERONICASTRUM HEIST. *Catal. Hort.* Helmſt. 1730.

His ſummus caulis ramusve conica ſpica praelonga terminatur, cui folia nulla interponuntur. Iisdem floris tubus longior eſſe ſolet.

8. VERONICA foliis obtuſis, caule non ramoſo, ſpica nuda terminato.

Veronica recta vulgaris minor CLUS. Pann. p. 622.
Veronica recta minima EIUSD. Hiſt. p. 347. LOB. ic. p. 472. LVGD.
An *Auricula muris quarta* CAES. p. 336?
Veronica recta minor TAB. p. 384. male.
Veronica ſpicata recta (major &) minor I. B. III. p. 282. RAJ. p. 846.
Veronica ſpicata minor C. B. Baſ. P. H. ox. in ic. T. 22. f. 4. I. R. H. T. aut de Par. p. 167. VAILL. T. XXXIII. f. 4. (ſed male facit triſtemonem) ZANICHELL. p. 273. ic. 73.
Veronica anguſtifolia recta minima MOR. II. p. 318. KNAUT. &c.
Veronica ſpicata foliis veronicae officinarum DILL. E. N. C. Cent. V. VI. obſ. 38. p. 270. 272. T. 4. Cat. Gieſſ. p. 161.
Veronica ſpicata anguſtifolia MUR. p. 699. SCHEVCHZ. It. II. p. 143. It. VI. p. 463. non autem nomen neque ſynonyma.
Veronica foliis oppoſitis caule ſpica terminato LINN. Cliff. p. 8. ROYEN. p. 302.
β *Flore albo* ROYER. p. 118.

Majorem in rupe *Paſſgartflüh* ſupra *Biennam* legi. Minorem in gramineis macilentis inter *Moncharans* & *Valeire*, extra *Agaunum*, verſus *Octodurum.* MURALT circa *Scaphuſiam.* SCHEVCHZER in Rhaetia. HVBER circa *Melimpſch.*

Radix repens lignoſa, perennis. Caulis durus, teres, lanuginoſus, a duabus unciis ad cubitum altus. Folia ovata, deinde elliptica, ſuperiora acutiora, omnia ſubtiliter circumſerrata, ſubhirſuta, firmula. Caulis magna pars ſpica eſt, longa, & gracilis. Calycis ſegmenta ſubrotunda. Floris tubus paulo longior, ſegmenta acuta, imum longius, colore coeruleo. Fructus transverſim ovalis, parum emarginatus, polyſpermos.

Veronica ſpicata longifolia, quae circa Oppenheim provenit, in Helvetia nondum viſa eſt.

ORDO III.
SPICA LAXIORI BREVIORI.

9. VERONICA caule non ramoſo, floribus congeſtis terminato, foliis ovatis ſubaſperis. Icon habetur T. XII. f. 1.

Veronica alpina Bellidis folio hirſuta C. B. Prodr. p. 116. P. WAGN. p. 289. RAJ. p. 847. MENZ. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 51. TILL.
Veronica alpina Bellidis folio MUR. p. 736.
Veronica minima Bellidis folio PARK. p. 551.
Veronica caule floribus terminato foliis ovatis crenatis LINN. Lapon. n. 7. T. 9. f. 4. Ita ROYEN, nam figura Veronicae n. 10. ſimilior eſt.
Veronica caule inferne procumbente fruticoſo foliis ovatis oppoſitis racemo terminatrici ROYEN. p. 302.

In M. *Gotthardo*, *Furca* & *valle Urſaria.* In Glaronenſibus alpibus MVRALT.

Caulis juxta terram procumbens, radices agit per intervalla: inde erigitur ad dodrantem, durus, lanuginoſus. Folia ad terram congeſta, in caule pauca, ambitu ovato, obtuſo, circumſerrata, dura, ſubhiſpida. Flores ſex ſeptemve, ad ſummum caulem congeſti, colore coeruleo, calyce ſubhirſuto. Fructus hilo exciſus, maximus, puto, ex tota gente. Semina orbiculata, plurima.

10. VERONICA caule non ramoſo, floribus congeſtis terminato, foliis ovatis, pene glabris. Icon exſtat T. XII. f. 2.

Teucrium Etscherianum CLUS. Pann. p. 616.
Teucrium 6. pumilum EIVSD. Hiſt. p. 350. abſque icone.

Veronica alpina, coeruleae Bellidis folio, non ita craſſo, vix crenato, caule folioſo BARS. Act. Succ. p. 508. omnino.

Teucrium ſextum Cluſii RAJ. p. 848.

Veronica quaedam foliis glabris SCHEVCHZ. It. IV. p. 342.

Veronica alpina bugulae facie calyce villoſo HALL. Comm. Nor. 1732. p. 300.

II. An *Veronica petraea ſempervirens* PON. Bald. apud CLUS. p. CCCXXXVI. Ital. p. 179. ex quo BAUHINI habent, & reliqui. Certe ſpica laxior eſt, tota planta glabra, & epitheton *ſempervirens* videtur neſcio quid durioris habitus exprimere.

Veronica petraea ſempervirens SCHEVCHZ. It. V. p. 428. ſi haec eſt.

Varietas hujus eſt apud PONT. *flore albo & purpuraſcente* Compend. Tabul. p. 85.

Fere in omnibus alpibus reperi, locis lapidoſis, & in paſcuis. Suam SCHEUCHZER in M. *Pilato.*

Caulis humilis, vix ſemidodrantalis, procumbens, radices edit per intervalla. Semper ſimplex eſt, & ſubhirſutus. Foliorum paria pluſcula, ovato rotunda, parum hirſuta, aut glabra, crenis nullis, aut paucis, tenera caeterum, neque eo robore, quo priorum ſpecierum frons eſt. Flores octo, ad duodecim, in brevem, latiuſculam, ſpicam congeſti, miſtam parvis foliolis. Calyx longiuſcule hirſutus, ſegmentis obtuſis. Flos parvus, obſoleto coeruleis ſegmentis, ſubrotundis, vix inaequalibus. Fructus polyſpermos.

11. VERONICA foliis ovatis radicalibus caule nudo ROYEN. p. 302.

Teucrium minimum CLUS. Hiſt. p. 350.

Chamaedrys alpina minima hirſuta C. B. Prodr. p. 117.

Veronica parva ſaxatilis cauliculis nudis RAJ. ſyll. exter. p. 261. Hiſt. p. 846. PLUKN. p. 384. T. 114. f. 3. commode. I. R. H. SCHEVCHZ. It. I. p. 51.

Veronica alpina pumila caule aphyllo BOCC. Muſ. di Piant. p. 17. T. 1. & 9. PLUKN. mantiſſ. p. 186.

β *Veronica alpina parva ſaxatilis cauliculis folioſis* PONT. Anthol. p. 268.

Non rara in alpium & Jurae paſcuis. Reperi in *Neunenen*, *Stokhorn*, *Thuiri*, *Dolaz*, &c.

Caulis procumbens, per intervalla radicatur, ibique roſulas folioſas fundit, in orbem ſparſas. Folia rotunda ſunt, ad terram conferta, circumcrenata, longiuſcule hirſuta, minime dura. Caulis aphyllos, niſi ligulas ſub floribus velis, pene triuncialis. Flores ſex, ſeptem, in ſummo caule vicini, in ſpicam laxam, obſcuram. Flos abſque elegantia, coeruleis venis obſoletis pictus. Ovarium ex coeruleo lacteoli coloris, polyſpermon.

ORDO IIII.

FLORIBUS EX ALIS FOLIORUM SPARSIS. IN PETIOLIS UNIFLORIS VERONICELLAE HEIST.

12. VERONICA foliis ovatis crenatis, fructu ovali, floribus in ſummo caule purpuraſcentibus. T. IX.

Veronica III. CLUS. Pann. p. 620. niſi quod flores dicat coeruleos.

Veronica III. fruticans EIVSD. Hiſt. p. 346. RAJ. p. 849.

Veronica alpina fruteſcens C. B. MENZ. MAGN. Hort. MOR. II. p. 318. I. R. H. TIT. omnes ex CLUSIO

Veronica alpina fruteſcens major flore carneo HALL. Comm. Nor. 1734. p. 243.

Annon *Veronica petraea ſempervirens* SCHEVCHZ. It. V. p. 428. ex M. Pilato.

Paſſim in lapidoſis Helvetiae: In alpium vallibus circa *Weiſſenburg;* inde verſus *Zweyſimmen*, inter *Combe* & *Chateau d'Oex* &c. In valle *Urſaria.* Circa Leucam *Valeſiae* GESNERS *bey der obern Quelle.*

Radix perennis. Caules multi, plerumque procumbunt, aut certe inclinantur, teretes, duri, leviter ſubhirſuti, dodrantales, non ramoſi, niſi ad terram. Folia ad humum conferta, ſubrotunda, exigua, ſuperius rariora, majora, ovata, margine rariter dentato, laurina, levia. Flores in ſummo caule ſpicati, ſed laxius, quam in ordine 3. ad duodecim & ultra, foliis diſtincti, calyce ſubhirſuto, elliptico, ipſi ſpecioſi, carnei, lineis picti purpureis, ſegmento inferiori minimo pallidiori, non venoſo. Apices rubelli. Fructus ovatus, conpreſſus, ſubhirſutus, nullo hilo, quatuor acutis valvis diſſilit, polyſpermos.

13. VERONICA foliis ovatis, raro crenatis, fructu ovali, minor, floribus in ſummo caule coeruleis.

Veronica ſerpyllifolia omnium minima PON. apud. CLUS. p. CCCXXXVII. Ital. p. 181.

Veronica ſaxatilis I. B. III. p. 284. bene RAJ. ſyll. exter. p. 261. Hiſt. p. 848.

Veronica

Veronica alpina minor PARK. p. 552. ex I. B.
Veronica alpina coerulea ſerpylli folio minor BURS. 1724. p. 508.
Veronica alpina fruticans ſerpylli folio longiori PLUKN. p. 384. T. 232. f. 5. Pingit autem ovarium bifidum.
Veronica alpina fruteſcens SCHEVCHZ. It. I. p. 51. It. VI. p. 462.
II. An eadem, *Veronica Pyrenaica nummulariae folio* MAGN. hort. I. R. H.
Veronica alpina fruticans ſerpylli folio minori circinato PLVKN. l. c. T. 232. f. 6.

In alpium & Jurae ſaxoſis minime rara.

Radix perennis, etiam magis multicaulis, latis ceſpitibus: Caules procumbunt ſubhirſuti, nondum ſemipedales. Folia ima ſubrotunda, ſuperiora ovata ſunt, cum raris denticulis, dura, & laurina. Flores pauci, ſpecioſi, plerisque foliis plantae majores, in ſuperiori parte caulium congeſti, ſature coerulei, ſubrotundi, imo ſegmento pallidiore. Ovarium ovale, linea diviſum, ſuperne anguſtius, non emarginatum. A priori n. 12. in univerſum modice diffett, caule humiliori, flore coeruleo: ſimillimis tamen locis reperiuntur, neque gradus interponuntur ulli.

14. VERONICA foliis ovatis, raro crenatis, floribus longe ſpicatis, glabris, fructu bifido.

An *Auricula muris altera* CAES. p. 335.
Euphragia BRUNF. L. I. p. 169. non bene.
Teucrion alterum; agreſte ſedum TRAG. p. 208. absque icone.
Betonica Pauli GESN. Tab. Coll. p. 62.
Betonica aeginetae EIVSD. Hort. p. 250.
Veronica pratenſis DOD. p. 41. bene.
Veronica minor ſerpyllifolia LOB. ic. p. 472.
Veronica femina THAL. LVGD. p. 1050.
Auricula muris I. CAES. p. 335.
Veronica minor TAB. p. 382.
Et *Veronica minor femina flore candido* EIVSD. p. 383.
Veronica femina quibusdam aliis Betonica Pauli I. B. III. p. 285. cum bona deſcriptione & icone.
Veronica pratenſis ſerpyllifolia C. B. Baſ. p. 72. H. OX. II. p. 319. T. aut de Par. p. 451. I. R. H.
Veronica pratenſis minor PARK. p. 551. RAJ. p. 848. ſyn. III. p. 279.
Veronica erecta ſylveſtris RIV. 92.
Et *Veronica minima repens* RIV. l. c. T. 96.
Veronica foliis inferioribus oppoſitis ovatis ſuperioribus alternis lanceolatis, floribus ſolitariis LINN. Cliff. p. 9. ROYEN. p. 302.
β Quomodo differt *Veronica pratenſis nummulariae folio flore coeruleo* SCHOL. BOT. PLUK. p. 384. T. 233. f. 4.
Veronica repens nummulariae folio DILLEN. Cat. Gieſſ. nov. ſpec. p. 67.
Et denuo *Veronica alpina glabra rotundifolia alſines plantaginis folio* BOCC. Muſ. di Piant. p. 18. T. 7.

Nihil vulgatius in pratis & ad vias.

Caulis procumbit, & per intervalla radices emittit, deinde erigitur, ſemipedalis & minor, durus & teres, inferius ramoſus, ſuperne ſimplex. Folia breviter ovata, cum pauciſſimis denticulis, glabra, pauca, ut caulis longe nudus ſit. Spica longa laxa: Flores ex pediculis longioribus, quam folia ſpicae interjecta, calycis laciniis ovatis, inaequalibus. Flos exiguus, tribus ſegmentis ſuperioribus majoribus, lineatis, imo albo puroque, cum ſupremum coeruleum ſit, media palleant ex coeruleo. Fructus cordiformis, ſed latior, turgidus, hilo exciſus, polyſpermos. Semina parva, flava, ovato acuminata. Fructu a n. 13. & n. 12. evidenter diſtinguitur.

Haec ſpecies cum ſequentibus, &, ſi rite reſpicias, plerisque Veronicis, commune habet, quod folia ad terram conjugata, ſub floribus alterna ſint. De ſpeciebus nonnullis viderat IVNGIVS

15. VERONICA foliis ſubrotundis crenatis petiolis calyce brevioribus.

Alſine folio Veronicae TAB. p. 712. non bene, RAJ. p. 847.
Elatine polyschides LUGD. p. 1239. foliis nimis inciſis.
Alyſſon COLUMN. φυτοβασαν p. 27. ic. p. 26. optime.
Alſine veronicae foliis, floſculis cauliculis adhaerentibus C. B. Baſ. p. 73. P. &c.
Alſine ſerrato folio hirſutiore floribus & loculis cauliculis adhaerentibus I. B. III. p. 367. icon ex COL.
Veronica floſculis cauliculis adhaerentibus MORIS. II. p. 322. (qui primus *in Praeludiis* p. 392. hanc & ſequentes plantas ſuo generi reſtituit, licet etiam IVNGIVS ab Alſine ſeperandas eſſe ſagax ſenſerit.) T. aut de Par. p. 168. I. R. H.
Veronica foliis oppoſitis cordatis, crenatis, floribus ſolitariis ſeſſilibus CLIFF. p. 9. ROYEN. p. 303.

In pratis & hortis.

Multicaulis eſt, cauliculis non ramoſis, niſi ad teram, vix dodrantalibus. Folia ad terram multa, in caule pauca, breviter ovata, uno vel altero pare dentium inciſa: Flores longa ſerie ex petiolis, qui calyce breviores ſunt. Folia inter flores longa, ſimplicia, elliptica. Calycis ſegmenta duo parva, duo magna elliptica. Omnia floris ſegmenta cyanea, imum minus. Ovarium exquiſite cordiforme, polyſpermon.

16. VERONICA foliis cordatis crenatis floribus ſolitariis pedunculatis ROYEN. p. 303.

Alſine media FUCHS. p. 22.
Morſus gallinae tertius TRAG. p. 385.
Alſine altera foliis ſerratis GESN. Tab. Coll. p. 57 *b.*
Alſine ſpuria altera DOD. p. 31. non bene, ut priorem aeque exprimat.
Alſine folio Triſſaginis LOB. ic. p. 464. eadem PARK. TAB. p. 711. melius RAJ. p. 847.
Antirrhini alterum genus CAES. p. 335.
Alſine ſerrato folio glabro I. B. III. p. 366.
Alſine chamaedryfolia floſculis oblongis pediculis inſidentibus C. B. Baſ. p. 73. P. &c
Veronica floſculis oblongis pediculis inſidentibus chamaedryos folio H. OX. II. p. 322. T. aut. de Par. p. 168. I. R. H. MAGN. Char. p. 221.
Veronica folio chamaedryos RIVIN. T. 96. bene

Ubique in hortis, areis &c.

Caules procumbentes, ramoſi, dodrantales, pedales. Folia longiuſcule petiolata, obtuſe ovata, glabra, firmula, ambitu circumſerrato. Flores ex oblongis petiolis unifloris pendent. Calyx quatuor ovalibus foliolis fit, per maturitatem circa ovarium conniventibus. Flos rotatus, ſature coeruleus, lineatus, inferiori ſegmento pallidiori: Flore pariter albo reperitur. Fructus ex duobus ovis conjunctus, polyſpermos. Semina ſunt capſulae hemiſphaericae flaventes.

Hujus plantae varietatem, an diverſam ſpeciem? habeo a Cl. DIVERNOI, foliis longioribus, hirſutis, uti in n. 15. ſed flore ex longo pediculo, eodemque albo, ovario gemello, thlaſpideo.

17. VERONICA foliis latis, quinquelobis, calycis ſegmentis ſagittatis.

Alſine in vineis foliis ſubrotundis anguloſis GESN. Coll. p. 57 *a. b.*
Morſus gallinae folio hederulae LOB. p. 463.
Antirrhinum CAES. p. 334.
Alſine ſpuria prior, ſ. morſus gallinae DOD. p. 31.
Alſine hederacea TAB. p. 711.
Alſines genus fuchſio, folio hederulae hirſuto I. B. III. p. 368.
Elatine prior Dalech LVGD. p. 1238.
Alſine hederulae folio C. B. Baſ. p. 73.
Veronica hederulae folio H. OX. III. p. 322. &c.
Veronica hederae folio RIVIN. T. 96.
Veronica cymbalariae folio verna T. aut. de Par. p. 167.
Veronica foliis alternis cordatis quinquelobis floribus ſolitariis LINN. Cliff. p. 9. ROYEN. p. 305.

In agris, hortiſque ubique.

Facies prioris procumbens, & multicaulis. Folia pariter conjugata, ſub ramis alterna, ima breviter ſubrotunda, ſuperiora anguloſa, uno, & duobus paribus dentium inciſo, media parte maxima. Petioli longi, uniflori. Calyx ex ſegmentis ad baſin latioribus, pyramidale vaſculum connivendo efficit. Flos pallidus, cum venis ſaturatioribus, imo ſegmento parum anguſtiori. Fructus bigloboſus, tetracocos. Semina cava, cupulae ſimilia.

18. VERONICA foliis trifidis & quinquefidis

Dactiliobotanos THAL. p. 39.
Händelkraut flore coeruleo TRAG. p. 401.
Alſine parva, erecta, folio Alſines hederaceae, ſed rutae modo diviſo LOB. p. 464. bene
Alſine recta TAB. p. 710.
Elatine triphyllos LUGD. p. 1240. non bene
Alſine triphyllos coerulea C. B. Baſ. p. 73. &c.
Alſine folio profunde ſecto flore purpureo ſ. coeruleo I. B. III. p. 367.
Veronica coerulea triphyllos, nunc pentaphyllos ſive trifida & quinquefida H. OX. II. p. 323.
Alſine tridactylites coerulea MUR. p. 701.
Veronica folio Rutae RIVIN. T. 95. bene

Annon

Annon etiam *Veronica montana* EIVSD. ib. foliis equidem tenuioribus, floribus, quantum video, minoribus, ſed videtur exemplar ejusdem plantae adultius.
Veronica verna folio triſido vel quinqueſido I.R.H. VAILL. &c.
Veronica foliis alternis, inferioribus quinquepartitis, ſuperioribus tripartitis, floribus ſolitariis LINN. Cliff. p. 9. ROYEN. p. 303.

In Helvetia non vulgaris. *Baſileae* naſcitur circa *Novam domum* C.B. ego vero legi ad viam, qua itur ad *S. Jacob.* In ſegetibus circa *Genevam* I.B. In montibus MUR.

Caules ramoſi, erecti, ſemidodrantales, ſemipedales. Folia conjugata, rara, ſeſſilia, circumſcriptione brevi, lata, triangulari, tunc fiſſa tribus, & quinque oblongis dentibus. Folia ſuperiora, longiora, trifida, aut integra. Flores inter ſumma folia congeſti, breviter petiolati, ſpecioſi, ſature coerulei. Calycis foliola ovalia. Fructus ex duobus quaſi ovis conjunctus.

Ad morbum regium, experimentum recenſet BOYLE *de util. Phil. exper. Exerc.* II. p. 41.

BLITUM VALERIANA, & CAMERARIA non potuerunt divelli a vicinia ſua, plantis nempe apetalis, floribus conglomeratis, plantis flore ſemini inſidente aggregato, & didynamiis.

PLANTAE PETALODEAE DICOTYLEDONES.

ORDO V.
MEIZOSTEMONES.
CLASSIS I.
STAMINIBVS SESQUIALTERIS.

TETRADYNAMIAE LINN. char. nat. p. 189. fragm. meth. nat. p. 57.
TETRAPETALAE SILIQUOSAE BOERHAAV. II. p. 8. conf. CAESALP. p. 351.

Huic generi naturali calyx quadrifolius eſt pene ſemper caducus, & frequenter factus duobus longioribus foliolis deorſum gibbis, & duobus rectioribus. Petala quatuor, fere perpetuo aequalia, plerumque ex ungue longo bracteam reflectunt, more caryophyllaeo. Stamina ſex, eorum quatuor faciebus duabus ſiliquae reſpondent, longiora, duo angulis planis valvarum, curva plerumque & breviora, CAMER. de *ſexu plant.* p. 6. Siliqua bivalvis, ſaepiſſime bilocularis, ſepto diſtincta. Semina adhaereſcunt fere ſepto. Tuba ſimplex ex apice. Porro pene in omnibus vires medicae eaedem, natura alcalina, quae ſponte non acorem, ſed putredinem concipiat, & deſtillata lixivae volatilis naturae liquores producat, quales ex partibus animalium habentur, acris caeterum, mordensque, effectu abſtergente, reſolvente, diuretico, antiſcorbutico.

ORDO I.
SILIQUA BREVIORI
SILICULOSAE RAJ. Meth. BOERHAAV.
I. MONOSPERMAE.
I S A T I S.
TOURNEF. T. 100. LINN. n. 549.

Fructus conpreſſus, ellipticus, obtuſo fine, ſemiellipticis carnoſis valvis, loculum intercipientibus, in quo ſemen ovale.

1. ISATIS LINN. Cliff. p. 341. ROYEN. p. 330.
Iſatis ſylveſtris FUCHS. p. 330. TRAG. p. 256. GESN. Tab. p. 83. Hort. p. 263. MATTH. p. 635. CAM. Epit. p. 410. DOD. p. 79. TAB. p. 737. H. OX. II. p. 286. qui conjungit ſativae.
Iſatis agreſtis CORD. Dioſc. p. 49.
Gylaſtum ſylveſtre CAES. p. 358.
Iſatis agria, Glaſtum, ſive Iſatis ſylveſtris LOB. ic. p. 352.
*Iſatis vel Glaſtum (*ſativa vel*) ſpontanea* I. B. II. p. 909. de diverſitate dubitat.
Iſatis ſylveſtris vel anguſtifolia C. B. Baſ. p. 35. P. T. aut de Par. p. 342. I. R. H. VAILL. p. 109. qui vere diverſam eſſe affirmat fructu minori. Eadem MAPPI eſt ſententia.

Ad *Rheni* ripam eundo verſus *Crenzach* abunde. Circa *Sedunum.*

Caulis folioſus, brachiatus, ad tres pedes altus & ultra. Folia glauca, ſubhirſuta, ima petiolata, ſuperiora ad caulem auriculata, triangularia. Flores lutei exigui, in magnas umbellas denſiſſimas congeſti.

Ex non alia planta ſal volatilis uberior adſcendit WEDEL. Validior eſt ſativa & acrior MATTHIOL. ſaponacea, quod ex vi tinctoria manifeſtum

ſtum eſt; ad mala hypochondriaca PARACELSO laudata. Sativa colitur ob pigmentum coeruleum, quod in ſeptentrionali Europa ab antiquiſſimis temporibus in uſu fuit, nunc autem fere obſolevit, etſi durabilem praeſtat colorem, neque legitimi habeantur in Gallia colores pannorum nigri, aut coerulei, quibus color ex Iſatide non eſt pro fundamento. Ob incertitudinem ſucceſſus in coctione deſerta eſt BOYLE. Infuſo variolas expelli, & icterum ſanari apud Provinciales CHOMELIUS auctor eſt: & vim quidem reſolventem cum aliis tinctoriis plantis communem habet, Indico, Rubia, &c. Ad icterum, ad atram bilem reſolvendam, commendabat BOERHAAVE.

M Y A G R U M VAILL. p. 171.
MYAGRUM T. T. 99. & RAPISTRI Sp.
MYAGRI LINN. n. 524. & *CRAMBES* n. 548. *SPECIES.*

Character eſſentialis eſt in fructu biloculari, aut triloculari, ſpiculo terminato, cuius unicus loculus plerumque foecundus eſt, ſemine unico, reliqui inanes.

1. MYAGRUM ſiliculis trilocularibus.

Myagrum monoſpermon latifolium C. B. Prodr. p. 52. bon. ic. p. 51. apud MATTH. p. 816. ZWING.
Myagrum monoſpermon C. B. Phyt. p. 173. I. B. II. p. 894. I. R. H.
Myagrum hortenſe monoſpermon AICHS. Aeſt. ord. 10. f. 8. f. 1.
Raphaniſtrum monoſpermon latifolium, ſiliculis fungoſis, glabris, articulatis H. OX. II. p. 267. ic. T. 21.
Myagrum ſiliculis obverſe ovatis ſubſeſſilibus CLIFF. p. 328. ROYEN. p. 330.

STAEHELINUS circa *Bühlbenken* agri *Solodorenſis.*

Folia glauca, ad caulem auriculata, leviter ſerrata, parum acuta, levia. Flores exigui, luteoli. Siliqua junior columellae ſimilis, adulta eſt inverſa pyramis, cuius baſi ſuperne adnaſcuntur duae ſiliquae ſemilunares, inter quas tuba educitur firmiſſima: Sed hae ſiliculae inanes ſunt, in ima vero pyramide ſemen eſt unicum.

2. MYAGRUM ſiliquae primo nodo ſtrictiori, altero globoſo ſtriato.

Rapiſtrum monoſpermum C. B. Phytogr. p. 133. Prodr. p. 37. cum icone, Baſ. p. 27. I. R. H. &c.
Rapiſtrum monoſpermon I. B. II. p. 845. RAJ. ſyll. exter. p. 217. Hiſt. p. 840. MAPP. p. 266. cum icone
Raphaniſtrum monoſpermum latifolium capſulis ſtriatis tenuibus oblongiuſculis H. OX. II. p. 267.
Raphaniſtrum monoſpermum (rectius diſpermum) capſulis ſtriatis, tenuibus, oblongiuſculis KNAUT. plant. Hal. p. 21.
Raphaniſtroides KNAUT. char. genuin. p. 165.
Raphaniſtrum diſpermum RUPP. flor. Ien. p. 57. BUXB.
Crambe foliis lanceolatis dentato ſinuatis LINN. Cliff. p. 340. ROYEN. p. 328.

C. B. Baſileae in agris ad *domum rubram*, & *Huningae* circa ſylvam. RAIUS circa *Genevam.* STAEHELINVS circa *Friedlingen*: ego inter *Bozingen*, & ſylvam *Bütenberg* verſus *Pieterlen.*

Habitus plantae & ſiliquae non permittit, ut a priori avellatur, etſi tum minor loculus pyramidalis, tum alter inpoſitus, ſtriatus, jugis ovatis, globoſus ſaepe, uterque ſemen habeat, quod olim MORISONUS monuit. Saepe autem alterutrum inanem eſſe, BAUHINORUM denominatio innuit. Caeterum caules pariter brachiati, folia glabra, petiolata, ima ſinuata, ſinubus dentatis, latiori obtuſo fine, ſuperiora obiter ſerrata. Flos major, quam ſodalibus, flavus. Tubae apex globoſus, ipſa vero longa & gracilis perſiſtit, ut in adfinibus, qua nota a *Raphaniſtro* evidenter ſeparatur.

3. MYAGRUM ſiliculis globoſis conpreſſis ſcabris LINN. Cliff. p. 328. ROYEN.

Pſeudo Myagri alia ſpecies minor vaſculis rotundioribus CAMER. Epit. p. 902. cum icone n. 5.
An Myagrum I. TAB. p. 865.
Myagro ſimilis ſiliqua rotunda C. B. Phyt. p. 173. Prodr. p. 52. cum bona icone, PARK.
Myagro adfinis herba capitulis rotundis I. B. II. p. 895. RAJ. ſyll. p. 184. Hiſt. p. 839. ZWING. p. 435. cum icone.
Myagrum monoſpermon hirſutum ſiliquis rotundis LOES. p. 174. ic. 56.
Raphaniſtrum ſiliqua minore rugoſa aſpera H. OX. II. p. 267. cum mala icone T. 21. n. 5.
Rapiſtrum arvenſe folio auriculato acuto T. aut de Par. p. 299. I. R. H. VAILL. MAPP.
Alyſſon folio Leucoii incano flore luteo ERNDL. Virid. Warſ.

Supra *Biennam*, ni fallor, in vineis. Cl. DIVERNOI miſit *Neocomo.*

Habitus cum Iſatide, & Myagro & ſequente planta conſentit. Caulis brachiatus: folia ſagittata, hirſuta. Floſculi lutei exigui, fructus rotundus, ſpiculo eminente, per

f. 2.
Veronica Alpina
floribus congeſtis
calicibus hirſutis
foliis ſubrotundis
ſubhirſutis modice
crenatis.
f. 1. Veronica Alpina Bellidis folio hirsuta.
TAB. XII. pag. 531.
C. J. Fritzsch. Sculp. Götting.

per ſuperficiem ſcaber, ſepto medio diviſus in cavitatem inanem, & alteram ſemen habentem. Septi cum valvis connexio eminet, alam vocat I. B. Vide *It. Helv.* n. XVII.

ORDO II.
II. BILOCULARES.
I. SEPTO VALVIS PARALLELO

ALYSSUM.

ALYSSI T. T. 104. SP.
MYAGRI SP. LINN. n. 524.
& *ALYSSUM* LINN. n. 525.

Huc refero plantas, quibus ſiliqua ſubrotunda, capax, bilocularis, polyſperma, valvis ad ſeptum parallelis eſt; ſtylo ſuperſtite longiori, aut breviori. Ab Alyſſo Clypeola ſiliquis conpreſſis rotundis, emarginatis, Draba ſiliqua conpreſſa, longe elliptica differt.

1. ALYSSON foliis ſcabris, ſagittatis, leviter dentatis.
Camelina RUELL. p. 632.
Linaria V. TRAG. p. 358.
Seſama, Flachsdotter, EIUSD. p. 655. cum figura ſtrigoſiore.
Myagrus GESN. Tab. Coll. p. 91.
Myagrum Dioſc. quod non eſt Seſamum GESN. Hort. p. 281.
Myagrum EIUSD. Ind. quadril.
Pſeudomyagrum MATTH. p. 1172. LOBELIUS non bene monet Vaccariam ibi pingi, CAM. Epit. p. 901. non bene
Camelina ſ. Myagrion DOD. p. 532. cereal. p. 130.
Dorella CAES. p. 367.
Cameline, Myagrum LOB. l. c. p. 224.
Myagrum ſativum C. B. P. &c.
Myagrum I. TAB. p. 865. dubium eſſe poteſt an hoc, an prius, velit.
Myagrum dictum Camelina I. B. II. p. 892.
Myagrum RAI. 820.
Myagrum majus ſeu ſativum H. OX. II. p. 314. PLUKN. &c.
Alyſſon ſegetum foliis auriculatis acutis T. aut. de Par. p. 315. I. R. H. *flore & ſemine majori* RUPP. p. 69.
β *Pſeudo Myagrum alterum* CAM. Epit. p. 902. etſi de hoc & I. BAUHINI ſynonymis dubium ſit, annon ad ſequentem ſp. melius referantur.
Myagrum Turcicum I. B. II. p. 893.
Myagrum ſylveſtre C. B. Baſ. p. 27. P. RAJ. p. 820. ZWING. p. 434. cum icone.
Myagrum ſylveſtre ſ. pſeudomyagrum PARK. p. 867. deſcriptio, non vero icon.
Myagrum minoribus capitulis ſ. ſylveſtre H. OX. II. p. 315.
Alyſſon ſegetum procerius foliis auriculatis acutis fructu aequali & minori DILL. Cat. Gieſſ. p. 134.
Alyſſon ſegetum elatius foliis auriculatis flore & ſemine minore RUPP. p. 69.
Alyſſon, myagrum ſylveſtre VAILL. p. 11.

In ſegetibus circa *Baſileam* circa *Hohlehn*, *S. Margretae*, inter *S. Jacob* & *Muttenz. Göttingae* abunde.

Non diſtinguo, etſi ſativum laetius ſit, & fructu tumidiore. Eſt autem caulis cum foliis hirſutie ſubaſper, brachiatus, tripedalis. Folia ſagittata, elliptico lanceolata, mucrone acuto, obiter ſerrata. Petala pallide lutea, ungue lato, ovata bractea. Calycis ſegmenta alterne bina, gibba, ovata, caduca. Siliqua cordata, tumens. Tuba longitudine ſiliculae, permanens, ſed in adulto fructu brevior: globulus in apice deciduus. Semina multa, flava, pene ovata, hinc ſulco diviſa, baſi incisa.

Seritur ob oleum, quod blandum exprimitur, in medicamentis praeſtabile TRAG. etiam edule DODON. In Alſatia frequens eſt.

2. ALYSSON foliis auriculatis glabris, profunde dentatis.
Myagrum faetidum C. B. Prodr. p. 51. Baſ. p. 27. PARK. p. 867. RAJ. 820. LIND. p. 94. T. i. (bene.)

In arenoſis ad pontem *Wieſae*. C. B. in M. *Fracto* & *Splügen* (Gottingae abunde)

Flore & fructu convenit: ſed folia ima laciniata, dentibus aliquot linearum longitudine, anguſtis, acutis: Superiora etiam profundius dentata, glabra omnia,

 graciliora

graciliora multo & longiora. Trita planta acriter faetet. Non tamen repugnaverim conjuncturo, nam gradus video intermedios.

3. ALYSSON foliis ellipticis, petiolatis, levibus, rarius ſerratis.

Thlaſpi alpinum majus capitulis rotundis C. B. Prodr. p. 49. Baſ. p. 31. PARK. H. OX. II. p. 293. ZWING. p. 430.

Thlaſpi alpinum majus RAJ. p. 822. *

Draba alpina major PLUKN. p. 132.

β *Thlaſpi tertium ſaxatile* CAM. Epit. p. 338.

Thlaſpi petraeum Myagrodes PON. apud CLUS. p. CCCXXXVIII. Ital. p. 185.

Thlaſpi foliis globulariae affinis ſeu Alſinefolia cum Myagri foliis I. B. II. p. 926. SCHEUCHZ. It. II. p. 143. It. VII. p. 508. cum deſcriptione

Thlaſpi alpinum minus folio parvo crenato C. B. Prodr. p. 48. deſcr.

Thlaſpi alpinum minus capitulo rotundo EIVSD. ib. ic. Baſil. p. 31. P. PARK. RAJ. Syll. p. 247. & cum deſcriptione p. 297. MAGN. ZWING. p. 430. &c.

Et *Thlaſpi parvum ſaxatile flore rubente* ZWING. l. c.

Thlaſpi alpinum minus RAJ. p. 821. *capitulis rotundis, caulibus ſuperioribus flexuoſis, foliis ſerratis* H. OX. II. p. 293. ex PONA

Et *Thlaſpi alpinum minus capitulis rotundis caulibus rectis foliis integris* H. OX. II. p. 293.

γ *Thlaſpi ſaxatile rotundifolium* C. B. Prodr. p. 48. PARK. RAJ. p. 833.

In alpibus non rara, locis ſaxoſis. Exiguum caule erecto, foliis ad radicem ſtipatis, ſimile iconibus C. B. & CAMERARII, reperitur in *Waſſerfall*, *in der Geiten*, circa *Mümmeliswyl*, in *Creux du vent* &c. Majus, laxius, caule procumbente, ſimile iconi PONAE, inter *Weiſſenburg* & balneum ejusdem nominis abunde. SCHEUCHZER ſuum ad ripam lacus *Rivarii* & in *Septimo* M. I. B. in *Rhaetia*. Rotundifolium HAGENBACH circa *Lauffen* legit, in petroſis.

Caules ad unam radicem multi, ceſpitoſi, modo pene nudi, modo folioſi, ramoſi. Folia ad terram conferta, uti in Draba 2, ex nigro virentia, petiolata, elliptica, modo integra, ut in γ, modo uno alterove dente ſerrata, modo tota dentata, ad caulem pauca, longa, & integra. Flores plurimi, exigui, albi, petalis ſubrotundis, integris. Ovarium piriforme, ſuperne latius, ſtylus brevis.

D R A B A.

DILLEN Cat. Gieſſ. nov. gen. p. 123. LINN. n. 535.
ALYSSI TOURNEF. Sp.

Ab Alyſſo differt fructu oblongo elliptico, ſuperius in acumen terminato. Stylus in aliis pene nullus, in aliis conſpicuus eſt.

1. DRABA caulibus nudis, foliis inciſis LINN. Cliff. p. 333. ROYEN. p. 333.

Gensblume BRUNF. II. p. 38.

Paronychia vulgaris DOD. p. 112. cum fructu

Paronychia Alſinefolia LOB. ic. p. 469. PARK.

Paronychia ſiliquata minima THAL. ic. 7. E.

Thlaſpios ſpecies minima THAL. p. 122.

Alſine minima TAB. p. 708. bene

Burſa paſtoria minima oblongis ſiliquis verna loculo oblongo I. B. II. p. 937. (foliis inciſis)

Burſa paſtoris minor loculo oblongo C. B. Baſ. p. 32. H. OX. II. p. 305.

Alyſſon vulgare polygoni folio caule nudo T. aut. de Par. p. 53. I. R. H.

Icones WEINM. T. 274. a. f.

β Varietas foliis inciſis C. B. VAILL.

Myoſotis parva Dalech. LUGD. p. 1318. mala icon

Paronychia GLANDORP p. 60.

Burſa paſtoris minor, foliis trifidis, aliquando multifidis, loculo oblongo H. OX. II. p. 406. KNAUT. p. 20. DILL. nov. gen. p. 123.

Alyſſon vulgare Polygoni folio trifido BOERH. II. p. 4.

Ubique in maculentis viarum verno tempore.

Foliorum ad terram ceſpes, viridium, ſubhirſutorum, petiolatorum, ellipticorum, nullo, aut uno, aut duobus dentibus inciſorum. Cauliculi duarum unciarum, & paulo ultra, rudi, umbellati. Petala profunde diviſa, alba. Tuba ſeſſilis, obtuſa. Siliqua elliptica, conpreſſa, cum brevi ſpiculo: Semina conpreſſa.

Ad paronychiam morbum miris modis laudat GLANDORP. Vires habet naſturtinae gentis.

2. DRA-

2. DRABA foliis hirſutis, incanis, ad terram ovatis, ad caulem pauciſſimis dentatis.

Planta quam in m. Splügen obſervavit I. B. II. p. 938. C. B. Phytop. p. 171.
Burſa paſtoris alpina hirſuta C. B. Prodr. p. 51. cum icone, PARK. RAJ. Syll. p. 80. Hiſt. p. 789. ZWING. p. 433.
Burſa paſtoris alpina minor hirſuta foliis infimis integris, ad genicula vero crenatis, loculo oblongo H. OX. II. p. 306.
Alyſſon alpinum polygoni folio incano I. R. H.
Draba caule ramoſo folioſo foliis dentatis LINN. Lap. n. 254. Cliff. p. 334. non autem
Lunaria contorta major RAJ. quae caule alto, folioſo, & fructu diverſiſſima eſt.

In ſaxis vallis *Urſariae.* In M. *Fracto* & *Splügen* C. B.

A priori differt foliis integris, hirſutis, mollibus: Deinde, cum alpina ſit, altius tamen adſcendit. Spiculum capitatum. Ad diviſiones principes caulis unum alterumve foliolum, quali neque I. neque 3 ſpecies penitus deſtituitur.

3. DRABA caule nudo, foliis gramineis, ciliatis.

Phyllon thelygonon Ic. poſt DIOSC. RUELL. ad L. III. c. 120.
An hoc *Sedum ſaxatile minus, folio margine piloſo, non ſerrato* GESN. Hort. p. 280. Non credo.
Sedum petraeum montanum LOB. adv. p. 163. ic. p. 380.
Sedum alpinum VI. CLUS. Pann. p. 491. cum icone ex LOBELIO
Sedum minus XII. alpinum VI. EIUSD. Hiſt. p. LXII.
Phyllon arrhenogonum Dalech LUGD. p. 1196.
Leucojum luteum Aizoides montanum COLUMN. II. p. 62. abſque icone
Sedum alpinum hirſutum luteum C. B. Baſ. p. 84. P. ZWING.
Phyllon thelygonon Dalech I. B. III. p. 762.
Burſa paſtoris alpina roſea lutea folio craſſiuſculo, ſedi vermiculati more, ſed hirſuto, loculo oblongo itidem hirſuto H. OX. II. p. 306.
Paronychia ſediformis flore luteo, Leucojum luteum Aizoides montarum RAJ. p. 789.
Alyſſon alpinum hirſutum SCHEUCHZ. It. II. p. 130. *luteum* EIUSD. It. VII. p. 509. ic. VIII. I. R. H. BOERH. TILL.
Draba ſcapo nudo ſimplici foliis lanceolatis inciſis LINN. Lap. n. 255. CLIFF. p. 333. ROYEN. p. 333. nomen non bonum

Frequens ubique in petroſis alpium & Jurae, v. g. in M. *Chaſſeral*, *Saleva*, *Falconario*, item in *Gemmio,* in montibus *Soglio* vicinis, *Tſchiera*, *Surſee* SCHEUCHZER. In M. *Regio* GESNER.

Radix perennis, ligncſa. Foliorum ad terram ceſpites denſiſſimi: reclinantur autem longa, graminea, acuta, ex ora ciliata, dura, ſublutea, nervo depreſſo. Caules aphylli, petala ovalia ambitu integro, flava: Siliqua uttinque acuminata ex ellipſi, ſpiculo permanente brevi, venoſa, & duriuſcula.

4. DRABA caule ramoſiſſimo, foliis cordatis amplexicaulibus dentatis ROYEN. p. 333.

Draba minima muralis Diſcoides COLUMN. p. 274. ic. opt. p. 272.
An *Piloſella ſiliquata major* THAL. ic. VII. c.
Burſa paſtoris major loculo oblongo C. B. Prodr. p. 50. Baſ. p. 32. RAJ. p. 790. MURALT. p. 489. ZWING. p. 432.
Burſae paſtoris ſublongo loculo affinis pulchra planta I. B. II. p. 938.
Burſa paſtoris major hirſuta capſula oblonga H. OX. II. p. 305.
Myagroides ſubrotundis ſerratisque foliis flore albo BARREL. ic. 816.
Paronychia myoſotis major, Veronicae folio, loculo oblongo PLUKN. p. 281.
Alyſſon Veronicae folio I. R. H. GARID. TILL. RUPP.

Non vulgare. Circa Baſileam reperi, locus excidit. C. B. ad *Birſam* & circa *Brüglingen*: ad S. *Jacob*, & ripam *Rheni.* HAGENBACH ex alpibus *Bernenſium* (procul dubio *Grindelianis*) MURALTUS videtur Tiguri indicare in arvis aridioribus.

Caulis parum ramoſus, ſi racemoſos petiolos in ſummitate excipias. Folia lata baſi caulem amplexa, hirſutie aſpera, breviter cordata, circumſerrata. Siliqua ex elliptica utrinque acuta, ſtylo brevi, valente. Semina multa, flava, hinc convexa, in de plana.

CLIPEOLA

LINN. n. 523.
ALYSSI Sp. TOURNEF.

Ab Alyſſo differt fructu orbiculari, conpreſſo, utroque loculo diſpermo. Nam

calyx

calyx perſiſtens in characterem admitti non poteſt, niſi plantas charactere naturali ſimillimas divellere ſuſtinuerimus.

1. CLYPEOLA annua, ſiliqua biloculari emarginata, ſtylo brevi.
Alyſſon CAMER. Epit. p. 558. ic. 1. optime.
Alyſſum minimum CLUS. p. CXXXIII. Pann. p. 473. cum bona icone.
Paronychia II. TAB. p. 804.
Thlaſpi minus quibusdam, aliis Alyſſum minus I. B. II. p. 928. RAJ. p. 829.
Thlaſpi Alyſſum dictum campeſtre majus C. B. Baſ. p. 31. P. H. OX. II. p. 291.
Thlaſpi Alyſſon incanum luteum lunato utriculo BARR. ic. 908. n. II. 912. n. II.
Alyſſon incanum luteum ſerpylli folio majus T. aut. de Par. p. 52. I. R. H. &c.
Alyſſon incanum luteum ſerpylli folio annuum VAILL. p. 10.
Clypeola ſiliculis bilocularibus tetraſpermis LINN. Cliff. p. 329. ROYEN. p. 332.
β *Alyſſum minus Dalech.* LUGD. p. 1142. niſi alterum eſt n. 2.
Thlaſpi Alyſſon dictum campeſtre minus C. B. Baſ. p. 31. H. OX. II. p. 291. ZWING. p. 429. &c.
Alyſſon incanum ſerpylli folio minus T. aut de Par. p. 52. pro varietate I. R. H.
γ *Alyſſon incanum ſerpylli folio fructu nudo* I. R. H. GARID. TILL.
Thlaſpi alyſſon dictum minus capſulis majoribus rotundis non foliatis MAGN. bot. p. 251. ſyll. RAJ. p. 246.
Thlaſpi minus clypeatum II. TAB. p. 466.
II. *Chamaepitys I.* FUCHS. p. 885.
Ajuga ſ. Chamaepitys altera MATTH. p. 941.
Chamaepitys tertia DOD. p. 45. 46. *ſ. altera. matthioli* LUGD. p. 1160.
Chamaepitys incana exiguo folio C. B.

Nihil frequentius locis ſiccis, ad vias, & in muris.

Radix annua, exilis. Cauliculi plurimi, procumbunt, deinde eriguntur, ramoſi, dodrantales aut minores, una cum foliis incani, hirſutie ſubaſperi. Folia gracilia, lanceolata, dura & ſicca, confertiſſima, Spica conferta in ſummis ramis. Calyx ovalibus ſegmentis, diu permanens, tandem deciduus, unde videtur orta eſſe varietas n. γ. Petala parum calyce longiora, inciſa, luteola, per aetatem, nam ſero delabuntur, exalbeſcunt, quam varietatem in agris M. *Legerii* retro ſpeculam naſci ait SCHEUCHZERUS in *catal.* Fructus orbiculatus, utrinque modice tumens, circumferentia diſtincta, ſpinula ex modico hilo exeunte brevi. Semen lenticulare, margine tenui foliaceo auctum.

2. CLYPEOLA perennis, ſiliqua biloculari rotunda, ſtylo longiore.
Alyſſon CAMER. epit. p. 558. ic. 2.
Polium Alpinum flore luteo AICHST. Aeſt. ord. 2. T. 3. f. 2.
Ionthlaſpi luteo flore incanum diſcoides umbellatum montanum COLUMN. p. 281. ic. p. 280. optime.
Thlaſpi ſupinum luteum LOB. ic. p. 220. huc revocant, cujus certe icon non bona eſt.
Thlaſpi montanum incanum luteum C. B. Prodr. p. 49. icon. *ſerpylli folio majus* H. OX. II. p. 292. ZWING. p. 429. cum altera icone &c.
Thlaſpi montanum luteum I. B. II. p. 928. RAJ. p. 830.
Alyſſon Anguillarae I. B. II. p. 934.
Thlaſpi Thymifolio utriculo ſubrotundo, mucronato hiſpanicum BARR. ic. 807. BOCCON. p. 72. T. 67. Ita VAILL.
Annon etiam *Thlaſpi minus incanum flore albo ſubrotundo utriculo* BARREL. ic. 912. n. 1.
Alyſſon perenne montanum incanum T. aut. de Par. p. 383. cum deſcr. VAILL. p. 10.

C. B. circa *Birſeck.* Nunquam reperi.

Radix perennis. Caulis durior, diffuſior, minus capitatus. Calyx deciduus.

LUNARIA.

TOURNEF. T. 105. LINN. n. 534.

Calycis foliola bina longiora, deorſum gibba, petala ſubrotunda. Siliqua ovata maxima, planiſſima. Semina reniformia, conpreſſa.

1. LUNARIA foliis cordatis, perennis, ſiliqua longiore.
Lunaria Graeca ſiliquis oblongis GESN. Tab. Coll. p. 87.
Lunaria odorata, aliis Lunaria Graeca, major GESN. Hort. p. 266.
Lunaria flore inodoro GESN. Epiſt. p. 94.
Viola latifolia, lunaria odorata CLUS. p. 297. ic.
Lunaria latifolia perennis DOD. p. 162. abſque icone.
Lunaria Graeca ſiliquis oblongioribus THAL. p. 74.
Lunaria Graeca altera CAES. p. 369.
Lunaria Graeca perennis AICHST. Vern. Ord. I. T. 7. f. 2.

Viola

Viola lunaria major ſiliqua oblonga C. B. P.
Lunaria major ſiliqua longiore I. B. II. p. 882. I. R. H. DILL. &c.
Viola Lunaria major perennis ſiliqua oblonga IC. REG.
Leucojum majus perenne ſiliqua lunata longa mucronata H. OX. II. p. 246. HERM.
Viola lunaris longioribus ſiliquis RAJ. ſyll. p. Hiſt. p. 788.
Lunariae foliis cordatis CLIFF. p. 333. ROYEN. p. 332. ſpecies perennis.
β *Minor odorata* FABR. in *M. Galanda* poſt ARET. p. 235. b. I. C. BAUH. in *M. Fracto.*
Lunaria flore odorato GESN. Epiſt. p. 94.
γ *Flore albo* I. R. H.

Major in Helvetia non rariſſima eſt. Abunde in ſylvis circa *Creux du Vent.* In M. *Saleva* I. B. Circa *Weſen* C. GESNER.

Radix fibroſa, intricata, dura. Caulis ad tres pedes altus, durus, brachiatus. Folia longe petiolata, cordata, circumſerrata. Flores ſparſi per ramos: Calyx, ut in charactere, duo quaſi calcaria demittit. Petalorum unguis longus, bractea rotunda, purpurea, venoſa. Apices ſagittati. Siliqua intra florem petiolata (uti Lychnides pleraeque, papavera &c.), ex ovato elliptica, utrinque acuminata, planiſſima, ſtylo perſiſtente, valvis decoloribus, ſepto argenteo. Semina reniformia, conpreſſa. Acerrima eſt cum amaritie GESNER.

2. MURALTUS ſpeciem flore rotundo ait in quibusdam alpibus naſci. Sed priorem, puto intelligit.

ORDO III.
I. SILIQUA BREVIORI.
II. BILOCULARI.
II. SEPTO AD VALVAS NORMALI

BISCUTELLA.

LINN. n. 531
THLASPIDIUM TOURNEF. T. 101.
PERSPICILLUM HEIST. *Cat. Hort.* 1731.

Facile eſt diſtinctu duabus ſiliculis rotundis, planis, monoſpermis, ita conjunctis, ut exigua parte ſe contingant. Stylus primo quadruplo longior ſiliqua, deinde fere aequalis.

1. BISCUTELLA folio aſpero dentato, ſiliqua levi.
Thlaſpi clypeatum CLUS. Pann. p. 471. Hiſt. p. CXXXIII. penitus glabrum pingitur.
Thlaſpi parvum Hieracifolium, ſ. Lunaria lutea Monſp. & Leucojum luteum marinum, & Biſcutella LOB. ex CLUSIO p. 214.
Thlaſpi quoddam genus in monte Iuliani CAES. p. 366. certe hujus generis eſt.
Thlaſpi minus clypeatum I. TAB. p. 466.
Leucojum montanum II. THAL. p. 69.
Lunaria lutea LUGD. p. 1214. absque icone:
Leucojum Alyſſoides umbellatum montanum COLVM. p. 283. ic. opt. p. 285.
Lunaria biſcutata I. B. II. p. 935.
Thlaſpi biſcutatum, hieracifolium aſperum & majus C. B. P. RAJ. p. 836.
Leucojum biſcutatum aſperum Hieracifolium majus H. OX. II. p. 248. HERM. &c.
Leucojum luteum minus Hieraciifolio BARK. ic. 1227. bene &c.
Thlaſpi biſcutatum, Hieracii folio, pallido flore EIUSD. ic. 900. ex CLUSIO.
Thlaſpidium Monſpeliacum hieracii folio hirſuto I. R. H. SCHEVCHZ. It. I. p. 50. MAGN. Char. p. 248. &c.
Biſcutella ſiliculis orbiculatodidymis a ſtylo dehiſcentibus LINN. Cliff. p. 329. ROYEN. p. 337.

In alpinis pratis minime rarum: Inter *Felſenburg* & *Canderſteg* ad viam in pratis: Inter *Grindelwald* & rupes glaciales. In *Neunenen*, *Rohtenhorn* &c. HUBERUS inter *Vettis* & *Melimpſch*: SCHEUCHZER in *Waldnacht*, *Joch*, & *Surenen*.

Folia per terram multa, petiolata, hirſutie aſpera, ſicca, per oram rectis & diſſitis dentibus ſerrata, ambitu toto longe elliptico. Caulis pene nudus, brachiatus. Flores umbellati. Calyx ſubluteus. Petala, ex ungue anguſto, ſubrotunda, ſulfurea. Siliquae leves, tuba ex hilo paulo ſiliqua brevior. Semen unicum planiſſimum, conpreſſum. Sapor ſinapinus, acerrimus. Flores odorati.

Thlaſpidium alpinum flore pallide luteo I. R. H. idem noſtro eſt, uti vidi in ſpeciminibus ex alpibus *Cottiis* adlatis.

2. BISCUTELLA foliis raro dentatis, ſiliqua aſpera.
Thlaſpi biſcutatum luteum Anchuſae folio BOCC. Muſ. di Piant. p. 167. T. 122. PLVKN Amalth. p. 201.
Thlaſpidium Anchuſae folio I. R. H. SCHEVCHZ. It. V. p. 428. It. VII. p. 519.

SCHEUCHZERUS in deſcenſu a *Joch* verſus *Engſtlen*, & *Waldnacht*, ſi quidem omnino aliam a priori plantam vidit. I. GESNER in alpp. pleriſque, ſed videtur de priori dicere.

Quam cum hoc nomine miſit I. G. differt foliis latioribus, parum dentatis, ad caulem etiam magnis multisque, ſiliqua maxime per totam ſuperficiem aſpera, & calcaribus calycis inſignibus, deſcendentibus, ejusque foliis in tubum conjunctis Stylus ſiliqua multo longior.

C O R O N O P U S.

KNAUT. Meth. p.169.

Princeps nota eſt in ſiliculis transverſim latioribus, quarum quaelibet paulo minor eſt circulo, per ſegmentum conjunctis, criſtatis totis & verrucoſis, monoſpermis; tum in loco flores producendi, qui in ramorum diviſionibus coſtae foliorum inſident, vel absque petiolo, vel ex petiolo brevi ramoſo, coſta folioſa multo breviore, exemplo in hac gente unico. Ceterum flos patulus, calyx ſubrotundis foliolis, petala leniter emarginata, tuba brevis, globulo ornata, decidua, loculi monoſpermi, ſemine unico, ovali, foeti.

I. CORONOPUS RUELL. p. 373.

Coronopus Ruellii GESN. hort. p. 255*b*. nomen, LUGD. p. 670. non bene, RAJ. p. 843. BLACKW. T. 120.
Ambroſia MATTH. p. 851. LUGD.
Pſeudo Ambroſia CAM. Epit. p. 596. optime.
Cornu Cervi alterum genus DOD. p. 110. bene
Coronopus repens Ruellii, *& Cornu cervi alterum vulgi* LOB. p. 438. LVGD.
Carara CAES. p. 370.
Coronopus repens, *coronopus hortenſis* TAB. p. 103.
Coronopus Ruellii ſ. Naſturtium verrucoſum I. B. II. p. 919. RUPP.
Ambroſia campeſtris repens C. B. Baſ. p. 41. P.
Naſturtium verrucoſum, *capſula bivalvi aſpera*, *ſeu hirſuta* H. OX. II. p. 302. HERM.
Naſturtium ſylveſtre capſulis criſtatis T. aut de Par. p. 26. cum deſcriptione, I. R. H. & T. 102. K. M. N. ZANICH. p. 192. ic. 115.
Cochlearia foliis pinnatifidis LINN. Cliff. p. 331. ROYEN. p. 335.

Circa *Genevam* copioſe ad vias RAI. *Baſileae* rarior.

Caules ex communi ortu adcurate ad terram reclinati, ramoſi & folioſi. Folia tenuiter diviſa, longa coſta nuda, pinnis alternis diſſitis, paucis, & ipſis dentatis & ſemipinnatis, ipſis denuo dentibus inciſis. Flores albi, perexigui, patentes, petalis ovatis.

Recipitur in medicamentum ad calculum D. STEPHENS HARTLEY de *med. lithontript.* Acris eſt & naſturcini ſaporis.

I B E R I S.

DILL. nov. gen. p. 123. LINN. n. 529.
THLASPIDIUM RIV.

Eſſentialis character eſt in florum petalis, quae duorum ordinum ſunt, duo ex ambitu umbellae majora, ovata, ex calyce patentia, duo interiora minima, reflexa. Caeterum ſiliqua Thlaſpios, loculi monoſpermi, aut diſpermi:

I. IBERIS foliis pinnatis, caule nudo, non ramoſo.

Paſtoria burſa minor DOD. p. 103. bene
Paſtoria burſa minima LOB. p. 221. ex DOD.
Burſa paſtoris folio glabro ſpiſſo I. B. II. p. 637. pro I. & II.
Burſa paſtoris minor foliis inciſis C. B. Baſ. p. 31.
Burſa paſtoris minor foliis alatis coſtae mediae e regione adhaerentibus, *uno inpare extremum claudente* H. OX. II. p. 305. T. 20. f. 4.
Iberis foliis ſinuatis caule ſimplici LINN. Cliff. p. 319. ROYEN. p. 336.
II. *Naſturtium petraeum* TAB. p. 451. bene, RAJ. p. 827. Syn. III. p. 303.
Thlaſpidium arvenſe minimum folio glabro ſpiſſo RUPP. p. 218. pro I. & II.
III. Omnino conjungendum videtur, licet ſeparet TOURNEFORTIUS
Naſturtium minimum Monſpelienſe caule aphyllo C. B.
Naſturtium minimum vernum foliis tantum circa radicem MAGN. Bot. Monſp. p. 187. cum icone certe ſimillima, RAJ. p. 827. I. R. H. PLUKN. GARID. TILL.
Burſa paſtoris minima foliis tantum circa radicem MAGN. Char. p. 247.

In

In agris ad *novam domum* C. B. Extra ſylvam prope *Wyl* CHERLER. Sed rarior eſt.

Ex radice ceſpes emittitur foliorum ad terram adpreſſorum, coſta nuda, pinnis ſimplicibus conjugatis, paulatim majoribus, extrema folium terminante ampliſſima, rotunda, firmulis omnibus, ex atro virentibus, leviſſimis. Non raro pinnae cum nervo late coaleſcunt. Cauliculi vix ramoſi, pene aphylli, trium unciarum. Flosculi congeſti, albi. Siliquae cordatae, emarginatae: in quolibet loculo duo ſemina conpreſſa.

2. IBERIS foliis ſurſum lateſcentibus dentatis.

Thlaſpidium 3. TRAG. p. 85. obſcure.
Thlaſpi Allobrogicum Cretico par flore niveo CLUS. p. CXXXII. abſque icone
Thlaſpi amarum TAB. p. 462.
Thlaſpi umbellatum arvenſe amarum I. B. II. p. 925. RAJ. ſyllog. ext. p. 246. Hiſt. p. 835. I. R. H.
Thlaſpi umbellatum arvenſe Iberidis folio C. B. Phyt. p. 166. (deſcript) Baſ. p. 31. P. H. OX. II. p. 295. &c.
Et *Thlaſpi allobrogicum parvum odorato flore* H. OX. II. p. 295. ex CLUSIO
Thlaſpidium folio Iberidis RIVIN. Tetrap. Irreg. T. 112.

Circa *Genevam* I. B. paſſim & RAI. In agris circa Baſileam v. g. circa S. *Louis*.

Caulis firmus, erectus, cubitalis, in ſummitate ramoſus, plana, ampla, & denſa umbella terminatur. Folia ad caulem multa, alterna, ſucculenta, eundo lateſcunt, rectis tribus, quinque, & ultra dentibus ſerrata. Calyx violaceus: petala alba, ſtamina flava, ſiliculae rotundae, emarginatae, alatae, alis in cornua deſinentibus. Tuba longitudine pene ſiliquae: in quolibet loculo unum ſemen, ex ſumma ſiliqua pedulum.

RAPHANUM ruſticanum, quae *Cochleariae* ſpecies eſt, infra *Lauſannam* ſponte naſcentem reperit GESNERUS *Hort. Germ.* p. 273 *b*. Verum ipſe ſuſpicatur, caſu eam plantam in pratum portatam fuiſſe

NASTURTIUM.

T. T. 102.
& *LEPIDIUM* T. T. 103.
& *THLASPI* T. T. 101.
& *BURSA PASTORIS* T. T. 103.
LEPIDIUM LINN. n. 527.
& *THLASPI* EIUSD. n. 530.

Calyx absque calcare. Petala patentia, ovata. Siliqua ſubrotunda, conpreſſa, margine non alato, valvis introrſum excavatis, deorſum anguſtatis, in duobus loculis totidem aut plurima ſemina continet. Spiculum breve aut nullum.

ORDO I.
SEMINIBVS BINIS.
LEPIDIVM LINN.

1. NASTURTIUM foliis imis multifidis, ſuperioribus integris, peranguſtis.

Burſa paſtoris minor BRUNF. III. p. 30.
Thlaſpi anguſtifolium FVCHS. p. 307.
Burſa paſtoris quarta TRAG. p. 214.
Thlaſpidii genus EIVSD. p. 83. cum icone
Herba ignota Lepidion, *vel Iberidi cognata* GESN. Tab. p. 82 *b*.
Iberis MATTH. p. 293. bene cum foliis inferioribus latioribus, GESN. Hort. p. 262 *b*. ex MATTH. CAM. Epit. p. 184. CAES. p. 363.
Thlaſpi minimum DOD. p. 715.
Thlaſpi minus hortenſe vulgare oſiridis folio, acerrimum, luteum & album LOB. p. 214.
Iberis II. TAB. p. 457.
Thlaſpi minus Germanicum EIUSD. p. 465. cum ſemine
Thlaſpi anguſtifolium Fuchſii ſ. Naſturtium ſylveſtre JOH. BAUHINI. I. B. II. p. 914.
Iberis naſturtii folio C. B. ex MATTH. PARK. RAJ. p. 827.
Naſturtium ſylveſtre oſyridis folio C. B. Baſ. p. 30. ex MATTH. &c.
Naſturtim ſylveſtre oſyridis folio capitulis minimis H. OX. II. p. 301.
Naſturtium ſylveſtre I. Bauhini, anguſtifolium Fuchſii RAJ. p. 825. recte conjungit plantas C. B.
Naſturtium ſylveſtre tenuiter inciſum, minori fructu I. R. H.
Lepidium foliis radicalibus dentato pinnatis, ramiferis linearibus integerrimis LINN. Cliff. p. 331. ROYEN. p. 335.

Baſileae

Baſileae ad S. *Jacob*, tum *Seduni*, *Viviſci*, ad muros.

Caules lignoſi, erecti, pedales & ultra, ramoſiſſimi. Folia ima multifida, pinnis coſta non latioribus, anguſtiſſima, acuta: ſuperna ſimplicia, modo longa, lanceolata, modo anguſtiſſima. Flores albi, perexigui, in copioſiſſimas umbellas. Siliquae ex rotundo conpreſſae, apice leniter emarginato, ſpiculo breviſſimo. In quovis loculo ſemen unicum, aurantium, loculi magnitudine.

Acri eſt ſapore naſturtii. Semen ad hydropem laudat S. PAULI.

2. THLASPI fruticoſum Thymbrae folio hirſutum C. B. H. OX. II. p. 298. PLUKN. SCHEUCHZER. It. VII. p. 519.

Thlaſpi hiſpanicum albo flore CLUS. p. CXXXII.
Thlaſpi fruticoſum alterum LOB. p. 218. LVGD. RAJ. p. 833.
Thlaſpi fruticoſum II. TAB. 468.
Thlaſpi fruticoſum alterum Lobelii I. B. II. p. 930.

SCHEUCHZER invenit in arenoſis Valleſiae inferioris, ſed non levis eſt ſuſpicio, vidiſſe Eum plantam n. 1. Caeterum multo amplior huic eſt ſiliqua, ſumma parte lata, emarginata, pariter diſpermos, habitus humilis, folia pariter anguſta, copioſa.

3. NASTURTIUM (Thlaſpi) ſiliculis ſubrotundis, foliis ſagittatis dentatis incanis LINN. Cliff. p. 330. ROYEN. p. 333.

α Folio ſerrato, molliter hirſuto, vulgatius.
Thlaſpi latifolium FVCHS. p. 306. bene
Thlaſpi TRAG. p. 87.
Thlaſpi II. TAB. p. 458. bene
Thlaſpi vulgatius I. B. II. p. 921. RAJ. p. 830. T. aut. de Par. p. 233. I. R. H.
Thlaſpi arvenſe Vaccariae folio incano majus C. B. Baſ. p. 30. H. OX. II. p. 294.
β Varietas folio glabro, vix ſerrato.
Thlaſpi I. MATTH. p. 566.
Thlaſpi CAMER. Epit. p. 336.
Thlaſpi alterum DOD. p. 712.
Thlaſpi vulgatiſſimum Vaccariae folio LOB. p. 213.
Thlaſpi majus III. TAB. p. 459.
Thlaſpi arvenſe acetoſae folio C. B. RAJ. p. 831.
Thlaſpi vaccariae ſeu acetoſae lato levique folio H. OX. II. p. 293. PLUKN.
Thlaſpi Vaccariae folio glabrum RAJ. ſyn. III. p. 305.
Thlaſpi vulgare BLAKW. T. 107.

Ubique ad muros, ad agrorum ſemitas &c.

Caulis non ramoſus, niſi ex ſummitate, cubitalis, erectus, brevi & molli hirſutie tegitur. Folia mollia, glauca, plerumque brevibus pilis pubeſcunt, ima petiolata, modo ovata, dentata, modo ſemipinnata, inciſa, laciniata, continuo marceſcunt. Superiora ſagittata, caulem amplectuntur dentata. Calycis foliola ſubrotunda, rufa macula notata. Petala quatuor alba, ſine ſubrotundo. Stamina parum inaequalia. Silicula ex ovato diminuta, parte ſuperna inani, quod vocant *alatum eſſe*. In utroque loculo ſemen unicum. Quare, ſi haec nota naturalis eſt Naſturtii, eo eſt huic plantae migrandum.

ORDO II.
SEMINIBVS PLURIBVS.
THLASPI LINN.

Ordo naturae, habitus, confluentes gradus capſularum alatarum cum non alatis, conjungunt has plantas, quas ob ſolum ſeminum numerum ſeparare vetat analogia.

4. NASTURTIUM foliis imis ovatis, reliquis amplexicaulibus, cordatis.

Thlaſpi montanum minus CLUS. Pann. p. 468.
Thlaſpi pumilum EIVSD. ib. p. 469.
Thlaſpi III. pumilum EIVSD. Hiſt. p. CXXXI.
Thlaſpi minimum Cluſii TAB. p. 467.
Thlaſpi perfoliatum minus C. B. Baſ. p. 31. PARK. I. R. H. RUPP. &c.
Thlaſpi arvenſe perfoliatum minus RAJ. Hiſt. p. 832. H. OX. II. p. 294. PLUKN. &c.
β *Thlaſpi oleraceum* TAB. p. 462 bene
Thlaſpi alterum mitius, rotundifolium, burſae paſtoris fructu COLUMN. p. 278. ic. p. 276. ſed habet ſpiculum.
Thlaſpi perfoliatae ſ. Braſſicae campeſtris folio majus C. B. Phytogr. p. 163.

Thlaſpi

Thlaſpi arvenſe perfoliatum majus C. B. Baſ. p. 30. P. PARK. RAJ. p. 832. H. OX. II. p. 294. T. aut de Par. p. 233. I. R. H. VAILL. &c.
Burſa paſtoria foliis perfoliatae I. B. II. p. 938.

In agris, vallis urbium, collibus apricis macilentis, non rara.

Caulis erectus, a duabus unciis ad cubitum altus, non ramoſus. Folia glauca, levia, ex radice petiolata, ovata, ad caulem pauca, amplexicaulia, obtuſe cordata, obiter ſerrata, aut integra. Flores pauci caulem terminant, petalis ex longo ungue rotundulis, albis, calycis foliolis ovatis. Siliqua hilo exſecta, margine non cavo, planiſſimo, alata, ſpiculo minimo. Semina majuſcula, ovata, ſulco diviſa.

5. NASTURTIUM (*Thlaſpi*) ſiliculis orbiculatis foliis oblongis dentatis glabris LINN. Cliff. p. 330. Lap. n. 521. ROYEN. p. 333.
Thlaſpi RUELL. p. 409. BLAKW. T. 68.
Thlaſpi allium redolens GESN. Tab. Coll. p. 111. Epiſt. p. 57 *b*
Thlaſpi verum EIVSD. Coll. p. 110. Hort. p. 284.
Thlaſpi II. MATTH. p. 567. optime CAMER. Epit. p. 337.
Thlaſpi latius DOD. p. 712.
Thlaſpi Dioſcoridis, Drabae & Chamelinae folio LOB. p. 212.
Thlaſpi majus TAB. p. 458.
Thlaſpi cum ſiliquis latis I. B. II. p. 923.
Thlaſpi arvenſe ſiliquis latis C. B. Baſ. p. 30. T. aut. de Par. p. 233. I. R. H. &c.
Thlaſpi Dioſc. RAJ. p. 831.
Thlaſpi arvenſe ſiliculis latis H. OX. II. p. 293.

Frequens hortorum & agrorum vicium.

Caulis brachiatus, pedalis, & altior, anguloſus. Folia ſublutea, glabra, ſagittata, caulem amplexa, longe elliptica, obiter ſerrata. Petala leniter emarginata. Siliquae planae, latiſſimae, alis ſolidis laxe verum ovale ovarium circumdantibus. Hilus conſpicuus, ſpiculum pene inviſibile. Semina utrinque fere quatuor, ab affinibus valde diverſa, nigra, ſulcis ordinatis profunde inſcripta.

Odor peſtilens, alliatus. Haec Theriacae additur, neque alio in uſu eſt: Poſſet tamen ad ea uſurpari, quibus Eruca aut Sinapi medetur ETTMULLER. Excellit enim vi alcalina, ſudorifera, antiſcorbutica, maxime ſi cum ſaccharo & vino ſemen teratur, alioquin nimis putreſcibile BOERH.

6. NASTURTIVM (THLASPI) ſiliquis verticaliter cordatis LINN. Lap. n. 252. Hort. p. 330. ROYEN. p. 334.
α Varietas major foliis tantum ſerratis
Burſa paſtoris major folio non ſinuato C. B. Phyt. p. 170. Prodr. p. 50. Baſ. p. 31. &c.
Burſa paſtoris major foliis non ſinuatis PARK. p. 866. &c.
Burſa paſtoris capſula cordata foliis non ſinuatis H. OX. II. p. 304.
Thlaſpi fatuum Burſa paſtoris dictum, folio integro PLUKN. p. 365.
Icones WEIMANN. T. 274. *d.* & *c.*
β Varietas major foliis ſemipinnatis.
Burſa paſtoris major BRUNF. III. p. 30. GESN. hort. p. 251.
Burſa paſtoris DORST. p. 54 *b.* bene TRAG. p. 215. GESN. Tab. Coll. p. 94. I. 64. MATTH. p. 569. LOB. p. 221. CAMER. Epit. p. 340. CAES. p. 365. RAJ. p. 838. BLAKW. T. 5.
Paſtoria burſa RUELL. p. 458. FUCHS. p. 611. DOD. p. 103.
Thlaſpi fatuum GESN. hort. p. 284.
Burſa paſtoria major TAB. p. 198.
Burſa paſtoria I. B. II. p. 936.
Burſa paſtoris major folio ſinuato C. B. Baſ. p. 31. T. aut. de Par. p. 11. I. R. H. ZANICH. p. 49. ic. 244. MAGN. Char. p. 246.
Burſa paſtoris major capſula cordata foliis laciniatis H. OX. II. p. 305.
Icones WEINMAN. T. 274. *e. g.*
γ Minor, foliis ſimilis, caule vix ramoſo.
Burſa paſtoria minor GESN. hort. p. 251. TAB. p. 199. bene, HOFM. WEINMAN. T. 274 *b*
Burſa paſtoria media C. B. Phyt. Baſ. p. 31. P. I. R. H. &c.
Burſa paſtoris minor capſula brevi cordata foliis ſinuatis H. OX. II. p. 305.
δ Hujus γ varietas foliis tenuius inciſis, concinnis.
Burſa paſtoris major foliis eleganter inciſis inſtar Coronopi repentis C. B. pro varietate, HERM. hort. I. R. H. RUPP. BUXB. &c.

Nihil vulgatius in hortis, pratis, viis, ubique, toto anno.

Folia ſubhirſuta, ad terram ceſpitem faciunt, coſta lata, pinnis conjugatis, progrediendo majoribus, aut ſimplicibus, acutis, aut uno alterove dente inciſis, ultima la-

ma latiſſima, inpari, rhomboidea, tridentata. In varietate vero α folia elliptica, acuta, vel modice dentata, vel integerrima ſunt. Caulis brachiatus. Petala patentia, brevi ungue, ambitu ſubrotundo, albo. Tuba globoſa. Silicula triangularis, modica ſpinula Semina multa, ovata, conpreſſa, ſulco diviſa.

Tota odore eſt cum nauſea dulci, absque acrimonia muriatica, quae in tota gente eſt: ut mireris a BOERHAAVIO pro ignea deſcriptam eſſe, deſtillata tamen veſtigia alcalinae indolis oſtendit. Omnium conſenſu extus adplicata ad haemorrhagias prodeſt, TRAG. apodix. p. 279. 311. & ad cephalalgias WELSCH *Mictom.* p. 29. Sed & intus ad ſanguinis ex pulmone, ex utero, profuſiones, magnis auctoribus laudatur. Aqua, recte monente TOURNEFORTIO, & ETTMULLERO, nullius eſt momenti, quam tamen mictui cruento parem judicaverat MAYERNE.

L E P I D I U M.

Siquidem vacat hoc nomen, impoſui plantae, quae a Thlaſpi differt ſilicula longum, & perſiſtentem, ſtylum emittente. Caeterum ſemina habet utrinque modo unum, modo plura.

1. LEPIDIUM caule erecto, foliis cordatis, ſuperioribus amplexicaulibus.
Thlapſi Badenſe CLUS. Pann. p. 465. ic. p. 467.
Thlaſpi montanum II. EIUSD. p. CXXXI.
Thlaſpi album ſupinum I. TAB. p. 463.
Bhlaſpi alpinum Bellidis coeruleae foliis C. B. Baſ. p. 31. H. OX. II. p. 296. PLUKN. MAGN.
Thlaſpi montanum Burſae paſtoris folio COLUMN. p. 275. ic. p. 276. & forte etiam *alterum* ib.
Thlaſpi foliis globulariae I. B. II. p. 926. RAJ. p. 832.
Thlaſpi alpinum ſupinum ZWING. 429. ex TAB.
Burſa paſtoris montana folio globulariae I. R. H. SCHEVCHZ. It. I. p. 32.
Thlaſpidium alpinum foliis globulariae RUPP. p. 218. Cur inter difformes? Neque enim vel Helvetica, vel Germanica ſpecimina petalis ſunt inaequalibus.
II. *Thlaſpi rotundifolium Thuringicum* CAMER. hort. p. 168.
Thlaſpi folio rotundo C. B. Phytogr. p. 164. I. B. II. p. 926.

Paſſim in petroſis. Copioſiſſime in via, qua a ſylva *Geiten* deſcenditur ad vallem, quae ducit ad *M. Vogelberg*, ſupra *Gurnigel*; in *Chaſſeral.* C. B. in *Waſſerfall*, *Muteto*, ſupra Dornach. I. B. circa *Delsperg.* SCHEVCHZER ſupra *Badam* in M. *Legerberg*, locis ſaxoſis.

Radix perennis, multiceps. Roſae foliorum ad terram, petiolatorum, ovalium, firmorum, ſucculentorum, uno alterove dente notatorum. Ad caulem diſſita ſunt, amplexicaulia, cordata, obtuſa. Caules parum ramoſi, dodrante humiliores. Calyx lividus. Petala aequalia, ovata, integra, lactei coloris, apices globoſi, aurei. Silicula pene triangularis, emarginata, tumida; in quovis loculo ſemen unum ovatum, exiguam partem loculi replet: ſpiculum ſiliquae pene aequale. Semen flavum, lenticulare, ab altero latere ſulco inaequaliter diviſum.

* 2. THLASPI alpinum repens BURSER apud C. B. Prodr. p. 49. RAI. p. 833. Circa thermas Fabarias.

Cauliculi plures per terram repandi, ad quinque uncias adſurgunt. Folia ſubrotunda, inordinata. Flores copioſi, albi, ſpecioſi. Siliquae ſimiles Thlaſpios Bellidis foliis n. 1.) Sapor Erucae.

An fuerit idem Lepidium 3?

3. LEPIDIUM caule repente, foliis ovatis amplexicaulibus.
Thlaſpi ſubrotundo folio, utriculo gruinali BARREL. ic. 1305. n. 11. (male ad Naſturtium II. relata) An etiam ic. 848?
Thlaſpi alpinum folio rotundiore carnoſo flore purpuraſcente SCHEVCHZER. It. I. p. 50. It. II. p. 143. Omnino. An etiam I. R. H.

In *Gemmio*, ſub tugurio *die Daube*, inter lapides deciduos. SCHEUCHZER in M. *Jugo*, & M. *Segnas* Rhaetiae.

Radix longiſſime repit, tenera. Caulis repens, fungoſus, palmaris, non ramoſus. Folia frequentia, ſucculenta, margine ovali, aliquando parce ſerrato, caulem amplexa. Umbella florigera denſa. Unguis petalorum longus, bractea alba, violaceo colore tincta. Ovarium ex elliptico utrinque acutum, longius congeneribus, in quovis loculo ſemen unicum ovatum. Spiculum lineae longitudine.

4. NA-

* 4. NASTVRTIVM alpinum capſula Naſturtii hortenſis PLUKNET. p. 252. l. 262.

Naſturtiolum alpinum capſula naſturtii hortenſis I. B. II. p. 918. cum icone, C. B. Prodr. p. 45. P. PARK. RAJ. p. 825. H. OX. II. p. 302. ZWING.
Thlaſpi alpinum minimum foliis craſſis anguſtis I. R. H.

I. B. in *M. Nombre Rhaetorum.*

Vix tres uncias altum. Radix lignoſa, paucis fibris praedita. Cauliculi duo, tres, in ſummitate floriferi. Folia parva, ſimplicia, craſſa, anguſta, uncia breviora. Flores videntur albi.

5. LEPIDIVM foliis pinnatis, pinnis lanceolatis.

Naſturtiolum petraeum GESN. Coll. p. 91. 6.
Naſturtium alpinum hortenſe ſimile GESN. hort. p. 268 *b.*
Cardamine alpina minima III. CLUS. Pann. p. 457. Hiſt. p. CXXVIII. bene
Thlaſpi montanum minimum Dalech. LUGD. p. 1180. exemplar altius.
Cardamine alpina TAB. p. 454.
An *Cardamine puſilla ſaxatilis montana diſcoides* COLUMN. I. p. 273. folia conveniunt, differt ſpiculi defectu.
Naſturtium alpinum tenuiſſime diviſum C. B. RAJ. p. 826. H. OX. II. p. 302. I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 339.
Naſturtiolum alpinum tenuiſſime diviſum I. B. II. p. 918. RAJ. ſyll. p. 187. PLUKN. GARID. SCHEUCHZ. It. I. p. 44.

In alpium ſaxoſis & riguis SCHEUCHZER. In M. *Gotthard*, & *Gemmii* planitie, juxta lacum *Daubenſee.* In *Dolaz* RAIUS. Ex *Albula* HUBER.

Radix unica fibra eſt, ceſpes foliorum multiplex, ad terram ſparſus. Pinnata ſunt, pinnis ovato-lanceolatis, non ſerratis, quinis, ſeptenis, cum coſta lata parum confluentibus: Caulis ex ceſpite unicus, non ramoſus, quatuor unciarum. Petala lactea, orbiculata, calyx albicans, apices aurei. Siliqua ex ovali acuminata, non emarginara, ſtylo notabili. In unoquoque loculo ſemina duo, ad quatuor.

* 6. NASTURTIOLVM alpinum folio alato RAJ. Syll. p. 298. Hiſt. p. 826. ibi conjungit

Cardaminen COLUMNAE, dictam ad n. 2. ſed in ſynopſi III. conjungit aliam ſtirpem, nempe
Naſturtium pumilum vernum C. B. PARK. H. OX. II. p. 301. T. 29. f. 6. I. R. H. PLUKN. VAILL.
Naſturtium petraeum annuum noſtras PLUKN. T. 206. f. 4.
II. Quod idem eſt *Naſturtium ſylveſtre minus* C. B. Prodr. p. 45.
Naſturtium pumilum ſupinum vernum MAGN. Bot. p. 185. cum bona icone. RAJ. ſyll. p. 187. Hiſt. p. 826. I. R. H. GAR. VAILL.

RAIVS in M. *Saléva* invenit, & facit cauliculum duarum & trium unciarum, ſimplicem, aut ramoſum, foliorum pinnulas 14. 16. conjugatas, extrema inpare, rhomboideas„ Floſculos minutiſſimos albos, fructus Naſturtii n. 1.„ Semen rufum exiguum.

ORDO IV.
II. SILIQUA LONGIORI.

Non alibi magis inſuperabilis viſa eſt difficultas generum condendorum: cum TOURNEFORTIANORUM in ſolo habitu fundamentum poſitum ſit; LINNAEANA, etiam ſi vellem, ubique ſequi non poſſem, quod ad glandulas illas ſtaminum in meis notis non reſpexerim, a quibus praecipuae generum diſtinctiones ſumuntur. Ergo, donec melior ordo innoteſcat, de ſpeciebus ſolis ſollicitus, LINNAEANO fere ordini me tradidi.

SISYMBRIUM.

SISYMBRIUM TOURNEF. T. 109. LINN. n. 547.
& *ERYSIMUM* TOURNEF. T. III. LINN. n. 545.

Calycis foliola deorſum non gibba, ſiliqua teres, cornu brevi, linea mathematica vix longiore.

 1. SISYM-

1. SISYMBRIUM foliis ſimplicibus dentatis ſerratis LINN. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 341.

Duarum in aquis naſcentium prior CAES. p. 362.
Raphanus aquaticus rapiſtri folio C. B P.
Raphanus aquaticus alter C. B. Prodr. p. 37. bene, LOESEL. RAJ. p. 819. ZWING. p. 400.
Raphanus aquaticus alter foliis ſerratis H. OX. II. p. 237. T. 7. f. 4. HERM.
Siſymbrium aquaticum Raphani folio ſiliqua breviori T. aut de Par. p. 230. I. R. H. RUPP. &c.
Radicula paluſtris DILL. Cat. Gieſſ. p. 80.

Paſſim in paludoſis, circa *Biennam:* &c.

Caulis erectus, anguloſus, ramoſus, cubitalis. Folia ambitu longe elliptico, acute circumſerrata. Flores in longas, rarasque ſpicas. Calycis foliola ovata, ſublutea: Petala calyce longiora flava, ovalia, leviſſime emarginata, ungue brevi. Ovarium teres, ita breve, ut parum differat a ſiliculis, ſtylo globulo terminato, brevi & craſſo. Semina numeroſiſſima, multiplici ordine, ſapor acris.

2. SISYMBRIUM foliis imis integris ovatis ſerratis, ſuperioribus pinnatis.

Rapiſtrum aquaticum TAB. p. 108.
Raphanus paluſtris LUGD. p. 109. niſi ſit ſequens varieta.
Siſymbrium aquaticum foliis variis VAILL. p. 185.

In pratis paludoſis cis tuguria *Die Hube*, eundo verſus *Thorberg.*

Caulis erectus, firmus, uti priori: Folia inferiora ſimilia, ſuperiora vero profunde ſecta, denique pinnata (in meis, nam aliter in TAB. pinguntur) flores pene ſimiles, & ſiliqua & odor.

3. SISYMBRIUM foliis pinnatis, pinnis ſerratis, ſiliqua brevi.

Radicula ſylveſtris DOD. p. 677. abſque icone
Raphanus ſylveſtris officinarnm aquaticus LOB. p. 319. foliis parum diviſis
Duae in aquis, altera fruticoſior CAES. p. 392.
Raphanus aquaticus TAB. p. 415. I. B. II. p. 867. RAJ. p. 819.
Raphanus aquaticus foliis in profundas lacinias diviſis C. B. Baſ. p. 27. Prodr. p. 38. cum bona icone, P. H. OX. II. p. 237. RAJ. Syn. III. p. 301. ZWING. l. c.
Radicula ſylveſtris ſ. paluſtris I. B. II. p. 866. RAJ. Syn. III. p. 301.
Siſymbrium aquaticum foliis in profundas lacinias diviſis ſiliqua breviore T. aut de Par. p. 230. I. R. H. VAILL. LINN. Lap. n. 262.
Siſymbrium foliis infimis capillaceis, ſummis pinnatifidis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.

Circa Bernam paſſim v. g. ad foſſas inter viam *Worbenſem* & *Wittighofen*, circa *Mathod.*

Caulis pariter valens, cubitalis, ſed proſtratus. Folia pinnata, nervo lato foliaceo, pinnis alternis, vel conjugatis, cum nervo confluentibus, vel obiter dentatis, vel ſerratis ovalibus, latitudine varia, aut ellipticis, extrema tridentata majore. Omnes leves ſunt, & inferne magis ſerratae. Flores & ſiliquae priorum. Cum adeo inter 1. & 3. quae diverſiſſimae videntur, media interponatur n. 2. non vana eſt ſuſpicio eamdem plantam eſſe integris & diviſis foliis variabilem, non raro exemplo.

4. SISYMBRIUM pinnis profunde ſerratis diſſitis.

Eruca ſylveſtris FUCHS. p. 263. LUGD. p. 650. commode
An hoc *Naſturtium flore luteo ad ſaxa rivorum* GESN. Hort. p. 268 *b.*
Eruca paluſtris minor TAB. p. 447. HOFM. (& *major* EIUSD. ib. etſi florem album faciat)
Eruca ſylveſtris minor luteo parvoque flore C. B. Baſ. p. 27. P. HERM. &c.
Et *Eruca paluſtris naſturtii folio ſiliqua oblonga* C. B. P. edit 1671. RUDB. p. 97. &c.
Eruca quibuſdam ſylveſtris repens flore purpureo (l. parvo) I. B. II. p. 866.
Eruca aquatica BARR. RAJ. p. 808. Syn. III. p. 297
Eruca ſylveſtris ſeu paluſtris minor procumbens & repens luteo parvoque flore MORIS. II. p. 231. T. 6. f. 17.
Siſymbrium paluſtre repens Naſturtii folio T. aut. de Par. p. 37. cum deſcriptione I. R. H. VAILL.
Eruca ſylveſtris minor luteo flore ſeu paluſtris MUR. p. 666.
Siſymbrium foliis pinnatis, foliis laciniatis ſerratis LINN. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 341.
II. An *Sium alterum aquaticum luteum vel Cardamine tenuifolium montanum* COL. p. 266. ic. p. 269. non recedit
Naſturtium montanum luteum C. B. WAGNER. inter indigenas p. 282.

Baſileae locis deſertis & ruderoſis ad Rhenum (Gottingae ubique)

Caulis cubitalis procumbens, folioſus. Folia ampla, nervo lato, pinnis plerumque alternis, diſſitis, longis, gracilibus, ſerratis, extrema inpare, latiore, integra aut ſemitriloba. Calyx expanſus, concolor; petala patentia, ovata, ungue brevi, ſiliquae ex tereti-

teretibus conpreſſae, duobus lateribus eminentibus, valde polyſpermae, ſurſum inflexae, ut ramis parallelae fiant.

5. SISYMBRIVM foliis pinnatis, anguloſis, floribus ſuper folia vix elatis.

Creſſio RUELL. p. 369. (niſi fuerit Cardamine)
Naſturtium aquaticum EIUSD. p. 371. TRAG. p. 82. DOD. Cereal p. 246. Hiſt. p. 592. BLAKW. T. 260. &c. & officinarum
Naſturtium DORST. p. 197 *b.* bene
Senacio EIVSD. p. 266 *b.*
Siſymbrium Cardamine FUCHS. p. 723.
Siſymbrium alterum CORD. p. 45.
Sium Cardamine GESN. Tab. Coll. p. 107 *b.*
Siſymbrium alterum Dioſcoridis GESN. Hort. p. 281 *b.*
Siſymbrium aquaticum MATTH. p. 487. CAES. p. 362. CAM. Epit. p. 267. T. aut. de Par. p. 231. I. R. H.
Cratevae Sium Erucaefolium LOB. p. 209. *majus & minus* LOB. adv. p. 71.
Siſymbrium aquaticum I. TAB. p. 455.
Siſymbrium Cardamine ſ. Naſturtium aquaticum I. B. II. p. 884. MAGNOL. Char. p. 251.
Naſturtium aquaticum ſupinum C. B. Baſ. p. 29. Ic. REG. &c. *flore albo* H. OX. II. p. 223.
Naſturtium aquaticum vulgare PARK. RAJ. p. 816.
Siſymbrium foliis pinnatis foliis ſubcordatis LINN. Clif. p. 336. ROYEN p. 340.
II. An huc? an ad Cardaminen amaram? foliis ſerratis
Sium MATTH. p. 483. CAM. Epit. p. 266. Huc non videtur pertinere, cum flores inter folia proferat.
Sion Matthioli & Italorum LOB. ic. p. 209.
Naſturtium aquaticum erectum folio longiore C. B. Baſ. p. 30. P.

In rivis abunde, maxime purioribus.

Caules erecti, frondoſi, pedales. Folia patula, perampla, ſucculenta, pinnata, & ad terram, & ad caulem ſimilia, nervus latus, inferne carinatus. Pinnae tres ad novem, conjugatae, majores eundo, ſeſſiles, obtuſae, obtuſe dentatae; extrema major, ex orbiculari acutior. Flores ſupra folia vix efferuntur. Calycis folia alterne longiora, petala ungue lateſcente, ovalia, alba. Siliquae breves & latae, angulis magnis exſtantes, ſtylo lineam longo, capitato.

Odor & ſapor tritae acutus, minus tamen quam Cochleariae, hinc inter praecipua antiſcorbutica habetur, ſucco ad uncias quatuor, in juſculis, vel puro adſumto. Scirrhos etiam viſcerum, morborumque chronicorum profundas radices incidendo reſolvit. Infuſum theiforme ad morbos pectoris, & hypochondriorum laudatur. Succus reſorbtus Polypum narium dicitur ſuſtuliſſe. Spiritus cum ſale ammoniaco deſtillatus inter antiſcorbutica eſt ex vehementioribus.

6. SISYMBRIVM foliis pinnatis, pinna extrema ampliſſima, ſubrotunda.

S. Barbarae herba FUCHS. p. 746. TRAG. p. 101. GESN. Coll. p. 62. Hort. p. 250.
Bunium GESN. Ind. quadr. p. 15.
Naſturtium paluſtre GESN. Hort. p. 268 *b?*
Naſturtium paluſtre flore melino parum acre EIVSD. Coll. p. 91. *b?*
Irio MATTH. p. 573. & ex eo LVGD. p. 653.
Barbarea DOD. p. 712. I. B. II. p. 868 RAJ. p. 809.
Barbarea ſeu Pſedobunias LOB. ic. p. 207.
Barbarea mas TAB. p. 451 &.
Barbarea femina EIUSD. p. 452. bona icon.
Eruca paluſtris LUGD. p. 650.
Eruca lutea latifolia ſeu Barbarea C. B. Baſ. p. 28. P.
Eruca lutea latifolia, ſeu Barbarea major MORIS. II. p. 230.
Siſymbrium Erucae folio glabro flore luteo T. aut. de Par. p. 364. I. R. H. VAILL.
Eryſimum foliis baſi pinnato dentatis apice ſubrotundis LINN. Lapon. n. 215. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 342.
β Minor PARK. p. 819.
Siſymbrium Erucae folio glabro minus & praecocius I. R. H. RVPP.
Barbarea foliis minoribus & frequentius ſinuatis RAJ. ſyn. III. p. 297.
γ Flore pleno circa *Paterniacum* & *Arburgum* lecta (& in Germania BRESL. 1722. M. *Iul.*)
Eruca lutea ſ. Barbarea pleno flore C. B. Prodr. p. 39. Inde PARK. I. R. H. &c.
Sinapi ſylveſtre floribus aureis plenis WAGN. p. 287.

Ubique ad foſſas, vias, & locis ruderoſis.

Caulis erectus, firmus, anguloſus, foliis & ramis tectus, cubitalis. Folia lato nervo, pinnis conjugatis aut alternis, cum nervo coeuntibus, oblongis, progrediendo

endo latioribus, extrema maxima, ſubrotunda obtuſe ſerrata. Spicae frequentiſſimae. Petala emarginata, lutea. Siliquae erectae, cauli parallelae, teretes, leviſſimis angulis notatae, nimis breves, quam ut jungamus Turritidi, caetera ſimiles. Semina utcunque ovata, ſubtiliter punctata & reticulata.

7. SISYMBRIUM pinnis foliorum pinnatis, pinnulis ſubhirſutis linearibus.

Millefolium in ſemine BRUNF. III. p. 170.
Seriphium abſinthium FUCHS. p. 2. bene
Seriphium Germanicum TRAG. p. 338.
Naſturtium ſylveſtre GESN. Hort. p. 268 *b.*
Abſinthii ſpecies floſculis luteis GESN. Coll. p. 56.
Rorippa GESN. Epiſt. ad KENTM. p. 56.
Sophia DOD. p. 193. *quorumdam* F. Boll. p. 169.
Sophia Chirurgorum LOB. p. 738. ex DOD. RAJ. p. 812. ZANICHELL. p. 252. ic. 305. BLAKW. T. 440.
Thalictrum ſ. herba Sophia anguſtifolia TAB. p. 6. &
Latifolia EIUSD. p. 7.
Acciptrina CAES. p. 361. RUPP. p. 64.
Seriphium Germanicum ſ. Sophia quibusdam I. B. II. p. 886.
Naſturtium ſylveſtre tenuiſſime diviſum C. B. Baſ. p. 30.
Naſturtium ſylveſtre tenuiſſime diviſum ſeu Naſturtium μυριοφυλλον *flore minimo* H. OX. II. p. 230.
Siſymbrium annuum naſturtii minoris folio T. aut de Par. p. 231. I. R. H.
Siſymbrium corolla calyce minore foliis multifidis linearibus LINN. Lap. n. 261. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.

Ad limites agrorum verſus *S. Louis.* C. B. ad *S. Jacobi templum. Paterniaci* & paſſim in agro Aventico. *Seduni* ad muros. Prope *Sargans* SCHEUCHZ.

Caulis cubitalis, erectus, ramoſisſimus, foliis pyramidaliter decreſcentibus. Folia copioſisſima, ampliſſima, minutiſſime diviſa, pinnis pinnatis, pinnulis aut ſimplicibus aut ſemipinnatis, trifidis, quadrifidis, laciniis ultimis longis, linearibus, anguſtis, caeterum mollia, & tenere hirſuta. Calyx erectus, ellipticis foliis. Petala minima, duplo calyce breviora, longo ungue, bracteola triangulari flava. Stamina calyce longiora. Siliquae longae, ſtrictae, teretes, quaſi articulatae, incurvae, erectae ad ſummum caulem, & parallelae cauli, polyſpermae, ſtylo deſtitutae. Semina exigua, flava, ovata, ſulco inciſa.

Habetur pro vulneraria, (quae vis in Gallia primum innotuit ADVERS. p. 329.) adſtringente, cum vi abſtergente, ſaponacea leniſſima: ad diarrhoeas ſemen ad drachmae pondus vulgo datur in Gallia (CHOMEL) idem ad febres laudatur, imo ad calculum ipſum pellendum: C. HOFMANNUS pro ſementina utebatur *de med. offic.* p. 101. Externo vero uſu vulneribus inpoſita mundare dicitur ſordes, & grumos ſanguinis, & vulnera depurata ſolidare.

8. SISYMBRIUM foliis integris, oblongis, ſubaſperis.

Viola lutea ſylveſtris TRAG. p. 560. absque icone.
Camelina, Myagrum alterum Thlaſpi effigie LOB. ic. p. 225.
Myagrum II. Lobelii TAB. p. 866. Utique, licet neget TOURNEFORTIUS,
Eryſimon tertium TAB. p. 449.
Myagrum aliud Thlaſpi effigie LUGD. ex LOB. p. 1137.
Sinapi amarum EORUMD. p. 647. male.
Myagrum quibusdam alterum ſiliqua oblonga I. B. f. Boll. p. 168.
Myagro affinis planta ſiliquis longis I. B. II. p. 894.
Myagrum ſiliqua longa C. B. Baſ. p. 32.
Eruca ſylveſtris latifolia folio integro flore luteo minore H. OX. II. p. 229.
Eryſimum Galeno, & Theophraſto, Myagro affinis planta ſiliquis longis RAJ. p. 811.
Turritis Leuçoji folio T. aut de Par. p. 369. I. R. H. &c.
WEINMANN T. 483 *b c.*
Eryſimum foliis integerrimis lanceolatis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 342.
β Huc omnino referenda videtur
Eruca ſylveſtris anguſtifolia LOB. p. 205. LUGD. C. B. PARK. *flore luteo* I. B. II. p. 861.
Eruca anguſtifolia Auſtriaca C. B.
Eruca ſylveſtris anguſtifolia folio integro flore luteo H. OX. II. p. 229.

C. B. in agris trans *Rhenum.* Ego ſub Bienna in agris inter *Bözingen* & *Bütenberg.* In Germania Rhenana ubique.

Caules ramoſiſſimi, erecti, firmi, cubitales. Folia integra, ex luteo virent, elliptica, margine rariter pilis brevibus ſubaſpero, ſerrato. Calyx pallens: flores lutei exigui. Siliquae erectae, unciales, obtuſe quadrangulae, tuberibus inaequalibus,

Hae

Hae tres plantae 6. 7. 8. habitu cum Turritide conveniunt, ſiliqua differunt.

9. SISYMBRIUM foliis pinnatis, extremo lobo triangulo, ſiliquis erectis, cauli adpreſſis.

Verbena femina BRUNF. I. p. 120.
Eryſimum, Irio, RUELL. p. 408.
Verbena mas FUCHS. p. 592.
Irio CORD. Dioſc. p. 46 *b.* CAES. p. 361.
Eryſimum GESN. Hort. p. 257 *b.* BLAKW. T. 28.
Verbena recta & mas GESN. Coll. p. 113.
Irio ſive Eryſimum DOD. 714.
Irio ſive Eryſimum Dioſcoridis LOB. p. 206. icon propria.
Eryſimum, Irio I. TAB. p. 448. bene.
Eryſimum TRAGI *floſculis luteis juxta muros proveniens* I. B. II. p. 863.
Eryſimum vulgare C. B. Baſ. p. 28. P. H. OX. II. p. 218. ZWING. p. 412. cum icone aliena, T. aut. de Par. p. 19. I. R. H. MAGN. Char. p. 252. ZANICHELL. p. 96. ic. 287.
Eruca ſiliqua cauli adpreſſa Eryſimum dicta RAJ. p. 810.
Eryſimum ſiliquis ſcapo appreſſis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 342.

Hanc plantam nullo modo video, quomodo a Siſymbrio ſeparem. Quando LINNAEI ſpecies recenſes, facile adparet, neque omnia ejus viri Siſymbria ſiliquis curvis eſſe, neque Eryſima erectis, aut evidenter quadrangulis. TOURNEFORTIUS diſcrimen ne quidem promittit. Ubique ad vias naſcitur.

Caulis erectus, firmus, bipedalis, ramoſus, ramis longe nudis ob adpreſſas ſiliquas. Folia hirſuta, patula, ampla, nervo lato, pinnis diſſitis, confluentibus, retroverſis, dentatis, extremo ſegmento lato & triangulari. Calyx & flos patentes, minimi, flavus iſte, petalis emarginatis. Siliquae uti priorum, ad caulem adpreſſae, teretes, hirſutulae, ſtylo brevi, de more.

Sapor foliorum blandus, ſubſalſus eſt: Deſtillatae ſtirpis magna pars alcalica GEOFROI III. p. 445. Vires in morbis pectorum chronicis, maxime in debilitata voce, qualis Phonaſcis accidit, & in raucedine ſenum, expertus laudat LOBELIUS, & ab eo viro officinae ſyrupum receperunt. Eadem vis, & forte potior, eſt infuſi diaetetici. Addit BOERHAAVIUS ſapienter cavendum eſſe, ne detur, quando cum pectoris malis conjuncta febris eſt. Ad ſuppreſſionem etiam urinae commendatur ETTMULLERO. Piſae eodem ſcopo ſemen dari BOCCONE refert *Muſ. di Fiſ.* p. 216.

10. SISYMBRIUM ſiliquis in ala foliorum ſeſſilibus, extrorſum recurvis.

Eryſimon quod Bernae naſcitur GESN. Hort. p. 258? Videtur ex loco natali.
Dentelaria alia Irion quibusdam EIUSD. Hort. p. 256 *b*
Irio alter MATTH. p. 573. bene, foliis tamen tantum inciſis, uti Pariſinum Siſymbrium.
Irio alter vulgaris CAM. Epit. p. 344. bene
Irio tertia ſiliquis inter folia CAES. p. 361.
Eryſimum alterum Italicum & Matthioli LOB. ic. p. 206.
Saxifraga aurea LOB. LUGD. p. 1114. & alia icon. p. 653. ex MATTH.
Eryſimon alterum Matthioli, ſiliquis parvis, quibusdam Dentaria I. B. II. p. 864.
Eryſimon polyceratium ſive corniculatum C. B. P. H. OX. II. p. 218. &c.
Eruca floſculis pediculis carentibus RAJ. p. 810.
Eryſimum ſiliquis in alis foliorum ſeſſilibus LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 342.

Bernae in urbe in ruderoſis & ad muros circa templum *S. Spiritus*: Sed pene deſtructum eſt novis ibi excitatis aedificiis.

In univerſum non diſſimile eſt foliis, & flore. Pinnae tamen pauciores videntur, & latiores; & ſuperiora integra, triangularia ſunt, aut ſemipinnata, nervo non denudato. Siliquae diverſae, breviſſime petiolatae, binae ternaeve ex una ſede, erectae, incurvae, modice eminente valvarum conjunctione.

11. SISYMBRIUM foliis glaucis, pinnatis, pinnis longis, rariter ſerratis.

Eruca ſativa FUCHS p. 262. bene
Eruca hortenſis altera luteo flore GESN. Hort. p. 257 *b*
An *haec Eruca foetida* GESN. Tab. Coll. p. 75 *b*
Eruca ſylveſtris MATTH. p. 531. CAM. Epit. p. 307. DOD. p. 708. ex MATTH. LOB. p. 204. RAJ. p. 807. BLAKW. T. 266. *vulgaris* ZWING. p. 407.
Eruca ſecunda CAES. p. 360.
Eruca tenuifolia perennis flore luteo I. B. II. p. 859. T. aut. de Par. p. 19. I. R. H. MAGN. Char. p. 253.
Eruca ſylveſtris major lutea caule aſpero C. B. Baſ. p. 27. niſi, ex loco certe natali, & caule aſpero, potius fuerit ſpecies 12. P. I. R. H. VAILL. ZANICH. p. 95. ic. 178.
Eruca ſylveſtris major vulgatior foetens MORIS II. p. 230. T. 6.

An

An haec *Eruca muralis* MURALT. p. 666.
Siſymbrium foliis linearibus pinnato dentatis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.
II. Icones noſtram plantam omnino exprimentes ſubjungo, ſive plantam eandem ſive aliam deſignent.
Sinapi tertium MATTH. p. 564.
Sinapi ſylveſtre DOD. p. 707.
Sinapi ſylveſtre minus Burſae paſtoris folio LOB. ic. p. 203.
Sinapi Erucae folio C. B. P. MOR. II. p. 216. &c.
Sinapi eryſimo Tragi cognatum vel ſimile I. B. II. p. 857. RAJ. p. 812.*

In muris & ruderibus calidioris Helvetiae, v. g. *Genevae* copioſe ad portam *Cornevin. Bactiaci* (*Bex*). *Seduni* ad arcem *Valeria*, Badae in arce diruta. C. B. in arenoſis ad *Wieſam*.

Caules firmi, erecti, cubitales. Folia glabra, glauca, nervo foliaceo, pinnis paucis, diſſitis, alternis, longis, vix dentatis, extrema longa pariter, vix latiori, varie ſemibiloba, ſemitriloba. Calyx luteus, foliis ovatis. Flos caryophyllaeus, bractea flava. Siliquae duabus lineis lateralibus evidentioribus, mediis obſcurioriqus percurſae, in ipſo flore pediculatae, ſtylo pene ſeſquilineari, anguſto, capitato: ſeminibus gemino ordine diſpoſitis: ſapor acris & ardens. Inſigniter ludit magnitudine. Triunciales vidi foliis nihili latioribus quam n. 6.

Semen acerrimum vires habet Sinapi.

12. SISYMBRIUM pinnis rotunde ſinuatis obtuſis.

I. *Eruca ſylveſtris* TAB. p. 448. forte & MATTH. & DOD. uti dudum obſervavit I. BAUH. & diſtinguit VAILL.
II. *Leucojum terreſtre majus frigidarum regionum* COL. p. 260. ic. p. 262. ſed acrem ſaporem eſſe dicit, & aliquid in foliorum icone eſt minis anguloſi
Leucojum luteum Erucae folio C. B. P. PARK.
Eryſimum flore pallido Erucae foliis RAJ. p. 812.*
Leucojum terreſtre majus Erucae folio H. OX. II. p. 242. T. 8. f. 11.
III. *Eruca inodora* I. B. II. p. 862. H. OX. II. p. 229. ZWING.
Eruca fruticoſa hirſuta papaveris folio BOCCON. Mus di Piant. p. 167. T. 120.
Eruca lutea ſylveſtris major caule aſpero VAILL. p. 50. an MAPPI?

Ad foſſas & ripas fluviorum paſſim. *Ebroduni* vulgare; ad Arolam inter *Arberg* & *Worben*; in *Valleſia* paſſim.

Caulis durus, brachiatus, ad tres pedes altus. Folia modo hirſuta, modo glabra, concinna, nervo valente, ala aucto foliacea, pinnis alternis vel conjugatis, confluentibus, obtuſis, profunde & obtuſe ſinuatis, extrema latiori, ſemitriloba, & varie ſecta: Aliquando Jacobaeae ſimilia ſunt, extrema pinna maxima ovali, reliquis exiguis, paucis, demum nullis. Calyx viridis. Petala ſubrotunda, ochroleuca. Siliquae erectae, ex teretibus quadrangulae, lineis majoribus ad valvarum conjunctionem, minoribus intermediis. Semina fulva, in foveis ſepti: ſtylus brevis, craſſus. Tota planta inſipida & inodora.

*13. SISYMBRIUM ....

Sinapi ſylveſtre Genevenſe I. B. II. p. 858. RAJ. Syll. p. 237. H. OX. II. p. 216. VOLC. TILL.
Sinapi, potius Eryſimum, Genevenſe ſylveſtre RAJ. p. 812.
Eryſimum Genevenſe ſylveſtre BLUKN. HERM. BOERH.

In alveo fluvii *Arve* Genevae.

Radix ſimplex, ligneſcens, alba. Caules multi, ramoſi, ad terram ſubhirſuti. Folia Erucae diviſione, non minus frequenter laciniata, flores lutei. Siliquae triunciales, graciles. Semen tenuiſſimum, rufum. Valde adfine videtur priori.

14. SISYMBRIUM aſperum, foliis pinnatis, pinnis rectangulis, non dentatis.

Eruca paluſtris coerulea C. B. ad MATTH. p. 406. non bene, Phyt. p. 147. cum deſcriptione
Eruca coerulea in arenoſis creſcens C. B. Prodr. p. 40. P. Baſ. p. 28. H. OX. II. p. 229. MAPP. p. 121.
Eruca purpurea, aliis coerulea, ſive Viola petraea I. B. II. p. 865. RAJ. p. 793.
Eruca ſylveſtris minor foliis ſubaſperis, in orbem ſparſis LOES. p. 68. ic. 13. &
Eruca ſylveſtris major foliis ſubaſperis in orbem ſparſis EIUSD. *ib.*
Eruca Baſileenſis coerulea ZWING. 407.
Eryſimum praecox flore carneo BARREL. ic. 196. ſed foliis levibus.
Heſperis petraea vel ſaxatilis LIND. p. 132. T. III. l. *d.*
Siſymbrium foliis pinnatifidis laciniis exterioribus majoribus, caule hirſuto LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.

In

In arenoſis ad *Birſam*: ſupra & infra *S. Jacob.* In petris circa *Lauffen* & *Delſperg.*

Folia ad terram in circulum reclinata, ad caulem ſimilia, pauca: Firmula ſunt, ſubaſpera, nervo foliaceo, pinnis conjugatis, ad angulos rectos inſertis, ad decem paria, progrediendo majoribus, acutis, vix inciſis confluentibus. Extrema lata, triangularis. Caules multi, brachiati, ramoſi, ſubaſperi, vix ſemipedales. Calyx exiguus, ovalibus foliis. Petala caryophyllaea, ungue vriente, bractea amoene purpurea, vel alba. Siliqua longa, pro portione plantae, lata, conpreſſa, pene plana, ſtylo vix lineam longo.

15. SISYMBRIVM foliis cordatis retuſis.

Alliaria FUCHS. p. 104. TRAG. p. 86. GESN. Tab. Coll. p. 57. MATTH. p. 843. CAM. Epit. p. 589. DOD. p. 686. LOB. ic. p. 530. CAES. p. 370. TAB. p. 761. LUGD. p. 911. C. B. P. Baſ. p. 32. I. B. II. p. 883. PARK. RAJ. p. 792. RUPP. BLAKW. T. 372.

Alliaris herba RUELL. p. 437.

Alliaſtrum vel alliaris GESN. Hort. p. 245 *b.*

Heſperis allium redolens H. OX. II. p. 252. T. aut. de Par. p. 200. I. R. H.

Eryſimum foliis cordatis LINN. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 342.

Varietates habet WEINM. T. 37. fig. *b. c*

Ubique verno tempore ad ſepes.

Caules rectiſſimi, ſubhirſuti, ramis adſcendentibus, tripedales. Folia longe petiolata, ſuperiora ſeſſilia, levia, flaccida, venoſa, cordiformia, brevia, circumſerrata. Calyx albus, vel alboviridis, petalodes, ovalibus foliis. Petala erecta, ambitu ſubrotundo. Siliqua lineis lateralibus eminentibus, mediis obſcurioribus. Stylus brevis. Tuba excavata. Semina in fungoſo ſepto nidulantur, uti Heſperidi, a qua vix niſi calyce differt: magna ſunt, utcunque cylindrica, ſed acuminata, & truncata, ſulcis inſcripta.

Subamara eſt, trita allium olet, ſemen etiam acrius. HILDANUS noſter tritam plantam ad gangraenam magnis laudibus extulit opp. omn. p. 171. 178. & ibidem C. B. CHOMEL ad ulcera cancroſa p. 655. BOERHAAVIUS ad utrumque malum enixe commendabat expertus conf. *cod. ſpur.* p. 438.

E R U C A.

ERUCAE TOURNEFORT. SP. picta T. 112.
SISYMBRII LINNAEI SP.

Siliqua brevis, teres, quatuor lineis notata. Cornu lanceolatum, planum, valens, longius quam Siſymbrio, brevius quam Sinapi. Calyx longus, tubuloſus.

1. ERUCA GESNER ad CORD. p. 45 *b.* CAMER. Epit. p. 306. CAESALP. p. 360. BLAKWALL. T. 242.

Eruca proprie ſic dicta flore albo GESN. Hort. p. 257 *b.*

Sinapi alterum genus FUCHS. p. 539. bene

Erucula ſive rucula marina major TRAG. p. 102. eadem icon

Erucula major CORD. p. 123 *b.*

Eruca ſativa MATTH. p. 530. DOD. p. 708. LOB. p. 204. LVGD.

Eruca latifolia alba ſativa Dioſcoridis C. B. (maxime varietas pallens ſtriis nigris) I. R. H. VAILL. &c.

Eruca major ſativa annua flore albo ſtriato I. B. II. p. 859. RAJ. p. 807. H. OX. II. p. 228.

Inter *S. Leonhard* & *Sideram* ad viam.

Caulis anguloſus, erectus, pilis paucis hirtus. Folia glabra, nervo foliaceo, pinnis progrediendo majoribus, confluentibus, oblongis, acutis, dentatis, extrema maxima, rhomboidea, ſaepe ſemibifida, ſemitrifida. Calyx lividus, cylindricus. Petala caryophyllaea, ungue longo, bractea ſubrotunda, modo albi, modo (& in noſtra quidem) citrini coloris, nigro lineata. Siliquae ſubhirſutae, cauli adpreſſae, breviter petiolatae; ſemina hinc plana, inde teretia.

Acris eſt, ſaporis notiſſimi, luxurioſa herba. Etiam aviculas ad cantum excitat: Vide ridiculam hiſtoriam LOBELII adv. p. 68. Laudat BOERHAAVIUS in morbis lentis, pituitoſis, hydropis initiis, ſcorbuto lento & viſcido.

S I N A P I.

TOURNEF. T. 112.
SINAPIS LINN. n. 543.

A Siſymbrio & Eruca differt valvis carnoſis, in quarum fungoſa pulpa ſemina nidulan-

dulantur, cornu tanto, ut ſiliquae aequale ſit vel majus, pyramidali, leniter bifido. Addit LINNAEUS quatuor virides glandulas origini ſtaminum adpoſitas.

1. SINAPI ſiliquis glabris tetragonis (LINN. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 343.

Synonyma difficillima ſunt, cum nemo ſcriptorum botanicorum ante I. B. hanc plantam diſtinxerit.
Mouſtarda nigra RUELL. p. 404. (ob colorem.)
Sinapi I. MATTH. p. 562. quoad iconem CAM. Epit. p. 332. (ſed in hac pili ſiliquae adpicti ſunt) ZWING. p. 439.
Senapi ſativum DOD. p. 706. in icone, quae ad MATTH. facta eſt. *Alterum* vero in deſcriptione
Sinapi ſativum Erucae aut Rapifolio LOB. ic. p. 202. eadem icon.
Sinapi CAES. p. 359. BLAKW. T. 466.
Sinapi album AICHST. aeſt. Ord. 10. T. 8. f. 2 ob ſiliquas glabras.
Sinapi ſiliqua latiuſcula glabra ſemine ruffo ſive vulgare I. B. II. p. 855. cum bona icone, deſcriptione, & ſynonymia.
Sinapi Rapi folio C. B. P. H. OX. II. p. 215. MAGN. Char. p. 252. T. aut de Par. 363. I. R. H. T. 112. O. O. O. F. L. M. N. O. P. VAILL.
Sinapi ſativum ſecundum RAJ. p. 803.
Eruca rapi folio RUPP. p. 64.

Paſſim ad muros, locis ruderoſis &c. STAEHELINUS *Auguſtae*: ego circa *Biennam*.

Caulis brachiatus, ramoſus. Folia ima raris pilis aſpera, nervo longo, pinnis raris, paulatim majoribus, confluentibus, extrema maxima, figurae variae, ſemitriloba obtuſa, aut triangulari: ſuperiora folia glabra ſunt & nitent, ſuprema triangularia absque diviſione, aut elliptica demum. Flos multo minor ſequentibus: flavus calyx glaber, anguſtus; ſiliquae breves, ab uno ſemine fuſco ad novem continent, quadratae, toroſae, cauli parallelae, glabrae. Cornu breviſſimum, linea paulo longius, quadruplo brevius ſiliqua. Tota planta, ſed ſemen maxime, ſaporis ignei.

Abundat inter congeneres fervido ſale alcaleſcente, ſemivolatili fere, quale in inſectis eſt. Intus ergo ſumtum acidas cruditates ſubigit, ſcorbutum muriaticum: & motus languentes in chloroſi, cachexia aquoſa, paralyſi, excitat validum. Ad ſcorbutum quidem ex lege ſcripta nautis Muſtardam praeſcribunt Batavi: & non alia planta ſcorbuticos in obſidione Rupellenſi ſanatos fuiſſe ait CHOMELIVS. Extus admotum rubefacit, inflammat, veſicatoria ſubit pro baſi, podagricos dolores tollit, uti Moxa. Semen maſticatum potens eſt apophlegmatiſmus in apoplexia & Paralyſi. Cum muſto in electuarium diaeteticum antiquiſſimum paratur, quo contra crudos fructus & acetoſa condita ventriculus armatur.

2. SINAPI ſiliquis hiſpidis roſtro longiſſimo LINN. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 343.

Mouſtarda blancha RUELL. l. c.
Sinapi I. genus FUCHS. p. 538. ob ſiliquas hirſutas.
Sinapi ſecundum MATTH. p. 562. foliis nimis pinnatis, ad Apium fictis, CAM. Epit. p. 332. ZWING. p. 410.
Sinapi ſativum alterum DOD. p. 107. (ad MATTH.) quod ad iconem, *primum* quod ad deſcriptionem.
Sinapi agreſte apii aut potius Laveris folio LOB. ic. p. 212.
Sinapi tertium CAES. p. 359.
Sinapi album ſiliqua hirſuta ſemine albo & rufo I. B. II. p. 858. (lege 856.) RAJ. p. 802. T. aut. de Par. p. 36. I. R. H. T. 112. E. H. G. I.
Sinapi apii folio C. B. Baſ. p. 28. VAILL. p. 184.
II. *Sinapi luteum ſativum* TRAG. p. 101.
Sinapi alterum ſativum LOB. Adv. p. 68.
Sinapi hortenſe ſemine albo C. B. P.
Sinapi album BLAKW. T. 29.

Frequens in ruderoſis.

Caulis ſucculentus, hirſutus, erectus, cubitalis. Folia ima pinnata, pinnis paucis, primis exiguis, ultima maxima ſemitriloba, & demum integra, pene ovata, per oram varie ſerrata. Calyx ſubhirſutus, petala majora, quam priori, flava, etiam emarginata. Siliquae a caule magis exſtant, totius generis, pro ratione cornu, breviſſimae, hirſutae, albae, maturae quaſi articulatae, pauca & fere quatuor ſemina continent. Cornu tota ſiliqua longius. Semina ſublutea, ſapore pariter acri igneoque.

3. SINAPI ſiliquis multangulis toroſo turgidis roſtro proprio longioribus LINN. Cliff. p. 338. ROYEN. p. 343.

α Foliis integris, aut junctim

Rapi-

Rapiſtrum BRUNF. III. p. 139. DORST. p. 246. GESN. Hort. p. 275. *b*. DOD. p. 675. HOFM.
Lampſana MATTH. p. 451. qui tamen folia pene inciſa pingit, CAM. Epit. p. 233. itidem
Irion FUCHS. p. 256. bene
Sinapi quartum ſ. luteis floribus TRAG. p. 101.
Rapiſtrum flavis floribus GESN. Coll. p. 101 *b*.
Et *Sinapi ſylveſtre vel Lapſana* p. 107 *b*.
Irio ſ. eryſimum CAM. Ep. p. 343.
Rapiſtrum arvorum THAL. RAJ. p. 802. ZWING.
Rapiſtrum flore luteo C. B. Baſ. p. 27. P. I. B. II. p. 844.
Sinapi arvenſe praecox ſemine nigro folio non ſinuato H. OX. II. p. 216.
Sinapi arvenſe praecox ſemine nigro foliis integris I. R. H. VAILL. p. 184.
Eruca arvenſis vulgaris RUPP. p. 64.
β Foliis diviſis.
Rapiſtrum arvorum LOB. ic. p. 198.
Rapum ſylveſtre, ſeu rapiſtrum arvorum PARK. p. 862.
Huc icon MOR. S. 3. T. 3. f. 7.
Sinapi arvenſe praecox ſemine nigro T. aut. de Par. p. 35. I. R. H. VAILL. p. 184. &c.

Nihil vulgatius in ſegetibus & locis ruderoſis.

Caulis durus, glaber aut ſubhirſutus, brachiatus, cubitalis. Folia patula, ſubaſpera, maxime in arvis, pinnis paucis, inperfectis, vel nullis, ambitu ovali, ſerrato. Calyx glaber, pallens. Flos major, quam primo, ſimilis ſecundo: Siliqua ſubhirſuta, longior quam prioribus, & plura ſemina continet; quae turgidam reddunt & pene articulatam: pro portione brevius cornu: ſemina ſphaerica, fuſca ex obſcuro rufo, cum ſplendore, ſatis acri & igneo ſapore.

R A P H A N U S.

LINNAEI n. 539.
RAPHANUS TOURNEF. T. 114. &
RAPHANISTRUM T. T. 115.

Siliqua a turgentibus ſeminibus articulis diſtincta, longe cornuta. Glandulae LINNAEANAE, uti in Sinapi, a quo etiam differt calyce tubuloſo, cujus duo folia, deorſum gibba ſunt, ut Heſperidis.

1. RAPHANUS ſiliquis teretibus articulatis unilocularibus LINN. Cliff. p. 340. ROYEN. p. 344.

α Junctim *Sinapi quartum candidis floribus* TRAG. p. 100.
Rapiſtrum flore albo GESN. Coll. p. 101 *b*.
Lapſana GESN. Ind. p. 50. CAES. p. 355.
Rapiſtrum flore albo ſtriato, ſinapi agreſte album TRAG. I. B. II. p. 851.
Rapiſtrum flore albo ſiliqua articulata C. B. Baſ. p. 27. MUR. p. 621. ZWING. p. 411.
Rapiſtrum album articulatum LOESEL. RAJ. p. 805.
Raphaniſtrum ſiliqua articulata glabra majore & minore H. OX. II. p. 265. T. aut. de Par. p. 34. I. R. H.
Et *Raphaniſtrum flore albo ſtriato ſiliqua articulata ſtriata minore* MORIS. l. c. p. 266. I. R. H. PLUKN.
II. Varietas flore *citrino*, quam in Alſatia legi, frequens in Germania.
Lampſana flore melino TAB. p. 408.
Rapiſtrum flore luteo ſiliqua glabra articulata RAJ. p. 805.
Raphaniſtrum arvenſe flore luteo I. R. H. aut de Par. p. 35.
β Varietas durior, hirſutior, in arvis
Rapiſtrum flore albo Erucae foliis LOB. ic. p. 199. interior.
Raphaniſtrum arvenſe flore albo I. R. H. T. aut. de Par. p. 35. VAILL. p. 170.
II. *Lampſana apula Plinii & Dioſcoridis* COLUMN. p. 261. pulchre.
Rapiſtrum flore albo lineis nigris depicto C. B. RAJ. p. 807. ZWING. p. 409.
Eruca hirſuta Hieracii aſperi folio, floribus albis nigris lineis depictis H. OX. II. p. 228. T. 5.
III. *Rapiſtrum purpureum* TAB. p. 407. bene
Raphaniſtrum ſegetum flore purpureo aut dilute violaceo VAILL. p. 171.
IV. Varietas calyce purpureo flore coeruleo a STAEHEL. miſſa I. B. F. Boll. p. 167.
γ Varietas mollior glabra,
LOBEL. l. c. figura exterior.
Armoracia TAB. p. 416.
Rapiſtrum album articulatum PARK. p. 863.
V. *Alſine nodoſa* LUGD. p. 1235. huc videtur pertinere.

In arvis Helvetiae abunde.

Caulis ſpinulis herbaceis aſper. Folia ampla, nervus foliaceus praelongus: pinnae rarae, confluentes, ſerratae, ultima maxima, ovali, circumdentata: quae in ſupero caule ſola eſt. Omnes modo glabrae, modo hirtae. Calyx viridis, longus, tubuloſus, ſubhirſutus, maxime in apice. Petalorum ungues calyci aequales, lineis diſtincta ſunt obſcurioribus in omnibus varietatibus, alba in noſtris plerumque, rarius ſubcoerulea, aut citrina Stamina longiora ex flore eminent. Glandulae duae, ad ſtaminum breviorum ortum. Semina ordine ſimplici in nodulis fungoſae ſiliquae, valde tument, ut ſiliqua ſtriatis nodis interrumpatur: Inter articulos ſeptum ſupereſt, quod in ſeminum ſede obliteratur. Cornu praelongum. Semina ſphaerca flaventia. Stigma tubae obtuſum. Acris eſt & valentis odoris.

NAPUS ſylveſtris, Braſſicae ſpecies, ex ſativa provenit, & Braſſica perfoliata in Helvetia nondum reperta eſt.

DENTARIA.

TOURNEF T. 110. LINN. n. 540.

Petala ungue longo; calycis figura tubuloſa, & alterna folia deorſum gibba: ſiliqua bilocularis craſſa, valvae ab inferiori parte ſolutae ſurſum revolvuntur; Stylus trium fere linearum longitudine. Septum fungoſum eſt, in eo ſemina nidulantur orbicularia, plana.

1. DENTARIA foliis quinatis.
α Wilderſenf foliis quinis ARET. Neſſ. p. 235 *b.*
Saxifraga montana GESN. Hort. p. 279 *b. foliis quinis* Tab. Coll. p. 105 *b.*
Dentaria altera MATTH. p. 965. folia ſola, CLUSIVS conjungit alteri.
Dentaria prima DOD. purg. p. 384.
Dentaria minor CAMER. Epit. p. 704. bene, niſi quod ſiliquae deorſum revolutae pingantur
Dentaria VII. pentaphyllos II. CLVS. Hiſt. p. CXXIII. MOR. II. p. 255.
Viola dentaria prima DOD. Hiſt. p. 162.
Nemoralis Alpina Herbariorum, Alabaſtritis, Coralloides Cordi LOB. ic. p. 686. ex CLUSIO.
Dentaria altera Matthioli TAB. p. 113.
Dentaria quinquefolia I. B. II. p. 906.
Dentaria pentaphyllos C. B. Baſ. p. 91. P. RAJ. p. 784. Syll. ext. p. 116. MUR. p. 529. PLUKN. Mantiſſ. p. 63. MAGNOL. Char. p. 251.
Dentaria pentaphyllos foliis mollioribus I. R. H. GARID. p. 152. ic. 29. bene, MAPP. p. 92.
β Omnino eadem eſt, conſentiente C. BAUHINO.
Dentaria Matthioli Pentaphyllos IIII. CLUS. Pann. p. 451.
Dentaria V. Pentaphyllos I. CLUS. Hiſt. p. CXXII.
Dentaria Corallina altera TAB. p. 113.
Dentellaria rubra Dalech. LUGD. p. 1297.
Coralloides I. quinquefolia I. B. II. p. 900. ZWING. p. 952.
Dentaria pentaphyllos H. OX. II. p. 255.
Dentaria pentaphyllos foliis aſperis I. R. H. TILL.

In ſylvis *M. Dolaz, creux du Vent* &c. GESNER in *Albio* M. ARETIUS in *Neſſo.* In *M. Uetliberg* ſuam MURALT. Non ſatis perſuadeor diverſam eſſe a ſequente. Folia diſcrimen faciunt, quae ex una origine quina ſunt, digitata, non, ut in ſequente, pinnata.

2. DENTARIA foliis ſeptenis, ſuperioribus quinatis.
Wilder Senf foliis ſeptenis ARET. p. 235 *b.*
Saxifraga montana alia foliis ſeptenis GESN. Hort. p. 279 *b.* Coll. 105 *b.*
Dentaria VIII. Heptaphyllos CLUS. Hiſt. p. CXXIII. optime
Dentaria heptaphyllos C. B. Baſ. p. 91. P. PARK. RAJ. p. 785. Syll. ext. p. 116. MORIS. p. 255. I. R. H. GARID. p. 152. ic. 28. MURALT. p. 585. PLUKN. Mant. p. 63. ZWING. MAPP. p. 93.
Dentaria altera DOD. purg. p. 384.
Viola dentaria altera EIUSD. Hiſt. p. 162.
Alabaſtrites altera, Dentaria altera Herbariorum, Coralloides altera Cordi LOBEL. p. 686. ex CLUSIO.
Dentaria quinquefolia, Conſolida dentata TAB. p. 112. quod ad iconem.
Aconiti Lycoctoni genus aliud Dalech. LVGD. p. 1744.
Dentaria albo flore SVVERT. II. T. 23.
Coralloides altera ſ. ſeptifolia I. B. II. p. 801. lege p. 901.
Dentaria ſiliquoſa heptaphyllos IC. ROB. n. 70.

In

In alpinis ſylvis minime rara: Circa *Delſperg*, in *Feuerſtein, Muteto, Thuiri, Dolaz*, partibus Jurae. In *Neſſo* ARETIUS. *Scaphuſiae* C. GESNER.

Radix cylindrica, ad angulos rectos ramoſa, ſquamis orbicularibus inciſa. Caulis unicus, laevis, non ramoſus, cubitalis. Folia coſta foliacea, pinnarum paribus tribus, inpare ultima, ellipticorum, acute ſerratorum, levium, tenerorum. Calyx purpureus, tubuloſus. Petala ungue longo, bractea alba, orbiculari, extus rubente. Siliqua fungoſa, lata, ſpadicea, tuba globoſa: Seminum ordo alternus.

Totius plantae odor eſt, qui Erucae. Dicitur vulneraria eſſe: aquam Nurembergae in officinis proſtare ad Epilepſiam S. PAULI.

3. DENTARIA foliis inferioribus pinnatis ſupernis ſimplicibus LINN. Cliff. p. 335. ROYEN. p. 340.

Coralloides CORD. Hiſt. p. 151 *b.* cum icone, quae ſolas partes ſuperiores exhibet, absque baccis, unde factum, ut LOBELIUS pro *pentaphyllea* habuerit.

Dentaria baccifera CLUS. Pann. p. 445. RAJ. p. 785 * Syll. exter. p. 116.

Dentaria IIII. baccifera CLUS. Hiſt. p. CXXI.

Dentaria bulbifera LOB. p. 687. PARK.

Dentaria ſeptifolia TAB. p. 114.

Coralloides minor bulbifera I. B. II. p. 902. cum icone radicis Rhodiae.

Dentaria heptaphyllos baccifera C. B. P. LOES. VOLC. TIT. I. R. H. RUPP. DILL. WAGN. p. 275. ZWING.

β *Coralloidis altera ſpecies* CORD. l. c.

Dentaria anguſtifolia baccifera AICHST. Aeſt. Ord. 7. T. 12. f. 2.

Dentaria baccifera foliis Ptarmicae C. B. RAJ. p. 785. H. OX. II. p. 255. ZWING. p. 953.

WAGNER indigenam facit, ſed nunquam reperi. In Hercyniae ſylvae ſaltubus vulgaris eſt *It. Hercyn.* n. X.

Septifolia eſt, tenerior, ſupernis foliis ternis, quinis, demum ſolitariis. Flores albos aut ſubrubellos & ſiliquas raro perficit, & earum loco fere baccas nigras quinas, in acervum congeſtas, alis foliorum inſidentes producit. FABREGOU male cum priori & cum trifolia confundit.

An haec *Dentaria foliis apicibus inciſis cujus baccae venenatae ſunt* MATTH. p. 320.

CARDAMINE.

TOURNEF. T. 109. LINN. n. 541.

Siliquae ab inferiori connexione ſolutae ſurſum revolvuntur in ſpiras, uti in Dentaria, & ungues petalorum longi ſunt: ſed ſtylus brevior, vix lineae longitudine, anguſtior, neque ſeptum fungoſum, neque calyx adeo evidenter deorſum gibbus.

1. CARDAMINE foliis pinnatis, pinnis laciniatis LINN. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 345.

An *Sium* MATTH. p. 483. LUGD. p. 1092? Non puto, cum vulgo dicat apud Senonenſes naſci p. 484.

Sium Matthioli & Italorum LOB. p. 209. Obſ. p. 106. lectum in Taurinorum montibus. Non repugnat, ſed icon eſt eſt ex MATTHIOLO.

Naſturtium aquaticum erectum folio longiore C. B. P.

II. An *Acciptrina altera* CAES. C. 8. C. 66? Ita I. B. neque repugnat. Sed noſtrum non poteſt dici,, naſci in incultis.

III. An *Alpina Cardamine inſipida* COLUMN. Ecphr. II. p. 68. Non credo, neque folia conveniunt, ſinuata.

Naſturtium alpinum inſipidum C. B.

Naſturtium annuum alpinum inſipidum H. OX. II. p. 222.

Cardamine alpina inſipida PARK. p. 827.

IIII. *Naſturtium montanum* THAL. p. 79. cum deſcriptione, in qua pro *floſculi pauci*, lege *parvi.*

Sium impatiens P. ALPINI. de *exot.* p. 331.

Siſymbrii Cardamines ſpecies quaedam inſipida I. B. II. p. 886.

Cardamine minor laciniatis foliis PARK. p. 826. ex THAL. &

Sium minimum, Noli me tangere dictum, ſive impatiens, Naſturtii ſylveſtris folio EIUSD. p. 1241.

Cardamine impatiens vulgo ſium minus impatiens RAJ. Hiſt. p. 815.

Naſturtium ſylvaticum myriophyllon HOFM.

Naſturtium minimum annuum flore albo H. OX. II. p. 221. HERM. SUTH.

Siſymbrium montanum tenuifolium flore muſcoſo purpuraſcente BARR. ic. 155. bona icon primorum foliorum.

Naſturtium ſpurium pratenſe parvo flore VOLC.
Naſturtium Cardamine dictum inpatiens PLUKN. p. 251. (lege 261.) VOLC.
Cardamine annua exiguo flore I. R. H DILL. TILL. BOERH. RUPP. BUXB. RUPP.
Cardamine alpina erecta, foliis copioſis imis latioribus, ſupernis anguſtioribus, profunde & eleganter diſſectis, floribus parvis albis SCHEUCHZ. It. VII. p. 510.

SCHEUCHZER ad ripam meridionalem lacus *Rivarii.* (In ſylva Hercynia ad vias udas frequens eſt v. g. ſupra *Oſterodam.*

Folia ad terram in ambitum diſpoſita, cito exareſcunt, glabra, tenera, pallida, pinnata. Ima ſubrotunda ſunt, obtuſe tridentata anguloſa, hederacea; ad caulem vero pinnae profunde ſemibifidae, aut ſemitrifidae, trifidae, eleganter ſectae, ad quindecim paria, extremo ſimili majori: Suprema longe elliptica ſunt, acuta, vix dentata. Caulis glaber, rectus, foliis adſcendentibus tectus, ſpicis floralibus terminatur: Floſculi in tota gente minimi, petalis albis, abſque ungue, brevioribus, quam ſtamina: ſiliquae flavidae, planae, modice toroſae.

2. CARDAMINE caule & foliis hirſutis.

I. An *Siſymbrium aquaticum alterum* MATTH. p. 488. LUGD. TAB. p. 455. (figura monſtroſa, eſt, ſpicis paniculatis.)
Naſturtium pratenſe parvo flore C. B. Prodr. p. 44. PLUKN. MAGN. Bot.
Cardamine altera parvo flore PARK. p. 825.
II. An *Cardamine alpina media* CLUS. Pann. p. 455. Hiſt. p. CXXVIII? abſque icone, ob folia hirſuta & aſpera PARK. RAJ. p. 877.*
Naſturtium minus, foliis in orbem ſparſis C. B. ZWING.
Iberidi Fuchſii vel Naſturtio aquatico affinis Cardamine alpina media Cluſii I. B. II. p. 891.
III. *Siſymbrium aquaticum alterum* CAM. Epit. p. 270. icon optima.
Siſymbrium III. THAL. p. 107. cum bona deſcriptione.
Naſturtium pratenſe rotundifolium minuto flore C. B P. RAJ. p. 815.*
Siſymbrium Cardamine hirſutum minus flore purpureo (lege parvo) I. B. II. p. 888. cum bona deſcriptione.
Cardamine impatiens altera hirſutior RAJ. p. 815.
Cardamine pratenſis parvo flore I. R. H. MAGN. Hort. IOHR. BOERH.
An *Naſturtium pratenſe parvo flore* MURALT. p. 509.
Cardamine ſubhirſuta minori flore DILL. Cat. Gieſſ. p. 76.
Cardamine ſylveſtris hirſuta flore lacteo RUPP. p. 62.
Cardamine foliis pinnatis floribus tetrandris LINN. Cliff. p. 336. ROYEN p. 345.
IV. *Cardamine IIII. Dalechampii* LUGD. p. 659. cum icone glabra, MAGN. Hort. & Char. I. R. H. TITA. TILL. BOERH. ZANICHELL. p. 49. ic. 225. non bene MAPP. p. 53.
Naſturtium aquaticum minus C. B. Baſ. p. 30. P. PARK. H. OX. II. p. 224. ic. 10. T. 4. &c. ZWING. p. 421. cum icone CAM. an MURALT. p. 508.
Cardamine ſylveſtris minor Italica BARREL. ic. 455. bene, ſed icon glabra eſt.

In udis circa Baſileam v. g. in Alneto trans *Wieſam.* (ubi & C. B.) in pratis *M. Muteti.* C. B. in vineis Wylenſibus. Porro in ſylvis umbroſis Jurae: STAEHELINUS circa *Farnſpurg.* In area *Creux da Vent* &c. Im *Daubenloch* prope *Bienmam* D. SCHUH.

Folia in orbem concinne diſpoſita, pinnata, ſature virentia, hirſuta, pinnis diſſitis, petiolatis, conjugatis, fere ad quatuor & quinque paria, ſubrotunda, duobus dentibus plerumque inciſa, extrema majora, ſerrata. Ad caulem, qui vix pedalis eſt, hirſutus & ramoſus, ſimilia ſunt folia, longiora tamen, ſimpliciora. Floſculi in ſpicis nudis, pallente calyce: Petala alba ungue longo, bractea ſtrictiori, ovali. Siliquae prioris ſpeciei, toroſulae. Stamina, quae quatuor tantum numerat LINNAEUS, mihi ſex fuerunt. Stylus breviſſimus.

3. CARDAMINE foliis pinnatis pinnis ſubrotundis anguloſis.

Siſymbrii aquatici ſecunda ſpecies, ſ. Naſturtium aquaticum amarum THAL. p. 106.
Naſturtium aquaticum alterum I. B. F. Boll. p. 170.
Naſturtium Cardamine ſ. Naſturtium aquaticum flore majore elatius I. B. II. p. 885.
Naſturtium aquaticum majus & amarum C. B. Prodr. p. 45. cum bona icone, H. OX. II. p. 224.
Naſturtium aquaticum amarum PARK. RAJ. p. 814.
Cardamine flore majore elatior I. R H. VAILL. RAJ. Syn. III. p. 299. RUPP. MAPP.
Hoc videtur eſſe *Naſturtium aquaticum erectum folio longiore* C. B. Baſ. p. 30.

Paſſim in paludoſis, ſed ſequente rarior. Bernae in palude exigua prope balneum exterius. Tiguri ad foſſas urbis minoris I. G. DIVERNOI Neocomi. HUBER inter *Lenz* & *Brienz.*

A ſequente ſpecie facile diſtinguitur, foliis ad caulem, & ad radicem perinde latis, ſubrotundis, anguloſis, tridentatis. A Siſymbrio aquatico, cum quo foliis & ſapore

ſapore convenit, flore magno albo: Flos ſequentis ſpeciei n. 4. plerumque lacteus, raro rubelli quid admittit, unguibus calyce longioribus, bractea ſubrotunda.

4. CARDAMINE foliis pinnatis, imorum pinnis ſubrotundis anguloſis, ſuperiorum oblongis & ſtrictis.

Gauchblum BRUNF. I. p. 218.
Naſturtium pratenſe TRAG. p. 83. GESN. Tab. Coll. p. 91. Hort. p. 268 *b*.
Hiberis FUCHS. p. 325.
Lepidium minus CORD. Dioſc. p. 48 *b*.
Flos cuculi DOD. p. 594. foliis longis & integris.
Cardamine altera ſ. ſiſymbrium Cardamine ſecundum LOB. p. 210.
Cardamine altera ſimplici flore CLUS. p. CXXVIII. ex DOD.
Cardamine I. ſiſymbrium alterum Dioſcoridis TAB. p. 452.
Naſturtium aquaticum ſimplici flore AICHST. Vern. Ord. I. T. 3. f. 4.
Naſturtium pratenſe magno flore C. B. Baſ. p. 29.
Iberis Fuchſii ſive Naſturtium pratenſe ſylveſtre I. B. II. p. 889.
Cardamine RAJ. p. 814.
Naſturtium pratenſe magno flore ſimplici H. OX. II. p. 223.
Cardamine pratenſis flore magno purpuraſcente T. aut de Par. p. 253. I. R. H.
Cardamine foliis pinnatis caule erecto LINN. Lapon. n. 258. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 345.
II. *Cardamine ſ. ſiſymbrium alterum Dioſcoridis* LOB. ic. p. 210. folio latiori, rotundiori.
Cardamine II. TAB. p. 453.
Naſturtium pratenſe folio rotundiore flore majore C. B. Baſ. p. 29. P. &c.
β *Cardamine II. ſpecies altera floribus lacteis* TAB. p. 453. ex FUCHSIO.
Cardamine pratenſis magno flore albo T. aut. de Par. p. 253. I. R. H. &c.
γ Flore *pleno* CLUS. p. CXXIX. AICHST. l. c. f. 3. ROYEN. p. 119. MAPP. p. 52.
δ *Cardamine pratenſis parvo flore* MAPP. p. 53. videtur varietas.

Nihil vulgatius locis aquoſis.

Caules duri, firmi, pene nudi, pedales, & ultra. Folia glabra, pinnata, alia ad terram, ſubrotundis pinnis, & magis minuſve anguloſis, alia ad caulem, oblonga, linearia, gracilia, plerumque integra. Calycis folia ovalia, duo recta, duo paulum gibba. Petala longa, ut priori, venoſa, plerumque dilute purpurea, vel lactea. Stamina valde inaequalia. Tuba globoſa. Siliquae planiſſinae.

* 5. CARDAMINE foliis ternatis.

Cardamine alpina CLUS Pann. p. 485.
Cardamine alpina trifolia EIUSD. Hiſt. p. CXXVII. I. R. H. BOERH. RUDB. p. 96.
Cardamine trifolia LOB. p. 211. ex CLUSIO RAJ. p. 817.
Cardamine III. trifolia TAB. p. 444. ex CLUSIO.
Naſturtium alpinum trifolium C. B. P.
Iberidi Fuchſii affinis trifolia Cardamine I. B. II. p. 890. ex CLUSIO.
Naſturtium alpinum trifoliatum H. OX. II. p. 224. T. 4. f. 12.
Cardamine foliis ternatis crenatis caule ſimplici LINN Lapon. n. 257. Cliff. p. 336. ROYEN. p. 346.
II. *Cardamine alpina foliis latis teneris longis pediculis inſidentibus* SCHEUCHZ. It. VI. p. 454. niſi eſt n. 7.

In *M. Chaſſeral* valle ſuprema. SCHEUCHZERUS ſuam in deſcenſu *Furculae*.

Folia ex radice longe petiolata, pinnarum pare unico, raro duobus, extrema impare majore, omnibus amplis, ſubrotundis, modice dentatis. Caulis purpuraſcens, dodrantalis, erectus, paucis foliis ſtrictioribus veſtitur. Flos dilute purpureus, ſimilis priori.

6. CARDAMINE caule procumbente, pinnis ovatis cum nervo confluentibus.

Naſturtium alpinum minimum ſecundum ſiliqua oblonga C. B. Phyt. p. 160.
Naſturtium aquaticum minimum EIUSD. ad MATTH. p. 380. quod ad iconem, deſcriptio enim & locus natalis ſunt ſpeciei 2.
Naſturtium alpinum minus reſedae folio C. B. Prodr. p. 45. P. H. OX. II. p. 222. WAGN. ZWING. p. 519.
Naſturtium alpinum Reſedae folio BOCC. p. 41. T. 46.
Cardamine alpina minor Reſedae foliis PARK. RAJ. p. 817. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VI. p. 444.

In ſcopuloſis alpium non rara: v. g. in *Furca*, *Gotthardo*, *Scheideck*, qua deſcendi incipit verſus *Meiringen*. HUBER inter *Plurs* & *Promentein*. SCHEUCHZER in *Furculae* deſcenſu: & ad fontes *Rheni poſterioris*.

Caules procumbentes, ſemidodrantales, & folia plurima ex radice ſimplicia, ovata, ad caulem vero pinnata, nervo late foliaceo, pinnis cum nervo confluentibus, quae prioribus ſpeciebus petiolatae ſunt, raris, ovalibus, aut ellipticis, duorum & trium

trium parium, extrema majori ovata. Anguli, ad quos pinnae prodeunt, fere recti ſiunt, & in ipſo angulo ſaepe denticulus adſidet. Petala ungue brevi, ovalia alba. Siliquae pro portione magnae, unciam longae, conpreſſae, toroſulae.

7. CARDAMINE foliis ſimplicibus ovatis petiolis longiſſimis LINN. Lap. n. 206. T. 9. f. 2.

Plantula Cardamines aemula CLUS. Pann. p. 548. cum bona icone, &
Sinapi pumilum alpinum CLUS. Pann. p. 549. Hiſt. p. CXXIX.
Plantula Cardamines alterius aemula EIUSD. Hiſt. p. CXXIX.
Sinapi pumilum alpinum folio Bellidis Cluſii I. B. II. p. 870.
Naſturtium alpinum Bellidis folio minus C. B. P. RAJ. p. 817. PLUKN. WAGN. SCHEUCHZ. It. I. p. 44. cum deſcriptione.
Naſturtium minus Bellidis folio MORIS. II. p. 225.
Cardamine pumila Bellidis folio alpina MERRET. p. 20. Syn. RAJ. III. p. 330.
Barbarea montana integro folio BOCCONE p. 138. & p. 109. T. 88.
Et *Barbarea alpina integro folio ſaxatilis* EIUSD. p. 74. T. 88.
β *Naſturtium alpinum Bellidis folio majus* C. B. Prodr. p. 46. P. PARK. RAJ. p. 817. WAGN. ZWING. Haec cubitalis eſt, foliis ad caulem obtuſe ſagittatis.

In altioribus culminibus alpium, in *M. Joch* & *Gotthardo*, circa coenobium, magna copia. I. GESNER in alpis Rhaeticis & *M. Gamor* Abbatiſcellanorum: Alteram BURSER circa *Thermas Fabarias*.

Folia ex radice longe petiolata, ſolitaria, ovata, aut integra, aut uno alterove dente notata, ad caulem plerumque ſeſſilia, ovata. Vidi pinnam quaſi acceſſiſſe, vidi etiam ad caulem petiolata fuiſſe, quae varietas a LINNAEO pingitur. Caulis humilis, duarum, & trium unciarum, Calyx fuſcus, petala longo ungue, majuſcula, lacteola, rarius purpuraſcentia. Siliquae unciales, planae, latiſſimae, pro portione magnae. Semen rufum planumque.

TURRITIS.

DILL. nov. gen. p. 120. LINN. n. 546.
TURRITIDIS SP. TOURNEF.

Calyx ſimplex, deorſum non gibbus. Siliqua praelonga, conpreſſa, tetragonica, ſed mediis angulis parum eminentibus, ſtylo breviſſimo. A ſequente genere praeterea diſtinguitur habitu ſtricto, ſiliquis erectis, cauli parallelis. A *Siſymbrio* aegre diſtinguitur longiore planaque ſiliqua, ſemine inciſo.

1. TURRITIS foliis omnibus glabris, ovatis.

Turritis foliis caulem ambeuntibus polyceration BOCC. Muſ. di Piant. p. 49. T. 41. bene SCHEUCHZ. It. II. p. 143. cum deſcriptione.

Rara planta. SCHEUCHZER ad radicem M. *Galandae* legit. Ego in arenoſis ad rivum *Rychenbach*, qua ex *Scheidek* deſcenditur, ſupra *Meiringam*, cis pontem majorem.

Caules ramoſi, brachiati, pedales, duri, violacei. Folia copioſiſſima, ovata, ad terram petiolata, deinde amplexicaulia, integra, glauca, glabra, firma & carnoſa. Siliquae denſa ſerie ſuperiora caulium tegunt, erectae, parallelae ad ſcapum, planae, latae, valde toroſae, cyaneae. Flos albus . . . . .

2. TURRITIS foliis radicalibus dentatis, hiſpidis, caulinis integerrimis, amplexicaulibus, glabris LINN. Cliff. p. 239.

I. An *Turrita major Plateau* CLUS. p. CXXVI? conſentit locus natalis, ſed folia ima pinguntur levia.
Braſſica ſylveſtris longifolia THAL. p. 16.
Glaſtifolia cichoroides, Joh. Bauhini, Turritis ſecunda Cluſii I. B. II. p. 836. deſcriptio, non vero ſynonyma.
Braſſica ſylveſtris foliis circa radicem cichoraceis C. B. Baſ. p. 23. P. RAJ. p. 798. PLUKN. &c.
Braſſica ſylveſtris, foliis circa radicem cichoraceis, aſperis, caulibus autem adhaerentibus planis ſeu glabris MORIS. II. p. 210.
Turritis foliis inferioribus cichoraceis ceteris perfoliatae T. aut. de Par. p. 160. I. R. H. &c.
Et *Leucojum Heſperidis folio* I. R. H.
Turrita major Plateau DILL. Cat. Gieſſ. p. 107.
II. Omnino videtur eadem planta eſſe, quam aegerrime ex autoribus eruo, commiſtam cum I. & altera foliis omnibus hirſutis, quae in Helvetia nondum lecta eſt.
Braſſica ſylveſtris virgata CORD. Hiſt. p. 96 *b*.

Braſſica

Braſſica ſylveſtris procera THAL. p. 17. I. B. II. p. 837.
Quaedam cauliculo ſimplici CAES. p. 361.
Braſſica ſylveſtris foliis circa radicem integris & hiſpidis C. B. Phytop. p. 179.
Braſſica ſylveſtris ramoſa pene glabra C. B. Baſ. p. 33. F. (neque enim alia Baſileae reperta eſt.)
Braſſica ſylveſtris foliis integris & hiſpidis MORIS. II. p. 211. T. 2. f. 23. quod ad iconem. Nam iconem *Turritidis vulgatioris* CLUS. p. CXXVI. eamdem eſſe pene certus adfirmo: planta ipſa diverſa eſt, & hirſuta.

Prior ſatis vulgaris eſt in Helvetia. Circa *Bernam* in arvis v. g. *im Lindenthal*, ſupra & *Bolligen*. *Baſileae* ad *Wieſam* prope *Ottersbach*, & ad lapides haud longe patibulo. Ad Rhenum qua itur verſus *Crenzach* I. B. Alteram C. B. legit ad ripam Rheni, & in dumetis urbis minoris.

Folia prima in orbem ad terram poſita, oblonga, pilis ſubaſpera, modo integra, modo ſemipinnata, cito exareſcunt, ut tota planta glabra fiat. Caulis non ramoſus, niſi ad terram, rectiſſimus, tripedalis & ultra. Folia ad caulem paulatim calveſcunt, & ultimo mollia ſunt, glauca, glabra, ſagittata, amplexicaulia. Spicae ſiliquarum longiſſimae, per aetatem nutantes. Flos in tanta planta perexiguus. Calyx tubuloſus, albo coloratus, petala ex albo ſubviridia, elliptica, ſiliqua biuncialis & ultra, modicis per convexitatem lineis, ſtylo breviſſimo, vix ſemilineam longo, capitato. Semina exigua, conplanata, ex rufo ſpadicea.

3. TURRITIS foliis aſperis dentatis, caule ſimplici.

Annon *Aizoum Telephium* LUGD. p. 1131.
Barbarea muralis I. B. de plant. a div. nom. hab. p. 9. Hiſt. II. p. 869. RAJ. p. 799.
Eryſimo ſimilis hirſuta C. B. MATTH. p. 432. cum icone, *alba* Prodr. p. 42. *laciniata* P.
Eryſimo ſimilis hirſuta non laciniata floribus albis C. B. Phyt. p. 153. cum deſcriptione, Baſ. p. 28. ZWING. p. 414. cum eadem icone.
Eryſimum minimum annuum hirſutum H. OX. II. p. 219.
Turritis minor T. aut. de Par. p. 160. I. R. H. GAR. ZANICH. p. 266. ic. 170. (abſque hirſutie) MAPP. p. 313. qui non bene addit, majoris hiſpidae ſimilem eſſe.
Turritis foliis omnibus dentatis hiſpidis alternis amplexicaulibus LINN. Cliff. p. 339. ROYEN. p. 339.

Non rara in Helvetia. Reperi in rupibus inter caſtellum *Münchenſtein* & aedes Parochiales, *Lauſannae* ad hortorum muros; in *M. Waſſerfall*, ſupra *Dornach*, in ruderibus arcis *M. Muteti*, ad patibulum in agris ſaxoſis. In alpinis etiam & ſubalpinis circa *Weiſſenburg*, *Nodz*. In *Thuiri* I. B.

Folia ad terram conferta, ſaepe eleganter in orbem diſpoſita, hirſuta, aſpera & ſicca, ovata, obiter ſerrata: ad caulem amplexicaulia, diſſita, acuta, parum ſerrata. Caulis pedalis & ultra, ex ſola radice ramoſus, caetera ſimplex, rectus, quaſi nudus. Calyx tubuloſus, evidenter deorſum gibbus, albicans, in apice fuſco colore tinctus. Petala ovali ambitu, lacteo colore, ungue brevi. Siliquae copioſiſſimae, juniores nigricant, & flores quaſi varios reddunt, longae, ſtrictiſſimae, cauli parallelae, aut nutantes, utrinque convexae, toroſae, valvis linea media, ſed obſcuriore, diviſis. Stylus nullus.

ARABIS.

LINNAEI n. 544.

LEUCOII & TURRIDIS ſpec. TOURNEF.

„Calycis duo foliola deorſum gibba & cava, ſquamula in fundo ſinguli folioli calycis; Stylus nullus, ſiliqua Turritidis. Ita LINNAEUS: nam ſquamulas non reſpexeram, nunc deſunt recentia ſpecimina. Ego ſiliquis diſtinguo, vagis, non turritis.

1. ARABIS foliis amplexicaulibus dentatis caule diffuſo ramoſo LINN. Cliff. p. 339. ROYEN. p. 339.

α *Draba II.* CLUS. Pann. p. 462. Hiſt. p. CXXIV. CXXV. bene
Eruca muralis LUGD. p. 1134.
Heſperis alpina ſ. muralis minor repens I. B. II. p. 880. cum bona etiam icone, foliis longioribus.
Draba alba ſiliquoſa, C. B. H. OX. II. p. 235. RAJ. Syll. p. 118. MAGN. &c.
Leucojum montanum minus flore parvo RAJ. p. 786. VOLC.
Leucojum vernum perenne album majus I. R. H. RUDB. p. 98. BOERH. TILL. MAPP. p. 168. *folio glabro ſucculento* SCHEUCHZ. It. VII. p. 513.
Icon WEINM. T. 470 *d*.

β Varie-

β Varietas alpina, foliis pene glabris, humilior, flore ſaepe purpuraſcente.
Draba 3 ſucculenta CLUS. Pann. p. 463. bene
Draba III. ſucculento folio CLUS. Hiſt. p. CXXV.
Draba altera LOB. app. II. p. 261. (ex CLUSIO.) LVGD.
Arabis ſ. Draba altera ADV. p. 463.
Draba alba ſiliquoſa repens C. B. Baſ. p. 32. (ſynonyma, nam certum videtur, loqui CASPARUM de planta α) P. PARK. H. OX. II. p. 234. &c.
Heſperidi alpinae ſ. murariae adfinis Draba ſucculenta I. B. II. p. 880. ex CLUSIO.
Leucojum montanum ſucculentum RAJ. p. 786.*
Leucojum vernum perenne album minus I. R. I. H. MAPP.
Draba ſiliquoſa coerulea ELSH. p. 71.

Paſſim in alpium nemoribus udis in *Saleva, Thniri, Chaſſeral, Creux du Vent, Gemmio.* Altera, quam C. B. ſupra *Dornach* & ad ponticulum S. *Jacobi* ponit, in ſolo Gotthardo viſa eſt.

Varietati primae, altiori, montanae, caules hirſuti, numeroſi, ſemiprocumbentes, ad ſingula folia brachiati, ad cubitum alti. Folia copioſa, craſſula, hirſutie incana, ex ovatis & ellipticis acuminata, acute & profunde circumſerrata. Calycis folia evidenter deorſum gibba. Petala ungue viridi, bractea ovata alba, in alpinis non raro coerulea. Siliquae incurvae, maturae rectiores, planae, toroſae, ſtylo breviſſimo Semen ovale, conpreſſum, hilo brevi.

In alpina varietate β folia glabra, minus ſecta, magis pulpoſa, & frequenter calyx & petala ipſa ex coeruleo livida.

Non alia videtur eſſe *Draba alba ſiliquoſa* MURALTI p. 665. in alpp. *Glaronenſibus* lecta.

* 2. Heſperis alpina minor, flore albo, ſiliquis longis RAI. Syllog. exter. p. 296.
In ſummitate M. *Saleva* RAI.

„ Radix ſimplex, fibroſa. Folia ad terram multa, Bellidis majoris . . . breviora, per oras rarioribus inciſuris dentata, extremitatibus ſubrotundis, ex atro virentia, rarioribus pilis brevioribus & rigidioribus aſpera, fere uti Bugloſſa lutea. Ex foliorum medio caules rotundi, rubentes, rarioribus pilis obſiti, foliis vacui, praeter quam ad florum pediculos. Flores quinque ſex . . . in ſummitate caulium, albi . . . ex calyce longiuſculo. Siliquae conpreſſae, duos aut tres digitos longae . . . accedit nonnihil ad Heſperidem alpinam. Ita RAIUS. Cum in *hiſtoria* hanc plantam non repetat, videtur varietas eſſe prioris.

*3. Leucojum ſylveſtre latifolium, floſculo albido parvo RAI. p. 786.
Heſperis ſylveſtris latifolia flore albo parvo PARK. RAJ. Syll. p. 143. PLUKN.
Heſperidi alpinae murariaeve ſimilis ſubrecta & magna I. B. II. p. 881.
RAIUS in M. *Saleva*.

„ Diſtinguunt ab Heſperide alpina, quod ſubrecta ſit, duorum cubitorum, foliis longioribus, tum ad radicem, tum ſagittatis, quae ad caulem ſunt. „ Siliquis infirmis & nutantibus . . floſculo ex albo ſubluteo.

4. ARABIS foliis ovatis, vix dentatis, ſcabris, ad terram confertis.
I. *Paronychia altera Myagrifolia* C. GESN. apud CAM. Hort. p. 118.
Piloſella ſiliquata minor THAL. p. 84. ic. VII. n. D. (Iconem ad GESNERUM miſerat I. B.
Burſa paſtoris ſ. piloſella ſiliquoſa I. B. II. p. 870. cum bona icone, RAJ. p. 800.
Burſae paſtoris ſimilis ſiliquoſa minor C. B. Baſ. p. 32. *ſ. minoribus foliis* P.
Draba anguſtifolia prima BARR. ic. 69. n. I.
Et *II. media* ibid. n. II.
Et. *major* EIVSD. ic. 270.
II. *Piloſella ſiliquata major* THAL. p. 84.
Aizoon Telephium Dalech LUGD. p. 1131. non bene, ſi huc pertinet
Burſae paſtoris ſimilis ſiliquoſa major I. B. Baſ. l. c. *ſeu majoribus foliis* Pin.
Drabae ſiliquoſae ſimilis planta praecox annua H. OX. II. p. 235. &c.
Turritis vulgaris ramoſa T. aut. de Par. p. 160. I. R. H. MAGN. Char. p. 250. MAPP. p. 313.
Arabis foliis lanceolatis petiolatis integerrimis LINN. ROYEN p. 339.

Bernae vulgaris in ſegetibus v. g. ad viam Moratenſem, paulo ultra *Ziegelhütte.* CASPARUS BAUHINUS ad pontem *Wieſae*, & circa *Cliben.* Genevae I. B.

Caules copioſi, ramoſi, erecti, ſemipedales & paulo altiores. Folia ad terram plurima, in orbem poſita, petiolata, ovalia, hirſuta, nervo ſaepe purpureo, ſimplicia, aut leviter ſerrata: ad caulem pauca ſeſſilia, lanceolata, ſaepe glabra. Calyx erectus, tubuloſus, evidenter deorſum gibbus. Unguis petali calycis longitudine, bractea ſubro-

ſubrotunda, alba. Siliquae exſtant majori angulo, latiuſculae. Stamina longitudine ſiliquae. Ab Arabi n. 2. diverſiſſima eſt.

CHEIRANTHUS.

LINN. n. 537.

LEUCOIUM.

TOURNEF. T. 107.

Calycis duo foliola deorſum gibba, uti in *Arabi*. Glandulae melliferae tantum duae (LINN.) Petala calyce multo longiora. Siliqua obtuſe quadrangularis, ſtylo brevi, bifido; ſeptum non fungoſum, uti Heſperidi: Semina plerumque margine tenuiori cincta.

1. CHEIRANTHVS foliis ellipticis glabris integerrimis.

Geel violaten BRUNF. I. p. 136.
Keiri RUELL. p. 562. BLAKW. T. 179.
Viola lutea TRAG. p. 560.
Leucoja lutea ſylveſtria GESN. Hort. p. 264.
Leucojum aureum MATTH. p. 877. bene CAM. Epit. p. 620. LUGD.
Leucojum luteum DOD. coron. p. 12. Pempt. p. 160.
Leucojum luteum Keiri LOB. p. 330.
Leucojum luteum, vulgo Cheiri, flore ſimplici I. B. II. p. 872. RAJ. p. 782.
Flos Cheyri ſimplex minor AICHST. Aeſt. Ord. 2. T. 5. f. 3.
Leucojum luteum vulgare C. B. P. ZWING. H. OX. II. p. 243. I. R. H. &c.
Leucojum luteum foliis virentibus C. B. Phytop. Baſ. p. 59.
Cheiranthus foliis lanceolatis acutis glabris LINN. Cliff. p. 334. ROYEN. p. 338.

Baſileae ad moenia interiora urbis paſſim. An vera indigena?

Caulis firmus, hirſutus, ramoſus, pedalis, & cubitalis. Folia glabra, obſcure viridia, elliptica, ſolida, molli ſpinula terminata. Flos ſpecioſus, odoratus; Calycis duo longiora folia deorſum gibba, plerumque vero violaceus eſt. Petala longo ungue, flava bractea. Siliquae ſericeo villo obductae, obtuſe quadrangulae: tuba brevis, ſtigmate craſſo bicolli.

Odor florum gratiſſimus partes indicat volatiles: deſtillati liquores multum & acidi habent & alcalici & oleoſi GEOFROI. III. p. 641. Oleum infuſum partum expedit. Flores menſes, partumque pellunt, in aceto infuſi WELSCH *Mictom*. aut vino, aut cereviſia, aut ſucco expreſſo ſumto HOFMAN. de med. domeſt.

HESPERIS.

TOURNEF. T. 108. LINN. n. 538.

Calyx Leucoji, & glandulae, & petala, breviori tamen ungue: & apex ſiliquae bifidus. Differt maxime ſeminibus non marginatis, in ſepto fungoſo profunde nidulantibus TOURN.

1. HESPERIS foliis ellipticis, glabris, circumſerratis.

Arabis quorumdam CAM. Hort. p. 19.
Arabis quibusdam dicta planta CAM. Epit. p. 342.
Draba lutea ſiliquis ſtrictiſſimis C. B. H. OX. II. p. 234. HERM. &c.
Draba lutea quibusdam I. B. II. p. 870.
Draba lutea PARKINS. RAJ. Syll. ext. p. 118.
Heſperis lutea ſiliquis ſtrictiſſimis I. R. H. BOERH. TILL.
Siſymbrium foliis lanceolatis dentato ſerratis LINN. Cliff. p. 337. ROYEN. p. 341.

Burmii Rhaetorum I. B. In montibus Rhaeticis ID.

Radix lignoſa, craſſa, ſapore acri. Caules recti, ramoſi, cubitales, bicubitales. Folia frequentia, ſtricta, longe elliptica, longe acuminata, ora ſerrata, glabra. Calyx tubuloſus, albidus, deorſum gibbus. Flos luteus, unguibus calycis longitudine, petalis ſubrotundis. Siliqua longiſſima, uti in Turritide, ſtigmate craſſo, bicolli.

2. HESPERIS foliis longioribus glabris, rariter dentatis.

α *Leucoja lutea ſylveſtria minora ad vias* GESN. Hort. p. 264 *b*.
Leucojum ſylveſtre CLUS. Pann. p. 337. Hiſt. p. 299. bene, TAB. p. 310. ex CLUS. RAJ. Syll. ext. p. 163. Hiſt. p. 783.
Leucojum luteum ſylveſtre Cluſii I. B. II. p. 873.

Leucojum luteum ſylveſtre anguſtifolium C. B. ZWING. SCHEVCHZ. It. IV. p. 337. &c.
Leucojum ſylveſtre anguſtifolium MOR. II. p. 244.
Leucojum minus anguſtifolium luteum BOCC. Muſ. di Piant. p. 148. T. III. & forte plura alia.
Heſperis Leucoji folio non ſerrato ſiliqua quadrangula I. R. H. GARID. BUXB. &c.
II. *Keiri con foglie dentate Alpino* ZANON p. 110. T. 45. videtur differre flore exiguo, niſi male pictus ſit.
β *Leucoji ſylveſtris ſpecies* TRAL. p. 69. cum haec varietas Germaniae indigena ſit, eamque nuper ab ILL. Socero TEICHMEIERO acceperim. Sed quare folia dicit aſpera?
Leucojum ſylveſtre inodorum (ſed noſtrum odoratum eſt) *flore parvo pallidiore* AICHST. Acſt. Ord. 2. T. 13. f. 2. bene, RAJ. p. 781.*
Leucojum luteum ſylveſtre Pannonicum ſerrato folio obtuſo & acuto I. B. II. p. 873. cum icone.
Leucojum luteum ſylveſtre hieracifolium C. B. Prodr. p. 102. P. ZWING. p. 772.
Heſperis Leucoji folio ſerrato ſiliqua quadrangula I. R. H. TILL. BOERH. VAILL.
Heſperis ſylveſtris Hieracii folio hirſuta GARID. p. 229. RAJ. p. 791.
Keiri ſylveſtre folio Hieracii RUPP. p. 61.
Eryſimum foliis ſerratis lanceolatis ROYEN. p. 342.
III. Quomodo differt a β *Leucojum ſive Keiri alpinum flore ſulfureo odoratiſſimo* IONQUET. p. 72.
Leucojum anguſtifolium alpinum flore ſulfureo I. R. H.

Varietatem anguſtifoliam legi in *Valeſia*, ſupra Leucam, & in pratis circa acidulas *Mauritianas* Rhaetiae legit HUBERUS. Latifoliam in *Creux du Vent*, & aditu *Pertus de la Biſe* D. DIVERNOI, & ad pedem ſummarum rupium *M. Chaſſeral* D. SCHUH. Eam pictam dedi T. V.

Radix lignoſa; folia & caules plurimi. Hi dodrantales; ramoſi, iſta, modo graciliſſima, uno alterove dente raro inciſa, modo latiuſcula, elliptica, tumque denuo integro margine aut ſerrato. Calyx praelongus, albicans; duobus foliis deorſum gibbus, tubuloſus. Flos ſpecioſus, ſuaveolens, ungue calyce longiore, bractea ſulfurea, rotunda. Siliqua quadrangularis, terminata capitulo craſſo, fungoſo, bicolli. Hujus & praecedentis ſpeciei, fructum maturum non vidi, malui tamen TOURNEFORTIUM ſequi, & cum Heſperide relinquere.

3. HESPERIS caule hiſpido ramoſo procumbente LINN. Cliff. p. 335. ROYEN. p. 338.

Heſperis prima CLUS. Pann. p. 333. 334. Hiſt. p. 296.
Heſperis Pannonica CAM. Hort. p. 74.
Violae ſylveſtris ſpecies CAES. p. 368.
Heſperis montana pallida odoratiſſima C. B. WAGN. H. OX. II. p. 252. I. R. H.
Heſperis colore ineleganti I. B. II. p. 879.
Heſperis montana & prima RAJ. 791.

KOENIGIUS & STAEHELINUS ad ripam Rheni circa *Auguſtam.* STAEHELINUS in arce *Farnſpurg.* DIVERNOI *au Pelar* in comitatu *Valendinenſi* (*Pleſſae* verſus occidentem.

Caules nutantes, parum ramoſi, cum foliis hirſutuli. Petiolata iſta, inferiora profunde dentata, ſuperiora rariter, magis aut minus profunde ſerrata. Calyx tubuloſus, hirtus, ejus omnia folia deorſum gibba, ſed bina magis. Flos ungue multo longiori, quam calyx, bractea ſubrotunda, alias pallide rubella, quaſi a ſole color elanguiſſet, alias ſuaverubentia. Siliquae craſſae, glabrae, pene quadrangulae, triunciales, ſeminibus pulpae ſepti immerſis, ita toroſis, ut articulata ſit etiam junior. Stigma craſſum, bicolle. Flos odore tunicarum hortenſium. Venas nigras CLUSIANAS nunquam vidi.

PLAN-

PLANTAE PETALODEAE DICOTYLEDONES.

ORDO VI.

MEIZOSTEMONVM.

CLASSIS II.

PLANTAE LEGUMINOSAE

BOERHAAVE II. p. 22.

DIADELPHIAE LINN. p. 209.

Claſſis naturalis eſt, quae fructu cum priori conjungitur, pariter bivalvi, & ſeminibus ad valvarum conjunctionem propriis petiolis adfixis, & in cavitates valvarum receptis. Calyx monophyllos, ex tubo obſcurius aut evidentius quinquefidus. Flos tetrapetalos, ſed difformis papilionaceus SPIGEL *Iſag.* c. 12. Si vero vaginam, adeo ſaepe bipedem & fiſſilem, pro duobus petalis numeraveris, ut MAGNOLIUS vult, neque repugnat TOVRNEFORTIUS, erunt flores pentapetali. Petalum ſupremum reliqua inmatura conplectitur, maturum partem alarum anteriorem deſerit & elevatur reflexum, dum poſteriorem propriis tumoribus coercet, ambitu plerumque ſubrotundo. Duo lateralia ſemper aequalia, ſeminis conceptaculo parallela adſident, & plerumque partem, quae origini proxima eſt, retro miſſis auriculis tegunt. Imum ſive carina plerumque bipes, & fiſſile, ſurſum cavum, ſaepe roſtratum, ſiliquam totam continet. Plana pars carinae congruit vaginae perpetuo albae, cavo incili ſiliquam continenti, cujus extrema pars, ad ſedem fere orientis tubae, in plerisque novem ſtamina inaequalia, medio longiſſimo, ſurſum emittit (MALPIGH ic. 179.) Deinde ſtamen quidem ſupremum plerumque diſtinctum, ſolitarium, conplet hiatum vaginae ſuperiorem, & raro cum ea confunditur. Siliqua ſaepe totam vaginam replet, & ad finem ejus tubam ſurſum reflectit ſimplicem, ſine ſaepiſſime lateſcente, ſtaminibus inmiſtam. Quando brevior eſt, tunc pars aliqua vaginae ſolam tubam continet. Siliqua ſemper in conjunctione valvarum ſuperiore aperitur, & ad commiſſionem inferiorem ſemina ex ſuis pediculis ſuſpenduntur MALPIGH ic. 195. 248. Omnibus etiam farinoſa ſemina, blanda, absque notabili ſapore, niſi amara ſint, brutorum, & ſaepe hominum cibus.

ORDO I.

SILIQUA SEPTO MEDIO DIVISA BILOCULARI.

ASTRAGALUS.

MORIS Prael. p. 414. TOVRNEF. T. 233. LINNAEI n. 570. RIVINI T. 103. & *GLAUX* RIVIN. T. 107.

Character princeps a ſiliqua petitur: Deinde, certe in noſtris, calyx tubuloſus, ſupernis dentibus duobus brevibus, ad ſe invicem converſis, rectioribus: Flos longus ſtrictus, vexillo longiori plicato, exigua parte reflexa, lateribus adſcendentibus, alae carina longiores, breviter auriculatae. Carina fiſſilis, roſtro plerumque, non ſemper, ſimo. Vagina ſurſum aperta, novemfida, & ſtamen decimum: hanc ſtaminum fabricam ubique ſupponam, niſi monuero contrariam obtinere. Siliquae variae figurae, biloculares, ſemina reniformia. Globulus tubam terminat, acute reflexam. Porro folia pinnata ſunt, & flores ſemper in ſcapo aphyllo ſpicati, denſius, aut laxius.

1. ASTRAGALVS caule ex alis ſpicato, ramoſo, procumbente, foliis ovalibus.

Glycyrrhiza ſylveſtris GESN. Hort. p. 257 *b.* LUGD. p. 251. commode, ſed minora folia
Sylveſtre Foenumgraecum DOD. Cereal. p. 162. *primum* EIUSD. Hiſt. p. 547. cum icone.
Glaux vulgaris, Glycyrrhiza ſylveſtris Geſneri CLUS. p. CCXXXIII. eadem icon.
Glaux vulgaris LOB. Ic. II. p. 80.
Polygalon Cordi THAL. p. 88.
Foenum graecum ſylveſtre, ſive Glycyrrhiza ſylveſtris quorumdam I. B. II. p. 330.

Glycyrrhiza ſylveſtris floribus luteo palleſcentibus C. B. Baſ. p. 98. &c.
Aſtragalus luteus perennis procumbens vulgaris ſeu ſylveſtris H. OX. II. p. 107. T. 9. f. 8. T. aut. de Par. p. 247. I. R. H. MAGN. Char. p. 280. &c.
Glaux vulgaris leguminoſa, ſive glycyrrhiza ſylveſtris RAJ. p. 935.
Aſtragalus RIVIN. T. 103. DILL. &c.
Icones WEINM. T. 197 *a. b.*
Aſtragulus leguminibus lunulatis biventricoſis, caulibus procumbentibus LINN. Cliff. p. 362. ROYEN. p. 392.

Bernae ad ſepes, in aſperis arvis &c. In alpes etiam adſcendit v. g. in culmine ſaxoſo *Neunenen.*

Maximus noſtratium, ramoſo & procumbente caule: foliis pinnatis, pedalibus. Ad originem folii auriculae duae acutae: Pinnae ovatae, parium quinque, ſex, inpare, extremo. Scapi florales, breves, raçemo brevi, latoque. Flores pene ſeſſiles, ochroleuci, cum viridi pallore. Siliqua pene triquetra, ſed hedra ſuperiori exſculpta, quaſi canali, loculis duobus, totidemque ſeptis. Semina reniformia flaventia.

Sapor foliorum cum amorore dulcis. Ad iſchuriam & urinae ſabulum infuſa propinantur Pariſiis TOURNEF. Pro Galega vendi ſolere KORONZAY de *err. pharm. ex ignot Botan.*

2. ASTRAGALUS acaulis, foliis ovatis emarginatis, ſiliqua erecta, ſtylifera.
Polygala CAM. Epit. 929.
Glaux vulgaris leguminoſa PARK. p. 1098.
An *Aſtragalus Monſpeſſulanus* I. B. II. p. 338. (Certe icone CAMERARII utitur.) RAJ. p. 938.* I. R. H.
Aſtragalus purpureus perennis Monſpelienſis H. OX. II. p. 106. ex I. B.
Ornithopodium ZWING. p. 539. quod ad iconem.

HUBERUS in *Rhaetia* legit inter *Lenz* & *Brienz.*

Radix craſſa, lignea, multiceps. Caules nulli, praeter ſcapum, & tuberoſa ſquamoſaque capita radicis. Folia pinnata, multorum parium, obtuſa, apice emarginato, averſa parte ſericea. Scapus ex radice ſemipedalis, racemo longiuſculo. Flos amplus, unciali longitudine. Calyx ſuperius ampliter exſectus, ut ibi nullus videatur. Segmenta omnia in ſpinulas continuantur. Vexillum longiſſimum, purpureum. Siliqua uncialis, erecta, incurva, ſemina conpreſſa uti Phaſeolis. Stylus conſpicuae longitudinis.

3. ASTRAGALUS. . . . .
An *Anthyllis claviculata* LUGD. p. 292.
Aſtragalus alpinus magno flore C. B. RAJ. p. 920. *
Aſtragalus alpinus claviculatus magno flore PARK. p. 1085.
Orobus alpinus claviculatus magno flore H. OX. II. p. 97.
Aſtragalus alpinus, foliis, caulibus, & floribus coeruleis praelongis in capitulum ſpicatum congeſtis SCHEUCHZ. in ic.

In ſpecimino meo, C. B. no, radix multiceps, folia totalia longa, pinnarum paria ad viginti uſque; breviter autem ex ovatis lanceolata ſunt, ſubtus ſubhirſuta, aliquando utrinque. Spica conferta: calyx glaber, Aſtragali, ſuperne delinquens. Flores pene unciam longi. Galea ſtricta, longiſſima, uncialis. Carina leniter roſtrata. purpura tincta. In icone ſiliqua longa, curva, in notabilem ſtylum continuata.

*4. ASTRAGALUS. . . . .
Aſtragalus II. CLUS. Hiſpan. p. 168. Hiſt. p. CCXXXIIII. abſque icone.
Aſtragalus alpinus Helveticus C. B. RAJ. p. 916.* Syll. exter. p. 78. PLUKN.
Orobus alpinus Helveticus H. OX. II. p. 97.

CLUSIUS in alpibus helveticis, locis apricis, vento perflatis.

„Radix tuberoſa, dura, cui adnaſcuntur propagines ſarmenticiis radiculis adhaerentes.„ Ramuli ex una radice prodeuntes, graciles, erecti, vel procumbentes.„ Folia Ciceris modo diſpoſita, ſed rariora, Orobi primi ſimilia, longiora, per ambitum non ſerrata. Flos viciae aut Ciceris, ex coeruleo purpuraſcens.

Quid ſit, omnino neſcio: Folia Orobi maxime paradoxam faciunt deſcriptionem: Mirari licet ad n. 2. a C. BAUHINO relatum eſſe.

5. ASTRAGALUS foliis ovato lanceolatis ſericeis & ſplendentibus T. V.
Inter icones SCHEUCHZERI fuit *Aſtrangalus alpinus magno flore ex coeruleo purpuraſcente*, quem ob altos & villoſos caules, totumque habitum hunc noſtrum fuiſſe conjicio.

In

Aſtrogalus Alpinus acuti folius ochroleucus.

TAB. XIII. pag. 567.

C. F. Fritsch. Sculp Götting.

In carumine ſaxoſo *M. Neunenen.*

Radix, uti priorum, lignea, & multiceps. Folia & ſcapi florigeri ex radice; pinnae decem & ultra, ex ellipticis lanceolatae, ſplendido ſericeo villo incanae. Scapi ſemipedales, firmi, ſpica denſa. Calyx latus, veſicarius, ſplendens argenteo villo. Flos de more longo vexillo &c. violaceus, abſque ſplendore. Siliqua ſericeo villo nitens. Conf. It. Helvet. n. LXXXIII.

6. ASTRAGALUS caule erecto, ramoſo, ſpica purpurea nitente, terminato.

Aſtragalus alpinus Helveticus SCHEUCHZ. It. IV. p. 330. non vero C. B.

Aſtragalus alpinus perennis flore purpureo magno TIT. It.

Aſtragalus alpinus ſpica erecta purpurea ſpecioſa HALLER. Comm. Lit. Nor. 1734. hebd. 26. 1736. p. 101. T. 1. f. 2. Icon. T. XIV.

Paſſim in alpibus. In ſummis rupibus *M. Stokhorn* & *Neunenen.* In *Gemmio* abunde ſupra *Spitalmatte.* HUBERUS in paſcuis ſubalpinis *Albulae M.* infra *Weiſſenſtein.* In *M. Glaronenſibus* I. GESNER.

Radix lignea, brachiata, multiceps. Caules erecti, ad pedem usque, ramoſi, folioſi, & florigeri, qualis icon eſt SCHEUCHZERIANA, quam I. G. miſit, in altioribus alpium humillimi. Pinnae ad paria 9. Spica denſa, per maturitatem nutans. Calyx dentibus longis, ſubhirſutus. Flos Hedyſari, purpureus, ſplendens, vexillo reflexo, cordato, carinae roſtro, pariter ad obtuſum angulum, ultra vexillum producto, alis non auriculatis. Verum ſiliqua, quantum potui videre, non articulata eſt. Quare, ob analogiam habitus, cum Aſtragalis reliqui.

7. ASTRAGALUS anguſtifolius, caule erecto, ramoſo, ſpics erectis caulem terminantibus, violaceis.

Onobrychis purpureo flore CLUS. Pann. p. 751. cum bona icone p. 752. RAJ. p. 937.

Onobrychis I. CLUS. Hiſt. p. CCXXXIII.

Onobrychis prima Cluſii TAB. p. 513.

Onobrychis ſpicata purpureo flore I. B. II. p. 337.

Aſtragalus purpureus perennis ſpicatus Pannonicus MORIS. II. p. 106. T. 9. f. 2. PLUKN. I. R. H. TILL. TIT.

In herboſis circa *Leucam*, & inde verſus *Siders*, trans *Rhodanum* abunde.

Radix ramoſa, lignea, multiceps. Caules folioſi & ramoſi, erecti, cubitales, etſi in macilentiori ſolo vix multum adſcendant. Pinnae decem, & quindecim, pubeſcentes parca lanugine, longae, ellipticae. Spica caulem terminat, brevis & denſa. Flores erecti. Calyx villoſus, longus, albicans. Flos uncialis, ſtricto longiſſimo vexillo, colore ex violaceo purpuraſcente. Vaſcula dicuntur brevia eſſe & turgida.

8. ASTRAGALUS acaulos, foliis peracutis, calyce & fructu villoſo. T. XIII.

An *Aſtragalus Pyrenaicus incanus, foliis viciae flore ſulfureo* SCHOL. Bot. p. 243. PLUKN. p. 59. T. 79. f. 5. Non videtur, ob folia in fine lateſcentia, ſcapum brevem.

Aſtragalus Pyrenaicus Barbae Jovis folio non ramoſus flore ochroleuco glomerato I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 330. ex icone.

Et *Aſtragalus alpinus foliis viciae anguſtioribus flore ochroleuco* EIUSD. It. I. p. 31.

Et *Aſtragalus alpinus, ramoſus, hirſutus, flore ochroluceo* EIUSD. It. VII. p. 506. Nam, licet non ramoſus ſit noſter, in *Gemmio* tamen M. naſcitur, ubi non alium *ochroleuco* flore reperi.

Paſſim in alpinis. Reperi in Gemmio, in exiguo herboſo receſſu rupium, ſepe diſtincto a via regia: in deſcenſu *M. Scheideck* ad ripam rivi *Rychenbach.* In alpibus *Surenenſibus* & *Engelbergenſibus* SCHEUCHZER. In alpibus *Lepontiis* IDEM. HUBERUS in adſcenſu *Albulae M.*

Radix brachiata, multiceps. Caules nulli, praeter capita radicis. Pinnae duodecim & plures, vicinae, ſubhirſutae, flaveſcentes, ex ellipticis argute acuminatae. Scapus floralis ſemipedalis. Spica denſa; calyx valde hirſutus, vexillum ſtrictum, fine cordato, ochroleucum, multo longius alis & carina, quae bipes eſt, reliquis petalis brevior, roſtro obtuſo, ſed ſpinulam pro appendice educente. Totus flos ochroleucos eſt, niſi quod roſtrum carinae duabus virentibus maculis diſtinguitur. Siliqua bilocularis, pene ovata, ſed acutior, inflata, tranſverſim rugoſa.

9. ASTRAGALUS caule breviſſimo, foliis ex ovato lanceolatis, ſpica purpurea laxiori.

Onobrychis montana IIII. CLUS. Pann. p. 755.

Onobrychis IIII. EIUSD. Hiſt. p. CCXL. Ita ex conſenſu I. B. & reliquorum. Sed ego, fateor, mallem eam cum BAUHINORUM ſynonymis inde deſcriptis, transferre ad ſpeciem 2. Confer figuras, & ſiliquas, maxime, & judica.

Onobry-

Onobrychis Cluſii IV. TAB. p. 514. PARK.

Aſtragalus quidam montanus, vel Onobrychis aliis I. B. II. p. 339. ex CLUSIO. RAJ. p. 937. Syll. exter. p. 73. I. R. H.

Aſtragalus perennis floribus viciae majoribus coeruleo purpuraſcentibus, vel foliis Tragacanthae coeruleo purpuraſcentibus (per errorem) H. OX. II. p. 106.

An *Aſtragaloides alpina purpurea villoſa pumila foliis brevioribus acuminatis caulibus ſimplicibus nudis* TILL. p. 19. T. 14. f. 3. Non repugnat, ſed noſter eſt bilocularis.

An *Aſtragalus incanus ſaxatilis hirſutus minor, acuminato folio, flore purpuraſcente* TIT. It.

Aſtragalus pedunculis folio longioribus, floribus laxe ſpicatis erectis ROYEN. p. 392.

Non rarus in montium Helveticorum ſaxoſis culminibus. RAJUS in *M. Thuiri*, SCHEUCHZER in *Surenenenſium* alpibus, ego in *Gemmio* abunde, in *Neunenen* &c.

Radix brachiata, valde multiceps, ſquamoſis capitibus. Caules humiles, paucis ramis, in ſcapos terminantur. Folia denſe congeſta, brevia, ex ovatis argute acuminata, parium duodecim &c. leniter pubeſcunt. Racemus brevis: calyx ex fuſco viridis, levis. Flos ex rubro purpureus. Petala pene aequalia. Vexillum amplum, reflexum, alae longae, auriculatae, purpureae. Carinae coeruleae roſtrum peracutum. Siliqua brevis, tumida, bilocularis.

10. ASTRAGALUS caule ramoſo, procumbente, floribus ex albo & coeruleo variis.

I. *Aſtragalus Tragacanthae folio ramoſus flore coeruleo glomerato* SCHEUCHZ. It. IV. p. 330. MILLER. Ita ex coloribus floris & SCHEUCHZERI verbis colligo. Verum, inter icones a I. GESNERO miſſas, cum hoc nomine planta fuit habitu diverſo, foliis ellipticis, peracutis, & ita hirſutis, ut ſerrata pingantur, ſiliquis longioribus, acuminatis, erectis. An mala icon? an icon pertinet ad ſpeciem 9. cujus ſimilior eſt?

Aſtragalus alpinus, foliis viciae, ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo, coeruleo I. R. H.

Aſtragalus alpinus, foliis viciae, ramoſus & procumbens, flore glomerato, oblongo, albo coeruleo SCHEUCHZ. It. VII. p. 509. cum icone non optima.

Aſtragalus alpinus minimus LINN. Lap. n. 267. T. 9. f. 1.

Aſtragalus pedunculis folio longioribus floribus laxe ſpicatis pendulis LINN. Cliff. p. 362. ROYEN. p. 392.

Minus rarus prioribus. In adſcenſu *M. Scheidek*, & omnibus pratis vallis *Grindelwald* abunde. In adſcenſu *Gemmii*, qua ex valeſia Venitur. In M. *Lunae* HUBERUS.

Radix minor, quam priorum. Caules procumbentes, ramoſi, dodrantales, ſcapis tamen erectis. Foliorum pinnae decem, omnes accurate ovatae, aut obtuſe acuminatae, ut Viciae ſepium, leviter ſubhirſutae. Spicae florales quatuor unciarum, latiores, minus denſae, pene umbellatae. Calyx latus, fuſcus. Vexillum emarginatum, album, extrema parte late coerulea, vix carina longius. Alae albae, exiguae. Corona alba, roſtro coeruleo, modice acuto. Siliqua pendula, pilis nigris hirta, ovalis, inflata, bilocularis, de more.

11. ASTRAGALUS ex alis foliorum ſpicifer, ſiliqua ovali, turgida, ſtylifera.

Cicer ſylveſtre MATTH. p. 418. bene CAM. Epit. p. 205. optime, RAJ. Syll. p. 96. Hiſt. p. 935. ZWING. p. 537. ex CAM.

Cicer ſylveſtre primum DOD. p. 525. TAB. p. 499.

Cicer ſylveſtre herbariorum LOB. Ic. II. p. 73.

Cicer ſylveſtre I. Dalechampii LUGD. p. 464. bene, & p. 463. ex MATTHIOLO.

Cicer ſylveſtre majus THAL. p. 34.

Cicer ſylveſtre multifolium I. B. II. p. 294.

Cicer ſylveſtre foliis oblongis hiſpidis majus C. B. P.

Aſtragalus luteus perennis ſiliqua gemella rotunda veſicam referente MOR. II. p. 108. ic. T. 9. f. 9. I. R. H. GARID. &c.

Glaux RIVIN. T. 108. foliis nimis acutis.

β Varietas *minor* THAL. C. B.

Aſtragalus leguminibus ſubgloboſis, caule erecto, floribus ſpicatis CLIFF. p. 362. ROYEN p. 392.

In agris calidioris Helvetiae. RAIUS non longe a *Gex* verſus *Genevam*. Ego circa *Mathod*, & *S. Aubin*.

Radix craſſa, dulcis. Caules ramoſi, procumbentes, cubitales, & ultra, cavi. Folia pinnata, parium duodecim & ultra. Pinnae ovales, hirſutae. Scapi ex alis foliorum, triunciales ſpica longior, neque denſiſſima. Calyx hirſutus, nigricans, ſegmentis capillaribus, hiſpidis. Flos ochroleucos, vexillum reliquis petalis longius, plicatum. Alae auritae, carina longiores: carinae roſtrum vix recurvum. Siliquae pene ovales, inflatae, biloculares, ſtylo perſiſtente.

*12. ASTRA-

*12. ASTRAGALUS Monſpeliano candidior, ſive Onobrychis quibuſdam I. B. p. 337.

In *Saleva M.*

A Monſpeliano (n. 2.) differt foliis candidioribus, interdum longioribus & majoribus, pilis non longioribus; caulibus, ſed non multo, majoribus, floribus, ſi recte meminit I. B. multo pluribus, purpureis, denſa pilorum lanugine hirſutis.

Figura addita vix permittit, ut ſit *Vulneraria* prima, &ſi citet LVGDVNENSES: Propior eſt Aſtragalo noſtro n. 5. Sed vix quidquam definio.

I. GESNERVS icones miſit, ex SCHEUCHZERIANIS, cum his nominibus

*13. ASTRAGALUS alpinus Tragacanthae folio ramoſus flore coeruleo glomerato.

Huic folia piloſa, ovato lanceolata; flores parvi. Siliquae hirſutae, longae, erectae.

Exiſtimo pertinere ad n. 9.

*14. ASTRAGALUS quidam montanus vel Onobrychis aliis.

I. GESNER in Rhaetia ad ripam *Rheni* & in montoſis.

Huic magna radix, folia exigua, laxa, ovato lanceolata; ſcapus altior. Flores magni, ampliſſimo vexillo. Non videtur inter meos eſſe.

Porro ASTRAGALUS alpinus Tragacanthae folio ramoſus, a I. GESNERO diſtinguitur, quem tamen & ipſe in *Gemmio* natum recenſet, tum in alpp. *Abbatiſcellanis.*

ASTRAGALOIDES.

TOURNEF. T. LINN. Coroll. p. 972.

PHACA ROYEN. p. 390.

Ab Aſtragalo differt ſiliqua uniloculari perpetuo inflata.

1. ASTRAGALOIDES caule erecto, ramoſo, ſiliquis ſemiovalibus.

Polygalo ſimilis luteo flore in montibus GESN. add. ad Hort. p. 260 *b.*

Aſtragalus recticaulis hirſuta I. B. II. p. 334. bene, SCHEVCHZ. It. IV. p. 330. cum malis ſynonymis.

Cicer montanum lanuginoſum erectum C. B. Prodr. p. 148. RAJ. Syll. ext. p. 96. Hiſt. p. 918.*

Aſtragaloides alpina hirſuta erecta foliis viciae floribus dilute luteis TILL. p. 19. T. 14. f. 2. bene

SCHEUCHZER in M. *Lucumonio* prope *Lago di Rottam.* HUBER in paſcuis ſubalpinis *Albulae* M. & in pratis prope *S. Moriz.* C. BAUHINUS in montibus ſupra thermas *Leucenſes.*

Caulis erectus, ramoſus, pinnarum paria decem, & ultra, diſtincta, ſimillima vero ſunt Aſtragali II. ex ovatis obtuſe diminuta, ſpinula ex nervo exeunte, hinc glabra, inde incana. Scapi ex alis foliorum palmares. Calyces nigri, glabri, ſuperne valde exſecti. Spica rara. Flores penduli. Galea ſtricta, plicata, reliqua petala comprehendit paulo longior. Alae ſtrictae, carinae aequales. Carina longo ungue reflexo, obtuſo mucrone. Siliqua conpreſſa, ſemiovalis, incurva. Semina pauca, reniformia, ex longis funiculis.

VULNERARIA.

TOURNEF. T. 211.

ANTHYLLIS LINN. n. 601.

Character eſſentialis eſt in foliis digitatis umbellam denſam florigeram comprehendentibus, & fructu intra calycem latente exiguo, monoſpermo. Calyx enim inflatus, & vexilli longus unguis, & exigua pars floris ex calyce eminens, ex vulgari ſpecie deſumuntur, in noſtra vero I. ſunt diverſiſſima.

1. VULNERARIA foliis pinnatis aequalibus, ſub umbella palmatis.

An *Onobrychis quorundam* CLUS. Hiſp. 468.

Aſtragalus tertius EIUSD. Hiſt. CCXXXIV? Ita I. B. & RAJ. ſed deſcriptio nimis obſcura eſt.

An *Aſtragalus Monſpeliaco candidior & Onobrychis aliis* I. B. II. p. 339. cum citet LVGD. Ita RAJ. ſed tunc oportet iconem alienam eſſe, RAJ. Syll. p. 73. Hiſt. p. 939.

Loto affinis candidior puſilla pinnatis foliis floribus in orbem diſpoſitis PLUKN. p. 227.

II. *Aſtragalus purpureus* LUGD. p. 1347. ex Jura M. cum icone non peſſima.

Aſtragalus villoſus floribus globoſis C. B. P. ZWING. SCHOL. BOT. MAGNOL.

Aſtragalus purpureus montanus LOB. Ill. p. 60. PARK. p. 1085. cum icone LOBEL.

Orobus villoſus floribus globoſis H. OX. II. p. 97.
Loto affinis pumila pinnatis argenteis foliis floribus coeruleis globoſis PLUKN. p. 227.
Barba Jovis pumila villoſa flore globoſo purpureo BREYN. Prodr. II. p. 48. I. R. H. GARID. p. 55. ic. 13.

I. B. & RAIVS in M. *Saléva.* Habeo a D. GAGNEBIN, lectam in alpibus *Cottiis.*

Radix craſſa, multiceps, uti ſolet in Aſtragalis alpinis. Folia pinnata, decem, duodecim parium, pinnae ex ellipticis lanceolatae, longe ſericeae. Scapus palmaris hirſutus, uno pari foliorum pinnatarum veſtitus, terminatus capite denſiſſimo. Sub capite duo folia lata, integra, ſemidecemfida, uti Vulnerariae. Calyx lanuginoſus, nitens, tubuloſus, longis, ſericeis, dentibus. Vexilli unguis longis, bractea reliquis petalis longior, purpurea. Alae breviores, ſtrictae. Carina breviſſima, roſtro obtuſo. Siliqua ſubrotunda ſemicircularis, mucronata, monoſpermos (BREYN.) ſemen ovale, multo minus.

2. VULNERARIA foliis ad terram ſimplicibus ovatis, ad caulem pinnatis.
Vulneraria ruſtica GESN. Hort. p. 287. cum deſcriptione, I. B. II. p. 362. T. aut. de Par. p. 174. I. R. H. (cum charactere T. 211.) MAGN. Char. p. 286. ZANICHELL. p. 281. ic. 59. male.
Anthyllis leguminoſa CLUS. Pann. p. 744. Hiſt. p. CCXXXII. obiter absque icone, RAJ. p. 922.
Anthyllis lenti ſimilis DOD. p. 552. abſque foliis integris.
Anthyllis leguminoſa Belgarum LOB. Ic. II. p. 87. ex DOD.
An *Quaedam in incultis* CAES. p. 250?
Lotus latifolia Dalech LVGD. p. 509.
Lagopodium flore luteo TAB. p. 925.
Loto affinis Vulneraria pratenſis C. B. Baſ. p. 94. H. OX. II. p. 181. &c.
Anthyllis RIVIN. T. 18.
Anthyllis foliis pinnatis, foliolis pluribus, terminatrici majori ROYEN p. 389.
β Varietas flore albo, plerisque foliis ſimplicibus.
Vulneraria noſtra flore albo ex Gothardo CHERL. apud. I. B. l. c.
Aſtragaloides Helvetia PARKINS. p. 1086. cum icone.
Loto affinis, anthyllis Helvetica foliis clypeiformibus MOR. II. p. 182. cum icone T. 21. f. 6.
II. *Lagopodium flore albo* TAB. p. 534.
Vulneraria ruſtica flore albo I. R. H. GARIB.

Prior, flavo flore, ubique in pratis & apricis collibus provenit, ejusque varietas ochroleuco flore in Germania frequentior eſt: Altera in alpinis v. g. circa Thermas *Leucenſes:* hanc in catalogo *Vulnerariam* flore purpuraſcente vocat SCHEUCHZER.

Radix multiceps; folia & caules congeſta. Illa ad terram longe petiolata, ovalia, firma, ſubtili villo pubeſcunt, petiolus vero aut nullam, aut unam alteramve exiguam pinnam recipit. Ad caulem pinnata eadem, pinnis trium & quatuor parium, multo anguſtioribus, extrema impari, ampliori, ovali. Quae vero umbellae florali ſubjiciuntur, integra ſunt, digitata, in arcum ſemiquinquefida. Caules pedales, non ramoſi, aliquot conjugationes foliorum habent, pinnatorum, ſeſſili origine. Flores denſiſſime in umbellam congeſti. Calyx inflatus, ovali tumore, villoſus, dentibus ſupremis ad ſe invicem converſis, proximis, imo minimo. Petalorum ungues calycis longitudine, colorata vero pars vexilli & alarum exigua parte eminent. Maximum illud, ſurſum reflexum, ovatum, plicatum, intus lineis pictum flavum in vulgari, ochroleucum in β. Alae flavae, vix auritae, carina longiores, cui adhaerent. Carina bipes, roſtro obtuſo, purpura tincto in utraque varietate. Stamina decem, connata, non diadelphia. Siliqua pediculata, & tamen calyce brevior, tuba praelonga ſimplice, globulo finita.

Dicitur adſtringere, & tota ſicca eſt.

DORYCNIUM.

TOURNEF. T. 211. LINN. n. 602.

Calycis latiuſculi dentes pene aequales. Vexillum majus, cordatum, alae carina longiores. Carina ſima, roſtro obtuſo. Siliqua ſubrotunda, acuminata, uno alterove ſemine foeta.

1. DORYCNIUM foliis quinatis.
Dorycnium falſo dictum GESN. Hort. p. 257. Coll. p. 74 *b.*
Dorycnium Hiſpanicum CLUS. Hiſpan. p. 201. 202. Hiſt. p. 100. TAB. p. 530.
Dorycnium Monſpelienſium LOB. Ic. II. p. 51. adverſ. p. 389. cum propria icone.

Glaux

Glaux CAES. p. 245.
Dorycnium Monſpelienſe Dal. LUGD. p. 1724.
Trifolium album anguſtifolium floribus velut in capitulum congeſtis C. B.
An *Glaux* P. ALPIN. Exot. p. 387.
Dorycnium Monſpeſſulanum fruticoſum I. B. I. p. 388. RAJ. p. 969.
Latus πολυκέρατος *fruteſcens incana ſiliculis ſubrotundis erectis* H. OX. II. p. 178.
Dorycnium foliis digitatis ſeſſilibus LINN. Cliff. p. 371. ROYEN p. 389.
II. An *Lotus pratenſis purpurea* LUGD.
Trifolium parvum quoddam ſ. lotus pratenſis purpurea I. B. II. p. 379? Non recedit.

Inter *Curiam* & *Rhenum* C. GESNER.

Caulis fruticoſus, ramoſus. Folia verticillata, ſubhirſuta, Gallii minoris, pariter in ſpinulam exeunt, ante finem dilatata. Flores ex alis foliorum ſummisque ramis umbellatis perexigui. Calyx leniter villoſus. Vexillum & alae albae . . . Carina ſaturato rubro colore tincta.

L O T U S.

TOURNEF. T. 227. LINN. n. 600.

Calycis ſegmenta duo ſuperiora majora, hiatu diſtinguuntur a tribus inferioribus rectioribus, propioribus. Vexillum reliquis petalis majus, ſubrectum, ovale, plicatum. Alae carina paulo breviores, amplo fine. Carina connivens, bipes, roſtro longo, & acuto. Tuba ſimplex: Siliqua recta, cylindrica, ad quodlibet ſemen contracta, & quaſi ſepto diſtincta, toroſa. Addi poteſt omnino, ſcapum terminari folio, cui flores, ſive unicus fuerit, ſive corona umbellata, inſident, uti in ſequentibus generibus. Folia ternata, ut in Trifoliato genere, niſi quod aures cauli adpoſitae, quae Trifoliis & Medicis minores, aut alterius fabricae ſunt, hic ſimiles ſint foliis reliquis, & iisdem adnumerentur.

1. LOTVS ſcapo unifloro procumbente, ſiliqua quadrangula.
I. *Lotus ſiliquoſus luteo flore* CLUS. Pann. p. 763.
Lotus pratenſis ſiliquoſus CLUS. p. CCXLIV. diſtinguit a Narbonenſi.
Trifolium ſiliquoſum TAB. p. 518.
Polygala CAES. p. 245.
Lotus pratenſis ſiliquoſa major & durior I. R. H.
II. *Lotus trifolia pratenſis ſiliquoſa Monſpelienſium* LOB. adverſ. p. 385. Ic. II. p. 42. cum mala icone.
Lotus ſiliquoſa trifolia Monſpeliaca TAB. p. 509. ex LOB.
Lotus ſiliquoſus luteus minor & mollior I. R. H. ZANICHELL. p. 171. ic. 164. TILL. &c.
I. II. *Lotus ſiliquoſa lutea Monſpelienſis* I. B. II. p. 359. RAJ. p. 967. PLUKN. &c.
Lotus pratenſis ſiliquoſus luteus C. B. MAGN. Char. p. 291. &c.
Lotus ὀλιγοκέρατος τετραγονόλοβος *perennis Monſpelienſis luteo flore* H. OX. II. p. 176. T. 18. f. 6.
Lotus tetragonolobus RIVIN T. 79. bene.

Bernae non rara v. g. paulo ultra *Seelhofen* in pratis paludoſis: In *Eymatten.* Ad pedem M. *Saléva*, circa *Weiſſenburg* &c. In Subſylvania circa *Saxlen* SCHEUCHZER.

Caules humifuſi. ramoſi, pedales. Folia duo ad caulem majora reliquis, ovato lanceolata, tria ex petiolo, glauca, ſubhirſuta, firma, eorum medium pene quadrangulum ex duobus triangulis conponitur, quorum primum longius, alterum pene rectangulum eſt. Scapi ex alis foliorum uniflori. Calyx longus, paulatim dilatatus, amplis laciniis, hirſutis. Flos unciali major, ochroleucos. Vexillum majus, reflexum, cordatum. Alae retrorſum auriculatae, Carina bipes, recurva, obtuſo fine. Siliqua longa, nigra, quadrangula, alis elevatis.

2. LOTUS floribus umbellatis, ſiliquis pendulis, caule erecto.
I. *Meliloti majoris quarta ſpecies* TRAG. p. 591. abſque icone.
Lotus pentaphyllos major flore luteo ſplendente C. B. T. aut. de Par. p. 284. I. R. H. &c.
Lotus pentaphyllos fruteſcens C. B. Baſ. p. 94.
II. *Loti pentaphylli ſpecies major* GESN. Coll. p. 87. *hirſuta* Hort. p. 265 *b.*
Lotus pentaphyllos major alter C. B. Baſ. P. p. 94. I. R. H.
I. II. *Loti corniculatae major ſpecies* I. B. II. p. 355. cum icone, RAJ. p. 968.
Lotus RIVIN T. 76. bene
Lotus πολυκέρατος *lutea minor foliis & ſiliquis hirſutis longioribus & tenuioribus* MOR. II. p. 177.
III. *Lotus pratenſis major glaber* VAILL. p. 120.

In ſylvis, & locis udis. Speciem n. I. GESNERUS pro rara legit in *Rheinthal Haſlethal* &c.

Caulis erectus, tripedalis, & ultra. Folia ad caulem bina, tria ad pediculum,

 magis

magis ovata, mollia, glauca, glabra aut ſubhirſuta. In ſummis ramis, ex longis ſcapis, folio inſidet corona ſive umbella rarior florum. Flos flavus. Calyx difformis, laciniis peranguſtis, inferioribus rectis, & ſibi propioribus. Vexillum erectum, pene ovatum, plicatum, in acutiem connivens, lineis rubentibus diſtinctum. Alae paulo breviores, amplae, auriculis brevibus, obtuſis. Carina bipes, longo & acuto roſtro. Siliqua cylindrica, interſecta, absque alis membranaceis.

* LOTVS pentaphyllos major hirſutie candicans MVRALT. p. 722. an vere differt? Indicat in alpp. *Toggicis.*

3. LOTVS floribus umbellatis, ſiliquis pendulis, caule procumbente.

Melilotus Germanica FUCHS. p. 527.
Meliloti exiguae ſpecies altera TRAG. p. 592. &
Melilotus nobilis EIUSD. p. 594.
Trifolii ſpecies humiſtrata CORD. Dioſc. p. 53.
Loti pentaphylli ſpecies minor GESN. Hort. p. 265.
Loti vel Meliloti ſpecies quaedam inodora GESN. Coll. p. 87.
Melilotus inodora foliis ternis a caule remotis &c. GESN. Tab. Coll. p. 89 *b.*
Trifolium corniculatum DOD. Cereal. p. 203. *primum* Hiſt. p. 573. bene
Melilotus coronata, Trifolium corniculatum LOB. Ic. II. p. 44. ex DOD.
Melilotus CAES. p. 244.
Trifolium ſiliquoſum minus TAB. p. 519. bene
Lotus corniculata glabra (& hirſuta) *minor* I. B. II. p. 355.
Lotus ſ. melilotus pentaphyllos minor glabra C. B. Baſ. p. 94. I. R. H. ZANICHELL. p. 170. ic. 280.
Lotus πολυκέρατος lutea minor foliis & ſiliquis glabris craſſioribus & brevioribus H. OX. II. p. 177.
Lotus corniculata glabra minor RAJ. p. 967. T. aut. de Par. p. 112.
Lotus caule herbaceo, florum capitulo depreſſo, leguminibus decumbentibus teretibus LINN. Cliff. p. 322. ROYEN. p. 388.
β *Lotus pentaphyllos minor longioribus & anguſtioribus foliis* I. R. H. VAILL.
γ Flore viridi C. B. (ſed flores exſiccati hunc colorem induunt, neque, puto, recentes virides viſi ſunt.
δ *Lotus corniculata hirſuta minor* I. B. l. c. I. R. H. MAPP.

Nihil vulgatius ad vias. Varietas β & δ circa *Mathod* in agris.

Caulis ramoſus & brachiatus, procumbens. Folia pene uti priori, glabra, & ſcapus folio terminatus. Coronae magis multiflorae. Flos ſimilis, frequentius, dum immaturus eſt, purpureo colore tinctus. Siliqua cylindrica, conpreſſior, ſeminum ſeptula exigua, & ipſa ſemina ſubrotunda, maculoſa.

ORNITHOPODIUM.

TOVRNEF. T. 224. LINN. n. 598.

Cum Loto convenit floribus in origine folii ſeſſilibus, umbellatis, & ſiliqua, quam paulo manifeſtius habet diſtinctam ſulcis transverſalibus, in doliola quaſi ovata, quae ſingulatim abrumpuntur. Finis ſiliquae recurvus, acutus, ſolidus. Sed calyx longior, tubulatus, bipartitus eſt, parte ſuperiori longiori breviter bifida, inferiori breviori, trifida. Vexillum reliquis petalis majus, reflexum. Carina obtuſa, absque roſtro, fiſſilis & duplex.

1. ORNITHOPODIUM foliis pinnatis, ungue ſiliquae brevi, flore albeſcente.

Ornithopodium GESN. Hort. p. 270. ſed vereor, ne ſit ferrum equinum noſtras, DODON. Cereal. p. 155. Hiſt. p. 544. LUGD. HOFM. BLAIR. miſcell. p. 111. cum deſcr. &c.
Ornithopodium, Polygala Dioſcoridis LOB. ic. II. p. 81.
Ornithopodium flore flaveſcente I. B. II. p. 350. alia icon.
Ornithopodium majus C. B. Baſ. p. 97. P. H. OX. II. p. 124. I. R. H. WAGNER.
Ornithopodium foliis pinnatis articulis ſeminum ſubrotundis levibus LINN. Cliff. p. 364. ROYEN. p. 383.
β *Ornithopodium minus* C. B. PARK. &c. Conjungit RAIVS, quem vide.

GESNERUS circa *Tigurum* locis apricis. C. B. inter *Neuhaus* & *Oetlingen.*

Caules ramoſi, proſtrati, ad terram adpreſſi. Folia pinnata, pinnis ad decem conjugationes habentibus: ovata, mollia, hirſuta. Vexillum albidum, intus lineis rubellis ſtriatum, alae albae, carina lutea. Florum fere ternorum umbellae inſident initio

initio folii. Siliqua curvula, hirſuta, cute rugoſa, & quaſi venoſa: A Scorpioide leguminoſa paucioribus foliis diſtinguitur, & flore rubello.

FERRUM EQUINUM.

TOURNEFORT. T. 225.
HIPPOCREPIS LINN. n. 596.

Flores in umbellas in ſcapis nudis. Siliqua plana, falcata, lunatis facta ſeminum conceptaculis, inter quae ipſa profundis deliquiis exſcinditur. Vexilli longus unguis, ut in ſequentibus, intervallo diſtat a carina, bractea reflexa. Alae vix auritae, paulo longiores carina, quae bipes eſt, roſtro acuto. Calycis pars duperior bidentata, inferior tridentata.

1. FERRUM EQUINUM ſiliquis umbellatis utrinque emarginatis.
Sferra cavallo CAM. Epit. p. 642. figura exterior. *ſylveſtre Germanicum* EIUSD. Hort. p. 160.
Ferrum equinum comoſum ſ. capitatum COLUMN. p. 302. ic. p. 301. bene. H. OX. II. p. 118. HOFM.
Hedyſarum minus TAB. p. 516. ex colore
Ornithopodio affinis, vel potius ſoleae vel ferro equino herbae. I. B. II. p. 348.
Ferrum equinum Germanicum, ſiliquis in ſummitate C. B. Baſ. p. 97. RAJ. p. 930. T. aut. de Par. p. 80. I. R. H. GARID. ic. 33. ZANICHELL. p. 100. ic. 72.
Ferrum equinum comoſum PARK. RIVIN. T. 97. PETIV. Muſ. n. 52.
Hippocrepis leguminibus pedunculatis confertis margine exteriori repandis ROYEN. p. 384.

Paſſim in apricis viarum aggeribus, v. g. prope Bernam, eundo ad *Muri*, ad ſylvulae initium, ad ſiniſtram: in iſthmo *die Enge*, e regione Caſtri *Reichenbach*. Circa *Mathod* abunde. In M. *Muteto, Dolaz* &c.

Foliorum conjugationes ad quinque & ultra, extremo inpare: glauca ſunt, glabra, firmula, ovata, ſine quaſi reſecto. Caules proſtrati, ramoſi. Scapi longi. Flos flavus: & ſiliquae undulatae, minus pulchrae, ſerpentum in morem flexae, duobus ad quatuor fere articulis, externe fuſcis hiſpidis, & tumentibus.

CORONILLA.

TOURNEF. T. 419. EMERUS T. T. 418.
CORONILLAE Sp. LINN. n. 599.

Florum umbellis cum prioribus convenit, & cum proxima vexillo a reliquis petalis intervallo disjuncto, roſtro carinae acuto. Differt ſiliqua longiſſima, ſtrictiſſima, recta, interſecta tranſverſim inter bina quaeque ſemina anguſtiori ſepto. Calyx pariter tantum quadrifidus, in multis.

1. CORONILLA humillima fruteſcens ſiliquis articulatis, pendulis.
Lotus enneaphyllos Dalech LUGD. p. 510. commode
An *Quaedam gracili folo* CAES. p. 249?
Ferrum equinum Gallicum ſiliquis in ſummitate C. B.
Polygalon Cortuſi I. B. II. p. 351. RAJ. Cant.
Polygala enneaphyllos MORIS. II. p. 120. T. 10. f. 6.
Ferrum equinum Gallicum PARK. RAJ. p. 925.
Coronilla minima I. R. H. aut. de Par. p. 191. SCHEVCHZ. It. I. p. 34. TILL. GARID.
Coronilla montana RIV. T. 93. ex icone
Coronilla leguminibus teretibus unguibus corollae brevibus, caule fruticoſo LINN. Cliff. p. 363. ROYEN. p. 386.
II. Omnino noſtram referunt, etſi fruticoſo habitu diſtinguat TOURNEFORTIUS.
Polygala Valentina CLUS. p. 98. I. EIUSD. Hiſp. p. 197.
Coronilla ſ. colutea minima Polygala Valentina prima Cluſii LOB. ic. II. p. 87. ex CLVS.
Colutea ſcorpioides IV. minor TAB. p. 1092. &
Polygala Valentina Cluſii EIUSD. p. 1093.
Polygala altera C. B.
Coluteae parva ſpecies Polygala Valentina Cluſii I. B. I. P. II. p. 383.
Colutea ſeu Polygala Valentina prima H. OX. II. p. 122.
Colutea minima ſeu coronilla RAJ. p. 924. Syll. exter. p. 104.
Coronilla ſ. Colutea minima I. R. H.
An III. *Aſtragali perſimilis palmaris puſilla planta* LOB. Adv. p. 404. Ic. II. p. 84. cum icone propria.
An forte haec fuerit *Meliloti ſylveſtris ſpecies humilis* GESN. Coll. p. 90?

In adſcenſu ad M. *Falconarium*, ad M. *Leitern* Valeſiae. HUBERUS inter thermas

 Fabari-

Fabarias et *Vettis*. SCHEUCHZERVS n. I. in ſaxoſis vallis *Angelimontanae*, & II. ad lacum *rivarium*. RAIUS in adſcenſu M. *Saleve*.

Toto habitu refert Ferrum equinum noſtras, caulibus tamen durioribus eſt, foliis firmis, pulpoſis. Flores minores flavi. Calyx valde patulus, & brevibus denticulis. Siliqua breviſſima, curvula, in portiones diviſa, doliorum ſimiles, ſed anguloſas, fine ungiculato.

2. CORONILLA herbacea, ſiliquis articulatis pendulis, flore ſuaverubente.

Icon exſtat apud DORST. p. 185.
An *Pelecinus ſylveſtris* GESN. Tab. Coll. p. 95.
Ornithopodium majus DOD. p. 544. abſque icone.
Securidaca altera I. CLUS. Pann. p. 478. bene
Securidacae II. prior ſpecies EIUSD. p. CCXXXVII.
Securidaca altera CAES. p. 248.
Hedyſarum purpureum TAB. p. 516. bene
Melilotus quinta Tragi I. B. II. p. 349.
Securidaca dumetorum major flore vario ſiliquis articulatis C. B. Baſ. p. 97. HOFM. ZWING. &c.
Securidaca major articulata RAJ. p. 925. Syll. exter. p. 231.
Polygala dumetorum major ſiliquis articulatis flore vario H. OX. II. p. 119.
Coronilla herbacea flore vario T. aut. de Par. p. 190. I. R. H. MAGN. Char. p. 288. GARID. p. 129. ic. 25.
Coronilla flore vario RIVIN. T. 94. bene RUPP. DILL. &c.
Coronilla leguminibus teretibus toroſis unguibus corollae brevibus caule herbaceo LINN. Cliff. p. 363. ROYEN. p. 368.
Sainfoin commun SPECT. de la NAT. vol. III. p. 29.

Circa *Baſileam*, *Mathod*, *Biennam*, in M. Deſſenſi, & in agro *Aventico* frequens.

Caules magis eriguntur, brachiati, cubitales, & ultra. Pinnarum paria quinque & ultra, pariter glauca, glabra, ovata, reſecto, aut emarginato apice, ſpinula ex nervo educta. Scapus aphyllos, biuncialis. Corona denſa, viginti florum. Flos ſpecioſus. Calyx patulus, breviſſimus, bilabiatus, duobus dentibus ſuperioribus ab inferioribus hiatu diviſis. Vexillum petiolatum, purpureum. Alae carneae, amplae. Carina ſtricta, alba, roſtro acuto nigricante, bipes. Siliquae praelongae, valde ſtrictae, articulatae, acutae, fine unguiculato: In articulo quolibet pars exterior cava eſt, in interiori vero ſemen cylindricum, obtuſe terminatum.

*3. SECURIDACA altera II. CLUS. p. 749.

Securidacae II. altera ſpecies EIUSD. Hiſtor. p. CCXXXVII.
Polygalo Geſneri affine caput gallinaceum I. B. II. p. 334. RAJ. p. 928. Ita RAIVS. Verum ſi haec planta eſt, erit Onobrychidis ſpecies, quod non poſſe admitti CLUSII icon demonſtrat.
Securidaca minor dumetorum pallide coerulea C. B. Baſ. p. 97. LOESEL ZWINGER.
Polygala dumetorum, minor, ſiliquis articulatis, pallide coerulea H. OX. II. p. 120. T. 10. f. 5.

PENNAEUS in *Genevenſi* (puto *Genuenſi*) ditione, non procul *Ponte tremulo*. C. B. in M. *Muteto* & *Crenzach*.

„ CLUSIUS ex icone & planta ſicca. Caules ramoſi, cubitales & ultra. Folia ciceris modo binata, ſed minora, inpare extremo. Flores in ſummis caulibus glomeratim cohaerent, rubentes ex candido. Siliquae monoſpermae, altero articulo inflexo inſtar ſecuris.

Baſileenſis planta procul dubio eadem eſt ſecundae, neque valde crediderim CLUSIANAM diverſam reperiri.

4. CORONILLA caule duriori erecto, ſiliquis articulatis pendulis, flore luteo.

Colutea ſcorpioides altera CLUS. Pann. p. 96. Hiſt. p. 98.
Colutea ſcorpioides tertia TAB. p. 1092. ex CLUSIO.
Colutea ſcorpioides quibusdam ſive Polygalo Cortuſi ſimilis planta ſed major I. B. I. P. 2. p. 382. quae comparatio optima eſt.
Colutea ſiliquoſa minor coronata C. B. H. OX. II. p. 122. RAJ. p. 924.
Coronilla RIVIN. T. 92. RVPP. tamen montanam vocat, haec enim Jenae naſcitur, teſte planta, quam ab Ill. SOCERO TEICHMEIERO habeo.

STAEHELINUS circa *Rikenbach* agri Baſileenſis.

Caules multi, duri, erecti, bipedales & ultra. Folia glauca, glabra, pinnata, extremo inpare: pinnae amplae, quinque parium, extrema parte modo rotunde deſinente, modo reſecta, nervo in ſpinulam educto. Scapus longus, umbellae denſae quin-

ſae quindecim ſaepe florum. Calyx de more, & flos flavus, brevibus auriculis alarum, mucrone carinae acuto. Siliquae uti in ſpecie I. pariter unguiculatae, articulatae.

5. CORONILLA fruteſcens ſiliquis longiſſimis, obſcurius articulatis.

Colutea ſcorpioides I. CLUS. Pann. p. 43. TAB. p. 1091. *elatior* CLUS. Hiſt. p. 97.
Colutea ſcorpioides CAM. Epit. p. 541. optime LOB. adv. p. 405. Ic. II. p. 86. cum propria mala icone, LUGD. I. B. I. P. 2. p. 381. RAJ. p. 922. Syll. ext. p. 104. ZWING. p. 282. PETIV Muſ. n. 42.
Emerus CAES. p. 117. I. R. H. SCHEUCHZ. It. V. p. 425. MAPP. p. 97.
Colutea ſiliquoſa ſive ſcorpioides major C. B. Baſ. p. 105. P. &c.
Colutea ſcorpioides elatior & major fruteſcens H. OX. II. p. 122. T. 10. f. 7.
Coronilla major RIVIN. p. 95. RUPP.
WEINM. T. 405. icon *c.*
Coronilla corollarum unguibus calyce duplo longioribus ROYEN p. 387.

Magna copia in rupibus totius Jurae ubique: v. ſupra *Biennam*, circa antrum *la Mottenſe*, circa *Clus* &c.

Frutex verus eſt, ſepedalis & ultra, ramoſus & brachiatus. Folia pinnata, glauca, glabra. Pinnae fere ſeptenae, progrediendo majores fiunt, ovatae, ex vertice acuto petiolatae. Flores ſpicati, racemis paucifloris. Calyx brevis, latus, pulpoſus, patens, dentibus breviſſimis. Flos pallide luteus. Vexillum reflexum, erectum, a reliquis petalis valde diſtans, cordatum. Alae auriculatae, carina potius breviores. Carina bipes, ampla, roſtro acuto. Siliqua longa, articulis obſcurius diſtincta, fine pariter ob permanentem tubam unguiculato. Articuli eadem ratione exterius vacui, intus pleni ſemine cylindrico.

*6. CORONILLA ....

Colutea ſcorpioides I. humilior CLUS. Pann. p. 45. Hiſt. p. 97.
Colutea ſcorpioides II. TAB. p. 1091. ex CLUSIO.
Colutea ſiliquoſa minor C. B.
Colutea ſcorpioides humilis I. B. II. P. 2. p. 382. RAJ. p. 924.
Colutea ſcorpioides humilior & minor H. OX. II. p. 122.
Emerus minor I. R. H. BOECL. MAPP. p. 98. qui vero huc refert Coronillam montanam RIV. ut videatur dicere de Coronilla noſtra 4. ſed male, quod vel ſolae ſiliquae breves demonſtrant.

HAGENBACH circa *Delſperg.* DIVERNOI in agro *Neocomenſi.* In montibus ad lacum Rivarium SCHEUCHZ. Mea ſpecimina ſunt varietas prioris. Vere diſtinctam eſſe dubito.

C O L U T E A.

TOURNEF. T. 481. LINN. n. 593.

Calyx ampliter reſectus ſuperne, breviſſimis dentibus, uti prioribus. Flores ſimiles, ſed galea reflexa brevior: aures carina breviores, haec ampliſſima, roſtro obtuſo. Fructus autem pediculatus, ovalis, utrinque acutus, inflatus, membranaceus, ſeminibus in libero aere ex valvarum commiſſura pendulis, initio ſupernae partis commiſſurae aperto.

1. COLUTEA foliis obverſe cordatis caule arboreo LINN. Cliff. p. 365. ROYEN. p. 374.

Cytiſus GESN. Ind. p. 28.
Colytea FUCHS. p. 446. GESN. Coll. p. 69 *b.*
Colutea Theophraſti ſecundum aliquos GESN. Hort. p. 254.
Colutea MATTH. p. 783. pulchre, CAM. Epit. p. 540. DOD. p. 784. TAB. p. 1090. RIV. T. 20.
Colutea Theophraſti LOB. ic. II. p. 88.
Emeri alterum genus CAES. p. 117.
Colutea veſicaria I. B. I. P. 2. p. 380. C. B. RAJ. p. 1720. I. R. H. SCHEVCHZER It. V. p. 425. RUPP.

Supra *Serrieres* prope *Neocomum.* FABRICIUS circa *Curiam* Rhaetorum.

Frutex ſepedalis. Folia pinnata, glauca, glabra. Pinnarum paria ſex, ſeptem, ultimo inpare: pene triangularia, ex baſi vero petiolata ſunt emarginata, nervo in ſpinulam educto. Flores racemoſi, flavi. Veſicae ampliſſimae.

Alvum movet nauſeoſa, CONSTANT praef. ignavius quam Senna GESNER Epiſt. p. 92. cum doſis infuſi ſit integrae unciae GARID. Uſus tamen ſcopo purgandi BARTHOL. *Dan. Med. Dom.* p. 229.

SECU-

SECURIDACA.

TOURNEF. T. 224.

CORONILLAE Sp. LINN. n. 599.

Facile diſtinguitur ſiliqua plana, ſuturis craſſiſſimis, rectilineis, ſeminibus quadrangulis. Stylus ex ſumma ſiliqua longiſſimus.

1. SECURIDACA CAESALPIN. p. 248 RIVIN. T. 83.

Securidaca major MATTH. p. 890. non bene & flores facit purpuraſcentes, CAM. Epit. p. 631. optime, ZWINGER p. 538.

Pelecinus ſecuridaca GESN. Hort. p. 271.

Hedyſarum primum DOD. Cereal. p. 159. Hiſt. p. 546 bene

Securidaca vera CLUS Hiſt. p. CCXXXVI. eadem icon.

Hedyſarum ſ. ſecuridaca major LOB. ic. II. p. 76. eadem, LUGD. p. 444. 445. ex MATTH. & DOD. & III. DOD. denuo.

Securidaca flore luteo ſiliqua lata oblonga I. B. II. p. 345.

Securidaca lutea major C. B. P. Baſ. p. 97. RAJ. p. 921. Syll. exter. p. 231. I. R. H. MURALT. p. 733.

Securidaca vera, plurimis floſculis luteis corymbi modo diſpoſitis, ſiliquis latis compreſſis, inter granum & granum junctis, ſeminibus quadratis H. OX. II. p. 80. T. 6. f. 10.

C. B. in M. *Muteto* & *Crenzach*. Sed, fateor, ſuſpicor eum vidiſſe Coronillam n. 4. quae agri *Rauraci* indigena eſt. MURALTUS in montibus.

Caulis cubitalis, brachiatus, infirmus. Paria foliorum octo, novem, ſaepe reclinata, quae quaſi cordata ſunt, ſed recta, retuſo fine & obſcure emarginato, ſpinula ex nervo exeunte. Umbella denſa, in ſcapis nudis. Calycis bipartiti ſegmentum ſuperius breviter inciſum, inferius longius & tripartitum. Flores flavi. Vexillum petiolatum, ovatum, ſubrectum, intus lineis rubris pictum. Alae carina longiores, ovatae, auriculis obtuſis. Carina bipes, peracuto roſtro, pallens. Tuba globulo terminatur.

GALEGA.

TOURNEF. T. 222. LINN. n. 584.

Calyx campaniformis, ſegmentis capillaribus longiſſimis. Vexillum breviter petiolatum, erectum, reflexum, cordatum, plicatum. Alae carina breviores, auriculis acutis. Carina bipes, roſtro longo obtuſo, ſurſum apertiſſima. Staminum vagina continua. Siliquae Emeri, ſtrictae, articulatae, per intervalla tumentes, ſeminibus ex cylindro reniformibus. Tuba ſimpliciſſima, acuminata.

1. GALEGA. DOD. Cereal. p 164. Hiſt. p. 548. LOBEL. ic. II. p. 57. I. B. II. p. 342. RAJ. p. 911. RIVIN. T. 72. LINN. Cliff. p. 362. ROYEN. p. 386.

Galega ſive ruta capraria MATTH. p. 739. bene CAM. Epit. p. 497. MURALT. p. 713. BLAKW. T. 92.

Ruta capraria GESN. Hort. p. 277 *b*.

Galega vulgaris CLUS. p. CCXXXIII. C. B. H. OX. II. p. 91.

Caprago CAES. p. 249.

Galega flore cinereo AICHST. aeſt. ord. 10. T. 12. f. 2.

Ruta capraria, foenum graecum ſylveſtre TAB. p. 135.

Galega vulgaris coeruleis floribus I. R. H. cum charactere T. 222. ZANICH. p. 166. ic. 248.

β *Flore albo* AICHST. HERM. I. R. H. &c.

J. GESNERUS retulit, ſponte in *Rhaetia* ad rivos naſci. In M. *Randenburgico* circa *Scaphuſiam* copioſe MURALTUS.

Caulis firmus, erectus, frondoſus, ad quinque pedes altus. Folia firma, glabra: pinnarum paria novem, decem, extremo inpare: ovatae, aut longa ex ellipticis acutiores ſunt, ſpinula ex nervo exeunte. Flores in ſcapis longis, nudis, ſpicati, ſpica reflexa. Vexillum & alae apice ſunt coeruleo. Carina alba. Tuba longa & graciliſſima. Siliquae erectae, ſcapo parallelae, ut in Turritide.

Pro alexipharmaca habetur, aqua maxime, quae cum vino ſtillavit, ſed nihil in dotibus externis eſt, quod multum promittat virtutis. Acido abundat deſtillata GEOFROI III. p. 509.

HEDI-

HEDYSARUM.

TOURNEF. T. 225.

HEDYSARI LINN. n. 595. ſpecies ſiliqua articulata.

Calyx ex brevi campanula longos dentes emittit graciles, & ſuperne hiat, ſegmentis vexillo cedentibus. Vexilli unguis craſſus, bractea elliptica, emarginata, reflexa. Alae carinae pene aequales, anguſtae, ungue brevi, aures longae. Carina bipes, fiſſilis, perampla, roſtro ad angulum rectum erecto, acuto. Vagina ſiliqua quadruplo longior. Tuba filiformis. Siliqua fit ex aliquot articulis rotundis conpreſſis, anguſtiori fine conjunctis.

1. HEDYSARUM foliis pinnatis, articulis ſiliquarum rotundis & glabris.

Onobrychis ſemine clypeato levi I. B. Prodr. p. 149.
Polygalo Geſneri ſimilis planta I. B. II. p. 349.
Onobrychis clypeata levis PARK. RAJ. p. 927. * Syll. exter. p. 190.
Hedyſarum alpinum ſiliqua levi flore purpuro coeruleo I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. I. p. 39.
β Flore albido I. R. H. BOERH.
Onobrychis ſeu Hedyſarum clypeatum Alpinum perenne ſiliqua glabra flore albo TOURN. ſchol. bot. p. 245. PLUKN. p. 269.

I. B. in *Albula* M. C. B. in M. *Fracto*, & circa *Thermas Fabarias*. SCHEUCHZER in jugis M. *Pilati* & ad radicem M. *Titelsberg*. GAGNEBIN in alpibus Bernenſium ſupra *Villeneuve*, dictis *la Montagne chaude*. In *Regio* M. & *Furckmatt* GESNER.

Caules humiles, pedales, nodis diſtincti. Folia ovalia, glabra, ſex, ſeptem utrinque pinnis, extrema inpare. Spicae longae, in ſcapis ex alis foliorum prodeuntibus. Calyx ſubhirſutus. Flos purpuro coeruleus. Carina reliquis petalis multo longior. Siliquae articuli quatuor, glabri, conpreſſi, orbiculares, ſemen continent ejusdem figurae.

GLYZYRRHIZAM in quibusdam Helvetiae montibus ſponte naſci ait MURALTUS p. 714. ſed locum non addit, neque ab alio viſa eſt ſpontanea.

ONOBRYCHIS.

TOURNEFORT. T. 211.

HEDYSARI LINN. n. 595.

ſpecies monoſpermae.

Ab Hedyſaro differt, quod unicus ſit ſiliquae articulus, aculeis difformiter undique rigentibus aſper: Semen unicum, reniforme.

1. ONOBRYCHIS erecta, floribus ſpicatis, foliis ſubhirſutis.

Ανωνυμος DOD. Ic. vett. II. p. 32.
Onobrychis DOD. Cereal. p. 166. Hiſt. p. 548. bene TAB. p. 515. RIV. T. 2. optime.
Glaux vel Onobrychis Dodon. GESN. Hort. p. 260.
Polygalium Rhaeticum GESN. append. p. 295.
Onobrychis Dodon. CLUS. p. CCXXXII. ex DOD.
Caput Gallinaceum Belgarum LOB. ic. II. p. 81. ex DOD.
Polygala multorum, quibusdam Onobrychis LVGD. p. 488.
Polygalon Geſneri I. B. II. p. 335.
Onobrychis folio Viciae echinato fructu major C. B. TOURN. aut. de Par. p. 28. *floribus dilute rubentibus* I. R. H.
Onobrychis ſ. caput gallinaceum RAJ. p. 914.
Onobrychis major ſiliquis echinatis criſtatis in ſpica digeſtis H. OX. III. p. 131. T. 11. f. 10.
Eſparſette BRESL. 1718. M. *ſept.* bene
Hedyſarum foliis pinnatis leguminibus ſubrotundis aculeatis CLIFF. p. 365 ROYEN. p. 385.
β *Flore albo* I. R. H. &c.

In Helvetia frequens eſt locis ſubalpinis v. g. circa *Canderſteg*, thermas *Leucenſes* &c. ſub clivo *Sandrein* prope *Bernam*. Albo flore I. B. *Curiae* vidit, ego vero agros conſitos circa *Rubingen*.

Caules erecti, firmi, ramoſi, ſulcati. Foliorum pinnae ovatae, vel anguſtiores etiam & acuminatae, nervo valido in ſpinam exeunte, aliisque nervis ad principem parellele inclinatis. Spicae florales in ſcapis caule longioribus. Calyx ſubhirſutus, ſuperne magno hiatu exſectus, ſuperioribus dentibus ab infernis longe remotis longisque. Vexillum ſemireflexum, emarginatum, carneum, coccineis venis pictum. Alae minimae, triangulares, vix auriculatae. Carina ipſo vexillo longior, bipes, roſtro ad angulum rectum erecto, obtuſo. Vagina

na exiguo hiatu aperta. Ovarium vagina multo brevius. Siliqua compreſſa, plusquam ſemiorbicularis, undique reticulo ſpinoſo obnupta. Semen reniforme, obeſius.

Haec eſt celebris illa *Eſparſette*, cuius cultus hoc ſeculo ad jumentorum pabulum paſſim commendatus eſt, in Germania vero male ſucceſſit (ACT. URATISL. 1719. M. *April.* &c.) Nomen jam LUGDUNENSES habent.

MEDICA.

MEDICA T. T. 321.
COCHLEATA RIVINI.
& *MEDICAGO* TOURNEF. T. 231.
FALCATA RIVINI
MEDICAGO LINN. n. 594. excepto *FOENOGRAECO.*

Calycis dentes omnes anguſti, imus longiſſimus. Vexillum reliquis petalis longius, plicatum, ovatum, emarginatum. Alae carina longiores, ovatae, retrorſum auriculatae. Carina dipetala, ovata, abſque roſtro. Siliqua junior ſimplex, ſurſum curva, in plicam vexilli ſe inmittit. Tuba globulo ornata. Adultior ſiliqua ſe contorquet, vel uno flexu, in Medicagine, vel multis in Cochleata. Omnibus etiam folia ternata, quae vero pediculo ad caulem adſidenr, ſaepe laciniata ſunt.

ORDO I.
SILIQVAE SPIRA MULTIPLICI.
I. ECHINATA.

1. MEDICA caule procumbente, fructu cochleato, globoſo, aculeato, auriculis non laciniatis.

Medica puſilla capſulis echinatis CAM. Hort. p. 98.
Tribulus terreſtris minor repens LUGDUN. p. 514.
Tribulus terreſtris SCHWENKF. p. 210.
Medica echinata minima I. B. II. p. 386. RAJ. p. 965. Syn. III. p. 333. PLUKN. T. aut. de Par. p. 492. I. R. H. TILL. GARID. MAPP.
Trifolium echinatum arvenſe fructu minore C. B. Baſ. p. 93. cum aliis ſynonymis P.
Medica cochleata polycarpos annua capſula minima rotunda H. OX. II. p. 144. T. 15. n. 20.
Medica capſulis echinatis pallidis minoribus HOFM.
Cochleata echinata minima RIVIN. T. 88. RUPP.

Paſſim in agris Helvetiae. *Baſileae* legi circa *S. Jacob*, & in Valleſia, circa *Leucam*, *Biennae* legit D. SCHUH. *Neocomi* D. DIVERNOI. *Genevae* ad Noſodochium I. B.

Caules proſtrati, dodrantales, ramoſi. Folia minima, alba & lanuginoſa, cordiformia, vertice petiolato, baſi exſecta, ſpinulam emittente, ſerrata, ſuperiora longe triangularia. Aures ſemicordatae, non laciniatae. Flores in ſcapis ex alis foliorum bini, terni quaterni, lutei. Siliqua echinata, longis aculeis, ex margine gyrorum externo duplici ordine ſurſum & deorſum procedentibus: Gyri quatuor, color viridis.

β MEDICA fructu cochleato aculeato, auriculis non laciniatis, caule erecto.

Tribulus minor rectus Dalech LUGD. p. 513.
Trifolium echinatum arvenſe C. B. &c.
Medica echinata hirſuta I. B. II. p. 386. (ſed ſynonyma LUGDUNENSIUM dedit commutata) RAJ. p. 965. ZANICH. p. 182. ic. 171. n. 1.
Medica Icon WEINM. T. 402 *b.*

In *Valleſia.*

Habitus erectus, cubitalis. Folia longe triangularia, baſi ſerrata, emarginata. Reliqua prioris, cujus varietatem eſſe perſuadeor.

II. NON ECHINATA.

2. MEDICA caule erecto, floribus ſpicatis, ſiliquis repetito intortis, glabris.

Grande treſlon RUELL. p. 394.
Medica CORD. Hiſt. L. V. DOD. Cereal. p. 208. Hiſtor. p. 575. CAESALP. p. 243.
Medica vera GESN. Hort. p. 267.
Medica credita coloris violacei GESN. Coll. p. 89 *b.*
Medica ſativa flore violaceo EIUSD. Coll. p. 89.
Medica legitima CLUS. p. CCXLII.
Foenum Burgundiacum LOB. ic. II. p. 36. ex DOD. WEINM. T. 513 *c.*

Medica

Medica major erectior floribus purpuraſcentibus I. B. II. p. 382. RAJ. p. 960. I. R. H. VAILL. GARID. SCHEUCHZ. It. VII. p. 515.
Trifolium ſiliqua cornuta ſ. Medica C. B.
Medica ſativa ſ. trifolium ſativum, ſiliqua magis tortili H. OX. II. p. 158. T. 16. f. 2. & T. 15. f. 11.
Luſerne SPECT. de la NAT. III. p. 26.
β Flore flavo pallente.
Medica major erectior floribus luteis I. R. H.

Purpureo flore in agro Aventico non rara eſt, v. g. circa *Mathod* ubique ad vias, *Genevae* &c. Flore ochroleuco in *Valeſia*, & circa *Bex*. Alibi ſeritur pro jumentorum pabulo.

Caulis firmus, erectus, ramoſus, tripedalis. Folia pene ovata, ſed ex anguſta parte petiolata, rectis lineis lateſcunt, circumſcriptione ultima ſerrata, hirſutula. Auriculae, ad ortum pediculorum adjectae, ſerratae & dentatae. Flores in ſcapis ex alis foliorum ſpicati, odore non grato. Vexillum violaceum, alae dilutiores. Siliqua levis, bis & tercircumgyrata, gyris diſtantibus.

Haec veriſſima Medica, & olim, & nunc apud Perſas praecipuum equorum pabulum eſt OLEARIUS in *itin.* p. 567.

ORDO II.
SILIQUARUM GYRO SIMPLICE.

3. MEDICA caule procumbente, ſiliqua ſemel inflexa, floribus racemoſis.
Trifolii ſpecies alta inodora GESN. Coll. p. 112.
Trifolii genus, Medicae per omnia ſimile GESN. Hort. p. 267.
Medica ſylveſtris EIUSD. Tab. Coll. p. 89. I. B. II. p. 383. RAJ. Syn. III. p. 333.
Medica flore luteo CLUS. Pann. p. 759. bene
Medica flavo flore EIUSD. Hiſt. p. CCXLIII.
Lens major repens TAB. p. 502. bene
Trifolium ſylveſtre luteum ſiliqua cornuta ſive medica fruteſcens C. B. Baſ. &c.
Lotus pentaphyllos fruteſcens C. B. Baſ. p. 94. cum non alio nomine habeat.
Medica fruteſcens ſ. flavo flore Cluſii PARK. RAJ. p. 960.
Medica ſylveſtris fruteſcens, vel trifolium falcatum, vel Medica ſiliqua cornuta H. OX. II. p. 157. T. XVI. f. 1. T. XV. f. 1.
Falcata RIV. T. 84. DILL. RUPP. &c.
Medica ſylveſtris floribus croceis T. aut. de Par. p. 116. I. R. H. GARID. &c.
Ic. WEINM. T. 501 *b.*
Medica pedunculis laxe ſpicatis, leguminibus contortis, caule erecto glabro LINN. Cliff. p. 377. ROYEN. p. 381.
β Flore ex *violaceo & luteo vario*, I. R. H. C. B.
Medica perennis flore coeruleo & interdum luteo CAM. Hort. p. 97.
γ Flore *viridi* C. B. I. R. H.
δ Flore *violaceo* C. B. I. R. H.
Trifolii aliud genus in area mea GESN. Tab. Coll. p. 112. & 112 *b.* ob locum natalem.

Prima varietas croceo flore Baſileae in ſepibus abundat. Reliquae in Valeſia naſcuntur, circa Sedunum.

Caules duri, frondoſi, plerumque procumbentes, niſi a vicinis dumis ſuſtententur. Folia glabra, longe triangularia, ex vertice petiolata, baſi emarginata, ſpinula ex nervo exeunte. Auriculae ex baſi ciliatae. Flores in corollas breveſve racemos. Flos croceus, aut aliorum colorum in varietatibus. Siliqua ſemilunaris, maxima, lata, tetraſperma.

4. MEDICA floribus racemoſis, ſiliqua reniformi, monoſperma.
Melilotus vulgo Steinklee BRUNF. L. II. p. 68.
Melilotum minus EIUSD. III. p. 48.
Trifolium pratenſe luteum FVCHS. p. 819. LVGD.
Meliloti exiguae ſpecies prima TRAG. p. 592.
Melilotus minor EIUSD. p. 593. RAJ. p. 952.
Melilotus inodora capitulo florum rotundo flavo criſpa flore criſpo GESN. Tab. Coll. p. 89 *b.*
Trifolium luteum minimum LOBEL. II. p. 29. inde LUGD.
Melilotus alia in ſylveſtribus CAES. p. 244?
Trifolium arvenſe TAB. p. 523.
Trifolium luteum primum THAL. p. 124.
Trifolium pratenſe luteum flore minore ſemine multo I. B. II. p. 380.
Trifolium pratenſe lutem capitulo breviore C. B. Baſ. p. 93. P. &c.

 Trifo-

Trifolium luteum lupulinum RAJ. Syn. III. p. 331.
Melilotus lutea, minima, hirſuta, procumbens, ſpica breviore, denſiſſime diſpoſita, ſeminis pericarpio renali MOR. II. p. 16. 2. T. XVI. f. 8. T. XV. f. *f.*
Melilotus capitulis reni ſimilibus in capitulum congeſtis T. aut. de Par. p. 26. I. R. H.
Melilotus minima RIVIN. T. 8. optime.
Trifolium leguminibus ſpicatis reniformibus nudis, monoſpermis, caule procumbente LINN. Cliff. p. 375. ROYEN. p. 380.
β *Trifolium luteum lupulinum minimum* H. OX. II. p. 142. I. R. H.
Trifolium lupulinum minimum RAJ. Syn. III. p. 331. T. 14. f. 4.
Lnpulinum minimum RUPP. p. 207.
Trifoliaſtrum pratenſe lupulinum annuum, luteum, omnium minimum, foliis cordatis, ſiliculis compreſſis, monoſpermis MICHEL. p. 29.

Frequentiſſima in hortis & pratis.

Caules multi, ramoſi, proſtrati, pedales, & cubitales. Folia longe petiolata, vel ovata ſunt, vel cor latiſſimum referunt, vel obtuſum quadrangulum, fine ſubtiliter circumſerrato, mollia, hirſutula. Aures ſerratae. Scapi ex alis foliorum geſtant capitulum hemiſphaericum, ex copioſiſſimis floribus, ſed minutiſſimis, luteis. Flos Medicae, & carina pariter dipetala. Fructus in racemum oblongum. Siliqua ſtriata, uti Medicis intorta, ſed unico gyro, reniformis, monoſperma, ſemen ſubovale. Ambigit inter Medicas, & Trifoliorum I. ordinem. Illis a MICHELIO, his a TOURNEFORTIO & reliquis adcenſetur Auctoribus.

In altera varietate floſculi pauciſſimi neque capitati, folia cordata, anterius emarginata, ſiliquae monoſpermae, habitus humillimus, & ſimul ramoſus; ex communicatione DILLENII.

TRIFOLIUM.

TOURNEF. T. 228.
TRIFOLII LINN. n. 603.
ſpecies FLORIBUS IN CAPITULA CONGESTIS.

Ex farragine adfinium huc refero plantas „calycis denticulis peranguſtis, imis longioribus, vexillo reliquis petalis multo longiori, alis multo brevioribus auriculatis, carina dipetala, obtuſa, breviſſima, ſiliquis brevibus, ſed, modo in calyce reconditis, modo eminentibus. Addendum eſt flores in capitulum congregari, atque, in multis, primum erectos, dum maturantur dependere: tum folia ex petiolo ternata prodire, cum auriculae ad caulem alia ſint fabrica, multoque minores.

ORDO I.
I. SILIQUIS EX CALYCE EMINENTIBUS
TRIFOLIASTRUM MICHELI p. 29.
I. MONOSPERMIS
LUPULINUM RIVIN. KNAUT. RUPP.

1. TRIFOLIUM racemis ovalibus ſtrepentibus, caule diffuſo
Lotus campeſtris ſ. Melilotus 8 TRAG. p. 593.
Melilotus minor EIUSD. ic. p. 593.
Meliloto ſimilis inodora capitulo florum rotundo flavo GESN. Coll. p. 89 *b.*
Trifolium agrarium DODON. p. 576. ex TRAG.
Trifolium alterum luteum lapulinum THAL. p. 124.
Trifolium pratenſe luteum femina, flore pulchriore, ſ. lupulino I. B. II. p. 381. cum icone meliori.
Trifolium pratenſe luteum, capitulo lupuli C. B. Baſ. p. 93. *vel agrarium* P. cum ſynonymis confuſis, T. aut. de Par. p. 159. I. R. H. VAILL. p. 196. T. 22. f. 3.
Trifolium luteum lupulinum RAJ. p. 949. Syn. III. p. 330.
Lupulinum RIVIN. T. 10.
Trifolium agrarium luteum capitulo lupuli majus H. OX. II. p. 142. T. 13. f. 1.
Trifoliaſtrum, quod Trifolium pratenſe capitulo lupuli MICHEL. p. 28.
Trifolium ſpicis ovalibus imbricatis vexillis deflexis perſiſtentibus, caule erecto LINN. Cliff. p. 374. ROYEN. p. 378.

Ubique in agris

Caules duri, brachiati, modice erecti, vel procumbentes. Folia nervoſa, glauca, glabra, modo pene ovata, modo cor vel ſectorem circuli referunt, arcu ſerrato. Auriculae magnae, ſimplices. Spicae florales denſae, ſphaericis acutiores,

tiores, floribus non deciduis, ſed tabeſcentibus: Sicci enim ſunt, ſtrepentes, breves caeterum, vexillo peramplo, cordato, reflexo, ſtriato, alis longioribus auritis, carina dipetala, tantum cohaerente, non roſtrata. Calyx valde inaequalis. Silicula petiolata ex calyce eminet, monoſperma, ſemine ovali, craſſe petiolato.

2. TRIFOLIVM racemis rarioribus, ſtrepentibus, caule erecto, non diffuſo.

Trifolium luteum minus ſuffruticans ferme &c. THAL. p. 124.

Trifolium lupulinum alterum minus RAJ. Cant. p. 166. Hiſt. p. 949. Syn. III. p. 330. T. 14. f. 3.

Trifoliaſtrum pratenſe lupulinum minimum, folio cordato, capitulis florum ſubluteis, pediculis ſemiuncialibus, & uncialibus, inſidentibus, ſiliqua conpreſſa, monoſperma MICHELI p. 29. n. 6.

In pratis paludoſis v. g. circa *Gumligen*, eundo ad ericeta torfacea.

Caules erecti, pedales, minus brachiati, foliis rarioribus. Folia exigua, figura vulgaris, ſed argutiora, emarginata. Capitulum minus & laxius, floribus magis ſpicatis, vix ultra ſedecim.

3. TRIFOLIVM racemis ovalibus, ſtrepentibus, maximis, caule erecto, non diffuſo.

Lupulini ſpecies major, robuſta, adſurgens I. B. II. p. 381. cum n. 1.

Trifolium montanum lupulinum C. B. Prodr. 140. PARKINS. p. 1105. (deſcriptio, quae ex C. B. eſt, non icon, quae ad n. 1. pertinet) RAJ. p. 950. I. R. H. MURALT. p. 736.

Lotus montanus aureus, amplo lupuli capitulo annuus, BARREL. ic. 1024. bene

Lupulinum montanum capitulis ſpadiceis RUPP. p. 207.

Trifoliaſtrum pratenſe lupulinum, erectum, luteum, minus, foliis oblongis acutioribus, capitulis florum pediculis ſeſquiuncialibus & biuncialibus inſidentibus, ſiliqua conpreſſa monoſperma MICHEL. p. 28?

β Varietas foliis acutioribus ſerratis. In alpp. *Glaronenſium* I. GESNER.

In montoſis pratis aridis v. g. inter *Rüti* & *Gurnigel*. In M. *Feuerſtein*.

Caulis pedalis & cubitalis, erectus, minus ramoſus. Folia pariter glauca, ſerrata, imo cordata, reliqua longiora, ovatis ſimiliora. Capitula longiora, craſſiora, frequenter ſpadicea. Flos ſimilis.

*4. TRIFOLIVM capitulo ſpumoſo, aſpero, majus C. B. Prodr. p. 140. Baſ. p. 93. P. RAI. p. 950. Syll. ext. p. 256.

Trifolium veſicarium aſperum majus PARK. p. 1109.

C. B. in ſalicetis *Michelfeldae Huningam* verſus, ad dumeta ſe ſuffulciens.

„ Caules bicubitales, tenues, flexiles, folia rotunda, Trifolii vulgaris ſimilia, crenata, in praelongis pediculis. Scapi palmares, pedales. Capitulum in ſingulis ſubrotundum, parvae avellanae mole, floſculis aureis; his folliculi membranacei ſuccedunt, ſibi incumbentes, filamentis quibusdam exaſperati. Quid ſit, ne quidem conjectura adſequor, ſi a priori differt.

ORDO II.
I. SILIQVIS EX CALYCE EMINENTIBVS.
II. PLERVMQVE POLYSPERMIS.

5. TRIFOLIVM caule procumbente, & florigeris & folioſis petiolis praelongis.

Innumerabiles ſunt varietates huius plantulae. Veteres unicam fecerunt.

Weiſſ Fleiſchblum BRVNF. II. p. 59.

Trifolium album EIUSD. III. p. 48.

Trifolium pratenſe album DOD. p. 565. (breviter & pro varietate purpurei) LOB. adv. p. 380. RAJ. p. 942. &c.

Trifolium pratenſe flore albo minus & femina glabrum I. B. II. p. 380. T. aut de Par. p. 43. I. R. H.

Trifolium pratenſe album vulgare odoratum H. OX. II. p. 137. non autem ſynonyma.

Trifolium repens RIV. T. 13. (ſed abſque macula ut ſimilius ſit noſtri n. 6.) LINN. Lap. n. 174.

Trifoliaſtrum pratenſe corymbiferum majus repens foliis rotundioribus, alba & ſagittata macula notatis, ſiliquis tetraſpermis MICHEL. p. 26.

Trifolium capitulis ſubrotundis, floſculis pedunculatis, leguminibus tetraſpermis, caule procumbente LINN. Cliff. p. 375. ROYEN. p. 378.

β Varietas quadrifolia in areolis hortorum & ambulacris glarea conſperſis.

Quadrifolium phaeum fuſcum hortorum LOB. Ic. II. p. 33.

Trifoliis affine quadrifolium phaeum Lobelii I. B. II. p. 380. RAJ. p. 942.

Quadrifolium hortenſe album C. B.

Trifolium phaeum fuſcum luxurians, quatuor, quinque ſex foliis MORIS. II. p. 135. I.R.H. VAILL.

Caules longi, repentes, per intervalla radicati. Scapi folioſi longi: folia in hac varietate ovato cordata, ſerrata, nervoſa, glabra, glauca, arcu albo irregulari maculata. Scapi florigeri longi nudique. Calyx albus, purpura pictus, tubuloſus, ſuperne duobus latioribus & rectioribus ſegmentis, inferne tribus anguſtioribus hiatu diſtantibus. Flores in capitulo convexo, in junioribus erecti, per maturitatem a ſupernis diſcedunt reflexi, vt ſpicae fiant bifidae; iidem juniores albi ſunt, deinde ſuaverubent, fuſci denique contabeſcunt, ut in Lupulino. Vexillum album, aut ſubpurpureum, longiſſimum, non reflexum, plicatum; alae multo breviores, breviſſimae adnexae carinae Siliqua toroſa, ex calyce eminens. Semina duo, tria quatuor, quinque, naturaliter tamen, puto, quaterna latiora, quam vt renem referant, fere cordata.

Varietates aliquae, nam plures ſuperſunt.

β Maxima in hortis cultis, caule erectiori, cubitali, foliis ovatis, absque macula, ſiliquis tetraſpermis.

An *Trifoliaſtrum pratenſe corymbiferum majus, repens, foliis obtuſis, & veluti cordatis, non maculatis, ſiliquis tetraſpermis* MICHEL. p. 27. n. 8?

γ Similis repens ſiliquis diſpermis.

Trifoliaſtrum ſupinum corymbiferum annuum altum majus, folio longiore obtuſo, ſiliqua lata, incurva compreſſa, & diſperma MICHELI p. 28. T. 25. f. 5. Non repugnat.

δ Mediocris, foliis rhomboideis, gnomone albo pictis, & ſerratis.

Melilotus Pariſcenſis humifuſa foliis glabris ſerratis VAILL. T. XXII. f. 1.

ε Simillima primae, in pratis uvidis, foliis ſubrotundis, ſerratis, non maculatis, etiam tetraſperma.

ς Alpina, folio valde nervoſo, cordato, non maculato.

ζ Alpina minima, triuncialis, foliis rotundis, puris, ſiliqua tetraſperma.

Trifoliaſtrum pratenſe corymbiferum; repens, minimum foliis obtuſis, non maculatis, ſiliquis tetraſpermis, ſuperna parte aequalibus, inferna veluti nodoſis, ſemine ſubluteo MICHEL. p. 27. T. 25. f. 3.

η Varietas eleganter monſtroſa, Baſileae in pratis lecta circa *ſ. Peter*, & v STAEHLINO miſſa,

An varietas *Trif. pratenſis purpurei*, in qua *foliorum minimorum velut faſciculus in umbellae modum cauliculo inſidet* C. B. Prodr. p. 127.

Trifolium pratenſe capitulo folioſo AMBROS. p. 541. cum icone, VAILL. p. 195.

An *Trifolium pratenſe capite ſertaceo* MERRET. p. 121?

An *Trifolium pratenſe minimum erectum flore carneo prolifero* SCHEF. KNAUT. & BUXB. in cat. pl. circa Hal.

Pertinere videtur ad

Trifoliaſtrum pratenſe corymbiferum majus repens foliis rotundioribus; alba & ſagittata macula notatis, corymbis florum magis ſparſis, pediculis longiſſimis, ſiliquis tetraſpermis MICHEL. p. 28. T. 25. f. 1.

Fx ampliſſimis eſt. Folia cordata: Capitulum viviparum, loco calycum generat numeroſos petiolos, biunciales, in quibus monſtroſi flores naſcuntur, calycis ſegmentis, & uno aliquando, alterove petalo in longa folia degenerantibus, profunde ſerrata, dum unum aut alterum petalon, ſed ipſum etiam mutatum ſupereſt.

ORDO III.

II. SILIQUIS CALYCI INCLUSIS

I. FLORE TETRAPETALO.

6. TRIFOLIUM ſpicis ſubovatis, calycibus inflatis, dorſo gibbis LINN. p. 373. ROYEN. p. 378.

α Varietas foliis ovalibus

Trifolium caule nudo glomerulis glabris I. B. II. p. 379.

Trifolium fragiferum RAJ. Cant. p. 166. (diſtinguit a Friſico.)

Trifolium fragiferum noſtras purpureum folio oblongo H. OX. II. p. 144. T. 13. f. 2. RAJ. Syn. III. p. 330. T. aut de Par. p. 44. I. R. H. VAIL. p. 195. T. 22. f. 2. non penitus placet.

Trifolium fragiferum minus oblongo capite Italicum BARREL. ic. 851.

Et *Trifolium fragiferum repens minori & rotundiori folio* EIUSD. ic. 852. melius.

II. *Flore albo* JONQUET.

III. Certo idem eſt

Trifolium

Trifolium capitulo ſpumoſo aſpero minus C. B. Prodr. p. 140. Baſ. p. 93. RAJ. p. 947.*. Syll. ext. p. 256. MAPP. p. 312. qui a Friſico diſtinguit.
Trifolium veſicarium aſperum minus PARK. p. 1109.
β Folio cordato.
Trifolium fragiferum Friſicum CLUS. cur. poſter. p. 39. C. B. PARK. RUPP. COM MEL. ZWINGER.
Trifolium fragiferum MERR. RAJ. p. 946. Syn. III. p. 329. VOLC. non autem RIVINI quod eſt *Tr. glom. tom. per caul. longit.* I. B.
Trifolium fragiferum Friſicum folio cordato flore rubro H. OX. II. p. 144. &c. MAPP. denuo.
II. Capite violaceo CLUS. C. B. I. R. H.

Locis udis, gramineis, v. g. ſecunda *Morati*, eundo verſus paludoſa loca *Anetana*. Prior Baſileae ad ripam Rheni, prope *die Baar*.

Iunius prioris n. 5. varietates ita refert, ut vix diſtinguas, caule procumbente, foliis per intervalla longe pediculatis, glabris, ovalibus, obtuſis, glaucis, argute ſerratis, ſcapo quinque unciarum, capitulo denſo, convexo, calyce tunc glabro, ſimplici, duobus ſuperne brevibus & latis dentibus, tribus inferne capillaribus. Floris demum figura eadem eſt. Vexillum longum, ſtrictum, plicatum, non reflexum album, roſeis lineis pictum, alis ad breviſſimam carinam valde adhaerentibus. Sed maturior calyx inflatur, parte ſuperiori in globoſam ſpeciem intumeſcente, reticulata, tenera, modo villoſa, modo glabra, dum inferna vix mutatur. Siliqua rotunda, diſperma, ſemina ovato reniformia. Diſtinguitnr, priusquam fructum ferat, capitulo denſius congeſto.

7. TRIFOLIVM ſpicis ovatis ſeſſilibus ſcabris lateralibus LINN. Cliff. p. 373. ROYEN. p. 377.

Trifolium, cujus caules ex geniculis glomerulos oblongos proferunt I. B. II. p. 378. cum icone.
Trifolium flosculis albis in glomerulis aſperis cauliculis proxime adnatis RAJ. Syn. III. p. 329. VAILL. p. 196. T. XXXIII. f. 1.
Trifolium purpureum glomerulos oblongos proferens ex geniculis MORIS. II. p. 143.
Trifolium nodiflorum turbinatum BOCC. p. 141. T. 104.

STAEHELINUS miſit, in ditione Baſileenſi lectum. Ego, ni fallor, inveni in M. *Neunenen*.

Caules ſemierecti, ramoſi. Folia breviter pediculata, nervis valde conſpicuis, ſubtus (in noſtris) ſubhirſuta, cordata. Capitula floralia ſeſſilia, calyx flore paulo brevior, nodulo conſtat, & quinque triangularibus dentibus, latioribus, rigidis, & pene pungentibus. Flos ex calyce exigua parte eminet, albus. (purpureum facit I. B. & MOR.)

8. TRIFOLIUM caule erecto, ſpicis albis denſis brevibusque terminato, foliis nervoſis, inferne ſubhirſutis.

Trifolium acutum DORST. p. 289 *b.*
Trifolium pratenſe album FUCHS. p. 818. bene GESN. Coll. p. 111 *b.* TAB. p. 522. C. B. Baſ. p. 93. P. I. R. H. RUPP. &c.
Trifolium pratenſe alterum TRAG. p. 836. (breviſſime) CAMER. Epit p. 580.
Trifolium vulgare albo flore GESN. hort. p. 285.
Trifolium pratenſe album a Fuchſio depictum ſ. mas I. B. II. p. 379. RAJ. p. 943.
Trifolium folio longiore flore albo RIVIN. T. 12.
II. Nihil quidquam differt, etſi pro novo deſcriptum eſt, quod in Germaniae pratis humilibus rarius ſit.
Trifolium majus I. CLUS. Pann. p. 760. Hiſt. p. CCXLV. cum icone
Trifolium majus albo flore incanum Cluſii I. B. II. p. 380.
Trifolium montanum album C. B. (pagina vero praecedente junxit priori) RAJ. p. 943.*. T. aut. de Par. p. 540. I. R. H. VAILL. &c.
Trifolium Lagopoides album perenne ſpica rotunda foliis incanis MORIS. II. p. 141.

In pratis circa Bernam v. g. circa aediculam in media ſylva *Neſlern*, in iſthmo *die Enge* e regione villae *Reichenbach*.

Prioribus ſatis adfinis eſt, foliis glabris, glaucis, nervoſis, ſerratis, albo calyce, florido capitulo pediculato, albo, aut ſubrubello, denſiſſimo. Differt caule erecto, ſpicis terminantibus caulem ramoſque. Folia acute elliptica, ſubtus ſubhirſuta ſunt. Flos evidenter tetrapetalos.

9. TRIFOLIVM ſpicis villoſis, calyce & denticulis plumoſis.

Lagopus FVCHS. p. 494. MATTH. p. 983. CAM. Epit. p. 724. DOD. Cereal. p. 212. Hiſt. p. 577. melius, RIVIN. T. 15. BLAKW. T. 450.

Lotus

Lotus campeſtris TRAGI. p. 595.
Meliloti IX. ſpecies EIUSD. ib.
Herba leporina GESN. ind. quadr. p. 52.
Lagopus, pes leporis LOB. Ic. II. p. 39.
Lagopodium, Lagopus TAB. p. 524.
Lagopus minor CAM. Hort. p. 83. CAES. p. 243?
Lagopus vulgaris LUGD. PARK. RAJ. p. 948.
Lagopus trifolius quorumdam I. B. II. p. 377.
Trifolium arvenſe humile ſpicatum C. B. Baſ. p. 93. ſ. *Lagopus* C. B. P. T. aut de Par. p. 159. I. R. H.
Lagopus anguſtifolia minor erectior BARREL. ic. 901. melior reliquis, &
Lagopus altera, anguſtifolia, minor & verior, capitulo breviore EIUSD. ic. 902.
Trifolium Lagopoides purpureum arvenſe, humile, annuum, ſeu Lagopus minimus vulgaris MORIS. II. p. 141.
Trifolium ſpicis villoſis ovalibus, dentibus calycinis ſetaceis aequalibus LINN. Cliff. p. 374. ROYEN. p. 379.

Nihil vulgatius exeunte aeſtate in arvis, & inter ſtipulas.

Caulis erectus, ramoſus, cum tota planta molli lanugine obſitus. Folia longa, paulum cis finem latiora, ſine inciſo, nervulo in ſpinam exeunte, molliſſima. Caules & rami terminantur ſpicis ovalibus, totis tomentoſis. Calyx campaniformis, villoſus, quinque dentibus pappo pinnatis, flore longioribus, quorum inferiores paulo longiores ſunt. Flos exiguus, ſubrubellus. Siliqua ſphaerica, pene intra calycem matureſcit, & ſemen ovale continet.

Siccat, adſtringit, ad dyſenterias laudatur, BUCHWALD p. 158. ſed raro in uſum recipitur. Pro Conyza vendi KORONZAY.

10. TRIFOLIVM foliis ſubrotundis, ſpicis villoſis, calyce tomentoſo.
Lagopus major folio Trifolii DOD. Hiſt. p. 577. bene
Lagopus maximus folio & facie trifolii pratenſis LOB. ic. II. p. 39. ADVERS. p. 385. ex DOD.
Lagopus maximus Lobelii CLUS. pann. p. 763. Hiſt. p. CCXLVI. eadem icon.
Lagopus major CAES. p. 243?
Lagopus maximus SWEERT. II. T. 21. RAJ. Syll. ext. p. 158.
Trifolium albo incarnatum ſpicatum, ſive Lagopus maximus I. B. II. p. 376.
Trifolium ſpica ſubrotunda rubra C. B. I. R. H. &c.
Trifolium alopecuron latifolium ſpica longa BARREL. ic. 697.
Trifolium purpureum annuum folio hirſuto rotundo Trifolii pratenſis albi forma MORIS. II. p. 140.
Lagopus latifolius RIVIN. T. 17.
Trifolium ſpicis oblongis villoſis obtuſis nudis foliolis ſubrotundis ROYEN. p. 380.

I. B. in pratis prope fluvium *Arve* proxime Genevam.

Caules firmi, glabri, cubitales & altiores. Folia nervoſa, ſubrotunda, undique ſerrata, ſubhirſuta. Spica praelonga, duarum unciarum, molliſſima, uti priori. Calyx totus villoſus, longis ſericeis pilis, bilabiatus, tribus ſegmentis inferioribus deorſum reflexis, duobus ſurſum adſcendentibus omnibus in longas glabraſque ſpinulas exeuntibus. Flos rubellus, longe eminet, longiſſimo vexillo.

11. TRIFOLIUM ſpicis villoſis, calyce glabro, dentibus villoſis, imo longiſſimo.
Cytiſus TRAG. p. 601.
Trifolii majoris tertii altera ſpecies CLUS. p. CCXLVI.
Lagopus altera folio pinnato LOBEL. ic. II. p. 40.
Lagopus major altera DOD. p. 578.
Trifolium ſpicatum THAL. p. 124.
Lagopus major AICHST. aeſt. ord. 10. T. 10. f. 3. non bene
Trifolium purpureum majus folio & ſpica longiore I. B. II. p. 375. RAJ. p. 944.
Trifolium montanum ſpica longiſſima rubente C. B. Baſ. p. 93. P. T. aut. de Par. p. 540. I. R. H. MUR. p. 736.
Trifolium purpureum montanum, pinnatum, Lagopoides, ſpica longiſſima H. OX. II. p. 140.
Trifolium ſpicis villoſis, caule erecto, foliis ſerrulatis CLIFF. p. 375. ROYEN. p. 380.
II. *Trifolium majus III.* CLUS. Pann. p. 762. Hiſt. p. CCXLV. (cum icone ſimiliori Trifolii 12.
Trifolium aliud montanum majus THAL. p. 123.
Trifolium majus tertium purpureum Cluſio I. B. II. p. 375.
Trifolium ſpica oblonga rubra C. B. RAJ. p. 944*. T. aut. de Par. p. 539. I. R. H.
Trifolium purpureum montanum majus ſpica oblonga H. OX. II. p. 139.

Non rarum in Helvetiae montoſis, ſupra *Bonneville*, *Creſſier* &c. ad initia adſcenſus in

in *Juram* M. In pratis circa *Bex* abunde. *Genevae* prope *Champé* I. B. In M. *Crenzach* C. B. In M. *Randenburgico* MUR.

Caulis firmus, erectus, pedalis & ultra. Folia elegantia, glauca, firma, nitide ſulcata, nervis ad coſtam inclinatis, argute ſerrata, longius ovata, ſine emarginato. Caulem & ramos ſpicae terminant craſſae, biunciales & ultra, ovales, lanuginoſae. Calyx pene glaber. Ejus ſegmentum infimum longiſſimum, quod prae reliquis pappo plumoſum eſt, & florem aequat aut ſuperat. Flos purpureus, longe ex calyce eminens, & ſiliqua calyci incluſa, uti priorum.

ORDO IV.
II. SILIQUIS INTRA CALYCEM
II. FLORE MONOPETALO
TRIFOLIOIDES KNAUTII p. 84.
TRIPHYLLOIDES PONTEDERAE

His flos longiſſimus eſt, & vexillum alaeque cum carina in unum indiſſolubile petalon conferruminantur. Sed affinitas & leges bonae methodi vetant ſeparari.

12. TRIFOLIUM ſpicis villoſis, foliis inſidentibus, vaginarum caudis latioribus.
Trifolium calidius GESN. Coll. p. 112.
Trifolium in collibus & arvis acri guſtu EIUSD. Hort. p. 285.
Trifolium majus II. CLUS. Pann. p. 760. Hiſt. p. CCXLV. abſque icone
Trifolium majus, Cluſii ſecundum, non album, ſed rubrum I B. II. p. 375.
Trifolium montanum purpureum C. B. Baſ. p. 93. ZWING. *majus* P. PARK. RAJ. p. 944. * I. R. H. RUPP. &c.
Trifolium purpureum majus, foliis longioribus, & anguſtioribus, floribus ſaturatioribus RAJ. Syn. III. p. 328. I. R. H.
Trifolium ſpica oblonga rubra VAILL. p. 194. cum nominibus non bonis
Trifolium ſpica longiore flore purpureo RIVIN. T. 12.
Trifolium ſpicis villoſis, ſubovatis, caule erecto, foliis ovato oblongis integerrimis ROYEN. p. 380.
II. *Trifolium montanum minus* THAL. p. 124. *Thalio purpureum* I. B. l. c.
Trifolium montanum purpureum minus C. B. RAJ. p. 944.

Paſſim in montoſis ſylvis v. g. *M. Gurten.*

A ſpecie n. 13. differt in primis vaginis longius caudatis, viridibus, non in ariſtas capillares, ſed in latiuſcula foliola terminatis, deinde foliis ſuperne glabris, durioribus, magis venoſis, longioribus, ſaepe non maculatis. Color florum plerumque ſature purpureus.

β TRIFOLIUM montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Prodr. p. 140. P. RAJ. p. 945. * I. R. H.
Trifolium Lagopoides minus folio acuto crenato H. OX. II. p. 141.

C. B. in pratis montoſis, STAEHELINUS miſit, lectum circa *Herſperg.*

Omnino cum priori convenit, foliis tantum diſtinctum durioribus, totis glabris, magis nervoſis, ut albo n. 8. propius ſit.

γ TRIFOLIUM montanum purpuraſcens folio obtuſo crenato C. B. Prodr. p. 140. P. PARKINS. RAJ. p. 945. I. R. H.

C. B. in montanis circa *Genevam.*

„Caulis ramoſior, folia obtuſa, ſuperne crenata; ad ramulos folia acutiſſima; flores rariores. Ita C. B. Verum valde metuo, ut diverſum ſit.

13. TRIFOLIUM pratenſe purpureum minus foliis cordatis RAJ. Syn. III. p. 328. T. 13. f. 1. bene

STAEHELINUS circa *Langenbruk* Ego in M. *Neunenen.* Circa *Ferriere* GAGNEBIN.

Diverſum videtur, propius ſequenti. Folia non ſerrata, neque crenata, cordata, non maculata, hirſuta. Flores longiores, capitulum minus, neque perinde ſeſſile, & ſupra folia proxima elatum. Flore *albo* miſit D. GAGNEBIN.

14. TRIFOLIUM ſpicis villoſis foliis inſidentibus, vaginarum caudis capillaribus.
Brunella BRUNF. III. p. 26.
Epithymum DORST. p. 114.
Trifolium EIUSD. p. 288. *b.* RIVIN. T. II.

Trifolium pratenſe purpureum FUCHS. p. 817. GESN. Coll. p. 111 *b.* C. B. Baſ. p. 92. P. RAJ. p. 943. MAGN. Char. p. 239. VAILL.
Trifolium pratenſe TRAG. p. 586. MATTH. p. 835. CAMER. Epit. p. 582. DOD. Cereal. p. 186. Hiſt. p. 565. bene LOB. Ic. II. p. 29. TAB. p. 323.
Trifolium pratenſe ſeu vulgare GESN. Hort. p. 285.
Trifolium purpureum vulgare I. B. II. p. 374.
Trifolium pratenſe vulgare purpureum PARK. MOR. II. p. 138.
Trifolium pratenſe flore monopetalo T. aut. de Par. p. 43. I. R. H. ZANICHELL. p. 264. ic. 185. LINN. Lap. n. 273.
Triphylloides pratenſis flore purpureo PONTED. Anthol. p. 241.
Trifolium vulgare BLAKW. T. 20.
Trifolium ſpicis villoſis, caule diffuſo, foliolis integerrimis LINN. Cliff. 375. ROYEN. p. 580.

Nihil vulgatius in pratis, amatum agricolis.

Caules multi, ſemiprocumbentes, ramoſi, farti, duriuſculi. Auriculae albae, rubris venis diſtinctae, ariſtis terminatae capillaribus. Folia ex brevibus pediculis varia figura, ima rotundiora, ſuperiora acutiora, mollia, margine ſubhirſuto, aut non ſerrato, aut obſcurius, plerumque diſtincta macula alba ſagittata, aut in arcum flexa. Spicae ſeſſiles ſuper duos foliorum ternarios, totidemque auriculas, qua nota haec claſſis a reliquis facile diſtinguitur. Calyx cylindricus ſubhirſutus, denticulis capillaribus, ad latera plumoſis, ex eodem circulo ortis, quorum imus longiſſimus. Flos carneus, aut ſubrubellus, aut purpureus, ex ſtricto tubo emittit vexillum plicatum, longius, non ſubrectum, lateribus reflexis: alas ellipticas, auriculatas, carinam rectam, lanceolatam, vaginam ſolitae fabricae, omnino ut in ſpeciebus tetrapetalis. Capſula ovalis, operculata, ſemen late & breviter reniforme.

Gratum pabulum praebet jumentis; Hyberni panem inde conficiunt, nomine *Chambroch.*

β *Trifolium quod ſeritur majus* DOD. Cereal. p. 186. Hiſt. p. 565.
Trifolium pratenſe majoribus foliis LOB. adverſ. p. 380.
Trifolium purpureum majus ſativum pratenſi ſimile RAJ. Syn. III. p. 328.
Autre eſpece de trefle SPECT. de la Nat. III. ic. p. 26.

Omnino varietas eſt prioris, quam paſſim ſerunt. In pratis tamen circa *Mathod* ſpontaneam reperi.

Caules fiſtuloſi, cubitales, magis brachiati; folia longiora, crenata, ſpicae pallidiores, capitula obeſiora.

β Varietas flore albo SCHEFF. del. &c.
Haec eadem eſt.
Trifolium montanum majus flore ſulfureo MERRET. p. 121.
Trifolium pratenſe hirſutum majus flore albo ſulfureo ſeu ochroleuco RAJ. Hiſt. p. 943. Syn. III. p. 328.
Trifolium Lagopoides annuum hirſutum pallide luteum ſeu ochroleucum H. OX. II. p. 141. T. 12. f. 12.
Trifolium Lagopoides flore ſubluteo I. R. H.
Triphylloides alpina flore albo PONT. Anthol. p. 241.

In alpibus, *Gotthardo* v. g. ſolum provenit. RAIUS circa Genevam legit, miſſum eſt etiam ex Friſia a Cl. MOEHRINGIO.

Varietas videtur vulgaris ſpeciei: auriculas enim venoſas habet, ſpinula herbacea terminatas; folia ſubrotunda, pene majora, aut non crenata, aut obſcure, fine anguſtiori, obtuſo, ut in Vicia ſepium, ſpicae etiam obeſiores. Flos ochroleucos.

*15. TRIFOLIUM ſaxatile hirſutiſſimum C. B. Prodr. p. 143. P. PARK. RAJ. p. 950. *.

Trifolium ſaxatile hirſutiſſimum ſ. argenteum I. B. II. p. 381. ex fratre.
Trifolium alpinum ſaxatile hirſutiſſimum WAGNER p. 288.

C. B. in altiſſimis jugis alpium Helveticarum.

Radix lignoſa, rufo cordice, transverſim reptans. Huic plantulae acaulae multae inſident, ſed tota planta duas aut tres uncias non ſuperat. Folia in breviſſimis petiolis, incana, veluti argentea, mollia, ſuperne ovata. Inter folia capitula parva, rotunda, in longiuſculis pedicellis. In horum medio pili breves, molliſſimi, flaveſcentes.

An *Sibbaldia?* vel alia Potentilla alpina? videtur.

MELI-

MELILOTUS.

TOURNEF. T. 229.

TRIFOLII Sp. LINNAEI

Ne cogar characterem Trifolii, aliunde vagum, turbare inmiſtis plantis flore racemoſo, hac nota ſeparo Melilotum, tum calycis denticulis brevibus, qui Trifolio longi ſunt, & imus breviſſimus, qui Trifolio longiſſimus. Alae floris, quae Trifoliis breves, hic vexillo pares ſunt, & hoc ipſum magis ſubrigitur: ut ſatis abunde ſit notarum pro diſcrimine. Siliquae breves, calyce tamen longiores, monoſpermae & diſpermae.

1. MELILOTUS ſiliquis turgidis, brevibus, obſcure transverſim rugoſis.
Fragaria BRUNF. III. p. 49.
Melilotus DORST. p. 185. RIVIN. T. 6. optime, BLAKW. T. 80.
Saxifragia lutea FUCHS. p. 749. (valde altum ſpecimen)
Vulgaris Melilotus TRAG. p. 591.
Lotus urbana MATTH. p. 1162. CAM. Epit. p. 893.
Melilotus vera GESN. Hort. p. 267.
Melilotus lutea GESN. Coll. p. 89 *b.* & *Lotus urbana* p. 86 *b.*
Trifolium odoratum ſive melilotus DOD. Cereal. p. 190. Hiſt. p. 567. optime.
Melilotus Germanica LOB. II. p. 43. *flore luteo* AICHST. Aeſtiv. Ord. 10. T. 12. f. 1.
Lotus ſylveſtris TAB. p. 508. *floſculis luteis* CAES. p. 241.
Trifolium odoratum, ſ. melilotus vulgaris flore luteo I. B. II. p. 370.
Melilotus officinarum Germaniae C. B. Baſ. p. 94 T. aut de Par. p. 117. I. R. H. RUPP. &c.
Trifolium odoratum ſ. Melilotus fruticoſa lutea vulgaris vel officinarum H. OX. II. p. 161.
Melilotus vulgaris PARK. RAJ. p. 951.
MERIANAE ic. LXIV.
Trifolium floribus racemoſis leguminibus nudis diſpermis, caule erecto LINN. Cliff. p. 376. ROYEN. p. 381.
β *Melilotus major candida* TRAG. p. 590. MURALT. p. 683. ſive 2. ſpecies TRAGI.
Meliloti verae alia ſpecies flore albo GESN. Hort. p. 267 *b.*
Melilotus alba GESN. Coll. p. 89 *b.* & *Lotus ſylveſtris* p. 86 *b.*
Lotus ſylveſtris flore albo TAB. p. 507. CAES. p. 241.
Varietas prioris flore albo C. B. I. B.
Melilotus flore albo. PARK. RAJ. p. 951.
Melilotus officinarum Germaniae flore albo I. R. H. VAILL. GARID. &c.

Prior vulgaris ad vias & inter ſegetes: altera paulo rarior, ſimilibus locis in *Valeſia* &c.

Caulis durus, erectus, valde ramoſus, cubitalis & ultra. Folia ternata, glauca, glabra, ovata, profundius circumſerrata. Ramos & caulos terminant racemi florum pendulorum. Vexillum plicatum, cordatum, leviter bifidum, alis elevatis. Alae brevibus auriculis, pene longiores vexillo. Carina fiſſilis, rotundo fine. Siliqua rugoſa, turgida, ſemine unico, ex craſſo funiculo pendulo.

Acris eſt planta, & amara, nauſeoſo ſapore. Florum odor non ingratus, inde aqua deſtillatur, quae ſuaveolentes odores commode recipit & auget CAESALP. GEOFROI III. p. 836. Caeterum emolliens planta habetur; ad tumores dolentes quoslibet, ad inflammationes, & ad ſuppurationes ciendas frequentiſſime uſurpatur, tum cataplaſma, tum emplaſtrum. Ad deliganda vulnera, quae veſicatoria fecerunt, opportuniſſime inponitur. Infuſum florum ad colicos dolores, inflammationes abdominis & iſchurias laudat CHOMEL.

2. MELILOTUS fruteſcens ſiliquis brevibus turgidis minus rugoſis.
Melilotus fruticoſa candida major H. OX. II. p. 161. T. 16. f. 1. conjunctim cum priori.
Melilotus vulgaris altiſſima fruteſcens flore albo T. aut. de Par. p. 289. cum deſcriptione I. R. H. DILL. Cat. Gieſſ. p. 147. LEOPOLD.
Melilotus alba maritima fruteſcens vulgari ſimilis ZANICHELL. p. 183. ic. 104.
β *Melilotus vulgaris altiſſima fruteſcens flore luteo* T. aut. de Par. l. c. I. R. H. LEOP. MAPP. p. 191.

Albo flore ſepedalem legi in ſylvis M. *Belpberg* circa caſtellum dirutum.

An ſatis vere differat, neſcio: folia majora, & caules multo altiores habet. Folia frequenter recta linea reſecta, quam ſpinula bipertit. Sed flos & ſiliqua & odor ipſe & habitus conveniunt.

ANONIS.

TOURNEF. T. 229.

ONONIS LINN. n. 579.

Calycis dentes omnes longi, ſupremi paulo breviores, ad ſe invicem incurvati, inferiores longiſſimi, flori aequales (LINN.) imus rectus longiſſimus. Vexillum reliquis petalis amplius, plicatum, modice omnino ſubrectum. Alae multo breviores, ipſa etiam plerumque carina, auriculatae. Carina acute roſtrata. Tubus ſtaminum plerumque continuus, decimo minime diſtincto. Siliqua turgida, hirſuta, bivalvis, diſperma, triſperma &c. Folia, ut prioribus, ternata, ſaepe in vaginis peramplis ſeſſilia. Character, fateor, non ſatisfacit, nam noſtrae ſpecies, adeo paucae, & calyce, & flore, & ſiliqua inter ſe differunt.

1. ANONIS acaula, floribus longiſſimis, foliis non ſerratis.

Trifolium anguſtifolium Alpinum PON. p. CCCXL. commode, Ital. p. 194. PARK.
Trifolium alpinum Rhaeticum aſtragalites I. B. II. p. 376. RAJ. p. 956. MORIS in icone.
Trifolium alpinum flore magno, radice dulci C. B. Prodr. p. 143. RAJ. Syll. p. 256. SCHEVCHZ. It. I. p. 51. It. II. p. 143. It. IV. p. 342. cum deſcriptione.
Anonis Alpina humilior radice ampla & dulci I. R. H.
Trifolium alpinum ſ. Glycyrrhiza aſtragaloides Bernatum & ſaxatile C. B. WAGN. p. 288.
Trifoliaſtrum alpinum, purpureum, humile, caule nudo ſimplice, foliis anguſtioribus acutis, floribus amplioribus, ſiliquis planis incurvis & diſpermis MICHEL. p. 28.
II. *Trifolium Glycyrrhizites* PARK. p. 1105. RAJ. p. 956. MORIS. II. p. 146. omnino idem videtur.
Trifolium montanum ſpica longiſſima rubente ZWING. p. 745. malum nomen.

In alpinis paſſim. Magna copia in adſcenſu M. *Scheideck*; in M. *Joch.* I. B. ex Rhaetia, ibi in *Surſee* & *Albula* GESNER. In M. *Oehrli* Abbatiſcellanorum CLEMENT apud SCHEUCHZ. *Oreograph.* I. p. 258. Ex Pyrenaeis etiam adlata eſt.

Caulis nullus. Radix ampliſſima, brachiata, multiceps, ſetoſa. Folia graciliter elliptica, firma, nervoſa, glabra. Scapi florigeri ex radice aphylli, aliquot unciarum. Racemus florum ſpecioſus. Maximi ſunt, & longiſſimi, unciales, purpurei. Calycis ſegmenta ſuperiora latiora, imum longum & capillare. Vexillum longiſſimum, reliquis petalis adpreſſum, ſtrictum, carneum, lineis purpureis varium. Alae carina longiores, huic adhaerent auriculatae. Carina ſima, brevis, ſtamina novem, & decimum inpar. Siliqua brevis, turgida, diſpermos. Tuba longa.

Poſſet ad Trifolia referri, ob ſtrictum florem, alas longiores, ſtamina, &c. ſed non placuit turbare characterem naturalem Trifolii, ampli generis, & naturali potius quodam vinculo, quam artificiali charactere conjuncti. Non repugnarem, ſi ex hac planta, & bituminoſo Trifolio, & aliis quibusdam novum genus fieret, quod a Meliloto calycis denticulis longis capillaribus, a Trifolio floribus magis ſparſis diſtingueretur.

Hac planta ex Pyrenaeis adlata, in *Ruſcinonenſi* comitatu publice pro Glycyrrhiza utuntur Pharmacopolae GAGNEBIN.

2. ANONIS floribus & foliis ſubrotundis, longe petiolatis.

Cicer ſylveſtre GESN. Hort. p. 254 *b. verius* LOB. I. Ic. II. p. 73. bona icon, ſed hirſutiem folii non habet.
Cicer ſylveſtre tertium DOD. p. 525.
Cicer ſylveſtre II. TAB. p. 500. *Dalech.* LUGD. p. 464.
Cicer ſylveſtre trifolium I. B. II. p. 295.
Cicer ſylveſtre latifolium triphyllon C. B. P. RAJ. Syll. p. 96.
Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profunde ſerratis H. OX. II. p. 170. T. 17. f. 17. I. R. H. TILL. &c.
Ononis latifolia, Cicer ſylveſtre triphyllum RAJ. p. 959.
Ononis pedunculis ex alis foliorum trifloris nudis LINN. Cliff. p. 358. ROYEN p. 378.

Ad pedem M. *Gemmi* copioſe, ubi a Thermis adſcenditur, poſtquam ſylva ſuperata eſt, prius quam ad rupes venias. I. B. & RAIVS ad pedem M. *Saléva.*

Caulis fruticoſus, cubitalis, brachiatus, cortice ſubhirſuto, absque ſpinis. Folia longe petiolata, a caule diſtant, viridia, hirſuta, rotunda, aut ovata, argute circumſerrata. Auriculae ad petiolum minimae. Scapi florigeri ex alis foliorum, aphylli, uniflori, aut pauciflori, a caule exſtant biunciali diſtantia. Flos fere vulgaris

garis ſpeciei, vexillo roſei coloris, ampliſſimo, plicato, ſubhirſuto, carinae roſtro peracuto, alis longiori.

3. ANONIS inermis floribus pene ſeſſilibus, vaginis foliorum ampliſſimis.

Anonis non ſpinoſa CLUS. Pann. p. 52. bene
Anonis mitior I. EIUSD. Hiſt. p. 99. cum optima icone.
Anonis non ſpinoſa purpurea TAB. p. 529.
Et *Anonis ſine ſpinis lutea* EIUSD. ib. omnino
Anonis non ſpinoſa purpureo flore I. B. II. p. 393. recte diſtinguit ab inermi varietate ſpeciei vulgaris n. 4.
Anonis ſpinis carens purpurea, C. B. WAGNER LEOP. n. 4. FL. BAT. ZWING. p. 351.
Anonis purpurea, ſpicata erecta, perennis, longifolia, ſiliquis erectis, lentiformibus H. OX. II. p. 169.
Ononis ſine ſpinis ſeſquicubitalis ROYER. p. 126.
Ononidis non ſpinoſa magna ſpecies FUREN. in BARTH. ciſt. Med. p. 290.
Anonis non ſpinoſa flore purpureo maximo IBID. II. p. 468.
Anonis floribus ſubſeſſilibus lateralibus ſolitariis ramis inermibus LINN. Cliff. p. 359. ROYEN. p. 375.

Recentiores confuderunt cum varietate vulgatiſſimae, a qua diverſam eſſe IUNGIUS perſpicax intellexit. STAEHELINUS circa *Rickenbach* agri *Baſileenſis.*

Caules cubitales & ultra, ramoſiſſimi & valde folioſi, inermes. Vaginae longae, bivalves. Pediculi folioſi multo longiores, quam ſequenti, unciales, & majores. Folia majora, mollia, ſubhirſuta, ovalia, profunde ſerrata, viſcida: Flores ſimiles, ramos terminant, in ſpicas congeſti, quae foliis vix ſeparantur.

4. ANONIS floribus pene ſeſſilibus, vaginis foliorum ampliſſimis, ramo quolibet in ſpinam terminato.

Anonis RUELL. p. 489. FUCHS. p. 60. bene DOD. p. 743. (ſed icon eſt *Italicae,* quam TILLIUS monet diverſam eſſe a noſtrate) RIVIN. T. 69. bene BLAKW. T. 301.
Reſta bovis TRAG. p. 869.
Ononis CORD. Dioſc. p. 51. GESN. Hort. p. 269 *b.* Coll. p. 93.
Anonis ſ. Ononis CAM. Epit. p. 443. ſimilior Italicae.
Ononis aut Anonis, Aegipyros Cratevae anguillarae LOB. ic. II. p. 28. icon eſt Italicae.
Anonis, Ononis, reſta bovis TAB. p. 528. bene
Anonis ſpinoſa AICHST. Aeſt. Ord. 10. T. 2. f. 3.
Anonis ſ. reſta bovis vulgaris purpurea ſpinoſa I. B. II. p. 391. cum icone Epimedii.
Anonis ſpinoſa flore purpureo C. B. Baſ. p. 104. P. PARK. RAJ. p. 957. T. aut. de Par. p. 53. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 291.
Anonis vulgaris, ſpinoſa, flore purpureo H. OX. II. p. 169. T. 17. f. 1. bene
Anonis floribus ſubſeſſilibus ſolitariis lateralibus caule ſpinoſo LINN. Cliff. p. 359. ROYEN. p. 375.
II. *Flore albo* CAM. Hort. TAB. ic. p. 528. I. B. MOR. I. R. H. &c.
β Varietas non ſpinoſa, diverſa a n. 3.
Ononis perpetuo levis GESN. Hort. p. 269.
Anonis non ſpinoſa AICHST. l. c. f. 2.
Anonis non ſpinoſa repens H. OX. II. p. 169. RAJ. p. 957.*
Anonis ſpinis carens purpurea I. R. H. ex ſitu nominis, DILL. RUPP. MUR. p. 572. BUXB. MILLER. TILL. WEINM. T. 140. a. MAPP. p. 25.
Anonis non ſpinoſa flore purpureo PARK. p. 993.
III. *Flore albo* MARANT. p. 61. MATTH. p. 675. I. B. F. Boll. p. 182. LOB. Adv. p. 378. SIBBALD. SUTH. I. R. H. BOERH. MILL. WALTH. WEINM. T. 141.
γ *Erectior* ſpinoſior, autumnalis planta, qualem reperi circa *Mathod.*
Anonis ſpinoſa fruticoſa erecta flore pallido FABREG. II. p. 136.

Prior varietas vulgatiſſima eſt, neque reliquae valde rarae.

Caules parum erecti, duri, ramoſiſſimi, cortice rubro, lanuginoſo, ramo quovis in duram rectamqve ſpinam terminato. Folia ex adeo ampla vagina, ut folia ſuperet, bifida, ſerrata, ex breviſſimis pediculis folia ſuſtinente, conferta, ſeſſilia, ut vix poſſis numerum inire, modo ſolitaria, modo bina, raro terna. Flores ex petiolis breviſſimis, unifloris, ad alam ramuli prodeuntibus. Calyx hirſutulus: ſegmenta ſuperiora ſubrecta, tantum fiſſa, imum longius. Vexillum plicatum, ampliſſimum, roſeum. Alae carina breviores, breviter auriculatae. Huic roſtrum acutum, purpureum, cavitas ampliſſima, unguis bipes. Stamina vix diſtincta. Siliqua brevis, rhomboidea, triſperma; ſemina inaequaliter reniformia. Iunior planta tota viſcoſa eſt, & olida. Senior calveſcit, & tota fit durior, qualia ſpecimina, in agro Aventico lecta, videntur eſſe Anonis fruticoſa erectior VAILL. & FABR.

 Radicem

Radicem valde diureticam eſſe omnes conſentiunt, pellere calculos; ad drachmam ſumtum pulverem corticis (MONAV apud CRAT. epiſt. II. p. 367.) 371. etiam cum noxa, ut incontinentiam fecerit urinae (LENTILIUS) menſesque, cum omnes pene plantas ſuperet copia ſalis fixi, quem ſubpeditat [BLAIR.] Commendat autem c. HOFMANNUS pulverem corticis, cum infuſio nimis ingrato ſit ſapore. Interno uſu hujus pulveris, ad drachmam quotidie ſumti, ſarcocelen ſanatam fuiſſe MATTHIOLUS. p. 675. Verum id multum eſt. Olim dubitavit BORRICHIUS & alii.

*CICER alpinum LOBEL Illuſtr. p. 169. PARKINSON. p. 1077.

In M. *Jura.*

Ex radice longa, ſubtus diviſa, folia veri Ciceris ſimilia, rotundiora tamen & dentata: flores ſubcoerulei, ſiliquae ſubhirſutae.

Quid ſit, nemo dixerit. Cum foliis dentatis ſit, Anonidis genus eſſe videtur.

5. ANONIS floribus ſeſſilibus, calyce ampliſſimo patulo.

Ononis lutea ſylveſtris minima COLUMN. p. 304. ic. p. 301. optime, RAJ. p. 958.*. Syll. p. 64.
Anonis ſpinoſa lutea minor C. B. PARKINS.
Anonis lutea ſylveſtris minima ſiliculis lentiformibus, erectis, bivalvibus MORIS. II. p. 170. T. 17. f. 6. VOLC.
Anonis lutea montana non ſpinoſa minima BARREL. ic. 1107.
Anonis flore luteo parvo T. aut. de Par. p. 54. I. R. H. VAILL. p. 13. BOERH. FAB. II. p. 136.
Ononis floribus lateralibus ſeſſilibus ſolitariis petiolis longiſſimis ROYEN. p. 375.
II. *Anonis ſpinoſa lutea major* C. B.
Ononis montana lutea GESN. Hort. p. 800.

Inter *Leucam* & *Sideram Valeſiae* ad vias. C. GESNERUS ex *Gemmio* M. per lapſum aliquem memoriae, neque enim montana eſt.

Caules non ſpinoſi, lignoſi, pedales & humiliores, toti foliis & floribus tecti, deinde, quando conſenuerunt, vaginis foliorum. Folia terna, longe petiolata, nervoſa, lineata, argute ſerrata, pene glabra: vaginae ſtrictae, biaures. Flores in ſummo caule pene ſeſſiles. Calyx ampliſſimus, quinque latiſſimis & criſtatis laciniis. Flos exiguus, luteus: Vexillum amplum, reflexum, ovale. Carina vexilli longitudine, roſtro acuto, alae breviores. Siliqua brevisſima, tumida, fuſca, dura, ſubhirſuta, triſpermos:

6. ANONIS petiolis longis unifloris, ſiliquis pendulis.

Ononis lutea CAM. Epit. p. 444. bene, ZWING. p. 651.
Ononis flore luteo AICHST. aeſt. ord. 10. T. 2. f. 1.
Anonis mitior luteo flore CLUS. Pann. p. 35.
Anonis mitior II. luteo flore EIUSD. Hiſt. p. 99. abſque icone.
Natrix Plinii herbariorum LOB. Ic. II. p. 28. bene
Anonis non ſpinoſa, lutea, Natrix Plinii Herbariorum LUGD. p. 449.
Anonis lutea non ſpinoſa Dalechampio Natrix I. B. II. p. 393.
Anonis viſcoſa ſpinis carens, lutea major C. B. RAJ. p. 958. Syll. exter. p. 63. T. aut. de Par. p. 54. I. R. H. FONTED. Anthol. L. I. c. 32. p. 91. cum charactere, PLUKN. Mantiſſ. p. 15. SCHEUCHZ. It. IV. p. 329. ZANICHELL. p. 18. ic. 275 FABREG. II. p. 136.
Trifolium aliud in montibus ſenenſibus SPIG. Iſagog. c. 17.
Anonis lutea perennis major Natrix dicta H. OX. II. p. 171.
Natrix RIVIN. T. 68. RUPP.
Icon WEINMANN T. 139.
Ononis pedunculis unifloris ſeta terminatis LINN. Cliff. p. 358. ROYEN. p. 375.
β Varietas.
Ononis flore luteo, variegata, non ſpinoſa AICHST. l. c. f. 2.
Anonis non ſpinoſa flore luteo variegato C. B. P. RAJ. p. 958. &c.
Anonis non ſpinoſa Natrix dicta floribus luteis ſtriatis PLUKN. l. c.

In alveo fl. *Arve* prope Genevam RAIUS. Ego reperi in Valeſia, ad vias, pene ubique a *Leuca* ad fl. *Morge* usque, deinde circa *Bex*, & ad ipſum aditum ad cuniculos montis ſalſi *au bulliet.* Altera varietas frequens intercurrit.

Radix lignoſa, ſerpens, multiplex. Caules duri, fruticoſi, pedales & ultra. Vaginae ad ortum petioli folioſi longae, ſtrictae, bifidae: Folia ipſa petiolata, terna, anguſte ovata, lineata, argute ſerrata. Scapi florigeri unicum folium producunt, deinde nutant, & florem gerunt pariter ſolitarium, magnum. Calycis duo ſegmenta lateralia patentia, exſtant a flore. Flos luteus: vexillum ampliſſimum, cordiforme, lineis fuſcis ſaepiſſime lineatum. Alae magnae, rotundae, carinam excedunt. Carina ampla, roſtro acuto longoque. Stamina omnia connata. Siliqua longa, non toroſa, parum

parum turgida, cylindrica, conpreſſa continet. Semina aliquot, pene rotunda. Tota planta viſcida eſt & hirſuta, odore ſingulari, pene theriacali.

CYTISUS.

TOVRNEF. T. 416.
LINN. n. 582.

Ab Anonide inprimis vexillo differt, & ſiliqua in origine anguſtiori, craſſeſcente in progreſſu (RIVIN.) tum calyce bipartito, dentibus omnibus breviſſimis, duobus & tribus. Caeterum carina etiam roſtrata, ſtamina in noſtris connata, alae modo longiores carina, modo breviores.

1. CYTISUS foliolis ovato oblongis, racemis ſimplicibus pendulis LINN. Cliff. p. 354. ROYEN. p. 369.

Mire multiplicata eſt: ecce nominum claſſes aliquot.
I. *Faba inverſa* TRAG. p. 619.
Trifolia arbor CORD. p. 187. cum bona icone. Sylv. Obſ. p. 221. 223.
Laburnum BELLON. de neglect. ſtirp. cult. p. 224. GESN. ind. quadr. p. 47. RIVIN. T. 62. bene.
Anagyris quae & Anagyrus & Onogyrus GESN. Hort. p. 246 *b.*
II. *Anagyris prima* MATTH. p. 930. CAM. Epit. p. 671. TAB. p. 1089.
Anagyris latifolius AICHST. Vern. Ord. frut. T. 7. f. 1. bene
I. II. *Laburnum, arbor trifolia Anagyridi ſimilis* I. B. II. p. 361. bene. MAGN. Char. p. 326.
Anagyris non faetida major vel alpina C. B. RAJ. Syll. p. 61. Hiſt. p. 1721.
Cytiſus alpinus latifolius flore racemoſo pendulo I. R. H. MILL. BOERH. &c.
β *Floribus denſius in uvam congeſtis* PLUKN. I. R. H.
γ *Foliis variis* VOLC. PLUKN. I. R. H.
III. *Anagyris altera* MATTH. p. 931. CAM. Epit. p. 672. cum charactere, TAB. p. 1090.
Eghelo DOD. p. 785.
Laburnum II. LUGD. p. 104. *Laburnum* p. 103. foliis anguſtis.
Anagyris non foetens minor C. B. RAJ. p. 1722. &c.
Minus faetens Anagyris vel Laburnum LOB. adverſ. p. 388. ex Helvetia.
Cytiſus alpinus anguſtifolius flore racemoſo pendulo longiore I. R. H. BOERH. MILL.
β Idem pediculo *breviore* EORVMD.

In Helvetiae calidioris montanis ſylvis frequens; reperi in praecipitibus rupibus, quas ſeparat *Orba* fl. prope *Moncharans*, tum ſupra *Aigle* eundo verſus *Sepey* abunde. In *Saléva* M. I. B. & RAIVS. In M. *Sanetſch* GESNER, & in comitatu *Toggenburg* Epiſt. p. 87. Antiquum nomen, Bellonio dictum, parum inflexum retinet (*Aubours.*)

Arbor decempedalis, ramoſa, & frondoſa. Folia longe petiolata, ternata, ovalia, ſericea lanugine tecta. Rami terminantur in ſcapos florigeros, racemoſos, longos, pendulos. Flores ex longis pediculis ſuſpenſi, aurei. Siliqua ſubhirſuta, conplanata. Vexilli unguis hiatu diſtat a reliquis petalis. Alae carina longiores.

Purgat & vomitum ciet GESNER MATTHIOL. p. 931. ad flagitium usque IDEM Materies aeterna, ad inſtrumenta muſica noſtris in uſu eſt.

2. CYTISUS foliolis ovato oblongis, racemis ſimplicibus erectis LINN. p. 354. ROYEN. p. 369.

Inſuperabilis confuſio. Sed videtur utraque planta nullo vero diſcrimine diſtingui, quod pridem ſenſit I. B.
I. *Pſeudocytiſus ſ. niger & major Cytiſus* CORD. p. 188.
Cytiſus ſylveſtris EIUSD. ſylv. p. 223.
Cytiſus primus CLUS. Pann. p. 36.
Cytiſus IV. EIUSD. Hiſt. p. 95. TAB. p. 1093.
Et *Cytiſus II.* TAB. p. 1094.
Pſeudocytiſus DOD. p. 570.
Cytiſus Geſneri LUGD. p. 260. *cui flores fere ſpicati* I. B. I. P. II. p. 370.
Cytiſus glaber nigricans C. B. (qui hanc hiſtoriam mire turbavit) RAJ. Hiſt. p. 973. ſyllog. ext. p. 113. PLUKN. ZWING. I. R. H. WAGN. LEOP. &c. *ſpicatus* WEINMANN. T. 456 *a.*
Pſeudocytiſus niger PARK. p. 1475.
Cytiſus RIVIN. T. 17.
II. *Cytiſus albus ſylveſtris* CORD. L. III. p. 187 *b.*
Cytiſus ſuffrutex lignoſus GESN. Hort. p. 256 *b. ligno duro* EIUSD. Coll. p. 73.
Cytiſus albicans folio Trifolii vulgaris C. B.

Dicitur

Dicitur prope *Lauſannam* naſci (GESNER): circa *Plurs* reperit HUBERUS. Alteram varietatem *Scaphuſii* in apricis & aſperis collibus GESNERUS.

Varietas *Pluriae* lecta, a CLUSIO & a I. B. deſcripta, & a GESNERO, ſunt arbuſculae quatuor pedum, recto caudice, & ſurſum ramoſo: foliis petiolatis, ternis, ovatis, hinc glabris, ſolo nervo pubeſcente, inde ſericeis totis. Racemi ramos terminant numeroſiſſimi, erecti. Calyx villoſus, ſericeus. Flores flavi, ſuaveolentes. Vexillum breve, ovatum; Carina longiſſima, vexillum longe ſuperans: alae vexillo breviores, ovales: Siliquae ſescunciales, planae, hirſutae.

Altera varietas omnia eadem habet, ſed folia utrinque levia. Hanc CORDUS dixit p. 188.

Vulnerariam eſſe, ejusque foliis in turundam fictis, avem vulnus oppleviſſe BOCCONE narrat *Muſ. di Fiſ.* p. 139.

GENISTA.

LINNAEI n. 580.
GENISTAE T. ſpecies T. 411.
GENISTELLA T. T. 413.
GENISTA-SPARTII Sp. T.

Calyx ſuperioribus duobus ſegmentis brevibus rectis, ab inferioribus tribus hiatu diſtinctis. Floris petala magis hiant, quam in ulla alia ſpecie hujus claſſis, & alae non raro ad angulum rectum a carina recedunt: vexillum ſtrictum, anterius anguſtius, emarginatum. Alae longae, ellipticae, carina breviores, ungue & auricula valde brevi. Carina longiſſima, bipes, vexillo longior, recta, roſtro obtuſo, non recurvo. Stamen decimum non diſtinctum. Tuba globulo terminatur. Siliqua bivalvis, parum turgida, ſemina aliquot, reniformia (LINNAEUS unicum numerat ſed noſtris omnibus plura ſunt.

1. GENISTA foliis confertis, ovalibus, acutis, floribus ſeſſilibus, ſpicatis.
Tinctorius flos FUCHS. p. 808. CLUS. Pann. p. 53. I. B. I. P. 2. p. 391.
Ferula TRAG. p. 604.
Chamaeclema CORD. p. 161 *b.* quod ad iconem.
Geniſta humilis GESN. Hort. p. 260.
Geniſta minor non ſpinoſa EIUSD. Coll. p. 78.
Geniſta tinctoria DOD. p. 763. *vulgaris* CLUS. Hiſt. p. 101.
Vulgi Coroneola CAES. p. 251.
Vulgi Geniſtella infectoria LOB. Ic. II. p. 89.
Geniſtella tinctoria TAB. p. 1102. RAJ. p. 1725.
Geniſtella tinctorum AICHST. vern. ord. 5. T. 12. f. 3.
Geniſta tinctoria Germanica C. B. Baſ. p. 105. T. aut. de Par. p. 451. I. R. H. ZANICH. p. 108. ic. 165.
Geniſtella RIVIN. T. 67. bene.
Geniſta foliis lanceolatis ramis teretibus ſtriatis LINN. Cliff. p. 355. ROYEN. p. 371.

In ſterilibus arvis & collibus lapidoſis non rara.

Caules plurimi, duri, anguloſi, alias erecti, alias procumbentes, ramoſi, ſpica florum denſe congeſtorum terminantur. Folia ſolitaria, terno ordine, conferta, firma, ex ovatis vel ellipticis lanceolata. Flos flavus, qualem deſcripſi. Siliqua nigra, longiuſcula, pene plana, glabra, polyſperma; ſemina lentiformia, hilo inciſa, nitida.

Semen & tota planta purgat: exuſta multum dat ſalix fixi, vnice diuretici: Ipſius etiam plantae decocto ſanatos hydropicos recenſet amicus doctiſſimus MOEHRINGIUS E. N. C. vol. V. obſ. 32. & olim BRASSAVOLA p. 110.

2. GENISTA foliis confertis, ovatis, inferne piloſis, floribus ſeſſilibus ſparſis.
Chamaegeniſta prima CLUS. Pann. p. 50. Hiſt. p. 103. bene
Geniſtella Pannonica TAB. p. 1103. male ſi haec eſt.
Chamaegeniſta foliis geniſtae vulgaris C. B. RAJ. p. 1725.
Geniſta humilior procumbens RAJ. Syll. p. 130.
Geniſta humilior Pannonica I. R. H. TILL.
II. *Geniſtae minoris ſpecies* THAL. p. 55.
Chamaegeniſta montana hiſpida C. B.
III. *Geniſta minima* LUGD. p. 173.
Geniſta ramoſa foliis hyperici C. B. T. aut. de Par. p. 451. I. R. H. VAILL. GARID. MAPP. p. 122.

I. II. III.

I. II. III. *Geniſtella piloſa* I. B. I. P. II. p. 393. conjungit omnes. RAJ. Syll. ext. p. 130. MAGN. bot. & Char. p. 327.

Geniſta foliis lanceolato-obtuſis, caule tuberculato LINN. Cliff. p. 355. ROYEN. p. 371.

C. B. non longe *Friburgo* „ circa *Pierre pertuis* „ inter *Delſperg* & *Lauffen.* GAGNEBIN circa *Chaux de Fond.* Inter *Andreasberg* & *Oderbrüke* abunde. *Mülhuſii* I. GESNER.

Frutex ramoſiſſimus, procumbens, virgis pedalibus, ramis anguloſis. Folia dura, ovata, aut pene cordata, ſericeo villo ſubtus ſplendent. Flores per ramos, ex brevibus petiolis, minus tamen ſpicati, flavi. Calyx quinquefidus, ſuperioribus ſegmentis latis diſtantibus, inferioribus ab ipſis hiatu ſeparatis, rectioribus. Flos flavus, fabrica cum priori convenit, Siliquae hirſutae, latiuſculae, polyſpermae.

D. GAGNEBIN in *Burgundia* Geniſtam legit, a noſtra diverſam petiolis biuncialibus, in ſummis ramis congeſtis: ea forte fuerit *minima* LUGDUNENSIUM.

3. GENISTA foliis ovato-lanceolatis, ſpinis in ramis ſeneſcentibus ramoſis.

Geniſtella FUCHS. p. 220. commode. TRAG. p. 962. DOD. p. 760. LUGD.
Geniſta vel Geniſtella ſpinoſa GESN. Hort. p. 260.
Geniſtella, Geniſta minor ſpinoſa GESN. Coll. p. 78 *b.*
Geniſtella ſpinoſa CLUS. Pann. p. 51. Hiſt. p. 104. obiter RIVIN. T. 67. pulchre.
An *Suffrutex Coroneolae ſimilis* CAESALP. p. 251? Videtur.
Geniſtella aculeata LOB. Ic. II. p. 93. TAB. p. 1102. bene.
Geniſta aculeata folioſa I. B. I. P. 2. p. 399.
Geniſta ſpinoſa minor Germanica C. B. Baſ. p. 104. P.
Geniſta aculeata RAJ. Syll. p. 130. Hiſt. p. 1728.
Geniſta ſpartium minus Germanicum T. aut. de Par. p. 452. I. R. H. ZANICHELL. p. 108. ic. 92. non bene, MAPP.
Geniſta caule nudo, ſpinis ramoſis caulinis, ramis floriferis inermibus, foliis lanceolatis ROYEN. p. 371.

Circa Baſileam paſſim. Ad ripam *Rheni* e regione *Crenzach,* qua trajicitur flumen in ſylvam *de Hardt.* In ſylva prope *Burgfelden* legi. In colle ad *Limagum* fl. prope *Wettingen* GESNER. Circa M. *Saléva* RAI. & I. B.

Caules fruticoſi, pedales, erecti, ramoſiſſimi, Iuniores rami foliis tecti, hirſuti, ſingulae foliorum alae inſident juniora naſcentis rami folia, & ſpina ſemi-foliacea una, aut plures; in vetuſtis vero ramis, foliis delapſis, ſolae ſpinae ſuperſunt. longiores, etiam ramoſae. Folia triplicato ordine, hirſuta, ex ovatis lanceolata, firmula. Flores ad ramos, pene ſeſſiles, in ſpicam. Calyx uti priorum, imo dente capillari. Flos flavus, vexillum dimidio carina brevius, carinatum, carina duplo vexillo longior, recta minime roſtrata, bipes. Alae fere aequales carinae, uti prioribus. Siliqua brevis, lata, ex turgente conpreſſa, hirſuta, nigra, ſeminibus pene ternis.

4. GENISTA foliorum parte prima cauli adnata, elliptica, altera patente lanceolata.

Chamaeſpartium TRAG. p. 602. (flores quaſi graminis alopecuri)
Geniſta anguloſa CORD. p. 189 *b.*
Minima in Geniſtarum genere GESN. Hort. p. 260.
Geniſtella altera caule foliato EIUSD. Coll. p. 78 *b.*
Chamaegeniſta altera CLUS. Pann. p. 51. Hiſt. p. 103. bene
Geniſtella montana LOBEL. II. p. 92.
Geniſta ſagittalis Pannonica CAM. Hort. ic. XIII. optime
Chamaeſpartium I. TAB. p. 1103. ex CLUS. &
Secundum EIUSD. p. 1104. ex TRAGO &
Narbonenſe EIUSD. p. 1105. male
Geniſtella herbacea ſ. Chamaeſpartium I. B. I. P. II. p. 393. T. aut. de Par. p. 84. I. R. H. VAILL. &c.
Chamaegeniſta ſagittalis C. B. Baſ. p. 105. MUR. p. 659.
Geniſtella montana germanica RAJ. Syll. Hiſt. p. 1725.
Chamaeſpartium ſupinum caule folioſo hiſpanicum BARREL. ic. 570.
Geniſta ramis trianguli ancipitibus, petiolis decurrentibus, foliis ovato lanceolatis LINN. Cliff. p. 355. ROYEN. p. 371.

Minime rara in ſylvis apricis, v. g. prope *Baſileam* verſus *Burgfelden:* in adſcenſu M. *Suchet* &c. Circa *Scaphuſiam* MURALT. In M. *Legerberg* GESNER.

Caulis valde ſingularis, triangularis, totus foliis tectus, quorum alia pars longe elliptica, caulem veſtit adpreſſa, alia lanceolata reflectitur, viridis & firma. Flores ſpicati caules terminant: Calycis ſegmenta duo ſuperna brevia, inferiora tria longa,

 medio

medio pene capillari. Flos flavus, vexillo reflexo cordato: alis obſcure auriculatis, paulo carina brevioribus, carina vexillo aequali, bipede, fine amplo ſubrotundo, non reflexo. Siliquae totae hirſutae, nigrae, conpreſſae, ſeminibus quatuor foetae, levibus, flavis, pene rotundis.

L A T H Y R U S.

LINN. n. 590.

NISSOLIA T. p. 656.

LATHYRUS T. T. 216. 217.

CLYMENUM T. T. 218.

Calycis brevis, cylindrici, duo dentes ſuperiores breves, ad ſe mutuo converſi, inferiores rectiores longiores. Haec nota in aliis ſpeciebus evidentior eſt, in aliis obſcurior, quibus calyx a regulari nonniſi hiatu quodam diſtat, ſeparante ſuperiora ſegmenta ab inferioribus. Vexillum amplum, emarginatum, elevatum, deorſum cavum. Alae carina paulo longiores, elliptico fine, auriculatae. Carina bipes, ampla, roſtro acuto. Siliqua plana, niſi ubi ſeminibus turget, lata, parallelogramma, tuba ſuperſtite. Exemplum Hedyſari, Ornithopodii, Vulnerariae, Geniſtae, intercedit, ne ſequar TOURNEFORTIUM, & Lathyros folio unico, a bifoliis, hos a quadrifoliis ſeparem. Omnes, excepto primo, conveniunt habitu, ramo in capreolum exeunte, qui inter par ultimum foliorum continuatur.

ORDO I.
FOLIIS SOLITARIIS.
NISSOLIA TOURNEF.

1. LATHYRUS foliis ſolitariis cirrho deſtitutis LINN. Cliff. p. 366.
Ervum ſylveſtre DOD. p. 529. cum prima icone
Catanance DOD. GESN. Hort. p. 252. LVGD. p. 1366. SCHWENCKF.
Ervum ſylveſtrum herbariorum LOB. Ic. II. p. 71. ex DODON.
Catanance leguminoſa quorundam I. B. II. p. 309. RAJ. p. 921.
Lathyrus ſylveſtris minor C. B. Baſ. p. 96. H. OX. II. p. 56.
Lathyrus anguſtifolius erectus folio ſingulari NISSOLE *in Hort. Reg. Monſp.* ic.
Niſſolia vulgaris I. R. H. MAPP. &c.
Lathyrus annuus anguſtifolius folio integro REHF. p. 36.
Genevae I. B. Inter ſegetes *Wylenſes* C. B.

Caulis erectus, alterna folia, graminis facie, longa, lente mucronata, ſtriata. Petioli florales ex alis foliorum longi, uniflori, foliolum in flexione emittentes. Flos nutans, exiguus, ruber. Calyx, qualem dixi. Siliqua pendula, hirſuta, praelonga, ad tres uncias, cum ſumma anguſtia, ſeminibus pene duodecim, rotundis, maculoſis.

ORDO II.
FOLIIS BINIS.
LATHYRUS TOURNEF.

2. LATHYRUS foliis binatis, gramineis, petiolis unifloris, ſiliqua nuda.
Lathyrus flore coccineo RAJ. Hiſt. p. 896.
Lathyrus ſylveſtris flore vario ex albo & coccineo EIUSD. Syll. p. 161.
RAIVS circa *Genevam*. GAGNEBIN ex ſegetibus ducatus *Burgundiae*.

Caulis humilis, erectus, facies fere *Niſſoliae*, ſtrictiſſimis, & longis ſtriatis foliis: ſed vere binata ſunt, & ad originem adpoſitas habent auriculas, ad obtuſiſſimum angulum bifidas, inferiori hamo longiſſimo. Petioli pariter uniflori, & in foliolum terminati. Calycis omnia ſegmenta longa, ſuperiora breviora, ſurſum reflexa. Flos exiguus, vexillum album, umbo coccineus. Siliquae paulo latiores quam Niſſoliae, multo breviores, vix unciales.

3. LATHYRUS foliis binatis, gramineis, petiolis unifloris, ſiliqua latiſſima, ſuperne alata.
Ervum, weiſſ Erbs FUCHS. p. 571. bene
Piſum Graecorum ſativum TRAG. p. 613 non autem icon.

Phaſiolus CORD. Hiſt. p. 101. non vero icon.
Lathyrus DOD. ic. vet. p. 22. Cereal. p. 108. *ſive cicercula* Hiſt. p. 522.
Lathyris anguſtiore gramineo folio LOB. ic. II. p. 89.
Lathyris leguminoſa anguſtifolia TAB. p. 588.
Lathyrus anguloſo ſemine I. B. II. p. 306.
Lathyrus ſativus flore fructuque albo C. B. RAJ. p. 896. Syll. ext. p. 160. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 283.
Lathyrus ſativus minor ſemine anguloſo MOR. II. p. 52. T. 11. f. 2.
Lathyrus ſiliqua latiori RIV. T. 47.
Lathyrus pedunculis unifloris, cirrhis diphyllis, leguminibus conpreſſis ovatis, dorſo bimarginatis LINN. Cliff. p. 367. ROYEN. p. 363.

Genevae & Baſilae ſeritur, circa *Arlesheim*. Addere viſum eſt, exoticum, ut *Lathyrorum* hiſtoriam mutua collatio expediat.

Caules multi, ſurculoſi, humiles, vix pedales, utrinque alati. Debiles auriculae pariter ſurſum & deorſum finduntur, breviores quam priori. Folia perangusta, unciam longa, capreolus trifidus. Petiolus uniflorus: Calyx amplus, bilabiatus, ſupernis ſegmentis ab inferioribus longe ſeparatis. Flos multo major, quam prioribus, ochroleucos. Siliqua latiſſima, ad valvarum conjunctionem ſupernam alata, brevis, ſpiculo forti, & recto. Semina multa, ſubrotunda, anguloſa, alba. TOURNEF. (217. G. H.)

4. LATHYRUS. . . .

Aracus vel Cicera DOD. p. 523.
Lathyrus flore purpureo CAM. Hort. p. 84.
Cicercula CAESALP. p. 234.
Lathyrus flore rubro I. B. II. p. 507.
Lathyrus ſativus flore purpureo C. B. RAJ. p. 896. I. R. H. VAILL.
Lathyrus ſativus minor ſemine anguloſo, flore purpureo MORIS. II. p. 52. cum priore.

RAJUS circa Genevam.

A priori differt colore floris. Vexillum dilute coeruleum, ſtriatum venis ſaturatioribus, alae vero purpureae ſunt. Folia ſimiliter anguſta, ſed longiora, ſemina nigra. Nonniſi ſiccum vidi.

5. LATHYRUS foliis binatis, ellipticolanceolatis, petiolis bifloris, ſiliquis hirſutiſſimis.

An *Lathyrus ſativus anguſtifolius* LUGD. p. 470. Siliquae enim videntur hirſutae eſſe.
Lathyrus ſiliqua hirſuta flore coeruleo pene violaceo I. B. F. Boll. p. 156.
Lathyrus ſiliqua hirſuta I. B. II. p. 305. RAJ. p. 896. RIVIN. T. 41. RUPP.
Lathyrus anguſtifolius ſiliqua hirſuta C. B. I. R. H. VAILL. TILL. MAPP. p. 164.
Lathyrus pedunculis bifloris, cirrhis diphyllis, foliolis lineari lanceolatis, leguminibus hirſutis, ſeminibus ſcabris ROYEN. p. 363.

In *Valleſia*. Circa *Kirchlindach*, prope *Bernam*, in ſegetibus. *Genevae* I. B. & RAI. CASPARUS Baſileae. Circa *Sonvilliers* GAGNEBIN.

Caulis altior, bipedalis, alatus. Auriculae breviores, maxime hamus inferior: folia latiora, elliptica, in ſpinulam terminata. Capreolus ramoſus. Scapus praelongus, unum aut duos flores profert. Calyx ſubhirſutus, ſegmentis latiſſimis, majoribus, rectioribus, qualia ſunt in n. 8. Vexillum ampliſſimum, externe dilute coccineum, intus linea lutea dividitur. Alae longae, dilute coerulae. Carina pallida, roſtro longo & gracili. Siliqua latiuſcula, tota villoſa. Semina rotunda, rufa vel nigricantia, ſuperficie criſpa I. B.

6. LATHYRUS foliis binatis, elliptico lanceolatis, floribus racemoſis.

Ervum ſativum flore rufo FUCHS. p. 572. neque tamen ſativus eſt.
Piſum Graecorum ſylveſtre TRAG. p. 614. cum icone p. 613.
Lathyrus ſylveſtris DOD. Cereal. p. 110. Hiſt. p. 523. LUGD. p. 471. AICHST. aeſtiv. ord. 10. T. 6. f. 3.
Lathyrus ſylveſtris anguſtifolius CLUS. p. CCXXIX. obiter, LUGD. p. 470.
Cicercula ſylveſtris TAB. p. 500. hunc exprimit exceptis auribus.
Lathyri majoris ſpecies flore rubente & albido minore, dumetorum ſ. Germanicus I. B. II. p. 302. RAJ. p. 894.
Lathyrus ſylveſtris major C. B. Baſ. p. 96. P. T. aut. de Par. p. 479. I. R. H. VAILL. MAPP. &c.
Lathyrus anguſtifolius alter MORIS. II. p. 81. icon T. 11. f. 4.
Lathyrus ſylvaticus RIVIN. T. 39.

Baſileae in dumetis. Circa *Orbam* reperi in ſepibus, qua adſcenditur ad *Agy*, HUBERUS in *Rhaetia* legit, inter *Filiſiir* & *Bergün*. Inter *S. Blaiſe* & *Neuſchatel* GAGN.

 Caulis

Caulis pariter alatus, altus ad duos pedes & ultra, capreoli ramoſi. Auriculae ſimiles, non magnae, hamo inferiori parvo. Folia ex ellipticis longiora, & acutiora, ſcapi dodrantales gerunt racemum florum ſpecioſorum, pene uncialium, trium, quatuorve. Calycis dentes ſuperiores breves & incurvi. Vexillum emarginatum, laete purpureum. Alae purpureae. Carina virideſcit. Siliqua teres, anguſta; ſemina nigricant, rugoſa & maculoſa.

*7. LATHYRUS . . . .

Lathyrus major ſylveſtris alter C. B. Baſ. p. 96. P.
Lathyrus anguſtifolius PARK. p. 1061.
Lathyrus major Narbonenſis anguſtifolius I. B. II. p. 304. (ubi aures pro altero parte foliorum deſcribit) HERM. RAJ. p. 894. GARID. I. R. H.
Icon GARID. n. 108. & RIVIN. T. 40. pro ſequente exhibitae, hunc referunt.

C. B. circa *Cliben* in dumetis.

Pene certus ſum C. B. non alium vidiſſe, quam Narbonenſis varietatem, foliis uncia anguſtioribus, floribus minoribus, qualis in Germania provenit v. g. circa *Wernigerode*.

8. LATHYRUS foliis binatis ovatis, floribus racemoſis lanceolatis.

Clymenum MATTH. p. 971. CAM. Epit. p. 712. cum charactere.
Lathyrus ſylveſtris latifolius CLUS. Hiſt. p. CCXXIX. icon non placet.
Lathyris latiore folio LOB. II. p. 68. eadem.
Lathyrus ſylveſtris major ſ. purpureus THAL. p. 74.
Ervilia in ſylvis CAESALP. p. 233.
Lathyrus narbonenſis AICHST. aeſt. ord. 13. T. 6. f. 2.
Lathyrus major latifolius flore purpureo ſpecioſior I. B. II. p. 303. ZWING. p. 541.
Lathyrus latifolius C. B. Baſ. p. 96. H. OX. II. p. 51. T. 2. f. 3. I. R. H. GARIDEL. p. 271. icon 108. bene
Lathyrus major latifolius RAJ. p. 894.
Lathyrus pedunculis multifloris cirrhis diphyllis foliis lanceolatis internodiis membranaceis LINN. Cliff. p. 367. ROYEN. p. 364.

In M. *Muteto* C. B. & ad rivulos in *Binningen*.

A priori n. 6. differt foliis ovatis, duarum unciarum latitudine, & floris amplitudine, quae omnia prioris dupla ſunt, aures maximae, qua nota facile diſtinguitur. Racemi habent ad duodecim flores. Calycis ſegmenta ſuperiora latiora & rectiora. Siliquae triunciales, ſemuncem latae, conpreſſae. Semina rotunda, nigricantia.

9. LATHYRVS foliis binatis, ovatis, radice glanduloſa.

Apios FUCHS. 131. bene TRAG. p. 631.
Ornithogalon purpureum CORD. Dioſc. p. 46. ſolum nomen
Pſeudo Apios MATTH. p. 1274. CAM. Epit. p. 981. cum charactere.
Glans terrae & Pſeudo Apios AICHST. Aeſt. Ord. 13. T. 5. f. 5.
Terrae glandes DOD. Cereal. p. 168. Hiſt. p. 550. bene LOB. Ic. II. p. 70.
Glandes terreſtres CLUS. Pann. p. 744. & Hiſt. p. CCXXXII. obiter
Chamaebalanus DOD. ic. vet. II. p. 37. TAB. p. 505.
Arachidna Theophraſti COLUMN. p. 304. ic. p. 301.
Chamaebalanus leguminoſa I. B. II. p. 324. RAJ. p. 895. Syll. exter. p. 91.
Lathyrus arvenſis repens tuberoſus C. B. Baſ. p. 96. T. aut. de Par. p. 281. I. R. H.
Glans terreſtris noſtras leguminoſa LAUREMB. appar. p. 155.
Lathyrus arvenſis radice tuberoſa repente MORIS. II. p. 51.
Lathyrus arvenſis RIV. T. 42.
Lathyrus pedunculis multifloris, cirrhis diphyllis, foliis ovalibus, radice tuberoſa LINN. Cliff. p. 307. ROYEN. p. 364.

Baſileae in agris frequens v. g. circa S. *Margret*. In agro Aventico circa *Mathod*, *Genevam* &c.

Radices longiſſima tubercula habent, adnata filis repentibus. Caulis triquetrus, pedalis, bipedalis, infirmus. Folia ovata, obtuſa, non acuminata. Auriculae latiuſculae, ſed inferiores exiguae, clavicula trifida. Scapi longiſſimi, nudi, flores quatuor & quinque praeferentes. Calyx ex charactere. Flos pulchre roſeus, colore, & odore. Vexillum ampliſſimum, orbiculare, emarginatum. Alae coccineae, lata bractea, carinae adhaerentes. Carina pallens, ſima. Stamen decimum craſſum. Siliqua recurva, glabra, ad decem ſemina continet: tuba ſuperſtes, ſine lato. Radices edules ſunt, grati ſaporis.

10. LATHY-

10. LATHYRVS foliis binatis, acutis, capreolo non ramoſo.

Ervum ſylveſtre minus GESN. Coll. p. 75 *b.*
Aphacae vel viciae aut potius orobi ſpecies p. 59.
Viciae genus floribus flavis p. 114.
Legumen ſimile terrae glandibus DOD. Hiſt. p. 550. abſque icone
Vicia TAB. p. 505. mala icon, ſi haec eſt.
Lathyrus ſylveſtris floribus luteis THAL. p. 74.
Lathyrus luteus ſylveſtris dumetorum I. B. II. p. 304. cum bona icone, RAJ. p. 894. &c.
Lathyrus ſylveſtris luteus folio viciae C. B. Baſ. p. 96. MAGNOL. Char. p. 283. T. aut. de Par. p. 343. I. R. H.
Chamaebalanos flore luteo CORNVT. p. 227.
Lathyrus ſylveſtris & dumetorum flore luteo H. OX. II. p. 51.
Lathyrus pratenſis RIVIN. T. 43. RUPP. &c.
Lathyrus pedunculis multifloris cirrhis diphyllis foliolis lanceolatis, internodiis nudis LINN. Cliff. p. 367. ROYEN. p. 364.

Ubique ad rivos & ſtagnorum litora.

Caules ramoſiſſimi, quadranguli, debiles, pedales. Folia bina, elliptica, utrimque acuta, glauca. Petiolus floriger circiter octiflorus. Auriculae latiuſculae, vix foliis minores, ſed pars inferior perexigua, capreolus exiguus, non ramoſus. Calyx, qualem deſcripſi, albicans. Flos flavus. Vexillum orbiculare, emarginatum, reflexum, lineis lividis intus pictum. Alae carinam parum excedunt: carinae cymba lata, flaccida. Stamen decimum latiſſimum. Siliqua, nigra, glabra, oblique ſulcata, tubam retinens; ſemina rotunda, ſublutea, nitida.

A P H A C A.

TOURNEF. T. 223.
LINN. n. 576.

Cum Lathyris conjungit LINNAEVS in poſteriori opere, neque praeter analogiam. Calyx enim, etſi regulariter quinquefidus videatur & patentior, ſuperna tamen ſegmenta latiora, inferiora longiora habet & rectiora. Siliquae figura paulo habitior, vix ſufficit: TOURNEFORTIANA vero nota ab habitu deſumitur, quod non alia folia habeat, quam auriculas ad caulem ampliſſimas, breviter cordato-ſagittatas, quae Lathyris minores ſunt.

1. APHACA LOBEL. ic. II. p. 70. CAESALP. p. 236. RAI. p. 899. T. aut. de Par. p. 175. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 285. PONTEDER Anthol. p. 80.

Alia Vicia flore luteo foliis binis GESN. Coll. p. 113 *b.*
Aphace DOD. Cereal. p. 157. Hiſt. p. 545.
Elatine III. TAB. p. 716. optime.
Vicia, quae Pityne Anguillarae, lata ſiliqua, flore luteo I. B. II. p. 316.
Vicia lutea foliis convolvuli minoris C. B. Baſ. p. 97. P. H. OX. II. p. 62.
Et denuo *Lathyrus luteus annuus foliis convolvuli minoris* H. OX. II. p. 52. HERMANN &c.
Lathyrus cirrhis aphyllis LINN. Cliff. p. 377. ROYEN. p. 362.

In ſegetibus planioris Helvetiae, circa *Mathod, Baſileam* &c.

Caulis anguloſus, ramoſus, debilis, cubitalis. Pro foliis auriculae glaucae, ſuperna parte ampliter cordata, hamis inferioribus brevibus. Medius excicapreolus aphyllos, non ramoſus. Flores in petiolis aphyllis ſolitarii, vexillum luteum, parum erectum, lineis nigris aut coeruleis intus ſtriatum. Alae carinae adhaerent longo ungue, parva parte lutea. Carina paulo brevior alis, fiſſilis, roſtro lato, modice acuminato. Stamen decimum latiſſimum. Semina ovato rotunda, nitida, nigra, vel varia. Tubae apex latiuſculus.

V I C I A.

TOURNEF. T. 221.
VICIAE LINN. n. 587. pleraeque
& *CICERIS* Spec. LINN. n. 574.

Calyx Lathyrorum irregularium, tubuloſus, dentibus ſuperioribus ſaepe ad ſe invicem incurvatis, inferioribus longioribus & rectis. Vexillum ſemierectum, emarginatum, lateribus replicatis. Alae paulo breviores, longe auriculatae, bractea ovali. Carina brevior, obtuſa, fiſſilis, ſurſum hians. Stamen decimum in nonnullis con-

conjunctum. Siliquae modo teretes, modo conpreſſae, longae, parallelogrammae, tuba ſuperſtite. Semina ſubrotunda. Noſtris etiam omnibus pinnarum plura paria ſunt, nervus in claviculam ramoſam exuit. Auriculae foliis adſident tranſverſim longae, dentatae.

ORDO I.
SCAPIS BREVIBUS PAUCIFLORIS SILIQUIS NON PENDULIS.
VICIAE RIVINI.

1. VICIA ſiliquis ſeſſilibus, foliis retuſis, lateſcentibus.
   Ervum BRUNFELS III. p. 218.
   Aphace FUCHS. p. 110. certe quod ad iconem.
   Orobus ſativus, vicia major ſativa TRAG. p. 623.
   Vicia RUELL. p. 532. DOD. Cereal. p. 126. Hiſt. p. 531. bene CLUS. p. CCXXXV. & LOB. Ic. II. p. 75. ex DOD. CAM. Epit. p. 320. bene CAES. p. 236? RAJ. p. 900. ZWING. p. 598. RIVIN. T. 54. bene BLAKW. T. 423.
   Vicia vulgaris ſativa I. B. II. p. 310.
   Vicia ſativa vulgaris ſemine nigro C. B. I. R. H. VAILL. &c.
   Vicia leguminibus erectis, petiolis polyphyllis, foliolis acumine emarginatis, ſtipulis dentatis CLIFF. p. 368. ROYEN. p. 365.
   β Flore non maculato GAGN. circa *Ferriere.*

Ubique ſeritur pro pabulo columbarum, & pane craſſiori.

Non omittendam cenſui, etſi non conſtet indigenam eſſe. Caules debiles, cubitales, ramoſi. Foliorum pinnae quinque, ad ſeptem, pene quadrangulares, in origine graciliores, extremitate reſecta, ſpinula ex nervo eminente, hirſutae. Auriculae huic ſpeciei, & ſequentibus, exiguae. Petiolus brevis, erectus, ſeſſiles habet flores, unum aut duos. Calycis dentes ſuperiores longiores, omnes autem recti contra morem familiae. Vexillum dilutioris purpurei coloris. Alae bractea ſature purpurea, ut flos quaſi varius adpareat. Carina breviſſima, roſtro lato, brevi, obtuſe appendiculato, pene nigro. Stamen decimum diſtinctum. Semina difformiter globoſa. Siliqua ex maximis, breviter hirſuta.

Vulgo in Anglia nutrices incoquuat potui puerorum, ut variolas & morbillos expellant ALLEYNE.

2. VICIA ſiliquis ſeſſilibus, erectis, foliis cordatis.
   Vicia ſativa alba C. B. PARK. I. R. H. RUPP. &c.
   Vicia albo ſemine I. B. II. p. 311. RAJ. p. 900.
   Vicia major folio cordato, flore rubro, fructu albo, Piſi minoris inſtar H. OX. II. p. 63.

Bernae in agris.

Cum priori convenit figura folioram retuſa, ſed profunde emarginata ſunt, & tota pallent prae hirſutie, anguſtiora ſunt, & pene cordata. Siliqua hirſuta & ſemina ex albo pallent. Habitus totus erectior.

3. VICIA ſiliquis ſeſſilibus erectis, foliis imis ovatis, ſuperioribus linearibus.
   Vicia FUCHS. p. 172. MATTH. p. 548. GESN. Hort. p. 286.
   Viciae tertium genus TRAG. p. 624.
   An *Vicia minor ſiliqua ſubrubra?* GESN. Coll. p. 113 *b.*
   Craccae primum genus DOD. Cereal. p. 152. Hiſt. p. 542.
   Aracus, & Araca, & Cracca major. Vicia ſylveſtris LOB. II. p. 75.
   Vicia vulgaris ſylveſtris, ſemine parvo, & nigro frugum I. B. II. p. 312. ZWINGER. p. 598. *Zahme Wicken* in icone
   Vicia vulgaris acutiore folio C. B. Baſ. p. 96. *ſemine parvo nigro* P. I. R. H. VAILL. &c.
   Vicia ſylveſtris ſemine nigro & variegato, folio acutiore MORIS. II. p. 63. T. 4. f. 7. non bene
   Vicia ſylveſtris, ſ. cracca major RAJ. p. 902.
   Vicia anguſtifolia RIV. T. 55. RUPP. &c.
   Vicia folio anguſtiore flore rubro DILLEN. nov. ſpec. p. 47.
   II. Eadem omnino videtur, ſi fides iconibus.
   Craccae primum geuus DOD. Cereal. p. 152. Hiſt. p. 542.
   Aracus, Araca & Cracca major vicia ſylveſtris LOB. Ic. II. p. 75. ex DOD.
   Vicia ſemine rotundo nigro C. B. &c.
   III. Et *Vicia ſylveſtris flore ruberrimo, ſiliqua longa nigra* RAJ. ſyn. III. p. 421.

In ſegetibus ſpontanea v. g. circa *Kirchlindach.*

Tota ſtrictiori eſt habitu, foliis imis ovatis, reliquis longis, peranguſtis, fere quadratis, fine reſecto, cum ſpinula, pinnis paucioribus, fere ternis. Flores fere bini, ex brevi

ſcapo

Aſtragalus alpinus erectus
Spica purpurea Speciosa.

Viciae pulchrum genus multifolium
Sive Galegae Species quibusdam.

C. J. Rollinus Med. C. Del.

Sculp. C. T. Fritſch C. filius Acad. Gott. Sculpt.

ſcapo minores. Calyx hirſutus, uti prioribus, dentibus omnibus longis in ariſtam herbaceam productis, rectis, & fere aequalibus. Flos totus coccineus, niſi quod carina livida ſit, roſtro lato, ſimo, brevi. Siliqua nigra, minor, ſemina fere novem, fuſca, ovata conpreſſa.

4. VICIA ſiliquis erectis, foliis ex ovatis obtuſe decreſcentibus.

Orobus ſylveſtris, ſ. vicia major ſylveſtris & 2. TRAG. p. *623.* & huic icon ſimilior eſt.
Aphace MATTH. p. 547. CAM. Epit. p. 319. ex iconibus, nam ſativam facit, GESN. Hort. p. 285 *b.*
Cracca major TAB. p. *506.*
Vicia ſepium perennis I. B. II. p. 313. RAJ. p. *901.*
Vicia ſepium folio rotundiore acuto C. B. Baſ. p. *96.* P. non vero ſynonyma, H. OX. II. p. *63.* I. R. H. &c.
Vicia ſepium RIV. T. *56.* optime
Vicia leguminibus adſcendentibus, petiolis polyphyllis, foliolis ovatis acutis integerrimis LINN. Cliff. p. *368.* ROYEN. p. *365.*
β Flore albo PLUKN. VAILL. I. R. H.

Ubique in ſepibus, dumetis, ſylvis, &, ne fallaris, etiam altioribus. Flore albo prope *Bernam* ad ſepes in clivo *Sandrein.*

Caulis adſcendit ad aliquot cubitos, quadrangulus, alatus. Auriculae majores, ſerratae. Folia ex ovata figura diminuta, obtuſo fine, obtuſe reſecto, neque emarginato, ſpinula ex nervo exeunte, ſubhirſuta, parium ſex & ultra. Scapus brevis quadriflorus. Calyx a prioribus diverſus, lividus, ſubhirſutus, dentibus in ariſtas productis, prae reliquis Viciis difformis, dentibus ſupernis valde brevibus, & latis, lateraliter ariſtatis, imo longiſſimo. Vexillum ineleganter coeruleum, pictum venis reticulatis, coloris ſaturatioris, propriis tumoribus carinam conprimit. Carina coerulea, roſtro ſimo & brevi. Stamen decimum connatum. Tuba plumoſa, bicollis. Siliquae breviores, latiores, nigrae. Semina in vulgari maculoſa, in altera alba, ſubrotunda, quatuor ad ſex.

ORDO II.
SCAPO LONGO MULTIFLORO SILIQUIS PENDULIS.
CRACCA RIVIN.

5. VICIA foliis ex ovatis obtuſe decreſcentibus, ſiliquis racematim pendulis.

Orobus V. Oſmunda TRAG. p. *624.*
An *Vicia montana foliis latioribus* GESN. Coll. p. 113 *b.*
Piſum ſylveſtre TAB. p. 497.
Vicia maxima ſylvatica I. B. F. Boll. p. 157.
Vicia ſylvatica maxima piſo ſimilis I. B. II. p. 315. RAJ. Syll. p. 261. Hiſt. p. *900.* I. R. H.
Vicia maxima dumetorum C. B. PARK. &c.
Piſum ſylveſtre perenne flore rubro purpureo ROYER. p. 117.
Vicia perennis maxima dumetorum flore obſcure rubente H. OX. II. p. *61.* T. 4. n. 2.
Cracca ſylveſtica RIVIN. T. 50. bene VOLC. RUPP. &c.
Vicia ſylvatica maxima, altera, ſiliquis brevibus PONTED. comp. Tab. p. 103.
Icones WEINM. T. 436 *d.* T. 437 *e.*
β Floribus albis JONQVET.
γ Foliis pictis WEINMANN T. 437 *b.*

I. B. circa *Tigurum*: ibidem *im Hökler* I. GESNER. C. B. in ſylva *Huningenſi*, & I. B. inter *Wyl* & urbem. RAI. in adſcenſu ad M. *Saleva* verſus *Genevam.* (Gottingae paſſim in ſylvis.)

Magna eſt ſimilitudo cum ſp. 4. in foliis ex ovato obtuſe acuminatis: Sed altior haec eſt, & folia majora, auriculae magnae, ſerratae, denticulis ariſtatis. Scapus floriger, quatuor unciarum. Flores multi, nutantes. Calyx glaber (qui priori hirſutus), caeterum ſimilibus breviſſimis dentibus. Flos etiam differt coloribus. Vexillum, lateribus elevatis, cordatum, ex violaceo purpureum: alae magnis auriculis triangularibus, apice ſolo purpureo: carina retrorſum auriculata, fiſſilis, obiter coeruleo colore tincta. Stamen decimum diſtinctum. Siliquae latae, breves, leves, incurvae, pendulae.

6. VICIA foliis ovatis, ſiliquis racemoſis pendulis.

Viciae pulchrum genus multifolium, Galega quibusdam I. B. II. p. 316. cum foliis nimis longis RAJ. p. 903 *. SCHEVCHZ. It. VI. p. 463. & T. noſtr. XIV.
Viciae pulchrum genus SCHAEFF. delic Hal.
II. *Vicia Bathonienſis maxima ſylvatica* MERRET. p. 125. SVTHERL.
Vicia ſpicata multiflora maxima RAJ. p. 903. Syn. III. p. 322 HERMANN.

Vicia

Vicia perennis multiflora, majore flore ex coeruleo & albido miſtis MAGN. bot. app. p. 307. Hort. I. R. H.

Vicia multiflora maxima perennis tetro odore floribus albentibus, lineis coeruleis ſtriatis PLUKN. p. 387. T. 71. f. 1.

Vicia pedunculis multifloris fulcris foliorum crenatis LINN. Lap. n. 270. *ſtipulis* habet ROYEN. p. 365.

Paſſim per Helvetiam locis ſubalpinis, in dumetis & ad vias. Circa balneum *Weiſſenburg* eundo verſus molam ferrariam deſertam. Inter *Aigle* & *Sepey.* SCHEUCHZER, & HUBER circa *Thermas Fabarias*, eundo verſus *Vettis.* I. GESNER im *Käferhöltzlein.*

Formoſae plantae caules anguloſi, bipedales & ultra; auriculis profunde ſerratis, & ariſtatis; pinnis foliorum ad octo paria, pene ovatis, ſpinula ex nervo exeunte. Scapi florigeri numeroſi, ex omnibus alis, ſemipedales, ſpicam gerunt laxam florum pendulorum. Calyx ex albo virens, dentibus ſuperioribus brevioribus, ad ſe invicem converſis, imo longiori, omnibus longioribus & graciliſſimis. Vexillum album, emarginatum, lineis coeruleis virgatum. Alae longae, valde adhaerentes, ad carinam albae, exigua parte coerulea. Carina ampla, roſtro brevi & obtuſo, fiſſilis, apice coeruleo. Stamen decimum diſtinctum. Siliquae pendulae breves & latae, glabrae, polyſpermae.

7. VICIA foliis paucis, latiſſimis, ovatis, emarginatis, floribus ochroleucis, conferte racemoſis.

Piſum ſylveſtre perenne CLUS. Pann. p. 733. Hiſt. p. CCXXIX. THAL. p. 84. TAB. p. 497. C. B. SCHWENCKF. PLUKNET. p. 172.

Piſum ſylveſtre LOB. adv. p. 397. I. B. II. p. 309. P*annonicum* CAM. Hort. p. 127.

Piſum ſylveſtre nigrum maculatum PARK. p. 1059. quod ad iconem.

Piſi perennis alia ſpecies H. OX. II. p. 47.

Cracca flore ochroleuco RIVIN. T. 52. bene RUPP. BUXBAUM.

Aſtragalus ſylveſtris major WEINMANN. T. 198.

Vicia pedunculis multifloris, petiolis polyphyllis cirrhoſis, foliolis ovatis, infimis ſeſſilibus ROYEN. p. 365.

In Helvetia ſponte naſci LOBELIUS. Miſit etiam GESNERUS, ſed absque natalis loci nomine.

Caulis ſpecioſae altitudinis, ramoſus. Auriculae pro foliorum portione minimae. Folia, quorum duae, aut certe vix ultra quatuor conjugationes, in eodem ramo ſunt, ex toto genere ampliſſima, fere Aſtragali vulgatiſſimi, ex ovalibus diminuta, obtuſo fine & emarginato, nervis parallelis inſcripta, tota glabra. Eorum, quae cauli proxima, ea ita lata ſunt, uti perfoliata videantur. Ex alis foliorum racemi florigeri, confertos gerentes longosque racemos florum retroverſorum, quibus breves, lataeque, ſiliquae ſuccedunt: Semina teretia. Calyx irregularis, ſuperne brevior, ſpinula inferna longiori & gracili.

8. VICIA foliis linearibus hirſutis, ſiliquis ſubhirſutis, racematim pendulis.

Aphace RUELL. p. 395.

Vicia quaedam ſylveſtris GESN. Coll. p. 113 *b. altera veluti Galega* DOD. p. 548. abſque icone.

Aracus TAB. p. 506. bene

Vicia multiflora perennis nemorenſis ſive dumetorum I. B. II. p. 314.

Vicia multiflora C. B. RAJ. p. 903. T. aut. de Par. p. 311. I. R. H. VAILL. &c.

Vicia perennis multiflora ſpicata, coerulea, ſepiaria H. OX. II. p. 61. T. 4. f. 1. non bene

Cracca RIVIN. T. 49. optime, RUPP. VOLC. DILL. &c.

Icones WEINM. T. 436 *a.* & *c.* T. 437 *c.*

Vicia pedunculis multifloris, ſtipulis utrinque acutis integris LINN. Cliff. p. 368. ROYEN. p. 364.

II. *Vicia ſylveſtris ſpicato flore* CLUS. Pann. p. 746. an MURALT. p. 736.

Vicia ſylveſtris II. EIUSD. Hiſt. p. CCXXXV. abſque icone.

Vicia ſylveſtris ſpicata C. B. Baſ. p. 96. certo, nam nomen *multiflorae* non habet inter Baſileenſes.

β Flore albo LOESEL. p. 184.

II. Alis albicantibus VAILL. Circa *ſ. Blaiſe* GAGNEB.

Vulgaris ad ſepes & inter ſegetes.

Caulis ad aliquot pedes adſcendit: ramoſus & multiflorus. Auriculae, qualis Lathyris, ſurſum & deorſum hamatae, non ſerratae. Foliorum pinnae plurimae, ad 12 paria, utrinque ſericea pube hirſutae, anguſtae, oris pene parallelis, fine obtuſo, ſpinula breviſſima. Scapi ex ſingulis foliorum alis, racemo longo, denſo, pendulo. Calyx ſpeciei 4. & 5. denticulis ſupremis breviſſimis; ſaepe totus violaceus. Flos purpuroviolaceus. Vexillum ſemierectum, lateribus ſurſum converſis, emarginatum.

natum. Alae paulo breviores, ovatae, ungue longo concolore, auriculis albis: Carina brevior, roſtro obtuſo, duabus maculis coeruleis notato, fiſſilis caeterum. Stamen decimum diſtinctum. Siliqua brevis, latiuſcula, tumida, ſtylo ſurſum recurvo. Semina multa, ad decem usque, globoſa, nigra.

Varietatem ſuaviter odoratam ad ripam lacus Silienſis legit HVBERVS.

9. VICIA foliis linearibus, ſiliquis obtuſis, polyſpermis.

Vicia minima cum ſingularibus ſiliquis brevibus glabris I. B. F. Boll. p. 155.
Viciae ſ. craccae minimae ſpecies, cum ſiliquis glabris I. B. II. p. 315. RAJ. p. 902. MAGN. Char. p. 284.
Vicia ſegetum ſingularibus ſiliquis glabris C. B. Baſ. p. 97. P. I. R. H.
Vicia minor ſegetum, cum ſiliquis paucis, glabris H. OX. II. p. 64. T. 4. f. 16.
Cracca minor ſiliquis gemellis RIVIN. T. 53. RUPP.
Vicia minima cum ſiliquis glabris T. aut. de Par. p. 541. I. R. H. VAILL. &c.

In agris *Baſileae* & *Genevae* RAI. Sed frequentius in Germania.

Caulis humilis, infirmus. Foliorum pinnae ad quinque paria, prioris ſimilia, longa, anguſta, oris parallelis, ſine lanceolato. Auriculae ſimplices, imae deorſum hamatae. Flores plerumque bini. Calycis ſegmenta ſuperiora brevia, reliqua, recta, longiora, latiuſcula omnia, ut in ſpecie 4. &c. Vexillum purpuro coeruleum, venoſum, alae albae, auriculatae. Carina brevior, roſtro lato, brevi, coeruleo ſaturo. Siliqua pene ovalis, obtuſa, brevis, glabra. Semina tria, quatuorve, nigra, ſiliquam pene articulatam faciunt.

10. VICIA ſiliquis hirſutis, pendulis, diſpermis.

Vicia minima IV. TRAG. p. 624.
Craccae alterum genus DOD. Cereal. p. 153. Hiſt. p. 542.
Aracus ſ. cracca minima LOB. Ic. II. p. 76.
Arachus LUGD. p. 480.
Cracca minor TAB. p. 507. bene RIV. T. 53. bene &c.
Arachus altera THAL. p. 14.
Vicia parva cum pluribus ſiliquis ex uno pediculo I. B. F. Boll. p. 158.
Vicia parva ſ. cracca minor cum multis ſiliquis hirſutis I. B. II. p. 315.
Vicia ſegetum cum ſiliquis plurimis hirſutis C. B. Baſ. p. 97. P. RAJ. p. 902 I. R. H. MAGN. Char. p. 284.
Vicia minor ſegetum cum ſiliquis plurimis hirſutis H. OX. II. p. 63. T. 4. f. 15.
Cicer pedunculis multifloris ſeminibus globoſis LINN. Cliff. p. 370. ROYEN p. 389.

Vulgaris in ſegetibus.

Caulis pedalis & bipedalis, debilis, ramoſus. Pinnae multae, ad 8 paria, peranguſtae, ſine reſecto, ſpinula eminente. Auriculae ſuperiores ſimplices, imae laciniatae, pene quadrifidae, dentatae. Capreoli valde intricati, ſcapus duarum unciarum: Flores bini ad quinos. Calyx ſimilis primis 3 ſpeciebus, omnibus dentibus longis, rectis, ſubhirſutis, flore tamen brevior. Flos in tota gente minimus. Vexillum plicatum, lineatum, ex coeruleo pallet. Alae concolores, breviſſime auriculatae. Carina brevior, ſimo, cyaneo, obtuſo, roſtro. Siliqua lata, mucronata, ſemina bina rotunda, nigra, maculata. LINNAEUS hanc plantam Lenti conjunxit, a qua differt ſemine rotundo, & calycis dentibus paulo brevioribus, ut utrumque genus quaſi media conjungat.

L E N S.

TOURNEF. T. 210.
CICERIS ſp. LINNAEI n. 574.

Calyx breviſſimus, capillaribus ſegmentis floris longitudine. Vexillum amplum, alae auriculatae, paulo breviores. Carina unico ungue, roſtro lato, non acuminato. Stamen decimum latum. Siliqua brevis & latiſſima. Semina bina conpreſſa. Claviculis ſcandit, ex pinnarum intervallo prodeuntibus.

1. LENS FUCHS. p. 899. BRUNFELS. III. p. 214. TRAG. p. 628. GESNER Coll. p. 84*b*. LOBEL Ic. II. p. 74. TABERN. p. 501. I. B. II. p. 317. RAI. p. 904. RIVIN. T. 35.

Lens minor CAM. Epit. p. 211. non bene, ut Ervi ſit ſimilior, DOD. Hiſt. p. 526. PARKINS.
Lens vulgaris C. B. Baſ. p. 97. MAGN. Char. p. 285. I. R. H. VAILL. RUPP. &c.
Lens vulgaris minor MORIS. II. p. 59.
β Quomodo differt
Lens MATTH. p. 426. DOD. p. 526. LOB. Ic. II. p. 74.

Lens major GESN. Hort. p. 264. LUGD. TAB. p. 502. I. B. II. p. 317. RAJ. p. 904 RIVIN. T. 35. I. R. H. &c.

In agris ſeritur ubique, neque indigena eſt. Verum ſolent legumina in Floras recipi.

Caulis firmior, erectus, cubitalis. Folia pinnata, capreolo ſimplici ex coſta exeunte, parium ſex, ad novem, ovalia, aut elliptica, parallelogramma; fine obtuſo. Auriculae latae, non ſerratae, ſcapi nudi biflori, aut triflori. Calycis dentes hirſutuli. Flos dilute coeruleus; carina macula cyanea utrinque notatur.

Seminis uſus in cibis hominum ab omni tempore potiſſimus: durior tamen, ut inter cauſas Elephantiaſeos Aegypti endemiae a GALENO referatur. Jus etiam, aut leve decoctum, ad expellendas variolas in Germaniae quibusdam provinciis receptum eſt, eodemque ſcopo fotus laudat MORTONUS & CHOMELIVS. Contraria vero fuſe adfirmat SEPTALIVS *anim.* V. n. 59. & certe ſi analyſin reſpicias (GEOFROI III. p. 703.) nimis abundat vi alcalina. Farina tuſa, uti fere leguminum, duros tumores ad ſuppurationem cogit.

E R V U M.

TOVRNEF. T. 221. LINN. n. 575.

Calyx, uti Lentis, in longa capillaria ſegmenta fiſſus. Vexillum amplius, emarginatum, Alae ſubrotundae, multo breviores, auriculatae. Carina fiſſilis, obtuſo fine, paulo brevior. Siliqua oblonga, ſeminibus quatuor ita turget, ut intervalla conſtricta ſint, & tota articulata videatur, in uncum ſurſum reflexum terminata. Semina ex rotundis anguloſa. Non ſcandit.

1. ERVUM leguminibus pendulis LINN. Cliff. p. 370. ROYEN. p. 390.
Orobus ſeu Ervum CORD. Dioſc. p. 43 *b.*
Orobus MATTH. p. 432. LUGD.
Ervum CAM. Epit. p. 215. RIVIN. T. 61.
Lens minor CAM. Epit. p. 211. hujus ſimilior eſt.
Orobus a Graecis dictus GESN. Hort. p. 270.
Mochus ſ. cicer ſativum DOD. Cereal. p. 110. Hiſt. p. 524. bene
Orobus receptus herbariorum LOB. Ic. II. p. 72. eadem icon.
Et *Cicer Orobeum Theophraſti* ib. ic. propr.
Ervum ſ. orobus TAB. p. 506. non bene
Ervum verum CAM. Hort. I. R. H. &c.
Orobus ſive Ervum multis I. B. II. p. 321.
Orobus ſiliquis articulatis ſemine majore C. B.
Orobus ſativus ſ. Ervum, ſemine anguloſo, ſiliquis inter grana & grana conjunctis H. OX. II. p. 74.
Icones WEINM. T. 380. & T. 484. a. copioſe.

Bernae copioſe ſeritur, neque enim vera eſt indigena.

Caulis erectus, ramoſiſſimus, cubitalis. Foliorum pinnae ad decem paria, ovata, deinde anguſtius elliptica, reſecto fine, nervo in ſpinulam educto. Auriculae laciniatae. Scapi nudi, robuſti, biflori. Flores penduli, albidi: vexillum intus violaceis venis pingitur. Tuba ſimpliciſſima.

Farina ſeminis inter reſolventes recipitur.

O R O B U S.

TOURNEF. T. 214.
LINN. n. 591.

Calyx Viciarum 4. 5. &c. tubulo inferius longiori, dentibus ſuperioribus brevibus, ad ſe invicem incurvis, inferioribus rectis & longioribus. Vexillum amplum, reflexum, erectum, emarginatum, propriis jugis alas continet. Alae paulo longiores carina, auriculatae, fine ovato, Carina alis pene aequalis, acuto roſtro. Siliqua longa, teres, fine acuto, deorſum curvo, ſemina reniformia, conpreſſa. Tuba fine latiuſculo ſpathulae forma. Folia pinnata nullo inpare, coſta in ſpiculum terminata.

1. OROBUS caule ſimpliciſſimo, foliolis pluribus ovatis acutis LINN. Cliff. p. 366. ROYEN. p. 366.
Orobus Pannonicus I. CLUS. Pann. p. 736. Hiſt. p. CCXXX. bene
Arachi latifolii alia ſpecies DOD. p. 543. eadem icon.

Phaſiolus

Phaſiolus ſylvarum LUGD. p. 472.
Orobus ſylveſtris vernus THAL. p. 80. ic. VI. optime
Ἀςραγαλος *Dioſcoridis* COLUMN. φυτοβ p. 60. niſi inpediant flores nimis numeroſi.
Orobus ſylvaticus purpureus vernus C. B. Baſ. p. 97. RAJ. p. 912. I. R. H. MAGN. Char. p. 284.
Galega nemorenſis verna I. B. II. p. 343. &
Galegae nemorenſi vernae valde ſimilis ſi non eadem I. B. II. p. 344. ex COLUMNA.
Orobus ſylvaticus perennis vernus ſiliquis erectis, flore purpureo H. OX. II. p. 93. T. 8. f. 10.
Orobus RIVIN. T. 58.
β *Flore albo* RUPP. ROYER. p. 116.

Bernae, Baſileae, in ſylvis non rarus.

Radix nigra, fibroſa, ſcabra. Caulis pedalis, erectus, angulis alternis flexus, non ramoſus. Auriculae latiſſimae, deorſum hamatae, non ſerratae. Pinnarum duo & tria paria, nullo inpare, quae ex ovatis lanceolatae ſunt, ampliſſimae, & leves. Scapi quadrantales. Flores quaterni ad octo, in racemis laxis. Vexillum purpureum, alae coeruleae, carina ex viridi coerulea, fiſſili principio, auriculata, & cum alis articulata. Semina octo, novem, cylindrico ovata, maculata, in nigris, erectis, longis ſiliquis.

*2. OROBUS. . . .
I. *Galega montana* LUGD. p. 1139. *Dalech.* I. B. II. p. 343. PARK.
II. *Orobus Pannonicus IV.* CLUS. Pann. p. 741. Hiſt. p. CCXXXI.
Arachus latifolius DOD. p. 543. ex CLUSIO.
Galegae nemorenſi vernae ſimilis flore albo I. B. II. p. 344. RAJ. p. 913. Syll. exter. p. 196.
I. II. *Orobus ſylvaticus pallido flore* C. B. RAJ. p. 913. I. R. H. MURALT. p. 726.
Orobus ſylvaticus annuus, ſiliquis erectis, flore pallido H. OX. II. p. 93.
III. *Orobus alpinus latifolius* C. B. Prodr. p. 149. PARK. MOR. II. p. 93. RAJ. Syll. p. 196. Hiſt. p. 917. ZWING. p. 546. Eumdem eſſe didici ex herbis ſiccis.

I. B. in M. *Thuiri.* MURALTUS in montibus *Toggicis.*

Similis in univerſum priori, foliis, ſiliquis nigris, ſeminibus conpreſſis, floribus racemoſis. Sed color ex luteo pallet. An varietas? An alias habet notas diſcriminis? Non eſt ad manus.

3. OROBUS caule non ramoſo, foliis imis ovatis, ſupernis ellipticis acutis.
Aſtragalus CORD. Hiſt. p. 98. abſque icone.
Aſtragalus ſylvaticus THAL. p. 7. & Ic. I. bene, RAJ. p. 916.
Chamaebalanus 2 vel ſylveſtris LOB. Illuſtr. p. 169.
Aſtragaloides, ſ. Aſtragalus ſylvaticus. Aſtragalo magno Fuchſii, vel Chamaebalano leguminoſae affinis planta I. B. II. p. 334.
Aſtragalus ſylvaticus foliis oblongis glabris C. B. SIBBALD. p. II. T. I.
Lathyrus anguſtifolius radice tuberoſa LOES. p. 138. ic. 37. bene cum foliis ſummis acutis, uti THALIUS.
Orobus ſylvaticus noſtras, ſiliquis propendentibus, radice tuberoſa MORIS. II. p. 78.
Orobus radice tuberoſa RIVIN. T. 59. bene, cum foliis imis ovatis,
Orobus ſylvaticus foliis oblongis glabris T. aut de Par. p. 511. I. R. H. VAILL. MAPP.
Orobus caule ſimpliciſſimo, foliolis pluribus lanceolatis oblongis LINN. Cliff. p. 366. ROYEN. p. 366.

Bernae in ſylvis v. g. inter *Siechenhaus* & *Papiermühle* copioſe. In *M. Muteto* GAGN.

Radix perennis, tuberibus & filamentis innumerabilibus. Caulis non ramoſus, niſi ex vertice, erectus, pedalis, alis foliaceis percurritur. Auriculae, quales primo, Pinnarum paria tria, ima ovata, ſuperna longe & anguſte elliptica, & acuta. Scapi triflori & quadriflori. Flos purpureus, perinde mutabilis, uti primo, minor & ſimilis. Siliqua nigra, teres, ſed pendula. Calycis ſegmenta latiora, breviora.

In Scotia radix ob dulcem ſaporem, pro cibo & medicamento habetur, quo famem pariter & ſitim, & pectoris, morbos depellunt pagani.

4. OROBUS caule ramoſo LINN. Cliff. p. 366. ROYEN. p. 366.
Orobus Pannonicus II. CLUS. Pann. p. 737. Hiſt. p. CCXXX.
Aſtragaloides DOD. Hiſt. p. 551. ex CLUSIO, *altera herbariorum* LOB. ic. II. p. 78. eadem.
Aſtragalus major Fuchſ. I. B. II. p. 334.
Orobus ſylvaticus viciae foliis C. B. Baſ. p. 98. RAJ. Syll. ext. p. 195. I. R. H.
Orobus ſylvaticus viciae foliis, ſiliquis propendentibus, floribus purpuraſcentibus MORIS. II. p. 78.
Orobus foliis viciae RIVIN. T. 60. bene DILL. &c.
β Caulibus rubentibus I. R. H.

 In

In M. *Muteto* & *Mönchenſtein.* Circa *Genevam* in colle *la baſtie*, ad ripam *Rhodani*, & in M. *Saléva*, frequenter I. B. GAGN. in ſylva *Pierabel*, prope *Neocomum.*

Radix longa, craſſa, dulcis. Caules erecti, cubitales, ab imo ad ſummum ramoſi. Foliorum pinnae ad 5 & ſex paria; robuſtae ſunt, ovatae, ſuperiores ex ellipticis acutae, nervo in ſpinulam educto, glauco colore. Auriculae minimae. Scapus trium unciarum: Racemi florum quatuor aut ſex pene ſimilium, purpureorum, & ſiliquae etiam ſimiles, teretes, longae, nigrae, ſed pendulae, ſeminibus conpreſſis, nigris, rhomboideis.

PLANTAE INTER PAPILIONACEAS ET DIDYNAMIAS MEDIAE.

FUMARIA.

TOURNEF. T. 237. LINN. n. 566.
& *CAPNOIDES* T. T. 237.

Calyx aliis nullus, aliis bifolius, exiguus, caducus. Flos tetrapetalos, petalis modo firmius connatis, modo laxius. Vexillum longiſſimum, reliqua petala continet, fine lato ovali, ſulcato, in medio gibbo. Idem retrorſum in calcar producitur, breve, cylindricum. Alae paulo breviores, ſtrictae, fine tribus majoribus jugis, duobus minoribus plicato, cohaerente cum conpare altera ala, tubam conprehendunt. Carina ſulcata, vexilli longitudine, gracilis, extrema parte cava. In calcar ſquamula retro cedit ex altero ungue ſtaminum. Stamina nempe duo, lato ungue: ſingulum apices tres ſuſtinet longos & graciles, & ſiliquam comprehendunt. Ovarium variae figurae, tuba rotae ſimili, fungoſa.

I. FUMARIA caule ſimplici, bifolio radice cava, foliis inter flores integris.
Holwurtz männlein BRUNF. I. p. 47. ic. p. 48.
Et *Ariſtolochia rotunda* EIVSD. p. 49. DORST. p. 3 *b. cava* TRAG. apod. p. 305.
Piſtolochia rotunda vulgaris TRAG. p. 767. GESN. Hort. p. 248 *b.*
Capnos ſ. Capnium Phragmites CORD. L. IV. c. 110. qui primus negavit eſſe Ariſtolochiam.
Chelidonia phragmites EIUSD. Hiſt. p. 122.
Ariſtolochiae rotundae vulgare genus radice cava GESN. Hort. p. 248 *b.*
Ariſtolochia phragmites GESN. Coll. p. 60.
Fumaria altera MATTH. p. 1159. nimis frondoſe, CAM. epit. p. 891. optime, & *Piſtolochia Fuchſii* MATTH. p. 650.
Radix cava DOD. p. 327. CLUS. Pann. p. 242. LAUR. appar. p. 167.
Radix cava major CLUS. Hiſt. p. 271.
Radix cava herbariorum LOB. p. 759. eadem icon.
Leontopetalon aliud in montibus umbroſis CAESALP. p. 272.
Fumaria bulboſa I. TAB. p. 35. & II. EIUSD. p. 36. & III. p. 37. & IV. p. 38.
Fumaria bulboſa radice cava flore purpuraſcente I. B. III. P. I. p. 204.
Fumaria bulboſa radice cava major C. B. Baſ. p. 44. P. RAJ. p. 975. &c. *flore rubro dilutiore* I. R. H. & T. 237. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. GARID. p. 194. ic. 38.
Fumaria tuberoſa major radice cava H. OX. II. p. 261.
Pſeudofumaria RIVIN. Tetrap. Irreg. T. 72. bene
Fumaria caule ſimplici, diphyllo, flore calyce deſtituto LINN. Cliff. p. 351. ROYEN. p. 394.
β *Flore egregie rubente* I. R. H.
γ *Flore albo* GESN. Hort. & Coll. CLUS. AICHST. vern. ord. 2. T. 2. f. 4. I. B. TAB. p. 35. & alba II. EIUSD. p. 36. & alba III. EIUSD. p. 37. & alba IV. EIUSD. p. 38. I. R. H. &c.
δ *Flore ſubflaveſcente* I. R. H.
ε *Minor* THAL.

Ad ſepes & in dumetis verno tempore abunde, variis ludit coloribus.

Radix difformis, ſubrotunda, modo ſolida, modo cava, ut certo vidi. Caulis ex radice unicus, levis, erectus, non ramoſus, ſupra terram bifolius. Folia glauca, levia, tenera, minutatim diviſa, lobis ternis, lateralibus inaequaliter tripartitis, lobulis bifidis terminatis. Scapus floralis fert racemum laxum florum circiter duodecim, ad angulos rectos petiolo inſidentium: quibus interponuntur folia ſimplicia, ovato lanceolata. Flos vulgo purpuraſcit, & alarum pars plicata ſaturatiori colore eſt; Calcar floris longitudine. Vexilli pars extrema reflexa, cordata; uti extrema carina pariter bifida deſcendit. Siliqua oblonga, in uncum terminata

nata, bivalvis, difformis, turgens, ſeminibus pene duodecim, rotundis, compreſſis, ex valvarum commiſſione de craſſis funiculis pendentibus. Squama intra calcar redeuns, bifida, parieti adnata.

Vulneraria habetur ex erronea equidem appellatione, ſed non repugnante ſucceſſu LOBEL adv. p. 266. ut radicis pulvis ipſis oſſibus inſperſus carnes fungoſas conſumat HELD E. N. C. Cent. VI. obſ. 86. In febribus intermittentibus laudatur, ut alia amara ſolent BRESLAV. 1721. M. *oct.* In menſibus pellendis, forte ex vetuſto nominis Ariſtolochiae abuſu, commendatur. Miror certe Cl. LUDOVICI pro ejusdem, adeo valentis, plantae, ſuccedaneo admittere p. 218. In ſale fixo communis admiſtus eſt GMELIN. Petrop. V. p. 289.

2. FUMARIA caule non ramoſo, multifolio, radice bulboſa ſolida, foliis inter flores digitatis.

Ariſtolochia rotunda non cava TRAG. Apodix. p. 305.
Ariſtolochiae rotundae vulgaris genus, radice non cava GESN. Hort. p. 248 *b*.
Radix cava minor DOD. p. 327. non placet.
Fabacea radice capnos altera LOB. p. 759.
Chelidonia capnitis . . . radice integra major THAL. p. 33.
Fumaria bulboſa ſ. tuberoſa minor TAB. p. 39.
Ariſtolochia vulgaris flore purpureo AICHST. Hybern. T. 7. f. 2.
Fumaria bulboſa radice ſolida, calcari & folio criſtato I. B. III. p. 205. RAJ. p. 975.
Fumaria bulboſa radice non cava major C. B. RAJ. Syll. ext. p. 128. ZWING. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 200. MAPP.
Fumaria tuberoſa minor, radice non cava H. OX. II. p. 261.
β *Flore albo* HERM. BOERH. WALTH. &c.
γ Minor: nempe junior, nam iis, ſi albi fuerint, flores ſaepe vireſcunt.
Radix cava viridi flore LOB. adv. p. 339. ic. p. 760.
Chelidonia capnitis, radice integra minor THAL.
Fumaria bulboſa radice cava, viridi flore dicta Lobelio I. B. l. c.
Fumaria bulboſa radice non cava minor C. B. Baſ. p. RAJ. Syll. p. 128. ZWING. I. R. H. MAPP.
Fumaria radix cava flore viridi dicta H. OX. l. c.

Rarior. Prope *Ebrodunum*. *Genevae* ad ſepes LOBELIUS I. B. STAEHELINUS legit niſi fallor, circa *Riehen*, ubi ſedem minoris poſuerat C. B. qui *majorem* ad *novam domum*, in ſylvula, & in *Mönchenſteen* naſci dicit.

Radix ſolida, rotunda, avellana major. Folia plura, ad quatuor & ſex, & tenuius inciſa, flores minores. Folia ſcapi floralis, floribus interjecta, profunde digitata. Squama in calcar retrocedens, mucronata, non bifida, libera, parieti non adhaeret.

Differt adeo a priori, uti recte LUDWIGIUS in progr. de *minuend. ſpec. plant.* & MOEHRINGIUS *Comm. Noric.* 1740. *Hebd.* VI.

3. FUMARIA pericarpiis monoſpermis LINN. Cliff p. 352. ROYEN. p. 394.

Fumus terrae BRUNF. I. p. 99. DORST. p. 132. RUELL. p. 629.
Fumaria FUCHS. p. 338. TRAG. p. 110. CORD. Dioſc. L. 4. c. 110. GESN. Coll. p. 77 *b*. Hort. p. 259 *b*. MATTH. p. 1158. bene, CAMER. Epit. p. 890. DOD. p. 59. LUGD. RIVIN. Tetrap. Irr. T. I. bene, BLAKW. T. 237.
Fumaria vulgaris CLUS. p. CCVIII. I. B. III. P. I. p. 201. RAJ. p. 405. WEINM. T. 519. C.
Capnos Fumaria LOB. Ic. p. 757.
Fumaria I. TAB. p. 32.
Fumaria officinarum & Dioſcoridis C. B. Baſ. p. 43. T. aut. de Par. p. 82. &c. *flore purpureo* I. R. H. & T. 237. I. Q. V. R. ZANICH. p. 104. ic. 247.
Fumaria vulgaris latifolia, ſiliquis curtis, non bivalvibus H. OX. II. p. 261.
β *Flore palleſcente* I. R. H. TILL. GARID. BUXB.
γ *Flore albo* TAB. p. 32. I. R. H. TILL. GARID.

Quae rariſſima fuit GESNERI tempore, nunc ubique vulgaris eſt, ad muros, in hortis, & agris.

Radix fibroſa. Caules numeroſi, intricati, ramoſi, dodrantales, teneri, ſucculenti. Folia glauca, plana, tenuiter laciniata, ubique fere aeque lata, pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis trilobis, lobulis trifidis & bifidis. Spicae denſae, longae. Calyx dentatus, bifolius. Flos roſeus, vexillo integro, ſubrotundo fine, quem gibbus dividit viridis. Alarum finis & vexilli latera atropurpurea, roſtrum carinae ſubrotunde lanceolatum, & media pars anterior vexilli viridiuſcula. Siliqua globoſa, monoſperma. Squama craſſa, in calcar recedens, fine incurvato, libero: ſtamina duo lata, apice quaſi unico, tricuſpide.

 Tota

Tota amara eſt, ſucci plena; hinc ſaponacea, abſque morſu & calore, diuretica, reſolvens, & princeps inter *Spleneticas,* quae coagula hypochondriorum reſolvunt. In ſero lactis ad uncias ſex & duodecim infuſa, vel ſuccus, ad duas uncias datus, alvum leniter movet, ſanguinem, ut vocant, depurat, ſcorbuto reſiſtit, cutanea vicia tollit, viſcerum obſtructiones reſerat, abſque vehementia, maxime ſi motio corporis acceſſerit; hinc atrabilarios ſanaſſe viſa eſt BRASSAVOLAE p. 155. & verno tempore pro diaetetica potione recepta eſt, GEOFROI III. p. 501. &c. Succus inſpiſſatus dat cryſtallos nitri ſimiles BOERHAAV. *lect. m. ſ.*, unde non leve argumentum petitur indolis refrigerantis. Non laudat BUCHWALD in hypochondriacis, & deſtitutum ſe queritur a laudatiſſime medicamento p. 130.

*4. FUMARIA lutea ſ. montana Geſn. MURALT. p. 590.
In M. *Glaronenſibus.*

An *Split* herbariorum? ſed nemo hactenus in patria ſponte naſcentem legit.

POLYGALA.

TOVRNEF. 79. LINN. n. 567.

Calyx quinquefolius: tria folia viridia, brevia, ſuperius, & duo infima: duo media petalodea, venoſa, ovata, acuta, perampla, quae perſiſtunt, virideſcunt & plano ovario utrinque adſident. Flos tripetalos, in tubum oblongum figuratus. Supernam tubi medietatem faciunt duo petala cava, extrema parte conjuncta, & plicata. Inferior pars tubi unum petalon eſt, carinae ſimile, ſurſum cavum, ſiliquam amplexum, idem deinde replicat duos margines, in cordis acutioris ſpeciem: ab extremo eo corde deſcendunt duae laminae profunde ſexfidae MALPIGH ic. 144. Siliqua conpreſſa, cordiformis, bilocularis, dicocca. Tuba in duos hamos deſinit. Unguis unicus, in duo plana plicatus, educit octo ſtamina breviſſima.

1. POLYGALA foliis omnibus acutis.
Polygalon TRAG. p. 570.
Polygala Tragi THAL. p. 88.
Polygala vulgaris major CLUS. Pann. p. 315. Hiſt. p. 324.
Polygala rubeis floribus LOB. p. 417.
Polygala major purpurea TAB. p. 830.
Polygala vulgaris, major I. B. III. p. 387. RAJ. p. 1335. VAILL. T. XXXII. f. 1. eximie
Polygala major C. B. I. R. H. RUPP. &c.
Polygala tetrapetala ſiliculoſa, bicapſularis, longo anguſto folio major H. OX. II. p. 326.
Polygala foliis lineari lanceolatis caulibus diffuſis herbaceis LINN. Cliff. p. 352. ROYEN. p. 393.
β *Flore albo* CLUS. LOB. p. 417. TAB. p. 829. I. R. H.
γ *Flore coeruleo, Polygala vulgaris major II. coeruleo* TRAG. CLUS. LOB. l. c. TAB. l. c. I. R. H.
δ *Polygala nemoroſa, floribus verſicoloribus, albis, purpureis, coeruleis* MENZEL. pugill.

In pratis ſiccis & ſylvis.

Huic caules altiores, a ſex unciis ad dodrantem, erecti, pauciores. Folia ima, etſi latiora ſunt, non tamen rotunda, leviter amara. Spica florum, pariter uti ſequenti, longa. Flores ſimiles, reflexi, rarius albi, ordinario purpurei.

2. POLYGALA foliis imis ſubrotundis, ſuperioribus anguſtis acutis.
Crucis flores GESN. Coll. p. 72.
Amarella GESN. epiſt. p. 121.
Polygala recentiorum LOB. p. 416. non bene
Flos ambarvalis DOD. p. 253. eadem icon
Polygala coerulea, purpurea, alba TAB. p. 831. melius.
Polygalon flore rubro & coeruleo AICHST. vern. ord. 6. T. II. ic. 2. 3.
Polyganon multis I. B. II. p. 386.
Polygala vulgaris C. B. Baſ. p. 62. T. aut. de Par. p. 126. I. R. H.
Polygala tetrapetala, ſiliculoſa, bicapſularis longo & anguſto folio minor H. OX. II. p. 326.
Polygala RAJ. p. 1335.
Polygala latifolia humilior, ſpicis brevioribus, floribus dilute purpuraſcentibus ZANICH. p. 214. T. 38.
II. *Polygalae ſpecies foliis circa radicem rotundioribus ſapore perquam amaro* THAL. p. 88. C. B.
Polygala myrtifolia paluſtris humilior & ramoſior RAJ. Syn. III. p. 287. *
Polygala buxi minoris folio flore coeruleo VAILL. T. XXXII. f. 2.
Et *Polygala minor foliis circa radicem rotundioribus* EIUSD. ib. p. 161. n. 4.

In

In pratis, etiam alpinis.

Huic ex una radice caules plures, reclinati, & ſaepe procumbentes, vix quinque unciarum: folia prima ſubrotunda, firmula, paulatim anguſta, prioris ſimilia. Amaricies diuturna, & valida. Flores etiam ſpicati, ſed plerumque coerulei, aut ex coeruleo & albo varii.

Infuſum abſque noxa purgat GESNER l. c.

POLYGALOIDES.

GUNDELSHEIM. apud IOHREN. in praef.

DILLEN Nov. gen. p. 152. T. IX.

CHAMAEBUXUS

TOURNEFORTII Memoir. de l'Acad. 1705.

Calyx trifolius, folia omnia latiuſcula, pene ovata, ſupremum retrorſum gibbum. Flos tripetalos. Petala duo ſuperiora, ex ungue ſuo paulatim lateſcunt in ovalem figuram, & reflectuntur, ut imum petalum deſerant, vera autem petala ſunt, decidua, non venoſa. Petalum infimum tripartitum, ſed cohaerens: alis & carinae floris papilonacei ſimile. Alae ſ. partes laterales, pares, tertia parte longitudinis floris liberae, paulo breviores carina, etiam ovatae. Carina roſtro obtuſo, ſupra mucronem roſtri ovalem appendicem erigit utrinque, quae conjunctae cavam caſſidem faciunt, quales ſaepe in papilionaceis reperiuntur. Ex initio roſtri ſtamina octo, oblongis filamentis: tuba incurva, proboſcidea, ſine dilatato. Fructus ovalis, bifidus, compreſſus, dicoccos, ſimilis priori. Apparet conferenti, quam diverſus ſit character a Polygala.

1. POLYGALOIDES.

Chamaebuxus GESN. Coll. p. 67 *b.* an & TRAGI p. 1070. breviſſime

Fruticulus exiguus CORD. ſylv. p. 221.

Anonymos flore coluteae CLUS. Pann. p. 47. Hiſt. p. 105. RAJ. Syll. ext. p. 64. Hiſt. p. 1732. HOFM.

Anonymos folio pervincae CAM. Hort. p. 17.

Rhus myrtifolius Plinii EIUSD. p. 141.

Pſeudochamaebuxus AICHST. Vern. Ord. 6. T. 12. f. 3. bene

Chamaebuxus ſ. Chamaepyxos quibusdam I. B. 1. p. 524.

Chamaebuxus flore coluteae C. B. VOLC. TIT. It. MUR. p. 461.

Polygala Aſtragaloides vulgaris Buxi folio BREYN. Prodr. II. p. 91.

Colutea humilis buxifolia MOR. Bleſ. p. 56.

Polygala fruteſcens major folio Buxi MENZ. Pugill. PLUKN.

Polygala fruticoſa buxi folio flore flaveſcente I. R. H. MAPP.

Chamaebuxus flore coluteae flaveſcente TOURN. Memoir. 1705. p. 312. 313.

β Floris macula *purpurea* CLUS. I. R. H. T. Memoires l. c. MAPP. &c.

Abunde in montanis Helvetiae: v. g. adſcenſu *Hauenſtein*, circa *Interlachen* &c. Ad *Silam* GESNER.

Caules ſemiproſtrati, lignei, ſemipedales & majores. Folia ſolida, ſicca, ovata, nervo ſpinulam educente: Flores ſolitarii inter folia prodeunt; Pediculi uniflori, vagina trifolia excepti. Color floris ochroleucos, & in extremis ſegmentis petali majoris, quae pro alis ſunt, eſt macula modo flava, modo purpurea, etiam in eodem caule utriusque coloris, quae extrema ſuperiora petala non raro pingit.

PLAN-

PLANTAE PETALODEAE DICOTYLEDONES.

ORDO VII.

DYMEIZONES.

DIDYNAMIAE LINN. p. 167.
RINGENTES ROYEN. p. 288.

Huic ampliſſimae claſſi calyx tubuloſus eſt, apice inciſus, flos monopetalos, tuboloſus, anteriori parte tubi floris latiore, bifida, portionibus a ſe invicem recedentibus, ut faucem hiantem relinquant. Stamina ex tubo floris longiora duo, totidem breviora. Tuba unica, apice plerumque bifido. Fructus varius eſt, & intercedunt ſpecies nonnullae, quibus alterum par ſtaminum aut obſcurum eſt, aut nullum, quas tamen non permittit ſeparare naturalis affinitatis ratio.

CLASSIS I.
FRUCTU UNILOCULARI.

MONTIA

MICHELI T. 13. LINN. n. 58.
CAMERARIA. DILL. Eph. nat. Cur. Cent. VI. app. p. 92. 93. Nov. gen. T. 6. p. 114.

Calyx ſit duobus foliolis ovatis. Flos tripetalos, ſi cum LINNAEO petalum ſemi infundibuli forma in tria ovato oblonga inaequalia diviſeris, quod DILLENIO & MICHELIO ſimplex eſt, hinc obtuſe tridentatum, inde apertum. Stamina tria. Fructus ovalis, trivalvis, triſpermos, unilocularis. Ita ex LINNAEO, recentem enim plantam non vidi. VAILLANTIUS, non repugnante LINNAEO, florem pentapetalon vidit.

1. MONTIA LINN. Lap. n. 30. ROYEN. p. 199.
Anagallis aquatica ſubrectior I. B. III. p. 786.
Alſine paluſtris minor folio oblongo C. B. Prodr. p. 118.
Alſine paluſtris portulacae aquaticae ſimilis RAJ. p. 1035.
Alſine formis paludoſa tricarpos flosculis albis inapertis PLUKN. p. 20. T. 7. f. 5. non bene, VAILL. p. 10. cum charactere.
Alſinoides annua verna VAILL. T. 3. f. 4. optime.
Cameraria aquatica DILL. E. N. C. Cent. VI. app. T. X. *& major* DILL. Cat. Giſſ. p. 61. BUXB.
Montia aquatica major MICHEL. p. 18. T. 13. f. 1.
II. *Portulaca exigua, ſ. andrachnion arvenſe* CAM. Hort. p. 131.
Portulaca arvenſis C. B.
Cameraria arvenſis DILL. E. N. C. l. c. *& minor* DILL. Cat. Gieſſ. p. 46.
Montia aquatica minor MICHEL. T. 13. f. 2.
I. II. *Cameraria ſ. Portulaca arvenſis exigua* RUPP. p. 96.

STAEHELINUS *Michelfeldae*, ibidemque lectam miſit M. GAGNEBIN.

Caulis ramoſus, debilis, ſucculentus, humilis. Folia conjugata, progrediendo latiora, obtuſe lanceolata, aut ovata. Flores ex unifloris petiolis, penduli, exigui, albi, congeſti in racemum, qui ex ſuprema parte caulis prodit, infra tamen ſuprema folia.

LINNAEA.

GRONOV. LINN. n. 523.
SERPILLIFOLIA BUXBAUM Act. Petrop. II. p. 346.

Calyx primus, quadrifolius, fructum continet. Ex fructu petiolus adſcendit, qui ſecundum edit calycem quinquefidum: Intra eum flos eſt, campaniformis, ora obtuſe quinquefida. Stamina duo longiora, breviora totidem. Capſula unilocularis, triſpermos (trilocularem facit LINNAEUS in Char. & monoſpermum BUXBAUM) Tuba ſimplex, apice recurvo, globoſo. Recentem non vidi.

1. LINNAEA floribus geminatis LINN. Cliff. p. 320. ROYEN. p. 236.
Campanula ſerpyllifolia I. B. II. p. 816. C. B. Prodr. p. 34. cum icone deteriori PARK. WAGN. p. 273. RAJ. Syll. exter. p. 81. Hiſt. p. 741.*. H. OX. II. p. 456. I. R. H. RUBB. act. ſuec. p. 96. bene. SCHEUCHZ. It. II. p. 131. It. VI. p. 454.

Nummu-

Nummularia Norvegica flore purpureo Act. Hafn. II. p. 346.
Nummularia Norvegica repens folio dentato floribus geminis PETIV. Muſ. n. 787.
Nummularia major rigidioribus & rarius crenatis foliis flore purpureo gemello PLUKN. p. 264.
Serpyllifolia BUXBAUM l. c.
Obolaria SIGESBECK primit. p. 79.
Linnaea LINN. Lap. n. 250. T. 12. f. 4. ex RUDBECKIO.

In M. *Galanda* I. B. In umbroſis rupibus inter *Valentiam* & *Vettis* SCHEUCHZERUS. In *Gotthardo* M. CHERLER. In *Malojae* & *Septimi* locis ſylvoſis inferioribus I. GESNER.

Cauliculi ſteriles procumbunt, & longe repunt, radiculas exigentes per intervalla, florigeri eriguntur. Folia pene orbicularia, firma, ſubhirſuta, denticulis aliquot obtuſis inciſa. Scapi florigeri ex ſummis caulibus florigeris longi, nudi, biflori. Calycis inferioris duo foliola minora, duo majora, echinata. Flos nutans, extus albus, intus purpureus, odorus. Stamina alba, ex imo fundo floris.

LIMOSELLA.

LINDERN & LINN. n. 520.
PLANTAGINELLA DILL. Nov. ſpec. p. 113.

Calyx profunde quinquefidus, ſegmentis obtuſis. Flos ſenſibiliter difformis, duobus paribus ſegmentorum ſingulatim aequalibus, impare minore, tubuloſus, ſegmentis brevibus, patentibus. Stamina quatuor, quorum duo longiora, ſub apicibus inflexa. Ovarium ovale, bivalve, polyſpermon, uniloculare, ſeminibus ad mediam placentam adfixis; tuba ex apice ovarii obliqua.

1. LIMOSELLA LINN. Lap. n. 249.
Plantago aquatica minima CLUS. p. CX. abſque icone. PARK. MERR.
Plantaginella paluſtris C. B. P. RAJ. Cat. Angl. p. 237. Hiſt. p. 1077. Syn. III. p. 278. H. OX. II p. 605. T. 2. inter Damaſonia, MAPP. p. 242.
Spergula perpuſilla lanceolatis foliolis LOES. p. 261. ic. 81.
Alſine paluſtris exigua floſculis albis, foliis lanceolatis, plantaginellae aquaticae inſtar MENZEL. pugill. T. 7. COMMEL. ind. holl. PLUKN. p. 20. T. 74. f. 4. VOLC. T. aut. de Par. p. 381. RAJ. in ſuppl. &c.
Plantaginella RUPP. p. 18.
Menyanthoides vulgaris VAILL. p. 126. FAB. V. p. 91. cum falſa deſcriptione.
Limoſella annua LINDERN. p. 156. T. V. *f.*

STAEHELINUS in rivulo prope *Riehen* an der *Holzmatten.* (Gottingae in orbitis aqua plenis viisque lutoſis.)

Ceſpes foliorum longe petiolatorum, fine elliptico vel ovali, flagella edit, quae novos ceſpites matri ſimiles regenerant. Flores ex ceſpite in ſcapis unifloris, quam folia brevioribus, albi, intus ad tubum ſubrubri, ſtaminibus nigris.

TOZZIA.

MICHEL. p. 20. LINN. n. 504.

Calyx quadrifidus, denticulis lateralibus, uti in Euphraſia, cui maxime analoga eſt. Flos ex tubo cylindrico, bipartitur, labris duobus fere in eodem plano poſitis, parum difformiter hiantibus. Superius fit duobus brevioribus, ſubrotundis: inferius tribus longioribus. Stamina ex tubo floris quatuor, inaequalia, apicibus oblongis. Fructus ovalis, unilocularis, monoſpermos. Tuba cylindrica, ſimplex.

1. TOZZIA.
Anonyma F. Gregorii radice Dentariae COLUMN. II. p. 49. ic. p. 50.
Euphraſia lutea radice ſquamata C. B. Prodr. p. 111. RAJ. Syll. p. 124. WAGN. p. 276.
Euphraſia lutea minor radice ſquamata PARK. p. 1370.
Euphraſia lutea Alſine folia radice ſquamate H. OX. III. p. 431. ex COLUMN. RAJ. p. 773.* PLUKN. p. 142.
Dentaria buguloides radice globoſa, ſquamis myodontoideis alpina MENZEL. pugill. & T. IX. non male, niſi quod radix nimis rotunda ſit.
Tozzia alpina, lutea, Alſines folio, radice ſquamata MICHEL. p. 20. T. 16.

C. B. in montibus *Biennenſibus* & circa *Einſidlen.* SCHEUCHZER in M. *Kinzenhoren,* in alpp. *Glaronenſium & Uriorum,* in *Criſpalto* M. Ego in ſylvis M. *Feuerſtein,* in lapidoſis M. *Stockhorn* ad lacum *Stockernſee*, in adſcenſu ex area *Creux du Vent.* In *Turck-*

 matt

matt M. I. GESNER. GAGNEBIN in M. *Chaſſeral* prope cryptam glacialem, *a la Comte bioſſe*: au haut *de la Comte Grede*, & in M. *Waſſerfall*.

Radix longa ſucculenta, alba, fit ſquamis imbricatim, & alterne adgeſtis, quarum planum minime craſſum eſt. Caules multi, ramoſi, quadrati, cubitales, cum foliis ſucculenti, ramis & foliis conjugatis. Pallida haec, circumſcriptione ex ovali acuminata, denticulis obtuſis crenata. Petioli florales ex alis foliorum, breves, uniflori. Flos flavus, inferioribus tribus ſegmentis maculatis. Semina ex rotundis conica, acuminata, obſcuri coloris.

O R O B A N C H E.

TOURNEF. T. 81. LINN. 509.

Calyx quadrifidus, profunde inciſus & acute. Flos lato, craſſo, cylindrico tubo, bilabiatus, fauce manifeſta. Labium ſuperius modice erectum, fornicatum, bifidum, dentatum; inferius pendulum, trifidum; laterales lobi ſemicirculares, crenati: medius in duos tumores elevatur, ex quibus ſemicircularis crenata bractea dependet: ſolet autem circa Ovarium contabeſcere. Stamina incurva, duo longiora, duo breviora. Tuba proboſcidis ſimilis, fine rotunde bicolli. Ovarium ex ovato longe acuminatum, uniloculare, bivalve, ſeminibus ſcobiformibus, copioſiſſimis, in duo receptacula adgeſtis. Habitus perpetuo aphyllos.

1. OROBANCHE caule ramoſo LINN. Cliff. p. 321. ROYEN. p. 299.
Orobanche III. πολυκλωνος CLUS. Hiſt. p. 271.
Orobanche CAM. Epit. p. 311. nitide ZWING. p. 380. ic.
Orobanche altera brevior & ramoſa CAESALP. p. 342.
Orobanche minor purpureis floribus ſ. ramoſa I. B. II. p. 781.
Orobanche ramoſa C. B. P. Baſ. p. 25. PARK. H. OX. III. p. 502. RAJ. p. 1227. Syll. ext. p. 195. MURALT. p. 726.
Orobanche ramoſa floribus purpureis MAGN. Char. p. 239. I. R. H.
β *Floribus purpuraſcentibus* I. R. H. GARID. MAPP. &c.
γ *Floribus coeruleis* I. R. H. GARID. VAILL. MAPP. &c.
δ *Floribus albidis* EORUMD.

Baſileae & *Michelfeldae* inter Cannabim. *Tiguri* videtur legiſſe MURALTUS.

Humilior eſt, vix dodrantalis, bulbo gracili, pene nullo, caulibus & ramis erectis. Spica longa, laxa. Flores minores, graciles, albi, vel pallide coeruleſcentes. Squama ſub flore brevis & lata.

2. OROBANCHE caule ſimplici, coeruleo, foliis ſub floribus brevibus.
Orobanche flore ſubcoeruleo CLUS. p. 271 *ſ. II. Cluſii* I. R. H. TILL. GARID.
Orobanche magna purpurea Monſpeſſulana I. B. II. p. 782.

STAEHELINUS *auf der Siſſacher Fluh.*

Radix craſſa, orbicularis, bulboſa. Caulis pedalis, non ramoſus, totus, una cum floribus, violaceus. Spica florum longa, & laxa. Flores ſtrictiores & longiores, pro ratione latitudinis, quam ſequenti.

3. OROBANCHE caule ſimplici, albido, foliis ſub flore longioribus.
Orobanche RUELL. p. 390. CORD. p. 46. a. non placet. CAESALP. p. 342. AICHST. Vern. ord. 7. T. 2. RIVIN. Irreg. monop. T. 88.
Orobanche vera GESN. Hort. p. 270.
Limodoron ſ. Orobanche DOD. Cereal. p. 171. Hiſt. p. 552.
Orobanche major CLUS. Pann. p. 242.
Orobanche I. CLUS. Hiſt. p. 270.
Rapum Geniſtae LOB. II. p. 89. (ſimilior Matthiolianae)
Orobanche II. TAB. p. 684. LUGD.
Orobanche flore majore I. B. II. p. 780.
Orobanche major Garyophyllum olens C. B. P. Baſ. p. 25. H. OX. III. p. 502. ZWING. T. aut. de Par. p. 122. I. R. H. &c.
Orobanche ſ. Rapum Geniſtae RAJ. Hiſt. p. 1227.
Orobanche caule ſimpliciſſimo LINN. Cliff. p. 321. ROYEN. p. 299.
β Minoribus floribus, albidis, ſpica denſiore.
Orobanche MATTHIOL. p. 536.
Orobanche I. TAB. p. 684.
Orobanche flore minore I. B. II. p. 781.

Abunde

Abunde in agris & pratis ſterilibus circa *Bernam.* *Baſileae* in ſalicetis ad *Birſam*, in M. *Muteto* &c. Circa *Ferriere* Mr. GAGNEBIN.

Radix bulbus eſt ſubrotundus, ſquamis imbricatis tectus, quales ad caulem, ſed paulo laxiores, reperiunaur. Caulis cum tota planta ſiccus, lignei coloris, pedalis & ultra, rectus, non ramoſus, ſubhirſutus. Spica junior, ut ſolet, denſa, adulta rarior. Flores craſſiores, quam prioribus, odore grato florum tunicae. Squama ſub flore quolibet floris longitudine.

* Flore majore croceo. Ad radicem M. *Grauenhorn* ſupra *Thermas Fabarias* SCHEUCHZER, Annon varietas?

SQUAMARIA.

RIVINI LINN. n. 540.
ANBLATUM T. T. 481.

Radices ex ſquamis conpactae, & caulis aphyllos, uti Orobanchae. Calyx campaniformis, ſemiquadrifidus, ſupremis duobus ſegmentis majoribus. Flos monopetalos, ex longiuſculo tubo bilabiatus. Labrum ſuperius ſubrectum, conplicatum, ſimplex. Inferius tripartitum, ſegmentis lateralibus minoribus. Stamina baſi apicis plumoſa, ſepto duos apicis loculos evidenter diſtinguente. Tuba valens, deorſum incurva, apice lato, cavo. Ovarium ex ovato conpreſſum, in mucronem deſinens, uniloculare, ſeminibus circa unam placentam numeroſis, ſubrotundis.

I. SQUAMARIA RIVIN. monop. irr. T. 88. bene RUPP.

Anblatum CORD. p. 89 *b.* cum bona icone DOD. 553.
Αἰγολέθρος GESN. epiſt. p. 115 *b.* Tab. Coll. p. 56 *b.*
Anblatum Cordi DOD. frum. p. 173. T. aut. de Par. p. 287.
Dentaria MATTH. p. 964. bene, BLAKW. T. 430. BVCHWALD.
Dentaria major CAM. epit. p. 705. *ſive* Αφυλλος *I.* CLUS. Pannon. p. 452. Hiſt. p. CLX.
Arachidna CAESALP. p. 342.
Amblatum Cordi ſ. dentaria major THAL. p. 7.
Squamata ſ. dentaria major A ICHST. Vern. Ord. I. T. I. f. 1. bene
Anblatum Cordi ſ. ἄφυλλον. I. B. II. p. 783.
Orobanche radice dentata major C. B. P. H. OX. II. p. 503. RAJ. p. 1229. Syll. ext. p. 195. SCHEVCHZ. It. I. p. 45.
Dentaria major ἄφυλλος *Orobanchae facie* BARREL. ic. 80.
Dentaria aphyllos ZWING. p. 382.
Anblatum flore e rufo candicante, ſ. Anblatum Cordi T. Coroll. 48. IOHR. LIND.
II. *Orobanche radice dentata, altius radicata, foliis & floribus atropurpureis* MENZ. H. OX. III. p. 503.
β *Minor* CLUS. C. B.

GESNERUS Tiguri *auf dem Höckler* legit, & im *Käferholz* SCHEUCHZERUS. Interlaci in umbroſis ſylvis copioſe provenit.

Caules aphylli, ſquamis adſperſi, ovalibus, ſerratis, dodrantales, ex una radice multi. Flores in ſpicam uno verſu diſpoſitam, quam amplae ſubrotundae purpuraſcentes ſquamae diſtinguunt. Calyx hirſutus, albidus, ſegmentis purpureis. Floris galea purpurea, barba albicat.

Ad epilepſiam BUCHWALD p. 102. quem effectum alii Dentariae tribuunt.

PINGVICVLA.

TOURNEFORT. T. 74. LINN. n. 14.

Calyx campanulatus, quinquefidus, cujus tria ſegmenta ſubrotunda adſcendunt, duo deſcendunt, acute exſecta. Flos tubo valde ventricoſo, difformis, deorſum ex ipſo fundo calcar emittit, tunc finditur in labrum ſuperius cordatum, ſive in duo ſubrotunda ſegmenta fiſſum; & inferius tribus ſectum latioribus, etiam rotundis. Fauces amplae, piloſae. Fructus ovatus, unilocularis, polyſpermos, circa unicam placentam. Tuba ſimplex, ſine infundibuli formi, plicato. Stamina tantum duo, ſed bifida: duo apices veri, diſciformes, a tuba teguntur, duo inferiores ſpongioſi, quaſi abortivi, deſtituuntur veris capſulis.

I. PINGVICULA calcare gracili, cylindrico, violaceo flore.

Pinguicula GESN. fract. p. 64. CLUS. p. 310. Pann. p. 360. cum bona icone. CAM. Hort.
Pinguicula vel liparis GESN. Hort. p. 272 *b.*
Cucullata LUGDUN. p. 1206.

Pinguicula Geſneri I. B. III. p. 546. RAJ. p. 751. I. R. H. MAGN. Char. p. 233.
Sanicula montana flore calcari donato C. B. P. TIT. it. MURALT. p. 563.
Pinguicula ſ. ſanicula Eboracenſis PARK. p. 532. bene.
Viola paluſtris, Pinguicula, vel ἰοννγρον *Dodecatheon Plinii Geſneri* MORIS. II. p. 477.
β Major.
Pinguicula flore majori coeruleo BURS. Act. ſuec. p. 508.
Pinguicula flore amplo, purpureo, calcare longiſſime RAJ. p. 752. I. R. H.
Pinguicula nectario cylindraceo longitudine petali LINN. Lap. n. 11. ROYEN. p. 304.

Vulgaris ſive prior circa *Bernam* naſcitur ultra *Seelhofen:* circa *Jvorne,* ſupra *Nods, Tiguri* in M. *Uetliberg.* Inter *Lenz* & *Brienz* Rhaetiae. Mr. GAGNEBIN legit *au bec de loiſeau,* qui duabus leucis diſtat a *Ferriere d' Erguel* &c. ſemper in pratis udis aut umbroſis ſylvis. Major in monte *Thuiri* a me lecta eſt, & in *Gotthardo.*

Folia ad terram ſtrata, ovalia, aut elliptica, pinguiſſimo glutine oblita, marginibus introrſum plicatis, extus ſubhirſuta. Scapi aliquot, aphylli, triunciales & ultra, uniflori; flores nutantes, in priori obſcurius, in altera eleganter violacei, calcare ſtricto cylindrico, dimidii floris longitudine brevius in vulgari, longius in β.

2. PINGVICVLA calcare lato, conico, flore albo.
Pinguicula flore albo CLUS. Pann. p. 311. Hiſt. p. 360.
Pinguicula minima flore albo MERRET. p. 94.
Pinguicula flore albo minore calcare breviſſimo RAJ. Hiſt. p. 752. PLUKN. I. R. H. RUDBK. p. 99.
Pinguicula nectario conico petalo breviore LINN. Lap. n. 11. T. XII. f. 3.
I. B. & MORISON priori conjungunt.

In alpinis abunde. In M. *Waach*: in herbidis M. *Hengſt*; HVBERVS ex M. *Lunae* I. B. ex M. *Thuiri.*

Similis eſt per omnia; ſed flos albus, labii inferioris medio ſegmento duabus maculis luteis notato: calcar latius, conicum, album, fine flavo, aut rubro.

Vulgaris ſpecies alvum ducit, & eo ſcopo in ſyrupum decoquitur in *Wallia* RAI.

LENTIBULARIA.

RIVIN. VAILL.
UTRICULARIA LINN. n. 15.

Calyx fit duobus, caducis, ovalibus, foliis. Flos monopetalos, bilabiatus, fauce ampla. Labium ſuperius integrum, media eminentia in duas quaſi cavitates diviſum. Inferius peramplum, tumet in duo juga quaſi labra, ex quibus petalodes barba deſcendit, latiſſima, ſemicircularis, medio ex arcu paulo productior. Retrorſum eadem calcar breve, incurvum, conicum projicit. Stamina duo, ex imo floris fundo orta, ad ſe invicem conflexa, apicibus adunata. Ovarium ex ſphaerico conpreſſum, tuba brevis, apice craſſiuſculo. Intus agmen ſeminum, in ſphaerulam conpreſſorum, circa communem placentam.

1. LENTIBVLARIA RIVIN. T. 78. DILL. nov. gen. p. 115.
Meon aquaticum quod Lentibularia dici poteſt GESN. Coll. p. 90.
Millefolium aquaticum flore luteo galericulato LOB. p. 791. I. B. III. p. 783. PARKINS.
Foeniculum aquaticum galericulatum TAB. Teut. p. 189. abſque icone, AMBROS. LIND.
Millefolium aquaticum lenticulatum C. B. Baſ. p. 43. LOES. SUTHERL. HOFM. IOHREN. praef.
Millefolium paluſtre galericulatum RAJ. Cant. Cat. Ang. Hiſt. p. 1322. cum deſcriptione, MERR. PLUKN. H. OX. III. p. 622.
Linariae affinis paluſtris, millefolii folio lenticulato, flore luteo MAGN. Hort. p. 120.
Lentibularia vulgaris T. aut. de Par. p. 479. VAILL. Bot. p. 114. MAPP. p. 165.
Lentibularia major VAILL. Mem. de Acad. des ſcienc. 1719. p. 28. T. 2.
Lentibularia GESN. RIVINI. RUPP. p. 192.
Utricularia nectario conico LINN. Lap. n. 14. ROYEN. p. 364.

Bernae in foſſis inter *Wittighofen* & viam *Worbenſem. Mihhelfeldae* I. B. & C. B. *Genevae,* in paluſtribus I. B. Circa lacum felinum, & circa S. *Gallen* I. GESNER.

Longi caules, & folia inſtar illuviei aquae innatant, capillaria, alterne ramoſa, ramulis ſubdiviſis, omnibus longis, gracilibus, non dentatis. Ad alas diviſionum ſeſſiles adſunt veſiculae lenticulares, cavae, purpuraſcentes, per aetatem nigrae. Ex cauliculis horizontaliter natantibus erigitur extra aquam ſcapus aphyllos, dodrantalis & ultra, in apice racemum ferens florum quinque aut ultra. Calyx lividus. Flos luteus, tumoribus labri inferioris aurantiis.

CLAS-

CLASSIS II. FRUCTU BILOCULARI.

ANTIRRHINUM.

LINN. n. 514.
ANTIRRHINUM T. T. 75.
ET LINARIA TOURNEF T. 76.

Calyx quinquefolius, ſuperioribus laciniis longioribus. Flos difformis fauce floris ſuperius & inferius elliptice in palatum ellipticum tumente, quorum ſuperius inferiori incumbit & congruit, ut floris tubus naturaliter clauſus ſit; labro ſuperiori reflexo bifido, inferiori tumido mento in barbam trifidam producto, cujus media pars minor eſt, tubo craſſo, & ſub oſculo, quo flos ovarium recipit, in calcar producto, quod modo longius eſt, modo brevius. Stamina ex imo flore, non eminent. Tuba apice craſſeſcit. Fructus ovalis, bilocularis, varie aperitur, tribus, aut duobus foraminibus.

1. ANTIRRHINUM foliis alternis quinquelobis.
Cymbalaria BRASSAV. p. 234. MATTH. p. 1124. bene, CAM. Epit. p. 860. bene, LVGD. C. B. RAJ. p. 759. ZWING. p. 919. RIVIN. T. 85.
Cymbalaria Italica folio hederae LOB. p. 615.
Cymbalaria foliis hederaceis flore coeruleo AICHST. Aeſt. Ord. VI. T. 5. f. 2. MUR. p. 528.
Cymbalaria floſculis purpuraſcentibus I. B. III. p. 685. ZANICH. p. 77. ic. 252. RUPP.
Linaria folio glabro ſubrotundo, hederae folio Clematitis H. OX. II. p. 503.
Linaria hederaceo folio glabro ſeu cymbalaria vulgaris I. R. H. MAGN. Char. p. 237.
Antirrhinum foliis alternis cordatis, quinquelobis LINN. Cliff. p. 323. ROYEN. p. 295.
β *Flore albo* PONTED. Anthol. p. 245.
In muris *Baſileae*. *Tugii* frequentiſſimam legi. *Tiguri* MUR.

Inſigniter reptat, & late muros tegit ceſpitibus caulium, qui per intervalla radiculas demittunt. Folia alterna, reniformi circumſcriptione, obiter quinqueloba. Flores in petiolis unifloris, ex foliorum alis ortis. Calyx purpureus, foliolis pene aequalibus. Tubus floris intus albus, fauces flavae; & villoſae, galeae duo lobi ſubrotundi, barbae mentum bifidum, flaveſcit, deſcendentes bracteae, uti galea, purpuraſcunt. Calcar gracile, incurvum, purpureum.

Humectat & adſtringit, refrigerat, ſed leniter, cum herbaceo ſit ſapore, cum modica amaricie coniuncto, & dimidia parte ſuccus ſit. Ad ſcabiem WELSCH *mi-ctom.* p. 60. Vulnerarium mite eſſe ZWINGER diſſ.

2. ANTIRRHINUM foliis imis conjugatis, ſuperioribus alternis, ovalibus.
Veronica femina FUCHS. p. 167. MATTH. 694. CAMER. Epit. p. 462. LUGD.
Veronica femina Fuchſii ſ. Elatine DOD. p. 42.
Elatine Dioſcoridis &c. LOB. p. 407. non bene
Elatine I. TAB. p. 715.
Elatine folio ſubrotundo C. B. Baſ. p. 75. RAJ. p. 759. ZWING. p. 849.
Elatine mas folio ſubrotundo I. B. III. p. 371.
Linaria hirſuto folio ſubrotundo, flore ex herbido flaveſcente H. OX. II. p. 503.
Elatine RIVIN. T. 85.
Linaria ſegetum Numulariae folio villoſo T. aut. de Par. p. 110. I. R. H. GARID. &c.
Antirrhinum foliis alternis ovatis Cliff. p. 323. ROYEN. p. 295.
In arvis non rara, circa *Mathod, Bernam*, *Baſileam*, *Badae*. Circa *Mandach*, & in M. *Zürichberg* I. GESNER.

Caules humi projecti, multi, ad magnos angulos ramoſi, rectis virgis. Folia hirſuta, mollia, ex ovalibus acuminata, raris, & exiguis, denticulis: ima conjugata, ſuperiora alterna. Calyx latifolius, ut folia ſe contegant, & quaſi auriculis exceſdant ſuper commiſſiones. Flos breviſſimus, tubo pene nullo. Floris labium ſuperius brevius, atropurpureum, inferius luteum, tum labra tumida, tum deſcendens barba. Calcar longum, conicum, acutiſſimum. Linariam eſſe, primus ſenſit JUNGIUS.

3. ANTIRRHINUM foliis imis conjugatis, ſuperioribus alternis, ad baſin hamatis.
Elatine MATTH. p. 1012. ſpecimen valde ramoſum, CAM. Epit. p. 754. bene
Elatine altera LOB. p. 490. TAB. p. 715. DOD. p. 42.
Verbaſculum quroumdam LUGD. p. 1303.
Elatine femina folio anguloſo I. B. III. p. 372.

Elatine folio acuminato ZWING. p. 849. *flore luteo* C. B. Baſ. p. 75.
Elatine folio acuminato, in baſi auriculato, flore luteo EIUSD. P. RUPP. &c.
Linaria hirſuto folio, acuminato, in baſi auriculato H. OX. II. p. 503.
Linaria elatine dicta folio acuminato RAJ. p. 759.
Linaria ſegetum Nummulariae folio aurito & villoſo, flore luteo T. aut. de Par. p. 111. I. R. H. GARID.
Elatine ſ. veronica femina BLAKW. T. 170.
Antirrhinum foliis alternis haſtatis LINN. Cliff. p. 323. ROYEN. p. 295.
II. *Flore coeruleo* C. B. I. R. H.

Cum priori.

Similis eſt, habitu & flore, macilentior tamen, magis villoſa, foliis imis ſagittatis, non raro uno aut altero praeterea dente accedente, deinde unus, tandem & alter hamus ſagittae deficit.

Folia amariſſima ſunt. Pro vulneraria habetur. Ulcus cancroſum narium ea ſanatum fuiſſe LOBEL. adverſ. ipſamque lepram p. 197. In vetuſtis crurem ulceribus ſuccum ſalutarem expertus eſt GARIDEL.

4. ANTIRRHINUM caule procumbente, foliis verticillatis, quaternis, floribus racemoſis.

α Humilior, flore minore, neque aureo rictu, foliis ſaepe quinis.
An *Linaria IIII. Moravica II.* CLUS Hiſt. p. 322. ſpica nimis denſa, flores nimis parvi.
Oſyris purpurocoerulea repens LOB. Adv. p. 410.
Linaria minor Dalechampii LUGD. p. 1151. videtur
Linaria parva purpurea foliis ſine ordine diſpoſitis I. B. III. p. 460. RAJ. p. 757. Syll. p. 167. (omiſſa ſunt verba *ſine ordine*)
Linaria coerulea repens C. B. PLUKN. I. R. H. MURALT. p. 651. ZWING.
Linaria coerulea procumbens H. OX. II. p. 501.
β Paulo major, rarioribus foliis, quaternis, flore paulo majori, ejusque labro medio aureo.
Sedum parvum coeruleo flore, quod eſt Linariae ſpecies GESN. Epiſt. p. 89. 92.
Linaria in alpibus minor floſculis coeruleis GESN. Hort. p. 265. Nihil inpedit, quin etiam prior ſit varietas.
Linaria Pannonica II. CLUS. Pann. p. 309. bene
Linaria III. ſtiriaca EI. Hiſt. p. 322.
Linaria Pannonica TAB. p. 824.
Linaria purpurea parva I B. III. p. 460. RAJ. Syll. ZWING.
Linaria quadrifolia ſupina C. B. SCHEUCHZ. It. I. p. 42. It. IV. p. 338. cum deſcriptione WAGN. I. R. H.
Linaria quadrifolia coerulea procumbens H. OX. II. p. 500.
Antirrhinum foliis ſaepius quaternis, linearibus, caule diffuſo, floribus racemoſis ROYEN. p. 297.
II. *Linaria hiſpanica IIII.* CLUS. Hiſt. p. 321.
Linaria foliis carnoſis cinereis C. B. I. R. H.

Priorem varietatem HUBERUS in *Albula* M. invenit, DALECHAMPIUS ad ſaxa ripae fl. *Arve.* Ibidem I. B. & in M. *Thuiri.* Poſteriorem SCHEUCHZERUS in *Sureneneck, Joch, Waldnacht,* ad pedem M. *Titliſperg.* Ego paſſim in arenoſis, ad alveos torrentium & inter deciduos lapides: v. g. ſupra aedes balnei *Weiſſenburgenſis* eundo verſus ſcaturiginem, in adſcenſu ad *Neunenen, Scheidek*, in *Gemmio* &c.

Proſtrati caules, vix dodrantales. Folia glauca, graciliter elliptica, terna & quaterna in verticillo. Flores in ſummis ramis inter folia conferti, quaſi ſpicam faciunt, longiſſimi, ſpecioſi. Calcar longiſſimum, conicum. Labrum utrumque violaceum, ſed mentum aurantium. Galea ſtricta, uti tubus floris, & longa. Apices inſignes aurei.

5. ANTIRRHINUM foliis linearibus adſcendentibus, ſpica longa, calcare toto flore longiori.

Linaria lutea montana Geniſtae tinctoriae foliis C. B. RAJ. p. 754. PLUKN. SCHOL. BOT. ZWING. p. 959.

In M. *S. Bernhardi* C. B.

Specimen meum, quod ex Burſerianis eſt, videtur caule erecto fuiſſe, & habitu vulgaris ſpeciei n. 6. Folia acuta, ſimilia; flos vero minor, flavus, longiſſimo calcare, florem ipſum ſuperante, faucibus admodum piloſis.

6. ANTIRRHINUM foliis linearibus, adſcendentibus, congeſtis, ramis ſpica florali denſa terminatis.

Scheiſſkraut BRUNFELS. II. p. 43.
Herba urinalis DORST. p. 148.

Oſiris

Oſyris FVCHS. p. 545. MATTH. p. 1209. CAMER. Epit. p. 930. RUELL. p. 640.
Oſyris linaria TRAG. p. 357. LUGD.
Linaria GESN. Coll. p. 86. CAESALP. p. 350. RIVIN. T. 82.
Linaria vulgo dicta GESN. Hort. p. 265.
Linaria prima DOD. purgant. p. 182.
Oſyris linaria ſ. urinaria LOB. Ic. p. 406.
Oſyris major TABERN. p. 126.
Linaria lutea vulgaris I. B. III. p. 456. RAJ. p. 752. BLAKWALL. T. 115.
Linaria vulgaris lutea flore majore C. B. Baſ. p. 62. P. H. OX. II. p. 499. T. aut. de Par. p. 23. I. R. H. & T. 76. VAILL. ZANICHELL. ic. 174.
Linaria vulgaris AICHST. aeſt. ord. I. T. 14. f. 3. *noſtras* PARK. IC. REG. n. 128.
Antirrhinum foliis lanceolato linearibus, confertis, caule erecto, ſpicis terminatricibus ſeſſilibus, floribus imbricatis ROYEN. p. 297.

Ubique ad foſſas, & locis ruderoſis.

Caulis ab uno pede ad tres, in pinguioribus ramoſiſſimus, firmus, erectus. Folia notiſſima, linearia, glauca, nervo medio diviſa, adſcendentia, congeſta. Flores in ſummis ramis in breves ſpicas colliguntur. Calyx dentibus longis, acutis, pene aequalibus. Calcar incurvum, conicum, dimidio flore longius. Flos ſubcitrinus, medio tumore labri inferioris tinctius flavo, labio ſuperiori valde ſtricto & replicato. Stamina in puncto contactus duorum loculorum inſeruntur. Fructus ovalis, ſemina rotunda ex nucleo fiunt, & ala foliacea.

Sapor ſalſus eſt: inter elementa abundat oleum empyreumaticum GEOFROI III. p. 731. Vires emollientes ſunt, cum vi reſolvente, putrefaciente. Intus ſumta alvum movet & urinam, ad Icterum etiam confirmatum utiliſſima LOBEL. neque tamen praeter rem monet BLAIRIVS nimis acrem eſſe, quae intus admittatur: Nam & ipſa claſſis analogia conſentit, & recepta medicorum conſuetudo, qui ad ſolos externos uſus eam revocant. Unguentum ad haemorrhoides celebratur CHESNEAU *Obſ.* L. 3. c. XI. TOURNEF. &c. eademque facit cataplaſma.

7. ANTIRRHINUM foliis longis, obtuſis, viſcidis, caule erecto, ramoſiſſimo, calcare brevi.

Antirrhini genus flore coeruleo GESN. Coll. p. 59.
Antirrhinum tertium MATTH. p. 1198. CAM. Epit. p. 922. LUGD.
Antirrhinum alterum minimum repens LOB. p. 406.
Antirrhinum minimum THAL. p. 9. I. B. III. p. 464.
Antirrhinum arvenſe minus C. B. Baſ. p. 62. HOFM. RAJ. p. 760. ZWING. p. 955.
Linaria minima foliis hirſutis, floribus obſolete fuſci coloris H. OX. II. p. 502. &c.
Linaria arvenſis minima RIVIN. T. 84. DILL.
Linaria pumila vulgatior arvenſis T. aut. de Par. p. 283. I. R. H. &c.
Antirrhinum foliis lanceolato obtuſis, alternis, caule diffuſo ramoſiſſimo LINN. Cliff. p. 324. ROYEN p. 295.
β Foliis reflexis HERM. Hort. p. 379.

Vulgare ad muros & in agris.

Tota planta pinguis eſt & villoſa. Caules ramoſi, ad dodrantem alti. Folia ſubtus ſaepe purpuraſcunt, longa, dilatata, obtuſe lanceolata. Flores ex alis foliorum, in petiolis unifloris. Calyx fit obtuſis foliis, difformiter poſitis, ut tria ſuperiora a duobus inferioribus hiatu diſtent, haec autem pro calcare diſcedant. Flos exiguus, calcare brevi, vix lineam longo, tubo & labro ſuperiori violaceo, mento & barba luteolis. Fructus fere ovalis, duobus foraminibus aperitur.

8. ANTIRRHINUM floribus ſparſis ſeſſilibus, calyce brevioribus, calcare deſtitutis.

Antirrhinum minus GESN. Hort. p. 247.
Antirrhinum aliud arvenſe GESN. Coll. p. 59.
Antirrhinum quartum MATTH. p. 1199. CAM. Epit. p. 923. LUGD.
Antirrhinon CORD. p. 72. LONIC. p. 353.
Antirrhinum ſylveſtre ſ. minus DOD. coron. p. 87. 88.
Antirrhinum ſylveſtre Phyteuma EIUSD. Pemp. p. 182. bene
Antirrhinum minimum LOB. p. 405. ex DOD. I. B. F. Boll. app.
Antirrhinum rubrum arvenſe THAL. p. 9.
Os Leonis alterum CAESALP. p. 351.
Antirrhinum ſylveſtre AICHST. aeſt. ord. I. T. 9. f. 3.
Antirrhinum anguſtifolium ſylveſtre I. B. III. p. 464. RAJ. p. 760.

Antirrhi

Antirrhinum arvenſe majus C. B. Baſ. p. 62. T. aut. de Par. p. 246. I. R. H. MAGN. Char. p. 236. MURALT. p. 649. ZWING. p. 955.
Antirrhinum arvenſe minus H. OX. II. p. 505.
Antirrhinum arvenſe RIVIN. T. 81. optime.
Antirrhinum foliis lanceolatis petiolatis, calicibus longiſſimis lateralibus LINN. Cliff. p. 324. ROYEN. p. 294.
β Flore albo HERM. BOERH. I. R. H.

C. B. *Baſileae.* I. B. *Genevae* verſus *la Baſtie* MURALTUS Tiguri. (Gottingae trans *Leinam* in agris ſecalinis.)

Caulis erectus, ſtrictus, dodrantalis. Folia anguſta, mollia, longiſſime decreſcunt. Flores pauci, ſeſſiles, ſparſi. Calyx, qualis prioris, peramplus, flore longior. Flos totus purpureus, ſed mentum flavum. Tubus floris, ſub oſculo ovarium recipiente, in breviſſimum calcar retrorſum educitur. Fructus tribus foraminibus aperitur, quorum unum eſt in loculo ſuperiore, tribus incumbens ſquamis inferius eminentibus: in inferiori hinc duae, inde una ſquama ad ſe invicem inclinantur, inter utrumque vero loculum ſtylus prodit non deciduus.

9. ANTIRRHINUM calycis foliolis brevibus, ovatis, floribus ſpicatis, calcare deſtitutis.

Antirrhinum II. MATTH. p. 1197. CAM. Epit. p. 921. LUGD.
Antirrhinum majus GESN. Hort. p. 247.
Antirrhinum DOD. Pempt. p. 182. bene TAB. p. 851. LUGD. p. 1340. RIVIN. T. 81.
Antirrhinum vulgo caput canis &c. LOB. p. 404. adv. p. 175.
Antirrhinum magnum DOD. LUGD. p. 1341.
Cynocephalus Plinii Dal. LUGD. p. 830.
Os leonis vulgo CAESALP. p. 351.
Antirrhinum flore rubro AICHSTETT.
Antirrhinum vulgare I. B. III. p. 463. RAJ. p. 760. I. R. H. & T. 75. GARID. p. 35. & ic. 7.
Antirrhinum majus alterum folio longiore C. B. P.
Antirrhinum majus longiore folio H. OX. II. p. 504.
Antirrhinum foliis lanceolatis, petiolatis, calycibus breviſſimis, racemo terminatrici LINN. Cliff. p. 324. ROYEN. p. 294.
II. Quomodo differt
Antirrhinum I. MATTH. p. 1196.
Antirrhinum CAM. Epit. p. 920.
β Flore albo MARANTA. p. 61. AICHSTETT. &c.

Bernae ad muros & maceries, ſed ex ſemine projectitio. Sponte circa *Bellinzonam Lepontiorum* reperit HUBERUS. Ex muris caſtris *Neocomenſis.*

A priori manifeſto differt, caule altiori, ad tres pedes, foliis latioribus, floribus congeſtis, in ſpicam nudam, calyce quinque brevibus ſubrotundis foliis facto, flore multo breviori: flore ampliori, ſpecioſae magnitudinis; Fabrica fructus incurvi paulum diverſa eſt, cum ſquamae ſuperioris oſtii duae inferiores ſint, una ſuperior, inferiorum una major, media, recta protenſa. Semina anguloſa, informia, undique aſpera, atra.

DIGITALIS.

TOURNEF. T. 73. LINN. n. 496.

Calycis folia quinque inaequalia, ſuprema minora, ima maxima. Flos (MALPIGH. ic. 134.) lato tubo, & deorſum ventricoſo, parum difformis, terminatus ore patulo, cui quatuor ſegmenta ſunt, ſupernum emarginatum, lateralia minora, imum longius, & amplius, figura varia. Stamina incurva omnia, ſed longiora magis, conjunctioni loculorum inſerta. Tuba triquetra, fine lanceolato. Ovarium piriforme, incurve ovale, cum duabus, pro more, placentis, ſtylum longum retinet.

1. DIGITALIS foliis calycinis ovatis acuminatis ROYEN. p. 292.

Digitalis purpurea FUCHS. p. 893. DOD. Coron. p. 41. Pempt. p. 169. LOB. ic. p. 572. ex DOD. TAB. p. 568. GESN. Hort. p. 291 *b.* I. B. II. p. 813. RAJ. p. 767. T. aut. de Par. p. 432. I. R. H. & T. 73. A. E. F. K. L. M.
Digitalis Fuchſii GESN. Coll. p. 74. *flore purpureo* Hort. p. 256 *b.*
Campanula ſylveſtris ſ. digitalis flore purpureo TRAG. p. 888. cum icone.
Virga regia major flore purpureo CAESALP. p. 348.
Digitalis flore rubro AICHST. aeſt. ord. I. T. 2. f. 2.
Digitalis purpurea folio aſpero C. B. H. OX. II. p. 478. ZWINGER &c.

Digita-

Digitalis RIVIN. T. 103. BLAKWALL T. 16.
β Flore albo WEINMANN. T. 464 *a.* MAPP. &c.

C. GESNER ait „circa *Curiam Rhaetorum* reperiri. Circa *Mülhuſium* I. G.

Caulis hirſutus, erectus, parum ramoſus, tripedalis. Folia alterna, ampla, petiolata, ex ovatis & ellipticis longe lanceolata, villoſa, mollia, margine ſerrato. Spica longa, rara, florum ad unum latus diſpoſitorum, nutantium. Calycis folia ovalia. Color in flore purpureus, tubo albicante, interne purpureis maculis vario. Segmenta floris rotundiora. Semina pene quadrangula, ab altero latere ſulco diviſa.

Pro vulneraria habetur LOBEL. & ad ſtrumas commendatur inponenda. Sed acris eſt, & vomitus, alvumque ciet RAI. ut inter venenatas cenſeatur BOERHAAVIO. Extus contuſam herbam, aut unguentum ex floribus, ad podagram, ad ſtrumas, & hachitidem Angli laudant: noſtris officinis ignota eſt.

* DIGITALIS anguſtifolia folio ferrugineo inter Helveticas recenſetur a I. C. BAUHINO, neque repugnaverim, cum in M. *Vogeſo* ſupra Mülhuſium reperiatur. Nihil tamen ultra de loco natali innotuit.

2. DIGITALIS foliis calycis linearibus acutis, flore venoſo, maculoſo.

Digitalis lutea FUCHS. p. 894. non placet, THAL. TAB. p. 567. melius, LUGD. de BRY. WEINMANN. T. 463 *d.*
Campanula ſylveſtris ſ. digitalis flore pallido TRAG. p. 888.
Digitalis flore majore pallidiore GESN. Tab. Coll. p. 74.
Digitalis Fuchſii flore luteo majore GESN. Hort. p. 256 *b.*
Digitalis tertia DOD. p. 169.
Virga regia major flore pallido CAESALP. p. 348.
Digitalis lutea flore majore, folio latiore I. B. II. p. 813.
Digitalis flore luteo AICHST. aeſt. ord. I. T. f. 3.
Digitalis lutea magno flore C. B. Baſ. p. 70. RAJ. Syll. p. 116. Hiſt. p. 768. H. OX. II. p. 479. I. R. H. MURALT. p. 586. ZWINGER.

In montanis minime rara, v. g. in adſcenſu M. *Hauenſtein* ſupra *Balstal*, circa *Weiſſenburg*, verſus *Wimmis* &c. In M. *Uetliberg* copioſe MUR.

Caulis non ramoſus, ut priori, rectus, tripedalis, cum foliis hirſutus. Folia amplexicaulia, ſeſſilia, pariter longe lanceolata, margine obiter ſerrato. Flores in ſpicam raram, uno verſu etiam diſponuntur, colore ex herbaceo luteo, intus ex ſanguineo maculoſi & venoſi. Calycis folia lanceolata, & floris ſegmenta acutiora. Valvulae ſemiovatae, durae, acutae. Semina hinc convexa, inde ſulcata, acuta, exigua.

3. DIGITALIS foliis calycis linearibus, acutis, flore puro.

Digitalis minori flore vulgatior GESN. Coll. p. 74.
Digitalis Fuchſii floribus luteis minor EIUSD. Hort. p. 256 *b.*
Digitalis quarta DOD. p. 169.
Virga regia CAESALP. p. 348.
Digitalis flore minore, ſubluteo, anguſtiore folio I. B. II. p. 814.
Digitalis major lutea, vel pallida, parvo flore C. B. Baſ. p. 70. RAJ. p. 768. T. aut. de Par. p. 433. ZWING. I. R. H. MAGN. Char. p. 231.
Digitalis lutea minore flore H. OX. II. p. 479.
Digitalis flore luteo minore RIVIN. T. 104.
II. *Digitalis lutea* LOB. Adverſ. p. 245. *parva* ic. p. 573.
Digitalis lutea anguſtifolia parva C. B.

Similibus locis cum priori, non rara. In adſcenſu M. *Suchet* &c.

A priori differt foliis glabris, durioribus, anguſtioribus: floribus in ſpicam denſiorem congeſtis, minoribus, non maculoſis. Floris ſegmenta omnia acuta, & triangularia. Fructus & ſemina prioris.

GRATIOLA.

RIVIN. MAGNOL. LINN. n. 833.

A Digitali differt laciniis extremi tubi magis reflexis, amplioribus, ſubrotundis; Staminibus tantum duobus apices ferentibus, tubo flori adnexis, cum duo alia libera, & ſterilia ſint LINN. Folia conjugata.

1. GRATIOLA GESNER. Coll. p. 80. MATTHIOL. p. 697. bene, CAMER Epit. p. 464. DODON. ic. vet. II. p. 355. Purg. p. 119. Pempt. p. 361. 362. optime, LUGD. I. B. II. p. 434. RAI. Syll. p. 139. Hiſt. p. 1885. ZWINGER. p. 970. RIVIN. T. 105. BLAKWALL. T. 411. ROYEN. p. 292.

Limneſium ſ. Centauroides CORD. Dioſc. p. 86. cum icone GESNERIANA.
Eupatorium Meſvae GESN. Hort. p. 258.
Gratiola ſ. Gratia Dei LOB. ic. p. 435.
Gratiola flore albo & Gratia Dei AICHST. vern. ord. 6. T. 15. f. 2.
Gratiola centauroides C. B. P. MURALT. p. 675. MAGN. Char. p. 231.
Digitalis minima gratiola dicta H. OX. II. p. 479. T. aut. de Par. p. 266. I. R. H.
β *Flore albo* MAPP. p. 94.

Ebroduni frequentiſſima, inter arcem & lacum, & in pratis, ut ſint, quae inutilia fiant ob copiam pabuli inidonei. Circa *Anet*: Circa *Boudri* prope patibulum &c. Auſm *Riedt bey der Enge* I. GESNER.

Caulis teres, erectus, ramoſiſſimus, pedalis. Folia conjugata, ſeſſilia, acute elliptica, acute circumſerrata. Flores ex alis foliorum, in petiolis unifloris. Calycis folia acuta, lanceolata. Flos gracilior, tubo longo, ad extremitatem ſurſum reflexo, pallidus eſt, ſegmenta faucium purpurea, fauces lanugine lutea comantur.

Sapor amariſſimus, nauſeoſus eſt. Salibus variis abundat GEOFROI III. p. 531. Dudum inter purgantia recenſita eſt, teſte CORDO, & PONTANO diſcipulo CORDI, & HEROLDO apud MATTH. Epiſt. p. 203. & equos debilitare vi valida MATTHIOLUS ait, p. 212. C. GESNERUS doſin fixit expertus, in ſubſtantia ad ſcrupulum & ſemidrachmam *Epiſt.* p. 22*b*. 38. 94. *Epiſt. ad* I. B. p. 147. in infuſo ad drachmam unam, BOULDUC paulo plus exhibet, pulverem nempe radicis a triginta, ad ſexaginta grana *Comm. Pariſ.* 1705. p. m. 247. qua doſi vomitum movere, & perinde uti Hypocacoanha Dyſenteriis prodeſſe teſtatur. Addit TOURNEFORTIUS „ in lacte infundendam eſſe, cum in vino nimis calefaciat. In hydrope medico noſtrati familiaris eſt. Sed ibi, ſi labes viſcerum adfuerit, mortem praecipitat BOERH. *lect. Bot.* Vide malum eventum apud BUCHNERUM *Miſcell.* 1728. p. 870. BLAIRIUS omnino diffidit medicamento de maligniori indole ſuſpecto Dec. VI. p. 276. neque concedit CHOMELIUS, niſi in clyſtere pugillum unum. Sed praeterea vulneraria eſt, externo uſu, celebris circa *Ebrodunum*, ruſticorum curationibus: experimento confirmata CAESALPINI L. 5. c. 96. ut acute olim HOFMANNUS vim ſiccantem ejus & adſtringentem olfecerit.

*2. GRATIOLA alpina I. B. III. p. 435. RAI. p. 1885.

In M. *Braulio Rhaetorum.*

„ Caulis vix ſeſcuncem altus: Folia longa ad unciam; ſapor nullus eminet. Mihi tota ignota eſt, & ex Rhaeticis alpibus vulgarem adtulit HUBERUS.

* GRATIOLA *minor, herbula fruticoſa ſubdulcis* GESN. Tab. Coll. p. 80. Quid?

SCROPHULARIA.

TOURNEF. T. 74. LINN. n. 494.

Calyx quinquefidus, ſegmentis inaequalibus, quorum ſupremum minimum eſt, ima maxima. Flos difformis, tubo brevi, lato, fauce ampliter patula. Labium ſuperius recta porrectum, bifidum, ſegmentis ſubrotundis, ſibi incumbentibus. Labium inferius trifidum; laterales partes breves, ex tubo floris continuantur, media ſemielliptica contra tubum floris ad acutiſſimum angulum reflectitur. Ex ortu labii ſuperioris ſquama bifida carnoſa antrorſum prodit. Stamina craſſa, incurva, apices uniloculares. Tuba fine breviter bifido, incurva. Fructus ſubrotundus, bivalvis, placenta pentagona circumdatur. Semina in duobus loculis plurima.

1. SCROPHULARIA foliis conjugatis, ex elliptico decreſcentibus, caule & ramo paniculatis nudiſque ſpicis terminatis.

Scrophulariae majoris altera ſpecies GESN. Hort. p. 286.
Ocymaſtrum majus TRAG. p. 184. abſque icone.
Clymenum in aquoſis GESN. Hort. p. 254. *b*.
Scrophularia femina CAM. Epit. p. 867. prima icon. ZWING. p. 923.
Betonica aquatilis DOD. p. 50. bene.
Betonica aquatica major ſeptentrionalium LOB. p. 533.
Betonica aquatica TAB. p. 544. minus bene, LUGD.

Scrophu-

Scrophularia major CAES. p. 349.
Scrophularia maxima radice fibroſa I. B. III. p. 421. cum icone aliena.
Scrophularia aquatica major C. B. Baſ. p. 68. RAJ. p. 764. T. aut. de Par. p. 300. I. R. H.
Scrophularia aquatica major caule fimbriato LOES. p. 248. ic. n. 75.
Scrophularia radice fibroſa H. OX. II. p. 482.
Scrophularia aquatica BLAKW. T. 86.
β *Minor* LOB. Teut. p. 633. C. B. HOFM. ELSH. BUXB. LIND. IOHR. MAPP. minime videtur differre.
Scrophularia, paluſtris non foetida ſ. aquatica minor PLUKN. Amalth. p. 190.

Ubique in aquoſis.

Radix longe fluitat, & innumerabilia filamenta longa, & alba, demittit. Caules alti, ad ſex pedes, rectiſſimi, quadrangulis alis ex angulis prodeuntibus. Folia Betonicae, ex ellipſi lente in mucronem decreſcunt, margine non profunde ſerrato. In iconibus veterum ima unam alteramque pinnam acceſſoriam habent, ſed eae ſunt omnino prima folia ramorum. Supremos ramos ſpicae laxae & aphyllae ubique terminant, factae ex floribus racemoſis, in petiolis multifloris. Galea atropurpurea, intus adhaerentem habet ſquamam cordiformen, craſſulam, obſcure purpuream. Segmenta barbae viridia, miſta ſpadiceo, aut purpureo. Calycis ſegmenta ſubrotunda, ora alba, anguſta. Fructus conicus, in duas acutas valvas diſſilit: placenta magna, rugoſa, ſemina anguloſa.

Folia trita faetent, amara ſunt: vires habent vulnerarias. Hanc Liquitajam eſſe Braſilienſium, qua addita nauſeoſus ſapor Sennae corrigatur, viribus non debilitatis, MARCHANTIUS per experimenta didicit *Comm. Paris.* 1701. p. m. 275. in quem LOCHNERUS commentatur EPH. NAT. CUR. Cent. VII. obſ. 65. Vulnerariam eſſe dudum LOBELIUS.

2. SCROPHULARIA foliis cordatis, conjugatis, caule & ramis ſpica nuda paniculata terminatis.

Braunwurz BRUNF. I. p. 213.
Scrophularia EIUSD. p. 215. DORST. p. 265 *b.* MATTH. p. 1130. CAM. Epit. p. 866. DOD. p. 50. RIVIN. T. 106. &c.
Galeopſis FUCHS. p. 194. CAES. p. 349.
Ocimaſtrum TRAG. p. 184.
Urtica labeo GESN. Ind. quadr. p. 142.
Clymenum cum nodis in radice GESN. Hort. p. 254 *b.*
Scrophularia major GESN. Coll. p. 106. Hort. p. 280. LOB. p. 533. LUGD. RAJ. p. 764. BLAKW. T. 87.
Scrophularia major ſ. caſtrangula TAB. p. 542.
Scrophularia vulgaris & major I. B. III. p. 421.
Scrophularia nodoſa foetida C. B. Baſ. p. 68. T. aut de Par. p. 143. I. R. H. ZANICH. p. 142. ic. 303. MAGN. Char. p. 232
Scrophularia radice nodoſa foetida MORIS. II. p. 482.
Scropularia mas ZWING. p. 922.
Scrophularia foliis cordatis racemo terminatrici LINN. Cliff. p. 322. ROYEN. p. 293.
β Foliis ad nodos *ternis*, caule *pentagono* PONT. Comp. Tab. p. 68.
γ Foliis & floribus viridibus, RAJ. Syn. III. p. 283. *

Ad vias, & foſſas, non aquoſas. Varietatem γ *Goettingae* reperi.

A prima differt radice tuberoſa, multiformi; caule non alato, licet quadrangulari, foliis circa pediculum exſciſſis. Color in galea purpureus, viridior in barba, & ſquamula galeae ſimilis.

Folia amara, & foetida ſunt; Reſolvit, aperit, ulcera repurgat: Ex radice emplaſtrum fit ad coecas haemorrhoides, ex foliis putrefactis ad ſcabiem TRAGUS, CRATO, Conſil. L. III. Similia in ulceribus antiquis ipſe foliorum pulvis facit, qui perinde, ut radix, intus ſumtus haemorrhoidum dolores dicitur tollere HENR. ab HEERS &c. Verum neque in ſcrophulis, neque in dolentibus haemorrhoidibus fidam reperiſſe virtutem teſtatur BUCHWALD. p. 260. Non alia planta vulnera in obſidione Rupellenſi ſanata fuiſſe ait CHOMELIUS.

3. SCROPHULARIA foliis conjugatis cordatis, profunde inciſis, petiolis multifloris, ex alis foliorum prodeuntibus.

Lamium II. Urticae folio CLUS. Pann. p. 594. 595. cum bona icone.
Lamium Pannonicum II. exoticum CLUS. Hiſt. p. XXXVIII.
Scrophularia montana maxima COLUMN. p. 191.

Scrophularia lutea magna, amplis foliis I. B. II. p. 422.
Scrophularia flore luteo C. B. Prodr. p. 112. cum icone, PARK. RAJ. p. 765. RIVIN. T. 106. bene, I. R. H.
Scrophularia annua folio lamii flore luteo H. OX. II. p. 482. PLUKN. &c.
Scrophularia montana maxima latifolia BARREL. ic. 273.
Scrophularia foliis cordatis oppoſitis, pedunculis lateralibus ſolitariis multifloris LINN. Cliff. p. 322. ROYEN. p. 293.

Biſchoffszellae in *Turgoja* D. SCHERBIUS legit, & ad I. GESNERUM miſit.
Folia profundius inciſa, latiora, ut longitudo non multum cedat latitudini, cum toto habitu hirſuta. Flores racemoſi, in petiolis multifloris, ex alis foliorum, non in ſpicam nudam. Calycis folia ex ellipticis acuta, quae prioribus obtuſa ſunt; flos ex viridi pallet. Caetera priorum.

4. SCROPHULARIA foliis pinnatis, ramis paniculata ſpica terminatis.
Herba foliis Pyrethri, caule cubitali, flore & ſemine ſcrophulariae CORD. ſylv. p. 221.
Ruta canina CLUS. p. CCIX. LOB. II. p. 55. TAB. p. 136. LUGD.
Duae fruticoſae in alpibus, minor CAESALP. p. 349.
Scrophularia tertia Dodonaeo tenuifolia, Ruta canina quibusdam vocata I. B. III. p. 423.
Scrophularia, ruta canina dicta, vulgaris C. B. Baſ. p. 68. I. R. H. ZANICHEL. p. 242. ic. 212.
Planta caule craſſo &c. MENZ. Ingolſt. p. 114. n. 101.
Scrophularia altera ruta canina dicta PARKINS. RAJ. Hiſt. p. 766.
Scrophularia major, ruta canina vulgo dicta MORIS. II. p. 483.
Scrophularia foliis pinnatis, racemo terminatrici nudo, pediculis bifidis LINN. Cliff. p. 322. ROYEN. p. 294.
II. Huc Icon monſtroſa *Sideritidis tertiae* MATTH. p. 1000. ob fructus (vide CAM. Hort. p. 159. & C. B. ad LUGD. p. 48.) Quae tertia LUGD. *altera* TAB.
β *Scrophularia minor, ruta canina dicta* H. OX. II. p. 483. I. R H.

Major abundat ad litora. Lacus *Juratenſis* verſus *Valorbe.* Baſileae ad *Wieſam,* ad *Birſig* fluv. ad *Rhenum* eundo ad *Grenzach.* Circa *Genevam* RAI. In *Combe bioſſe* prope M. Chaſſeral GAGNEBIN. Minor ad *Arolam* inter *Arberg* & *Worben.*
Caulis rectus, cubitalis, quadrangulus, ramoſus. Folia ima tantum inciſa, ſuperna tenuiter diviſa, pinnata, nervo lato, pinnis alternis latiuſculis, ſemipinnatis, denticulis exiguis, modo acute, modo rotunde terminatis, & in progreſſu lateſcentibus. Flores in ſummis ramis in ſpicam nudam, paniculatam, laxam, uti primis ſpeciebus. Calycis ora argentea ſplendens, ſegmenta ſubrotunda. Floris tubus atropurpureus, aut albus: galeae laciniae atropurpureae, barbae margo roſeus. Apices magni, purpurei, polline aureo. Ovarium breve, ad fundum fiſſile, placenta craſſa, rugoſa.

PEDICULARIS.

PEDICULARIS ſpec. TOURN. & LINN.

Hoc nomine trado plantas, quibus calyx monophyllos, in quinque plerumque inaequalia ſegmenta, per ambitum modo ſimplicia, modo dentata & criſtata, dividitur, flos ex tubo valde hiat, galea ſuperior in roſtrum abit, quod modo longius eſt, modo breve & obtuſum; & labium inferius pene aequabiliter in tria ſegmenta ſubrotunda finditur, ut tamen medium minus ſit. Fructus ex ovato conicus, conpreſſus. Semina anguloſa. Stamina duo majora in galea conſpicua, & tuba galea longior.

ORDO I.
I. ROSTRO GALEAE LONGO, ACUTIORI
I. CALYCE CRISTATO.

1. PEDICULARIS alpina, foliis alternis, pinnatis, pinnulis pinnatis, floribus ochroleucis roſtratis, in ſpicam congeſtis SPEC. de *Pedic* n. 11. & T. XV.
Alectorolophus major CLUS. Pann. p. 707.
Alectorolophus alpina I. EIUSD. Hiſt. p. CCX.
Filipendula montana DOD. p. 56. ex CLUS. TAB. p. 141. AMBR. PARK.
Oenanthe ſ. Filipendula altera montana LOB. Adv. p. 326. ic. p. 730. ex CLUS. LUGD. p. 784.
Oenanthe alia Myconi LUGD. p. 786. mala icon, ſi haec eſt.

Pedicu-

Pedicularis Alpina foliis alternis bis pinnatis floribus ochroleucis rostratis in ſpicam congestis.

C. F. Fritsch. Sculp. Götting.

Pedicularis bulboſa I. B. III. p. 438. non bene, RAJ. p. 771. *. HERM. SCHEUCHZ. It. V. p. 425. cum bona deſcriptione. It. I. p. 46. cum malis ſynonymis.
Filipendula montana flore pedicularíae C. B. ex CLUS. WAGN. MUR. p. 669.
Filipendula montana major albida PARK. p. 436. in textu.
Pedicularis alpina purpurea major, radice Oenanthes vel Aſphodeli MOR. III. p. 42. Color erroneus ex male lecto CLUSIO. irrepſit.
Alectorolophus montana flore albo BARREL. ic. 469. *luteo* BOCCON. Muſ. di Fiſ. p. 315. T. 8.
Pedicularis alpina major albida radice Oenanthes vel aſphodeli PLUKN. p. 283.
Pedicularis alpina aſphodeli radice purpuraſcente flore I. R. H. MAGNOL. Hort.
Pedicularis caule ſimplici foliis lanceolatis ſemipinnatis ſerratis acutis LINN. Lap. n. 242. T. 4. f. 1. [foliis eſt minus diſſectis, propior iconi I. B. ſed ima deſunt, neque videtur differre] ROYEN. p. 299.
II. *Filipendula alpina* LUGDUN. p. 1138. TIT.
Pedicularis alpina lutea C. B. PARK. RAJ. p. 771. I. R. H. TILL.
Pedicularis alpina, flore luteo, radice nigra, MOR. III. p. 427. non autem I. B.

Copioſe floret circa moles glaciales vallis *Grindeliae*, & in *Gotthardo* M. Suam ex alpibus *Toggicis* MURALTUS. Circa thermas *Valeſias* I. GESNERUS.

Radix fit numeroſis bulbis, oblongis, teretibus, pene lignoſis, in unum caput collectis. Folia ad terram copioſa, eleganter expanſa, pinnata, numeroſiſſimis paribus, ad viginti. Pinnae & ipſae ita profunde dentatae, ut ſemipinnatae ſint, pinnulis ipſis uno & altero dente notatis. Caules non ramoſi, dodrantales, pene nudi, hirſuti. Flores in ſpicam denſam, foliolis diſtinctam, quae vix ultra calyces eminent. Color ipſis ochroleucos.

2. PEDICULARIS alpina, foliis alternis, pinnulis inciſis, floribus ſparſis, roſtratis, purpureis, SPEC. *de pedicul.* n. XII. T. XVI.
An *Alectorolophus Alpinus minor* CLUS. Pann. p. 707.
Alectorolophus alpina III. EIUSD. Hiſt. p. CCX. Videtur ex loco natali, rarioribus foliis, calyce criſtato.
An *Pedicularis alpina, purpurea, ſtrigoſior, ſpica oblonga, incana, floribus alternatis, & per intervalla poſitis* BURS. Act. ſuec. p. 405? ſed noſtra non poteſt nomen *ſpicatae* admittere.
Pedicularis alpina filicis folio minor C. B. MOR. I. R. H. TIT. TILL. ex CLUS.

Ad viam regiam *Gotthardi* M. quae nuper diffractis rupibus munita eſt.

Radix fibris conſtat teretibus, in caput collectis. Caules pene nudi, parum ramoſi, dodrante minores. Folia pauca, ad terram nulla, pinnata, nervo, lato, pinnis profunde inciſis, ſeptem, aut octo parium. Ex alis foliorum longi petioli uniflori. Calyx ſubhirſutus. Flos ſplendide purpureus.

3. PEDICULARIS foliis pinnatis, pinnulis obtuſis dentatis, galea roſtrata. T. VIII. GAGNEBIN ex alpibus *Cottiis*: addit ſe eamdem legiſſe ſupra *Villeneuves* Bernenſium.

Caulis hirſutus, durus, erectus, non ramoſus, dodrante minor. Folia pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis uno alterove dente notatis, obtuſis, tota craſſa & pulpoſa. Flores in ſpicam rariorem congeſti, foliis minime diſtinctam. Calyx criſtatus & amplus. Flos ſpecioſus, Galea longa falcata, acute terminata. Labium inferius ellipticis ſegmentis diviſum. Videtur purpureus fuiſſe.

ORDO II.
II. GALEA OBTUSA BREVIORI.
I. CALYCE CRISTATO.

4. PEDICULARIS caule ramoſo, erecto, calyce bifido.
Pedicularis campeſtris prior ſpecies TRAG. p. 249. cum bona icone.
Fiſtularia procerior in paluſtribus Hollandiae DOD. p. 556.
Quaedam in alpibus CAESALP. l. 8. c. 38. p. 300.
Ruta pedicularia Pedicularis TAB. p. 690.
Pedicularis Danica maxima LOB. Illuſtr. 147.
Pedicularis pratenſis purpurea C. B. Baſ. p. 49. haec enim, non altera, *Michelfeldae* naſcitur, & eadem eſt, procul dubio, planta MURALTI prope lacum *felinum* p. 612.
Pedicularis purpurea aquatica recta & procera BURS. act. ſuec. p. 504.
Pedicularis Tragi MERRET. p. 91.
Pedicularis paluſtris rubra elatior RAJ. p. 700. SUTHERL. SIBB. COMMEL. ZWING. TOURN. T. aut. de Par. p. 294. I. R. H. & T. 77. A. D. E. H. I. K. L. MORIS. III. p. 428. VAILL. &c.
Pedicularis RIVIN. T. 91. optime DILL. SPEC. pedic. n. VI.

β *Flore albo* TAB. in text p. 1183. RAJ. TOURN. DILL. &c.
γ *Flore viridi* ELSHOLZ. MENZ.

Haec in *Helvetia* non rara eſt; *Michelfeldae* in paluſtribus. *Bernae* ubique in pratis udis, circa *Seelhofen*, *Gumlingen* &c. In alpinis etiam humilior provenit. Flore albo reperi circa *Seelhofen*, & ſupra *Gurnigel*, & flore roſeo ibidem.

Radix unica, craſſa, depacta. Caulis ad terram ramoſus, pedalis & altior, rectus. Folia plurima pinnata, nervo lato, pinnarum paribus ad viginti uſque, oblongis, profunde dentatis, ut ſemipinnata videantur. Plerumque fuſco colore tinguntur. Flores ex alis foliorum petiolati, in ſupremo caule raram ſpicam faciunt. Calyx ſubhirſutus, ventricoſus, conpreſſus, bifidus, ſegmentis criſtatis. Flos purpureus, craſſo tubo, galea obtuſa, cis finem ſpinulam educente, fauce valde hiante, barba tripartita, ſubrotundis ſegmentis. Ungues piloſi. Tuba paulum eminet. Ovarium calyci aequale, lato & diſtormi rictu hiat, pene ovale; ſemina ovata, minime marginata.

5. PEDICULARIS caule ramoſo, procumbente, floribus ſparſis, obtuſis.

Alectorolophus DOD. ic. vet. II. p. 52.
Fiſtularia EIUSD. p. 556. bene.
Alectorolophi III. varietas CLUS. Pann. p. 710. & icon p. 709.
Alectorolophi III. genus alterum EIUSD. Hiſt. p. CCX. CCXI. cum icone ex DODONAEO.
Pedicularis LOB. p. 748. ibidem, RAJ. Cant. MERR.
Pedicularis, quibusdam criſta Galli, flore rubro I. B. III. p. 476. MENZ.
Pedicularis pratenſis purpurea C. B. quod ad ſynonyma, ELSH. SUTH. SIBB. HERM. ZWING. p. 893. cum icone, T. aut. de Par. p. 294. I. R. H. &c.
Pedicularis pratenſis rubra vulgaris RAJ. p. 770.
Pedicularis purpurea paluſtris ſeu pratenſis vulgaris humilior MORIS. III. p. 427.
Pedicularis minor RIVIN. T. 91. DILL. nov. ſpec. p. 40.
β *Flore albo* CLUS. Hiſt. p. CCXI. I. B. C. B. LOES. HOFM. MORIS. T. &c.

Paſſim circa *Ferrieres* vulgaris eſt GAGNEBIN.

A priori facile differt, caule humili, procumbente, ramis patulis, foliis minoribus, pinnatis, ſed paucioribus pinnis, & late cum nervo confluentibus; floribus fere ſeſſilibus, longioribus, ſtrictioribus, pallidius purpuraſcentibus, ad fauces maculoſis; calyce quinquefido, dente imo minimo, reliquis criſtatis: Reliqua fere conveniunt.

Adſtringentem eſſe, vulnerariam, ulcera ſanioſa ſiccare olim DODONAEUS. Noſtro tempore ad ſimiles uſus, etiam interne, cum Arnica praedicant MOEHRINGIUS in *hiſtoriis medicis* & OVELGÜN E. N. C. Vol. V. obſ. 158. Suſpecta fuerat I. BAUHINO, uti tota claſſis non eſt abſque ingrata acrimonia.

ORDO III.
II. GALEA OBTUSA.
II. CALYCE NON CRISTATO.

6. PEDICULARIS caule erecto, non ramoſo, pinnis foliorum retroverſis, imbricatis.

An *Alectorolophi alpini majoris varietas floribus pallidis* CLUS. Pann. p. 707. ob radices, Aſparagi ſimiles.
Quae *Alectorolophus II. floribus pallidis* EIUSD. Hiſt. p. CCX.
Filipendula montana altera floribus pallidis C. B.
Filipendula montana altera RAJ. p. 771. MURALT. p. 669.
Pedicularis alpinae purp. majoris varietas foliis mollioribus pallidis MORIS. III. p. 429.
Pedicularis altera aſphodeli radice I. R. H. TILL.
Pedicularis caule ſimplici, foliis ſemipinnatis obtuſis, laciniis imbricatis crenatis LINN. Lap. n. 244. T. II. f. 2. SPEC. de pedic. n. VIII. T. XVI.
II. An *Herba aſplenio perſimilis* GESN. deſcr. fract p. 65. breviſſime
Pedicularis alpina folio ceterach C. B. videtur, WAGN. I. R. H. SCHEUCHZ. It. V. p. 427. cum deſcriptione, an RUDBEK. p. 99.

In M. *Pilati* SCHEUCHZER. Copioſe legi in adſcenſu *die Leitern*, qua pervenitur ad cacumen M. *Neunenen*. Suam MURALTUS in alpibus *Glaronenſibus*. In M. *Lützliſalp* & *Sattel Abbatiſcellanorum* GESNER.

Radix fit aliquot bulbulis teretibus, longiſſimis. Caulis non ramoſus, rectus, triuncialis, Folia glauca, ad terram multa, ad caulem ſparſa, pinnata, pinnis adeo congeſtis, ut mutuo ſe contegant, retroverſis, per oram acute ſerratis, cum nervo, & inter ſe in extremo folio, confluentibus. Flores ſubrecti, caulem terminant.

Calyx

f. 1. Pedicularis Alpina foliis alternis pinnatis pinnulis inciſis floribus ſparſis purpureis, roſtratis.

f. 2. Pedicularis Alpina foliis alternis pinnatis floribus atro rubentibus in ſpicam congeſtis.

f. 3. Pedicularis Alpina caule ſimplici foliis ſemipinnatis obtuſis laciniis imbricatis crenatis

C. F. Fritsch Sculp. Gotting.

Calyx quinquefidus, non criſtatus. Flos praelongus, labio ſuperiori ſpinula deſtituto, rictu peramplo, barba trifida, ſubrotundis ſegmentis: totus dilute luteus eſt, ſumma galea ferrugine notata. Tuba eminet. Si a calyce liceret notam ſumere, haec, & ſequentes ſpecies, ſimplicibus, neque criſtatis, ſegmentis differrent a prioribus. Sed repugnat analogiae ſpeciei 1. & 2. quae tamen calyce & ipſae diverſae ſunt.

7. PEDICULARIS alpina, foliis alternis, pinnatis, floribus ex atro rubentibus in ſpicam denſam congeſtis SPEC. *de pedic.* n. X. T. XVI.

An *Pedicularis alpina purpurea major* SCHEUCHZ. It. V. p. 426. Non repugnat.

Ad glacialem molem, ex qua *Rhodanus* ſcaturit, neque alibi. An eadem, quam GESNERUS ait naſci *auf der alten Alp*, & *Wagenluken.*

Radix lignea, tranſverſa, fibroſa. Caulis unicus, non ramoſus, rectus, cubitalis. Folia pinnata, pinnis omnibus confluentibus, longis, ellipticis, continuo dentatis, parium fere ad ſedecim. Spica brevis & denſa. Flores in tota familia minimi, colore triſti ex ſanguineo, Scrophulariae, galea obtuſa, abſque ſpinulis; rictus non maximus. Stamina flava, ex flore eminent, quod in hac familia rarum eſt.

Folia & ſpicam hujus ſpeciei icon CLUSIANA exprimit, dicta ad n. 1. ſed radice differt & colore.

8. PEDICULARIS foliis alternis, pinnis pinnatis, foliis ex ſpica florigera longe eminentibus. Icon eſt T. XVII. Conf. SPEC. de Pedic. n. IX.

Pedicularis major alpina LUGD. p. 1138. PARKINS.

Pedicularis major Dalechampii I. B. III. p. 438. RAJ. p. 770. *

Pedicularis alpina filicis folio, major C. B. MOR. III. p. 427. WAGNER. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 26. It. VII. p. 516. certo.

II. *Pedicularis alpina flore luteo, radice nigra* I. B. III. p. 438. omnino, SCHEUCHZ. It. V. p. 426.

Non rara ad lapidoſa alpium: in adſcenſu *Gemmii*, *Neunenen*, *Stokhorn*, *Waach. Auf dem Sattel* & *hinter dem Oehrli Abbatiſcellanorum* I. GESNER.

Radix unica, craſſa, praelonga. Caulis pedalis & ultra, rectus, latus, non ramoſus. Folia pauca, vel ad truncum, vel humi, multa ſub ſpica, & inter flores, hirſuta, ſubtus pallida, triangulariter decreſcunt. Nervus non folioſus, durus: pinnae ad viginti paria, longiſſimae, pinnatae: pinnulae dentatae, peracutae, confluentes. Spica denſa, foliis longe eminentibus diſtinguitur. Calyx hirſutus, turgidus, inaequaliter ſectus. Segmentum medium barbae latius. Totus flos ochroleucos, hirſutus; galea valde obtuſa.

9. PEDICULARIS alpina, floribus purpureis ſpicatis, foliis pinnatis, verticillatis SPEC. n. V. T. XVII.

An *Alectorolophi alpini majoris varietas, floribus purpureis* CLUS. Pann. p. 707. Sed ait, ſe circa *Gentilly* legiſſe, cum noſtra in planitiem non deſcendat.

Alectorolophus alpina II. floribus purpureis CLUS. p. CCX.

Filipendula montana altera floribus purpureis C. B.

Pedicularis alpinae purpureae n. 12. *varietas foliis mollioribus, floribus purpureis* MORIS. III. p. 427. Omnes ex CLUSIO.

Pedicularis alpinae folio Ceterach altera ſpecies SCHEUCHZ. It. V. p. 426. certo.

Reliquis vulgatior, ubique in pratis alpinis naſcitur.

Radix lignoſa, ſimplex. Caules ex una radice multi, dodrante humiliores, non ramoſi. Folia ad terram multa, ad caulem verticillata, bina, quaterna, mollia, pinnata, pinnis ad decem paria, ellipticis, ſerratis, nervo lato; nigricant plerumque. Spica denſa, lata, foliis diſtincta, ſed quae floribus breviora ſint. Calyx albus, viridibus venis diſtinctus, dentibus mediis bifidis. Flos laete purpureus, labio inferiori amplo, medio ſegmento anguſtiori. Stamina alba, ferrugineis apicibus.

A L E C T O R O L O P H U S.
CRISTA GALLI RIVINI.
RHINANTHI Sp. LINN. n. 511.

Calyx peramplus, lateraliter latus, ſupra & infra apertus, conpreſſus, inciſus quatuor dentibus ſimplicibus, triangularibus. Flos ſatis ſimilis Pediculari, galea bifida, ſubtus late appendiculata. Apices lanugine barbati. Fructus conpreſſus, in calyce adoleſcit. Semina conpreſſa, fere ſemilunaria, ala tenuiori marginata. Folia

conju-

conjugata. RHINANTHVS ſ. ELEPHAS fructu, calyce, flore, eoque manifeſtiſſime peculiari, abunde differt.

1. ALECTOROLOPHUS calycibus hirſutis, foliis inter flores latioribus.
Criſtae galli genus in montibus alterum CAESALP. L. 8. c. 37.
Pedicularia lutea TAB. p. 791. bene.
Criſta Galli mas I. B. III. p. 436. cum deſcriptione, RAJ. p. 769.
Major varietas Alectorolophi, ſ. criſta Galli Dodonaei HOFMAN.
Pedicularis lutea pratenſis elatior & majoribus foliis MORIS. III. p. 426.
Pedicularis pratenſis lutea erectior calyce floris hirſuto T. aut. de Par. p. 294. I. R. H. VAIL L.
Criſta Galli DILL. Gieſſ. p. 80.
Criſta Galli major & elatior calyce floris hirſuto, rictus limbo violaceo RUPP. p. 194.

In Helvetia non rara. *Bernae* ad vias, & in agris.

Caulis plerumque ramoſus, cubitalis. Folia ex ellipticis longe decreſcunt, nervo medio, & lateralibus inter ſe parallelis, conſpicuis, ambitu rotunde crenato, pilos habent breves, colore ſunt ſublivido. Flores in ſpicam diſtincti foliis latioribus, albicantibus, quae floribus breviora ſubponuntur. Adpendices ſ. ſpinulae herbaceae galeae, modo coeruleae, modo pallidae, flos ipſe flavus: barba ad fauces maculoſa, medio ſegmento latiore, transverſim elliptico.

2. ALECTOROLOPHUS calycibus glabris, foliis inter flores latioribus.
Criſtae gallinarum RUELL. p. 437.
Verbenaca recta CORD. p. 66.
Pedicularis campeſtris 2. ſpecies TRAGI p. 250. abſque icone.
Alyſſon pratenſe ſ. Ruellii GESN. Coll. p. 57 *b.*
Criſta Galli DOD. Cereal. p. 219. 220. Hiſt. p. 555. 556. *herbariorum* LOB. p. 529. eadem icon.
Criſtae genus in montibus CAESALP. p. 341.
Criſta Galli femina I. B. III. p. 436. DILL. nov. ſpec. p. 44.
Pedicularis pratenſis lutea vel criſta Galli C. B. Baſ. p. 50. H. OX. III. p. 426. T. aut. de Par. p. 204. I. R. H. & T. 77. B. F. D. M. N. O. P. PONT. p. 78.
Pedicularis ſ. criſta Galli lutea RAJ. p. 769.
Alectorolophi ſ. criſtae Galli varietas minor HOFMAN.
Criſta Galli pratenſis humilior coma fuſca RUPP. p. 194.
Criſta Galli RIVIN. T. 91.
Rhinanthus corollae labio ſuperiore breviore LINN. Lap. n. 248. Cliff. p. 325. ROYEN. p. 298.
β Varietas macilentior, ramoſior, foliis peranguſtis.
Criſta Galli anguſtifolia montana C. B. Prodr. p. 86. P. PARK. RAJ. p. 771. * MORIS. III. p. 427.
Criſta galli montana anguſtifolia ſerotina RUPP. p. 194.
Pedicularis major anguſtifolia ramoſiſſima, flore minore luteo, labello purpureo DILL. Syn. RAJ. III. p. 284. *
Pedicularis anguſtifolia montana I. R. H. MAPP.

Prior ubique in pratis humidis, adpendicibus galeae ariſtatis, modo coeruleis, modo pallidis. Altera ſupra *Biennam* in pratis altioribus & ſylvis *It. Helvet.* n. XIX.

Humilior eſt, foliis anguſtioribus, evidentius ſerratis, calycibus glabris, florum colore flavo tinctiori.

Inutilis eſt, ſegetes & prata corrumpit, exoſa agricolis. VRATISLAVIENSES panem coeruleum reddere, non noxium tamen facere teſtantur *Act.* 1718. M. *Jul.*

S T A E H E L I N I A.

SPEC. de pedic. n. 2. 3.
BARTSIA LINN. n. 965.

Inter Alectorolophum & Melampyrum media eſt. Habitus prioris; flos magis ad poſterius accedit, ob tubum longum, lateſcentem, rictum floris minimum, ſegmenta barbae parva, fructum minime conpreſſum ex ovato conicum. Differt a Melampyro galea emarginata, ſtaminibus barbatis, calycis ſegmentis brevibus, quibus cum Alectorolopho convenit, ſeminum figura ſolida, anguloſa, & abſentia bractearum diverſae fabricae inter flores.

1. STAEHELINIA.
Clinopodium alpinum PONAE p. CCCXLIII. Ital. p. 207. habitum exprimit, non optima PARKINS. RAJ. p. 554. ubi male ad *Acini* pulchram ſpeciem refertur.

Chamae-

Chamaedry vulgari falſae aliquatenus affinis alpina & Clinopodium alpinum Ponae I. B. III. p. 289. cum icone meliori, RAJ. Syll. ext. p. 302.
Teucrium alpinum coma purpuro coerulea C. B. TIT. It. MURALT. p. 637.
Et *Clinopodium alpinum hirſutum* C. B. utrumque ex Pona, MORIS Prael. p. 382. PLUKNET.
Pedicularis alpina purpurea, Teucrii folio MORIS. III. p. 428.
Pedicularis alpina Teucrii folio purpuraſcente coma. I. R. H. RUDBEK. p. 99.
Euphraſia caule ſimplici, foliis cordatis, ſeſſilibus, obtuſe ſerratis LINN. Lap. n. 246.
Bartſia foliis oppoſitis, cordatis, obtuſe ſerratis CLIFF. p. 325. ROYEN. p. 298.
II. *Teucrium alpinum inodorum magno flore* C. B. Prodr. p. 116. pro nova, PARKINS. RAJ. p. 626.*. WAGN. SCHEUCHZ. It. I. p. 50. It. IV. p. 341. It. V. 428. cum mala deſcriptione fructus, It. VII. p. 519.
III. *Crataeogonum foliis brevibus, obtuſis, Weſtmorlandicum* RAJ. Cat. Angl. p. 83. Hiſt. p. 773.
Euphraſia ſ. Crataeogonum foliis brevibus obtuſis Weſtmorlandicum PLUKN. p. 142. T. 28. f. 1. non bene.
Euphraſia erecta foliis brevibus & obtuſis, Veronicae, Weſtmorlandica MORIS. III. p. 431. T. 24. f. 9. non bene.
Pedicularis Anglica foliis brevibus obtuſis TOURN.
Euphraſia rubra Weſtmorlandica foliis brevibus obtuſis RAJ. Syn. III. p. 285. * cum bona deſcriptione.

Vulgaris eſt in omnibus lapidoſis jugis *Jurae*, & alpium, non altiſſimis.

Radix perennis; caulis non ramoſus, vix dodrantalis, erectus, obſcure purpureus. Folia cordata, ſed ſeſſilia, hinc vix conſpicue exſculpta, brevia, obtuſa, nervoſa, ſubrotunde crenata, luridi coloris. Flores in ſumma planta in ſpicam folioſam congeſti, breviter petiolati, obſcure violacei. Calyx hirſutus. Tubus floris craſſus, ventricoſus, hiatus exiguus, cum galea, paululum longior, barbae incumbat; Brevis illa, fornicata, emarginata, uti Alectorolopho. Barba trifida, ſegmentis brevioribus, quam Pediculari, plerumque contracta. Sub apicibus pili pallidi, copioſi. Valvae per medium ſemiſepto diſtinguuntur. Tuba globulo donata, longe eminet.

Cum prior, ni fallor, monuerim, hanc plantam novum generis nomen mereri, primus idem inpoſuerim, ſpero Botanicos idem ſervaturos, in memoriam STAEHELINI, amici olim VAILLANTII, qui in minimarum plantarum notitia non multos pares habet, & hoc ipſum opus fungorum, & adfinium, deinde rariorum indigenarum plantarum aliquot centuriis auxit & ornavit.

M E L A M P Y R U M.

TOVRNEF. T. 78. LINN. n. 507.

Calyx quadrifidus, dentibus gracili mucrone terminatis. Flos pene *Staeheliniae*, paulatim lateſcens, galea cava, ſimplici, acuta, non emarginata, longiori, recta porrecta, rictu amplo, barba tridentata, & inter dentes eminente, fructu ex quadrangulari ovato, acuto, tetraſpermo, ſeminibus teretibus. Folia conjugata.

1. MELAMPYRUM ſpica brevi & denſiſſima, foliis inter flores criſtatis, apice reflexis.
I. *Melampyrum luteum linariae folio* C. B. Prodr. p. 112. MORIS. III. p. 429. T. 23. f. 4.
II. An *Criſta* CAESALP. p. 340.
Melampyrum luteum anguſtifolium C. B. P. Baſ. p. 67. PARKINS. MILL.
Melampyrum criſtatum flore albo (& purpureo) I. B. III. p. 440. bene I. R. H. &c.
Melampyrum criſtatum RAJ p. 775. ZWING. RIVIN. T. 80 optime.
Melampyrum anguſtifolium criſtatum ſpica quadrata, floſculis ex luteo palleſcentibus noſtras PLUK. p. 249. T. 99. f. 2.

C. B. in *Muteto* M. & *Waſſerfall.* Ego inter *Mathod* & *Orbe*, & paſſim in dumetis agri *Aventici*. Circa *Genevam* RAI. in montibus ſylvoſis. Mr. GAGNEBIN in ſegetibus circa *Sonvillier* verſus *Charboniere*.

Caulis erectus, ramoſus, pedalis. Folia minime ſerrata, fere linearia, longa, & anguſta. Summi rami terminantur denſiſſima ſpica florali. Eam faciunt folia latiſſima, in carinam plicata, criſtata, margine profunde & acutiſſimo ſerrato, mucrone deorſum flexo, quorum quodvis ſuum florem comprehendit. Ejus tubus in ortu purpureus eſt, barba lutea, galea modo alba, modo purpurea.

2. MELAMPYRUM ſpica denſa, longiori, foliis inter flores laciniatis, adſcendentibus.

Braun Fleiſchblumen BRUNF. II. p. 58.
Trifolium majus, EIUSD. III. p. 47. commode
Triticum vaccinum TRAG. p. 662. GESN. Coll. p. 112 *b.* DOD. p. 541. cereal. p. 149. LUGD.
Parietaria ſylveſtris III. CLUS. p. XLIV. Pann. p. 605. cum bona icone.
Melampyrum, triticum vaccinum Tragi, Cordi, & Dodonaei, LOB. p. 37.
Melampyri V. ſpecies THAL. p. 79. & forte VI. EIUSD.
Melampyrum, triticum nigrum, ſ. bovinum TAB. p. 241.
Melampyrum multis triticum vaccinum I. B. III. p. 439. RAJ. p. 774.
Melampyrum coma purpuraſcente C. B. Baſ. p. 67. MORIS. III. p. 428. ZWING. p. 852. cum icone majori. PLUKN. T. aut. de Par. p. 288. I. R. H. MAGN. Char. p. 238.
Melampyrum arvenſe RIVIN. T. 79. bene.
Melampyrum foliis laciniatis laxe ſpicatis ROYEN. p. 298.
β Coma alba MAPP. &c.

In ſegetibus circa *Baſileam, Biennam* &c. abunde.

Caulis erectus, valde ramoſus, firmus, cubitalis. Folia lingulata, longiſſime lanceolata, ſuperius ad originem inciſa. Spicae denſae; folia inter flores laciniata, purpurea. Labium ſuperius in ambitu piloſum, ex albo ferrugineum. Inferius ferrugineum, fauces flavae. Staminum apices connaſcuntur, ad baſin barbati. Fructus ovalis, acuminatus. Semina pediculata, hinc convexa, inde cava.

Semen panem coeruleo colore (TRAGI) & ingrato ſapore inficit (CLUS.). Vaccis non diſplicet ADVERS. p. II.

3. MELAMPYRUM ſpica laxiſſima, foliis inter flores laciniatis, patentibus

Parietaria Lipſienſium TRAG. p. 193. ſolum nomen.
Coma coerulea GESN. ad I. B. P. 95.
Parietaria ſylveſtris I. CLUS. Pann. p. 602. Hiſt. p. XLIV. bene.
Parietaria ſylveſtris CAM. Hort. p. 117. cum deſcriptione.
Melampyro affinis, Parietaria coerulea quorumdam I. B. III. p. 440.
Melampyrum coma coerulea C. B. RAJ. p. 775. Syll. ext. p. 180. H. OX. III. p. 429. T. 23. f. 5.
Melampyrum luteum coma coerulea BARREL. ic. 769. n. I. bene.
Melampyrum ſylvaticum RIVIN. T. 80. RUPP. MAPP.
β *Coma alba* HOFM. BARREL. ib. n. 2. SIEGESB. flor. p. 73.
γ *Coma purpurea* SIEGESBECK.

Nondum in *Helvetia* vidi, quae *Gottingae* in lignis caeduis frequentiſſima eſt. Sed continetur in herbario NEUHAUSIANO, in quo nullas exoticas vidi, adeoque videtur circa *Biennam* naſci.

Caulis diffuſus, cubito altior. Folia latiora, ex ovatis lanceolata: Spica vera nulla, ſed flores alis foliorum inſident ſolitarii, folia ſuprema in origine profunde dentata ſunt, pene ciliata, breviora, pene cordata, & violaceo laetiſſimo colore tinguntur, qui in umbroſis in album languet. Flores autem plerumque propinqui ſunt, foliis longioribus minus diſtincti, ut ſpicam imitentur. Flos flavus, tubi ortu aurantio, qui color etiam in labio inferiori eſt. Calyx villoſus. Stamina barbata.

4. MELAMPYRUM floribus ſparſis, ſeſſilibus, binatis, foliis ſuperioribus inciſis.

Parietaria ſylveſtris II. CLUS. Pann. p. 603. Hiſt. p. XLIV. ſed mala icon floribus ſpicatis, qui noſtro inter folia proveniunt.
Melampyrum Dod. I. II. III. IV. THAL. p. 79.
Crataeogonum LOB. p. 36. LUGD. ex CLUSIO.
Milium ſylvaticum I. Alſine ſylvatica TAB. 242.
Et *Milium ſylvaticum II.* EIUSD. p. 243. Ob flores: vix enim agnoſcas, cum non male Odontiten referat.
Parietaria ſylveſtris AICHST. aeſtiv. ord. 12. T. 2. f. 2.
Satureja lutea Dal. LUGD. p. 899.
Melampyrum ſylvaticum flore luteo, ſive Satureja lutea ſylveſtris I. B. III. p. 439. RAJ. p. 775.
Melampyrum luteum latifolium C. B. Baſ. p. 67. MORIS. III. p. 429. T. aut. de Par. p. 117. I. R. H. MAGN. Char. p. 238. MAPP. & eiusd. *rictu albo* ib.
Melampyrum montanum RUPP. p. 193.
Melampyrum foliis lanceolatis florum paribus remotis LINN. Lap. n. 240.

β *Flore*

β *Flore albo, labio inferiori duabus luteis maculis diſtincto* RAJ. Syn. III. p. 286.*. T. aut. de Par. p. 492. VAILL.

γ Foliis variegatis ex albo & virdi VAILL.

δ Anguſtifolium LINDERN.

In ſylvis abiegnis omnibus.

Caulis debilior, humilior, dodrantalis. Folia petiolata, rariora, longe ex lingulatis lanceolata, ſuperiora ad originem aliquoties profunde laciniata, ſuprema trifida ſunt, haſtata, hamis ſurſum reflexis. Flores ex alis foliorum ſparſi, binati, in petiolis unifloris, uno verſu diſpoſiti. Tubus floris albus, galea lutea, pubeſcente margine, tumoribus barbae tinctius flavis. Apices cohaerent.

5. MELAMPYRUM floribus ſparſis ſeſſilibus, binatis, foliis omnibus indiviſis.

An haec, ob anguſta folia, *Hyſſopus lutea Dal.* LUGD.

Melampyrum luteum alpinum BURSER. l. c. p. 504.

Melampyrum latifolium floribus parvis luteis CELSII LINN. Lap. n. 240. HALLER. It. Hercyn. n. IX.

Staehelinia flore flavo COMM. NOR. 1735. p. 92.

In ſylvis alpium & *Jurae* ubique.

Simile priori, differt habitu magis ſurculoſo, teneriori, etſi potius altius adſurgat, flore triplo minori, croceo toto, magis patente, barba evidentius trifida, & in primis, quod nulla omnino folia dentata ſint. Cl. LINNAEUS pro varietate habet prioris ſpeciei. Verum neque a loco ea pendet, ad utraque ſpecies eodem loco naſcatur, neque videntur proportiones ad accidentia referendae eſſe. Noſtrae vero flos ad folia rationem habet triplo minorem quam prior.

ODONTITES.

RIVIN. T. 89. 90. DILL. nov. gen.

Ab *Euphraſia* differt galea cava, inciſa, ſed indiviſa, & ſtaminibus extra florem ſe efferentibus, & fructu ovali, compreſſo, obtuſo, obſcure emarginato.

1. ODONTITES foliis inter flores ſerratis.

Odontides RUELL. p. 457.

Euphraſia altera DODON. p. 55.

Euphraſia 2 DOD. LOB. p. 496. LUGD.

Aliud genus criſtae flore purpureo CAESALP. p. 340.

Odontites TAB. p. 242. RIV. T. 89. RUPP.

Et *Milium ſylvaticum I.* TAB. ib. tum II. EIUSD. p. 243. multo hujus, quam Melampyri, ſimiliores ſunt.

Ericoides rubra THAL. p. 40.

Euphraſia parva purpurea I. B. III. p. 433.

Sideritis pratenſis rubra LUGD. p. 1121.

Euphraſia pratenſis rubra C. B. Baſ. p. 67. RAJ. p. 772. MORIS. III. p. 431. ZWINGER.

Pedicularis ſerotina purpuraſcente flore I. R. H. T. aut. de Par. p. 125. MAGN. Char. p. 239.

Euphraſia foliis lanceolatis LINN. Cliff. p. 326. ROYEN. p. 299.

II. *Euphraſia ſylveſtris major purpurea* COLUMN. ic. p. 202. BARREL. ic. 276. *latifolia* COLUMN. p. 201.

Euphraſia Italica latifolia altera C. B. RAJ. p. 773. Syll. p. 124. H. OX. III. p. 431.

β Foliis tenuioribus, floribus pallidioribus MENZEL.

γ Flore albo VAILL. MAPP.

Vulgatiſſima locis humidis.

Caulis ad cubitum adſcendit, ramoſiſſimus; Folia uti adfinibus conjugata, & cruciata, mollia, hirſutula, inferne glabra, nervoſa, ambitu oblonge elliptico, raro & non profunde dentata. Flores in ſpicas longas, raras, ad unum latus reſpicientes. Floris tubus in medio contractior: galea plicata, hirſutula, in ipſa plica hilo inciſa, barba aequaliter trifida, his dilute rubentibus. Stamina cum tuba ex flore eminent, ſub apicibus barbata. Semina ovata, acuta, ſtriata in fructu obtuſe ovali. Tota planta fuſca eſt.

2. ODONTITES foliis inter flores integris.

Aliud genus criſtae flore luteo CAES. p. 340.

Euphragia flore luteo CAM. Hort. p. 59.

Ericoides luteum THAL. p. 39.

Euphragia ſylveſtris major lutea anguſtifolia COLVMN. in icone p. 203.
Euphraſia lutea, montana, anguſtifolia, major altera EIUSD. in deſcr. p. 204.
Sideritis pratenſis lutea LUGD. p. 1121.
Coris Monſpeſſulana lutea I. B. III. p. 433.
Euphraſia pratenſis lutea C. B. Baſ. p. 67. RAJ. Syll. ext. p. 124. Hiſt. p. 773. H. OX. III. p. 432. ZWING. p. 867. MUR. p. 588.
Odontites flore luteo RIVIN. T. 90. bene RUPP.
Pedicularis ſerotina lutea I. R. H. VAILL. &c.
β *Flore vario* PONTED. Tab. p. 71.

Multo rarior priori. C. B. ad patibulum in dumetis. I. B. circa *Leurach*. In ſylva ſupra *Frienisperg* SCHUH. In collibus gramineis *Valleſiae* inter *Sedunum* & *Sideram* olim reperi. MURALTUS indicat in ſylvis. In M. *Legerberg* ſupra *Badam* I. GESNER

Folia anguſtiora, inferiora aliquantum denticulata, ſuperiora minime; & quae inter flores ſunt, anguſtiſſima, non dentata. Flores colore flavo; ovaria minora.

3. ODONTITES foliis omnibus linearibus.
Pedicularis tenuifolia PLATER in herb. ſicc.
Pedicularis annua, lutea, tenuifolia, viſcoſa, pomum redolens GARID. p. 351. ic. 80.

Lecta in M. *Leitern* Valeſiae, in ſylvula, inter *Farn*, & *Jnnen*, quae imminet praecipitio.

Caulis ex gracili radice rectus, pedalis, ab imo ad ſummum ramoſus, totus cum foliis rubiginoſis pilis obſitus. Folia conjugata, gracilia, Linariae, ſub floribus vero ſingulo flore duplo longiora. Flores in longas ſpicas, uti Odontiti, ex breviſſimis petiolis. Calyx campaniformis, ſemiquadrifidus, laciniis ſimplicibus. Labium ſuperius latum, ſubrotundum, in eo gemelli apices, ſtaminibus non barbatis. Labium interius Euphraſiae aut Odontitis, laciniis gracilibus, emarginatis. Tuba ſimplex longe eminet. Spica praeterea multo laxior, minus unilateralis, & ſtamina non videntur ex flore eminere: etſi ex unico ſpecimine a I. G. miſſo, cum mea exciderint, nihil liceat definire.

E U P H R A S I A.

TOURNEF. T. 78.
EUPHRASIAE LINN. n. 512. ſpecies.

Calyx quadrifidus, in capillares ſpinulas aequales exit. Flos tubo cylindrico, limbo bilabiato, galea retrorſum revoluta, explanata, bifida, ſegmentis etiam emarginatis, tribus barbae ſegmentis, ſingulis pariter emarginatis. Stamina flore breviora, galea continentur, ſub apicibus barbata. Fructus ovatus, conpreſſus, ſuperne emarginatus, polyſpermos. Folia conjugata.

1. EUPHRASIA foliis ovatis acute dentatis LINN. Lap. n. 247. Cliff. p. 325. ROYEN. p. 299.
Euphragia DORST. p. 116 *b*. CAM. Epit. p. 767. BLAKW. T. 427.
Euphraſia. FVCHS. p. 246. GESN. Coll. p. 76. MATTH. p. 1022. (ad ramoſum ſpecimen) DOD. p. 54. TAB. p. 862. bene, I. B. III. p. 432. RAJ. p. 771. RIVIN. T. 89. bene
Euphraſia argentinenſium TRAG. p. 328.
Euphraſia ſ. Euphroſyne ocularis LOB. p. 496.
Eufragia altera CAES. p. 339.
Euphragia major THAL. T. 40.
Euphraſia ramoſa pratenſis flore albo AICHST. Aeſtiv. Ord. frut. T. 13. f. 3. MAPP.
Euphraſia officinarum major & ramoſior foliis minoribus C. B.
Euphraſia officinarum C. B. Baſ. p. 67. H. OX. III. p. 430. T. aut. de Par. p. 194. I. R. H. & T. 78. ZANICH. p. 97. ic. 246. MAGNOL. Char. p. 233.
II. *Floribus purpureo coeruleis totis*, AICHST. l. c. f. 4. VAILL. ZANICH. p. 98. Ad lacus *Sylvae planae* ripam SCHEUCHZ.
Euphraſia major flore amplo ex coeruleo purpuraſcente VAILL. p. 51.

Nihil vulgatius in pratis humidis.

Caulis ramoſus, dodrantalis, & ultra; etiam ſimplex. Rami conjugati, & folia ſeſſilia, ex ovalibus acuminata, mucrone obtuſo, acute dentata, ſubtus nervoſa, hirſutula. Flores ex alis foliorum, pene ſeſſiles, in ſumma planta congeſti, quaſi ſpicati. Flos amplus, albus, galea purpuraſcente, lineata, barba alba, ad originem macula flava, & lineis aliquot ſignata: ſemina alba, ovata, ſulcata.

Amara

Amara eſt, & ad oculorum mala mire laudatur (HILDAN. Epiſt. 59.) ſuccus inprimis (ALLEYNE) cum aqua nullius momenti ſit BUCHWALD p.120. Sed merito C. HOFMANNUS, ex eo vero GARIDELLUS, tunc demum valere, quando oculi pituita laborant, caeterum calidam eſſe, quae cum vino infuſa, oculisque admota, amicum LOBELII pene excoecaverit.

β An *Euphragia minor* THAL. p. 40? Non videtur
Euphraſia minor DILL. nov. ſpec. p. 53. (ſed majoris calyx pariter quadrifidus eſt) *non ramoſa* MAPP. p. 101.
Euphraſia officinarum VAILL. p. 51.

In ſterilibus gramineisque montium.

Humilior eſt, duarum unciarum altitudine, plerumque non ramoſa; flore exiguo, albo, aut purpureo. Sed hae notae non videntur ſufficere ad novam ſpeciem efficiendam, cum tota planta, in eadem ratione decreſcat, & malignior locus natalis evidens ſit cauſa humilitatis.

II. *Euphraſia in alpibus Helvetiorum parva flore luteo* C. B.
Euphraſia alpina minima floſculis luteis BURSER. l. c. p. 508.
Euphraſia lutea minima alpina ſubrotundo folio nigricante BOCCONE Mus di Piant. p. 64. f. 60.
Euphraſia minima lutea EIUSD.
Euphraſia alpina parva luteis floribus I. R. H.
Euphraſia alpina luteo flore MURALT. p. 713.
Euphraſia Helvetiorum parva luteis floribus SCHEUCHZ. It. I. p. 36.
Euphraſia pratenſis lutea SCHEUCHZ. It. II. p. 133. (malum nomem)
Euphraſia quaedam alpina parva EIUSD. It. IV. p. 334.

In *Gotthardo*, *Gemmio* &c. MURALT in alpp. *Glaronenſibus* & *Toggicis*.

Elegans varietas vix uncialis, ramoſa, aut non ramoſa, abſque admiſto albo colore, galea tota purpurea, barba tota flava, cum aliae plantae in alpibus decolorentur, albaeque fiant.

2. EUPHRASIA tenuiſſime diſſecto anguſto folio BOCCONE Muſ. di Piant p. 54. T. 60. RAJ. III. p. 401. I. R. H. TILL.

In ſupercilio orientali praecipiti areae *creux du vent.*

Omnia vulgaris, ſed folia ſemuncem longa, linea non latiora, argute ad nervum uſque denticulata.

Neque de hae ſatis certus ſum diverſam eſſe a prioribus.

AGERATUM.

TOURNEF. T. 422.
ERINUS LINN. Coroll. n. 965.

Calyx quinquefolius, campaniformis. Flos, ex tubo cylindrico, pene infundibuli formis, limbo plano, quinquefido, leviſſime difformis, duobus ſegmentis ſuperioribus ab inferioribus magis diſtantibus, omnibus emarginatis. Ovarium ex ovali bicolle, acuminatum. Tuba brevis, bifida. Semina multa exigua.

1. AGERATUM.
Moſchatellina alpina GESN. apud I. B.
Ageratum purpureum LUGD. p. 1184. non male, I. B. III. P. 1. p. 144. IONQ. p. 5. RAJ. Syll. p. 53. Hiſt. p. 1055. (inter pentapetalas)
Ageratum alpinum ſerratum C. B. SCHEUCHZ. It. IV. p. 328. TILL. *glabrum flore purpuraſcente* I. R. H. BURGGR. lex. p. 346.
Hyſſopoides montana flore pentapetaloide, violae purpureae colore & odores, Agerati foliis MOR. III. p. 613.
Lyſimachiae purpureae affinis Agerati foliis glabris PLUKN. p. 237.
Ageratum ſerratum alpinum ſ. purpureum MURALT. p. 701.
Erinus LINN. Cliff. p. 320. ROYEN. p. 301.
β *Flore albo* BARREL. ic. 1192. bene I. R. H. TILL. &c.
γ Varietas *villoſa* HORT. BLES. IONQ. p. 5. I. R. H. PLUKN.
δ Hujus varietas *flore albo* I. R. H.

In ſubalpinis ſaxoſis abunde, etiam in *Jura* v. g. M. *Dolaz*, *Saleve*, *Thuiri* & rupibus, juxta quas ex *Vogelberg* deſcenditur in *Waſſerfall.* Flore *albo* circa *Weiſſenburg* frequens eſt.

Caules multi, procumbentes, non ramoſi, duriuſculi. Folia ad terram in roſulas congeſta, ad caulem alterna, progrediendo lateſcunt, dentibus rectis, per latiorem

 termi-

terminum ſerrata, ſubhirſuta. Flores alterni, in ſummitate congeſti, petiolati. Flos purpureus, venoſus, ſtamina in tubo floris latentia. Odor gratus & tenuis.

PLANTAE FLORE MONOPETALO DIFFORMI.
DUOBUS STAMINIBUS LONGIS, DUOBUS BREVIORIBUS
DIDYNAMIAE LINN.
CL. III.
GYMNOTETRASPERMAE.
CAESALP. L. XI. C. 14. BOERHAAVE p. 151. BLAIR. Dec. IV.

His naturalis character eſt, calyx pene ſemper unifolius, quinquefidus; flos ex tubo lateſcente hians, fiſſus in ſuperiorem integram, aut emarginatam, partem, erectam, & imam deſcendentem, ſaepiſſime trifidam, abſque calcare: Tuba apice bifido, altero hamo recto, altero curvo. Semina in calyce quatuor, nuda. Folia conjugata, cruciata. Flores alis foliorum inſidentes, ſaepiſſime coronam circularem circa caulem efficiunt, unde nomen *Verticillatarum.*

ORDO I.
FLORE UNILABIATO JUNG. Phytol. c. XVII. &c.

His galea nulla eſt, & tubus floris ibi vel integre reſectus, vel breviſſimus, emarginatus. Loco galeae ſtamina ex flore erumpunt, in arcum flexa, & Tuba.

C H A M A E D R Y S.
CHAMAEDRYS TOURNEF. T. 97.
& TEUCRIUM TOURNEFORTII T. 93.
TEUCRIUM LINNAEI n. 467.

Calyx campaniformis, ora quinquefida, denticulis ſupremis majoribus, imis tantum inciſione ſeparatis, rectioribus. Floris tubus incurvus, deorſum gibbus, ſuperne brevis, reſectus, inferne in quinquepartitum petalon educitur. Hujus partes aliae minores ſunt, auriculae, duorum parium, quorum primum erigitur, alterum rectius antrorſum inclinatur. Media pars latior, ſurſum cava, ſubrotunda, circumſerrata. Stamina longe eminent, apices globoſi. Tuba inter ſtamina media.

1. CHAMAEDRYS procumbens, foliis ſolidis, ovatis, rotunde crenatis.

Varietates diſtinxerunt Auctores, praeter omnem veri ſpeciem. Ecce aliquas.
α Altior, & durior.
Triſſago ſ. Chamaedrys MATTH. p. 818. Epit. p. 567. non placet.
Chamaedrys major repens DOD. p. 43. neque haec, C. B. P. H. OX. III. p. 422. I. R. H. ZANICH. p. 58. ic. 97. male, MURALT. p. 659. ZWING.
Chamaedrys major LOB. p. 591. cum icone minoris DOD., CLUS. Pann. p. 610. RAJ. Hiſt. p. 527. Syll. ext. p. 92.
Chamaedrys vulgaris major CLUS. Hiſt. p. 351. abſque icone
Chamaedrys major I. TAB. p. 378.
II. Varietas hujus flore *albo* C. B. SCH. BOT. SENK.
III. *Albo & rubello* in eadem planta C. B. I. R. H. TILL. SENK. *de Lil. conv. n.* 10.
VI. Flore albo, maculis rubellis.
V. Varietas villoſa.
Chamaedrys major II. TAB. p. 378.
VI. *Chamaedrys alpina fruteſcens folio ſplendente* MAGNOL. Hort. p. 52. cum icone I. R. H. TILL.
β Varietas minor, vulgatior
Chamaedrys repens minor DOD. p. 43. C. B. Baſ. p. 72. P. H. OX. I. C. T. aut. de Par. p. 69. I. R. H.
Chamaedrys quercula minor, Triſſago ſ. Trixago LOB. ic. p. 491. cum icone, quam DODONAEUS pro majore dedit.
Chamaedrys vulgaris ſ. ſecunda CLUS. Hiſt. p. 51. ex DOD.
Chomaedrys quercula minor Triſſago TAB. p. 377.
Chamaedrys vulgaris PARK. RAJ. Syll. ext. p. 92. Hiſt. p. 527.

II. *Flore*

II. *Flore albo.* CLUS. B. B. TILL. VAILL. MUNTING. GESN. Hort.
III. Villoſa.
Chamaedrys alpina hirſuta repens SCH. BOT. H. OX. III. p. 422. RAJ. III. p. 382.
Chamaedrys alpina villoſa I. R. H. *Delſpergae*
α. β. Unicam proponunt, qui ſequuntur.
Chamaedrys vera TRAG. p. 204. GESN. Coll. p. 67 *b.* *mas* FUCHS. p. 869.
Chamaedrys RUELL. III. c. 56. CORD. Hiſt. p. 125 *b.* GESN. Hort. p. 253. CAESALP. L. XI. c. 40. AICHSTETT. Vern. Ord. 8. T. 9. f. 3. RIVIN. T. 10. bene
Chamaedrys vulgo vera exiſtimata I. B. III. p. 288.
Teucrium foliis ovatis inciſo crenatis petiolatis floribus laxe verticillatis LINN. Cliff. p. 302. ROYEN. p. 307.
Chamaedrys Triſſago BLAKW. T. 80.
Varietates habet WEINM. T. 361. *b. c. d. e. f.*

In Helvetia ad oras viarum minime rara. Circa Bernam reperi inter *Rubigen* & *Münſigen.* In lapidoſis ad pedem Jurae M. major vulgatiſſima eſt, minor in planioribus; *Scaphuſiae* (MUR.), *Baſileae* &c.

Caules projecti, ramoſi, multi congeruntur, a quatuor unciis ad pedem, firmuli, obtuſe quadranguli, & pene teretes. Folia firma, petiolata, ovata, parte ulteriori profunde crenata, prima integra, nitide virent, inferne pallida, raro glabra, plerumque ſubhirſuta. Flores ex alis foliorum breviter petiolati, duo, tres ad quinque in ſummis ramis, quibus folia minora non ſerrata ſubſunt, habitum ſpicatum imitantur. Calyx ventricoſus, modo obſcure purpureus, modo viridis, apicibus in ſpinulas molles exeuntibus, intus villoſus. Flos naturaliter dilute purpuraſcens: fauces, & primae auriculae ſubhirſutae. Semina ſubrotunda.

Sapor foliorum amarus eſt, cum adſtrictione. Hinc infuſo vinoſo febrifuga vis, ad intermittentes, dicta RIVERIO, & P. ALPINO, & efficacior ipſa cortice aliquando conperta CHOMELIO p. 462. tum ſtomachica, & ad cachexias, chloroſesve valida. Pulvis foliorum ad podagram, decoctum ſexaginta diebus continuis ad Arthritidem utiliter propinatur, Caeſari CAROLO V. olim commendatum VESAL. *de rad. Chin.* p. m. 48. & laudatum ab experto PAOLO BOCCONE *Oſſ. di Fiſ.* p. 118. Sed cavendum eſt morbis, quibus cauſa calida eſt BOERH. Ad ſputum ſanguinis ſucci diuturnum uſum laudat CRATO *Epiſt.* L. V. p. m. 301.

2. CHAMAEDRYS foliis ellipticis, ſerratis, mollibus, verticillis inter folia paucifloris.

Scordium RUELL. p. 556. FUCHS. p. 776. GESN. Coll. p. 106. MATTH. p. 842. bene CAM. Epit. p. 588. DOD. p. 126. CAES. p. 456. TABERN. p. 761. AICHST. Vern. Ord. 8. T. 9. f. 2. I. B. III. p. 292. C. B. P. RAJ. p. 576. ZWING. p. 737. RIVIN. T. 11. MAGN. Char. p. 103. ZANICHELL. p. 240. ic. 140. BLAKW. T. 475.
Trixago paluſtris GESN. Ind. quadr. p. 134.
Scordion TRAG. p. 885. CORD. Dioſc. p. 58. qui primus *Wittebergae* invenit deperditam plantam (ELLINGER *in carmine*), quam laudem male PELISSERIO tribuit LOBELIUS adverſ. p. 210.
Scordion verum GESN. Hort. p. 279 *b.*
Scordium ſ. Trixago paluſtris LOBEL. ic. p. 497.
Scordium alterum HILDAN. *Cent.* II. *Obſ.* 93.
Chamaedrys paluſtris allium redolens MOR. III. p. 423.
Chamaedrys paluſtris caneſcens ſ. ſcordium officinarum T. aut. de Par. p. 414. I. R. H. GARID. &c.
Teucrium foliis ovato lanceolatis ſerratis ſeſſilibus, foliis ſaepius binis CLIFF. p. 302. ROYEN. p. 306.
II. *Majus* TAB. p. 762.

In paludoſis Helvetiae frequens, maxime inter *Moratum* & *Anet*, ad viam. Sed *Bernae* etiam naſcitur inter *Wittighofen* & viam *Worbenſem.*

Caules ramoſiſſimi, procumbentes, ramis erectis, pedalis & ultra. Folia mollia, hirſuta, longius elliptica, magnis dentibus crenata. Flores in alis foliorum duo ad quinque, nullibi ſpicati, petiolati, colore pallide ex coeruleo purpuraſcente. Medium ſegmentum barbae amplum, longius, & minus rotundum, & utrinque prope originem fiſſum.

Odor ſingularis, validus, non ingratus, quaſi theriacalis, ſapor amarus. Hinc in infuſione ſudores movet, exanthemata propellit: & antiquitus ad peſtem laudatum eſt; eodem QUAKELBENUS, BUSBEQUII medicus, domeſticos ſuos in peſtis initiis conſtitutos, ſervavit L. III. p. m. 111. In pectoris morbis a pulmonis ulceribus celebre noſtratibus medicamentum eſt. Sed ad vermes puerorum etiam laudatur, & equo-

& equorum morbum epidemicum verminoſum hoc medicamento ſuperaſſe dicitur BRASSAVOLA. p. 219. A. cachexia & anaſarca liberatos uſu Scordii recenſet KLEINKNECHT. *de ſcord.* p. 69. Extractum pariter ſudores movet, & tinctura Sylviana. Alexipharmacam STAHLII tincturam ingreditur. A Scordio celebris illa confectio Diaſcordii magnam partem virium habet, qua nihil in laxitate ventriculi & inteſtinorum praeſtantius eſt, doſi unius drachmae. Externo uſu gangraenas retardat potentiſſime, vitamque reddit membris ſemimortuis BOERHAAVE. Cadavera in loco, ubi Scordium copioſe naſcebatur, non conputruiſſe, antiqua eſt hiſtoria GALENI *Antid.* L. I. c. 12. Analyſin chemicam habet I. A. WEDEL *de ſcord.* p. 14.

3. CHAMAEDRYS foliis cordatis, ſcapis florigeris nudis, ſpicatis, longiſſimis.
Scordion alterum majus GESN. Ind. p. 110.
Salvia ſylveſtris TRAG p. 15. licet flori galeam adpingat. LONIC. TAB. p. 372.
Scorodonia CORD. Hiſt. p. 91. THAL. RIVIN. T. 12. bene RUPP. DILL. BLAKW. T. 9.
Scordium majus Plinii GESN. Hort. p. 279 *b.*
Salvia agreſtis ſ. ſphacelus DOD. p. 291. LUGD.
Scordion alterum Plinii LOB. ic. p. 497. CAM. Hort.
Alia brevior & fruticoſior CAES. p. 443.
Scorodotis ſ. ſcordium foliis ſalviae I. B. III. p. 293.
Scordium alterum ſ. ſalvia agreſtis C. B. Baſ. p. 72. P. &c. *ſylveſtris* MUR. p. 733.
Scorodonia ſ. ſalvia agreſtis RAJ. p. 576. MAGN. Char. p. 103.
Chamaedrys elatior ſalviae folio flore ochroleuco MOR. III. p. 423.
Chamaedrys fruticoſa ſylveſtris meliſſae folio I. R. H. VAILL. &c.
Teucrium foliis cordatis crenatis petiolatis ſpicis laxis ſecundis LINN. Cliff. p. 301. ROYEN. p. 306.
β Folio variegato I. R. H. TILL.

In montanis Helvetiae minime rarum, v. g. in ſylvis circa *Kohlholz*, in cacumine montis *Pantigerhubel* ad auſtrum: ad viam *Ebrodunenſem* qua deſcenditur a *Riſſaulaz* ad *Ivonans*, ſupra *la Motte*. In *Albio* M. GESNER & ſupra *Egliſou* in ſylvis MVRALT.

Caules quadranguli, duri, erecti, ſuperius ramoſi, tripedales. Folia pene glabra, rugoſa, atroviridia, rotunde inciſa, ex cordatis elliptica, lente decreſcunt. Rami ex alis foliorum florigeri, foliis nudis, longiſſima ſpica ex paucifloris verticillis terminantur, quos minima folia diſtinguunt. Dens calycis ſuperior a reliquis valde diſtinctus. Flos ochroleucos.

Odor Scordii debilior: folia amara: Aperit cum vi adſtringente, vulneraria. In hydrope infuſum utile eſt TOVRNEF.

4. CHAMAEDRYS foliis integris anguſtis, ellipticis, ſubtus incanis.
Guldinkraut ARET. p. 235.
Polium majus CORD. Dioſc. p. 58. CORD. Hiſt. p. 124 *b.* cum egregia icone GESNERIANA.
Polium noſtrum GESN. Coll. p. 98.
Polium alterum vel minus EIUSD. Hiſt. p. 273 *b.*
Polium EIUSD. Epiſt. p. 93.
Polium alterum MATTH. p. 841. male, CAM. Epit. p. 587. melius LUGD.
Polium lavandulae folio femina recentiorum LOB. ic. p. 488.
Polii adhuc alia exilior ſpecies CAES. p. 438.
Polium femina TAB. p. 365.
Polium Lavendulae folio C. B. Baſ. p. 63. P. MOR. III. p. 356. T. aut. de Par. p. 518. I. R. H. VAILL. MAGN. Char. p. 104. LIND. p. 143. ZANICH. p. 214. ic. 150. n. 1.
Polium vulgare Germanicum longiore folio I. B. in Prodr. Hiſt. p. 87. nam in ipſo opere deficit.
Polium montanum Lavendulae folio PARK. RAJ. Syll. p. 206. Hiſt. p. 525. PARK. MAPP.
Polium album ſecundum MORIS. III. p. 356.
Ajuga folio integro RIVIN. T. 15. bene RUPP.
Teucrium foliis lanceolatis integerrimis petiolatis, ſpicis laxis ſubrotundis LINN. Cliff. p. 302. ROYEN p. 305.
II. *Polium montanum I.* CLUS. Pann. p. 629. abſque flore
Polium VII. albo flore EIUSD. Hiſt. p. 363. cum icone LOBELIANA.
Polium montanum album C. B. RAJ. p. 542. *. I. R H. MVR. p. 690.
II. *Polium montanum II.* CLVS. Pann. p. 630.
Polium VIII. CLVS. Hiſt. p. 363. cum dicat ad lacum *Lemanum* naſci.
Polium montanum repens C. B. RAJ. p. 525. *. I. R. H.
Polium montanum minimum ſupinum LOB. p. 488.
III. *Polium campeſtre* TAB. p. 365.
Polium foliis & facie Lavendulae AICHST. Aeſt. Ord. XI. T. 12. f. 11. non bene
Polium Lavandulae folio anguſtiori I. R. H. MAPP.

In

In Helvetia non rara. Copioſe inter *Valeire* & *Moncharand* in ſiccis, tenui gramine tectis, in ſabuloſis *Valeſiae*, in vallibus per quas Baſilea itur ad *Delſperg*: C. B. ad *Birſam* in arenoſis; ad pontem *VVieſae*, circa *Michelfelden* &c. Tiguri ad *Silam* fl. Circa *Neufchatel*, *Vallangin* &c.

Radix craſſa, lignea, ramoſa. Caules plurimi, repentes, lignoſi, ramoſi. Folia firma, elliptica, gracilia, viridia, inferne incana. In ſummis ramis ſpica brevis, paucis foliis miſta. Calyx campaniformis, non ventricoſus, longis ſpinulis ariſtatus. Flos albidus, aures primae fuſco lineatae. Medium ſegmentum barbae paulo profundius inciſum quam Scordio, & pene tripartitum. Sed non placuit ob hanc ſolam notam ſeparare. Semina obſcuri coloris, ex ovatis acuminata. Odor gratus, aromaticus.

An ad hoc genus pertinet

Symphytum petraeum MATTH. p. 960. non vero CAM. Epit. p. 699. qui confundit cum Coride, hujusque dat iconem, a qua ſeparat eam C. B. *Matthioli* LOB. adverſ. p. 198. CLUS. p. CLXXIV. obiter, LUGD. p. 1174. TAB. p. 560. ZWINGER. p. 816.
Symphytum petraeum foliis Thymi C. B.

LOBELIUS prope M. S. *Bernhard.*

In icone CAMERARII hirſuta ait LOBELIUS folia inordinata, linearia, acuta: Caules ex magna radice plurimi proſtrati, pedales (LOBEL.) Flores ſpicati ramos terminant. Calyx campaniformis, in quinque peracuta ſegmenta fiſſus: flos ipſe unilabiatus, novemfidus, qualis fere folii eſt, purpureus LOBEL. coeruleus CAMER. Semina nigra, anguloſa.

5. CHAMAEDRYS foliis pinnatis, pinnis obtuſe trifidis.

Chamaedrys vera femina FUCHS. p. 870.
Altera Dioſcoridis Chamaepitys TRAG. p. 79.
Et *Chamaecypariſſus agreſtis* EIUSD. in icone.
Iva illa arvenſis GESN. Coll. p. 83.
Chamaedrys altera MATTH. p. 819. CAM. Epit. p. 568.
Chamaepitys altera DOD. purg. p. 428. Hiſt. p. 46.
Chamaepitys III. DOD. purg. p. 431. optime.
Chamaedrys laciniatis foliis LOB. p. 385. PARK. RAJ. p. 528. Syll. p. 92. T. aut. de Par. p. 70. I. R. H. MAGN. Char. p. 102.
Chamaedrys femina quibusdam CAESALP. p. 457.
Iva Muſchata TAB. p. 385.
Botrys verticillata I. B. III. p. 298.
Botrys *Chamaedryoides* C. B. Baſ. p. 42. P. MURALT. p. 655. &c.
Chamaedrys minor annua laciniatis foliis MORIS. III. p. 423.
Chamaedrys minor repens ZWING. p. 734. male.
Iva Moſchata folio multifido RIVIN. T. 14. DILL. 125. conf. nov. gen. p. 102.
Teucrium foliis aliquoties trifidis, floribus verticillatis LINN. Cliff. p. 301. ROYEN. p. 306.
β *Flore albo* CORNUT. p. 229. VAILL.

Inter ſtipulas in agris Helvetiae. *Bernae* inter *Wabern* & *Seelhofen.* Circa *Mathod* abunde. Circa *Scaphuſiam* MUR. Prope *Renam* GAGNEBIN.

Caulis ramoſiſſimus, vix unquam pedalis. Folia mollia, hirſuta, laciniata, pinnata, nervo lato, pinnis utrinque trium parium, obtuſe trifidis, qualis & media impar eſt. Flores ſeni, octoni, in foliorum alis ſedent. Calycis ampli, & ventricoſi dens ſuperior, major, a reliquis valde remotus. Flos dilute purpureus: medium ſegmentum maculatum, alae anteriores trifidae; unde occaſio novi generis faciendi. Semina ex rotundis reniformia, aſpera, & reticulata ſuperficie.

Odor gratus, vinoſus, aromaticus.

BUGULA.

BUGULA TOURNEF. T. 98.
& *CHAMAEPITYS* T. 98.
AIVGA LINN. char. n. 466.
& *TEUCRII* Sp. LINN. in Hort. Cliff.

A *Chamaedry* & prioribus manifeſtiſſime differt alarum tantum uno pare, medio ſegmento lato, emarginato, labii ſuperioris aliquo veſtigio bifido. *Bugulam* vero a *Chamaepity* diſtinguere nequeo.

1. BUGULA foliis trifidis, floribus ſparſis in alis foliorum.

Iva RUELL. p. 576.
Chamaepitys GESN. Ind. p. 21.
Chamaepitys tertia FUCHS. p. 886. male, TRAG. p. 50. non bene.
Chamaepitys vera CORD. Dioſc. p. 61.
Chamaepitys prima CORD. Hiſt. p. 109. DOD. purg. p. 429. optime, Hiſt. p. 46.
Chamaepitys GESN. Coll. p. 68. MATTH. p. 940. CAM. Epit. p. 679. bene, RIVIN. T. 14.
Chamaepitys ſpecies vna GESN. Hort. p. 253.
Ajuga luteo flore CLUS. Pann. p. 637. Hiſt. p. CLXXIV. obiter.
Ajuga ſ. Chamaepitys mas Dioſcoridis LOB. p. 382.
Chamaepitys, vulgo Iva CAESALP. L. XI, c. 43.
Chamaepitys major, Abiga, Iva Arthritica TAB. p. 385.
Chamaepitys major AICHST. aeſt. ord. frut. T. 1. f. 3.
Chamaepitys vulgaris odorata, flore luteo I. B. III. p. 295.
Chamaepitys lutea vulgaris, folio trifido C. B. Baſ. p. 93. P. H. OX. III. p. 425. T. aut. de Par. p. 326. I. R. H. MAGN. Char. p. 102. ZANICHELL. p. 60. ic. 253.
Chamaepitys vulgaris PARK. RAJ. p. 573. ZWING. p. 799. ex CAMERARIO.
Teucrium foliis ſimpliciter trifidis LINN. Cliff. p. 301. ROYEN. p. 306.
β *Flore roſeo* CLUS. I. R. H.

In agris Helvetiae planioris. Circa *Zunach* GESNERUS. *Baſileae* C. B. ad *Wieſam* & circa *Riehen* I. B. verſus *Dornach*. Ego verſus S. *Jacob*. Circa *Mathod* vulgatiſſima. Verſus *Valeire*, Genevae I. B.

Caulis humilis, dodrante minor, ſaepe triuncialis, erectus, etiam ramoſus, totus foliis tectus; cum toto habitu hirſutus. Folia ſaepe caule non multo breviora, ima integra, deinde tridentata, ſuprema pene ad baſin trifida, anguſtis laciniis, & integris. Flores duo vel tres in alis foliorum ſeſſiles. Calyx latus & brevis: dentes tres ſuperiores breves. Tubus floris valde brevis. Alae fuſco vel rubro lineatae; barba media flava, rubro guttata. Apices aurei.

Tota planta reſinoſa, adtactu viſcida, odore aromatico. Hinc emmenagoga creditur, & longo uſu ad arthritidem valere, & ad vulnera. In febribus decoctum apud Mauros in frequentiſſimo uſu eſt. SHAW *travels* p. 264. Ad mictum cruentum ſunt qui laudent. Boves & oves putreſcentes hac herbula ſanatas vidit BRASSAVOLA p. 193.

2. BUGULA foliis ovatis, inter flores ſtipatis, flagellis repens.

Conſolida media BRUNF. I. p. 95. bene, FUCHS. p. 391. GESN. Coll. p. 69 *b*. MATTH. p. 962. valde ampla icon & erecta, CAM. Epit. p. 702. non bene, AICHST. Vern. ord. 1. t. 6. f. 1.
Bugle RUELL. p. 501.
Brunella DORST. p. 237. LONIC.
Brunella coerulea prior TRAG. p. 309. ic. p. 311.
Verbenaca ſupina GESN. Coll. p. 113. Hort. p. 285.
Bugula DOD. Ic. vett. p. 166. pempt. p. 135. ex MATTH. RAJ. p. 575. RIVIN. T. 75. T. aut. de Par. p. 321. I. R. H. MAGN. Char. p. 104. ZANICH. p. 43. ic. 241.
Bugula flore coeruleo CLUS. Pann. p. 609. Hiſt. p. XLIII.
Bugula, Prunella, & Conſolida media Fuchſii & Matthioli LOB. p. 475. icon DOD.
Alterum genus Chamaeciſſi CAESALP. L. XI. c. 36. p. 453. cum bona deſcriptione.
Conſolida I. TAB. p. 554. & II. EIUSD. p. 555. ex MATTH.
Conſolida media, quibusdam Bugula I. B. III. p. 432.
Conſolida media pratenſis coerulea C. B. ſed intelligit ſequentem &c.
Bugula *διασοκαυλις* RENEAULME p. 124.
Bugula ſylvatica vulgaris coerulea H. OX. III. p. 391.
Bugula minima glabra, flore aureo BARREL. n. 337.
Et *Bugula media flore coeruleo* EIUSD. ic. 338.
Bugula conſolida media BLAKW. T. 64.
Teucrium foliis ovatis, crenatis, caule ſimpliciſſimo, ſtolonibus reptatricibus LINN. Cliff. p. 301. ROYEN. p. 306.
β *Flore purpureo vel carneo* FUCHS. C. B. Baſ. p. 77. MORIS. &c.
Bugula carnei coloris CLUS. Pann. p. 609. Hiſt. p. XLIII. deſcriptio, non icon.
γ *Flore albo* TRAG. LOB. CLUS. &c.
δ *Flore aquate coeruleo* I. R. H. VAILL. PONTED. Anth. p. 259.

Coerulea vulgatiſſima eſt: rubra non rara, ad viarum aggeres: alba in montibus, v. g. *Feuerſtein*.

Caulis

Caulis princeps erigitur, totus foliis tectus, non ramoſus, quadrangulus, ſemipedalis. Ex eo in ambitum ſparguntur plurimi caules procumbentes, raris foliis veſtiti, novis daturi florigeris caulibus originem. Folia ovalia, leviter hirſuta, obiter magnis crenis dentata, ima late petiolata, inter flores vero latiora, pene rotunda, non dentata, ſeſſilia, ſaepe rubro colore tincta, multo villo miſta. Verticilli octiflori & ultra, arcte in ſpicam congeſti. Calyx fere regularis, campanulatus. Flos ex albis & cyaneis venis varius, labio ſuperiori breviſſimo, cordato, barbae medio ſegmento pariter cordato: apices aurei, fauces intus lanuginoſae. Semen ovale, rugoſum.

Amara eſt, detergens, leniter adſtringit, vulneraria habetur, & ad anginas utilis. ETTMULLERUS ad pulmonum etiam aliaque interna ulcera laudat.

3. BUGULA foliis anguloſe dentatis, caule ſimplici.

MATTHIOLI LOBELII DODONAEI & TABERN. icon hanc ſpeciem propius exprimit.
Conſolida media major THAL. p. 28.
Conſolida media Genevenſis I. B. III. p. 432. RAJ. p. 535. Syll. ext. p. 104.
φυλλοχνοις RENEALM. p. 125. cum bona deſcriptione, in qua ſtaminum inaequalitatem minime praetervidit.
Conſolida media pratenſis coerulea C. B. in Horto ſicco.
Bugula hirſuta Genevenſis MORIS. III. p. 391.
Bugula coerulea alpina PARK. PLUKN. p. 73. T. 18. f. 3. non bene.
Bugula montana RIVIN. T. 75.
Bugula ſylveſtris villoſa flore coeruleo T. aut. de Par. p. 402. I. R. H. &c.
Bugula alpina maxima SCHEUCHZ. in icone.
II. *Conſolida media coerulea alpina* HOFM. RAJ. VOLC. non autem I. B. ſiquidem ipſe eam diſtinguit, MURALT. p. 661. ZWING. p. 816. cum icone.
β *Flore carneo* CLUS. T. aut. de Par. WEINM. T. 707 *e*.
γ *Flore ſuaverubente* I. R. H. &c. WEINM. l. c. *b*.
δ *Flore albo* T. aut. de Par. I. R. H. WEINM. *d*.
ε *Foliis inter flores rubris.*
Bugula alpina minor rubrifolia, flore ex coeruleo purpuraſcente SCHEUCHZ. It. V. p. 424.

Coeruleo flore in omnibus pratis; albo & rubro reperi in pratis montanis inter *Pantiger-Hubel* & *Thorberg-Alp.*

SCHEUCHZERIANA ab Auctore in valle *Engſtlana* reperta eſt, tum in Rhaeticis alpibus; a HUBERO in *Furca* M. a me in M. *Scheidek* deſcenſu verſus *Hasli.*

Diverſiſſima eſt, ſtolonum defectu, caule elatiori, pedali, toto cum foliis villoſo, foliis magnis dentibus inciſis, tanquam trilobatis, acuminatis, etiam inter flores dentatis.

4. BUGULA alpina maxima, SCHEUCHZERI in *valle domeſtica*, eundo ex *Raezuns* verſus *Tuſciam*, procul dubio varietas eſt prioris.

ORDO II.
FLORE GALEA PRAEDITO.
I. TRIFIDA

CASSIDA.

TOURNEF. T. 84.
SCUTELLARIA LINN. n. 493.

Calyx bifolius. Superius folium caſſidi ſimile, inferius planum, utrumque recta linea terminatur, quaſi reſectum. Galea fornicata, caſſidi ſimilis, acceſſoria, habet alas quaſi emarginatas, ſurſum inclinatas, ut ſolent in Unilabiatis. Barba tripartita, nempe alis peculiaribus, & media parte emarginata. Tubus floris ex origine deſcendit, tum reflectitur.

1. CASSIDA foliis cordatis, longe decreſcentibus, ſerratis, floribus gemellis.

Ignota circa lacum felinum GESN. Coll. p. 82 *b*.
Judaicae herbae alia ſpecies DOD. p. 93. bene.
Lyſimachia galericulata LOB. Ic. p. 34. cum icone propria minus bona, *Lobelii* CLUS. p. LIII.
Gratia Dei altera EIUSD. p. 265.
Tertianaria TAB. p. 375.

 Sideriti

Sideriti congener tertia THAL. p. 104.
Tertianaria, aliis Lyſimachia galericulata I. B. III. p. 435.
Lyſimachia coerulea galericulata, vel Gratiola coerulea C. B. Baſ. p. 71. P. RAJ. p. 572.
Scutellaria paluſtris repens coerulea H. OX. III. p. 406.
Scutellaria RIVIN. T. 76.
Caſſida paluſtris vulgatior, flore coeruleo T. aut. de Par. p. 185. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 82.
Scutellaria foliis cordatolanceolatis, crenatis LINN. Lapon. n. 239. Cliff. p. 316. ROYEN. p. 310.
β *Flore albo* C. B. RUPP. I. R. H. MAPP.
γ Quomodo differt
Scutellaria latifolia flore minore RIVIN. T. 77?

In aquoſis minime rara, ad margines foſſarum.

Caules quadranguli, marginibus eminentibus ramoſiſſimi, cubitales, fragiles. Folia circa petiolum excavata, ex ellipticis longiuſcule decreſcunt, rotunde circumſerrata. Flores ſemper bini, petiolati. Galea dilute coerulea, barba alba, media parte maculoſa. Stamina ſub apicibus barbata.

Amara eſt, allium olet, & viribus ſuis ad Scordium accedit.

II. GALEA SIMPLICI VEL TANTUM FISSA SEGMENTIS NON DIVARICATIS.

B R U N E L L A.

TOURNEFORT. T. 84. LINN. n. 492.

Calyx bilabiatus, ſuperiori labro quaſi reſecto, breviter tridentato, dentibus ariſtatis, inferiori bifido, ariſtato. Flos ſurſum ex calyce erumpit tubo ventricoſo. Galea magna, fornicata, linea media eminente leniſſime inciſa. Barba reflexa verſus caulem, tripartita, alis ſubrotundis, medio ſegmento ſemicirculari, crenato.

1. BRUNELLA foliis dentatis, ſpica folio minore.
Brunella TRAG. apodix. p. 302. FUCHS. p. 621. DOD. p. 136. RIV. T. 29.
Prunella vulgaris TRAG. p. 301. non bene, MORIS. III. p. 363.
Prunella coerulea altera TRAG. p. 309.
Prunella vulgo dicta GESN. Coll. p. 98 *b*.
Conſolida minor MATTH. p. 963. CAM. Epit. p. 703. (foliis ſerratis)
Symphytum petraeum, conſolida minor Matth. LOB. p. 474.
Prunella CAESALP. p. 453. RAJ. p. 551.
Prunella, conſolida minor TAB. p. 553.
Prunella officinarum AICHST. vern. T. 1. f. 2.
Prunella flore minore, vulgaris I. B. III. p. 428. LINN. Lapon. n. 238.
Brunella major, foliis non diſſectis C. B. Baſ. p. 77. T. aut. de Par. p. 60. I. R. H. ZANICH. p. 40. ic. 242.
Brunella bracteis cordatis LINN. Cliff. p. 316. ROYEN. p. 314.
Prunella, Brunella BLAKW. T. 24.
β *Minor* RIV. T. 29.
γ *Hirſuta* PONT. Tab. Bot. p. 91. n. VI.
δ *Flore purpureo.*
Brunella IV. TRAG. p. 309. 310. THAL. PARK. RAJ. HERM. MUNT. I. R. H. VAILL.
ε *Flore albo*, quam legi in *Saleva* M. & circa *Renan* GAGN.
Prunella II. TRAG. Confer. DOD. THAL. C. B. Baſ. p. 77. TAB. ic. p. 553. RAJ. PONTED. Anthol. p. 254. &c.
ζ *Luteo flore*, PONTED. comp. p. 90.
An differt *Brunella purpurea paluſtris, ſtrigoſa & elatior* TILL. T. 172.

Ubique in humectis.

Caulis erectus, ſemipedalis, & pedalis. Folia ex ovatis longe decreſcunt, mucrone obtuſo, margine obiter dentato, ſubhirſuta. Flores in ſpicam arctam congeſti, quae diſtinguitur foliis late cordatis, mucronatis, conplicatis. Spica folio minor. Calyx & folia inter flores lateraliter piloſa. Flos naturaliter ex purpureo coeruleus.

Sapor herbaceus, ſubamarus, paulum ſtypticus & glutinoſus. Vulneraria eſt externo uſu, & ad ſupprimendum ſanguinem, atque ſolidanda vulnera vulgo a paganis tuſa inponitur: interne vero decocti ſpecie ad haemoptoen, haemorrhagias, dentes firmandos. In aphthis gargariſma confert. Carbunculos ſe hujus herbulae ope ſa-

ope ſanaſſe teſtatur GUY de la BROSSE *de la nat. des plantes* p. 51. poſt CAESALPINUM. Verum recte C. HOFMANNVS, omnino adſtringere & ſiccare.

2. BRUNELLA foliis integris, vix dentatis, ſpica foliis majori.
Prunella ſexta TRAG. p. 310.
Prunella I. non vulgaris CLUS. Hiſt. p. XLII. cum bona icone.
Prunella major EIUSD. Pann. p. 606. & 1. p. 607.
Prunella magno flore purpureo I. B. F. Boll. p. 189.
Brunella coerulea magno flore AICHST. aeſt. ord. 14. T. 13. f. 3. MORIS. III. p. 363. ZWING. p. 815.
Prunella flore magno, folio non laciniato I. B. III. p. 428. RAJ. p. 552.
Brunella coerulea magno flore C. B. T. aut. de Par. p. 179. I. R. H. RUPP. MAGN. Char. p. 85.
Brunella flore majore RIVIN. T. 29.
Icones WEINMANN. T. 268 *b. c.*
β *Flore carneo* SUTHERL. I.R.H. VAILL.
γ *Flore albo.*
Brunella VII. TRAG. p. 311.
Confer. CLUS. C. B. PARKINS. PLUKN. I. R. H. TILL. VAILL.
δ *Ex albo vario.*
PONTED. p. 93.
ε *Leucophaeo* VAILL.

In altioribus pratis, v. g. in adſcenſu M. *Hauenſtein*, ſupra *Neuenſtatt* &c.

Fere omnia prioris: ſed in caule nihilo altiori flos major, uncialis, & major, folia duriora, minus ſerrata, aut integra, ſpica quovis folio longe major. Color naturaliter ſaturate coeruleus.

LINNAEVS expungit hanc plantam, uti reliquas grandifloras. Si in cultu perſeverant, uti certe de parviflora novi, & in Violis, Calamintha, &c. certum eſt, tunc quidem non videtur imitandus.

3. BRUNELLA foliis imis integris, ſuperioribus laciniatis, parviflora.
Brunellae altera icon DOD. p. 36.
Prunella II. non vulgaris, albo flore CLUS. p. XLIII.
Prunella laciniato folio CLUS. Pann. p. 606. & II. icon IBID. p. 608.
Symphytum petraeum LOB. p. 475. ead. icon.
Prunella in aſperis CAESALP. p. 453.
Prunella III. TAB. p. 554.
Prunella flore albo parvo, folio laciniato I. B. III. p. 429. RAJ. p. 551.
Brunella folio laciniato C. B. Baſ. p. 77. P. ZWING. RIVIN. T. 30. ZANICH. ic. 136. an & MUR. p. 655?
II. Minor.
Brunella minor alba, laciniata C. B. AMBR. H. OX. III. p. 363. ZWINGER.
III. *Foliis ſuperioribus diviſis, flore ex albo variegato* PONT. tab. p. 92.
IV. *Flore roſeo* VAILL. WEINM. l. c. *d.*
V. *Flore coeruleo-purpureo* CLUS. ib. C. B. P.
Brunella folio laciniato, flore purpureo VOLC. I. R. H. TILL. TIT. VAILL. &c.
VI. *Brunella foliis inferioribus integris, ſuperioribus diviſis* PONT. p. 93. n. 7.
Eadem videtur.
β *Brunella verbenulae folio, flore coeruleo* VAILL. p. 22. T. V. f. 1.
Brunella folio verbenae tenuifoliae BOERH. MILLER.
II. *Flore purpuraſcente* VAILL.

α *Albo* flore reperi in M. *Saléve*, ad pedem M. *Thuiri*: M. GAGNEBIN circa *Biennam*, eundo ad lacum: STAEHELINVS ad *Wieſam.*

Differt a priori n. 1. caule procumbente, foliis imis ſimilibus, ſuperioribus pinnatis, pinnis paucis, longis, ſimplicibus, medio ſegmento longe maximo. Flores vero ochroleuci: ſub ſpica duo folia multo longiora, & laciniata eminent. Folia inter flores etiam cordata.

β STAEHELINUS reperit circa *Riehen*, flore purpureo, foliis imis etiam non raro diviſis, caule cubitali, procumbente,

* 4. BRUNELLA foliis imis integris, ſuperioribus laciniatis, grandiflora.
Brunella flore magno albo, folio laciniato I. B. III. p. 429. C. B. inter var. RAJ. p. 552.
Brunella minor alba laciniata I. R. H. TILL. GARID. BOERH.
Brunella alpina grandiflora, foliis laciniatis, flore albo PLUKN. p. 70.
Brunella laciniata, vel auriculata, flore magno albo VAILL. p. 22.
Brunella alpina laciniata, flore magno BOERHAAVE, MILL.
β *Flore rubro.*

Prunella laciniata, flore magno purpureo I. B. l. c. RAJ. Syll. p. 209. H. OX. III. p. 364.
Prunella coerulea, magno flore, folio laciniato, flore rubro C. B. pro varietate.
Prunella flore magno purpureo, foliis laciniatis RAJ. p. 552.
Brunella alpina grandiflora, foliis laciniatis, flore ſaturatius purpuraſcente PLUKNET. p. 70.
Brunella laciniata, vel auriculata, flore magno purpureo VAILL.
Prunella alpina laciniata, flore magno BOERHAAVE p. 165.
II. *Flore roſeo.*
Brunella laciniata flore roſeo I. R. H. TILL.
III. *Flore coeruleo* C. B. inter var. VAILL. l. c.

Varietatem *flore albo* I. B. circa *Rhodanum* verſus *la Baſtie* prope *Genevam:* SCHEVCHZER. inferius ad viam cavam inter *Immenſee* & *Küsnacht.*

Differt a n. 3. uti 2. a n. 1. nempe ſpica folio nihilo minori.

S A L V I A.

LINN. n. 16.
SALVIA TOURN. T. 83.
SCLAREA TOURNEF. T. 82.
HORMINUM TOURNEF. T. 82.

Calyx, uti priori, bilabiatus, ſuperiori labio reflexo, breviter tridentato, inferiori profundius bifido. Floris Galea bifida, falcata, (MALP. ic. 141.) modo longe, uti in Sclarea, modo brevius, ut in Hormino & Salvia. Barba trifida, lateralia ſegmenta ſubrotunda, medium majus, modo integrum, modo emarginatum, ſerratum. Stamina duo: quodvis duo gerit ex uno ſtipite filamenta, quorum longius verum loculum longum fert ſtrictumque; brevius modo loculum verum, modo inperfectum quaſi veſtigium. Separari vetat has plantas communis facies, & peculiaris ſtaminum fabrica.

1. SALVIA foliis ovato-lanceolatis, ſerratis, verticillis raris & diſſitis.
Eupatorium BRUNFELS. II. p. 30.
Orminum ſylveſtre FVCHS. p. 569. propius varietati profunde inciſae, CORD. Dioſc. p. 59. GESN. Coll. p. 94.
Sylveſtre Gallitrichum DORST. p. 136.
Salvia ſylveſtris TRAG. p. 53. ex FUCHSIO.
Horminum ſylveſtre GESN. Hort. p. 262. MATTH. p. 888. non bene, ſi hoc eſt; CAM. Epit. p. 629. bene, cum charactere.
Orvala ſylveſtris, ſpecies quarta DOD. p. 293. ex FUCHSIO Coron. p. 294. abſque icone, VAILL. p. 180.
Horminum ſylveſtre IV. flore violaceo CLUS. Pann. p. 580. abſque icone.
Hormini ſylveſtris IV. prima ſpecies CLUS. p. XXX.
Sylveſtre Horminum LOB. adv. p. 240. ic. p. 556.
Gallitrichum vulgo CAES. p. 442.
Sclarea ſylveſtris, Matriſalvia TAB. p. 374. bene.
Salvia agreſtis flore purpureo AICHST. Vern. ord. 9. T. 11. ic. 2. non bene.
Gallitrichum ſylveſtre vulgo ſ. ſylveſtris ſclarea, flore purpureo-coeruleo & magno I. B. III. p. 311.
Horminum pratenſe foliis ſerratis C. B. Baſ. p. 69. RAJ. p. 544. H. OX. III. p. 393.
Sclarea pratenſis foliis ſerratis, flore coeruleo T. aut. de Par. p. 142. I. R. H. MAGN. Char. p. 81.
Horminum pratenſe RIVIN. T. 36.
Salvia foliis ovatis, inciſocrenatis, verticillis ſubnudis LINN. Cliff. p. 12. ROYEN. p. 308.
β *Flore dilutiore* VAILL. PONT. anth. p. 255. comp. 92.
γ *Flore albo* GESN. T. p. 375. AICHST. l. c. f. 3. I. B. III. p. 312. ROYEN. p. 119. T. aut. de Par. I. R. H. &c.
Horminum pratenſe niveum, foliis incanis C. B. MOR. l. c.
δ *Flore purpureo* THAL. ROYEN. T. aut. de Par. I. R. H. PONTED. &c.
ε *Flore ſuaverubente* VAILL. BOERH. &c.
ς *Foliis profunde inciſis.*
Horminum ſylveſtre majus, foliis profundius inciſis C. B. RAJ. p. 145.
Hormini ſylveſtris IV. altera ſpecies CLUS. Pann. p. 580. &c.

In Helvetia frequens eſt in pratis & ad vias: *Bernae* in vallo urbis. Flore purpureo in ſylvis ſub *Grandvi*, carneo *Baſileae* ad vias, albo etiam alibi reperi.

Folia ad terram multa, pauca ad caulem rugoſa, nervis ſubtus depreſſis, & media juga adtrahentibus, margine obtuſe ſerrato; ima pene cordata, deinde ovata & ovato-lanceolata. Caulis cubitalis, erectus, foliis nudis. Flores in verticillos florum trium ad ſex, inſident parvis foliolis pallentibus, latis, acuminatis. Color naturalis ſature coeruleus. Galea longa, fiſſa, medio ſegmento cordiformi, ſerrato.

Tuba

Tuba longe eminet. Staminum ſtyli hinc breve & latiuſculum pondus adpenſum habent, inde longiſſima apiculata filamenta, galeae aequalia. Semina ſubrotunda, nigra, alba ſede umbilici.

2. SALVIA foliis cordato-ſagittatis, ſerratis, acutis LINN. Cliff. p. 13. ROYEN. p. 308.

Orvala tertia DOD. Coron. p. 293. Hiſt. p. 292. bene.
Horminum ſylveſtre latifolium verticillatum MURALT. p. 715. quod in campeſtribus indicat, vix aliud eſſe exiſtimo.
Horminum ſylveſtre ſecundum, Colus Jovis CLUS. p. XXIIX. XXIX. eadem icon.
Colus Jovis CLUS. Pann. p. 577. abſque icone, LOB. p. 557. ex DOD. AICHST. aeſt. ord. 8. T. 4.
Melinum vulgo CAESALP. p. 443.
Galeopſis lutea Dalech. LUGD. p. 1248. PARK.
Salvia alpina THAL. p. 372.
Galeopſis ſpecies lutea, viſcida, & odorata, nemorenſis I. B. III. p. 314.
Horminum luteum glutinoſum C. B. Baſ. p. 69. RAJ. p. 547. Syllog. ext. p. 147. H. OX. III. p. 390. ZWING. p. 776.
Horminum flore luteo RIV. T. 35.
Salvia montana maxima, foliis Hormini, flore flaveſcente I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 48.
Sclarea glutinoſa lutea MAGN. Char. p. 81.
β *Flore Striato* C. B. TIT.

Paſſim in Helvetia montana. C. B. in M. *Muteto.* I. B. in *Rhaetia* non longe a balneo *Fidris*, prope la Baſtie *Genevae*, & prope *Walenſtatt.* Ego copioſiſſime ad viam inter *Zweylütſchenen* & *Grindelwald*; in valle *Simmia*; circa montem ſalſum *Baetiacenſem*; in ſylvis M. *Leitern* Valeſiae. In introitu de la *Combe Bioſſe* &c. GAGNEBIN.

Tota planta viſcida eſt, & odorata. Caulis quadratus, cubitalis, ramoſus. Folia longe petiolata, hirſuta, ſagittata, ſed progreſſu latiori, acuminata. Spicae longae ramos terminant, verticillis vicinis, quos parva folia ſeparant. Flos luteus, maxima falcata galea bifida, & tuba longe eminet: Stylorum pondera longiora, ad duas lineas, nodulo terminata, qui inperfectus eſt loculus. Filamenta ipſa longitudine galeae, longis apicibus. Semina ex ovatis acuminata, ſpadicea.

In morbis pectoris, ad calculum ACT. BRESLAV. L. XXIX. p. 96. Vinum moſchatum reddere BOCCONE *Muſ. di Piante* p. 53.

C A R D I A C A.

TOURNEF. T. 87.
LEONURI LINN. n. 490. ſpecies.

Calyx bilabiatus, duabus laciniis inferioribus longioribus retrorſum reflexis, tribus ſuperioribus brevibus, erectis. Galea erecta, inſtar cochlearis cava, ſubrotunda. Barba trifida, galea minor, ſegmentis acutis.

1. CARDIACA foliis trilobatis.

Icon BRUNFELSII I. p. 158.
Vulgo Agripaume RUELL. p. 624.
Cardiaca FUCHS. p. 395. DORST. p. 651. bene, GESN. Coll. p. 66. MATTH. p. 1128. (junior) CAM. Epit. p. 864. non bene, DOD. p. 94. LOB. ic. p. 516. CAESALP. p. 445. LUGD. TAB. p. 545. I. B. III. p. 320. ROYEN. faſc. II. p. 49. cum charactere, RAJ. p. 571. RIVIN. T. 20. bene, I. R. H. ZANICH. p. 49. ic. 187. BLAKW. p. 171.
Marrubium Cardiaca dictum C. B. Baſ. p. 65. MORIS. III. p. 378. *forte primum Theophraſti* C. B. P. &c.
Leonurus foliis caulinis lanceolatis, trilobis LINN. Cliff. p. 313. ROYEN. p. 310.
β *Flore albo* MENZ. Gedan. I. R. H. &c.
γ *Foliis criſpis* HERM. I. R. H. &c

Nihil frequentius in ruderoſis & ad vias.

Caulis ramoſiſſimus, altus ad 4 pedes & ultra, erectus, ramis longiſſime erectis. Folia petiolata, trifida, lobis exterioribus majoribus, ſemibifidis, undique acute dentatis; medio lobo minori, ſemitrifido. In ramis ſuperioribus denſi verticilli foliis inſident, in duos ſemiverticillos diviſi. Galea extus hirſuta pallide purpurea; barba alba, purpureis maculis conſperſa.

Laudatur ad cardiacam puerorum ex inflatione ventriculi ortam: ſed fere nullo in uſu eſt. Sudorificam eſſe ajebat BOERHAAVIUS, & ea adſumta, quaſi amarum fumum

mum per omne corpus diſpergi; prodeſſe ergo, quando pituita ventriculum obſidet.

2. CARDIACA foliis cordiformibus.

Urtica ſexta TRAG. p. 5.
Sylveſtris Meliſſa EIUSD. p. 13.
Galeopſis flore luteo CORD. Dioſc. p. 69.
Urtica iners tertia ſ. lamium luteo flore DOD. p. 153. optime.
Lamium luteum LOB. ic. p. 521. eadem, TAB. p. 537. RAJ. p. 560.
Galiopſis quarta THAL. p. 55. &
Urtica fatua incana EIUSD. p. 132.
Galeopſis ſ. urtica iners flore luteo I. B. III. p. 323. T. aut. de Par. p. 450. I. R. H. &c.
Lamium folio oblongo, luteum C. B. Baſ. p. 68. H. OX. III. p. 385.
Lamium flore luteo RIVIN. T. 20. GESN. Indic. p. 47.
Leonurus foliis ovatis, ſerratis, acutis LINN. Cliff. p. 313. ROYEN. p. 310.
β *Foliis maculatis* HERM. PLUKN. MUNT. SUTHERL. I. R. H. IOHR. RAJ. VAILL.
γ *Foliis ampliſſimis, maculis nigris notatis* GAGNEB. in villa *du Creux du Vent.*
δ *Foliis anguſtiſſimis* PLUKN. RAJ. III. p. 304.

In ſylvis & ad ſepes abunde.

Caulis debilis, cubitalis, cum foliis hirſutus. Folia petiolata, crenata, cordata, mucrone in inferioribus brevi, in ſuperioribus longo. Flores in verticillos decemfloros in alis ſuperiorum foliorum. Calyx a priori paulum differt uno ſegmento ſuperius poſito, quatuor minoribus, inferioribus. Flos primae ſpeciei ſimilis, major, flavus, medio, longiori, barbae ſegmento media linea & maculis quibusdam diſtincto. Galea longa, erecta, ut ex patulo rictu ſtamina erumpant.

LAMIUM.

TOURNEF. T. 58. LINN. n. 488.

Calyx obſcurius bilabiatus, ſegmentis modice inaequalibus in ariſtas terminat, tubo patulo. Floris galea concava, fornicata, obſcure aliquando emarginata, ſerrata. Barbae ſegmenta lateralia minima, quae ſpinulam reducunt, medium ampliſſimum, bifidum, per medium plica eminente diviſum.

1. LAMIUM foliis diſſitis, cordatis, acutis.

α *Taubneſſeln Männlin* BRUNF. p. 153.
Lamium FUCHS. p. 469. hujus ſimilior eſt.
Urtica 7. TRAG. p. 5.
Galiopſis CORD. Dioſc. p. 69. TRAG. ic. p. 4. MATTH. p. 1129. abſque icone, CAM. Epit. p. 865. bene.
Urtica mortua DORST. p. 302 *b.* GESN. Coll. p. 115.
Urtica iners ſ. Lamium primum flore purpureo DOD. p. 153.
Lamium purpureum TAB. p. 537.
Galiopſis ſ. urtica iners, flore purpuraſcente majore, folio non maculato I. B. III. p. 321. RAJ. p. 559. Syll. ext. p. 129. MORIS. III. p. 384. ſub n. 1.
Lamium purpureum non foetens, folio oblongo C. B. Baſ. p. 65.
Lamium purpureum foetidum, folio parvo acuminato, flore majore PLUKN. p. 204. T. 198. f. 1.
Lamium folio oblongo, flore rubro PARK. I. R. H. RUPP.
I. *Galeopſis* RIVIN. T. 62.
Lamium purpureum, flore majore PET. letr. III. p. 45. cum icone.
Lamium foliis cordatis, acuminatis, ſerratis, petiolatis LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 319.
II. *Foliis maculatis.*
Urtica λευκοστικτος THAL. p. 132.
Urtica mortua albas maculas habens COLUM. l. c. p. 191. obiter.
Urtica foetida vulgaris, purpurea, folio maculis albis notato I. B. F. Boll. p. 187.
Lamium maculatum C. B. MOR. III. p. 385.

Haec in Helvetia ad omnes ſepes reperitur.

Caulis pedalis, & ultra, erectus, fragilis. Folia remota, petiolata, cordata, hirſuta, crenata. Flores in verticillos decemfloros &c. foliis inſidentes in orbem. Flos purpureus, fauce ampliſſima, maculoſa, galea hirſuta, integra, barbae alae ſpinularum ſimiles. Maculae vagae ineunte hyeme ex morbo ſubnaſcuntur.

Ad fluorem album conſervam Lamii maculati laudat ETTMULLER. Vulgati vero albi infuſio in frigida ad ſcrophulas pro praeſtantiſſimo medicamento laudatur COMMENT. PARIS. 1717. p. 852. ad anginam eamdem a ruſticis adhiberi BOERHAAVE. Oleo

VE. Oleo abundat GEOFROI III. p. 659. hinc balſamum vulnerarium DODARTI, celebre ad ulcera detergenda.

β Taubneſſeln weiß BRUNF. I. p. 152.
Urtica 5. TRAGI p. 5.
Lamium RUELL. p. 455.
Lamium flore albo GESN. Ind. p. 47.
Galeopſis flore albo CORD. Dioſc. p. 69.
Urtica iners ſ. lamium primum flore albo DOD. p. 153. cum icone.
Lamium ſ. Archangelica flore albo LOB. p. 520.
An *Milzatella foliis candidioribus* CAES. p. 450.
Lamium album TAB. p. 536. RAJ. p. 559.
Galeopſis ſ. Urtica iners floribus albis I. B. III. p. 322.
Lamium album non foetens, folio oblongo C. B. Baſ. p. 65. P. (cum purpureo)
Lamium vulgare album, ſ. Archangelica flore albo PARK. T. aut. de Par. p. 108. I. R. H. MAGN. Char. p. 86.
Lamium album vulgare ſ. Archangelica MORIS. III. p. 384.
Icon MERIANAE LVIII.
Archangelica alba BLAKW. T. 33.
II. *Flore dilute carneo* VAILL.
III. *Minus* BROMEL.

Haec paulo rarior Bernae naſcitur ad *coemiterium* novum, & prope *Neuenbrück* in ſepibus. Tota planta pallidior eſt, folii mucro longius producitur, ochroleucos, macula ex viridi luteola in barbae origine. Galea ſaepe emarginata.

γ Urtica lactea Senenſium MATTH. p. 1130. abſque icone.
Lamium Plinii CAM. Hort. p. 83.
Milzadella vulgo, Leucas Dioſcor. forte CAESALP. p. 449.
Lamium Plinii montanum Campoclarenſium COLUMN. p. 190. ic. p. 192.
Galeopſis folio maculato I. B. III. p. 322.
Lamium alba linea notatum C. B. Baſ. p. 66. P. I. R. H. RAJ. p. 560. MOR. III. p. 384. MAPP. p. 161.
δ Foliis magis inciſis.
Lamium Aequicolorum COLUMN. p. 191. ic. p. 192.
Baſileae C. B.

In hac varietate linea medium nervum ſequitur, lactei coloris.
In ſcirrhis lienis praedicatur, ab ipſo etiam C. HOFMANNNO.

2. LAMIUM foliis cordatis, obtuſis, in ſumma caule congeſtis.

Urtica iners TRAG. p. 5. & *Lamium* ic. p. 4. non bene.
Urtica iners altera DOD. p. 153. bene.
Urtica non mordax vulgaris, foetens, purpurea LOB. Ic. p. 520. eadem.
Extat in ruderibus quaedam CAESALP. p. 450.
Galeopſis II. TAB. p. 545. bene.
Ballote criſpa major LUGD. p. 1253. omnino.
Galeopſis ſ. urtica iners folio & flore minori I. B. III. p. 323. breviſſime.
Lamium purpureum foetidum, folio ſubrotundo, ſ. Galeopſis Dioſcoridis C. B. Baſ. p. 65. T. aut. de Par. p. 206. I. R. H. &c.
Lamium rubrum PARK. RAJ. p. 557. BLAKW. T. 152.
Lamium annuum vulgare rubrum MORIS. III p. 385. VAILL.
Galeopſis minor RIVIN. T. 62.
Lamium foliis cordatis obtuſis petiolatis LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 39.
β Flore albo C. B. BOERH. VAILL.
γ Minus HERM. I. R. H. TILL. BOERH.
δ Minus flore albo BOERH.
ε Foliis profunde inciſis PLUKN. p. 304. T. 41. f. 3.

Nihil in hortis, & vallo, agriſque frequentius.
Caulis humilior, vix ſupra ſemipedem, ima parte pene nudus, ſuperne tectus pyramide decreſcente foliorum, quae cordata ſunt, breviora quam priori, obtuſiora. Flos multo minor, rubellus, barba maculata, cum ſpinulis acutiſſimis. Galea integerrima.

3. LAMIUM foliis ſuperioribus amplexicaulibus, inciſis.

Morſus Gallinae folio hederulae alterum LOB. ic. p. 463. bene.
Quaedam juxta parietes CAESALP. p. 450.
Marrubium χαμαιπετες THAL. p. 76.
Ballote criſpa LUGD. p. 1253.
Galeopſis ſ. Urtica iners folio caulem ambeunte I. B. III. p. 853. cum icone aliena.
Alſines ſpecies TAB. p. 214. bene.

Lamium foliis caulem ambeuntibus RAJ. p. 560.
Lamium minus folio caulem ambiente C. B. Baſ. p. 68. pro varietate, T. aut. de Par. p. 107. I. R. H.
Lamium annuum foliis caulem ambientibus, minus MORIS. III. p. 386.
Galeopſis folio caulem ambiente, minor RIVIN. T. 63.
Laminm foliis floralibus ſeſſilibus amplexicaulibus obtuſis LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 319.
II. *Lamium foliis caulem ambientibus, majus* C. B. Baſ. p. 66. RAJ. p. 560. cum priori &c.
Galeopſis folio caulem ambiente RIVIN. T. 63.

Baſileae non rarum: Bernae rarius, inter ſegetes, v. g. ad dextras viae *Moratenſis*, ubi primum ſylvam tangit.

Caules projecti, pedales, quando magni. Folia ima ſubrotunda, ſemiquinqueloba, petiolata, rotunde circumſerrata: ſuperiora ſeſſilia, ut quodvis ſuum ſodalem lata baſi adtingat, non raro profundius, & pene ad medium inciſa. Verticilli denſis foliis inſident. Flos longiſſimo tubo ex calyce exſilit & graciliſſimo. Galea villoſa, purpurea, integra: barba punctulata, uti fauces, quae peramplae ſunt.

S T A C H Y S.

RIVIN. LINN. n. 458.
STACHYOS & *GALEOPSIS* ſp. T.

Calyx in noſtris ex tubulo dilatato quinquefidus, bilabiatus, inferioribus duobus ſegmentis rectioribus, brevioribus, & diſtantibus a tribus ſuperioribus, dentibus omnibus in ſpinas exeuntibus. Flos maximo rictu hiat. Galea brevis, erecta, ſubrotunda, modice cava. Barba multo longior, recta, lateralibus ſegmentis exiguis, ſubrotundis, medio ampliori, ſemicirculari, emarginato.

1. STACHYS foliis cordatis, acuminatis, petiolatis; floribus laxe ſpicatis LINN. Cliff. p. 309. ROYEN. p. 31.
Urtica Herculea GESN. Ind. p. 142. TAB. p. 536.
Heraclea TRAG. p. 5. & *Urtica XI.* EIUSD. ib.
Herbae Judaicae cognata? GESN. Coll. p. 80. *b.* & p. 107.
Galeopſis legitima CLUS. Hiſt. p. XXXV. cum bona icone, p. XXXVI.
Quaedam in montibus CAESALP. p. 443.
Urtica Herculea TAB. p. 536.
Urtica foetida I. B. F. Boll. p. 187. *maxima* πορφυρανθεμος THAL. p. 132.
Galeopſis rubra LUGD. p. 1248. abſque icone.
Galeopſis ſ. Urtica iners magna foetidiſſima I. B. III. p. 853.
Lamium maximum ſylvaticum foetidum C. B. Baſ. p. 66. P. &c.
Galeopſis legitima Dioſcoridis RAJ. Hiſt. p. 548.
Stachys foetida ſepium, flagellis reptatricibus H. OX. III. p. 382.
Galeopſis procerior, foetida, ſpicata T. aut. de Par. p. 196. I. R. H. & T. 86. A. C. E.
Stachys ſylvatica RIVIN. T. 26. bene.
Lamium maximum ſylvaticum alterum MURALT. p. 593. procul dubio.
Galeopſis BROM. BLAKW. T. 84.
β *Folio lougiori* PONTED. Tab. p. 24.
An *Urtica foetida anguſtifolia* I. B. F. Boll. p. 187.

Caulis erectus, ramoſus, tripedalis & ultra, cum tota planta hirſutus. Folia longe petiolata, mollia, cordis forma. Flores in ſpicas foliis minimis diſtinctas, factas ex verticillis fere octifloris. Flos recta exſtat. Galea pubeſcens, ſature purpurea, tribus profundioribus lineis diſtinguitur. Barba ex albo & purpureo varia: fauces hirſutae, lateralia ſegmenta acuta, medium emarginatum. Semina nigra, hinc convexa, inde lateribus coeuntibus, rotundo-triquetra.

Sapor herbaceus, adſtringens, foetor lamiaceus. Oleum infuſum ad tendinum vulnera, aqua infuſa ad pleuritidem & colicam nephriticam laudatur. TOURN.

2. STACHYS foliis hirſutis ſpicam diſtinguentibus, obſcuri coloris, imis cordiformibus.
An *herbae Judaicae cognata* GESN. Coll. p. 80 *b.*
Urticae foetidae, ſclareae Tragi ſimilis vel ſtachydi Fuchſii I. B. Boll. p. 187.
Pſeudoſtachys alpina C. B. Prodr. p. 113. Baſ. p. 68. RAJ. p. 555. ZWING. p. 744.
Stachys ſ. Pſeudoſtachys alpina H. OX. III. p. 318. cum mala icone, T. X. f. 4.
Stachys alpina folio Betonicae Ic. REG. *flore purpureo* DILL. p. 97.
Galeopſis alpina betonicae folio, flore variegato I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 36. BOERH. VAILL. MAPP.
Stachys alpina RUPP. p. 183.
Stachys alpina magna, flore ex albo rubeſcente BOERH. p. 153. denuo.
II. Omnino eadem eſt (teſte RAJO III. p. 202.)

Stachys

Stachys folio obſcure virente, flore ferrugineo H. OX. II. p. 382. T. X. f. 11. RAJ. III. p. 201. VAILL.
Stachys latifolia major, foliis obſcure virentibus, flore galeato ferrugineo PLUKN. p. 356. T. 317. f. 4.
Stachys folio obſcure virente, flore purpuraſcente WALTH. p. 108. T. XIX.
Stachys foliis lanceolato-ovatis, ad baſin emarginatis, verticillis tomentoſis LINN. Cliff. p. 301. ROYEN. p. 517.

Minime rara in montanis *Jurae* & ad *Alpium* radices. In M. *Suchet* maxima copia. Inter *Langenbruk* & *Wallenburg* copioſe. In dumetis circa *Grindelwald.* SCHEUCHZER. in M. *Utliberg* & alibi.

Caulis ramoſus, aut non ramoſus; cubitalis & bicubitalis; erectus. Folia mollia, obſcuri coloris, rugoſa, hirſuta, ex cordatis productiora, ſuperiora vero ex ellipticis. Verticilli denſiſſimi. Calyx duobus ſegmentis minus profunde, reliquis profundius inciſis, in ſpinulas terminatis. Semina magna, fuſca, ex rotundis acuta. Galea extus hirſuta, obſolete purpuraſcit. Barba aut varia eſt ex albo & obſolete purpureo, aut tota obſoleti coloris; & ipſa piloſa, medio ſegmento ſubrotundo, emarginato.

Odor paulo gratior Meliſſophylli.

3. STACHYS foliis tomentoſis albis, verticillis denſiſſimis, ad baſin exſectis, longe decreſcentibus.

Stachys FUCHS. p. 765. 766. RUELL. p. 533. CORD. p. 58. & Hiſt. p. 146. GESN. Coll. p. 109. Hort. p. 283. TAB. p. 376.
Marrubium agreſte TRAG. p. 9. male.
Pſeudoſtachys MATTH. p. 830. CAM. Epit. p. 578. LUGD.
Stachys Fuchſii DOD. p. 90. & MATTH. LUGD. I. B. III. p. 319. RAJ. p. 554. PLUKN.
Stachys Dioſcoridis LOB. p. 530. ex DOD.
Salvia ſylveſtris CAES. p. 441.
Marrubium montanum alterum THAL. p. 76.
Stachys major Germanica C. B. Baſ. p. 68. P. PARK. ZWING. p. 743. T. aut. de Par. p. 151. I. R. H. MAGN. Char. p. 84.
Stachys folio denſiore candicante, ſerrato, & acuto, major H. OX. III. p. 381.
Stachys alba, latifolia, major BARR. ic. 297.
Stachys montana RIV. T. 27. optime, VOLC.
Stachys foliis oblongo-cordatis, floribus verticillatis CLIFF. p. 309. ROYEN. p. 317.
β *Foliis ternis* VAILL.
γ *Foliis anguſtioribus* Flor. Bat. BOERH.
δ *Flore albo* C. B. VAILL.
ε *Flore dilutiore* I. R. H.

C. B. *Baſileae* in arvis & inter ſegetes, ego inter *Steinenthor* & S. *Margret,* uti olim I. B. Idem verſus *Mutetz*, & circa *Genevam*, ubi copioſe reperi, ad viam verſus *Thuiri.*

Caulis erectus, bipedalis & ultra, cum foliis alba, tomentoſa, copioſiſſima lanugine tectus. Folia craſſa, ſicca, rugoſa, ex ovalibus productiora, circa nervum modice exciſa. Verticilli denſiſſimi. Galea extus lanuginoſa, intus purpurea, modice inciſa.

4. STACHYS verticillis ſpicatis, foliis ſubhirſutis, ellipticis, ad baſin emarginatis.

Betonica foetida GESN. Coll. p. 63.
Stachys paluſtris Geſneri CAM. Hort. p. 164.
Tertiola CAES. p. 431.
Stachys aquatica TAB. p. 577. bene.
Urtica fatua aquatica πολυμορφος THAL. p. 132.
Galeopſis anguſtifolia foetida I. B. III. p. 854.
Lyſimachia galericulata adulterina AICHST. Aeſt. Ord. 10. T. 7. f. 3.
Stachys paluſtris foetida C. B. B. Baſ. p. 68. H. OX. III. p. 383. ZWING. p. 744.
Sideritis radice ſtrumoſa, Anglo-Britannica LOB. III. p. 109.
Sideritis Anglica, ſtrumoſa radice PARK. p. 587. RAJ. p. 563. PLUKN.
Lyſimachia hirſuta purpurea, flore galericulato LOES. p. 156. ic. 41. pro nova.
Stachys paluſtris RIVIN. T. 26.
Galeopſis paluſtris Betonicae folio, flore variegato T. aut. de Par. p. 196 I. R. H. T. 86. F. G. E. &c.
Sideritis prima, gravis odoris MAGN. Char. p. 88.
β *Latifolia* BOERH. p. 163.

Paſſim in paludoſis, ad foſſas, in agris humilioribus.

Caulis erectus, bipedalis, tripedalis, ex imo ramoſus. Folia molliter hirſuta, neque ta-

que tamen tomentoſa, ex ellipticis lente acuminata, rotunde crenata. Verticilli crebri, exiguis foliolis diſtincti, in ſpicam ordinati, caulem terminant, quos ſex ad 12. flores faciunt. Galea hirſuta, profundius violacea, ex luteolo varia. Barbae medium ſegmentum amplum, emarginatum, origo varia ex iisdem coloribus.

Amara, foetida, vulneraria eſt LOBEL.

GALEOPSIS.

LINN. n. 487. TOURNEF. pleraeque.
TETRAHIT DILL. nov. gen. p. 130.
CANNABINA BOERH.
CANNABINASTRUM HEISTER. *ind.* 1731.

Calycis campaniformis ſpinae acutae, longiores, & rigidae. Galea ſubrotunda, erecta, ſerrata: uti barba ſerrata eſt, cujus alae pene quadratae ſunt, medium ſegmentum multo amplius, & emarginatum, propius in origine inſtructum appendicibus.

1. GALEOPSIS foliis & caule fulcrato hiſpidis, flore duplo calyce longiore.

An haec *ruſtica cannabis* RUELL. p. 546.
Cannabis ſylveſtris prior TRAG. p. 35. abſque icone.
Urtica mortua conceptaculis ſpinoſis GESN. Coll. p. 115.
Urtica iners quarta DOD. p. 153. *floribus purpureis punctis inſcriptis* EIUSD. p. 154.
Cannabis ſpuria LOB. obſerv. app. p. 466. RAJ. p. 561. RIV. T. 31.
Cannabis ſpuria facie urticae LOB. p. 527. (icon in qua ex vitio pictoris foliorum ſerrae omiſſae ſunt PLANT. ad ic.)
Cannabis ſylveſtris Dalech. LUGD. p. 497. commode.
Cannabis ſylveſtris, quorundam urticae inerti affinis I. B. III. p. 854.
Urtica aculeata, foliis ſerratis C. B. Baſ. p. 66.
Cannabis ſpuria prima PARK. p. 599. tertia in icone ex LOB.
Lamium annuum procerius, urticae folio, verticillis ſpinoſis MORIS. III. p. 386.
Galeopſis procerior, calyculis aculeatis T. aut. de Par. p. 450. *flore purpuraſcente* I. R. H. VAILL. &c.
Sideritis, quae urtica aculeata foliis ſerratis MAGN. Char. p. 88.
Galeopſis corolla rubra aut alba LINN. Lapp. n. 237.
Galeopſis ramis ſummis ſtrigoſis LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 319.
Icones WEINM. T. 300. b. c. T. 301. a. b.
II. Mala ſpecies, orta ex errore iconis Lobelianae.
Urtica aculeata foliis non ſerratis C. B. Baſ. p. 66. AMBROS. TIT.
Lamium annuum medium elatius, foliis non ſerratis MORIS. III. p. 386.
β Varietas *flore albo.*
An *Cannabis ſylveſtris altera* TRAG. p. 351.
Urtica aculeata foliis ſerratis candidis C. B.
Galeopſis alpina calyculis aculeatis, flore parvo, albo, vario PONT. Tab. p. 94.
Habent etiam PARK. HERM. MERRET. MOR. SIBB. SUTH. MAGN. DILL. PLUKN. T. TILL. VAILL. BOERH. SIEGESB. BUXB. RUDB. p. 92.

Nihil vulgatius in agris & ſylvis caeduis.

Caulis durus, hirſutus, erectus, brachiatus, una cum foliis aſperius hirſutus. Rami ſub verticillis & foliis intumeſcunt. Dura iſta, patula; petiolata, ex ovatis lanceolata, ſerrata, nervoſa. Verticilli denſiſſimi. Flos calyce duplo longior: calycis aculei in hac ſpecie longiſſimi. Galea integra, cava, purpuraſcit. Barbae origo ex luteo & purpureo varia; finis & alae purpuracea. Inter media ſegmenta, & lateralia, acuta utrinque appendix eminet. In varietate β omnia alba, oris & maculis purpureis. Semina craſſa, maculoſa, hinc convexa, inde duobus planis obtuſe inclinatis finiuntur.

2. GALEOPSIS foliis & fulcrato caule hiſpidis, flore calyce quadruplo longiore, bicolore.

Varietas urticae quartae, flore partim luteo, partim purpureo DOD. p. 154.
Cannabis ſylveſtris altera, Lamium quorundam LOB. ic. p. 527.
Cannabis ſpuria prima PARK. p. 599. ic.
Cannabis ſpuria flore ſpecioſo luteo, labro purpureo RAJ. p. 561.
Lamium annuum procerius, Urticae foliis, flore luteo amplo, labro purpureo H. OX. III. p. 386.
Lamium cannabinum aculeatum, flore ſpecioſo luteo, labiis purpureis PLUKN. p. 204. T. 41. f. 3. male.
Cannabis ſpuria flore majore RIVIN. T. 32. optime.
Cannabis ſpuria anguſtifolia, variegato flore, polonica BARREL. ic. 1158.

Cannabina

Cannabina flore magno luteo, labiis purpureis BOERH. p. 159.
Galeopſis corolla flava, labio inferiori maculato LINN. Lap. p. 193.
An *Galeopſis anguſtifolia flore vario* RUDB. p. 98.
Icon WEINM. T. 300 *a.*
BAUHINI & TOURNEF. non habent.

SCHEUCHZER. ſupra *Fabarias Thermas*, qua itur ad coenobium, ad caſas alpinas. GAGNEBIN circa *Ferriere* in lino, hordeo, avena.

Inter ſpeciem I. & III. media eſt, ſed propior primae habitu duro & verticillis longius aculeatis primae; flore vero unciali, ſpecioſo, tertiae, cujus luteus color eſt, labii vero inferioris medium ſegmentum purpureum eſt.

3. GALEOPSIS foliis ovato-lanceolatis, molliſſimis & tomentoſis.
Varietas Urticae quartae, flore toto luteo vel albido DOD. p. 154.
Cannabis ſylveſtris ſpuria tertia LOB. p. 28.
Cannabina alba TAB. p. 547. niſi ſit varietas n. I.
Et *Alyſſon arvenſe album* p. 842. idem enim videtur.
Urtica aculeata foliis non ſerratis altera C. B. COMM. &c.
Cannabis ſpuria tertia PARK. deſcr. p. 599.
Cannabis ſpuria flore magno eleganti RAJ. Syn. III. p. 240.
Lamium annuum, medium, Urticae anguſtioris folio, flore ochroleuco H. OX. III. p. 386.
Galeopſis altera calyculis aculeatis, flore flaveſcente I. R. H. VAILL. MAPP.
Ladanum verticillis crebrioribus, flore flaveſcente, caule fulcrato DILL. p. 135.

Bernae inter ſtipulas abunde, v. g. inter viam *Arbergenſem* & *Moratenſem*.

Caules pedales, erecti, ramoſi. Folia mollia, molli ſericeo villo hirſuta, modice & rariter crenata, ex ovalibus lanceolata. Caulis ſub ramis intumeſcit. Verticilli denſiſſimi, lanuginoſi; calyces bilabiati, aculeo duro, in tota familia breviſſimo. Flos longe ex calyce erumpit, unciali major, tubo gracili, deinde ventricoſo. Galea leviter inciſa: labii inferioris alae quadratae, appendices breves, & medium ſegmentum crenatum. Flos totus hirſutus, ochroleucus: fauces flavae.

4. GALEOPSIS foliis longe ellipticis, ſubhirſutis.
Betonica campeſtris purpureo flore TRAG. p. 198.
Herba ſimilis Judaicae, flore purpureo GESN. Coll. p. 81.
Ladanum ſegetum LUGD. p. 443. RIVIN. T. 24.
Sideriti congener II. THAL. p. 103.
Alyſſum Galeni flore purpureo TAB. p. 541.
Ladanum ſegetum flore rubro quorundam (& albo) I. B. III. p. 855. RAJ. p. 566. MAGN. Char. p. 97.
Sideritis arvenſis anguſtifolia rubra C. B. Baſ. p. 67. P. &c.
Lamium arvenſe annuum anguſtifolium, rubrum, verticillis ſpinoſis H. OX. III. p. 386.
Galeopſis patula ſegetum purpuraſcente flore T. aut. de Par. p. 270. I. R. H. RUPP.
Galeopſis ramis ſummis pubeſcentibus LINN. Cliff. p. 314. ROYEN. p. 319.
β *Flore albo* I. B. F. Boll. p. 187. I. R. H. TILL. LIND. MAPP. &c.
γ *Latifolium* RIVIN. T. 24.

Nihil frequentius in ſegetibus.

Caulis ramoſus, brachiatus, pedalis. Folia longe elliptica, anguſta, rariter ſerrata, hirſuta. Flores in denſos verticillos. Calycis dentes inferiores modice breviores, aculeis brevioribus, quam in I. & 2. Flos longe eminens, purpureus. Galea ſerrata, ſubhirſuta, barba ampla, alis quadratis, medio ſegmento emarginato, venis albis & purpura picto, ſerratis omnibus. Medium ſegmentum non raro duabus peculiaribus inciſionibus diſtinguitur, ut ſit ſemiquadrilobum. Semina ovato-triquetra, maculoſa.

B E T O N I C A.

TOURNEF. T. 96. LINN. n. 476.
& *STACHYOS* LINN. ſpecies aliquae.

Mihi character Betonicae eſt in floris tubo recto, hirſuto, fauce ampliſſima. Galea integra, ſubrecta, undulata, in longam appendicem ſurſum anguſtiorem contracta, ſaepe ſerrata. Barba trifida, medio ſegmento plicato, emarginato, ſerrato. Calyx bilabiatus: ſegmentis plerumque in pilos terminatis, duriores aut molliores.

1. BETONICA foliis inter diſſitos verticillos longioribus, ellipticis, ſerratis.
Betonica campeſtris prima, flore candido TRAG. p. 198.

Herba in arvis, ſimilis Judaicae, flore albo GESN. Coll. p. 81. & *ſideritis prima quae & Tetrahit?* p. 107.
Sideritis arvenſis flore pallido CAM. Hort. p. 161.
An *Sideriti congener II. flore candido* THAL. p. 104?
Alyſſum majus TAB. p. 541. bene.
Sideritis glabra latiore folio I. B. F. Boll. p. 187.
Sideritis glabra arvenſis I. B. III. p. 427.
Sideritis arvenſis latifolia glabra C. B. Baſ. p. 67. RAJ. p. 566. DILL. VAILL. BREYN. Prodr. II. p. 97.
Sideritis flore albo, barba luteola RIVIN. T. 69. (galeam pingit inciſam) DILL. RUPP.
Betonica arvenſis annua, flore ex albo flaveſcente T. aut. de Par. p. 248. I. R. H. VAILL.
Sideritis arvenſis glabra, flore albo BOCCON. p. 116.
Galeopſis, quae ſideritis arvenſis latifolia glabra MAGN. Char. p. 87.
Stachys foliis lanceolatis, ſeſſilibus, baſi adtenuatis LINN. Cliff. p. 310. ROYEN. p. 317. Conjungit hanc ſpeciem cum ſequente.
β *Foliis ternis* PONT. Tab. p. 98.

In arvis exeunte aeſtate abunde.

Caulis erectus, pedalis, & bipedalis, brachiatus. Folia inferiora longe petiolata, ovata; ſuperiora elliptica, pallida, ampla, rotunde circumſerrata, ſubhirſuta. Verticilli diſtincti quinque circiter florum. Calyx bilabiatus: ſegmenta ſuperiora tria ſurſum recurva, inferiora duo deſcendunt: ariſtata omnia, ſed molliſſima. Galea ſinuata, non bifida, crenata, ochroleuca. Barba deſcendit, pallide ſulfurea. Semina fuſca, rotunde triquetra.

In Moravia ad tabem puerorum in uſu eſt BOCCONE.

2. BETONICA foliis inter verticillos diſſitos brevibus, in ariſtam terminatis, integris.

Sideritis prima RUELL. p. 594. FUCHS. p. 769. GESN. Hort. p. 281. Tab. Coll. p. 107. THAL.
Sideritis, Reiskraut CORD. Dioſc. L. III. c. 175. L. IV. c. 33.
Herba Judaica GESN. H. Tab. Coll. p. 80.
Sideritis I. CLUS. p. XXXIX. non placet.
Sideritis, Heraclea Dioſcoridis TAB. p. 128. non placet.
Sideritis vulgaris hirſuta I. B. III. p. 425. C. B. Baſ. p. 67. H. OX. III. p. 387. *erecta* C. B. SCHEUCHZ. It. VII. p. 519. MUR. p. 734.
Sideritis flore luteolo RIVIN. T. 10. (galeam pingit inciſam.)
Sideritis hirſuta procumbens VAILL. p. 184.
Forte & T. & PLUK. Mantiſſ. p. 171. & plerumque; non autem C. B.

In Helvetia ad vias frequens v. g. ſub clivo *Sandrein*, ad viam *Murienſem* cis agrum. Baſileae verſus *Crenzach*. SCHEUCHZER. pro rara: *Scaphuſiae* MURALTUS. In valle S. *Jmier* GAGNEBIN.

Caulis durus, una cum foliis hirſutus, erigitur, etſi prima pars aliquando procumbat. Folia nervoſa, carnoſa, rugoſa, rotunde ſerrata, ovata, deinde elliptica, ima petiolata, ſuperna minima. Spica rara ex verticillis quinquefloris, foliis ſuſtentatis, ſimpliciſſimis, ariſtatis. Calycis ſegmenta in molles ariſtas deſinunt. Flos pallide ſulfureus, barbae initio ſtriis rufis maculato.

Ad contracturas cum dolore, quas faſcino tribuunt, cives ſuos uti BOCCONE *Muſ. di Piant.* p. 36. *oſſerv.* p. 113.

3. BETONICA foliis inter verticillos in vertice congeſtos breviſſimis & integris.

Betonica BRUNF. I. p. 88. FUCHS. p. 350. DORST. p. 38. bene, RUEL. III. C. 76. GESN. Coll. p. 52. *b.* Hort. p. 250. MATTH. p. 944. non bene, CAM. Epit. p. 681. cum charactere, DOD. p. 40. LOB. ic. p. 532. CAES. p. 444. LUGD. TAB. p. 543. RAJ. p. 550. RIV. T. 28. LINN. Cliff. p. 310. BLAKW. T. 46. ROYEN. &c.
Betonica purpurea TRAG. p. 197. C. B. Baſ. p. 67. T. aut. de Par. p. 320. I. R. H.
Vetonica CORD. D. IV. C. I. Hiſt. p. 164*b*.
Betonica vulgaris CLUS. p. XXXIX. Pann. p. 598. H. OX. III. p. 365.
Betonica vulgaris purpurea I. B. III. p. 301. MAGN. Char. p. 91.
II. *Flore carneo* BOERH. VAILL.
III. Varietas ſerotina, altior, ramoſior.
Betonica alpina, incana, purpurea BARR. ic. 340.
Betonica ſpica longiore & molliore CLUS. l. c. H. OXON.
Betonica major ramoſa, Mauritiana dicta HOFMANN.

Betoni-

Betonica purpurea, ſpica longiori TILL. ZANICH. p. 57. ic. 250.
Betonica foliis hirſutis, floribus purpureis ampliſſimis MENZ. pugill. RAJ. III. p. 297. TILL.

Satis vulgaris in collibus apricis, in ſylvis caeduis; in pratis udis, v. g. circa *Belp.* Albam reperi inter plantas D. CONSTANT.

Caulis non ramoſus, cubitalis, erectus. Folia ima petiolata, ſuperna pauca, ſeſſilia, hirſuta, rugoſa, ex cordatis longe & elliptice decreſcunt, & obtuſe terminantur. Flores in ſemiverticillos, ſed ita vicinos, ut ſpicam faciant, ſub qua caulis longe nudus eſt, folioſam, foliolis flore brevioribus. Calyx paulum bilabiatus, molliter ariſtatus. Flos naturaliter purpureus, barbae medium ſegmentum ex albo varium. Semen ovato-triquetrum.

Subſalſus ſapor eſt, herbaceus, leniter aromaticus: radices amarae. Pro cephalica habetur, vulneraria, diuretica, quae longo infuſi aut conſervae uſu in arthritide, [experimento HILDANI] catarrhiſve & capitis doloribus proſit: recens tamen inebriat ETTMULLER. & radices valide purgant LOBEL. Adv. p. 229. C. HOFMAN. ut vis quidem cephalica videatur imaginaria eſſe. Errhinum vero eſſe ex eadem ratione facile credo E. N. C. Dec. I. Ann. IV. obſ. 110. & BOERHAAVE in *prael.* Sed & odor movet vertigines, teſte BARTHOLINO. Caſeis Angli addunt LOBELIUS.

β *Betonica alba* BRUNF. in deſcr p. 108. non autem icon, TAB. p. 543. C. B. P. I. R. H. DILL. (qui ſeparat) &c.
Betonica candida TRAG. p. 197.
Rarior flos Betonicae albidus DOD. p. 39. Conf. HEROLD. apud MATTH. Epiſt. p. 203. CLUS. MORIS. ROYEN. p. 116.
γ *Betonica minima alpina, Helvetica* PARK. p. 614. RAJ. p. 550. H. OX. III. p. 365. I. R. H. HERM. &c.
Betonica parva foliis anguſtis, floribus exiguis, rubris MENZ. pug. rar.
II. *Folio vario.* BOERH.

Haec, quam I. GESNERUS circa thermas *Leucenſes* legit, folia acutiora, maxime ſuprema, & dentes pariter acutius inciſos habet: ſed non ſatis, puto, diverſa eſt.

ORDO IIII.
GALEA MANIFESTE BIFIDA, SEGMENTIS DISCEDENTIBUS.

SIDERITIS.

TOURNEF. T. 90.
SIDERITIDIS LINN. ſpec. n. 475.

Calyx profunde inciſus, ſegmentis ariſtatis, inferioribus deorſum reflexis. Floris galea inciſa: barbae trifidae medium ſegmentum majus, ſubrotundum, non emarginatum, crenatum. Addi poteſt, folia crenata, ariſtata, diverſa a reliquis, verticillis ſubjici.

1. SIDERITIS foliis ellipticis, crenatis, disjunctis verticillis.
Sideritis Monſpeliaca ſcordioides ſ. ſcordii folio LOB. Adv. p. 224.
Sideritis Monſpeliaca ſcordioides, floribus luteis &c. LOB. ic. p. 525. non optime.
Sideritis herbariorum V. TAB. in textu.
Sideritis Monſpeſſulana I. B. III. p. 426. cum icone aliena, RAJ. Hiſt. p. 553. Syll. ext. p. 235.
Sideritis foliis hirſutis profunde crenatis C. B. Baſ. p. 66. H. OX. III. p. 388. I. R. H.
Sideritis montana ſcordioides glabra BARREL ic. 1160.
II. Et *tomentoſa* EIUSD. ic. 343.

C. B. ad ripam *Wieſae* fl. verſus *klein Huningen.* Sed vereor ut indigena ſit, a nemine hactenus in Helvetia reperta.

Caulis erectus, cubitalis, una cum foliis villoſus & hiſpidus, & facie in univerſum Betonicae alterius. Folia carnoſa, ſicca, elliptica, obtuſa, ſeſſilia, profunde crenata; ſuprema vero folia, quae verticillis ſubponuntur, amplexicaulia, lata, circumquaque criſtata ſunt, dentibus ariſtatis. Flores lutei, paulo calyce longiores, qui in ariſtas ſubtiles terminatur. Odor gravis, non ſine aromate.

2. SIDERITIS foliis ellipticis, obſcure crenatis, verticillis in ſpicam congeſtis.
Sideritis montana LOB. Adv. p. 225. ic. p. 525. peſſime, H. OX. III. p. 388.
Sideritis Valerandi Dourer, brevi ſpica I. B. III. p. 427. RAJ. Syll. exter. p. 237.
Sideritis alpina hyſſopifolia C. B. RAJ. p. 552. H. OX. III. p. 388. HERM. I. R. H. &c.
β *Foliis integris.*

Sideritis

II. *Sideritis alpina hyſſopifolia, in ſummitate crenata* C. B. I. R. H.
Sideritis montana hyſſopifolia minor BARR. ic. 172. non bene.
Sideritis VII. CLUS. p. XLI.
Et *Sideritis montana hyſſopifolia major* BARR. ic. 329.
α β *Sideritis foliis lanceolato-linearibus, ſeſſilibus* LINN. Cliff. p. 313. ROYEN. p. 322.

In apricis ad pedem M. *Thuiri* copioſe legi.

Radix lignoſa, multiplex. Caules multi, erecti, duri, dodrantales. Folia breviter petiolata, elliptica, modice hirſuta, firma, crenis raris, & aliquando nullis (in β), tribus nervis per longitudinem diſtincta. Flores in ſpicam brevem coacti: Folia interjecta lata, ſerrata, longe ariſtata. Calyx pariter ariſtatus. Flos ochroleucos. Galea aliquot lineis, percuſſa . . . ex ſicco.

B A L L O T E.

TOURNEF. T. 85.
BALLOTA LINN. n. 486.

Calyx lente campaniformis, ſegmentis aequalibus latis, in ſpinulas terminatis, latiuſculis. Galea erecta parum cava, fiſſa, ſed non profunde. Barba amplior: ejus laciniae laterales emarginatae, media pene cordata, crenata, plana.

1. BALLOTE RUELL. p. 552. FUCHS. p. 154. bene CORD. Dioſc. p. 57 *b.* GESNER. Coll. p. 61 *b.* MATTHIOL. p. 825. Epit. Ital. p. 511. bene, CAMER. Epit. p. 572. CAESALP. p. 445. LUGD. T. aut. de Par. p. 247. I. R. H. ZANICHELL. p. 34. ic. 182. non bene.
Marrubium majus TRAG. p. 8. mala, ſi omnino haec eſt.
Marrubium nigrum LONIC. RAJ. p. 571.
Ballote ſ. Marrubium nigrum DOD. p. 90. LOB. ic. p. 518.
Marrubiaſtrum, Ballote, Praſſium foetidum TAB. p. 540.
Marrubium nigrum ſ. Ballote I. B. III. p. 318. BLAKW. T. 136.
Marrubium nigrum foetidum C. B. Baſ. p. 65. *Ballote Dioſcoridis* C. B. P. H. OX. III. p. 377.
Marrubiaſtrum RIVIN. T. 65. VOLC. MAGN. Char. p. 89.
Ballota LINN. Cliff. p. 311. ROYEN. p. 315.
β *Flore albo* I. R. H. VAILL. TILL.
γ *Folio vario* PONT. Tab. p. 93.

Frequentiſſima ad maceries & ſepes.

Caulis tripedalis, erectus, ramoſus. Folia pene cordata, ſed baſi parum emarginata, villoſa, ſaepe pulvere conſperſa, dentata. Verticilli ex duobus petiolis ramoſis, foliis diſtincti aequalibus. Flos obſoletius ex violaceo purpureus: barba venis albis picta.

Folia lamii odore, amara, inter hyſterica habentur. Ad podagram infuſum laudatur, quod ſudores movet; ſed GARIDELLUS inefficax expertus eſt.

M A R R U B I U M.

TOVRNEF. T. 91. LINN. n. 473.

Calyx tubuloſus, regularis, quinque majoribus, & totidem minoribus dentibus terminatur, in noſtra: Galea gracilis, acute fiſſa & profunde; & laciniae eundo lateſcunt: Barbae trifidae lateralia ſegmenta recta, exigua, medium transverſim reniforme, emarginatum, ſerratum.

1. MARRUBIUM denticulis calycinis ſetaceis uncinatis, LINN. Cliff. p. 312. ROYEN. p. 315.
Iconem habet BRUNF. I. p. 159. ſatis bonam.
Marrubium DORST. p. 182. FUCHS. p. 590. RUELL. p. 553. CORD. D. p. 58. GESN. Coll. p. 88 *b.* MATTH. p. 828. bene, Comp. Ital. p. 512. optime, CAM. Epit. p. 573. non bene, DOD. Pempt. p. 87. CAES. p. 447.
Marrubium candidum TRAG. p. 8. male.
Marrubium vulgare CLUS. p. XXXXIIII. Pann. p. 588. AICHST. Aeſt. Ord. 7. T. 6. f. 1.
Marrubium album LOB. ic. p. 517. LUGD. I. B. III. p. 316. RAJ. p. 556. RIVIN. T. 479.
Marrubium ſ. Praſium album TAB. p. 539. bene.
Marrubium album vulgare C. B. Baſ. p. 65. H. OX. III. p. 316. T. aut. de Par. p. 115. I. R. H. T. 91. MAGN. Char. p. 92. ZANICH. p. 180. ic. 198.

Ad vias, & in ruderoſis, non rarum.

Caules

Caules multi, firmi, erecti, ramoſi, cubitales. Folia ſubrotunda, acuminata, profundius in rugas contracta, majoribus & minoribus crenis circumſerrata, villoſa & pulverulenta. Verticilli denſiſſimi, ſeſſiles, diſtincti foliis longe eminentibus, lanugine tecti. Flores albi.

Odor validus, qui de Moſcho aliquid habet, (C. HOFMAN.) medicatus, amarities ſumma & quaſi oleoſa, hinc durabiles vires non exiguas promittunt. Inſigniter movet, bilis officio fungitur, ſudores & urinas urget, aperit obſtructa, coacta reſolvit. Infuſum in menſibus, in morbis pectoris, aſthmate ſenum, aliquando in phthiſi, experimento HIPPOCRATIS, in ſcirrhis hepatis [vide experimentum CHOMELII p. 173.] aliorumque viſcerum, ictero &c. ex principibus medicamentis eſt; ſuccus etiam praeſtantior, niſi repudiaretur.

C A T T A R I A.

TOURNEF. T. 95.

NEPETHA RIVIN. LINN. n. 474.

Calyx tubuloſus, cylindricus, difformis; tria ſegmenta ſuperiora recedunt a duobus inferioribus recta productis. Galea erecta, cordata. Barbae trifidae alae breviter eminent, ellipticae, pars media quaſi petiolata deſcendit, & ſurſum cava eſt, undique circumcrenata.

1. CATTARIA foliis cordatis, petiolatis, verticillis ſpicatis.

Calamentum tertium RUELL. III. c. 30.
Calaminthae primum genus FUCHS. p. 434. male.
Nepeta vulgaris TRAG. p. 15.
Calamintha tertia CORD. Dioſc. p. 58 *b*.
Calaminthae ſpecies, ut putant GESN. Hort. p. 251.
Herba Gattaria MATTH. p. 719. bene, CAM. Epit. p. 484. non bene.
Cattaria herba DOD. p. 99.
Cattaria ſ. Mentha cati LOB. ic. p. 511.
Gattaria CAES. L. XI. c. 63.
Mentha felina Cattaria TAB. p. 348. bene.
Mentha felina AICHST. Aeſt. Ord. 7. T. 4. f. 3.
Mentha Cataria I. B. III. p. 225. RAJ. p. 548.
Mentha cattaria vulgaris & major C. B. Baſ. p. 64. P.
Nepetha ſ. mentha cattaria vulgaris & major H. OX. III. p. 414.
Nepetha RIVIN. T. 52. RUPP. &c.
Cataria major vulgaris T. aut. de Par. p. 254. I. R. H. & T. 95. MAGN. Char. p. 90.
Icon MERIANAE CXIII.
Nepetha ſ. mentha cataria BLAKW. T. 455.
Nepeta floribus interrupte ſpicatis, pedunculatis LINN. Cliff. p. 310. ROYEN. p. 30.

Ad ſepes & locis ruderoſis.

Caulis erectus, brachiatus, bipedalis. Folia longe petiolata, ex cordiformibus acutiora; profunde circumſerrata, incana & tomentoſa. Verticilli ex duobus petiolis ramoſis componuntur, & foliis diſtinguuntur brevioribus, ut ſpicas efficiant confuſi, quae ramos longe terminant. Flos albus, non ſine tinctura rubelli coloris, & in medio barbae cochleare maculae rubrae.

Odor ſingularis, & ſumma amarities vires demonſtrat. Emmenagoga eſt, aperit ſucco ad duas uncias dato, aut vinoſo infuſo & decocto ſumto, aut pediluvio, lochia pellit, vermes necat, frequentiſſima in inſeſſionibus feminarum. Cephalico etiam ſcopo, & carminativo, dari poſſe, uti Mentha, BOERHAAVE. Ad hepatis aliorumque viſcerum ſcirrhos &c.

2. CATTARIA foliis ovatis, petiolatis, glabris, verticillis diſſite ſpicatis.

Mentha Cataria hiſpanica, olim mihi ſideritis altiſſima, flore coeruleo & albo I. B. III. p. 226.
Nepeta media PARK. p. 38. RAJ. p. 548. Hoc certe nomine accepi.
Nepetha ſ. cataria media H. OX. III. p. 414.
Cataria hiſpanica Betonicae folio anguſtiori, flore coeruleo & albo I. R. H. TILL. MILLER.
Reliqua ſynonyma minus certa ſunt.

Inter *Bex* & S. *Maurice* anno 1728. utramque floris varietatem legi cum I. GESNERO.

Caulis ramoſus, bipedalis. Folia ſeſſilia, ovata, ſolida, glabra, albentia ex viridi, ſubtiliter & obtuſe crenata. Verticilli exigui, diſtincti, longe ſpicati. Barba dilute coerulea, vel alba, ad originem maculoſa. Odor ſimilis fortiſque.

HYSSOPUS.

C. GESNERUS ſpeciem vulgarem hortenſem in Valleſia ſponte naſci audivit. Sed veritus ſum plantam, etiam calidioribus Galliae regionibus, teſte LOBELIO, exoticam, ex vagae famae teſtimonio, civium cenſui inſcribere.

ROSMARINUS.

Circa *S. Saphorin* in muris ubique naſci audio, oppido ex florum abundantia celebri: An ex hortis propagatur? Deficit in fertiliſſima regione Botanicus, qui definiat.

M E L I S S A.

MELISSAE SP. TOURNEF. T. 91. B. D. F. G. I. N. M.
MELITTIS LINN. n. 480.

Calyx maximam facit diverſitatem a ſequentibus, nempe ex amplo & brevi tubo bilabiatus diſcedit in tres breves & latas lacinias; ſuperior ſimplex eſt & ſolitaria, leviter inciſa, inferiores duae ſociae ſunt, & utraque emarginata eſt. Caeterum flos ex maximis totius gentis, peramplo tubo, labio ſuperiori rotunde emarginato, inferiori peramplo, tum lateralibus ſegmentis, tum cordata & ſerrata media lacinia late ſubrotundis. Omnes floris laciniae plicatae ſunt, & undulatae.

1. MELISSA.

Meliſſophyllum verum FUCHS. p. 498. VAILL. p. 125. cum deſcriptione.
Meliſſa TRAG. p. 12.
Meliſſophyllon ſylveſtre CORD. Sylv. p. 223.
Meliſſophyllum quod pro vero dedit Fuchſius GESN. Hort. p. 267 *b*.
Meliſſophyllon Fuchſii EIUSD. p. 293 *b*.
Lamium Pannonicum I. verſicolore flore CLUS. Hiſt. p. XXXVII.
Lamium Meliſſae folio, CLUS. Pann. p. 593. ic. p. 592.
Meliſſa Fuchſii LOB. ic. p. 515. CAM. Hort. p. 99. cum bona icone n. XXX. AICHST. Vern. Ord. 6. T. 7.
Herba ſacra quorundam Dalech. LUGD. p. 1336. omnino, etſi ſeparet.
Meliſſa adulterina quorundam amplis foliis & floribus, non grati odoris I. B. III. p. 233.
Lamium montanum meliſſae folio C. B. Baſ. p. 66. P. RAJ. p. 561. MOR. III. p. 385. WAGN. MUR. p. 537. ZWING. p. 778.
Meliſſa humilis latifolia, maximo flore purpuraſcente T. aut. de Par. p. 493. I. R. H. MAPP.
Galeopſis vel Lamium montanum Meliſſae folio MAGN. Char. p. 87.
Lamium Plinii officin.
Melittis LINN. Cliff. p. 390. ROYEN. p. 319.
β *Flore albo* CORD. CLUS. Hiſt. p. XXXVII. cum propria icone, Hort. Bleſ. I. R. H. TILL. VAILL. MAPP.
γ *Anguſtifolia humilior* CLUS. I. R. H. TILL. MAPP.

In montoſis dumetis Jurae minime rara. Reperi proxime *Liechtſtal*, in M. *Muteto*, in adſcenſu M. *Grandvi*, *Biennae* &c. *Genevae* a la *Baſtie* RAIUS. *Tiguri* abunde C. GESNER. MURALT.

Caulis cubitalis, non valde ramoſus, erectus. Folia ampla, petiolata, ex ovatis acuminata, rotunde ſerrata, hirſuta, nigricante colore. Flores in verticillis ſexfloris, ex petiolis unifloris. Galea ſubhirſuta. Flos totus carneus, macula purpurea in labio inferiori notatur; vel albus, macula carnea.

Odor non ingratus, Lamii. Laudatur a TOURNEFORTIO & GARIDELLO ad ſubpreſſionem urinae: noſtris ad morbos chronicos pectoris &c.

MELISSAM citrariam dictam WAGNERUS inter indigenas habet p. 280. Sed pene certo perſuadeor errorem ſubeſſe.

C A L A M I N T H A.

TOURNEF. T. 92.
& *MELISSAE* SP. T. 91. A. E. H. K. L.
MELISSA LINN. n. 479.

Calyx anguſtior, tubuloſus, ſtriatus: bilabiatus: labium ſuperius reflexum, breviter tripartitum, ſegmentis retrorſum recurvis, inferius longius, rectius, profundius bifidum. Floris tubus multo ſtrictior, faucibus anguſtis. Galea brevis, erecta, ſubrotunde bifida: barba trifida, ſegmentis ſubrotundis, quorum medium maximum eſt, & leniter emarginatum.

1. CALA-

1. CALAMINTHA foliis ex ovatis acuminatis, caule erecto, panicula ſpicata terminato.

Bergmünz ARET. p. 235.
Calamenthum primum RUELL. III. c. 30.
Calamintha montana GESN. Coll. p. 64 *b*. Hort. p. 251. DOD. p. 98. LUGD. BLAKW. T. 166.
Calamintha MATTH. p. 716. (ſpicae nimis denſae) CAM. Epit. p. 481. melius.
Calamintha montana vulgaris LOB. p. 513. ex DOD. AICHST. Aeſt. Ord. 7. T. 7. f. 2. MOR. III. p. 413.
Calamintha vulgaris CAM. Hort. RAJ. p. 569. ZWING. p. 680.
Calamintha montana vulgaris I. TAB. p. 350. ex MATTHIOLO.
Calamintha flore magno, vulgaris I. B. III. p. 228.
Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniae C. B. Baſ. p. 64. P. T. aut. de Par. p. 405. I. R. H. MUR. p. 705. MAGN. Char. p. 96. VAILL. p. 26. cum deſcriptione.
Calamentha RIVIN. T. 46.
Meliſſa floribus ex alis ſuperioribus, pediculo communi confertis LINN. Cliff. p. 307. ROYEN. p. 320.
β An non etiam *Calamintha magno flore, odore pulegii* MORIS. III. p. 413. quam dicit Genevae naſci.
γ Biunciali flore differt:
Calamintha magno flore C. B.

In Helvetiae dumetis minime rara. Bernae proxime caſtrum *Reichenbach*, in dumeto quod ab hortis rivus ſeparat. Supra la *Motte*, *Baume*, & alibi ad pedem M. *Jurae*. Circa *Scaphuſium* locis ſaxoſis MURALTUS.

Caulis erectus, trium pedum & ultra, ramoſus. Folia petiolata, ex ovalibus in mucrone contracta, vel obtuſe rhomboidea, acute ſerrata. Flores in binatos ſemiverticillos, quos faciunt petioli ramoſi, ex alis foliorum prodeuntes, ſuperne foliis longiores, ut ſummitates ramorum laxis paniculis ſpicis terminentur. Calyx intus hirſutus, purpura tinctus. Flos unciali longitudine, purpuraſcens, faucibus maculatis & piloſis.

Odor grate aromaticus eſt. Habetur pro ſtomachica, aperitiva, emmenagoga, (etiam aqua ſtillatitia LOBEL. p. 219.) cephalica, Menthae omnino adfini viribus. BOERHAAVE &c.

* CALAMINTHAM montanam praeſtantiorem, a priori diverſam flore magno, in catalogo SCHEUCHZERI invenio, ſed, cum locum non addiderit, non auſus ſum civibus accenſere.

2. CALAMINTHA foliis ovatis, obtuſis, caule procumbente.

An *Calamentum ſecundum* RUELL. L. 3. c. 30.
An *Pulegium ſylveſtre* TRAG. p. 22.
Calamintha Italica pulegii odore, acris GESN. Hort. p. 251. & p. 260 *b*.
Calamintha montana MATTH. p. 77. CAM. Epit. p. 482. (non bene.)
Pulegium ſylveſtre ſ. Calamintha altera DOD. p. 98. ad MATTH.
Calamintha altera odore gravi, Pulegii foliis, maculoſis LOB. ic. p. 513.
Calamentum quod vulgo Nepeta CAES. L. XI. c. 61.
Calamentha arvenſis ſecunda TAB. p. 352.
Calamentha anguſtifolia AICHST. Aeſt. Ord. 7. T. 8. f. 2.
Calamintha flore minore, odore pulegii I. B. III. p. 229. H. OX. III. p. 413.
Calamintha pulegii odore C. B. Baſ. p. 64. RAJ. p. 569. ſ. *Nepetha* C. B. P. I. R. H. MAGN. Char. p. 93. ZANICH. p. 46. ic. 187.
Calamentha folio incano RIVIN. T. 47.
Meliſſa floribus ex alis ſuperioribus, pediculo dichotomo, caule procumbente LINN. Cliff. p. 308. ROYEN. p. 321.
Calamintha officinarum BLAKW. T. 167.
II. *Calamintha ſpicata flore & odore pulegii* MENZ. Pugill.
β *Flore albo* TILL. PONTED. Comp. p. 96.

I. B. paſſim inter ſtipulas. *Michelfeldae* I. B. (ſed inter herbas ſiccas cum hoc nomine habetur varietas *Menthae verticillatae*.) Prope *Weſen*, tum in *Caſtris Rhaeticis* ad muros & in dumetis.

A priori ſpecie differt caule reclinato, foliis minoribus, obtuſioribus, pene ovalibus, obſcurius ſerratis, floribus minoribus, minus congeſtis.

Odor etiam validior eſt, & in morbis hyſtericis praeferri poteſt. CHOMEL. Extus cuti cataplaſma admotum veſicas trahit.

3. CALAMINTHA petiolis ex foliorum alis longiſſimis, & repetito ramoſis.

Calamintha praealta pulegii odore BOCCONE Muſ. di Piant. T. 38. & 40.
Calamintha montana praealta, pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilute coeruleis, ex longo, ramoſo, & brachiato pediculo prodeuntibus BOCCONE oſſ. p. 111. 112. Muſ. di Piant. p. 45. 58. 59. I. R. H. SCHEUCHZ. It. VII. p. 131. TIT.
Calamintha Sabaudica RIVIN. T. 47.

SCHEUCHZER. in dumetis & locis umbroſis prope *Weſen*. Circa *Bex* I. GESNER legit.

Caulis erectus, tripedalis, brachiatus, ramis junioribus molliter tomentoſis. Folia exigua, petiolata, ſubtus tomentoſa, obtuſe rhomboidea, ſecundis lateribus longioribus, ima paucis, ſuprema nullis dentibus inciſa. Petioli ex alis foliorum multoties foliis longiores, diviſi & ſubdiviſi, foliis deſtituti, nova facie in hac claſſe. Calyx ſtriatus, baſi ventricoſa, latis ſegmentis. Flos . . . Semen, certe pro eo miſſum, ovale, fuſconigrum, aſperum, linea alba ſagittata inſcriptum.

* CALAMINTHA fluvialis rara.

Ad *Silam* C. GESNER. Hort. p. 251.

I. GESNERUS reſcripſit „ Pulegium ibi naſci, Clinopodium montanum, Polium, & Mentham rotundifoliam majorem. Nullum harum intelligit GESNERUS.

CHAMAECLEMA

BOERHAAVE.

CALAMINTHAE SP. TOURN.

GLECHOMA LINN. n. 477.

Flos in univerſum ſimilis eſt, tubo cylindrico. Galea emarginata, & bifida, barbae ſegmentis lateralibus ſubrotundis, medio latiori emarginato. Differt calycis tubuloſi ſegmentis quinque brevibus, latiuſculis, in ſpinulas terminatis: eorum bina inferiora breviora ſunt.

1. CHAMAECLEMA caulibus procumbentibus, radicatis, foliis cordiformibus, petiolatis.

Hedera terreſtris BRUNF. I. p. 167. DORST. p. 144. CORD. Dioſc. p. 716. GESN. Coll. p. 80. MATTH. p. 626. CAM. Epit. p. 400. DOD. p. 394. (bene pro minori) CAES. p. 452. TAB. p. 88. RAJ. p. 567. RIVIN. T. 67. (ſed alta icon, propior majori) MERIAN. Inſ. Europ. n. 47. BLAKW. T. 225.
Chamaeciſſos FUCHS. p. 876. RUPP.
Chamaeciſſos ſeu hedera terreſtris TRAG. p. 798.
Chamaeclema CORD. p. 161. cum icone Geniſtae.
Humilis hedera, ſ. Chamaeciſſus, Corona terrae, terreſtris hedera, LOB. ic. p. 613. ex DOD.
Chamaeciſſus ſ. hedera terreſtris I. B. III. p. 855.
Hedera terreſtris vulgaris C. B. Baſ. p. 88. H. OX. III. p. 409. MAGN. Char. p. 96.
Calamintha humilior flore rotundiore T. aut. de Par. p. 181. I. R. H. &c.
Chamaeclema vulgare BOERH. p. 172.
Glechoma foliis reniformibus crenatis LINN. Cliff. p. 307.
II. *Flore purpureo* RUPP. I. R. H. TILL.
III. *Flore albo* MOR.
β *Minor* THAL. SCHWENCKF. PARK. COMM. RIVIN. l. c. optime, I. R. H. BOERH. VAILL. T. 6. f. 5.
II. *Minus, flore purpureo* BOERH.
III. *Minus, folio variegato* BOERH. MILL.
IIII. *Folio profunde inciſo* MILL.
γ *Hedera terreſtris veſicaria* PANC. n. 904. eſt morbus.

Nihil frequentius ad arborum radices, in ſepibus & ad vias. Rubro flore reperi cis molendina im *Sulgenbach*.

Caules multi procumbentes, radicati, parte florida erecta, non ramoſi, vix pedales. Folia longe petiolata, cordata, ſed breviora, ampliter circumſerrata. Flores petiolati, ſemicircularem verticillum faciunt, ad unum latus nutantem, a quatuor ad octo. Flos ſemunciae longitudine, naturaliter cyaneus. Stamina in tubo floris latent breviſſima.

Amara folia, ſubacria, creduntur aperire, cum vi roborante vulneraria eſſe: imo vermes etiam pellere, in cataplaſmate dolores puerperarum ſolari. In ulceribus pectoris, renum, ad aſthmata, dyſenterias commendantur. Calculoſum ſabulum pellere

lere BOYLE, & renos purulentos liberare. Syrupum ad aſthma laudat CHOMEL. Ad periodicam colicam ex hypochondriorum & menſium vicio laudat HÉDER. §. 21. Singulari vi cereviſiae limpiditatem reddit, & fermentationem prohibet BLAIR.

2. CHAMAECLEMA....

Hederae terreſtris ſpecies montana CAM. Epit. p. 401.
Hedera terreſtris major I. B. l. c.
Hedera terreſtris montana SCHWENKF. p. 161. C. B. Baſ. p. 88. P. PARK. RAJ. p. 577. MERR. MOR. III. p. 409. WAGN. VOLC.
Chamaeciſſus major ſ. hedera terreſtris montana HOFMAN.
Chamaeclema majus, hirſutius VAILL. p. 33. T. 6. f. 4. & *medium* ib. f. 6.

In M. *Muteto* & *Münchenſtein.* Miſtum priori legi in vallis urbis.

Nihil video magni diſcriminis: Habitus amplior eſt, pallidior, flos uncialis.

CLINOPODIUM.

TOURNEF. T. 92. LINN. n. 472.

Calyx ex ventricoſo tubo bilabiatus, uti Calaminthae, tribus ſegmentis ſurſum flexis brevioribus, infernis, etiam ſurſum flexis, longioribus. Tubus floris cylindricus. Galea cordata, fornicata. Barbae ſegmenta lateralia magna, medium tranſverſim latum, emarginatum. Fauces piloſae. Addit LINNAEUS foliola ſub floribus ſetacea. Sed hanc notam excludit neceſſaria utriusque Acini adfinitas: &, ni fallor, ipſa Auctoris fundamenta.

1. CLINOPODIUM verticillis denſiſſimis, diſſitis, foliis ex menta, ovatis acuminatis.

Origani quartum ſylveſtre & minus genus TRAG. p. 35. 36.
Clinopodium CORD. Dioſc. p. 57 *b.* GESN. Coll. p. 69. CAM. Epit. p. 563. non placet, RIVIN. T. 43.
Clinopodium vel Polycnemon GESN. Hort. p. 254 *b.*
Polycnemon origano ſimile GESN. Coll. p. 98.
Clinopodium vulgare MATTH. p. 814.
Clinopodium Matth. CLUS. Pann. p. 624. Hiſt. p. 354. obiter.
Acinos LOB. ic. p. 504. ex DOD.
Clinopodium majus THAL. p. 31. RAJ. p. 558.
Clinopodium primum TAB. p. 353.
Clinopodium quorumdam, origani facie I. B. III. p. 250. Baſ. p. 63. P. H. OX. III. p. 374.
Clinopodium Origano ſimile, elatius, majore folio T. aut. de Par. p. 72. I. R. H. ZANICH. p. 70. ic. 176.
Icones WEINM. T. 395. c. h. e.
Clinopodium foliis ovatis, capitulis verticillatis LINN. Cliff. p. 305. ROYEN. p. 313.
β *Humilius* CLUS. C. B. I. R. H. GAR.
γ *Trifoliatum* WEINM. l. c. *d.* quam inter meas reperio.
δ *Flore albo* CAM. Hort. I. B. BOLL. p. 184. SUTH. VAILL. WEINM. T. 359 *b.*
ε *Folio variegato* PONT. Tab. p. 97.

Frequens in dumetis & ad ſepes.

Caulis erectus, una cum foliis molliter hirſutus, ad bipedalem uſque. Folia diſſita, ex ovatis acuminata, rariter dentata. Verticilli foliis inſident denſiſſimi, miſti foliolis capillaribus, lanuginoſis. Flos purpureus, ex calyce hirſuto longe eminet. Odor leniter aromaticus, non ingratus.

2. CLINOPODIUM verticillis paucifloris, in ſpicam congeſtis.

Clinopodium Auſtriacum CLUS. Pann. p. 622. 623. Hiſt. p. 353. PARK.
Acini pulchra ſpecies I. B. III. p. 620. RAJ. p. 553. Syllog. ext. p. 51. BOERH. MAGN. Char. p. 97.
Clinopodium montanum C. B. SCH. BOT. I. R. H. MURALT. p. 708. BOCCON. dipiant. p. 50. T. 45. PLUKN. TIT. It. SCHEUCHZ. It. II. p. 132. It. V. p. 425. ZWING.
Acinos Auſtriaca latioribus foliis dentatis H. OX. III. p. 405.
β *Flore albo* PLUKN.

Abunde in montoſis alpium & Jurae, ad vias lapidoſas: Circa *Weiſſenburg* &c. Ex Rhaetia HUBER.

Caules ſemiprocumbentes, pedales, purpurei. Folia ex rotundis acuminata, dentibus paucis obiter inciſa, ſicca, firmula. Verticilli ſexflori, in ſummis caulibus congeſti in brevem ſpicam: petioli breves, flores ſemierecti. Calyx hirſutus, intus pilo-

piloſus, ſaepe violaceus. Flos unciali paulo brevior, violaceus, fauces maculoſae. Apices coccinei. Semina fuſca, pene rotunda.

Odor fortis & gratus. Pro magno medicamento ad morbos pectoris habetur apud alpicolas.

3. CLINOPODIUM verticillis paucifloris, ab imo ad ſummum diſperſis.

Ocimaſtrum FUCHS. p. 896.
Calamenthum montanum TRAG. p. 37. bene.
Montanum pulegium RUELL. p. 549.
Calaminthe quaedam ocimi fere foliis CORD. Sylv. p. 221.
Pulegii petraei ſpecies quaedam GESN. Hort. p. 254 *b*.
Pulegium petraeum GESN. Hort. p. 274 *b*.
Clinopodium vulgare CLUS. Pann. p. 624. Hiſt. p. 353. 354. LOB. ic. p. 506. bona icon ex DOD.
Ocimum ſylveſtre, *acinos* DOD. p. 280. coron. p. 280.
Clinopodium alterum TAB. p. 354.
Clinopodium CAES. p. 454.
Clinopodium minus THAL. WEINM. T. 399. *a*. male.
Acinos multis I. B. III. p. 259. RAJ. p. 553. MAGN. Char. p. 97.
Clinopodium arvenſe ocimi facie C. B. Baſ. p. 64. T. aut. de Par. p. 420. I. R. H. &c.
Acinos ſ. Ocimum ſylveſtre H. OX. III. p. 404.
Acinos RIVIN. T. 47.
Thymus caulibus vix ramoſis, foliis ovatis, ſerratis, acutis, pedunculis plerumque unifloris LINN. Cliff. p. 306. ROYEN. p. 325.
Acinos Anglicum CLUS. Pann. l. c.
Acinos Dioſcoridis EIUSD. Hiſt. l. c.
Clinopodium ocimi facie alterum C. B.
Acinos Anglica RAJ. Cant. MARTIN. Cant.
Cluſii PARK. RAJ. Cat. Angl.
β *Flore albo* I. R. H.
γ *Majus*, inter varietates C. B. HERM. VAILL.
Acinos ſ. Clinopodium arvenſe ocymi facie, majus BOERH. p. 176.
Vulgari ſimile, folio longiore RAJ. III. p. 300.
δ *Foliis anguſtioribus*, pene levibus HERM. VAILL.
ε *Foliis hirſutiſſimis* HERM. VAILL.
ϛ Idem *Flore albo* VAILL.
ζ *Minimum*, unius unciae MENZEL.
η Varietas *Romana, odore Pulegii* BOCCONE Muſ. di piant. p. 50. 51. T. 44.

Abunde in arvenſibus & ſaxoſis.

Caules dodrantales, ex imo ramoſi, modo erecti, modo procumbentes, firmi. Folia glabra aut ſubhirſuta, firma, diſſita, ex ovalibus acuminata, modo unico denticulorum pare notata, modo pluribus, idque maxime in altioribus ſpeciminibus. Verticilli quinqueflori & paulo ultra. Flos violaceus, fauce luteola. Calyx hirſutus. Semina ex ovatis roſtrata, levia. Ut dicam quod verum eſt, exigue a priori differt, ſtrigoſiori habitu, floribus minoribus, & dilutioris coloris, verticillis frequentioribus.

Odor gratus & aromaticus, qui toti generi fere communis eſt.

T H Y M U S.

LINN. n. 486.
THYMUS T. 93.
SERPYLLUM T. 93.
SATUREIA T. & *THYMBRA* T.

Cum *Clinopodio* calyce convenit, differt flore, cui galea plerumque emarginata, barbae ſegmenta pene aequalia ſunt, neque medium vel latius, vel emarginatum. Semina ſubrotunda, nigra. LINNAEUS totam hanc familiam in unam plantam conjungit, ſed boni ordinis cauſa diſtinguo tres ſpecies, neque experimento novi compertum eſſe, eas mutuo commutari.

1. THYMUS verticillis in ſummis ramis congeſtis, foliis ovalibus, baſi ciliatis, flore minore.

α Vulgatiſſimum folio glabro, ad baſin ciliato, acri odore, flore exiguo.
Serpyllum vulgare, flore media parte minori I. B. II. p. 269. RAJ. p. 321.

Serpyllum

Serpyllum vulgare H. OX. III. p. 403. PLUKN.
Serpyllum minus, flore purpureo TAB. p. 362.
Serpyllum flore parvo coeruleo I. B. Boll. p. 186.
Serpyllum vulgare minus C. B. Baſ. p. 63. T. aut. de Par. p. 148. I. R. H. VAILL. p. 183. T. XXXII. f. 7. (totum glabrum) ZANICH. p. 246. ic. 172. nimis longis foliis.
Serpyllum flore minori RIVIN. T. 42. DILL.
b Flore roſeo TRAG. VAILL.
c Flore albo TRAG. TAB. l. c. LOES. MERR. I. R. H. &c.
d Flore albo, inodorum C. B.
e Folio vario HERMAN. I. R. H. BOERH.
β Varietas vulgaris minoris foliis longioribus, ſolidioribus, inodoris, ſubtus quaſi punctatis, baſi parce ciliatis.
Serpyllum 2. TRAG. p. 39. quod dicit inodorum eſſe.
Serpyllum anguſto glabroque folio CLUS. Pann. p. 628. Hiſt. p. 359.
Serpyllum anguſtifolium glabrum C. B. RAJ. p. 522. *. Syll. ext. p. 235. Syn. III. p. 231. H. OX. III. p. 403.
Icon VAILL. T. XXXII. f. 7. hoc exprimit.
Serpyllum juglandis odore MILL.
γ Citri odore, paulo pallidius.
Serpyllum quod citrum olet GESN. Hort. p. 280 *b*.
Serpyllum alterum gratius MATTH. p. 725.
Serpillum citratum MATTH. Ital. p. 437. in textu, CAM. Ep. p. 489. SCHWENKF. AICHST. autum. ord. 2. T. 1. f. 2. RAJ. p. 522. PARK. MERR. RIVIN. T. 41. RUPP. DILL. &c.
Serpyllum citrii odore CLUS. Pann. p. 625. I. B. III. p. 207. MAGN. &c.
Serpyllum Pannonicum I. CLUS. Hiſt. p. 359.
Serpyllum foliis citri odore C. B. Baſ. p. 63. H. OX. III. p. 403. T. aut. de Par. p. 534. I. R. H. VAILL. &c.
b Moſchatum PARK. p. 8.
c Minus I. R. H. DILL.
δ Cum capitulis tomentoſis, quod inſecti opus eſt.
Serpyllum vulgare minus hirſutum, cum globulis ſuis tomentoſis H. OX. III. p. 403.
Serpyllum vulgare repens, capitulis lanuginoſis SCH. BOT. MILL.
Serpyllum vulgare minus capitulis lanuginoſis C. B. T. aut. de Par. p. 149. I. R. H. TILL.
ε Altius, dodrantale, & erectius, foliis & verticillis diſſitis.
An *Serpyllum majus* CAM. Hort. p. 158. PARK. RAJ. p. 522. *. VOLC.
Serpyllum TAB. p. 359. niſi hortenſe eſt, BLAKW. T. 418. de iſto videtur.
Serpyllum magnum latifolium MERR. *majus* HOFM. p. 112.
Serpyllum erectum RIVIN. T. 41. DILL. BUXB.
Serpyllum vulgare majus, flore minore VAILL.? p. 183. huc refero T. XXXII. f. 9.
b Flore albo CAM. Hort. C. B.
Serpyllum album I. & II. TAB. p. 361.

Primum ubique in arvis, & ad vias: ſecundum in montanis, & macilentis clivis: tertium locis iisdem, & vicium eſt, quod primo & ſecundo contingit: quartum in ſylvis.

Omnibus plurimi caules, ex imo ramoſi, ſubhirſuti, firmi. Folia ovalia ad originem ciliata, caeteris glabra. Verticilli pauciflori, tum inferius diſſiti, tum in capitula cum eminentibus foliis congeſti. Flos ſeſquilineae diametro. Galea leniſſime emarginata.

ϛ Foliis pallidis, anguſtis, non ſolum ciliatis, ſed totis hirſutis, caule tamen glabro. Ex rupe *Mildeux* GAGN.
Serpyllum latifolium hirſutum C. B. Prodr. p. 108. P. PARK. RAJ. p. 522. *. H. OX. III. p. 403. T. aut. de Par. p. 148. I. R. H. VAILL. p. 183. T. XXXII. f. 6. RUPP. &c.
Serpyllum vulgari valde ſimile, hirſutum I. B. III. p. 269. RAJ. p. 521.

2. THYMUS verticillis in ſummis ramis congeſtis, foliis ovatis, & caule hirſutis.

Serpyllum anguſto & lanuginoſo folio CLUS. Pann. p. 628. I. B. III. p. 207. RAJ. Hiſt. p. 522. *. Syll. ext. p. 235.
Serpyllum Pannonicum III. CLUS. Pann. p. 627. Hiſt. p. 235.
Serpyllum Bojemicum odore unctuoſo, ſuaviſſimum SCHWENKF. p. 195.
Serpyllum anguſtifolium hirſutum C. B. P. quoad ſynonyma, non autem Baſ. I. R. H. RUDB. p. 100. TILL. TIT. &c.
Serpyllum villoſum fruticoſius, floribus dilute rubentibus PLUKN. p. 344. RAJ. p. 278.
Serpyllum ſaxatile hirſutum thymifolium incanum, flore rubello BOCCON. p. 108. T. 89. male, ſi hoc eſt: SCHEUCHZ. It. II. p. 142. (ſed exiſtimo de alio hunc auctorem loqui)

An

An *Serpyllum ſaxatile hirſutum thymifolium nanum, flore rubello* VAILL. p. 183. T. XXXI. f. 40. Non videtur, ob folia nimis glabra, flores amplos; & veram plantam, ni fallor, adtulit GAGNEBIN, diſtinctam a vulgaribus ſerpyllis, pene Juniperi folio.

In *Valeſia* ad vias ubique. C. B. in M. *Waſſerfall* & SCHEUCHZ. in alpibus Rhaeticis ſe legiſſe ajunt; ſed videntur aliud intelligere.

Habitus proſtratus vulgaris ſpeciei: caules toti hiſpidi, dodrantales: folia longiora, ut longitudo latitudinis tripla ſit, & quadrupla; non ſolum ciliata, ſed tota hirſuta, ſubtus nervoſa. Flores dilute purpurei.

3. THYMUS verticillis in ſummis ramis congeſtis, foliis ovatis, baſi ciliatis, flore majori.

α Foliis amplis, pallentibus, rotundis, undique hirſutis, pedalis altitudinis, ex maximis SCHEUCHZ. in alpibus *Praegallienſibus.* Habeo ex *Valeſia.*

Serpyllum montanum hirſutum RIVIN. T. 42. ob flores amplos.

Serpyllum latifolium hirſutum SCHEUCHZ. It. VI. p. 462. non autem priorum auctorum.

β Foliis latioribus, in origine ad latus hirſutioribus, caule pedali, ex maximis, inodorum. In alpibus *Rhaeticis* ad Italiam declinantibus SCHEUCHZ. HUBER. inter *Chiavennam* & *Promontores.* In *Gotthardo* M. legi.

Serpyllum latifolium foliis ad marginem piloſis SCH. BOT. H. OX. III. p. 403.

Serpyllum alpinum latifolium ſubhirſutum SCHEUCHZ. It. VI. p. 462.

b Varietas citrum redolens, perinde uti minoris illa varietas notior, miſſa ex patriis montibus a D. GAGNEBIN.

c Varietas inodora, foliis firmis, minimis tantum ciliatis, verticillis magnis prioris, & ſtatura. In glarea ad montes glaciales vallis *Grindeliae* legi.

Serpyllum anguſtifolium hirſutum, vel montanum repens hirſutum C. B.

An *Serpyllum hirſutum minus repens inodorum* PLUKN. p. 344. RAJ. Syn. III. p. 231.

γ Similis vulgaris minoris, ſed flore majori, quatuor lineas longo, & iisdem locis reperiundum.

Serpyllum I. TRAG. p. 39.

Serpyllum vulgare majus C. B. Baſ. MORIS. III. p. 403. &c.

Serpyllum vulgare, flore duplo majore I. B. III. p. 269. RAJ. p. 521.

Serpyllum flore majore I. B. font. Boll. p. 186.

Serpyllum vulgare flore majore purpureo T. aut. de Par. p. 418. I. R. H. MAGN. Char. p. 68. VAILL. p. 183. T. XXXII. f. 8. &c.

Serpyllum RIVIN. T. 42.

d Flore albo T. aut. de Par. I. R. H. VAILL. MILL. &c.

Denique plerique verum unicum ſerpyllum propoſuerunt, quod nulla nota ad unum priorum referas.

Serpyllum FUCHS. p. 251. ſimilius grandifloro, DORST. p. 268. erecto adfine, GESN. Coll. p. 106. cum varietatibus, CAES. p. 465. THAL. p. 111.

Serpyllum ſylveſtre CORD. Dioſc. n. 53. RUELL. p. 512.

Serpyllum alterum MATTH. p. 725. *Saturejatum* CAM. Epit. p. 489.

Serpyllum vulgare DOD. coron. p. 282. Pempt. p. 276. minori ſimilius, CLUS. Pann. p. 652. Hiſt. p. 359.

Serpillum & ſaxifranga Dodonaei LOB. ic. p. 432. ex DOD.

Thymus repens foliis planis, floribus verticillato-ſpicatis LINN. Cliff. p. 306. ROYEN. p. 325. hoc nomine totam familiam conjungit, & multi certe laboris fecit compendium.

Acria pleraque ſunt, & aromatica, cum aliqua adſtrictione, magno argumento virium reſolventium, emmenagogarum. Noſtris ſerpyllum ad inſeſſiones frequentiſſimum eſt. Sed in vino infuſum, & aqua ſtillatitia, aut ſpiritus, eadem poſſunt. Eſſentia ex ſerpyllo & ligno ſaſſafras, paratur ad catarrhos, tuſſeſque ſeniles. Ex citrata ſpecie STAHLIUS ſpiritum paravit nulli inferiorem Aromatum. Infuſio ad catarrhos lentosque pectoris morbos convenit. Ad aquas cephalicas ex paucis ſerpyllum admittit LUDOVICI p. 271.

ORIGANUM.

LINN. n. 471.

ORIGANI ſp. TOURNEF.

Calyx regularis, quinque dentibus breviter inciſus, inter dentes piloſus. Galea lata, bifida, cordata. Barbae ſegmenta ſubrotunda, lata, medium modice majus, fere ut in ſerpyllo, a quo calyce differt.

1. ORIGANUM ſpicis folioſis, breviſſimis, coloratis, umbellatis.

Origanum

Origanum BRUNF. III. p. 159. male, DORST. p. 206. RIVIN. T. 60. BLAKW. T. 280.
Origanum alterum ſylveſtrius RUELL. p. 502
Origanum ſylveſtre ſeu vulgare FUCHS. p. 552. TAB. p. 346. bene.
Origanum I. II. & III. TRAG. p. 53.
Origanum ſylveſtre CORD. Dioſc. III. c. 32. DOD. p. 285. C. B. Bal. p. 63.
Origanum vulgare GESN. Coll. p. 93 *b.* MATTH. p. 701. CAM. Ep. p. 469. AICHST. Aut. Ord. 2. T. 5. f. 2.
Origanum ſylveſtre vulgare GESN. Hort. p. 269 *b.* LUGD. H. OX. III. p. 359.
Agrioriganum ſ. Onites major LOB. p. 492.
Origanum Italicum CAES. p. 1163.
Ορειγανος Ηρακλεωτικη RENEALM. p. 58.
Origanum vulgare ſpontaneum I. B. III. p. 236. RAJ. p. 539. T. aut. de Par. p. 217. MAGN. Char. p. 95.
Origanum ſylveſtre, cunila bubula Plinii C. B. P. I. R. H. ZANICH. p. 200. ic. 249.
Origanum foliis ovatis, ſpicis laxis, erectis, confertis, paniculatim digeſtis LINN. Cliff. p. 305. ROYEN. p. 323.
β *Flore albo, etiam foliis inter flores, & toto habitu pallidioribus* TRAG. CAM. Hort. I. B. F. Boll. C. B. MORIS. I. R. H. MAPP.
γ *Flore roſeo* TRAG. VAILL.
δ *Folio vario* HERM. I. R. H. &c.

Nihil frequentius ad margines dumetorum. Albo flore reperi non rarum.

Caulis ramoſiſſimus, erectus, bipedalis & tripedalis, teres. Folia hirſuta, mollia, integra, ex ovatis acuminata. Flores congeſti in petiolis ramoſis de foliorum alis exeuntibus, efficientibus umbellam convexam, ramos terminantem, miſtam foliolis ſubrotundis, calyce majoribus, plerumque coloratis. Calycis dentes purpuraſcunt. Floris tubus brevis & latus: color naturaliter carneus, ſemina pene ovata, acuta, minuta.

Acre eſt, aromaticum, odoratum, aperiens, abſque adſtrictione (HOFMAN.) emmenagogum in pediluvio vel infuſo, ad aſthma etiam & icterum laudatur (BUCHWALD. p. 187.) ſed uſus parcior eſt. BOERHAAVE ſiccum cum melle ſumtum Marrubii vires habere teſtatur, abſque ingrato ſapore. In Italia inter cibos recipitur BRASSAVOLA p. 94.

ORDO IIII.
FLORE OBSCURIUS BILABIATO.

MENTHA.
MENTHAE TOURNEF. T. 89. LINN. n. 478.

Calyx brevis, quinquefidus, inferioribus ſegmentis ſibi propius accedentibus. Flos parum bilabitus, cum Galea modice erigatur; inciſa iſta, barba trifida ſubrotundis ſegmentis pene aequalibus. Omnibus etiam flores exigui, in arctiſſimos verticillos congeſti.

1. MENTHA foliis ovatis, tomentoſis, verticillis in ſpicam nudam continuatis.

Menthaſtrum rotundiore folio GESN. ad Hort. p. 267 *b.*
Menthaſtrum TRAG. p. 18. quia cum Marrubio conparat: *ſ. altera agreſtis mentha* n. 5.
An *primi Siſymbrii ſpecies hirſutioribus foliis* CORD. p. 45?
Mentha aquatica altera CAES. L. XI. c. 64.
Menthaſtrum ſylveſtre AICHST. Aeſt. Ord. 7. T. 3. f. 2.
Menthaſtrum folio rugoſo, rotundiore, ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi I. B. III. p. 219. RAJ. p. 532. MOR. III. p. 368.
Mentha ſylveſtris rotundiore folio T. aut. de Par. p. 494. I. R. H. VAILL. non vero C. B. MAPP. p. 193.
Menthaſtrum anglicum RIVIN. T. 51?
β *Flore purpureo* VAILL.

I. B. Genevae au *plein palais.* *Baſileae* legi, *am Steinenthor*; deinde in *Alſatia* ubique ad vias.

Caulis firmus, bipedalis, ramoſus, ſed folia ovalia, minime acuminata, rugoſa, craſſa, ſuperiora tomentoſa, ima tantum hirſuta. Verticilli in ſpicas graciles, denſiſſimas congeſti. Flores albi aut dilute carnei; odor gratus.

2. MENTHA foliis elliptico-lanceolatis, verticillis in ſpicam nudam continuatis.

Nepeta aquatica TRAG. p. 18. & ic. p. 20.
Menthaſtrum longiore folio GESN. Hort. p. 267 *b.*
Menthaſtrum FUCHS. p. 292. MATTH. p. 714. DOD. p. 96. LOB. Ic. p. 509. CLUS. Hiſt. p. XXXII. RIVIN. T. 51. BLAKW. T. 292.
Menthaſtrum ſpicatum folio longiore candicante I. B. III. p. 221. RAJ. p. 532. RUPP.
Mentha ſylveſtris longiore folio C. B. Baſ. p. 64. P. T. aut. de Par. p. 494. I. R. H. MAGN. Char. p. 100. ZANICH. p. 185. ic. 265.
Mentha ſpicis confertis, foliis ſerratis ſeſſilibus LINN. Cliff. p. 306. ROYEN. p. 325.
β Varietas folio breviori, rotundiori.
Menthaſtrum TAB. p. 349. bene.
Mentha ſylveſtris, rotundiore folio C. B. ex fide herb. viv.
γ *Flore niveo: im Sulgenbach.*

Prior, piſculenti odoris, ubique in aquoſis: haec gratior, circa *Rogelsbaum* Marchionatus *Badenſis.*

Caulis erectus, ramoſiſſimus, cubitalis, & altior. Folia ex longe ovalibus longe acuminata, acute ſerrata, ſuperne ex atro viridia, inferne lanugine candida obnupta. Verticilli in ſumma planta, nullis foliis diſtincti, parum diſſiti vel confluentes, ſpicam efficiunt nudam, cylindricam. Calycis ſegmenta capillaria. Galéa acute inciſa, barbae ſegmenta elliprica, pallentia omnia, & inſcripta concentrica ſaturatiori purpurea linea. Stamina alba longe eminent ex flore. Semina pene parallelepipeda.

Ab hac Mentha hortenſis illa differt folio ovali, galea minus inciſa, ſegmentis totis pallentibus, non inſcripta macula ad oras parallela, ſtaminibus ex tubo floris non procumbentibus.

3. MENTHA foliis ovato-lanceolatis, verticillis paucis, ſupremo maximo.

Sylveſtris mentha prima TRAG. p. 18.
Siſymbrium FUCHS. p. 722. *ſylveſtre* LUGD. ZWING. p. 679.
Calamintha aquatica ſimilis arvenſis GESN. Hort. p. 251? ſed dicit raram eſſe.
Aquatica ſ. ſiſymbria Mentha rubro folio &c. LOB. ic. p. 509.
Mentha aquatica prima CAES. L. XI. c. 64.
Calamintha aquatica, calamenthum aquaticum TAB. p. 353.
Mentha aquatica ſ. ſiſymbrium I. B. III. p. 223. RAJ. p. 533. BLAKW. T. 32.
Mentha rotundifolia paluſtris C. B. Phyt. Baſ. p. 64. *ſ. aquatica major* C. B. MOR. III. p. 370. ſ. 6. T. 7. bene, T. aut. de Par. p. 212. I. R. H.
Mentha paluſtris ſpicata RIVIN. T. 49. DILL.
Mentha floribus capitatis, foliis ovatis, ſerratis, petiolatis LINN. Cliff. p. 306. ROYEN. p. 325.
b. Foliis rubris MERRET.
c. Foliis maculoſis HERM. I. R. H.
β Paulo aſperior, hirſutior, foliis nervoſioribus: quam *Morati* legi.
Mentha aquatica ſ. ſiſymbrium hirſutius I. B. III. p. 224. RAJ. p. 533. *. MOR. III. p. 370.
b. Mentha rotundifolia paluſtris minor BROM. p. 64. *ſeu flore globoſo* C. B. Prodr. p. 109. P.
Mentha ſiſymbrium dicta, hirſuta, glomerulis ac foliis minoribus & rotundioribus RAJ. Syn. III. p. 233. T. X. f. 1.

Prior paſſim in aquoſis exit.

Caules pedales, cubitales. Folia lata, ex ovatis acuminata, quandoque pene cordata, ſerrata; in prima modice hirſuta, & non nunquam glabra, in altera reticulatis ſubtus nervis aſpera; tota obſoleti coloris lanugine obducta. Flores in ſummis ramis in unum alterumve verticillum, & ſpicam denique globoſam. Dentes calycis latiores, non capillares. Flos major, quam prioribus, barba aequaliter trifida, colore ex coeruleo dilute purpureo. Stamina ex tubo floris non erumpunt. Barba acute bifida, etiam revoluta.

Etſi ſylveſtribus his Menthis vix utamur, inſtructi melioribus, creduntur tamen etiam illae de vi ſtomachica aliquid habere.

4. MENTHA floribus verticillatis, foliis ovatis, acute ſerratis LINN. Cliff. p. 207. ROYEN. p. 326.

Calamintha arvenſis GESN. Coll. p. 64*b*. Hort. p. 251.
Calamintha aquatica CAM. Epit. p. 483. RAJ. p. 530.
Calamintha aquatica Belgarum & Matthioli LOB. ic. p. 505.
Polycnemum Lobelii LUGD. p. 932. & denuo

Nepetha

Nepetha quarta Tragi, Calamintha mentaſtri folio Penae p. 907. & p. 906.
Calamentha arvenſis I. TAB. p. 352.
Mentha arvenſis verticillata hirſuta I. B. III. p. 217. MOR. III. p. 369. T. 7. f. 5. bene, T. aut. de Par. p. 495. I. R. H.
Calamintha arvenſis verticillata C. B. Baſ. p. 65. P.
Mentha verticillata RIVIN. T. 48.
II. An *Calamintha aquatica* MATTH. p. 718?
Calaminthae ſecundum genus FUCHS. p. 435.
Mentha aquatica exigua TRAG. p. 24. RAJ. Syn. III. p. 233.
Mentha anguſtiore folio RIVIN. T. 48.
Mentha paluſtris verticillata DILL. Gieſſ.
Mentha arvenſis verticillata glabra MAPP. p. 193.

In arvis ubique, & in foſſis aquoſis, hic tolerabili, ſed illic deteſtando dulci odore.

Caulis procumbit, pedalis & ultra. Folia ex ovatis acuminata, non tomentoſa, modo evidenter, modo obſcure dentata. Flores in verticillos inter folia. Flores ſubcoerulei, galea profunde bifida, mediam barbae lacinia anguſtior. Tuba longiſſima. Stamina modice ex tubo floris eminent. Semina ovata.

Ad dyſuriam laudat LOBEL. Adv. p. 217.

* 5. Menthae montanae ſpecies inodora, prope *Lucernam*, qua *Bernam* itur I. C. BAUHINUS in *Paradiſo Helvetico*.
Quid ſit, neſcio.

PULEGIUM.

RIVIN. III.

MENTHAE T. & LINN. ſpecies.

A Mentha differt galea non emarginata, uno barbae ſegmento nihilo majori. Calyx perinde quinquefidus, quem MAGNOL quadrifidum facit. Non ſepararem, niſi in officinas recepta eſſet.

1. PULEGIUM foliis ſubrotundis, verticillis nudis.
Pulegium BRUNF. I. p. 227. DORST. p. 239. RUELL. L. 3. c. 26. FUCHS. p. 198. bene, TRAG. p. 23. CORD. D. 52. & Hiſt. p. 110. GESN. Hort. p. 704. MATTH. p. 704. CAM. Epit. p. 471. DOD. p. 282. CAES. L. XI. c. 61. I. B. II. p. 256. RAJ. p. 533. RIVIN. T. 22. BLAKW. T. 312.
Γλήχων; *Pulegium regium vulgatum* LOB. ic. p. 500.
Pulegium latifolium C. B. Baſ. p. 63. P. T. aut. de Par. p. 224. MAGN. Char. p. 101.
Pulegium vulgare PARK. H. OX. III. p. 371. T. 7. f. 2. mala ic.
Mentha aquatica ſ. Pulegium vulgare I. R. H. MAPP.
Mentha floribus verticillatis, foliis ovatis, obtuſis, obſolete crenatis LINN. Cliff. p. 307. ROYEN. p. 326.
β *Majus.*
Pulegium mas Plinii LOB. ic. p. 501.
Pulegium regium vulgare majus EIUSD. Ill. p. 105. PARK.
Pulegium regium AICHST. Aeſt. Ord. T. 15. f. 2.
Pulegium latifolium alterum C. B. P.
Pulegium latifolium regium MORIS. III. p. 371. & T. 7. f. 1.
γ *Mentha aquatica ſ. Pulegium vulgare repens, caulibus longiſſimis ruberrimis, floribus intenſe rubris* MAPP. p. 196.
δ *Flore albo* PARK. cum icone LOB.

C. B. in ſylva infra *Michelfelden*. *Lauſannae* CONSTANT. Ad *Rhenum* in lacunis omnibus.

Caules longi, cubitales, proſtrati, per intervalla radicati. Folia ſubhirſuta, obiter dentata. Verticilli florum denſiſſimi, ex ramoſis petiolis de foliorum alis prodeunt. Flos dilute ex coeruleo purpuraſcit.

Amara, acris, penetrantis ſaporis, aromatica, magis aperit quam Mentha, minus adſtringit. Emmenagoga eſt, ex fidiſſimis [LUDOVIC. p. 219.]; aquae uncias duas quavis nocte hoc ſcopo dabat CLOSIUS (apud CRAT. Epiſt. L. III. p. 301.) Ad pectoris mor-

ris morbos, tuſſim convulſivam puerorum, aſthmata (CHOMEL p. 372.) raucedines, aqua, vel potentius (BOYLE, LENTIL. *Eteodr.* p. 635.) infuſum, vel ſuccus cum melle ſumtus inſigniter conducunt. Externe adplicata calore ſuo exulcerat.

2. PULEGIUM foliis oblongis anguſtis, foliis ſub verticillis latioribus.
Pulegium Icones Dalech. poſt DIOSC. L. III. c. 30.
Pulegium cervinum GESN. Hort. p. 274. Coll. p. 99 *b.* AICHST. Aeſt. Ord. I. T. 15. f. 3. ZWING. BLAKW. T. 304. *odoratius, elegantius* Adv. p. 214.
Pulegii alterum genus DOD. p. 282.
Pulegium anguſtifolium ſ. cervinum Monſpelienſium odoratius LOB. ic. p. 501. cum icone.
Pulegium creticum TAB. p. 355.
Pulegium cervinum anguſtifolium I. B. III. p. 257.
Pulegium anguſtifolium C. B. RAJ. p. 534. MORIS. III. p. 370. T. 7. f. 7. RIVIN. T. 22. BOERH. &c.
Mentha aquatica ſaturejae folio I. R. H. TILL.
Mentha floribus verticillatis, foliis linearibus LINN. n. 307. ROYEN. p. 326.
II. *Pulegium Maſſilioticum* TAB. p. 356.
β *Flore albo* BOERH. MILL.

CONSTANT *Lauſannae pres de la maladerie aupres du Lac.*

Caulis firmus, erectus, dodrantalis, ramoſiſſimus. Folia ſimpliciſſima, anguſta, acuta, ultra mediam longitudinem paulo latiora, punctata. Sub denſis verticillis folia digitata, multifida, ſerrata. Flores magni . . . apices eminent.

LYCOPUS.

TOURNEF. T. 89.

LYCOPNUS LINN. n. 19.

A Mentha differt, quod duo tantum ſtamina habeat. Galea lata, leniſſime emarginata. Calycis ſegmenta omnia longa, in ſpinulas modice rigentes exeunt, ſupremo minimo.

1. LYCOPUS MAGN. Char. p. 100. LINN. Cliff. p. 11. ROYEN. p. 326.
Marrubium aquaticum TRAG. p. 9. THAL. SCHWENKF. RAJ. p. 535. MERR.
Lancea Chriſti GESN. Coll. p. 84.
Sideritis prima Heraclea MATTH. p. 1002. (foliis integris ſerratis.)
Sideritis CAM. Epit. p. 74 *b.*
Marrubium aquatile DOD. p. 595. foliis imis laciniatis.
Marrubium aquaticum vulgi, ſideritis ſecunda Matthioli LOB. ic. p. 524. eadem icon.
Verbena recta CAES. L. XI. c. 33.
Marrubium aquaticum quorundam I. B. III. p. 318.
Marrubium paluſtre glabrum C. B. Baſ. p. 65. P.
Lycopus paluſtris glaber T. aut. de Par. p. 287. I. R. H. &c.
Pſeudomarrubium paluſtre RIVIN. T. 21. optime.
Pſeudomarrubium aquaticum vulgare MOR. III. p. 378.
Sideritis vulgaris hirſuta ZWING. p. 845. magno errore.
b. *Marrubium paluſtre hirſutum* SCHOL. BOT. MAGN.
Lycopus paluſtris villoſus T. aut. de Par. p. 288. I. R. H.
β *Marrubium paluſtre hirſutum, tenuius laciniatum* C. B. Prodr. p. 110.
Lycopus paluſtris foliis in profundas lacinias inciſis I. R. H. DILL. p. 135. cum citet C. B.

Omnes varietates in aquoſis abunde proveniunt.

Caulis firmus, ramoſus, erectus, bipedalis. Folia plerumque pediculo ſunt oblongo, uno pare, & ad tria usque pinnarum oblongarum gracilium aucto, medio ſegmento ampliſſimo, lente decreſcente, undique ſerrato. Sed alias tota laciniata ſunt, parallelis fiſſuris ad nervum diviſa, alias ſimplicia, absque pinnis acceſſoriis, tantum ampliter & acute dentata. Deinde modo glabra reperiuntur, modo villoſa. Verticilli denſiſſimi minimi inter folia. Flos albus, barba roſeis punctis diſtinctus. Semina ſubovata, conpreſſa.

VERBE-

VERBENA.

TOVRNEF. T. 94. LINN. n. 843.

Noſtrae calyx quinquedentatus, ſupremo denticulo breviſſimo: non raro tamen ſex dentes vidi, quorum quatuor conſpectiores ſunt. Floris irregularitas valde modica. Barba ſimiliter trifida. Stamina quatuor inaequalis longitudinis, pene ſeſſilia.

1. VERBENA foliis laciniatis ſuperioribus, tripartitis, ſpicis anguſtis longiſſimis.

Verbena maſcula BRUNF. I. p. 119.
Verbena RUELL. L. 3. c. 103.
Verbena DORST. p. 292. GESN. Coll. p. 113. Hort. p. 285. CAES. L. XI. c. 32. RIVIN. T. 56. (ſola ſumma planta) BLAKW. T. 41.
Verbenaca ſupina ſ. femina FUCHS. p. 593. GESN. Coll. p. 113.
Verbena recta TRAG. p. 210.
Verbenaca ſupina CORD. D. p. 66.
Verbenaca MATTH. p. 1052. pulchre, CAM. Epit. p. 97.
Verbenaca recta DOD. p. 150. bene, TAB. p. 132.
Communis Verbena & ſacra recta LOB. ic. p. 534.
Verbena vulgaris CLUS. p. XLV. I. B. III. p. 443. RAJ. p. 535. &c.
Verbena communis coeruleo flore C. B. Baſ. p. 80. H. OX. III. p. 408. T. aut. de Par. p. 309. I. R. H. ZANICH. p. 273. ic. 289. IC. REG.
Verbena foliis multifido-laciniatis, ſpicis filiformibus LINN. Cliff. p. 11. ROYEN. p. 327.
β *Floribus albidis* VAILL. I. R. H.
γ *Folio variegato* BREYN. Prodr. II. p. 100.

Nihil ad vias frequentius.

Caulis erectus, cubitalis, brachiatus. Folia patentia, laciniata, quod rarum in hac gente; pleraque tripartita, lateralibus ſegmentis minoribus, medio longiori, & per intervalla profunde dentato; ſuprema pene ſimplicia ſunt, & ovata. Flores in longas, nudas, graciliſſimas ſpicas. Fauces piloſae, color ſubcoeruleus. Calyx maturus, longus, tetragonus, clauſa rubra fauce ſemina quaterna continet, ſemiovata, ſulcata, & rugoſa.

Multum laudatur, etſi ad ſenſus debilis videatur. Habetur pro vulneraria, aperiente, febrifuga. In cataplaſmate cum radice Rhodia dolores capitis diriſſimas ſanaſſe dicit FORESTUS, & in pleuritide eadem forma prodeſſe ait CL. CHOMEL. Extracti drachmam bis de die ſumtam vel ſanare febres intermittentes, vel certe corticis efficaciam juvare idem adfirmat. Balſamum cum oleo factum eſt ex antarthriticis arcanis FULVII TESTI, GIORN. *delli* LETTERATI Vol. XXII. p. 166.

PLANTAE PETALODEAE DICOTYLEDONES.

ORDO IX.
GYMNOMONOSPERMAE FLORE SEMINI UNICO INSIDENTE.

Haec claſſis naturali charactere cohaeret unica Globularia immiſta, quae ſitu differt ſeminis. Omnibus ſemen unicum, oblongum: ex apice profert florem deciduum, monopetalon, (in noſtris certe) quinquefidum, raro quadrifidum, ex cujus tubo ſtamina in prima claſſe tria & quatuor, in reliquis qninque naturaliter naſcuntur. Tuba omnibus unica, flore longior, ſaepiſſime bifida.

CLASSIS I.
STAMINIBUS LIBERIS.
DIPSACEAE VAILL. Comm. Pariſ. 1722.

Huic claſſi ſtamina libera ſunt, quae reliquis in unum tubum connaſcuntur; & folia, excepta inter noſtras Globularia, ſemper conjugata.

ORDO I.
CALYCE COMMUNI DESTITUTAE.

V A L E R I A N A.
TOURNEF. T. 52.

VALERIANAE Sp. LINNAEI n. 21.

Huic ſemen coronatur anulo, ex plicatis pilis facto, qui matureſcente planta ſe explicant, & in plumoſum pappum aperiuntur. Stamina naturaliter tria, flos infundibuli forma, plerumque regularis: eſt ubi calcar contra ſemen deorſum projicit, tuncque unicum ſtamen habet.

I. VALERIANAE FLORE UNIFORMI.
VALERIANAE VAILL. Comment. Acad. 1722.

1. VALERIANA foliis omnibus pinnatis LINN. Cliff. p. 16. ROYEN. p. 234.
α β Unicam faciunt.
Phu Germanicum FUCHS. p. 857. cum foliis utriusque generis.
Serpyllum Germanicum TRAG. p. 61. *ſive valeriana* 2. EIUSD. ex FUCHSIO.
Phu parvum MATTH. p. 40. bene.
Valeriana vulgaris CORD. D. I. C. 10.
Phu minus CAM. Epit. p. 22. eximie pro anguſtiori.
Phu majus commune GESN. Hort. p. 272.
Valeriana ſylveſtris I. CLUS. Hiſt. p. LX. bene.
Valeriana ſylveſtris EIUSD. Pann. p. 512. DOD. p. 349. purg. p. 87. optime, LOB. ic. p. 715. eadem, CAES. p. 148.
Valeriana major, herba benedicta TAB. p. 165.
Valeriana ſylveſtris magna aquatica I. B. III. P. II. p. 210.
Phu Dioſcoridis verius COLUMN. Phytobaſ. p. 114. ecphr. p. 210.
Valeriana ſylveſtris major RAJ. p. p. 388. H. OX. p. 101.
α Foliis anguſtioribus.
Valeriana ſylveſtris major montana C. B. Baſ. p. 50. P. RAJ. Syll. exter. p. 259. Syn. III. p. 200. H. OX. III. p. 101. TILL. DILL. RAJ. Syn. MILL. BOERH.
Valeriana ſecunda foliis anguſtioribus MORIS. Umbell. p. 50.
Valeriana fol. anguſtior. RIVIN. T. 2. VOLC.
Valeriana major ſylveſtris foliis anguſtioribus VAILL. Mem. p. 252.
Valeriana ſylveſtris major T. GARID. p. 468. ic. 96. RUPP. T. aut. de Par. p. 236. I. R. H. LINN. Lap. n. 236. huc magis pertinent.
β Foliis latioribus, ſplendentibus.
Valeriana ſylveſtris AICHST. Ord. 9. T. 12. f. 2.

Valeriana

Valeriana paluſtris major C. B. I. R. H. RUPP. *profunde laciniata* C. B. Prodr. p. 86. H. OX. III. p. 101. pro varietate, I. R. H.
Valeriana ſylveſtris major RAJ. Syn. III. p. 200. ZANICH. p. 269. ic. 159. huic propior eſt, *foliis latioribus* HERM. VAILL. p. 251. pro diverſa.
Valeriana ſecunda foliis latioribus MOR. Umbell. p. 51. T. 10. C.
Valeriana ſylveſtris major altera folio lucido SCH. BOT. T. aut. de Par. p. 232. VAILL. Bot. p. 199. RAJ. Hiſt. III. p. 242.
Valeriana RIVIN. T. I. DILL. VOLC.

Frequens in ſylvis & ad ſepes: Altera, latifolia, in aquoſis prope urbem, loco dicto *Sulgenbach.* Radices fiunt multis fibris teretibus, ſordide ex albo luteſcentibus, odoratiſſimis.

Caulis ad ſepedalem, rectiſſimus, tener, non valde ramoſus, niſi in ſummitate, ubi umbellam profert, diviſione petiolorum tripartita, ſaepiſſime repetita. Folia conjugata, omnia pinnata, pinnis plerumque paribus, longe decreſcentibus, acuminatis, dentatis, dentibus diſſitis. Sub Umbella folia aliquot. Inter flores ſquamulae ovales. Semen ſtriatum, ovatum. Flos androgynos, rotunde & modice inaequaliter quinquefidus, ſubrubellus: Habet enim majus ſegmentum, & duo paria minorum. Stamina tria eminent. Tuba apice lateſcit trifida. Semen margaritiferum, ſurſum anguſtius, compreſſum, ſulcatum, utrinque linea biſectum.

Odor radicum ſingularis, vires prodit: amarae ſunt, penetrantes. Habentur pro antihyſtericis, in infuſione efficaces TOURNEF. ſudorificae, emmenagogae: diureticae HOFM. Cachecticos etiam tumores diſpuliſſe vidit externo uſu SPIES *de Valer.* p. 32. ſed princeps vis eſt epileptica, dicta FABIO COLUMNAE, deinde MARCHANTIO *Comm. Pariſ.* 1706. p. 430. & SCHUCHMANNO E. N. C. Dec. III. ann. IV. obſ. 44. & miris laudata modis, quam tamen experti Medici non ſatis fidelem invenerunt, etſi promitteret aliquid, & aliquamdiu ſecuros praeſtaret aegros. Doſis pulveris radicis in vino drachmae unius cum ſemiſſe: cochlear ſemel aut bis praeſcribit COLUMNA. Vide dubitantes etiam de hac efficacia BRESLAVIENSES 1718. M. *Febr.* Exterius impoſita contuſa planta ſanat vulnera recentia.

2. VALERIANA foliis imis ovalibus, ſuperioribus plerumque pinnatis, ſexu diſtincta.

α Mas: cum ſexu feminino inperfectiori.
Valeriana exigua TRAG. p. 62.
Phu minimum MATTH. p. 41.
Phu minimum ſeu valeriana montana paluſtris CAM. Epit. p. 23. optime.
Valeriana minor GESN. Hort. p. 272. MERR. RAJ. p. 388.
Phu paluſtre minimum GESN. Coll. p. 96 *b.*
Valeriana minima EIUSD. ib. p. 96. *b.* DOD. purg. p. 88. bene, pempt. p. 350.
Valeriana ſylveſtris II. minor CLUS. p. LV.
Valeriana ſylveſtris minor LOB. ic. p. 715. eadem icon, ZWING. p. 522.
Valeriana inodora prima CAES. p. 150.
Phu minus, Valeriana minor TAB. p. 165. bene.
Valeriana minor pratenſis ſeu aquatica I. B. III. P. 2. p. 211.
Valeriana paluſtris minor C. B. Baſ. p. 50. H. OX. III. p. 101. T. aut. de Par. p. 327. I. R. H. DILL. p. 47. cum ſexus deſcriptione, VAILL. p. 252. pro diverſa.
Valeriana quarta minor MORIS. Umbell. p. 51. T. X. D. E.
β Femina: cum rudimentis organorum marium.
Valeriana quarta omnium minutiſſima TRAG. p. 62.
Valeriana paluſtris inodora, parum laciniata C. B. Prodr. p. 86. Baſ. p. 50. P. RAJ. Syll. p. 259. I. R. H.
Valeriana paluſtris foliis ſubrotundis LOES. p. 279. ic. 84.
Valeriana ſylveſtris ſeu paluſtris minor altera RAJ. Catal. Angl. p. 299. cum deſcriptione, Syn. III. p. 200. PLUKN.
Valeriana aquatica minor, flore minore RAJ. p. 389. T. aut. de Par. p. 237. I. R. H. VAILL. p. 252. RUPP.
Valeriana paluſtris minor, elatior, floſculis minoribus MORIS. III. p. 101.
Valeriana flore exiguo RIVIN. T. 2. BUXB. ERND.
b Flore albo VAILL. l. c. Verum huic flos ſemper eſt quam pallidiſſimus.
α β *Valeriana foliis caulinis pinnatis, polygama* LINN. Cliff. p. 16. ROYEN. p. 235.

Minime rara in pratis udis, v. g. ad balneum exterius.

Radix odorata, ſuaveolens, multiceps. Folia in aliquot ex radice faſciculos, ſubrotunda, aut cordis ſimilia, obiter dentata. Caulis pedalis, non ramoſus, niſi in umbellam, trichotomus: Ea in varietate α ſparſa ſatis & ſpecioſa, in β inelegans, & denſiſſima

denſiſſima eſt. Folia ad caulem pinnata, pinnis ellipticis, ad quinque paria, impare extremo ovali, deinde elliptico, obiter dentata. In α flos rubellus, infundibuliformis, ſpecioſior, ſtaminibus ex flore eminentibus. Tuba intra florem, ſimplex, brevior ſtaminibus; & ſemen quale in ſpecie I. Eſt adeo non mas, uti DILLENIUS, poſt RAJUM, ſed utcunque androgynos. In β flos minimus, vix dimidiae diametro: Tuba ex flore eminente trifida, ſtaminum trium rudimentum. Ut non repugnem, in priori feminina, in altera maſcula organa imperfecta eſſe, neque officio ſuo defungi. Deinde in β folia etiam latiora, ut aliquando omnia folia ſubrotunda ſint, absque pinnis acceſſoriis: Quae eſt illa *parum laciniata* BAUHINI, notabilis varietas, *Michelfeldae* ab Auctore, & a me prope Bernam lecta inter *Wittighofen* & *Beiswyl*.

3. VALERIANA foliis ad caulem tripteris. It. Helvet. n. VII.

I. *Phu ſaxatile* GESN. Coll. p. 96 *b*. Hort. p. 272.
Phu petraeum EIUSD. App. Hort. p. 295.
Valeriana ſylveſtris alpina I. CLUS. Pann. p. 512. *latifolia* Hiſt. p. LV. cum icone non optima, AMBR. MORIS. III. p. 102.
Valeriana alpina altera C. B. I. R. H. TIT.
Valeriana alpina I. B. III. p. 208. cum meliori icone, RAJ. p. 390. SCHEUCHZ. It. I. p. 51. cum deſcr.
Valeriana major ſ. latifolia PARK. p. 120. quod ad deſcriptionem. *Valer. minor* IBID. p. 121. icon non mala.
Nardus montana altera MOR. Umbell. p. 51.
II. *Valeriana alpina prima* C. B. Prodr. p. 86. cum bona icone & deſcriptione, P. Baſ. p. 50. ZWING. p. 523. I. R. H. & SCH. BOT. MAGN. PLUKN. TIT. it. (*alpeſtris*), MAPP. p. 316.
III. *Valeriana alpina ſaxatilis, minor, flore albo* BARR. ic. 742. bene.
IV. *Valeriana alpina minor, planta palmaris* PLUKN. p. 380. T. 231. f. 7.
V. *Valeriana minima, planta utplurimum uncialis* PLUKN. p. 380. T. 231. f. 8. RAJ. Hiſt. III. p. 242.

In Alpium & ſubalpinorum tractuum ſcopulis ubique, & in montibus vallis *Emmenthal*. RAJUS in *Saleva* M. C. B. in *Waſſerfall*.

Radix lignoſa, multiceps, odorata. Folia ex radice petiolata, cordata, acuta, acute ſerrata. Caules pedales & ultra, ramoſi: Folia ad caulem ſimiliter ſerrata, ex ovalibus lanceolata, ſed majori cuique duo minora adduntur ſub baſi, anguſta, ſerrata. Umbella primae ſpeciei, floribus androgynis, pene regularibus, roſei coloris, odoratis, ſtaminibus tribus &c. Semen late rotundum, ſtriatum, acumine bifurcato.

4. VALERIANA foliis omnibus integris, ex ovato acuminatis, leviter dentatis. It. Helvet. n. VIII.

I. *Valeriana montana* LUGD. p. 1127. *ſubrotundo folio* Pin. I. R. H. TILL.
II. *Valeriana alpina ſcrophulariae folio* C. B. Prodr. p. 87. cum bona icone, P. Baſ. p. no. I. B. III. p. 208. RAJ. Hiſt. p. 390.*. Syll. p. 259. MOR. III. p. 102. ZWING. p. 523. T. I. R. H. MAGN. PLUKN. TILL. VAILL. p. 252. SCHEUCHZ. It. I. p. 51. MAPP. p. 318.
Salix alpina ſcrophulariae folio SCHEVCHZ. It. V. p. 428.
III. *Valeriana montana inodora* C. B. herb. viv. an etiam ſynonyma?
IV. *Valeriana alpina foliis integris, radice repente, inodora* RAJ. Syll. ex. p. 259. Hiſt. p. 389. H. OX. III. p. 102. PLUKN. I. R. H.
V. An *Valeriana ſaxatilis alpina minor, foliis integris, Italica* BARR. ic. 868. icon ſingularis.

In Jurae M. ubique, v. g. ſupra *Dornach*, in adſcenſu ad *Grandvi*, *Saleva* &c. In Alpibus rarius: in M. *Ober-Gurnigel*: HUBERUS ex *Rhaetia*: I. GESNER. ex Alpibus *Abbatiſcellanis*: SCHEUCHZER. circa *Waldnacht*: ad lacum *Trüblisee*.

Radix longa, multiceps, lignoſa, ramoſa, plerumque inodora. Caules non ramoſi, pedales, & paulo ultra. Folia ima ovata, modice dentata, petiolata: ſuperiora ſeſſilia, ex ovatis lanceolata, oris plicatis, & obiter incerte dentatis. Character omnino prioris, & florum color.

5. VALERIANA foliis ovatis, obtuſis, minime dentatis.

Saliunca ſ. nardus celtica CORD. Hiſt. IV. c. 57.
Valeriana plantaginis folio, odoratiſſima GESN. Coll. p. 112 *b*.
Saliunca GESN. Coll. p. 104.
Nardum celticum MATTH. p. 33. male.
Celtica nardus CAM. Epit. p. 13. male.

Spica

Spica celtica, faſtigiato floſculorum ordine a praecedente differens EIUSD. p. 14. optime.
Nardus celtica GESN. Hort. p. 268 *b*. CAM. Hort. p. 104. FALLOP. in Dioſc. I. c. 12. TAB. p. 869. male, I. B. III. p. 205. cum meliori icone CAMERARII, RAJ. p. 391. *. Syll. ext. p. 187. ZWING. p. 518.
Nardus alpina ſ. nardus celtica CLUS. Hiſt. p. LVII. bene.
Nardus celtica ſeu alpina EIUSD. Pann. p. 514.
Nardus Gallica, quae & ſpica celtica CAES. p. 149.
Nardus celtica, ſaliunca LOB. adverſ. p. 192. Ic. p. 313. male.
Saliunca Neapolitana LUGD. p. 982.
Nardus celtica Dioſcoridis C. B. P. ex MATTHIOLO p. 5.
Nardus celtica altera EIUSD. ex CAMERARII altera icone.
Valeriana, Nardus celtica dicta Dioſcoridis H. OX. III. p. 103.
Valeriana celtica I. R. H.
Nardus celtica flore albo TIT. ib.
Valeriana alpina minor, ſpathulae folio VAILL. p. 253.

Ab hac planta *Hirculus* C. B. & *Nardo celticae ſimilis inodora* C. B. parum differunt; ſed nolui definire ex imperfectis ſpeciminibus. GESNERUS ex Alpibus noſtris. COLLINUS ad GESNERUM miſit ex Alpibus *Valeſiae*, Italiae finitimis.

Radix ſetis tecta, oblonga, multos caules educit, ſquamis ſive foliis priorum annorum totos tectos. Folia petiolata, ovata, nervis tribus & pluribus diſtincta, ad caulem ſimplicia, elliptica, longiora, ſemper obtuſa. Caulis dodrantalis, terminatus parva & longa ſpica, verticillata, cujus ſingulis ramis longa folia ſubjiciuntur.

Olim inter odoramenta in officinis vendebatur, nunc obſoleta. Ex Stiria tamen in Aegyptum mitti, ubi in balneis feminarum frequens adhibeatur, MATTHIOLUS auctor eſt.

ORDO II.
VALERIANAE FLORE CALCAR DEJICIENTE.
VALERIANOIDES VAILL. PHU RUPP.

6. VALERIANA foliis integris, ovato-lanceolatis, flore calcare donato.
Limonium Monſpelienſium GESN. Hort. p. 265.
Polemonium alterum DOD. Ic. II. p. 350.
Valeriana rubra DOD. Purg. p. 91. Pempt. p. 351. bene, TAB. p. 168. ex DOD. AICHST. Vern. Ord. I. T. 3. f. 1. ZWING. p. 523. BONANN. Micrograph. ic. 81. 82. 83. MAGN. Char. p. 149. I. R. H.
Phu peregrinum CAM. Epit. p. 24. bene, cum charactere.
Valerianae inodorae ſpecies tertia CAES. p. 150.
Ocimaſtrum valerianthon, & *Valeriana rubra Dodonaei* LOB. p. 341. eadem.
Polemonii ſpecies Dodonaei LUGD. p. 1187. duae icones.
Valeriana rubra Dodonaei RAJ. p. 381. Syll. ext. p. 258.
Valeriana rubra latifolia I. B. III. P. 2. p. 211.
Valeriana marina latifolia MOR. Umbell. p. 51. T. XI. *major rubra* (& alba) EIUSD. III. p. 102.
Valeriana marina RIVIN. T. 3.
Valerianoides latifolia flore rubro VAILL. Mem. p. 254.
Valeriana foliis lanceolatis integerrimis, floribus monandris caudatis LINN. Cliff. p. 15. ROYEN. p. 235.
β *Flore albo* MOR. I. R. H. &c.

In muris arcis *Neocomenſis*, & ſimilibus locis DIVERNOI.

Caulis cubitalis, firmus, ramoſus. Folia pene cordata, integerrima, longius mucronata; alis vero juniorum inſident faſciculi. Umbella plana, ut in primis valerianis. Flos contra ſemen projicit longum calcar, gracillimum: idemque bilabiato, quinquefido limbo deſinit. Stamen unicum.

7. VALERIANA foliis integris, longiſſimis & anguſtiſſimis, flore calcare donato.
Valeriana rubra anguſtifolia I. B. III. p. 211. cum bona icone, C. B. Prodr. p. 88. P. PARK. RAJ. p. 389. Syll. ext. p. 258. I. R. H. GARID. MAGN. &c.
Valeriana marina anguſtiſſimo Linariae folio H. OX. III. p. 102.
Valeriana rubra anguſtis & longioribus foliis PLUKN. p. 379. T. 232. f. 3.
Valerianoides anguſtifolia flore rubello, capſula majore VAILL. Memoir. p. 254.

In aditu occidentali ad aream *Creux du Vent.*

Pleraque prioris ſunt, ſed folia longa, anguſta, lentiſſime decreſcunt, cum ad tres uncias longa, a linea ad quatuor lineas lata ſint.

VALERIANELLA.

TOURNEF. T. 52. VAILL. n. 255.
VALERIANAE SP. LINN.

Flos Valerianae eſt & tria ſtamina; ſed fructus pappo non coronatur, variae caeterum figurae, modo conſpicuo involucro continetur modo nudus eſt. Addit BOERHAAVIUS caulis rariſſimam διχοτομίαν, quam olim perſpicax viderat IUNGIUS.

1. VALERIANELLA caule dichotomo, foliis oblongis, rariter inciſis, ſeminis mucrone ſimplici.

α Varietas foliis integris.
Album olus DOD. p. 647.
Lactuca agnina I. TAB. p. 167.
Polypremnon LUGD. p. 554.
Locuſta herba prior I. B. III. p. 323. ex TAB.
Pſeudovaleriana annua arvenſis, praecox, humilis, ſemine compreſſo rotundo MORIS. III. p. 104.
Valerianella arvenſis, praecox, humilis, ſemine compreſſo T. aut. de Par. p. 160. I. R. H. RUPP. &c.
Valerianella vulgaris, vel ſativa VAILL. p. 255.
β Foliis ſuperioribus dentatis.
Phu minimum alterum LOB. ic. p. 717. LUGD.
Lactuca agnina II. TAB. p. 167. eadem icon.
Locuſta altera foliis ſerratis I. B. III. p. 324.
Lactuca agnina PARK. p. 812.
Valerianella arvenſis, praecox, humilior MOR. Umbell. p. 54. T. Sem. 58. 59.
Lactuca agnina, ſeu Valerianella foliis ſerratis RAJ. Syn. III. p. 201. ZWING. p. 985.
Valerianella arvenſis ſerotina, foliis ſerratis T. aut. de Par. p. 161. pro hac & ſpecie 2.
Valerianella arvenſis, praecox, humilis, foliis ſerratis I. R. H. BOERH.
Locuſta minor RIVIN. T. 6.
Valerianella foliis ſerratis VAILL. p. 255. pro diſtincta ſpecie.
α β Conjungit utramque I. B. & C. B. cui eſt *Valeriana campeſtris inodora major* Baſ. p. 50. RAJUS vero p. 392. hoc nomine non ſerratam intelligit.
Locuſta GESN. Hort. p. 266 *b.*
An haec *Bupleurum humilius* CAES. L. IV. c. 142.
Valeriana caule dichotomo, foliis lanceolatis integris, fructu ſimplici LINN. Cliff. p. 16. ROYEN. p. 235.

Nihil frequentius in ſatis primo vere, Majo florens.

Folia ad terram longa, oris parallelis, obtuſo & latiori fine, dente uno, vel altero, vel nullo: ad caulem ſimilia, acuta tamen & ſaepe dentata. Caulis brachiatus, & rami pariter bifidi, ad magnos angulos patuli, pedales, molles & teneri. Umbella foliolis ſuccincta, & ſquama ovalis ſub ſingulo flore, ut in Valeriana. Seminis involucrum latum & breve, hinc gibbum, inde planius, pene ovale, mucrone brevi, bicolli, hinc reſecto, inde ſimpliciter acuminato. Flos ſemini inſidet infundibuli forma, limbo patulo, inaequaliter ſecto, externo majori, ſubcoeruleo. Stamina & Tuba ex flore eminent.

Oleracea eſt, & in acetariis atque pultibus deſideratur. Sed juſcula in febribus cum limonum ſucco, & in renum morbis etiam laudari video.

2. VALERIANELLA caule dichotomo, foliis oblongis, plerumque ſerratis, ſeminis corona tridentata.

An *Valeriana campeſtris major & ſtrigoſior* CAM. Hort. p. 175.
An *Bupleurum altius* CAES. L. 4. c. 14?
Lactuca agnina, ſ. Valerianella foliis ſerratis RAJ. p. 392. conjuncta cum ſerrata varietate ſpeciei I.
Valerianellae vulgaris ſpecies major ſerotina RAJ. Syn. III. p. 201. diſtincta a ſerrata.
Pſeudovaleriana annua, ſerotina, procerior, ſemine turgidiore H. OX. III. p. 103.
Valerianella arvenſis, ſerotina, altior, ſemine turgidiore EIUSD. Umbell. p. 54. ic. ſem. 60. 61. I. R. H. VAILL. Pariſ. RUPP.
Locuſta major RIVIN. T. 6.
Valerianella ſerotina altior VAILL. Memoir. p. 255.

Similis omnino prioris, locis iisdem, folio ſerrato & non ſerrato. Princeps diverſitas

verſitas eſt in ſeminis involucro, conico, hinc convexo, linea eminente diſtincto, inde planiore, coronato additamento cavo, venoſo, tridentato, cujus medius dens longe major eſt, ſimili calami ſcriptorii. Baſi coronae minimi duo denticuli adſidet, aegre viſibiles. Flos potius rubellus quam coeruleſcens.

DIPSACEARUM
ORDO II.
FLORIBUS IN CAPITULUM CONGESTIS ſ. FLORE COMPOSITO TOURNEF.

His commune eſt, ut ſummus petiolus in pulpoſum diſcum intumeſcat, cui undique inſident erecta ſemina, ſuis porro coronata floſculis.

GLOBULARIA.
TOURNEF. T. 295. non bene, LINN. n. 895.

Haec planta in eo anomala eſt, quod ſemen intra florem contineat. Flores in capitulum globoſum aggregati, ut in ſequente claſſe. Calyx communis nullus, ſed ſquama ſub quovis flore propria, quales plurimae conjunctae calycis imbricati ſpeciem efficiunt. Calyx difformis, bilabiatus, hinc bifidus, inde trifidus, villoſus. Flos monopetalos, limbo bilabiato, hiante. Superioris labii ſegmentum acute bifidum, in graciles lacinias, inferioris tres latiores, minus profunde inciſae. Stamina quatuor. Semen in imo calyce unicum: tuba globulo terminata. Conf. *It. Helv.* n. XLI.

1. GLOBULARIA caule folioſo, foliis ovatis integerrimis LINN. Cliff. p. 490. ROYEN. p. 190.

Bellis coerulea, globularia Monſpelienſium LOB. adv. p. 200. ic. p. 478.
Globularia CLUS. Pann. p. 541. obiter, Hiſt. p. V. VI. cum icone, LOB.
Bellis montana CAES. L. XII. c. 26. p. 494.
Aphyllanthes Anguillarae CAM. Hort. p. 18.
Bellis coerulea TAB. p. 329. bene.
Bellis coerulea Monſpelienſium EIUSD. T. 330.
Bellis coerulea Apula EIUSD. ib.
Bellis minor flore coeruleo AICHST. Aeſt. Ord. IV. T. 2. f. 3.
Aphyllanthes Anguillarae, ſ. Globularia Bellidi ſimilis I. B. III. P. I. p. 13.
Bellis coerulea caule folioſo C. B. Baſ. p. 78. P. TIT. &c.
Bellis coerulea Monſpeliaca RAJ. p. 381. Syll. p. 76.
Scabioſa Bellidis folio, humilis, globularia dicta, caule folioſo H. OX. III. p. 51. T. 15. f. 46.
Globularia vulgaris T. aut. de Par. p. 198. I. R. H. PONT. Diſſ. p. 120. RUPP. ZANICH. p. 114. T. 33. f. 1.
β *Flore albo* CLUS. PONT. Diſſ. l. c. Comp. Tab. p. 134.

Paſſim reperi in calidiori *Helvetia*. In rupibus ſupra *Biennam*, & *Bonneville*; in agris ſupra *Morges*, ad pedem M. *Thuiri*; in M. *Leitern* Valeſiae I. B. prope *Ramliken* C. B. in ſylva *Huningenſi* ſupra *Dornach*, ad ſemitam, qua a porta *S. Alban* ad *S. Jacob* iter juxta patibulum: GAGNEBIN circa *Valengin*.

Folia ad terram roſulam faciunt, firma, laevia, ovata, longe petiolata, non raro emarginato fine, neque raro dentibus aliquot inſcripta. Caules ex roſula exeunt erecti, firmi, pedales, unico capitulo terminati, non ramoſi. Folia ad caulem modo plurima modo pauca, alterna, oblonga, acuta. Flores ſature coerulei.

2. GLOBULARIA caule nudo, foliis ad terram oblonge rotundis, integerrimis. CAESALPINUS cum priori.

Aphyllanthes III. LUGD. p. 864.
Bellis coerulea caule nudo C. B. RAJ. p. 381. Syll. exter. p. 76. (recte diſtinguit a priori, quam non bene conjunxerat I. B.) an MURALT. p. 576. ZWING.
Scabioſa Bellidis folio, humilis, caule nudo, radice non repente H. OX. III. p. 50. T. 15. f. 43.
Annon *Bellis Alpina latiſſimo plantaginis folio* WAGN. p. 272.
Globularia caule nudo T. aut. de Par. p. 198.
Globularia Pyrenaica, folio oblongo, flore nudo I. R. H. MAGN. PONT. Diſſ. p. 121. SCHEUCHZ. It. VII. p. 513.
Scabioſa coerulea Bellidis minoris folio, caule aphyllo PLUKN. p. 336.

Legi in Alpibus a. 1731. ſed locus excidit. D. HUBER. ex M. *Lunae Rhaetorum* a. 1738. I. GESNER. in *Valeſia inferiore.*

Radix lignea, craſſa. Folia in roſam ad terram congeſta maximam, inſignis amplitudinis, fine rotundo, ovali, firma, & laurina carne. Scapus pauciſſimis aut nullis ſquamis adſperſus, ſemipedalis. Caput majus priori, etiam coeruleum, florum longioribus laciniis.

3. GLOBULARIA caule nudo, foliis cordatis, denticulo ex diviſione minimo.

Scabioſa montana repens V. CLUS. Pann. p. 539. 540.
Scabioſa montana repens ſ. X. EIUSD. Hiſt. p. V.
Aphyllanthi affinis, Scabioſa V. Cluſii, Bellidis affinis I. B. III. p. 13.
Bellis coerulea montana fruteſcens C. B. P. TIT. MUR. p. 652.
Scabioſa minima Bellidis folio RAJ. p. 381.
Scabioſa Bellidis folio, humilis, caule nudo, radice repente, folio cordato H. OX. III. p. 50. T. 15. p. 44.
Globularia montana humillima, repens I. R. H. MAGN. SCHEUCHZ. It. I. p. 37. It. V. p. 335. PONT. p. 120.
Bellis globularia fruteſcens minor TIT. It.
Globularia foliis radicalibus cuneiformibus, retuſis, dentatis, denticulo intermedio minimo LINN. Cliff. p. 191. ROYEN. p. 190.
β Non videtur differre.
Bellis coerulea fruteſcens, Pyrenaica, minima SCH. BOT. p. 185.
Scabioſa Bellidis folio, Pyrenaica, minima H. OX. III. p. 51.

Nihil frequentius verno tempore in ſaxis *Jurae* & Alpium omnibus.

Radix lignea, magna, ramoſa, multiceps, terminatur ceſpitibus foliorum, quales priores habent: ſed huic ex baſi eundo lateſcunt, fine emarginato, dente latiuſculo ex diviſione eminente. Neque tamen vel obtuſa vel acuta folia rara ſunt, quae neutra inciduntur. Scapus aphyllos, ſimplex, uncialis & biuncialis. Capitulum priorum, cyaneum, ſed minus.

ASTEROCEPHALUS.

VAILL. Memoir. 1722. p. 242. T. I. f. 17. 18. 19. 20. 21.
SCABIOSAE ſpec. TOURNEFORT. T. 264. & LINNAEI n. 61.
SCABIOSA KNAUTH. p. 135.

Flores aggregati in capitulum convexum. Involucrum generale floribus longius, octo, decem &c. foliis fit gracilibus. Inter flores ſimilia folia, tot quot ovaria, ſeminibus non adultis paulo longiora. Placenta convexa, obtuſa. Semen ovale involucro tegitur villoſo, laxe circumdato, ſulcato, terminato in liripipium lateſcens, orbiculariter reſectum, tenera membrana factum. Hoc vocat JUNGIUS *floſculos veſtitos*, Phyt. c. XIX. Intra involucrum vero ex ſeminis apice ſtylus perforatus erigitur, qui anulum geſtat, ex quo quinque longa cilia nigra adſcendunt, ad baſin pappoſa. Flos inter hos pilos oritur, anulo inſidens, tubo lateſcente, limbo quinquefido, cujus duo ſegmenta ſuperiora minima, obtuſa tamen, media mediocria, imum maximum eſt. Haec diverſitas, in extremis maxima, obſcura eſt in interioribus floſculis, qui & minores ſunt, & pene regulares. Stamina quatuor ex flore eminent. Tuba brevior fine craſſiuſculo.

1. ASTEROCEPHALUS foliis ad terram ovalibus ſerratis, ad caulem pinnatis, anguſtiſſimis.

Scabioſa BRUNF. II. p. 28.
Scabioſa V. TRAG. p. 243. abſque icone.
Scabioſa minor MATTH. p. 670. bene, CAM. Epit. p. 711. bene, cum charactere.
Scabioſa levis GESN. Coll. p. 106. Hort. p. 279. *b.*
Scabioſa media DOD. pempt. p. 122.
Soabioſa minor, ſ. columbarica LOB. p. 535. eadem icon.
Scabioſa minor I. TAB. p. 160. I. R. H. JOHR.
Scabioſa minor II. EIUSD. p. 161. I. R. H. JOHR.
Scabioſa minor III. EIUSD. p. 161. I. R. H. JOHR.
Scabioſa minor IIII. EIUSD. foliis omnibus inciſis.
Scabioſa foliis bellidis ſylveſtris, major & minor THAL. p. 109. *tenuifolia media, minima prior, & minima altera* EIUSD. p. 110.
Phyteuma Dioſcor. COL. Phytob. p. 99. cum charactere.

Scabioſa

Scabioſa minor vulgaris I. B. III. P. I. p. 3. RAJ. p. 374. MAGN. Char. p. 146. MORIS. III. p. 48.
Scabioſa indica flore dilute purpureo AICHST. Aeſt. Ord. 9. T. 10. f. 2. & *flore cinereo* ib. f. 3. & *anguſtifolia flore ſubcoeruleo* T. 9. f. 2.
Scabioſa capitulo globoſo, minor C. B. Baſ. p. 80. T. aut. de Par. p. 141. I. R. H. certo, ex fide horti ſicci;
Et *Scabioſa capitulo globoſo, foliis in tenuiſſimas lacinias ſectis* C. B. P. H. OX. p. 48. MAGN.
Scabioſa pratenſis hirſuta ZWING. p. 824. per errorem.
Aſterocephalus vulgaris VAILL. p. 242.
Et *Aſterocephalus ſubincanus, ſophiae folio* VAILL. p. 243. certe quod ad ſynonyma.
Et *Aſterocephalus minor glaber, Nardi montani foliis* VAILL. p. 244.
Scabioſa corollulis quinquefidis, foliis radicalibus ovatis, crenatis, caulinis pinnatis, ſetaceis LINN. Cliff. p. 31. ROYEN. p. 189.
β *Flore albo.*
Scabioſa VI. TRAG. p. 243.
Scabioſa tenuifolia candida, ſ. major THAL. p. 109. niſi fuerit Thuringiaca illa ad aliud genus relata a VAILLANTIO.

Nihil frequentius in agris & ad vias ſiccas. In *Valeſia* vix niſi albo flore reperias, mollitie & glabritie diverſam a ſp. 6.

Folia ad terram conferta, breviter lanuginoſa, aut glabra, petiolata, ovalia, ſerrata, Bellidis, quae cito exareſcunt, unde in multis iconibus omittuntur: ad caulem pauca, pinnata, pinnarum paribus ad octo usque, extrema ampliori, pene rhomboidea, inciſa, omnibus vel dentatis tantum, vel & ipſis pinnatis, pinnulis anguſtis, acutis. Caulis erectus, pedalis & bipedalis, brachiatus, ramis longe nudis, florigero terminatis capitulo. Color florum naturalis, dilute coeruleus, pili coronae nigri. Semen parvum, rotundum, longe & graciliter roſtratum.

* 2. *Scabioſa II. ſ. alpina* CLUS. Pann. p. 535.
Scabioſa montana ſ. V. EIUSD. Hiſt. p. II. cum icone, qua DOD. utitur pro vulgari.
Scabioſa glabra, carnoſis foliis virentibus HERM. Parad. Bat. ic. p. 221. *flore ex coeruleo purpureo* I. B. III. P. I. p. 7. H. OX. III. p. 47.
Scabioſa montana foliis ſcabioſae vulgaris C. B. PLUKN. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 48. PONTEDER. p. 189. ZWING.
Scabioſa montana glabro folio PARK. RAJ. p. 376. Syll. ext. p. 228.

Minime diſſentio a VAILLANTIO, qui pro varietate habet; quae jam RAJI fuerat conjectura.

* 3. *Scabioſa capitulo pulchro* WAGN. p. 286. ex I. B. Quid? an *Aſterocephalus Hiſpanicus major*, aut *minor*? Non exiſtimo in Helvetia naſci.

4. ASTEROCEPHALOS argenteus, graminifolius, flore coeruleo VAILL. 1722. p. 248. n. 26. cum varietatibus.
Scabioſa graminea, folio argenteo, flore purpureo CAM. Hort. p. 154.
Scabioſa graminea argentea I. B. III. p. 12.
Scabioſa argentea anguſtifolia C. B. Prodr. p. 127. P. PARK. RAJ. p. 380. MORIS. III. p. 49. T. 15. f. 36. I. R. H. ZWING.

In Alpibus Helveticis *ad lacum Locarnenſem* SCHEUCHZERUS in catal.

Caulis firmus, lanuginoſus, erectus, pedalis, cubitalis, non ramoſus, longe nudus, & uniflorus. Folia propius terram conferta, longa, anguſta, acuta, graminea, tomento albo nitentia. Calyx univerſalis, & floſculi tomentoſi. Flos coeruleus.

S C A B I O S A.

VAILL. p. 239. T. I. f. I. 3. 9. II. 12. 13. 14. 15. 16.
SCABIOSAE Spec. T. T. 263. LINN. n. 61.
PSORA KNAUT.

Pleraque ſunt quae in priori genere: ſed flores quadrifidi, placenta frequentibus pilis obſita, involucrum multo ſtrictius, obſolete quadrangulare, non coronatum anulo fimbriato, ſed quadridentatum, aut quinquedentatum. Corona vero ſeminis pluribus inciſa radiis ciliaribus. Calyx ſimilis, & ſuperſtes delapſo flore; ſed nullae ſquamae inter flores, neque excedit floſculos extimos.

1. SCABIOSA caule & foliis ſubhirſutis, imis ovatis, ſuperioribus ſemipinnatis.

α Foliis ſuperioribus laciniatis.
Scabioſa DORSTEN. p. 263. FUCHS. p. 716. TRAG. p. 242. ic. RUELL. p. 459.
Scabioſae primum genus TRAG. p. 243.
Scabioſa hirſuta foliis diviſis GESN. Coll. p. 106 *b.*
Scabioſa prima ſcabra hirſutaque GESN. Hort. p. 279.
Scabioſa vulgaris major DOD. p. 122.
Scabioſa major ſatorum vulgatior LOB. Ic. p. 53. ex DODONAEO.
Scabioſa vulgo folio ſciſſo CAES. p. 541.
Scabioſa flore ex coeruleo purpureo TAB. p. 158. bene.
Scabioſa diſſectifolia major THAL. p. 108. &
Scabioſa diſſectifolia media EIUSD. ib.
Scabioſa vulgaris AICHST. Aeſt. Ord. 9. T. 8. f. 3.
Scabioſa major communior, hirſuta, folio laciniato I. B. III. P. I. p. 2. RAJ. p. 374. H. OX. III. p. 45.
Scabioſa pratenſis hirſuta, quae officinarum C. B. Baſ. p. 80. T. aut. de Par. p. 309. I. R. H. PONT. Diſſ. p. 185. IC. REG.
Scabioſa officinarum VAILL. p. 240.
Scabioſa ſylveſtris BLAKW. T. 185.
Scabioſa corollis radiatis, corollulis quadrifidis, caule hiſpido LINN. Cliff. p. 31. ROYEN. p. 188.
b Foliis paulo tenuius diviſis.
Scabioſa altera campeſtris, ſ. ſegetum & ſatorum LOB. ic. p. 536.
Scabioſa arvenſis, ſ. ſegetalis TAB. p. 139.
Scabioſa major ſegetum PARK. p. 485.
c Glabra VOLC.
d Flore albo SCHWENKF. PARK. cum icone vulgaris, RUPP. &c.
β Foliis omnibus integris.
Scabioſa hirſuta, foliis ſemper integris GESN. Coll. p. 106.
Scabioſa integrifolia minor, ſ. maculata EIUSD. p. 108.
Scabioſa major, communior, folio non laciniato I. B. III. P. I. p. 2. MOR. III. p. 45.
Scabioſa integrifolia VAILL. p. 241.

In pratis & ad vias ubique.

Caulis & tota planta naturaliter hirſuta, aſpera: maculatus ille, erectus, pedalis & cubitalis, brachiatus. Folia ima late elliptica, acuminata, modice dentata; ad caulem, vel ſimilia, (in β) vel pinnis aucta acceſſoriis, aliquot parium, latis, non dentatis, nervo folioſo, extrema pinna ſemper ampliori, acute elliptica. Flores nudos ramos terminant. Calyx communis floſculis brevior, latis foliis, pene ovatis. Color coerulo-purpureus. Involucrum ſeminis parum hirſutum, quadrangulare. Semen longe hirſutum.

Amara eſt, ingrato ſapore, ſudorifica, vulneraria, ſaponacea. Ad pectoris morbos enixe commendat BOERHAAVIUS, quod molliter & absque nimio motu reſolvat; & principe loco cum *Hedera terreſtri* ponit LUDOVICI p. 220. Ad empyema commendat RIVINUS. In tuſſi epidemica maligna, ad rumpendam vomicam, ad pellendas variolas, in uſu eſt. In ulceribus mali moris, etiam venereis, laudat BUCHWALD. p. 253.

2. SCABIOSA foliis omnibus pinnatis, hiſpidis, caule nudo, non ramoſo.
Scabioſa hirſuta, multifida, alpina, repens BOCCONE Muſ. di Piant. p. 22. T. 6. I. R. H. VAILL. p. 242.

A Moutru CONSTANT.

Folia ex radice copioſa, hirſuta & aſpera, pinnata, extremo ſegmento latiori, pene rhomboideo, obtuſe ſerrato, in ſuperioribus pene tantum tridentato. Caulis fere nudus, vix ſemipedalis, unico terminatus capitulo. Flos purpureus, non radiatus. Specimen ita malum eſt, ut neque negligere viſum ſit pulchram civem, ſi vere talis eſt; neque auſim tamen certo affirmare, aut Scabioſam eſſe aut hanc ſpeciem.

*3. SCABIOSA pratenſis acaulos, foliis exiguis I. C. BAUHINI, WAGNER. p. 286. pro nova.

Circa *Curiam* naſci dicitur. Quid? an modo dicta? non repugnat.

4. SCABIOSA foliis longe ellipticis, acutis, ſerratis, firmis & glabris.

Procul dubio, qui ſequentem nominant, hanc etiam intelligunt, diverſam tamen ſuis notis, neque reſpondentem ulli veterum deſcriptioni.

In paſcuis vallis *Erguel*, & alibi in ſubalpinis abunde.

Habitus

Habitus & flos prioris ſpeciei, ſed totus glaber. Folia Perſicae ſimillima, oblonge elliptica, utrinque acuminata, continuo ſerrata, firma, & ſolidiora. Flores plurimi, uti tota planta brachiata eſt, ex coeruleo purpurei, ſed minores vix radiati, Succiſae ſimiliores. Involucrum hirſutum, quinquedentatum. Corona ſeminis quinque radiorum nigrorum. Illud longe ex ovato in mucronem educitur.

4. SCABIOSA foliis ovato-lanceolatis, per oram ſerratis & ſubhirſutis, caule hiſpido.

Scabioſa latifolia rubro flore CLUS. Pann. p. 535. cum icone, I. B. III. I. p. 9. RAJ. p. 378. Syll. exter. p. 228. H. OX. III. p. 45.
Scabioſa latifolia Pannonica rubro flore, ſeu III. CLUS. Hiſt. p. I.
Scabioſa rubra Auſtriaca LOB. ic. p. 583. ex CLUS.
An *Scabioſa in ſylvis, ſuccisae ſimilis* CAES. p. 541. Ita C. B.
Scabioſa latifolia rubra, non laciniata, ſecunda C. B. P. ZWING. I. R. H. &c.
Scabioſa montana rubra, non laciniata H. OX. III. p. 45.
Scabioſa Dipſaci folio VAILL. p. 241.
II. Minime differt; & CLUSIUS ſatis indicat exiguam diverſitatem eſſe.
Scabioſa latifolia, purpuraſcente flore CLUS. Pann. p. 535. PONTED. p. 188.
Scabioſa latifolia Pannonica, purpuraſcente folio, ſeu IIII. CLUS. Hiſt. p. IV.
Scabioſa latifolia, purpurante ex nigro flore I. B. III. P. I. p. 9.
Scabioſa montana non laciniata, rubra C. B. Baſ. p. 80. *& prima* C. B. P. HERM. I. R. H. ZWING.
Scabioſa 4. Cluſii RAJ. p. 379. Syll. exter. p. 228.
Scabioſa folio integro VAILL. p. 241.
III. *Scabioſa maxima dumetorum, folio non laciniato* I. B. III. P. I. p. 10. RAJ. p. 379.

Abunde in Helvetia, ad pedem M. *Jurae*; in ſylvis v. g. ſupra *Rieggisberg*, verſus *Muri*, prope *Bernam*: in ipſo *Muteto* M. C. B. & ego reperi.

Caulis ut in vulgari, maculatus, altior, a cubito ad quatuor pedes, habitu eodem, aſperiori tamen magis, & ramoſus idem, & multiflorus. Folia caulem lata baſi quaſi amplectuntur, ima longo & lato petiolo, ſuperiora lata, ex ovatis lanceolata, ora & nervis ſubtus hirſutis, ambitu rariter ſerrato. Flos purpureus, exiguus, non radiatus; & nervus folii ſaepe ejusdem coloris. Placenta papposa, corona ſeminis ex paucis radiis facta. Involucrum hirſutum, ovale.

Scabioſae nova ſpecies, folio Bardanae, a cl. GRONOVIO ad I. GESNERUM miſſa, videtur hujus ipſius plantae varietas eſſe.

S U C C I S A.

SUCCISAE Sp. VAILL.
SCABIOSAE Sp. T. & LINN. n. 61.

Cum Aſterocephalo convenit ſquamis inter flores, placenta non papposa, & corolla (noſtrarum certe ſucciſarum) quinque radiorum. Differt floribus quadrifidis, ſeminis involucro in breviſſimum limbum producto. Irregularitas floſculorum modica: extimum tamen ſegmentum longius, intimum breviſſimum eſt.

1. SUCCISA foliis ad terram ovatis, ad caulem oblongis, parum dentatis.

Jacea nigra, vel morſus diaboli BRUNF. II. p. 54.
Succiſa FUCHS. p. 715.
Morſus diaboli RUELL. p. 453. TRAG. p. 264. ex FUCHSIO, GESN. Coll. p. 90 *b*. LOB. Ic. p. 546. ex DOD. TAB. p. 164.
Morſus diaboli vulgo dictus GESN. Hort. p. 268.
Succiſa, ſ. morſus diaboli MATTH. 623. bene, CAM. Epit. p. 397. DOD. p. 124. THAL. I. B. II. P. I. p. 11. RAJ. p. 380.
Scabioſa folio lapathi &c. CAES. L. XIII. c. 59.
Πυκνοκομον COLUMN. Phytob. p. 35.
Succiſa glabra C. B. P. Baſ. p. 80.
Scabioſa pratenſis noſtras, ſucciſa radice H. OX. III. p. 45.
Scabioſa folio integro glabro, flore coeruleo PONTED. p. 187.
Morſus diaboli & ſucciſa BLAKW. T. 142.
Succiſa officinarum VAILL. p. 237.
Scabioſa corollulis quadrifidis, caule ſimplici, ramis approximatis, foliis lanceolato-ovatis LINN. Cliff. p. 30. ROYEN. p. 188.
b. Flore albo TRAG. p. 245. CAM. &c.
γ Hirſuta.
Morſus diaboli, hirſuta, rarior GESN. Hort. l. c.
Succiſa hirſuta C. B. Baſ. p. 80. ZANICH. p. 253. ic. 29.

Scabioſa

Scabioſa folio integro hirſuto T. aut. de Par. p. 141. I. R. H. PONT. l. c. VAILL.
b. Flore albo LOES. MAPP.
δ Foliis inciſis.
Succiſa coerulea foliis inciſis LOES. p. 263. VAILL.
Succiſa anguſtifolia paluſtris TRIUMPHETTI obſerv. p. 76. cum icone.

Minime rara in pratis udis, ſylvis umbroſis, &c.

Radix faſciculus eſt fibrarum, & difficulter obſequitur, unde nomen. Foliorum ad terram roſula, ovalium, plerumque non ſerratorum, pilis rariuſculis & longis: ad caulem, longa ſunt, & gracilia. Caulis parum folioſus, plerumque non ramoſus, uno vel pluribus capitulis terminatus. Longos ramos ſingula terminant capitula, convexiora quam Scabioſis, pene cylindrica, floribus lateralibus non longioribus. Calyx univerſalis pariter brevis. Flos totus coeruleus: ſquamae breves, triangulae, inermes, modice inter floſculos eminent. Corolla ſeminis ſulcata, quadrangula, quatuor aut quinque nigris ciliis terminatur. Semen villoſa cute, ex ovato in gracile acumen educitur.

Radix ſudores movet, (C. HOFMAN. &c.) vulneraria eſt, ad gargariſmata in anginis, etiam venereis, (S. PAULI) ad cataplaſmata in diſcutiendis tumoribus uſurpatur, laudata olim ex vi alexipharmaca, etiam ad peſtem, (MAYERNE apud LOWTHORP. II. p. 645.) nunc neglecta, neque laudibus reſpondit vis venenis obpoſita BUCHWALDIO p. 180.

2. SUCCISA foliis pinnatis, pinnis ſerratis, capitulis hiſpidis, congeſtis.
Scabioſa alpina maxima LOB. Ic. p. 537. PONTED. p. 189. *montis Jurae & Salevae* LOB. adv. p. 233.
Centaurium nothum Dalech. LUGD. p. 1290. 1291. utcunque.
Scabioſa alpina centauroides AICHST. Aeſt. Ord. 9. T. 8. f. 1. bene.
Scabioſa alpina foliis Centaurii majoris C. B. P. H. OX. III. p. 46. T. 13. f. 10. I. R. H. MAGNOL. Char. p. 146.
Scabioſa Centauroides PR. ALPIN. Exot. p. 204. PLUKN. VOLC.
Scabioſa montana maxima RAJ. p. 374. Syll. ext. p. 228.
Succiſa alpina perennis, ampliſſimo Valerianae ſylveſtris folio VAILL. Memoir. p. 237.
Scabioſa corollulis quadrifidis, foliis pinnatis, pinnis lanceolatis, ſerratis LINN. Cliff. p. 30. ROYEN. p. 188.

Integra dumeta efficit in adſcenſu M. *Thuiri*, quando primum per rupes ad paſcua adſcenditur per convallem. Ibi etiam, ante me, RAJUS legit.

Caulis & habitus Ebuli ſimillimus, fiſtuloſus, cubitalis, ramoſus. Folia ima elliptica, ſerrata, ad caulem pinnata, nervo lato foliaceo, in pinnas continuato, paribus pinnarum ad ſex & ſeptem circumſerratis, ellipticis, inpare extrema ſimili. Capitula congeſta & pene umbellata, pene ſphaerica, depreſſiora. Squamae magnae, hirtae, triangulares. Flores ochroleuci. Inmaturam legi: videor tamen obſervaſſe, perinde ciliarem ſtellulam quinque radiorum ſemen coronare. Floſculi ſex- & ſeptemfidi MAGNOLII etiam paradoxi videntur.

DIPSACUS.

TOURNEF. T. 265. VAILL. p. 234. T. 1. f. 2. 5. 6. 7. 8. LINN. n. 60. MALPIGH. ic. 209.

Cum Succiſa convenit ſquamis cava baſi ovaria ſuſcipientibus, flore quadrifido: differt ſquamis, quae inter florem ſunt eminentibus, ſpinoſis. Corona involucro continua, brevis & quadrata; ſemini vero longior, floſculo naſcenti circumpoſita, quadrata, plumoſa, non radiata.

Non valde repugnaverim, ſi quis Succiſam conjunxerit Dipſaco.

1. DIPSACUS capitulis hemiſphaericis, nudis.
Herba caule cubitali, foliis ſpinoſis, capitulis flore ſcabioſae CORD. Sylv. p. 221 *b.*
Tertium Cardui fullonum genus TRAG. p. 848.
Dipſaco ſimilis herba, carduo exiguo GESN. Tab. Coll. p. 74.
Dipſacus ſylveſtris minor, parvis echinis GESN. Hort. p. 257.
Virga paſtoris MATTH. p. 663. CAM. Epit. p. 433. LOB. Ic. II. p. 18. ZWING. p. 641. BLAKW. T. 124.
Dipſacus tertius DOD. p. 735.
Virga paſtoris vulgaris I. B. III. P. I. p. 75.
Dipſacus ſylveſtris capitulo minore, vel Virga paſtoris minor C. B. Baſ. p. 104. H. OX. III. p. 168. MUR. p. 665. &c.

Dipſacus

Dipſacus minor, ſ. Virga paſtoris RAJ. p. 382.
Succiſa hirſuta Lapathi folio VAILL. Memoir. p. 238. ſed facies, & ſquamae inter flores demonſtrant Dipſacum eſſe.
Dipſacus capitulis florum ſubgloboſis LINN. Cliff. p. 30. ROYEN. p. 188.

Ad ſepes, v. g. eundo ad *Sandrein*, Baſileae inter *Steinenthor* & *Eſchemerthor:* ad *Birſam* &c. Genevae.

Caulis ſpinis brevibus aſper, ſepedalis, fragilis. Folia mollia, perampla, ex ovatis acuminata, varie ſerrata, nervo ſpinoſo, duobus minoribus foliis, ſubrotundis, ad baſin appoſitis. Ramos frequentia terminant capitula convexa, hemiſphaerica. Foliola omnia aequalia, neque ſub baſi longiora, in origine lata, cava, ariſta firma, ſpinoſa, ſerrata: omnia eminent. Involucrum quadrangulare, terminatum ora ſericea, quadrata, ſupra quam alia quadrata, major corolla eſt, ſericea, floſculum ſuſcipiens, ſeſſilis, perforata, mucroni inſidens ſeminis. Per maturitatem explanatnr eadem, & inſtar operculi ſemen protegit, donec delabatur ultimo. Semen ovato quadrangulare. Flores albi. Stamina atro-purpurea.

2. DIPSACUS capitulis ovalibus, calycis foliis ſulcatis, dentatis, ariſtis glumarum rectis.

Karten-Diſtel BRUNF. II. p. 70. planta arida.
Carduus Fullonum EIUSD. III. p. 32. DORST. p. 67.
Dipſacus purpureus FUCHS. p. 225. bene.
Carduus fullonum erraticus TRAG. p. 848.
Dipſacus minor GESN. Tab. Coll. p. 74.
Dipſacus ſylveſtris CORD. Hiſt. I. c. 59. cum icone ſativi ex TRAGO, GESN. Hort. p. 257. DOD. p. 735. THAL. VAILL. p. 236. BLAKW. T. 50.
Labrum veneris alterum MATTH. p. 662. CAM. Epit. p. 432. cum charactere.
Labrum veneris LOB. II. p. 18.
Dipſacus ſponte naſcens CAES. L. 13. c. 27.
Dipſacus ſylveſtris, ſ. labrum veneris I. B. III. P. I. p. 74. RAJ. p. 382.
Dipſacus ſylveſtris, aut virga paſtoris major C. B. Baſ. p. 104. P. H. OX. III. p. 168. T. aut. de Par. p. 266. I. R. H. PONT. p. 178. ZANICH. p. 87. ic. 163.
Dipſacus capitulis florum conicis LINN. Cliff. p. 29. ROYEN. p. 188.

Abunde locis incultis.

Caulis trium & quatuor pedum, ſpinis brevibus aſper. Folia baſibus latis obverſa, ſcaphas faciunt, quae aquam continent, ora caeterum in imis ſerrata varie, in ſupremis integra, nervo ſubtus ſpinoſo. Superiora folia ſcaphas nullas habent, cum nimis anguſta ſint & plana. Sub capitulis longa folia, ſurſum curva, ſpinoſa. Longa iſta gentisque maxima, cylindrica, obtuſo fine, placenta praelonga. Floſculi innumerabiles, in quincuncem diſpoſiti. Squamae longe eminent inter flores, qui coerulei ſunt: abeunt in ariſtas, ad latera ciliatas, rectas, in aculeum terminatas. Semen ex ovato longe mucronatum. Involucrum quadrangulare, ſulcatum, pariter ſuccifae primae, continuum corollae quadrangulari, deciduae. A ſativo foliis differt non confluentibus, aculeis rectis, mollioribus &c. a laciniato, falcatis radiis, qui huic rectiores ſunt, latiores, minus ſerrati.

Aqua, quae in cavitate continetur, ad maculas faciei eximendas laudatur, ab ipſo olim CAESALPINO; ad oculorum leves morbos & lippitudines a BOERHAAVIO. In antidoto ad morſum canis rabidi reperias in A. HAFNIENSIBUS II. obſ. 110.

GYMNOMONOSPERMAE FLORE SEMINI INSIDENTE.

CLASSIS II.

STAMINIBUS QUINQUE COALITIS.

SYNGENESIA LINNAEI p. 232. Confer. VAILLANT. 1718. p. 181 ſeqq. JUNG. Phytogr. c. 20. BOERHAAVE p. 80.

Huic vaſtiſſimae & naturali claſſi communis nota eſt, „ ex pariete floris monopetali, aliqua parte tubuloſi, limbo quinquefido (GREW. Anat. veg. c. 5. MALPIGH. ic. 154. F. G. H. 181. 182.) ſemini inſidentis, naſcuntur quinque filamenta, longas geſtantia antheras, quae in unum tubum connaſcuntur cylindricum, (vaginam

ginam vocat GREWIUS) circumpoſitum Tubae unicae, quae ex ſummo ſemine adſcendit, & plerumque ſupra tubum ſtaminum emergit, enſis vocata GREWIO l. c. Ita in androgynis; huic enim claſſi paſſim feminae flores ſunt, aliquando etiam ſteriles, quorum ovaria abortiunt, neque tamen ſtamina propria conceduntur: uti mares etiam reperiuntur, quibus ſtamina ſunt, & abortivum ovarium. Horum autem floſculorum plurimi, ut in priori claſſe, ad unam placentam connaſcuntur, & uno communi calyce continentur.

I. FLOSCULIS OMNIBUS TUBULOSIS.
EX FLOSCULIS CONPOSITAE JUNG. c. 19. 20.
FLORE FLOSCULOSO I. R. H.

His commune eſt, ut ſummus limbus floſculi figuram clauſam efficiat, cujus ſectio circulus eſt, quum in altera claſſe in planum expandantur.

TRIBUS I.
CAPITATAE BOERH. p. 135.
CINAROCEPHALAE VAILL. Mem. 1718. p. 181.

PONTEDERA & LINNAEUS in omnia alia abierunt, naturae obliti. A ſexu certe plantas haſce diſponere vetat communis lacteſcentia tribus planipetalae, vetat difficultas obſervationis in immaturis, Elichryſa, Petaſites, & quot non alia genera? quibus alias meri androgyni ſunt floſculi, alias miſti feminis. VAILLANTIUM ergo ſequi viſum eſt, cujus & Obſervationes & Pinax praeſtant. *Capitatae* adeo, communem notam habent, ut floſculorum tubus ſit quam longiſſimus, campanula pariter longa, (VAILL. T. I. 6. 8.) uno plerumque dente profundius a reliquis ſeparato. Ex eadem ratione calycis ſquamae multis ordinibus ſibi ſuccedunt, quorum extimi & imi breviores, ſuperiores ſemper & longiores & interiores ſequuntur. Unde fit, ut capituli diameter, quae a petiolo incipit, plerumque ſit transverſa longior. Eadem tamen increſcit in baſi per maturitatem, ut ventricoſus calyx inferne tumeſcat. Tuba etiam fere ſemper breviter inciditur, quae ſequentibus Tribubus in antennas finditur longiores. Quod ſi hae notae a ſequente tribu Diſciflorarum non ſatis hanc ſeparant, in ipſa, ni fallor, rei natura cauſa potius eſt, quam in botanico.

ORDO I.
I. FLORIBUS OMNIBUS ANDROGYNIS.
I. PLACENTA ALVEOLATA ABSQUE PILIS.

ONOPORDUM.
VAILL. p. 193. f. 37. LINN. n. 629.

Calyx ſquamis rectis, aculeatis: imae tamen reflectuntur. Omnes lanugo quaedam obnubit. Placenta quadrangularibus foveis (VAILL. f. 39.) in favi ſimilitudinem exſculpta, ſemina recipit ovato-quadrangula, (VAILL. f. 50.) pappo coronata.

1. ONOPORDON foliis tomentoſis, obiter laciniatis, caule alato, brachiato.

Weiſſ Frauen-Diſtel BRUNF. III. p. 104.
Spina alba FUCHS. p. 57. TRAG. p. 858.
Onopordon Athenaei GESN. Hort. add. ad p. 269.
Acanthium MATTH. p. 671. (icon plantae junioris) CAM. Epit. p. 441. DOD. p. 721. abſque tomento, ZWING. p. 650.
Acanthium, ſpina alba ſylveſtris Fuchſii, an Onopordon Athenaei anguillarae LOB. II. p. 1. ex DODONAEO.
Acanthium vulgare flore purpureo TAB. p. 686. ZANICH. p. 4. ic. 161. (nimis ſtrictus habitus.)
Carduus ſylveſtris CAES. p. 526.
Spina alba ſylveſtris Fuchſio I. B. III. p. 1. p. 54.
Spina alba tomentoſa latifolia ſylveſtris C. B. P. Baſ. p. 103. LOES. p. 261. ic. 81.
Acanthium vulgare RAJ. p. 313.
Acanthium tomentoſum, capite & ſemine majoribus, criſpantibus caulium alis BARR. ic. 502. an etiam ic. 501?

Carduus

Carduus alatus, tomentoſus, acanthi folio, vulgaris T. aut. de Par. p. 14. I. R. H. MAGN. Char. p. 131. PONTED. p. 125. &c.
Onopordon vulgare flore purpureo VAILL. p. 193.
Onopordum foliis decurrentibus, margine ſpinoſis LINN. Cliff. p. 393. ROYEN. p. 134.
Icones WEINM. T. 307 *b.* T. 308 *a.*
β *Flore albo* TAB. p. 685. C. B. I. R. H. DILL. IOHR. MAPP.

An Illyricus vere diverſus? non auſim definire. In *Valeſia* certe anguſtiori folio & lanuginoſiſſimo reperitur: Albo flore in M. *Schin* prope *Rätzuns* SCHEUCHZER. Vulgatior ad vias in Helvetia planiori, v. g. *Morati*, *Aventici*, *Paterniaci* &c.

Caules altiſſimi, ſepedales & ultra, brachiati, continuis alis foliaceis dentatis percurſi. Tomento caulis cum foliis obducitur modo raro, modo denſiſſimo, ut modo vireat tota planta, modo alba ſit. Folia ſeſſilia, ex alis caulis enata, pene ex ovalibus lanceolata, varie laciniata, in origine anguſtiora, ante finem latiſſima, dentibus in ſpinas rectas & valentes exeuntibus. Ramos terminant magna capita, ſpinoſiſſima, violaceis floribus, pappo rufo. Squamae calycis acuto aculeo terminatae, imae deorſum reflectuntur, ſupernae eriguntur. Semen ovato-quadrangulum, transverſim rugoſum, griſeum, maculatum.

Efficaciam ſucci ad cancrum, olim a BORELLO laudatam (Cent. II. obſ. 51.) novis experimentis in vero labiorum cancro fidelem reperit CL. ELLERS in elegantiſſimis obſervationibus, quae in Noſodochio Berolinenſi natae ſunt.

ORDO II.
I. FLORIBUS OMNIBUS ANDROGYNIS.
II. PLACENTA PILIS OBSITA.
I. CALYCIS GLUMIS SIMPLICIBUS.

LAPPA.

TOURNEF. T. 259. VAILL. n. 196.
ARCTIUM LINN. n. 627.

Ex ſphaerico capitulo & ſquamis calycis apice aduncis, ad obvia quaeque adhaerentibus, facile dignoſcitur.

1. LAPPA capitulis & foliorum facie inferiori tomentoſis.
Perſonata, ſive Lappa major altera MATTH. p. 1155.
Arction montanum, & Lappa minor Galeni LOB. ic. p. 587. ex *Saleva* M. adv. p. 257.
Bardana capitulis tomentoſis I. BAUHIN. in paralip. ad F. Boll.
Perſonata altera cum capitulis villoſis I. B. III. p. 571. ZWING. p. 937.
Lappa minor montana, capitulis tomentoſis, ſ. capitulis Dioſcoridis C. B. H. OX. III. p. 147. I. R. H. VAILL. Mem. p. 197.
Bardana major altera RAJ. p. 332.
Icon MERIANAE LXIII.

Haec in Helvetia lecta eſt *Biennae* &c. Gottingae frequentior.

Folia ampliſſima, etiam cubitalia, cordata, ſed obtuſa, obiter ſerrata, ſubtus tomentoſa, inprimis juniora. Caulis brachiatus, cubitalis, in vertice umbellifer. Capitula congeſta, juglandis magnitudine, obnupta tomento albo, brevi pappo in placenta, ſed conferto. Floſculi regulares, violacei. Semina incurva, quinque lineis eminentibus inſcripta, inter eas vero reticulata.

2. LAPPA capitulis glabris majoribus.
Lappa major capitulo glabro maximo RAJ. Syn. III. p. 196. VAILL. bot. p. 114.
II. Inter veteres, etſi difficillima eſt diſtributio, mallem tamen ad hanc, quam ad priorem, referre eas, quae ſequuntur.
Perſonata, ſ. Lappa major MATTH. p. 1145.
Perſonata CAM. Epit. p. 887. cum charactere.
Perſonata, Lappa major, Bardana LOB. p. 588.
Bardana, ſ. Lappa major I. B. III. p. 570.
Lappa major, ſ. Arcium Dioſcoridis C. B. Baſ. p. 58. P. H. OX. III. p. 146. T. aut. de Par. p. 207. I. R. H. VAILL. p. 197. &c.
Bardana major RAJ. p. 332.
β *Flore albo* I. R. H. RUPP. BUXB. LOES.

Ex Helvetia retuli, ubi, ni fallor, haec vulgatior eſt.

Capitula aeque magna, aut majora, ſed penitus viridia, & glabra. Folia pariter

ſubtus albicant & brevi tomento obducuntur. Semina pene ſimilia, ſed evidentius maculata.

3. LAPPA capitulis glabris minimis.

Lappa vulgaris capitulo minore VAILL. Mem. p. 197.

Lappa major, Arcium Dioſcoridis RAJ. Synopſ. III. p. 197.

Bernae vulgaris.

Folia glabra, ſubtus albida; prioris; capitula pariter glabra, ſed minora, vix avellanae vulgaris magnitudine, in planta aeque alta.

Pleraque veterum ſynonyma non poſſunt inter diverſas ſpecies facile diſtribui. Siquidem ſatis diverſae ſunt; propiores tamen ſunt mediae n. 2. LINNAEUS omnes conjungit, dicitque *Arctium* CLIFF. p. 391. ROYEN. p. 144.

Radices cinarae ſapore, edules ſunt, ad venerem movendam aptae LOBEL. Adv. p. 253. caulesque dulces, blandi, & validi tamen nutrimenti. Folia amara. Blande aperit & reſolvit radix, absque ſtimulo, ut in acutis adhiberi poſſit absque metu: urinam movet & ſudorem, expellit exanthemata, variolas: in Pleuritide & difficillima alioquin Peripneumonia laudata, (BOERH. MANARD. L. XIX. epiſt. 5.) in aſthmate &c. Cum cereviſia decocta arthritidem ſuperavit, urina lactea expulſa FOREST. Decoctum in malignis febribus familiare eſt in calidiori Gallia, GARIDELLO teſte, & a CHOMELIO laudatur p. 241. & ab Empirica illa BOERHAAVIO dicta Haarlemi magno cum ſucceſſu adhibitum eſt: tum in *Ptiſanis Regiis* purgantibus, quibus in ipſa venerea Lue Galli utuntur, & laudat S. PAULI. Aquam deſtillatam ad tres uncias, ſoporis inducendi cauſa, in Pleuritide dabat PREVOTIUS. Semina amariſſima, urinam validius pellunt, in emulſione, vel pulvere ſumta. Emulſio ad nephritidem commendatur, aut ipſum ſemen drachmae pondere. Folia extus admota ad Cephalaeam, (WELSCH. mictom. p. 63.) ad tumores diſſipandos, (CHOMEL.) & arthritidem laudantur ETTMULL.

C A R D U U S.

VAILLANT. p. 195.

CARDUI Spec. TOURNEF. & LINN. n. 630.

Characterem peculiarem facit pappus in ſemine ſimplex, qui Cirſio plumoſus eſt; & aculeus glumae calycinae rectus, qui Lappae in hamum inflectitur.

1. CARDUUS foliorum laciniis conplicatis & ſpinoſis, capitulo ſpinoſo nutante.

Onopordon I. TAB. p. 687. & *II.* IBID.

Carduus arvenſis major, purpureo flore, qui flore nondum nato moſchum olebat GESN. Coll. p. 66.

Carduus ſylveſtris Dodonaei, capite grandi THAL. p. 34.

Onopyxos tertius Guilandini LUGD. p. 1472. puto huc pertinere.

Acanthium ſylveſtre (flore albo) AICHST. Aeſtiv. Ord. XI. T. 7. f. 2. bene.

Carduus nutans I. B. III. p. 56. cum bona icone, RAJ. p. 308. I. R. H. RUPP. ZANICH. p. 50. ic. 162.

Onopordon PARK. p. 681.

Onopyxos amplo capite purpureo, anguſtifolius BARREL. ic. 1116. omnino noſtrum refert, diſtinguit tamen VAILL.

Carduus alatus major, flore rubro moſchato, capite nutante H. OX. III. p. 153.

Carduus moſchatus flore amplo, capite deflexo PLUKN. p. 83. cum malis ſynonymis, VAILL. p. 195.

Icon bona MERIANAE. n. C.

Carduus foliis ſinuatis decurrentibus, margine ſpinoſis, floribus ſolitariis nutantibus LINN. Cliff. p. 393. ROYEN. p. 132.

II. *Cirſium majus, ſingulari capitulo magno* C. B. quoad ſynonyma, non vero planta, H. OX. III. p. 150.

Cirſium tertium DOD. purg. 452. Pempt. p. 737. ob capitulum nutans & ſpinas validiſſimas.

III. *Carduus ſpinoſiſſimus, latifolius, ſphaerocephalus vulgaris* C. B. quantum video, hic idem fuit.

β *Flore albo* AICHST. T. I. R. H. TIT. it. MAPP.

Nihil frequentius in agris & ad vias. Albo flore SCHEUCHZ. in Rhaetia legit.

Caulis ramoſus, cubitalis, alis ſpinoſis, interruptis & brevibus obductus, & tomento araneoſo. Folia firma, nitentia, profunde laciniata, nervo albo, mucrone & dentibus in ſpicam rectam & acutam exeuntibus, laciniis anguloſis & conplicatis. Capitula ramos nudos terminant ſingularia, magna, pendula. Spina calycina dura, flava.

flava. Squamae primae reflexae, intimae rectae, & demum ſubrubellae. Pappus placentae latus. Semina nitida, ex ovato acuminata, utrinque conpreſſa, baſi umbilicata, pappo multo & lato. Floſculi campanula praelonga, carnea, vagina ſubviolacea, tuba clavata apice purpureo. Odor moſchi a tranſeuntibus facile percipitur.

2. CARDUUS foliis ex margine ciliatis, ſubtus tomentoſis, capitulis ſeſſilibus, congeſtis, mollioribus.

Carduus aſininus communis GESN. Coll. p. 66.
Carduus ſylveſtris tertius DOD. p. 740.
Carduus ſpinoſiſſimus vulgaris, *Polyacantha Theophraſti* LOB. ic. II. p. 21.
Carduus ſylveſtris alter CAES. p. 526. videtur.
Carduus caule criſpo I. B. III. P. I. p. 59. bene, T. aut. de Par. p. 65. I. R. H. PONT. p. 125.
Carduus ſpinoſiſſimus anguſtifolius vulgaris C. B. Baſ. p. 103. LOES. p. 43. ic. 5. bene, HOFM. RUPP. MAGN. Char. p. 135.
Carduus polyacanthos PARK. RAJ. p. 309. *capitulis pluribus nutantibus, ramoſior* H. OX. III. p. 153. Icones WEINM. T. 315. *d.* T. 316. *a.* T. 317. *c.*
Carduus foliis ſinuatis decurrentibus, margine ſpinoſis, floribus confertis terminatricibus LINN. Cliff. p. 393. ROYEN. p. 133.
β *Flore albo* I. B. SCHEUCHZ. It. II. p. 131. PONT. VAILL. SIBB. &c. WEINM. T. 315. *c.* T. 317. *b.*
III. Huc, ex fide horti ſicci, pertinet:
Carduus paluſtris C. B. Prodr. p. 156. Baſ. p. 102. PARK. SIBB. SUTH. &c.

Satis frequens locis ruderoſis & ad ſepes. Albo flore SCHEUCHZERUS in Rhaetia reperit inter *Tieffen Caſten* & *Fürſtenau.*

Caulis fragilis, tripedalis, ramoſus, erectus. Alae longae, ſed parum latae; criſpae, ſpinoſae. Folia ſature virent, ſubtus tomentoſa, laciniata, mollia. Flores in ſummo caule congeſti, ex breviſſimis petiolis, exigui. Calyx cylindricus, rara lana obnuptus, aculeis acutis, ſed debilibus, glumis imis deorſum reflexis, ſupernis rectis. Flos purpureus, pappus ſplendens, vagina cyanea.

3. CARDUUS foliis laciniatis, ſubtus tomentoſis, ex margine ſpinoſis, capitulis ſeſſilibus, congeſtis, aculeatis.

Carduus acanthoides I. B. III. p. 56. T. aut. de Par. p. 56. I. R. H.
Carduus polyacanthos capitulis longioribus & tenuioribus, foliis albicantibus MORIS. III. p. 153.
Carduus polyacanthos ſecundus RAJ. p. 309.
Carduus ſpinoſiſſimus capitulis minoribus RAJ. Syn. III. p. 194. PONTED. p. 123.

I. B. Ad ripas fluviorum & in ſalicetis: locum vero non addidit.

A priori omnino differt. Alae majores & magis ſpinoſae, tomentoſae. Folia validiori carne, profundius laciniata, pene primae ſpeciei, ſubtus tamen tomentoſa, laciniis anguloſis, conplicatis, in ſpinas, non in cilia terminatis. Flores congeſti, ſeſſiles, multis flavis ſpinis miſti, quae ad calyces pertinent. Albent iſti, & ſquamae imae non reflectuntur, aculei etiam validiores ſunt, totus flos minor & longior, carneo colore. Pappus longiſſimus.

4. CARDUUS foliis rigidis, molliter ſpinoſis, ſcapo longo, paucifloro. It. Helvet. n. XXIX. & T. XVIII.

α *Cirſium capitulis ſingularibus parvis* C. B. Baſ. p. 101. P. ex fide horti ſicci, non autem ſynonyma.
β *Carduus, dictus Cirſium, folio laciniato, nigrius* I. B. III. p. 43. RAJ. p. 305. Syll. ext. p. 85.
Cirſium anguſtifolium C. B. Prodr. p. 155. Baſ. p. 102. P. ex fide horti ſicci, RAJ. Syll. ext. p. 99. I. R. H. *Germanicum* PARK. p. 962.
An *Chamaeleon alpinus ſonchi ſpinoſo lucido folio, radice nigra, alato caule* BOCC. Muſ. di Piant. p. 148. T. 29. & 105? Prior icon non recedit, altera nimis ferox videtur.
Carduus Cirſioides nitido glauco folio, capitulo ſingulari VAILL. p. 199. ex BOCC.
Cirſium majus, ſingulari capitulo magno MUR. p. 527. huc videtur referendum.
b. Flore albo.

Ex Valeſia I. G.

Ubique in pratis montanis & ſubalpinis Helvetiae. Statim ſupra *Dornach*; in ſylvis eundo ad *Grandvi*, in *Dolaz*, *Thuiri*, ad pedes *Neſſi* &c. Utramque etiam varietatem ex Germania habeo ab ILL. Socero TEICHMEYERO, circa Jenam lectam.

Caulis rectus, cubitalis, inferius alis ſpinoſis ſive foliorum radicibus obductus, ſuperne longe nudus, parum ramoſus vel ſimplex, ſemper lanuginoſus. Folia firma, nitida, glabra, longa, margine ciliato, vel integro, vel dentato, vel laciniato, laciniis majoribus in ſpinulas exeuntibus. Flos unicus in ſingulo ramo, junior

 erigitur,

erigitur, maturus nutat. Capitulum magnum, ſquamae calycis ſimplices, triangulares, rectae, imae vero deviae, omnino innocuae. Floſculi ſuaverubentes, pappo ſplendente. Semina ex ovato oblique acuminata, griſea, nitida.

γ CARDUUS. . . .
Etſi multa ſimilia habeat, non tamen certus ſum, eundem eſſe. Reperi inter *Unter-Neunenen* & *Ober-Neunenen* in paſcuis lapidoſis.

Pleraque ſimilia: Sed caulis ab imo ad ſumma ramoſus, rami folioſi, breves; folia pene ſemipinnata; caeterum ſimilia, capitula duplo majora.

5. CARDUUS inermis, foliis glabris, imis ovatis, ſuperioribus ad baſin pinnatis.

Serratula MATTH. p. 945. CAM. Epit. p. 682. DOD. p. 42. LOB. p. 534. I. B. III. p. 23. C. B. Baſ. p. 68. RAJ. 331. IC. REG.
Serratula alias Terzolla I. B. apud GESN. Epiſt. p. 118.
Serratula Matthioli CLUS. Pann. p. 547. Hiſt. p. VIII. ex DOD.
Serratula tinctoria I. TAB. p. 156. foliis omnibus integris.
Serratula tinctoria II. EIUSD. p. 175. foliis inferioribus integris, ſuperioribus inciſis.
Serratula tinctoria III. EIUSD. ib. foliis omnibus inciſis.
Ceretta ſeu Serretta CAES. L. 13. c. 53.
Centauroides, aut Centaurium majus ſylveſtre Germanicum THAL. p. 26. cum quatuor varietatibus.
Serratula tinctoris AICHST. Aeſtiv. Ord. XI. T. 4. f. 2.
Serratula vulgaris flore purpureo PARK. p. 474. & *flore rubro* EIUSD. p. 475. pro diverſa.
Serratula vulgaris foliis laciniatis H. OX. III. p. 133. &
Serratula, vulgaris facie, foliis integris EIUSD. ib.
Jacea nemorenſis, quae Serratula vulgo T. aut. de Par. p. 105. I. R. H. MAGN. Char. p. 134. PONT. p. 135. ZANICH. p. 143. ic. 24.
Rhaponticoides nemoroſa, ſerratula dicta VAILL. p. 227.
Serratula foliis pinnatifidis, lacinia terminatrice maxima LINN. Cliff. p. 391. ROYEN. p. 143.
β *Flore albo* THAL. PARK. ROYEN. p. 120. MERR. HERM. I. R. H. VAILL. MAPP.

In paludoſis pratis & dumetis, v. g. verſus *Seelhofen*: circa *Mathod.*

Caulis rectiſſimus, gracilis, tripedalis, in ſummitate demum ramoſus. Folia firma, leviſſima, ora argute ſerrata, ima aut integra, ovata, dentata; aut ſemipinnata, pinnis lanceolatis, dentatis, ad caulem pinnas ſub majori ſegmento acceſſorias habent aliquot parium. Umbella caulem terminat. Capitula longa, cylindrica. Calycis ſquamae denſe compactae, graciles, ora lanigera. Floſculi pauci, purpuraſcentes, regulares. Pappus in ſemine ſplendens, cum aureo nitore & fuſco. Videntur autem pauci foecundi eſſe, plerique vero quos minoribus video ſeminibus eſſe, abortire, etſi omnes ſint androgyni.

Ad colorem flavum expetitur, & perinde uti aliae plantae tinctoriae, vulneraria eſt, in lapſu ab alto, ad hernias commendata. Sed rariſſime uſu venit. LOBEL. *Adv.* p. 231. &c.

Hanc, & proxime priorem ad DILLENII SERRATULAS pertinere non ignoro, quas ex papposo ſemine, & calycis ſquamis adpreſſis, cuſpidatis, & uniformibus floſculis conſtituit, *Hort. Elth.* p. 352. Sed dum notas a *Carduo* diſtinguentes manifeſtiores invenio, hic relinquere viſum eſt. Sunt enim in ventricoſo calyce ſui gradus, & in ſpinarum ferocitate.

6. CARDUUS mollis, foliis imis laciniatis, ſuperioribus integris, ſquamis calycis reflexis. It. *Helvet.* n. XXXV. T. XVIIII.

Cirſium majus, caule alato, polycephalon, capitulis majoribus, perſonatae aemulis SHERARD. apud RAJUM in ſyll. exter. p. 399. RAJ. III. p. 197.

Paſſim in Jura & Alpibus. SHERARDUS prope Genevam reperit, ego in ſylvis circa *Creux du Vent* & ſupra *Orvins*; tum circa *Valeſiae* thermas, & in valle *Urſaria* ad ſepes, & in dumetis proxime pagum *Grindelwald.* GAGNEBIN *ſur le mont Damain, aux Convers, a Pertuis & au cul des prez.*

Caulis erectus, altiſſimus, ſepedalis, ſulcatus, alis ſpinoſis percurſus, fragilis. Folia ima pedalia, pinnata, pinnis paulatim majoribus, extrema maxima, triangularibus omnibus, ſemibilobis, obſcure ciliatis, & ſerratis: Superna ex ovatis elliptica, tantum dentata ſunt; omnia vero debilia, ſature nigra, ſubtus tomentoſa. Flores in ſummis ramis congeſti, ſeſſiles, ſeni, ſepteni, exigui. Squamae calycis anguſtae, mucrone reflexo, falcato. Flos purpureus. Semina ſtricta, ſulcata, incurva, griſea.

CIRSI-

Carduus mollis, Lappae capituli foliis imis Acanthi ſuperioribus integris.

C. I. Rollinus Med. C. del.

Sculpſ. C. F. Fritſch filius Acad. Gött. Sculptor

Cirſium alpinum ſpinoſiſſimum floribus albis congeſtis

C.J. Rollinus. MED.C. delin.

C.F. Fritzſch ſculpſit. Acad. Gött Sculptor

C I R S I U M.

CIRSIUM VAILL. p. 200. & *ERIOCEPHALOS* VAILL. p. 203.
CARDUI Sp. & CIRSII Spec. T.

Differt a Carduo ſeminis pappo plumoſo. Eriocephalum a tomento calycis diſtinguit VAILLANT. Sed in omni Cirſio invenies, etſi parcius, tomentum, neque ſpinarum durities poteſt genus diſtinguere.

*1. CIRSIUM alpinum polycephalon, flore minore, purpuraſcente, caule aculeis obſito I. R. H.

SCHEUCHZER. ſupra thermas *Fabarias* & *Valantiam*.

An idem ſpeciei 4? an alia, mihi ignota.

*2. CIRSIUM Polypodii folio, flore ſulfureo; polycephalon SHERARD. apud RAJ. ſyll. exter. p. 398.

Eriſithales LUGD. p. 1094.
Carduus pratenſis foliis tenuibus, laciniatis C. B.
Carduus pratenſis, acanthi foliis lanceolatis PARK. p. 957.
Cirſium fibroſum, foliis anguſtioribus viridibus, floribus albicantibus H. OX. III. p. 150.
Carduo-Cirſium alpinum, polypodii inſtar profunde laciniatum, & aliquando dentis leonis laciniis, flore luteo, polycephalon PLUKN. p. 83. RAJ. III. p. 197.
Carduus mollis laciniato folio TIT. It.
Cirſium acanthoides montanum, flore flaveſcente I. R. H. TILL. PONT. p. 130. BOERH. VAILL. p. 202.

SHERARD. in adſcenſu ad ſummitatem M. *Dolaz.*

An idem ſequenti? non videtur, cum illud PLUKNETIUS ſeorſim habeat, neque ulla mentio fiat ſpinarum.

3. CIRSIUM alpinum ſpinoſiſſimum, floribus ochroleucis, inter flaveſcentia folia congeſtis. IT. HELVET. n. 66. T. XX.

Groſſ Eberwurtz ARET. p. 234 *b*.
Carlina polycephalos, alba foliis ſuperioribus candidis C. B. P.
Carlina polycephalos alba RAJ. p. 309.* I. R. H. MAGN. Hort. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 131.
Cirſium acanthoides, coma florum flaveſcente, montis Carthuſiani PLUKN. apud VAILL. p. 203.
Carduus alpinus ſpinoſiſſimus, polycephalos, foliis in ſummitate albicantibus, & albo flore TIT. It.
Cnicum alpinum humile, ſpinoſum, flore pallente PONT. Epiſt. ad SHERARD. p. VI.

Radix craſſa, lignea, non obſequens. Folia ad terram plurima, Carlinae facie, ſemipinnata, pinnis anguloſis, ſpinoſis, inciſis, ſpinis ferocibus: Superiora amplexicaulia. Caulis non ramoſus, pedalis, & humilior, totus foliis abſconditus. In ſummitate folia alia, latiora, teneriora, albida, nidum faciunt pro floribus. Congeſti hi & ſeſſiles, ſquamis calycis latis, fuſcis, ſpinis modice duris. Floſculi cum vagina ochroleuci.

Quid eſt *Acanthium montanum ex Jura M.* LUGD. p. 1446? caulibus cavis, capitulis multis inter folia ſeſſilibus, tota planta valde lanuginoſa.

4. CIRSIUM inerme, floribus inter flaveſcentia folia congeſtis.

Carduus pratenſis TRAG. p. 860. 861. cum capitulis nudis, *Tragi* GESN. Hort. p. 251 *b*. LOB. II. p. 11. cum bona icone, I. B. III. P. I. p. 42.
Carduus pratenſis latifolius C. B. Baſ. p. 102. PARK. RAJ. p. 305. &c.
Cirſium fibroſum foliis latioribus, diviſis, viridibus, floribus albicantibus H. OX. III. p. 150.
Cnicus pratenſis, acanthi folio, flore flaveſcente T. aut. de Par. p. 259. I. R. H. PONT. diſſ. p. 142. RUPP. &c.
Cirſium acanthoides pratenſe, flore ochroleuco VAILL. p. 203.
Icones WEINMANNI T. 465 *b. c.*
Cnicus caule erecto, foliis inferioribus laciniatis, ſuperioribus integris ROYEN. p. 136.
β *Flore purpureo* T. VAILL. RUPP. BUXB. MAPP.

Ubique in pratis humidis.

Caulis fragilis, ab uno pede ad ſex usque erigitur, non brachiatus, quaſi nudus. Folia ima ampliſſima, pedalia, pinnata: ſuperiora late amplexicaulia, ex ovatis acuminata, ex margine continuis mollibus ſpinis ciliata. Flores congeſti in ſummis ramis, inter folia capitulis multo majora, convergentia, albida; adulta vero libere nutant. Squamae calycis molliter ſpinoſae, graciles, aliquo tomento obnuptae. Capitulum longum, & floſculi ochroleuci, vagina fuſca. Semina ex ovatis conpreſſa, linea hinc magis inde minus eminente, alba.

Tener

Tener eſt & edulis.

5. CIRSIUM foliis ſemipinnatis, ſpinoſis, capitulis oblongis, mitioribus.

α Varietas glabra in ſegetibus.

Carduus in avena proveniens TRAG. p. 856. breviter, absque icone, C. B. P. Baſ. p. 102. &c.

Carduus arvenſis GESN. Coll. p. 66. TAB. p. 700. bona icon, SCHWENKF.

Ceanothos Theophraſti COLUMN. p. 45. ic. p. 46. bene, ſed pappum pingit ſimplicem.

Carduus avenarius, ſeu moſchatus PARK. p. 958.

Carduus ſpinoſiſſimus ſegetibus frequens H. OX. III. p. 156. RAJ. III. p. 199.

Carduus elatior, Ceanothi aemulus, ex atro virore in totum ſplendens PLUKN. p. 84. RAJ. III. p. 198.

II. *Flore albo* C. B. SUTHERL. SIBB. T. VAILL. &c.

β An iſte *Carduus ſylveſtris alter* DOD. p. 739. capite minori & minus ſpinoſo, cui male additur icon Carlinae ſylveſtris?

γ Varietas foliis ſubtus tomentoſis, in foſſis & ad vias.

Carduus repens vinearum C. B. Prodr. p. 156.

Carduus vinearum repens, folio Sonchi C. B. Baſ. p. 102. P.

Carduus ſerpens levicaulis I. B. III. p. 59.

Carduus vulgatiſſimus viarum RAJ. p. 310. H. OX. III. p. 156.

Cirſium arvenſe Sonchi folio, radice repente, flore purpuraſcente T. aut. de Par. p. 189. I. R. H. PONTED. Diſſ. p. 133. VAILL. p. 202.

Carduus radice repente, foliis lanceolatis, dentatis, margine aculeato LINN. Lap. n. 293. ROYEN. p. 133.

II. Caule tuberoſo I. R. H. VAILL. MAPP. p. 36.

Vulgatiſſimus prior, neque altera varietas rara. Caulis plerumque erectus, bipedalis & ultra, ramoſus. Folia firma, ſemipinnata, laciniis triangularibus, ſemibilobis, anguloſis, & complicatis, dentibus in ſpinas rigidas exeuntibus: Superiora vero pene integra ſunt, dentata. Capitulum longum, calyces ſquamis denſis, anguſtis, inermibus, ſaepe violaceis. Floſculi laete purpuraſcunt. Pappus longiſſimus. Semen pene prioris, ſed minus, ſubfuſcum.

6. CIRSIUM foliis ſpinoſis, hirſutis, ſemipinnatis, pinnis ſemibilobis, capite rigente, tomentoſo, ſphaerico.

Carduus Eriocephalos DOD. purg. p. 445. optime, pempt. p. 723. CLUS. Pann. p. 666. Hiſt. p. CLIIII.

Carduus tomentoſus, corona fratrum herbariorum LOB. II. p. 9. eadem icon.

Spina alba CAES. L. 13. c. 40. Ita C. B. P. Sed capita dicit molliſſima.

Carduus alius admodum procerus THAL. p. 34.

Jacea lutea Cluſii LUGD. p. 1474. icon, non vero deſcriptio.

Eriocephalos DOD. LUGD. p. 1488. deſcriptio, non vero icon.

Et *Onopordon* p. 1472.

Carduus capite tomentoſo I. B. III. p. 57.

Carduus capite rotundo tomentoſo C. B. H. OX. III. p. 155. T. aut. de Par. p. 324. I. R. H. PONTED. p. 121.

Carduus tomentoſus, corona fratris dictus PARK. RAJ. p. 311. PLUKN. &c.

Eriocephalos capite rotundo maximo VAILL. p. 204.

Icon WEINM. T. 31.

Carduus foliis ſinuatis decurrentibus, denticulis & ſuperficie ſpinoſis, calycibus lanigeris ROYEN. p. 133.

β *Flore albo* I. R. H. TILL. RUPP. PONT. WEINM. T. 310*b*.

γ Capite minus tomentoſo RUPP. BUXBAUM.

II. Non videtur differre, niſi aetate, cum ſit icon ſenioris plantae. Id olim I. B. & nuper ERNDL. monuit *It. Topliz.* E. N. C. Vol. 3. App.

Tomentoſus carduus anglicus LOB. Adv. p. 370.

Carduus tomentoſus LOB. ic. II. p. 10. MUNT. *anglicus* PARK.

Carduus tomentoſus capitulo majore H. OX. III. p. 155.

Eriocephalos capite oblongo, maximo, flore albo VAILL. p. 204.

In montanis non rarus, v. g. circa lacum *Juratenſem minimum*, in M. *Meirivaux*, circa *Creux du Vent*. SCHEUCHZER. inter *S. Mauriz* & *al ponte*. Vulgo naſci in montibus circa *Ferriere* GAGN.

Caulis virili altitudine erigitur, firmus, ramoſus. Folia ampliſſima, pedalia & ultra, hirſuta, pulpoſa, ſubtus tomentoſa, ſemipinnata, pinnis longis bilobatis, utriusque lobi nervo in duriſſimam ſpinam terminato, extrema lanceola longiſſima. Capitula congeſta ramos terminant. Capitulum ſphaericum, maximum, ſquamis acutis, erectis, bombycino villo obnuptis, in flavum aculeum terminatis. Floſculus

lus incurvus, longiſſimus, purpureus, vagina pallente, ſemine albo, conpreſſo, pene ovali, oblique truncato.

Capita edulia ſunt, uti Cinarae; idque tribui Carduorum commune eſt, quorum plerumque caules & placentae mites, farinoſi, & boni nutrimenti ſunt.

7. CIRSIUM foliis ſpinoſis, hirſutis, pinnatis, pinnis ſemibilobis, capitibus tomentoſis, turbinatis, pungentibus.

Carduus lanceolatus TAB. p. 699. HOFM. &c.
Carduus lanceatus latifolius C.B. Baſ. p. 104. H. OX. III. p.153. T. aut. de Par. p. 64. I. R. H. &c.
Carduus lanceolatus ſ. ſylveſtris Dodonaei I. B. III. p. 58. (Cur dicit, capitula pene innocua eſſe?)
Carduus lanceatus MERR. RAJ. p. 310.
Carduus lanceolatus latifolius PONTED. p.124. &c.
Eriocephalus vulgaris capite turbinato, flore purpureo VAILL. p. 205.
Carduus foliis ſinuatis, decurrentibus, denticulis & ſuperficie ſpinoſis LINN. Cliff. p. 392. ROYEN. p. 132.
II. *Carduus ſylveſtris primus* DOD. p. 739. non optime.
Onopyxos Dodonaei LUGD. p.1471. PARK.
β *Flore roſeo* PONTED.
γ *Flore vario* EIUSD.
δ *Flore albo* HERM. I. R. H. VAILL. RUPP. &c.

Vulgatiſſimus ad vias.

Caulis brachiatus, bipedalis, totus alis foliaceis obductus. Folia prioris, ſature viridia, ſucculenta, ſemipinnata, pinnis anguloſis, bilobis, in ſpinas duras exeuntibus. Capitula in ſummo caule ſeſſilia, congeſta, pene conica. Squamarum extantes apices ariſtati, tomento obnupti conſpicuo, innumerabiles, ſquamae intimae debiles ſunt & purpureae. Semen leniter incurvum, ab altero latere linea diviſum, ex ſpadiceo varium. Floſculi purpurei, pappus longus. A priori exiguitate omnium partium, & maxime capituli, hujusque conica figura differt: caetera ſimilis.

8. CIRSIUM caule pene nudo, alis criſpis obducto, capitulis mitibus, in vertice congeſtis.

Carduus paluſtris GESN. Coll. p. 66 b. RAJ. p. 309. cum bona deſcriptione.
Polyacanthos Theophraſti LUGD. p. 1473. omnino.
Carduus polycephalos anguſtifolius C. B. Prodr. p. 156.
Carduus pratenſis polycephalos C. B. Baſ. p. 102. P. MUR. p. 578. omnino.
Carduus polycephalos PARK. p. 981.
Carduus ſpinoſiſſimus, anguſtifolius, pratenſis LOES. p. 35.
Carduus elatior pratorum uliginoſorum IUNGERMANN.
Carduus ſpinoſiſſimus, erectus, anguſtifolius, paluſtris H. OX. III. p.153.
Cirſium paluſtre, polycephalon, vulgare T. aut. de Par. p. 250. VAILL. p. 261.
Cirſium pratenſe, polycephalon, vulgare I. R. H. RUPP. &c.
Cirſium foliis linearibas dentatis, ſpinoſiſſimis, caule criſpo, ſpinoſo, ramoſo, floribus erectis ROYEN. p.134.
II. *Carduus lanceatus anguſtifolius* C. B. Prodr. p. 155. Baſ. p. 104. ex fide horti ſicci, PARK. H. OX. III. p. 153. PLUKN. Amalth. p. 51.

Abunde in pratis udis, & in ſylvis.

Caulis ab uno ad ſex pedes erigitur, & ultra, totus obductus alis, quae foliorum ſunt initia, ſpinoſis, ſub floribus non ramoſus, niſi in ſummitate; longe nudus, & gracilis. Folia exigua, anguſta, pauca, ſature viridia, ſubtus parce tomentoſa, ſemipinnata, pinnis bilobis, lobis in ſpinas flavas exeuntibus, extrema lanceolata, longiſſima. In ſummo caule capitula congeſta, quaſi ſpicata, minima, per maturitatem diſcedunt a ſe invicem, & ſparſa fiunt. Calycis ſquamae triangulares, fuſcae, aculeis modice rigidis, aliquo tomento obnubuntur. Floſculi purpurei, vagina alba. Semina alba, ex ovatis obliqua, quaſi unguiculata.

9. CIRSIUM inerme, glabrum, foliis ciliatis, dentatis. T. XVIII.

An *Cirſium pratenſe* CLUS. Pann. p. 655.
Flore rubro BRULM. Bresl. 1726. *M. April.*
Cirſium Pannonicum I. pratenſe CLUS. Hiſt. p. CXLVIII. Multo ſimilius eſt Cardui n. 4. Sed diſerte in notis ad C. B. lego, „ plumoſum *Cirſio Cluſiano* pappum eſſe.
An *Cirſium Pannonicum I. Cluſio, folio non laciniato* I. B. III. p. 46.
An *Cirſium anguſtifolium non laciniatum* C. B. P.
Cirſium alpinum, foliis minus profunde laciniatis, creberrimis ſpinis oblongis RAJ. p. 307. Videtur.

An *Carduocirſium maximum, profunde laciniatum, in foliorum ambitu ſpinis mollibus hirtum* PLUKN. p. 83. T. 154. f. 2. nimis duriter & anguloſe, H. OX. III. p. 150.

In pratis montanis *les moſſes*, inter *Aquilegiam* & *Chateaux d'Oex*. GAGNEB. *aux Convers.*

Caulis fiſtuloſus, fragilis, tripedalis, pene nudus. Folia pauca, mollia, inciſa, dentibus magnis, triangulis; utrinque glabra, margine rariter ciliato, ima ovato-lanceolata, tantum dentata; ſuperiora profundius inciſa, pene ſemipinnata. Flores longe nudos ramos terminant, magni, calyce penitus inermi, ſquamis fuſcis, & triangularibus. A Carduo 4. differt fere mollitie, & plumis pappi, caeterum perſimile.

10. CIRSIUM elatius, polycephalon, foliis imis integris, ſuperioribus latis, profunde laciniatis. SHERARD. apud RAJ. Syll. p. 398. RAJ. III. p. 197.

An *Carduo-Cirſium, dictum montis piniferi, repens, foliis imis integris, ſubtus incanis, ſuperioribus diſſectis, capitulis ſingularibus, geminis tergeminisue* HOFM. VOLCAM. p. 85?

An *Cirſium alpinum, foliis inferioribus rotundioribus & diviſis, ſuperioribus in acutos & profundos dentes excavatis* PONTED. Tab. p. 132.?

An *Cirſium alpinum foliis ad coſtam integris, per ambitum in amplas lacinias ſectis, flore albido, aſphodeli radice* EIUSD. Diſſ. p. 133.?

SHERARD. ad rivulum a Jura decurrentem, non longe *Geneva.*

„ Folia in caule Lycopi magis diſſecti figuram & diviſiones utcunque aemulantur.

Suſpicor eſſe eamdem priori.

11. CIRSIUM caule floris longitudine.

Chamaeleon exiguus TRAG. p. 852. bene.

Carlina minor CLUS. Pann. p. 667. *purpureo flore* EIUSD. p. CLVI. cum icone.

Carduus acaulos ſeptentrionalium, Chamaeleon albus Cordi, Chamaeleon exiguus Tragi LOB. II. p. 5. ex CLUS.

Chamaeleon exiguus Tragi LUGD. I. B. III. p. 62.

Chamaeleon ſeptentrionalium exiguus COLUMN. p. 19. obiter.

Carlina acaulos minor, purpureo flore C. B. RAJ. p. 310. MUR. p. 657.

Carlina montana minor, acaulos BARREL. ic. 493.

Carduus humillimus ſeptentrionalium, flore purpurorubente H. OX. III. p. 156.

Cirſium acaulos flore purpureo T. aut. de Par. p. 189. I. R. H. PONTED. p. 129. VAILL. p. 201.

β *Flore albo* MOR. VAILL.

γ *Flore dilute rubente* GAGNEBIN.

δ *Foliis pictis* WEINM. T. 319 b.

In acclivibus, lapidoſis, & alibi in agris editis non rarum, v. g. juxta viam quae ducit per M. *Hauenſtein* verſus *Balſtal.* Circa *Almedingen*, ſedem generoſi & amiciſſimi FRANCISCI LUDOVICI STEIGERI, in agris ſiccis.

Folia ad terram in circulum diſpoſita, petiolata, ſemipinnata, pinnis bilobatis & trilobatis, ſerratis, in validas ſpinas exeuntibus. Caulis unus vel plures, vix uncialis, uniflorus, neque tamen aphyllos. Capitulum maximum, longum, ſquamis triangularibus, fuſcis, mitiſſimis. Floſculi purpurei: pappus ad biuncem longus. Semen leniter incurvum, fere uti Sp. 7.

12. CIRSIUM foliis ſemipinnatis, pinnis ſemibilobis, capitibus inermibus ſingularibus.

α Varietas foliis latioribus modice dentatis.

Nardus montana Monſpelienſium CLUS. Pann. p. 660.

Cirſio V. congener, Carduus bulboſus Monſpelienſium EIUSD. Hiſt. p. CL. cum icone LOBELIANA.

Carduus bulboſus Monſpelienſium LOB. adv. p. 371. ic. II. p. 18. LUGD. PARK. an ſit *Leucacantha Dioſcor.* LOB. adverſ. p. 370.

Carduus bulboſus Monſpelienſium, ſive Acanthus ſylveſtris quibuſdam, foliis laciniatis I. B. III. p. 43.

Carduus pratenſis, aſphodeli radice, latifolius C. B. RAJ. p. 305. Syll. ext. p. 86.

Cirſium latioribus foliis viridibus, laciniatis, radicibus aſphodeli H. OX. III. p. 151.

Cirſium pratenſe, aſphodeli radice, latifolium HERM. I. R. H. VAILL. p. 201. RUPP. BUXB. &c.

β Foliis profunde inciſis, Cardui lanceolati ſimilitudine.

Iacea aculeata ſeu tuberoſa TAB. p. 154.

Acanthus ſylveſtris alter LUGD. p. 1444.

Carduus pratenſis aſphodeli radice, foliis tenuiter & profunde inciſis C. B. Baſ. p. 102. P. RAJ. Syll. ext. p. 86. &c.

Cirſium aſphodeli radice, foliis viridioribus, profunde & tenuiter diviſis H. OX. III. p. 151.

Cirſium pratenſe aſphodeli radice, foliis tenuiter inciſis I. R. H. VAILL. p. 201. pro diverſo.

C. B.

Cirſium Alpinum boni Henrici folio.

C. J. Rollinus Med. C. delin Sculp. C. F. Fritzsch Filius A. Gött Sculpt.

Cirſium montanum foliis longis ſerratis ſubtus incanis.

C. I. Rollinus Med. C. delin: Sculpſ. C. F. Fritsch filius Acad. Gött. Sculpt.

C. B varietatem poſteriorem *Michelfeldae*: SCHEUCHZER. ad alpium radices.

Radix ex medio quaſi trunco teretes albasque fibras demittit. Caulis erectus, ramoſus, bicubitalis, non alatus. Folia petiolata, ſemipinnata, pinnis anguloſis, multilobis, dentibus in ſpinas breves terminatis; ora ciliari, ſubtus tomentoſa & alba. Capitula magna in ramis longe nudis, lata, ſquamis triangularibus, fuſcis, inermibus.

* 13. CIRSIUM. . . .

Cirſium maximum, incano folio, bulboſa radice CLUS. Pann. p. 660. Hiſt. p. CXLIX. absque icone.

Cirſium maximum, foliis carnoſis, bulboſa radice, forte Lutetianum I. B. III. P. I. p. 44. RAJ. p. 306. H. OX. III. p. 150. SCHEUCHZ. It. VII. p. 511. VAILL. p. 201.

Cirſium maximum aſphodeli radice C. B. P. I. R. H.

SCHEUCHZERUS in udis pratis montanis *Valeſiae*.

Caulis bicubitalis & ultra, pollicis craſſitie, ſtriatus, tomento obſitus. Folia ex ovatis utrinque acuminata, viridia, ſucciplena, in ambitu mollibus ſpinis hirta. Capita majora, quam Sp. 14., purpurea. Radix craſſis & oblongis fibris, Aſphodeli bulbos referentibus. Ita CLUSIUS & C. B. Addit SCHEUCHZERUS, folia cauli appreſſa, ſubtus lanuginoſa eſſe, capitula in ſummitate plura.

* 14. CIRSIUM. . . .

Cirſium IIII. ſ. montanum II. CLUS. Pann. p. 660. Hiſt. p. CXLIX.? breviſſime.

Acanthium peregrinum TAB. p. 686.

Cirſium majus ſingularibus capitulis LUGD. p. 584.

Cirſium tomentoſum radice bulboſa, quibusdam Leucacantha Anguillarae I. B. III. p. 44. MOR. III. p. 151. SCHEUCHZ. It. VII. p. 501.

Cirſium montanum maximum RAJ. p. 305.

SCHEUCHZERUS *Seduni* ad vias.

Radices plures, teretes, naporum ſimiles, albae. Folia dodrantalia & cubito longiora, ſuperne tota albicant, inciſa, dentibus decuſſatis, ut in Eriocephalis; ciliis ſ. ſpinis innocuis, undique ex ora exeuntibus. Caulis erectus, ramoſus, tomento obſitus. Flores ſinguli ex ſingulis pediculis, nutantes; calyce miti, floſculis purpureis. Ita I. B.: mihi enim praeter folia nihil ad manus eſt.

15. CIRSIUM foliis longiſſime lanceolatis, ſerratis, ſubtus tomentoſis. T. XXI.

Cirſium Britannicum CLUS. Pann. p. 657.

Cirſium Anglicum II. EIUSD. Hiſt. p. CXLVIII. cum icone non optima.

Cirſium Britannicum Cluſii repens I B. III. p. 46. RAJ. 306. Syn. III. p. 193.

Cirſium ſingulari capitulo ſquamato, vel incanum alterum C. B. P. ex CLUSIO, I. R. H. SCHEUCHZ. It. IV. p. 332.

Cirſium Britannicum repens, foliis majoribus, ſubtus incanis H. OX. III. p. 149.

Cirſium Helenii folio, capitulo magno VAILL. p. 200.

An idem *Carduus calyce inermi, foliis lanceolatis, margine ciliatis* LINN. Lap. n. 292? non omnino convenit.

An *Carduus caule fere unifloro, calyce inermi, acuto, foliis lanceolatis, ciliatis, integerrimis, & laciniatis* LINN. Hort. p. 392. ROYEN. p. 134? Ita ſynonyma jubent.

In foſſis vallis *Urſariae* copioſe. Ibidem & in *Rhaetia* SCHEUCHZERUS.

Caulis erectus, firmus, bicubitalis, profunde ſulcatus, tomentoſus, dum junior. Folia frequentia, absque alis, longiſſima, elliptica, in medio latiora, lentiſſime lanceolata, nigra, glabra, ſubtus tomentoſa & incana; margine argute ſerrato, ſpinulis ex ſerrarum dentibus minimis, molliſſimis. Capitula ſingularia nudos caules terminant, craſſa, lata; ſquamis triangularibus, fuſcis. Floſculi purpurei. Nihil in tota planta ſpinarum.

16. CIRSIUM foliis triangularibus, lunate dentatis, ſubtus tomentoſis, capitulis inermibus, in ſpicam congeſtis. Icon exſtat T. XXII.

An *Carduus mollis, Lapathi folio* CLUS. Pann. p. 663. p. 664. I. B. III. p. 46. C. B. P. RAJ. p. 307. *. Syll. exter. p. 85. BOCCONE obſerv. p. 112.

Carduus mollior II. CLUS. Hiſt. p. CLI.

Carduus montanus foliis Helenii, non ſpinoſus CAM. Hort. p. 35. ex nota manu C. BAUHINI ſcripta.

Carduus mollis, Helenii folio, Camerarii PARK. p. 991.

Cirſium polyanthemum, molliori haſtato folio H. OX. III. p. 148.

Carduo-Cirſium Britannici floribus plurimis, in ſummo caule adgeſtis PLUKN. T. 145. f. 5. utcunque.

Cirſium alpinum boni Henrici folio I. R. H. PONT. p. 131.
Carduus mollis Lapathi foliis TIT. It.

Ad rupes proxime infra *Teufelsbrück* ad dextram, abunde; &, ni fallor, in *Gotthardo* M. SCHEUCHZER. in jugis *Averſanis* & *Praegallicis*.

Radix lignoſa, evulſu difficilis. Folia copioſiſſima, petiolata, etiam ad caulem, quod in hoc genere rarius eſt; pene cordata, longe acuminata, carnoſa; ex atro virentia, glabra; inferne albiſſima, uti Populi folia, margine ita ſerrato, ut intervalla dentium lunata ſint. Caulis lignoſus, pedalis & cubitalis, ſpica denſa florum terminatus. Capitula parva, longa; ſquamis in toto genere breviſſimis, triangularibus, tomento albicantibus. Floſculi purpurei.

Quae hactenus recenſui, omnia vera ſunt Cirſia, plumulas in ſemine & pappum habent in placenta: quod etiam de *Cirſio humili montano, Cynogloſſi folio, polyanthemo* RAJ. Syn. III. verum eſt, ut adeo ſerratulam LINNAEANAM *Lapon.* n. 291. & ab hac & a noſtris diverſam eſſe oporteat.

ORDO III.

I. FLORIBUS OMNIBUS ANDROGYNIS, II. PLACENTA PILIS OBSITA, II. CALYCIS GLUMIS SEMIPINNATIS.

SILYBUM.

VAILL. p. 219.
CARDUI Spec. T. & LINNAEI.

Calycis ſquamae ex lateribus emittunt utrinque ſpinas, molles, ipſae vero in fortiſſimos terminantur aculeos: imae repandae extant. Pappus & in placenta & in corona ſeminis plurimus. Semen craſſum, ex ovali conpreſſo incurvum, umbilicatum, apice inciſum.

I. SILYBUM nervis foliorum albis.
Fechdiſtel BRUNF. II. p. 71.
Carduus albus BRUNF. III. p. 41. venis non expreſſis.
Chamaeleon albus NEUEN. apud BRUNF. II. p. 243.
Marianus carduus CORD. Dioſc. L. III. c. 14.
Carduus Mariae vulgo dictus GESN. Hort. p. 251. *b.*
Spinae albae ſpecies Fuchſio GESN. Coll. p. 108 *b.*
Spina alba hortenſis FUCHS. p. 56. cum venis.
Carduus Mariae TRAG. p. 850. bene, RAJ. p. 312. ZWING. p. 648. BLAKW. T. 79.
Sarduus lacteus MATTH. p. 676. foliis inciſis, CAM. Epit. p. 445.
Carduus leucographus DOD. p. 721. 722.
Silybum, Carduus Mariae, & lacteus, Leucographis Plinii LOB. ic. II. p. 7. eadem icon.
Aliud Cardui ſylveſtris genus in ruderibus CAES. L. 13. c. 37.
Carduus Marianus ſ. lacteus TAB. p. 699.
Carduus Marianus, ſ. lacteis maculis notatus I. B. III. p. 52. MAGNOL. Char. p. 170.
Carduus albis maculis notatus, vulgaris I. B. P. Baſil. p. 103. H. OX. III. p. 155. T. aut. de Par. p. 323. I. R. H. PONT. p. 124.
Silybum albis maculis notatum, flore purpureo VAILL. p. 219. ic. 31.
Icon MERIANAE CXVI.
Carduus ſquamis calycinis, margine & apice ſpinoſis LINN. Cliff. p. 393. ROYEN. p. 133.
β *Flore albo* VAILL. &c.

Circa hortos, & inter fimeta in ſuburbanis paſſim reperitur.

Folia ampliſſima, margine undulato, plicato, varie ſerrato, acute ſpinoſo; lucide virentia, nervis albis diſtincta, elegante habitu. Caulis ramoſus, erectus, ad ſex pedes altus, alatus foliorum ſpinoſis originibus, ſuperne longe ſub flore nudus. Flos quisque ſuum ramum terminat, magnus, ſpecioſus: capitulum ſpinis horridum. Floſculi carnei, vagina violacea, pappus ochroleucus.

Semina in medicina adhibentur, amara, farinoſa, ad emulſiones in morbis pectoris laudata, etiam certioribus experimentis, (BRESLAV. 1718. p. 149. 1063.) quibus conſtat, dolores punctorios & coagulatum ſanguinem earum uſu ſublatos fuiſſe. In fluore albo laudant alii BUCHWALD.

ATRAC-

ATRACTYLIS.

LINN. p. 217.
CARTHAMI Sp. LINN. n. 632.
CNICI Sp. T.

Calyx fit ex degenerantibus paulatim plantae foliis. Prima ad baſin non differunt; ſequentia etiam ſemipinnata ſunt, pinnis & mucrone ſpinoſis, rugoſa adhuc & viridia: intima minime pinnata, in ſimplicem fiunt glumam, apice acuto purpureo terminatam. Baſin calycis lana obnubit. Semina in ambitu absque pappo, interiora vero pappo lato terminantur. VAILL. f. 43.

1. ATRACTYLIS ſucco ſanguineo, flore luteo.
Atractylis mitior RUELL. p. 548.
Phonos, atractylis GESN. ind. p. 88.
Atractylis ſylveſtris EIUSD. Coll. p. 616. Videtur.
Atractylis MATTH. p. 810. 811. male, CAM. Epit p. 561. bene, cum charactere, DOD. p. 736. LOB. ic. II. p. 13. eadem, ZWING. p. 648. RAJ. Syll. ext. p. 74. Hiſt. p. 304. BLAKW. T. 468.
Atractylis Matthioli TAB. p. 689. male.
Carthamum ſylveſtre CAES. L. 13. c. 44. omnino, ob ſuccum ſanguineum.
Cnicus ſylveſtris prior, Atractylis Dalech. LUGD. p. 1450. & denuo 1468. & 1469.
Atractylis Theophraſti & Dioſcoridis, ſanguineo ſucco COLUMN. p. 19. ic. p. 23. optime.
Atractylis flore luteo I. B. III. p. 83.
Atractylis lutea C. B. P. VAILL. p. 217.
Carduus luteus, erectus, reticulatus, ramulis fuſum referentibus H. OX. III. p. 160.
Cnicus, Atractylis lutea dicta HERM. Hort. p. 164. T. aut. de Par. p. 190. I. R. H. PONT. p. 141. MAGN. Char. p. 131. RUPP. &c.
Carthamus foliis amplexicaulibus, acuminate dentatis LINN. Cliff. p. 394. ROYEN. p. 136.

In calidiori Helvetia, v. g. in *Valeſia*, in agro *Aventico*, prope pagum *Treicovagnes*, circa *Thuiri*, *Genevam* &c. I. B.

Ima folia ſemipinnata, pinnis argute dentatis, in ſpinas exeuntibus, cito exareſcunt. Ad caulem ſimiliter firma ſunt, nervis eminentibus reticulata, non ita profunde ſemipinnata, amplexicaulia, pene cordata. Caulis rectus, firmus, cubitalis. Ramos flores ſinguli terminant, magni: pappus floſculorum ex albo purpureus; floſculus luteus. Calyx & ſumma planta viſcida ſunt, reſinoſo odore; & defracta quaelibet pars plantae ſanguineum ſuccum plorat. Semen turbinato quadrangulum, ad pappi baſin latum, reſectum.

Amara eſt, balſamica videtur, viribus Hyperici & Cardui benedicti; ſed in officina vix reperitur.

CARLINA.

TOURNEF. T. 285. VAILL. p. 219.
LINN. n. 246.

Perinde uti priori, folia extima calycis nihil a foliis ſemipinnatis plantae reliquae diverſa ſunt; proxima paulum degenerant, fiuntque in ſpinas ramoſas; intima denique laminae ſunt ſimplices, aridae, cartilagineae, acuminatae, ſed ſplendentes, & expanſae in formam radiorum. Semina cylindrica, villoſo involucro tecta, pappo majori, deciduo, in origine craſſo, ſed ramoſo, multifido, ramulis plumoſis; tum altera corolla pappi ſimplicis, brevis, non decidui, exteriori, diſtincta ſquamis erectis, ligulatis. Deinde diameter tranſverſa capitulis longior eſt, ut faciem floris radiati imitetur.

1. CARLINA caule ramoſo, floribus umbellatis.
Icon BRUNF. II. p. 69.
Dipſacus minor EIUSD. III. p. 33.
Atractylis media GESN. Hort. p. 249 *b*.
Atractylis mitior FUCHS. p. 121.
Atractylis ſ. Carthamus ſylveſtris TRAG. p. 839.
Carduus vulgaris MATTH. p. 669. commode, CAM. Epit. p. 439.
Carlina ſylveſtris vulgaris CLUS. p. CLVI. T. aut. de Par. p. 66. I. R. H. PONT. p. 168. VAILL. Memoir. p. 220.
Carlina ſylveſtris DOD. p. 728. RAJ. p. 288. MAGN. Char. p. 143.
Icon *Cardui ſylv. II.* DOD. p. 739. huc pertinet.

Sequanorum Cirſium luteum, Carlina ſil. Dodonaei, Atractylis mitior Fuchſii LOB. Ic. II. p. 14. nomen certe, de icone enim dubito. &.
Carduus vulgatiſſimus viarum, Onopyxos Guilandini LOB. II. p. 20. quod ad iconem.
Heracantha TAB. p. 697. commode, AICHST. Aeſtiv. Ord. XI. T. 8. f. 3.
Carlina ſylveſtris quibusdam, aliis atractylis I. B. III. p. 81. &c.
Cnicus ſylveſtris ſpinoſior C. B. Baſ. p. 102.
Carduus xeranthemos vulgaris annuus H. OX. III. p. 162.
Scolymus ſylveſtris ZWING. p. 645.
Carlina caule multifloro corymboſo LINN. Cliff. p. 395. ROYEN. p. 135.
II. *Carlina ſylveſtris ſpinoſior, polycephalos* C. B. HOFM.
Nihil admodum differre videtur *Carlina ſylveſtris incana, cornucopioides, Senenſis* BOCCONE Muſ. di Piant. p. 169. T. 125.
Carlina ſylveſtris quibusdam, aliis Atractylis polycephalos SCHEUCHZ. It. VI. p. 454.
b. Varietas monſtroſa faſciato caule.
Carduus monſtroſus, figura cornucopiae IMPERAT. L. LXXVIII. c. I. I. B. III. p. 56.
III. Humilior THAL. p. 6.

Vulgaris in arvis & collibus ſterilibus, apricis.

Caulis erectus, ramoſus, purpureus, a duabus unciis ad cubitum erigitur. Folia amplexicaulia, robuſta, nervis reticulata, tomento obnupta, dentata, dente quolibet duas fere flavas & rigidas ſpinas educente. Flores ramos terminant umbellae ſpecie, ſeſcuncem lati. Laminae intimae calycis radiati flaveſcunt. Floſculi pallentes, ad denticulos purpureus, vagina ſpadicea. Semen columnae ſimile, villoſum, pappo ochroleuco, ramoſo, plumoſo.

2. CARLINA caule unifloro. LINN. Cliff. p. 395. ROYEN. p. 135.

α Varietas caule breviſſimo, frequentior.
Eberwurtz BRUNF. II. p. 47.
Carduus Paris EIUSD. III. p. 35. absque flore.
Chamaeleon niger CORD. Dioſc. III. c. XI.
Silybus GESN. Coll. p. 107. *vulgo Carlina* deſcr. M. fract. p. 63.
Carlina EIUSD. Coll. p. 66. RUELL. p. 482.
Chamaeleontis genus GESN. Coll. p. 67 *b.*
Cardopatium vulgo dictum, caule carens EIUSD. Hort. p. 251. *b.*
Chamaeleon albus MATTH. p. 656. & EPIT. CAM. p. 428. bene, ZWING. p. 639.
Carlina altera DOD. purg. p. 439. p. 440. optime, pempt. p. 727.
Carlina major ἀκαυλος CLUS. Pann. p. 667.
Chamaeleon albus Dioſc. ἰξία *Theophr.* EIUSD. Hiſt. p. CLV. ex DOD.
Chamaeleon albus Dioſcor. &c. LOB. II. p. 4.
Vulgaris Carlina COLUMN. p. 13.
Carlina minor vulgaris AICHST. Aeſt. Ord. XI. T. 8. f. 1.
Carlina acaulos magno flore C. B. Baſ. p. 103. P. *albo* I. R. H. VAILL. p. 220.
Carduus xeranthemos flore albo ampliore, acaulis H. OX. III. p. 262.
Carlina acaulos flore luteo palleſcente IC. REG. p. 59.
b. Flore purpureo I. R. H. mihi non viſa. SCHEUCHZ. ad radices alpium. LUGD. p. 1453. ex *Allobrogibus.*
β Varietas caulifera, diverſa procul dubio a COLUMNIANA purpurea, quam pro cauleſcente deſcribit, & mera varietas, cum a C. B. & Germanis auctoribus recenſeatur, neque alia in Germania naſcatur.
Cardopatium vulgo dictum, caulem habens GESN. Hort. p. 251 *b.*
Chamaeleon albus FUCHS. p. 881. LOB. Ic. II. p. 4.
Chamaeleon vulgaris TRAG. p. 851.
Chamaeleon niger alter MATTH. p. 659. CAM. Epit. p. 430. (quem nihil a priori differre monet CAMERARIUS.)
Carlina prior DOD. purg. p. 439.
Carlina ſ. Leucacantha DOD. Hiſt. p. 727.
Carlina elatior, Chamaeleon albus vulgaris CLUS. Hiſt. p. CLV.
Chamaeleon albus caule donatus LOB. Obſ. p. 480.
Carlina cauleſcens magno flore C. B. P. Baſ. p. 103. MUR. p. 706.
Carduus xeranthemos flore albo, cauleſcens H. OX. l. c.
Carlina cauleſcens ZWING. p. 639. *magno flore albicante* I. R. H. VAILL. p. 220.
b. Rubente flore I. R. H. SCHEUCHZERUS ad radices alpium legit.
α β Recte conjungit I. B. & RAJUS, quibus unica eſt.
Carlina caulifera vel acaulos I. B. III. p. 181.
Carlina humilis RAJ. p. 288.

Paſſim

Paſſim in pratis ſterilibus *Jurae* & *Alpium* autumno floret. Abunde circa lacum *Juratenſem*, in valle *Simmia* &c. In M. *Saleva* I. B. in *Waſſerfall* C. B. in M. *Randenburgico* MURALT. Caulifera circa *Ferrieres* vulgatior eſt GAGN.

Radix lignoſa, brachiata, nigra. Ceſpes foliorum ad terram in orbem ponitur. Glabra ſunt, pinnata, pinnis anguloſis, plicatis, in ſpinas feroces exeuntibus. Caulis plerumque vix ſeſcuncem altus, folioſus tamen, aliquando cubitalis. Flos ampliſſimus, trientali diametro, quando radios explicavit, quod fit interdiu & coelo ſudo; nam nocte & pluvio aëre clauditur, (GUI de la BROSSE de la nat. des plant. p. 62. & C. GESNER.) Radii albi, ſplendidi. Floſculus ex luteo viret, dentibus purpureis. Semen majus minus hirſutum, pappo ſimili.

Diſcus carnoſus floris edulis eſt & validum alimentum praeſtat. Radix acris, amara, aromatica, ſudores movet penetrantiſſime, hinc antiquitus inter alexipharmaca numeratum. Somnum impedire HELMONTIUS.

ORDO IV.
II. FLOSCULIS IN AMBITU STERILIBUS.

Hae plantae, praeter diſcum verorum floſculorum majorum, extrorſum repandorum, qui ſemifloſculos quaſi aemulantur tribus Radiatae, ſemine, ſed abortivo, praediti, ſtaminibus & Tuba deſtituti.

I. CALYCIS SQUAMIS SIMPLICIBVS.

R H A P O N T I C U M.

VAILL. p. 223.
CENTAUREAE Sp. LINN.

Placenta papposa: Squamae calycis ſubrotundae, neque acutae, neque ſpinoſae, neque pinnatae, etſi ora aliquando findatur, & pene fimbriata videatur. Floſculi neutri tantum quinquefidi, veris & fertilibus non multo majores.

* I. RHAPONTICUM.

Centaurium majus Germanicum CORD. Sylv. p. 223 *b.* & huc icon pertinet hiſt. L. IV. c. 59.
Centaurium majus montanum, Lapathi vel Inulae folio GESN. Hort. p. 252.
Centaurium majus, Rhaponticum vulgo dictum FABRIC. apud GESN. in CORD. p. 235 *b.*
Rha DOD. ic. vet. p. 334.
Aretion DALECH. in Dioſc. Ruellii L. IV. c. 91.
Rha capitatum folio enulae, centaurii majoris facie LOB. adv. p. 118. ic. p. 288.
Rhapontici alia icon TAB. p. 910. ex LOBELIO.
Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulae, ſubtus hirſuto & incano I. B. III. p. 41. cum icone, MOR. III. p. 132. RAJ. p. 331.*.
Rha capitatum helenii folio LUGD. p. 1700.
Rhaponticum folio helenii incano C. B. VAILL. p. 224. ZWING.
Centaurium majus folio Helenii incano I. R. H.
Centaurea calycibus ſquamoſis, foliis ovato-oblongis, denticulatis, integris, petiolatis, ſubtus tomentoſis LINN. Cliff. p. 421. ROYEN. p. 142.
II. *Rhaponticum alterum, anguſtiore folio* LOB. ic. p. 288. LUGD. p. 1701.
Centaurium ſ. Rhaponticum alterum, anguſtiore folio I. B. III. p. 41. RAJ. p. 331.*.
Centaurium majus alterum, capitatum, anguſtiore integro folio H. OX. III. p. 132.
Centaurium majus, folio Helenii anguſtiore I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 132.
Rhaponticum anguſtifolium incanum C. B. P. VAILL. p. 224. ZWING. p. 462.

C. GESNER. ſupra *Glaronam.* In *Galanda* M. FABRICIUS. SCHEUCHZER. n. I. in alpibus *Praegallienſibus* & *Averſanis* [niſi is Auctor de Cirſii noſtra ſpecie, lapathi folio, potius loquitur, quum capitula ad 12. congeſta numeret, Rhapontico vero veteres auctores unicum in ſummo caule appingant] plantam vero n. 2. ſupra *Valantiam* Sarunetum & in M. *Grauenhoren.* I. GESNER. n. I. in deſcenſu *Spelugae* ad pagum cognominem.

Ampla folia Enulae, pene cordata, ſubtus lanuginoſa; ora ſerrata, nervo craſſo; petiolata. Caulis rectus, uniflorus, capite magno, purpureis floſculis, ſquamis imis calycis deviis. Ita LOBELIUS in prioribus operibus. Amara eſſe GESNERUS, & hircum olere, margine punctis rufis denticulato.

Pro II. vero iconem dat ſimilem, anguſtiori tamen folio, & longe elliptico.

Infu-

Infuſum vinoſum ad malum hypochondriacum valde laudat CRATO *Conſil.* L. VI. p. 519.

2. RHAPONTICUM caule humili, unifloro, foliis integris, tomentoſiſſimis.

Arctium quorundam LUGD. p. 1307. RAJ. p. 332. obiter.
Lappa montana altera, lanuginoſa C. B. P. H. OX. III. p. 147. ex LUGD.
Centaurium majus alpinum, acaulon fere, foliis verbaſci lanuginoſis I. R. H.
Rhaponticoides acaulon ferme, Verbaſci folio, capite magno VAILL. p. 226. n. 3.

SCHEUCHZERUS in catalogo, ex Montibus altiſſimis *Praegallienſium* & *Auerſanorum.*

Pulchrae plantae caulis vix uncialis eſt. Folia pauca, petiolata, tomento craſſo tota obducta; prima cordata, obtuſa; poſteriora ovato-lanceolata. Flos caulem terminat, ampliſſimus, calyce lanuginoſo, molli; ſquamis ſimplicibus, longis, acutis. Pappus duriuſculus, longus. Color aureus.

* CENTAURIUM alpinum luteum C. B. Prodr. p. 56.

* & Centaurium majus folio in plures lacinias diviſo WAGNERUS inter Helveticas recenſet p. 273. Verum non tanta huic viro fuit Botanices peritia, ut eo unico ſponſore novae cives admittendae videantur.

* ALIA Tuſſilagini alpinae oblongis foliis ſimilis, foliis craſſis, palmum longis, inferne hirſutis, per marginem ſerratis; caule hirſuto, rufeſcente, ſtriato, aſpero; corymbo florum 10. vel 12. Centaurii majoris ſimilium; ſemine papposo SCHEUCHZER. It. II. p. 132. ut videtur, in iisdem montibus *Praegalliae* vallis.

3. RHAPONTICUM foliis ſqualidis, tomentoſis, inferioribus ad baſin ſemipinnatis, ſuperioribus integris.

α *Centaurii majoris pratenſis ſpecies* GESN. Hort. p. 252.
Scabioſa vulgaris pratenſis TRAG. p. 243. n. 4. absque icone.
Centaurii majoris ſpecies minor, foliis indiviſis GESN. Coll. p. 67.
Pſeudo-Rhaponticum foliis oblongis EIUSD.
Rhaponticum ignobile pratenſe EIUSD. p. 102.
Cyanus ſylveſtris anguſtifolius THAL. p. 30.
Jacea nigra TAB. p. 152. *flore rubro* AICHST. Aeſt. Ord. XI. T. 5. f. 1.
Jacea vulgaris capitata & ſquamoſa I. B. III. p. 27.
Jacea nigra pratenſis latifolia C. B. Baſ. p. 80. MORIS. III. p. 139. T. aut. de Par. p. 20. I. R. H. VAILL. Bot. p. 107. ZANICH. p. 144. ic. 206. n. 2. non vero Anglorum.
Jacea nigra ſquamoſo capitulo, major LOES. p. 128. etſi alia ſynonyma habeat.
Rhaponticum pratenſe, Jaceae folio & facie, flore purpureo, coronato VAILL. p. 224.
Centaurea capitulis ſquamoſis, foliis lanceolatis, radicalibus, ſinuato-dentatis, ramis angulatis LINN. Cliff. p. 421. ROYEN. p. 142.
b. *Flore albo* AICHST. l. c. f. 2. MUNT. I. R. H. TILL. GARID. VAILL. &c.
c. *Jacea foliis pictis* WAGN. p. 279. pro non deſcripta: videtur varietas eſſe.
β *Jacea nigra anguſtifolia, vel lithoſpermi arvenſis folio* C. B. Prodr. p. 127. P. I. R. H. DILL. TILL. *caule levi* RUPP. *aſpero* MAPP.
Jacea humilis, incana, pratenſis, folio integro AMBR. p. 295. cum icone.
Jacea pratenſis anguſtifolia, incana, floribus incarnatis HOFM.
Jacea pumila, ſupina, purpurea MAPP. p. 150. non autem ſynonymon C. B.
γ *Varietas acaulis* SPERL. Cat. ind. Dan. p. 466.
δ An *Jacea nigra tomentoſa, laciniata* RAJ. Syn. III. p. 199. Sed videtur haec varietas eſſe Cyani noſtri n. 3.

Ubique in pratis & arvis. Varietas β. locis macilentioribus non rara eſt, foliis omnibus indiviſis. Varietas δ. in *Valeſia* naſcitur, tota denſo albo tomento obſita, calycis ſquamis albis, ſplendentibus.

Folia valde variant: Ima pinnata, unico pare pinnarum, nervo ſenſim lateſcente, medio ſegmento maximo, obiter dentato. Superiora, & aliquando omnia, integra, linearia, ſqualida omnia, hirſuta, & albida. Caulis a biunce ad cubitum, parum ramoſus, flore unico ramum ſingulum terminante. Squamarum calycis pars eminens oram ſiccam habet, fuſcam, lacerabilem. In placenta pappus plurimus, in ſeminibus vero pauciſſimus. Floſculi ſteriles, in radios diſpoſiti, bilabiati, duabus laciniis erectis interioribus, tribus majoribus extrorſum pendulis, ſubinde quaternis. Floſculi feminae non penitus regulares, duobus ſegmentis pro Tuba diſcedentibus, pariter ſuave purpurei, vagina violacea. Semen obeſum, lineis varium, ex ovato acuminatum.

4. RHA

4. RHAPONTICUM foliis pinnatis, tomentoſis, inferiorum pinnis pinnatis.
Stœbe Salmantica rubra CLUS. Hiſp. p. 361. bene.
Stœbe Salmantica tertia EIUSD. Hiſt. p. IX.
Aphyllanthes quartum DOD. p. 125.
Stœbe argentea Salmantica minor, Stoebe Salmantica altera Cluſii LOB. ic. p. 544.
Stoebe minor TAB. p. 156. omnes ex CLUSIO.
Scabioſa ſquamata argentea I. B. III. p. 30.
Scœbe calyculis argenteis C. B. P. RAJ. p. 324. Syll. p. 141. &c.
Jacea non ſpinoſa, foliis magis diviſis, elatior, calyculis ſplendentibus H. OX. III. p. 140.
Jacea calyculis argenteis, major I. R. H. TILL.
Rhaponticum tenuifolium laciniatum, calyculis argenteis, majus VAILL. p. 224.
Centaurea calycibus ſquamoſis, foliis radicalibus duplicato pinnatifidis, caulinis dentato-laciniatis ROYEN. p. 142.
β An vere differt *Jacea alba* TAB. p. 153.
Stœbe calyculis argenteis, minor C. B. PLUKN.
Jacea calyculis argenteis, minor I. R. H.
Rhaponticum tenuifolium, laciniatum, calyculis argenteis, minus VAILL.

HUBERUS in lapidoſis prope *Bellinzonam*.
Folia pinnata, pinnis confluentibus, longis, anguſtis, ſemipinnatis, pinnulis acutis, tota tomento albo obſita. Caulis ramoſus, durus, vix dodrantalis. Capitula magna, ſquamis ſiccis, integris, ex ochroleuco ſplendentibus. Floſculi purpuraſcunt.

C A L C I T R A P A.

VAILL. p. 209.

CENTAUREAE Sp. LINN. *CARDUI* Sp. T.

Character eſt in calycis ſquama qualibet terminata in valentem aculeum, & ex lateribus ciliata.

1. CALCITRAPA foliis laxe pinnatis, mollibus, capitulis ad latera caulis ſeſſilibus.
Eryngium BRUNF. III. p. 59. commode.
Calcatripa RUELL. p. 436. 587.
Eryngium alterum TRAG. p. 872.
Polyacantha CORD. Hiſt. I. c. 16. cum bona icone capituli GESNERIANA.
Carduus ſtellatus GESN. Hort. p. 282 *b*. DOD. p. 733. purg. p. 448. bene, RAJ. p. 317.
Carduus muricatus, vulgo Calcitrapa dictus CLUS. p. VII. ex DODON.
Carduus ſtellatus, ſive Stellaria, & Calcitrapa LOB. II. p. 11.
Cacatreppola CAES. L. 13. c. 48.
Spinaſtella GESN. ad I. B. Ep. p. 103. TAB. p. 701.
Myacanthos Theophr. LUGD. p. 1474. ex CORDO.
Hippophaeſtum vel Hippophaës Dioſc. COLUMN. p. 105.
Carduus ſtellatus, foliis papaveris erratici C. B. P. &c.
Jacea ramoſiſſima, capite longis aculeis, ſtellatim naſcentibus, armato H. OX. III. p. 144.
Cyanoides ſtellata ſpinòſa, flore purpureo PONTED. p. 221. ZANICH. p. 76. ic. 152.
Calcitrapa officinarum flore purpuraſcente VAILL. p. 209.
Centaurea calycibus tubulato-ſpinoſis, ſeſſilibus, foliis linearibus, pinnatifidis LINN. Cliff. p. 423. ROYEN. p. 140.
β *Flore albo* I. B. inter *Genevam* & *Cologne*, TAB. p. 702. cum icone, I. B. PARK. T. VAILL. WEINM. T. 316. *c*. MAPP. &c.

In *Aventico* agro ubique in gramineis tenuibus, ſuburbanis. Bernae *aufm Falkenplaz*.
Caulis brachiatus, procumbens, pedalis & ultra. Folia mollia & ſubhirſuta, nervo lato, pinnis diſtantibus, longis, acutis, modice dentatis. Capitula ad latera ramorum ſeſſilia, in imis glumis calycis. Aculeus princeps glumae calycinae reflexus, flavus, maximus, duriſſimus; laterales utrinque tres quatuorve, multo minores, debiles. Supremae ſpinulis lateralibus deſtituuntur. Semina cordis figura. Extimi floſculi neutri quadrifidi, unum circulum faciunt, quaſi radiorum. Interiores pene bilabiati, omnes laete purpurei. Pappus in placenta argenteus, copioſus.
Amara eſt. Cortex radicis ad drachmam unam infuſus habetur in Gallia pro febrifugo minime infido, [TOURNEFORT.] noſtris ignoto. Seminis drachma

una valde urinam movet GEOFROI, ut etiam ſanguinem pellat LOBEL. Adverſ. p. 372.

CYANUS.

VAILL. p. 234.
& *IACEA* p. 231.
IACEAE T. pleraeque Species,
& *CYANUS* T. 264.
CENTAUREAE Sp. LINNAEI.

Huic calycis ſquamae ex latere longe ciliatae, ſed molles & inermes. Notas eſſentiales, quibus a Cyano differat Jacea, non invenio, & major latitudo laciniarum in floſculis neutris per gradus minuitur.

1. CYANUS pinnis foliorum pinnatis, pinnis acutis, gracilibus, dentatis.
   Centaurium majus in muris GESN. Hort. p. 252.
   Stœbe Salmanticae alteri ſimilis e Gallia CLUS. Hiſp. p. 362.
   Stœbe Gallica CLUS. Pann. p. 546. *vel Auſtriaca elatior* Hiſt. p. IX. X.
   Cyanus minimus viticulis ſparſis, ſtriatis, perpuſillis, copioſis calyculis, flore purpureo, obſoleto LOB. Adverſ. p. 236.
   Cyanus ſylveſtris, tenuifolius, minimus THAL. p. 30.
   Jacea alba LUGD. p. 1192. non bene.
   Jacea collina minor, leptophyllos SCHWENKF. p. 111.
   Centaurii majoris ſpecies tenuifolia I. B. III. P. I. p. 31.
   Stœbe major, calyculis non ſplendentibus C. B. Baſ. p. 81. RAJ. Syll. p. 241. Hiſt. p. 324.
   Jacea non ſpinoſa, foliis magis diviſis, elatior, capitulis minoribus, non ſplendentibus H. OX. III. p. 140.
   Jacea foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non ſplendentibus I. R. H. IOHR. SCHEUCHZ. It. IV. p. 337. VAILL. p. 233. ZANICH. p. 145. ic. 8. MAPP.
   Cyanus collinus foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non ſplendentibus, flore purpureo PONT.
   β Flore albo PONTED.

Baſileae copioſe ad ripam *Rheni*, qua *Huningam* deſcenditur. In locis ſiccis & ad vias *Valeſiae.*

Caules duri, ramoſi, ramis etiam diviſis, pedales, & altiores. Folia plurima, ſicca, modo tomento incana, modo glabra, pinnata, pinnis gracilibus, pinnatis, pinnulis non raro dentatis. Capitula plurima caules & ramos terminant. Calyx longus, ſuperne contractior, denſus, ſquamis triangulis, margine albis durisque pilis barbato. Placenta evidentius pappoſa, in ſeminibus vero brevis pappus eſt. Corona floſculorum neutrorum & totus flos carneus.

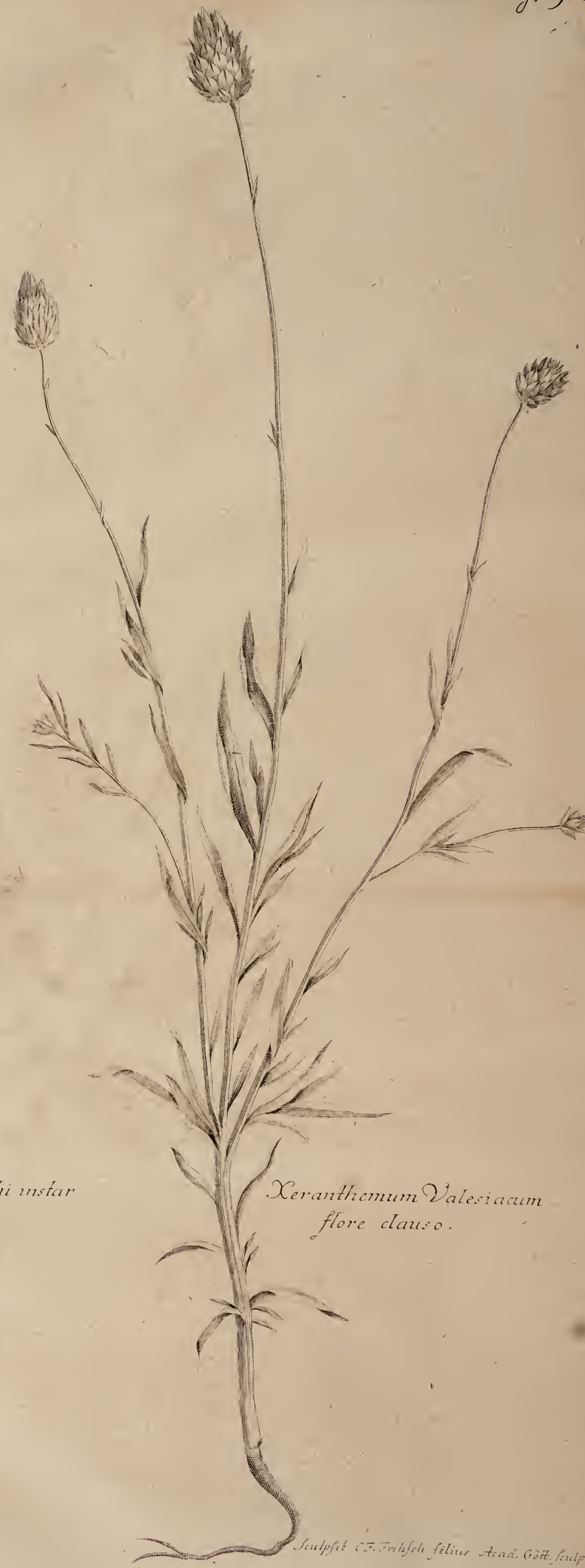
2. CYANUS foliis pinnatis, pinnis obtuſis, dentatis.
   An *Scabioſa V.* TRAG. p. 243?
   Centaurii pratenſis ſpecies collina major GESN. Hort. p. 252.
   Rhaponticum degener collinum EIUSD. Tab. Coll. p. 102. &
   Centaurii majoris ſpecies foliis diviſis, in collibus p. 67.
   Scabioſa major MATTH. p. 969. bene.
   Scabioſa CAM. Epit. p. 710. non placet.
   Jacea major LOB. Obſ. p. 252. non vero icon p. 541.
   Scabioſa major, flore purpureo TAB. p. 158.
   Cyanus ſylveſtris major arvenſis THAL. p. 29.
   Scabioſa montana Dalech. LUGD. p. 1108. nimis anguloſe, & denuo ic. p. 1066.
   Centaurium collinum Geſneri, flore purpureo I. B. III. p. 32. PONTED. p. 216.
   Scabioſa major, ſquamatis capitulis C. B. Baſ. p. 80. P.
   Jacea major RAJ. p. 325.
   Jacea nigra laciniata MORIS. III. p. 140.
   Jacea vulgaris laciniata T. aut. de Par. p. 202.
   Flore purpureo I. R. H. VAILL. p. 332. &c.
   Centaurea calycibus ciliatis ſubrotundis, foliis pinnatifidis LINN. Cliff. p. 422. ROYEN. p. 139.
   II. *Jacea tertia* TAB. p. 158.
   Jacea altera ſquamatis capitulis C. B.
   Jacea montana, laciniata, ſquamata MUR. p. 717. in alpp.
   β Flore albo THAL. I. B. in *Waſſerfall*, & verſus *Leurach*: I. R. H. MAPP. &c.
   γ Flore ampliſſimo MERRET.

Ubique ad valla urbium, in acclivibus, ſterilibus, &c. An eadem quam SCHEUCHZER. ait naſci in deſcenſu Spelugae verſus *campum altinum*? non videtur.

Caulis

Jacea cum ſquamis cilii inſtar piloſis.

Xeranthemum Valeſiacum flore clauſo.

C. J. Rollinus. M. C. delin.

Sculpſit C. F. Fritſch filius Acad. Gött. ſculptor.

Caulis durus, brachiatus, erectus, bipedalis & tripedalis. Folia alterna, firma, pene glabra, pinnata, coſta lata, pinnis ſimplicibus, linearibus, obtuſis, aliquando & ipſis ſemipinnatis. Nudos ramos terminant ſinguli flores ſpecioſi, ſphaerico & conpacto capite. Squamae parte eminente triangulares, cinctae ornamento fuſco, fimbriato. Corona ſemifloſculorum radiata, conſpicua, laciniae majores quam floſculis. Pappus in ſemine durus, niger, & brevis, in placenta plurimus. Floſculi purpurei. Semen pene ovatum, incurvum, baſi truncatum.

3. CYANUS foliis imis ad baſin pinnatis, ſuperioribus integris, ovato-lanceolatis. T. XXIII.

Jacea nigra DOD. Ic. vet. p. 136. Hiſt. p. 136. RAJ. p. 325. Syn. III. p. 198.
Jacea montana, humilis, hirſuto capite CLUS. Pann. p. 543. & 545.
Jacea auſtriaca VI. EIUSD. Hiſt. p. VII. cum icone ex DOD.
Jacea nigra vulgaris LOB. p. 514. eadem, PARK.
Jacea cum ſquamis cilii inſtar piloſis I. B. III. p. 28. T. aut. de Par. p. 473. I. R. H. MAGN. Char. p. 133. VAILL. p. 232. MAPP. p. 151. T. XXIII.
Jacea nigra laciniata C. B. P. RAJ. Syll. p. 152. Hiſt.. p. 328. * I. R. H. VAILL. denuo p. 232. MAPP. denuo p. 150.
Jacea auſtriaca hirſuto capite H. OX. III. p. 139.
Cyanus cum ſquamis cilii inſtar piloſis PONT. p. 211.
& *Cyanoides montana, ſquamis cilii inſtar piloſis* EIUSD. p. 220.
& *Cyanoides vulgaris, anguſtifolia, capitulis minoribus* p. 219. ex ſynonymis.
β *Flore albo* SIBB. SUTH. VAILL.

In *Helvetia* rara, quae *Angliae* familiaris eſt. HUBERUS inter *Chiavennam* & *Ripam*.

Rhapontici 3. valde ſimilis eſt, ſiccis & glabris foliis, imis ſub nervo pinnatis, ſuperioribus integris; ſed latiora ſunt, ex ovato utrinque acuminata, modice dentata, ſubnigra. Deinde capitula differunt, coronata quidem & purpurea, ſed ſquamis calycis terminatis in foliolum nigrum, ſemicirculare, per ambitum ciliis ornatum.

4. CYANUS floſculis radialibus latiſſimis, ſeptifidis.

Lychnis agria BRUNF. III. p. 167.
Cyanus RUELL. p. 448. FUCHS. p. 428. CAES. L. 13. C. 52. I. B. III. p. 21. RAJ. p. 321.
Cyanus coeruleus GESN. Hort. p. 256. Tab. Coll. p. 72 *b*.
Baptiſecula TRAG. p. 565.
Cyanus minor MATTH. p. 508. CAM. Epit. p. 289. cum charactere, LUGD. &c.
Cyanus flos DOD. p. 250. *frumentorum* EIUSD. Coron. p. 51.
Cyanus vulgaris LOB. p. 546.
Cyanus coeruleus arvenſis TAB. p. 146. THAL.
Μηκων ἡρακλεια COLUMN. phytob. p. 92.
Cyanus arvenſis flore coeruleo AICHST. vern. ord. 7. T. 7. f. 1.
Cyanus ſegetum coeruleus C. B. Baſ. p. 81. C. B. P. &c.
Cyanus ſegetum vulgaris, minor, annuus H. OX. III. p. 134.
Cyanus ſegetum flore coeruleo T. aut. de Par. p. 191. I. R. H. PONT. p. 209. VAILL. p. 234. ZANICH. p. 77. ic. 289.
Centaurea calycibus ſerratis, foliis linearibus infimis dentatis, ſuperioribus integerrimis LINN. Cliff. p. 422. ROYEN. p. 139.
β *Puniceo flore* GESN. Hort. & Coll. TRAG. TAB. p. 147. &c.
γ *Albo flore* GESN. Hort. & Coll. TRAG. AICHST. &c.

Inter ſegetes coeruleo flore vulgo naſcitur; atro-purpureo flore ad vias in ſuburbanis reperi.

Caulis firmus, erectus, pedalis & cubitalis, ex ſummitate ramoſus, cum foliis tenui tomento obductus. Folia ima integra, dentata, elliptica, alias ſemipinnata, latiora tamen, extremo ſegmento ampliori: ad caulem longa, gracilia, pinnis ad angulum rectum acceſſoriis, gracilibus, acutis: ſuprema denique integra, linearia. Suum quemque ramum flos ſingulus terminat. Calyx conpactus, ora ſquamarum triangularium arida, alba aut fuſca, & ſerrata potius quam ciliata. Flos ſpecioſus, totus ejus coloris, a quo nomen habet. Radii expanſi, ampli, multo majores floſculis foecundis, bilabiati, laciniis latiſſimis, infundibulum facientibus bilabiatum, ſuperne quatuor aut quinque dentibus, inferne duabus aut tribus ſerratis. Thalamus pappoſus, corona ſeminis pappoſa, durior, brevis VAILL. f. 57. uno ſegmento floſculi longiſſimo. Tuba longe eminens, bifido latiuſculo ſtigmate.

Aqua deſtillata florum ad oculos laudatur: infuſionis vis aliqua eſt in diureſi C. HOFMANN. hinc in hydrope laudatur E. N. C. Dec. III. ann. V. VI. Semen amarum,

rum, ad drachmam dimidiam ſumtum, alvum ducit TRAG. Sed exiguus hujus pulchrae plantae uſus eſt, praeterquam in tingendis ſaccharatis, & linteolis parandis pro pictoribus. BLAIR. Pharmacol.

5. CYANUS foliis integris, ſubtus tomentoſis, caule alato.

Verbaſculum TRAG. p. 219. cum bona icone.
Cyanus montanus GESN. Coll. p. 72 *b.* TAB. p. 150. *ſeu ſylvaticus* GESN. Hort. p. 256.
Cyanus major MATTH. p. 507. CAM. Epit. p. 288. minus bene, DOD. Coron. p. 53. bene, pempt. p. 251. LUGD. AICHST. Vern. Ord. 7. T. 6. f. 2. de BRY, ZWING. RAJ. p. 322. BLAKW. T. 266.
Cyanus major, verbaſculum Tragi LOB. p. 548. ic. alia.
Altera Cyani majoris planta in montanis COLUMN. Phytob. p. 97.
Cyanus alpinus radice perpetua I. B. III. p. 23. H. OX. III. p. 134.
Cyanus montanus latifolius C. B. Baſ. p. 81. MAGN. Char. 135. *vel Verbaſculum cyanoides* C. B. P. I. R. H. PONT. p. 208. VAILL. p. 235. MUR. p. 527.
Centaurea calycibus ſerratis, foliis lanceolatis, integerrimis, decurrentibus LINN. Cliff. p. 422. ROYEN. p. 138.
b. Flore albo I. R. H. WEINM. T. 447 *b.*
β *Cyanus montanus anguſtiore & longiore folio, Belgicus* H. R. P. SCH. BOT. HERM. MAGNOL. MOR. I. R. H. VAILL. p. 235. & ic. 13. BOERH. MILL.
Cyanus major alpinus, inciſis foliis TRIUMPHETTI p. 26. cum icone, H. OX. III. p. 134. PLUKN. Amalth. p. 69.

Ubique in ſylvis *Jurae*, adusque *Cluſam* deſcendit: in *Albio* M. C. GESNERUS: in *Uetliberg* MURALTUS: ad alpium radices in pratis, &c.

Caulis erectus, cubitalis, alatus. Folia conferta, ex alis caulis adſcendunt, elliptica, acuta, integra, ſubtus tomento adſperſa. Flos multo major unicus in ſummo caule, ramove, ſimilis priori n. 4. ſquamis calycis & colore ſemifloſculorum: major medietas trifida & quadrifida eſt; minor, inferior, ſimplex aut bifida, anguſtiores quam priori. Floſculi diſci purpurei, vagina atro-purpurea. Semina breviſſima, papposa, oblique truncata baſi, ex ovalibus conpreſſa. Tuba ſub fine craſſeſcit, latiuſcule bifida.

6. CYANUS foliis ſubaſperis, glumis calycis in reflexam plumulam deſinentibus.

α Elatior, *Hercynica.*
Jacea montana villoſo capite, elatior CLUS. Pann. p. 543.
Jacea montana villoſo capite, ſ. IIII. elatior EIUSD. Hiſt. p. VI.
Cyanus ſylveſtris, montanus, integrifolius THAL. p. 29.
Jacea latifolia capite hirſuto C. B. P. RAJ. p. 327. LOES. H. OX. III. p. 142. SCHEUCHZ. It. II. p. 135. RUPP. GEM.
Jacea Pannonica capitulis villoſis nigricantibus VOLC. p. 222. SIEGESB.
Jacea cum ſquamis pennatis ſ. capite villoſo RAJ. Syll. ext. p. 151. MAGN. T. aut. de Par. p. 473. I. R. H. GARID. VAILL. p. 232.
Serratula capite hirſuto, ſquamis pennatis DILL. p. 156.
Cyanus alpinus humilis, capite villoſo PONT. p. 211.
b. Flore albo C. B. RUPP.
β Humilior, Helvetica.
Jacea montana villoſo capite, humilior CLUS. Pann. p. 543.
Jacea humilior, ſ. V. EIUSD. Hiſt. p. VI.
Jacea anguſtifolia capite hirſuto C. B. P. RAJ. p. 327. H. OX. III. p. 141. I. R. H. GARID. MAPP.
Jacea cum ſquamis pennatis, ſ. capite villoſo, humilior PLUKN. p. 191. VAILL. p. 232.
α β Recte conjungit I. B.
Jacea cum ſquamis pennatis, ſive capite villoſo, elatior & humilior III. p. 29.
Centaurea calycibus ciliatis, ciliis ſetaceis, reflexis LINN. Cliff. p. 422. ROYEN.

Inter *Urſelen* & *Realp*, & porro in adſcenſu *Furcae* M. HUBER. In pratis udis vallis *Rheinwald*, & alibi SCHEUCHZERUS. I. GESNER. ſupra *Faltz*, pagum Rhaetiae.

Caulis erectus, firmus, cubitalis & ultra, ramoſus aut non ramoſus. Folia per caulem continuo prodeunt, ſicca, ſubhirſuta, pene ovata, per marginem breviter dentata: ſuperiora, amplexicaulia. Capitula ſingula caules terminant. Squamae calycis exeunt in nervum longum, ad angulos rectos ciliatum, fuſcumque, quaſi plumulam, deorſum reflexam. Flos coronatus, purpureus. Placentae pappus longus, in ſemine brevis, neque tamen nullus: quae ratio erat, cur DILLENIUS Crupinae generi inſerere juberet *nov. gen.* p. 139.

7. CYA-

7. CYANUS glumis calycis in plumulam reflexam terminatis, foliis longioribus, molliter tomentoſis.

Cyanus alpinus capite pennato SCH. BOT. I. R. H. VAILL. p. 236.

Cyanus alpinus, Lychnidis candidiſſimo folio, capite reticulato BOCCONE p. 20. T. 2. RAJ. III. p. 201.

An iſta *Jacea uncialis folioſa alpina, calyce e ſquamis pennatis conpoſito* SCHEUCHZ. It. VI. p. 459. eodem loco cum priori: an priori eadem?

Inter plantas STAEHELINI & GAGNEBINI vidi, & forte SCHEUCHZ. hanc potius quam priorem intellexit, modice diverſam a priori, genere certe non ſeparandam, capitulo ſimillimo, plumulisque calycis, ſed foliis longioribus, totis molliſſimo tomento obductis, & albis.

PLANTARUM FLORE CONPOSITO
TRIBUS II.
DISCIFLORAE BOERHAAVE p. 93.
CORYMBIFERAE VAILL. p. 356.
DISCOIDEAE NUDAE JUNG. c. XIX.

His floſculi ſimiliter multi in unum & multifidum calycem colliguntur, ſed breviores quam in priori claſſe, unde caput latius, planius, & minus ventricoſum aut globuloſum naſcitur. Haec nota, etſi levis videri poſſit, in naturali tamen facie perſpicua eſt & nemini obſcura. Porro eaedem plantae vel meros habent androgynos floſculos, vel, quod multo frequentius, androgynos in centro, dum in circumferentia unus pluresve circuli florum femininorum ponuntur. Hi denuo vel cavitatem continent, & fiſtuloſi ſunt, vel in ligulam explicantur. Quare haec tribus diſcedit in duas Gentes minores, quarum primae vel androgyni ſoli floſculi ſunt, vel praeterea feminini, ſed fiſtuloſi: Hos flores *Diſcoideos* vocant. Alteri genti pene ſemper circulus eſt floſculorum in ambitum expanſorum, qui in ligulas planas expanduntur. Hi ſunt *Radiati* flores pene omnium Auctorum, quos non video quare ob pauciſſimas anomalias diſſolvamus, & miſceamus planipetalis puris.

DISCOIDEAE.
ORDO I.
SEMINIBUS CORONA NUDIS.

T A N A C E T U M.

LINN. n. 636.

TANACETUM VAILL. p. 369. TOURNEF.

& *BALSAMITA* VAILL. p. 368.

& *CONYZOIDES* T. Mem. de l'Acad. 1706. p. 108.

Calyx hemiſphaericus, ex multis ordinibus ſquamarum ſimplicium compactus, quorum infimi ſuperiores ex parte abſcondunt. Floſculi omnes androgyni, in planum diſcum congeruntur. Placenta pilis nuda. Recte dudum BLAIRIUS *Balſamitam* conjunxit Tanacetis Pharmacol. p. 67.

1. TANACETUM flore ſingulari nutante, foliis cincto.

Aſter cernuus COLUMN. p. 251. ic. p. 252. optime, RAJ. Syll. ext. p. 72. Hiſt. p. 338. *Columnae, flore citrino* BARR. ic. 1142.

Aſter Atticus foliis circa florem mollibus C. B. Baſ. p. 79. P.

Chryſanthemum conyzoides cernuum foliis circa florem mollibus H. OX. III. p. 18.

Conyzoides flore flaveſcente, cernuo TOURN. Mem. 1706. p. 108. PONT. diſſ. p. 195.

Aſteriſcus flore nutante RUPP. p. 139.

Balſamita Conyzae folio, flore cernuo VAILL. Memoir. 1719. p. 369.

Aſter foliis ovatis, integris; floribus ſolitariis reflexis, calycibus folioſis ROYEN. p. 531.

C. B. ait *Michelfeldae* naſci.

Caulis brachiatus, pedalis. Folia ovato-lanceolata, ſerrata, ſubhirſuta. Flores in ſummis ramis penitus cincti corona foliorum latiorum, undulatorum, mollium; per maturitatem inverſi nutant iidem, ex inflexo & latiori petiolo; maximi caeterum in hac gente. Floſculi lutei in longis, prismaticis, ſtrictis ſeminibus. Calycis folia lata, apice, uti in Aſteribus, reflexo.

2. TANACETUM foliis pinnatis, pinnis ſemipinnatis, floribus umbellatis.

Tanacetum BRUNF. I. p. 250. II. p. 88. DORST. p. 281 *b.* TRAG. p. 158. bene, CORD. Hiſt. II. c. 120. GESN. Hort. p. 283. Coll. p. 109 *b.* MATTH. p. 908. CAM. Epit. p. 650. DOD. p. 36. bene, CAES. L. XII. c. 8. de BOOT. ic. 66. RAJ. p. 365. BLAKW. T. 464.

Artemiſia monoclonos FUCHS. p. 46.

Tanacetum quod non eſt ambroſia CORD. Dioſc. p. 58.

Tanacetum millefolii foliis LOB. p. 749. ex DOD.

Artemiſia Dioſcoridis TAB. p. 10.

Tanacetum vulgare AICHST. Vern. Ord. 5. T. 5. f. 3. IC. REG. *Flore luteo* I. B. III. P. I. p. 131.

Tanacetum vulgare luteum C. B. Baſ. p. 40. H. OX. III. p. 2. T. aut. de Par. p. 366. I. R. H. VAILL. p. 369. MAGN. Char. p. 144. PONT. p. 193. ZANICH. p. 257. ic. 283.

Tanacetum foliis pinnatis, pinnis pinnatifidis, inciſis, ſerratis LINN. Cliff. p. 398. ROYEN. p. 155.

β Varietas oris foliorum *criſpis* DOD. & LOBELIO picta.

Artemiſia ſativa angelica TAB. p. 10.

γ *Flore albo* TAB. p. 10. An unquam viſa?

Olim ſponte non naſcebatur, teſte GESNERO. Nunc ad muros, ad foſſas, ad fluviorum ripas adclives, minime rara eſt, ſive nova civis fuerit, ſive incrementa ſumſerit, quae rara fuerat. In altiſſimis alpibus *Rhaetiae* SCHEUCHZER.

Caulis firmus, erectus, ramoſus, ad quatuor & quinque pedes adſcendit. Folia pinnata, pinnis ad coſtam dilatatis, ordinate increſcentibus, longis, ſemipinnatis, confluentibus ultimis; ſemipinnulae acute bidentatae: tota caeterum glabra & ſature viridia ſunt. Flores ſummos ramos terminant, collecti in denſas & planas umbellas, absque circumpoſitis foliis. Floſculi exigui, numeroſiſſimi, lutei.

Amara eſt & aromatica: cadavera intacta conſervat. Vermes necare dicitur TRAGO, C. HOFMANNO, ANDRYO (*des vers* c. IX.) ETTMULLERO & aliis; ut neceſſarium viſum ſit ELSHOLZIO & CHOMELIO demonſtrare, ſemen Tanaceti non eſſe verum ſemen contra vermes (E. N. C. Dec. II. Ann. III. Obſ. I. & tr. *des Pl. uſ.* p. 441.) Florum ſiccatorum drachmam pro magno hyſterico exhibet FULVIUS GHERLI *Oſſerv.* 58. Sudorem movet infuſum, ventriculum roborat. Ad cachexiam ſuccus majori, quatuor unciarum, doſi prodeſt, uti Abſinthium, minori, ad intermittentes febres PONTED. Abortum admotum praecavere, dixerunt veteres, & CRATO apud CAMERARIUM; partum vero in balneo juvare LINNAEUS: & vaporem per inferiora receptum menſes pellere S. PAULI. Folia contuſa inter caput & pileum poſita, defatigatos ſolantur BOCCONE Oſſerv. p. 80.

ARTEMISIA.

LINNAEI n. 644.

ABSINTHIUM VAILL. p. 371. TOURNEF. T. 260.

ARTEMISIA VAILL. p. 374. TOURNEF. T. 260.

ABROTANUM TOURNEF.

Calyx, ut Tanaceto, imbricatus. Floſculi in diſco ſimiliter androgyni; ſed in ambitu feminae ſunt: (DILLEN. Eltham. p. 37. VAILL. ic. 23.) obſcura campanula, tuba vero longiore bicorni. In nonnullis, quae ſeparat & Abſinthia dicit PONTEDERA, aliqua exigua villoſitas in placenta eſt. Separari vero haec tria genera non poſſunt, & flore & habitu & viribus convenientibus. Recte id vidit JUNGIUS, deinde BLAIRIUS *Eſſays* p. 65.

1. ARTEMISIA floribus umbellatis, foliis petiolatis, palmatis, ſericeis.

Abſinthium alpinum, candidum, humile C. B. Prodr. p. 71. P. PARK. RAJ. Syll. p. 47. Hiſt. III. p. 231. I. R. H.

BURSERUS ex M. *Gletſchberg* Valleſiorum, non longe a *Valle Auguſta*.

Radix longa, depacta. Folia argenteo villo obſita, longe petiolata, laciniata, ramis pinnatis ad duo & tria paria, pinnis palmatis, quinquefidis, linearibus, anguſtis. Caulis parum ramoſus, dodrantalis. Umbella florum caulem terminat denſiſſima. Calyx tomentoſus. Flores majores quam ſequentibus, ſublutei.

2. ARTEMISIA ex alis florida, foliis brevibus, palmatis, ſupinis, ſemiteretibus.

Abſinthii genus in Valleſia I. B. *de Abſinth.* p. 62. *herba alba* GESN. Hort. p. 244. 289 *b.*

Herba alba DOD. p. 26.

Abſinthium ſeriphium CAM. Hort. p. 3. confundit cum *Seriphio marino.*

Abſin-

Abſinthium ſeriphium montanum candidum C. B. P. SCHOL. BOT. I. R. H. BOERH. SCHEUCHZ. It. IV. p. 328. It. VII. p. 508.

Abſinthium Valeſiacum tenuifolium, ſ. herba alba I. B. III. P. I. p. 179. cum icone ramuli non mala, MOR. III. p. 9.

Abſinthium album Valeſiacum PARK. RAJ. p. 369. confundit cum marino, cum ſequente vero Artemiſia VAILLANTIUS.

In *Valeſiae* arenoſis a *Leuca* ad *Gundes* ubique ad vias, nullibi vero in alpibus.

Radix ramoſa, lignea, ampliſſima. Caules plurimi, toti cum foliis goſſypiaceo albo tomento obducti, virgis longis, gracilibus, erectis. Juxta ramos longa ſerie floſculi, calyce pariter tomentoſo & albo. Folia petiolata, brevia, pinnata, pinnis palmatis, in quinque & ſeptem ligulas lineares confertim diviſis, tomento ita obducta, & convolutis oris, ut pulpoſa & pene teretia videantur.

Sapor & odor aromaticus, acris, abſque amarore. Videtur planta magnarum virium eſſe.

3. ARTEMISIA ex alis florida, foliis petiolatis, palmatis, planis, ſericeis.

I. *Aſſenzo alpino IV.* PON. Ital. p. 218. cum icone.

Abſinthium pumilum I. B. de Abſinth. p. 75.

Abſinthium alpinum incanum C. B. Prodr. p. 71. PARK. RAJ. Syll. exter. p. 47. I. R. H. VAILL. p. 372.

Abſinthium umbelliferum, muttellina quibuſdam I. B. III. p. 183.

Abſinthium pumilum, palmatum, minus, argenteo ſericeoque folio BARR. ic. 462. RAJ. III. p. 231. PLUKN. Mantiſſ. p. 1.

Abſinthium pumilum, palmatum, minus, argenteo ſericeoque folio, Hiſpanicum & Italicum BOCCONE p. 81. T. 71. ex BARRELIERIO.

Abſinthium ſeriphium, montanum, candidum SCHEUCHZ. It. I. p. 29. T. 3. f. 1. non placet, It. IV. p. 328.

II. Deinde huc pertinent confuſae inter veteres plantulae:

Abſinthium alpinum, multo minus GESN. Hort. p. 243. *b.*

Abſinthium alpinum humile EIUSD. p. 290.

Abſinthium ponticum aliud in alpibus, congener communi GESN. in epiſt. ad I. B. p. 124.

Abſinthium ponticum alpinum minus EIUSD. ib. p. 135.

Abſinthium ſupinum DOD. p. 23.

Abſinthium parvum & incanum, Geſnero humile CAM. Hort. p. 3.

Abſinthium ſupinum herbariorum LOB. Obſerv. p. 434.

Abſinthium pumilum Camerarii CLUS. p. 339.

Abſinthium repens TAB. p. 3. non male.

Abſinthium ponticum montanum C. B. P. (quod ad ſynonyma, nam in horto ſicco eſt vulgare) RAJ. p. 367.*. TILL. VAILL. p. 372.

Et *Abſinthium pumilum repens vel ſupinum* C. B. (quod ad ſynonyma) H. OX. III. p. 9. RAJ. Syll. exter. p. 47. Hiſt. p. 368.*. PLUKN. p. 3. T. 37. f. 1. (ſimilis TABERNAEMONTANI iconi) I. R. H. VAILL. l. c.

Abſinthii ſeriphii ſpecies, quibuſdam Chamaemelum Chryſanthemum Fuchſii I. B. III. p. 176.

Et *Abſinthium vulgare montanum* I. B. III. p. 172. ex CAM. & DODONAEO, ſed icon eſt vulgaris.

Abſinthium alpinum commune, vel minus H. OX. III. p. 7.

In alpium ſaxoſis paſſim. In *Gemmii* ad Valeſios deſcenſu; in vallis *Grindeliae* alpibus. C. GESNERUS ad *Rhenum ſuperiorem*; & ſuper lacum *Rivarium;* SCHEUCHZ. in *Joch Tittliſperg* & *Gemmio*. In rupibus praealtis ſupra *Aquilegiam*, dictum *Genipi*, quod idem eſt *Gäbius* planta SCHEUCHZERI Itin. V. melius *Gäbuſe* Grindeliorum. I. GESNERUS in alpibus *Urienſium, Angelimontanorum*, & *Abbatiſcellanorum.*

Radix craſſa, ramoſa, lignoſa, prioris. Caules multi, vix adtolluntur, praeterquam virgis ſuis rectis, & ex latere longo ordine floriferis, dodrantalibus. Tota autem planta villo, non bombaceo, ut in priori, ſed ſericeo, ſplendente, & inclinato tegitur. Folia non pulpoſa, & quaſi teretia, uti priori, ſed plana, linea paulo anguſtiora, petiolo longo pinnata, pinnis congeſtis paucis, protinus palmatis, trifidis & quinquefidis, laciniis anguſtis, acutis. Calyces villoſi, & flores lutei, ex brevibus petiolis, qua nota a priori facile diſtinguitur.

Amaricat, aromatica eſt, magnae famae planta inter alpicolas. Ad febres intermittentes, quae in alpinis ſaepe ſaeviunt; ad vulnera conſolidanda, ad pellendos menſes, frequenter etiam in ſubitis illis frigoribus ſuppreſſos, communis eſt in toto Bernenſium alpium tractu, quaſi Panacea.

4. ARTE-

4. ARTEMISIA foliis incanis, pinnatis, pinnis bilobis latioribus, floribus ex alis pendulis, in ſpicis heteromallis.

Abſinthium BRUNF. II. p. 142. DORST. p. 2. CORD. D. III. c. 26. Hiſt. II. c. 81. TRAG. p. 335. MATTH. p. 685. non placet, CAM. Epit. p. 452. nitide, CAES. L. XII. c. 1. BLAKW. T. 17.

Abſinthium vulgare RUELL. p. 493. FUCHS. p. 1. TAB. p. 1. PARK. RAJ. p. 366. IC. REG. T. 1.

Abſinthium commune GESN. Hort. p. 243. *b.* Coll. p. 56.

Abſinthium latifolium DOD. p. 23.

Abſinthium vulgare, ponticum Ruellii LOB. p. 752.

Abſinthium vulgare majus I. B. III. p. 168. H. OX. III. p. 7. VAILL. p. 371.

Abſinthium Ponticum ſeu Romanum officinarum, ſeu Dioſcoridis C. B. Baſ. p. 42. P. I. R. H. MAGN. Char. p. 139. PONT. p. 223.

Icones WEINM. T. 9. *b.* T. 9. *a.* T. 7. *a.*

Artemiſia foliis compoſitis multifidis, floribus ſubgloboſis pendulis, receptaculo papposo LINN. Cliff. p. 404. ROYEN. p. 153.

II. *Abſinthium montanum ſeu Romanum* TAB. p. 1.

Abſinthium montanum vulgare ZWING. p. 660.

Huc etiam multa ſynonyma, dicta ad II. numeri prioris, pertinent, ſed vix ullo modo poſſunt a GESNERIANA planta liberari, quae omnino eſt, quam diximus n. 3.

Ad vias, & locis ruderoſis, Valeſiae maxime, tum Sarunetum & Rhaetiae: Ita SCHEUCHZER. Ad pagum *Reſchetz* intra *Lauffen* ZWINGER. Sed valde ſuſpicor, ex hortis primum ortam, novam acceſſiſſe civem Germaniae.

Caulis erectus, pedalis & bipedalis, durus. Folia ſuperne obſcure virent, inferne tomento obducuntur nitente, ſericeo, adpreſſo; mollia caeterum & plana, lata, pinnata, nervo foliaceo, lateſcente, pinnis bilobis, pinnulis inaequaliter bifidis, quadrifidis, lanceolatis. Flores nutantes ex petiolis unifloris ſpicas exiguas faciunt, ex uno latere florentes; longe ex alis juxta ramos eriguntur. Squamae calycis latae, glabrae, ora albente. Placenta papposa. In ambitu floſculi obſcuriſſimi, cum tuba longa bicorni; in centro veri, campaniformes. Semina ex ovatis longe acuminata.

Amariſſima eſt, maxime folia, potentiora floribus GEOFROI, cum aromate non ingrato, bili ſuccedanea. Sale fixo maxime abundat, acidis hinc adverſa & cruditati ventriculi. Vix ulla planta frequentius in uſu eſt, quod ſtomachicorum medicamentorum, in relaxatione toni, in cruditate acida pene princeps ſit. Haec etiam eſt ratio, quare, ubicunque roborandum eſt, adhiberi poſſit, in hydrope, morbo hyſterico, hypochondriaco, ſcorbuto, quartana & aliis intermittentibus. Uſus eſt vel crudae plantae, uti ſeminis in pane butyrato, (ad cruditates BUCHWALD. p. 74.) vel ſucci ad unciam unam ſumti, in hydrope, cachexia, &c. vel infuſi vinoſi, aut cum ſpiritu vini facti; vel cereviſiae, quae in hydrope valet, ſed inebriante vi abundat LINDERN *de venen.* p. 547. vel extracti, vel ſpiritus cum fermentante melle parati (LUDOVIC. p. 216.) vel ſpiritus magis alcalini, maxime antacidi, ex foliis initiis putredinis permiſſis GEOFROI p. 14. vel eſſentiae, quando in infuſo ſpirituoſo extractum diſſolvitur; vel alterius ZWELFERIANAE aut HOFMANNIANAE, quando oleum deſtillatum in ſpiritu vini diluitur, cum potentioris certe ſpe efficaciae. Veteres inter purgantia retulerunt, neſcio qua ducti ratione. Vis blande narcotica conjungitur, ſed innoxia: ut nihil ſit, cur ei praeferamus Ponticam ſpeciem, quod conſilium eſt SIEGESBECKII *de rorella.* Ex ſemine ſpiritus coeruleus deſtillat. Externo uſu in fotu cum vino, vel aqua marina, gangraenae potenter reſiſtit BARTHOLIN. E. N. C. Dec. I. Ann. II. Obſ. 2. Ulcera ſordida, bubones venereos, fomentando depurat. Acido ita reſiſtit, ut hac planta vina ſua, in aeſtuoſo coelo facile in acidam naturam degeneratura, condiant Valachi SCHENDUS *van der* BECK *app. ad* E. N. C. *Vol.* I. Sed ea vina oculis nocere, non ſolum ex libris veterum, ſed expertus, monet BOERHAAVIUS. Vermiculos certe, aceti incolas, necat BONANN. microgr. p. 291.

5. ARTEMISIA foliis planis, ſemipinnatis, pinnis rariter dentatis, floribus erectis, denſe ſpicatis.

α Virgis rubentibus.

Artemiſia RUELL. p. 551. DORST. p. 1. TRAG. p. 344. GESN. Hort. p. 248. *b.* MATTH. p. 848. CAM. Epit. p. 595. BLAKW. T. 431.

Artemiſia latifolia FUCHS. p. 44.

Arte-

Artemiſia major CORD. Hiſt. L. 2. p. 83.
Artemiſia GESN. Coll. p. 60.
Artemiſia latioris folii DOD. p. 33.
Artemiſia mater herbarum LOB. p. 764.
Artemiſia vulgaris CAES. L. 12. c. 5. I. B. III. p. 184. PARK. RAJ. p. 372.
Artemiſia rubra TAR. p. 7. bene.
Artemiſia vulgaris major C. B. Baſ. p. 41. MAGN. Char. p. 140. LINN. Lap. n. 297.
Artemiſia latifolia vulgaris major H. OX. III. p. 5.
Artemiſia vulgaris major, caulibus & flore purpuraſcentibus T. aut. de Par. p. 176. I. R. H. PONT. p. 292.
Artemiſia officinarum, flore purpuraſcente VAILL. p. 375.
Artemiſia foliis pinnatifidis, pinnis laciniatis, floribus erectis LINN. Cliff. p. 404. ROYEN. p. 153.
β *Frutice candido* GESN. l. c. FUCHS. CLUS. p. 340. THAL. p. 5. TAB. p. 8. cum icone, C. B. HERM. I. R. H. VAILL. &c. Diſtinguit BLAIR. ſed vix videtur credibile, adeo ſimillimas omni dote plantas, vere diverſas eſſe.
γ *Flore ſulfureo* VAILL.
δ *Minor* I. B. C. P.
ε *Foliis variegatis* HORT. BLES. I. R. H. WEINM. T. 171.

In ruderoſis & ad vias. Verum neque hanc putaverim veram eſſe indigenam. Caulis ad quatuor usque pedes adſurgit, plerumque purpureus, rarius vireſcit. Folia hinc viridia, inde albiſſima, & tomentoſa, firma, ſemipinnata, cum nervus valde latus ſit, & lateſcat eundo, pinnis longis, acuminatis, per paria dentatis. Flores ſeſſiles, erecti in denſas ſpicas, quae longa ſerie circa ramos exſtant VAILL. ic. 36. Calyx longior quam priori, neque in planta pappus. Floſculorum perinde alii feminae, exigui, tuba non majores, tubae cornubus latiuſculis, uno recto, altero incurvo: androgyni rubri, tuba breviori, in plumulam purpuream terminata, modice eminente ex floris tubo.

Acris eſt, & aromatica, oleoſa, cum terrea natura. Ab omni tempore pro medicamento emmenagogo habita, & in feminarum inſeſſionibus ante partum uſu recepta fuit. Imo pro ipſo abigendo foetu adſumtam fuiſſe, narrat P. AMMANN. *Med. Crit.* p. 6. Decoctum dolores a partu tollit, & lochia urget BUCHWALD. p. 34. 35. Spiritus fermentatitius grato ſapore eſt & odore. Externo uſu ad ſclopetorum ictus, ad ambuſta laudatur E. N. C. *Vol.* 2. *obſ.* 195. balneum ad reficiendas vires a morbo chronico labefactatos, vapor ad diſſipanda oedemata. Moxam eſſe Artemiſiae fungoſam carnem CLEYERUS habet E. N. C. *Dec. II. Ann. IV. Obſ. I.* qua incenſa & uſtulato pede podagrico, malum, certe ad aliquot dies, certo tollitur TEMPLE.

6. ARTEMISIA foliis planis, longe petiolatis, pinnis pinnatis, caule procumbente, laxe ſpicato.

An *Abrotanum campeſtre ſ. IV.* TRAG. p. 340?
Et *Abrotanum ſylveſtre ſ. V.* EIUSD. p. 34. an utrumque?
Ambroſia altera MATTH. p. 852. CAMERAR. Epit. p. 597. LUGD.
Abrotanum candidum CORD. III. c. 59. Hiſt. I. c. 65. ob locum natalem.
Artemiſia ſylveſtris leptophyllos quaedam GESN. Hort. p. 248.
Artemiſia tenuifolia DOD. p. 33. ex MATTH. THAL. p. 6. I. B. *de plant. a Div.* p. 33. H. OX. III. p. 5. VAILL. p. 376.
Ambroſia tertia Dioſcoridis leptophyllos LOB. p. 765. mala ic.
Ambroſia tenuifolia purpuraſcens CLUS. Pann. p. 559.
Artemiſia tenuifolia III. EIUSD. p. 340. absque icone.
Abrotanum campeſtre TAB. p. 16. C. B. Baſ. p. 41. PARK. RAJ. p. 371.
Artemiſia tenuifolia ſ. leptophyllos, aliis Abrotanum ſylveſtre I. B. III. p. 194.
Artemiſia foliis multifidis, linearibus, caule procumbente LINN. Cliff. p. 403. ROYEN. p. 154.
α *Caulibus rubentibus* (quae nempe vulgatior eſt) SCHWENKF. HERM. T. aut. de Par. p. 46. I. R. H. PONT. p. 289.
β *Caulibus albicantibus* THAL. p. 6. T. aut. de Par. I. R. H. &c.

C. B. ad ripam *Rheni* Baſileae. Copioſiſſime in *Valeſia* ad vias, & ad ripam lacus *Ebrodunenſis* ſupra *Grandſon.* In comitatu *Sarunetum* SCHEUCHZ.

Radix dura, ramoſa. Caules plurimi, erecti, vel ſemiproſtrati, brachiati, lignoſi, cubitales. Folia virentia, firmula, ex teretibus conpreſſa, pinnata, petiolis & foliorum & pinnarum longis, pinnis in extremo pinnatis, pinnulis anguſtis, acu-

tis, propioribus. Flores in ſpicas breves, ex lateribus foliorum prodeuntes, circa longas, pene nudas rectasque virgas. Exigui ſunt, ſquamis magnis calycis, ovatis, virentibus, oris albis. Floſculi pauci, utriusque tamen ſexus. Pappus nullus.

Odor acris, aromaticus; ſimilisque ſapor, absque amarore.

ORDO II.
DISCIFLORAE SEMINE PAPPO CORONATO.

GNAPHALIUM LINN. n. 645.
ELICHRYSUM TOURNEF. T. 259. VAILL. p. 383.
FILAGO TOURNEF. T. 259. VAILL. p. 391.

Characterem diverſitatis horum generum invenire non potui: ut omnino cum LINNAEO ſentiam. Nam & ſplendor ſquamarum calycis per gradus minuitur, & figura pentagona in vulgatiſſimae Filaginis flore deeſt, & fila, in quae folia ramive tracti diſcedunt, communem characterem dant utrique generi. Ergo Gnaphalio calyx ſquamis imbricatis, plerumque coloratis, aliqua parte ſui aridis, poſt deflorescentiam expanſis, ut inſtar radiati floris ſuperſtes ſit. Pappus ſeminis floſculi longitudine. Floſculi alias duorum ſexuum, feminae in ambitu, & androgyni; alias, androgyni omnes, alias in diverſis plantis ſexus ſeparati & ſoli obtinent ſinguli.

I. FLOSCULIS ANDROGYNIS IN UNA PLANTA, IN ALTERA FEMINIS.

1. GNAPHALIUM ſexubus tota planta diſtinctis.

α Planta floſculis omnibus androgynis. Confer DILLENIUM *append. ad Cent. VI.* E. N. C. p. 78.
Piloſella minor DOD. p. 68. icon interior, CLUS. Pann. p. 486. Hiſt. p. 330.
Gnaphalium montanum ſuaverubens LOB. p. 483. TABERN. p. 392. AICHST. Vern. Ord. 3. T. 16.
Gnaphalium montanum album LOB. ic. p. 482. peculiaris, neque bona; RAJ. p. 283.
Gnaphalium montanum folio rotundiore, purpurea & alba HIST. OXON. III. p. 89. T. XI. f. 32.
Gnaphalium montanum purpureum IC. REG. T. 94.
Elichryſum montanum folio rotundiore, ſubpurpureo I. R. H. TILL. &c.
Et *Flore candido* EORUMD.
Et *Flore ſuaverubente* EORUMD.
Et *Flore variegato* EORUMD.
Helichryſum montanum rotundiore flore VAILL. p. 387. cum iisdem varietatibus.
β *Planta floſculis omnibus feminis.*
Piloſella minor FUCHS. p. 606. DODON. p. 68. icon exterior, excepto flore; LUGD. I. B. III. p. 162.
Lagopus TRAG. p. 332.
Gnaphalium montanum purpureum LOB. ic. p. 483. ex DOD.
Icones TAB. p. 392. 393. huic propiores ſunt.
Gnaphalium montanum Dalechampii LUGD. p. 1116. male.
Gnaphalium montanum longiore folio & flore C. B.
Chryſocome humilis montana acutiore folio H. OX. III. p. 89.
Elichryſum montanum longiore folio & flore purpureo I. R. H. TILL. GARID. &c.
VAILL. eodem nomine, ſed cum adſpiratione.
Icon GARIDEL. pro ſp. folio rotundiore n. 30. hujus eſt.
Et pro *Gnaphalio montano, flore candido,* inter ICONES REGIAS n. 95.
b. Flore albo EORUMD.
c. Flore purpureo EORUMD.
α β *Gnaphalii genus aliud, vel mollius* GESN. Tab. Coll p. 79. *b.*
Gnaphalium caule ſimpliciſſimo, corymbo terminatrici, ſarmentis procumbentibus LINN. Cliff. p. 400. ROYEN. p. 147.

Utrumque in adclivibus, macilentis vulgare eſt.

Denſi ceſpites foliorum ſeſſilium late terram contegunt, & reptando augentur, flagellis procumbentibus, novosque ordientibus ceſpites; omnia vero quaſi petiolata, ante finem lateſcunt, & obtuſo rotundo ambitu terminantur, nervo in ſpinulam educto; hinc virentia & ſubhirſuta, inde incana & tomentoſa, arida & firmula. Caulis floriger erigitur ad dodrantem usque, foliis longioribus & acutioribus, terminatis umbella florigera. Calyx surſum dilatatur. Squamarum pars eminens perenni

enni colore lacteo, vel rubello, vel purpureo ornatur. In varietate α) flores androgyni, ſemine praediti ſunt, & tuba, quae ſtaminum tubo includitur; floſculo purpuraſcente, tubo ſtaminum croceo, pappo albo craſſiori. Huic flos brevior eſt, & habitus humilior. Alteri β) flores feminae, longiores ob ſubpoſitum majus ſemen & ſtrictae campanulae longitudinem; & totus habitus capituli major, longior, tuba praelonga bicorni. Haec praeterea altior eſt, & inelegantiori flore. Semen oblongum, acutum & tenue. An androgynis ſemen infoecundum? Certe minus eſt quam feminis.

Hiſpidulae nomine & *Piloſellae* in medicinam recipitur ad ſiccandas defluxiones in pulmones, & tuſſim convulſivam puerorum. Syrupus in officinis proſtat. Subauſtera eſt & oleoſa planta GEOFROI III. p. 525.

II. FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS.

2. GNAPHALIUM foliis peranguſtis, confertis, umbella exigua, lutea, caulem terminante.

Annon *Elichryſos tenuifolia* CORD. L. V?

Stoechas citrina tenuifolia Narbonenſis I. B. III. p. 154. bene, non autem ſynonyma; RAJ. Syll. exter. p. 241. Hiſt. p. 281. KNAUT.

Elichryſum ſeu Stoechas citrina minor BARR. ic. 410. VAILL. p. 385.

Stoechas citrina MUNT. ic. 292.

Elichryſum ſ. Stoechas citrina anguſtifolia I. R. H. differt capitulis magis cylindricis & anguſtioribus: an MAPPI p. 97?

CONSTANT *au deſſus de Blonai.*

Radix lignoſa, recta defixa. Caules multi, erecti, tomentoſi, minime ramoſi, dodrantales. Folia frequentia, tomento obſcurius obducta, linearia, brevia, acuta, marginibus contractis, Roris marini foliis ſimilia. In ſummo caule umbellae arctae florum exiguorum, luteo ſubfuſco colore, non valde ſplendido, hemiſphaericorum; ſquamis, quam Stoechadi, acutioribus.

3. GNAPHALIUM foliis longe acuminatis, firmioribus, ſubtus tomentoſis, caule ſupremo ramoſo, umbella lactea terminato.

Gnaphalium Americanum CLUS. p. 327. bene, Pann. p. 496. I. B. III. p. 162. PARK. RAJ. p. 284. & Syn. III. p. 182.

Helichryſum ſ. Chryſocome repens, foliis deciduis, flore externe albo, intus flaveſcente H. OXON. III. p. 89.

Elichryſum latifolium Americanum I. R. H. MILL. MAGN. &c.

Helichryſum Americanum latifolium VAILL. p. 388.

Gnaphalium vulgare majus BUCHW. p. 136.

Gnaphalium foliis lineari-lanceolatis, acuminatis, alternis, caule ſuperne ramoſo, corymbis faſtigiato LINN. Cliff. p. 401. ROYEN. p. 139.

Non recenſerem, lectum ad *Arolam*, loco nimis propinquo praedio *Drakau*, niſi DILLENIUS inter Anglicas haberet, ſimili loco lectum; & videtur etiam in *Dania* naſci, ex BUCHWALDI loco citato.

Caulis craſſus, trium quatuorve pedum, ramoſus, tomento albo obductus. Folia oblonga, linearia, lanceolato fine, ante finem latiora, viridia, inferne tomentoſa, & ex albo ſubfuſca. Flores in ſummis caulibus in umbellam laxam, ramoſam. Capitulum hemiſphaericum. Calycis ſquamae, parte colorata, lacteae, absque ſplendore. Floſculi omnes androgyni, ex luteo virides, ſtaminum tubo eminente, croceo, deinde fuſco.

III. FLOSCULIS IN UNOQUOQUE FLORE PLURIMIS IN AMBITU FEMININIS, IN CENTRO PAUCIS ANDROGYNIS. CALYCIS SQUAMIS NITENTIBUS, CAPITULIS TERETIBUS.

ELICHRYSA T. & VAILL.

4. GNAPHALIUM, foliis molliſſimis, tomentoſis, obtuſis, umbella argentea caulem terminante.

Chryſocome altera CLUS. Hiſp. p. 367.

Chryſocome III. peregrina II. CLUS. Hiſt. p. 326. abſque icone.

Elichryſum ſylveſtre latifolium, capitulis conglobatis C. B. P. HERM. T. aut. de Par. p. 331. non autem ſynonyma, I. R. H. MAGN. Char. p. 139. MILL.
Gnaphalium ad Stoechadem citrinam accedens I. B. III. p. 160. RAJ. Syll. ext. p. 135. Hiſt. p. 284. MAGN. Bot. p. 111.
Chryſocome citrina, ſupina, latifolia, Italica BARR. ic. 367.
Helichryſum ſ. Chryſocome annua ſylveſtris, capitulis minoribus conglobatis MORIS. III. p. 88. non vero ſynonyma.
An *Gnaphalium majus, lato oblongo folio* PLUKN. p. 171. T. 31. f. 6? (nimis duriter)
Helichryſum ſylveſtre latifolium, capitulis conglobatis VAILL. p. 388.
An *Elichryſum paluſtre, in Lalandia lectum* A. H. II. Obſ. 130.?
Gnaphalium foliis ſemiamplexicaulibus, enſiformibus, repandis, obtuſis, utrinque pubeſcentibus, floribus conglomeratis ROYEN. p. 194.

Circa *Cudreſin* C. B. Ego in palude, quae eſt circa ſcaturiginem *Heilbad*, prope thermas *Valeſias.* HUBERUS circa *Bellinzonam* & *Clauennam*, ibidem ad ripam *Mairae* SCHEUCHZ.

Caules multi, erecti, toti cum foliis albo tomento obducuntur. Folia copioſa, linearia, fine obtuſo, unciam & duas uncias longa, ad tres & quatuor lineas lata; molliſſima, hinc vaga. In ſummis caulibus ramoſae umbellae florum ſeſſilium. Calyx ex argenteo ſplendet, in petiolis decemfloris, & ultra. Capitulum pene cylindricum. Floſculi alii feminae, numeroſi, albidi: androgyni flavicant.

5. GNAPHALIUM ramis ſpicatis frequentiſſimis, alis foliorum inſidentibus.
Ruhrkraut TRAG. p. 331. icon exterior.
Pſeudo-Leontopodium MATTH. p. 1194. CLUS. Pann. p. 495. Hiſt. p. 330. abſque icone, LUGD.
Filago Germanica altera, ſecundum folia florida LOB. adverſ. p. 201. ic. p. 482. cum icone propria.
Gnaphalium vulgare majus THAL. p. 55.
Chryſocome lanuginoſa Dalech. LUGD. p. 1125. commode, ſed flores ait aureos eſſe.
Gnaphalium majus TAB. p. 390. *anguſto oblongo folio* C. B. P. H. OX. III. p. 91. PLUKN. HERM. TIT. &c. *ſ. maximum virgatum* MUR. p. 714.
Gnaphalium majus Germanicum PARK. p. 685. 686.
II. *Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore* LOB. ic. p. 482. HORT. BLES. IONQ.
Gnaphalium majus, anguſto oblongo folio, alterum C. B. P. LOES. SIBB. SUTH. HERM. VOLC. TIT.
Gnaphalium Anglicum MERRET. *vulgare majus* PARK. p. 685.
I. II. *Gnaphalium rectum* I. B. III. p. 160. cum bona icone.
Gnaphalium Anglicum RAJ. p. 295. Syn. III. p. 183.
Elichryſum ſpicatum T. aut. de Par. p. 332. I. R. H. MAGN. Char. p. 139. RUPP. &c.
Helichryſum ſpicatum VAILL. Mem. p. 389.
Gnaphalium floribus ſparſis per caulem ſimpliciſſimum LINN. Cliff. p. 402. ROYEN. p. 148.

Valde frequens in ſylvis circa *Bernam*, & adclivibus dumetis M. *Gurten*, &c.

Caules recti, ramis copioſiſſimis, ſed brevibus; cubitales, & ultra; albi & tomentoſi. Folia viridia, cinereo tomento obnupta, ſubtus lanuginoſa, linearia, acuta, ſeſquilineam lata, erecta. Ex alis foliorum continui rami, toti obſiti floribus, quorum conjunctione laxa ſpica pene per totum caulem efficitur. Capitula oblonga, ſurſum anguſtiora. Squamae baſi virides, deinde ſpadiceo notatae, ora pallente & ſplendida. Floſculi feminae plurimi: androgyni quatuor, aut quinque ſublutei. Semen, ut ſociis, longum & tenue.

In Gotthardo M. ſimillimam reperi, humiliorem, foliis latioribus, ad decem lineas.

6. GNAPHALIUM foliis anguſtiſſimis, caule non ramoſo, brevi ſpica nuda, ſubfuſca, terminato.
An *Gnaphalium ſupinum Lavandulae folio* BOCCONE p. 107. T. 85? Non recedit.
An *Elichryſum alpinum minimum, capillaceo folio* I. R. H.?
Gnaphalium oblongo folio SCHEUCHZ. It. II. p. 134.
Gnaphalium umbellatum minimum EIUSD. It. IV. p. 335. ex loco natali, nam nomen longiſſime recedit.
Helichryſum ſpicatum minimum VAILL. p. 389.

In *Gotthardo* M. & in *Furcae* M. deſcenſu ad *Valeſios.* Ibidem SCHEUCHZ. In *Speluga* I. GESNERUS.

Caules copioſiſſimi, tomentoſi, trium & quatuor unciarum, non ramoſi, erecti aut procumbentes, plerumque ex atro purpurei, ſed tomento albo tecti. Folia linearia, modico tomento, ſeſcuncem longa, lata lineam. In ſupremo caule alis foliorum

liorum inſident in ſpicae ſpeciem. Capitula ſimilia prioris capitulis, etiam majora, quatuor, ad octo. Floſculi feminae aliquot, & multi androgyni.

An fuerit varietas prioris ex conditione loci humillima?

7. GNAPHALIUM caule non ramoſo, umbella tomentoſa longis foliis inſidenti.

An *Wollblumen* ARET. Neſſ. p. 234.
Gnaphalium alpinum GESN. Epiſt. p. *93 b.* CLUS. Pann. p. 495. Hiſt. p. 328. ZWING. p. 767.
Leontopodium MATTH. p. 1193. *Matth.* DOD. p. 68. ex CLUSIO, LUGD. TAB. p. 393.
Gnaphalium alpinum pulchrum I. B. III. p. 161. RAJ. p. 296. Syllog. exter. p. 134. PLUKN.
Gnaphalium alpinum magno flore, folio oblongo C. B. P. H. OX. III. p. 92. TIT.
Gnaphalium, Leontopodium ſupinum BARR. ic. 127. n. VIII.
Et *Gnaphalium, Leontopodium erectum* EIUSD. ic. 127. VIII.
Et forte *Gnaphalium erectum anguſtifolium minus* EIUSD. ic. 128. n. VI.
Gnaphalium alpinum ſ. Leontopodium Matthioli IC. REG. T. 59.
Filago alpina capite folioſo I. R. H. TILL. PONT. p. 165. cum deſcriptione, SCHEUCHZ. It. VI. p. 456.
Helichryſum alpinum pulchrum, comis folioſis VAILL. p. 388.
β Icon monſtroſa videtur.
Leontopodium ſ. pes Leoninus LOB. adv. p. non. Ic. p. 484.
Leontopodium, ſpecies Gnaphalii TAB. p. 393.
Gnaphalium alpinum magno flore, folio brevi C. B. P. MOR. l. c. RAJ. p. 296.
Gnaphalii alpini pulchri aliud genus I. B. III. p. 161.
Leontopodium majus PARK. p. 684.
Helichryſum alpinum pulchrum, comis folioſis, minus VAILL. p. 389.

In ſaxoſis M. *Dolaz.* In M. *Waach* vallis *Simmiae.* HUBERUS inter *Filiſür* & *Bergün*, SCHEUCHZER. in montibus *Soglio* vicinis, & vallis *Averſanae*, & in montibus *vallis Rhenanae.* I. GESNER. in *Albula*, & *Gemmio.*

Folia nigricant, ſed copioſiſſimo tomento obducuntur, oblonga, in medio paulo latiora, fine obtuſo: talia cum ſint, & ad terram & in ſuprema parte caulis congeruntur patula, in reliquo caule pauciora. Caulis ſemipedalis, non ramoſus. Inſident vero ſupremis foliis flores exigui, calyce extus tomento copioſiſſimo obſito, qua nota facile diſtinguitur.

8. GNAPHALIUM latiori folio, caule non ramoſo, ſpica nuda fuſca terminato.

Leontopodium parvum Lobelii CLUS. p. 328.
Gnaphalium alpinum minus C. B. Phyt. H. OX. III. p. 92. T. 13. f. 6. MUR. p. 714.
Gnaphalio alpino affine, Leontopodium parvum Lobelii I. B. III. p. 161. RAJ. p. 296.*
Leontopodium minus PARK. p. 984.
Filago alpina minor erecta SCHEUCHZ. It. II. p. 133.
II. *Gnaphalium alpinum nanum vel pumilum* BOCCONE plant. rar. p. 40. T. 20. non recedit.

In *Neſſo* M. legi. I. GESNER. in *Gemmio* M. SCHEUCHZERUS in alpibus *Rhaeticis*, MUR. in *Glaronenſibus.*

A prioribus omnino differt. Radix pariter nigra & lignea, craſſa. Folia ima lingulata, ſuperiora etiam ad tres lineas lata, hinc viridia, inde craſſiſſimo tomento obnupta. Caulis non ramoſus, erectus, dodrante minor, ex apice praefert flores tres vel quatuor, ex virente, fuſco, & inelegante calyce. Floſculi plerique feminae, &, niſi plurimum fallor, ſaepe omnes. Cum I. ſpecie nihil commune habet, neque volui hactenus ab iis ſeparare, quibuscum capituli colore & facie convenit.

9. GNAPHALIUM caule ramoſiſſimo, diffuſo, umbellis ſeſſilibus, fuſcis.

Filago minor DOD. p. 66. LOB. p. 481. ex DOD. (icon non placet, cum habitu ſit nimis gracili) PARK. DILL. LEOPOLD.
Gnaphalio vulgari ſimilis I. B. III. p. 159. MAGN. Bot. SCH. BOT.
Gnaphalium vulgare MERR. p. 47.
Gnaphalium annuum ſerotinum, capitulis nigricantibus, in humidis gaudens H. OX. III. p. 92.
Gnaphalium humile, ramoſum, capitulis nigris RAJ. p. 295. Syn. III. p. 181. PLUKN.
Helichryſum aquaticum minus, capitulis foliatis T. aut. de Par. p. 274. MAGN. Hort.
Elichryſum aquaticum ramoſum minus, capitulis foliatis I. R. H. VAILL. Bot.
Filago paluſtris, capitulis nigricantibus, ſupina RUPP. p. 157. LIND. BUXB. GEMEINH.
Helichryſum aquaticum ramoſum, capitulis foliatis VAILL. p. 388.
Gnaphalium caule ramoſo diffuſo, floribus confertis terminatricibus LINN. Cliff p. 402. ROYEN. p. 148.

 Ubique

Ubique in hortis & ad foſſas.

Caulis ramoſiſſimus, ſaepe vix ultra aliquot uncias effertur, patulis ramis & procumbentibus, tomento, ſed ſuperne denſiori, obſitus. Folia mollia, linearia, ante finem latiora, lanceolata, modice tomentoſa, maxime inferius. In ſummis ramis copioſiſſimi flores ſedent, multo tecti tomento. Calycis ſquamae ſplendentes, fuſcae; juniores vero luteo-fuſcae. Floſculi androgyni ſatis multi, lutei.

II. *Gnaphalium medium* TAB. p. 390. non bene, C. B. Baſ. p. 78. & plerorumque.
Gnaphalium procumbens noſtras, maxime tomentoſum, capitulis ex viridi flaveſcente compoſitis PLUKN. p. 172. ſiquidem a priori diſtinguit.
Filago ſylvatica lanuginoſa erecta, Lavandulae folio VAILL. p. 391.

Nihil omnino differt, & eſt exemplar erectius prioris, teſte horto ſicco C. B.

ORDO IV.

III. FLOSCULIS IN EODEM FLORE FEMININIS ET ANDROGYNIS.

II. CAPITULO CONICO PENTAGONO MINUS NITENTE.

FILAGO TOURNEF. T. VAILL. p.

10. GNAPHALIUM caule dichotomo, ſphaeris floralibus in angulo diviſionis ſeſſilibus.

Antipater RUELL. p. 441.
Gnaphalium FUCHS. p. 222. commode.
Ruhrkraut TRAG. p. 331. icon interior.
Gnaphalion, Ruhrkraut GESN. Coll. p. 79. *b.*
Impia Plinii GESN. Hort. p. 262 *b.*
Lomentum ſ. Centunculus CORD. Dioſc. L. 3. c. 132.
Gnaphalium vulgare MATTH. p. 861. CAM. Epit. p. 606. bene, LUGD. TAB. p. 389. &c.
Filago ſeu Impia DOD. p. 66. T. aut. de Par. p. 80. I. R. H. VAILL. Mem. p. 391. & ic. 7. PONT. p. 164. RUPP. ZANICH. p. 100. ic. 114. n. 1.
Gnaphalium vulgare, Filago, Centunculus LOB. ic. p. 480.
Herba Impia CAES. L. XII. c. 15.
Gnaphalium Germanicum I. B. III. p. 158.
Gnaphalium vulgare majus C. B. Baſ. p. 78. RAJ. p. 295. ZWING.
Gnaphalium annuum vulgare, capitulis rotundis, ſeſſilibus, ad angulos floridum H. OX. III. p. 92.
Gnaphalium caule dichotomo, erecto, floribus in alis ſeſſilibus LINN. Lap. n. 299. ROYEN. p. 148.

In omnibus agris, inter ſtipulas, abunde.

Caulis erectus, ſed ampliſſime brachiatus, dichotomus, folioſus. Folia lineam & duas lineas ubique lata, tomentoſa, mollia. In angulo diviſionis ramorum ſingula ſphaera ſedet, ex floribus undique ſe erigentibus, tomento conjunctis. Nempe, revera in juniori planta ſphaerae florales ramos terminant; verum ſubnaſcens lateraliter ramus, facit ut in adultiore ſtirpe eadem ſphaera longe infra ſummum caulem in diviſione ſedeat. Calyx pentagonus, ſquamis nitentibus, acutis, ex viridi fuſcis; ora ſublutea. Androgyni floſculi pauci, duo, tres; ſublutei.

Paſſim, & populariter, ſcopo adſtringendi adhibetur in dyſenteria & diarrhoea. Ad vermes arcendos & in verminoſis morbis brutorum animalium valet BOCCONE *Muſ. di Fiſ.* p. 148.

11. GNAPHALIUM caule erecto, ramoſiſſimo, glomerulis florum ad alas longe ſeſſilibus.

Filago alia DOD. p. 67. abſque icone.
Filago vulgaris, floribus per caulem ſparſis T. aut. de Par. 80. RUPP.
Filago altera I. R. H. TILL. GARID. PONT. p. 165.
Filago incana, tomentoſa, erecta VAILL. p. 391.
Filago incana, capitulis in ſummis caulibus & ramulis diſpoſitis DILL. app. p. 2. MAPP. p. 105. Videtur.

Haec in *Valeſia* ad vias frequentiſſime reperitur, apricorum amans, & calidorum ſterilium clivorum.

Caulis erectus, ſed ramoſiſſimus, ramis adſcendentibus, pedalis, cum tota planta tomentoſus, folioſus. Folia ima ad quatuor ſuperiora unam lineam lata, mollia, linearia. Flores per totum caulem in agmina conjuncti inſident foliorum alis, & ramos

mos ſpicis laxis terminant. Calyx pentagonius, conicus, extus totus tomentoſus, albus ex viridi, absque nitore. Sexus in flore uterque. Cum ſpicato n. 5. nihil quidquam commune habet.

12. GNAPHALIUM caule erecto, ramoſo, foliis breviſſimis, glomerulis ſeſſilibus diſſitis, prope ſummitates poſitis.

Gnaphalium minimum LOB. p. 481. non bene, I. B. III. p. 159. ex LOBELIO, RAJ. p. 296. cum deſcriptione, PLUKN.
Gnaphalium minus TAB. p. 391. ex LOBELIO, *repens* C. B. Baſ. p. 78. P. MAGN. &c.
Gnaphalium minimum erectum, in arenoſis naſcens H. OX. III. p. 92. T. XI. f. 3.
Filago minor I. R. H. TILL. GARID. RUPP.
Filago brevi anguſtoque folio erecta VAILL. Mem. p. 392.
Et *procumbens* EIUSD. ib.
Gnaphalium minus Gerardi PONT. p. 166.

Ad macilenta viarum, v. g. paulo cis *Grauholz*.

Radix minima. Cauliculi triunciales & ſemipedales, foliis toti obducti, erecti, ſuperne ramoſi & brachiati. Folia incana, mediam lineam lata, ſemunciam longa. Glomeres florum, uti in priori, paſſim ad ramos, ſed pauciores, magis ſparſi, propiores vertici: conici ſunt, ſulcati, calyce ex albo virente, abſque nitore. Floſculi utriusque ſexus. Quodvis latus coni duae glumae faciunt, cum acceſſoria ad baſin.

13. GNAPHALIUM caule ramoſo, foliis longis & anguſtis, glomerulis florum ſubſtratis.

Gnaphalium vulgare tenuifolium I. B. III. p. 159. abſque icone, H. OX. III. p. 92. MAGN. Char. p. 139.
Filago vulgaris tenuiſſimo folio, erecta T. aut. de Par. p. 81. I. R. H. VAILL. p. 391. RUPP. BUXB. &c. &
Procumbens VAILL.
II. An vere differt *Gnaphalium vulgare ramoſiſſimum, foliis anguſtiſſimis, polyſpermon* RAJ. p. 296? folia dicit brevia, Syn. III. p. 181.
Gnaphalium minimum alterum noſtras, Stoechadis citrinae foliis tenuiſſimis PLUKN. p. 172. T. 298. f. 2. bene.

I. B. & STAEHELINUS *Baſileae* in ſegetibus.

A priori differt caule magis ramoſo, foliis adhuc anguſtioribus, ſed unciam longis, minus tomentoſis, quorum aliquot ſub glomerulo quovis florum longe eminent.

CHRYSOCOMA.

LINN. n. 639.
CONYZAE Sp. TOURNEF. & VAILL.

A Gnaphalio fere differt calyce toto concolore, virente, nulla parte neque colorata, neque arida. Deinde fila non trahit lacerata. Floſculi omnes androgyni.

1. CHRYSOCOMA foliis linearibus, petiolo ſub flore intumeſcente.

Linariae tertium genus TRAG. p. 358. bene.
Linaria aurea Tragi LOB. ic. p. 411. AICHST. Aeſtiv. Ord. I. T. 14. f. 1. HOFM. RAJ. p. 292. Syll. ext. p. 166.
Et *Linoſyris nuperorum* LOB. ic. p. 409. GARID.
Oſyris Auſtriaca CLUS. Pann. p. 301. 311. Hiſt. p. 325.
Linaria aurea TAB. p. 825.
Chryſocome Dioſcoridis & Plinii COL. p. 81. ic. p. 82.
Heliochryſos Tragi, ſive linaria tertia I. B. III. p. 151.
Linaria folioſo capitulo, lutea, major C. B. P. &c.
Virga aurea Linariae folio, floribus congeſtis & umbellatim diſpoſitis H. OX. III. p. 125.
Conyza Linariae folio T. aut. de Par. p. 422. I. R. H. & T. 259. F. G. L. H. K. VAILL. p. 397. PONT. p. 157. ZANICH. p. 73. ic. 71.
Chryſocoma calycibus laxis LINN. Cliff. p. 639. ROYEN. p. 145.
β *minor* TAB. p. 825. C. B. H. BLES. KNAUT. BUXB.

In rupibus *Paſſgartflüh* ſupra Biennam. In *Neocaſtrenſi* comitatu SCHEUCHZER.

Caulis folioſus, longe abſque ramis, ex ſummitate ramoſus, cubitalis. Folia Linariae, anguſtiora, linearia, acuminata, viridia, glabra. Flores in ſpicatam umbellam. Petioli ſub floribus intumeſcunt. Sub floribus ſquamae acceſſoriae, quaſi paulatim calycem ordiuntur, foliorum plantae ſimiles, rectae, laxe diſpoſitae, longae, angu-

anguſtae, acutae. Floſculi lutei, magni, omnes androgyni; ovarium villoſum, pappus denſus, ochroleucos.

C O N Y Z A E.

CONYZAE LINN. n. 646. pleraeque ſpecies.
CONYZAE VAILL. & TOURN. ſp.

A Cryſocome diſtinguitur calycis ſquamis apicem, ut in Aſtere, extrorſum reflectentibus; floſculis in ambitu femininis.

1. CONYZA foliis ovato-lanceolatis, floribus laxe umbellatis.

Conyza major GESN. Hort. p. 255. MATTH. p. 870. bene, CAM. Epit. p. 612. cum charactere, LUGD.
Conyza helenitis GESN. ic. ad CORD. Hiſt. II. c. 145. non autem planta CORDI, quae flore ſit radiato.
Conyza major altera DOD. p. 51. ex MATTH.
Baccharis Monſpelienſium LOB. ic. p. 574. ex DODONAEO, PARKINS. MAGN. Char. p. 138. BLAKW. T. 102.
Conyza helenitis Cordi THAL. p. 21. cum paſſim naſci dicat.
Conyza major vulgaris C. B. Baſ. p. 78. P. RAJ. p. 292. T. aut. de Par. p. 73. I. R. H. T. 259. A. B. C. D. E. VAILL. p. 394. PONT. p. 156. ZANICH. p. 72. ic. 245.
Conyza major Matthioli, Baccharis quibuſdam I. B. III. p. 1051.
Eupatorium montanum Verbaſci foliis, vulgatius, Baccharis dictum H. OX. III. p. 99.
Conyza foliis lanceolatis, acutis, caule annuo, corymboſo LINN. Cliff. p. 405. ROYEN. p. 157.

Abunde ad vias ſepesque.

Caulis erectus, firmus, brachiatus, bipedalis. Folia obſcure viridia, rugoſa, mollia, ſubtus incana, ovalibus paulo longiora. Flores ramos terminant, laxe umbellati, calyce pene cylindrico, ſurſum lateſcente, ſquamis longis, triangularibus, viridibus, mucrone purpureo, reflexo, & recedente a parte calycis reliqua. Floſculi feminini multi, campanula pene nulla. Tuba praelonga, purpurea. Androgyni vero flavum floſculum habent, tubumque bicornem intra vaginam. Semen oblonge ellipticum, ſulcatum, baſi circulari.

Odor leniter, neque abſque gratia, aromaticus. Hinc TRAGO dicitur emmenagoga eſſe.

Aſteres, calyce proximos, conjungere vetant neceſſitudines aliae majoris momenti.

E U P A T O R I U M.

TOURNEF. T. 95. VAILL. p. 398. LINN. n. 638.
JUNG. in *Doxol. min.*

Calyx ſquamis paucis non aridis, neque coloratis, rectis, apice non reflexo. Floſculi valde pauci, calyce longiores, androgyni, longi, tuba longiſſima, bicorni. Pappus in ſemine in noſtris non plumoſus. Folia huic, in tota gente ſoli, conjugata.

1. EUPATORIUM foliis plerumque ternatis.

Eupatorium adulterinum FUCHS. p. 265. I. B. II. p. 1065. SCHW.
Herba S. Kunigundis TRAG. p. 490. 491.
Eupatorium Avicennae GESN. Tab. Coll. p. 76. Hort. p. 258. IMPERATI L. 28. c. I. BLAKW. T. 110.
Eupatorium vulgare MATTH. p. 1025. CAM. Epit. p. 757. male.
Vulgare Hepatorium DOD. p. 28.
Cannabina aquatica ſ. Eupatorium mas LOB. ic. p. 528. ex DOD.
Eupatorium vulgo appellatum CAES. L. 12. c. 16.
Eupatorium Cannabinum C. B. Baſ. p. 91. P. PARK. RAJ. p. 293. T. aut. de Par. p. 193. I. R. H. & T. 259. VAILL. p. 398. MAGN. Char. p. 137. PONT. p. 161. ZANICH. p. 97. ic. 7. & 173.
Eupatorium Cannabinum vulgare, foliis trifidis, profunde dentatis H. OX. III. p. 92.
Eupatorium foliis digitatis LINN. Cliff. p. 396. ROYEN. p. 155.
β *Flore albo* LOES. VAILL. WEINM. T. 496. *a.*
γ *Foliis integris, minime digitatis* RAJ. Syn. III. p. 180.

Prior ubique provenit in aquoſis: alteram *Gernsheimi* legi, in *Palatinatu.*

Caules

Caules hirſuti, quadranguli, tripedales & ſepedales. Folia ex craſſo petiolo ternata, omnibus foliolis acute ſerratis, ſubhirſutis, medio maximo, ovato-lanceolato, lateralibus, late ex petiolo ortis, anguſtioribus. Summi caules umbellam planam gerunt, denſamque. Floſculi purpurei: & ſimilis Tuba. Semen nigrum, longum, gracile, pyramidale, baſi acuta.

Odor acris, ſapor peramarus eſt. Multum habet alcalinarum partium GEOFROI III. p. 453. GESNERUS decocto pugilli unius radicis alvum & vomitum ſibi movit *Epiſt.* p. 63. 121. quem effectum CHOMELIUS non vidit, & nimiae doſi tribuit BOERHAAVIUS. In cachexia, & ictero, & hydrope ruſticum medicamentum eſt BUCHWALD. p. 120. confirmatum a CHOMELIO: poſt paracenteſin infuſo florum utuntur (BLAIR). Doſis ſucci unciae unius, extracti ad drachmam TOURNEF. Non alio medicamento ſcorbuticos Turfae foſſores ſibi mederi, putrida ulcera pedesque tumentes ſanare, febres etiam intermittentes poto infuſo debellare docet BOERHAAVIUS. Extus admota, vulneraria eſt TRAG. & hydropicis cruribus, aut ſcroto tumenti apprime convenit CHOMEL.

CACALIA.

TOURNEF. T. 258. VAILLANT. p. 404.
TUSSILAGINIS Sp. LINN.

Facile a Petaſite diſtinguitur calyce, & Eupatorio propior eſt: differt tamen calyce cylindrico, ſquamis paucis, circiter quinque, conglutinatis, ut monophyllos & dentatus videatur. Floſculi pauciſſimi, omnes androgyni, & quadrifidi.

1. CACALIA.

α Varietas foliis ſubtus albentibus, & tomentoſis: Eadem ſolet altior eſſe & florum umbellis denſioribus.
Bechion ſylveſtre CORD. Sylv. obſ. p. 222. hoc vel β
Cacalia du CHOUL. p. 74. an Ic. ad Dioſc. ? RUELL. c. 108. L. IV. LOB. Adverſ. p. 255. Ic. p. 592. non bene, CAES. L. XII. c. 19.
Cacalia Ghini MATTH. p. 1184. absque icone.
Cacalia incano folio CLUS. Pann. p. 501. ic. p. 100. Hiſt. p. CXV. RAJ. Syll. exter. p. 80. Hiſt. p. 291. PONT. p. 158.
Tuſſilago alpina maxima SCHWENCKF. p. 211.
Cacaliae quibusdam primum genus I. B. III. p. 569.
Cacalia foliis craſſis hirſutis C. B. Baſ. p. 58. H. OX. III. p. 94. TILL. I. R. H. ZWING. p. 758. SCHEUCHZ. It. I. p. 32. TIT. VAILL. p. 404. ſ. *vulgaris* MUR. p. 705.
Cacalia incano rotundo folio PARK. p. 1221.
Cacalia alpina Petaſitidis foliis, ſubtus lanuginoſis PLUKN. p. 74. VOLC. p. 75.
Cacalia foliis craſſis, lanuginoſis TIT. It.
Cacalia tomentoſa BOECLER. Mat. Med. II. p. 488. MAPP. p. 47.
b Flore albo BURSER. Act. Suec. p. 506.
c Foliis profunde ſectis SCHEUCHZ. iconem habuit plantae lectae prope *Valenz Sarunetum.*
β Foliis ſubtus glabris, vel ſolis nervis hirſutis, humilior & pauciflora. Conf. *It. Helvet.*
Cacalia glabro folio CLUS. p. CXV. cum icone LOBELII, quam iſte pro villoſa dedit, Pann. p. 501. H. BLES. PHYTOP.
Cacaliae quibusdam genus alterum I. B. III. p. 569.
Cacalia foliis cutaneis acutioribus & glabris C. B. H. OX. III. p. 94. T. 12. f. 6. HERM. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 32. TIT. VAILL. p. 404. PONT. p. 158. MAGN. Char. p. 137. WAGN. RUDB. p. 96.
Cacalia folio glabro acuminato PARK. p. 1221.
Cacalia quibuſdam RAJ. Syll. ext. p. 80. Hiſt. p. 291.
Cacaliae genus alterum, foliis acutioribus, utrinque viridantibus PLUKN. p. 74.
Cacalia glabra ROBERT. ic. p. 52.
Cacalia foliis craſſis, hirſutis MAPP. p. 47. videtur huc potius pertinere.
b Flore albo PONT.
α β *Tuſſilago caule ramoſo* ROYEN. p. 159.
An vere differt *Tuſſilago Alpina ſ. montana Dalech.* LUGD. p. 1052. ſimillima noſtrae, ſed flore, ut ajunt, ſubluteo.

Varietas ſubtus hirſuta in alpibus frequentior eſt, & in dumetis inter *Biennam* & *Deſſenberg* non rara. MURALT. in M. *Legerberg.* Glabra rarior eſt, eam legi in *Creux du Vent*, in montibus *Biennenſium* &c. HUBERUS circa Thermas *Fabarias*; SCHEUCHZER. in Monte *Legerberg* &c.

Caulis cubitalis & bicubitalis, hirſutus, ſaepe purpureus, per intervalla folia & ſcapos florigeros edit. Folia petiolata, circa petiolum exciſa, modo cordata, modo latiora, renis figura, ſemilunariter ſerrata, ſubtus vel glabra, vel nervis ſolis hirſutis, vel tomentoſa, & tunc quidem craſſiora. Summus caulis, ramoſus, latam fert & denſam umbellam. Calyx fere purpureus, Floſculique & Tubae. Floſculi vix ſupra quatuor. Semina longa, ſtricta, ſulcata, quadrangula. Pappus ſimplex.

PETASITES.

TUSSILAGINIS LINN. n. 648. pleraeque Sp.
PETASITES VAILL. p. 402. TOURNEFORT. T. 258.
& *TUSSILAGO* T. T. 267. VAILL.

A Cacalia differt calycis ſquamis multorum ordinum imbricatis, floribus obeſioribus, floſculis plurimis, habitu ſingulari, caule nempe ſimplici, aphyllo, ante folia erumpente, ſolis ſquamis coloratis, a foliis diverſiſſimis, adſperſo. In conjungenda vero Tuſſilagine, ob ſpeciem tertiam, omnino cum LINNAEO ſentio.

ORDO I.
FLOSCULIS OMNIBUS ANDROGYNIS.

1. PETASITES floribus ſpicatis, floſculis omnibus androgynis.
Petaſites FUCHS. p. 644. ſpica nimis denſa & confuſa, TRAG. p. 414. 415. eadem, CORD. Hiſt. p. 123. bona deſcriptio, GESN. Hort. p. 271. *b.* Coll. p. 96. LONIC. DOD. p. 597. bene, CAES. L. 12. c. 20. an THAL.? AICHST. Hybern. T. 5. f. 1. RAJ. p. 260. MUNT. VOLC. BLAKW. T. 222.
Tuſſilago major MATTH. p. 845. non bene, CAM. Epit. p. 592. HOFM.
Petaſites vulgo appellatus CLUS. Pann. p. 502. obiter.
Petaſites florens, & ſine flore EIUSD. p. CXVI. icon DOD.
Petaſites flore purpureo CAM. Hort. p. 122.
Petaſites, Tuſſilago major TAB. p. 749. male.
Petaſites vulgaris rubens ZWING. p. 754. *rotundiore folio* I. B. III. p. 566.
Petaſites major & vulgaris C. B. Baſ. p. 58. P. VAILL. BOT. p. 159. Memoir. p. 403. PONT. p. 159. MAGN. Char. p. 137. IC. REG.
Petaſites major vulgaris rubens, rotundiore folio H. OX. III. p. 95.
Petaſites major & vulgaris altera, quae poteſt acaulis vocari RUPP. p. 153.
Tuſſilago ſcapo imbricato thyrſifloro; floſculis omnibus hermaphroditicis LINN. Cliff. p. 411. ROYEN. p. 159.
β *Flore albo*: an AICHST. Hybern. T. 5. f. 3.? potius crediderim.

Haec ſpecies in Helvetia vulgata eſt, in aquoſis v. g. *Bernae* an der *Worble*, bey der *Wegmühle* &c. Ad *Birſam*, & inter *Lochtſtall* & *Schauenburg* ZWINGER. Flore albo legi ad *Birſam*, prope S. Jacob.

Radix alba, mollis, ex magno tubere fibras demittit. Caulis prior erumpit dodrantalis, aut pedalis, ſimplex, purpureus, ſquamis conſperſus concoloribus. Eum terminat ſpica brevis, denſaque, florum erectorum ex brevibus petiolis, plerumque unifloris. Calyx ſubruber, ex quatuor ſquamarum ordinibus, ſuperne laxior, quaſi campaniformis. Floſculi a decem ad viginti, albi, vel rubris lineis diſtincti, ſpecioſi, regulares. Vagina eminens, purpurea. Tuba clavata, alba. Poſt thyrſum floralem menſe Majo folia ſuccedunt ex longis pediculis, cordata, ſed prope mucronem latiora, margine angulato & ſemilunariter dentato, ſparſa ſubtus lanugine. Eſt ubi reniformia ſunt. Radix acris, aromatica, non ingrato ſapore; reſinoſa, ſi verno tempore effodiatur S. PAUL. Sudorem pellit: hinc inter Alexipharmaca numeratur; & bubonibus extus admota in peſte prodeſt. Sed ob acrem vim etiam in aſthmate laudat BUCHWALD. p. 197. Cataplaſmate podagricum ſanatum habet WOOD. in Epiſt. ad RAJUM.

ORDO II.
II. FLOSCULIS IN AMBITU FEMININIS.
I. NON LIGULATIS, NEQUE PATENTIBUS.

2. PETASITES floribus ſpicatis, pleriſque floſculis androgynis.
Petaſites flore albo CAM. Epit. p. 593. optime, THAL. p. 9. an AICHST. Hybern. T. 5. f. 2.? H. BRES. IONQ. ZWING. p. 754.
Petaſites noſter, Leucanthemos CAM. Hor. p. 122.

Petaſites

Petaſites albus anguloſo folio I. B. III. p. 567. RAJ. p. 261. ex I.B. PLUKN. PONTED. p. 159. MILL.
Petaſites alpina SCHWENKF. p. 155.
Petaſites minor C. B. LUGD. LOES. HERM. VOLC. VAILL. p. 404. LEOP. &c.
Petaſites major albus, anguloſo folio H. OX. III. p. 95.
Tuſſilago major altera, vel petaſites minor HOFM.
Tuſſilago ſcapo imbricato, thyrſo faſtigiato, floſculis femininis nudis, paucis, centralibus hermaphroditicis LINN. Cliff. p. 411. ROYEN. p. 159.

Icon C. GESNERI apud CAMERARIUM demonſtrat, indigenam fuiſſe. Prope *Bernam* ad *Arolam* ſub pago *Worlauffen* dicitur lecta fuiſſe a HAGENBACHIO. Circa *Ferriere* legit & miſit D. GAGNEBIN.

Thyrſus ſpicatus, ſpica brevi, uti in priori n. 1. Folia anguloſe reniformia, ſubtus omnino lanugine incana. Flos primae ſpeciei, magnus, calyce ſurſum laxato, virente. Feminini floſculi pauciores, plures mares, longiſſimo tubo, conſpicua campanula ochroleuca.

Hoc eſſe videtur *Aconitum Pardalianches Matth.* in faucibus Jurae, inter *Gets* & *Miſion* PONS in LUGDUN. p. 54. 55.

3. PETASITES floribus ſpicatis, floſculis pauciſſimis androgynis.
Petaſites major, & vulgaris prima ſpecies RUPP. p. 153.
Petaſites in medio majoribus floſculis, reliquis minoribus BUXB. pl. Hal. p. 258.
Petaſites major, floribus longis pediculis inſidentibus DILL. in RAJ. Syn. III. p. 179. Hort. Eltham. p. 309. ic. 297. ubi calyx paulo aliter pingitur, longus, ventricoſus, ora contracta, ſquamis multorum ordinum.
Tuſſilago ſcapo imbricato, thyrſo oblongo, floſculis femininis nudis, centralibus hermaphroditicis pauciſſimis LINN. Cliff. p. 411. ROYEN. p. 159.
Petaſites maximus, maritimus, Boruſſiae MENZ. Pugill. H. OX. III. p. 95. idem eſſe videtur.
Petaſites AICHST. l. c. hujus ſimilior eſt, calyce & ſpica.

Pro *minore* miſit I. GESN. Gottingae haec ſpecies vulgatior eſt *It. Hercyn.* n. 2.

Scapus altior, cubitalis, tripedalis. Folia maiora, non raro cubitalia, quae ad petaſum ſufficiant. Spica longior, laxior, floribus ex longioribus & ramoſis petiolis pendulis. Calyx magis cylindricus, ex duplici ſquamarum ordine, ſubrotundis ſquamis, & concinnius diſpoſitis, ut uno circulo calyx terminetur. Flos ſemper incanus adparet, ob pappum calyce longiorem, & femininorum floſculorum exiguitatem. His quinque breviſſimi dentes, campanula perangusta, tuba longa, bicornis. Androgynus unus & duo, ſubrubelli, magna campanula, tuba clavata, ſtamina quinque libera, minime in tubum connata.

4. PETASITES ſcapo paucifloro, floribus ſubtus tomentoſis, albiſſimis.
Cacalia tomentoſa C. B. Prodr. p. 102. H. BLES. H. OX. III. p. 94. SCH. BOT. I. R. H. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 130. T. 18. f. 1. It. IV. p. 331. VAILL. p. 404. BOERH. etc.
Petaſites minor SCHEUCHZ. It. IV. p. 425.
A *Tuſſilagine ſcapo thyrſifloro faſtigiato, floribus radiatis* LINN. Lap. n. 303. differt foliis non ita profunde, neque triangulariter ſectis, (quae in Laponica fere Gei rotundifolii maioris ſimilia ſunt) & floribus pauciſſimis.

Non rariſſima in alpibus, v. g. in adſcenſu *Gemmii*, quo ex valle *Frutingenſi* pervenitur ad *Spithalmatte*. In humidis prope *Filiſür* HUBERUS.

Radix craſſa, lignoſa. Folia ex radice modo fere triangularia, modo cordis forma, ſuperne ex atro virent, modico tomento conſperſa, ſubtus albiſſimo tomento obducta, argute ſerrata. Caulis, quem rarius edit, humilis: Spica pauciflora; tres pingit SCHEUCHZER. magnos, calycum imbricatis ſquamis multorum ordinum.

* PETASITES *minor, folio anguloſo craſſiori* T. in catalogo ſeparatur a SCHEUCHZ. & indicatur, in M. *Pilati*, ſupra *thermas Fabarias*, alibique in alpibus Helveticis. Sed ignotum, & abſque ſynonymo a TOURNEF. propoſitum, deſcribere nequeo.

5. PETASITES ſcapo unifloro, floſculis in ambitu femininis, tubuloſis.
I. *Hemionitis* Icon poſt Dioſcoridem Ruellii ad c. 129. L. 3.
Tuſſilago foliis minoribus & ſolidioribus GESN. Fract. p. 65.
Aſarina MATTH. p. 38. peſſime, flore radiato, quem melinum dicit eſſe.
Aſarina Matthioli TAB. p. 752. *flore Anthemidis* I. B. III. p. 566.
Tuſſilago alpina minor SCHWENCKF. p. 212.
Aſarina foliis aſari C. B.
II. α foliis tomentoſis.

Tuſſilago alpina I. caneſcente folio, flore aperto CLUS. p. CXII. & eadem *flore evanido* p. CXIII.
Tuſſilago alpina I. EIUSD. Pann. p. 497. cum icone evanidi floris.
Tuſſilago montana minima LOB. ic. p. 590. cum duabus ex CLUSIO iconibus, LUGD. p. 1053. & *alpina altera Cluſii* p. 1052.
Tuſſilago alpina minor, folio rotundo I. B. III. p. 565.
Tuſſilago alpina rotundifolia, caneſcens C. B. H. OX. III. p. 130. MUR. p. 641. SCHEUCHZ. It. IV. p. 342. TIT. It.
Tuſſilago alpina RAJ. Hiſt. p. 260. Syll. exter. p. 251.
Tuſſilago parva alpina MENZ. Pug.
Petaſites alpina rotundifolia, minima, caneſcens SCHEUCHZ. It. VII. p. 516. cum deſcriptione.
Senecio alpinus, rotundifolius, parvus PONT. p. 155.
Petaſites monanthos, rotundifolia, glabra VAILL. p. 405.
III. *Tuſſilago glabro fere folio* CLUS. Pann. p. 498. 499.
Tuſſilago II. IBID. p. 498. quam iconem pro ſpecie flore aperto exhibet in *hiſtoria*.
Tuſſilago alpina glabro folio CLUS. Hiſt. p. CXIII. & II. in icone, ſine flore; RAJ. Syll. exter. p. 257. Hiſt. p. 260.
Petaſites alpina rotundifolia glabra C. B. P. TIT. WAGN.
Petaſites monanthos rotundifolia, glabra VAILL. p. 405.
I. II. III. *Tuſſilago ſcapo fere nudo, unifloro, foliis cordatis, angulatis, denticulatis* LINN. Cliff. p. 411. ROYEN. p. 159.
β *Flore albo* I. GESNER. ad radicem M. *Gletſcher*, ſupra thermas Valeſias.

In alpinis & altioribus *Jurae* nemoribus locisque ſubudis, umbroſis, minime rarus. Caulis verus, qui praeterea radix eſt, proſternitur, & longe folia edit, fibrillasque nutritias. Folia longe petiolata, firma carne, ambitu reniformi, acute circumcrenata; juniora tomentum ſubtus habent, quod adulta dejiciunt. Scapus paucis ſquamis conſperſus, dodrantalis. Flos ſpecioſioris magnitudinis, quam priores. Calyx purpureus. Feminini floſculi unico ordine ad decem, campanula minima, bifida: Androgyni ad 28. conſpicui, purpurei, tuba perinde bicorni & eminente. Semina priſmatica, ſtriata.

6. PETASITES ſcapo unifloro, floſculis in ambitu ligulatis.
Ungula Caballina BRUNF. L. I. p. 41. absque flore, TRAG. p. 418.
Tuſſilago FUCHS. p. 140. RUELL. p. 557. CORD. Dioſc. p. 58. MATTH. p. 844. CAM. Epit. p. 590. 591. cum charactere, LUGD. AICHST. Hybern. T. 6. f. 1. I. B. III. p. 563. PARK. H. OX. III. p. 130. RAJ. p. 259. RUPP. &c.
Bechium ſ. farfara DOD. p. 596. duae icones.
Tuſſilago farfara LOB. p. 589. ex DODON.
Tuſſilago, quae vulgo farfara CAES. p. 490.
Tuſſilago vulgaris CAM. Hort. C. B. Baſ. p. 58. T. aut. de Par. p. 235. I. R. H. PONT. p. 235. MAGN. Char. p. 124. VAILL. Memoir. 1720. & ic. I. p. 375. IC. REG.
Tuſſilago ſeu farfara VOLC. BLAKW. T. 204.
Tuſſilago ſcapo imbricato, unifloro, foliis cordatis, angulatis, denticulatis LINN. Cliff. p. 411. ROYEN. p. 159.

Nihil frequentius primo vere ad foſſas, & in agris ſubhumidis.

Scapus primus prodit, ſquamis adſperſus frequentibus, dodrante minor, uniflorus. Folia ex imo caule ſubnaſcuntur, utcunque cordata, anguloſa, ſerrata dentibus ſemilunaribus. Calyx fere uti in n. 3. ex unico ordine foliorum longorum, in cylindrum conjunctorum, cum aliis ad baſin acceſſoriis. Semifloſculi radiati, plani, numeroſiſſimi, ſed ligulati, ſine obtuſo, flavi: feminini floſculi ad triginta, luteoli, eminente vagina flava, & tuba clavata, minime bicorni, campanula ſpecioſa.

Folia amara, ſubviſcida, creduntur lenire, & aperire; hinc in morbis pectoris, phthiſi, aſthmate &c. cum floribus, in infuſo, decocto, & fumo, tabaci modo adſumta, qui modus antiquiſſimus etiam PLINIO notus fuit, in frequentiſſimo uſu ſunt BUCHWALD. p. 279. &c. Ad calculum comminuendum, ſuccum copioſe ſumtum commendant (COMM. NORIC. 1736. p. 394.) nimis, vereor, debilem. Ex lanugine radicis fomes paratur SCALIGER. *de Subtilit. Exerc.* 180.

SENECIONEM ob ſummam ſimilitudinem, cum DILLENIO & LINNAEO ad Iacobaeam retuli.

CORYMBIFERAE DISCOIDEAE.
ORDO III.
PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.

XERAN-

XERANTHEMUM.

TOURNEF. T. 284. VAILL. 1718. p. 222. LINN. n. 643.

Calycis imbricati primae ſquamae ovales, exigua ariſta; ultimi ordines longi, pungentes; ſicci omnes & ſplendentes. Floſculi in ambitu feminae, ſemine villoſo, quinque triangularibus ſquamis coronato, floſculo ſtrictiori, longiori: Androgyni interiores, latiori campanula, eminente vagina, ſquamis erectis floſculorum longitudine.

I. XERANTHEMUM capitulis inapertis. T. XXIII.

Xeranthemum GESNERI apud I. B. iii. p. 25. RAJ. p. 287.
Stœbe incana altera, Cyani aut Jaceae capitulis, & flore Ptarmicae vulgaris herbariorum LOB. Adv. p. 235. ic. p. 544.
II. *Ptarmicae Auſtriacae affinis, nata Cluſio* CLUS. poſt. p. 32.
Jacea oleae folio, minori flore C. B.
Xeranthemum flore ſimplici purpureo minore I. R. H. VAILL. p. 223.
Jacea incana, cyani capitulis C. B. P.
Xeranthemum oleae folio, capitulis ſimplicibus, incanum, foetens, flore purpuraſcente minore MORIS. III. p. 47. Cur foetens? contra fidem CLUSII & noſtram obſervationem. An de alia planta agitur?
Xeranthemum incanum, flore albo I. R. H. MAGN. Hort. VAILL. p. 223.
Xeranthemum Valeſiacum flore clauſo COMM. LIT. 1731. Spec. L. Vid. iconem T. noſtr. XXIII.

Ad vias *Valeſiae* circa *Sideram* & *Leucam.* In herbis ſiccis C. B. erat, adlatum ex Hiſpania. GAGNEBINUS etiam miſit, in Gallia Narbonenſi lectum.

Exigua radix: Caules multi, parum ramoſi, lignoſi, erecti, pedales, folioſi, una cum foliis lanugine tecti. Folia linearia, acuta, ſuperne ſubatra, inferne alba, utrinque lanuginoſa. Caules ſinguli flores terminant, ſquamis imis argenteis, ultimis, quae pro radiis ſunt, carneis, aut albis, nunquam patentibus, uti quidem ſolent in hortenſi ſpecie. Similes inter floſculos bracteae.

BIDENS.

TOURNEF. T. 262. LINN. n. 641. JUNG. Doxol. min.
CERATOCEPHALUS VAILL. 1720. p. 421. & f. 46. 47. 48.

Haec familia inter utrumque genus ambigit, radiata modo, modo nuda. Calycis ſquamae erectae, obtuſae, ſimileſque inter floſculos. Floſculi in ambitu ſi qui ſunt, ligulati, plani, tridentati, ſteriles ſunt, tuba deſtituti, ſemine abortivo, minime ariſtato: Veri vero androgyni, brevi tubo, campanula quadrifida & quinquefida. Semen longum, planum, medio dorſo eminente, cornubus rectis duobus, ſive retrorſum hamatis ariſtis, majoribus, floſculi longitudine, ex angulis praeditum, uno aut duobus cornubus minoribus, ex linea media, quae ſemen dividit. Olim BOBARTUS dentes fere quatuor eſſe monuerat (in Epiſt. poſt. RAJI.) Folia conjugata.

I. BIDENS foliis tripartito diviſis. CAESALP. p. 488.

Verbena ſupina TRAG. p. 211. abſque icone, T. aut. de Par. 60. I. R. H. & T. 262. MAGN. Char. p. 141. LINN. Lapon. n. 292.
Verbeſina GESN. Hort. p. 296 *b*
Torbeſina Bononiae EIUSD. p. 259 *b.*
Hepatorium aquatile DOD. p. 595. cum icone.
Hydropiper, Pſeudohepatorium femina LUGD. p. 1039. &
Hydropiper alterum Dalechampii IBID. an flore radiato?
Verbeſina, ſ. Cannabina aquatica, flore minus pulchro, elatior ac magis frequens I. B. II. p. 1073.
Cannabina aquatica, folio tripartito diviſo C. B. Baſ. p. 91. P.
Conyza paluſtris, foliis tripartito diviſis LOES. p. 53. ic. 10. flore radiato.
Eupatorium aquaticum femina RAJ. p. 360.
Chryſanthemum cannabinum bidens, folio quinquepartito, ſ. vulgare H. OX. III. p. 17.
Ceratocephalus vulgaris, foliis tripteris & pentapteris, caule rubente VAILL. Memoir. p. 423.
Bidens coronis ſeminum retrorſum aculeatis, ſeminibus erectis LINN. Cliff. p. 399. ROYEN. p. 157.
β *Caule flaveſcente* VAILL.
γ Varietas, ſiquidem hoc nomen meretur, foliis ſupremis tridentatis. *Bidens lamii folio longiori* BLANKENH. de Acmell. Palat. f. I.

Nihil vulgatius ad foſſas.

Caulis valde brachiatus, bipedalis. Folia petiolata, ex una coſta tria, aut quinque, mino-

minora quidem ad latus, late cum coſta confluentia; medium amplius, pene rhomboideum; ſerrata omnia profundius. Sub flore corona latior foliorum plantae undulatorum. Calycis & placentae ſquamae virides, lineis nigris, quales & in floſculis ſunt. Semen ſurſum lateſcens, conpreſſo-triquetrum. Dentes plerumque tres, ſed duo perſtant, ſagittati iidem, uti ora deorſum hamata & aſpera eſt.

2. BIDENS foliis longe ellipticis, ſerratis, indiviſis.

Eupatorium aquaticum femina ſeptentrionalium, ſtellato & odore flore LOB. ic. p. 529.
Conyza aquatica, foliis integris latioribus THAL. p. 20.
Bidens folio non diſſecto CAES. l. c. T. aut. de Par. p. 249. I. R. H.
Eupatorium cannabinum chryſanthemum TAB. p. 117. bene.
Conyza paluſtris AICHST. Aeſt. Ord. 5. T. 7. f. 2.
Verbeſina pulchriore flore luteo I. B. III. p. 1074.
Cannabina aquatica folio non diviſo C. B. Baſ. p. 91.
Conyza paluſtris, foliis ſerratis LOES. p. 54. ic. II.
Eupatorium aquaticum, folio integro RAJ. p. 361.
Chryſanthemum cannabinum bidens, foliis integris, oblongis H. OX. III. p. 17.
Forbicina vulgaris, folio integro PONT. p. 248.
Ceratocephalos Perſicae folio, flore luteo diſcoide VAILL. p. 422.
Et *radiato* EIUSD. ib.
Icones WEINM. T. 375. *d.* & *e.* & f. I. BLANKENHORNII huc pertinent.
II. Omnino eadem eſt *Hepatorium aquatile, folio non diviſo, flore aureis undique petalis radiato* TRIUMPHETTI p. 65.
Chryſanthemum aquaticum bidens, ſ. hepatorium aquatile, folio non diviſo, flore aureis petalis undique radiato H. OX. III. p. 17. T. 5. f. 25.
β Varietas humilis, non ramoſa, quales autumno ad imum caulem majoris progerminant.
Eupatorium cannabinum palmare & anguſtifolium MERRET. p. 37.
Verbeſina minima DILL. Gieſſ. p. 167. nov. ſpec. p. 66. Syn. RAJ. p. 188. T. 7. f. 2.
Ceratocephalos minimus integrifolius VAILL. p. 422.
Bidens palmare & anguſtifolium LEOPOLD. p. 21.

Similibus locis *Bernae*, circa *Mathod.* &c.

Caulis ramoſiſſimus, erectus, cubitalis. Folia patula, longe ex ellipticis acuminata, ſerrata. Capitulum majus ſimile, etiam foliis ſuccinctum; ſquamae perinde nigro lineatae. Radii plerumque nulli: ſi adſunt, flavi, patentes, ſpecioſi, uno ordine. Ariſtae fere quatuor, quarum mediae breviores. Floſculi flavi.

Acris odor utriusque ſpeciei, quando teritur, vires aliquas promittit. Cum ergo videret NEBELIUS, aut certe diſcipulus ejus, Acmellam ex Bidentis genere eſſe, incubuit in hanc plantam, & facta analyſi eamdem omnino eſſe putavit cum Ceylanica; non botanice certe: an vero medicis notis conveniat, ignoratur.

C O R Y M B I F E R A E.

TRIBUS II.
DISCO RADIATO.

JUNG. Phytol. c. XIX. VAILL. Memoir. 1720. p. 357.

Hae pleraque cum Diſcoideis communia habent; ſed circa floſculos diſci androgynos circumſtant feminini floſculi, quibus tubus brevis eſt, interius reſectus, exterius in planam bracteam expanſus, tubo plerumque longiore, quae fere ſemper ad angulum rectum ex flore patula exſtat. Semifloſculi ſteriles, in hoc genere rariores ſunt, contra quam CAMERARIUS adfirmat E. N C. *Dec.* III. *Ann.* I. *Obſ.* 107.

ORDO I.
PLACENTA SQVAMIS DISTINCTA.

B U P H T H A L M U M.

LINN. n. 659.

A S T E R I S C U S.

TOURNEF. T. 283. VAILL. 1720. p. 429. DILL. Elth. p. 42.

Huic calycis ſquamae imbricatae, trium ordinum: ſemifloſculi apice trifido, & eorum ſemina plana, marginata, feminina, abortiunt. Ovaria vero floſculorum non marginata, quadrilaterae columnae figura ſunt, breviſſima coronula. Floſculi regulares,

lares, quinquefidi. Squamae inter floſculos cavae, exterius ovariis foecundis adponuntur.

1. BUPHTHALMUM flore nudo, foliis conjugatis.

Cannabinae aquaticae ſimile, capitulis nutantibus C. B. Prodr. p. 138.

Conyza capite nutante I. B. II. p. 1055. cum icone, in qua pappum videtur pingere & folia alterna: RAJ. p. 361.*.

C. B. *Michelfeldae.*

Habitus ita accedit ad Bidentem 2. ut confundi poſſint; & folia pariter conjugata ſunt, ſed toto diſſident charactere. Calycis enim ſquamae paucae, late ex ovalibus acuminatae, laxe diſpoſitae. Semifloſculi breves & latiſſimi, tribus amplis dentibus diviſi, ſemine lato, plano, utrinque acuminato, breviſſimo pappo coronato. Tuba longa. Floſculorum ſemen ſimile videtur, paulo craſſius; ſquamae inter floſculos ellipticae; vagina longe eminet. Deinde capitula ex alis ſummorum foliorum prodeunt, omni corona foliorum deſtituta: Folia ipſa latiuſcula baſi amplexicaulia, deinde lateſcunt, & longo deſinunt mucrone, hirſuta & ſerrata. Caulis cubitalis, ex ſummitate ramoſus.

2. BUPHTHALMUM foliis linearilanceolatis, ſerratis, villoſis, calycibus nudis. LINN. Cliff. p. 464. ROYEN. p. 170.

Aſter Pannonicus CLUS. Pann. p. 526. ic. p. 527.

Aſter III. Auſtriacus I. EIUSD. Hiſt. p. XIII. MENZ. Ingolſt. p. 55.

Aſter luteus major, foliis ſuccifae C. B. P. RUPP. BUXB. ZWING. p. 945.

Aſter luteus Pannonicus primus H. OX. III. p. 117. T. 21. f. 1. inter pappoſos.

Aſter montanus luteus, flore pallido, foliis non ita rigidis, leviter una cum caule hirſutis BURS. Act. Suec. p. 531.

Aſter luteus Pannonicus major, ſ. Auſtriacus primus CLUSII RAJ. p. 267. ? certe pappoſum dicit ſemen.

Chryſanthemum Aſteris facie, foliis ſuccifae HERM. Hort. p. 144. flor. p. 34. primus ſuae ſedi reſtituit.

Aſteriſcus calyce brevi, anguſtifolius BOERH. p. 105.

Aſteriſcus perennis villoſus, ſerratus, calyce imo non folioſo VAILLANT. p. 430.

II. Omnino huc pertinet:

Conyzae ſpecies alia, caule cubitali GESN. Coll. p. 70.

Conyza major altera THAL. p. 21. ic. II. optime.

Conyza montana lutea, foliis oblongis C. B. P.

Aſter montanus luteus, foliis oblongis I. R. H.

Adeoque VAILLANTIUM, qui haec nomina inter Helenia habet, de alia planta dicere neceſſe eſt.

Circa *Langenbruk* ad ſepes abunde, verſus *Wallenburg* It. Helvet. n. LXXXVII. HUBERUS circa *Weſen.* In *Neocaſtrenſi* comitatu naſci D. DIVERNOI.

Caulis hirſutus, erectus, ramis erectis, unifloris; cubitalis, & ultra. Folia longe elliptica, longe mucronata, margine breviter & rariter ſerrato; ſubaſpere hirſuta. Flos caulem terminat ſpecioſa magnitudine, nulla omnino corona folioſa ſuſceptus. Calycis ſquamae hirſutae. Flos totus flavus; petala plana, trinervia, apice anguſtiori, tridentato.

Eamdem plantam, cum nomine *Aſteroides Salicis folio*, miſit ex M. *Uetliberg* I. GESNERUS.

3. BUPHTHALMUM floribus nudis, foliis ſubtus incanis, pinnatis, pinnis argute ſerratis.

Chamomilla crocea RUELL. p. 569.

Chamaemelum Chryſanthemon FUCHS. p. 26. non bene.

Buphthalmum GESN. Ind. p. 15. MATTH. p. 909. bene, CAM. Epit. p. 651. male, TAB. p. 21. C. B. Baſ. p. 41.

Chryſanthemum verum GESN. Coll. p. 68. *b.*

Buphthalmus, Germanis Streichblumen TRAG. p. 152.

Chryſanthemon quibusdam CORD. Dioſc. p. 60.

Anthemis GESN. Schol. ad c. 154. L. III.

Buphthalmum vulgare CLUS. Pann. p. 569. RAJ. p. 349. *Chryſanthemo congener* CLUS. Hiſt. p. 332. bene.

Cotula lutea DOD. Coron. p. 241. Hiſt. p. 259. abſque icone.

Buphthalmus, oculus bovis LOB. ic. p. 772. male.

Chamaemelum, Chryſanthemum quorumdam I. B. III. p. 122. VAILL. p. 413.

Buphthal-

Buphthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. I. R. H. PONT. p. 253. MAGN. Char. p. 126. I. R. H.
Chryſanthemum foliis Tanaceti LOES. p. 47. ic. 9.
Chryſanthemum Tanaceti folio, flore aureo, Italicum BARR. ic. 465. bene.
Chryſanthemum perenne, brevioribus & incanis foliis, Tanaceti inſtar alatis H. OX. III. p. 20.
Buphthalmum caule ramoſo, foliis pinnatifidis linearibus, laciniis ſerratis, dentatis, floribus pedunculatis LINN. Cliff. p. 414. ROYEN. p. 171.

β *Flore pleno* LEOPOLD.

Non ita, uti in Germania, frequens eſt. Ad Rhenum tamen legi. C. B. in dumetis prope rudera *Auguſtae*, & non longe a *Rieben.* I. B. *Baſileae*, extra portam *Lapideam.*

Caulis durus, pedalis & ultra, ramoſiſſimus. Folia viridia, inferne incana, petiolo lato, pinnata, pinnis ſimplicibus, acute dentatis, nervi latitudine. Singulus ſuum ramum flos terminat, ſpecioſus, patulus. Calycis ſquamae denſiſſime in hemiſphaerium congeſtae. Semifloſculi latiuſculi, tridentati, cum floſculis flavi. Squamae placentae fine acuto, quaſi ariſtato. Semina in ambitu omnino incurva, per medium ſulcata, lateribus tenuibus, quaſi alatis; ſub floſculis vero quadrangula.

De odore & viribus Chamaemeli participat, cujus faciem prae ſe fert. Pulverem florum ad icterum CAMERARIUS, ad volvulum expertus laudat EHRHARD. ad LONICERUM p. 36. Doſin facit drachmarum duarum. Urinam ciet BRASSAVOLA.

ACHILLEA.

VAILL. p. 414. LINN. n. 661.
MILLEFOLIUM TOURNEF. T. 283.
& *PTARMICA* T. 283.

Calycis ſquamae denſe imbricatae, ordinatim terminatae, & hemiſphaericae: Semifloſculi breviſſimi, ut latitudo vix cedat longitudini; trinervii, tridentati; deinde pauci, vix ſupra decem.

I. ACHILLEAE FOLIIS INTEGRIS.

PTARMICA T. 283. BOERH.

1. ACHILLEA foliis integris, minutiſſime ſerratis. VAILL. p. 416. LINN. Cliff. p. 412. ROYEN. p. 176.

Tarchon GESN. Ind. quadr. p. 126. *qui in pratis quibuſdam luxuriat* EIUSD. Epiſt. ad I. B. p. 96.
Ptarmice FUCHS. p. 638. 639. GESN. Coll. p. 99 *b*.
Pyrethro cognata herba GESN. Hort. p. 275 *b*.
Millefolium tertium TRAG. p. 478.
Tanacetum album ſeu acutum EIUSD. p. 159. ex FUCHSIO.
Ptarmica CORD. Dioſc. L. 2. c. 192. MATTH. p. 585. CAM. Epit. p. 354. RAJ. p. 344. BLAKW. T. 276.
Ptarmica vulgaris CLUS. p. XII. AICHST. Aeſt. Ord. XI. T. 5. f. 3. non bene, PARK.
Draco ſylveſtris, ſ. Ptarmice DOD. p. 710.
Ptarmica, ſ. Ptarmica folio Taraconis, vel ſternutatoria LOB. ic. p. 455.
Quaedam in aſperis CAES. L. 12. c. 25.
Ptarmica vulgaris folio longo, ſerrato, flore albo I. B. III. p. 147. T. aut. de Par. p. 297. I. R. H. PONT. p. 260. MAGN. Char. p. 129.
Dracunculus pratenſis, ſerrato folio C. B. Baſ. p. 27. P.
Dracunculus pratenſis viridis, ſ. Ptarmica vulgaris folio ſerrato H. OX. III. p. 40.
β *Humilior* HERM. Hort.
γ *Flore pleno* CLUS. cum icone, C. B. MERR. MUNT.
δ *Ptarmica alpina foliis anguſtis, partim ſerratis, partim integris* BOCCONE Muſ. di Piant. p. 107. T. 85. I. R. H. non videtur differre.
Ptarmica, ſ. Dracunculus pratenſis minor, viridis, foliis profundius & elegantius inciſis PLUKN. Mant. p. 157.

In humectis abunde circa *Bernam* &c.

Caulis firmus, cubitalis, ramoſiſſimus, erectus. Folia firma, fragilia, viridia, longa, linearia, argute ſerrata. Flores in umbellas laxas, toti cum diſco albi; tubis tantum in ſemifloſculis fuſcis, luteis in diſco. Squamae inter flores apice ſubhirſutae. Calyx ſubhirſutus. Semifloſculi pauci, ad undecim.

Acris odor eſt & aromaticus. Salivam maſticata movet, & faucium mucoſis obſtructionibus prodeſt BOERHAAVE.

2. ACHIL-

2. ACHILLEA foliis pinnatis, pinnis ſerratis maximis, extremis confluentibus.
Dracunculus alpinus, foliis ſcabioſae C. B. Prodr. p. 39. P. RAJ. Syll. exter. p. 119. Hiſt. p. 344. WAGN.
Tanacetum alpinum BURS. Act. Suec. p. 503. ex loco natali.
Tanacetum inodorum, Leucanthemum alpinum BARR. ic. 991. non placet.
Dracunculus latifolius alpinus, folio ſcabioſae H. OX. III. p. 41. &.
Bellis perennis, matricariae folio IBID. p. 30.
Ptarmica alpina, matricariae foliis TRIUMPH. Obſ. p. 83. cum bona icone, RAJ. Syll. p. 209. BOCCONE p. 150. T. 110. ex TRIUMPH. I. R. H. IC. REG. PONT. p. 262.
Corymbifera, Millefolii umbella, folio alato & laciniato RAJ. p. 345. pro nova.
Achillea, Matricariae folio, flore albo VAILL. p. 405.

In adſcenſu *Gotthardi* ab ipſo ponte *Teufelsbrück*, ſurſum. In *Grimſula* M. ad viam abunde. In M. *Stifel Abbatiſcellanorum* I. GESNER. & in deſcenſu M. *Furkmatt*. Infra *Weiſſenſtein* HUBERUS. Ad *fabarias* etiam *Thermas* C. B.

Radix lignoſa. Caulis erectus, non ramoſus, cubitalis & ultra. Folia pinnata, primis pinnarum tribus paribus minoribus diſtinctis, reliquis cum coſta confluentibus. Pinnae firmae, virides, omnes profunde & acute circumſerratae, parte vero inferiori profundius, ut pene ſemipinnatae ſint. Flores in umbellam, quae caulem terminat. Squamae calycis glabrae, ſubluteae, oris fuſcis & ſiccis. Semifloſculi pauci, ſex, ſeptem; cum diſco albi. Squamae inter flores glabrae.

3. ACHILLEA elatior, foliis pinnatis, pinnis minutiſſime ſerratis, VAILL. 1720. p. 416.
Ptarmica alpina, foliis profunde inciſis I. R. H.
Ptarmica alpina, millefolii folio BOCC. Muſ. di Piant. p. 144. T. 101.

SCHEUCHZER. in editioribus alpium Helveticarum.

Foliis a priori diverſa eſt, quae amplexicaulia ſunt, ſemipinnata, coſta folioſa, pinnis latiuſculis, acutis, lanceolatis, nonnunquam dentatis, nonnunquam intermiſtis minoribus. Calyce pallido differt ab Achillea alpina n. 6. cujus praeterea ſatis ſimilis eſt, altior tamen, & laxior.

4. ACHILLEA foliis ſericeis, petiolo longo, lateſcente, fine lato, ſemipinnato.
Abſinthium montanum umbelliferum CLUS. Pann. p. 555. ic. p. 553.
Abſinthium alpinum umbelliferum CLUS. Hiſt. p. 340. RAJ. Syll. p. 48.
Abſinthium album LOB. Ic. p. 753. TAB. p. 4. RAJ. p. 345. *capitulis ſcabris* LUGD. p. 946. ex LOBELIO.
Abſinthium album ſquamoſis capitulis I. B. *de Abſinth.* p. 76.
Abſinthium albis floribus, capitulis ſquarroſis I. B. III. p. 185.
Abſinthium alpinum umbelliferum latifolium C. B. P. TIT. p. 2. It. &c.
Dracunculus argenteus, ſ. Ptarmica incana humilis, foliis laciniatis, Abſinthii latioribus aemulis H. OX. III. p. 40. T. 10. f. 5.
Ptarmica humilis incana, foliis laciniatis, Abſinthii aemulis HERM. PLUKN. MAGN. I. R. H. PONT. p. 262.
Achillea humilis incana, Coronopifolia, flore candido VAILL. p. 416.
Achillea foliis ſinuato-lanceolatis, planis, villoſis, nitidis, obtuſis LINN. Cliff. p. 412. ROYEN. p. 176.

C. B. & WAGNERVS inter alpinas Helveticas numerant.

Radix lignoſa; caulis ad terram folioſus, ſuperne pene nudus, umbella terminatus, dodrantalis. Folia Abſinthii fere, tomento albo nitente obſita, petiolo longo, latiuſculo, lateſcente, fine palmato, ſive ſemipinnato, profunde tribus ad ſeptem pinnis ſimplicibus, aut ſemel dentatis, diviſo. Flores in umbella ad viginti. Squamae calycis ſubhirſutae, ſubluteae, ora ſicca fuſca. Semifloſculi albi, circiter octo.

5. ACHILLEA foliis pinnatis, lanugine totis obductis, floribus albis umbellatis.
Millefolium alpinum, incanum, flore ſpecioſo I. B. III. p. 138. H. OX. III. p. 39. T. XI. f. 11. RAJ. p. 347*. Syll. ext. p. 182. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 138.
Millefolium alpinum tomentoſum odoratum nanum BOCCONE Muſ. di Piant. p. 166. &
Millefolium tomentoſum odoratum EIUSD. T. 120.
Millefolium alpinum flore ſpecioſo SCHEUCHZ. It. IV. p. 338.
Achillea alpina incana flore ſpecioſo VAILL. p. 415. confundit cum varietate minore ſpeciei noſtrae ſextae.

F. PLATER. ex *Valeſia* habuerat. SCHEVCHZER. in altiſſimis jugis *Averſanorum* & *Praegal-*

Praegallienſium montium. Copioſiſſime naſcitur in deſcenſu *Furcae* M. verſus fontem *Rhodani.* Ibidem SCHEVCHZER.

Caulis folioſus, humilis, vix ſemidodrantalis, umbella terminatur. Folia tota longa lanugine obnupta, pinnata, pinnis plurimis, linearibus, aliquando uno aut altero dente notatis. Calyces pene ſpadicei, lanuginoſi. Radii albi, ſex ad octo.

In M. *Ceniſio* decocto utuntur, uti planta *Genipi.* BOCC. muſ. di Fiſ. p. 191.

6. ACHILLEA foliis pinnatis, pinnis longis, acutis, ſubhirſutis, raro dentatis.
Parthenium alpinum CLUS. Pann. p. 262. Hiſt. p. 336. RAJ. Syll. p. 198.
Millefolium alpinum I. B. III. p. 139. *de plant. a Div.* p. 55.
Matricaria alpina Chamaemeli foliis C. B. P. RAJ. p. 398. PLUKN. an SCHEUCHZ. It. IV. p. 338? cum flores neget eſſe multo majores floribus vulgaris millefolii.
Millefolium alpinum leve, ampliore folio H. OX. III. p. 39.
Et *Millefolium alpinum hirſutum* IBID. p. 38.
Chamaemelum alpinum ſaxatile perenne, flore albo ſingulari, calyce nigricante TILL. T. 19.
Anthemis alpina ſaxatilis umbellata perennis, calyce nigricante MICH. p. 33.
β Quid eſt varietas *foliis pinnatis* BURS. p. 503?

In ſaxoſis altioribus alpium, *Grimſulae*, *Gotthardi*, *Furcae*, *Gemmii* abunde. In M. prope *Weſen* I. B.

Radix craſſa, lignea; caules multi, duri, vix ſemipedales. Folia viridia, ſubhirſuta, pinnata, pinnis longis, linearibus, acutis, aliquando dentatis, nervo lato. Umbella florum caulem terminat, ſpecioſorum, ad octo lineas latorum. Calycis ſquamae leves, e luteo virides, ora ſicca & nigra. Petala plana, pauca, ſex, octo; alba.

Odor grate & acriter aroma ſpirat. SCHEUCHZERVS deſtillari ait a Valeſiis, & pro cephalico atque uterino medicamento haberi. Alpicolae noſtri perinde *Genipi* vocant, uti *Abſinthium* alpinum, & ſimiliter inter vulneraria principe loco ponunt.

Decocti unciis octo in Pleuritide ſudorem ſibi movere alpicolas BOCC. *Muſ. di Fiſ.* p. 191.

β *Iva moſchata* GESN. Hort. p. 263. Epiſt. p. 66.
Chamaepitys millefolio alpino ſimilis, differens odore GESN. add. ad Hort. 236.
Tanacetum parvum alpinum LUGD. p. 956. male.
Aſſenzo III. alpino umbellifero PON. Ital. p. 220.
Millefolio alpino affinis planta, quibuſdam Iva moſchata I. B. III. p. 140. RAJ. p. 347 *. Syll. ext. p. 282. ZWING. p. 504.
Tanacetum alpinum odoratum C. B. P. SCHEUCHZ. It. II. p. 142. T. 21. f. 3. It. VI. p. 462.
Dracunculus argenteus ſ. Ptarmica alpina humilis, alatis foliis H. OX. III. p. 41.
Anthemis alpina ſaxatilis odorata minima perennis, floribus exiguis umbellatim conpactis MICHEL. p. 53. n. 14.

In *M. Braulii* jugo GESNER in alpibus *Rhaeticis* I. B. *Praegallienſibus* SCHEUCHZER. In M. S. *Bernardi.*

Diſtinguunt auctores, etiam melioris notae I. B. & SCHEUCHZERVS. Sed in exemplaribus C. B. & iconibus SCHEUCHZERI nulla omnino diverſitas eſt.

7. ACHILLEA pinnis foliorum ſemipinnatis, & varie inciſis.
An *Achillea* CORD. p. 136. & *Dioſc. IV.* p. 36?
Millefolium purpureum C. GESN. add. ad Hort. p. 268. TAB. p. 130.
Millefolium majus MATTH. p. 1141. CAM. Epit. p. 877. male, ZWING.
Et *Stratiotes millefolium* MATTH. p. 1007. bene.
Millefolium rubro flore CLUS. Hiſt. p. 331. non autem icon.
Millefolium ſ. Achillea DOD. p. 100. icon, non deſcriptio.
Millefolium terreſtre vulgare, Stratiotes; Millefolium Dioſcorid. LOB. p. 747. icon, non nomina, quae ad ſequentem referuntur.
Millefolium purpureum majus C. B. Prodr. p. 72. RAJ. p. 347 *. MOR. III. p. 39. I. R. H. ZWING. p. 918. MAPP. p. 198.
II. *Millefolium montanum Tanaceti foliis, flore purpureo* DODART. MOR. l. c.
Ptarmica alpina Tanaceti folio, flore purpureo I. R. H.
I. II. *Achillea Tanaceti folio, flore purpureo* VAILL. p. 415.
β *Flore albo* H. OX. VAILL.

C. GESNER in pratis circa *Curiam.*

Caulis erectus, cubitalis, durior. Folia multo latiora, quam ſequenti, pinnata, pinnis ſemipinnatis, laciniis varie dentatis, inordinatis, petiolis latis. Vmbellae laete purpureae. Squamae fuſca ora alatae, & reliqua eadem Achilleae n. 6.

8. ACHIL-

8. ACHILLEA pinnis foliorum plurimis, longe aequalibus, pinnatis, pinnulis trifidis & quinquefidis.

Millefolium album BRUNF. III. p. 171.
Millefolium RUELL. p. 595. DORST. p. 190. icon exterior, CAES. L. 12. c. 11. BOOT. Ic. 36. BLAKW. T. 18.
Millefolium terreſtre majus CORD. p. 139.
Stratiotes millefolia FUCHS. p. 727. CORD. Dioſc. p. 63 *b*. & IV. c. 36.
Millefolium vulgo dictum GESN. Hort. p. 268. Coll. p. 90 *b*.
Millefolium purpurei floris DOD. p. 100.
Millefolium terreſtre purpureis floribus LOB. p. 747. icon.
Millefolium minus MATTH. p. 1042. male.
Millefolium terreſtre minus Dioſcoridis TAB. p. 130. commode.
Et *Millefolium purpureum* EIUSD. ib. potius enim hujus, quam prioris ſimile eſt.
Millefolium ſtratiotes, pennatum, terreſtre I. B. III. p. 136.
Millefolium vulgare purpureum minus C. B. Baſ. p. 42. H. OX. III. p. 38. T. aut. de Par. p. 347. I. R. H. PONT. p. 260.
Et *Millefolium vulgare album* C. B. Baſ. p. 42. H. OX. l. c. T. aut. de Par. p. 118. I. R. H. PONT. p. 258. MAGN. Char. p. 130. ZANICH. p. 187. ic. 143.
Millefolium vulgare PARK. RAJ. p. 345.
Achillea vulgaris, flore albo VAILL. p. 415.
Et *carneo* EIUSD. ib.
Et *purpureo* EIUSD. ib.
Icon MERIANAE LXVII.
Achillea foliis pinnato-pinnatis LINN. Lap. n. 311.
Achillea foliis duplicato pinnatis, glabris, laciniis linearibus acute laciniatis LINN. Cliff. p. 413. ROYEN. p. 175.

Ubique ad vias, frequentius albo flore, deinde carneo diluto, raro laete purpureo, uti in n. 7.

Caulis erectus, pedalis. Folia & ad caulem, & ad terram plurima, in circulum poſita, firma, ſubhirſuta, pinnata, pinnis pinnatis, pinnulis trifidis, & quinquefidis. Pinnarum paria plurima ſunt, lente & creſcentium, & decreſcentium, petiolis latis. Umbellae denſae; ſquamae virentes, ora dilutiſſime fuſca. Petala plana quatuor aut ſex, floſculi medii ochroleuci, aut carnei. Semen griſeum, leniter incurvum, hinc convexum, inde cavum.

9. ACHILLEA pinnis foliorum & pinnulis remotis, & anguſtis pinnulis plurimis.

Nobile millefolium TRAG. p. 476. bene.
Millefolium terreſtre minus CORD. Dioſc. L. 2. c. 58. & p. 139. Videtur.
Millefolium Stratiotes GESN. Hort. p. 268.
Millefolium Tanaceti odore GESN. Epiſt. ad I. B. p. 101 *b*.
Tanacetum minus DOD. ic. II. p. 315. *ſive album* EIUSD. pempt. p. 37.
Tanacetum minus, candidis floribus LOB. ic. p. 750. non bene.
Achillea MATTH. p. 1007. non bene, ſi haec eſt. Sed videtur potius ad ſpeciem 7. pertinere; CAM. Epit. p. 750. CAES. p. 481. de hac videtur.
Sideritis Matth. LUGD. p. 772.
Achillea, millefolium nobile TAB. p. 129.
Achillea millefolia odorata I. B. III. p. 140.
Tanacetum minus album, odore camphorae C. B. Baſ. p. 40. f.
Achillea ſ. millefolium nobile RAJ. p. 386. VAILL. p. 414.
Millefolium nobile & Stratiotes vera H. OX. III. p. 38.
Millefolium nobile RAJ. Syll. ext. p. 182. I. R. H. PONT. p. 259. MAPP.

GESNER *vorm Steinthor Baſileae.* C. B. in agrorum limitibus verſus *Haeſingen* & circa pontem *Wieſae* in arenoſis. Copioſe *Biennae* reperi *auf der Paſſgartfluh.* *Neocomi* D. DIVERNOI.

Altius eſt vulgari, pedali majus, folioſo caule, pinnis foliorum, quae in n. 7. & 8. pleraeque proximae ſunt, remotioribus, longioribus, paribus pinnularum ſex & ultra, anguſtioribus, magis lanuginoſis, petioli etiam ubique anguſtiores. Tubae flavae, inde facies floris ochroleuca. Odor multo gratior, & acrius aromaticus. Calyces ſubfuſci, & lanuginoſi.

Vulnerarium medicamentum eſt, ex praecipuis, reſolvendo, deinde roborando, acri illud vi, hoc terrea adſtringendi praeſtat. Succus ad aliquot uncias potus ad fluorem album, gonorrhoeas, ad haemorrhagias valet, & pulmonum labem. In haemorrhoidibus ſiſtendis in ſe ipſo expertus laudat BUCHWALD. p. 178. in hae-

 moptyſi

moptyſi BRESLAV. 1718. M. Mart. BAIER. apud LANG. de *millefol.* p. 14. uteri haemorrhagiis THOMASIUS ibid. p. 16. ſanguine ex inteſtinis fluente a nimio conatu CHOMEL. p. 574. (ſucco ad ſex uncias dato) conſolidando vulneri lithotomi utuntur. Infuſum theiforme gratiſſimum eſt, ad cardialgias, ad lochia ſuppreſſa, ad colicam. Succus urinas cruentat C. HOFMAN. menſesque revocat BUCHWALD. & naribus immiſſus ſanguinem ciet, indicio virium penetrabilium. STAHLIUS non alio medicamento tonico, & ſtomachico frequentius uſus eſt. In debilitate hypochondriaca, febribus intermittentibus, phthiſi aliisque malis mire laudatur a F. HOFMANNO. Oleum ſtillatitium, perinde uti Chamaemeleum, ſapphirino colore eſt PETZSH. *de millef.* p. 15. 26. &c. Haec omnia de priori ſpecie 8., ſed longe magis de hac valent, quae multo praeſtantior eſt.

10. ACHILLEA pinnis aequalibus, confertis, tomentoſis, pinnulis capillariter diviſis.

Achillea minima BURS. l. c. p. 503.
Millefolium odoratum minus Monſpelienſium HORT. BLES. H. OX. III. p. 38. RAJ. p. 346.* Syll. ext. p. 182. ZWING. p. 618. SCHEUCHZ. It. VII. p. 515. &c.
Tanacetum minus, albo millefolii flore, odorum BARR. ic. 692. bene.
Millefolium odoratum minus album I. C. ROB. T. 140.
Millefolium odoratum Monſpelienſe I. R. H. TILL. GARID.
Achillea odorata minor Monſpelienſium VAILL. Mem. p. 415.

Circa arcum *Valeriam Seduni* legi. Ibidem SCHEVCHZER. HUBERVS verſus *Ripam*, quae prope *Clavennam* eſt.

Priori accedit, habitu erecto, folioſo, hirſuto, ſed etiam magis lanuginoſum eſt, pinnae vero multo propiores & multo breviores, pinnulae penitius capillaceae, calyx totus pallens, flos albus, minimus, odor gratior, & aromaticus.

β *Millefolium alpinum* CLUS. p. 331. Pann. p. 562. SCHEUCHZ. It. IV. p. 338. *incanum, carneo flore* C. B. RAJ. Syll. p. 182. Hiſt. p. 347.* I. R. H. ZWING. p. 918.
Millefolium alpinum Cluſio, incanum, nonnihil carneum I. B. III. p. 138.

In *Gemmio* M. idemque a I. GESNERO habeo, ſed flore utrumque albido.

Non video, qua ratione a priore ſeparetur.

Huic ad conglutinanda vulnera principem potentiam eſſe BOCCONE *oſſerv.* p. 128. *Muſ.* di Fiſ. p. 216. etiam ad gonorrhoeam.

11. ACHILLEA pinnis foliorum aequalibus, tomentoſis, pinnulis primis trifidis, ſecundis ſimplicibus.

Millefolium luteis floribus GESN. Tab. Coll. p. 90 *b.* Hort. p. 268.
Heliochryſum alterum MATTH. p. 1045.
Heliochryſum Italicum CAM. Epit. p. 788. male, ſi huc pertinet.
Stratiotes lutea CLUS. Hiſp. p. 371. bene LUGD.
Stratiotes millefolia flavo flore CLUS. Hiſt. p. 330.
Millefolium minus ſ. Stratiotes chiliophyllos DOD. p. 101. ex CLUSIO.
Millefolium luteum LOB. ic. p. 748. TAB. p. 131. RAJ. Syll. ext. p. 182. Hiſt. p. 347.
Millefolium tomentoſum luteum C. B. I. B. III. p. 138. H. OX. III. p. 39. PONT. p. 259.
Achillea lutea tomentoſa minor, tenuiſſime laciniata VAILL. p. 418.
Achillea foliis linearibus pinnatifidis, villoſis, foliolis tripartitis, intermedio longiore LINN. Cliff. p. 413. ROYEN. p. 175.

In herbario C. B. fuit, cum ſcheda, ex *Valeſia* miſſum eſſe.

Caules lanugine obducuntur, firmi, dodrantales, folioſi: folia tenuiter diviſa, pinnis brevibus, aequalibus, confertis, pinnulis primis trifidis, ſecundis ſimplicibus, petiolo amplexicauli. Calyx ſubhirſutus, e luteo pallens. Flos totus flavus & concolor. Semen exiguum, planum, curvatum. Odor & ſapor grate aromaticus.

CHAMAEMELUM.

VAILL. p. 409. TOURNEFORT. T. 281.
ANTHEMIS LINN. n. 660.

Pleraque cum Achillea communia habet, ſed differt florum radiis pluribus, & longioribus, & diſco convexo: a Buphthalmo vero, ſeminibus omnibus ſimilibus.

1. CHAMAEMELVM foliis laxe pinnatis, pinnis palmatis, caule folioſo unifloro.

An *Abſinthium foliis minutis, flore Chamaemali* GESN. Hort. p. 244.

Abſinthium

Abſinthium montanum COLUMN. phytobaſ. plant. nov. Hiſt. p. 24. *Abrotani feminae flore* ejusd. in textu p. 23.
Abſinthium montanum Chamaemeli flore I. B. III. 1. p. 184. ex COLUMNA.
Chamaemelum montanum lanuginoſum, magno flore H. OX. III. p. 35. S. VI. T. 10. f. 4.
Bellis incana Chryſanthemi cretici folio BOCCONE Muſ. di piant. T. 98. bene, & p. 136.
Chamaemelum alpinum abrotani folio I. R. H. VAILL. 1720. p. 412. ubi alias plantas adjunxit.

I. GESNERUS *hinter dem Oehrli Abbatiſcellanorum.*

Radix videtur perennis eſſe; caules ceſpitoſi, pedales, imi folioſi. Folia longe petiolata, plana, pinnis ad tria & plura paria, primis palmatis, quinquefidis, quadrifidis, ultimis tantum inciſis. Flores in ſingulis ramis ſinguli, ſpecioſa magnitudine: Calycis ſquamae triangulares, fuſcae, nervo luteo. Petala plana, alba, latiuſcula, apice inciſo. Diſcus luteus.

2. CHAMAEMELUM foliis lanuginoſis, pinnatis, pinnis capillariter multifidis, brevioribus.

Parthenium, nobilis Chamomilla TRAG. p. 149. bene.
Chamaemalum nobile repens GESN. Coll. p. 68.
Chamaemelum odoratum vel nobile EIUSD. Hort. p. 253. & *nobile* EIUSD. app. p. 291.
Chamaemelum odoratum DOD. Coron. p. 243. Hiſt. p. 259. 260. bene.
Anthemis ſ. Leucanthemis odorata LOB. ic. p. 770. eadem.
Icon in CAM. Epit. p. 646. optima eſt.
Chamaemelum Romanum TAB. p. 19. *flore ſimplici* AICHST. Aeſt. Ord. XI. T. 3. f. 2.
Chamaemelum odoratiſſimum repens, flore ſimplici I. B. III. p. 118. H. OX. III. p. 35. RAJ. p. 353. ZWING. p. 511.
Chamaemelum nobile ſ. Leucanthemum odoratius C. B. I. R. H. PONT. p. 256.
Chamaemelum officinarum VAILL. p. 410.
Anthemis foliis pinnato-decompoſitis, laciniis ſetaceis LINN. Cliff. p. 415. ROYEN. p. 172.
β *Flore pleno* CAM. Epit. l. c. AICHST. l. c. f. 3.
γ *Flore ſemipleno* WEINM. T. 363. d.

CONSTANT circa *Lauſannam en Chamblande*, & ad viam verſus *Fechy.*

Caules procumbunt, valde ramoſi, dodrantales. Folia pinnata ſunt, nervo lato; pinnae diſſitae, quarum primae pinnulae cum reliquis decuſſantur, laciniatae omnes ad baſin, ipſis laciniis paucis, bifidis, & trifidis: facile criſpantur & contrahuntur, & lanugine obnupta quaſi incana videntur. Flores ſinguli ramos terminant. Calyx albicat ex viridi. Radii albi tridentati, diſcus luteus, modice convexus. Semen pene conicum. VAILL. f. 31.

Haec ſpecies in officinas recipi debet, grato odore & aromatico conſpicua, etſi vel proxima, vel Matricaria prima, multo frequentius utantur Germani. Flores amari ſunt, ſtomachici, carminativi, febrifugi, veteris Regis NECHEPSI, deinde ACHILLIS GASSERI, ZACUTI, MORTONI, SCHULZII, & BOERHAAVII experimento. Doſis eſt pulveris ſcrupulus unus & dimidia drachma per ſingula quadrihoria: & drachma una de die F. HOFMAN. ſucci vero uncia una. Infuſum aquoſum menſes pellit, dolores a partu reſiduos ſolatur, calculos absque impetu noxio promovet, & vomitus nephriticos & convulſivos coërcet: Vinoſum, calide ſumtum, ad guſtum ſalſum, colicae efficaciter medetur WELSCH. Mictom. p. 35. & nephritidi BLAIR. Aqua deſtillata ſudorem movet, recepta in puerperiis. Oleum ſtillatitium, non quidem ex hac ſpecie, ſed ex Matricaria prima, coeruleum paratur, potens in ſuſcitandis motubus ad uterum, ad ſudorem. Externo uſu Chamaemelum inſigniter diſcutit absque nimio calore, quod acidum admiſtum habeat; reſolvit, emollit: ad cardialgias, durities mammarum, teneſmos, uteri morbos a puerperio, dyſurias utile. In clyſteribus emollientibus vix unquam omittitur, & vel ſola ſufficit puerperis, in flatuum abundantia &c.

3. CHAMAEMELUM foliis pene glabris, pinnis pinnatis, pinnulis latiuſculis.

Anthemis DORST. p. 56. icon exterior.
Parthenium FUCHS. p. 583. latitudinem folii exprimit.
Buphthalmum minus CORD. Dioſc. p. 60.
Cotula foetida RUELL. p. 569. BRUNF. I. p. 255. TRAG. Apodix. p. 302. GESN. Coll. p. 72 *b.* Hort. p. 291. AICHST. Aeſtiv. Ord. Frut. T. 10. f. 2. RAJ. p. 355. BLAKW. T. 67.
Chamaemelum ſylveſtre foetidum ſ. cotula foetida DOD. p. 258. non autem icon.
Cotula alba EIUSD. ic. non placet, ob tenuitatem foliorum.
Cotula foetida officinarum, eſt Parthenium, vel virginea LOB. p. 773. ex DODONAEO.

Cota CAES. L. 12. c. 23.
Cotula TAB. p. 21. non bene.
Chamaemelum foetidum ſ. Cotula foetida I. B. III. p. 120. PONT. p. 256.
Chamaemelum foetidum C. B Baſ. p. 41. T. aut. de Par. p. 258. I. R. H. VAILL. p. 410. & f. 32.
Chamaemelum annuum, praecox, foetidum, ſemine aureo H. OX. III. p. 36.
Anthemis foliis pinnato-decompoſitis, laciniis linearibus, caulibus diffuſis, radice annua ROYEN. p. 172.
β *Flore pleno* MERR.

Frequens inter ſtipulas & ad vias.

Caulis erectior, ramoſus, dodrantalis. Folia virentia, glabra, latis petiolis, pinnata, pinnis etiam latioribus, ordinatis, propioribus primis minoribus, deinde ſemipinnatis, pinnulis ſemper latiuſculis, neque perinde capillaribus uti priori. Semifloſculi multi, ſtricti, albi, tridentati. Diſcus valde convexus, per aetatem pene parabolicus: floſculi, uti ſolent, non penitus regulares, lutei. Odor validior, neque ſatis gratus.

Hanc ſpeciem, quando unice emolliendum eſt, praefert HOFMANNVS. Sed MATTHIOLVS acrem eſſe adfirmat, ut cutem applicata exulceret. Succum urinam ciere, pulmones liberare, ducere atram bilem LOBELIVS *Adverſ.* p. 344.

β *Buphthalmum* FUCHS. p. 144. non bene, ſi hoc eſt; ſimilius autem eſt Matricariae n. 1.
Chamomilla fatua TRAG. p. 148.
Cotula non foetida GESN. Hort. p. 291. TRAG. l. c. PARK.
Cotula alba, non foetida DOD. Coron. p. 240. Hiſt. p. 258. abſque icone.
Inodora Cotula LOB. Adv. p. 345.
Chamaemelum inodorum ſ. Cotula non foetida I. B. III. p. 120.
Chamaemelum inodorum C. B. Baſ. p. 41. I. R. H. PONT. p. 257. RUPP.
Chamaemelum inodorum, annuum, humilius, foliis obſcure virentibus H. OX. III. p. 36.
An *Chamaemelum ſerotinum annuum, foliis obſcure virentibus, flore majore* MORIS. III. p. 35.

In agris *Baſileae* &c.

C. BAUHINVS hanc plantam ad Matricariam I. retulit, RAIVS recte ad Chamaemelum foetidum cum quo breviori & latiori folio conſentit, & ſquamis in placenta.

PLANTAE FLORE RADIATO.

ORDO II.

II. PLACENTA NUDA.

I. SEMINE PAPPO NON CORONATO.

MATRICARIA.

MATRICARIA VAILL. p. 365. TOURNEFORT. T. 281. LINNAEI n. 655.
& *BELLIDIOIDES* VAILL. p. 361.
CHRYSANTHEMUM LINN. n. 654.
LEVCANTHEMVM TOVRNEF.
& *CHRYSANTHEMUM* TOVRNEF. T. 280.

Calyx hemiſphaericus, ſquamis imbricatis, denſe congeſtis, & reliqua Chamaemeli, ſed nullae inter floſculos ſquamae. Adfinitatem *Bellidis majoris* cum Chryſanthemis, & diuerſitatem a Bellide minore, perſpicax viderat JVNGIVS. LINNAEANA a calyce, fateor, obſcurior videtur: nam omnibus omnino Matricariis calyces diverſae longitudinis ſquamas habent, & in apice marginatas.

1. MATRICARIA foliis pinnatis, pinnis latis, capillariter multifidis.

Anthemis DORST. p. 56. *b.* icon interior.
Chamaemelon Leucanthemon FUCHS. p. 25.
Chamomilla vulgaris TRAG. p. 148.
Anthemis CORD. Diſc. p. 59 *b.*
Chamaemalum GESN. Tab. Coll. p. 68. *vel Anthemis* EIUSD. Hort. p. 253.
Cotula non foetida alia EIUSD. Hort. app. p. 291.
Anthemis ſ. Chamomilla MATTH. p. 905. bene, CAM. Epit. p. 645.
Chamaemelum vulgare DOD. Coron. p. 236. Hiſt. p. 257. bene.
Anthemis vulgatior ſ. Chamomilla LOB. ic. p. 770. ex DODON.
Chamaemelum CAES. L. 12. c. 22. THAL. TAB. p. 18. BLAKW. T. 296.

LUGDU-

LUGDUNENSES ter, p. 1344. 1345. 968.
Chamaemelum vulgare amarum I. B. III. p. 116. RAJ. p. 355.
Chamaemelum vulgare, Leucanthemon Dioſcoridis C. B. Baſ. p. 41. H. OX. III. p. 35. T. aut. de Par. p. 255. I. R. H. PONTED. p. 255.
Chamaemelum annuum vulgare, Leucanthemon Dioſcoridis MICHEL. p. 34. cui Chamaemela noſtra ſunt Anthemides.
Chamaemelum vulgare leucanthemon ZANICH. p. 48. ic. 250.
Matricaria leucanthemos annua, Chamaemeli folio, ovariis nigricantibus VAILL. p. 370.
Matricaria foliis ſupra decompoſitis ſetaceis pedunculis ſolitariis LINN. Cliff. p. 415. ROYEN. p. 173.
II. *Chamaemelum ſerotinum annuum, foliis obſcure virentibus, flore majore* H. OX. III. p. 35. Ita VAILL. cum ſynonyma ſint Cotulae non foetidae.
β *Caule rubente* I. R. H.

Caulis plerumque erectus, altior, etiam bipedalis. Folia pene capillaria, glabra, pinnis remotis, ad magnos angulos trifidis & bifidis, vel ſimplicibus. Calyces pene plani, ſquamae virides. Placenta longa, cylindrica. Flos coloribus, & diſco valde convexo, Chamaemeli foetidi ſimilis, radiis pariter tridentatis.

Odor tenuis dulcis, minime ingratus, non raro nullus, ut merito ſuſpicer, Cotulas non foetidas FUCHSII & aliorum potius huc pertinere. Vires eaedem, quae Romani Chamaemeli, paulo debiliores; ut non videam, quare ab EHRHARDO praeferatur: promiſcue vero hoc cum Romano, & Cotula foetida adhibetur. Decoctum amarum eſt.

2. MATRICARIA foliis pinnatis, pinnis latis, inciſis, ſemifloſculis breviſſimis.

Matricaria prima BRUNF. p. 249. l. 245. bene.
Matricaria EIUSD. III. p. 63. RUELL. p. 568. DOD. Coron. p. 236. Hiſt. p. 35. RAJ. p. 357. BLAKW. T. 192.
Febrifuga DORST. p. 121.
Artemiſia tenuifolia FUCHS. p. 45. TAB. p. 8.
Matricaria hortenſis TRAG. p. 155.
Parthenium CORD. p. 59 *b*. Hiſt. p. 161. CAM. Epit. p. 649. *Matricaria* GESN. coll. p. 94 *b*.
Parthenium, vulgo Matricaria GESN. Hort. p. 271.
Parthenium ſeu matricaria MATTH. p. 902. THAL.
Matricaria noſtras LOB. ic. p. 751.
Matricaria, vulgo minus Parthenium I. B. III. p. 129.
Matricaria vulgaris C. B. Baſ. p. 40. H. OX. III. p. 32. *ſeu ſativa* C. B. P. I. R. H. PONT. p. 284. MAGN. Char. p. 129. VAILL. p. 365.
Et *Matricaria ſylveſtris flore toto luteo* C. B. P. quam pro Jacobaeae ſpecie habet DILLENIUS.
Matricaria ſ. Parthenium IC. ROBERT. p. 137.
Matricaria foliis conpoſitis planis, foliolis ovatis inciſis, pedunculis ramoſis LINN. Cliff. p. 416. ROYEN. p. 173.
β Flore pleno SCHWEERT. II. T. 13.

In ruderoſis abunde, ſi ſatis certo ſpontanea eſt.

Caulis tripedalis, firmus, erectus, valde ramoſus. Folia viridia, hirſutie ſubaſpera, pinnata, nervo lateſcente, paribus duobus & tribus, pinnis latis, circumſcriptione brevi, pene ovali, ſemipinnatis, aut tantum rotundule dentatis, extremo lobo trifido maiore. Flores in longis nudis pediculis. Calycis ſquamae, ſi propius inſpicias, pariter margine ſicca alatae. Placenta planior, modice convexa. Semifloſculi bractea brevis, alba, tridentata, pene millefolii, diſcus luteus.

Odor ſingularis, pene Chelidonii majoris: vis oleoſa GEOFROI III. p. 826. Ab omni tempore pro emmenagoga, & uterina habita eſt, & inde nomen habet: ad lochia pariter, & dolores a partu (S. PAULI &c.) paulo debilior Chamaemelo. In nephritide, in variis imi ventris obſtructionibus etiam laudatur. Externo uſu ad mammarum tumores, ad dolores fixos commendatur. Cataplaſma ad cephaleas clavumque frigidum commendat CHESNEAU. Trita folia auri inſerta reſiſtunt odontalgiae CHOMEL.

3. MATRICARIA foliis imis petiolatis, ad caulem auritis & ſerratis.

α Varietas alpina ſpinoſioribus pulpoſis & acutioribus foliis, ſuperne in lanceolatum finem deſinentibus, flore pro portione plantae majoribus, radice craſſa, lignoſa.
Bellis alpina folio longiore & craſſiore CAM. Hort. p. 27.
Bellis maxima SCHWENKF. p. 29.

Bellis

Bellis alpina major, folio rigido RAJ. Syll. p. 76. Hiſt. p. 351. ob locum natalem ZWING. p. 787. WAGN. p. 272. non autem C. B. quem lego in notis plantam habuiſſe longiſſimis foliis & acute inciſis. Vid. IT. HELV. n. 61.
Huc pertinere puto *Bellidem montanam majorem, folio acuto* MUR. p. 704.
β Varietas vulgatiſſima, foliis obtuſioribus, tenuioris carnis, caule ramoſiore.
Quinta ſpecies Parthenii, Gänsblumen BRUNF. I. p. 254. l. 258.
Flos S. Johannis DORST. p. 127 *b*. bene.
Bellis major Barbari TRAG. p. 144.
Bellis major RUELL. p. 441. FUCHS. p. 148. MATTH. p. 910. bene, pro varietate *b*. , CAM. Epit. p. 635. vulgatior, GESN. Hort. p. 250. Tab. Coll. p. 62. DOD. p. 265. ex MATTH. CAES. L. 12. C. 26. p. 494. LUGD. AICHST. Aeſt. Ord. 5. T. 6. f. 1. I. B. III. p. 114. RAJ. p. 350. BLAKW. T. 42.
Bellis major ſ. conſolida media vulnerariorum LOB. ic. p. 478.
Bellium majus TAB. p. 331.
Bellis ſylveſtris caule folioſo, major C. B. Baſ. p. 77.
Bellis polyclonos ſylveſtris major, caule folioſo H. OX. III. p. 28.
Leucanthemum vulgare T. aut. de Par. p. 109. I. R. H. PONT. p. 28. MAGN. Char. p. 126. ZANICH. p. 161. ic. 184.
Bellidoides vulgaris VAILL. p. 362.
Chryſanthemum foliis amplexicaulibus oblongis, ſuperne ſerratis, inferne dentatis LINN. Cliff. p. 416. ROYEN. p. 175.
b Varietas foliis omnibus profunde inciſis, ſemipinnatis, hirſutis, caule magis ramoſo.
Leucanthemum vulgare, caule villis caneſcente I. R. H.
Icon WEINM. T. 238 *b*.
c Diſco albo HOFM. M. Mauric. p. 8.
d Semifloſculis fiſtuloſis.
e Foliis & petalis acuminatis I. G. *an der Siel.*
f Foliis anguſtioribus denticulis rarioribus & magis exſtantibus VAILL.
g Folio obtuſo crenato I. R. H. SCHEUCHZ.
Bellis montana, folio obtuſo crenato C. B. Prodr. p. 121. P.
h *Foliis ſaturate virentibus, profunde inciſis, flore minore* PLUKN. Amalth. p. 4.

Ubique in herboſis & ad vias. Varietas prima in ſaxoſis alpium & *Jurae* M.
Caulis erectus, ramoſus, pedalis, & cubitalis. Folia ad terram, ut in Pyrethro n. 1. & 2. petiolata, extrema ſola parte foliacea, ovata, crenata: ad caulem vero ſeſſilia, profunde dentata, primis dentibus ſe circa caulem decuſſantibus, fine obtuſo, tribus dentibus pene aeque altis inciſo. Singulus ſingulum ramum flos terminat, ut umbellam laxam efficiant, ſquamis calycis fuſca ala cinctis, quae in alpina varietate n. α latior eſt. Petala plana, tridentata, alba, diſcus luteus. Semen profunde ſulcatum, fuſcum jugis albis.

Habetur pro vulnerario, pro medicamento ad tabem. Eadem ad morbos aeſtuoſos huic tribuit BOCCONE, quae alii Bellidi minori. Decoctum acre, pene piperis ſapore, diureticum habetur & pectorale ad purulentorum exſcreationem GEOFROI.

P Y R E T H R U M.

MATRICARIAE Sp. VAILL.
CHRYSANTHEMI Sp. LINNAEI.

Hae plantae calyce, & flore, & nuda placenta cum Bellide majore conveniunt, differunt autem ſemine coronato, corona denticulata, quae orientem floſculum ſuſcipit.

1. PYRETHRUM foliis pinnatis, pinnis ſemipinnatis dentatis.
α Flore majore.
Tanacetum inodorum I. CLUS. Pann. p. 550. Hiſt. p. 338. RAJ. Syll. p. 243.
Tanacetum montanum, flore inodoro majore C. B. P. ZWING. p. 504. male ſcribit *minore*.
Tanacetum inodorum, floribus bellidis majoribus AICHST. Aeſt. Ord. 5. T. 4. f. 1.
Tanacetum inodorum latifolium, magno Bellidis flore BARR. ic. 781.
Bellis Tanaceti folio quorundam RAJ. p. 352.
Bellis Tanaceti folio minor, flore majore H. OX. III. p. 30.
Matricaria Tanaceti folio, flore majore, ſemine umbilicato MICHEL. p. 34.
β Flore minore.
Tanacetum inodorum II. CLUS. Pann. p. 551. Hiſt. p. 338. RAJ. p. 352.
Tanacetum inodorum DOD. p. 37. PARK. RAJ. Syll. p. 243. *minori flore* ZWING. p. 505.

Tanace-

Tanacetum non inodorum, perperam ſideritis Italorum LOB. p. 750.
Tanacetum leucanthemum TAB. p. 131.
Tanacetum montanum inodorum, minori flore C. B. Baſ. p. 40. P. MURALT. p. 736.
Athanaſia leucanthemos MAGN. Char. p. 128.
Bellis montana minor, Tanaceti folio MOR. Prael. PLUKN. p. 66. T. 82. f. 1.
Tanacetum inodorum latifolium alpinum, magno Bellidis flore BARREL. ic. 786. videtur.
Bellis Tanaceti folio, major & elatior, flore minore H. OX. III. p. 30.
Matricaria Tanaceti folio, flore minori, ſemine umbilicato I. R. H. SCHEVCHZ. It. I. p. 43. VAILL. p. 366. MAPP. p. 189.
Parthenium quod Matricaria Tanaceti &c. MICH. p. 34. n. 5. & n. 3.
α β *Tanacetum album* I. B. III. p. 133.
Chryſanthemum foliis pinnatis, pinnis ſerratis, caule multifloro ROYEN. p. 174.

Genevae RAIUS. C. B. in adſcenſu montis verſus aedem *S. Chriſtianae.* Ego inter *Münchenſtein* & *Muttenz* in ſylvis. SCHEUCHZER. in nemoribus vallis *Angelimontanae.* In M. *Legerberg* GESNER.

Caulis firmus, erectus, trium & quatuor pedum, brachiatus. Folia ampla, firma, atro-viridia, pinnata, pinnis longis, ſemipinnatis, laciniis ipſis acute dentatis. Flores in umbellas. Calycis haemiſphaerici ſquamae virides, ora fuſca. Semifloſculi albi, tridentati, floſculi lutei, diſcus planus. Et floſculi & ſemifloſculi ſemina corolla quinquedentata ornantur. Nullus odor, aut ſapor eminet.

2. PYRETHRUM foliis omnibus longe petiolatis, palmatis, incanis.
Pyrethrum alpinum GESN. Hort. p. 274 *b. chamaemelo ſimile* EIUSD. Coll. p. 100.
Chamaemelum alpinum C. B. ex notis meis, *inodorum* PARK. RAJ. p. 356.* Syll. p. 93. ZWING. p. 511. SCHEVCHZ. It. I. p. 33.
II. *Leucanthemum alpinum* CLUS. p. 335. Pann. p. 564.
Chamaemelum alpinum inodorum, foliis incanis latioribus & ſinuatis H. OX. III. p. 35. T. 12. f. 5.
Buphthalmum amarum, abſinthii umbelliferi fere foliis, inodorum PLUKN. p. 73.
An & *Chamaemelum montanum incanum abſinthioides Italicum* BARR. p. 457? certe icon. accedit.
III. *Leucanthemum alpinum tenuifolium* BARR. ic. 458. n. III. bene.
IV. *Leucanthemum Pyrenaicum minimum, multifido & incano folio* I. R. H.
Bellidioides incano hirſuto pennatoque folio VAILL. Mem. p. 364.

In alpium ſaxoſis fere ubique, v. g. in M. *Scheideck*, *Gemmio*, *Gotthardo* &c. SCHEUCHZERUS ad pedem M. *Titlisberg* & in valle alpina *Waldnacht*, & in *Gotthardo* M.

Radix acri ſapore eſt, lignea; caules procumbentes, vix ſemipedales: Folia ex glauco viridia, craſſa, modo hirſutie incana, qualia ex Pyrenaeis habeo, modo ſubhirſuta, modo glabra, longo petiolo, fine palmato, ſive proximis & profundis, fere ſeptenis, laciniis inciſo. Flores ſinguli ſuum caulem terminant, ampli, calyce pene toto fuſco, linea lutea diviſo, ſemifloſculis albis, bidentatis. Seminis corona in floſculis & ſemifloſculis foliacea, alba.

3. PYRETHRUM foliis glabris, imis petiolatis, palmatis, ad caulem ſemipinnatis.
Bellis alpina minor C. B. Prodr. p. 120. P. ex notis, RAJ. Syll. exter. p. 76. Hiſt. p. 351. *. SCHEVCHZ. It. I. p. 31.
Bellis alpina minor, rigido folio PARK. p. 529. (malum nomen) H. OX. III. p. 29.
Leucanthemum alpinum anguſtifolium BARREL. ic. 458. n. II. bene, & forte etiam *latifolium* Ibid.
Bellis alpina foliis profundius diſſectis SCHOL. BOT. p. 184.
Bellis montana foliis coronopi, laciniis PLUKN. p. 65. T. 17. f. 3.
An *Leucanthemum alpinum foliis profunde inciſis* I. R. H.? Certe SCHEVCHZ. hoc nomine utitur It. I. p. 42. It. II. p. 136. It. IV. p. 307. VAILLANT. vero aliam videtur intelligere.
Et *Leucanthemum alpinum foliis Coronopi* SCHEVCHZ.
Matricaria alpina Jacobaeae folio minus ſecto, flore magno albo VAILL. 1720. p. 368. ex ſynonymo I. B.

In alpinis ſaxoſis paſſim. C. B. in Valeſia ſupra M. *Gemmi* & circa *Thermas Fabarias.* SCHEUCHZERUS & I. GESNERUS in alpibus *Glaronenſibus*, *Abbatiſcellanis*, *Rhaeticis.* Ego in *Gotthardo*, in M. *Rohtenhorn.* HUBERUS ex *Albula* Rhaetiae M.

A Matricaria proxime diſtat: convenit habitu caulis floriſque; erectus ille, dodrantalis eſt: folia ad terram multa, oblonga, per ambitum acute inciſa, longe petiolata, petiolo lateſcente, in fine palmato, ſeptem nempe & novem profundis

 laciniis

laciniis confertim inciſo, ad caulem pauciora, ſeſſilia. Calyx nigrior, quam vulgari. Petala plana tridentata, in centro ſublutea. Semifloſculorum ſemen corona ornatur lata, in tres fere partes fiſſili, in floſculis vero brevis eſt, obſcura, & continua corolla.

Leucanthemum alpinum foliolis ad caulem adnatis crenatis SCHEVCHZERUS in catalogo ſeparat ab hac ſpecie, cum qua in Itinere IV. conjunxerat Verum Synonymon ex BOCCONE citatum pertinet ad Bellis-Leucanthemum MICHELI, neque videtur plantae alpinae eſſe.

CALTHA.

TOURNEF. T. 284. VAILL. p. 371.
CALENDULA LINN. n. 672.

Calycis ſquamae duorum ordinum, longae, & anguſtae. Semifloſculi numeroſi, lati, tridentati. Semina duorum generum. Quae ſub ſemifloſculis ſunt, extima, hinc convexa, & per mediam partem inſtar limae aſpera (VAILL. f. 26.) inde foveis duabus inciſa, media parte eminente. Interiora, quae ſub floſculis ſunt, minus lata, ſolidiora, majori parte aſpera, caeterum ſimilia & foecunda ſunt VAILL. f. 27. Quae vero ſub floſculis naſcuntur, ſterilia eadem, delabuntur inmatura.

1. CALTHA floribus minimis pallentibus.
Calendula circa Monſpelium naſcens GESN. Hort. p. 251.
Calendula ſylveſtris minor CAES. p. 495.
Calendula arvenſis TAB. p. 335. bene.
Caltha minima I. B. III. p. 103.
Caltha arvenſis C. B. H. OX. III. p. 14. RAJ. p. 338. Syll. ext. p. 81. T. aut. de Par. p. 182. I. R. H. PONT. p. 271. VAILL. p. 372.
Caltha humilis & minima C. B. P. I. R. H.
Calendula minor arvenſis HERM. MAGN. Char. p. 128. RUPP. p. 138.
Icones WEINM. T. 284. T. 285. *a. b.*

Circa *Baſileam*, STAEHELINUS in herbario vivo.

Huic caulis humillimus, dodrantalis; folia unciam longa, dimidiam lata, acuta, rariter dentata, flos vix uncialis, pallidior, quae notae nullo cultu in majoris indolem tranſeunt.

Omnes noſtrates Calendulae acres ſunt, amarae, penetrabili, ſaponacea potius quam aromatica ſubtilitate. Recentis plantae ſuccus alvum humectat, aridae calfacit. Motus vitales ſuſcitat omnes, & excretiones morantes urget, ſive menſes fuerint, ſive ſudor, ſive ſanguis conpactus diſſolvendus. Hinc vis hujus plantae, cum aceto conjuncta, in aceto, cui flores ſunt infuſi, ab omni tempore magni facta eſt in peſte, in petechiis, & malignioribus exanthematibus. Porro reſolvit eadem coagula viſcerum, uterum, ſcrophulas (in cibo adſumta CHOMEL.) chloroſin. Doſis ſucci unciarum trium, extracti drachmae unius aut duarum. Extus admota veſicas trahit.

BELLIS.

TOURNEF. T. 280. VAILL. p. 358. LINN. n. 656.

Huic calyx pene Calendulae, ex ſemiduplici fere ordine ſquamarum ovalium erectarum VAILL. f. 20. MALPIGH. ic. 119. Semifloſculi plurimi, apice integro, lanceolato, diſcus floris conicus: Semen marginatum (VAILL. f. 20.) longe cordatum.

1. BELLIS ſcapo nudo unifloro LINN. Cliff. p. 418. ROYEN. p. 177.
Solidago BRUNF. II. p. 29. *minuſcula* I. p. 78.
Primula veris DORST. p. 234 *b.* TRAG. p. 161. CAES. p. 493.
Bellis minor ſylveſtris FUCHS. p. 147. TAB. p. 328. C. B. Baſ. p. 77. RAJ. p. 349. T. aut. de Par. p. 57. I. R. H. PONT. p. 276. MAGN. Char. p. 127. VAILL. p. 359. ZANICHEL. p. 35. ic. 206. f. 1. & 197. n. 2. BLAKW. T. 200.
Bellis minor RUELL. p. 441. GESN. Hort. p. 259. Coll. p. 62. MATTH. p. 912. Epit. p. 655. minis glabra.
Bellis ſylveſtris DOD. p. 265. ex *media* MATTHIOLI.
Bellis major ſylveſtris LOB. p. 476. ex DOD.
Bellis minor ſylveſtris ſpontanea I. B. III. p. III. cum icone ſcabioſae.

Bellis

Bellis minor pratenſis ſ. vulgaris H. OX. II. p. 31.
β Petalis fiſtuloſis GAGN. ad *Boinaud* & circa *Ferriere* au verger de *Renan.*
γ Praeter hortenſes varietates huc refero:
Sylveſtrem minimam LOB. Illuſtr. p. 109.
Bellidem foliis parvis, floribus albis, alpinam MENZ. T. 8.
δ Et *Bellidem mediam* MATTH. p. 911. TAB. p. 320. EUGD. p. 854. Omnino huc videtur pertinere.
Porro *Bellis media nudicaulis, non ramoſa* VAILL. p. 358.
Et *Bellis montana folio obtuſo crenato* MURALT. p. 522.
Et *Bellis ſylveſtris media, caule carens* MAPP. p. 37. ob ſemina nuda, omnes huc pertinent.

Ubique in pratis & ad vias.

Folia ad terram multa in ceſpitem, petiolo longo, latoque, ſegmento folioſo, ſubrotundo aut ovali, circumcrenato, firmulo, & ſubhirſuto. Scapus nudus, dodrante minor, unico flore terminatur. Petala plana, ad quadraginta, anguſta, alba, extus ſaepe purpurea. Floſculi lutei. Pappus ex oriente ſemine parcus, quo ipſo naturalis conjunctio cum Bellidaſtro declaratur. TOURN. T. 280. *b.*

Mitis eſt, nitroſa, ſubadſtringens, ſubviſcida & vulneraria, (CORNUT.) Pro inſigni medicamento habetur in omni hectica febre, maxime vero in ea ſpecie, quae a potu frigido in aeſtuans corpus ingeſto oritur, ex teſtimoniis RIEDLINI, MICHAELIS BRUNNERI (apud FABRUM de bell. min. p. 12.) CHRISTIANI civis mei, & aliorum, ſive in aqua infuderis, ſive, quod BRUNNERUS mavult, in caprillo lacte. WEPFERUS cum naſturtio etiam in aliis febribus hecticis exhibebat. In peripneumonia ad coactum ſanguinem reſolvendum (FABRICIUS apud S. PAULI) in morbis inflammatoriis ſuccus cum melle BOERH. in haemorrhagiis, & aliis ex laxitate morbis vi ſufficit vulneraria BUCHWALD. p. 48. 49. Inter antiſcorbuticas herbas & reſolventes hypochondriorum coagula, ſola ſeligitur a D. LUDOVICI p. 205. Monent tamen aliqui, non convenire, quoties expectoratio movenda eſt, cum alvum ducat BURGGRAV. p. 1535.

PLANTAE FLORE RADIATO.

ORDO III.

II. PLACENTA NUDA.

I. OVARIIS PAPPO CORONATIS.

BELLIDASTRUM.

MICHEL. p. 32.
DORONICI Sp. LINN.

A Bellide, ſi omnino placet ſeparare, unice differt pappo copioſo ex ſummo ſemine.

1. BELLIDASTRUM foliis hirſutis & obtuſioribus.
Bellis media CAM. Epit. p. 654. ex charactere, adeoque GESN. Hort. p. 250. CLUS. p. XLIV. & LOB. Adv. p. 199. ex loco natali, ZWING. p. 787.
Bellis ſylvatica I. B. III. p. 114. RAJ. p. 349. Syll. ext. p. 75.
Bellis ſylveſtris media, caule carens C. B. Baſ. p. 77. certo; An aliorum recentiorum? & TOURNEFORTII?
Bellis monoclonos media montana H. OX. III. p. 30.
Bellis ſylveſtris minor SCHEUCHZ. It. V. p. 424.
Et *Bellis alpina minor, ſylveſtri minori ſimilis* SCHEVCHZ. It. VI. p. 453. f. 13. ob caput villoſum.
Bellidaſtrum alpinum foliis brevioribus hirſutis, caule palmari, flore albo MICHEL. p. 32. T. 29.
Doronicum caule nudo, ſimpliciſſimo, unifloro LINN. Cliff. p. 500. ROYEN. p. 160.
II. *Bellis caule pedali aut bipedali nudo, foliis magnis latis, floribus rubris & albis* MENZ. pugill. T. 8. H. OX. III. p. 30. RAJ. p. 349. I. R. H. VAILL. p. 358. TILL.
III. *Bellis autumnalis monanthos, caule nudo, tenui, praelongo, flore ex albo rubente* RAJ. III. p. 221. PONT. p. 277.
Tuſſilago Bellidis folio VAILL. p. 375.

In omnibus alpium ſaxoſis, primo vere, etiam in *Hauenſtein* M. & valle *Emmia* abunde IT. HELVET. n. V. Ad *Silam* I. GESNER.

Bellidis vulgatiſſimae totum habitum habet, foliaque, & ſcapum uniflorum. Pallidior

lidior tamen tota, altiori ſcapo & dodrantali, foliis paulo acutioribus, petiolo anguſtiori, calyce villoſo eiusque ſquamis longioribus, flore majori. Semina omnia pappo rufo coronata.

* *Bellis alpina latiſſimo plantaginis folio* WAGNER. p. 272. non alia eſſe videtur.

ERIGERON.

LINN. n. 653.
ASTERIS Sp. VAILL. & TOURNEF.
CONYZOIDES DILL. nov. gen. p. 142.
& *CONYZELLA* DILL. nov. gen. ibid.

Calycis ſquamae aliquot ordinum, longae, lineares, ſimplices, apice non reflexo. Floſculi feminini alii, ligulati, graciliſſimi, erecti, non patuli, alii androgyni in centro de more gentis, & ſemina omnium ſimilia, pappo plurimo coronata.

1. ERIGERON caule unifloro, calyce tomentoſo.

Aſter montanus coeruleus, omnium minimus H. OX. III. p. 120. HERM. RAJ. III. p. 163. BOERH. I. R. H.
Aſteri montano purpureo ſimilis vel globulariae calyce villoſo SCHEVCHZ. It. IV. p. 329.
Aſter alpinus minimus, corolla candida, diſco luteo PONT. p. 228.
Aſter montanus omnium minimus, foliis oblongis, floribus albis VAILL. p. 400.
Aſter caule unifloro, foliis integerrimis, calyce villoſo, ſubrotundo LINN. Lap. n. 307. T. IX. f. 3.
Erigeron caule unifloro LINN. Cliff. p. 407. ROYEN. p. 165.
β *Flore purpuraſcente* PONT. l. c. SCHEVCHZ. ib.

SCHEUCHZER. in alpibus *Glaronenſium* & *Uriorum* &c. Ego in *Gemmio* M. ſecundum lacum *Daubenſee.* In *Gotthardo* M. HUBERUS.

A ſequente ſpecie differt caule vix triunciali, flore aeque magno, calyce craſſo, toto villoſo, ſquamisque calycis latioribus: Folia ſubhirſuta, ad terram pariter petiolata, ovaliter terminata, ad caulem aliquot, utcunque humilis ſit, lingulata, acuta, ſeſſilia.

2. ERIGERON caule ſaepe unifloro, calyce ſubhirſuto.

I. *Conyza coerulea alpina major* C. B. Prodr. p. 124. WAGN. PARK. H. OX. III. p. 115. RAJ. Syll. ext. p. 106. Hiſt. p. 271.* ZWING. p. 770.
Aſter Atticus coeruleus major I. R. H. TILL.
II. *Conyza coerulea alpina minor* C. B. l. c. WAGN. PARK. H. OX. l. c. RAJ. l. c. ZWING. l. c.
Aſter Atticus coeruleus minor I. R. H. VAILL. p. 399. TILL.
III. *Aſteri montano purpureo ſimilis vel Globulariae* I. B. II. p. 107. cum bona icone, PLUKN. SCHEUCHZ. It. I. p. 30. It. II. p. 130. It. IV. p. 329.
Aſter alpinus longifolius flore purpuraſcente RAJ. Syllog. ext. p. 71.
Aſter alpinus flore purpuraſcente RAJ. Hiſt. p. 268. H. OX. III. p. 120. I. R. H.
IV. *Conyza coerulea non acris, levi folio* RUDB. p. 97.

C. B. & I. C. BAUHINUS in *Gotthardo* M. Copioſe in via ducente in *Grindelwald* ad ſiniſtram, prope torrentem *Lütſchinen*, paulo cis pagum. I. GESNER. in alp. *Abbatiſcellanis* copioſe. HUBERUS circa thermas *Fabarias*, prope *Sils*, & prope *Zollbrük Leopontiorum.* SCHEUCHZER. in alpe *Fiſmat* &c.

Similitudo cum ſequente non obſcura eſt. Caulis rectus, in noſtratibus vix ramoſus, uniflorus & biflorus, ſed in cultis, & in Gallicis ſpeciminibus ramos erigit. Folia pluſcula, longa, pene glabra, lanceolato fine. Flos caulem terminat ſingularis. Calycis ſquamae rectae, anguſtae, ſubhirſutae, pullae. Semifloſculi albi, aut dilute carnei. Floſculi ſubvirides. Pappus rufus.

SCHEUCHZER. in catalogo Aſterem Atticum ſeorſim habet, ſed ex C. B.

3. ERIGERON floribus ex ala foliorum prodeuntibus, floſculis femininis multis imperfectis.

Tinctorius flos minor TRAG. 154. absque icone.
Conyza minor MATTH. p. 871.
Conyzoides coerulea GESN. Tab. Coll. p. 70 *b.* app. ad CORD. p. 216.
Nonne etiam *Conyza muralis* EIUSD. Coll. p. 69 *b?*
Dentellaria quibuſdam GESN. Hort. p. 216 *b.* icon varietatis majoris, cum calyce male picto, quaſi ſquamas haberet imbricatas.
Dentellaria noſtra EIUSD. ib. p. 256 *b.*
Erigeron tertium DOD. Ic. vet. II. p. 113. *quartum* Hiſt. p. 641.
Conyza coerulea TAB. p. 861. bona icon pro minore, C. B. Baſ. p. 79. HOFM.

Amellus

Amellus montanus Aequicolorum COL. II. p. 26.
Conyza odorata LUGD. p. 1045. ex GESN.
Senecio ſive Erigeron coeruleus, aliis Conyza coerulea I. B. III. p. 1043.
Conyza coerulea acris C. B. P. H. OX. III. p. 115. RAJ. p. 270. MUR. p. 661.
Aſter arvenſis coeruleus acris T. aut. de Par. p. 57. I. R. H. MAGN. Char. p. 121. VAILL. Memoir. p. 399. ZANICH. p. 27. T. 10. f. 1.
Conyzoides DILL. Gieſſ. p. 154.
Senecio integrifolius purpuraſcens acris DILL. Elth. p. 344.
Erigerum vulgare LINN. Lapon. n. 308.
Erigeron pedunculis alternis unifloris ROYEN. p. 165. LINN. Cliff. p. 407.

Frequens in arvis aridis & clivis lapidoſis, urbium vallis &c.

Altitudo valde incerta eſt. Cubitalem caulem vidi, vidi uncialem, ſemper autem pene purpureum, ſubaſperum. Folia lingulata, undulata, mollia, ſubhirſuta, omnino priorum. Flores in longis petiolis unifloris, aut multifloris. Calycis ſquamae graciles, hirſutae. Floſculi in hac ſpecie feminini alii ligulati, peranguſti, extimi, dilute carnei, bifidi, fere ad quadraginta; alii vero abſque ligula, campanula obſcura, & eminente tuba conſtant. Diſcus luteus, pappus plurimus, ſubrufus. Semen longum, ſtrictum, flaveſcens.

Acris eſt & ad pectoris morbos in ſuperiori Germania adhibetur incidendi ſcopo.

4. ERIGERON floribus ex alis foliorum in ſpicam congeſtis, floſculis femininis omnibus ligulatis.

Aſter Canadenſis annuus H. BLES. JONQ. p. 18.
Virga aurea Virginiana irſuta annua di ſior pallido ZANONI iſtor. p. 204. ic. LXXVIII. foliis ſerratis.
Conyza thyrſoides PANCOV. apud ZORN. ed. prior. n. 538. poſterior. p. 227. cum icone foliis minutis ramoſa HOFM.
Conyza minor uncialis annua pallido flore BARREL. n. 116. foliis ſerratis.
Conyza Canadenſis annua acris, linariae folio BOCCONE plant. rar. p. 85. ic. 46. RAJ. p. 271. Syn. III. p. 175. SCH. BOT.
Conyza Canadenſis annua acris alba HERM. Hort. p. 188. Flor. p. 24.
Conyza alba acris annua VOLC. p. 123. *hirſuta major* PLUKN. p. 117.
Conyza annua acris alba, linariae folio H. OX. III. p. 115. T. 20. f. 29.
Virga aurea Virginiana annua I. R. H. T. aut. de Par. p. 173. MAGN. Hort. p. 206. Char. p. 123. TILL. PONT. p. 231. RUPP. VAILL. Bot. p. 146. LEOP. p. 179. ZANICH. p. 279.
Conyzella DILLEN. nov. gen. p. 142. Cat. Gieſſ. p. 160. E. N. C. Cent. III. IV. Obſ. 125.
Virga aurea annua BOERH. p. 79. WALTHER.
Aſter canadenſis annuus flore papposo VAILL. memoir. p. 403. BUXB. pl. Hal. p. 30.
Conyza alba acris flore pappoſo WEINM. T. 422 b.
Erigeron floribus paniculatis LINN. Cliff. p. 407. ROYEN. p. 166.

Ubique nunc naſcitur in ruderoſis & in ſylvis caeduis, quae certiſſime exotica fuerat.

Caulis hirtus, erectus, virgatus, ab uno ad tres cubitos altus, ramoſiſſimus. Folia lingulata, hirſuta, pallida, ora integra, ad baſin tamen & ad terram ita firmiter ciliata, ut ſerrata videantur. Flores in petiolis brevibus multifloris ex alis foliorum, circumſtant ramos erectos, ſpicaſque longiſſimas, & laxas efficiunt perexigui. Calyx longe cylindricus, viridis, ſubhirſutus. Petala plana, minima, pallidiſſime carnea, graciliſſima, numeroſiſſima. Floſculi lutei etiam exigui, quadrifidi.

A S T E R.

LINN. n. 652.
ASTERES TOURN. plerique T. 274.
ASTERES VAILL. plerique.
& *HELENIUM* VAILL. p. 390.

Huic calycis ſquamae latiuſculae, oblongae, apice vel in omnibus, vel certe in iis, quae ad baſin calycis ponuntur, reflexo; ſemifloſculi patuli, apice tridentato.

ORDO I.
FLORE PURPUREO.
ASTER VAILLANT.

1. ASTER foliis ad terram petiolatis, ovatis, caule unifloro.

Aſter atticus flore puniceo ARET. p. 234 b.

Aſter atticus V. CLUS. Pann. p. 533. cum bona icone.
Aſter VII. *auſtriacus* V. EIUSD. Hort. p. XV.
Aſter purpureus montanus LUGD. p. 861. I. B. II. p. 1045. RAJ. p. 268. Syll. p. 71.
Aſter montanus coeruleo magno flore, foliis oblongis C. B. P. H. BLES. SUTHERL. I. R. H. WAGN. TILL. TIT. It. SCHEVCHZ. It. IV. p. 329.
Aſter alpinus coeruleo magno flore PARK. SCHEVCHZ. It. I. p. 30. It. II. p. 130.
Aſter humilis montanus, flore amplo, foliis anguſtis non ſerratis H. OX. III. p. 120.
Aſter montanus pumilus, flore coeruleo magno IC. REG. T. 36.
II. *Aſter atticus alpinus alter* C. B. P. H. OX. III. p. 19. SCH. BOT. ZWING. p. 944. I. R. H. TIT. It. TILL. VAILL. p. 399.
Aſter atticus coeruleus alpinus CAM. Epit. p. 905.
III. *Aſter atticus alpinus alter, magno flore* SCH. BOT. H. OX. III. p. 119. PLUKN. Hiſt. III. p. 163.
IV. *Aſter hirſutus auſtriacus magno flore, folio ſubrotundo* C. B. Prodr. p. 124. MOR. III. p. 119. Etſi diſtinguat C. B. in ſpecimine tamen ſicco diverſitatem non reperio.
V. *Doronicum in Stiriae montibus, floribus coeruleis* C. B. P. p. 185. procul dubio huc pertinet, noſtrum enim paſſim vocant.

Minime rarus in alpium ſaxoſis. In ſumma crepidine *Creux du vent* GAGN. Legi in *Gemmio* M. in *Rohtenhorn*, in *Waach*, *Gotthardo* &c. HUBERUS ex *Albula* Rhaetica, & circa *Silium*.

Speciosae plantae radix lignoſa, ſcabra. Folia ſubhirſuta, ad radicem multa, late petiolata, fine ovato, non raro dentato, ad caulem longulata, pauca, Caulis uniflorus, pedalis. Floris diameter ad duas uncias. Calycis ſquamae latae, obtuſae. Petala plana, ſuave purpurea, ordine plus quam ſimplici, latiuſcula. Diſcus flavus. Semen ex anguſta baſi ſurſum lateſcens, modice compreſſum.

2. ASTER foliis ſcabris, ellipticis, integris, floribus in ſummo caule umbellatis, coeruleis.

Aſter atticus FUCHS. p. 134. CORD. D. IV. c. 120. Hiſt. II. p. 62. cum icone aliena, GESN. Hort. p. 269. DOD. p. 266. bene, Coron. p. 258. CAM. Epit. p. 904.
Tinctorius flos TRAG. p. 154. ex FUCHSIO.
Aſter atticus Fuchſii GESN. Coll. p. 61.
Aſter atticus ſ. Amellus MATTH. p. 1175.
Aſter VIII. Italorum & Fuchſii CLUS. p. XVI.
Aſter Italorum LOB. p. 349. ex DOD. *Quaedam in montibus* CAES. L. XII. c. 39.
Aſter atticus minor, flore coeruleo AICHST. aeſt. ord. V. T. 12. f. 1. & *major, flore coeruleo* IBID. f. 3.
Aſter atticus purpureo flore I. B. II. p. 1044.
Aſter atticus coeruleus vulgaris C. B. Baſ. p. 79. P. MUR. p. 703. ZWING. p. 944. I. R. H. PONT. p. 226. MAGN. Char. p. 121. VAILL. p. 399.
Aſter atticus Italorum flore purpureo PARK. RAJ. p. 268. Syll. exter. p. 71.
Aſter atticus vulgaris H. OX. III. p. 119. *purpureo flore* Ic. REG. T. 31.
Aſter atticus ſ. Inguinalis BLAKW. T. 109.
Aſter foliis lanceolatis, ſcabris, ſemiamplexicaulibus, parum ſerratis, calycibus laxis, ſquamis lanceolatis LINN. Cliff. p. 407. ROYEN. p. 166.
β. *Albo flore* I. B. f. Boll. p. 178. I. R. H. VAILL.

C. B. in *Muteti* M. ericetis ultra *Huningam* verſus ſylvam; & in collibus ad patibulum. Sed abunde provenit in collibus apricis & juniperetis agri *Aventicenſis*, v. g. ſupra *Mathod*, eundo verſus *Baume*. MURALT in aſperis collibus.

Radix lignoſa, caulis altior, tripedalis, ramoſus. Folia minus hirſuta, ſicca, latiuſcula, elliptica. Calycis ſquamae laxe poſitae, latiuſculae, reflexae. Ex alis ſummorum foliorum flores in petiolis unifloris. Flos ſeſcuncem latus. Semifloſculi anguſtiores, coerulei, diſcus luteus.

ORDO II.
ASTERES FLORE LUTEO.
HELENIUM VAILL.

3. ASTER foliis amplexicaulibus, criſpis, ſubtus incanis, luteo flore radiato.

Calaminthae tertium genus FUCHS. p. 436.
Conyza paluſtris GESN. Coll. p. 70.
Conyzae ſpecies tertia GESN. Hort. p. 255.
Conyza media MATTH. p. 872. DOD. p. 52. LOB. ic. p. 345. AICHST. aeſt. ord. 5. T. 12. f. 1. bene, RAJ. p. 262.

Conyza

Conyza tertia vulgaris CLUS. Pann. p. 326.
Conyza media vulgaris EIUSD. Hiſt. p. XXI.
Altera in iisdem locis CAES. L. 12. c. 32.
Conyza TRAG. p. 165. TAB. p. 860. melius.
Conyza media Matthioli, flore magno luteo, humidis locis proveniens I. B. II. p. 1050.
Conyza media aſteris folio luteo, vel tertia Dioſcoridis C. B. Baſ. p. 79. &c.
Conyza media repens, aſteris flore luteo, vel tertia Dioſcoridis H. OX. III. p. 113.
Aſter pratenſis antumnalis, conyzae folio T. aut. de Par. p. 179. 247. I. R. H. MAGN. Char. p. 122. ZANICH. p. 29. ic. 141.
Helenium pratenſe autumnale, conyzae foliis caulem amplexantibus VAILL. p. 391.
Conyza foliis lanceolatis, acutis, caule annuo, corymboſo LINN. Cliff. p. 405. ROYEN. p. 157.
β *Flore pleno* WEINM. T. 423. C. LOCHN. E. N. C. Cent. VIII. obſ. 2.

In foſſis magna copia.

Caulis lanuginoſus, brachiatus, bipedalis, & tripedalis. Folia pene ſagittata, caulem amplexa, mucrone acuto, margine plicato & undulato, ſubhirſuta, inferne incana, ſpongioſa. Flores numeroſi in petiolis unifloris. Calycis ſquamae anguſtae, valde numeroſae, tomento obducuntur. Radii lutei, tridentati. Floſculi concolores, pene innumerabiles, ſaepe quadrifidi. Pappus in ſemine rarus. Tota planta odore & ſapore eſt acriori.

4. ASTER caule ramoſiſſimo, foliis criſpis, floribus luteis ſaepe nudis.
Conyza minor TRAG. p. 166. (forte & *media* EIUSD.) MATTH. p. 871. non bene ſi haec eſt, CAM. Epit. p. 613. eadem icon, TAB. p. 860. RAJ. p. 262.
Conyza minima LOB. p. 245. DOD. p. 52. LUGD. THAL. &c.
Conyzae mediae minor ſpecies, flore vix radiato I. B. II. p. 1050.
Conyza minor, flore globoſo C. B. Baſ. p. 79. P.
Chryſanthemum conyzoides paluſtre minus, flore globoſo H. OX. III. p. 19. inter non pappoſas.
Aſter paluſtris parvo flore globoſo T. aut. de Par. p. 178. I. R. H. MAGN. Char. p. 122.
Helenium paluſtre annuum foliis criſpis VAILL. p. 393.
Conyza & pulicaria BLAKW. T. 103.
Conyza foliis lanceolatis, obtuſis, ramis ſecundum flores gradatim enaſcentibus LINN. Cliff. p. 405. ROYEN. p. 157.

In foſſis humidis ad agros *Baſileae* & alibi.

Caulis ramoſiſſimus, purpureus, cubitalis. Folia amplexicaulia, minora, ad marginem criſpa, foetida. Flores & ſummos ramos, & minores ex alis foliorum prodeuntes terminant. Calyx valde hirſutus, ſquamis denſiſſime congeſtis, quarum imae ſolae, & vix quidem repandae ſunt. Semifloſculi breves, acute tridentati, ſaepe nulli. Semina pappo brevi coronata, placenta nuda, in qua re a DILLENIO diſſentio, qui in ea villos, non autem in ſeminibus deſcribit.

5. ASTER foliis ovato-lanceolatis, ſerratis, ſubtus incanis, floribus luteis.
An *Tinctorius flos tertius* TRAG. p. 154. quem dicit a coeruleo colore differre?
An *Aſter pannonicus tertius* CLUS. Pann. p. 529. 530?
Aſter pannonicus quintus EIUSD. Hiſt. p. XIV. XV. non ſatis crenas exprimit.
Aſter pannonicus tertius Cluſii, luteus, folio hirſuto ſalicis I. B. II. p. 1047.
Aſter pannonicus ſubhirſuto ſalicis folio, tertius H. OX. III. p. 118.
Aſter lanuginoſo folio, V. Cluſii RAJ. p. 266.
An *Aſter flore luteo* TAB. p. 330. (non diſplicet.)
Qui *Helenium montanum ſalicis folio ſubtus incano* VAILL. p. 392. cum aliis ſynonymis.
An *Aſter luteus hirſuto ſalicis folio* C. B. P. RUPP. ZANICH. p. 27. p. 52. f. I. I. R. H? De Ruppiano certum eſt, cum Jenae legerim eundem.
Omnes icones differunt foliis non ſerratis, quae noſtra manifeſta nota eſt.

In ſolitudine *die Eymatte*, ad rivum, magna copia. In comitatu *Neocaſtrenſi* DIVERNOI.

Caulis cubitalis, in ſummitate ramoſus. Folia ſeſſilia, ſuperne modice ſubhirſuta & nigra, inferne tomento incana, margine acute ſerrato, circumſcriptione elliptico-lanceolata, omnino ſaligna. Calyx glaber, fuſco tinctus, ſquamis ad baſin reflexis: pappus praelongus. Semifloſculi non lati.

6. ASTER foliis amplexicaulibus, ex ovatis acuminatis, ora ſerrata, flore ampliſſimo luteo.
Elenium FUCHS. p. 242. MATTH. p. 71.
Elenion TRAG. p. 170.
Helenium CORD. Dioſc. p. 9. DOD. purg. p. 73. 74. Hiſt. p. 344. CAM. Epit. p. 35. bene, LUGD.

LUGD. TAB. p. 562. AICHST. Autumn. ord. 2. T. 5. f. 1. H. OX. III. p. 129. RAJ. p. 273. BLAKW. T. 473.
Helenium majus CORD. Hiſt. p. 142 *b.*
Inula GESN. Coll. p. 83.
Inula vulgo Enula GESN. Hort. p. 262.
Helenium & Inula Anguillarae, Panax Chironium LOB. ic. p. 574.
Enula CAES. L. 12. c. 34.
Helenium ſ. Enula Campana I. B. III. P. I. p. 108. PARKINSON.
Helenium vulgare C. B. Baſ. p. 81. VAILL. p. 390.
Aſter omnium maximus, Helenium dictus. T. aut. de Par. p. 396. I. R. H. MAGN. Char. p. 120.
Aſter foliis ovatis, rugoſis, ſubtus tomentoſis, amplexicaulibus, calycum ſquamis ovatis patulis LINN. Cliff. p. 807. ROYEN. p. 166.

In pratis circa *Tigurum* GESNERUS, ſed ſuſpicatus non vere ſpontaneam eſſe, & me conſentientem habet. *Michelfeldae* C. B. *Neocaſtro* retulit ad ripam lacus lectam D. RITTER.

Radix ampliſſima. Folia vaſtiſſima, amplexicaulia, utrinque ex ovalibus decreſcunt, ſubtus lanuginoſa, per oram ſerrata. Caulis ad ſex pedes erectus, firmus, folioſus, foliis ſurſum decreſcentibus. Flos ampliſſimus, ſquamis calycis latiſſimis, herbaceis, reflexis, petalis planis longis & anguſtis.

Radix acris, amara, aromatica, bili ſimilis ſapore & efficacia medica: Princeps vis eſt in emendando laxo & debili ventriculo: in colica ab acido, in debilitata digeſtione ciborum, in hypochondriaco malo, ad pellenda lochia, menſes, in ſuſcitando torpore, qui ab hyberna inertia oritur. Eadem etiam indicatio eſt ad vermes. Porro vi penetrabili reſolvente thoraci prodeſt: decoctum aut aqueum infuſum aut condita radix, aut eſſentia, ac ipſa radix ad duas drachmas ſumta: ad aſthma laudatur ab omnibus ſcriptoribus, ad tuſſim ferinam, in cereviſia cocta LENTIL. *Miſcell.* p. 321. Ipſum, ſi credis CATTIERIO (*Obſ.* 2.) pellit calculum. Nocet, quoties calido exceſſu peccatur; Ad peſtem tamen conditam pro prophylaxi edunt, v. g. DIEMERBROEK, an bene? Extus adplicata eſt inter phoenigmos.

*7. ASTER . . . Sed flos ita pingitur, ut Doronico aut Solidagini accedat.
Aſter montanus hirſutus LOB. ic. p. 350. *Pexae* LUGD. p. 1135.
Aſter luteus ſive oculus Chriſti minor LUGD. p. 1135.
Aſter montanus luteus femina TAB. p. 338. ex LOB.
Aſter atticus luteus villoſus latifolius, magno flore C. B. I. R. H. ZWING. p. 944.
Aſter montanus flore luteo magno, hirſutus, quibusdam oculus Chriſti I. B. II. p. 1046. cum icone transpoſita: Sequens vero icon eo pertinet, MOR. III. p. 118. n. 3.
Aſter montanus alter, folio & caule hirſutis RAJ. p. 267.*
Helenium montanum villoſum anguſtifolium, flore magno ſingulari VAILL. 1720. p. 391.
Aſter foliis lanceolatis ſeſſilibus villoſis, caule ſaepius unifloro ROYEN. p. 168.

SCHEUCHZER. in editioribus pratis alpium, ſed raro.

I. B. „ Radix geniculata. Caules multi ex ſupina radice, pedales, piloſi; folia ad terram multa, ſuperne rara, tomentoſa, albida, tres & quatuor, unciam longa, lata ſemuncem. Flores in ſumma planta ſingulares, magni, aurei, calyce albido.

8. ASTER foliis ovatis, tenerrime crenatis, nitidis, utrinque glabris.
Aſter luteus, latifolius, glaber, foliis rigidis, & minutiſſime crenatis PLUKN. p. 57. T. 16. f. 1. RAJ. III. p. 163.
Helenium glabrum, Myrti lato ſerrato cuſpidatoque folio VAILL. p. 392.
An *Aſter montanus Italicus, luteus, foliis brevioribus & rigidioribus ſerratis, floribus umbellatim conpactis* MICHEL. apud TILL. p. 18.

Paſſim in agro Aventicenſi legi, v. g. ad viam, qua a *Mathod* adſcenditur, ad S. *Chriſtophle* & circa *Bactiacum*, in pratis, qua itur *au Bulliet.*

Caulis lignoſus, cubitalis, ramoſus, aut non ramoſus. Quemvis ramum flos ſingulus terminat. Folia plurima, patula, ſeſſilia, lata baſi, ovato-lanceolata, nervoſa, argute crenata, quaſi ciliata, ſature & nitide virentia. Calycis ſquamae fuſcae, parte dimidia reflexae. Flos flavus, radiis tridentatis, unciae diametro.

Aſter montanus Salicis folio glabro multorum auctorum idem eſſe videtur. De Ruppiano certum eſt.

9. ASTER foliis longiſſime lanceolatis, utrinque levibus, rariter dentatis, floribus luteis in umbella infrequente.
Aſter luteus linariae rigido glabro folio P. eoque refertur

Aſter

Aſter Pannonicus quartus CLUS. Pann. p. 531.
Aſter ſextus Auſtriacus, IIII. CLUS. Hiſt. p. XV.
Conyza media Monſpelienſis, quibuſdam Aſteris Attici genus, folio glabro, rigido I. B. II. p. 1049.
Aſter anguſtifolius ſ. 6. Auſtriacus 4. RAJ. p. 266. *
Nomen C. B. habet MOR. III. p. 118.
An *Aſter luteus anguſtifolius* MUR. p. 703. in montibus?
Aſter montanus ſaxatilis luteus, anguſto acuto nervoſo & molli plantaginis folio, multicaulis BOCCONE *Muſ. di Piant.* p. 31. T. 18.
Aſter ſalicis folio glabro, longo, acuto EIUSD. *Muſ. di Fiſ.* T. VI. n. 11.

In M. Muteto C. B. neque enim alium eſſe ejus
Aſterem montanum luteum ſalicis folio glabro Baſ. p. 79.
declarat frater, qui hunc ipſum ſextum CLUSII a CASPARO habuit, in montibus *Baſileenſibus* lectum.

Caulis tripedalis, lignoſus, ruber, folioſus, in vertice brachiatus. Folia copioſa, levia, pene linearia, longiſſimo mucrone, margine obiter & leviſſime dentato. Flores ſinguli ramos terminant; in umbellam convexam diſpoſiti.

* CONYZA aquatica laciniata MURALT. p. 709.

Adeo vulgarem eſſe in Helvetia, ut locum natalem exprimere non fuerit neceſſe, ex ſilentio omnium auctorum adducor ut minime credam.

SOLIDAGO.

LINN. n. 655.
VIRGA AUREA VAILL. p. 396.
& *JACOBAEOIDES* VAILL. p. 387.
VIRGA AUREA TOURNEFORT. T. 275.

Ab Aſtere differt apice ſquamarum calycis introrſum converſo & concavo, externe gibbo, ſemifloſculis paucis, vix decem (LINNAEUS), in apice obſcure inciſis, ut lanceolati videantur. A Senecione ſquamis multorum ordinum: an ſatis evidenter? Interim addo, flores laxis in ſpicis cauli parallelis diſponi.

1. SOLIDAGO caule erecto, racemis alternis erectis. LINN. Cliff. p. 409. ROYEN. p. 161.

α Varietas folio lato, ſubhirſuto, ſerrato, caule ſepedali.
Virga aurea vulgo dicta GESN. Tab. Coll. p. 108. Hort. p. 286. haec enim vulgatius naſcitur.
Virga aurea latifolia ſerrata C. B. Baſ. p. 79. an H. OX. III. p. 124. I. R. H.? hi enim citant I. B. qui de ſpecie dicit Solidaginis, ZANICH. p. 278. ic. 271. IC. ROB.
Virga aurea margine crenato DOD. p. 142. ſimilis alpinae.
Virga aurea altera ſerrato folio LOB. ic. p. 299. ex DOD.
Virga aurea CAES. XII. c. 41. THAL. CAM. Epit. p. 748. pro alpina, RAJ. p. 278. ZWING. p. 846. ex CAM.
Virga aurea ſerratis foliis TAB. p. 873. quae icon ſimilior eſt alpinae n. 2.
Virga aurea vulgaris latifolia I. B. II. p. 1062. T. aut de Par. p. 172. omnino, VAILL. p. 396.
II. *Virga aurea alpina, laurinis rigidioribus foliis* BOCCONE p. 33. T. 16. I. R. H. VAILL.
β Varietas, quae videtur in Anglia & Gallia frequentius naſci, crenis foliorum obſcurioribus.
Virga aurea LONIC. p. 556. MATTH. p. 1006. DOD. p. 142. AICHST. Aeſt. Ord. 10. T. 6. f. 2. BLAKW. T. 169.
Virga aurea foliis non ſerratis CAM. Epit. p. 749.
Aurea virga Villanovani, Limonii aut Coſti hortenſis foliis, Doriae floribus LOB. ic. p. 298.
Virga aurea Matth. & Virga aurea Dodon. LUGD. p. 1272.
Symphytum petraeum III. flore albo TAB. p. 561.
Virga aurea anguſtifolia, minus ſerrata C. B. H. OX. III. p. 125. ZWING.
Virga aurea vulgaris PARK. H. OX. III. p. 124.
Et *Virga aurea levibus non ſerratis* MOR. Prael. & H. OX. III. p. 124.
Virga aurea vulgaris latifolia I. R. H. GARID. JOHR. PONTED. p. 230. DILL. Gieſſ. p. 164.
Et *Virga aurea anguſtifolia, minus ſerrata, flore albo* I. R. H. ex TAB.
Virga aurea folio longo, lato, minus ſerrato VAILL. p. 396. ex DOD.
Et *Virga aurea folio longo anguſto, minus ſerrato* VAILL. p. 396. ex MATTHIOLO.

Varietas α in ſylvis M. *Gurten* & *Weiſſenſtein* & alibi in *Helvetia* & *Germania* vulgo provenit. Varietas β non rara eſt, & in *Jurae* vallibus frequentior.

Caulis erectus, ad ſex pedes ab unico. Folia petiolata, ima fere ovata ſerrata, deinde ex ovato lanceolata, ſubrotunde ſerrata, firmula, ſubhirſuta. Scapi ex omnibus alis multiflori, & foliis breviores, erecti, ut flores longe latera caulis obſervent. Calyx glaber, pallens. Semifloſculi trinervii, apice contracto, ſed inciſo,

ciſo, a quinque ad decem, floſculi pariter pauci, & magni, ex quibus vagina, & ex ea bicornis tuba eminet. Semen ſulcatum, longum, conicum, baſi acuta, capite pappifero rotundo.

Styptica eſt, amara, princeps vulneraria, quam etiam Solidagini aliqui praeferunt ad potiones vulnerarias, quae mundificando adſtringunt. In lenta quavis putredine eximia eſt, tum ad nephritidem & calculi initia, quae & purget renes, & repurgatos conſolidet (BARCLAI. in duce Lotharingiae). In ulcere urethrae interno & externo uſu hujus plantae ope pulchram ſanationem obtinuit CL. LISCHWITZ *de virg. aur.* n. XLVII. XLVIII. in ulcere renum CHOMELIUS. Calculum pepulit aliquoties drachmis tribus pulveris ter per intervalla octo horarum ſumtis FULVIUS GHERLI off. 56.

2. SOLIDAGO floribus in ſummitate congeſtis.

Varietas eſt, quae in *Jura* M. & Alpibus humilioribus vulgo naſcitur, cubitalis, foliis firmioribus, glabris, imis ovalibus, obtuſis, vix ſerratis, uti etiam ſuprema folia ſaepe non ſerrata ſunt, floriferis petiolis paucifloris, & unifloris, in ſumma planta in paniculam congeſtis: ſed, fateor, vix ſeparo a vulgari, neque *Cambricam floribus conglobatis* DILLENII Hort. Elth. p. 413. T. 306. neque alias ibi citatas, cum notae per gradus minuantur. Huc pertinere videntur:

Virga aurea CAM. Epit. p. 748. deinde icones DOD. LOB. & TAB. dictae ad α hanc exprimunt.

Virga aurea Broccenbergenſis THAL. p. 129.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, alpina BOCCONE T. 30. p. 34. vulgatioris non ſatis diſſimilis, RAJ. III. p. 167. I. R. H. SCHEUCHZ. It. II. p. 144.

β Varietas minima.

Annon *Verbaſcum minimum* LUGD. p. 1304. 1305.

Virga aurea humilis H. BLES. p. 220. Prael. p. 323. VAILL. p. 398.

Virga aurea montana minor BARREL. ic. 783. BOCCONE Muſ. p. 169. T. 118. bene, RAJ. III. p. 167. TILL. SCHEUCHZ. It. II. p. 144. It. IV. p. 463.

Virga aurea parva ſeu minima, folio crenato, flore luteo TIT. It. pro nova.

Virga aurea montana folio anguſto ſubincano, floſculis conglobatis LLHOYD apud H. OX. III. p. 125. (differre videtur, ſi differt, hirſutie), RAJ. Syn. III. p. 177.

An *Virga aurea omnium minima* H. R. P. SCH. BOT. HERM. I. R. H BOERH.

In *Gemmio* & aliis *Valeſiae* alpibus, *Speluga* M. & alibi SCHEUCHZERUS: niſi, quod valde probabile eſt, de varietate alpina Solidaginis I. potius dixit.

SENECIO.

LINN. n. 260.

IACOBAEA I. R. H. & VAILL. 1720. p. 382.

& *SENECIO* I. R. H. & VAILL. 1719.

& *SOLIDAGO* VAILL. 1720. p. 376.

Character a calyce deſumitur, cujus ſquamae in cylindri ſpeciem erectae, ita conglutinantur, ut integer, & ſerratus videri poſſit: accedentibus aliis, vagis & anguſtis, ad baſin, ſive tunc conniveat eundo calyx, ſive divergat, ſive graciles fuerint ſquamae, ſive latiuſculae. Pauciſſimae ſunt, quae ſemifloſculis deſtituuntur, neque tamen, ob ſummam adfinitatem characteris, poſſunt longe removeri. Fateor praeterea, a Solidagine Jacobaeas nonnullas aegrius diſtingui, quae calyce ſint ſquamoſo. Sed medelam hactenus non reperi. Addendum omnino, flores umbellatim diſponi.

ORDO I.

FOLIIS LACINIATIS.

IACOBAEA VAILL.

& *SENECIO* VAILL.

1. SENECIO foliis petiolatis, cordatis, ſerratis, ſubtus incanis, floribus luteis, ex ſummo caule racemoſis.

I. *Conyzae alpinae genus* Böni GESN. fract. p. 63.

Conyza montana Böni EIUSD. Coll. p. 70 *b.*

Lunaria montana EIUSD. Coll. p. 87.

Conyzae alpinae ſpecies EIUSD. Hort. p. 255.

Conyzis cognata herba procera, flore fere Doronici TAB. M. Gal. apud GESN. Hort. p. 235 *b.*

II. *Jaco-*

II. *Jacobaea latifolia Pannonica* CLUS. Pann. p. 574.
Jacobaea Pannonica III. CLUS. Hiſt. p. XXIII.
Jacobaea alpina laciniata flore buphthalmi C. B. P. H. OX. III. p. 110. SUTHER. SIBB. SCH. BOT. HERM. WAGN. ZWINGER.
Jacobaea Pannonica latifolia I. B. II. p. 1054. RAJ. Syll. exter. p. 153. PLUKNET.
III. *Jacobaea latifolia altera* CLUS. Pann. p. 576.
Jacobaea Pannonica IV. EIUSD. Hiſt. p. XXIII.
Erigeron alpinum SCHWENCKF. p. 67.
I. III. *Jacobaea alpina foliis rotundis ſerratis* C. B. Prodr. p. 69. 70. SCH. BOT. RAJ. Syll. ext. p. 153. MUR. p. 717. SCHEUCHZ. It. VI. p. 459. TIT. BUXB.
Conyza alpina I. B. II. p. 1055. RAJ. p. 260. Syll. ext. p. 263.
Jacobaea foliis rotundis ſerratis H. OX. III. p. 110.
Jacobaea alpina foliis ſubrotundis ſerratis C. B. P. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 40. PONTED. Diſſ. p. 235.
Jacobaeoides ſcrophulariae folio VAILL. p. 387.
Solidago foliis cordatis, petiolatis, ſerratis ROYEN. p. 162.

Minime rara in alpium pinguibus & lapidoſis, ubi fimus abundat, & circa caſas paſtorum. I. B. in monte ſupra *Weſen.*

Caulis firmus, ſtriatus, cubitalis, vix ramoſus. Folia ſpongioſa, flavida, ſubhirſuta, ſubtus rariter tomentoſa, pene cordiformia, ſed in medio latiora, ſerrata, petiolata. Flores fere unciales, flavi, in petiolis tomentoſis, multifloris, qui caulem terminant: ſquamae calycis anguſtae, acutae, divergentes. Petala plana valde numeroſa.

Acris eſt, deleteria, purgat cum vehemente morſu, & oves creditur depilare.

2. SENECIO foliis utrinque tomentoſis ſemipinnatis, laciniis vix dentatis, umbella florum globoſa.

Chryſanthemum alpinum I. CLUS. pann. p. 566. bene, hiſtor. p. 333. *Cluſii*-RAJ. p. 341. Syll. ext. p. 95.
Chryſanthemum alpinum Judenbergenſe, Jacobaeae adfine I. B. II. p. 1058.
Chryſanthemum alpinum incanum foliis laciniatis C. B. SCH. PAR. &c. MUR. p. 707.
Jacobaea alpina incana minor BARR. ic. 262. n. I. bene.
Jacobaea pumila alpina BOCC. Muſ. di Piant. T. 8.
Jacobaea alpina pumila comoſa incana BOCCONE ib. p. 20. RAJ. Hiſt. III. p. 179. SCHEUCHZER. It. II. p. 136.
Jacobaea pumila abſinthii umbelliferi foliis incanis, floribus velut in umbellam poſitis PLUKN. p. 194. T. 39. f. 6. bene, RAJ. Hiſt. III. p. 175.
Jacobaea alpina, humilis, abſinthii umbelliferi foliis incanis H. OX. III. p. 109.
Jacobaea alpina abſinthii folio, humilior I. R. H. VAILL. Mem. p. 385.
II. Praeterea, etſi non poteſt cum floribus albis PONAE conciliari, haec eadem planta fuit in herbario C. B. & HAGENBACHII pro
Abſinthio III. alpino umbellifero PON. Ital. p. 220.
III. Huc etiam referenda videtur *Jacobaea pyrenaica incana ſaxatilis latifolia* I. R. H. VAILL. p. 385.
Abſinthium pumilum, pulmatum, craſſo tomentoſo palleſcente folio BARR. ic. 481. Etſi enim folia latiora habeat, flore tamen convenit, totaque facie.

Ex Helvetiae alpibus habuit C. B. & inprimis ex *Gotthardt* M. ex *Valeſiacis* D. CONSTANT. In vallis *Averſanae* & *Praegalliae* montibus legit SCHEUCHZERUS. MURALTUS in *Glaronenſibus.*

Pulchra planta tota utrinque albo brevi tomento tegitur, uti Jacobaea marina, macilentiori tamen. Caulis firmus, dodrantalis, in ſummitate umbellam gerit compactam, pene globoſam. Folia petiolo lateſcente, pinnis eundo majoribus, minus inciſis, confertis, in varietate III. brevibus, rotundis, & ex apice palmatim exeuntibus. Calyx lanuginoſus nigricans, ſuperne lateſcens, radii pauci, flavi, latiuſculi, diſcus de fuſcedine habet.

3. SENECIO foliis pinnatis, pinnis multiformibus dentatis, floribus umbellatis luteis.

Sanct Jacobs-Blum BRUNNF. II. p. 60.
S. Jacobi herba FUCHS. p. 741. 742. bene.
Flos S. Jacobi TRAG. p. 287.
Senecio major ſ. flos S. Jacobi MATTH. p. 1133. bene, CAM. Epit. 870. foliis nimis acutis, LUGD.
Jacobaea DOD. p. 642. pinnis ſemipinnatis.

Jacobaea vulgaris CLUS. p. XXII. eadem icon, I. B. II. p. 1057. RAJ. p. 284.
Jacobaea, Senecio, & herba S. Jacobi LOB. p. 227. eadem.
Herba S. Jacobi CAES. p. 500.
Herba Jacobaea TAB. p. 169.
Jacobaea vulgaris laciniata C. B. Baſ. p. 40. H. OX. III. p. 168. T. aut. de Par. p. 203. I. R. H. PONT. p. 232. MAGN. Char. p. 122. VAILL. p. 382.
Senecio foliis pinnato-lyratis, laciniis lacinulatis LINN. Cliff. p. 406. ROYEN. p. 164.
β Jacobaea laciniis latioribus C. B.
γ Foliis tenuiſſime laciniatis PONT. p. 233.
Jacobaea latifolia I. B. II. p. 1057. RAJ. p. 285.
Jacobaea Barbareae inſtar laciniata LOES. p. 129. ic. 35. bene.
Jacobaea paluſtris viridior, latiore folio H. OX. III. p. 110.
An *Jacobaea rotundifolia* FUIREN. apud BARTH. Ciſt. Med. p. 285?
Jacobaea latifolia paluſtris ſ. aquatica RAJ. p. 285. PLUKN. T. aut. de Par. p. 278. I. R. H. VAILL. p. 382. &c.
δ *Jacobaea laciniis tenuioribus, vulgaris, foliis Erucae inſtar laciniatis* T. aut. de Par. p. 277. I. R. H. PONT. VAILL.
ε *Jacobaea foliis quercus tenuifoliae inſtar diviſis* C. B. MAGN. Hort.
ς *Jacobaea vulgaris, foliis ad raphanum accedentibus* C. B. I. R. H. GARID.
ζ *Flore abſque ſemifloſculis* SHERARD. apud RAJUM Synopſ. III. p. 177.
η *Flore luteo in ambitu albo* ROYEN. p. 119.

Nihil vulgatius ad vias, in agris. & foſſis. Varietas vero β. circa *Bernam* abunde provenit, v. g. in adſcenſu per clivum *Sandrein.*

Caulis erectus, firmus, ſulcatus, tripedalis. Folia ima in varietate β vel omnino ovalia, ſubrotunde crenata, ad baſin paulo profundius inciſa; ad caulem paulatim latiora ſunt, pinnis acceſſoriis, vel ſubrotundis, & irregulariter circumdentatis, eundo lateſcentibus, extremo ſegmento ampliſſimo, trifido. In vulgari vero omnia perpetuo pinnata ſunt, nervo lato, cum pinnis confluente, difformiter dentatis. Dantur etiam folia Artemiſiae ſimilia, quibus nempe pinnarum longarum duo latera parallela ſunt, apex ſolus ſemel aut bis inciſus, alia quibus pinnae ſemipinnatae: multas alias varietates volens omitto. Flores ex ſummo caule in petiolis ramoſis umbellatim diſponuntur: ſemifloſculi lutei, fere duodecim, apice tridentato, diſcus ejusdem coloris, & vagina eminens. Calycis ſquamae gibbae & valentes. Semina elliptica, ſubhirſuta.

Folia amara, acria, dicuntur ad eryſipelas valere & ad anginas, & in dyſenteriis mire laudat S. PAULI, quibus parum tribuo, cum inſuaviſſimo ſint ſapore.

4. SENECIO foliis pinnatis, pinnis linearibus apice inciſis, ſubtus incanis.

Senecio Jacobaea Zeelandica incana LOB. illuſtr. p. 76.
Jacobaea vulgaris minor PARK. p. 668.
An *Jacobaea procerior, incana* BURS. Act. Suec. p. 503?
Jacobaea artemiſiae folio, incana latifolia non repens BARR. ic. 267.
Et *Jacobaea incana repens hirta* EIUSD. ic. 153. melius.
Jacobaea incana ſegmentis longioribus H. OX. III. p. 108.
Jacobaea Senecionis folio incana, perennis RAJ. p. 285. PLUKN. I. R. H. ZWING.
Jacobaea artemiſiae folio, radice repente VAILL. Memoir. 1720. p. 382.

Baſileae in ſylvis legi a. 1736, tum Jenae abunde in vineis, ſi quidem haec vera eſt & diverſa planta, quod vix credo. Nam etiam vulgaris perennat.

Caulis multa lanugine alba obducitur. Folia ſubtus incana, acutius diviſa, pinnarum lineis terminantibus parallelis, uti de varietate vulgaris ſpeciei dixi, apice inciſis. Tota durior eſt.

5. SENECIO foliis pinguibus, pinnatis, pinnis alterne breviſſimis, radiis perexiguis.

Matricaria ſylveſtris TRAG. p. 156.
Innominata fœtida pinguis, foliis ut botryos GESN. Coll. p. 82. *b.*
Cotula, forte conyza, foetida, pinguis tactu GESN. Hort. p. 255.
Senecio foetidus GESN. ib. p. 286. *b.* LUGD. p. 576. cum icone nimis elegantula, PARKINS. HOFM.
Erigeron majus DOD. Ic. vet. II. p. 113. obiter, hiſt. p. 641. flore non radiato, foliis bene expreſſis.
Jacobaea pannonica mollior CLUS. Pann. p. 372.
Jacobaea pannonica I. EIUSD. Hiſt. p. XXI. absque icone, T. aut. de Par. p. 474. I. R. H. GARID. &c.

Erigeron

Erigeron tomentoſum alterum LOB. ic. p. 226. eadem, MERR. &c.
Senecio hirſutus I. B. F. Boll. p. 177. *viſcidus major, odoratus* EI. II. p. 1042. RAJ. p. 290. PLUKN.
Senecio incanus pinguis C. B. Bal. p. 39. H. OX. III. p. 106. ZWING. p. 502.
Jacobaea incana viſcoſa annua, Senecionis folio VAILL. p. 384.
Senecio hirſutus viſcidus graveolens DILL. Hort. Elth. p. 347. T. CCLVIII. f. 336.
Senecio foliis pinnatifidis, ſeſſilibus, lacinulis angulosis, ſuperioribus latioribus, florum radiis diſco brevioribus ROYEN. p. 164.

Frequens eſt in ſylvis caeduis, maxime vero in areis carbonariorum, & ubi torfa exuſta fuit.

Tota planta tenera eſt, viſcido unguine foetido obducitur, & pulverem, quiſquiliasque retinet. Caulis erectus, ex vertice ramoſus, cubitalis & ultra. Folia utcunque ſimilia prioris n. 3. nervo lateſcente, pinnis cum nervo confluentibus, diſſitis, longis, apice lobatis & dentatis, inter quas breviſſimae aliae & ſimplices ſe inmittunt, eundo acutioribus, extrema maxima. Flores in ſumma planta umbellas faciunt. Calyx regularis ſuperne connivet, ut in Sonchis, ſquamis etiam magis conjunctis, acceſſoriis obſcurioribus, ex qua nota Senecionem a Jacobaea ſeparat DILLENIUS l. c. Semifloſculi rariſſime, certe nobis, deſunt, exigui, revoluti & tridentati, una cum diſco flavi.

β. Circa *Heilbad* Valeſiae reperi nudo flore.

6. SENECIO foliis ſemipinnatis, dentibus brevioribus, radiis breviſſimis.
An *Erigerum I.* DOD. p. 640? Ita VAILL. puto ob flores: ſed folia ſunt prioris.
An *Senecio major in montibus* CAES. L. 13. c. 51?
Senecium montanum TAB. p. 169. bene.
Senecio minor latiore folio ſ. montano C. B. Baſ. p. 39. P. DILL. Hort. Elth. T. 258. fig. 337.
Senecio montanus PARK. p. 671.
Jacobaea Senecionis folio H. BLES. MAGN. Bot. & Hort. & Char. p. 122. T. aut. de Par. p. 474. I. R. H. GARID. VAILL. Bot. p. 108. cum deſcriptione.
Senecio montanus mollior, pallido parvo flore BARR. ic. 401. bene.
Jacobaea annua Senecionis folio, parvo flore VAILL. Memoir. p. 384.

C. B. in pratis circa *Cliben.* Sed erat in horto ſicco, cum hoc nomine, varietas Senecionis vulgaris.

Caulis pedalis & ultra, erectus: Folia ſubhirſuta, minime viſcida, pinnata, nervo lateſcente, ut pene ſemipinnata ſint, laciniis brevioribus, inciſis. A priori fere exiguitate florum differt, & quod viſco careat.

7. SENECIO foliis pinnato - ſinuatis, amplexicaulibus, floribus nudis ſparſis. ROYEN. p. 165.
Erigerum RUELL. p. 624.
Senecio FUCHS. p. 286. MATTH. p. 1132. pro pingui ſpecimine, CAM. Epit. p. 869. non bene, CORD. Dioſc. IV. c. 97. GESN. Coll. p. 106 *b.* CAES. L. 12. c. 51. LUGD. HOFMAN.
Senecio vulgaris TRAG. p. 285. PARK. RAJ. p. 290.
Senecio Erigeron GESN. Hort. p. 280 *b.* TAB. p. 168. bene.
Erigerum minus DOD. p. 641.
Senecio ſ. Erigeron LOB. p. 225. eadem icon.
Senecio vulgaris ſ. Erigeron I. B. II. p. 1041. MAGN. Char. p. 137.
Senecio minor vulgaris C. B. Bal. p. 39. P. H. OX. III. p. 106. T. aut. de Par. p. 301. I. R. H. VAILL. Mem. 1719. p. 405. 41. IC. REG. LINN. Lapon. n. 296.
Senecio major vulgaris PONT. p. 153. cum charactere.
Erigerum, Senecio BLAKW. T. 132.
β Quid aliud *Senecio maior* TRAG. p. 284.

Frequentiſſimum vitium hortorum.

Caulis erectus, ramoſiſſimus, pedalis, latus & debilis. Folia plurima nitida, inferne aliquantum tomentoſa, lata baſi ſeſſilia, ſemipinnata pinnis latis brevibus, minute ſerratis. Flores numeroſi in ſummis ramis ſimiles ſpeciebus duabus prioribus, ſed conſtanter absque ſemifloſculis. Semen longe ellipticum, ſulcatum, ſubhirſutum.

Sapor herbaceus eſt, utcunque nitroſus. Refrigerat, pro vulneraria habetur, ad inflammationes & ſcirrhos teſtium & mammarum externe adhibetur, cum malvis in lacte coctus, & ad gargariſmos in anginis C. HOFMAN. Tritum, & ventriculo inpoſitum, vomitus movere, & febres ſanare, lego in ESS. OF EDIMB. SOC. II. p. 47.

p. 47. quod valde paradoxum eſt. In colica ſpaſmodica infantum familiaris fuit LENTILIO, *eteodr.* p. 502.

8. SENECIO foliis ramoſis, nervo & pinnulis planis & anguſtiſſimis, floribus umbellatis.

Chryſanthemum alpinum III. CLUS. Hiſt. p. 373. abſque icone.
Achillea montana Artemiſiae tenuifoliae facie LOB. p. 746. Adv. p. 333.
Ageratum ferulaceum LUGD. p. 1184. MUNT. ic. 87.
Et *Achillea montana Penae* LUGD. p. 772.
Ageratum ferulaceum Dalech I. B. III. I. p. 152. RAJ. p. 286.
Chryſanthemum alpinum foliis longis tenuiter inciſis C. B. ex CLUSIO.
Et *Chryſanthemum alpinum foliis Abrotani multifidis* EIUSD. ex LUGD. & LOB. (cum quibus confundit CLUSIANAM ſtirpem, vel ſolo ſcapo unifloro diverſiſſimam. Errorem olim correxit JOHNS.) ZWING. p. 503.
Jacobaea alpina foliis ferulaceis H. OX. III. p. 109. VAILL. 1720. p. 386.
Jacobaea foliis ferulaceis flore minore I. R. H. errorem C. BAUH. repetiit.

MURALTUS in M. *Glaronenſibus*, ſi quidem ei viro fides adhibenda eſt.

Caulis craſſus, pedalis, folioſus. Folia glabra, dura, tenuiter diviſa, longe petiolata, pinnis ramoſis, pinnulis nervi ſimilibus, acutis, inciſis aut ſimplicibus. Flores in vertice umbellati, exigui. Calyx fit duplici ſerie paucarum ſquamarum, divergentium. Flos totus flavus. Petala latiuſcula, lineata.

ORDO II.
FOLIIS NON PROFUNDE INCISIS.
SOLIDAGO VAILL.

9. SENECIO foliis longe ellipticis acute ſerratis, floribus umbellatis.

Solidago Saracenica FUCHS. p. 728. TRAG. p. 487. eadem ic. DOD. p. 141. LOB. ic. p. 299. ex DOD. RAJ. p. 276. VAILL. mem. 1720. p. 377.
Solidago Saracenica alia circa Sargans GESN. Coll. p. 108. Hort. p. 286.
Virgae aureae alterum genus CAES. L. XII. c. 41. omnino.
Conſolida aurea TAB. p. 556. bene.
Conſolida Saracenica AICHST. Aeſt. Ord. 10. T. 6. f. 1.
Virga aurea anguſtifolia ſerrata ſ. ſolidago Saracenica I. B. II. p. 1063. H. OX. III. p. 124. MUR. p. 737.
Virga aurea anguſtifolia C. B. Baſ. p. 79. *ſerrata* P. H. OX. III. p. 124.
Jacobaea alpina foliis longioribus ſerratis I. R. H. PONT. p. 235.
Senecio foliis lanceolatis ſerratis, floralibus pedunculos aequantibus LINN. virid. p. 84. ROYEN. p. 163.

In omnibus ſylvis montanis *Jurae* & *Alpium* frequens.

Caulis erectus ad quatuor, & quinque pedes, alatus, non ramoſus, niſi ubi in umbellam finditur. Folia frequentia, firma, ex ellipticis utrinque acuta, ex atro viridia, argute dentata, glabra, aut ſubtus lanuginoſa. Petioli florales ex ſummo caule erecti, multiflori. Calyx omnino reſpondet charácteri: filamenta ſex ad octo ſub calyce tenuiſſima, duodecim latiora, in cylindrum conglutinata. Petala plana fere quinque, inciſa; pallida, lineata. Semina ſunt longae, incurvae, ſulcatae columnae. Pappus ex orbiculo.

Vulneraria eſt, in *Falltranck* Helvetiorum recipitur, laudatur ad mala ex lapſu, ad pellendas urinas.

10. SENECIO foliis ovato-lanceolatis, ſubtus hirſutis, floribus umbellatis. conf. It. HERCYN. n. 23.

Verbaſculum alpinum minimum LUGD. p. 1126. huic valde adfine eſt.
Conſolida Saracenica major LUGD. p. 1271.
Conſolida Saracenica prior THAL. p. 27.
Virga aurea ſ. Solidago Saracenica latifolia ſerrata I. B. II. p. 1063. (quod caput corruptum eſſe videtur) PLUKN. p. 390. T. 235. f. 1. ſed icon tota glabra eſt, LISCHW. p. 27. & 37.
Virga aurea, Solidago Saracenica dicta, latifolia ſerrata LOES. p. 286.
Virga aurea latifolia ſerrata RAJ. p. 279. ex I. B. ſed confudit cum vulgatiſſima Virga aurea CASPARI BAUHINI, Syll. ext. p. 263. MAPP. p. 327.
Virga aurea montana ſerrata magno flore WAGN. p. 289.
Jacobaea nemorenſis latiore rigidiore & hirſuto folio RUPP. p. 142.

I. B.

I. B. ait „ naſci in *Münchenſtein*; ſed manifeſto confudit cum vulgari *Virga aurea*. Haec noſtra in ſaltubus Hercynicis vulgaris eſt.

In hac ſpecie folia in medio lateſcunt, ut ovato-lanceolata ſint; ſubtus manifeſto hirſuta ſunt.

II. SENECIO foliis longiſſime mucronatis, ſerratis, ſubtus incanis, floribus umbellatis.

Conyzae aquaticae ſpecies GESN. Hort. p. 255.
Conyza aquatica longis & ſerratis foliis GESN. Coll. p. 70.
Conyza quarta CAM. Epit. p. 615.
Lingua major Dalech. LUGD. p. 1037. bene.
Conyza aquatica maxima ſerratifolia THAL. p. 21. ic. III.
Conſolida paluſtris TAB. p. 555. optime.
Virgae aureae ſ. ſolidagini anguſtifoliae affinis, lingua avis Dalechampii I. B. II. p. 1063. RAJ. p. 280.
Conyza paluſtris ſerratifolia C. B. Baſ. p. 79. MURALT. p. 661. ZWING. p. 170.
Jacobaea foliis longis, integris, & mucronatis H. OX. III. p. 110.
Jacobaea paluſtris altiſſima, foliis ſerratis T. aut. de Par. p. 204. I. R. H. VOLC. TILL. RUPP. ZANICH. p. 146. ic. 131. MAPP.
Solidago paluſtris, perſicae folio ſubtus incano VAILL. Mem. p. 378.

C. B. *Michelfeldae* in paluſtribus: C. & IOHANNES GESNERI *Tiguri* ad lacum. Copioſe in Rhenana regione reperi, v. g. circa *Schreck*.

Caulis erectus, ad quatuor & quinque pedes altus, non ramoſus, niſi ex vertice, ibique multiflorus. Folia longiſſime ex linearibus lanceolata, ora acute ſerrata, ſubtus pallida & hirſutiora. Flos multo major prioribus, ſed ſemifloſculi plures, atque longiores, ut diameter floris ſit biuncialis, totus flavus. Calycis ſquamae latiuſculae, in interiori ordine, cum aliis vagis ad baſin.

* 12. SENECIO . . . .

Conyza aquatica, Aſteris flore aureo C. B. Prodr. p. 124. JONQ. SCH. BOT. RAJ. III. p. 152.
Aſter pratenſis alpinus, flore aureo I. R. H. TILL.
Helenium paluſtre ſubhirſutum, foliis calthae VAILL. p. 392.

BURSERUS in *Valeſia* prope *Sedunum*.

Caulis cubitalis, teres, hirſutus, geniculatus, ramoſus. Folia villoſa, aſpera, per oram crenis ſerrata, longa ad tres & quatuor uncias, lata ad duas. Flores toti aurei, ſinguli in ſuis petiolis, magni, aſteris forma. Semifloſculi tenues, ſemen papposum. In notis addidi „floribus eſſe umbellatis, foliis longis, acutis, ſerratis, accedere ad Solidaginem perſicaefoliam: Sed differre.

13. SENECIO foliis elliptico-lanceolatis, denticulatis, ſubtus tomentoſis, caule paucifloro.

Haec planta maximae difficultatis eſt.
I. *Doronicum anguſtifolium alterum* CLUS. Pann. p. 519.
Doronicum III. Auſtriacum II. CLUS. Hiſt. p. XVIII. cum icone non recedente.
Doronicum folio ſubrotundo ſerrato I. B. III. P. I. p. 17. ex CLUS. H. OX. p. 127.
II. *Doronicum Helveticum incanum* C. B. Prodr. p. 97. PARK. H. OX. III. p. 128. RAJ. p. 277.* SCHEUCHZ. It. I. p. 36. cum deſcriptione, It. VII. p. 511. an etiam MUR. p. 710? ZWING.
Solidago monanthos folio oblongo, ſubtus lanuginoſo VAILL. Mem. p. 379.
Doronicum foliis lanceolatis denticulatis, ſubtus tomentoſis, caule unifloro ROYEN. p. 160.
III. Eadem eſt, ex notis meis,
Jacobaea rotundifolia incana C. B. Prodr. p. 69. RAJ. p. 272 *. Syll. exter. p. 153.
An *Jacobaea Doronici folio & flore, montana* BARR. ic. 229? Sed multiflora pingitur.
Doronicum radice dulci ſ. longifolium MUR. p. 709. procul dubio huc pertinet.

Frequens in lapidoſis alpium & *Jurae* M. culminibus. In M. *Rohtenhorn*, *Waach* &c. SCHEUCHZER. in M. *Albula* & valle montana *Waldnacht*. HUBERUS ex M. *Lunae*. I. B. ſuam in M. *Braulio* & M. *Thuiri*, eamdemque RAIUS in M. *Jura* legit.

Radix ex craſſo tubere magnum demittit fibrarum capillicium. Caulis tomentoſus, firmus, cubitalis, longe nudus, monanthos, aut certe pauciflorus. Folia pene elliptico-lanceolata, carne pulpoſa, ſerrata, aut tota araneoſa lanugine tecta, aut glabriora, qualia ſpecimina in *Jura* M. legi, ima petiolata, ſuprema ſeſſilia. Flos ſeſcuncialis diametri, flavus. Calyx a prioribus in eo diverſus, quod ſquamae ad baſin nihilo anguſtiores aut breviores ſint, quam interior ordo, adeoque ambigit

bigit inter Doronici florem & Senecionis. Semina omnia papposa. Semiflosculi lati, tridentati.

* 14. SENECIO uniflorus, foliis longe petiolatis, ellipticis, glabris, ſerratis.

Tuſſilago alpina folio longo I. B. I. p. I. p. 21. RAJ. p. 277.
Tuſſilago alpina folio oblongo C. B. Prodr. p. 101.
Doronicum integro & craſſo Hieracii folio MAGN. Bot. app. p. 295. H. OX. III. p. 128. SCHOL. BOT. PLUKN. Amalth. p. 71.
Jacobaea integro & craſſo Hieracii folio I. R. H.

I. B. in M. *Braulio* & *Thuiri*. RAIUS in *Jura* M.

In deſcriptione & icone videtur a priori diſtingui foliis utrinque glabris, longioribus, anguſtis, paulo rarius ſerratis.

* 15. SENECIO foliis petiolatis, ellipticis, hirſutis, minime ſerratis, caule unifloro.

Doronicum primum vel minus CLUS. Pann. p. 517. 518. bene.
Doronicum II. Auſtriacum I. EIUSD. Hiſt. p. XVII.
Doronicum II. longifolium TAB. p. 337?
Doronici ſpecies ex horto Ferrarienſi, folio longo hirſuto I. B. III. p. I. p. 19.
Doronicum longifolium hirſutie aſperum C. B. H. OX. III. p. 127. TILL. SCHEUCHZ. It. VI. p. 455. ZWING. p. 596.
Doronicum Auſtriacum anguſtifolium PARK. RAJ. Hiſt. p. 277. Syll. ext. p. 118.
Jacobaea montana, croceo amplo ſingulari flore, ſpathulae folio BARR. ic. 265.
Solidago Succiſae folio, flore magno VAILL. p. 379.
Doronicum foliis lanceolatis, alternis, dentatis, caulinis amplexicaulibus, caule ramoſo ROYEN. p. 160. ſi noſtram vult.

SCHEUCHZER. in *Albula* M. & aliis Rhaetorum alpibus.

Caulis dodrantalis, uniflorus. Folia neque crenata, neque ſerrata, longe petiolata, longa ad ſeſquidigitum, digitum lata, una cum caule hirſutie aſpera. . . . .

* 16. *Doronicum folio longo ſerrato* I. B. III. p. I. p. 19. in Rhaetia.

Lanugo mollicella, & color ex viridi flaueſcens Doronici vulgaris. Folia longa, unciam fere lata, ſerrata. Reliqua Doronici rotundifolii.

Videtur *Arnica I.* eſſe, quam nullibi habet I. B.

* 17. *Doronicum Helveticum humile, craſſis foliis* C. B. Prodr. p. 97. H. OX. III. p. 128. T. 24. f. 10. cum icone Senecionis n. 12. RAJ. p. 277. * Syll. exter. p. 118. WAGN. HERM. ZWING. p. 596.

FLEISSERUS legit in *Gemmio* M. (ibi Arnica I. copioſe naſcitur.)

Planta palmaris eſt. Folia craſſa, denſa, ſuperne ex atro virentia, inferne pallida, nonnihil hirſuta. Prima ex rotunditate oblonga ſunt, per ambitum crenata, pediculi baſibus caulem ambientibus: reliqua ad ſex uncias longa, ſeſuncem lata, ſuperna petiolo deſtituta. Caulis brevis, hirſutus, diviſus in ramos biunciales, unifloros: Flores lutei mediocres.

Non dixerim, an ad Senecionem pertineat, an nova ſit?

18. SENECIO foliis lingulatis, tomentoſis, ſimpliciſſimis.

Jacobaea Pannonica folio non laciniato CLUS. Pann. p. 574. I. B. II. p. 1656. ex CLUS. RAJ. p. 272.*. ZWING. p. 505.
Jacobaea Pannonica II. CLUS. Hiſt. p. XXII.
Jacobaea montana lanuginoſa anguſtifolia, non laciniata C. B. I. R. H. RUPP. p. 142. H. OX. III. p. 111. T. 12. fig. 30.
Solidago longifolia tomentoſa & incana, floribus fere umbellatis, ſubtus atro-rubentibus VAILL. 1720. p. 380. n. 26.

SCHEUCHZER. in alpibus Helveticis.

Caulis pedalis, folioſus, erectus, in ſummitate ramoſus. Folia amplexicaulia, longa, ligulata, tomento obnupta, quod decutiunt adulta. Flores in ſpicam umbellatam, majuſculi. Calycis ſegmenta lata, divergentia, villoſa, continuo uno ordine. Petala & diſcus flavus, longa illa, lineata, tribus dentibus inciſa.

A R N I C A.

MOEHRING. Hort. priv. p. 106. 107.

Suprema ſedes petioli paulum dilatatur ſub flore, deinde finditur in duos ordines latiorum foliorum, ſurſum divergentium. Hac nota a Senecione differt. Omnia ſemina pappo coronantur, quo ipſo diſtinguitur a Doronico.

I. ARNI-

1. ARNICA foliis alternis ſerratis.

Doronicum foliis angulosis, radice ſcorpii figura GESN. Hort. p. 257.
Doronicum maius ex alpibus Helveticis EIUSD. apud. CORD. Hiſt. IV. c. 72.
Gemſchenwurtz ARET. p. 235.
II. *Aconitum Pardalianches Theophr.* MATTH. p. 1082. CAM. p. 823. huic folia ſunt appendiculata, neque icon placet, LUGD.
Aconitum Pardalianches Matth. TAB. p. 580.
Doronicum radice dulci C. B. (non autem ſynonymon CLUS.) RAJ. p. 275. Syll. ext. p. 117. HERM. SCHEUCHZ. It. I. p. 36. (paſſim in alpibus) VAILL. p. 390. ZWING. p. 595.
III. *Aconitum Pardalianches Plinii* MATTH. p. 1081. (cum icone fictitia radicum), TAB. p. 580. LUGD. PANC.
Doronici altera ſpecies LOB. Adv. p. 290.
Doronicum brachiata radice, cancri forcipicularum ritu LOB. ic. p. 649.
Doronicum brachiata radice LUGD. p. 1203. PARK. RAJ. p. 275.
Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. H. OX. III. p. 127. I. R. H. VAILL. p. 389. (I. GESN. apud *Glaronenſes legit.*)
IV. Denique non puto differre, imo vero haec ſola icon plantae meae recte convenit, MATTH. vero ſuſpectae ſunt, & forte fictitiae.
Doronicum III. Auſtriacum CLUS. Pann. p. 520.
Doronicum IV. Stiriacum CLUS. p. XVII.
Doronicum folio lato, flore magno I. B. III. p. I. p. 17.
Doronicum latifolium, flore magno C. B. H. OX. III. p. 128. T. 24. f. 14. HERM. I. R. H. PONT. p. 237. VAILL. p. 390. ZWINGER.
Doronicum Stiriacum flore amplo RAJ. Syll. p. 117. Hiſt. p. 275.*

Paſſim reperi in ſaxoſis alpium. In *Rohtenhorn*, *Gemmio* circa die *Daube*, *Gotthardo* M. SCHEUCHZERUS circa cacumen *Jugi* M.

Radix brachiata, nodoſa, fibris comata, ſcabra, evulſu difficilis. Folia ima longe petiolata, ſuperiora ſeſſilia, in univerſum ovata, modo profunde circumſerrata, fere ut in Pulmonaria Gallica, modo obiter & leniſſime ſerrata, ſature viridia, hirſuta, viſcida, mollia. Caulis dodrantalis, uniflorus. Calyx viridis, hirſutus. Flos maximus adfinium, biuncialis, flavus. Semifloſculi inciſi, ſemina omnia papposa.

2. ARNICA foliis ovatis, integris, conjugatis.

Ptarmica GESN. ind. p. 96. *Dioſcoridis* Ic. ad c. 154. L. 2. DIOSCOR.
Ptarmica montana GESN. Coll. p. 99 *b*.
Caltha alpina EIUSD. Hort. p. 251. DOD. purg. p. 62. Hiſt. p. 254. SCHWENKF.
Aliſma MATTH. p. 934. *alpinum* GESN. Hort. p. 245 *b*. THAL.
Montana herba Doronici radice, folio plantaginis GESN. epiſt. p. 93 *b*.
Mutterwurtz ARET. p. 234 *b*.
Chryſanthemum latifolium DOD. p. 263. LUGD.
Doronicum VI. Pannonicum CLUS. p. XVIII.
Nardus Celtica, plantago alpina LOB. ic. p. 313. nomen. Icon vero eſt, quam pro β dedit CLUSIUS.
An & *Damaſconium alterum* EIUSD. p. 739.
Damaſonium I. Dioſc. TAB. p. 738.
Διουρητικη RENEAUME p. 118. 119.
Aliſma Matthioli ſ. plantago montana I. B. III. P. I. p. 20. ex loco natali, deſcribit vero caulem uniflorum.
Doronicum Germanicum PARK. RAJ. p. 276 *.
Doronicum Plantaginis folio MUR. p. 709.
Arnica FEHR. EPH. NAT. CUR. Dec. I. ann. 9. 10. obſ. 2. RUPP. p. III.
Doronicum foliis oblongo-ovalibus LINN. Lap. n. 304.
β Varietas humilis, uniflora, foliis acutioribus.
Doronicum Auſtriacum quartum CLUS. p. 520. 522. H. OX. III. p. 127.
Doronicum V. Germanicum CLUS. p. XVIII. RAJ. p. 276.* Syll. ext. p. 117.
Caltha alpina TAB. p. 336.
Ptarmica montana Dalech. LUGD. p. 1169.
Doronicum Germanicum foliis ex adverſo naſcentibus villoſis I. B. III. p. I. p. 19.
Doronicum monanthes foliis ad radicem brevibus, nervoſis, duplici in caule foliolorum pari RAJ. III. p. 166.
Doronicum foliis lanceolatis LINN. n. 305.
α β Recte conjungitur a C. B. VAILL. &c.
Doronicum plantaginis folio alterum C. B. H. OX. III. p. 127. I. R. H. SCHEUCHZ. It. I. p. 36. PONT. p. 237. WAGN. RUDB. p. 97.
Solidago foliis oblongis, nervoſis, plerumque conjugatis VAILL. p. 380.

 Ubique

Ubique in pratis alpinis Helvetiae, in valle *Haſelia*, *Urſaria*, *Neſſo* M. &c. Ad radicem M. *Pilati* copioſe I. GESNER. SCHEUCHZER. in M. *Schweizerbacken* &c.

Radix lignea, fibris comoſa. Folia ad terram ovata, vel ex ovatis acuminata, trinervia & quinquenervia, hirſuta, pallide lutea: ad caulem pauca, unum par aut alterum, acutiora, conjugata, quod rariſſimum in hac gente, neque a JUNGIO praetermiſſum eſt. Caulis pedalis & cubitalis, longe nudus, ſimplex, vel brachiatus. Calycis ſquamae latae, pene quindecim, manifeſto ex communi principio ortae. Flos flavus, duarum unciarum diametro. Petala plana, omnino tridentato apice, ut male RUPPIUS integro dixerit fine terminari, neque optime bifida ERNDL. in EPH. NAT. CUR. Vol. 3. obſ. 135.

Odorata eſt, acris, nauſeam pleriſque & vomitum movet, & ſternutationem, a qua nomen habet. Hoc ſeculo in Germania celebrata eſt ex vi reſolvente ſanguinem extra vaſa effuſum a lapſu (s. PAULI in quadrip. FEHR. l. c. BRESL. 1719. *M. Mart.* 1722. *Febr.* 1721. *Mart.* & *Nov.* &c. 1724. p. 217. de la MARCHE *de vero arnicae uſu*) nimio conatu (WOLF. Bresl. 1725. M. Jul. EPH. NAT. CUR. *Vol.* I. *obſ.* 125. BUCHNER. miſc. 1728. p. 1450. de la MARCHE ib.) epilepſia ex terrore BRESL. 1724. p. 218. contuſione magna BRESL. 1726. p. 244. Vim diureticam decocti in dyſuria jam LOBELIUS cognovit *Adverſ.* p. 133. indeque nomen finxit RENEAUME. Sed nimis validam eſſe motuum excitatricem, & ipſe ſapor & triſtia exempla docent v. BRESLAV. 1719. M. *Aug.*

DORONICUM.

DORONICI VAILL. Species & character p. 389.
DORONICI TOURNEF. T. 277.
& LINN. n. 650. Species.

I. DORONICUM foliis cordatis obtuſis, imis longe petiolatis, ſuperioribus amplexicaulibus.

I. *Doronicum Graphoy* GESN. Ind. quadr. p. 30.
Doronici alia ſpecies dulcis ſ. Graphoy EIUSD. ibid. p. 60.
Doronicum Graphoy dictum I. B. III. p. 18. Miror diſtingui a I. B. cum adeo manifeſto idem ſit cum officinali, ex indice GESNERI.
Doronicum TAB. Galand. M. p. 235 *b. vulgo dictum* GESN. Coll. p. 74.
Doronicum Romanum GESN. Hort. p. 257. & CORD. Hiſt. IV. c. 72.
Aconitum Pardalianches minus, quod falſo Doronicum vocant MATTH. p. 1083.
Aconitum Pardalianches minus CAM. Epit. p. 824.
Aconitum Pardalianches DOD. purg. p. 305. optime, *primum* EIUSD. Hiſt. p. 437.
Doronicum latifolium CLUS. p. XVI. ex DOD. Pannon. p. 517.
Doronici tertii varietas LOB. ic. p. 649.
Doronicum CAES. L. 12. c. 33. I. B. III. P. I. p. 14.
Doronicum radice ſcorpii figura LUGD. p. 1203. & denuo p. 1737. tum ex *Matth.* tum nova icon, & melior.
Doronicum I. TAB. p. 336.
Doronicum radice Scorpii C. B. I. R. H. & T. 277. ZWING. p. 595. &c.
Doronicum vulgare PARK. RAJ. p. 274. PONT. Diſſ. p. 238.
Doronicum majus officinarum H. OX. III. p. 127.
Et *Doronicum Scorpii radice repente* EIUSD. ib.
Doronicum Romanorum BLAKW. T. 239.

In M. *Thuiri* copioſe, quando primum ad rupes pervenitur, & alibi circa *Genevam* RAI. Ex *Valeſia* habuit C. GESNER.

Radix longe ſerpens, craſſa, transverſa, fibrillas numeroſas deiicit. Folia ex radice, in longa ala foliacea auctis pediculis, cordata, ſed obtuſa, tomentoſa. Caulis brachiatus, foliis adſperſus rarioribus, amplexicaulibus. Ramos longe nudos ſinguli flores terminant flavi. Calycis ſquamae acutiores & anguſtiores, quam Arnicis (VAILL. T. 14.), virides, ad triginta. Semifloſculi lineati: floſculi ex viridi pallent, vagina crocea, ſemina ovata.

De hac planta plurimum pugnatum eſt tempore MATTHIOLI: cum iſte poſt MARANTAM p. 67. deleteriam, & verum Aconitum Pardalianches veterum eſſe contenderet; GESNERUS vero cum eo nomine Thoram proponeret, & Aconitum ſalubre eſſe contenderet: deinde GUILANDINUS noſtrum pro vero & veterum & Ara-

& Arabum Doronico haberet, negaret autem GESNERUS, quod acre illud eſſet ex oriente Doronicum, dulce vero hoc noſtrum, & ſuaviter aromaticum. Cum ergo CORTUSUS canes quatuor drachmis radicis Doronici enecaſſet, MATTH. p. 1086. GESNERUS experimentum fecit in ſe ipſo, & drachmas duas adſumſit, absque noxa *Hort.* p. 257. add. *Epiſt.* p. 18. *b.* p. 74. *b.* p. 78. & ſimilis ſententia fuit LOBELII *Adverſ.* p. 290. & SEPTALII Anim. L. IX. n. 54. 55. Ipſe denique MATTHIOLUS data ſeſcunce canem etiam alacriorem factum vidit *Epiſt.* p. 302. Vaniſſimum vero rumorem, quod perierit ex uſu aromaticae & innoxiae radicis GESNERUS, neſcio quomodo poſt haec teſtimonia potuerint propagare COSTAEUS, C. HOFMANNUS, BOERHAAVIUS & PONTEDERA. Interim uſus ejus nobis obſolevit: In Anglia in vino & cereviſia ad menſes pellendos frequenter adhiberi BLAIRIUS teſtis eſt. Debile, ſed innoxium etiam ad capitis mala expertus eſt CL. LUDOVICI p. m. 115. Ad colicam venatoribus recipi. SPIGEL *Iſag.* p. 53.

PLANTAE FLORE CONPOSITO.

TRIBUS III.

PLANIPETALAE BOERHAAVE p. 80.
CICHORACEAE VAILL. Mem. de l'Acad. 1721. p. 227.

Hae plantae a radiatis differunt, quod non alios floſculos habeant, praeterquam ligulatos, quales illis in ambitu ponuntur: (VAILL. f. 5. MALPIGH. ic. 207.) deinde quod ii floſculi praeter ſemen & tubam etiam ſtamineam cylindrum nactae ſint: Apex pene perpetuo quinque denticulis inciditur. Omnes etiam lacteum ſuccum amarum, ſaponaceum, refrigerantem ex omnibus partibus ſuis laeſae deſtillant.

ORDO I.
I. PLACENTA NUDA.
I. SEMINE CORONATO.

TARAXACUM.

DENS LEONIS TOURNEF. T. 266. VAILL. Mem. 1721. p. 227.
& *TARAXACONOIDES* VAILL.
LEONTODON Sp. LINN. n. 618.

Calyx ſquamoſus, ſquamis multarum ſerierum imbricatis, quarum quae ad baſin ponuntur, eae deorſum reflectuntur. Semina pappum plerumque in ſtipite proferunt, (VAILL. f. 12.) nonnunquam ſeſſilem. Scapi nudi, uniflori, ex qua nota primus Taraxaci genus conſtituit JUNGIUS.

ORDO I.
PAPPO SIMPLICI, IN STIPITE CALYCIS SQUAMIS IMIS REFLEXIS.

DENS LEONIS VAILL.

1. TARAXACUM pinnis foliorum triangularibus.
 α Varietas foliis latis, vulgatior.
 Dens Leonis BRUNF. III. p. 70. RUELL. p. 375. 438. MATTH. p. 506. CAM. Epit. p. 286. DOD. p. 636. RAJ. p. 244. MERIAN. ic. VII.
 Caput monachi DORST. p. 80 *b.*
 Hedypnois FUCHS. p. 680. *Dalech.* LUGD. p. 564.
 Hieracium majus TRAG. p. 262.
 Hieracium parvum CORD. Dioſc. III. p. 35. l. 55.
 Hieracium minus GESN. Hort. p. 261 *b.* Coll. p. 81 *b.*
 Dens Leonis vulgi ſ. urinaria LOB. ic. p. 232.
 Aphaea CAES. L. 13. c. 3.
 Dens Leonis, roſtrum porcinum TAB. p. 175.
 Hedypnois ſ. Dens Leonis Fuchſii I. B. II. p. 1035.
 Dens Leonis latiore folio C. B. Baſ. p. 37. P. T. aut. de Par. p. 192. I. R. H. PONT. Diſſ. p. 85. MAGN. Char. p. 116. ZANICH. p. 85. ic. 288.
 Dens Leonis vulgaris H. OX. III. p. 74.
 Dens Leonis qui Taraxacon officinarum VAILL. Mem. 1721. p. 230.

Dens Leonis, Taraxacum BLAKW. T. I.
Leontodon calyce inferne reflexo LINN. Lap. n. 280.
β Foliis ampliſſimis cubitalibus.
Dens Leonis major SCHAEF. delic. Hall. DILL. Gieſſ. p. 122. nov. ſpec. p. 53.
Dens Leonis ampliſſimo folio I. R. H. TILL. LEOP.
γ Folio acute diviſo in lacinias lineares.
Aphaea anguſtioris folii CAES. p. 508.
Chondrilla altera Dodonaei minor THAL. p. 23.
Dens Leonis anguſtiore folio C. B. Baſ. p. 37. P. H. OX. l. c. T. aut. de Par. &c.

Ubique in hortis, ad vias &c.

Folia in orbem expanſa, glabra, mollia, nervo craſſo albo, plus quam ſemipinnata, pinnis triangularibus, dentatis, ſaepe retrorſum hamatis, extrema ampliſſima. Scapus ſucculentus, cavus. Flos erectus, ex majoribus hujus gentis. Calyx interior fit uno ordine ſquamarum, exterior vero multis confuſis & reflexis falciolis VAILL. f. 50. 51. Petala copioſiſſima, flava, ſubtus ſaepe livida. Staminum tubus ſubobſcurus, eminet. Semen ſulcatum, ſub pappo echinatum; pappus in ſtylo.

Lac amarum eſt, tum folia, & radix etiam amarior. Succus vires totius gentis poſſidet, validiores quam Cichoreum, reſolvere nempe coagula viſcida, abſque morſu, ſaponacea vi. Laudatur ad tuſſim, cum lacte ſumtus, ad febres intermittentes, etiam rebelles, a BOERHAAVIO, ad calculum veſicae &c. Icterum ſucco expreſſo, ſed ad integras libras exhibito, expugnavit IDEM. Eum ſuccum in acutis etiam malis ipſaque Pleuritide propinavit BARRETE. Ingreditur, cum radice graminis, Ptiſanam regiam, cujus formulam magno redemit LUDOVICUS XIV.

*DENS LEONIS folio Eryſimi vulgaris SCHEUCHZER. in ſaxis alpium. An diverſus a priori?

2. TARAXACUM foliis integris, dentatis, pappo ſimplici.
An *Dens Leonis alpinus minimus glaber* SCHEUCHZ. It. I. p. 35? non repugnat.
An *Dens Leonis alpinus glaber ſpathulae folio dentato* VAILL. p. 231?

Pleraque ſunt prioris, cujus vix eſt niſi varietas: foliis integris, rotunde deſinentibus, per marginem dentatis.

An idem, cum hoc nomine apud SCHEUCHZERUM ad radices M. *Titliaci*?

3. TARAXACUM foliorum dentibus triangularibus, fine ſubrotundo.
Hieracium alterum minus IV. COLUMN. Ecphr. L. II. p. 29. ic. p. 31. folio extremo nimis acuto, RAJ. p. 246.*
Dens Leonis alpinus minimus laciniatus, flore croceo H. OX. III. p. 75.
An *Dens Leonis minimus alpinus glaber* I. R. H?
Dens Leonis foliis extremo ſubrotundis, floribus aureis SHER. apud RAIVM Syll. ext. p. 399. Ic. T. noſtr. XXIV.
Hieracium minus ſaxatile, dentis leonis folio, unico caule, flore flammeo TIT. It.
Hieracium dentis leonis folio obtuſo, minus SCHEUCHZ. It. I. p. 40.
Hieracium dentis leonis folio obtuſo, minus, flore ſanguineo EIUSD. It. IV. p. 336.

Ubique in alpium paſcuis, & in M. *Falconario* &c. vid. IT. HELV. n. 60.

Folia ex petiolo lateſcunt, ſerrata, dentibus magnis anguſtis, minus profunde, quam in prima ſpecie, extremo ſegmento parabolice pene & obtuſe terminato. Scapus ſquamulis plerumque adſperſus; vidi etiam, ſed raro, bifidum; firmior quam Taraxaco. Flos minor, colore ſaturo ex luteo rubente, calycis hiſpidae nigraeque ſquamae non reflexae.

Poſſet ad Hieracium pariter referri: ſed cum pene perpetuo ſcapus uniflorus reperiatur, viſum eſt hic relinquere: Eadem cum media ſit inter Dentem Leonis VAILL. & Taraxaconoides, non permittit, ut genera ſeparemus: eſt enim pappo ſimplici prioris, calyce & habitu duro alterius.

II. PAPPO PLUMOSO, (MALPIGH. ic. 294.) SESSILI, CALYCIS SQUAMIS ERECTIS.
TARAXACONOIDES VAILL. p. 232.

4. TARAXACUM foliis integris ſinuatis, pappo plumoſo, calyce glabro.
Hieracium dentis leonis folio, monoclonon glabrum C. B. herb. viv. an auctorum?
Dens Leonis glaber, anguſtiore & longiore folio, flore minore SHERARD. apud. MOR. III. p. 75. RAJ. Hiſt. III. p. 147.

Dens

Hieracium alpinum foliis dentatis flore magno. C. B.

Hieracium dentis leonis folio, plerumque monoclonon flore aurantio.

C. J. Rollinus Med. C. Del.

Sculp. C. F. Fritzſch C. filius Acad. Gött. Sculpt.

Dens Leonis foliis anguſtis, laciniatis, glabris SHER. apud. RAIVM in Syll. ext. p. 399.
Et *Dens Leonis minimus folio integro gramineo, vix ſinuato* H. OX. III. p. 75. RAJ. III. p. 147.
An *Hieracium Chondrillae folio glabro, radice ſucciſa, minimum* DILL. Gieſſ. p. 173. nov. ſpec. p. 68.
Taraxaconoides Chondrillae glabro virente folio VAILL. p. 233.

In paluſtribus, & alpibus ipſis. In *Gotthardo* M. in pratis *Eymatte* prope *Bernam.*

Radix craſſa, aſpera, fibris comata. Folia ad radicem in orbem poſita, in univerſum elliptica, remote & triangulariter dentata, glabra. Scapus firmus, ſemipedalis & altior. Calycis ſquamae ex livido nigricantes, acutae, non reflexae, multorum ordinum, leves. Flos mediocris, vix octo lineas latus.

5. TARAXACUM foliis integris dentatis, calyce hiſpido, pappo plumoſo.
An *Taraxaconoides glabra minor, Spatulae foliis integris aut & dentatis, flore majore* VAILL.

In *Gotthardo* M. legi.

Radix lignoſa, fibris comata. Folia longa, ex petiolo longo, nudoque, fere elliptica, acuta, margine breviſſime ſerrato. Scapus pedalis, firmus. Flos luteus, calyx niger, ex duobus ſquamarum ordinibus ſubhirſutis.

6. TARAXACUM foliis aſperis, triangulariter dentatis, pappo plumoſo, calyce hiſpido.
Hieracium ſylveſtre in pratis GESN. Tab. Coll. p. 81.
Chondrillae parvae ſpecies THAL. p. 24.
Hieracium minus, dentis leonis folio ſubaſpero C. B. P. certo, non autem ſynonyma: non vero RAJ. neque H. OX. III. p. 64. TOURNEF. hi enim auctores *Hypochoerin* ita vocant.
Hieracium caule aphyllo, hirſutum I. B. II. p. 1038. cum icone, RAJ. p. 245. &c.
Hieracium dentis leonis folio, hirſutum MERRET. p. 62.
Dens Leonis foliis hirſutis & aſperis I. R. H. TILL. GAR. ZANICH. p. 86. ic. 183. n. I. non bene.
Hieracium dentis leonis folio, caulibus aphyllis glabris DILL. Gieſſ. p. 122. nov. ſpec. p. 53. EPH. NAT. CUR. Cent. VI. app. p. 62. T. IX. f. 18.
Taraxaconoides perennis & vulgaris VAILL. Mem. p. 232.
Hieracium Narbonenſe, caule aphyllo, folio ſinuato hirſuto RUPP. p. 160. videtur, cum indigenam faciat.
Leontodon calyce toto erecto hiſpido, foliis hiſpidis, dentatis, dentibus integerrimis LINN. Cliff. 386. ROYEN. p. 122.
II. *Hieracium dentis leonis folio obtuſo, minus* C. B. Prodr. p. 63. Baſil. p. 37. RAJ. Syll. p. 145. Hiſt. p. 247. *flore magno* C. B. P. PARKINS.

In ſylvis abunde.

Folia in orbem non plurima, ſicca & aſpera, quae procedendo lateſcunt, & dentibus ſinuantur magnis triangularibus: ſine pariter triangulo. Scapus firmus, dodrantalis: calycis ſquamae erectae, hiſpidae, fuſcae. Flos non magnus VAILL. f. 3. Semifloſculi flavi, ſubtus obſcuriori colore.

β In *Gotthardo* M. varietatem reperi dentibus minimis, & foliis minus aſperis.

7. TARAXACUM foliis aſperis, obiter dentatis, calyce hiſpido, pappo plumoſo.
An *Dens leonis hirſutus, montanus, ſaxatilis, calyce longiore nigricante* H. OX. III. p. 76. S. 7. T. 7. f. 15? Non repugnat: ad priorem n. 6. refert VAILLANT.
Dens leonis, foliis longis & hirſutis, ad margines rarius dentatis SHERARD. apud RAJUM in Syll. ext. p. 399.

In ſaxoſis alpium *Gotthardi, Chaſſeral.*

Foliorum finis obtuſus, margo dentibus paucis obiter ſerrata, aut integra, habitus pulpoſior, aſperior: reliqua prioris, a quo aegre differt.

8. TARAXACUM foliis aſperrimis, pene ſpinoſis, pinnato-ſinuatis, pappo plumoſo.
I. *Hieracium minus aſperum, Stoebes folio* C. B. in herb. viv.
II. *Hieracium parvum hirtum, caule aphyllo, criſpum quando ſiccatum* I. B. II. p. 1038. cum bona icone, RAJ. p. 249.
Hieracium parvum, criſpum quando ſiccatum RAJ. Topogr. Obſ. p. 438.
Dens Leonis tenuifolius hirſutus, criſpus quando ſiccatus MOR. III. p. 76.
Huc refert VAILL. *Dentem Leonis minimum foliis hirſutis & aſperis* I. R. H. An idem in catal. SCHEVCHZ. ex alpibus?
Taraxaconoides perennis hiſpida, Coronopi folio VAILL. p. 233.
III. *Hieracium dentis leonis folio, hirſutie laciniatum, minus* C. B. Prodr. p. 63. cum icone: *magis laciniatum* EIUSD. P. n. 13.

 Hiera-

Hieracium alterum ſaxatile montanum COLUMNAE conjungit RAJUS. Sed differt omnino majoribus foliis & dentibus.

RAJUS ad radicem M. *Saléve*, GAGNEBIN & DIVERNOI in M. *Chaſſeron.*

Foliorum copioſus ceſpes ad terram: Pilis albis aſperrimis hirta ſunt, arida & pungentia, ſinuata & pene pinnata, paucis dentibus rectis, latiuſculis, triangulis, fine tridentato. Flos majuſculus.

HIERACIUM.

VAILL. p. 237. LINN. n. 620.

& *PILOSELLA* VAILL. p. 236.

HIERACII multae ſpecies TOURNEF. T. 267.

Calycis ſquamae erectae, imbricatae, multorum ordinum. Semina brevia, pene cylindrica, aut conica, ſulcata, pappo coronata ſimplici.

1. HIERACIUM foliis integerrimis ovatis, caule repente, ſcapo unifloro. LINN. Cliff. p. 388. ROYEN. p. 122.

Auricula muris BRUNF. III. p. 119. male.
Piloſella major FUCHS. p. 605. GESN. Coll. p. 96. DOD. p. 67.
Auricula muris major TRAG. p. 278.
Piloſella RUELL. p. 585. CAM. Epit. p. 708. CAES. L. 13. c. 18. BLAKW. T. 365.
Piloſella, & Holoſteum lacunae LOB. ic. p. 479.
Piloſella, auricula muris TAB. p. 196.
Piloſella majori flore ſ. vulgaris repens I. B. III. p. 1039.
Piloſella major repens hirſuta C. B. Baſ. p. 78. P. T. aut. de Par. p. 516. I. R. H. MAGN. Char. p. 83.
Piloſella repens RAJ. p. 242.
Piloſella monoclonos vulgaris repens minor H. OX. III. p. 77.
Dens leonis qui piloſella officinarum I. R. H. PONT. Diſſ. p. 87.
Piloſella officinarum VAILL. p. 236.
β *Piloſella major* CAM. Epit. p. 709.
Piloſella major repens glabra C. B. Phytop.
Piloſella major glabra MOR. Prael. p. 294. H. OX. III. p. 78.
γ Varietas utrinque albo & denſiſſimo tomento obſita.
Piloſella montana piloſiſſima VAILL. p. 236.
Dens Leonis alpinus minimus, piloſellae folio SCHEUCHZ. It. IV. p. 333.
Piloſella, quam ex COLUMNA citant, non eſt monoclonos, uti MORISONO viſum, neque hujus loci. Lege FABIUM p. 250.

Varietas prima in apricis collibus macilentis & ad oras viarum vulgatiſſima eſt. Varietatem tertiam in *Gotthardo* M. legi: & in pratis alpium SCHEUCHZ.

Folia ad terram ovata, ſicca, ſuperne viridia, longis & raris pilis hirſuta, inferne albo tomento obſita, in vulgari planta. Caules alii ſtolones ſunt reptantes, folioſi, plantam reparaturi: alii ſcapi florigeri aphylli, erecti, uniflori, qui ſub flore intumeſcunt, & pilis nigris exaſperantur. Calyx cylindricus, hiſpidus, niger, & farina alba adſperſus, plurimis ſquamis fit, ad quadraginta. Petala ſulphurea, pappus admodum mollis, lanoſus & brevis. Semen nigrum, ſulcatum, baſi pappigera breviter radiata.

Amariſſima eſt, vulneraria, detergens, ſiccior reliqua gente lacteſcentium, adſtringens magis & carnibus conſumendis apta. In anginis, morbisque pectoris ab acri ſero laudatur. Ad hernias puerorum ob vim adſtringentem BUCHWALD. &c.

2. HIERACIUM foliis piloſis, ovalibus, caule brachiato, paucifloro.
In *Gotthardo* M.

Folia piloſa, ovalia, uti in n. 1. Sed caulis longior, durior, tres vel quatuor flores in remotis ramis fert, aſpero nigroque calyce, abſque farina. Media quaſi planta eſt inter 1. & 3.

β Idem eſſe videtur
Piloſella foliis longis, anguſtis, acutis, per margines aequabilibus, tribus vel quatuor in ſummo floribus SHERARD. apud RAJUM Syll. ext. p. 400.
Piloſella minor microcaulos non umbellifera, umbelliferae Col. ſimilis TRIUMPHETT. apud Fratr. p. 65.

SHERARDUS & ego ad pedem M. *Thuiri.*

Folia ovalia, piloſa, obiter dentata. Scapus valens, pedalis, biflorus, aut triflorus, fuſco calyce, non farinoſo.

3. HIE-

3. HIERACIUM foliis virentibus, piloſis, ovato-lanceolatis, ſcapo ſimplici multifloro.

An *Auricula muris minor altera* TRAG. p. 278?

Piloſella major prima TAB. p. 196.

Piloſella minor, folio anguſtiore, minus piloſo, repens I. B. II. p. 1040. H. OX. III. p. 78. RAJ. Syll. ext. p. 203. Hiſt. p. 243.

Piloſella minor, foliis glabris, cum pluribus floribus ex uno caule I. B. F. Boll. p. 176.

Piloſella major repens, minus hirſuta C. B. Bal. p. 78. P. RAJ. Syll. ext. p. 203. RUPP. &c.

Annon *Piloſella minor repens* πολυανθος *Jungerm.* HOFM. RAJ. Syll. P. 203.

An *Dens leonis, qui piloſella, folio minus villoſo* I. R. H. ob ſynonyma. Sed noſtra caule eſt multifloro.

Hieracium piloſellae folio erectum majus ZANICH. p. 159. ic. 150. n. I. omnino.

Hieracium piloſelloides vulgare VAILL. p. 238.

II. *Piloſella major altera* TAB. p. 197.

Hieracium piloſellae folio erectum minus I. R. H.

In pratis minime rarum.

A priori multis modis differt. Folia utrinque viridia, pilis longis adſperſa, ad petiolum quaſi ciliata, minime tomentoſa, margine minimis denticulis ſerrato, fine auctiori, lanceolato. Caulis pedalis & ultra, ſterilis quidem repit, floriger autem erigitur, uti in praecedente, & quatuor aut quinque flores fert minores, minimis exceptos foliolis. Flos exiguus, ſulfureus. Semen, ut priori, conicum, inverſum, ſulcatum, nigrum, ex lata baſi pappum emittit.

4. HIERACIUM caule nudo, brachiato, multifloro; foliis virentibus, piloſis, linearibus.

An *Hieracium piloſelloides vulgari ſimile Florentinum* VAILL. p. 238?

An iſtud *Hieracium foliis integerrimis, caule repente, ſcapo nudo multifloro* LINN. Cliff. p. 388. ROYEN. p. 124? Non crediderim noſtrum in Laponia naſci.

Circa *Leucam* Valeſiae.

Folia prioris diſſimilia, ligulata, pene linearia, auctiora, longius piloſa; flores longe minimi, in ſummo caule umbellati, &, quae princeps nota eſt, caulis longe ſub floribus & fere in medio brachiatus, bifidus.

5. HIERACIUM foliis longe lingulatis, piloſis, caule imo folioſo, erecto, multifloro.

I. *Piloſella major altera* TAB. p. 197.

Hieracium μακροκαυλον *Dalechampii* LUGD. p. 570. non placet.

Piloſella minori flore, hirſutior & elatior, non repens I. B. II. p. 1040. RAJ. Syll. p. 203.

Piloſella major erecta C. B. Baſ. p. 78. ex ſynonymo, RAJ. p. 241. RUPP. &c.

Hieracium piloſellae folio erectum majus I. R. H. TILL. LEOP. MAPP. &c.

II. *Piloſella major umbellifera* μακροκαυλος *montana & pratenſis* COLUMN. Ecphr. p. 248. ic. p. 249.

Piloſella montana hiſpida parvo flore C. B. RAJ. p. 241. DILL. RUPP.

Piloſella major montana hiſpido parvo flore H. OX. III. p. 78.

Hieracium montanum umbellatum anguſtifolium I. R. H. TILL. LEOP. MAPP. p. 146.

III. *Hieracium murorum anguſtifolium, non ſinuatum* C. B. Baſ. p. 38. P. I. R. H.

Hieracium murorum anguſtifolium, non laciniatum RAJ. p. 240.

Piloſella polyclonos non repens, murorum, longo & anguſto folio H. OX. III. p. 78.

IV. *Piloſella erecta foliis longis anguſtis, floribus parvis numeroſis in ſummis caulibus* SHERARD. apud RAJUM Syll. III. p. 400.

V. Idem etiam inter plantas C. B. fuit cum nomine *Hieracii alpini folio oblongo anguſtiſſimo* Prodr. p. 64. H. OX. III. p. 69.

C. B. in muris, & in M. *Muteto* & *Crenzach: Baſilea* etiam habui a STAEHELINO. RAJUS *Genevae*, SHERARD. in confluente fl. *Arve* cum *Rhodano*, I. GESNER. ex muris munimentorum *Tigurinorum.*

Folia ad terram longe petiolata, lingulata, denticulis minimis ſerrata, pilis obiter adſperſa, aliquando ſemipedalia. Caulis longiſſimus, ad quatuor pedes, prope terram ſimilia, ſed acutiora folia habet, ſuperne longe nudus terminatur florum ramoſa, & multiflora umbella. Flores lutei, calyce nigro & hiſpido.

6. HIERACIUM foliis ovatis, caule pene aphyllo, floribus purpureis umbellatis.

Waldglyſſlin ARET. p. 234 *b*.

Hieracium Germanicum I. Fr. Gregorii COLUMN. Ecphr. II. p. 28. ic. p. 30.

Hiera-

Hieracium alpinum non laciniatum, flore fuſco C. B. Prodr. p. 65. PARK. H. OX. III. p. 69. WAGN. ZWING. p. 494.
Piloſella polyclonos, non repens, major, flore fuſco H. OX. III. p. 78.
Hieracium alpinum, hirſutum, floribus minoribus atro-purpuraſcentibus SCHEVCHZ. It. IV. p. 336.
Hieracium piloſelloides latifolium, floribus ſaturate croceis VAILL. p. 238.
β Minime differt ſativum illud
Hieracium hortenſe floribus atropurpuraſcentibus C. B. I. R. H. &c.
Hieracium foliis integris, caule ſubnudo ſimpliciſſimo piloſo, colymbo terminatrici LINN. Cliff. p. 388. ROYEN. p. 124.

Ad viam, qua a pago *Hoſpital Gotthardus* M. conſcenditur, abunde. In *Rhaetia* ſupra pagulum *Juf* in prato, SCHEUCHZER.

Folia ad terram ovata, & ovato - lanceolata, valde piloſa, margine modo integerrimo, modo obiter dentato, ad caulem unum folium adſidet, aut alterum, acutum, lanceolatum. Caulis nigris pilis hirſutus. Flores in ſpicatam umbellam brevem, calyce hiſpido, nigro, floſculis in alpina varietate ſature purpureis, hortenſibus enim in croceum emollitur. Pappus rarus: tubus & vagina flava. Semina columnaria, ſulcata, tranſverſim rugoſa, nigerrima.

7. HIERACIUM foliis ovatis, tomentoſis, caule nudo, floribus ſpicatis luteolis terminato.

α *Intubus* *αφυλλοκαυλος* *major* THAL. p. 66. C. B. Phyt. AMBR.
Hieracium pratenſe latifolium, non ſinuatum, majus C. B. Baſ. p. 39. RAJ. III. p. 139.
Hieracium montanum latifolium, non ſinuatum LOES. p. 125. pro novo.
Hieracium *αφυλλοκαυλον* *folio ſubrotundo, multiflorum* VAILL. p. 243.
b Minor varietas exſtat apud THALIUM C. B. &c.
β In notis meis lego, eamdem plantam fuiſſe in horto ſicco C. B. pro *Piloſella majori erecta*:
Et pro *Piloſella majori erecta altera.*

C. B. in pratis circa *Münchenſtein* & humidis M. *Crenzach.* Ego in pratis acclivibus inter villas *Gundeldingen*, & in M. *Muteto.*

Foliorum ad terram roſula eſt, amplorum, ovalium, mollium, brevi tomento obſitorum, integro margine, aut leviter ſerrato. Caulis bipedalis & tripedalis, ſpicam fert pallentium florum ſatis copioſam. Calyx cylindricus, ſquamis ad baſin gracilibus acceſſoriis, uti in Hieracioide, glaber, lividus.

8. HIERACIUM caule unifloro, calyce & ellipticis foliis longo villo barbatis.

Hieracii minoris ſpecies Broccenbergo peculiaris THAL. p. 57.
Hieracium pumilum II. Gregorii COLUMN. II. p. 29. ic. p. 30.
Hieracium alpinum pumilum folio lanuginoſo C. B. P. an VAILL. p. 239?
Piloſella monoclonos, non repens, alpina, minor, lanuginoſa, amplo flore H. OX. III. p. 78. S. 7. T. 7. f. 5.
Hieracium alterum pumilum II. RAJ. p. 241. *
Dens Leonis alpinus minimus piloſellae folio I. R. H.
Hieracium alpinum anguſtifolium villoſum SCHEUCHZ. It. IV. p. 336.
Hieracium alpeſtre piloſum, anguſtis longioribus foliis, flore pallente TIT. It.
Hieracium villoſum alpinum, flore magno ſingulari, caule nudo RAJ. Syn. III. p. 169. T. 6. 2.
Hieracium caule unifolio & unifloro, calyce villoſo LINN. n. 283.

In *Gotthardo* M. & *Bructero It. Hercyn.* n. 41. In alpibus *Rhaeticis* SCHEUCHZ.

Folia ad terram plurima, caule paulo breviora, longe ovata & elliptica, integra ora, aut modice ſerrata, flaveſcentia, villoſa. Caulis ſemidodrantalis, aliquot adſperſus quaſi ſquamulis. Flos unicus, calyx niger, villo plurimo obductus flavente, luteus.

β Non videtur genere diſtingui debere
Hieracium alpinum folio acuto, molli, lanuginoſo, dentato BURS. act. Suec. p. 502.
An *Hieracium alpinum lanuginoſum longifolium, leviter dentatum* VAILL. p. 241.

In *Gotthardo* M. BURSER. in Gemmio.

Omnia ſimilia, ſed folia profunde dentata dentibus triangularibus.

9. HIERACIUM caule ramoſo, folioſo, foliis & calyce longo villo barbatis.
Hieracium alpinum hirſuto folio CLUS. Pann. p. 643. 647.
Hieracium alpinum V. villoſum CLUS. Hiſt. p. CXLI.
Hieracium alpinum hirſuto folio, V. Cluſii, quodammodo incanum I. B. II. p. 1027. ex CLUSIO.

Hiera-

Hieracium alpinum latifolium villoſum flore magno C. B. P. PARK. MOR. III. p. 70. HERM. RAJ. Syll. ext. p. 144. Hiſt. p. 239. TIT. SCHEUCHZ. It. I. p. 39. PONT. p. 91. ZWING. MAPP. p. 145.

Hieracium alpinum latiore folio piloſum magno flore PLUKN. p. 184. T. 194. f. 2. bene. Ex ea citatione adparet huc pertinere

Hieracium alpinum pumilum folio lanuginoſo VAILL. p. 239.

Paſſim in alpium & Jurae ſaxoſis. Legi in M. *Waach*, in *Gemmio*, in *Dolaz*, in *Creux du Vent.* HUBERUS in *Albula Rhaetica.* In *Speluga*, *Septimo* &c. SCHEUCHZER.

Folia & ad terram, & ad caulem, flaveſcentia, piloſa, mollia, lingulata illa, uti in priori, margine integro vel ſerrato; amplexicaulia iſta, & ovato - lanceolata. Caulis dodrantalis purpureus, brachiatus, totus folioſus. Flos ſingulus ramum terminat, magnus, flavus, calyce etiam nigro toto, villo flavo obducto.

β. Hujus varietas eſt, longiori caule, foliis pene glabris, rarius dentatis, minus villoſis, etiam multo longioribus.

Piloſella ſ. pulmonaria lutea anguſtiori folio valde villoſa duplex I. B. II. p. 1304. in *Saleva* lecta, ZWING. RAJ. p. 240.

Piloſella ſ. pulmonaria lutea anguſtiori folio valde piloſa altera RAJ. Syll. p. 204.

10. HIERACIUM foliis dentatis, viſcidis, hirſutis, ſubaſperis, calyce hirto.

Hieracii ſaxatilis radice praemorſa III. ſpecies C. B. Prodr. p. 66.

Legi ad pedem rupium, quibus arx *Falkenſtein* inſidet.

Radix lignea, minime obſequioſa. Caulis cum foliis viſcidus, pedalis. Folia ad terram ovata, circumſcriptione obtuſa, ſerrato margine, flavo villo brevi obſita, quaſi aſpera: ad caulem pauca, ſimilia. Flores multi, unciales, flavi, calyce tantum hirſuto.

β. Foliis longioribus anguſtioribus, profunde acutis & triangulariter dentatis differt, quam ex herbario C. B. habeo, & in *Gotthardo* M. & *Furca* legi, SCHEUCHZERUS vero in *Gotthardo*, *Furca*, *Albula* &c. locis apricis declivibus.

Hieracium montanum laciniato folio CLUS. Pann. p. 647. ic. p. 648. Hiſt. p. CXLI. CXLII.

Hieracium anguſtifolium foliis cichoraceis TAB. p. 188.

Hieracium dentis leonis folio incano, vel laciniatum lanuginoſo folio C. B. P.

Hieracium montanum laciniato folio lanuginoſo I. B. II. p. 1037. RAJ. p. 245. Syll. ext. p. 144.

Dens leonis montanus hirſutus folio longo dentato H. OX. III. p. 76.

Dens leonis foliis caneſcentibus villoſis I. R. H. TILL. PONT. p. 87. Omnes ex CLUSIO.

Hieracium intybaceum flore magno albido SCHEUCHZ. It. IV. p. 336.

II. An *Hieracium alpinum humile hirſutum, inferiore parte longioribus & candidioribus villis refertum* PONT. comp. Tab. p. 137.

γ An *Hieracium latifolium radice praemorſa 2 ſpecies* I. B. Prodr. p. 66. Videtur.

Hieracium latifolium praemorſa radice caule ſingulari Piloſellae majori affine C. B. II. p. 1033. Sed caulis pingitur non ramoſus, ſpicatus.

Hieracium aphyllocaulon folio longiori multiflorum VAILL. p. 243.

Hieracium montanum ramoſum hirſutum parvis floribus DILL. Elth. T. CXLIX. ic. 179. p. 180. Omnino videtur.

Ad rupes in horridis praecipitiis, per quae *Urba* ſe praecipitat, prope *Moncharans.* GAGNEBIN *ſur les rochers de la Change*, milliaris diſtantia a *Ferriere.*

Ad varietatem priorem Hieracii n. 10. accedit viſcoſitate foliorum, flavo colore, circumſcriptione ovali, & dentibus; differt caule ramoſo, cubitali, multifloro. Calyx per aetatem reflectitur.

11. HIERACIUM foliis triangulariter dentatis, piloſis, calyce ſubhirſuto, caule pene nudo.

Hieracium pumilum ſaxatile radice praemorſa C. B. in herb. *I. Spec.* in Prodr. p. 66. cum icone nimis ſimili Taraxaconoidi, ZWING. p. 494. 495.

An *Hieracium latifolium praemorſa radice caule ſingulari Piloſellae majori affine* I. B. II. p. 1033? Non placet, ob flores ſpicatos, H. OX. III. p. 64. RUPP.

Dens leonis minimus aſper I. R. H.

C. B. in alpibus.

A prioribus omnino differt: foliis nullo tomento obſitis, tantum piloſis, ad caulem peranguſtis, calyce pene glabro. Ad adfinitatem Pulmonariae pertinet.

12. HIERACIUM foliis ad terram piloſis, acute dentatis, caule brachiato, pene nudo.

Auricula muris major TRAG. p. 276. bene.

Pulmonaria muralis Gallis GESN. Coll. p. 99 *b.* & *Verbaſcum murale* p. 113.

Pulmonaria Gallica EIUSD. Hort. p. 274 *b.*
Pulmonaria Gallorum flore Hieracii Auricula muris major Tragi LOB. ic. p. 587. nomen non vero icon.
Lactariola CAEALP. L. 13. c. 22. obſcure.
Corchorus Dalechampii LUGD. p. 565.
Pulmonaria Gallica ſ. aurea TAB. p. 194.
Piloſella maior quibusdam, aliis Pulmonaria flore luteo I. B. II. p. 1033.
Hieracium murorum folio piloſiſſimo C. B. Baſ. p. 38. RAJ. p. 239. T. aut. de Par. p. 97. I. R. H. PONT. p. 89. VAILL. Bot. p. 101. Memoir. p. 241.
Hieracium latifolium, hirſutum, folio unico cauli inſidente H. OX. III. p. 70.
Pulmonaria maculoſa hiſpida MUNT. ic. 233.
Hieracium caule ramoſo foliis radicalibus ovatis dentatis caulino minori LINN. Cliff. p. 388. ROYEN p. 123. 124.

Nihil vulgatius ad muros, in ſylvis &c.

Caulis bipedalis, brachiatus, longe nudus. Folia ad terram variabili facie, longe hirſuta, circumſcriptione ovata, aut ex ovatis lanceolata, margine plerumque longiuſculis, rariſque & acutis dentibus ſerrato, ad caulem pauca; Hi dentes aliquando circa petiolum conferti, & longiſſimi, alias rariores ſunt. Eſt, ubi nigris maculis variegantur. Flores ſummos ramos terminant, in laxae umbellae ſpeciem: Calyx niger & hiſpidus, ſquamarum duobus ordinibus intimis, & aliis ad baſin acceſſoriis. VAILL. f. 46. Semina purpurea & nigra, ſulcata, ex lata baſi pappum emittunt, in multis perexiguum.

Ad pectoris morbos, puto ex ſignatura, commendatur. Sed exiguo in uſu eſt.

β. Hujus varietas eſt, quando tumor ab inſectis natus, totus piloſus, aut radici, aut alae caulis inſidet.

Auriculae muris major ſpecies in ſylvis Brocomagi TRAG. p. 277.
Pulmonaria gallica I. CHEMN. p. 43. app.
Pulmonaria gallica PANC. ic. 856.
Hieracium μυοφορον *ſeu mures proferens* HEUCH. prov. III. p. 74. cum icone.
Hieracium myophorum RUPP. p. 163. STOB. Act. ſuec. 1723. p. 415. Conf. GESNER. *Act. Breſl.* 1726. p. 121. qui vermiculos vidit, tumoris auctores.

γ HIERACIUM . . . . . .

Pulmonaria gallica femina TAB. p. 195. bene.
Piloſellae majoris ſ. Pulmonariae luteae ſpecies magis laciniata I. B. II. p. 1034. RAJ. p. 239.
Hieracium murorum laciniatum minus piloſum C. B. Baſ. p. 38. P. H. OX. III. p. 70. ZWING. p. 446. T. aut. de Par. p. 97. I. R. H. PONT. p. 89. VAILL. p. 242. pro varietate.

In ſylvis opacis fagorum circa *Baſileam.* C. B. In fiſſuris rupium *du Pertuis* GAGNEBIN. Paſſim reperi.

Pleraque prioris, ſed folia modo hirſuta, modo omnino glabra, dentibus ad baſin longioribus inciſa; flos minor, floſculi pauciores. Verum omnino perſuadeor meram varietatem eſſe.

δ. Varietas foliis ovalibus glabris vix dentatis.

Pulmonaria gallica rotundifolia BARR. ic. 342.
Hieracium murorum folio minus piloſo non maculato H. R. P. I. R. H. GARID. RUPP. LUGD.

In M. *Chaſſeral.*

13. HIERACIUM foliis ad terram acute & longe dentatis, pene glabris, caule brachiato ſubnudo.

Piloſellae maioris ſ. pulmonariae luteae laciniatae ſpecies minor I. B. II. p. 1034. R. AJ. Syll. ext. p. 204. Hiſt. p. 240. ZWING. p. 497.
Hieracium hirſutum ſ. Pulmonariae luteae laciniatae ſpecies minor H. OX. III. p. 70.
Nomen VAILL. p. 241. n. 26. aliam plantam deſignat.

RAIUS in M. *Saleve* ex fiſſuris rupium.

Adfine Hieracio 12. differt foliis valde longis, ad ſeptem uncias, inſigniter laciniatis, maxime ad baſin, ſuperne glabris, inferne ſubhirſutis. Caules dodrantales parum ramoſi.

Mr. GAGNEBIN in rupibus *du Pertuis* plantam legit, qurm hanc ipſam fuiſſe arbitror, brevicaulem, foliis ad terram acute & longe dentatis, glabris. Longitudine foliorum differebat, quae uncias ſeptem non adtigit.

* 14. HIERACIUM . . . . .

Pulmonaria gallorum flore hieracii Auricula muris major Tragi LOB. p. 587. icon.

Pulmo-

Pulmonaria gallica tenuifolia TAB. p. 195. DILL. Gieſſ. p. 95. nov. ſpec. p. 48.
Piloſellae majoris ſ. Pulmonariae luteae ſpecies anguſtifolia I. B. II. p. 1034. RAJ. p. 240. ZWINGER.
Pulmonaria gallica ſ. aurea anguſtifolia RAJ. p. 240.
Hieracium murorum laciniatum minus piloſum folio anguſtiore I. R. H. RUPP.
Hieracium pulmonaria dictum anguſtifolium VAILL. p. 242. & RAJ. Syn. III. p. 168.
Hieracium fruticoſum, hirſutum, foliis longioribus & rarioribus, calyce fuſco, ovariis nigris VAILL. p. 245.

Folia longa, anguſta, hirſuta, modice ſerrata, non ad radicem ſolum, ſed ad ſummum uſque caulem, ſub diviſionibus ramorum non laciniata. Reliqua Pulmonariae. GAGNEBIN hoc nomine plantam miſit longo, aſpero, dentato, folio, flore exiguo Piloſellae. Legerat in muris Baſileenſibus, & in patriis ſylvis circa *Ferriere*. Verum ſpecimina ita corrupta erant, ut nomen imponere non potuerim.

15. HIERACIUM foliis ad terram longe petiolatis, ad caulem amplexicaulibus, longe ovatis & pene integris.

Hieracium glabrum ſuccifae folio prorſus integro VAILL. p. 243.

In M. *Chaſſeral*: In ſylvis circa *Ferriere* GAGNEBIN.

Facies caulis nudi in univerſum Pulmonariae, & calyx niger, ſed folia longe petiolata, elliptica, margine integro, ſine obtuſo, rariter hirſuta, ſuperiora caulem amplexa. Caulis longe nudus, paucis floribus terminatur, diverſis a Pulmonaria, calyce livido, modice ſubhirſuto.

16. HIERACIUM caule continuo folioſo, foliis latis, ovato-lanceolatis, ampliter dentatis.

Hieracium fruticoſum folio ſubrotundo C. B. Prodr. p. 67. P. RAJ. p. 238.* ZWING. p. 497.
Hieracium fruticoſum latifolium polyanthos AICHST. Aeſt. Ord. 12. T. 1.
Hieracii Sabaudi varietas altera I. B. II. p. 1030.
II. *Hieracium Sabaudum, altiſſimum, foliis latis brevibus crebrius naſcentibus* H. OX. III. p. 71. VAILL. p. 244. n. 51.

HUBERUS *bey der Zollbrücke unterm Gotthard. Göttingae* abunde.

Caulis trium, & quatuor pedum altitudine, ſummitate ſola ramoſa, firmus, erectus, vel nutans. Folia non ad terram, ſed per caulem etiam plurima, omnia viridia, hirſuta, per marginem magnis triangulis dentibus ſerrata, ſed ima longa, ad ſex uncias, ſuperiora brevia, ut latitudo tantum dupla ſit longitudinis. Flores magni, quaſi umbellati, flavi, calyce livido paucis pilis hirto, ſemine tetraedro, & nigro.

17. HIERACIUM caule continuo folioſo, foliis ellipticis, acuminatis, firmis, dentatis.

Hieracii Sabaudi varietas I. Erinus quibusdam Matth. dicta I. B. II. p. 1030.
Hieracium fruticoſum latifolium hirſutum C. B. Baſ. p. 39. P. PARK. H. OX. III. p. 70. T. 5. f. 57. RAJ. p. 238. ZWING. T. aut. de Par. p. 100. I. R. H. PONT. p. 92. DILL. RUPP.
Hieracium fruticoſum latifolium hirſutum calyce fuſco ovariis nigris VAILL. p. 245.
Hieracium caule erecto multifolio foliis lanceolatis dentatis ROYEN. p. 124.

C. B. rarius in M. *Crenzach*. (Ego copioſiſſime reperi in arce *Oppenheimenſi*.)

Cum priori multa habet communia: differt tamen, caule purpureo, foliis etiam infimis multo brevioribus, omnibus etiam anguſtioribus, pulpoſis, firmioribus, denticulis per oram longe breviſſimis. Flores ex alis ſummorum foliorum numeroſiſſimi, & ſub ipſis parva folia, quae prior ſpecies etiam in ſupremo caule lata habet.

18. HIERACIUM foliis amplexicaulibus, minute ſerratis, ſubhirſutis.

Hieracium latifolium montanum Genevenſe folio Conyzae majoris Monſpeſſulanae I. B. II. p. 1026: bene, nam deſcriptio corrigit iconem, quae folia glabra facit, RAJ. Syll. ext. p. 145. Hiſt. p. 235. SCHEUCHZ. It. I. p. 40.
Hieracium montanum hirſutum luteum ramoſum LOES. p. 125.
Hieracium latifolium Genevenſe folio conyzae majoris Monſpeſſ. H. OX. III. p. 69. T. 5. f. 50.
Videtur eſſe *Hieracium montanum latifolium glabrum majus* SCHEUCHZ. It. IV. p. 336. cum hirſutum faciat in deſcriptione.
Hieracium montanum latifolium glabrum minus VAILL. p. 243. ex ſynonymis.
II. Idem videtur eſſe
Hieracium Britannicum CLUS. p. CXL. Pann. p. 643.
Hieracium montanum cichorii folio noſtras RAJ. p. 235. Syn. III. p. 166.
Hieracium alpinum aſperum Conyzae facie C. B. ex fide herb. viv.

Paſſim legi, circa thermas *Leucenſes* & in *Jura* M. SCHEUCHZER. ad radices alpium *Angelimontanarum.* I. B. in montibus circa *Genevam.*

Caulis durus, bipedalis, parum ramoſus. Folia hirſutie ſubaſpera, circumſcriptione ex elliptica acuminata, margine tenuiſſime dentato, caulem amplexa, duabus quaſi auriculis. Flores unus aut pauci in ſummis ramis, ampli: calyx longis pilis barbatus. Semina roſtrata, fulva, quaſi Myrrhidis.

* 19. HIERACIUM.

Hieracium montanum alterum leptomacrocaulon COLUMN. p. 248. ic. p. 249. RAJ. p. 234.
Hieracium montanum leptomacrocaulon MERR. SUTH. VOLL. SHER. apud. RAIVM Syll. p. 400.
Hieracium annuum montanum fruticoſius, caule canaliculato H. OX. III. p. 66.
Hieracium leptomacrocaulos ſ. montanum alterum BOCC. Muſ. di pian. p. 206.
Chondrilla Hieracii folio annua I. R. H. GARID.

SHERARD ad rivum ex M. *Jurae* defluentem.
Videtur omnino idem priori eſſe.

20. HIERACIUM foliis amplexicaulibus, minute dentatis, glabris.

Hieracium montanum latifolium minus TAB. p. 186. H. OX. III. p. 69. T. 7. f. 47. RAJ. p. 233.*
Hieracium montanum latifolium glabrum minus C. B. PARK. I. R. H. PONT. Diſſ. p. 91. ZWINGER.
Hieracium latifolium glabrum ex valle Griesbachiana I. B. II. p. 1033.
Hieracium latifolium ex valle Griesbachiana SHER. Syll. exter. p. 400.
II. *Hieracium montanum Endiviae folio* BOCC. T. 113.
Hieracium latifolium montanum praealtum, glabrum Endiviae folio EIUSD. p. 142. RAJ. III. p. 142.

Legi in pratis montanis *Jurae.*

Cum priori plurima communia habet, figuram folii longe decreſcentem, neque in medio lateſcentem, minute denticulatam, caulem amplexam, acutis auribus neque angulofis, flores in apice paucos, magnos, calycem nigrum. Differt folii glabritie, teneritate.

21. HIERACIUM foliis amplexicaulibus, quaſi petiolatis, ſuperne lateſcentibus, ſerratis & glabris.

Hieracium latifolium glabrum majus TAB. p. 186. I. B. II. p. 1032. RAJ. p. 233.
Hieracium montanum latifolium glabrum majus C. B. Baſ. p. 38. P. PARKINS. H. OX. III. p. 69. ZWING. p. 493. I. R. H. PONT. Diſſ. p. 91. VAILL. p. 243.
Hieracium montanum majus latifolium SCHEUCHZ. It. I. p. 40.
Annon *Hieracium montanum Jaceae folio integro* BOCCONE p. 64. T. 54.

C. B. in M. *Waſſerfall.* Bernae in ſylvis paludoſis non rarum v. g. in *Bremgarten*: & circa *Ferriere* GAGNEBIN.

Etſi multa communia habet cum n. 20. evidenter tamen diſtinguitur. Caulis altior, ad quatuor & ultra pedes. Folia in origine gracilia, progreſſu demum lateſcunt, & lanceolata finiuntur, perinde ceterum nervoſa, tenera, anguloſis auribus caulem amplexa, acute dentata. Flores in ſummo caule umbellati, minores, pallidi, calyce livido, pene glabro, praeter pilos nigros ad baſin. Semina longa, gracilia, ſtriata.

22. HIERACIUM caule alto multifolio & multifloro, foliis firmis, anguſtis plerumque dentatis.

Hieracium I. DOD. p. 638. bene.
Hieracium III. majus anguſtifolium CLUS. Pann. p. 642. Hiſt. p. CXL. ex DOD.
Hieracium alterum grandius LOB. ic. p. 240. eadem.
Hieracium montanum anguſtifolium I. TAB. p. 187. ZWING. p. 495.
Hieracium Sabaudum I. B. F. Boll. p. 175.
Hieracium rectum rigidum, quibuſdam Sabaudum I. B. II. p. 1030.
Hieracium fruticoſum anguſtifolium majus C. B. Baſ. p. 39. P. PARK. H. OX. III. p. 71. RAJ. p. 238. T. aut. de Par. p. 100. I. R. H. PONT. p. 92. VAILL. p. 245. ZANICH. p. 139. ic. 4. foliis nimis brevibus.
Et *Hieracium majus anguſtifolium III. Cluſ.* I. B. II. p. 1027.
Hieracium foliis lanceolato linearibus, obſolete denticulatis ſparſis, LINN. Lap. n. 287. Cliff. p. 387. ROYEN. p. 123.
β *Hieracium fruticoſum anguſtifolium minus* DILL. EPH. NAT. CUR. Cent. V. VI. append. p. 63. T. 13. eſt varietas, minime infrequens, caule humili, fere unifloro, foliis ellipticis, latioribus, vix dentatis.

Minime rarum in montanis agris, & ad oras ſylvarum v. g. in M. *Gurten.*

Caulis

Caulis ab uno ad quatuor pedes altus, firmus, erectus. Folia frequentia, anguſte lingulata, viridia, acute dentata, ſaepe vero integra, firma, glabra. Flores in ſumma planta plurimi, umbellati, in longis petiolis. Calyx lividus, glaber. Flos flavus. Semina violacea.

23. HIERACIUM foliis glaucis, linearibus, leviſſime ſinuatis, caule pene nudo, ramoſo.

Chondrilla folio non diſſecto caule nudo I. B. II. p. 1041. H. OX. III. p. 73. RAJ. Syll. p. 95. Hiſt. p. 228.

Hieracium folio Statices caule nudo I. R. H. TILL. VAILL. p. 240.

II. Caule foliato I. BAUHINI, & priorum omnium.

β Huc etiam pertinet, ex fide herbarii vivi C. B., diverſum caule unifloro, non ramoſo.

Hieracium montanum anguſtifolium nonnihil incanum C. B. non vero ſynonyma.

Et huc etiam referri poſſunt

γ *Hieracium montanum Aſphodeli foliis acuminatis* BOCC. p. 147. T. 106.

Et *Hieracium maritimum umbellatum anguſtifolium glabrum Piloſellae facie* MICHEL. apud ZANICH. p. 140. ic. 12. & TILL. p. 81.

Circa *Sideram* in arenoſis. I. B. circa *Curiam*. RAJUS ad radicem M. *Saleve* & in arenoſis ad fl. *Arve*. Circa *Curiam* ad Rhenum SCHEUCHZ. GAGNEBIN ad ingreſſum *Rhodani* in *Lemanum*.

Facies eſt Hieracioidis, caule humili, dodrantali, brachiato, foliis ſub diviſione poſitis. Folia glabra, glauca, firmula, in univerſum linearia, obtuſa, ſed diametro variabili, non tamen dentata. Calyx nigricans & farinoſus. Flos luteus pallens. Planta vero β eadem omnia habet, ſed caule eſt monoclono.

*24. HIERACIUM montanum anguſtifolium flore pallido foliis leviter ſinuatis, raros dentes habentibus, glabris.

In Valeſia BURSERUS p. 503.

Videtur ad prius n. 23. pertinere.

*25. HIERACIUM alpinum glabrum anguſtifolium BURSER. l. c. p. 502.

In alpibus Valeſiorum haud longe *Gemmio*.

Folia levia, acuta, viridia, vix dentata, neque ſinuata, glabra, calyx vix villoſus.

*26. HIERACIUM. . . . .

Hieracium VI. montanum CLUS. Pann. p. 645. 646. Hiſt. p. CXLI.

Hieracium montanum anguſtifolium II. TAB. p. 187.

Hieracium montanum anguſtifolium nonnihil incanum C. B. quod ad ſynonyma, RAJ. Syll. p. 144. Hiſt. p. 245. *

Hieracium montanum VI. Cluſii anguſtifolium I. B. III. p. 1038.

Scorzonera anguſtifolia lutea nonnihil incana H. OX. III. p. 82.

Dens leonis montanus anguſtifolius I. R. H. RAJ. Syn. III. p. 171.

II. *Hieracium montanum Tragopogonis folio* C. B. cum ſynonymo. VII. CLUSII.

„ Cum nomine n. II. erat inter herbas HAGENBACHII planta lecta inter *Waſſerfall* & *Mummeliswyl*, ad quam notavi monoclonon eſſe„ folio glabro Scorzonerae, nervoſo, pappo vero ſimplici. SCHEUCHZERUS n. I. circa lacum *Rivarium*.

*27. HIERACIUM alpinum Scorzonerae folio I. R. H.

SCHEUCHZER ſupra arcem *Mannegg*.

An diverſum a priori?

*28. HIERACIUM profunde ſinuatum pubeſcens C. B. Prodr. p. 67. Baſ. p. 38. P. PARKINS. HIST. OXON. III. p. 65. RAJ. p. 237. Syll. ext. p. 145. I. R. H. ZWINGER.

In pratis ſiccioribus *Michelfeldenſibus* ad dumeta, & in dumetis *an der Hard*.

In notis meis lego „ eſſe de gente Pulmonariae, foliis amplis, ſubhirſutis, acute inciſis. C. B. vero ait, caulem bicubitalem, cavum, brachiatum, levi lanugine, uti tota planta, obduci.„ Folia ad radicem oblonga, acuta, profunde ſinuata, etiam laciniata eſſe, ex oblongis pedicellis; per caulem pauca, acute laciniata. Flores in ſingulis pediculis aureos.

*29. HIERACIUM montanum rapifolium C. B. Prodr. p. 65. Baſil. p. 38. P. PARKINS. HIST. OXON. III. p. 65. RAJ. p. 237. Syll. ext. p. 145. I. R. H. RUPP. WAGN. ZWINGER.

In M. *Waſſerfall*. HAGENBACHIUS prope *Cluſam*, ubi quaeſitum non reperi.

Laciniae foliorum ſubrotundae (Raphaniſtri) per marginem ſinuatae, tactu aſperae. Caulis

Caulis cubito altior, cavus, ſtriatus, rufeſcens, unum aut duo folia habet. Superne plures ramuli, ſingulis floribus terminati, rarius binis, luteis.

In notis meis reperio,, omnino diſtinctam plantam eſſe.

* 30. HIERACIUM Pyrenaicum altiſſimum folio & facie Doronici tertii Auſtriaci Cluſii I. R. H.

SCHEUCHZER in alpibus Rhaeticis.

Omnino, quid ſit, ignoro.

* 31. HIERACIUM alpinum longifolium hirſutie incanum.

SCHEUCHZ. in horto BODMERI, ex alpibus vicinis Bernenſium adlatum.

An n. 8? Sed hoc alio cum nomine habet SCHEUCHZERUS.

HIERACIOIDES.

VAILL. p. 246.
HIERACII Sp. TOURNEF.
CREPIS LINN. n. 621.

Ab Hieracio, quantum video, non manifeſto differt: namque calycem melonis ſimilem, ad baſin ſquamulis quibuſdam acceſſoriis exceptum, etiam Hieracia habent, v. g. Piloſellae pleraeque. Semen vero columnae ventricoſae ſimile etiam obſcurius eſt. Interim nolui a VAILLANTIO diſcedere, cum inprimis Hieracii genus ſit ampliſſimum. Pappum *plumoſum* per feſtinationem aliquam poſuit LINNAEUS.

1. HIERACIOIDES foliis pinnatis, pinnis alterne majoribus triangulis, flore ante expanſionem mutante.

I. *Erigerum tertium* DOD. p. 641. bona icon, niſi quod florem radiatum pingat.
Erigeron tomentoſum LOB. ic. p. 226.
Erigeron tertium DOD. THAL. p. 40.
Senecio hirſutus C. B.
Jacebaea ſylvatica tomentoſa cichorii ſylveſtris folio H. OX. III. p. 109.
II. *Hieracium amygdalas amaras olens, ſeu odore Apuli ſuave rubentis* H. R. PAR. I. R. H.
Hieracium caſtorei odore Monſpelienſium RAJ. p. 232.
Hieracium luteum cichorii ſylveſtris folio amygdalas amaras olens H. OX. III. p. 63.
I. II. *Hieracioides vulgaris foetida* VAILL. p. 247.
Crepis foliis amplexicaulibus lanceolatis, omnibus dentatis, radicalibus ſinuatis LINN. vir. ROYEN. p. 126.

GAGNEBIN in muris pagi *S. Aubin.*

Tota planta odore eſt modice ingrato. Caulis & folia villo obducta, humilis ille, pedalis, brachiatus, haec tenuiter diviſa, pinnata, pinnis minimis cum majoribus alternantibus, pene triangularibus, in ſpinulas terminatis. Flores nutant prius quam aperiantur, deinde eriguntur, lutei, exigui, extus purpuraſcunt. Calyx ſubaſper, pallidus, ſemina ſtylifera. Odor amygdalarum amararum.

2. HIERACIOIDES foliis ad terram ſerratis, ad caulem pinnatis, pinnis alterne majoribus, caule pene nudo multifloro.

Hieracium chondrillae folio hirſutum H. OX. III. p. 66. GARID. DILL.
Hieracium majus Dioſcoridis TAB. p. 180. utcunque.
Hieracium majus erectum anguſtifolium, caule levi C. B. I. R. H. RUPP. &c.
Hierocoides vulgaris annua cichorii folio, flore luteo ſubtus purpuraſcente VAILL. p. 249.
Hieracium foliis radicalibus pinnato dentatis LINN. Cliff. p. 387. ROYEN. p. 123. *caulinis lanceolatis vix denticulatis* LINN. Lapon. n. 286.

In agris & pratis frequens.

Caulis erectus, ſulcatus, firmus, bipedalis, brachiatus. Folia ad terram roſulam faciunt, ad caulem rara, ſubhirſuta, ima petiolata, integra, ſerrata, ſuperiora pinnata, nervo lato, pinnis alterne majoribus, linearibus & triangularibus, variis, extremo ſegmento maximo. In ſummo, & pene nudo, caule, plurimi flores umbellati, exigui, dentibus petalorum & parte externa ſaepe purpura tinctis. Calycis ſquamae lividae, nigris pilis adſperſae. Semina longa, valde gracilia.

3. HIERACIOIDES foliis variis ſubaſperis, caule altiſſimo folioſo & unifloro.

Hieracium Erucae folio hirſutum I. B. II. p. 1025. H. OX. III. p. 65. T. aut. de Par. p. 99. 470. I. R. H.
Hieracium majus erectum latifolium caule aſpero. C. B. P.

II. *Hiera-*

II. *Hieracium multis aliis Cichorium luteum hirſutum* I. B. II. p. 1024. bene.
Hieracium luteum hirſutum I. B. II. p. 1024. icon T. aut. de Par. p. 99. I. R. H.
Hieracium Chondrillae folio hirſutum C. B. Baſ. p. 37. P. ZWING.
Hieracioides altiſſima annua, Chondrillae folio flore utrinque luceo VAILL. p. 249.

Satis vulgaris in agris & vineis.
Caulis craſſus, angulofus, ramoſus, erectus ad tres & ultra pedes. Folia hirſutie aſpera, ad terram pene integra, dentata, ad caulem vero inciſa, plerumque tamen non pinnata, dentibus profundis, triangularibus, retrorſum converſis, extremo maximo, triangulo. Flores toti lutei, in longis petiolis, ex alis foliorum ſuperiorum, non magni, calyce livente, modo glabro, modo hirſuto VAILL. f. 47. Semen longum, priſmaticum, nigrum. VAILL. f. 19.

β *Cichorium montanum anguſtifolium leve* C. B. in herb. viv. erat varietas foliis ad caulem pene dentatis.

4. HIERACIOIDES foliis variis, glabris, caule ramoſiſſimo.
Haec planta maxime multiformis eſt: & primo foliis acute & profunde inciſis, pinnis longis incurvis, hinc ſimplicibus, inde ſemitrilobis, eſt
α *Hieracium foliis & facie Chondrillae* LOB. ic. p. 239. PARK. LOES. &c.
Hieracium minus Dioſcoridis TAB. p. 181. bene.
Et *Hieracium aphacoides* TAB. p. 182. I. R. H.
Hieracium Chondrillae folio glabrum C. B. Baſ. p. 37. omnino.
Hieracioides annua pene glabra Chondrillae folio undulato VAILL. p. 250.
β Foliis latis dentatis, dentibus triangulis retrorſum inclinatis, ſaepe inaequaliter bifidis.
Dens leonis tertius DOD. p. 636.
Hedypnois Plinii: & Aphaca Theophraſti, Cichorium luteum pratenſe dentis leonis flore Hieracii folio LOB. ic. p. 229.
Endivia ſylveſtris CAES. L. 13. c. 9?
Aphaca Dalech. LUGD. p. 562.
Dens leonis tertia TAB. p. 175.
Hieracium multis aliis cichorium luteum glabrum vel minus hirſutum I. B. II. p. 1024.
Cichorium pratenſe luteum levius C. B. Baſ. P. PARK. &c.
Hieracium luteum glabrum ſ. minus hirſutum RAJ. p. 234. I. R. H. PONT. p. 90.
Hieracium Chondrillae folio glabrum H. OX. III. p. 67.
Hieracioides vulgatiſſima pene glabra annua folia longo dentato VAILL. p. 249.
γ Varietas foliis latis dentatis, dentibus triangulis, cum dente leonis convenientibus.
Hieracium minus glabrum C. B. Prodr. p. 63. PARK. RAJ. p. 236. Syll. ext. p. 145. *foliis eleganter virentibus* C. B. Baſ. p. 37. P. H. OX. III. p. 69. I. R. H.
δ Varietas foliis omnino integris, pene ovatis, leviſſime denticulatis.
Hieracium facie Hedypnois LOB. p. 239.
Hieracioides annua pene glabra Chondrillae folio plano VAILL. p. 250.
ε Foliis anguſtiſſimis, leniſſime denticulatis, longe petiolatis, flore perexiguo.
An *Hieracioides annua Endiviae folio inciſo flore minimo* VAILL. p. 250.

Paſſim in agris, locis apricis, foſſis ſuburbanis &c.
Omnes hae, adeo multae varietates, commune habent, ut caulis ſit durus, ſtriatus, ramoſiſſimus, pedalis, aut paulo ultra. Folia omnino glabra, tenera, virentia. Flores valde parvi, calyx nigris pilis ſubhirſutus, ſquamis ad baſin capillaribus, petala tota lutea, ſemina longiſſima.

PICRIS.

LINNAEI. n. 612.
HELMINTHOTHECA VAILL. p. 267.
HIERACII Sp. T.

Ab Hieracio differt pappo plumoſo, ſeminum ſtriis ſubtilibus, tranſverſis: convenit calyce, quem ſquamae faciunt imbricatae multorum ordinum. In quibuſdam ſpeciebus flos nido quaſi foliorum ſuſcipitur. Hanc notam eſſentialem facit LINNAEUS, quae tamen noſtratibus deeſt.

1. PICRIS calycibus nudis, foliis amplexicaulibus ovalibus.
An Hieracium *pratenſe aſperum* GESN. Coll. p. 81.
Lactariola altera CAES. L. 13. c. 23.
Intubus ſylveſtris ſ. cichorium ſylveſtre luteo flore THAL. p. 61.
Cichorium luteum TAB. p. 172. foliis ſerratis.
Hieracium aſperum in limitibus agrorum I. B. F. BOLL. p. 175.

Hiera-

Hieracium aſperum majori flore in agrorum limitibus I. B. II. p. 1029. H. OX. III. p. 69. T. 4. f. 48. RAJ. p. 233. T. aut. de Par. p. 99. I. R. H. PONT. p. 90. MAGN. Char p. III.
Cichorium pratenſe luteum hirſutie aſperum vel Hieracium hirſutum foliis caulem ambientibus C. B. cum varietatibus.
Helminthotheca hiſpidoſa perennis & vulgaris VAILL. Mem. p. 269.
Picris calycibus imbricatis LINN. Cliff. p. 387. ROYEN. p. 128.

Abunde in agris, clivis, vallis urbium.

Tota planta obducitur hirto villo, quaſi Echii. Caulis cubitalis, folioſus, brachiatus. Folia caulem amplexa, pene ovata, ſuperiora integra, ima leniſſime denticulata. Calyx niger, flavis pilis hirtus, omnino Hieracioidis, interiori ſerie cylindrica, exterioribus ſquamis brevibus, & latis ad baſin acceſſoriis. Flores magni, in petiolis floralibus longis nudisque. Semen incurvum, ſulcatum, & transverſim rugoſum.

2. PICRIS calycibus nudis, foliis amplexicaulibus longis, lingulatis, ſerratis.
Hieracium Intybaceum aſperum TAB. p. 184. bene.
Cichorium montanum anguſtifolium hirſutie aſperum C. B. Baſ. p. 36. P. WAGN. &c.
Cichorium montanum aſperum PARK. p. 779.

In pratis humidis circa Bernam. C. B. ſuum in M. *Muteto.*

Hiſpida facies eadem, aut aſperior: folia multo majora, ſemipedalia, & dodrantalia, petiolo latiuſculo caulem amplexa, omnia ſerrata, intervallis dentium lunatis. An ſatis diverſa? habitu certe longo recedit.

SONCHUS.

TOURNEF. T. 268. VAILL. LINN. n. 613.

Calycis ſquamae anguſtae, lineares, ex lata baſi, quae placenta eſt, in conum convergunt. Pappus ſimplex & ſeſſilis, molliſſimus. Semen ovale acuminatum.

1. SONCHUS foliis ſemipinnatis, rigidiuſculis, calycibus nigris & hiſpidis.
Hieracium majus FUCHS. p. 319. bene, MATTH. p. 765. CAM. Epit. p. 524. non bene, LOB. p. 237.
Intybus ſylveſtris tertia TRAG. p. 270.
Hieracium alterum DOD. p. 639.
Sonchus repens, multis Hieracium maius I. B. II. p. 1017. RAJ. p. 226. T. aut. de Par. p. 304 I. R. H. &c.
Hieracium maius folio Sonchi ZWING. p. 492. *vel Hieracium Sonchites* C. B. Baſ. p. 37. &c.
Hieracium maius folio Sonchi anguſtiore C. B. P.
Sonchus Hieracites maior calyculo hirſuto inter ſegetes H. OX. III. p. 61.
Sonchus vulgaris repens calyce hirſuto VAILL. p. 256.
Sonchus foliis lanceolato oblongis dentatis floribus congeſtis hiſpidis LINN. Cliff. p. 384. ROYEN. p. 129.
β *Cichorea procerior* TRAG. p. 272.
Sonchus laevis altiſſimus CLUS. Pann. p. 653. HOFM.
Sonchus laevior Auſtriacus V. altiſſimus EIUSD. Hiſt. p. CXLVII.
Sonchus arboreſcens TAB. p. 192. PARK. *alter* RAJ. p. 226.
Sonchus aſper arboreſcens C. B. T. aut. de Par. p. 304. I. R. H. PONT. p. 93. MAPP.
Sonchus levis lanceatus acutifolius LOES. p. 258. ic. 79.
Sonchus paludoſus altiſſimus haſtato folio H. OX. III. p. 61.
Sonchus laevis paluſtris altiſſimus PLUKN. VAILL. p. 256. Botan. p. 189.
Sonchus caule erecto, foliis pinnato haſtatis, apice haſtatis, floribus congeſtis villoſis LINN. Cliff. p. 385. ROYEN. p. 129.

In agris ſubhumidis, varietas vero β in ripis *Brojae* fl.

Planta tota, uti in Sonchis reliquis, tenera eſt, caule lato, fiſtuloſo, fragili, alto a cubito ad quatuor cubitos, ſuperne hirſuto. Folia firma, nervis albis, coſta lata, margine acute ſerrato, quaſi ſpinoſo, ſemipinnata, pinnis triangularibus ſerratis, retrorſum ſpectantibus, extrema maxima. Flores in ſummis ramis ſparſi, magni, calyx flavis pilis barbatus. Squamae aliae ad baſin, aliae, quae connivent, duorum ordinum, latae omnes.

2. SONCHUS foliis rigidiuſculis ſerratis, calycibus levibus.
α Varietas foliis integris, ora ſerrata, non laciniata.
Sonchus aſpera FUCHS. p. 674.
Sonchus tertius aſperior DOD. p. 643.

Sonchus

Sonchus levis tenerior LOB. p. 235.
Andryala maior LUGD. p. 563. bene &
Sonchus aſperior Lobelii IBID. p. 571.
Sonchus minus laciniofa aſperior & ſpinoſior I. B. II. p. 1014.
Sonchus aſper non laciniatus C. B. Baſ. p. 35. P. H. OX. III. p. 60. RAJ. p. 225. T. aut. de Par. p. 305. I. R. H. PONT. p. 93. MAGN. Char. p. 115. VAILL. Mem. p. 258. ZANICH. p. 250. ic. 196. *foliis Diſpaci vel lactucae* I. R. H. VAILL. Bot. RUPP. &c.
β Varietas foliis laciniatis, coſta lata, ſemipinnata, pinnis triangulis ſerratis.
Sonchus niger RUELL. p. 374.
Sonchus non aſpera FUCHS. p. 675.
Sonchus aſper THAL. p. 107. ZWING. p. 481.
Sonchus aſper minor CORD. p. 157 *b*.
Sonchus agreſtis marginibus foliorum laciniatis GESN. Coll. p. 108.
Sonchus CAM. epit. p. 278. *aſpera* MATTH. p. 496. non bene.
Andryala minor LUGD. p. 563.
Sonchus aſper laciniatus C. B. Baſ. p. 35. PARK. H. OX. III. p. 61. RAJ. p. 225. T. aut. de Par. p. 305. PONT. p. 92.
Sonchus laciniatus ſpinoſus I. B. II. p. 1015.
Sonchus aſper laciniatus latifolius LOES. p. 257. ic. 77. & *anguſtifolius* p. 258. ic. 78.
Sonchus aſper folio laciniato obſcure viridi VAILL. mem. p.
b Flore intus albido extus purpuraſcente VAILL. bot.

Vtraque varietas in ruderoſis, hortis &c.

Caulis purpureus, anguloſus, cubitalis, & bicubitalis, ex ſummitate floriger, floribus ſingularibus in longis pediculis. Folia firma, nitida, ſature viridia, amplexicaulia, integra in varietate α, & acute ſerrata, in β vero varie ſemipinnata. Calyx glaber. Flos pallide ſulfureus. Tubae coeruleſcunt: Semen ovale, compreſſum, ſulcis diſtinctum, baſi acuta.

Odor habet aliquid narcotici.

3. SONCHUS ſoliis levibus & teneris, calycibus glabris.
α Varietas foliis integris ſerratis ovato-lanceolatis.
Intybus ſylveſtris TRAG. p. 270.
Lactucae ſylveſtris ſpecies folio oblongo ſubdulci flore luteo GESN. Hort. p. 265. C. B. Phytop. p. 201.
Sonchi genus ſylveſtre procerum GESN. Coll. p. 108.
Sonchus aſper DOD. p. 643.
Sonchus aſpera vulgi, flore Hieracii, foliis dentis Leonis aliis lactucae vel Dipſaci LOB. ic. p. 234.
Sonchus minus laciniofa mitior ſ. minus ſpinoſa I. B. II. p. 1014.
β Varietas, in qua folia pediculo lato ſerrato fiunt, & maximo ſegmento triangulari, quod folium terminat.
Sonchus levis CORD. p. 157. *latifolius* TAB. p. 190. bene.
Sonchus laciniatus non ſpinoſus I. B. II. p. 1016.
Sonchus levis minor paucioribus laciniis C. B. Baſ. p. 36. P. H. OX. III. p. 60. T. aut. de Par. p. 232. I. R. H. VAILL.
Sonchus minus laciniofus mitior ſ. non ſpinoſus RAJ. p. 224.
γ Varietas nervo crenato, pinnarum pluribus paribus, ſerratarum, ſaepe retrorſum inclinatarum.
Intybus ſylveſtris alter TRAG. p. 270.
Sonchus levis altera MATTH. p. 498. CAM. ep. p. 280.
Sonchus levis MATTH. p. 497. CAM. Epiſt. p. 279. DOD. p. 643. RAJ. p. 224. PONT. p. 94. BLAKW. T. 130.
Sonchus levior vulgaris I. CLUS. p. CXLVI.
Sonchus levis vulgaris foliis lacinioſis dentis leonis LOB. ic. p. 235.
Sonchus levis anguſtifolius TAB. p. 189. &
Sonchus alter flore luteo EIUSD. p. 190.
Sonchus levis laciniatus latifolius C. B. Baſ. p. 35. P. H. OX. III. p. 60. T. aut. de Par. p. 233. I. R. H. MAGN. Char. p. 114.
Sonchus levis foliis plurifariam inciſis LINN. Lap. n. 289.
Icon. MERIAN. n. IC.
Sonchus caule ramoſiſſimo diffuſo, foliis ſummis amplexicaulibus, pediculis inaequalibus ROYEN. p. 129.
b. Sonchus tertius flore niveo TAB. p. 191. C. B. &c.

Similibus locis cum priori.

Caules & folia teneriora, glauca iſta, variabili figura, amplexicaulia, per oram

 modo

modo dentata, modo pinnata, pinnis pluribus aut paucioribus, extrema libera, maxima. Flores ſimiles pallidi, umbellati. Semina flava VAILL. f. 22.

Omnes Sonchi ſucculenti ſunt, amari, mites, obſtructiones hepatis reſolvunt, ardores moderantur. SYLVATICUS ipſi praeferebat Cichorio. Carbones inpoſito Soncho ſanari BOCCONE *Muſ. di Piant.* p. 40. Aquam deſtillatam Tarantulis conferre IDEM *Muſ. di Fiſ.* p. 119. & in morbis malignis, atque uncias ſucci duodecim in Pleuritide ſalutares eſſe IDEM *Muſ. di Piant.* p. 41.

4. SONCHUS floribus ſpicatis coeruleis.

Sonchus levis coeruleo flore CLUS. Pann. p. 650. 651.
Sonchus levior Auſtriacus III. coeruleo flore EIUSD. p. CXLVII.
Intybus πλατυφυλλος THAL. p. 62.
Sonchus coeruleus CAM. Epit. p. 281. bene.
Sonchus levis quartus flore cœruleo TAB. p. 191.
Sonchus coeruleus latifolius I. B. II. p. 1005. RAJ. p. 225. Syll. exter. p. 239. SCHEUCHZ. It. I. p. 50. VAILL. p. 258.
Sonchus levis laciniatus, vel Sonchus alpinus cœruleus C. B. P. H. OX. III. p. 62.
Sonchus flore cœruleo ROYEN. p. 126. ZWING. p. 482.
Lactuca montana latifolia laciniata flore coeruleo I. R. H. SCHEUCHZ. It. VI. p. 459. MAPP. 160.
Sonchus Laponum altiſſimus, floribus coeruleis LINN. Lap. n. 290.
Sonchus caule erecto, foliis pinnato haſtatis, apice cordato triangulis, floribus racemoſis LINN. Cliff. p. 385. ROYEN. p. 128.

Copioſe in deſcenſu *Grimſulae.* RAJUS in lateribus ſylvoſis *Jurae* M. Circa *Alveneü* I. GESNER. In prato pagi *Boinouds* & in ſummitate vallis *Combe Gréde* eundo ad *Chaſſeral* M. GAGNEBIN.

Caulis purpureus, erectus, trium, & ſex pedum, ramoſus aut non ramoſus. Folia ampliſſima, amplexicaulia, glabra, tenera, petiolo longo, pinnarum pare plerumque unico, retrorſum ſpectante, extremo ſegmento ampliſſimo, triangulari. In ſummo caule, aut ramo, ſpica floralis conferta, petiolis villo viſcido nigricante obductis. Calyx fuſcus, hirſutus, flos eleganter coeruleus. Semen fere ovatum, conpreſſum, tribus ſulcis inſcriptum, ex collo pene pediculatum pappum profert (ROYEN.)

PRENANTHES.

VAILL. p. 251. LINN. n. 609.
& *LACTUCAE* Sp. VAILL.
CHONDRILLAE Sp. T.

Calyx gracilis, cylindricus, pauciſſimis ſquamis factus, ad quinque, quibus aliae ad baſin breves accedunt, duorum fere parium: longiores autem in ſtellae ſpeciem expanduntur areſcendo. Semifloſculi totidem, adeoque pauciſſimi; ſemen coronatum, ſeſſili pappo aut breviter pediculato.

I. PRENANTHES floſculis quinis, foliis lanceolatis denticulatis LINN. Cliff. p. 383. ROYEN. p. 120.

Lactuca ſylveſtris altera TRAG. p. 260.
Lactuca ſylvatica in Icone GESN. ad CORD. Hiſt. p. 140. *coerulea* I. B. F. Boll. p. 174.
Lactuca ſylveſtris purpureo flore GESN. Hort. p. 263 *b.* an *coeruleo flore* Coll. p. 84.
Lactuca proceriſſima puniceo flore GESN. Hort. p. 282.
Sonchus levis purpureo flore CLUS. Pann. p. 650. 652.
Sonchus levior Pannon. IIII. purpureo flore CLUS. Hiſt. p. CXLVII.
Lactuca ſylveſtris ἐρυθρανθεμος THAL. p. 75.
Sonchus montanus purpureus tetrapetalos COLUMN. p. 244. 246. optime.
Libanotis Theophraſti ſterilis, Sonchus Sylvaticus TAB. p. 109.
Lactuca ſylvatica purpurea I. B. II. p. 1005. RAJ. p. 223. Syll. ext. p. 158. ZWING. p. 480.
Lactuca montana purpuro coerulea major C. B. P. Baſ. p. 35. H. OX. III. p. 59. MUR. p. 677.
Et *minor* C. B. H. OX. RAJ. ex CLUSIO.
Chondrilla Sonchi folio flore purpuraſcente major I. R. H. PONTED. p. 101. RUPP. TILL. LIND. MAPP.
Et *minor* I. R. H. RUPP. TILL. LIND. MAPP.
Sonchus ſylveſtris purpuro coeruleus anguſtifolius RUDB. p. 100.
Prenanthes latifolius flore purpureo VAILL. p. 252.

In ſylvis Helvetiae non rara. Bernae naſcitur *im Wylerholz*, *im Lengholz*: Supra *Aquile-*

Aquilegiam, in ſylvis circa *Creux du Vent.* In *Muteto* & *Waſſerfall* C. B. Circa *Tigurum* I. B. in M. *Uetliaco* MURALTUS, circa *Scaphuſiam* RAJUS.

Formoſae plantae caules ad tres & ſex uſque pedes exſurgunt. Folia diſtantia, ad terram ex longis foliaceis pediculis patula, ſuperora caulem amplexa, ligulata, inferius tamen ultra originem ventricoſa, glauca, ora leviter ſerrata. Ex ſummo caule pauci flores in petiolis aphyllis, multifloris, ramoſiſſimis, nutantes VAILL. f. 2. Semifloſculi purpurei, pappus ſeſſilis. Semina griſea, inaequaliter triquetra, corona terminata.

2. PRENANTHES floſculis quinis, foliis pinnato haſtatis LINN. Cliff. p. 383. ROYEN. p. 120.

Sonchus ſylveſtris lata radice CORD. Hiſt. p. 293 *b.*
Lactuca ſylveſtris flore luteo GESN. Hort. p. 263 *b.*
Lactucae ſylveſtris genus in montibus altis flore melino GESN. Coll. p. 83 *b.*
Sonchus levior vulgaris II. CLUS. Hiſt. p. CLXVI. bene.
Sonchus alter folio profundis laciniis ſinuato, hederaceo LOB. ic. p. 236.
Sonchus levis alter Danicus aut Anglicus folio profundis laciniis ſinuato flore luteo lactucino LOBEL. Illuſtr. p. 77.
Quaedam in ruderibus naſcens CAES. L 13. C. 13?
Sonchus ſylvaticus quartus TAB. p. 194. bene
Sonchus levis laciniatus muralis parvis floribus C. B. Baſ. p. 36. P. H. OX. III. p. 61. MUR. p. 695.
Lactuca ſylveſtris murorum flore luteo I. B. II. p. 1004. RAJ. p. 223. ZWING. VAILL. Mem. p. 260.
Chondrilla Sonchi folio flore luteo palleſcente T. aut. de Par. p. 327. I. R. H.
Scariola ſylveſtris Anguillarae MART. Phil. Trans. n. 407. p. 22.

Frequens in ſylvis & aſperis umbroſis.

Habitus altus, tener, glaucus, & folia patentia fere prioris. Verum folia pinnata ſunt, nervo ſerrato, pinnarum uno plerumque pari aucto, extremo ſegmento ampliſſime triangulari, ſerrato & trilobato. Flores parvi in petiolis nudis, ramoſis, ex ſummis caulibus. Calyx fit quinque ſquamis longis, in tubum conjunctis, & duobus paribus ad baſin acceſſoriis. Petala lutea, quinque. Pappus mollis in ſtipite brevi. Semen nigrum, hydriae figura, ſurſum ventricoſum, evidenter ſulcatum.

C H O N D R I L L A

VAILL. p. 253.
LINN. n. 623.
CHONDRILLAE Sp. T.

Huic calyx fere ſimilis, graciliter cylindricus, cum ſquamis ad baſin brevibus: ſed longa foliola multo plura, in juniori flore conglutinata ſunt, in adulto diſcedunt in radiorum ſpeciem. Semina aſpera, pappum in filo praeferunt.

1. CHONDRILLA LINN. Cliff. p. 383. ROYEN. p. 120.

Chondrilla altera CORD. Dioſc. II. c. 161.
Chondrilla minor circa Curiam GESN. Coll. p. 68.
Chondrilla juncea viminea arvenſis TAB. p. 178.
Chondrilla viminea I. B. II. p. 1021. VAILL. p. 254.
Chondrilla juncea viſcoſa arvenſis quae prima Dioſcoridis C. B. Baſ. p. 39. P. HERM. T. aut. de Par. p. 188. I. R. H. PONT. p. 100. MAPP. p. 72.
Lactuca ſylveſtris perennis lutea juncea viminalibus virgis H. OX. III. p. 58.
Chondrilla (rectius Lactuca) viminea RAJ. p. 233.
Chondrilla cichoroides DILL. E. N. C. Cent. V. VI. app. p. 61. T. IX. Gieſſ. p. 119.

C. B. ad ripam *Rheni* eundo verſus *Crenzach*, & in quibuſdam agris circa *Huningen* (*Spirae* in ſuburbiis:)

Folia ad terram congeſta, eundo lateſcunt, margine ſerrato, haec cito pereunt & evaneſcunt. Superiora diverſiſſima, levia, linearia, longiſſima, vix denticulata. Caulis cubitalis, pene nudus, brachiatus, ſpinoſus. Flores ad latera ramorum faſciculatim ſeſſiles, lutei. Tota planta in ſuperioribus ramis viſcoſa eſt.

L A C T U C A

LINN. n. 622. VAILL. p. 259. pleraeque
& TOURNEF. multae T. 267.

A Chondrilla differt calycis ſquamis imbricatis multorum ordinum: ſemine quidem ſtyligero, ſed levi, utrinque acuminato.

1. LACTUCA foliis glaucis, peranguſtis, ad terram rariter dentatis, ad caulem linearibus.

Chondrilla viſcoſa humilis C. B. Prodr. p. 68. cum bona icone, Baſ. p. 39. P. JONQ. PARK. HERM. ZWINGER. &c.
Lactuca ſylveſtris annua, coſta ſpinoſa, folio anguſtiſſimo glauco H. OX. III. p. 58. VAILL. p. 260.
Lactuca ſylveſtris laciniata minima nondum deſcripta RAJ. Cant. p. 83. pro nova, Syn. III. p. 163.
Endivia minor lactucina ſpinoſa BARREL. ic. 136. bene.
Lactuca ſylveſtris anguſto laciniato folio MAGN. bot. app. p. 298. RAJ. Syll. p. 158. T. aut. de Par. p. 477. I. R. H.
Chondrilla (rectius Lactuca) viſcoſa humilis RAJ. p. 222.

C. B. in agris ad pontem *Birſae*.

Caules pedales, foliis anguſtis adſperſi. Folia inferiora conferta, linguiformia, integra aut raro ſerrata. Flores in ſuperna parte caulium fere ſeſſiles. Calyx tubuloſus, lividus, ſquamis ad baſin brevibus, interioribus longis. Flos luteus, pappi ſtylus praelongus.

2. LACTUCA foliis glaucis, non ſpinoſis, pinnatis, pinnis longis, ſaepe dentatis.

Chondrilla I. CORD. Dioſc. II. c. 161. GESN. Hort. p. 253.
Chondrilla tenera CORD. Hiſt. p. 142.
Lactucae genus in muris GESN. Coll. p. 83 *b*.
Chondrilla II. MATTH. p. 510 CAM. Epit. p. 291.
Chondrilla CAES. p. 509.
Chondrilla coerulea TAB. p. 176. RUPP. *altera cichorii ſylveſtris folio* C. B. P. SCHEUCHZ. It. IV. p. 332.
Lactuca ſylveſtris perennis purpuro coerulea laciniata anguſtiore folio H. OX. III. p. 59.
b Flore albo TAB. p. 176. C. B. I. R. H.
c Flore incarnato HERM. &c.
β Varietas nervo paulum latiori ſemipinnato.
Chondrilla altera DOD. p. 637.
Chondrilla coerulea belgarum LOB. p. 230.
Apate Dalech LUGD. p. 561.
Chondrilla latifolia coerulea TAB. p. 177. *laciniata* C. B. &c.
Lactuca perennis purpuro coerulea laciniato longo folio H. OX. III. p. 59.
α β Chondrille vel Chondrilla coerulea I. B. II. p. 1019. RAJ. p. 227. Syll. exter. p. 94.
Lactuca perennis humilior flore coeruleo T. aut. de Par. p. 477. I. R. H. PONTED. p. 97. VAILL. p. 261. MAPP. p. 160.
Lactuca foliis linearibus, dentato pinnatis, laciniis ſurſum dentatis LINN. Cliff. p. 384. ROYEN, p. 121.

In lapidoſis apricis calidioris Helvetiae. Supra *Vingelz* prope *Biennam*. Sur le *Cret Taconnier*, & *a Boinau* prope *Neocomum* DIVERNOI. Supra *Leucam* SCHEUCHZER: circa *Genevam*, & *Baſileae* in collibus argilloſis I. B. *Tiguri* in muris & alibi C. GESNER.

Caulis tripedalis, ramoſus. Folia glauca & glabra, perpetuo, noſtris quidem, difformiter pinnata. Flores coerulei, ſpecioſi, per ſummos ramos ſparſi, petalis latis, acute dentatis. Pappi ſtipes longus, ad tres lineas.

3. LACTUCA foliis ſemipinnatis, coſta ſpinoſa.

Endivia RUELL. p. 383.
Lactuca ſylveſtris FUCHS. p. 310. TRAG. p. 259. MATTH. p. 522. CAM. Epit. p. 300. DOD. p. 646. *prima* TRAG. p. 259.
Agreſtis lactuca prior CORD. p. 157 *b*.
Sonchi genus in ruderibus GESN. Hort. app. p. 296 *b?*
Seris domeſtica Lactucina Dioſcor. Officinarum endivia, perperam recentioribus ſylveſtris lactuca putata LOB. ic. p. 234.
Lactuca ſylveſtris, Scariola CAES. L. 13. c. 28.
Lactuca ſylveſtris ſ. Endivia multis dicta, folio laciniato, dorſo ſpinoſo I. B. II. p. 1003.
Lactuca ſylveſtris coſta ſpinoſa C. B. Baſ. p. 35. RAJ. p. 222. ZWING. p. 480. T. aut. de Par. p. 106. I. R. H. PONT. p. 96. MAGN. Char. p. 114. VAILL. p. 260. ZANICH. p. 157. ic. 294.
Lactuca ſylveſtris laciniata MOR. III. p. 58.
Endivia major lactucina ſpinoſa BARREL. ic. 135.
Lactuca ſylveſtris folio laciniato ſpinoſo IC. REG. T. 115.

Baſileae

Baſileae ad patibulum & Rheni ripam, Badae I. GESNERUS. *Genevae* I. B.

Caulis durus, erectus, trium & quatuor pedum. Folia multa, dura, glauca, ora ſerrata, nervo ſpinoſo, ſemipinnata, laciniis triangularibus, extrema non majore, baſi amplexicauli. Flores ad ſummos ramos nudos faſciculatim ſeſſiles, iidemque & rami viſcidi. Semifloſculi pallentes.

Lacte amaro turget, quod exſiccatum rubeſcit, & inflammabile redditur LISTER apud LOWTHORP. II. p. 697.

4. LACTUCA foliis ſuperioribus dentatis, coſta ſpinoſa.

Lactuca agreſtis altera CORD. Hiſt. p. 157 *b.* 158.
Sonchi ſpecies levis GESN. Coll. p. 108 *b.*
Lactuca atra CAES. p. 515.
Lactuca agreſtis LOB. p. 241.
Lactuca ſylveſtris vera Dalech LUGD. p. 547. Sed diſtinguit ab opiata.
Theſion Dalech. Endivia Tragi IBID. p. 564.
Lactuca ſylveſtris latofolio; *ſucco viroſo* I. B. II. p. 1002.
Lactuca ſylveſtris odore viroſo C. B. P. I. R. H. ZWING. p. 480. PONT. p. 96. MAGN. Char. p. 114. RUPP. VAILL. Mem. p. 160.
Lactuca ſylveſtris major odore opii MERRET. RAJ. Hiſt. p. 219. l. 221.
Lactuca opii odore vehemente ſoporifero & viroſo H. OX. III. p. 58.
Lactuca ſylveſtris odore opii IC. REG. p. 114.

I. B. circa *Genevam.*

Caulis tricubitalis, rigidus, fiſtuloſus, ramoſus, ſcatet lacte amaro, opii odore. Folia ima lata, dentata, ſuperiora laciniata, coſta ſpinoſa. Semen nigrum, conpreſſum, ex ovato utrinque acuminatum.

LINN. ad priorem refert & vocat *Lactucam caule & folio aculeatis* LINN. Cliff. p. 384. ROYEN. p. 121.

Vires narcoticae ſunt, ut fumus vertiginem inducat, idemque facit planta comeſta BOERHAAVE.

Hae duae ſpecies praeterea calidae ſunt, abundant ſale & oleo, neque vires reliquae gentis ſatis ſimiles poſſident *du* HAMEL *Hiſt. Acad. Pariſ.* p. 247.

SCORZONERA.

TOURNEF. T. 269. LINN. n. 624.
SCORZONERA VAILL. p. 270.
& *SCORZONEROIDES* VAILL. p. 273.

Calyce ſquamoſo, imbricato, multorum ordinum in cylindrum compacto cum Lactuca convenit: differt pappo plumoſo: qui modo in ſtylo praefertur, modo ſeſſilis eſt.

1. SCORZONERA. . . .

In Valeſia circa *Sedunum* naſci ait GESNERUS epiſt. p. 3. *b.* notam vero, ex qua ſpeciem definiam, non addit.

An *Scorzonera latifolia ſinuata* C. B.

2. SCORZONERA. . . .

Lanceola montana GESN. Hort. p. 264. *ad Ixopum referenda* EI ad CORD. Hiſt. I. c. 54.
& *Scorzonerae ſpecies, quae apud nos naſcitur* EIUSD. Epiſt. p. 3 *b.*
An fuerit *Scorzonera Boemica* MATTH. p. 540.
Scorzonera germanica I. TAB. p. 602.
Scorzonera latifolia altera C. B.
Scorzonera latifolia Germanica H. OX. III. p. 81.

In ſynonymis extricandis non laboravi, cum nondum certum ſit, *Scorzoneram* M. *Albii* hanc potius, quam aliam ſpeciem eſſe, licet probabile id fiat ex conparatione cum Plantagine minore.

C. GESNERUS in *Albio*, & ibidem in deviis I. GESNERUS.

Caulis erectus, tripedalis, folioſus; folia ad caulem continuo adſcendunt, quaſi petiolata, elliptica, praelonga, glabra, firmula, obiter ſerrata, aliqua lanugine obnupta. Flores in ſummis nudiſque ramis, magni & lutei, magnis & triangularibus ſquamis, quarum dorſum eminet. Petala quinquedentata, flava &c.

 3. SCOR-

3. SCORZONERA foliis anguſtiſſimis, imis rariter ſemipinnatis, reliquis integris, caule folioſo.

α *Tragopogon tenuiſſime laciniatum* C. B. Prodr. p. 129. P. H. OX. III. p. 79. RAJ. Syll. ext. p. 252. Hiſt. p. 251. *

β Paulum diverſa caule erecto, altiori foliis, imis latioribus fere Valerianae.

Tragopogon laciniatis foliis COL. Phytob. p. 21. *Flore pallido* & Monſpelienſe flore luteo I. B. II. p. 1059. ex COL.

Tragopogon laciniatum luteum C. B. P. RAJ. Syll. p. 252. Hiſt. p. 251.

Tragopogon laciniatum majus. PARK. H. OX. III. p. 79.

Scorzonera laciniatis foliis I. R. H. PONT. Diſſ. p. 105. GARID. p. 434. VAILL. &c.

Scorzoneroides vulgaris VAILL. Mem. p. 273.

Supra *Leucam*, ubi plurimas plantas raras reperi a. 1733. In Germania vulgaris. Radix magna, lignoſa, caules proſtratos & folia plurima fundit. Pedales illi & ramoſi, & folioſi, folia vero viridia, graciliſſima, alias ſimplicia, & ſuperiora quidem ſemper, alias una alterave pinna aucta. Flos parvus, pallens, extus lividus, calyce ſubhirſuto. Semina incurva. Lac continuo nigrum colorem induit.

4. SCORZONERA foliis ſemipinnatis, caule pene nudo, pappo ſeſſili.

Hieracium minus FUCHS. p. 320. MATTH. p. 766.

Lactuca leporina Lagopus TRAG. p. 265.

Hieracium quartum DOD. p. 639.

Hieracium minus praemorſa radice LOB. ic. p. 237. PARK. H. OX. III. p. 64.

Picris Dalechampii LUGD. p. 561. &

Apargia Dalechampii p. 562.

Hieracium nigrum TAB. p. 181. T. aut. de Par. p. 201.

Et *Hieracium minus, lactuca leporina* EIUSD. p. 182.

Hieracium minus praemorſa radice ſ. Fuchſii I. B. II. p. 1031. RAJ. p. 230.

Hieracium Chondrillae folio glabro radice ſucciſa majus C. B. Baſ. p. 38. P. MERR. HERM. T. aut. de Par. p. 275. VAILL. &c. &

Hieracium Chondrillae folio glabro radice ſucciſa minus C. B. Baſ. p. 38. P. I. R. H. TILL. &c.

Et *Hieracium folio Coronopi* C. B. T. aut. de Par. p. 276. I. R. H. RUPP.

Hieracium minus glabrum ZWING. p. 493

Hieracium Chondrillae folio glabrum MAGN. Char. p. 115. an etiam PARK. I. R. H. & aliorum.

Scorzoneroides Chondrillae vel Coronopi folio pene aphyllocaulos VAILL. mem. p. 273.

Hieracium vulgare LINN. Lapon. n. 281.

Vulgatiſſimum in ſylvis, in apricis gramineis &c.

Radix minime obſequioſa, edit ceſpitem inſignem foliorum, cauliumque: dodrantales iſtos, brachiatos, plerumque bifurcatos, longe nudos; glabra illa, variabilia, plerumque ad latum uſque nervum ſecta, laciniis longiuſculis, non dentatis, aliquando tamen integra ſunt, vix dentata. Caulis ſub flore intumeſcit, & excavatur, calyx lividus, ſquamis quinque ordinum, anguſtioribus. Semifloſculi flavi, pappus ſeſſilis.

TRAGOPOGON.

TOURNEF. T. 270. LINN. n. 608. VAILL. p. 264. f. 43. 44. &
TRAGOPONOIDES VAILL. p. 266.

A Scorzonera differt calyce monophyllo, in octo ad duodecim ſegmenta duplici ordine poſita profunde fiſſo, anguſta, acuta, ipſo flore plerumque longiora. Semen pingit VAILL. f. 13. 14.

1. TRAGOPOGON foliis carinatis, amplexicaulibus, gramineis, flore luteo.

Barba hircina DORST. p. 80. bene.

Gerontopogon RUELL. p. 452. GESN. ind. quadr. p. 38.

Tragopogon FUCHS. p. 821. GESN. Hort. p. 254*b*. DOD. p. 256. CAES. L. 13. c. 23.

Barbula hirci TRAG. p. 280.

Hirci barba CORD. p. 155 *b*. GESN. Coll. p. 81 *b*.

Tragopogon ſ. barbula hirci MATTH. p. 537. bene, CAM. Epit. p. 312. cum charactere.

Tragopogon luteum LOB. ic. p. 550. RAJ. p. 252.

Et *Tragopogon Barbula hirci* LOB. ibid.

Tragopogon luteum, Hirci Barbula TAB. p. 598.

Tragopogon flore luteo I. B. II. p. 1058. AICHST. Aeſt. Ord. 1. T. 13. f. 2.

Tragopogon pratenſe luteum majus C. B. Baſ. p. 81. H. OX. III. p. 79. T. aut. de Par. p. 157. I. R. H. MAGN. Char. p. 116. VAILL. p. 266.

Tragopo-

Tragopogon calycibus florem ſuperantibus LINN. Cliff. p. 382. ROYEN. p. 119. var. prima.
β *Minus* SCHWENKFELD.
γ Caule faſciato.
Abortivum LOES. p. 270. ic. 83.

In omnibus pratis.
Radix lente conica, anulis diſtincta, edulis, & boni alimenti. Caulis vere gramineus, ramoſus, erectus, foliis ortis ex evolutione ſucceſſivarum tunicarum, quae totum caulem conponunt levia, carinata, longe caudata: ventricoſa vero eſt origo foliorum. Flos caulem & ramum ſingulus terminat, magnus & flavus, pleniſſimus. Semen maximum, ſulcatum, inter ſulcos transverſim rugoſum.

Tragopogon & reliquae hujus generis cibum praeſtant gratum, innocuum, nutrimenti optimi, abſque ulla acrimonia, aut noxia viſciditate.

PLANIPETALAE

ORDO II.
I. PLACENTA NUDA
I. SEMINIBVS NON CORONATIS

LAMPSANA.

TOURN. T. 272. VAILL. p. 274.
LAMPSANAE Sp. LINN. n. 610.

Calycis ſquamae longiores in cylindrum conpactae, bino ordine, & paucae breviores ad baſin acceſſoriae. Semina nuda, in media placenta maturantur, oblonga, incurva, ſtriata, in apice circulo terminata VAILL. f. 8. ROYENIUS *Lapſanam* legit, quae legitima vox eſt teſte BELLONIO L. III. c. 51.

1. LAMPSACA foliis imis ad petiolum pinnatis, ſuperioribus lanceolatis ſerratis.
Lampſana DOD. p. 675. bene LOB. ic. p. 207. T. aut. de Par. p. 108. I. R. H. PONT. p. 113. MAGN. Char. p. 119.
Cichorium vel Sonchi genus GESN. Coll. p. 68 *b*.
Lactucae ſylveſtris genus procerum IBID. p. 83 *b*.
Sonchis cognatum olus ſylveſtre EIUSD. Hort. p. 282.
Lampſana Dodonaei LUGD. THAL. I. B. II. p. 1028. RAJ. p. 256.
Sonchus ſylvaticus I. TAB. p. 192. & *II.* EIUSD. p. 193. & *III.* IBID.
Soncho adfinis Lampſana domeſtica C. B. Baſil. p. 36. &c. &
II. *Soncho adfinis Lampſana ſylvatica* C. B. Baſ. 36. P. ex II. TAB.
Et *Lampſana ſylvatica elatior* RUPP. p. 169.
I. II. *Intybus ſ. Endivia erecta lutea Napifolia Lampſana dicta* H. OX. III. p. 54.
Lampſana calycibus fructus angulatis, pedunculis tenuibus ramoſiſſimis LINN. Cliff. p. 384. ROYEN. p. 130.
Sonchus ſylvaticus paluſtris maior & minor JUNG. HOFM. RAJ. Syll. exter. p. 240.

Caulis erectus a duobus ad ſex pedes altus. Folia ima, longe petiolata, pinnis ad petiolum exterioribus maioribus, & extremo ſegmento ampliſſimo, ovali, obiter ſerratis; ſuperiora longe acuminata, pinnis acceſſoriis deſtituuntur. Summus caulis finditur in ramos florigeros nudos, terminatos floribus in umbellam diſpoſitis. Exigui iſti, & lutei. Ad ſepes in ſylvis ubique.

ORDO III.
II. PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.
I. SEMINIBUS PAPPO CORONATIS.

HYPOCHOERIS.

VAILL. p. 279. LINN. n. 615.
HIERACII Sp. TOURNEF.

Semen coronatum pappo plumoſo VAILL. f. 21.

1. HYPOCHOERIS dentibus foliorum rectangulis, caule nudo ramoſo.
Hieracium minus CAM. Epit. p. 525. cum folia dicat aſpera.
Hieracium tertium DOD. p. 639.

Hiera-

Hieracium longius radicatum LOB. ic. p. 238. ex DOD. RAJ. p. 230.
Hieracium Intybaceum TAB. p. 183.
Et *Hieracium μακρορρίζον* EIUSD. ib.
Hieracium macrocaulon junceum ſ. primum Dodonaei minus I. B. II. p. 1031.
Hieracium dentis Leonis folio obtuſo majus C. B. H. OX. III. p. 66. T. aut. de Par. p. 98. I. R. H.
Hieracium minus, dentis leonis folio ſubaſpero T. aut. de Par. p. 98. non vero C. B.
Hieracium dentis leonis folio obtuſo polyrrhizon HOFM. VOLC.
Hypochoeris foliis ſerrato ſinuatis, caule ramoſo nudo, pedunculis ſquamoſis LINN. Cliff. p. 386. ROYEN. p. 125.

In ſylvarum gramineis non raro.

Ad terram corona foliorum hirſutie ſubaſperorum, ſinuatorum, laciniis & foliorum extremitatibus rectis, ante finem dilatatis, modice dentatis. Caulis aphyllos, brachiatus, cubitalis, ſub floribus intumeſcit. Calyx ſubhirſutus, ex ſquamis imbricatis multorum ordinum. Flos pleniſſimus, flavus, extus purpureus. Singulum ſemen continetur ſua cava ſquama. Lac amarum opii odore.

2. HYPOCHOERIS foliis hirſutis, ovatis, ſaepe dentatis, caule plerumque unifloro.

α *Hieracium I. latifolium* CLUS. Pann. p. 640. 641. *caule ramoſo* Hiſt. p. CXXXIX. RAJ. p. 239.
Hieracium magnum Dalech. LUGD. p. 569. foliis ſerratis.
Piloſella maior Gallorum THAL. p. 82.
Hieracium phlomodes TAB. p. 184. ex CLUSIO.
Et *Hieracium latifolium montanum* EIUSD. p. 185. caule folioſo.
Coſta herba CAM. Hort. p. 49.
Hieracium Pannonicum latifolium I. Cluſio Piloſellae majori ſ. Pulmonariae luteae accedens, maculatum & non maculatum I. B. II. p. 1026.
Hieracium alpinum latifolium hirſutie incanum flore magno C. B. H. OX. III. p. 69. I. R. H. ZWING. SCHEUCHZ. It. II. p. 135.
Hieracium latifolium Pannonicum primum PARK. SHER. apud. RAJ. in Syll. p. 399.
Hieracium alpeſtre majus Endiviae planae foliis longis maculis ferrugineis adſperſis H. OX. III. p. 64.
Hieracium alpinum latifolium maculatum hirſutum incanum flore magno T. aut. de Par. 469. RUPP. &c.
Et *Non maculatum* T. IBID. p. 470.
Hypochoeris hirſuta Endiviae folio magno flore VAILL. p. 280. LINN. Lap. n. 288.
Hypochoeris caule ſubnudo, ramo ſaepius ſolitario, foliis ovato oblongis integris dentatis LINN. Cliff. p. 385. ROYEN. p. 125.
II. *Hieracium incanum tomentoſo integro folio* BARR. ic. 238.
Hieracium tomentoſum integro folio BOCC. p. 147. T. 106.

In valle *Urſaria* frequens legi. SCHEUCHZER in *Maloja* M. HUBER prope *Malix*, & ſub diverſorio *Weiſſenſtein*. Ibidem I. GESNER. C. B. ſuum β in M. *Gotthardo* & circa thermas *Fabarias*.

Folia ad terram imumque caulem multa, ſuperne pauca; mollia, utcunque ovata, margine leviter dentato in noſtris, integro in CLUSIANIS, non maculata, ut in noſtris, aut maculata, ut in Germanicis. Caulis in noſtris plerumque ſimplex, cubitalis, uniflorus, in Germanicis ſubnudus, rariter brachiatus. Flos luteus, ampliſſimus, fere perpetuo clauſus, calyce nigro & hirſuto, imbricatis & maximis ſquamis.

In Germania in officinas recipitur ad phtiſin & pectoris morbos *Coſtae* nomine C. HOFMAN. p. 220.

β Minime diverſus eſt, etſi foliis ſerratis longioribus & acutioribus poſſit diſtingui: ſed nimis conſentit flos & facies.

Hieracium alpinum foliis dentatis flore magno C. B. Prodr. p. 65. ex fide horti ſicci, PARK. H. OX. III. p. 66. RAJ. p. 237. WAGN. ZWING. p. 494. Vide iconem T. XXIV.

Neque differt

II. *Dens leonis latifolius cauleſcens* C. B. Prodr. p. 62. P. RAJ. p. 237.
III. *Dens leonis foliis integris caule raris foliis veſtito monanthes* RAJ. p. 244.

*3. HYPOCHOERIS. . . .

Hieracium magnum hiſpanicum PLUKN. T. 116. f. 1. caule multifloro, foliis amplexicaulibus, dentatis.
Hieracium alpinum glabrum flore ſingulari caule magno cubitali folioſo inſidente RAJ. Syll. exter. p. 144.
Dens Leonis montanus glaber, caule cubitali folioſo flore magno RAJ. Hiſt. p. 244. I. R. H. ZWING. p. 490.
Dens Leonis hirſutus montanus caule cubitali folioſo flore magno Raji H. OX. III. p. 76.

In

In altiſſimo jugo M. *Dolaz* RAJUS.

Radix lacte turget, craſſitie digiti minimi. Caulis ſingularis, cubitum altus, non ramoſus, foliis, maxime verſus ſummitatem, multis veſtitus: Ea Pulmonariae Gallicae ſimilia ſunt, non profunde laciniata, ſed dentata, pilis, raris, vix conſpicuis, ad latera longioribus, ſeſſilia ad caulem, ad radicem petiolata. Flos magnus, luteus, ex calyce nigricante, villis obſcure ex luteo virentibus barbato.

RAJUS hanc plantam diſerte a priori ſeparat, quae tamen ſerratae ejus varietati ſimillima videtur, ex deſcriptione floris. Confer iconem noſtram, pariter folioſam.

ORDO IV.
II. PLACENTA SQUAMIS DISTINCTA.
II. SEMINIBUS PAPPO NON CORONATIS.

C I C H O R I U M.

TOURNEF. T. 268. VAILL. p. 282. LINN. n. 613.

Calyx fit duplici ſerie ſquamarum, quarum prior quinquefolia eſt, & exterior, altera octophyllos. Semina ſuſcipiuntur ſquamis caudatis longioribus: & breviſſima paucorum pilorum corona ornantur VAILL. f. 9. 10.

1. CICHORIUM foliis pinnatis, pinnis triangularibus dentatis.
Solſequium aliud BRUNF. III. p. 94. 95.
Cicorea DORST. p. 82.
Ambubeja RUELL. p. 438.
Cichorium CORD. p. 141 *b.* RUELL. p. 374. CAES. p. 506.
Intubum ſylveſtre FUCHS. p. 979. bene, CORD. Dioſc. II. c.160.
Cichorea coerulea TRAG. p. 271.
Cichorium ſylveſtre GESN. Coll. p. 68. MATTH. p. 103. BLAKW. T. 183.
Intubus ſylveſtris CAM. Epit. p. 285. bene.
Cichorium ſylveſtre, Picris DOD. p. 635.
Seris, Picris, vel ſylveſtre cichorium LOB. ic. p. 228.
Intubum ſylveſtre anguſtifolium Matth. LUGD. p. 557. &
Hypochaeris Dalech. p. 563.
Cichorium Intybus erratica TAB. p. 170.
Cichorium ſylveſtre (& ſativum) I. B. II. p. 1007. RAJ. p. 255.
Cichorium ſylveſtre ſ. officinarum C. B. Baſ. p. 36. H. OX. III. p. 55. T. aut. de Par. p. 327. I. R. H. PONT. p. III. MAGN. Char. p. 117.
Cichorium caule ſimplici ROYEN. p. 130.
β *Flore albo,* non infrequens, BRUNF. TRAG. THAL. &c.
γ *Flore carneo, purpureo, roſeo* TRAG. I. R. H. &c.
δ *Folio integro* C. B. I. R. H.
ε *Semifloſculis fimbriatis* VAILL.
ϛ *Caule compreſſo & lato* C. GESN. Epiſt. p. 86. ACT. HAFN. Ann. II. obſ. 130. MAPP. p. 74. &c.
ζ Varietas caule altiſſimo, ſepedali, folioſo, in arce *Oppenheimenſi* lecta.

Ubique ad vias & in agris ſterilibus. Caule lato prope *Biennam.*

Folia ad terram plurima, ſubhirſuta, & ſubaſpera, pinnata, nervo foliaceo, laciniis triangularibus, ſerratis, extremis confluentibus in magnum ſegmentum. Flores lateraliter ramis adhaerent, foliis inpoſiti perexiguis, naturaliter cyanei. Calycis exterioris ſquamae ciliatae. Semen breve, craſſum, pene pyramidale, incurvum.

In gente Planipetala Cichorium medicatis viribus praeſtare putatur, amarum totum, maxime vero radix, acido, etſi minus conſpicuo, praeditum, non ſine alcaleſcente & ſaponacea virtute GEOFROI III. p. 321. Aperiunt Cichoria, acrius quam reliquae adfines, reſolvunt coagula a morbis acutis relicta, & hypochondriorum obſtructiones, abſque impetu, aut calore nimio Vel crudum (BOERH.), vel in juſculis commode adſumitur, medicamenti loco, & levis nutrimenti, quale in febribus deſideratur, & in viris literatis, ſedentariis, ventriculi debilitate vulgo laborantibus. Succus expreſſus & per aliquot ſeptimanas cum ſero lactis potus ad diarrhoeam uſque, mirifice totum corpus quaſi renovat. Solum febres intermittentes rebelles viciſſe viſum eſt (GEOFROI). Infuſo ſeroſo ulcus tibiae ſanatum habet BUCHNER. *Miſcell.* 1729. p. 725. Sativa Cichorea inbecillior eſt, & magis refrigerat C. HOFMAN.

APPENDIX.

Dum opus non minimae molis integro fere anno ſub prelo verſatur, interim non exigua materies auctarii nata eſt, quam partim in ipſam ſeriem ſchedarum ſuis locis diſpoſui, partim ſerius adceptam hic ſubjicio.

Et I. quidem JOHANNES GESNERUS, pro ſuo in me amore, loca natalia ſtirpium rariorum miſit, ex quibus aliquas novas cives primum didici, cum deſideratarum non paucarum ſpeciminibus.

II. Idem beneficus amicus SCHEUCHZERIANI herbarii vivi nomenclatorem mecum communicavit, qui & ipſe proprias rariorum ſtirpium ſedes plurimas continet, & indigenarum numerum me augere coegit, etſi poſthumo labori non plenam ubique fidem dare licuerit. Icones etiam circiter quadraginta ex SCHEUCHZERIANIS addidit, quae nonnullas obſcuriores plantas declarant.

III. Induſtrius Dn. GAGNEBIN noningentas & quinquaginta ſtirpes ſiccas miſit, quae omnes indigenae fuerunt Helvetiae, cum ſeminibus quingentis. Multa hinc, & rariſſimarum civium acceſſio, locorumque natalium nova ubertas nata eſt.

IV. Incomparabilis muſcorum hiſtoria magni DILLENII edita eſt, ex qua plurima in hoc difficili genere dubia declarare datum eſt: hanc ſollicite cum meis plantis contuli & quidquid emendari viſum eſt, in hac appendice monui.

V. Propriae obſervationes in itinere Thuringiaco a 1742. numeroſae, & in raris ſaepe ſtirpibus, fecerunt, ut in Helveticis multa corrigere aut characteres augere potuerim. RUPPIANA enim veſtigia ſecutus, agrum Jenenſem frequentibus nec infelicibus excurſionibus depopulatus, plurimas plantas florentes decerpſi, quas ſiccas tantum videre datum fuerat.

Denique VI. cum pars non exigua operis me abſente inpreſſa fuerit, & in reliqua etiam emendanda non ſemper eamdem induſtriam ponere permiſerint plurimi alieni generis labores, errata ſubjicere neceſſe fuit.

AUCTORES BOTANICI SERIUS ACCEPTI.

VIII. *. LEONHARDI FUCHSENS Kräuterbuch. Baſil. Iſingrin 1543. fol. Haec editio capitibus aliquot & iconibus auctior eſt v. g. Pulſatilla.

XVIII. *. BARTHOLOMAEI MARANTAE Methodus cognoſcendarum ſtirpium L. III. Venet. 1559. 4. Etſi nimis ſuperſtitioſe Dioſcoridem, ſibi notiſſimum, veneratus fuerit, ipſe tamen naturam non neglexit, & in feliciſſima Italia nonnullas tum ſpcies, dum varietates reperit & deſignavit.

XLV. *. JOHANNIS BAUHINI & CLAUDII ROCCARD de Abſinthii generibus L. Monſpelg. 1593. 8. Prius opuſculum ſpecimen eſt magni operis, obſcurum alterum & fruſtra in veterum deſcriptionibus laborioſum, dum ipſe ita ſuas ſtirpes negligenter definit, ut intelligi non poſſit.

CLIV. *. JOHANNES RAJI ſynopſis methodica ſtirpium Britann. Edit. ſec. Acceſſit RIVINI epiſtola ad RAJUM de methodo, & reſponſoria RAJI qua methodus TOURNEFORTIANA tangitur Lond. 1696. 8. Haec editio frequentiſſime citatur, quod huic primum numeroſi muſci acceſſerint. In epicriſi ſua RAJUS genera claſſesque nonnaturales TOURNEFORTII caſtigit.

CLXXII. *. OLAVI RUDBECKI Laponia illuſtrata Upſal 1701. 4. Magni operis minima pars prodiit, periit reliqua. Uplandia hic ſola brevisſime percurritur, & nomina enumerantur baccarum edulium, quae in Septentrione naſcuntur.

CLXXXIII. *. GEORGII ANDREAE HELWING flora quaſimodogenita. Gedan. 1712. 4. Stirpes habet, quas LOESELIUS omiſerat, ſed plurimas tum hortenſes, tum varietates, tum falſo nominatas. Verus auctor eſt BREYNIUS ſenior.

CCLIX. I. IACOBI DILLENII ſylva Muſcorum: cum tabb. 85. Oxon. 1741. 4. max. Muſcos, & Lichenes, ex ditiſſima ſua tum ſtirpium tum obſervationum penu, ita deſcribit, & depingit, ut par huic operi nullum hactenus prodierit. Omnes enim Agroſtographiae SCHEUCHZERIANAE virtutes habet, & praeterea ditiſſima ſynonyma, icones omnium ſtirpium fidiſſimas, neque ullum viciorum SCHEUCHZERI, niſi forte aliquis minuta aliquando ſpecierum diſcrimina criminetur.

CCLXX. MARCI MAPPI hiſtoria plantarum Alſaticarum, poſthume edita a D. EHRMANNO Argent. 1742. 4. Pulcherrimae regionis flora minime egena, raras, & novas plantas continet; ſed varietates etiam plurimas, dubiasque nec ulli viſas ex BAUHINIS ſpecies

ADDEN-

ADDENDA.

Ad paginam 2. p. 2. *lin.* 21. in fin. add. I. GESN. ad ſaxa rivi *Wangenſis.*

ibid. *lin.* 26. poſt num. 200. add. Certe non videtur, neque plures forte aliae.

ibid. *lin.* 36. poſt Baſileam, adde: Ad lapides in *Dubi* fl. GAGNEBIN.

Ad pag. 3. *lin.* 23. poſt abunde, adde: *Michelfeldae* in fonte I. GESNER.

ibid. *lin.* 25. poſt num. 8. add. malum nomen.

ibid. *lin.* 27. ſubiunge: Ex loco natali videtur *Conferva rivulorum capillacea, denſiſſime congeſtis ramulis* DILL. ſylv. p. 21. T. 4. f. 15.

ibid. *lin.* ult. in fin. adde Duplicem etiam iconem reperio inter SCHEVCHZ. & ſubiunge: Icon Confervae fontalis ramoſiſſimae glomeratim congeſtae DILL. Sylv. Muſc. p. 28. T. 5. f. 31. noſtram plantam exquiſite refert. Sed noſtra lignea eſt.

Poſt Confervas adde

10. *Conferva* lobuloſa bullata.

Innatantem reperi aquis ſtagnantibus, & iconem miſit STAEHELINVS.

Filamenta omnium breviſſima, ut vix a Linkia diſtinguas, areolas faciunt, in quas bullae aereae recipiuntur: Caeterum in hemiſphaericos glomeres conponuntur, & ipſos congeſtos in glandulae conglomeratae ſpeciem, rotundum nempe, lobuloſum corpus, quod calente coelo enatat, frigente mergitur.

Ad pag. 4. ibid. *lin.* 17. ſubiunge:

BYSSUS Germanica, minima, ſaxatilis, aurea, violae martiae odorem ſpirans MICHEL. nov. gen. p. 210. T. 89. f. 3.

Herbula muſcoſa violae odorem ſpirans AGRICOLAE.

Iolithos ſ. lapis violaceus SCHWENKF. de foſſil. Sileſ. p. 382.

Lapis violaceus ſylvae hercyniae BRUKM. in ſcripto proprio.

Ex Lithanthrace iuxta Granitam odorem violae ſpirantem enata eſt I. GESN. Ex ſylva *Martia* habui, prope *Scaphuſiam.*

Continua fere brevisque cruſta, ex flavo vireſcens, quae microſcopio ſpectata fit filamentis, brevibus, latiuſculis, quaſi villoſis, partim integris, partim ramoſis. Violae odor, vel Iridis, olim gratior fuit, poſt decimum tamen annum ſupereſt. Cum n. 4. nihil commune habet.

Ad pag. 5. *lin.* 4. ſubiunge: Planta mea eſt certo *Byſſus evanida floccoſa nivea* DILL. Sylv. muſc. p. 5. T. 1. f. 9.

poſt l. 21. 9. BYSSUS purpurea aquis innatans Stagnorum ſuperficiei & Confervis innatantem vidi pollinem tenerum, continua cruſta aquae inſperſum, laete purpureum. Nonne hunc viderunt Byſſum, qui aquas ſanguineas vidiſſe voluerunt creduli?

Ad pag. 6. *lin.* ult. ſubiunge:

5. ASPERGILLVS capitatus capitulo aureo ſeminibus ſubrotundis MICHEL. p. 212.

I. GESN. ad Pedicularis bulboſae radicem.

An diverſus a Sphaerocephalo n. 4.

6. ASPERGILLVS capitatus, capitulo pullo, ſeminibus ſubrotundis MICHEL. p. 212.

I. GESN. ad reſervatorium aquae balneatoriae *Rüſchlikonenſis.*

An Sphaerocephalos n. 3?

Ad pag. 7. *lin.* 9. in fine, poſt *factas*, adde: Legit in ſylvoſis M. *Legerberg* prope *Badam.*

Ad pag. 9. *lin.* 44. ſubjunge: *Coralloides fungiforme arboreum nigrum vix cruſtoſum* DILL. Sylv. muſc. p. 78. T. 14. f. 3.

Ad pag. 10. *lin.* 27. ſubjunge: 3. *b.* Aliam plantam hoc nomine dignam reperi exeunte autumno 1741. figuras omnino ſeſſiles, varias, rotundas, convexas, ovales, pulpa Lycoperdorum ſimili & dilutiore plenos. An ea, quam in ſylva *Burghölzlein* lectam ſcribit I. GESN. diverſam a mea priori.

ib. *lin.* 31. ſubjunge:

4. Ab eo tempore totam plantam vidi. Ceſpitoſum eſt, pyri forma, petiolatum, ſimile ſpeciei 1. ſed ſplendide fuſcum, plenum capillicio cinereo, quod fracta teſta exit, ovale, & paulatim longius. Hoc erit, quod I. GESN. vocat *Clathroides obſcurum pediculo donatum*, & in ſylva *Burghölzlein* legiſſe videtur.

5. CLATHROIDES cauleſcens tomento flavo, in trabibus putridis lectum, adfine Sp. 2. in catalogo I. GESNERI.

Ad pag. 12. *lin.* 15. ſubjunge: In ſylvis abunde, & paſcuis. In pratis *Wiedikonenſibus* I. GESNER.

ibid. *lin.* 50. in fin. poſt *paſſim*, adde: I. GESN. M. *Martio* ad muros valli urbis minoris.

ibid. *lin.* ult. ſubjunge:

8. LYCOPERDON coniforme altiori baſi inſidens totum aſperum MICHEL. p. 217.

I. GESN. in M. *Uetliberg.*

Ad pag. 13. *lin.* 20. ſubjunge:

2. GEASTER medius umbilico fimbriato MICHEL. p. 220. T. 100. f. 3.

I. GESN. M. *Novembri* in *Sylhölzlein.*

ibid. *lin.* fin. poſt *deſiit*, interſere: I. GESN. M. *Januario* ad truncos arborum putridos.

Ad pag. 14. *lin.* 42. ſubjunge:

4. CLAVARIA lutea minima MICHEL. p. 208. T. 87. f. 4.

Sed icon meae plantae ſtaturam multum ſuperat.

Fungoides clavatum minimum DILL. Cat. Gieſſ. & Syn. III. p. 14. n. 1.

Exeunte autumno.

Uncia multo minor fuit, graciliſſima, ſature flava, ſuperne, ut ſolet, craſſior.

5. CLAVARIA ophiogloſſoides nigra VAILL. p. 39. T. 9. f. 3. MICHEL. p. 208. T. 87. f. 4.

Fungus ophiogloſſoides MERR. RAJ. Syn. III. p. 14.

I. GESN. in muſco paluſtri candicante circa *lacum felinum.*

Uncialis & ultra, colore, qualem titulus praefert.

Ad pag. 15. *lin.* 25. poſt *abunde*, adde: I. GESN. *im Käferholz*; ad *lacum felinum*, in ſylvoſis circa *Wyl Turgovienſium.*

Ad pag. 16. *lin.* 3. in fin. poſt *fragili*, adde: Bernae in ſylva *Bremgarten.* Circa *lacum felinum* I. GESNER.

ibid. *lin.* 38. ſubiunge

6. *b.* CORALLOIDES planum, palmatum, flavum.

In Germania.

Ex craſſo quaſi bulbo breves cauliculi, rugoſi, plani,

apice pene ſolo inciſo, corniculis ita breviſſimis, ut caules fere tantum ſerrati videantur.

Ad pag. 17. *lin.* 26. ſubiunge: *Coralloides membranacea, lanceolata, dilute purpuraſcens* I. GESNERI.

Ad pag. 18. *lin.* 15. poſt *obſcuris*, interſere: I. GESNER. in vetuſtis lignis *des Burghölzleins.*

ibid. *lin.* 32. poſt *abunde*, interſere: I. GESN. *auf dem Heitliſperg* M. Septembri.

ibid. *lin.* antepenult. ſubiunge: *Agaricus tubae Fallopianae aemulus* SCHEUCHZERI in icone, idem videtur.

Ad pag. 20. *lin.* 12. ſubiunge: *Fungoides minimum acetabuli vel mortarii forma, ſuperne anguſtatum, extus ex albo flavicans, intus albo rufum, ora lacera, alba.* Addit I. GESN. „ accedere iconem MICHELI T. 86. f. 18.

In aggeribus lutoſis M. *Uetliberg Majo* M.

ibid. *lin.* 16. in fin. adde: I. GESN. ad aggeres & trabes ligneas prope *Silam* fl.

ibid. *lin.* 19. ſubiunge: PEZIZA diſciformis, extus villoſa, ſpadicea.

In terra, exeunte autumno.

Figura plana, orbicularis, ad Pezizam 8 accedit; ſed colore differt, obſcure ſpadiceo, carne magis gelatinoſa, & tremula. Semunciam lata eſt.

ibid. *lin.* 27. in fin. poſt *argillacea* adde: Poſt pluvias in lignis I. GESNER, niſi vult *Pezizam*, quae in *additamentis* proxima ſequitur.

ibid. *lin.* 33. in fin. adde: I. GESN. ad trabes juxta *Silam* fl.

ibid. *lin.* 40. ſubiunge: PEZIZA acetabulo parum cavo, lutea. In terra putrida ſylvarum.

Simillima Pezizae 11. orbicularis, modice cava, colore differt.

Ad pag. 21. *lin.* 18. ſubiunge: PEZIZA petiolo albo, villoſo, cupula interne coccinea.

Fungus membranaceus, acetabuli modo concavus, colore intus coccineo ſ. Kermeſino ſaturo RAJ. Syn. III. p. 18. huc potius pertinet

Fungoides pyxidatum, intus coccineum, externe albidum, pediculo prorſus albo MICHEL. p. 205. T. 86. f. 5. longe petiolatum.

In ramis ſiccis exeunte autumno 1741. SCHEUCHZERUS etiam habet inter icones ex ſylva *Keferholz.*

Pulchra planta primo petiolo longo videtur inſiſtere, albo, hirſuto, glande tunc exigua. Deinde finditur & reclinatur, donec evaneſcente petiolo pene haemiſphaerium fiat, ſemper externe album, interne vividiſſime ſcarlatinum fungus, ut non alius eadem pulchritudine ſit. Juniorem MICHELI, adultum pingit STERBECK. Caro fragilis.

ibid. *lin.* 30. in fin. adde: Rebus penſitatis pene coniecturam feci, non aliud eſſe Lycoperdaſtrum MICHELIANUM, quod Cervi boletum vocant ſcriptores.

Ad pag. 24. *lin.* 34. ſubiunge: 6. MERULIUS ingens, collo craſſo carneo, flaveſcente, capite ingente, flavo. BOERHAAV.

I. GESNER, cum priori, & nuper inveni.

Pediculus duarum & ultra unciarum craſſitie, rugoſus, flaveſcens. Capitulum pugni pene mole, ambitu pene ſphaerico, non acuminato, rugoſum, celluloſum, alveolis laete flavis, carne alba.

Ad. pag. 25. *lin.* ult. ſubiunge: POLYPORUS exiguus, coriaceus, albus, lignis adnaſcens MICHEL. p. 130. T. 70.

Ad ligna putrida *Aprili* M. I. GESNER.

Ad pag. 27. *lin.* 38. poſt *celeritatem*, adde: In *Rhaetia* ad larices I. I. SCHEUCHZ.

Ad pag. 29. *lin.* 10. poſt num. 6. adde: I. GESNER ait-maſſam carnoſam eſſe, ſuperne candicantem, inferne fuſcam, radicibus herbarum irretitam. Videtur eamdem plantam dicere.

Ad pag. 32. *lin.* 3. ſubjunge:

Aut idem eſt, aut ex eadem familia, *Coralloides magnus, niger, ſetoſus, ſetis ex fuſco nigricantibus, diaphanis* SCHEUCHZERI, in iconibus per errorem ita dictus.

Ad pag. 35. *lin.* 17. ſubjunge:

FUNGUS albus, ſiccus, pileoli convexi cute coriacea.

An *Fungus eſculentus, totus albus, farinam recenter molitam redolens* MICHEL. p. 145. n. 8? Non recedit, vel ob ipſam adfinitatem cum n. 55.

Exeunte aeſtate in ſylvis.

Hactenus coniunxeram cum n. 55. nunc autem totum album reperi, cum lamellae nondum degeneraſſent, pileolo convexo, ora expanſa, cute corii chirothecarii ſummillima, lamellis, & pediculo farto albis. Diameter quatuor unciarum, pileoli altitudo paulo minor.

ibid. *lin.* 52. ſubjunge,

FUNGUS albo pileolo haemiſphaerico, ad oras ſtriato.

An *Fungus gracilis, totus albus, pileolo haemiſphaerico, ad oras ſtriato, pediculo altiori, fiſtuloſo, ſeſquilineam craſſo*, MICHEL. p. 170. T. 75. f. 6. Pediculi altitudo, quam noſtro major, neque noſtro memini cavum pediculum fuiſſe.

Exeunte Octobri.

Pileolus haemiſphaericus, in convexa ſede ſordide albus, media parte levi, reliqua ſtriata: Lamellae albae nitentes. Pediculus biuncialis, gracilis.

Ad pag. 36. *lin.* 14. in fin. poſt num. 3. adde: Quem SCHEUCHZER cum hoc nomine depinxit, eumdem eſſe non dixerim. Altior videtur & robuſtior.

Ad pag. 37. *lin.* 34. ſubjunge: Hunc cum nomine, *orbicularis exalbidi pratenſis*, in iconibus habet SCHEUCHZER.

Ad pag. 39. *lin.* 2. in fin. adde: I. GESNER in foliis putrefactis.

Ad pag. 40. *lin.* 13. ſubjunge:

Ejuſdem, procul dubio, fungi quinque icones inter SCHEUCHZ. fuerunt, cum nomine *Fungi umbilicum referentis, variegati* C. B.

Nempe pileo ex purpureo & ſature rubro commiſto, β
pileo ex coeruleo viridi & coeruleo atque fuſco commiſto, δ
pileo ex albo vireſcente ε
pileo flaveſcente & fuligine infecto ζ
Ultimo color non erat additus.

Ad pag. 43. *lin.* 24. ſubjunge:

Hujus vel inſignis varietas, vel alia ſpecies eſt, lectus etiam in putreſcente ligno

FUNGUS farina adſperſus, pileo obtuſe conicoconico, ſtriato, ſpadiceis, lamellis albis.

Radix byſſo obvoluta. Pediculus incurvus, ex cinereo ſpadiceus. Pileolus ſpadiceus, late conicus, vel parabolicus, ad oras ſtriatus & flocculentus, totus cum pediculo farinoſus. Lamellae albae

albae. Totus tener & ſucculentus eſt. Pilei altitudo intra unciam, pediculi uncia major.

Ad pag. 45. *lin.* 8. ſubjunge:

EIUSDEM, puto, iconem habet SCHEUCHZ. cum nomine *Fungi ſordide fuſci, in acutum conum faſtigiati* RAJI. Hiſt. p. 100.

Ad pag. 46. *lin.* ſubjunge:

FUNGUS tener, citrinus, pediculo plano, fiſtuloſo.

An *Fungus, parvus, ex luteo aureus, molliori ſubſtantia, pileolo plano, lamellis rarioribus, pediculo longiore* MICHEL. p. 147. f. 4?

A priori & ſequente utcunque diverſus videtur, lectus exeunte *Auguſto* M.

Cum n. 56. communem habet pediculum latum, tenerum, fiſtuloſum, magnitudinem, & figuram. Sed neque glutinoſus eſt, neque ora ſtriata. Teneritate diſtat a n. 57. cui firma caro eſt & craſſa. Color ubique citrinus.

Ad pag. 47. *lin.* 23. ſubjunge:

SCHEUCHZERUS Fungum pingit cum nomine *parvi, pediculo oblongo, pileolo hemiſphaerico ex albido ſublutei* RAJI in ſynopſi, qui a priori 63. diverſus videtur campanula hemiſphaerica, non ſtriata, pediculo tantum triunciali. A ſuperioribus flavis 56-58. pediculo gracili diſtinguitur.

Ad pag. 50. *lin.* 48. ſubjunge:

Hic eſt, quem ex vicinia *Glanzenberg* SCHEUCHZERUS depingit, cum nomine. *Fugi pileolo lato orbiculari candicante* C. B.

Ad pag. 51. *lin.* 38. ſubjunge:

FUNGUS ſiccus, ſpadiceus, leniter villoſus, lamellis ſubflavis.

Hactenus conjunxeram cum n. 85. Sed vere diverſum eſſe conperi, exeunte autumno 1741.

Pediculus fiſtuloſus, albus, vel cinereus, nitens. Pileus tenuiſſime convexus, ſpadiceus, villo adſperſus facile abſtergendo. Lamellae peculiari colore ſubrufo, butyraceo. Totus ſiccus eſt, unciae diametro, & perinde altus.

Ad pag. 53. *lin.* 37. ſubjunge:

Ad hunc refero, quem SCHEUCHZER in iconibus vocat *Fungum pileo in plano orbiculari villoſo.* C. B.

Ad pag. 54. *lin.* 10. ſubjunge:

FUNGUS pulvinatus, ſordide ligneus, concolor.

Diverſus eſſe videtur, lectum in ſylvis exeunte M *Auguſto.*

Pediculus colore ſubſpadiceo, nitente, ima parte bulboſus; lineatus caeterum, fartus, villoſus. Pileus pulvinatus, ſordide ex cinereo luteus, lamellis ſordidis, ſimilis coloris. Diameter pilei trium & quatuor unciarum, altitudo petioli dimidia.

Ad pag. 55. *lin.* ſubjunge: FUNGUS parvus, viſcoſus, pileolo griſeo, ſemiorbiculato MICHEL. p. 147. n. 3.

I. GESNER in aggeribus lutoſis M. *Utliberg.* Omnino diſtinctus videtur.

ibid. *lin.* 48. ſubjunge: FUNGUS ex uno pede multiplex, rupicaprini, ſive luteo palleſcentis coloris, pileolo ſemiorbiculato viſcido, pediculo cylindrico MICHEL. p. 191.

I. GESNER ad radices arborum. Suſpicor eumdem eſſe cum n. 107. mire variabili, & cui idem eſt locus natalis.

Ad pag. 56. *lin.* 16. ſubjunge: Idem omnino eſſe videtur, quem *Majo* M. in pratis *Wiedikonenſibus* naſci ait, cum nomine *Fungi fimetarii, minimi, griſei, pileolo cucullato, ubivis ſtriato, lamellis nigricantibus, pediculo ſupernae parti pileoli concolore* MICHEL. p. 198. T. 74. f. 6. cum ſerie incrementorum.

Ad pag. 57. *lin.* 34. poſt *maximus* interſere: Inter icones SCHEUCHZERI fuit.

Ad pag. 58. *lin.* 7. in fin. adde: Hunc ad truncos arborum naſcentem recenſet I. GESNER.

ibid. *lin.* 28. in fin. adde: I. GESNERUS habet in catalogo.

Ad pag. 59. *lin.* 6. ſubjunge: *Coralloides fungiforme ex ungula equina livide ruſeſcens* DILL. Sylv. Muſc. p. 78. T. 14. f. 5.

ibid. *lin.* antepenult. ſubjunge: AGARICVS lichenis facie ruſeſcens, levis, mollioris ſubſtantiae MICHELI p. 124. Ord. VIII. n. 12. „

GESNER. ad quercus. „

Pectunculi cavitatem refert, fuſco rufus, inferne glaber, ſuperne inaequalis.

Ad pag. 60. *lin.* 7. poſt *naſcitur*, adde: Circa trabes humidas ad *Silam* fl.

Ad pag. 61. *lin.* 40. ſubjunge: *Fungiformis materia flava, cruſta, rubente* SCHEUCHZER in iconibus, ex *Glanzenberg.*

Ad pag. 62. *lin.* 35. in fin. adde: I. GESNER in paluſtribus *Wangae* addit „videri vulgarem ſpeciem ab aquis torfaceis mutatam.

ibid. *lin.* 39. poſt *foſſis*, adde: In fundo *Suſae*, fl. prope molendinum *a Renan.*

Ad pag. 63. *lin.* 49. ſubjunge: *Coralloides vix ramoſum ſcyphis obſcuris* DILL. Sylv. p. 90. T. 15. f. 14. omnino.

ibid. *lin.* penult. poſt *truncis*, interſere: I. GESNER circa thermas *Leucenſes.*

Ad pag. 64. *lin.* 11. ſubjunge: 51. Alia Lichenis corniculo ſimplici varietas non rara eſt, quando totus foliaceis ornamentis effloreſcit, cruſta, quae pro baſi eſt, per longitudinem propagata DILL. l. c. T. 15. l. C.

ibid. *lin.* 23. in fin. adde: In M. *Pilati* & *Gamor* I. GESNER. Paſſim in alpibus reperi. In alpibus Rhaeticis SCHEUCHZER.

ibid. *lin.* 28. in fin. adde: In *Speluga* M. I. GESNER. In M. *Flimſenſium* SCHEUCHZER.

Ad pag. 65. poſt n. 11. Inter varietates hujus n. 11. reperi proceram, & rectam, pene cylindricam, quae videtur eſſe *Coralloides ſcyphiforme oſſis femoris facie* DILL. Sylv. p. 91. T. 15. f. 15.

ibid. *lin.* 20. ſubjunge, Hi globuli in majuſculam maſſam confluunt, laetiſſimi coloris. Neque ulla fere aetas eſt hujus Lichenis, quae his ſcutis non aliquando effloreſcat.

Ad pag. 66. *lin.* 6. ſubjunge: Inter varietates hujus habeo, quae omnino videtur eſſe *Coralloides craſſius ſubincanum calycibus dentatis* DILL. Sylv. muſc. p. 95. f. 18. & aliam, quae evidenter eſt *Coralloides ramuloſum tuberculis coccineis* p. 96. T. 15. f. 19.

ibid. *lin.* 11. ſubjunge: Inter varietates meas eſt, quae procul dubio eſt *Coralloides parum ramoſum tuberculis fuſcis* DILL. Sylv. p. 67. T. 15. f. 20.

ibid. poſt *lin.* 15. interſere:

191. LICHEN pyxidatus acetabulis folioſis, & coronatis.

Muſcus pyxioides BARREL. ic. 1278. n. 2.

 Lichenoides

Lichenoides pyxidatum marginibus eleganter foliatis DILL. Syll. III. p. 69.

Coralloides ſcyphiforme marginibus radiatis & foliatis EIUSD. Sylv. Muſc. p. 85. T. 14. f. 9.

Miſit M. GAGNEBIN, & nuper in ſylvis repeiri, circa *Schleſreiſen* Thuringiae.

Durus, virens, ex fuſco, fragilis, deformis, cruſta folioſa ad cauliculum adſperſa, etiam bifidum vidi, ramoſum, proliferum. Acetabula difformia, expanſa, palmata, ſaepe aperta, fungulis nigris in ſingulis laciniis coronata, & foliola ex ambitu ſpargentia.

ibid. *lin.* 17. ſubjunge: Hic potius videtur ex longitudine, & angulis acutis, *Coralloides ſcyphiforme ſerratum elatius caulibus gracilibus glabris* DILL. ſylv. p. 88. T. 14. f. 13.

ibid. *lin.* 21. adde Deinde finduntur acetabula, & in ramos abeunt, qui & ipſi contignationes alias producunt, coronatas, globulis fuſcis & majuſculis.

Vidi etiam paulo aliter natum, rectis caulibus, ſcyphis proliferis, ſecundis vero pyxidibus ramos emittentibus rectos pariter, terminatos in ſerratum, fuſcum, fungoſum marginem. Tales vero duriores & glabros reperi. Conf. DILL. l. c. f. E.

ibid. *lin.* 32. ſubjunge: DILLENIUS ad varietates n. I.

ibid. poſt *lin.* 40. interſere: DILLENIUS ad varietates Lichenis n. I.

ibid. *lin.* 23. ſubjunge: LICHEN pyxidatus, & corniculatus, cinereus, pulverulentus, corniculis brevioribus MICHEL. p. 81. n. 5.

I. GESNERUS miſit diverſum a priori.

Truncus inflexus, durus, non bifurcatus, ſed ex convexo arcu emittens ramos conicos, peracutos, ad ſpinarum modum, parum diviſos. Non vidi receptacula.

Ad pag. 67. *lin.* p. 3. ſubjunge: Hic poteſt eſſe, cujus primam aetatem habet DILLENIUS cum nomine *Coralloidis* n. 10.

ibid. *lin.* 48. ſubjunge: *Coralloides cornucopioides incanum ſcyphis criſtatis* DILL. Sylv. p. 94. T. 15. f. 17. omnino.

Ad pag. 68. *lin.* 12. ſubjunge: *Coralloides corniculis longioribus & rarioribus* DILL. Sylv. Muſc. p. 102. T. 16. f. 26. procul dubio.

ibid. *lin.* 22. ſubjunge: *Coralloides ſparſum caulibus tortuoſis & ſpinoſis* DILL. Sylv. Muſc. p. 101. T. 16. n. 25.

ibid. *lin.* 41. in fin. adde: Non differt a n. 32. uti neque 33. differt, neque 37.

ibid. *lin.* 44. adde *Coralloides corniculis brevioribus & crebrioribus* DILL. Sylv. p. 104. T. 16. f. 27. Nam & alibi in Germania reperi. Facile cognoſcendum ex levore, duritie, ſtricto habitu, corniculis acutiſſimis, ſolidis, ſubito & breviter bifidis trifidive. Caeterum nuper manifeſto hunc palmatum Lichenem cum ſua cruſta ad terram ſubjecta vidi, juniorem, & degenerationi pyxidati ſimillimum, manifeſto documento, ſummae inter utramque claſſem analogiae.

Ad pag. 69. *lin.* 10. in fin. adde: I. GESNER in *Splügen*, alpibus variis & M. *Legerberg*. I. SCHEUCHZER in *Speluga* M.

ibid. *lin.* 41. ſubjunge: Eumdem, vel certe non ita diverſum, ut notas diverſitatis detegere licuerit, miſit I. GESNER pro *Lichene coralloide, tubuloſo, medio, cinereo candicante, cauliculis crebris, tenuioribus, minus ramoſis, receptaculis florum rufeſcentibus* MICHEL. p. 79. n. 5. 391.

Inter varietates Muſci 38. habeo ceſpitem ex *Bructero* M. cui cauliculi frequenter perforati, ramis brevibus & exiguis ex trunco prodeuntibus ornantur, extremitates vero confertas argutas ſpinas ex latiuſculo ſurculo educunt. Niſi incanus eſſet, videretur n. 21. DILL. quem miror me in meis non invenire.

Ad pag. 70. *lin.* 27. in fine adde: Ex eadem nota etiam differt a Coralloide 32. DILLENII.

ibid. *lin.* 38. ſubjunge: 44. USNEA barbata loris tenuibus fibroſis DILL. Sylv. Muſc. p. 63. T. 12. f. 16.

Ex Chamaerhododendro pendulam legi.

Geniculata eſt, uti 44. ſed diverſa, teres, durior, cylindro interſecto, longa fila, flavida, demittente, teretia, dura, ſimillima ſequenti.

ibid. *lin.* 46. in fin. adde: I. GESNER ex *Valeſia.*

ibid. *lin.* 48. ſubjunge: 45. A. LICHEN cinereus, longiſſimus, rugoſus, junceus, & ſubaſper MICHEL. p. 77. n. 6. T. XI. f. I.

I. GESNERUS miſit cum nomine *Lichenis arborei villoſi craſſioris* I. I. SCHEUCHZERI.

Craſſitie inter adfines Uſneas excellit: colore ex cinereo fuſco eſt, totus aſper, rami pauci, parum ramoſi.

Ad pag. 71. *lin.* 9. poſt *eſt*, adde: DILLENIUS ſterilem, pendulam, ſaepe pulviſculo effloreſcentem, quam ego pro varietate habui, pro diſtincta ſpecie deſcribit 12mo loco, & vocat *Uſneam vulgatiſſimam tenuiorem & breviorem ſine orbiculis* Sylv. Muſc. p. 67. T. 39. f. 3.

ibid. *lin.* ſubiunge: An Uſnea capillacea citrina fruticuli ſpecie DILL. Sylv. muſc. p. 73. T. 13. f. 16. Sed non obſervat flavum colorem a polline pendere?

ibid. *lin.* 12. poſt *alpibus*, adde: Abbatiſcellanis, ubi humo & arborum truncis inſidet.

ibid. *lin.* 21. in fin. adde: I. GESN. ex *Speluga*; ex *Krajalp Abbatiſcellanorum*: ex *Valeſia*. SCHEUCHZER in *Speluga* & *Adulae* jugis.

Ad pag. 72. *lin.* 30. ſubiunge: Frequentia exempla habeo tenuioris diviſionis, & maculis albis, tanquam excoriationibus varia. An huc Lichenoides DILL. l. c. n. 57? Deinde meis omnino lanugo illa inferioris ſuperficiei deeſt. An ergo pertinent ad n. 54? ſed vulgatiſſima ſunt ad ſudes, palos, arbores.

541. LICHENOIDES coralliforme roſtratum & canaliculatum DILL. Sylv. muſc. p. 170. T. 22. f. 62.

Varietas mihi viſum eſt prioris, ob ſimilem duritiem, levitatem, naturam lacunoſam. Differunt, mea certe ſpecimina, foliis ſ. caulibus magis terminatis, anguſtioribus, ramis ſummis partim in hamos acutos, partim in frequentiſſimas ſcutellas exeuntibus.

Ad pag. 73. *lin.* 7. ſubiunge: 551 LICHENOIDES coriaceum cinereum peltis atris conpreſſis DILL. Sylv. Muſ. p. 219. T. 30. f. 117.

Hanc plantam videor mihi me inter meas reperire lectam in monte, qui imminet lapicidinis *Bolligenſibus* ad rupes ſabuloſas, unicum nempe foliolum, Pezizae ſimile, rotunde terminatum, leviter cavum. Quando reperi, habui pro initio alicuius Lichenis peltati.

p. 74. *lin.* 36. ſubiunge: Huius claſſis eſſe puto, quem SCHEUCHZER in catalogo vocat „ *laciniatum denſe ſtipatum, inferne album, ſuperne viridem* „ in ſaxis M. *Hirzel.*

ibid.

ibid. *lin.* 50. in fin. adde: nempe M. *Püntnerberg.*

Ad pag. 75. *lin.* 4. in fin. adde: & lutoſis M. *Legerberg.*

ibid. *lin.* 33. ſubiunge: *Lichenoides coriaceum nebuloſum cinereum punctatum, ſubtus fulvum* DILL. Sylv. p. 223. T. 30. f. 127.

ibid. *lin.* 39. ſubiunge: 661. LICHEN pulmonarius laciniis obtuſis & imbricatis, pallide ſulfureis ad oram pulverulentis & flavis.

Dudum habueram ex M. *Neunenen*, ſed inperfectiorem. Nuper miſit D. GAGNEBIN.

Exiguus eſt, ſed valde latus, rotundis & elevatis laciniarum oris, media facie concava, ſubtiliter rugoſa. Totus margo eleganter citrinus, pulverulentus eſt, ſubtus pallide luteus, inaequalis. Scuta non vidi.

Ad pag. 76. *lin.* 29. in fin. adde: I. GESNER ad radicem M. *Pilati.* I. I. SCHEUCHZER viridescentem in ſaxis alpinis, flavum in prato *Wildmann* M. *Regii*, ſulfureum in *Gemmio.*

lin. 35. in fin. poſt num. 3. adde: DILL. Sylv. Muſc. p. 228. T. 30. f. 184. & eidem ſubiunge: Niſi color obeſſet, foret Lichenoides DILL. n. 134. ex MICHELIANIS.

ibid. *lin.* 41. in fine adde: Ex figura adiecta corrigatur DILLENIANA n. 135. ad exilius ſpecimen facta. An idem ſit MICHELIANO n. 134. non dixerim. Colore certe differt.

ibid. *lin.* 48. ſubiunge: *Lichonoides caperatum roſace expanſum ex ſulphureo vireus* DILL. Sylv. p. 139. T. 25. f. 97.

ibid. *lin.* ult. in fin. adde: Tota ſuperficies exiguis rugis varie criſpatur.

Ad pag. 77. *lin.* 6. ſubiunge: DILL. videtur ad priorem referre, neque repugnarem.

ibid. *lin.* 18. ſubiunge: *Lichenoides Endiviae foliis criſpis & ſplendentibus ſubtus nigricantibus* DILL. Sylv. p. 192. T. 25. f. 96.

ibid. *lin.* 25. 26. 27. & 28 dele & pro iis repone: A priori maxime differt laciniis planis, minime rugoſis.

ibid. *lin.* 48. in fin. adde: Cum n. 69. ſatis convenit, & forte eſt vetuſtius eiusdem exemplum.

Ad pag. 78. *lin.* 7. ſubiunge: Pro varietate habueram anguſtifolium muſcum, confertius inciſis laciniis, fuſcum, pene ſpadiceum, ſcutellis ſublividis ex fuſco, albo margine cinctis, inferne cirrhoſum anthracinum. Is videtur eſſe Lichenoides DILL. n. 81.

781. Pro varietate etiam habui Lichenem qui diverſus videtur. Laciniae latiores quam priori, rotundiores, color glaucus, polline nigricante copioſo adſperſus. Scutellae in centro ceſpitis amplae, nigrae, per maturitatem cavae, oraque alba ſpermatica cinctae. Inferne niger eſt. Frequenter punctis nigris varius eſt, aut demum totus niger. Annon *Lichen pulmonarius arboribus adnaſcens in ſegmenta latiora diviſus, ſubtus niger, deſuper ex obſcuro vireſcens receptaculis florum concoloribus* MICHEL. p. 87. o. 15. n. 4. Sed color ſcutellarum differt.

782. Pro varietate ſequentis habui, neque recedit, multo ampliorem, ut ex ampliſſimis ſit, cinereum, ſubtus fuſcum, totum criſpum, ſeminali polline & in margine revoluto & hiante, & per ſuperficiem erumpente, ita conglomerato, ut braſſicam criſpam referat, ſcutellis informibus, externe albidis & pulverulentis, intus nigris pediculatis Totus etiam cavus eſt, & duplici ſit lamina.

ibid. *lin.* 12. ſubiunge: DILLENIUS pro varietate habet ſequentis.

ibid. *lin.* 31. ſubiunge: Pro varietate habet DILL. Sylv. Muſc. p. 155.

ibid. *lin.* 44. poſt *eſſent*, adde: Forte varietas fuerit Lichenis 86.

Ad pag. 79. *lin.* 39. ſubiunge: An *Lichenoides pellucidum fuſcum corniculatum* DILL. Sylv. Muſc. p. 143. T. 19. f. 30.

ibid. *lin.* 51. in fine adde: Ex muro horti ſui GAGNEBIN.

ibid. *lin. ult.* in fin. adde: Vidi etiam virentem, & gelatinoſum.

Ad pag. 80. *lin.* 8. ſubiunge: *Lichenoides pellucidum Endiviae foliis tenuibus criſpis* DILL. Sylv. p. 143. T. 19. f. 31. omnino, cum prior non ſit ſpinoſus. Deinde magna eſt ſuſpicio non differre ſpecies 34. & 35. ſed ex centro ceſpitis deſumtas eſſe.

ibid. *lin.* 10. in fin. adde: Miſit etiam Mr. GAGNEBIN.

ibid. *lin.* 25. ſubiunge: *Lichenoides gelatinoſum fuſcum Jacobaeae maritimae diviſura* DILL. Sylv. p. 140. T. 19. f. 25. Videtur.

ibid. *lin.* 36. ſubiunge: An *Tremella arborea nigricans minus pinguis & fugax* DILL. Sylv. p. 54. T. 10. f. 15.

ibid. *lin.* 48. ſubiunge: Hic videtur eſſe *Lichenoides gelatinoſum lobis craſſioribus fuſco viridibus* DILL. Sylv. p. 138. T. 19. f. 22.

ibid. *lin.* 49. poſt *frequentiſſimus*, adde: I. GESNER ad truncos Fagorum im *Käferhölzlein* M. Majo.

Ad pag. 81. *lin.* 20. ſubiunge: *Lichenoides cruſtoſum orbiculare incanum* DILL. Sylv. Muſc. p. 135. T. 18. f. 17.

ibid. *lin.* 28. ſubiunge: *Lichenoides cruſtoſum orbiculis & ſcutellis flavis* DILL. Sylv. Muſc. p. 136. T. 18. f. 18.

ibid. *lin.* 35. ſubiunge: *Lichenoides tenuiſſimum ſcutellis exiguis miniatis* DILL. Sylv. Muſ. p. 175. T. 24. f. 68.

ibid. *lin.* 36. in fin. adde: Sed pulcherrimo colore coccineo ex *Gemmio* miſit D. RESPINGER.

Ad pag. 82. *lin.* 18. ſubnecte: Niſi color obeſſet, poſſet referri ob fabricam ad Lichenem DILL. n. 133. qui ex MICHELIANIS eſt.

ib. *lin.* 40. ſub fin. adde: In iconibus SCHEUCHZERI reperi. I. GESNER in ſylvoſis circa *S. Gallen.*

Ad pag. 83. *lin.* 4. ſubiunge: Ob naturam coriaceam, rugoſam, poteſt eſſe *Lichenoides leproſum tinctorium ſcutellis lapidum cancri figura* DILL. Sylv. Muſc. p. 130. T. 18. f. 10.

ibid. *lin.* 18. ſubiunge: *Lichenoides cruſtaceum & leproſum, ſcutellis ſubfuſcis* DILL. Sylv. Muſc. p. 134. T. 18. f. 16. ob limbum crenatum, cruſtam tenuem.

ibid. *lin.* 24. in fin. adde: Sed id diſtinguit *Sylv. Muſc.* p. 132. T. 18. f. 13. & ſcutellas facit noſtris facile majores.

ibid. *lin.* 30. ſubiunge: Videtur eſſe *Lichenoides tartareum lividum, ſcutellis rufis margine exili* DILL. Sylv. Muſc. p. 133. T. 18. f. 14.

ibid. poſt *lin.* 45. interſere: Huius claſſis eſſe videtur, quem I. GESNERUS vocat *Lichenem cruſtaceum, obſcure fuſcum, receptaculis florum concoloribus, magnis, ſerratis, verrucoſis.* Ad radicem M. *Pilati* in ſaxis.

Ad

Ad pag. 84. *lin.* 18. ſubiunge: *Lichenoides verrucoſum & rugoſum cinereum, glabrum* DILL. Sylv. p. 128. T. 18. f. 9.

ibid. *lin.* 46. ſubiunge: *Lichenoides nigro flavum tabulae Geographicae inſtar pictum,* DILL. Sylv. Muſc. p. 126. T. 18. f. 5.

Ad pag. 86. *lin.* 22. ſubiunge: *Lichenoides leproſum cruſta cinereo vireſcente tuberculis nigerrimis* DILL. Sylv. Muſc. p. 126. T. 18. f. 3.

ibid. *lin.* 37. ſubiunge: Videtur *Lichenoides punctatum & rugoſum nigrum* DILL. Sylv. Muſ. p. 125. T. 18. f. 2.

Ad pag. 87. *lin.* 29. ſubiunge: Noſter videtur eſſe varietas A. Lichenoidis I. DILL.

ibid. *lin.* 36. in fin. adde: DILL. Sylv. Muſc. 125. T. 18. f. 1. dein ſubiunge: Noſter eſt varietas B.

Ad pag. 88. *lin.* 8. ſubnecte: *Lichenoides candidum & farinaceum ſcutellis fere planis* DILL. Sylv. p. 131. T. 18. f. 11. Sed ſcuta nondum vidi.

ibid. *lin.* 38. in fin. adde: Sylv. Muſc. p. 3. T. 1. f. 3.

Ad pag. 89. *poſt lin.* 28. ſubiunge: γ Varietatem ramoſam, & palmatam, inſtar Lichenis proliferi, ex Germania habui.

ibid. poſt *lin.* 38. interſere: Annon fuerit *Coralloides cauleſcens, ramoſum, minimum, nigrum, ceſpitoſum, apicibus tumentibus, cinereis* I. GESNERI in catal. circa Petram pertuſam.

Ad pag. 90. *lin.* 45. ſubiunge: Nonne eſt Lichenoides tuberculoſum conpreſſum nigrum lignis putridis adnaſcens DILL. Sylv. p. 127. T. 18. f. 7. ob figuram ovalem, & conpreſſam.

Ad pag. 91. *lin. ult.* ſubiunge: LICHENOIDES arboreum tenuiſſimum ex cinereo rufum, capſulis miniaceis elatis. I. GESNER in ceraſis. Totum genus puto manere poſſe cum *Lichen-Agarico.*

CERATOSPERMVM.
MICHEL. p. 125. T. 56.

„ Ab Agarico differt ſeminibus lunatis MICHELI"
1. CERATOSPERMUM nigrum, diſcoides, minimum, e diverſarum arborum emortuarum corticibus & inprimis Corylo erumpens MICHELI p. 125. T. 56. f. 1. I. GESNER paſſim e corticibus arborum.

Ad pag. 93. *lin.* 18. ſub fin. adde: I. GESNER in M. *Joch, Rhaetia,* & *Valeſia* abunde.

ibid. *lin.* 29. in fin. adde: *um den Trüblisee.*

ibid. *lin.* 34. poſt *flaveſcit*, adde: Ab hoc muſco minime differre *Lycopodium Sabinae facie* RUPPII & DILL. Sylv. p. 445. T. 58. f. 2. magis & magis perſuadeor: nunc inprimis, cum conſentientem videam DILLENIUM p. 445. apud quem virum vide Synonyma.

ibid. *lin.* 49. ſubjunge: *Lycopodioides denticulatum pulchrum repens ſpicis pediculis inſidentibus* DILL. Sylv. Muſc. p. 465. T. 64. f. 2.

ibid. lin. 50. in fin. adde: SCHEUCHZER inter *Tuſciam* Rhaetorum & *viam malam.*

Ad pag. 94. *lin.* 5. ſubjunge: Idem procul dubio eſt *Lycopodium alpinum ſpica laxa, foliis alternis, auriculatis* I. GESNER ex montibus *Glaronenſibus.* Synonyma vero a CLUSIO orta rejicit DILLENIUS cui credendum.

ibid. *lin.* 26. in fin. adde: ibi SCHEUCHZER, & in *Gotthardo,* inter *Bellinzonam* & *Luganum* &c.

ibid. *lin.* penult. poſt *Rhaetia,* interſere: tum in M. *Pilati* & *Joch.*

ibid. lin. ult. in fin. adde: I. GESNER frequenter in alpibus.

Ad pag. 95. *lin.* 24. in fin. adde: In *Sila* fluvio I. GESNER. in lacu *Rivario* ad lapides SCHEUCHZER.

ibid. *lin.* 29. in fin. adde: Sed DILLENIUS capſulas vidit & eleganter depinxit.

Deinde ſubjunge: 2. FONTINALIS minor foliis triangularibus minus conplicatis, capitulis in ſummis ramulis ſeſſilibus RAJ. Syn. III. p. 79. n. 2.

Cum priori I. GESN. An ſatis diverſa? DILLENIANA certe planta T 33. f. 2. diſtinguitur foliis ad ramos congeſtis, capſulis ramos terminantibus.

Ad pag. 96. *lin.* 16. in fin. adde: Paſſim in paludoſis montium Neocomenſium GAGN.

ibid. lin. 23. ſubjunge: *Sphagnum pennatum undulatum vagina ſquamoſa* DILL. Sylv. p. 250. T. 32. f. 9.

ibid. *lin.* 24. in fin. adde: I. GESNER. in M. *Uetliberg.*

ibid. *lin.* 31. ſubjunge: Similem habeo ex *Patagonia* ſed novum eſt „ DILL. 23. apr. 1739.

Ad pag. 97. *lin.* 20. in fin. adde: DILLENIUS ſuum pili fere defectu diſtinguit.

ibid. *lin.* 22. poſt. num. 3. adde DILL. Sylv. Muſc. p. 253. T. 32. f. 13.

ibid. poſt *lin.* 42. interſere: 9. SPHAGNUM erectum, alpinum, trichodes, ſurculis tenuibus, brevibus, capitulis majoribus. I. GESNER in M. *Pilati.*

& 10. SPHAGNUM ſaxatile, alpinum, cauliculis craſſis, incurvis, trichodes, foliis prolixis, capitulis craſſioribus erectis, in perbrevibus pediculis, I. GESNER in via ad *Leiterberg* Valeſiae. Utriusque ſpecimina deſunt, poſterius tamen pene ſuſpicor eſſe *Bryum* n. 4.

Ad pag. 98. *lin.* 22. ſubjunge: *Hypnum dentatum vulgatiſſimum operculis obtuſis* DILL. ſylv. muſc. p. 295. T. 38. f. 29.

ibid. *lin.* 31. ſubjunge: *Hypnum foliis ruſciformibus capitulis ſubrotundis* DILL. Sylv. muſc. p. 298. T. 38. f. 31. omnino.

ibid. lin. 39. ſubjunge: In iconibus DILLEN. accedit f. 27. T. 37.

ibid. *lin.* 46. in fin. adde: Ita DILL. in Ep. ſed omnino videtur eſſe *Hypnum repens triangularibus reflexis foliis majus* DILL. Sylv. p. 303. T. 39. f. 38.

Ad pag. 99. *lin.* 7. ſubjunge: *Hypnum vulgare ſericeum recurvum, capſulis erectis cuſpidatis* DILL. Sylv. p. 323. T. 42. f. 59.

ibid. *lin.* 17. ſubjunge: *Hypnum velutinum capſulis ovatis cernuis* DILL. Sylv. p. 326. T. 42. n. 61.

ibid. *lin.* 26. ſubjunge: *Hypnum ſericeum ramoſum & tenuius, capſulis acuminatis* DILL. Sylv. muſc. p. 327. T. 42. f. 62.

ibid. *lin.* 32. in fin. adde: Sylv. p. 327. pro varietate prioris n. 7.

ibid. *lin.* 48. ſubjunge: *Hypnum trichodes ſerpens ſetis & capſulis longis erectis* DILL. Sylv. muſc. p. 329. T. 42. f. 64.

ibid.

ibid. *lin.* ult. ſubnecte: Huic adfine *Hypnum aquaticum* legi *im Haſenbrunnen* prope Bernam, cujus capſulae mihi incognitae ſunt. Folia latiuſcula, viridiſſima, in pilum exeunt, heteromalla. Cauliculi longiſſimi, parum ramoſi, color viridiſſimus, Nolui pro novo proponere.

Ad pag. 100. *lin.* 2. ſubjunge: An *Hypnum aquaticum foliis & teretibus & pinnatis* DILL. Sylv. muſc. p. 308. T. 40. f. 44? Non penitus accedit.

ibid. *lin.* 18. ſubnecte: DILLENIUS in *epiſt.* ait „eſſe omnino Hypnum ſuum n. 33. Verum ibi negat capſulas obſervatas eſſe, folia etiam majora pingit, & minus exſtantia, ut omnino differre videatur.

121. An HYPNUM erectum aut fluitans foliis longis peranguſtis acutis DILL. Syll. Muſc. p. 299. T. 39. f. 33.

An *Muſcus fluitans foliis & flagellis longis tenuibusque* VAILL. p. 129. T. 33. f. 6. Non videtur.

In *Dubi* fl. & au *Cul de Prez* ubi aqua exſiccata receſſit.

Non ſatis certus nomen inpono. etſi melius accedat deſcriptioni. Caules longi, ramoſi: Folia ubique conferta, lanceolata, nervo valde eminente, qua ſola nota facile cognoſcitur, ſature viridia: ſetas non habet.

ibid. *lin.* 25. ſubjunge:

131. HYPNUM aquaticum nigricans foliis anguſtis falcatis DILL. Sylv. Muſc. p. 334. T. 43. n. 70.

Muſcus ſquamoſus nigricans ſub aqua vivens PONTED. Comp. Tab. p. 23.

In loco ubi aquae nivales ſtagnaverant, in ima valle, *Combe de Valanvron, du coté de Beaufond, au lieu dit Cul* des prez GAGNEB.

Pulchrum muſcum partim viridibus & pene nigris, partim marcidis & albis ramis factum miſit a. 1742.

Rami incurvi, folioſiſſimi, folia falcata, lente anguſtata, in cavam partem cauliculi ſe conjiciunt, fine acuto non piloſo. Setae defuerunt.

ibid. *lin.* 38. ſubjunge: An vere differt Hypnum DILLENII n. 35.

Ad pag. 101. *lin.* 23. ſubjunge: *Hypnum cupreſſiforme rotundius vel illecebrae aemulum* DILL. Sylv. muſc. p. 113. T. 40. f. 46. Videtur.

ibid. *lin.* 36. ſubjunge: *Hypnum dendrodes ſericeum ſetis & capſulis longioribus erectis* DILL. Sylv. muſc. p. 313. T. 40. f. 48.

ibid. lin. 46. ſubjunge: *Hypnum dendroides obſcurius ſetis & capſulis brevioribus nutantibus* DILL. Sylv. p. 315. T. 41. f. 49.

Ad pag. 102. *lin.* 20. ſubnecte: Hunc muſcum DILLENIUS a me habuit, & accenſet *Bryo ſuo hypnoidi aquatico calyptris nigris acutis Hiſt. muſc.* p. 367. n. 26. Vide inter Brya.

ibid. *lin.* 27. in fin. adde: Capſula minutiſſima. a. n. 24. A longe differt.

ibid. *lin.* 33. ſubjunge: 24. A. A ſequente diverſum eſt, teſte DILLENIO.

Bryum hypnoides hirſutum caneſcens vulgare Sylv. muſc. p. 368. T. 47. f. 1. ubi vide ſynonyma, etſi ego perſuadear SCHEUCHZERUM multo vulgatius Sphagnum vidiſſe.

Facile differt, miſſus etiam a I. GESNERO.

Habitus ramoſus, ſed humilior, folia magis adpreſſa, breviora, pilo etiam breviori, ſeta longior, capſula in minori planta major.

ibid. *lin.* 42. dele: J. G. ex Alpibus.

Ad pag. 103. poſt *lin.* 11. interſere: In *ſylva muſc.* invenio *Hypnum loreum montanum capſulis ſubrotundis* p. 305. T. 39. f. 40. quod ad hanc varietatem, proceritate, foliis, aliisque notis, accedit.

251. HYPNUM luteſcens alis ſubulatis tenacibus DILL. Sylv. Muſc. p. 280. T. 35. f. 18.

GAGNEBIN miſit lectum in rupibus in ſuprema via *du droit de Renan.*

Cauliculi & rami teretes, foliis adpreſſis, luteolis, abſque ſplendore. Rami frequentes, lente conici, ſimplices, neque ramoſi. Folia ovato lanceolata, in mucronem extenuata, pellucida. Setae nondum obſervatae ſunt.

Ad pag. 104. *lin.* 8. ſubjunge: Hypnum filicinum criſtam caſtrenſem repraeſentans DILL. Sylv. p. 286. T. 36. f. 20.

ibid. poſt *lin.* 33. interſere: 311. an HYPNUM coma luteſcente extremitatibus ſtellatis DILL. Sylv. Muſc. p. 303. T. 39. f. 35.

Dudum inter meos fuit, & miſit M. GAGNEB.

Caulis longus, durus, ramoſus, polline lanugionoſo viridi aut rufo obductus, ex qua nota facile dignoſcitur, tum foliis, quae nitida, pellucida, plicata & undulata, lanceolata, in pilum exeunt, & ex caule ramisque magis exſtant, quam priorum. Setas non vidi. Rami valde graciles, ramoſi. Bulbilli paſſim in alis foliorum, luteſcentes.

ibid. *lin.* 39. ſubjunge: Omnibus penſitatis, malo omittere, donec iterato occurrat. A DILLENIANO diverſus eſt.

Ad pag. 105. *lin.* 23. poſt *montibus*, interſere, aux combes de *Vallanvron.*

ibid. *lin.* 22. dele *Tiguro*, & ſcribe: lectum circa antrum M. *Gamor.*

ibid. *lin.* 55. ſubjunge: DILL. pro ſequente habet a quo differt omnino foliis ſere ovalibus, habitu, foliis in ſummis ramulis congeſtis. An potius varietas n. 34?

Ad pag. 106. *lin.* 7. ſubjunge: *Hypnum denticulatum pennatum pinnulis duplicatis recurvis* DILL. Sylv. Muſc. p. 266. T. 34. f. 5.

Ad pag. 107. poſt *lin.* 20. interſere.

1. A. POLYTRICHUM quadrangulare Juniperi foliis brevioribus & rigidioribus DILL. Sylv. p. 326. f. 2. ubi ſynonyma vide, quae omnia ad ſequentem retuleram MORISONI utrumque &c.

Dudum inter meos fuit, in ſylvis vulgaris, durior, humilior, foliis magis adpreſſis. Miſit etiam M. GAGNEBIN.

ibid. *lin.* 29. ſubjunge, *Polytrichum quadrangulare minus Juniperi foliis piloſis* DILL. Sylv. p. 426. T. 54. f. 3. qui multa ſynonyma meae plantae ſeparat, & aliam facit, pilo in folio deſtitutam.

ibid. *lin.* 1. GESNER ad radicem M. *Furkmatt* Glaronenſium.

ibid. *lin.* *Muſcus alpinus major, foliis Juniperi tenuiſſime ſerratis, capitulo tereti, calyptra tomentoſa* MICHELI. p. 109. n. 4.

1. GESNER circa antrum M. *Gamor.* An diverſus?

ibid. *lin.* 20. ſubjunge: *Polytrichum parvum Aloes folio*

folio ſerrato capſulis oblongis DILL. Sylv. p. 429. T. 55. f. 7. Annon & n. 6. p. 428. An ſufficit folii varietas?

Ad pag. 108. *lin.* 9. ſubjunge: *Polytrichum Bryi ruralis facie capſulis ſeſſilibus majus.* DILL. Sylv. muſc. p. 430. T. 55. f. 8.

ibid. lin. 16. ſubnecte: Expungenda haec ſpecies, certe ex meis.

ibid. dele *lineam* 22.

ibid. *lin.* 34. ſubjunge: *Polytrichum Bryi ruralis facie capſulis ſeſſilibus minus* DILL. Sylv. p. 431. T. 55. f. 9.

ibid. *lin.* 39. ſubjunge:

Ipſo DILLENIO fatente hujus vix niſi varietas eſt Polytrichum 5.

Ad pag. 109. *lin.* 28. ſubnecte:

DILLENIUS in *hiſt. muſc.* p. 340. habet pro varietate n. 1. ſed nihil habet adfinitatis, quod vel ex ſolo ſitu capitulorum in brevibus ſetis per cauliculos exeuntium cognoſcas. Ecce priorem ejus ſententiam „ ſimilem reperi, ſed ſtrigoſiorem in montibus *Cambriae* & dixi *Sphagnum ſubulatum viridiſſimum alpinum* &c. „ quod quidem in *hiſtoria* reperio p. 245. Sed diverſiſſimum eſt.

ibid. poſt *lin.* 31. interſere:

Bryum piloſum molle ſetis intortis DILL. Sylv. p. 373. T. 47. f. 33.

ibid. *lin.* 44. ſubjunge:

Bryum heteromallum DILL. Sylv. T. XLVII. f. 37. p. 375.

ibid. *lin.* ult. in fin. adde: Ad loca deliqueſcentis nivis in alpibus *Abbatiſcellanis Flühren,* quae *Toggicis* ſunt conterminae.

Ad pag. 110. *lin.* 10. ſubjunge:

Bryum trichoides capſulis rubris cernuis DILL. Sylv. Muſc. p. 390. n. 59. T. L.

ibid. *lin.* 24. ſubiunge:

Bryum capillaceum breve, pallide & laete virens capſulis ovatis DILL. Sylv. p. 380. T. 48. f. 43. Capſulae, quam noſtro, multo craſſiores.

ibid. *lin.* 39. ſub finem adde: I. GESNER in M. *Pilati*: ad radices M. *Galandae* SCHEUCHZER.

ibid. *lin.* penult. ſubjunge:

Poſſet ad 2. ordinem referri.

ibid. *lin.* ult. ſubnecte:

An *Bryum piloſum interrupte falcatum* DILL. Sylv. p. 376. T. XLVII. f. 38? Non recedit.

Ad pag. 111. *lin.* 45. ſubiunge:

Accurate recognita DILLENII deſcriptione ex barbatis ciliis adgnoſco, eſſe *Bryum unguiculatum & barbatum ſurculis in ſummitate craſſioribus* p. 383. T. 48. f. 47.

14. A. BRYUM ſtellare, nitidum, pallidum, capſulis tenuioribus DILL. Sylv. Muſc. p. 381. T. XLVIII. n. 44.

A praecedente nunc inter meos muſcos diſtinguo, foliis brevioribus, magis decuſſatis, & ſtellatis, ciliis minus manifeſtis, quae priori ſunt inter muſcos fere inſigniſſima.

ibid. *lin.* 46. ſubjunge:

Haec, ex brevitate operculi, eſt *Bryum tenue ſtellatum ſetis purpureis* DILL. Sylv. Muſc. p. 386. T. XLIX. f. 51. & planta, quam ego deſcripſi, non differt a priori n. 14.

ibid. poſt l. 50. interſere:

Bryum tenue barbatum foliis anguſtioribus & raríoribus DILL. Sylv. Muſc. p. 385. T. 48. n. 49.

Ad pag. 112. *lin.* 7. ſubiunge:

Eſt procul dubio *Bryum paluſtre aeſtivum confervae facie* DILL. Sylv. Muſc. p. 375. T. 47. f. 36.

Ad pag. 113. *lin. ult.* in fin. adde: I. GESNER in ſylvoſis humidis *Valeſiae.*

Ad pag. 114. *lin.* 10. in fin. adde: Sed ex *Sylva Muſcorum* video hoc nomine adpellari Hypnum meum n. 21. Verum lente admota, denuo invenio, ſetam ex folliculo prodire, verum adeo Hypnum eſſe, quod idem promittit habitus.

ibid. *lin.* 49. dele 32. & repone 31.

ibid. *lin.* 50. ſubjunge:

Microſcopio folia contemplatus latiuſcula invenio, & fere ſimilia n. 31. Sed differt roſula ſ. caule multo breviori. Operculum breve, conicum:

ibid. *lin.* 52. ſub fin. adde; Omnino DILL. Sylv. p. 391. T. L. f. 61.

Ad pag. 115. *lin.* 3. ſubnecte:

Diverſum eſt. Seta ex roſula prodit ad baſin novi ramuli; folia peranguſta confertiſſima, capſula ventricoſior.

ibid. *lin.* 8. ſubiunge: An *Bryum ſtellare hornum ſylvarum, capſulis magnis nutantibus* DILL. Sylv. p. 402. T. 50. f. 71?

ibid. *lin.* 17. in fin. adde: Operculum longa acu terminatur, qua nota a DILLENIANA differt.

ibid. poſt *lin.* 21. interſere:

Omnino hoc eſt *Bryum pendulum foliis variis pellucidis capſulis ovatis* DILL. Sylv. muſc. p. 43. T. 53. f. 79. Ita folia docent & operculum mammillare.

ibid. lin. 41. ſubiunge:

Omnino ex operculo, eſt *Bryum pendulum ſerpilli folio longiore pellucido capſulis oblongis cuſpidatis* DILL. Sylv. p. 416. T. 53. f. 80.

ibid. *lin.* 4. ſupra ultimam ſubjunge:

33. A. BRYUM pendulum ſerpilli folio rotundiore pellucido capſulis ovatis DILL. Sylv. muſc. p. 416. T. 53. f. 81.

Si quidem a priori diverſum, dudum inter meas eſt, ſaepe repertum in ſylvis locisque humidis, pariter repens uti Jungermanniae, ſed quando floret, roſulas faciens ex quinque foliolis maximis & ovalibus, quales ſubinde ſcobiferae reperiuntur. Mihi proximum, aut idem videtur, priori n. 33.

Ad pag. 116. *lin.* 22. ſubjunge:

Bryum lanceolatum pellucidum capſulis rotundis pendulis carneis DILL. repetito in Sylv. muſc. p. 400. T. L. n. 69. Pallorem foliorum, quo certo dignoſcitur, omittit.

ibid. lin. 32. ſubnecte:

Bryum annotinum paluſtre capſulis ventricoſis pendulis DILL. Sylv. muſc. p. 404. T. 52. f. 72.

Ad pag. 117. *poſt lin.* 38. interſere: STAEHELINUS muſcum miſit, adfinem argenteo nitore ſupremi cauliculi, ſed foliis imis virentibus, laxioribus, ovalibus, in pilum terminatis, diverſum omnino. Setae ſiccae & capſulae ſulcatae, curvulae, cernuae, alterius plantae mihi viſae ſunt. A. n. 63. DILLENII hic ipſe muſcus etiam differt.

ibid. *lin.* 49. ſubjunge:

Bryum

Bryum ſtellare roſeum majus capſulis ovatis pendulis DILL. Sylv. p. 411 T. 52. f. 77.

Ad pag. 118. *lin.* 11. ſubiunge:

Bryum ſtellare roſeum pendulum minus capſulis & ſetis longioribus DILL. Sylv. Muſc. p. 412. T. 52. f. 78.

ibid. *lin.* 29. in fine adde: Sed alio revocat DILLENIUS.

Ad pag. 119. *poſt lin.* 7. interſere:

DILLENIUS in hiſtoria muſcorum vocat *Mnium ſerpilli foliis tenuibus pellucidis* p. 332. T. XXXI. f. 2. huc enim, non ad priorem ſpeciem, mea pertinet. Sed certo Bryum eſt, & pulverulenta capitula in roſulas adoleſcunt. De hac planta ea verba dixi in epiſtola, quae citat DILLENIUS p. 229. non de aliis Mniis verioribus: Eorum enim Mniorum particulae ſpermaticae placentae fungoſae propriae adhaerent, neque in folia expanduntur. De Mniis etiam DILLENII 5. 6. vehementer ſuſpicor, meras eſſe Jungermannias. Valde ſaepe earum extremos ramulos macilento fine vidi, quaſi capitato: Sed verum germen eſſe, non florigeram machinam, ego quidem perſuadebar, & confirmabar tum analogia Bryi mei 45. tum incredibili Mniorum horum cum Jungermanniis ſimilitudine.

ibid. *lin.* 32. ſubjunge:

Bryum paluſtre, ſcapis teretibus ſtellatis, capſulis magis ſubrotundis DILL. Sylv. Muſc. p. 340. T. XLIV. f. 2.

ibid. *lin.* 33. in fin. adde: & GAGNEBIN, locis non adſcriptis.

ibid. *lin.* 42. ſub fin. adde: Sylv. Muſc. p. 233. T. XXXI. f. 3.

Ad pag. 120. *poſt lin.* 5. interſere:

Mr. GAGNEBIN nuper aliam plantam miſit, duriorem, ſummitatibus ramorum conicis, folii mucrone longo, &, quod in nullo muſco vidi, per ſiccitatem bifido, trifido, ſummitate ſtellata, pulverifera. Sed ſetae deſunt. Legit in palude *des Rouſes* prope *des Bois.*

2. MNIUM Trichomanis facie foliolis integris DILL. Syn. III. *pag.* 97. Sylv. Muſc. p. 236. T. 31. f. 6.

Dudum inter meas fuit, ſed pro varietate alicuius Jungermanniae habita. Tota laete viret, brevibus & vix uncialibus cauliculis, qui adeo ſtipati ſunt, ut erigantur, inferne folioſi, ſuperne paulatim rareſcentibus foliolis, demum nudi. Folia ſubrotunda, continua, diſticha. Summus caulis craſſa roſula terminatur, quam & ipſam potius pro germine, quam pro capitulo pulverulento habeo. *Rodae* nuper frequentem reperi, & accuratius ſum contemplatus.

ibid. *lin.* 28. in fin. adde: Videtur tamen huc pertinere maxime icon H. I. in Sylv. Muſc. T. LXIX. f. 1.

ibid. *lin.* 37. ſubjunge:

Vel eadem, vel proxima, & foliis paulo rarioribus diverſa eſt, quam miſit I. GESNER, cum nomine *Jungermanniae alpinae purpureae Cambricae* &c. MICHEL. p. 6. T. 5. f. 16. lectam ad celebrem cryptam ſeleniticam M. *Gamor.* Meae characterem conſtituit cauliculi firmitudo & craſſities pro ratione magnitudinis, qua omnes Jungermannias ſuperat.

ibid. *lin.* 41. ſubjunge:

Lichenaſtrum auriculatum pinnis minoribus crenatis DILL. Sylv. Muſc. p. 490. T. LXXI. n. 18.

Ad pag. 121. *lin.* 8. in fin. adde: Omnino, nam eodem loco reperi, quo RUPPIUS.

ibid. *lin.* 16. ſubnecte:

Cum nulla icone DILLENIANA convenit.

ibid. *lin.* 20. ſub fine adde: Nuper vero *Rodae* abunde ad rupe*s*.

ibid. *lin.* 25. in fin. adde: Facies eſt f. 23. T. LXXI. in opere DILLENIANO: multifida tamen folia in notis meis non invenio.

ibid. *lin.* 36. ſubjunge: *Lichenaſtrum imbricatum majus ſquamis conpreſſis & planis* DILL. Sylv. p. 496. T. LXXII. f. 26.

ibid. *lin. penult.* ſubjunge:

Lichenaſtrum Aſplenii facie pinnulis laxioribus DILL. Sylv. Muſc. p. 482. T. LXIX. n. 2.

Ad pag. 122. *lin.* 11. in fin. adde: lectam prope antrum M. *Gamor.*

ibid. *lin.* 14. ſub fin. adde: Nulla icon DILLENIANA ſatis accedit. Sed ſpecimina ſicca forte mutata ſunt.

ibid. *lin.* 18. ſubjunge:

Lichenaſtrum Trichomanes facie ex baſi & medio florens DILL. Sylv. p. 484. T. LXIX. n. 7.

ibid. *poſt lin.* 24. interſere:

Huic ſatis ſimilem miſit, puto, STAEHELINUS, cauliculis & foliis planis, diſtinctis iſtis, ovalibus obtuſis, longioribus quam priori: Flores deſunt. An *Lichenaſtrum Trichomanis facie polyanthemon breve & repens* DILL. Sylv. Muſc. p. 485. n. 9. & T. LXX.

ibid. *lin.* 27. ſubiunge:

Lichenaſtrum Trichomanis facie minus ab extremitate florens DILL. Sylv. p. 486. T. LXX. n. 10.

Ad pag. 123. *lin.* 12. ſubiunge:

Huc forte Lichenaſtra DILL. 12. 13. 14. quorum obſcura eſt diverſitas. Ad minimum f. 20. Synopſeos ipſe reduxit.

ibid. *lin.* 19. ſubiunge:

Lichenaſtrum trichodes minimum in extremitate florens Sylv. p. 505. T. 73. f. 37.

ibid. *lin. ultima* ſubjunge,

Lichenaſtrum arboris vitae facie foliis minus rotundis DILL. Sylv. p. 505. T. LXXII. n. 32. adeoque priora ſynonyma ad ſequentem ſpeciem transferenda ſunt.

Ad pag. 124. *lin.* 14. ſubjunge:

Lichenaſtrum imbricatum minus ſquamis convexo concavis DILL. Sylv. p. 497. T. LXXII. f. 27.

ibid. *lin.* 29. ſubnecte:

Lichenaſtrum imbricatum Tamariſci Narbonenſis facie DILL. Sylv. p. 499. T. LXXII. n. 31.

ibid. *lin.* 28. in fin. dele *punctum* & repone *comma*, dein adde: neque etiam nunc evidens eſt diverſitas, poſt notas DILLENII, qui utramque ſpeciem inter eas fuiſſe teſtatur, quas a. 1739. ad ipſum miſi.

ibid. *lin.* 48. ſub fin. adde: Ad *Silam* copioſe I. GESNER.

Ad pag. 125. *lin.* 42. ſubjunge:

Lichenaſtrum exiguum capitulis nigris e cotylis parvis naſcentibus DILL. Sylv. Muſc. p. 513. n. 46. T. 74. omnino huc pertinet.

Ad pag. 126. *lin.* 40. poſt *diſpoſitis*, interſere:

In ſterilibus ſpeciminibus aſperae, ovales, planae eminentiae, excutiae vel ſtrigilis ſimiles, per extrema folia diſperguntur.

ibid. *lin.* 41. ſubjunge:

2. HEPATICA minor anguſtifolia capitulo hemiſphaerico MICH. p. 3. T. 2. f. 3.

Lichen pileatus anguſtifolius dichotomus DILL. Sylv. Muſc. p. 520. T. 75. f. 3.

I. GESNER in paluſtribus & rivulis ſylvae *Keferholzlein.*

Ad pag. 127. *lin.* 14. ſubjunge:

L. fontanus maior ſtellatus aeque ac umbellatus & cyathophorus DILL. Sylv. p. 523. T. 76. f. 6.

ibid. *lin.* 23. in fin. adde: In eadem, ſed rarius, umbellas reperi.

ibid. *lin.* 28. ſubjunge:

Lichen domeſticus minor ſtellatus pariter & umbelatus & umbellatus & cyathophorus DILL. Sylv. p. 527. T. 77. f. 7. quem vide

ibid. *lin.* 29. ſub fin. adde: I. GESNER *im Kräuel* circa *Tigurum,* ad muros.

ibid. *lin.* 46. ſubjunge:

Repetitis experimentis reperio, bacillos ſtellatos ab ipſis primordiis ſuis diviſos eſſe, etiam quando nullo adhuc ſubnato pediculo folio inſident. Adeoque priorem conjecturam revoco.

Ad pag. 128. *lin.* 12. ſubnecte:

Icon DILLENII hiſt. T. LXVIII. n. 4. non bona eſt, ſpeciminis forte vicio. Florigeram ſetam poſſideo.

ibid. *lin.* 21. ſubjunge:

Inter DILLENIANAS fere referam ad n. 18. T. 78. Noſtrae certe pili ſubiecti quaſi pro nido fuerunt, etſi non viderim ex foliis enaſci.

ibid. *lin.* 23. in fin. adde: I. GESNER in agris humidis circa *Riehen.* Niſi iſta ſpecies, ex loco natali, fuerit *Lichen* DILLENII n. 10.

Ad pag. 129. *lin.* 10. ſupra *ult.* adde in aquoſis circa *Hiltelingen. Dans les marais de Villeneuve, allant a Roche* M. GAGNEB.

Ad pag. 131. *lin.* 9. poſt, Alpinae:

Add. In M. *Uetliberg*, ibidemque ramoſa varietas GESNER.

ibid. *lin.* 8. a fine, poſt, MURALT. p. 725.

Add. & GESNER. GAGNEB. *au Pelard, ſur la Cibour au lieu dit la Vagniere & à la Combe d' Ambeſſu.*

Ad pag. 132. ſub *lin.* 21. *Lonchitis minor* MUR. p. 681.

Add. *Struthioſera* MUNTING. ic. 86.

ibid. *lin.* 33. congenerem eſſe oportet.

Add. Diverſa eſt & eam hactenus habui pro Polypodio 4. quod vide.

Ad pag. 134. *lin.* 19. HUBERUS.

Add. In vetuſtis muris circa *Glaronam & Matt* GESN. In deſcenſu *Spelugae* verſus *Campum dulcinum* SCHEUCHZER.

Ad pag. 135. *lin.* 27. ſupra vineas.

Add. SCHEUCHZ. inter *Clavennam & fort Fuentes*: & in montibus vallis *Averſanae.*

ibid. *lin.* 31. T. T. 318.

Adde In quavis pinna quini, ſepteni.

Ad pag. 136. *lin.* 12. facit varietatem β.

Adde Eam circa *Martiniacum* reperit GESNER.

ibid. *lin.* 18. a fine, I. GESNERUS miſit.

Add. Lectam prope M. *Blattenberg* Glaronenſium. GAGNEBIN. *au cul des prez, & ſur la montagne de l' Anvers.*

Ad pag. 138. *ſub lin.* 15. a fine,

Adde *Filix minor paluſtris repens* RAJ. Syn. III. p. 122. n. 7.

Inter *lin.* 2. & 3. a fine,

Collatis nunc ſpeciminibus, quae *Rodae* in Thuringia legi, facile has duas plantas ſeparo. Et ſpecies quidem 2. diſtinguitur ramis petiolatis, nervis glabris, foliis acutioribus, glabrioribus, ramis longe decreſcentibus. Species vero 3. ad quam pertinet *filix minor Britannica* &c. H. OX. III. f. 17. ſeparatur a priori, ramis cum principe nervo late confluentibus, nervo & ſaepe toto folio ſubhirſuto, obtuſioribus, mollioribus, longe velocius decreſcentibus. Hujus 3. varietas fuit lobis extremis fere Barbareae, quam in valle *Urſaria* legi; planta vero legitima extremas pinnas pariter imminuit, ut aliae filices.

Ad pag. 139. *ſub lin.* 18.

Accuratius examinata hac planta, rejicio haec ſynonyma, & RAJANUM quidem refero ad n. 2. Eſt enim haec planta ipſiſſima *Struthiopteris* Cordi, de qua vide ſynonyma in Struthiopteride n. II. & adde, MUNTINGII iconem cum nomine *Struthioferae* ſcapos ſeminales utcunque exprimere. Huic ergo filici perpetuum eſt, folia ſterilia in orbem pulcherrime diſpoſita producere, uti plumulae in inſtrumento luſorio *un volant;* ex centro vero foliorum ſcapos: Eos juniores legi, complicata folia, referentia quaſi Oſmundae ſcapos, ſenſim tamen ſe explicantia, tota pulverulenta ex CORDI & AMMANNI obſervatione, quae pulverem concuſſa diſpergere dicuntur. Eſt ergo haec altera ſpecies Struthiopteridis.

Ad pag. 140. *lin.* 17. paria.

Adde. In amplioribus ſpeciminibus pinnulae omnino pene ſemipinnatae ſunt, ſemper tamen adgnoſcitur apice bidentato & tridentato, & viridiſſimo colore.

ibid. *lin.* 28. Aquilegiae.

Adde RAJUS ſuam in fiſſuris rupium *Jurae & Salevae* M.

ibid. *lin.* 8. a fine, ad Limagum reperit.

Adde I. GESNER *bey Binningen* prope *Baſileam.*

Ad pag. 141. *lin.* 9. *Creux du Vent* &c.

Adde Rhaeticam in *Pilati* M. SCHEUCHZER.

ibid. *lin.* 12. a fine, inveni a. 1736.

Adde *A la Cote de l' Anvers prez de Renan & á Valanvron* GAGNEBIN.

Ad pag. 142. *lin.* 13. in ſubalpinis ubique.

Adde In M. *Uetliaco & Legerberg* I. GESNER. *A la Cote de l' Anvers de Renan* GAGNEB.

ibid. *lin.* 14. a fine, in M. *Waſſerfall* C. B.

Adde In ſaxoſis udis alpium GESNER.

Ad pag. 143. *ſub lin.* 24.

Adde *Michelfeldae* vulgare, & paſſim ad *Rhenum.*

Ad pag. 144. poſt *lin.* 7. a fine,

Adde Repetitis experimentis invenio, RAJUM omnino recte ſenſiſſe. Caulis huic 7. teretior quam tertio, folia duodecim, tredecim, & ultra, quae *polyſtachyo* ſex ſunt, ad novem usque; eorumque internodia novem, quae eidem pauciora ſunt; fine graci-

graciliori, quem folia *polyſtachyi* craſſiorem nacta ſunt fulcioremque.

Ad pag. 146. *lin.* 20. a fine, calyce trifolio.
Adde Semina ovato-triquetra, conjuncta.

Ad pag. 147. *lin.* 17. in *Jugo* & alibi.
Add. GESN. in M. *Furkmatt*, in *Gemmio* & alpibus *Abbatiſcellanorum*.

Ad pag. 150. *lin.* 18. a fine, GAGNEBIN.
Adde *Dans le marais de Mommolin, & de la Chaux d'Abelle.*

Ad pag. 152. *lin.* 10. Arboreſcit.
Adde Altiſſimam & ſpecioſiſſimam habeo a D. GAGNEBIN, lectam *aux Combes de Vallanvron.*

Ad pag. 153. ſpecie 10.
Add. Capſulas hujus ſpeciei nuper inveni, tomentoſas, ſquamis nigris, ut omnino videatur varietas eſſe prioris n. 9. foliis alternis, inferne lanuginoſis.

Ad pag. 154. ante *lin.* 1.
Adde β. SALIX pumila julis incana lanugine pubeſcentibus SCHEUCHZER. in *Gemmio*, in pratis praealtis M. *Surſee*.
Non differt a priori, uti ex ſpeciminibus I. GESNERI confirmor.
ibid. *lin.* 14. *Neunenen* &c.
Adde In M. *Chaſſeral* GAGN.
SCHEVCHZERUS videtur a BOCCONIANA diſtinguere, & hanc in alpium jugis, illam in M. *Pilati* & ad radicem M. *Titliaci* ponere. Sed ſatis certo eadem eſt.
ibid. *lin.* 27. jugo nivoſo *Furcae*.
Adde In alpe ſumma *Krajalp* apud *Abbatiſcellanos* GESNER.
ibid. *lin.* 38. in *Furca*.
Add. In *Furcae* parte ſeptentrionali, *Septimo* M. &c.
ibid. *lin.* 40. ipſe legi.
Adde In alpibus ſupra *Villeneuve* GAGNEBIN.

Ad pag. 155. num. 19. Quam in *Gemmio* reperi,
Adde Et miſit D. GAGN. lectam *au roc mil deux.*

Ad pag. 158. *lin.* 15. a fine, Juli ex alis foliorum ſeſſiles.
Adde Semina pene rotunda, plana, lignei coloris, tubis brevibus, repandis.

Ad pag. 161. *lin.* 25. circa Tigurum.
Adde I. GESNER circa *Badam*.

Ad pag. 162. *lin.* 8. prope *Meyenfeld* I. B.
Adde inter *Ragaz* & *Chur.* SCHEUCHZER in valle *Domeſtica*, & alibi.
ibid. *lin.* 30. & in *Grimſula* copioſe.
Adde I. GESNER. circa *Engelberg* & in ſylva ſupra thermas Leucenſes.
ibid. *lin.* 3. a fine, conglomeratis albentibus.
Adde Semen bacca multo minus, nigrum, rotundum, hilo exciſum, conpreſſum.

Ad pag. 164. *lin.* 10. Bacca nigra, ſphaerica.
Adde Semina hinc elliptice convexa, inde duas facies planas convergentes habent.
ibid. *lin.* 29. pro, quinquefidus, ſcribendum, ſemiquinquefidus.
ibid. *lin.* 30. apice ſimplici,
Adde Craſſo, utcunque bipartito.
Ead. *lin.* Stamina quinque (25. facit BOERH.) in petalorum ſinu.

lin. 31. pro, dipyrena, legendum, tetrapyrena.
ibid. *lin.* 4. a fine, verſus M. *Falconarium* &c.
Adde Circa *Ferriere* vulgaris GAGN.
ibid. *lin.* ultima: ſi folia huic magna pingerentur.
Adde Bacca nigra, majuſcula, quaſi bicollis: ſemina quatuor, elliptica, verum triedrica, una facie convexa, duabus planis, ad angulum obtuſum convenientibus.

Ad pag. 165. *lin.* 5. polyſperma.
add. Semina ſubrotunda, ſuperficie eleganter aſpera.
ibid. *lin.* 25. in Helvetia calidiori.
Adde *Dans les cotes de la Vanne* milliaris a *Ferriere* diſtantia GAGN.

Ad pag. 167. Notae FRAXINI: Ex vaginis bifoliis adſurgunt pediculi ramoſiſſimi, ſingulis ramis ultimis duos ferentibus Apices. Craſſi iſti, ſanguinei, biloculares, polline albo pleni. Inmaturi conglomerantur in mori ſpeciem, laxantur adulti in paniculam. Nihil petalorum.
ibidem, ante ULMUS adde: CELTIS fructu nigricante.
TURNERUS apud I. B. ait ſe unam arborem prope Clavennam, ad ingreſſum alpium reperiſſe. Nemo autem ab eo tempore vidit.
ibidem. Notae ULMI: Umbellae florum ad unum pediculum, pene ſeſſiles, ad ramos. Flos laxus, albicans, apicibus purpureis, rotunde quadrifidus, quinquefidus. In centro floris erigitur fructus bicornis, corniculis ſpongioſis loco tubarum, inſtar chelae cancri ad ſe invicem converſis. Circa fructus originem filamenta quatuor, ad ſex usque, longiora flore. Maturi fructus cornua minuuntur, ut pene ovalis videatur, conpreſſus. Intus ſemen unicum.

Ad pag. 168. *lin.* 3. proceram arborem.
Adde In Rhaetia SCHEUCHZER.

Ad pag. 169. *lin.* 22. a fine, circa *Grindelwald* &c.
Adde I. SCHEUCHZER. ad *Spelugae* M. radices verſus *Campum dulcinum. Dans les combes de Vallanvron* &c. GAGN.
ibid. *lin.* 20. a fine, Flos mas major eſt.
Adde Ut ſolet. Fructus brevis: ſemen nitens, triquetrum.
ibid. *lin.* 7. a fine, I. GESNERUS hanc plantam miſit.
Adde Ex *Abbatiſcellanis* alpibus.

Ad pag. 170. *lin.* 26. in deſcenſu *Spelugae*.
Adde GESNER ex alpibus, paſſim naſcentem. SCHEUCHZ. in M. *Joch*: auf *Egg Angelimontanorum*. Iidem Weſtmorlandicae nomen non habent.
ibid. *lin.* 41. quae dicuntur *Rieſeren*.
Adde I. GESNER. ex alpibus *Abbatiſcellanorum*. SCHEUCHZER. in *Bärenboden* Glaronenſium, in Valle *Praegallia* Rhaetorum. M. GAGNEBIN ad lapides *aux Combes de Vallanvron, & de Beaufond.*

Ad pag. 171. *lin.* 3. Seminum involucrum leve.
Adde Et nitens, triquetrum. Valvulae exteriores naturaliter integro margine ſunt, verruca ſubinde notatae.
ibid. *lin.* 24. a fine, nullis foliis inſidentibus.
Adde Alae verruca notatae.

Ad pag. 172. *lin.* 15. folia calycis ſerrata.
Add. Et quaſi ſpinoſa, longiora. Verrucae conſpicuae.

Ad pag. 173. *lin.* 21. Semen nigrum.

Ad pag. 174. *lin.* 32. tubae craſſiſſimae.
Add. Semen majus, late reniforme.

Ad pag. 175. Ante 5. CHENOPODIUM.
CHENOPODIUM foliis oblongis, dentato-ſinuatis, racemis nudis multifidis. LINN. Cliff. p. 84. ROYEN. p. 219.

Botrys FUCHS. p. 179. TRAG. p. 887. MATTHIOL. p. 853. bene, CAMER. Epit. p. 598. CORD. Hiſt. p. 106 *b*. GESNER Hort. p. 250 *b*. Coll. p. 93 *b*. DODON. p. 34. LOBEL. ic. p. 228. CAES. p. 158. LUGD. p. 932. TABERN. p. 14. AICHSTETT. aeſtiv. ord. 13. T. 2. f. 3. RAJ. p. 196. BLAKWALL. T. 314.

Botrys pleriſque botanicis I. B. III. p. 398.
Botrys ambroſioides vulgaris C. B. P. &c.
Atriplex odorata ſ. ſuaveolens H. OX. II. p. 605.
Chenopodium ambroſioides folio ſinuato I. R. H. &c.

In ruderoſis circa *Bernam* frequens, ſed ſpontaneam eſſe non ſperaveram: nunc invenio a I. B. circa *Genevam*, & a SCHEUCHZERO ad ripam *Rhodani* in *Valeſia inferiore* lectam fuiſſe.

Caulis ramoſiſſimus, hirſutus & viſcidus, uti tota planta. Folia fere ſemipinnata, laciniis anguloſe dentatis. Ex ſuperiore parte caulis plurimi rami, folioſi, & ex foliorum alis floriferi petioli, foliis breviores, gerentes denſa, rotunda, ſeſſilia muſcaria. Flores ex more gentis.

Odor vinoſus, penetrantiſſimus, vires promittit: Antaſthmaticam eſſe, & ad inflationem hypochondriorum valere lego. Purulentis exſpuentibus mire prodeſt MATTHIOL. p. 852. Sed raro in uſu eſt.

ibid. *lin.* 15. a fine, eriguntur.
Add. Semen perexiguum, lenticulatum.

Ad pag. 176. *lin.* 18. a fine, IONQUET.
Add. In via montana verſus *Albulam* M.
ibid. *lin.* 13. a fine, ſimplicibus antennis.
Add. Nigrum.

Ad pag. 177. *lin.* 17. pro unum ſemen membranaceum, ſcribe, folliculus membranaceus, bicorni apice. Intus ſemen nigrum, lucidum, fere ovale.

Ad pag. 178. *lin.* 18. *obſ.* 211.
Add. Semen conpreſſum, ex ovali acuminatum.

Ad pag. 179. *lin.* 22. tetraëdrum.
Calyce majus, roſtratum, nitens.

Ad pag. 180. *lin.* 29. SCHULZIUS.
Add. Talem *Bienna* ex vineis miſit Mr. GAGN.
ibid. *lin.* 35. macula ſature purpurea.
Add. Semen planum, ſubrotundum, roſtro acuto, nigrum, lucens,

Ad pag. 184. *lin.* 14. ubique.
Add. In M. *Uetliberg* GESN.
ibid. ante PERCHEPIER.
Add. 2. *Alchimilla* Linariae folio, floribus & vaſculis in foliorum alis ſeſſilibus. SHAW. Catal. plant. Afric. n. 14.

I. GESNER in alpibus, & inter meas reperio.
Non videtur differre a priori, neque ſufficere petiolorum brevitatem.

Ad pag. 185. *lin.* 16. It. IV. p. 329.
Add. Conſentit varietatem eſſe I. GESNER.
ibid. *lin.* 23. pediculi faciunt.
Add. Semen ex ovato acuminatum.
ibid. *lin.* 42. varietas.
Add. Lecta in M. *Regio.*
ibid. ante 3. ALCHIMILLA &c.
Add. Alchimilla minor hirſuta cinericia Italica in M. *Zürichberg.*
Non videtur differre a priori.

ibid. *lin.* 4. a fine, C. B.
Add. Et SCHEUCHZ. In alpibus *Abbatiſcellanis* & M. *Pilati* I. GESN.

Ad pag. 187. *lin.* 4. ad CHERLERIAM pertinere.
Add. Eſt omnino *Knawel* 2 teſte I. GESNERO.
ibid. *lin.* 15. a fine, *Fiſmat* Uriorum.
Add. Et pratis M. *Tſchierae.*
Eadem lin. Lunae Rhaetiae.
Add. In M. *Hohen-Maſmer* & *Tieffencaſten Abbatiſcellanorum.* In M. *Regio* GESNER.

Ad pag. 188. *lin.* 26. a fine, utrinque levia.
Add. Bacca nigra, ſphaerica; in ea ſimilis nux, nitida, quae ſemen continet ex ovali acuminatum.
ibid. *lin. ultima*, & *Dolaz.*
Add. SCHEUCHZER in montibus *Valleſiae.*
ibid. *lin.* 27. tota aeſtate.
Add. I. GESN. prope *S. Gallum, beym Muſchelberg.*

Ad pag. 190. ante 3. TITHYMALUS &c.
Add. TITHYMALUS Characias amydaloides.
SCHEUCHZER. ad ſepes vallis *Domeſticae* inter *Richenoviam* & *Balneum rubrum.*
Hactenus pro *Tithymalo lunato flore* habui: neque de SCHEUCHZERI planta licet definire. Simillimis certe locis alibi in Helvetia naſcitur.

Ad pag. 191. *lin.* 3. circa *Baſileam.*
Add. In *Jura* M. circa *Ferriere* ubique.
ibid. *ſub lin.* 9. Pariter, uti Cypariſſias, punctis croceis notatur.
ibid. *lin.* 22. nulla parte nuda.
Add. Parvus caeterum & rotundus: Semen nitens, rotundum.
ibid. *lin.* 34. *Genevam.*
Add. *aux Convers* & *à Clermont* GAGNEBIN.

Ad pag. 192. *lin.* 27. a fine, quam Cypariſſiae.
Add. Ab eo tempore *Jena* ſpecimen nactus omnino conjungo, etſi folia latiora ſint, & ab imo ad ſummum ramoſe floreat. Toto enim charactere conſentit.

Ad pag. 193. *lin.* 21. petaliſque lunatis.
Add. Semen ovale, linea alba diſtinctum.
ibid. *lin.* 13. a fine, ovarium leve.
Add. Trigloboſum, exiguum. Semina pene ſemi-ovalia.

Ad pag. 194. *lin.* 7. argutiſſimis corniculis.
Add. Semina foveis nigris ſingulari modo notata.
ibid. *lin.* 23. non acris. Add. Semina ex ovatis acuminata, rugoſa, & reticulata.

Ad pag. 196. *lin.* 24. calidioris Helvetiae.
Add .v. g. circa *Douane, Bonneville* GAGNEB.

Ad pag. 198. *lin.* 29. I. C. BAUHINUS.
Add. I. GESN. in *Sila* fl.

Ad

Ad pag. 200. *lin.* 10. *Broja* &c.
Adde In lacu *Tigurino* I. GESNER.

Ad pag. 202. ad 2. PENTAPTERIS &c. In hac ſpecie nuper flores ſuperiores rubros perfecte maſculos reperi, inferiores feminas.

ibid. *lin.* 7. a fine, *Michelfeldae.*
Add. I. GESN. Tiguri in foſſis, quas lacus adluit.

Ad pag. 203. *lin.* 4. a fine, Add. in M. *Zürichberg* GESNER.

Ad pag. 204. *lin.* 6. a fine, breviores ariſtae.
Adde Semen pariter oblongum, hinc ſulco profunde diviſum, inde convexum.

Ad paginam 207. *lin.* 20. lege EX SUMMO DORSO &c.

Ad pag. 208. *ſub lin.* 18.
Adde γ. Varietas ſpica prolifera duplici verſu diſpoſita, I. GESNERUS *Tiguri.*

Ad pag. 209. *lin.* 21. a pago *Art.*
Add. GAGNEBIN in umbroſis & humidis, v. g. in via *de la Cibour,* ubi a pago *Renan* adſcenditur & ad oras *Dubis* fl. Differt a n. 8. locuſtis evidentius hirſutis, a. n. 9. foliis inferne glabris.

Ad pag. 214. *lin.* 16. in *Wylerfeld.*
Adde GAGNEBIN in ſuis montibus.

Ad pag. 218. *lin.* 18. in dumetis abunde.
Adde Circa *Thermas Fabarias, Legerio* &c. SCHEUCHZER.

Ad pag. 222. *lin.* 16. *Michelfeldae* legi.
Adde Mr. GAGNEBIN *au cul des prez* in extrema valle *Combe de Vallanvron.*

Ad pag. 223. *lin.* 21. non habet.
Adde Copioſiſſime inter *Jenam* & *Rodam* reperi.

Ad pag. 225. *lin.* 25. peſtis frugum.
Adde Circa *Ferriere* abunde in avena GAGNEB.

Ad pag. 230. *lin.* 18. a fine, circa lacum felinum. tum in alpibus locuſtis rarioribus.

ibid. *lin.* 16. & ſeqq. a fine, pro verbis, *calycis glumae* &c. usque ad *tantum, duo* ſcribendum, altera gluma brevis, ſicca, fuſca: altera longa, mucrone ariſtae ſimili terminatur. Intus duae villoſae glumae aequales. Ad majorem exterius baſi adſidet ariſta bicolor, longior ſua gluma: ab altera ex medio dorſo brevior exit. Semen ovale, tubis duabus, & duobus ſtaminibus comitatum.

Deſtillatum bonam aquam angelorum praebet, quae odoribus recipiendis ſit aptiſſima BOCCONE *Muſ. di Piant.* p. 67.

Ad pag. 231. *lin.* 1. vere floret.
Adde In M. *Utliberg* I. GESN.
ibid. *lin.* 25. Locuſtae ſexflorae.
Adde Semen ellipticum, acutum.
ibid. *lin.* 18. a fine, montis Tſchierae.
Adde In altioribus *Abbatiſcellanorum* & *Rhaetorum* GESNER. GAGNEBIN in *Creux du Vent.*

Ad pag. 233. *lin.* 5. folliculi exeunte.
Adde Semen ellipticum.

Ad pag. 235. *lin.* 18. habeo.
Adde Ex *Lüzelalp Abbatiſcellanorum.*

Ad pag. 241. *lin.* 7. adfine eſt.
Adde Semen breve, triangulare.

Ad pag. 242. *lin.* 12. ſupra *Bernam.* add. In paludibus circa *Goudeba.*

Ad pag. 244. *lin.* 33. vulgaris eſt.
Add. Baſileae GAGN.
ibid. *lin.* 4. a fine, add. circa *Ferriere* GAGNEB.

Ad pag. 246. *lin.* 15. *Ochſenſtock,* add. in M. *Tſchiera,* &c.

ibid. *lin.* 38. non rarum.
Add. GAGN. aux marais de *Goudeba, prez des Brenets.*

Adde *Ad pag.* 247. ſub *linea* 21.

* SCIRPOCYPERUS panicula glomerata, e ſpicis imbricatis conpoſita.

I. SCHEUCHZER. in pratis udis *Linthae* fl. adjacentibus.

Fateor me dubitare, neque perſuaderi indigenam eſſe.

Ad pag. 249. *ſub linea* 7.
Add. Varietatem ſpica vix ſemunciali, ſed tres & quatuor lineas lata, ex paludoſis ſuis miſit GAGNEBIN.

Ad pag. 250. *lin.* 21. ovato-triquetrum,
Adde pene margaritae forma, baſi peracuta, fine etiam contracto & exacuto.

ibid. *lin. ult. Itin. Hercyn.*
Add. M. GAGNEBIN in M. *Waſſerfall,* & in paludoſis *de la Chaux d'Abelle.*

Ad pag. 251. *lin.* 22. altiſſimorum montium.
Add. GAGNEBIN aux *Pontins ſur l'Anvers de Renan,* & in M. *Pouillerel.*

Ad pag. 253. *lin.* 9. Reliqua prioris.
Adde Ovaria ſpadicea, dilutiora quam priori.

Ad pag. 255. *lin.* 9. vulgaris eſt.
Add. GAGNEB. in *Ferriere.*
ibid. *lin.* 20. a fine, Adde triquetrus, oblongus.
ibid. *lin.* 4. a fine, *Eymatten* diſtributus.
Add. In valle dicta *Combe de Vallanvron* GAGNEB.

Ad pag. 256. *lin.* 19. a fine, SCHEUCHZERUS deſcribit.
Adde Semina ovalia, majuſcula.

Ad pag. 257. *lin.* 17. a fine, M. *Aviculae.*
Adde Et opacis atque ſylvoſis *viae malae,*

Ad pag. 259. *lin.* 14. & ſeq. pro, Calyx ſexfidus, ſcribendum, Petala, aut foliola calycis ſena, ſuperne latiora, ſagittata, quaſi triangularia, intus cava, continent (ſtamina) gemellis rotund. &c.

lin. 15. In Capſula:
Add. Triloculari, ſuperne conica hexagonice-acuminata.

Ad pag. 260. *lin.* 28. *Lachen.*
Adde Minimum in coenoſis circa *Lachen* ponit SCHEUCHZERUS in *Catal* GAGNEBIN *Michelfeldae.*

ibid. *lin.* 4. a fine, Ex Alſatia habeo.
Add. GAGNEBIN *ſur les eloges pas loin de la Brigarde ſur le chemin de Ferriere à S. Imier.*

Ad p. 261. ſub linea 7.
M. GAGNEB. Typham legit prope influxum *Rhodani* in lacum *Lemanum*, prez de *Boveret*, ovali fere clava, duas uncias alta: an eamdem? Sola enim adfuit in ſpecimine pars femina.

Ad

Ad pag. 262. *lin.* 2. a fine, *Genevae.*
Add. GAGN. *à la Combe de Vallanvron*, & prope *Liniéres.*

Ad pag. 263. *lin.* 25. a fine, *Tiguro* miſit.
Add. In montoſis circa *Tigurum* GESNER.

Ad pag. 264. *lin.* 9. circa *Vettis.*
Add. In M. *Regio.*
ibid. *lin.* 21. trans *Rhenum.*
Add. Proxime priorem *Michelfeldae* legit, & cum hoc nomine miſit M. GAGN.

ibid. *lin.* 2. a fine, verſus *Deſſ.* &c.
Add. Ad viam qua Bienna itur ad pagum *Douanne* GAGN.

Ad pag. 265. *lin.* 14. poſt *copioſe*, interſere: In alpe *Sattel* verſus *das Oehrli* Abbatiſcellanorum. *A la montagne de Pouillerel, au Chaſſeral, & au Creux des Biches* GAGN.
ibid. *lin.* 54. in fin. adde: Ovarium longum, ob juga inter valvas eminentia fere triquetrum.

Ad pag. 37. *lin.* 34. in fin. dele punctum & repone comma, dein adde: maxime elatior.

Ad pag. 268. *lin.* 22. in fine adde: ad Silam & in M. *Uetliberg* I. GESNER.
ibid. *lin.* 58. in fin. adde: ad radices M. *Uetliberg* & in *Höckler* I. GESNER.

Ad pag. 270. *lin.* 6. in fin. adde: Multas varietates miſit M. GAGNEBIN, in ejus enim patria vulgo provenit. Paſſim in montoſis circa *Tigurum* & *S. Gallen* GESNER.
ibid. *lin.* 28. poſt *Rang*, interſere: & *Chaſſeral* GAGN.
ibid. *lin.* 35. poſt *breviſſimum*, interſere: Ovarium ex ovali acuminatum.
ibid. *lin.* 56. in fin. adde: Circa *Ferriere* abunde, etiam *rufo* flore. In M. *Gamor, alten Alp*, & *Regio* M. GESNER.

Ad pag. 271. *lin.* 14. poſt *Saleve*, adde: *Chaſſeral, Tete de Rang.*
ibid. *lin.* 15. in fin. adde: in alpibus paſſim, praeſertim in *Schwende* Abbatiſcellanorum I. GESNER.
ibid. *lin.* 27. poſt *Abbatiſcellanorum*, interſere: In M. *Surſee* paſcuis ſupra ſylvam SCHEUCHZER.
ibid. ead. *lin.* in fin. adde: Eadem eſt n. 9. ex literis I. GESNERI.

Ad pag. 272. *lin.* 11. ſubjunge:
Flore *albo* miſit M. GAGN.
ibid. *lin.* 21. poſt *longius*, interſere: Ovarium ovale.
ibid. *lin.* 51. poſt *ultra*, interſere: fiſtuloſus.
ibid. *lin.* 61. in fin. adde: GAGN. *dans les combes de Valanvron.*

Ad pag. 273. *lin.* 39. ſub fin. adde: Ovarium breve, leveque.
ibid. *lin.* 61. poſt *legi*, interſere: & miſit M. GAGN.

ibid. *lin.* penult. poſt *cubitalis*, adde: durior, ſolidior, ſerius floret.

Ad. pag. 274. *lin.* 4. in fin. adde: Ultimam nunc diſtinguo caule non fiſtuloſo, habitu nudiori, ſolidiori, foliis anguſtioribus, floris etiam lineolis regularibus, medio ſegmento triangulari, quod vulgari ſubrotundum eſt, tota ora evidentius ſerrata.
Dein ſubjunge:
*ORCHIS palmata alpina flore luteſcente teſticulato I. SCHEUCHZER in M. *Tſchiera* rariſſime.
ibid. *lin.* 48. in fin. adde: Circa *lacum Felinum* GESNER.

Ad pag. 275. *lin.* 8. in fin. adde: *A la Vanne* GAGN. In *Uetliberg & Höckler* I. GESNER.
ibid. *lin.* 13. poſt *acuminatum*, interſere: Faux floris calcar incipit, fere lineae longitudine.
ibid. *lin.* 31. in fin. adde: GAGN. *a la Ferriere pres le Saignelet.*
ibid. *lin.* 49. ſub fin. adde: In pratis humidis circa *S. Gallen, Appenzell, im Rheinthal* I. GESNER.

Ad pag. 276. *lin.* 11. in fin. adde GAGN. paſſim, v. g. *a la Coute du droit de Renan.*. In M. *Regio* GESN.
ibid. *lin.* 18. ſub fin. adde: Siliqua brevis, rubra.
ibid. *lin.* 24. in fin. adde: Miſit etiam M. GAGNEBIN.
ibid. *lin.* 20. ſub. fin. adde: *Dans la cote du droit de Renan au haut de la Charriere* GAGN. In *Uetliaco* M. & *Hoekler* I. GESNER.
ibid. *lin.* 45. in fin. adde: Siliqua longa, ſeminibus & lineis fructum percurrentibus albis.

Ad pag. 277. *lin.* 12. poſt literam *M.* interſere: I. GESNER in ſylvoſis M. *Höckler.*
ibid. *lin.* 54. in fin. adde: Nuperiores obſervationes me docuerunt ſtaminum fabricam eamdem eſſe in Helleboriné; diverſitas adeo eſt in figura labelli, cui in Helleborine initium longe tumidum, cavum eſt, & huic quaſi articulata bractea ovalis, eundo diminuta: In Ophride labelli pars cava minor eſt, pars pendula eundo lateſcit, & dividitur.

Ad pag. 278. *lin.* 10. in fin. adde: Circa *Ferriere* non rara.
ibid. *lin.* 14. poſt *facto*, interſere: tribus ovatis, duobus minoribus ellipticis.
ibid. *lin.* 15. Machina ſtaminum fit ſquama convexa: ſuprema, ſquama concava, ima; medio apice, qui & ipſe ſquama fit & vero biloculari pollinis conceptaculo, cavae ſ. imae ſquamae innixo, quem tertio loco dicta ſquama imminens protegit.
ibid. *lin.* 29. in fin. adde: Vulgaris circa *Ferriere.* In ſylvis circa Tigurum I. GESNER.
ibid. lin. 32. poſt *flexis*, interſere: ſerratis.
ibid. lin. 35. in fin. adde: Ovarium breve, ovale, tribus jugis majoribus, tribus minoribus eminentibus notatum. Labellum in origine depreſſum, quaſi calcar inchoat.
ibid. *lin. ultima.*
A. 1742. miſit ſpecimen, lectum in fageto *de la Sombaille*, & alias *au haut du bas Monſieur* dimidiae leucae diſtantia a *Chaudefond.* Adeoque vera eſt indigena. Character, quantum video, eſt in labello exiguo, integro, oblongo, obtuſo, ad baſin denticulo utrinque praedito. . . .

I. CORALLORRHIZA

Dentaria ἄφυλλος *tertia ſive* κοραλλοειδὴς CLUS. Pann. p. 449. ic. p. 450.
Dentaria coralloide radice ſ. aphyllos III. CLUS. Hiſt. p. CXX.

Denta-

Dentaria aphyllos minor TABERN. p. 848. I. B. II. p. 781.

Dentaria coralloide radice AICHST. Aeſt. Ord. 4. T. 4.

Orobanche radice coralloide C. B.

Orobanche ſpuria ſ. Corallorhiza RUPP. p. 242. cum icone.

Radix alba, teres, ramoſa, ramis obtuſe terminatis. Scapus aphyllos, dodrantalis. Ovarium longum, gracile. Flos herbaceus, pallens, labellum exalbidum, in umbilico purpureis radiis ſtriatum CLUS.

Ad pag. 279. Gladiolus naſcitur in agris M. *Zurichberg* magna copia I. GESNER.

Ad pag. 280. Iridem n. 2. reperi nuper naſcentem circa *Bubek & Waldek*. Flos totus cyaneus eſt, petalorum reflexorum origo alba, linea imberbis, pars reflexa venis ſaturate cyaneis picta. Tubae bracteae bifidae, ſerratae, cum arcu acuminato intus ſub fiſſura eminente. Caulis tripedalis, fructus ovato triquetrus.

Ad pag. 282. ad Crocum α adde Valvae fructus longae, reflexae, undulatae. Semina ex rotunditate acuminata, rubra, quaſi ſubtiliter villoſa. Poſt γ. adde.

Alias varietates Croci miſit Mr. GAGNEBIN, in cujus patria fere perinde, ut alibi *Colchica*, vulgo naſcuntur. Inter eas eſt I. varietas ſimilis τῃ α, ſed baſi, adeoque toto flore immaculati candoris. II. Alia minor, cui forte nomen γ melius conveniret, oris albis, coeruleo trium petalorum centro & pene totis his petalis coeruleis, ſtriatis lineis violaceis; tribus vero aliis petalis albis, adſperſis colore cyaneo diluto.

III. I. GESNER *in der Schwendi Abbatiſcellanorum* reperit & in alpibus *Glaronenſibus*

Crocum vernum album latifolium flavo flore varium C. B. I. R. H. Qui eſt

Crocus vernus latifolius flavo vario flore Conſtantinopolitanus LOBEL. Adverſ. p. 437.

Crocus luteus lineis nigris SWEERT. floril. T. 5.

Croci verni latifolii flavi vario flore 1 [& 2] *ſpecies* [utraque] *flore ſimplici* [& duplici] I. B. II. p. 644.

β Altera varietas flore copioſiori purpura picto CLUS. ib.

γ *Flore duplici* EIUSD.

Si eumdem recentem vidi „ ſex rubras ſtrias habet in petiolo florigero. Petala tria exteriora acutiora, majora, intus crocea, extus ſtriis atro purpureis vel ſpadiceis pulchre pinguntur. Interiora tota crocea ſunt, ſola baſi ſpadicea. Evidentiſſima in tubis cavitas.

Ad pag. 283. Colchicum vulgare albo flore I. GESNER in M. *Regio*

Ad pag. 285. Narciſſus n. 2. *au mont de la Suze audeſſus de Boinod* GAGN.

Ad ejusdem deſcriptionem adde „ Valvulae ovarii robuſtae, ovales, ſemina nigerrima, ex triquetro conica, mucronata.

Ad pag. 285. Ipſam nunc plantam nactus lectam *au fond de la Combe Bioſſe* eundo verſus *Chaſſeral*, facile definio eſſe

Polygonatum III. CLUS. Pann. p. 266. *latifolium ramoſum* EIUSD. p. 267. SCHWENCKF. p. 162.

Polygonatum IIII. latifolium ramoſum CLUS. Hiſt. p. 276.

Polygonatum latifolium III. TAB. p. 756.

Polygonatum latifolium ramoſum I. B. III. p. 530. C. B. P. H. OXON. III. p. 537. RAJ. p. 665.*

TOURNEFORTIUS & recentiores fere non habent, neque quisquam a CLUSIO hanc plantam certo vidit.

II. BAUHINI huc referunt *Laurum Alexandrinam* MATTHIOLI p. 1215. & de icone CAMERARII in Epitome p. 936. certum eſt. MATTHIOLANA, ſi huc pertinet, eſt ex peſſimis, ob petiolos ſubrectos &c.

„ Radices fiunt fibris craſſis plurimis. Caulis cubitalis. Folia alterna, diſtantia, lata baſi ſeſſilia, caulem amplexa, ovato lanceolata, ampla & tenera. Florigeri petioli ſingulares, ſub foliis orti, uniflori. Flos. . . [Lilii convallium ſimilis, profundius ſexfidus ſegmentis reflexis CLUSIUS]. Fructus amplus, oblongus, minoris Corni ſimilis.

I. SCHEUCHZER legit in ſaxoſis & ſylvoſis M. *Tſchiera.*

IBID. *Polygonatum* 3. naſcitur etiam in ſylvis *Valeſiae & Rhaetiae* I. GESNER. *Au Creux du Vent, a Pertuis* GAGNEBIN.

Ad pag. 288. Ad Polygonatum 4. adde „ in ſylvoſis *Valeſiae & Rhaetiae* I. GESNER

ibid. adde „ Bacca violacea, ſemina ſphaerica, numeroſa, cerei coloris.

Ad pag. 289. ad var. ς. adde „ ſpica longiori florum octo, decim, reperit M. GAGNEBIN *le long des Convers, au bec de l' Oiſeau*, ego vero Jenae. Sed nihil verae eſt diverſitatis.

lin. 10. ſupra finem, dele totam.

Ad pag. 290. *lin.* 11. dele totam. Cum enim eo tempore de Lilio, praeter Martagon, in Helvetia naſcente, non inaudiviſſem, GESNERIANUM ſynonymon ad eam ſpeciem traxi, quam noveram indigenam eſſe.

Ad deſcr. Lilii I. adde „ fructui valvas nigras, membraneas, nitentes eſſe, ſemina ex ovalibus acuminata, quaſi marginata, foliacea, flava.

Deinde adde

2. LILIUM foliis ſparſis corollis campanulatis, erectis, intus ſcabris LINN. Cliff. ROYEN p. 31. [qui LIRIUM ſcribit]

Lilium rubrum ſ. aureum BRUNF. p. 43.

Hemerocallis MATTH. p. 873. CAMER. Epit. p. 616.

Hemerocallis prior Matth. LUGD. p. 1498.

Lilium rufum TRAG. p. 792.

Lilium croceum FUCHS. p. 365.

Lilium rubens vel croceum alterum GESNER Hort. p. 265. ex MATTH.

Lilium purpureum majus DODON. p. 189. AICHST. Vern. Ord. 5. T. 6. f. 1. 2. *Dodon.* LUGD. p. 1493.

Lilium ſylveſtre flore croceo CAES. p. 419.

Lilium aureum majus TAB. p. 639.

Martagon Chymiſtarum &c. LOB. ic. p. 164.

Lilium rubens vel croceum majus I. B. II. p. 688. RAJ. p. 1110.

Lilium purpurocroceum majus C. B. MOR. II. p. 411. S. 4. T. 21. f. 17. I. R. H.

Lilium flavum rubens SWEERT. T. 46. de BRY. T. 64.

β *Flore pleno* C. B. AICHST.

I. GESNER in alpibus *Abbatiſcellanorum auf Bodmen.* SCHEUHZER inter *Art* & *Schweitz*: ad lacum *Rivarium* & trans *Gotthardum* M.

Radix alba, prioris, & habitus, & folia. Differt his inordinatis, colore floris e flavo rutilo, qui intus ſaturatioribus punctis maculatur, tum in primis petalis in apice non reflexis, ſed leniter repandis, ut in *albo Lilio.*

3. LILIUM purpuro croceum minus C. B. MORIS. II. p 411. I. R. H.

Lilium rubens vel croceum montanum C. GESNER Hort. p. 264 *b.* videtur, cum bulbo ſit albo, flore Lilii candidi, folio anguſto.

Lilium puniceum non bulbiferum minus CLUS. Hiſt. p. 136. Ita C. B.

Lilium ſylveſtre minus non bulbiferum CLUS. Pann. p. 143.

Lilium purpureum minus DODON. p. 198. *minimum* LOB. ic. p. 167. icon interior.

Lilium purpureum alterum minus LUGD. l. c.

Lilium rubeum vel croceum minus I. B. II. p. 689. RAJ. p. 1110.

In montibus *Tigurinorum* C. GESNER: In *Glaronenſibus* MURALTUS.

A priori differt anguſtia foliorum, cum vix linea aut duabus lineis latiora ſunt. Lubens omitto varietates bulbiferas & aliorum colorum.

Ad pag. ead. ad Fritillariam adde.

β *Albo flore* GAGNEBIN in literis.

Nuper variegatae plantam ſiccam miſit idem. CLUSIUS primus deſcripſit Pann. p. 169.

Radix bulboſa eſt, quaſi bifida. Caulis pedalis, cubitalis, folia rara, anguſta, patula. Flores pauci, longe petiolati, penduli. Petala elliptica, conniventia, ex purpureo & albo in ſpeciem tabulae latruncularіae varia, intus linea viridi ad dimidium diviſa. Apices craſſiſſimi. Ovarium eundo lateſcit, & hiſcit tribus valvis ovalibus. Semen ſemicirculare, flavum, foliaceum.

Ad pag. 291. Hemerocallidis I. ſemina inaequaliter pyramidalia, nigerrima.

IBID. Hemerocallis 2. in M. *Hohen-Maſmer* & *Sattel Abbatiſcellanorum* I. GESNER.

Ad *pag.* 292. Phalangii 2. ſemina ſunt cunei ſphaerici, nigri. Valvae breves, fere orbiculatae. Fructus niger, rotundus.

Ad pag. 293. Prior varietas Phalangii 3. naſcitur im *Kaeferhölzlein* I. GESNER.

Ad pag. 294. Ornithogalon I. in pratis circa *Silam* I. GESNER.

Ad pag. 295. Porrum 4. in *Hohen-Maſmer* & *Wagenlücken* Abbatiſcellanorum. SCHEUCHZER in aquoſis *auf Joch* & *ad lacum Engſtlanum*

Poſt Porra adde.

5. Poſtquam in Germania, circa *Sulze* & *Erford* alteram ſimilem plantam reperi, altiorem tamen, petalis non verrucoſis, foliis planis, ad duas lineas latis, nunc ad hanc ſynonymon RAJI removeo. Eſt autem

5. PORRUM planifolium, capite ſphaerico, non bulbifero, ſtaminibus alterne trifidis.

Allium ſphaerocephalon purpureum ſylveſtre RAJI p. 1120. cum in claſſe planifolia habeat.

Porrum radice granulata & grumoſa RUPP. p. 123.

Scorodopraſum latifolium ſpontaneum Italicum floribus dilute purpureis [ſed noſtro ſature purpuraſcunt] MICHEL. p. 25. T. 24. f. 5.

Huc videntur pleraeque veterum plantae pertinere, quas ad n. 4. retuli. Sed definire non licet.

RAJUS *Genevae* legit.

Radicis tunica alba numeroſos nucleos continet. Caulis firmus, cubitalis & altior. Folia ad tres lineas lata, graminea. Vagina ſub capite brevis, continuo perit. Caput pene ſphaericum. Flores petiolati, petala exteriora acutiora, linea eminente diſtincta, ſature purpurea, interiora dilutiora, nulla linea eminente. Bulbi in capite nulli. Odor peſtilens. Colores perſiſtunt, & pulchriores fiunt.

Ad pag. 294. *lin.* 5. 6. Haec nomina pertinent ad Porrum n. 4.

lin. 9. adde In M. *Oehrli Abbatiſcellanorum* CLEMENT apud SCHEUCHZERUM p. 258.

Ad pag. 297. Allium 2. adde naſci in ruderibus ſaxoſis vallis *Praegalliae.* Eamdem plantam miſit M. GAGNEBIN pro *Allio ſylveſtri latifolio capitato purpuraſcente* C. B. lectam in eodem loco natali, quod adlegat C. B. diverſam a Cepis, ſtaminibus liberis, floribus parvis, petiolatis.

Ad pag. 298. ad Allium 5. adde. *In Hohen-Maſmer Abbatiſcellanorum* I. GESNER. SCHEUCHZER. *auf den alpfeldern ob Schennis.* Ad montes glaciales vallis *Grindeliae* utraque varietas copioſe. In M. *Oehrli* CLEMENS l. c.

Ad idem Allium adde, ſemina magna, nigra, pene ſphaerica, Allii ſapore. Valvae cordiformes, per maturitatem revolvuntur.

Poſt Allium 5. adde.

* 6. ALLIUM alpinum minimum albo amplo flore SCHEUCHZER.

In M. *Splügen*: ad Thermas *Fabarias.* In ſummis pratis M. *Tſchiera* ſed rarius.

Annon fuerit noſtra *Hemerocallis* 2. quam SCHEUCHZERUS non habet.

Ad pag. 299. poſt Veratrum adde.

2. VERATRUM flore atrorubente.

SCHEUCHZER in alpibus: ſed locum non addit, & a nemine repertum lego.

Ad pag. 305. Glaucii ſemina craſſe reniformia, fuſca, ſulcata, transverſim lineata.

IBID. Chelidonii ſemina pene ovata, rugoſa, nitida, magnum funiculum retinent.

Ad pag. 306. *lin.* 4. adde petala Chriſtophorianae ſunt unice deformationes ſtaminum. Semina dimidiae partes taleolarum cylindri ellipticae.

Ad pag. 307. Filipendula 3. naſcitur auf dem *Wiedikomer ried* I. GESNER.

Ad pag. 308. Thalictrum n. 4. paſſim in pratis alpinis Rhaetorum SCHEUCHZER.

Ad pag. 309. Thalictrum 7. naſcitur ad *Silam* & in M. *Uetliberg* I. GESNER. Siliquae ei ſunt in tota gente maximae, longe mucronatae, tribus alis elevatae. Intus ſemen ellipticum, acutum, atropurpureum.

Ad pag. 312. Aconito n. 1. Semina anguloſa, utcunque tetraedra, nigra, tota eminentiis aſpera.

Ad pag. 313. Napello ſemina irregulariter tetraedra, nigra, rugoſa.

Ad pag. 315. Ad Reſedae Char. adde.

„ Calyx profunde & inaequaliter ſexfidus eſt: ſcutum petalorum ſuperiorum ſerratum, transverſim latum: Scutum mediorum non dentatum. Petala duo ima exigua, etiam duas ligulas, ſed capillares, ex ungue ſuo emittunt. Styli tres, breves & craſſi. Recte ergo ERNDL.

Ad pag. 318. *lin.* 2. adde „ Semina nigra, obiter rugoſa, ovata, germine magno, adnato.

Ad pag. 319. *lin.* 2. adde „ transverſim rugoſae, ſemina minuta lucida, cuneiformia, facie una convexa, duabus planis & convergentibus. Edulia eſſe Mr. GAGNEBIN. Caulis aliquando, ſed rarius, ramoſus eſt.

lin. 8. adde Siliquae breves, latae. Semina ex ovali acuminata, baſi diſtincta.

Ad pag. 322. ad Ranunculum 1. adde I. GESNER legit in M. *Gamor*, & habet pro *graminifolio bulboſo*. SCHEUCHZER cum eodem nomine in alpibus Rhaeticis altioribus.

ibid. Ranunculi 2. Squamae in ſiceis ſpeciminibus viſae, fuerunt ovaria abortiva. Deleantur ergo tres ultimae voces nominis, & quatuor noviſſimae deſcriptionis.

Ad pag. 323. *lin.* 2. GAGNEB. in paludoſis *prez des bains de Bretiege.*

Ad pag. 325. Ranunculi 8. n. 11. ponit SCHEUCHZER inter *Thermas Fabarias* & Coenobium, & ad radicem M. *Titelsberg.*

Ad eundem „ adde C. B. videtur dixiſſe de foliis caulis ſuperioribus, eorum enim lobi petiolati ſunt. Nullum vero novi Ranunculum montanum, qui folia ima repentis habeat, lobos nempe foliorum petiolatos.

Ad pag. 326. Ranunculi II. ſynonymon 3. dele, pertinet enim ad Anemonen 4.

Ad pag. 331. Anemone 4. *Auf dem Oehrli & hinter dem Sattel Abbatiſcellanorum* I. GESNER.

Ad pag. 332. Anemone 7. in via montana verſus *Albulam* M. I. GESNER. I. SCHEUCHZER in ſaxoſis & ſylvoſis altioribus M. *Tſchiera* ſupra *Andern.*

Ad pag. 333. Anemone 10. in M. *Regio* I. G.

Poſt Anemonem 10. adde.

* PULSATILLA rubra coeruleave SCHEUCHZERI, quam paſſim in alpibus naſci ait, non videtur alia eſſe.

Poſt Anemonen 11. adde

* 12. PULSATILLA alpina flore purpuraſcente hiſpido & nutante.

I. SCHEUCHZER in ſummis pratis M. *Tſchiera.* Nihil licet definire.

Ad pag. 334. in deſcriptione Clematidis, dele ſemina pappo argenteo villoſa, & lege, ſiliquae pene ovatae, villoſae, dum juniores.

Ad pag. 337. Caryophyllatae 4 varietas IV. *an dem Mühlebach im Rieſchbach* prope *Tigurum* I. GESNER.

IBID.

Comarum naſcitur in turfaceis circa *Wangen* IDEM.

Ad pag. 338. Ad ejusdem deſcriptionem adde. Placenta ovalis, pappum brevem inter ſemina emittit, quae majuſcula ſunt, rotunda, conpreſſa.

Ad pag. 339. Quinquef. album majus alterum I. GESNER in rupibus *Abbatiſcellanorum*, maxime *beym wilden Kirchlein.* Album minus alterum SCHEUCHZER in ſaxoſis ad lacum *Rivarium.*

Ad pag. 340. ad Potentillam 5. In M. *Chaſſeral* & *Tete de Rang* GAGNEB.

ibid. ad fin. Placenta modice pappoſa.

IB. Poſt n. 6. adde.

* QUINQUEFOLIUM alpinum repens ſerotinum MORIS Hort. Bleſ. p. 298. I. R. H.

I. GESNER in *Valeſia inferiori.*

Suſpecta mihi planta, cum in magno opere eam omiſerit MORISONUS, in praeludiis vero plurimas, nemini viſas, varietates recenſeat.

IBID. ad n. 8. Cum hoc nomine plantae in M. *Jugo* naſcentis meminit SCHEUCHZER.

Ad pag. 342. l. 3. SCHEUCHZ. ad radices M. *Titliaci.*

Ad n. 13. ad *lin.* 10. adde & *Fragaria ſterilis alpina cauleſcens* EIUSD. in Catal.

Ad pag. 343. *lin.* 6. adde. *Auf der Krajalp Abbatiſcellanorum.*

ibid. ad Fragariam. ε. Varietas fructu parvi pruni magnitudine *aux Combes de Vallanvron*, & in umbroſis Jurae M. GAGNEB.

Ad pag. 344. ad Rubum I.

In alpp. Rhaeticis I. GESN.

Et ſub finem; ſemen magnum, reniforme, ſuperficie reticulata.

Ad pag. 345. n. 3. Semen prioris ſed minus.

Ad pag. 346. in deſcriptione Ribis 1. dele Tuba in fine &c. & lege Tubae duae, diſtinctae, baſi barbatae.

In Rube 2. dele. In paludoſis circa *Wengi*, & lege circa *Ferriere* abunde, v. g. *a la Combe de Vallanvron.*

In deſcriptione *lin.* 3. lege Fructus pene rubens, grate dulcis.

Ad pag. 347. in Ribe 4. Circa *Wengi* prope *Buren* in paludoſis.

lin. 3. in deſcriptione adde. Racemi rari, flores nutantes, magni, uti Uvae criſpae, calyce ſubrubente, petalis erectis, ſpecioſis, ex albo virentibus. Tuba craſſa, ſimplex, apice leviſſime diviſo.

ibid. Ad vires adde. „ nuper infuſum theiforme ſcopo diuretico & aphrodiſiaco commendari cepit.

Ad pag. 348. Roſa 2. *a la Combe Bioſſe, & aux combes de Vallanvron* GAGNEBIN.

Ad pag. 350. Roſa 8 circa *Ferriere* in ſylvis & dumis.

Ad pag. 350. Ad Sorbi characterem adde. Ita LINNAEUS ſed fructus omnino pentaſpermos eſt, etſi aliqua ſemina abortiant. A Meſpilo adeo ſolis differt Tubis.

Ad pag. 352. Meſpilus 2. Inter *Curiam* & *Rohtenburg*

tenburg ad ripam SCHEUCHZER. Ad viam ſtratam ſupra *Bonneville* GAGNEB.

Ad pag. 353. Crataegus n. 1. In M. *Chaſſeral* GAGNEBIN.

Ad pag. 354. Varietas β Crataegi 2. a *Ferriere* & prope *Boinod* GAGN.

Ad pag. 359. poſt Helianthemum 2 adde.

* HELIANTHEMUM ſ ciſtus humilis folii Sampſuchi capitulis valde hirſutis I. R. H. SCHEUCHZER in alpibus Helveticis.

„ Cauliculi rigidi, folia conjugata, Majoranae, hirſuta, flores ex hirſuto pediculo lutei, calyx villoſus, ſtriatus.

An diverſum a n. 2.

** HELIANTHEMUM alpinum myrthifolium hirſutum.

SCHEUCHZER & GESNER in alpibus Helveticis.

Mihi omnino ignotum eſt.

Ad Helianthemum n. 3. adde: in M. *Septimo* SCHEUCHZER.

Et in deſcriptione „ Valvulae ſubhirſutae, ſemina ex rotundis acuminata, baſi excavata.

Ad pag. 360. Helianthemi ultimi loca natalia caſu omiſſa ſunt. Supra *Bonneville* legi, in *Gemmio* M. & in *Valeſia*. Ibidem I. GESNERUS. I. BAUHINUS *Genevae* circa *Champé*, & circa *Genevam* in ſaxoſis RAIUS. In *Gotthardo* M. SCHEUCHZER.

IBID. Hyperici 1. varietas β in montanis Jurae & alpium vulgatior eſt. In deſcriptione adde. Semina ovato-cylindrica, transverſim rugoſa.

Ad pag. 361. Hyperici 5. ſemina ſubruſa, ad lentem ſubaſpera, & quaſi villoſa.

Ad pag. 362. Hyperici 6 ſemen minutius, evidenter rugoſum.

Ad pag. 363. *lin.* 3. adde Semina nigra, reniformia.

ibid. Malvae n. 2. Semen minus reniforme, ſubrotundum, utrinque depreſſum.

Ad pag. 364. *lin.* 3. Ad agros circa *Huningam* C. B.

Lin. 7. adde „ capſulae nigrae, albo villo hiſpidae; ſemen liveſcens, reniforme breve, leveque.

Ad pag. 365. *lin.* 5. adde Semina conpreſſa, ex ovatis acuminata, ſulcis valentibus & undulatis inſcripta.

Ad pag. 367. dele lineam 7. ſupra ultimam, & refer ad n. 8.

Ad pag. 368. Geranii 9 deſcriptioni adde „ Capſulae ſubhirſutae, ſemen ejiciunt, pene nigrum, ex reniformi cylindricum.

ibid. Geranium 10 in montanis ſupra *Valenz* SCHEUCHZER. In pomariis circa *Ferriere* GAGNEBIN.

Deſcriptioni adde. Roſtrum breve. Capſulae ad apicem transverſis ſulcis aſperae. Semen leniter reniforme.

Ad pag. 369. Ad deſcriptionem adde. Semina rufa, ovalia, a valvis rugoſis non ſeparantur.

Ad pag. 371. *lin.* 3. varietas β in M. *Legerberg* I. G.

Ad pag. 372. *lin.* 4. Semen ſemiovale, hinc convexum, inde planum, acuminatum.

Ad pag. 374. in Viſcagine 2. dentes valvarum ſunt ſex. Semina ordinatis elegantibus aculeis aſpera.

Ad pag. 375. Viſcaginis 3. Semina pene reniformia, pariter elegantibus aculeis inſcripta.

Ad pag. 376. *lin.* 7. *In der Krajalp* I. G.

Ad pag. 377. Deſcriptioni Lychnidis 2 adde „ Valvae quinae. Semina magna, e cuneiformibus reniformia, eleganter aſpera.

ibid. Lychnidis 3 ſemina ex ovatis reniformia, ex glaucis nigra, opere reticulato aſpera.

Ad pag. 378. Lychnidis 4 ſemina minuta, glauca, reniformia, aſpera.

ibid. Saponaria 1. ex *Gemmio & alpibus Abbatiſcellanorum* I. G.

Ad pag. 379. Saponariae 2. ſemina minus evidenter rugoſa, reniformia, conpreſſa.

ibid. Saponaria 4. *auf der alten alp Abbatiſcellanorum* I. G.

Ad pag. 381. Tunicae 2. ſemina ab altero latere cava, ſine eminente, inde depreſſa linea dividuntur.

ibid. Tunica 3. *a la Sauge* GAGN.

Ad pag. 382. Tunica 4 albo flore in adſcenſu ad caſtrum *Sarunetum* SCHEUCHZER.

Ad finem deſcriptionis adde. Semina tenuia, breviter ovata, plana, nigra. Petala lanugine ſubtili tota pubeſcunt.

Ad Tunicam 5. adde

γ Flore albo. Supra *Malojam* M. in adſcenſu ad M. *Lunguin* SCHEUCHZER.

Deſcriptioni adde „ Semina prioris ſpeciei.

Tunica 6. Circa *Neufchatel* & *Vallangin* GAGNEBIN.

Ad pag. 383. Caryophyllus ſylveſtris biflorus, *in der alten Alp, auf Gamor* I. G.

Poſt *lin.* 8. adde.

β *Flore albo.* In M. *Maloja* & *S. Bernhardini* SCHEUCHZER.

ibid. Tunica 8. ad ſcopulos lacus *Rivarii* SCHEUCHZ.

Ad Tunicam 10. adde, & ad *Juram* M. ſupra *Genevam.*

Ad pag. 384. *lin.* 4. adde. Ubique in alpibus provenit. SCHEUCHZER in *Jugo* M. GAGNEB. *au haut de la Charriere neuve allant au droit de Renan.*

ib. Myoſotis 2. in *Jugo* & *Septimo* M. SCHEUCHZER.

Poſt Myoſotin 2. adde

* Myoſotis alpina pumila myrthifolia I. GESNERI.

Annon varietas?

ibid. Myoſotis n. 3. In pratis circa *Ferriere* GAGN.

Ad pag. 385. *lin.* 3. Semina reniformia, breviora, ſuperficie obſcure aſpera.

ibid. Alſine 1. *Baſileae* lecta eſt a I. G. *a la Chaux d'Abelle* in paludoſis a GAGNEBIN.

Ad

Ad pag. 386. *lin.* 5. adde Semina breviter reniformia, ordinatim aſpera.

Ad pag. 387. *lin.* 5. Semina, qualia ſecundae.

Ad pag. 388. *lin.* 4. Circa *Nidau* SCHEUCHZER.

ibid. Alſine 10. *Baſileae* in ſegetibus provenit I. G.

ibid. Alſine 11. in alpp. *Abbatiſcellanis* GAGN.
ibid. poſt Alſinen 11. adde.

* ALSINE caryophylloides ſubhirſuta capillaceo folio, pulchro flore albo.
SCHEUCHZER in alpp Helveticis.
Puto eamdem eſſe undecimae.

Ad pag. 390. *lin.* 8. add. Semina reniformia, aſpera, n. 17. SCHEUCHZER in dumetis vallis *Vettenſis*, in locis *udis* M. *Septimi*, in deſcenſu *Gemmii* M. ad *Thermas*.
ibid. poſt n. 18. adde.

I. GESNERUS diſtinguit Alſinen alpinam minorem glabram, & eodem nomine plantam recenſet ad radicem M. *Galandae* natam SCHEUCHZERUS.

Ad pag. 392. Cherleriam legit I. G. in M. *Regio*, & *auf der alten Alp Abbatiſcellanorum*.

Ad pag. 393. poſt Sedum I. adde.

* SEDUM latifolium floribus magnis albicantibus I. B. III. p. 689.
Cotyledon altera ſecunda CLUS. p. LXIII.
Sedum majus montanum dentatis foliis C. B. ex CLUSIO, RAJ. p. 688. *

SCHEUCHZER in alpibus: in *Abbatiſcellanis* I. G.
„ Roſulae uti in majori ſpecie „ caulis dodrantalis, folioſus, erectus, floribus onuſtus, albicantibus, petala ſex magna. . . .

* * SEDUM majus montanum dentato folio alterum C. B. RAJ. p. 688. *

Cotyledon altera II. altera varietas CLUS. Hiſt. p. LXIV.
Sedi latifolii flore albicante ſpecies magis dentata I. B. III. p. 689.
Ut dicam quod res eſt, cum neque CLUSIUS neque I. B. *Sedum* tomentoſum deſcribant, de eo ipſo loqui videntur.

Ad pag. 394. Sedum 4. in valle *Engſtlana* infra *Joch* SCHEUCHZER.

Ad pag. 395. *lin.* 6. GAGNEBIN *aux Combes de Vallanvron* & circa *Chaux de Fonds*.
Et deſcriptioni adde „Semina oblonga, tenuiſſima.

Ad pag. 396. Sedum 12 in patria mea vulgatiſſimum eſt GAGN.

Ad pag. 398. Sedum 17 GESNERUS in pratis humidis circa *S. Gallen* & *Rheinthal*. Videtur autem dicere de *Sedo paluſtri ſubpurpureo*.

Ad pag. 400. Saxifraga 3. In M. *Joch*, & humidis *Abbatiſcellanorum* I. G.

Ad pag. 401. Saxifragae 5. deſcriptioni adde. Tubae extenuatae in fructu ſuperſunt. Is brevis eſt, facie hiſcit modica, & ſemina continet brevia, tenuiſſima.

Ad pag. 401. n. 6. Ex alpp. *Abbatiſcellanis* I. G.

Ad pag. 402. n. 8. Etiam in M. *Leger-* & *Uetliberg* I. G. & deſcriptioni adde „ ſemina minuta, fuſca, acuminata. Ovarium modico oſculo hiat.

Ad pag. 403. *lin.* 8. In M. *Gamor* I. G.
ibid. Saxifraga 12. in eodem M. *bey der Drachenhöhle* I. G.

Ad pag. 404. *lin.* 7. SCHEUCHZER in alpibus *Rhaeticis*, in M. *Septimo*.

Ad pag. 405. *lin.* 5. adde. Exotica videtur. In *catalogo* enim non habet. I. G.

ibid. Saxifraga 18. in M. *Gemmio*, *Furkmatt*, *Pündtnerberg* I. GESNER.

Ad pag. 408. deſcriptioni n. 1. adde ſiliquam ſubhirſutam eſſe.

Ad pag. 409. *lin.* 8. GAGNEBIN *au bord des marais des Chaux d'Abelle.*
ibid. var. α n. 4. IDEM α *la Combe Gréde*, *a la Combe de Vallanvron.*
Et poſt γ adde.
δ Foliis quinis IDEM *a la Combe Gréde* eundo ad M. *Chaſſeral.*
ibid. deſcriptioni ſpeciei 5. adde „ſemina glauca, qualia octavae.
ibid. *linea* 3. ſupra ultimam add. „ in M. *Chaſſeral* prope cryptam glacialem GAGN.

Ad pag. 410. ad finem Epilobii 8.
Semina olivae forma, hinc convexa, inde ſulco diviſa.

Ad pag. 411. adde Onagrae ſemina anguloſa, difformia.

Ad pag. 413. Paridis ſemina triquetroconica, obſcure ſulcata & aſpera.

Ad pag. 416. Ad finem Vaccinii 1. Semina qualia 2do.

ibid. Vaccinium 2. *dans les marais de Chaux d'Abelle* & *des Pontins* GAGNEBIN.

ibid. ad finem paginae „ ſemina flava, pene lunata.
Hanc apud Hercynios, Juranos, & Thuringos ajunt eſſe, quae inebriantes baccas ferat.

Ad pag. 420. *lin.* 10. Adde ad finem „rotundus in noſtris, valvis ad calycem hiantibus, tuba ſuperſtite.

Ad pag. 421. *lin.* 48. Adde ad finem „ per aetatem perinde calveſcunt, uti ſequenti.

Ad pag. 422. *lin.* 22. Adde ad finem „ nuces & alae reticulatae. Illae intus lanuginoſae, foetae ſemine ex ovato acuminato.

lin. 33. *Au Couti* en allant a *Pertuis* GAGN.

Ad pag. 428. poſt. *lin.* 25. adde.
β *Flore rubente* GAGN.

Ad pag. 430. *lin.* 17. Ad finem adde. Omnino, ſtirpem enim RIVINI *Jenae* legi, in ſylva *Wellmeſe*, a RUPPIO indicatam, Hippomarathri ſimilem, ſed calycis defectu diverſam.

Ad pag. 433. ante ETHUSAM.

1. PHELLANDRYUM foliis imis capillaceis.

Myriophyllum MATTH. p. 1167. CAMER. Epit. p. 896.

Millefolium aquatile DOD. p. 584.

Myriophyllum aut Maratriphyllum paluſtre LOB. ic. p. 789.

Millefolium, foeniculum aquaticum TAB. p. 73.

Millefolium aquaticum foeniculo ſimile umbelliferum I. B. III. p. 4.

Myriophyllum prius LUGD. p. 770.

Millefolium paluſtre primum SCHWENKF. p. 138.

Millefolium aquaticum umbellatum capillaceo & brevi folio C. B. Baſ. p. 42. Sed in horto ſicco C. B. flores Hottoniae cum foliis Myriophylli miſti fuerunt.

Millefolium aquaticum RAJ. p. 459. *

Mr. GAGNEBIN in foſſis *Michelfeldenſibus* aprili M. Ego Gottingae ſemel abſque flore reperi.

Radices fibroſae, albae, ex uno capite multae, longae, fiſtuloſae, I. B. Folia ad terram minutiſſime diviſa, perampla, triangularia, caeterum quovis Meo ſubtiliora. Alia tamen vidi laxiora, & propiora Phellandryo, qualia etiam ex vaginis naſcuntur. Caulis ſpithamalis; vaginarum latus albusque margo. Umbellae non amplae, generales nudae, peculiares latiuſculis foliis ſuccinctae. . . . Flores recentes, fructusque non vidi.

Ad pag. 434. ante LIGUSTICUM adde.

BULBOCASTANUM

TOURNEFORT. T. 161. RIVIN.

BUNIUM LINN. n. 208.

Involucrum utrumque multifolium, latiuſculum. Petala aequalia, apice reflexo. Fructus longe ovalis, ſemina ſemielliptica, placenta coronata, gibba, per ſiccitatem evidenter ſtriata. Radix bulboſa, quod rariſſimum eſt in hac gente.

1. BULBOCASTANUM GESN. Hort. p. 250 *b.* TAB. p. 143. I. B. III. p. 30.

Oenanthe prima MATTH. p. 866. abſq. flore, CAM. Epit. p. 609. LUGD. p. 782.

Bunium GESN. Hort. p. 251. ROYEN. p. 107.

Bulbocaſtanon DOD. p. 433. RAJ. Hiſt. p. 440. Syn. III. p. 209.

Bulbocaſtanum grandius Dod Bunium LUGD. p. 774. &

Bulbocaſtanum mas Tralliani IBID. p. 773. male

Nucula terreſtris ſeptentrionalium LOBEL. ic. p. 745.

Pancaſcolus vulgo CAES. p. VII. c. 29. flore facit purpureo.

Bulbocaſtanum majus folio apii C. B. MOR. III. p. 274. T. ſeminum H. h. I. R. H. autour de Par. p. 403.

GAGNEBIN in omnibus agris vallis *S. Imier.*

Radix edulis, ſubdulcis. Folia ima longa, petiolata, pinnata, pinnis & pinnulis ramoſis, omnibus nervi latitudine, planis, extremis lobulis lanceolatis. Ex vaginis tenuiora proveniunt, nitida omnia & laevia. Umbellae amplae, albae. Semen aromaticum.

Multum nutrire & Venerem movere dicitur.

β *Minus*, videtur foliis differre tenuioribus.

Ad pag. 436. ad finem Sii adde „Sium ſegetale ſcribit ſe legiſſe M. GAGNEBIN, ſed ſpecimina deſunt, quae plenam fidem faciant.

Ad pag. 438. *lin.* 2. adde GAGN. in M. *la Montagne chaude* ſupra *Villeneuve.*

ibidem *lin.* 8. *a la combe de Vallanvron* GAGNEBIN.

lin. 58. adde in rupibus *le Moron & a Pertuis* GAGNEB.

Ad pag. 449. *lin.* 7. adde. In ſegetibus ſupra *Douanne* eundo verſus *Deſſ.* GAGN.

lin. 35. pro *anguſti*, lege „ad octo, latiuſculi. Petala cordiformia.

Ad pag. 453. *lin.* 23. adde ad muros in pago *S. Blaiſe* GAGN.

Ad pag. 454. *lin.* 27. adde. Petala interiora modice inaequalia, exteriora evidentius. Dantur etiam flores mares.

Varietatem glabram nuper miſit GAGNEB. ex pratis circa *Ferriere.*

Myrrhidem odoratam reperit idem *au bec de l'Oiſeau*, ſed ait a veterinario, dudum mortuo, ante plures annos ſatam nunc in pratis multiplicari.

Ad pag. 456. *lin.* 43. adde in M. *Chaſſeral* & circa *Ferriere* GAGN.

Ad pag. 458. *lin* 43. adde *Au haut de la Charriere au droit de Renan* GAGN.

Ad pag. 459. *lin.* 10. adde Circa *Ferriere* GAGN. ibid. ad finem paginae adde:

2. APARINE vulgaris ſemine minori VAILL. p. 14. & T. IV. f. 4.

M. GAGN. au haut *de la Combe Gréde.*

Neque VAILLANTIUS evidentes notas diſcriminis dedit, neque in ſpecimine adgnoſco aliquas.

3. APARINE ſemine leviori RAJ. Hiſt. p. 484. Cat. Angl. p. 24. Syn. III. p. 225. HERM. TILL.

Aparine ſemine levi IONQ. p. 14. H. Bleſ. p. 49. H. R. P. I. R. H. DILL. Gieſſ. p. 150. VAILL. p. 14. T. IV. f. 3. FABR. EG. II. p. 144. BOERH.

Aparine foliis levioribus & ſemine leviore H. OX. III. p. 330.

Aparine vulgaris ſeminibus glabris RUPP. BUXB.

Gallium humilius folio hirſuto ſemine minus aſpero MARTIN p. 44.

In hordeo circa *Ferriere*, ſed uberrime au *Locle* GAGN.

Humilior eſt vulgari, pedalis, & cubitalis, caeterum aſperis etiam foliis & caule; uti flos convenit, & modus florendi in ramoſis ramis ex alis foliorum. Differt ſemine tuberculoſo potius, quam hiſpido, neque adhaerente.

Ad p. 460. ad notam δ adde „Jenae nuper plantam inveni, a vulgari ſupino diverſam, totam glaucam, duriorem, erectam, ad tres pedes altam, cum habitu gracili, parum ramoſo, niſi in ſumma planta, foliis ſubtus cavis, & albis, durioribus, ſine ſpinuloſo. Ergo nunc, mutata ſententia eam ſeparo.

Ad pag. 464. *lin.* 3. ante ultimum adde„ *dans les Combes de Vallanvron.* GAGN.

Ad pag. 465. *lin.* 30. adde Pro veneno haberi & vomitum ciere GAGNEBIN.

Ad pag. 472. Plantaginem latifoliam minorem legit Mr. GAGN. in M. *Chaſſeral au plan de l'Agaſſe.*

Ad pag. 473. Gentianam I. Idem circa *Ferriere* in paſcuis.

Ad pag. 474. *lin.* 32. Varietatem Flore albo *a la Joux du Plane prez de Pertuis* GAGN.

ibid. Cruciata in pratis circa *Ferriere* frequens eſt IDEM.

Ad pag. 478. Gentianam folio Aſclepiadis legit IDEM *a la montagne Chaude ſupra Villeneuve.*

Ad pag. 479. Gentianam n. 14. IDEM in paludoſis *aux Pontins.*

Ad pag. 483. Ανωνυμωνα dixit RENEAUME, non obſervata cauſa varietatis, quae in Primulis obtinet. Omnibus enim, dum juniores ſunt, tuba floris eſt longitudine, dimidio brevior eadem adulto flore.

Ad pag. 487. Hottoniam circa *Erlach* GAGN.

ibid. Trifolium fibrinum IDEM *aux Pontins, & ſur l'Anvers de Renan.*

Ad pag. 491. Campanulam 2. in ſegetibus circa *S. Imier* GAGNEB.

Poſt n. 2. adde IDEM in valle *la Combe de Valanvron* Campanulam legit, ampliſſimam, altiſſimam, folio tenerrimo, glabro, nondum mihi perſpectam.

Ad pag. 495. *lin.* 7. IDEM in pratis circa *Ferriere.*

Ad pag. 496. *lin.* 4. IDEM in M. *Chaſſeral & a Boinod.*

ibid. III. lege IIII.

Ad pag. 504. Violam tricolorem repentem etiam legit *a Chaux de Fonds* eundo *a Boinod aux Crocettes de la Sagne.*

Ad pag. 506. Alkekengi odore moſchato Argentorati legit IDEM.

Ad pag. 516. Cerinthe n. 2. abunde naſcitur Jenae ad pedem M. *Kunizberg* e regione pagi *Nauer.* Flos totus pallet, neque dentes revolvuntur.

Ad pag. 517. Pulmonariae 2. varietatem γ. legit IDEM circa *Ferriere.*

Ad pag. 518. Lithoſpermum 2 *a Pertuis.* IDEM.

Ad pag. 519. Cynogloſſum 1. legit circa *Vevai, Lutry* & in toto pago *Valdenſi* GAGN.

ibid. Ad deſcriptionem adde „flori plicas intermedias eſſe, albentes, uti Scorpiuro.

Ad pag. 520. Cynogloſſum 3. *a la Rancuniére & a la Combe Gréde* GAGN.

Ad pag. 529. Veronica maxima naſcitur *a la dent de Jaman, a la cote de l'Anvers* IDEM.

Ad pag. 534. Veronica n. 17. *flore albo* GAGN. *a la Sombaille.*

Ad pag. 536. Myagrum 3. prope *S. Aubin* & in ſegetibus *aux Brenets* GAGN.

Ad pag. 537. *lin.* 1. poſt Scaber *lege* in adulta & ſicca planta.

Ad pag. 538. Alyſſon 3. *a la Combe Bioſſe, aux rochers de Pertuis, & ſur Chaſſeralle* GAGN.

Ad pag. 539. Drabam 3. *A tete de Rang, a Pertuis* IDEM.

Ad *pag.* 543. *lin.* 6. poſt *albi* adde Petala ovalia, duo majora, minora totidem.

Ad *pag.* 552. Siſymbrium n. 12. Baſileae ad pontem Rheni prope curiam Naviculariorum GAGN.

Ad pag. 556. Dentaria I. *aux Combes de Vallanvron* ID.

Ad pagin. 557. Dentaria II. ibidem, *in Combe Bioſſe* &c. ID.

Ad pag. 558. Cardamine 3. ID. *aux Convers.*

Ad pag. 559. poſt n. 4. Varietatem folio ampliſſimo, ſaepe ad terram unico, aut ternato, miſit Mr. GAGNEBIN.

Ad pag. 562. Arabis 1. *au pié du roc mildeux, a la Combe Bioſſe, a celle de Vallanvron* IDEM.

ibid. ante n. 4.

3. ARABIS foliis hiſpidis, amplexicaulibus, dentatis, caule erecto, ramoſo.

GAGN. *au cul des Roches entre le Locle & les Brenets.*

Caulis cubitalis, ab imo ad ſummum ad ſingula folia ramoſus, una cum foliis hiſpidus; amplexicaulia iſta, longe elliptica, per oram ſerrata. Flores ramos terminant, exigui, qua nota facile ſeparatur ab Arabi I. Omnino perſuadeor eſſe plantam RAIANAM, dictam p. 562. n. 3.

Ad pag. 564. Heſperis 3. *au Pelard* GAGN.

Ad pag. 573. Ad characterem Coronillae adde „calycem quaſi bilabiatum eſſe, ſuperiori denticulo breviter fiſſo.

Ad pag. Coronillam n. 4 legit au *Mildeux* GAGN.

Ad pag. 575. Ad Coluteae characterem „calycis dentes ſuperiores ſemicirculariter exſcindi (in noſtra) inferiores rectiores eſſe.

Ad pag. 585. Trifolii n. 11. petala ita cohaerent, ut pro monopetalo haberi queat.

Ad pag. 592. Viciae n. 7. „Calycis ſegmenta ſuperiora ad ſe invicem recurvantur, inferiora rectiora, graciliora, longiora ſunt. Flos ſtrictus, ochroleucus. Vexillum ungue lato, bractea reflexa, emarginata. Alae fere vexillo aequales, ovatae, auriculis maximis. Carina bipes, mediocriter acuta.

Ad pag. 622. *lin.* 12. poſt ſegmentis, adde, medio minori.

Ad pag. 625. Melampyri galea fiſſa eſt, non emarginata.

Lin. ult. adde Huic denticulus calycis quintus minimus accedit & ſupremus.

Ad pag. 633. *lin.* 7. dele longis ſpinulis armatus.

Lin. 8. poſt lineatae, adde ſecundae minores, plica incipiunt.

Ad pag. 643. ad Stachyn n. 3. adde.

Huic Galea nimis evidenter bifurca eſt, quam ut in hoc ordine fere ferri poſſit.

Ad pag. 677. Carduus 4. in ſylva *Wellmeſe* prope *Jenam* abunde provenit.

Ad pag. 687. Arction deleatur ex ſynonymis & referatur ad ſpeciem 2.

Ad Tabulas Generum.

Ad pag. 33. dele *Berberin.*

ibid. Exime *Meum* & pone poſt Cicutam.

Ad pag. 34. poſt Pervincam adde

VIII. ISOSTEMONES HEXAPETALAE.

Berberis T. 1.

INDEX.

INDEX.

Abies 147
Abies 149
Abrotanum 697
Abſinthium 550. 694. 695. 696. 713. 716. 717. 731
Acacia 355
Acanthium 674. 676. 683
Acanthus 447. 682
Acarizoba 425
Acciptrina 550. 557
Acer 421
Acetabulum 394
Acetoſa 168. 169. 170
Achillea 712
Achillea 734
Achilleos 480
Acinaria 413
Acinos 653. 654
Aconitum 312
Aconitum 306. 314. 325. 327. 331. 412. 413. 556. 737. 738
Aconito cognata 326. 330
Acopa 487
Acorum 259. 281
Acorus 259. 775
Acorus 281
Acroſtichum 134
Actaea 306
Acus moſchata 369
Acuta ſpina 354
Adianthum 106. 107. 108. 116. 133. 134. 136. 137. 140
Adonis 319
Adoxa 412
Aegilops 204. 213. 225. 227. 228
Aegopodium 427
Affodillus 289
Agaricum 5. 26. 27. 28. 29. 32. 33. 57. 58. 60. 61. 89
Agaricus 59
Agaricus 39. 41. 42. 43. 57. 58. 60. 61. 89. 90
Agaricofungus 57
Agaricomerulius 33
Agaricopolyporus 26
Ageratum 629
Ageratum 734
Agrifolium 468
Agrimonia 407
Agrioriganum 657
Agripaume 639
Agroſtema 371
Agroſtis 218. 219. 229
Αἰγωλεθρος 611.
Aira 215. 217. 218. 223. 224. 225
Airelles 415
Ajuga 540. 632. 634
Aizoon 393. 395. 396. 397. 398. 402. 561. 562
Alabaſtritis 556
Alaſaſa 357
Alcea 363
Alchemilla 184.
Alchimilla 184. 774
Alchimilla 184. 186. 774
Alectorolophus 623
Alectorolophus 620. 621. 622. 623
Alga 2. 5. 199. 200. 201. 328
Algoides 198
Aliſma 275. 276. 277. 278. 300. 378. 458. 483. 484. 737
Alizier 357
Allekengi 508. 783
Alleluja 364
Alliaria 553
Allium 296
Allium 295. 296
Alnus 164
Alni effigie 354.
Alopecuros 205. 493. 499
Alſine 385. 780. 781
Alſine 198. 199. 372. 374. 379. 380. 383. 384. 385. 391. 466. 467. 487. 519. 533. 534. 538. 555. 608. 609. 641.
Alſinella 391
Alſinoides 608
Althea 364
Alyſſon 537
Alyſſon 457. 458. 522. 533. 536. 539. 540. 624. 645. 646.
Amanita 37. 41. 42. 46. 49. 50. 52
Amaradulcis 507
Amaranthus 176
Amarella 606
Ambroſia 420. 542. 697
Ambubeja 761
Amelanchier 353
Amellus 725
Ammi 430
Amomum 347
Ampeloprasum 296
Ampelos 334
Anacampſeros 394. 395
Anagallis 481
Anagallis 385. 407. 481. 527. 528. 608
Anagyris 591
Anblatum 611
Anchuſa 513. 514. 515. 518. 519. 521
Andromeda 416
Androſace 486. 487
Androſaemum 360. 361. 362
Andryala 753
Anemone 331. 779
Anemone 285. 304. 318. 320
Anemonoides 332. 333
Angelica 445
Angelica 427. 435. 442
Angelicae vitium 427
Anonis 588
Anonyma 609
Anonymos 183. 416. 417. 423. 577. 603
Anoſtemon 483
Anſerina 338
Anthemis 711. 714. 717. 718
Anthericum 291
Anthoceros 127
Anthora 313
Anthoxanthon 230
Anthriſcus 449. 453
Anthyllis 183. 389. 566. 570
Antipater 702
Antirrhinum 613
Antirrhinum 314
Antithora 313
Antoniana 408. 409. 410
Antora 313
Apargia 758
Aparine 457. 458. 459. 460. 522. 782
Apate 756
Aphaca 567
Aphaca 597. 598. 599. 600. 739. 751
Aphanes 184
Aphyllanthes 497. 669. 689
Aphyllanthi affinis 667
Apios 596
Apium 427
Apium 323. 428. 431. 433. 436. 443. 444. 445. 451. 453
Aponogeton 198
Apollinaris 512
Aquifolium 467
Aquilegia 310
Aquileja & *Aquilina* ib.
Arabis 561. 783
Arabis 563
Arachidna 596. 611
Arachus 602. 603
Aracus 595. 598. 600. 601
Arbutus 415
Archangelica 590. 641
Arction 675. 617. 688
Arctoſtaphylon 416
Arenaria 387. 388. 389. 390
Aretia 585
Argemone 303. 304. 338
Argentaria 185
Argentilla 307
Argentillae ſimilis 306
Argentina 335. 338
Aria 353. 354
Ariſtolochia 196. 774
Ariſtolochia 604. 505
Ariſtolochiae ſimilis 412
Armerius 374. 378. 381. 382. 383
Armoracia 555
Armoraria 378
Arnica 736
Artanita 499
Artemiſia 694
Artemiſia 694. 719
Arthritica 482. 483. 484
Arum 261
Aruncus 306
Arundo 221
Arundo 255

Aſarine

Aſarine 707
Aſarum 195
Aſclepias 525
Aſtyron 360. 361. 362
Aſpergillus 6. 763
Aſperugo 522
Aſperugo 459
Aſperula 457
Aſperula 457. 458. 459. 460
Aſphodeliris 291
Aſphodelus 289. 290. 294
Aſplenium 134
Aſplenon 132
Aſplenum 135. & *Aſplenus* ibid.
Aſſenzo 695. 714
Aſter 725
Aſter 412. 693. 711. 724. 725 735
Aſterias 457. 479
Aſteriſcus 693 710
Aſterocephalus 668
Aſtragaloides 569
Aſtragaloides 570. 603
Aſtragalus 565
Aſtragalus 569. 600. 603
Aſtragali ſimilis 573
Aſtrantia 439
Aſtrantia 445. 446
Athamantha 426. 451
Athanaſia 721
Atractylis 685
Atractylis 685
Atragene 334
Atriplex 173
Atriplex 174. 175. 176
Atropa 509
Aubepine 354
Aucuparia 351
Avellana 160
Avena 222
Avicularia 496
Auricula muris 379. 384. 388. 519. 531. 533. 742. 745. 746.
Auricula urſi 484. 485
Azalea 416
Azalea 417

Baccharis 704
Bachbonen 528
Bagolae 352. 415
Ballota 648
Ballote 641
Balſamina 505
Balſamita 505. 693
Balſamum 417. 418
Baptiſecula 691
Barba caprae 306
Barba capri 306. 307
Barba caprina 306
Barba hircina 758
Barba Jovis 570
Barbula hirci 758
Barbarea 549. 560. 561
Bardana 675
Bartſia 625
Beccabunga 528
Bechion 705. 708
Been album 373. 374
Beerwurtzel 426
Beinhültz 527
Belladonna 509
Bellidaſtrum 723
Bellidioides 720. 721
Bellis 722
Bellis 667. 668. 713. 717. 719. 720. 721. 723
Bellium 720
Benedicta 336
Berberis 424
Bergmännlein 331. 332
Bergmüntz 651
Berula 528
Betonica 645
Betonica 380. 381. 382. 383. 533 618. 643. 645
Betonicum 382
Betula 158
Betulus 158
Bidens 709
Bifolium 277. 278
Bipinella 429
Biſcutella 541
Biſtorta 178
Bizwurz 331. 478
Blattaria 406. 480. 510. 511. 512
Blitum 176. 774
Blitum 174. 176
Boletus 23
Boletus 25. 26. 29
Bonus Henricus 174
Borrago 524
Borrago 522
Botrys 633. 774
Botrytis 6
Boviſta 12
Brachyſiphonios 482.
Branca vrſina 447
Braſſica 560. 561
Braunwurtz 619
Briza 212. 213
Bromus 227
Brunella 636
Brunella 585. 634
Bruſcus 415
Bryonia 505
Bryonia 165
Bryum 108. 771
Bryum 102. 103. 770
Buccinum 314
Bugle 634
Bugloſſa 513. 523. 523. 524
Bugloſſum 523
Bugloſſum 519. 521. 522. 523. 524
Bugula 633
Bulbine 286
Bulbocaſtanum 782
Bulbocaſtanum 453
Bulbocodium 285. 291
Bulboſa 291
Bulbus 292. 293. 294
Bunium 549. 782
Buphthalmum 710
Buphthalmum 319. 320. 717. 718. 721
Bupleurum 436
Bupleurum 666
Burſa paſtoris 538. 539. 542. 543. 545. 546. 562
Butomon 281
Butomus 299
Buxbaumia 10
Buxus 163
Byſſus 4. 763
Byſſus 2. 36. 62. 88

Cacalia 705
Cacalia 707
Cacatrepola 689
Calamagroſtis 221. 222. 247. 258. 260. 299
Calamenthum 649. 651
Calamintha 651
Calamintha 649. 654. 658. 659. 726
Calamus aromaticus 259
Calathiana 473. 474. 476
Calceolus 276
Calcitrapa 689
Calendula 722
Callitriche 199
Caltha 319. 797
Caltha 722
Camarinna 162
Camelina 537. 550
Cameraria 608
Campanula 490. 783
Campanula 498. 608. 617
Camphorata 183
Cannabina 644. 645. 704. 705. 710
Cannabinae ſimilis 711
Cannabis 644
Cantabrica 379
Capillus veneris 137
Capnos 604. 605
Caprago 576
Caprifolium 464
Caprifolium 457
Caput Gallinaceum 577
Caput monachi 739
Carara 542
Cardamine 557. 783
Cardamine 547
Cardamines affinis 560
Cardiaca 539
Cardopatium 686
Carduocirſium 667. 682. 683
Carduus 676. 783
Carduus 672. 673. 674. 675. 679. 680. 681. 683. 684. 685. 686 687.
Carex 243
Carex 234. 235. 236. 237. 240. 242. 259
Carlina 678. 682

Carlina 685
Carpinus 158
Carpinus 423
Carpobolus 13
Carum 428
Carvi, *Caros*, *Careum* &c. 428
Carvifolia 442
Caryophyllata 335. 779
Caryophyllata 331. 335. 374. 401
Caryophyllus 375. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390.
Caſſida 635
Caſſuta 469
Caſtanea 160
Caſtanea 568
Catanance 315. 505. 594
Cataputia 189. 190
Cataria 649
Caucalis 448
Caucalis 452
Ceanothus 346
Cedrus 150
Celtis 773
Centaurea 687. 688. 689. 690. 691. 692
Centaurium 374. 475. 480. 672. 687. 688. 690
Centauroides 678
Centummorbia 481
Centunculus 384. 386. 389
Cepa 295
Cepa 285. 295
Cepaea 398
Ceraſus 356
Ceraſus 354. 357
Ceraſtium 383. 384. 385
Ceratocephalos 709. 710
Ceratophyllon 201. 203
Ceratoſpermum 768
Cerefolium 452. 453. 454
Cerinthe 515. 713
Cerinthe 515
Cerreta 678
Cervaria 334. 444
Cervicaria 490. 491. 493
Cerviſpina 163
Ceterach 135
Chaerophyllum 452. 782
Chaerophyllum 453. 454
Chaerophyllo ſimilis 184
Chamaebalanos 596. 597. 603
Chamaebatos 344
Chamaebuxus 607
Chamaeceraſus 353. 355. 357. 464 465.
Chamaeciſſus 634. 652. 653
Chamaeciſtus 358. 359. 360. 399. 416. 417
Chamaeclema 592
Chamaecypariſſus 633
Chamaedrys 630
Chamaedrys 335. 529. 530. 532.
Chamaedry ſimilis 335. 625
Chamaefilix 136
Chamaegeniſta 592
Chamaejaſme 486
Chamaelea 187. 188
Chamaeleon 677. 682. 685. 686
Chamaelinum 372
Chamaemelum 716
Chamaemelum 314. 320. 711. 714. 718. 719. 721
Chamaemeſpilus 352
Chamaenerion 408. 409. 410.
Chamaeorchis 269
Chamaepitys 507. 540. 633. 634. 714.
Chamaepyxos 163
Chamaerrhododendron 416. 417. 418
Chamaerrhodos 349
Chamaerubus 344
Chamomilla 711. 718
Chara 196
Cheiranthus 563
Chelidonia 305. 319. 321. 604. 605.
Chelidonium 305. 783
Chelidonium 305. 321
Chenopodium 174. 774
Chenopodium 183
Cherleria 391. 781
Chironia 359
Chondrilla 755
Chondrilla 740. 741. 748. 749. 754. 755. 756.
Chriſtimanus 271
Chriſtophoriana 305
Chryſaea 505
Chryſanthemis 359
Chryſanthemum 324. 693. 709. 710. 711. 712. 720. 727. 731. 734. 737.
Chryſocome 703
Chryſocome 698. 699. 700
Chryſoſplenium 189
Cicer 568. 569. 588. 590. 601 602.
Cicercula 595
Cichoria 752. 761
Cichorium 761
Cichorium 751. 752. 759
Cicuta 433
Cicuta 433. 436
Cicutaria 432. 433. 434. 435. 436. 452. 453. 454
Cicutariae ſimilis 452
Circaea 456
Cirſium 679
Cirſium 523. 676. 677. 679. 686
Ciſſampelos 173
Ciſtus 316. 359. 360. 416. 417. 418
Clathroidaſtrum 8. 763
Clathroides 10. 763
Clavaria 14. 763
Clavariae affinis 17
Clematis 333. 779
Clematis 332. 526
Clibenkraut 459
Clinopodium 653
Clinopodium 642. 625
Clymenum 596. 618. 619
Clypeola 539
Cneorum 187. 378
Cnicum 678
Cnicus 679. 685. 686
Cochlearia 542
Cochleata 578
Codiaminum 285
Codianum 285
Colchicum 282. 777
Colubrina 282
Colus Jovis 689
Colutea 575. 783
Colutea 573. 574. 575. 607
Coma aurea 703
Coma coerulea 626
Comarum 337. 779
Conferva 1. 763
Conium 434
Conſiligo 317
Conſolida 515. 516. 735
Conſolida aurea 734
Conſolida media 634. 635
Conſolida regalis 314
Conſolida ſaracenica 734
Convallaria 287. 288
Convallium 287
Convolvulum 173
Convolvulus 488
Convolvulus 173
Conyza 704
Conyza 703. 709. 710. 711. 724. 725. 726. 727. 729. 730. 731. 735
Conyzella 725
Conyzoides 693. 724
Corallo fungus 15. 28
Coralloides 15. 763
Coralloidi adfinis 17
Corallorrhiza 278. 776
Corchorus 427. 746
Coris 628
Cornucervi 542
Cornus 463
Coroneola 592
Coroneolae affinis 593
Coronilla 573. 783
Coronopus 542
Coronopus 471
Corrigiola 391
Corylus 159
Corymbifera 713
Coſmoſandalos 276
Cota 718
Cotoneaſter 352. 353
Cotula 711. 717. 718. 732
Cotyledon 392. 393. 394. 400. 401. 402. 425 781
Cracca 598. 599. 600. 601
Crambe 536
Craſſula 394
Crataegus 353. 780

Cratae-

Crataegus 353
Crataeogonum 625. 626
Crepis 750
Creſcione 435
Creſpinus 424
Creſſio 549
Criſpina 346
Criſpula 373
Criſta 625. 627
Criſta Galli 624
Crithamus 436
Crithmum 436
Crocum 281
Crocus 281. 777
Crucialis 462
Cruciata 457. 459. 460. 461. 462. 474. 477
Crus galli 323
Cucubalus 373. 377
Cucullata 611
Culices 266
Cuminum 314. 428
Cyanoides 689. 691
Cyanus 690
Cyanus 688
Cyathoides 17
Cyclamen 499
Cyclaminus 165. 288. 499. 500
Cymbalaria 613
Cyminum 442
Cynapium 433
Cynocephalos 616
Cynocrambe 195
Cynogloſſa 520. 521. 522
Cynogloſſoſpermum 521
Cynogloſſum 521. 783
Cynogloſſus 515
Cynorrhodus 347. 349. 350
Cynoſorchis 262. 263. 264. 265. 266. 272. 273
Cynoſurus 232
Cyperella 248. 251. 256. 257. 258
Cyperoides 234
Cyperoides 243. 244. 245. 246
Cyperus 246
Cyperus 245. 246. 247. 251. 252. 257
Cypripedium 277
Cytiſus 591
Cytiſus 575. 584

Dactyliobotanos 404. 534
Dactylus 220
Damaſonium 300
Damaſonium 275. 276. 277. 737
Daphne 187
Daphnoides 188
Daſyſtephane 178
Datura 489
Daucoides 448. 449
Daucus 450
Daucus 426. 429. 430. 431. 432. 433. 440. 443. 444. 448. 451. 452
Delphinium 314
Dens leonis 363. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 751. 760.
Dentaria 556. 783
Dentaria 609. 611. 777
Dentellaria 551. 724
Denticulata 412
Dianthus 381. 382
Diapenſia 449
Dichotophyllon 202
Dictamnus 311. 312
Digitalis 616
Digitalis 618
Dioſpyros 353
Dipſacus 672
Dipſacus 685
Diuretice 737
Dodecatheon 504
Döni 318
Dorella 537
Doronicum 738
Doronicum 723. 735. 736. 737.
Dorycnium 570
Draba 538
Draba 538. 561. 562. 563 783
Draco 712
Dracunculus 712. 713. 714
Droſera 373
Droſium 185
Dryas 335
Drymopogon 306
Dryopteris 138. 140. 142
Dulciſamara 507

Eberwurtz 679. 689
Ebulus 466
Echinophora 441. 449
Echioides 519. 521. 523
Echium 513
Echium 493. 515. 518. 519. 520. 523
Eghelo 591
Eglentina 350
Elaeagnos 155
Elaphoboſcum 146
Elatine 173. 470. 496. 521. 533. 534. 597. 613. 614
Elenium 727
Eleoſelinum 427
Elichryſum 598. 699. 700. 701
Elleborine 287. 298. 317. 319. 320
Elzbeere 357
Embolus 8
Emerus 575
Empetron 182. 401
Empetrum 162. 773
Endivia 751. 756
Enula 728
Ephedra 145
Ephemerum 286
Epilobium 408. 781
Epimedium 130. 320
Epimelis 352
Epipactis 277
Epipactis 275. 276.
Epithymum 469. 585
Equiſetum 142. 772
Equiſetum 197. 202
Eragroſtis 213. 214
Erica 418
Erica 162. 360. 414. 416. 418
Ericoides 416. 627
Erigeron 724
Erigeron 731. 732. 733. 750
Erinaceus 31
Erinus 494. 629
Erini affinis 190
Eriocephalos 680. 681
Eriophorum 250. 251
Eruca 553
Eruca 548. 549. 550. 551. 552. 554. 555. 561
Erucula 553
Ervilia 596
Ervum 602
Ervum 594. 595. 597. 598
Eryngium 455
Eryngium 436. 689
Eryſimum 172. 549. 550. 551. 552. 553. 561. 564
Eryſimi ſimilis 561
Eryſithales 679
Eſparſette 577
Eſula 189. 190. 191. 192. 193. 194. 505
Ethuſa 433
Euonymus 423
Euonymus 417
Eupatorium 704
Eupatorium 407. 618. 638. 704. 709. 701
Euphorbia 189. 190. 191. 192. 193. 194
Euphragia 627. 628. 629
Euphraſia 628
Euphraſia 386. 519. 520. 533. 609. 625. 627. 628
Ευφυθαλείη 474

Faba inverſa 262. 591
Fabaria 394
Fagopyrum 172
Fagotriticum 172
Fagus 160
Fagus 158. 160
Falcaria 436
Falcata 579
Favagella 321
Febrifuga 719
Feehdiſtel 684
Fegopyron 172
Ferrum equinum 573
Ferrum equinum 573
Ferula 592
Feſtuca 204. 208. 209. 212. 223. 225. 227. 228. 230
Ficaria 312

Ficus Idaea 464
Filago 530. 700. 701. 702. 703
Filicaſtrum 132. 772
Filicula 133. 134. 136. 138. 139. 140. 141
Filipendula 306. 778
Filipendula 432. 602. 621
Filius ante patrem 408. 409. 410
Filix 132.
Filix 132. 133. 134. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 772
Fiſtularia 621. 622. 623
Flammula 322. 334
Fleiſchblum 581. 626
Flos adonis 320
Flos ambarvalis 606
Flos cheiri 563
Flos crucis 606
Flos cuculi 374. 378. 559
Flos garyophyllus 381
Flos S. Jacobi 731.
Flos S. Johannis 720
Flos Jovis 376
Flos regius 314
Flos Solis 358
Flos tinctorius 724. 726. 727
Flübirlin 352
Flübblümlein 484
Foeniculum 425.
Foeniculum 198. 328. 431. 432. 487. 612
Foeniculus 329
Foenum Burgundiacum 578
Foenum Graecum 568
Fontalis 180. 200
Fontilapathum 200
Fontinalis 95. 768
Fontinalis 200
Forbeſina 709
Forbicina 710
Fragaria 335. 779
Fragaria 335. 342. 779
Fragum 335
Frangula 164. 773
Fraxinea arbor 350
Fraxinella 287
Fraxinella 311
Fraxinus 167. 773
Frauendiſtel 673
Fritillaria 290 780
Frumentum Saracenicum 172
Fucus 62. 80
Fumaria 604
Fumaria 612
Fumus terrae 605
Fungoidaſter 58.
Fungoides 19. 20. 21. 22. 23
Fungus 34. 764. 765
Fungus 11. 12. 14 15 18. 19. 20 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28. 29 30. 31 32. 33 57. 58. 60. 61. 81. 89. 90.

Galega 576
Galega 603
Galeopſis 644
Galeopſis 619. 639. 640. 641. 642. 643. 645. 646. 650
Galiopſis 640
Galium 460. 782
Galium 458. 459. 460. 461. 462
Gallitrichum 638
Gallium 457. 458. 782
Garlobſtuden 415
Garoſmus 175
Garyophyllata 335. 400
Garyophyllaea 382
Gattaria 649
Gauchblume 539
Geaſter 13. 763
Gemſchwurz 737
Geniſta 592
Geniſtella 592. 593
Gensblum 538. 720
Gentiana 473. 783
Gentiana 376
Gentianella 473. 474. 475. 676. 477
Geranium 365. 780
Gerontopogon 158
Geum 335. 336. 337. 399. 400. 401. 402
Gigharum 261
Gingidium 449
Githago 376
Gladiolus 279. 777
Gladiolus 280. 281. 299
Glans terrae 596
Glaſtifolia 560
Glaſtum 516. 535
Glaucium 304. 778
Glaucoides 406. 407
Glaux 406. 407 565. 566. 568. 571. 577
Glechoma 652.
Globularia 667
Glycypicros 507
Glycyrrhiza 565. 566
Gnaphalium 250
Gnaphalium 698
Gramen 203-234. 775
Gramen 129. 235. 236. 237. 238 239 240 241. 242 244. 245. 246. 247. 249 250. 251. 252 254. 256. 257. 258. 385. 386
Gramen bulboſum 301
Gramen floridum 385. 386
Gramen Parnaſſi 288. 316
Graminifolia 129. 198
Gratia Dei 358. 635
Gratiola 617
Gratiola 416
Groſſularia 346. 347
Gruinalis 365. 366. 367. 368
Guadarella 315
Guldinkraut 632

Halicacabum 508
Halimus 464
Hamaemelis 353
Hannebana 512
Hartriegel 463
Hedera 165
Hedera 652. 653
Hedypnois 739. 751
Hedyſarum 577
Hedyſarum 573. 574. 575. 577
Helenium 727. 728. 735
Helianthemum 358. 780
Helianthemum 399
Helichryſum 698. 699. 700. 701
Heliochryſos 703. 716
Heliotropium 520
Heliotropium 519. 520. 521
Helleboraſtrum 317. 319
Helleborine 274. 776
Helleborine 182. 277. 477
Hellebororanunculus 318
Helleborum 298
Helleborus 317
Helleborus 298. 319. 320. 439. 440
Helminthotheca 752
Helxine 172. 173. 177. 456. 438. 489
Hemerocallis 290. 778
Hemerocallis 289. 777
Hemionitis 134. 707
Hendelkraut 404. 734
Hepatica 126. 771
Hepatica 125. 126. 127. 128. 189. 316. 320. 321. 328. 457. 458
Hepaticoides 1. 121. 122. 124. 125
Hepatorium 704. 709
Heptaphyllon 185. 339
Heracantha 686
Heraclea 642
Heracleum 447
Herba alba 694
Herba articularis 373
Herba Barbarae 549
Herba cancri 520
Herba cervi 334
Herba coſtae 760
Herba cruciola 256
Herba fullonum 474
Herba fumana 360
Herba gattaria 649
Herba Gerardi 427
Herba Jacobaea 732
Herba S. Jacobi 731. 732
Herba impia 702
Herba Judaica 635. 642. 646
Herbae Judaicae ſimilis 645. 646
Herba S. Kunigundae 704
Herba Leporina 584
Herba ocymi foliis 456
Herba Paralyſis 483
Herba Paris 412
Herba perforata 360
Herba rena 446
Herba Roberti 369
Herba Sacra 650
Herba Simeonis 363

Herba d. Stephani 456
Herba Trinitatis 504
Herba Turca 183
Herba venti 333
Herba urinalis 614
Herba vulneraria 184. 439
Herminium 269
Hermodactylus 283. 499
Herniaria 182
Herniaria 183. 186
Heſperis 563
Heſperis 552. 553. 561. 562. 563
Heſperidi ſimilis 562
Hiberis 559
Hieracioides 750
Hieracium 742
Hieracium 739. 740. 741. 742. 750. 751. 752. 758. 759. 760
Hierobotane 529
Himmelſtengel 476
Hippagroſtis 131
Hippia 386
Hippion 476
Hippocrepis 573
Hippolapathum 170
Hippomarathrum 430. 442
Hippophae 162
Hippophaeſtum 689
Hippoſelinum 427
Hippuris 143. 144. 197
Hircibarba 758
Hirculus 399
Hirundinaria 481. 525
Hirzwurz 335
Holoſteum 134. 145. 254. 384. 386. 387. 390. 471
Holwurtz 604
Hordeum 204
Horminum 638. 639
Hottonia 487. 783
Houx 468
Humulus 166
Hundtszung 515
Hyacinth Aſphodelus 294
Hyacinthus 285. 286. 289. 292. 293
Hydna 31. 32
Hydroceratophyllon 202
Hydrocharis 301
Hydrocotyle 425
Hydrolapathum 171
Hydropiper 181. 528. 709
Hyeble 466
Hyoſcyamus 512
Hyoſcyamus 410
Hypereum 338
Hypericum 360. 780
Hypnum 97. 768. 769
Hypochoeris 759
Hypochoeris 761
Hypopitys 411
Hyſſopifolia 406
Hyſſopoides 406. 629
Hyſſopus 358
J*acea* 503. 504. 671. 678. 680. 682. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 709
Jacobaea 731. 732. 733. 734. 735. 736. 750
Jacobaeoides 731
Jaſione 496
Jaſione 489
Jaſme 486
Iberis 542
Iberis 543. 558. 559
Ilex 467. 468
Illecebra 397
Impatiens 505
Imperatoria 445
Imperatoria 439. 440. 445
Impia 702
Ingruen 526
Innominata 732
Intubum 761
Intubus 744. 751. 761
Intybus 752. 753. 754. 758
Inula 725
Jouthlaſpi 540
Irio 172. 549. 551. 555
Iris 279. 777
Iſatis 535
Iſchaemum 205. 220
Iſokoroggi 424
Iſophyllon 439
Iſopyrum 310. 487
Iva 633. 634. 714
Juncago 258
Juncellus 248. 249
Juncoides 255. 256. 257. 258
Juncoidi adfinis 258
Juncus 252
Juncus 244. 245. 247. 248. 249. 250. 251. 258. 299. 432
Jungermannia 120. 771
Jungermannia 126
Juniperus 146
Ἰξοκαυλον 374. 378
K*aiſerlin* 484
Kaelberſchiff 473
Kartendiſtel 623
Keiri 563. 564
Knawel 186. 774
Knawel 391
Κοιλανθη 478
Κραυροφιλον 375
Kuchenſchell 333
L*abrum veneris* 673
Labruſca 166
Laburnum 591
Lactariola 746 751
Lactuca 755
Lactuca 666. 753. 754. 755. 758. 759
Ladanum 645
Lagopodium 570
Lagopus 583. 584. 698
Lamium 640
Lamium 619. 640. 644. 650
Lampſana 759
Lampſana 555
Lancea Chriſti 660
Lanceola 471. 757
Lantana 467
Lapathum 174. 180. 200
Lapatum 168. 773
Lappa 675
Lappa 161. 448. 456. 686
Lappago 461
Lappula 581
Lapſana 555
Larix 148
Laſerpitium 440
Laſerpitium 445
Lathyris 189. 595. 596
Lathyrus 594
Lathyrus 597. 603
Laurea 323
Laureola 188. 777
Ledoides 416
Ledum 417
Ledum 416
Lentibularia 612
Lenticula 128. 129. 198. 199
Lenticularia 128
Lens 601
Lens 128. 129. 579. 602
Leontodon 740. 741
Leontopetalon 604
Leontopodium 520. 701
Leonurus 639. 640
Lepidium 546
Lepidium 543. 559
Leucanthemum 720. 721
Leviſticum 432
Leucojum 284
Leucojum 539. 543. 552. 560. 561. 562. 563 564
Leuconarciſſolirium 289
Libanotis 450
Libanotis 431. 440. 441. 443. 444. 754
Lichen 63. 765. 766. 767. 768
Lichen 62. 122. 124. 125. 126. 127. 128. 177
Lichenagaricus 89
Lichenaſtrum 120. 771
Lichenoides 63. ſeqq. 766. 767. 768
Lienenkraut 465
Liguſticum 434
Liguſticum 441. 442. 451
Liguſtrum 527
Liguſtrum 164
Liliago 286. 292
Liliaſtrum 290
Lilium 289. 777. 778
Lilium 290
Lilium convallium 286. 288
Limeum 327
Limneſium 618
Limnopeuce 197
Limodorum 278
Limodorum 270 610
Limonium 179. 487. 665

Limoſella 609
Linagroſtis 250
Linaria 183. 184. 187. 371. 408. 537. 613. 614. 615. 703
Linariae affinis 612
Lingua 735
Lingua cervina 134
Lingua paſſerina 187
Linkia 62
Linnaea 608
Linophyllum 184
Linoſyris 703
Linozoſtis 194
Linum 370
Lithoſpermum 517. 783
Lithoſpermum 187. 520. 521
Locuſta 666
Lolium 206
Lolium 204. 212. 213. 228. 233. 376
Lonchitis 132. 136. 142. 276
Lonicera 464. 465
Loto affinis 569. 570
Lotus 571
Lotus 570. 571. 573. 579. 580. 581. 584. 587
Lujula 364
Lunaria 540
Lunaria 130. 131. 484. 539. 541. 730
Lunularia 125
Luparia 312
Lupulinum 580. 581
Lupulus 166
Lutea 315
Luteola 315
Lutum 315
Luzerne 579
Lychnis 376. 780
Lychnis 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 391. 691.
Lychnoides 388. 390
Lycium 164
Lycoctonum 312. 314
Lycogala 7
Lycoperdaſtrum 13
Lycoperdoides 13
Lycoperdon 11. 763
Lycopodioides 90
Lycopodium 90. 766
Lycopodium 92. 94
Lycopſis 523
Lycopſis 514. 520
Lycopus 660
Lycoſtaphylon 463. 464
Lyſimachia 480
Lyſimachia 406. 408. 409. 410. 411. 629. 635. 636. 643
Lythrum 406

M*acaleb* 356
Machaleb, Macholebum &c. ib.
Majanthemum 287
Majele 484
Malum 351. 352
Malus 351
Malva 362
Marchantia 127
Mariſcus 251
Mariſcus 247
Marrubiaſtrum 648.
Marrubium 548
Marrubium 639. 641. 643. 648. 660
Marſilea 124
Martagon 289. 777
Maru 515
Mater violarum 501
Matricaria 718
Matricaria 714. 719. 720. 721. 732
Matriſylva 458
Mecon 691
Medica 578
Meelbaum 467
Meerhirs 518
Melampyrum 615. 783
Melandrium 373. 374. 377
Melanium 503
Melanoſchoenos 244
Μελανοσικτη 479
Melanthium 316
Melica 216. 217
Melilotus 587
Melilotus 571. 572. 574. 579. 580. 582. 584
Melinum 639
Meliſſa 650
Meliſſa 640. 651
Meliſſophyllon 650
Melittis 650
Menianthes 487 & *Menyanthes*
Menoanthes 487. 783
Menyanthoides 609
Mentha 657
Mentha 649. 659. 660
Menthaſtrum 657. 658
Mercurialis 194
Mercurialis 505
Merulius 24. 764
Meſpilus 352
Meſpilus 353. 354
Meum 426
Meum 430. 431. 454. 612
Mieſſbeer 413
Milium 219
Milium 219. 626. 627
Milium ſolis 374. 518
Millefolium 201. 202. 328. 329. 487. 550. 612. 712. 713. 714. 715. 716. 783
Millegrana 182
Milzatella 641
Mnium 119. 771
Mnium 114. 118
Mochus 602
Mollugo 460. 461
Moly 295. 296. 297
Molybdaena 180
Monophyllon 288
Monorchis 269
Montia 608
Morſus Diaboli 671
Morſus gallinae 386. 534. 641
Morſus ranae 301
Morum 345
Moſchatellina 412
Moſchatellina 629
Mouſtarda 554
Mucilago 5
Mucor 7
Muraria 137
Muſcari 285
Muſcatellina 412
Muſcipula 373. 374. 375
Muſcofungus 65. 66. 67. 68. 72. 74. 76. 77. 79. 80. 88
Muſcoides 125
Muſcus 62. 63. 64. 65. 66. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 77. 79. 83. 92. ſeqq. ad 124. 129. 375. 378
Muttellina 451
Mutterwurz 737
Muttrine 431
Myacantha 689
Myagroides 539
Myagrum 536. 783
Myagrum 379. 537. 650
Myoſotis 383. 780
Myoſotis 519. 520. 538
Myrica 419
Myriophyllon 201. 202. 487. 782
Myrrhida 369. 370
Myrrhis 453. 782
Myrrhis 448. 451. 452
Myrrhoides 452
Myrtillus 414. 415
Myrtus 416

N*apellus* 306. 312. 313. 779
Narciſſoleucojum 284
Narciſſus 284
Narciſſus 284. 291. 292. 393
Nardum 664
Nardus 203. 664. 665. 682. 737
Naſturtiolum 547
Naſturtium 543
Naſturtium 542. 547. 549. 550. 557. 558. 559. 560
Natrix 590
Nenuphar 202
Neottia 278
Nepeta 649. 658. 659
Nerium 417. 418
Nidus avis 278
Nigella 316
Nigella 376
Nigellaſtrum 376
Niſeago 375
Niſſolia 594
Noli me tangere 505
Noſtoc 20. 60. 62. 80
Nucula 782
Nummularia 481. 609
Nuci metellae congener 489
Nux veſicaria 423
Nymphaea 302
Nymphaea 301

Oblaria

Obolaria 609
Ochſenzung 523
Ocymaſtrum 377. 456. 618. 619. 654. 665
Ocymoides 374. 375. 376. 377. 378
Ocymum 172
Odontides 378
Odontites 627
Oenanthe 431
Oenanthe 307. 620. 782
Oenothera 411
Oleaſter 161
Olſenichium 443
Olus album 666
Onagra 410. 781
Onagra 409. 410.
Onobrychis 557
Onobrychis 183. 496. 567. 568. 569. 577
Ononis 588. 589. 590.
Onopordon 679
Onopordon 676. 680
Onopteris 136
Onopyxos 676. 681
Onoſma 513
Ophiogloſſum 131
Ophris 277
Οψανθη 474
Opulus 463
Opulus 421
Orchiaſtrum 274
Orchis 262. 776
Orchis 274. 277. 278
Orchocarpos 465
Oreoſelinum 431. 444. 445
Origanum 656
Origanum 653
Ornithogalum 294. 778
Ornithogalum 293. 596
Ornithopodium 572
Ornithopodium 574
Ornithopodii ſimilis 573
Ornus 158. 167. 351.
Orobanche 610
Orobanche 137. 228. 411. 611 711
Orobanchoides 411
Orobus 602
Orobus 566. 570. 599. 602.
Orvala 631. 639
Os leonis 615. 616
Oſmunda 130. 772
Oſmunda 133. 599
Oſteocollum 145
Oſtericium 427. 439
Oſtrya 158
Oſyris 614. 615. 703
Otites 375
Oxalis 168. 169. 170. 369
Oxyacantha 354. 424
Oxycoccus 413
Oxys 364

Padus 357
Padus 357
Paeonia 310
Palma Chriſti 271. 272. 273
Palmaria 402
Palmata 270. 271. 272 272
Panaces 441. 444
Panax 441. 447
Pancaſeolus 782
Panicaſtrella 233
Panicum 233
Papaver 303
Papaver 304. 305. 373. 374
Paralyſis 483
Paralytica 484
Parietaria 177
Parietaria 626
Paris 412. 781
Parnaſſia 316
Paronychia 137. 404. 538. 539. 540. 562.
Parthenium 714. 717. 719. 721
Paſſerina 187
Paſtinaca 446
Paſtinaca 442. 450 452
Paſtoria burſa 542. 545
Pecten Veneris 454
Pedicularis 620
Pedicularis 317. 624. 625. 627. 621
Pelecinus 576
Pentagonium 496
Pentaphylloides 337. 338. 342
Pentaphyllum 185. 337. 339. 340. 341
Pentapteris 201. 775
Pentapterophyllon 201
Peplis 406
Peplos 193
Perchepier 148
Perfoliata 437. 438. 480
Perforata 360
Periclymenum 464. 465
Perſicaria 179
Perſicaria 505
Perſonata 675
Pervinca 526
Pes anſerinus 174
Pes columbinus 366
Pes Leonis 184. 185
Petaſites 706
Petroſelinum 433
Peucedanum 442
Peucedanum 431
Pez za 18. 764
Phalangitis 290. 292
Phalangium 291 778
Phalangium 290. 291
Phalaris 250
Phallus 29
Phaſiolus 595. 603
Phellandryum 432. 782
Phellandrium 431
Phillyrea 527
Phleos 301
Phleum 231
Phleum 260
Phlomis 483. 511
Phlox 381
Phoenix 206. 212
Phonos 686
Phthora 328
Phu 480. 662. 663. 664. 665. 666
Phyllitis 134
Phyllochnois 635
Phyllon arrhenogonon 538
Phyllon thelygonon 402. 539
Phyllo ſimilis 486
Phyſalis 508
Phyteuma 494. 497. 668
Picea 147. 148. 149
Picris 751
Picris 758
Picrium 475
Piloſella 539. 562. 698. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 760
Pilularia 129. 772
Pinaſtella 197. 202
Pinaſter 149. 150
Pinguicula 611
Pinus 149
Pinus 149. 197
Piper 187. 188
Piperaſtrum 347
Pirola 420
Pirus 351
Piſtacia 423
Piſtolochia 604
Piſum 594. 595. 599. 600
Pityoſpermum 453
Pityuſa 190. 192
Plantaginella 609
Plantago 470 783
Plantago 300. 609
Plantanaria 259. 260
Platanus 421
Poa 211 213. 215. 231.
Podagraria 427
Polemonium 490
Polemonium 372. 373. 374. 665.
Poliifolia 416
Polium 540 632
Polyacantha 689
Polyacanthos 681
Polychreſtum 444
Polycnemon 653. 658
Polygala 606
Polygala 566. 571. 573. 574. 577. 607
Polygalium 577
Polygaloides 607
Polygalon 565. 577. 606
Polygalo ſimilis 569. 575
Polygonatum 286. 777
Polygonatum 379
Polygonifolia 391
Polygonum 182
Polygonum 145. 173. 182. 183. 186. 387. 388. 391
Polygono adfinis 389
Polypodium 107
Polypodium 132
Polyporus 25. 764
Polypremnon 666
Polyſpermon 176
Polytrichum 106. 769
Polytrichum 114. 115. 135

Populago 319
Populus 158
Porrum 294 778
Porrum 296. 297
Portula 407
Portulaca 392
Portulaca 395. 407. 608
Potamogeton 199
Potamogeton 178. 198. 201. 202
Potentilla 338. 779
Prenanthes 754
Primula 482
Primula 722
Proſerpinaca 182
Protentilla 338
Prunella 636. 637. 638
Prunus 355
Pſeudoacorus 281
Pſeudoambroſia 542
Pſeudo amomum 347
Pſeudoapios 596
Pſeudoaſphodelus 291
Pſeudochamaebuxus 607
Pſeudochamaedrys 529
Pſeudocyperus 239. 247. 252
Pſeudocytiſus 591
Pſeudodamaſonium 276
Pſeudofumaria 604
Pſeudo helleborus 318. 319. 319. 32;
Pſeudo Iris 291
Pſeudoleontopodium 700
Pſeudolimodoron 278
Pſeudoliguſtrum 357
Pſeudolyſimachium 407. 408. 409
Pſeudomarrubium 660
Pſeudomelanthium 736. 737
Pſeudomyagrum 536. 537
Pſeudonarciſſus 285. 291
Pſeudo-Orchis 270. 277. 278
Pſeudorhaponticum 608
Pſeudoſtachys 642. 643
Pſeudoſtruthium 315
Pſeudovaleriana 666
Pſyllium 470
Ptarmica 799. 712. 713. 737
Pteriadium 140
Pteridium 140. 141
Pterium 133
Pteris 132. 133
Puccinia 1 6
An Puccinia 1 7
Pulegium 659
Pulegium 651. 654
Pulicaria 181
Pulmonaria 516. 783
Pulmonaria 73. 516. 518. 745. 746. 747
Pulſatilla 331. 332. 779
Pycnocomos 427. 671
Pyraſter 353
Pyrethrum 720
Pyrethro ſimilis 712
Pyrola 277. 316. 420. 421

Quadrifolium 581
Quercus 159
Quinquefolium 337. 338. 339. 340. 341. 779
Quinquefolio ſimilis 339

Radicula 548
Radix cava 604. 605
Radix Idaea 416
Radix Rhodia 394
Ranunculoides 328. 329
Ranunculus 321. 779
Ranunculus 128 300. 301. 310. 318. 319. 320. 321. 329. 330. 331. 333. 335. 412. 425.
Raphaniſtrum 536. 555
Raphanus 548
Rapiſtrum 536. 548. 555
Rapum 379. 490. 491. 492. 494. 495. 498
Rapunculus 497
Rapunculus 491. 492. 491. 492. 494. 495. 497
Rapuntium 497 498
Regina prati 306
Reſeda 315. 779
Reſeda 316
Reſtabovis 589
Rha 687
Rhamnoides 161. 775
Rhamnus 163
Rhamnus 161. 162. 164
Rhaponticoides 678. 686
Rhaponticum 687
Rhaponticum 690
Rhinanthus 624
Rhodiola 394
Rhododaphne 408
Rhus 607
Ribes 345. 779
Riccia 128. 772
Robur 159
Rorella 372
Rorida 372
Rorippa 550
Roſa 347
Roſa 373. 416. 417
Roſae ſimilis 376
Roſea radix 394
Ros marinum 416
Ros ſolis 372
Rubeola 457
Rubeola 457. 460
Rubertiana 369
Rubia 462
Rubia 457. 458. 459. 460. 461.
Rubus 343. 779
Rubus 348
Rubrkraut 700. 702
Rumex 168. 169. 170. 171. 172. 174.
Ruta 411
Ruta canina 620
Ruta capraria 576
Ruta lunaria 130
Ruta muraria 133. 137
Ruta pedicularia 621
Ruta pratenſis 380
Ruta ſylveſtris 361

Sagina 387. 390.
Sagina 300. 301.
Sagittaria 300
Sainfoin 574
Salicaria 405
Salicaſtrum 507
Salix 151. 773
Salix 664
Saliunca 664. 665
Salſirora 372
Salvia 638
Salvia 632 643
Sambucus 465
Sambucus 463. 464
Sanamunda 187
Sanguen 463
Sanguinaria 365
Sanguinea vinga 463
Sanguiſorba 469
Sanicula 449
Sanicula 330. 400. 401. 403 404 405. 439. 611
Saponaria 373. 780
Satureia 626
Satyrium 262. 263. 265. 266. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 277. 278
Saxifraga 399. 781
Saxifraga 186 189
Saxifragia 137. 308. 374. 388. 390. 428. 429. 430. 431. 442. 451. 458. 464. 486. 551. 556. 587.
Scabioſa 669
Scabioſa 496. 497 667. 668. 669. 671. 672. 688. 689. 690.
Scandix 454
Scandix 184. 452
Scariola 755
Scheuchzeria 258
Schoenus 251
Schoenus 244
Scilla 293
Scirpocyperus 247. 775
Scirpoides 245. 256
Scirpus 247
Scirpus 216. 244
Sclarea 638. 639
Scleranthus 186
Scolopendria 134. 135
Scolymus 686
Scopa 419
Scordium 631. 632
Scorodonia 632
Scorodopraſum 295. 778
Scorodotis 632
Scorpioides 519. 520
Scorpiurus 519
Scorzonera 757
Scorzoneroides 758
Scrophularia 618
Scrophularia 321. 394

Scutella-

Scutellaria 606
Securidaca 576
Securidaca 574
Sedum 392. 781
Sedum 189. 391. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 486. 539. 614
Sedo affinis 299
Selagnoides 94
Selago 94
Selago 183
Selinum 443
Selinum 431
Sempervivum 392. 393. 395. 396. 397. 398
Senacio 549
Senecio 730
Senecio 708. 725. 750
Serapias 270. 272. 273. 276
Seriphium 550
Seris 756. 761
Sermontanum 441
Serpentaria 178
Serpentina 471
Serpyllifolia 406. 609
Serpyllum 654. 655. 656. 662
Serratula 678. 692
Seſamoides 184. 315. 317. 375
Seſamum 537
Seſeli 430
Seſeli 426. 431. 434. 435. 437. 440. 441. 442. 443. 454
Sferracavallo 573
Sibbaldia 342
Sideritis 647
Sideritis 369. 450. 469. 470 627. 628. 636. 643. 644. 646. 660. 715
Sideriti congener 645
Sigillum mariae 275. 276
Sigillum Salomonis 287. 288
Silaum 442
Silaus 432
Silene 375
Silene 374
Siler 423. 441. 442. 443
Silybum 684
Silybus 686
Sinapi 553
Sinapi 549. 550. 552. 553. 560
Sion 528
Siphonium 227
Siſymbrium 548. 783
Siſymbrium 557. 558. 563. 658
Siſyrinchium 293
Sium 435. 783
Sium 548. 549. 557
Smilax 288. 373. 489
Smyrnium 445
Solanifolia 456
Solanum 507
Solanum 412. 413. 489. 508. 509
Solatrum 179. 507
Soldanella 488
Solidago 729
Solidago 406. 722. 734. 735. 736. 737
Solſequium 761
Sonchus 752
Sonchus 754. 755. 757. 759
Soncho affinis 759
Sophia 550
Sorbus 350
Sorbus 353. 354
Seſandrum 410
Sparganium 259. 775
Spartum 203
Speculum 496
Spergula 380. 387. 388. 389. 390. 390. 391. 609
Sphaerocephalos 9
Sphagnum 95. 768
Sphondylium 447
Spica Celtica 665
Spicant 132
Spina acida 424
Spina alba 354. 674. 684
Spina appendix 354
Spina cervalis 164
Spina cervina 163
Spina infectoria 164
Spina ſtella 689
Spindelbaum 432
Spiraea 467
Spondylium 447
Spongia 5
Squamaria 611
Squamata 611
Stachys 646
Stachys 646
Staehelinia 624
Staehelinia 627
Staphylaea 423
Staphylodendron 423
Stella herba 185
Stellaria 198
Stellaria 185
Stoebe 689. 690. 709
Stoechas 699
Stramonium 489
Stratiotes 129. 202. 301. 487. 714. 715. 716
Struthiopteris 132. 772
Struthium 378. 379. 445
Succiſa 671
Succiſa 673
Suillus 29
Superba 382
Symphytum 514
Symphytum 516. 517. 633. 636. 637. 729
Synanchica 458

Taeda 140
Tamariſcus 419
Tamarix 419
Tamarus 165
Tamnus 165. 773
Tamus 165
Tanacetum 693
Tanacetum 712. 713. 714. 715. 716. 720. 721
Tapſus 510
Taraxacum 730
Taraxaconoides 741
Tarchon 712
Taubneſſeln 640. 641
Taxus 146
Telephium 394. 395
Tertianaria 639
Tertiola 613
Terrae glandes 596
Teſticulus 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 272. 274
Tetragonia 423
Tetralix 418
Tetrorchis 274
Teucrium 529. 530. 531. 532. 533. 625. 630. 632. 633. 639
Thalictrum 307. 778
Thalictrum 550
Thalietrum 308
Thamaecnemon 379
Thelycrania 463
Thelygono affinis 401
Thelypteris 133
Theſium 183. 774
Theſium 757
Thlaſpi 169. 538. 540. 541. 543. 544. 545. 546. 547
Thlaſpidium 541. 542. 543
Thora 327
θυλακιτις 477
Thymelaea 187. 774
Thymelaea 187
Thymus 654
Thymus 654
Thyſſelinum 443
Tilia 357
Tilia 167
Tithymalus 189. 774
Tomentum 702
Tora 312
Tordylium 426. 448. 449
Tormentilla 185. 339
Tota bona 174
Tozzia 609
Trachelium 490. 491. 492. 493. 498.
Tragium 312
Tragopogon 758
Tragopogon 758
Tragorchis 264
Tragoſelinum 428. 781
Tragum 145
Tragus 145. 395
Treſlon 578
Τρηπτεριζα 475
Tribuloides 468
Tribulus 202. 468. 578
Trichomanes 135. 136
Tridactylites 405
Trifolia arbor 591
Trifoliaſtrum 580. 581. 582. 588
Trifolium 580. 783
Trifolium 321. 342. 364. 487. 571 572. 578. 579. 580. 587. 588. 590
Triglochin 258
Trinitas 320
Triorchis 266. 268. 270. 274
Triphylloides 586
Triſſago 630
Triticum 207
Triticum 626
Trixago 529. 630
Trollius 318

Tuber 14
Tuber 24
Tunica 381. 780
Tunica 380. 389
Turritis 560
Turritis 550. 562
Tuſſilago 319. 705. 706. 707. 708. 723. 736
Typha 260. 775
Typha 259

Ulmaria 346. 347
Ulmus 167. 773
Ulva 242
Ulva 1. 62. 125
Umbilicus Veneris 400. 402
Ungula caballina 708
Unifolium 288
Urtica 177
Urtica 619. 640. 641. 642. 643. 644. 645
Utricularia 612
Uva criſpa 346
Uva marina 145
Uva ſpina 346
Uva verſa 412
Uva urſi 416
Uvularia 490. 491. 492.

Vaccaria 379
Vaccinium 413. 781
Vaccinium 356. 413
Valdebona 444
Valeriana 662
Valerianella 666
Valerianoides 665
Veratrum 298. 773
Veratrum 317. 439
Verbaſculum 483. 484. 613. 692. 734
Verbaſcum 510
Verbaſcum 730
Verbena 661
Verbena 551. 660. 709
Verbenaca 624. 634. 661
Verbeſina 709. 710
Veronica 527. 783
Veronica 613
Veſicaria 508
Vetonica 378. 381. 530. 646
Viburnum 467
Vicia 598. 783
Vicia 591
Victorialis 279. 291. 298
Vinca 526
Vincetoxicum 478. 525
Viola 500. 783
Viola 283. 381. 474. 477. 485. 487. 496. 540. 541. 550. 556. 563. 564. 611
Viorna 3.4. 467
Virga aurea 703. 725. 729. 730. 734. 735
Virga paſtoris 672
Virga regia 616. 617
Virga ſanguinea 463
Viſcago 373. 780
Viſcaria 374
Viſcum 162
Vitalba 334
Viticella 334
Vitis 166
Vitis alba 506
Vitis Idaea 352. 353. 413. 414. 415. 436
Vitis Idaeae adfinis 416
Vitis nigra 165. 334
Vitis ſylveſtris 334. 507
Volubilis 173. 488. 489
Vulgago 321
Vulneraria 570
Vulvaria 175

Waldmeiſter 453
Waldglyſſlin 743
Waldſchiben 400
Wallwurtz 614
Wilderſenf 556
Wolfswurtz 312. 314
Wollblum 701

Xanthium 161
Xeranthemum 709
Xiphion 279. 281
Xyloſteon 464. 465

Zanichellia 198. 774

ERRATA.

Paucaaddidi, plura, ſed pleraque leviora, ſuperſunt

PRAEF. n. 12. l. 2. & colore *adde* floris.

ib. p. 5. n. 18. *lege* „Neſcio qua fronte BOBARTUS nonniſi 26 ſtirpes a I. BAUHINO inventas &c.

ibid. not. *a* l. 3. pro dicere *lege* diſcere.

ibid. p. 13. l. 1. ſe *lege* fere.

ibid. p. 14. l. 14. tolerabiles *lege* tolerabilis.

ibid. p. 17. not. XXXIX. l. 14. 15. pro tere *lege* temere.

p. 31. *lege* animadverſiones.

p. 34. pro III. SEMINIBUS PLANIS ALATIS *lege* SEMINIBUS PLANIS ALATIS.

ib. *pro* PAPILIONACEAE I. DECASTEMONES lineas 16. & 20. *ita lege*

I. DECASTEMONEIS

I. BILOCULARES SEPTO DIVISAE

Aſtragalus T. 12.

II. UNILOCULARES.

p. 54. n. 162. l. 4. poſt. STAEH. Binningae ad ſalices *adde* lecti.

p. 66. cit. n. 22. & 33. MICHEL. Ord. VII. n. 83. *lege* 81.

p. 106. l. 3. *lege* Uniglumi.

p. 108. Polyt. n. 7. l. 2. pro Syn. III. p. 5. *lege* Syn. III. p. 91. n. 5.

p. 135. n. 4. pro I. GESNER. *lege* C. GESNER.

p. 163. & 165. ex rubrica *dele* JULIFERAE.

p. 202. inter ſynonyma Ceratophylli n. 1. l. 1. pro aquatium *lege* aquaticum.

p. 207. in titulis pro I. EX DORSOGLUMAE *lege* EX APICE GLUMAE.

p. 271. ORD. V. *lege* ORD. VI.

p. 282. l. 7. Circus *lege* Crocus.

ib. l. 10. AKETIUS *lege* ARETIUS.

p. 293. pro n. 5. *lege* n. 4

p. 294. l. 51. *lege* triangularia.

a p. 298. ad p. 320. *lege* DICOTYLEDONES.

p. 342. n. 13. l. 15. *pro* nona *lege* nana.

p. 392. in rubrica pro ANACAMPS. ſp. *lege* ANACAMPSEROS T.

p. 400. n. 6. *pro* Geum *lege* Saxifraga.

p. 472. l. 52. *pro* ultimae tres *lege* prima & duae ultimae.

p. 480. in ARETIA 5. l. 1. *dele* T. f.

p. 506. 507. *lege* 508. 509.

p. 535. inter ſynonyma Iſatidis l. 5. Gylaſtum *lege* Glaſtum.

p. 569. Atragaloides l. 2. in titulo, deme nomen LINNAEI, & pone poſt nomen ROYENIANUM in l. 3.

p. 636. l. 36. *pro* verum *lege* veterum.

p. 661. l. 7. *lege* VERBENA foliis laciniatis, ſuperioribus tripartitis.

p. 682. ad n. 10. *adde* aſteriſcum.

p. 687. n. 1. l. 9. *pro* Aretion *lege* Arction.

p. 689. ante CALCITRAPA *adde* II. CALYCIS SQUAMIS RAMOSIS.

p. 702. l. 24. *pro* Lomentum *lege* Tomentum.

p. 709. Bidens 1. l. 5. Torbeſina *lege* Forbeſina.

p. 712. l. 24. hemiſphaericae *lege* hemiſphaerice.

p. 716. l. 21. arcum *lege* arcem.

p. 721. l. 3. ſupra ultimam, poſt Matricariae adde n. 3.

p. 740. l. 7. & alibi *pro* Aphaea *lege* Aphaca

p. 762. CCLIX. *lege* CCLXIX.

10

198

p. 39